

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Katolsk

1107

Ugeblad

RADIO VATICANA

Det katolske Skriftemaal

Epifani *af Pater Martindale*

Perlefiskeren, et Eventyr

Om at plapre *af C. B.*

KATOLSK UGEBLAD

Udgivet af
KATOLSK PRESSE

91. Aargang – 1943

Redigeret af
H. D. T. KIÆRULFF
og
JØRGEN BERG

KØBENHAVN 1944

ARTIKLER *uden Forfatternavn*

I. „Horisonten rundt“

De nye danske Præster — Prof. Torm om de katolske Missioner	17
Provst Høgsbro om Moderkirken — St. Vilhelms Kapel i Hillerød	50
Folkegaven til Biskoppen — Finland og Vatikanet — Red. Bast om katolske Emner	82
Casperek-Sagen — Biskoppen om Moderkirken Sankt Knuds Gilderne — Nyt Kapel i Søborg	210
St. Mikael Kapels Indvielse — Sankt Knuds Gilderne	226
En Populærfilosof kommer til Troen — Matiné i Stenosgade	242
Det europæiske Islæt i den nationale Dannelse — Pastor Schindler — Murermester Günthers Guldbryllup	274
Ugebladets nye Ansigt — Golgatha Filmen ...	289
Biskop Müllers Præstebubilæum — Præstevielserne paa Amager — Valfarten til Haraldsted	403
Mindesmærket for Reformationen — J. Jørgensen Æresborger i Svendborg	419
Svensker om Pavens fem Punkter — Protestant om Helgenkaaringer — Katolicismen og Skolebøgerne	451
Valfarten til Æbelholt — Hvor Uvidenheden florerer	483
Kongens Fødselsdag — Kammerherre, Greve Christopher Paus — Domkirkens Taarn ...	611
Restaureringsarbejdet ved Domkirken — Fritidshjem — Fru Isabel Magnussen	625
Birgitta-Bogen fuldendt — I Pavens og Biskoppernes Intention	643
Konvertitter	659
Eftersommerens Konfirmationer — Joad, Paludan, Froberg — Paven og de unge Ægtepar	675
Boccaccio	691
Ungdomsarbejdet hos Brødrefolkene	707
To Radioforedrag	723
Filmsanmeldere og Historie	739
Anticipering af Julens Midnatsmesse — Pavefilmen	755
Liturgi og Folkekirke	771
Den »mørke Middelalder« kom først, da Middelalderen var forbi	787
Nyt katolsk Tidsskrift — Eukaristisk Faste Juleaftensdag	803
Fra »Katolsk Sogneblad«	819

II. Andre usignede Artikler

Dagligstuen — den blodigste Valplads	7
Paa Vej til Hedningeland; Sankt Terese	10

50 Aars Jubilæum som Organist; Axel Segalt ...	13
Rabalder (<i>Brændglasset</i>)	14
Afsporet Ungdom	26
Averbode nedbrændt	35
Frk. Henrika Stratböcker, 70 Aar	45
Marskandiseren (<i>Brændglasset</i>)	46
Hvem der bare — (<i>-sen</i>)	62
Den store Ensomhed	63
Hvorfor vi blev Katolikker, en Enquête 65, 85, 98, 119, 132, 147, 162, 182, 227, 258, 293, 307, 323, 358, 374, 388, 442, 470, 503, 535	
Filmen om Pius XII	72
Saadan gik det aldrig i Bøgerne	78
Sct. Annæ Kirke paa Amager	88
Højskolen i Krigsudgave	103
Mont Saint-Michel	104
Har Jesuitter Hestehov?	110
Dalum Kloster	126
Gigt og Regninger	126
En svensk Filosof om Kristendommen og Antikken	133
Katolsk Højskole	135
Luftfarten i Missionærens Tjeneste	136
»Vi læser, hvad vi falder over«	142
Fastebestemmelser for Aaret 1943	146
Lund, Nordens Rom	152
Et Karneval med en Baggrund	158
Apropos Casperek Sagen: De, der ikke svigtede	166
Pavelige Kirkeskatte	168
Burde Cykelbude læse Søren Kierkegaard?	174
Interview med Overlæge K. Søndergaard	178
Escorial	184
Frøfald — og Midlerne mod dem	186
»Mordet i Domkirken«	187
Ekko fra en Diskussionsaften (<i>Pædagog</i>)	202
Historieskrivningen er endnu farvet af Reformationen	212
Blandt Aarhundreders Dokumenter i Vatikanets Arkiv	216
Buler (<i>Onkel Peter</i>)	222
Hundrede Aar i Oslo	232
Vi er nationale, ikke Nationalister	243
Tunesiske Strejflys	248
Katekismus — tør og bundkedelig?	255
Den stille Uge i Rom set med fremmede Øjne	264
Spejderjubilæet	266
Verdens bedste (<i>Brændglasset</i>)	287
Mindst — mellem — størst (<i>Spero</i>)	292
Nicolaus Copernicus	328
Oh, hvor romantisk (<i>Eva</i>)	330
Kan Biografen og Kirken forliges? (<i>-sen</i>)	330
Sankt Josef-Søstre i Hedningemissionens Tjeneste	339, 371, 486, 533
»Sentire cum Ecclesia« (<i>Peregrinus</i>)	342
Om Mindreværds-Komplekser (<i>Den anden</i>) ...	346

Præstevielse i København	358
Dovenskab eller Travlhed?	359
Erstatningsreligioner bliver altid menneske- lige	362
Det fikke Særpræg (<i>Brændglasset</i>)	378
Børnestejvnet 1943	387
Gaven til Biskoppen	392
Maribo Birgittinerkloster	392
Kunst bliver kun Kunst, hvis der er Hjerte med	394
Vatikanet og Krigen	408
Pavefilmen Pastor Angelicus til København.....	409
Seks Aar i Ildlinien	410
Som man tar det (<i>Brændglasset</i>)	426
Pater Langsteds Primitis i Odense	435
Uheldig Polemik (<i>Teolog</i>)	439
Et Kig ind i en skjult Verden (<i>R. S.</i>)	456
Om at lege med Knive	459
Sært nok	459
Valfart til Æbelholt	471
Sardinien, Middelhavets Gaade	472
Deus fecit — Guds Værk	475
Et Spørgsmaal (<i>E. W.</i>)	476
Den gamle Kones Drøm (<i>Pastor Vagabundus</i>)...	481
Minderige Steder i Odense	488
Paa Valfart til St. Dominikus' Land	504
Samtaler med Smaabørn	506, 554
Hos Centralskolens Dreng e i Asserbo	521
Studerterne paa Langø	537
Pavestolen og den finske Presse	548
Søster Poul ine i memoriam	551
Snaphanernes Lejr (<i>Vibe</i>)	553
Klokketaarn ved Domkirken	567
Nyt Kapel i Munkegunge	571
Valfarten til Æbelholt	574
Bøn til Guds Moder	579
Domkirkesognets Spejdere	586
Samarbejdets Muligheder	599
Vore Spejdere	604
De hellige Værneengle	611
Er Pinsetøj og Lammesteg ikke længere det største i Livet?	613
Jesuitpateren Francesco Lana-Terzi	616
Højskolen i Vinteren	619
Ny Børnehave i Vejle	630
Nederlag ønskes	634
Den lille, røde Plet i Billedet!	650
Vi beder paa Maskine, paastaar man, men —! (-sen)	682
Pauluskredsens Efteraar	684
I Næstekærlighedens Tjeneste.....	696
Mirakler finder stadig Sted	698
Paa Kirkegaarden	699
Assumptionssøstrene paa Rygaard	728
Løvefodder og Gesvejsninger (<i>Brændglasset</i>)...	730
Johannesklosteret paa Patmos	744
Mens Huset sover (-sen)	746
Jeg er ikke Taler	746
»Vredens Dag«	748
Udvælgelsens Naade	749
Om Tovtrækning	762
Vore Spejdere	764

Solunderet i Fatima	774
Pressen om Pavefilmen	774
Alle kender Lourdes, men hvem kender Lo- retto?	778
Englenes Dronning	790
Jul i Bogladen	790
Bønner og Blomster	794
Kirken for Guds Aasyn (<i>K</i>)	808
St. Andreas Kirke i Ordrup (<i>A. B.</i>)	808
H. C. Andersen skildrer Julefesten i det evige Rom	824
»Digte i Danmark«	827

Breve fra Læserne ...	
29, 61, 109, 429, 443, 507, 669, 700,	753
Bøger ...	
12, 30, 44, 60, 76, 221, 252, 268, 364, 380,	
412, 444, 460, 620, 652, 668, 684, 716, 732,	
780,	812
Spørgkasse ...	
27, 47, 78, 94, 110, 127, 159, 175, 223, 286,	
379, 395,	428

SIGNEREDE ARTIKLER

<i>Andersen, Ulla:</i>	
Den lille Femøre	667
Sankt Knuds Gilderne og Sognebladet	724
Sankt Knuds Gilderne	788
<i>Anson, Peter:</i>	
Hvad er en Kirke?	519
Font og Baptisterium	536
Klokker og Klokketaarn	552
Prædikestolen	581
Skriftestolen	597
Kirkebænke og Stole	612
Altergitte	628
Koret	645
Alteret	660
Det middelalderlige og det moderne Alter	695
Tabernaklet	707
<i>Assarsson, B. D.:</i>	
Liten katolsk Sverige-Film	376
<i>Ballin, Olaf Jan:</i> Vi er slet ikke saa fattige paa katolsk Underholdnings-Litteratur	198
<i>Benzon, Cay:</i>	
Om at plapre	14
Irmelins grimme Næse	26
Store Ord og Hverdagsliv	33
Barnet og Kirken	81
Træffer man ogsaa Petersen i Himlen?	94
Hvad Mørket lærer os	113
»Hvis der var en Gud, var der ingen Krig«	126
Protestantisk Usikkerhed overfor Morallæ- ren	145
Elisabethforeningen gennem 75 Aar	177
Dyden — et Ord med en Biklang	190
Underlig Hændelse ved Tebordet	206
Forstaar De at holde Betragtning	238
Om at opleve Paaskemorgen	270

Pavens 1000 Værelser	300
Troens Melodi	369
Fra Elefanter til Jordmider	378
Tidens Umoral og et Lægemiddel	401
Valfarten til Haraldsted	419
Grovbrød — og andre strenge Ting	426
Elisabeth Endresen	492
Lykkelige Blindhed	513
Desillusioneret Ungdom	577
Grum Kærlighed	609
Klostergeden Birtes gale Streger	634
Maa man slet ikke være verdslig?	666
Hvad gør Kirken for Samfundet?	689
Det blev kun til een Time	698
En Dreng er imponeret over sig selv	721
Ingen er helt sig selv	730
Bør Kønslivet befries for Disciplin?	753
Er man født sagkyndig med Hensyn til Religion?	762
I Paradiset, der giver Bagslag	794
Stik hende bare en Krone	826
<i>Blomberg, Harry:</i> Den enda Rösten	387
<i>Bøggild, Kristen:</i> Esbjerg, Vestkystens Metropol	280
<i>Cecchelli, Carlo:</i> Klosteret med de krigeriske Munke	632
<i>Chenu, M. D., O. P.:</i> Kristen Frihed og Pligt ... 547, 598,	627
<i>Chesterton, G. K.:</i> Vor Moder, Kirken	693
<i>Cobben, Guill P. B.:</i> Viborgs katolska kyrka återinvigd	355
<i>Colombe, C.:</i> Pavernes Residens i Avignon	600
<i>Czernin, Wolfgang, O. S. B.:</i> Betragtninger over Søndagsmesserne	756, 773, 789, 805, 826
<i>Deman, Thomas, O. P.:</i> Kristen Humanisme	51
Human og kristen Moral	83, 101
<i>Berg, Jørgen:</i> Billedskærerens Svar	296
<i>Brask, Jørgen:</i> Melodien, der blev væk	296
<i>Foucauld, Charles de:</i> En svær Tid	801
<i>Fouché, Suzanne:</i> Den blindfødte	49
<i>Frederiksen, Niels:</i> Erik den Hellige	312
<i>Garth-Grüner, G.:</i> Sagen Agnes Casperek	114
<i>Geertz Hansen, Kjeld:</i> Kristen Isager	516
Kom, lad os tilbede	763
<i>Groteclaes, Rob:</i> Paray-le-Monial, Jesu Hjertes By	425
<i>Hall Jensen, Arne:</i> Et Eksperiment	123
<i>Hammermüller, J.:</i> Nogle Udtalelser om Klostre og Munke ...	538
Flere Udtalelser om katolsk Ordensvæsen	555
Klostre og Munke	587
Klostrenes Rehabilitering	602
Den mørke Middelalder	801
<i>Hanbury, Michael, O. S. B.:</i> Marias Optagelse... ..	515
<i>Heggum, Georg:</i> Kunstmalerinden Frk. Anna Remy	284
<i>Holmgaard, Patrick:</i> Den hellige Kamillus af Lellis og Kamillianernes Virke i Danmark	24
<i>Husson, B.:</i> Tu es Petrus	805
<i>Jensen, Johan:</i> Vi sætter den gode Litteratur under en Skæppe	247

<i>Jessen, Franz v.:</i> Oldingen paa Petri Stol	675
<i>Jyde, Jens:</i> Religiøse Retninger paa Hedeegnen	42
Fra en gammel Vækkelses Dage	326
<i>Jøbe:</i> Radio Vaticana	8
Vatikanet og Krigen	40
Bispesædet Gardar i Thule	200
Sicilien	344
Et halvt Aarhundrede paa Frederiksberg... ..	360
Citta dell'Vaticano	408
Domkirken i Köln	440
Vadstena	648
Vatikanets Vogtere	760
Pastor Angelicus	776
Monte Cassino	792
<i>Jørgensen, Johannes:</i> Ogsaa en Nattergal behøver Føde	403
<i>Kallan, Vald.:</i> Katolik som Lærer i offentlig Skole	18
Exercitierne i Dalum	589
Nu rejser Knud den Helliges Statue i Odense	651
<i>Kellermann, Axel:</i> Mindeudstilling i Stenogsgade	327
<i>Kiærulff, H. D. T.:</i> Kirkens Lærer i Mystik	76
»Mordet i Domkirken«	204
Kan Børn taale Religion?	273
Det skønne og det gode	283
25 Aar Spejder	301
Reformations-Monument	337
Jens Busk	364
De Kristne overfor Samfundsproblemerne	545
Mauriacs nyeste Roman	652
Johannes Jørgensens Storværk	659
Familien Annequin	668
Chesterton vender tilbage	691
Pavefilmen	807
Kardinal Newman	819
<i>Koch, Jos., S. J.</i> Den danske Bog om Fatima	812
<i>Küpferle, F., S. J.:</i> De to Tavler	6
Det gamle Testamentes Poesi	22
Den førkristne Aabenbarings Særpræg	38
Moselovens Brist	58
Jødedommen og Jøderne	86
Moselovens store Syntese	106
Kristendommens Overlegenhed	420
Kristendommens egentlige Væsen	436
Kristendommen, den fuldkomne Religion	453
Pave Pius XII's ny Encyklika	465, 501
<i>Larsen, Niels:</i> Biskop Gunner	163
<i>Lindhardt, P. G.:</i> Polemik i Salmebogen	138
<i>Lorenzen, Fru Driftsinspektør:</i> Forældrene fører Barnet til Gud	196, 213
<i>Lorenzen, Kirsten:</i> Skal det katolske Barn gaa i katolsk eller protestantisk Skole?	602
<i>Lutz, A. J., O. P.:</i> Fromhedens Aand	657
<i>Mc Nabb, Vincent, O. P.:</i> Enkens Skærv	241
<i>Martindale, C. C., S. J.:</i> Epifani	3
Epifani og den muhammedanske Verden... ..	36

Indiens Religioner	69	<i>Plate-Petersen, Bodil: Mit Barn og de andre</i> ...	54, 71
Kinas religiøse Fremtid	99	<i>Pius XII:</i>	
Forberedelse til Fasten	115	Brev om Maj Maaned	305
Komtesse Elisabeth Holstein-Ledreborg ...	134	Aarsagen til vor Tids Onder	433
Det materielle er ikke nok	150	Mystici Corporis Christi	465, 501
Bodsøvelser er ikke noget at skamme sig over!	179	Bønnens Kraft	739
Kardinal Hinsley	194	<i>Poulsen, Carlo: Ansgar, Guds Spyd</i>	67
Kristen Glæde og Frihed	209	<i>Poulsen, S. H.: Katolsk Sømandsmission</i> ...	550, 568
»Min Søn var død, men er atter blevet le- vende«	245	<i>Reiter, Max: Den transcendentale-filosofiske Ide- alisme og Teologien</i>	108
Messer for Paven	295	<i>Roos, Heinrich, S. J.:</i>	
Med et Barn ved Haanden	324	Frelser de gode Gerninger os?	275
En Arbejder, en Nonne og en Agnostiker	356	Paul Claudel	755
Hvorfor vi blev Katolikker	374	<i>Rosenørn Lehn, Erikke: Prior Kerckhoffs</i>	807
Kirkekunst og Kultur	404	<i>Simonsen, Alf: Hertug Knuds Division 1918— 1943</i>	211, 234
Verdens Ernæring	452	<i>Simonsen, Ragnhild Blicher:</i>	
Legemlig og aandelig Ernæring	483	»Mennesket paa Lerfodder«	389
Italiensk Intermezzo	499	En Bog om Selverkendelse	631
Opdragelse og aandelige Principper	531	<i>Suhr, Biskop Th.:</i>	
De nødvendigste katolske Bøger	566	Tak	105
Sociale- og Skole-Spørgsmaal	595	Moderkirken	130
Oktobers Guld	614	Pavestaten	563
Totalitær Mystik	643	Prædiken ved Fredsandagten, 8. September	579
Victor Poucels Filosofi	676	<i>Sørensen, O. V.: En Kikuyu-Negers Visdom</i> ...	618
Livets Kultivering	708	<i>Topelius, Zakarias: Bøn</i>	663
Treenigheden og Verden	740	<i>Venturi, S. J.: At alle maa være eet</i>	228
Vi og de skabte Goder	771	<i>Vick, W.: Kirkens Mission og menneskelig Ny- ordning</i>	165
<i>Mohn, Bendt: Set med en ung Læsers Briller</i> ...	286	<i>Wevers, Steph.:</i>	
<i>Møller, Thorbjørn:</i>		En Henvendelse til Konvertitter	34
Feriegaarden opgivet	91	Adorate Deum	65
Centralskolens Ferieklub	582	Det tidlige Foraar	97
<i>Nielsen, Ellen:</i>		Bønnen og Tidens Begivenheder	129
Mennesket og Teknikken	107	»Profet« Mikkelsen fra Aalborg	161
En kræsen Æstetiker om katolske Skri- benter	154	Det stakkels Espaliertræ	193
<i>Nielsen, Kay V.: Ivan Mestrovic</i>	664, 680	En Æresoprejsning for Græsset	225
<i>Nielsen, Verner: Hvad bør vi gøre?</i>	622	Jesus Krist — korsfæstet	257
<i>Nissen, A.: Kirkens Rolle i Livsforsikringens og Livrentesalgets Historie</i>	646	Professor Grønbech — den danske Nietz- sche	263
<i>Nordbo, Knud: Et Storværk om danske Klostre i Middelalderen</i>	406, 422	Sentire cum Ecclesia	291
<i>Olrík, J.:</i>		Den gode Hyrde	294
Det katolske Skriftemaal	1, 19	Sol, Blomster og Bier	321
Minder om Pastor Knapen	259, 276	Kristoffer gaar baglæns	353
Frk. Osterhammel i Randers, 80 Aar	581	Du maa ikke have hende	385
<i>Otto, A. S.J.:</i>		En tapper Mor	417
Valfart paany til Æbelholt	517	Kærestepassiar	449
Hvad var Aarsagen til Reformationen i Danmark?	723	Den uartige Dreng	468
<i>Parsch, Pius:</i>		Fra Vejle til Bindeballe	497
Kirkeaaaret	769	Vær barmhjertige	529
Hvad er Advent?	789	12. Søndag efter Pinse	561
<i>Pauli, K. S. J.:</i>		14. Søndag efter Pinse	593
Magnus Katedralen i Kirkwall	56	Til Vesper i Høsterkøb	641
Mariadyrkelse i Island	328	Bøn om Fred	673
Domkirken i Uppsala	584	Melankoli	705
Den hellige Hedvig	665	Plinius og Paulus skriver to Breve	712
<i>Pedersen, J. Barfred:</i>		Farlige Tanker	737
Beretning fra K. U. K.-Klubberne	282	Længslernes Tid	785
Appel til Ungdommen	299	Det kimer nu	817
		<i>Wivel, Kirsten: Oplevelser paa Belgiens Lande- veje</i>	810

<i>Wolfsberg, J. S. J.:</i>	
Sorø-Munkenes Spiseseddel	21
En hedensk Humanist paa Krigsstien	117

NOVELLER

Uden Forfatternavn:

Søndagssolen	90
Den gamle Landsbypræst	148, 170
Mit Barn lyve: ikke	243
En Helts Død	262
Aftenpassiar om Kirkelatin	309
Den gamle kendte Bjergets Hemmelighed	316
De tre Klerke	421
Hendes Søn	427
Onklerne	454
Aktion	493
Ansigtet	630
Mor fortæller. 1. Noget maa der gøres ...	711
— — 2. Historien om Guds Kærlighed	725
— — 3. Himmelslottet	795
— — 4. Gud er Aand	811
Gennem Sne og Sand (<i>J. K. M.</i>)	742

<i>Coolen, Anton:</i> Hjemme igen	822
<i>Damsholt, Sven:</i> Skønhed	661, 678
<i>Feval, Paul:</i> Tre Hjerters Kærlighed	230
<i>Keller, Paul:</i>	
Samvittighedsransagelsen	372
Hvordan jeg blev Digter	437
<i>L'Ermite, Pierre:</i> Den hellige Jomfru	469
<i>Martindale, C. C.:</i> Hvis ikke Herren bygger	
Huset	787, 803, 820
<i>Ostenfeld-Rosenthal, Steen:</i>	
Perlefiskeren	4
Om Havet	90
Om Morgenstjernen	250
<i>Prinz, P.:</i> Missionærens Ja	53
<i>Simonsen, Ragnhild Blicher:</i>	
Over Evne	518
Trillingerne	758

DIGTE

<i>Fort, Gertrud von le:</i> Kirkeaaaret	757
— <i>sen:</i> Faste	191
Deroppe	317
Naar Kastanjerne blomstrer	363
<i>Schindler, Peter:</i> Advent	757

Katolsk

Ugeblad

m
28.2
No 4

RADIO VATICANA

Det katolske Skriftemaal

Epifani af Pater Martindale

Perlefiskeren, et Eventyr

Om at plapre *af C. B.*

Munke Sigtemel

GAMELCA med den rigtige Kaffesmag
Forlang den hos Deres Købmand
Fabrikeret af **A. C. GAMÉL**

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Familie- Færdsels- og kombineret Grundejerforsikring
Forsikrings Compagniet
for Kongeriget Danmark
Telf. 10,093 Amallegade 31 B Giro 2107

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen
Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

Køb og Salg af
AKTIER og OBLIGATIONER

VÆRDIPAPIRER modtages til
Opbevaring i AABENT DEPOT

Alle Oplysninger meddeles af
LANDMANDSBANKEN

gennem vore Filialer og vort Hovedkontor
C. 65 00 — Lokal 329

KØBENHAVNS BRÆNDSELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

MOLIN^S Gardin-,
Stof- og
Hjemmefarver Strømpe-
farver

Quinize
Tonic Water

**ROSENBERG
BRØNDANSTALT**

TELEFON:
C. 180—5821

Flytteforretningen „**FREDERIKSHOLM**“
v. Andersen og Poulsen
Flytning, Opbevaring og Forsendelse
besørges med Garanti overalt i Landet
Sjælør Boulevard 21
Telefon Valby 3333 . Godthaab 3653 x

Blomsterforretningen
CAMELIA
Smukke Kranser og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

Chr. Hansens Kød-Udsalg
Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Peter Hansen
Tømrer- og Snedkermeste.
Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

Urmager . Guldsmed
Griffenfeldtsgade 54
Alle Reparationer til
rimelige Priser
Villy Mikkelsen Telefon Nora 3465 y

Det katolske Skriftemaal

En Samtale af J. Olrik

I en Jernbanekupé har Hr. H. givet sig i Samtale med en katolsk Præst.

H.: Jeg har hørt, at Katolikkerne skal skrifte for Præsten. Hvad er det egentlig for noget?

Præsten: Aa, det er ganske ligetil: Naar man selv kommer og siger de Synder, man har begaaet, saa har Præsten Fuldmagt fra Gud til at forlade dem.

H.: Ja, men kan et Menneske da forlade Synder?

Præsten: Ganske bestemt ikke, hvis han ikke har en i alle Henseender gyldig Fuldmagt dertil fra Gud.

H.: Men hvor kan han have det?

Pr.: Tror De, at Jesus Kristus var Guds Søn paa den Maade, at han ogsaa selv var Gud.

H.: Ja, jeg er nu ikke saadan inde i Teologien. Men — aa jo, — det vil jeg ikke sige Nej til.

Pr.: Naa, altsaa: Kristus har givet sine Apostle Fuldmagt baade til at forlade Synder og til at lade Mennesker beholde dem, og Apostlene har ladet den Fuldmagt gaa videre til alle Biskopperne og Præsterne i Kirken — det vil naturligvis sige kun til dem, der har en ubrudt Forbindelse med Apostlene, — ikke til dem, der er begyndt for sig selv.

H.: Staar der noget om det i Bibelen?

Pr.: Det gør der rigtignok. Det var ovenikøbet paa den allerførste Dag i sit Liv, at Jesus

gav den Fuldmagt til Apostlene. Det var om Aftenen paa den Dag, han var opstaaet fra de Døde. Den Aften sagde han til dem: »Som Faderen har sendt mig, saaledes sender jeg Eder!« Saa aandede han paa dem og sagde til dem: »Modtag den Helligaand. Hvem I forlader Synderne, dem er de forladte, og hvem I lader beholde dem, de beholder dem.«

H.: Kan Præsterne da nægte Tilgivelsen fra Gud?

Pr.: Ikke vilkaarligt. Naar Præsten kan give Syndsforladelse, saa skal han ogsaa gøre det. Der er forresten ikke noget, en Præst nødigere gør, end netop at nægte Syndsforladelse.

H.: Men hvorfor kan han saa ikke altid give Syndsforladelse?

Pr.: Tænk Dem, at der kom en i Skriftestolen, som f. Eks. ikke selv vilde tilgive dem, der havde forsyndet sig imod ham. Det er iøvrigt meget sjældent, at en Præst maa nægte at give Syndsforladelse. De, der engang er naaet saa vidt, at de har skriftet deres Synder, er næsten altid bedrøvede over dem og ogsaa villige til ikke at begaa dem mere og til at gøre, hvad de skal, for at gøre det godt igen, som de har skadet andre med.

H.: Jeg synes alligevel, at det er altfor stor en Magt at lægge i et Menneskes Hænder, saaledes at bestemme, om En skal have Tilgivelse af Gud eller ikke.

Pr.: Det er paa sin Vis fuldstændig rigtigt tænkt; men der er blot den Ting ved det, at Præsten foruden Fuldmagten til at forlade Synderne eller lade Mennesket beholde dem ogsaa faar Naade af Gud til at bruge denne Fuldmagt paa rette Maade. Ellers vilde det ganske rigtigt være en betænkelig Historie. Ydermere har Præsten jo saa faaet sin Præsteuddannelse.

H.: Jo, men alligevel!

Pr.: Selvfølgelig! Hvor Mennesker har med noget at gøre, er der altid en vis Fare for, at de kan, om jeg saa maa sige, kludre med det. Men vilde De af den Grund lade være at lade Dem operere af en Læge — altsaa et Menneske —, naar De er syg? Eller vil De af den Grund afskaffe alle Dommere eller Statsmænd. Vi gaar sandelig altid i Fare, hvor vi gaar; men naar vi hver Dag beder Gud om at beskytte os, behøver vi ikke at være bange.

Da Præsten tier og Hr. H. et Øjeblik gnider sig hen over Panden, udbryder en ældre Dame, der med stigende Interesse har fulgt Ordskiftet:

— Ja, De maa meget undskyldte, at jeg blander mig i Samtalen; men jeg synes, at Herrerne hele Tiden gaar uden om det egentlige. Hovedsagen er da den, om man skal være forpligtet til at sige et andet Menneske, maa-ske en vildtfremmed, alt hvad man har gjort. Faa en anden til

at blande sig ind i hele ens Liv! Jeg vilde aldrig nogensinde skrifte, om det saa skulde koste mit Liv.

Pr.: Undskyld Frøken — har der været nogen, der har villet tvinge Dem til at skrifte?

Damen: Næh!

Pr.: De maa da heller ikke tro, at jeg vil forsøge paa at tvinge Dem til det. At skrifte er noget, der i sit inderste Væsen er en fri Sag. — — Det er for Resten slet ikke saa slemt, som de gerne tror, der aldrig har prøvet det.

Damen: De vil da ikke fortælle mig, at det kan være nogen en Glæde at skrifte!

Pr.: Jo, det vil jeg, for jeg har lige været henne at skrifte, og det er noget, jeg altid holder af, ligesom jeg holder af at vaske mig eller tage mit Morgenbad.

Damen: Skulde man maaske ikke kunne være ren, fordi man ikke skrifter?

Pr.: Skulde man maaske ikke kunne være ren, fordi man ikke vasker sig?

Damen: Hvor den Sammenligning er afskyelig. Men Skriftemaalet er dog bare noget, de katolske Præster har fundet paa af Magtbegær!

H.: Ja, jeg synes nu ogsaa, at Frøkenen har Ret.

Pr.: Nu kniber det for mig, for nu har jeg to Modstandere paa een Gang, og jeg skal ogsaa svare paa to Ting samtidig. Jeg skal baade svare paa, at det er os, der har opfundet Skriftemaalet, og at vi har gjort det af Magtbegær.

H.: Aa, hvis Pastoren bare kan svare paa det første, saa kan det foreløbig vente med det andet. Jeg gad nok høre, hvordan De vil begrunde, at man skulde have Forpligtelse til at skrifte.

Damen: Det vil De aldrig kunne!

Pr.: Hvor lang Tid maa Forsøget tage?

II. (til Damen): Lad nu bare Præsten faa Tid til at fremsætte sit, saa tier vi stille saa længe.

Pr.: Jeg takker for de gode Vilkaar! — Frøkenen talte før om at blive tvunget til at skrifte og det, skønt der aldrig har været

ret nogen, der har forsøgt at tvinge Dem dertil; De nærede ligesom en vis Frygt for at skulde blive tvunget.

Damen: Jamen, hvor vil De hen med det?

Pr.: Jeg vil blot sige, at jeg rigtig godt ved, hvorfor en saadan Frygt let opstaar hos mange Mennesker og slet ikke hos de daarlige. Sagen er, at Menneskets umiddelbare Forstand og Følelse gør Een det klart, at har man gjort noget galt, saa er den eneste Vej til Tilgivelse den, at man selv kommer og siger det. Saaledes er det, naar man har gjort Uret mod Mennesker, og derfor maa det ogsaa være det mindste, der kan forlanges, naar man har gjort Uret imod Gud.

Damen: Ja, men saa kan man jo nøjes med at sige det til Gud.

H.: Ja, det vil jeg da ogsaa sige.

Pr.: Naa, jaja, der er virkelig ogsaa nogle Tilfælde, hvor man kan nøjes med at sige det til Gud, nemlig naar det er umuligt at faa fat i en Præst. Men ellers har Gud jo engang, som vi talte om det før, overdraget Magten til at forlade Synder til Apostlene og dem, de har ladet den gaa videre til. Og naar det derfor er Præsterne, som man skal have Syndsforladelse hos, bliver man nødt til at bekende sine Synder for dem.

Damen: Jeg kalder dette menneskelige Paafund, for det staar der slet ikke noget om i Bibelen. Og jeg bøjer mig aldrig for det, der ikke staar dér. *(Sluttes næste Uge)*

Adgangskort til Julemessen

Efter de Henvendelser at dømme, som Ugebladet har modtaget, synes de københavnske Sognes Forsøg paa at afskaffe Adgangskortene til Midnatsmessen Julenat i Aar ikke at være forløbet uden uheldige Episoder. Adskillige Ikke-Katolikker, der var paa Hjemvejen fra Julefest, fik ved Synet af de mange Mennesker, der havde laget Opstilling foran vore Kirker, Lyst til at afslutte deres Juleaften med et »religiøst show« og søgte mere eller mindre paatrængende at skaffe sig Adgang.

Det virker yderst pinligt, naar højroastede (og bandende) Mennesker presser paa for at faa Adgang til Guds Hus. Der opstaar let pinlige Situationer ved en saadan Lejlighed — og desuden har Katolikker jo ogsaa første Ret til at komme i vore Kirker Julenat.

Vi erfarer, at man i Kirker med en i saa Henseende udsat Beliggenhed igen vil indføre Adgangskortene til Julemessen.

Ugebladets Redaktion

skifter Træffetid fra Nyt-aar. Kontoret Nørrebrogade 27 C² er stadig aabent Mandag og Fredag, men Træffetiden er i det nye Aar fra Kl. 15 til 16. Tlf. som før Nora 6166.

Radiogudstjeneste

FRA SAKRAMENTSKIRKEN

Hellig Tre Konger, Onsdag 6. Januar Kl. 8,00

Prædikant: Pater Georg Heggum S. J.

Celebrant: Sognepræst Cay Benzon

HØJMESSE

Messe VIII . Credo III

Salme Nr. 105: En Nat ved Vintertide

EPIFANI

Vi er taknemlige, fordi Kirken har placeret Julen og Festerne for Jesu Omskærelse, Epifani og Fremstillingen i Templet saa nær op ad hinanden. Det hjælper os nemlig til at tænke ret længe over vor Herres Barndom. Men naturligvis indtraf disse Begivenheder, som vi mindes paa de nævnte Festdage, ikke i den liturgiske Kalenderfølge. De vise Mænd fra Øst kom først længe efter Fremstillingen i Templet — maaske et Aar eller endnu senere — for straks efter de vise Mænds Besøg flygtede den hellige Familie til Ægypten, og Herodes lod alle Børn under to Aar dræbe i Bethlehem og Omegn. Men Rækkefølgen betyder ikke noget. Vi dvæler med kærlige Tanker i Stalden og i det lille Hus, hvortil Vismændene kom, og det vil vi bestandig gøre.

Den hellige Romantik ved disse Scener fra Jesu Barndom maa dog ikke fjerne os for langt fra Epifaniens egentlige Mysterium. Det var vor Herres første Kontakt med hine Hedninger, som er vore Forfædre. Selv var han Jøde, han levede blandt jødiske Landsmænd, og hans personlige Sendelse var til Jøderne og ikke til Hedningerne. Og vi vil heller aldrig fuldtud fatte Rækkevidden af denne Begivenhed — Hedningernes Komme for at tilbede Ham — før vi forstaar, hvor hemmelighedsfuldt et Folk Israels Folk var.

Udvælgelsens Mysterium

Det var ikke i sig selv, at Israel var et Mysterium, men i sin Historie, som beroede paa Guds *Udvælgelse*. Her er et endnu dybere Mysterium. Gud udvælger hvem han vil. Vor Herre udvalgte de tolv Apostle »som han vilde«, og en af dem var Judas. »Der var mange Enker i Israel paa Elias' Tid, men han blev ikke sendt til nogen af dem undtagen til en i Sidons Land; og

der var mange spedalske i Israel paa Elisæus' Tid, men ingen af dem blev helbredet undtagen Syreren Naaman« (Luk. 4,25—27). Det var utvivlsomt heller ikke for sine Fortjenesters Skyld, at Israel blev udvalgt. Nej, dette Folk blev udvalgt i Abrahams Person, da det endnu var ufødt. Ejheller var det for sin Taknemligheds, sin Loyalitets Skyld, at Gud var trofast imod det. Dette skyldtes Guds Loyalitet, ikke Israels. Ingen straffede nogensinde Israel saaledes for dets Synder, for dets Forfald, dets Utroskab mod Herren, som Israel selv gjorde det. Det var heller ikke alene Profeternes hemmelighedsfulde Skare, der paa denne Maade »hakkede efter« det stedse tilbagefaldende, stedse stiv-nakkede Folk. Læs blot de »historiske Salmer« (f. Eks. 77 og 105). Salmerne var Israeliternes folkelige Hymne-Samling. Hver Uge sang de om deres egne Synders Historie. Intet historisk Folkeslag har aflagt en tilbagevendende Syndsbekendelse, der var saa aabenlys, saa detaljeret og saa angerfuld. Men Gud forkastede ikke sine udvalgte for deres Synders Skyld.

Guds Kærlighed i det Gamle Testamente

Gud var deres Fader, deres Moder, deres Barnepige — nej, deres Brudgom. »Han fandt ham i Ørkenen, paa Rædselens og Tomhedens og Ensomhedens Sted. Han førte ham ved Haanden; han belærte ham; han beskyttede ham som sin Øjsten. Som en Ørn, der kaldte sine Unge til Flugt og Flagren hen over dem, saaledes udbredte han sin Vinge, tog ham op og bar ham«. Det er en Bagvaskelse af det gamle Testamente at beskrive det som en Samling blodtørstige, grusomme Historier, eller blot som Bogen om Guds Vælde. Læs

f. Eks. Isaias og Salmerne for at se Udtryk for Guds Kærlighed, Miskundhed og Æmhed — Udtryk som »ømm Miskundhed« og »kærlig Godhed« vilde ikke findes i Sproget, hvis ikke de saa ofte havde staaet i det Gamle Testamente.

Verdenskulturerne og Israel

Og betragter jeg Folkeslagenes Historie, finder jeg heller ikke noget Sidestykke til Israel. Der var de store Kulturer i Assyrien, Babylonien og Ægypten; de lærde kender noget til dem; Kunstnere beundrer, hvad der er bevaret af deres Værker; Turister drager ud for at se i hvert Fald Pyramiderne — men historisk, psykologisk er der intet af disse store Riger, som længere tæller med, undtagen i deres *Forhold til Israel*. Hvad de udrettede for sig selv angaar os ikke, men derimod deres Handlinger overfor Guds Folk. De sover under deres dybe Sand. Hvem vilde have drømt om dette, den Gang det ene efter det andet af disse uhyre Riger lod al deres Magt falde over et Land, der var halvt saa stort som Danmark, fast besluttet paa at ødelægge det? Men de faldt ikke blot over en Nation, der var af Ler, som alle Nationer er det, men over Gud, Israels Klippe. Ja, og saa kom Persien; derefter Grækernes tilsyneladende utæmmelige Arvinger; og derpaa atter og atter selve Roms hele Styrke. Og siden Saracenerne og Hær efter Hær. Guds Løfter var trofaste, og trofaste til evig Tid vil de være.

Kirken er bygget paa Profeter

Hvad nu med os selv? med den Kirke, hvis vildfarne Børn vi er? Den er det nye Israel — lad os hellere sige det fornyede, genoplivede, aandeliggjorte Israel — men ikke et Ikke-Israel! St. Paulus siger, at Kirken er opbygget paa *Profeter* saavel som paa Apostle. Naar vi i Messen synger Credo, hint Credo, hvori intet Ord er overflødigt, erklærer vi, at Helligaanden, som er eet med Faderen og Sønnen, »har talt ved Profeterne«. Ak — jeg er bange

for, at disse Ord gaar os for let forbi. Hin Aand, om hvem vi kunde have sagt, at han tager Bolig i os ved Daaben, at han i Konfirmationen fornyer sin magtfulde Nærværelse, ham, om hvem vi kunde have sagt saa mange særligt »kristne« Ting — om ham vælger Kirken at sige det, at han var virksom, at han talte gennem hele det Gamle Testamente, som vi til Tider finder saa gammelt og forældet. Det er det ikke. Det lever i, hvad vi selv er. Der er ingen skarp Kløft mellem det Gamle og det Ny. Det Gamle Testamente saa altid fremad mod et Israel, der ikke skulde være et simpelthen *andel* Israel, men et Israel, som var blevet fuldendt, et udvidet Israel, men stadig Guds Israel.

Jødernes Landflygtighed

— og vor egen

Derfor er der intet Brud mellem Synagogen og Kirken. Gamle Forfattere, der kommenterer Visionen i Apokalypsen af Kvinden, som er kronet med tolv Stjerner, saa næsten altid i hende Synagogen, som fødte Kristus, eller endnu bedre Synagogen og Kirken, der bestandig indtil Tidernes Ende føder Kristus i hans Kristne. Hvis jeg maa fremsætte min Formodning er dette den »Samling« af det udvalgte Folk ved Tidernes Ende, som St. Paulus hentyder til. Han siger andetsteds, at alt, hvad der i gamle Dage skete Jøderne, kun var et Symbol paa Fremtiden. De var blot ført i Landflygtighed og bragt tilbage til deres eget Land, omend ikke alle. Derfra spredtes de atter. Vi skal ikke vente en rent materiel Gentagelse heraf. Hvor dygtigt Palæstina end kunde blive opdyrket, vilde der for det allerførste slet ikke være Plads til det vældige og ufor-gængelige Jødefolk. Og en materiel Tilbagevenden af denne Art forekommer mig lige saa uligt det, der virkelig blev skuet paa profetisk Vis, som det materielle Guds Rige, de kødeligt-sindede Jøder haabede paa, var uligt det Rige, som Kristus forkyndte, og vi daglig beder om. Langt

fjernere borte er den Landflygtighed, hvorfra de skal bringes tilbage! Selv bekender vi jo ogsaa, at vi kun er landflygtige. »Evas landflygtige Børn«. Vort Fædreland er ikke her, og Israels heller ikke. *Nobis donet in patria*... Det Land er vort sande Fædreland, hvor vi skal modtage »evigt Liv.«

Hvad vi ser frem til er derfor Jødernes Hjemvendelse fra deres aandelige Landflygtighed til en aandelig Enhed, et aandeligt Land, og en levende, organisk Enhed med Kirken, som deres sande Jeg, saaledes som det er forudset, forudplanlagt af Gud. I 2000 Aar var Jøderne Verdens aandelige Aristokrati; forenede med Kirken vil de have Del i hans Verdens-Kongemagt. De gamle Ting vil være forbi. Er det *hele* Jødefolkets Fejl, at de ikke nu erkender vor Herre som deres Kristus? Var det hele Folkets Fejl, da Han blev korsfæstet? Vi ved kun alt for godt, hvordan det letantændelige Menneskesind kan sættes i Brand af slette Mænd, som anstifter den Slags Brande. Kirken ser langt dybere og føler langt mere kærligt. I dens Bønner paa Palmesøndag hører vi den kalde dem, der strøede Palmer og Oliegrene for vor Herres Fødder, en »velsignet Menneskeskare«, en »Flok af troende Mennesker«, som handlede med »den mest loyale Fromhed«. Naar de kun faa Dage senere blev fjendtlige mod Herren, naa ja, saa taler Kirken om vore egne »vklende Viljer«, vore »tøvende Hjerter«. Hos et orientalsk Folk maa lidenskabelige Reaktionen ikke forundre os; og jeg gentager, at Jøderne aldrig vilde have hylet

deres »Korsfæst ham!« hvis ikke Farisæerne og Præsterne havde gjort dem afsindige med deres egne onde Tilskyndelser. Nej, Jøderne er ligesom vi selv forudbestemt til Evigheden, og vi skal *sammen* træde ind i denne.

Det sande Lys for den hele Verden

Epifani-Festen er derfor paa ingen Maade Festen for Hedningefolkene — paa Jødernes Bekostning. For begge er der kun eet Lys. »Et Lys til Hedningernes Oplysning — ikke mindre end til Hæder for mit Folk Israel«, sang den gamle Simeon. »Han skal tage sin Fader Davids Trone«, sagde Englen Gabriel til Maria. I Kristus skal Jøderne op-højes til at blive det sande Israel, som de altid stræbte efter at blive trods deres mangfoldige Oprør og Frafald. Vi, hvis Aner var Hedninger og ikke Jøder, er paa vor Side trods vore Hæresier, Skismaer og Synder paa Vej til at blive hint »sande Jerusalem, som er Moder til os alle«. Kristus, som var sand Jøde, sand »Nazaræer«, og som elskede sit Galilæa og græd over selve Stenene i hin By, der skulde lægges øde, han er nu aabenbaret som det *Eneste Sande Lys* for hele Verden, der skal blive det universelle Fædreland.

Mod hin himmelske Stad har Helgener til alle Tider rettet deres Blik, og de »var glade, naar det blev sagt: Nu skal vi indgaa i selve Herrens Tempel«. For paa denne vor Pilgrimsfærd staar vi i bedste Fald kun »indenfor dine Porte, o Jerusalem!«

C. C. Martindale S. J.

Perlefiskeren

En ung katolsk Forfatter præsenterer sig med dette Eventyr for vore Læsere

Til dig, min himmelblaa Ensomheds stille Ven, du, der elsker det skønne paa Jorden, vil jeg tale. Naar dets Straaler falder paa din Pande, da tier du

og bøjer dig i hellig Ærbødighed, mens du lytter til den dybe Evigheds Hjerteslag — —. Oh, Verden er skøn, min Broder, kun Uroens og Larmens Børn gør

den hæsliq. Dig, der elsker det rene, vil jeg sige et Trøstens Ord: tilsmudse kan de — men kun deres Fodspor. Sinudset, de vælter sig i, er for klæbrigt: ved dem selv bliver det hængende. Jordbundne er de, de alt for mange, ikke kan de kaste Smudset ud i Evigheden.

Saa løft da dit Blik, du, der elsker det rene, løft det fra den støjende Mængdes skidne Slam, løft det og kast det dristigt ud i det stille, blaa Rum. Ren er *Fader Æter* — de larmendes Æt forstod han altid at holde sig paa Afstand. — —

En Fugl flyver i den stille Aften hen over Himlen, fra Øst til Vest. Med lange, stærke Vingelag gaar dens Fart ud over Havet, idet den, som en sort Silhouet, flyver frem mod Aftenrøden. Maaske vil den naa at se den svundne Sol? — Saadan lad din Tanke vandre, du min Broder i den tyste Ensomhed — — en Dag vil ogsaa den skue Solen. —

Stille er den lyse Nat i Maj, hvor hvide Kirsebærblomster drikker Maanens Straaler, der kommer fra de ufattelige Højders dunkle Azur — for til Nattegalens Triller at bejle til deres duftende Hvidhed. Stille, min Broder, som den lyse Nat i Maj, og ren, som Kirsebærblomstens hvide Blade, skal din Tanke være, naar du søger det skønne. Roligt som den stille, dybe Skovsø maa dit Øje skue ud i Natten, hvis Morgenstjernen skal spejle sig i det. — — Og hed og klar som den blanke Morgensol, der stiger op af det kølige Hav, maa din Pande være, min Broder, om ædle Tanker skal slaa Rod bag dens Runding. — —

Vær ensom, du min Ven fra Tavshedens Riger, at ikke de alt for mange skal tilsmudse din Sjæls Skønhed. Flygt bort fra Hoben: dine Tanker vil den kvæle. Eller hav Mennesker om dig, der er stille og dybe som Nordens mægtige Fyrreskove, Mennesker, hvis Tale er som Musik over Vandene ved Aften tide, naar Dagen er et Minde. —

Eventyr kan jeg fortælle, min Broder, og det skønneste vil jeg fortælle dig — — se, jeg viser

dig *Perlefiskeren*. For mange Tusind Aar siden levede han, dengang da Verden endnu var ung og ren. Paa en Korallø, ved Bredden af det stille, blaa Hav levede han og hans lille Stamme. Ranke var de og stolte, deres Hud var gylden af Solens Brand, og roligt skuede deres Øjne ud over det blaa Hav. Mændene var alle Perlefiskere — — for de elskede det skønne. Dristigt skød deres brune Kroppe mange Favne ned gennem det stille, grønne Vand, naar de saa en Perle glimte mellem de bleg-røde Koraller. Men deres Høvding, som mit Eventyr handler om, min Broder, fiskede altid alene og paa langt større Dybder end sine Frænder. Og langt skønnere Perler fandt han end de. Og se: de andre hadede ham ikke for det, de ærede og beundrede ham saa meget mere — for den Gang havde Menneskenes Børn endnu ikke lært at hade det store.

En Nat havde Perlefiskeren en forunderlig Drøm — han drømte, at han fiskede paa større Dybder, end han nogensinde før havde prøvet. Og se: skjult under en mægtig Vandplante fandt han en stor Perle, men ikke straaled den, som de andre, han plejede at finde, mat var den og graa og ubetydelig at se til. Og dog tiltrak den ham paa sælsom Vis. Han kastede alle sine andre Perler bort og sejlede hjem med den store graa for dog at undersøge den nærmere og se om den var af Værdi. Men se: da han var kommet hjem og vilde undersøge den, forlod Søvnens Gud hans Øjne, og han vaagnede. — —

Fra denne Dag havde Perlefiskeren ikke mere Ro i i sit Bryst: han higede og søgte og fiskede paa større og større Dybder for at finde sin kostbare Perle. — —

Mange Aar gik paa denne Maade, og Perlefiskeren blev gammel og ædel og vis af sin utrættelige Søgen. Sølvgraat blev hans Haar, furet blev hans Kind og Pande, og i hans Øjne spejlede Maanen og de blanke Stjerner Evighed sig.

Endelig engang, da Dagen var flygtet bort, og Aftenens sidste

Purpur spejlede sig i det blaa, stille Hav, fandt han sin Perle: nøjagtigt som i Drømmen. Han bragte den hjem til sin Hytte ved den ensomme Strand og havde den længe der. Og for hver Dag, der gik, blev den ham kærere. Men hans Frænder, der saa den, rystede forundret paa Hovedet og spurgte deres Hjerter: »Hvad fattes den ellers saa visc, gamle Mand, at han elsker den graa Perle saa højt?«

Men engang i den dybe Midnatstime, da Oldingen sad ved Stranden og betragtede de rolige Stjerner, der spejlede sig i den stille Lagune, tog han sin kære, graa Perle frem og gav sig, som i Tanker, til at pudse den med en Flig af sit Lændeklæde. Og se: pludselig straaled den og funkled med en saa overjordisk skøn Glans, som om alle Nattens Stjerner havde skænket den deres Kraft. I Oldingens Aasyn bredte sig et Udtryk af uendelig Fred og Lykke. Et lille Smil spillede om hans Mund, da det sølvgraa Hoved sank ned paa Brystet. — —

Næste Morgen fandt hans Frænder ham liggende død for de smaa, klukkende Bølgers Fødder. I Haanden holdt han sin Perle, der nu var graa og trist som vanlig. — — »Ikke mere skal du dvæle hos os, oh du graa og triste Perle, du som har røvet vor Høvdings Liv.« Saadan talte den ældste af Frænderne, og idet han sagde disse Ord, tog han Perlen og slyngede den fra sig, langt, langt ud over Havet, til den faldt ned og langsomt sank gennem det klare, grønne Vand for at lægge sig til Hvile under en mægtig Vandplante. — —

Og her ender Eventyret, min Broder. Tag din Stav og gaa tilbage i din Ensomhed — — og sørg over Menneskenes Børn: thi ikke kan de mere finde Perlen, kun i Overfladen pjasker de om og jager efter Flitterguld. Og skulde en af dem engang komme dybt nok ned til at finde den, da vilde han ikke forstaa den, min Broder, for kun hvad der glitrer og springer i Øjnene elsker de. — —

Dybt, dybt er det stille Hav —
Steen Ostenfeld-Rosenthal

DE TO TAVLER

Vi nævnte sidste Gang Profeternes store Betydning i den gamle Pagt. Men det allervigtigste for Israellitterne var Loven, af dem selv kaldet »Tora«. Dens Kærne er Dekalogen eller de ti Guds Bud, som blev skrevet paa to Tavler af Sten. Dens Fundament er dobbelt: 1.) Troen paa den ene personlige Gud, Himlens og Jordens Skaber, som er forskellig fra og ophøjet over hele Verden. 2.) Troen paa Israels særlige Udvælgelse til en ganske enestaaende Opgave. Dette Folk med sin Sandhedsskat, med sin Lovgivning og Gudsdyrkelse skulde forberede Kristendommen, noget, som kommer tydeligt frem i Spaadommene om den messianske Tid. Det ligger i Sagens Natur, at Jødedommen tidsmæssigt og nationalt set maatte være begrænset eller finde sig i Skranker, men at den alligevel har et Anlæg og en Tendens til det universelle og derfor Betydning for alle Nationer i Verden, fordi det glædelige Budskab om Messias' Komme lød paa en Frelser for hele Verden og alle Folk. Lad os blot tænke paa, hvad Gud lovede i Paradiset, og hvad han sagde til Noa og Abraham.

De ti Bud er totale og universelle

Dekalogen eller de ti Guds Bud kan ikke omtales her, uden at vi forsøger at karakterisere Budene i korte Træk. Det ejendommelige for dem er deres Totalitet. De ordner og omfatter alt: vort Forhold til Gud og Mennesker. De er klare og bestemte, tager Sigte paa det væsentlige i alt og er underbygget og holdt sammen af Overbevisningen om, at der kun eksisterer en eneste Gud. De viser det rette og rigtige i hele det religiøse og moralske Liv, lige fra de ydre Handlinger til Sjælens lønligste Tanker og

Ønsker. De fører fra Moralens simpleste Begyndelse til dens fineste Udformning.

Skønt de ti Guds Bud oprindeligt kun er givet som Norm for Livet til et eneste lille Folk, er de dog uden national Begrænsning og indsnævrende Skranker. De danner den velegnede Grundvold haade for det enkelte Menneskes Liv og personlige Stræben efter moralsk Upaaklagelighed og for hele Menneskeslægtens etiske Udvikling.

Uden Sidestykke

Som Helhed staar Dekalogen med sin kortfattede og fyndige Formulering, med sit vidtfa- vende Indhold og sin indre Orden og Harmoni uden Sidestykke i den før-kristne Verden. Føjer man saa til denne enestaaende Udmærkelse endnu alt det, Apostlen Paulus berømmer Israellitterne for, saa staar vi overfor en Række indre og ydre Fortrin, hvorved den israelitiske Religion ragede højt op over alle andre Religioner i Tiden før Kristus. »De er Israellitter«, siger han, »dem tilhører Barneretten, Herligheden, Pagten, Lovgivningen, Gudstjenesten og Forjættelserne; Forfædrene er deres, og fra dem nedstammer Kristus som Menneske, han, som er over alle Ting, Gud, højlovet i al Evighed. Amen«. (Ro. 9,4—5).

St. Paulus taler om »Barneretten«. Den tog sin Begyndelse paa Patriarkerens Tid, den udfoldede sig ved, at Israel som Guds Folk blev samlet og ført af Herren, og den fik sin Afslutning og Befæstelse i Aand og Sandhed ved Jesus Kristus, Abrahams og Davids Søn og Arvingen til alle Forjættelser. Med »Herligheden« mener han Ildstøtten, der ledsagede Folket fra Ægypten gennem Ørkenen til det hellige

Land, og som stod over Teltet og i Templets Allerhelligste som det synlige Pant paa Guds Nærværelse. »Pagten« betyder de Overenskomster, der af Gud blev sluttet med Abraham og Moses og bekræftet med en Ed. Ved »Lovgivningen« blev Israel til en Guds Stat eller Teokrati, hvori Gud var Konge ogsaa i borgerlig Forstand. »Gudstjenesten« var Sjælen og Livet i dette Borgersamfund. Med sine Ceremonier pegede den uafbrudt fremefter mod Kristus, vor Tros Ophavsmand og Fuldender. Ham gav alle Profeter Vidnesbyrd ved deres Spaadomme og »Forjættelser«. Med »Fædrene« menes Patriarkerne, som er Kristi Forfædre efter Kødets.

Ydre og indre Fortrin

Det var nu det, Skriften selv udtaler om Israels indre og ydre Fortrin. De indre bestaar i den gammeltestamentlige Bihelreligions Højhed og Hellighed; dens Hemmelighedsfuldhed og etiske Principper; dens Overensstemmelse med Menneskenaturens sunde og berettigede Krav og Behov. Til de ydre bør regnes den aandelige og moralske høje Standard, vi finder hos Guds Sendehud, Profeterne; den Velsignelse for Religion, Moral og levedygtig Kultur, Profeternes Arbejde bragte; de Mirakler og Spaadomme, der uimodsigteligt godtgjorde, at de var Redskaber i den Allershøjstes Haand.

En sammenhængende Udvikling fra Jødedom til Kristendom

Her er vi nu inde paa Udmærkelser, som Jødedommen deler med den kristne Religion. Kristendommen overgaar — for at føre Udviklingslinien videre — ganske vist i Henseende til religiøse og moralske Skatte og Værdier det Gamle Testaments Religion paa væsentlige Punkter, men bygger baade historisk set og i sit Indhold paa det Gamle Testamente og kan ikke løses fra det. Med og ved Kristus, Guds Søn, som i Israel blev Men-

neske, har Guds Aabenbaring fundet sin Afslutning og sit Højdepunkt, efter at den havde taget sin Begyndelse med det jødiske Folks Patriarker og Profeter.

Jesu Stadfæstelse af de ti Bud

Hvilket Udbytte for en dybere Forstaaelse af vor egen Religion giver nu denne Redegørelse for de to Tavlers Bud? Jo, denne: Ingen maa tro, at den kristne Religion kun er en Religion med Løfter om Himlens Paradis, men mangler al Lovgivning. Hele det nye Testamente godtgør, at Kristus ikke blot er Forløser, men ogsaa Lovgiver. Læs bare Bjergprædikenen, læs Evangelierne! Der ser man, at de to Tavlers Love stadfæstedes af Kristus paa smaa Undtagelser nær og faar forpligtende Kraft, ikke for et enkelt Folk, men for alle Nationer i Verden. Skal det siges saa kort som muligt, hvor langt Kristi Lovgivning rækker, saa er det dette: Kristus, Guds Søn og Sendebud, forlanger Tro paa hele sin Lære; han forlanger Overholdelse af de ti Guds Bud; han forlanger den rette Brug af de hellige Sakramenter; han paabyder Bøn; han paabyder Lydighed mod Kirken i al den Tid, da han selv ikke længere er synlig iblandt os.

Lydighed i disse fem Retninger er saa for det voksne Menneske Betingelse for, at han kan komme i Besiddelse af det overnaturlige Liv og Arveretten til Himlen, som Gud vil give os i Daaben. Den samme Lydighed bliver ogsaa Betingelse for, at man beholder og kan forsvare, forøge og frugtbargøre det Samfund med Gud, som vi kommer i ved at blive døbte. Det er altsaa soleklart, at Religionen ikke kan skilles fra Moralen og Moralen ikke kan trives uden Religion.

F. K.

Dagligstuen

- den blodigste Valplads

Nu kæmper alle fem Verdensdele, og vi sidder hjemme i Stuerne og undrer os over, hvor længe

vi faar Lov at holde *den* udenfor. Det vil sige, gør vi? Er de udenfor?

Dagligstuen er den blodigste Valplads, er der sagt. Der blev i sin Tid udgivet en Samling Dagbogs-Optegnelser, skrevet af en Officer, der havde været med i den forrige Verdenskrig og havde udholdt utrolige Rædsler, Savn, Chok og Lidelser. Alt det havde han holdt til, men da han vendte hjem til Hverdagen og igen var underkastet dens Kævl og Smaaligheder, tog han sig af Dage, for han kunde daarligere udholde at slaas med det Smaa end med det Store. Og det Smaa har sine lange Kløer ude efter os allesammen med grænsløse Krav til Taalmodigheden. Kunde vi ikke skrike, naar vi længe nok har været ude for en irriterende Vane hos en af dem, vi bor under Tag med? Og hvor tit mon de andre fristes til at kaste os noget i Hovedet, naar vi bliver lurvede, (selvom vi kalder det noget andet og kønnere, thi Fanden har en Svaneham til alle Laster og en Klovnedragt til alle Dyrer).

Og dog tænker jeg ikke saa meget paa OS i Almindelighed, for hvad vi kævles og puffes om i det daglige, er dog overskueligt, og naar vi ser udover den kæmpende Verden og dens Lidelser, bliver vi velsagtens lidt mere fordragelige indbyrdes af Taknemlighed over, at vi ikke er direkte indblandet. Men jeg tænker paa alle dem, der rundt om sidder med det tunge Kors at skulle være noget for dem med de syge Sind, de forkalkede Hjerner og de haabløst forkvaklede Tankebaner. Anstalterne har taget sig af dem, man kalder farlige. Men der er hundrede Nuancer under denne Grænse. Og det er tragisk, hvis man skal se Fornuften slukkes langsomt, men ubønhørligt hos en af sine Kære, fordi Alderdommen gør sit Værk, og det er endnu mere bittert at bære i Taalmodighed, hvis man er den, der skal taale og dække over alle Meningsløshedernes og faa det bedst mulige ud af det.

Hvad der er kæmpet og haaret og lidt i Stilhed paa Dagligstuens Valplads af alle disse uromantiske Helte og Heltinder, burde maaske nok saa meget tage Vejret fra os, som hvad der gennemføres og ødelægges med Bomber og Kanoner.

URBI ET ORBI

Den hellige Faders *Juletale* til *Alverdens Katolikker* formede sig som en eneste stor Opfordring til Medvirken ved Genoprettelse af Staternes indre sociale Orden, til Samliv i Orden og Ro, under en Retsorden, der ikke vil herske, men tjene, hvor »opus justitiae pax« er den ledende Idé, hvor det ikke er enten Kærlighed eller Ret, men samtidig Kærlighed og Ret, der har det afgørende Ord.

Menneskeheden længes efter Fred, fortsatte den hellige Fader, og kaldte derefter i den sidste — og vigtigste — Del af sin Tale paa enhver, der ærligt og redeligt vil medvirke ved den sociale Genopbygning af Verden. Vejen til Maalet er lang og trang, men Vejen er anvist af fem Milepæle: 1. Genoprettelse af den Værdighed og de Rettigheder, Gud har skænket det enkelte Individ, 2. lige Ret i det sociale Samliv, Ret til Arbejde, til frit Livsvalg, til de materielle Goder, 3. Genindsættelse af Arbejdet i dets Ære og Værdighed (den hellige Fader erindrede her om hans Forærgers store sociale Encykliker), 4. Genoprettelse af en Retsorden, hvorved det enkelte Individ sikres mod ethvert Overgreb, mod enhver Form for hemningsløs Vilkaarlighed fra Magthavernes Side, samt Skabelse af et klart Retsgrundlag, bygget paa kristne Principper, 5. En kristen Statsopfattelse, saaledes at Roden til den almene Ulykke fjernes. Mange af de, der kalder sig Kristne, bærer Ansvaret for den Ulykke, vi idag befinder os i — som Følge af en Samfundsorden, der ikke vil kende til Gud.

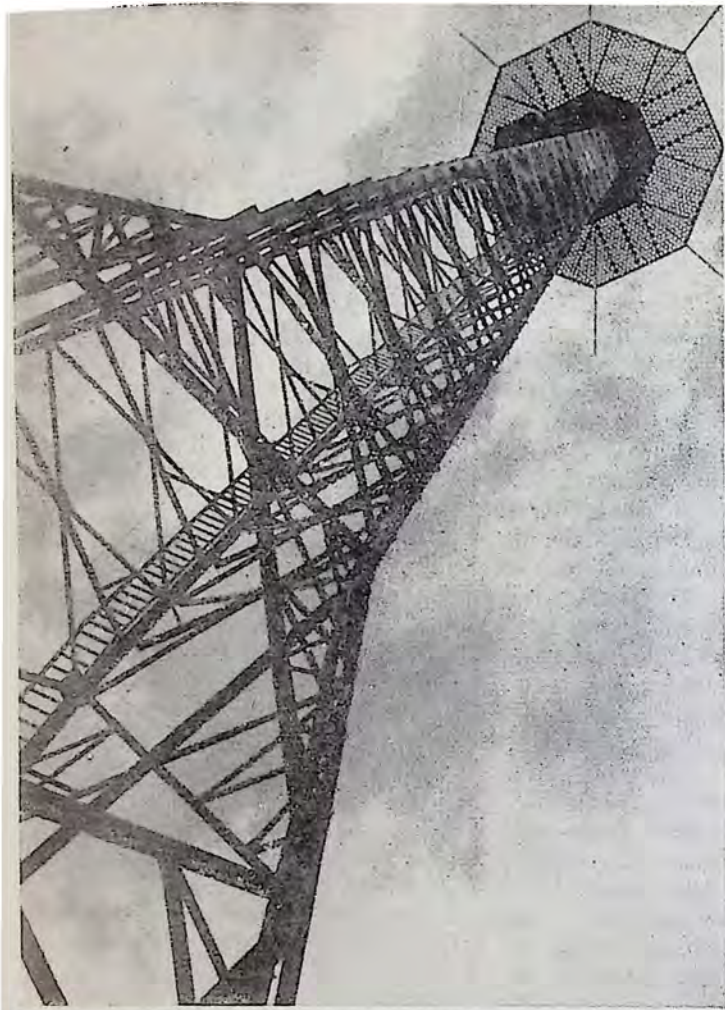
Stjernen fra Betlehem, sluttede den hellige Fader, er Vejviseren for det Korstog, som Menneskeheden maa drage ud paa, og Maalet er intet andet Sted end Betlehem.

Den engelske Kirkes Primas, Ærkebiskoppen af Westminster, *Kardinal Hinsley*, er blevet udnævnt til Æresdoktor ved Universitetet i Oxford.

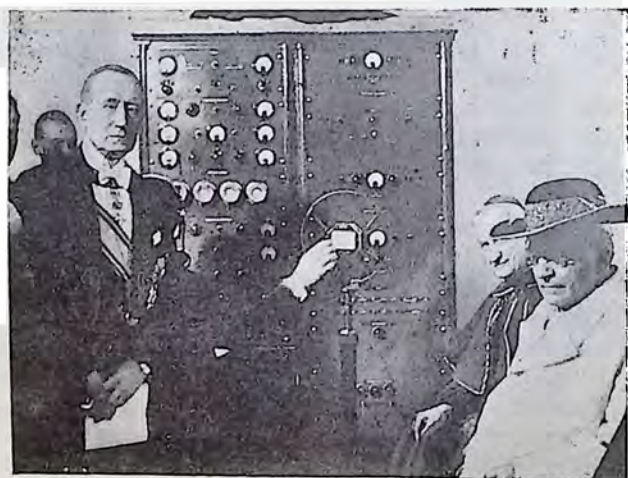
Pavefilmen »*Pastor Angelicus*« (som tidligere har været omtalt i Ugebladet), har kort før Jul haft Premiere paa et Par af Roms største Kinoteatre.

Radio Vaticana

Kortbølge- senderen Pius XI's og Marconis Værk

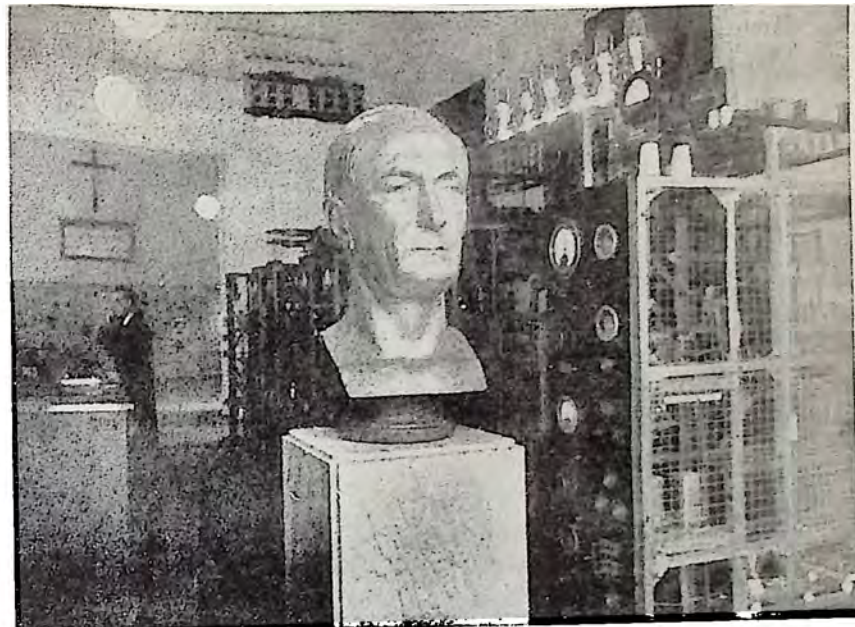
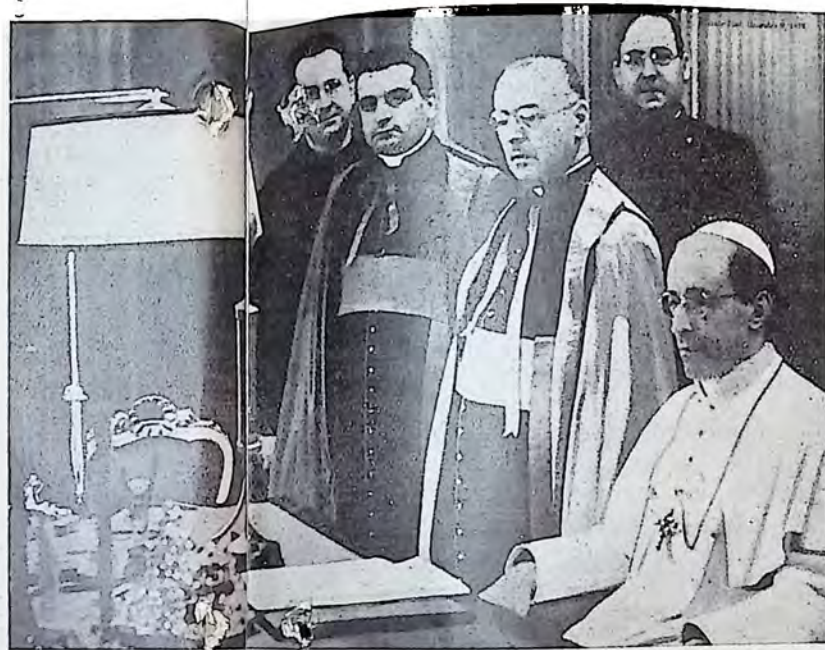
»For at den øverste Hyrdes Stemme — paa Æterens Bølger — til Krist Konges Ære og Sjælenes Frelse kan høres til Jordkredsens Grænser« forkynder en Mindetavle over Indgangen til den lille Bygning, der rummer »Radio Vaticana«. Og inden for vaager et Krucifiks over elektriske Tavler og komplicerede Senderapparater, der funkler af Metal og Glas. Paa den modsatte Væg hænger et

▲ Pave Pius XI og Senator Marconi — Vatikansenderens Skabere.

◀ I en lille Bygning i et Hjørne af Vatikanstaten har Radiosenderen til Huse.

Ur, der viser Greenwich-Tid, men ellers retter man sig her selvfølgelig — i alt hvad der ikke angaar Udsendelserne — efter romersk Tid. Denne Bygning er Fremskridtspaven, Pius XI's Værk. Paven, der genskabte Kirkestaten, indsaa klart Radioens altovervældende Betydning og Fremtid og overlod Statio-

▲ Mellem Senderapparaterne staar den geniale Marconis Buste.

Tekst: Jøbe

Fotos:

- Ecclesia (2)
- Universa (3)
- Arkiv (1)

▲ Pave Pius XII har allerede ved adskillige Lejligheder benyttet Radioen.

▲ Foran Mikrofonen i et af Radio Vaticanas Studier.

nes Skabelse og Indretning til den geniale Marconi personlig, Manden, der har indlagt sig saa store Fortjenester for Radioen, og hvis Buste derfor rettelig hører hjemme her.

Landt de mange (ikke alle lige vel-lydende) Sprog, der fylder Æren, blander sig alt ogsaa Vatikanets Rader. Alle Stationens Udsendelser indledes med Ordene: Laudetur Jesus Christus, Lovet være Jesus Kristus, den Fremmel, der ikke tillader sig at konkurrere med andre Sendere.

Radio Vaticanas Udsendelser aflyttes med stigende Interesse over hele Jorden og bestaar til daglig af Meddelelser og Foredrag af religiøs Karakter paa en Række fremmede Sprog samt Vatikanets Efterretningstjeneste. Den sidstnævnte transmitteres en Guds tjeneste fra Peterskirken. Den vellydende Radiostationens største Betydning er dog af langt mere international Art: Varetagelsen af en regelmæssig Telegramtje-

ne samt Opretholdelse af en regelmæssig Forbindelse mellem det pavelige Statssekretariat og de forskellige pavelige Repræsentanter Verden over. Samtlige Nuntiaturer og apostoliske Delegationer over hele Jorden er udstyret med en Modtager, paa hvilken den paagældende Residens er i Stand til at modtage de Efterretninger, der til bestemte Tider udsendes fra Vatikanet, og som er beregnet for paagældende. Der spredes selvsagt ikke Hemmeligheder gennem Æteren, men de respektive kirkelige Myndigheder er — hvad enten de befinder sig i Øst eller Vest, i Nord eller Syd — paa denne Maade i Stand til at modtage Anvisninger og Direktiver, der ellers vilde være lang Tid under Vejs og i disse Krigstider eventuelt ikke kunne naa frem. Nu under Krigen indgaar Radio Vaticana endvidere som et vigtigt Led i den storstilede karitative Virksomhed, der udføres af det af Vatikanet drevne L'Uffizio Informazioni, idet man anvender Radioen til Udsendelse af regelmæssige Meddelelser til og om Krigsfanger og internerede hos begge de krigsførende Parter.

Men Radio Vaticana har ogsaa sine store Dage. Det er de Tidspunkter, hvor Alverdens Modtagere stiller ind paa Vatikanet, og hvor Alverdens Stationer kappes om at transmittere: naar den hellige Fader gennem Radioen henvender sig til sine Børn over hele Jorden. Pave Pius XII har allerede adskillige Gange i Løbet af den forholdsvis korte Tid, i hvilken han har siddet paa Petri Stol, benyttet Radioen, bl. a. til Udsendelse af sine berømte »fem Punkter« samt nu til Jul ved sin Henvendelse til Alverdens Katolikker.

Paa Vej til Hedningeland

SANKT TERESE

Børn er Børn — alle Vegne!

Kommer man til en lille italiensk Landsby, kan man se smaa sortøjede Unger lege »Bro, bro Brille« lige saa skingrende og lige saa udholdende som vore Børn herhjemme i Danmark.

Og Børn er Børn — til alle Tider! Tror du det ikke, saa læs blot, hvad berømte Mænd og Kvinder har fortalt om deres Barndom.

Jo, Børn er Børn — saadan at se til! Det er med Børn som med de smaa Spirer, vi ser om Foraaret i Haven; de kan se ens ud, men efterhaanden som Tiden gaar, kommer der helt forskellige Planter ud af dem. Saaledes har Gud i hver Barnesjæl nedlagt særlige Anlæg og skjulte Kræfter. Og gaar alt, som det skal, vil hver Barnespire blive til den Plante i Guds Have, som den er bestemt til.

For 400 Aar siden levede nede i Spanien en berømt Kvinde, som hed Teresa. At hun efter sin Død blev kaaret til Helgen og blev til Sankt Teresa, var

ikke til at undre sig over. For der har vist aldrig levet nogen Kvinde, der paa samme Tid var saa from, saa klog og dygtig og dertil saa munter og indtagende, som hun. Sankt Teresa er vist den lattermildeste Helgen, som har levet! Derfor var Sankt Teresa elsket baade af Gud og Mennesker.

Fortælle Teresas Liv vilde blive for langt. Kun saa meget skal siges, at hun gik i Kloster, at hun ikke blev nogen ganske almindelig Klostersøster, men af den Slags, som aldrig kommer uden for Klostermuren, men lever helt skjult og et meget strengt og fattigt Liv; det gør de, ikke blot fordi de elsker Gud saa højt, at de har nok i ham, men ogsaa fordi de vil have Tid og Ro til at bede for andre Mennesker.

Det var en saadan Klostersøster, Teresa blev. Hun blev Karmelit. Men hun blev heller ikke en ganske almindelig Karmelit, nej, hun blev saa from og fuldkommen, at hun blev til Eksempel for alle de andre, og alle Karmelitklostre i Spanien og siden i hele Verden tog Lære af hende.

Sankt Teresa har selv fortalt om sit Liv, ikke fordi hun havde særlig Lyst til at gøre det, men fordi man forlangte det af hende. Og naar man læser, hvad hun fortæller om sin Barndom, synes hun os ganske vist at være et Barn som alle andre Børn, men vi opdager meget snart de særlige Naadegaver, som Gud fra først af har nedlagt i hendes Sjæl.

Saa lader vi da Teresa selv fortælle og glemmer ikke, at den Stemme der taler, har lydt for mere end 400 Aar siden, og dog lyder den saa hjemligt og saa bekendt. En Helgens Sprog forstaas til alle Tider.

Teresa siger først nogle Ord om sine Forældre, men glemmer at fortælle, at de var af meget fornem Slægt. Teresa holdt ikke af at prale. Vi faar at vide, at hendes Fader tidligt mistede sin første Hustru, og at det var hans anden Hustru, Beatrix, som var Moder til Teresa.

»Min Fader holdt forfærdelig meget af at læse gode Bøger og vilde gerne, at ogsaa hans Børn skulde læse dem. Han havde stor Kærlighed til de fattige og den inderligste Medlidenhed med de syge. Hans Godhed mod sine Tjenestefolk gik saa vidt, at han aldrig kunde beslutte at beholde dem som Slaver, hvilket jo ellers var Skik og Brug. Det pinte ham at tænke paa, at der var Mennesker, som var Slaver. Og da han engang for en Tid havde en af sin Broders Slaver i sit Hus, behandlede han ham som sine egne Børn. Fader havde stor Respekt for Sandheden, og aldrig hørte man ham bande eller bagtale andre.

Min Moder var meget svag og ofte syg, men saa uendelig taalmodig. Hun var ligesaa stille og beskedent, som hendes Sjæl var ydmyg. Moder var ualmindelig smuk, men lod ikke til at tænke derpaa og

gjorde sig aldrig bemærket. Hun døde kun 33 Aar gammel.

Vi var tolv Børn, tre Piger og ni Dreng. Jeg holdt forfærdelig meget af alle mine Søskende og de af mig. Men der var dog en af dem, som jeg holdt særlig meget af. Han hed Rodriguez og var omtrent paa min Alder. Vi sad tit sammen i en Krog og læste Helgenernes Liv. Vi læste om Martyrerne og om alt, hvad de havde lidt for Guds Skyld; men jeg tænkte mange Gange, at disse Martyrer alligevel havde købt Himlen for en billig Pris, og at jeg godt kunde have Lyst til at gøre det samme. Det var nu ikke bare Kærlighed til Gud, der gav mig den Tanke, det var ogsaa det, at jeg gerne snarest muligt vilde op i Himlen for at blive ligesaa lykkelig som disse Martyrer.

Min Broder tænkte som jeg, og vi overvejede sammen, hvad vi skulde gøre for at naa vort Maal. Vi blev saa enige om, at vi ganske simpelt skulde gaa hjemmefra og saa blive ved at gaa, indtil vi naaede ned til Maurernes Land, og om alt gik vel, vilde det nok ende med, at de huggede Hovedet af os.

Vi var jo kun smaa. Min Broder var ti Aar, og jeg var seks. Og det undrer mig, at Vor Herre gav os Mod til at gaa i Lag med en saadan Plan, som sikkert var blevet til Virkelighed, hvis vi var naaet saavidt.«

Mere skriver Teresa ikke om sine fromme Planer; hun holdt ikke af at tale mere om sig selv, end det var nødvendigt. Men der er andre, som ved mere derom. Derfor kan vi meget vel gøre os en Idé om, hvordan det hele spændte af. Det gik omtrent saaledes til:

En Formiddag i Aaret 1521 kom en Rytter i rask Trav henad en støvet og varm Landevej, som førte ind til Teresas Fødeby, Avila. Pludselig fik han Øje paa to smaa Børn, som travede ud ad Vejen, hen imod ham. Han lagde ellers ikke Mærke til de Børn, han mødte paa Landevejen, men disse to forekom ham saa bekendte, selv paa den lange Afstand.

Faa Øjeblikke efter var Rytteren naaet hen til dem og holdt sin Hest an.

»Rodriguez! Teresa!« udbød han forbavset. »Hvor i al Verden skal I hen? Hvad gør I alene her paa Landevejen?«

Det gav et Sæt i de to smaa Vandrere, og i første Øjeblik tabte de ganske Mælet af Forskrækkelse.

»Rodriguez! Hvad er det for Narrestreger?« fortsatte Rytteren i en streng Tone. »Hvor kan det falde dig ind at trække din lille Søster med ud paa Landevejen?«

Den lille Fyr stammede noget, som ingen kunde forstaa. Men nu tog Teresa Ordet.

»Det er slet ikke Narrestreger, Onkel! Og det er ikke Rodriguez, som har taget mig med, for det er mig, som har fundet paa det. Vi er paa Vej til Hedningerne, se, vi har Brød med til en lang, lang Rejse,« — hun pegede paa et stort sammenknyttet Tørklæde, som Rodriguez holdt i Haanden — »og se, jeg har ogsaa et Kors — —«

»Til Hedningerne! Og hvad skal I der?« spurgte Onklen alvorligt, skønt han havde mest Lyst til at smile til den lille Pige, som stod der, helt bleg af Træthed og Spænding, men med Øjne, som lynede af Iver og Begejstring.

»Hvad vi skal, Onkel? Vi skal, ja vi skal bare derned, og saa vil vi vise dem Korset og sige til dem, at det er Jesus, som hænger derpaa, og ham skal de tro paa, og saa vil de blive rasende og slaa os ihjel. Ja, og saa kommer vi lige ind i Himlen. Og det længes vi saa forfærdelig efter, ikke Rodriguez?«

— — —

Et Øjeblik efter sad Rodriguez og Teresa paa Hesten foran deres Onkel, og saa gik det i Galop ad Hjemmet til.

Ingen havde bemærket Børnenes Fraværelse, saa der blev stor Forbavselse, da Onklen kom hjem med de to støvede og trætte Landstrygere, som straks maatte aflægge Regnskab for deres Bedrift.

Ja, og saa endte denne Historie naturligtvis med mange Formaninger og Løfter om aldrig at finde paa saadant noget mere — selv om det var gjort i den allerbedste Mening.

— — —

Og nu kunde man tro, at Teresa skulde blive en stor Missionær, naar hun blev stor nok til det. Hun blev det nok paa en vis Maade. Ganske vist kom hun aldrig uden for Spaniens Grænser, men hun bevarede i sit Hjerte et brændende Ønske om at kunne omvende alle Hedninger i Verden, om det saa skulde koste hendes Liv! Og Folk, som forstaa sig paa de Ting, mener, at hun ved dette Ønske og ved sin inderlige Bøn har omvendt flere Hedninger end mange Missionærer.

Rundt om i al Verdens Karmelklostre fortsættes stadig Teresas Bøn — og saaledes blev den lille »Spire« i det lille Barnehjerte til et stort Træ, hvis Rødder er trængt dybt ned i Kirkens Jordbund, og hvis Top er vokset helt op i Himlen.

Juleindsamlingen

i Sct. Ansgars, Sct. Andreas, Sct. Antoni og Sakramentsogn indbragte 2.522 Kr. 94 Øre.

Summen uddeltes til 146 Familier, enligstillede og skjult Nød. — Alle, som har bidraget til det smukke Resultat bedes herved modtage vor hjerteligste Tak.

Pastor Geertz-Hansen, Pastor Cay Benzon, Pastor Knud Ballin, Sct. Andreas Præstegaard, Fru A. Oster-

hammel, Frk. F. Strathøcker og Fru H. Günther.

Nytaarsfest

Der er nu kun kort Tid til K. U. K.-Klubbernes Nytaarsfest. Det er første Gang, Klubberne afholder et større samlet Arrangement, og Festen er for saa vidt en ydre Tilkendegivelse af deres Samarbejde.

Festen finder Sted Søndag den 10. Januar 1943 Kl. 19 i Weinox' Selskabslokaler, Nørrevoldgade 23. Der opføres et Skuespil af Johan

Ludvig Heiberg, »De uadskillelige«. Det er Medlemmer fra de forskellige Klubber, der spiller, og under det efterfølgende Samvær vil Klubbernes Medlemmer have rig Lejlighed til at lære hinanden at kende og lægge Grunden til et godt Kammeratskab Klubberne imellem. Dog er ogsaa andre end Medlemmer velkomne til at deltage. Billetter à Kr. 2,— vil kunne faas hos Medlemmerne. For Medlemmer er Prisen Kr. 1,50, dog skal Billetten købes hos en af Klubbernes Kasserere.

Liturgisk Kalender

- Jan.
3. S. Jesu Navns Fest (65); 2. (hvid) Bøn (kun i st. Messe): Oktavdag af St. Johannes Evangelist (50).
4. M Oktavdag af de uskyldige (rød) Børn (53); Gloria og Alleluja-Vers (i St. f. Tractus); 2. Bøn: Gudsmoder, Kirkebøn (64), Stillebøn ([92]), Slutningsbøn (65). 3. Bøn: For Kirken eller for Paven ([123, 122]); Credo bortfalder; Jesu Fødsels Præfation (514); Ite, Missa est.
5. Ti. Vigilie (69); 2. Bøn: St. Telleforus (70), 3. Bøn: Gudsmoder, Kirkebøn (64), Stillebøn ([92]), Slutningsbøn (65).
6. O.*) EPIPHANI (Herrens (hvid) Aabenbarelse) eller Hellig 3 Kongers Dag (72).
7. T. 2. Dag i Oktaven (72); 2. (hvid) Bøn: Gudsmoder, Kirkebøn (64), Stillebøn ([92]), Slutningsbøn (65). 3. Bøn: For Kirken eller for Paven.
8. F. 3. Dag i Oktaven (72); 2. (hvid) og 3. Bøn som Torsdag.
9. L. 4. Dag i Oktaven (72); 2. (hvid) 3. Bøn som Torsdag.
10. S. Søndag i Oktaven. (hvid) Den hellige Families Fest (76).

*) Onsdag den 6. Januar, Hellig 3 Kongers Dag, er paabudt Helligdag, og paa denne Dag afholdes i alle Kirker og Kapeller Kollekt for Afrikamissionen.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

7/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER ≈

Teologisk Roman

Bo Giertz: »Stengrunden« (Nyt Nord. Forlag).

Den svenske Pastor Bo Giertz er blevet bemærket for sin kraftige Fremhævelse af Kirketanken. Hvad han før har fremstillet i Afhandlingens Form, søger han i den foreliggende Bog at levendegøre for et større Publikum indenfor en Romans Ramme. Skuepladsen er et Landsogn, hvis Menighedsliv man forestilles for paa tre forskellige Tidspunkter fra Napoleonstiden til vore Dage. De tre Handlinger bindes sammen af Kirketanken, baaret af gammel-luthersk Dogmatik, og er vendt mod skiftende Tidens Sektvæsen. Enkelte Træk ved sektærisk svensk Kristendom virker fremmedartet paa danske Læsere, som til Gengæld med Behag faar et Indtryk af den svenske Statskirkes kulturelle Fornemhed og dens Kirkebevidsthed. Men Romanen er uhyre tynget af en teologisk Diskussion, som ikke er blevet frigjort fra Prædikestolens Form og Tone. Derved mister den sin Mulighed for at tale ud gennem Kirkens Døre. Den er kun blevet til indendørs Brug for Mennesker, der i Forvejen drøfter deres Problemer i denne Sprogtone og med disse Begreber.

H. D. T. K.

En forkeret Bog om et ophøjet Emne

Leif Sandsdalen: »Kristne i Trængselstider« (De unges Forlag).

Denne Bog er oversat fra Norsk, og alene dette vil sikre den Læsere. Norske Kristne har erhvervet sig Ret til at udtale sig om dette Emne. Desværre er det imidlertid en katolsk Anmelder umuligt at anbefale Leif Sandsdalens Bog. Den første Halvdel af denne skildrer en Række Martyrer fra Oldkirken og er god nok, selv om Protestanten med Beklagelse konstaterer den gamle Kirkes Tro paa Helgener. Men saa gaar han over til at fortælle

om Valdensere og Albigenere, Wyclif, Huss og derefter alle Reformationstidens Koryfæer. Der er her intet Spor af nyere Historieskilnings mere skønne Fordeling af Lys og Skygge. Og selv om Forfatteren er i den bedste Tro, naar han opfatter Reformationen som Lysets Sejr over det katolske Mørke, burde han have forstaaet, at de Trængselstider, vi nu er inde i, ikke er velvalgte til at rive op i gamle Saar, som kristne Mennesker har tilføjet hverandre. Det samme burde det danske Forlag have betænkt, før det valgte denne Bog til Oversættelse. Den Bog om »Kristne i Trængselstider«, der kunde blive Frugten af vore Dages Oplevelser, vilde ikke være konfessionelt polemisk.

H. D. T. K.

De alleryngste

Vi tretten. Ålborg antologi (Eget Forlag. Ålborg 1942).

De tretten (aabenbart purunge) Aalborgensere, der i Fællesskab har udgivet disse Prosaskitser og mere eller mindre rimløse Vers, har kun deres Ungdom fælles, og det er ikke sikkert, at nogen af dem skal vælge Litteratur til Levebrød. Det havde heller ikke været nogen Fortræd, hvis de havde skrevet lidt længere til deres Skrivebordskuffe. Men den lille Bog giver i visse Bidrag et behageligt Udtryk for unge Danskeres Syn paa Tingene, f. Eks. hos Helle Brønding, der skriver: »Hvad siger du?? — ja, bønnen naturligvis! Naa ikke?? Hør sig mig engang, hvorfor egentlig ej? Der er jo en Gud, det hyder sig selv — — det springer fra hver lille plet i naturen — — hvergang knopperne folder sig ud, smiler de til os: »Der findes en gud! I tror ikke paa ham?« — — og dette blot knopper — — hvad saa med os selv? Hm — — selfmade — — aah! maa vi saa være fri!«

L. H.

Kalenderen 1943

udgivet af Ansgariusforeningen, er udkommet og faas hos de katolske Boghandlere samt ved Kirkerne.

Pris 50 Øre.

BERNH. HANSEN'S BOGTRYKKERI

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 Privat: Søndby 836

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør til vore Hospitaler, Kirker, Skoler etc. . Bedste Referencer.

Laudate Dominum...

Sankt Albani Kirkekor har lagt et Aar mere til sin Alder, og det har, mens Aaret gaar paa Hæld, sunget sig ind i Odenseanernes Hjerter og samtidigt skaffet Sognepræsten en Sum til Lindring af skjult Nød.

Kirken var fuld til Concerten d. 9. December, og Dagen derpaa var Byens Blade enige om, at Koret havde løst de Opgaver, det havde paataget sig med alle tilbørlige Hensyn til Klang og Form, og at dets Fremførelser præsenteredes i en ren og smuk musikalsk Belysning. — Domorganist E. Kjelstrup skriver i *Fyns Tidende*:

»Ogsaa ud fra Sct. Albani Kirke vil man sprede Juleglæde og skabe Julestemning i Smaakaarshjem. Derfor havde man indbudt til Velgørenhedskoncert i Aftes, hvor forskellige musikalske Kræfter gav et vægtigt Bidrag til Concertens gode Forløb og helt og fuldt ydede en Indsats i Kirkemusikens Tjeneste.

Det var et tiltalende Program, hvis Udførelse var lagt hen til Anne Margrethe Wittrup, der dygtigt, med Sikkerhed i Sansen for Stilen og med Følelsesbetoning gennemførte Stradellas Kirkearie, Gounods Noël (Jul) og Rungs Kimer, I Klokker. Einar Poulsen med Violinen i Haand førte os ind til Corellis Sonate og Max Bruchs Adagio af den berømte Violinkoncert og gjorde dette med Tonefyldte og Skønhed, og Arne Bertelsen, der iøvrigt akkompagnerede de to nævnte Solister, spillede Buxtehudes Ciacona og Cesar Francks Adagio af Orgelfantasi i en nobel og smuk Fortolkning. Sct. Albani Kirkes Kor under Ledelse af Felix Schmitt lod os høre Korværker af Palestrina og Vincentz Goller, hvis Messe er et overmaade smukt Korværk, der fremføres saa dygtigt og med en Inderlighed, der til Tider virkede meget betagende.

Ydelserne virkede saa tiltalende, at man maa tilskrive Korets Præstationer den mest fremragende Plads i Aftenens smukke Forløb, og Charley Olsens Orgel ledsagelse dertil gav dem et yderligere Plus«.

Koret har i det forløbne Aar arbejdet flittigt, og det har været en Fryd at se, hvorledes Sangglæden og Kammeratskabet har hersket hver eneste Prøveaften. For Arbejdets Fremadskriden og Kordisciplinen har Dirigenten, Felix Schmitt fuldtud magtet sit Ansvar. Saavel i musikalsk som i overført Betydning behersker Koret den gode Tone. —

Sommerudflugten den 21. Juni gik i Aar til Faaborg. Der var den Dag rigtig Højmesse paa Rasmussens Hotel, hvor de 24 Sangere glædede den lille Menighed baade ved Sangen og ved den Følelse af Fællesskabets Luftning, der altid er en

Oplevelse for dem, der udgør de yderste Forposter. —

Men ogsaa de syge har Koret i Tankerne. Det har derfor som sædvanlig indledet Julefesten paa Sankt Josephs Hospital med Sang for Patienterne, der maa undvære Hjemmet til Hjemmets Fest.

Saa vidt muligt skaffer Koret selv Midler til dets Virksomhed, idet hver Sanger betaler et Kontingent paa 25 Øre om Maaned, hvorved man oparbejder en Kasebeholdning til nødvendige Udgifter. Man søger herved at stille sig til Kirkens Raadighed uden samtidig at stille økonomiske Krav til den. —

Skulde imidlertid nogle af vore odenseanske Katolikker, der læser dette, føle Trang til at konsolidere

Korets økonomiske Basis eller virke med dertil (man er glad for enhver Anerkendelse), saa tager man med stor Glæde imod passive Medlemmer, der ønsker et erlægge et Maaned- eller Aarskontingent fra 25 Øre maanedlig. Noder er jo dyre og Vedligeholdelse og Indbinding bekostelig.

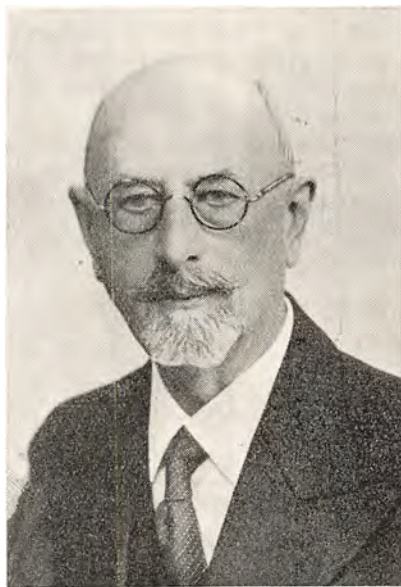
Korets Virkefelt er Kirken, og dets Formaal er Gudstjenestens Skønhed, saaledes som den kan stige frem i Fællesskabet mellem Præst, Kor og Menighed og gøre Messens Liturgi til hver Mands Bøn, til den Lovsang, vor Slægt skylder den Højeste. —

... laudate Eum omnes populi. —

V. K.

50 Aars Jubilæum

som Organist

Den 1. Januar 1943 er det 50 Aar siden Organist Axel Segalt blev ansat som Organist ved Sct. Knuds Kirke i Fredericia.

Organist Axel Segalt er en beskeden og stille Mand, der stadig har hindret, at noget kom frem om

hans lange Levnedsløbs forskellige Mærkedage, men 50 Aars opofren- de Gerning i et krævende Embede og lønnet med det beskedne Honorar, de katolske Kirker i Danmark er i Stand til at yde, er en saadan Begivenhed, at hans Venner, og de er mange, synes, at der i »Katolsk Ugeblad« skal bringes ham en hjertelig Tak for hans Indsats for Gudstjenestens Forskønnelse i vor gamle Sct. Knuds Kirke i Fredericia.

Mange besøgende Trosfæller har i Aarenes Løb udtalt deres Anerkendelse af Kirkesangen, saavel den Gregorianske som den danske Salmesang, i Sct. Knuds Kirke i Fredericia, og Æren herfor maa tilskrives Organist Segalt, idet han foruden den fine musikalske Evne ogsaa er i Besiddelse af Udholdenhedens Gave. Altid er han parat til Øvelser, og med Venlighed og Elskværdighed har han stadig søgt at faa alle forenet i Arbejdet for Kirkesangens Forskønnelse.

Det er Sct. Knuds Menigheds Haab, at Organist Axel Segalt, hans høje Alder tiltrods, endnu i en lang Aarrække maa forundes Helbred til at fortsætte den Gerning, han har saa stor Kærlighed til, og som Menighedens Medlemmer ved at paaskønne ham for.

**En smuk Begravelse
for 300 Kroner**

W. MÜLLER'S

BEGRAVELSESFØRRETNINGER

Allégade 13 *C. 6536 Amagerbg. 145 Am. 7671

indbefatter hvid Kiste,
Kørsel til Kapellet,
Gravsted og Gravning,
Kapel med Orgelspil,
Korsang, Lys og Træer,
Ligbærere,
Blomster om Kisten,
trykte Sange,
samt Vogn til Præsten.

Om at plapre

Ind imellem -

— I Katolikker har en mærkelig Tilløjelighed til at plapre, naar I beder Bønner, sagde en ung Mand til sin katolske Bekendt. Naar en protestantisk Præst beder Fader Vor, siger han Ordene langsomt og lægger saa megen Inderlighed som muligt i Stemmen. Men en katolsk Præst fremsiger Bønnen hurtigere og klangløst, paa en næsten formel Maade.

— Jeg kan ikke fordrage, naar nogen sjæler!

— Hvad mener De med det?

— Jo, forstaar De ikke: Netop dette med at lægge Sjælens Inderlighed blot, at gøre Bønnen umaaelig personlig. Jeg kan ikke se, at det er Præstens Opgave at lade sine personlige Følelser præge Bønnen, som han beder paa alles Vegne. Det er Præstens Opgave at lede Bønnen, at være Tjener, altsaa lade sit personlige Sjæleliv træde i Baggrunden, for at hver enkelt kan lægge det i Bønnen, som han vil. Derfor foretrækker jeg den usentimentale Maade at bede paa. Og hvad Tempoet angaar, finder jeg det ganske naturligt, at man beder nogenlunde i samme Tempo, som naar to Mennesker taler sammen. Hovedsagen er, at man tænker og mener, hvad man siger, og det kan man udmærket paa den Maade.

— De indrømmer altsaa, at der er noget mere upersonligt over den katolske Bøn end over den protestantiske?

— Nej, tværtimod. Naar Præstens Bøn er for personlig, bliver Menighedens upersonlig. I modsat Fald kan den enkelte saa meget bedre give sin Bøn dens Særpræg. — Man beskylder med Urette den katolske Præst for, at han vil stille sig imellem Sjælen og Gud. Dette kan man netop behrejde den Præst, der »sjæler«. Han trænger ind paa Sjælens private Grund. Der har han ikke noget at gøre. Den katolske Præst træder tilbage for ikke at forstyrre Sjælens direkte Kontakt med Gud.

Bliver det Rutine?

— Og saa bruger man saa forfærdelig mange Ord i den katolske Kirke. Tænk bare paa Messen. Det er ikke Smaating, Præsten skal igennem, saa det er ikke saa mærkeligt, at det gaar rask. Bliver det ikke til Rutine? Er det ikke meget svært at bevare Andagten og Bønnens Inderlighed?

— Messen er for os først og fremmest en Handling. Der sker noget paa Alteret. Og det er det største og det helligste, der sker. Derfor er det muligt for vort Fromhedsliv at tage Næring af Kristi Nærværelse og Kristi Offer. Men naturligvis kan Deltagelsen i Messen blive Rutine. Men kan Musikken ikke blive Rutine for Musikeren? Uden Tvivl. Vil man saa fordømme Musikken? Vil man beklage sig over, at der komponeres Værker, der bestaar af et Hav af Toner? Vil man sige, at det er de mange Toner, der er

Skyld i Kunstnerens Rutine? Ikke sandt, dette vilde ingen finde paa at sige. Det er Sindet, det kommer an paa. Og saaledes ogsaa med vor Bøn, med vor Deltagelse i Messen. Det kan blive noget fladt og banalt, hvis ikke vi har Vilje til at være med i, hvad der sker, saa hell og fuldt som muligt.

Derfor vil ogsaa den, der ønsker at tage Del i Messen paa den rette Maade, omhyggeligt forberede Messen. Gennemløse Teksterne paa Forhaand. Lægge Mærker i Mesebogen, saa han ikke spilder Tiden med at søge. Det er rigtigt, at den største Del af Messen er Gentagelse fra Dag til Dag; men disse Tekster er netop saa dybe og indholdsrige, at det kun kan gavne Bønnen, at man bliver fortrolig med dem. Ellers mener nogen, at Fader Vor ikke kan taale at gentages hver Dag?

C. B.

Rabalder

Kender De Typen, der elsker at slaa i Stykker? Man kan finde ham foran Det muntre Køkken i Tivoli, hvor han med Fryd i Blikket knalder Tallerkener og Saucaskaale og giver Penge for at faa Lov. Han

staar der maaske nok i visse Tilfælde for at faa Udløsning for alt, hvad han ikke maa hjemme — der er nogen, der bliver strengt holdt. Men han staar der oftere, fordi han er besat af en Trang til at høre et stort Brag som Resultat af en lille Anstrengelse — fordi han elsker at se et Bevis paa, at han kan udrette en Masse. Og kom der en Dag En og ubemærket anbragte Sévres- eller Meissener-Porcelæn i alle Bodens Tallerkenrækker, vilde han staa der den næste Dag igen og knalde det ned med samme harmløse Fryd uden at ane, hvilke Ulykker han anrettede.

— — —

Men kender De saa Typen, der elsker at rakke ned paa Kirken? Han er ikke ond, bare lidt smalsporet og meget uvidende. Han

fejer med en Haandbevægelse Gudsmoder tilside eller siger en sjofel Vittighed om Cølibat. Han afskaffer Askesens Berettigelse saa let som ingenting ved at erklære den for naturstridig. Han affærdiger paa Nul komma fem hele den katolske Liturgi, fordi han har overværet en Messe, han ikke forstod — og han nyder det! »Bare lidt sund Fornuft og Gennemtræk, saa er Mystiken blæst bort. Ingen Hekseri, kun Behændighed!«

Jeg maa altid tænke paa den ene Type, naar jeg kommer ud for den anden, og paa den anden, naar jeg bliver præsenteret for den ene. Jeg synes, de ligner hinanden saa slaaende. De knalder Sévres Porcelæn med samme højroastede Henrykkelse.

Op tilgiv dem, alle I, der staar og ser til med sammensnøret Hjerte. For de ved ikke, hvad de gør!

Brændglasset.

Hvem savner en Penneven?

Pennevenne-Klubben bliver stadig mere populær, og vi modtager glade Breve fra de fjerneste Egne i Landet fra Katolikker, som gerne ad denne Vej vil have Kontakt med Trosfæller. Redaktionen har allerede haft Fornøjelsen at sætte flere i Forbindelse med en Penneven, og i Dag bringer vi tre nye Pennevenne-Ansøgninger. Vi gentager i Korthed Betingelserne for at deltage:

Pennevenne-Klubben er kun for Ugebladets katolske Læsere, men der findes ingen Aldersgrænse for Deltagelse.

Hvis man gerne vil korrespondere med en katolsk Penneven, skriver man til Katolsk Ugeblads Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N, og fortæller om sin Alder, sit Erhverv og sine Interesser og meddeler lidt om, hvilken Pen-

neven man ønsker at korrespondere med: Alder, Køn o. s. v.

Eller hvis man gennem Ugebladets Pennevenne-Ansøgninger har fundet en, man gerne vil korrespondere med, skriver man ligeledes til Ugebladet og meddeler, hvilket Mærke blandt Pennevenne-Ansøgningerne man ønsker at blive sat i Forbindelse med.

Man underskriver med tydeligt Navn og Adresse til Redaktionen Underretning (Navn og Adresse bliver ikke offentliggjort), og vedlægger 30 Øre i Porto til Dækning af de Udgifter, Redaktionen faar med at sætte to Pennevenner i Forbindelse med hinanden.

Til at begynde med offentliggør vi alle Pennevenne-Ansøgninger og sætter Parterne i Forbindelse med hinanden, efterhaanden som vi modtager Breve fra Indsendere, hvis Interesser efter deres eget Udsagn svarer til hinanden. Senere, naar Klubben har vokset sig for stor til at optage Pladsen i Spalterne, bliver Brevene anbragt i et Kartotek, og Parterne gennem Redaktionen sat i Forbindelse med hinanden. Paa den Maade kan bl. a. katolske Skolekammerater i protestantiske Skoler faa god Lejlighed til at stive hinanden af. Unge Katolikker, der bor langt fra Kirke, kan opnaa Forbindelse med katolske jævnaldrende, og ældre Kato-

likker, som maaske gennem deres Konversion er blevet skilt fra det meste af deres Omgangskreds, kan her finde en Lejlighed til at uddybe deres katolske Interesser i Korrespondance med Trosfæller.

Kan De skaffe mig en Penneven? Jeg er 36 og Sygeplejerske. Jeg bor paa Landet. Særlige Interesser: Litteratur, Naturen og mit Arbejde.

A. J. J.

Jeg er 25 Aar og vil gerne korrespondere med en eller flere katolske jævnaldrende i Provinsen eller paa Landet, Mænd eller Kvinder eller begge Dele. Jeg interesserer mig indenfor Religionen særlig for Liturgien, har ogsaa litterære Interesser (skriver en Smule) og kunstneriske (tegner og maler i al Beskedenhed). Interesserer mig desuden for Psykologi, for Naturen og for Dagliglivets smaa Ting. Det er ingen Betingelse, at de, jeg korresponderer med, har kunstneriske eller videnskabelig Interesser, jeg vil først og fremmest gerne knytte og dyrke Venskab med jævne og munter Menneskelighed som Grundlag.

Dr. Faust.

Jeg vil gerne korrespondere med en katolsk, ung Mand. Jeg er 24 Aar og ansat i Ekspeditionen i et større Firma. Jeg kan godt lide at synge, jeg synger bl. a. i Kirkekorret. Jeg vil ogsaa gerne hygge mig hjemme, og jeg finder det opmuntrende at være sammen med andre unge.

Edith.

RECK-KEDLER

Universalkedler for billigt Brændsel

Centralvarmeanlæg

Køkken-, Vaskeri-, Desinfektions-

samt Tørrestueanlæg

Største og ældste Specialforretning

Reck's Opvarmnings Comp. A/S

Esromgade 15 . Telefon Central 7480

Alle Samfundsklasser

sender deres Børn i KATOLSK CENTRALSKOLE. Dette var Kirkens store Velgører, Vinhandler Chr. P. Biancos Ønske, da han for over 130 Aar siden i sit Testamente først og fremmest betænkte Menighedens Skole. Ved Biskop Th. Suhrs Oprettelse af Centralskolen har det samme været Maalet. Om Kirkeskolen er alle Hjem fælles, ligesom de er fælles om deres Sognekirker.

Skolen modtager daglig Indmeldelser, Nørrebrogade 27, Tlf Nora 6166.

En Bøn

En af vore Præster har anbefalet en ung Mand til mig, for at jeg skulde skaffe ham økonomisk Hjælp, henholdende sig til, at det før er sket med Held.

Jeg mærkede dengang vort Folks gode Hjertelag, og det giver mig Mod til endnu engang at tage en saadan Opgave op.

Den unge Mand, som jeg nu beder om Hjælp til, er vanskeligt stillet, idet han er svagelig og ikke har kunnet holde til sit Arbejde. Hans Mor, der er Enke, har mistet sit Arbejde paa Grund af Personaleindskrænkning — og saa velsagtens, fordi der skal yngre Kræfter til. Jeg har foreløbig kunnet skaffe ham noget Middagsmad og maaske en Portion af Juleuddelingen i hans Sogn, men der skal jo mere til. Er der nogen, der vil være med til at hjælpe ham, saa han eventuelt kan faa noget Tøj, medens der endnu er noget at faa.

Selvom Tiderne er vanskelige, har vi dog gerne lidt at undvære, og ethvert Bidrag, hvor lille det end maatte forekomme Bidragyderen at være, er velkomment.

Skulde nogen kunne skaffe ham noget Kontorarbejde, vilde det naturligtvis være velset.

»Jeg var hungrig og tørstig, og I gav mig at spise og drikke. Jeg var nøgen, og I klædte mig« — de Ord fra vor Frelser og hans Ud-

læggelse af dem gælder saa længe Verden staar.

Verner Stabehl.

Slangerupgade 29¹ t. v. Kbh. N.
Postkonto 81501.

Sakramentskirken

Søndag 3. Januar Kl. 20 Menighedens Jule- og Nytaarsfest. Billetter à 1 Kr. maa sikres i Tide. Onsdag 6. Januar, Hellig tre Kongersfest, Kl. 7 stille Messe, Kl. 8 Højmesse med Radioprædiken af Pater Georg Heggum S. J. Torsdag 7. Jan. Birgittaforeningen.

Jesu Hjerte Kirke

Søndag den 3. Januar Kl. 8,30 Fælleskommunion for Mændenes Kongr. Andagten er undtagelsesvis Kl. 18,30. Menighedsfest Kl. 19,15. Tirsdag 5. Januar Kl. 16,30 og 20 Immaculatakongr. Onsdag 6. Januar, Hellig tre Kongersfest er der stille Messe Kl. 6, 7, 7,30 og 8,15 (ikke 8,30 og ikke 11,30), Levitmesse Kl. 10, Festandagt Kl. 19,30.

St. Mariæ Kirke

Onsdag 6. Januar, Hellig tre Kongersfest, Kl. 7 stille Messe, Kl. 9 Højmesse.

St. Antoni Kirke

Onsdag 6. Januar, Hellig tre Kongersfest, Messe Kl. 6 og 9.

St. Andreas Kirke

Tirsdag 5. Januar. K. U. K. Onsdag 6. Januar, Hellig tre Kongersfest, Messe Kl. 6, 7, 8 og 10. Ingen Andagt.

St. Therese Kirke

Søndag 3. Januar Kl. 9, Børnemesse. Onsdag 6. Januar, Hellig tre Kongersfest, Kl. 7 og 8 stille Messe.

St. Knud Lavards Kirke

Onsdag 6. Januar, Hellig tre Kongersfest, Kl. 7 stille Messe, Kl. 9,30 Sangmesse.

Immaculatakirken

Onsdag 6. Januar, Hellig tre Kongersfest, Kl. 7 stille Messe, Kl. 10 Højmesse, Kl. 18 Festandagt.

Benediktineroblaterne

Fredag den 8. Januar indbydes alle til en lille Sammenkomst hos Liobasøstrene Kl. 20. Aftenen slutter som sædvanlig med Komplet.

Sygeplejerske-Forbundet

holder Nytaarsfest paa St. Josefs Hospital Tirsdag 12. Januar. Notér Dagen; Program følger i næste Uge.

St. Dominikus' 3. Orden

Møde Onsdag den 6. Januar Kl. 20. Gennemgang af den dominikanske Messeliturgi.

Nytaarsfest i Sct. Annæ Menighed

afholdes Søndag d. 3. Januar Kl. 19,15 (Dr. Elisabeths Allé 2).

Underholdning, Kaffebord, Dans. Entré 1 Kr.

SANKT ANSGARS

Boghandel

Katolsk Haandbog 1943

er nylig udkommet og indleder Aar 1943 med et Overblik og et Tilbageblik. Den indeholder Fortegnelse over alle den danske Kirkes Præster, Kirker og Kapeller, Skoler, Hospitaler, Foreninger o. s. v. En lille kort historisk Beretning om hvert Sogns Kamp, da Kirken atter fik Fæste i vort Land. Kr. 3,00.

Øglereden

Mauriac's nylig oversatte Bog er den nye katolske Roman. En haard Skildring, men sand — og interessant fordi den markerer Forfatterens Gennembrud fra Ateisme til Kristendom. Kr. 6,75.

Sankt Ansgars Boghandel

København
Bredgade 67 - Palæ 4777
Giro 81851

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Høvendelser bedes venligst
rettet til CENTRAL 1868

Ledig

C. Gerlach & Søn's Eff.

W. Deleuran

Edsvoren Messevinsleverandør

Fredericia

<p>HELSINGØR</p> <p>Kaas & Sørensen Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR Telefoner: 39 - 1139 - 575 Kul, Koks, Brænde og Briketter</p>		<p>LEDIG</p>
<p>JOHS. AÆN <i>Manufakturhandel</i> Kjoler . Overtøj . Udstyr</p>	<p>NYKØBING F</p>	<p>Køkkenudstyr Glas og Porcellæn Henri Herz Østergade 20 . Tlf. 776</p>
<p>J. N. Jensen <i>Murermester</i> Bispegade 20 . Telefon 984 x Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke</p>	<p>W. Hardeweg <i>Slagtermester . Paalægssf.</i> Østre Allé 54, Tlf. 1082 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>A-S Lolland-Falsters Kulkompagni KUL.KOKES.CINDERS Nykøbing F . Tlf. 626, 945 Leverandør til kat. Institutioner</p>
<p>Mackeprang's Boghandel A-S PAPIRLAGER EN GROS Nykøbing-Falster Telefon 38 og 769</p>	<p>J. Lütken Frigast & Co. A-S Trælast, Kul & Koks Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Johannes Madsen <i>Elektr. Installatør</i> Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed</p>
<p>C. W. Kronmann GRUNDLAGT 1852 Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Cen- tralvarme . Sanitet . Ilt og Gas Autogensvejse- værker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203</p>	<p>A-S NYKØBING F. BRYGHUS Lager . Pilsner . Export Beer Lyst Hvidtøl . Mørkt Hvidtøl . Mineralvande</p>	
<p>ROSKILDE</p>		
<p>A/s F. Christiansen Maskinfabrik Sct. Olsegade 15, Telf. 87 Lev. til kath. Præstegaard & Hospital</p>	<p>Dom-Apotheket ROSKILDE <i>Forbindsstoffer Sygepleartikler</i> J. AUGSBURG</p>	<p>H. Weber <i>Tømremester</i> Maskinsnedkeri Trælasthandel - Savværk</p>
<p>H. V. Nordsteen <i>Blikkenslagermester</i> Algade 34, Telefon 923 Leverandør til kat. Menighed</p>	<p>Fiskehallen <i>Algade 32 . Tlf. 239</i> Prima Fisk Lev. til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Algades Farvehandel <i>Roger G. Petersen</i> Algade 17. Roskilde. Telefon 822</p>
<p>Hans Hansen & Søn <i>Automobiludlejning</i> Algade 19 . Telefon 247</p>	<p>ROSKILDE MEJERI BORGERDIGET, TELF. 349</p>	<p>Ejegod Jørgensen <i>Slagtermester</i> Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olsegade 13 . Telf 157 Leverandør</p>
<p>Mønsterbageriet <i>Bageri og Konditori</i> Morgenbrød bringes Leverandør til katolsk Menighed Sct. Olsegade . Tlf. 859 - 1365</p>	<p>C. J. Schledermand & Sønner <i>Entrepenører . Murermestre . Jernbeton</i> Allehelgensgade 18, Tlf. 122 Murermester ved Sct. Maria Hosp.</p>	

ESBJERG		Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Krucifikke og Vievandskar Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920
Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg	Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/S Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919	Eske Petersen Blikkenslager-, Vand- og Gasmester W.C. Centralvarme . Sanitet Finlandsgade 62, Tlf. 1765
Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital	Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62	Jørgen Jepsen og N. Møller Gram Kongensgade 26 . Esbjerg . Tlf. 536 1. Kl.s ^o Skæreri og Maalkonfektion
Florian Sørensen <i>Skolegade 17, Esbjerg</i> Alt i Bølgmontering Lev. til de katolske Institutioner Telefon 934, Privat Telefon 632	Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldsmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital	N. A. Frederiksen <i>Nørregade 65 . Telefon 576</i> COLONIAL • MEL Leverandør til St. Josefs Hospital
Fredericia Mejeri Gothersg. 14 . Tlf. 129 . 1429 Leverandør til St. Josefs Hospital	FREDERICIA	
H. Olsen Holmelund A/S <i>Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170</i> Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde Prima Kvaliteter <i>Promte og reel Betjening</i>	Landbomejeriet <i>Telefon 1558 . 1559</i> Altid 1. Kl.s Mejeriprodukter Leverandør til St. Josefs Hospital	Th. Rabens <i>Fredericia</i> Fedevarerforretning og Pølsefabrik anbefaler sig med alt i Kød og Flæsk <i>Paalæg, Salater, Vildt, Fjerkræ</i> Leverandør til St. Josefs Hospital
V. Jørgensen Fiskehandel Jyllandsgade 20 . Tlf. 579 Leverandør til Menigheden	<i>Kør med Westrings Eftfs.</i> Biler Telf. 383 883 Rasmus Nielsen	Loehr's Kulimport A/S TELEFON: 888 KUL, KOKS, CINDERS OG BRIKETTER
M. Lauridsen <i>Bade- & W. C. Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen ^o 8, Telefon 1287 Leverandør til katolsk Menighed	KOLDING	
V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Dølkak- tesser, Tobakker & Cigarer Hj af Hollændervej og Kongebrogade Telefon 698	O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924	M. Schultz' Efft. <i>F. A. Fahrenholtz</i> Alt i Kolonial, Iænkram, Brændael Læssøegade 47 . Telefon 1249 Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik
H. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 439 Udført Arbejdet ved den ny Klinik	H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik	Kolding Andelsmejeri Telefon 153 leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmedaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. Lev. til Sct. Hedvigs Klinik
Berring, Larsen & Co. A/S KUL-IMPORT . KOLDING Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør	Slagteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserver Leverandør til St. Hedvig Klinik	J. BONDESEN <i>Tømrermester</i> Bygningsarbejde Agtrupvej 41, Tlf. 897, 898 Arbejdet ved det ny Hospital

Horisonten rundt

De nye danske Præster

Malcolm Magnussen
Skiltemager, Snedkervend, Præst

Haandværkerskoler. Efter de filosofiske og teologiske Studier i Selskabets Seminar er han nu blevet præsteviet i samme By den 23. August 1942. Han kroner nu sammen med sin Tvillingsøster, Sr. Veronika, en »Rekordfamilie« — i hvert Fald her for Norden — med tre St. Josefsøstre og to Præster. Næst efter Gud tilkommer Æren sikkert deres gamle, gode Mor.

Adelfos.

Pastor Lauritzens Præstevielse

Søndag d. 20. Dec. modtog to unge Skandinaver, Arndt Lauritzen fra Danmark og Ivar Hansteen-Knudsen fra Norge, Præstevielsens Sakramente ved en stor Højtidelighed i Propagandakollegiets Kapel i Rom, hvor Kardinal-Præfekten Fumasoni-Biondi viede 42 unge Præster fra alle fem Verdensdele.

Kirken var i Dagens Anledning fyldt til sidste Plads. Baa- de den danske og den svenske Gesandt, Sekretæren for det finske Gesandtskab ved Pavestolen samt den danske og den norske Generalkonsul var tilstede, foruden talrige Medlemmer af den skandinaviske Koloni i Rom.

Dagen efter læste Pastor Lauritzen sin første hellige Messe i al Stilhed, kun omgivet af nogle faa Venner, for hvem det blev en stor og betagende Oplevelse.

Maatte Gud skænke vor nye Præst megen Naade i hans fremtidige Virksomhed i det danske Vikariat. *Ebbe Simonsen.*

Professor Torm om de katolske Missioner

I »Kristeligt Dagblad« for 2. Januar skrev Professor Frederik Torm en Artikel om »Kirken og ydre Mission i 1942«, hvorfra vi citerer disse bemærkelsesværdige Udtalelser om de katolske Missioner:

»Ejendommeligt er det, at den romersk-katolske Kirkes Missioner synes at være uberørt af Statsmagtens Indgriben. Om det skyldes den større Evne til at lempe sig efter Forholdene, som denne Kirke i Historiens Løb ofte har lagt for Dagen i lignende Situationer, eller den romersk-katolske Kirkes mere faste Organisation og større Magt over sine Medlemmer, end de protestantiske Kirkesamfund som Regel er i Besiddelse af, lader sig ikke afgøre, da vi endnu ved saa lidt om Situationen.

Der er iøvrigt, naar man vil tænke over Kirkens og Ydre Missions Stilling, Anledning nok i Øjeblikket til at dvæle lidt ved den romerske Kirkes voksende Indflydelse. Man kan bedst illustrere denne ved at se hen til den lille selvstændige Vatikanstat, hvor der er samlet en Diplomastab, hvortil der for Tiden ikke findes Mage noget andet Sted i Verden. Naar selv en Stat som Japan har ønsket diplomatisk Forbindelse med Paven, saa er det indlysende, at dette ikke skyldes katolske Interesser, men at man tillægger Pavehoffet en meget stor Betydning. Hos Paven mødes de mange krigsføren-

Dette Præstekald er næppe blevet til paa Herr Ellytons Skiltestilladser, og vel næppe heller paa det lille Snedkerværksted i det gamle København. Man tror snarere, at det er hans Kongregations- og Spejderliv, der har modnet den Spire, som Stenosgade havde nedlagt i hans Sjæl. Da han havde afleveret sit Svendestykke i 1927, besluttede han at rejse til Italien for at prøve Ordenslivet. Efter den klassiske Mellem-skole rejste han i 1931 til Columbien i Sydamerika, hvor han bl. a. underviste i Tegning og tekniske Fag i Salesianernes

de Nationers Repræsentanter. Man lytter opmærksomt til Pavens Røst, naar han udtaler sig, hvilket forøvrigt sker ikke saa sjældent. Gennem Vatikanet kan Forbindelse komme i Stand mellem Mennesker og Magter, som ikke har anden Mulighed for at komme i Forhold til hinanden.

Derfor har den katolske Kirke ogsaa haft bedre Kaar end de protestantiske Kirker i de Lande, hvor den kristne Kirke lider ondt. Men man maa indrømme, at den katolske Kirke har erkendt den dem liggende Forpligtelse. Den har ikke været bange for at udtale sine Protester og Domme med al Tydelighed og Kraft. Alt tyder paa, at denne Kirke derfor vil faa større Indflydelse end nogen Sinde før i den Tid, som kommer.

De protestantiske Kirker behøver ikke af den Grund at nære Ængstelse. De vil forhaabentlig fremdeles vide at værne om den Sandhedserkendelse, som de træder i Skranken for. De vil paa dette Punkt vise Fasthed, men ved Siden af denne Fasthed nære et økumenisk Sind. Thi hvad vor Tid trænger til, er at komme til at staa Ansigt til Ansigt med et ubrydeligt fællesskirkeligt Fællesskab, som omfatter alle dem, der tror paa Frelsen ved Kristus alene.»

Katolik som Lærer i offentlig Skole

Dagspressen har fortalt om en katolsk Lærer, der er blevet ansat i Odense kommunale Skolevæsen. Det er ikke svært, at dette har paakaldt almindelig Interesse; men ganske særlig maa Begivenheden interessere katolske Kredse, saa meget mere som Læreren, der er Sagens Hovedperson, gennem mange Aar har været ansat ved den katolske Sogneskole i Odense.

I og for sig er Personen som saadan ikke det egentlige Emne for Artiklen her; men jeg maa til Belysning alligevel føre ham frem i Nærheden af Rampelyset.

Lærer Strange Ebbesen dimitteredes i sin Tid fra Skaarup Statsseminarium. Som Betingelse for Adgang til Seminariet

maatte han underkaste sig, at hans Afgangsbevis skulde have Paategning om, at han ikke maatte undervise i Folkeskolen, og med saadan Paategning forlod han ogsaa Seminariet efter Afgangsprøven. — Ebbesen er tillige nysproglig Student. — Samtidig med, at han har været Lærer i Sct. Albani Skole, har han de sidste 3 Aar været Leder af Arbejdernes Aftenskole, og denne Ungdomsskole har under Ebbesens Ledelse naaet betydelige Resultater. Han underviser selv i Sprogklasserne. —

Lærer Ebbesen og mange med ham fandt det urimeligt, at alene katolske Lærere skulde være udelukket fra at søge offentlige Embeder i Betragtning af, at selv de mest irreligiøse uden nogen Art af Hindring har Adgang til saadanne Embeder. Han indgav derfor Andragende til Undervisningsministeriet om at faa Klausulen paa Beviset strøget. — Det blev den ikke; men Ministeriet svarede, at man til sin Tid, hvis han blev indstillet af en kaldende Myndighed, vilde stille sig velvilligt. —

Odense Byraad har 14 socialdemokratiske og 11 konservative Medlemmer. Inden for Mindretallet er et kvindeligt Medlem, der stærkt repræsenterer de kirkelige, lutherske Kredse og en Katolik. Begge disse har Sæde i Skolekommissionen, der tæller 4 Socialdemokrater og 3 konservative. — Ved Kommissionsmødet straks efter Sommerferien var Indstillingen paa Dagsordenen. Uheldigvis var det katolske Medlem da indlagt paa Sct. Josefs Hospital. —

Den 5.-10. skrev »Fyens Stiftstidende« under Overskriften:

»Religionsfrihed for Folkeskolens Lærere?»

Principielt Spørgsmaal foran Afgørelse i Ministeriet efter Indstilling af en Katolik til Lærerembede i Odense.»

En Artikel, hvor Spørgsmaalet blev nøgternt og sagligt fremsat. Det omtales, at flere Lærere er gaaet over til Katolicismen og har kunnet forblive i deres Embeder betinget af et Løfte om, at de ikke vilde drive religiøs Propaganda, og de maat-

te underkaste sig, at der ikke vilde blive givet dem Lejlighed til at undervise i Religion og Historie. — Artiklen slutter: »Selv om der inden for Skolekommissionen er kommet Betæneligheder til Orde, har man ikke ment, at man i et Land, hvor man har fuld Religionsfrihed, kan lade et Spørgsmaal om den enkeltes personlige, religiøse Overbevisning være et Handicap.»

Dagen efter meddelte samme Blad, at de to konservative Medlemmer, der havde været til Stede i Kommissionsmødet, havde stemt imod Indstillingen.

Som Følge af denne sidste Meddelelse, og da han ved Sygdommen var forhindret i at deltage i Forhandlingerne, gjorde det katolske Medlem i et Brev til den konservative Byraadsgruppe sine Synspunkter gældende, hvorefter Ebbesen blev kaldet af Byraadet uden Stemmer imod og selvfølgelig paa Betingelse af Ministeriets Godkendelse.

Denne Godkendelse forelaa d. 28. Dec. 1942, og den følgende Dag skrev Stiftstidende i Meddelelsen herom bl. a.:

»Mindretallet gik imod Indstillingen, ikke fordi man paa nogen Maade betvivler Strange Ebbesens Dygtighed, men fordi man principielt er imod at ansætte Lærere, der knytter sig til den katolske Menighed, i Skolevæsenet, hvor vedkommende ikke vil kunne undervise i Religion og Historie.»

At denne Fritagelse for to Undervisningsfag ikke i et Skolevæsen som Odense Kommunes spiller ringeste Rolle er givet og naturligt, og Meddelelsen efterfulgtes af følgende Erklæring i Bladets Nummer for 29. Dec. fra det katolske Medlem:

»Foranlediget af, at det i Gaar i Meddelelsen om Ansættelse af den katolske Lærer ved Odense Skolevæsen er fremhævet, at Mindretallet i Skolekommissionen gik imod Indstillingen, fordi man principielt er imod at ansætte Lærere, der knytter sig til den katolske Menighed, ønsker jeg at bemærke, at Indstillingen skete under min

Sluttes Side 21

Det katolske Skriftemaal

En Samtale af J. Olrik

FORTSAT FRA FØRIGE UGE

Pr.: Ja, Frøken, bøje sig for Sandheden kan et Menneske nu ikke naa til, selv om han faar de soleklareste Beviser. Gud maa oplyse Forstanden og give Kraft til Viljen, og det maa man bede ham om.

Damen: Se, nu løber De væk. Nu kan De ikke klare Dem, for i Bibelen staar der ikke noget om Skriftemaal. Jeg siger: Gud ske Lov for hans klare Ord, det er ikke saadan at komme udenom.

Pr.: Det sidste er vi i høj Grad enige om, men ikke om det første. I første Johannesbrev første Kapitel 9. Vers staar der: »Men bekender vi vore Synder, da er han — altsaa Gud — trofast og retfærdig, saa han forlader os vore Synder.« Det sidste maa naturligvis forstaas i Overensstemmelse med Hovedregelen, hvorefter det er overdraget Apostlene og deres Efterfølgere at forlade Synder.

H.: Men der staar da ikke noget om, at vi skal bekende Synderne netop for Præsterne.

Pr.: Det er det, der er Meningen; det vil sige paa Apostlenes Tid og for Resten i hele Oldkirken brugte man ofte at skrifte sine Synder offentligt i hele Menighedens Paahør. Det var strengt dengang. Efterhaanden har Kirken saa mildnet det til, at man kun behøvede at sige sine Synder til Præsten, og Kirken har gjort det til den strengeste af alle Præstens Pligter, at han aldrig under nogen Betingelser maa røbe, hvad han har faaet at vide.

Damen: De har altsaa kun det ene lille Sted af Bibelen at henvise til.

Pr.: Der er flere. I Apostlenes Gerninger Kap. 19 Vers 18 staar der — om dengang Paulus var i Efesus — »Og mange af de Troende kom og bekendte og aabnede deres Gerninger«. I Jakobs Brev 5, 16: »Bekender der-

for Eders Synder for hverandre«. Men allerede Israeliterne skulde bekende deres Synder. I fjerde Mosebog 5, 7 staar der: »Og de skal bekende deres Synder, som de har øvet, og hver skal tilbagegive, hvad han er skyldig«. Og Johannes Døberen forlangte, at Folk skulde bekende deres Synder; hos Evangelisten Markus Kap. 1, 5 staar der: »Og de døbtes af ham i Jordans Flod, alle, som kendte deres Synder«.

H.: Hm!

Pr.: Jeg vil sige det paa en anden, klarere og næsten geometrisk Maade. Naar en Mand har en Lejlighed, der baade ligger i Store Kongensgade og Dronningens Tværgade, saa ved man, at den maa ligge dér, hvor disse to Gader skærer hinanden, altsaa paa Hjørnet. — Nu overført: Johannesbrevet stiller Syndsbeholdelse som Betingelse for Syndsforladelse, og i Johannes-evangeliet Kap. 20, 22—23 er Magten til at forlade Synder overdraget Apostlene og dermed Præsterne. Begge Regler skal holdes, og det sker, naar man skrifter for Præsterne. Iøvrigt...

Damen: Aa, jeg synes, den, der skrifter, maa føle sig dybt ulukkelig.

Pr.: Hvis det er over sine Synder, at den, der skrifter, føler sig dybt ulukkelig, er han eller hun alt andet end at beklage. Jeg misunder nærmest den, der føler en rigtig dyb Anger over sine Synder. Næst efter den alvorlige Vilje til at forbedre sig, er det den bedste Forberedelse til at skrifte.

Damen: Jamen det er slet ikke saadan, jeg mener.

Pr.: Aa nej, det kunde jeg jo næsten ogsaa tænke. Men De kan tro, Frøken, det letter Sindet, naar man har faaet sagt det, som ligger og trykker og volder Uro derinde. De kan tro, en Skriftefader faar mangt et taknemmeligt Blik. Øjnene er maa-

ske nok undertiden fyldte med Taarer, men det er nærmest Glædestaarer over den genvundne Sjælefred.

H.: Undskyld, Hr. Pastor, men siger Folk nu ogsaa alt, hvad de har gjort?

Præsten: Skulde det ske, at der er en, der ikke gør det, saa bliver Absolutionen ugyldig og han begaar Helligbrøde. Det kommer naturligvis an paa, hvad det er; det er kun Overtrædelser af Guds Bud i en vigtig Sag, som man er egentlig forpligtet til at skrifte. Mindre Synder kan man ogsaa faa forladt paa anden Maade end ved at skrifte dem, skønt det rigtignok er langt det bedste.

H.: Ja, hvor kan man nu vide, hvad der er en vigtig Sag?

Pr.: Tror De ikke, at hvis nogen har stjaalet f. Eks. 50 Kr., at de saa er klar over, at de, som det hedder, har overtraadt Guds Bud i en vigtig Sag, eller hvis de har brudt Ægteskabet? Desuden faar alle Katolikker, baade de fødte og de, der bliver optaget som voksne, rigelig Religionsundervisning. Præsten vejleder ogsaa i Skriftestolen, og skulde nogen alligevel være i Tvivl, skal de bare sige det; det sker der ingen Skade ved.

Damen: Ja, dér har vi det, denne ganske uandelige Maade at skelne mellem større og mindre Synder paa. I mine Øjne er alle Synder lige store!

Pr.: Synes De dog ikke, at Evnen til at skelne, til at holde det ene ude fra det andet, har en Del med Forstanden at gøre?

Damen: Jamen ikke med Aanden.

Pr.: Ja, saa! En Aand uden Forstand! skal det være Helligaanden?

H.: Saa, Hr. Pastor, nu maa De ikke være for slem ved Frøkenen. Men hvor har De det fra, dette med at skelne saa skarpt mellem større Synder og mindre Synder?

Pr.: Kristus skelner jo selv meget skarpt mellem større og mindre Synder. Hvordan siger han ikke hos Matthæus 5,22: »Men jeg siger eder, at hver den, som vredes paa sin Broder, skal

være skyldig for Domstolen. Men hvo som siger til sin Broder: Raka! skal være skyldig for Raadet; og hvo, som siger: Du Daare! skal være skyldig til Helvedes Ild.«

Hr. H. kigger et Øjeblik ud ad Kupévinduet og siger derefter: Men hvis der nu var en, der kom og skriftede, at han havde begaaet et Mord, hvordan saa med Politiet?

Pr.: Jeg vil tillade mig at gøre Eksemplet saa krast, som jeg overhovedet kan finde paa: Lad os antage, at Morderen i Skriftestolen er kommet til at sige, hvem det er, han har slaaet ihjel — det maa han egentlig slet ikke sige, — og lad os tillige antage, at Præsten i Avisen læser, at det er en helt anden Mand, der — altsaa uskyldig — er arreteret for det Mord. Lad os for den fuldstændige Klarheds Skyld endogsaa sætte, at den uskyldige faar Skinnet saa stærkt imod sig, at han bliver dømt og nu skal henrettes, — saa maa Præsten alligevel ikke hverken sige eller paa nogen-somhelst Maade antyde det mindste om, hvad han ved.

H.: Men hvis Politiet nu spørger Præsten?

Pr.: Skriftefaderen har ingen Anelse om det, han har faaet fortalt i Skriftestolen, og derfor kender han heller ikke noget-somhelst til det overfor Politiet, og dette maa Politiet vide i Forvejen.

Damen: Men saa er Præsten jo Aarsag til, at den uskyldige bliver henrettet.

Pr.: Skriftefaderen skal kun paalægge Morderen selv at sørge for, at den uskyldige ikke bliver dømt, ellers faar Morderen ingen Syndsforladelse.

H.: Morderen skal da melde sig til Politiet.

Pr.: Nu spørger jeg engang Dem: Hvor staar det?

H.: Ja, det maa vel staa i Bihelen.

Pr.: Det vilde rigtignok interessere mig i højeste Grad at faa at vide hvor.

Damen: Jeg synes, at den, der har skriftet, aldrig mere maa kunne se Præsten i Øjnene.

Pr.: Jo akkurat lige saa godt som Lægen efter visse Undersøgelser, og endda meget lettere. For det første siger man i Skriftestolen kun lige Synden og aldrig Navne eller andre Omstændigheder. For det andet er Præsten jo selv en Synder, der baa-de har haft og endnu har Guds Tilgivelse nødvendig. Og endelig er det at høre Skrifte, Præstens, om jeg saa maa sige, faglige Arbejde, og derfor tager han ganske sagligt paa de Synder, der siges; en Præst faar hurtigt hørt saa mange Skriftemaal, at intet af det, han hører, er istand til at forbavse ham.

Damen: Jeg tror nu alligevel, han sidder og væmmes ved Folk.

Pr.: Ligesaa lidt som Lægen væmmes ved sine Patienter. For den, der oprigtigt skrifter sine Synder, selv om de er nok saa slemme, kan Præsten kun faa Højagtelse og Godhed; og, naar Absolutionen — altsaa Syndsforladelsen — er givet, ved Præsten, at hans Skriftebarn nu er skinnende rent i Guds Øjne.

H.: Og der bliver slet ikke saadan en lille Smule Ringeagt tilbage?

Pr.: Ringeagt!? Skriftefaderen maatte kende mindre til Menneskene, end det er muligt for en Præst, hvis han troede, at de mange, der gaar rundt og aldrig skrifter, heller aldrig har syndet. Sætter nogen Pris paa Renlighed, foretrækker han da langt den, der har vasket sig, frem for dem, der aldrig har gjort det.

H., idet han rejser sig: Ja, jeg vil nu have mig en Cigar ude i Gangen; her maa man jo ikke ryge.

Damen til Præsten: Jeg kan ærgre mig, naar jeg hører Dem tale saadan. Men jeg ved godt, Katolikkerne tager det let; de gaar bare til Præsten og skrifter, og bagefter begynder de saa paa en frisk.

Pr.: Det glæder mig, Frøken, at se, at De nu er kommet til Klarhed over, at Skriftemaalet slet ikke er noget saa frygteligt, som De før troede. Men hvad mener De egentlig med »den friske«, som Katolikkerne skulde

begynde paa, naar de har skriftet?

Damen: Det er jo aldeles indlysende: Katolikkerne kan roligt synde, de kan bare gaa hen og skrifte det bagefter.

Pr.: Lad mig nu engang først høre, hvordan De bærer Dem ad, hvis det skulde ske, at De engang begik en Synd.

Damen: Hvordan jeg bærer mig ad?! Ja, vi tror, vi er frelste, og at Jesus er død paa Korset for vore Synder.

Pr.: Og der er ikke saadan noget yderligere, De skal foretage Dem?

Damen: Næh!

Pr.: Saa synes jeg dog egentlig, at De slipper adskillige Gange lettere over det, og at De — efter Deres Tankegang om os — kan synde endnu mange Gange roligere. Efter Deres System har De jo faaet Forladelse for Deres Synder, lange Tider inden De har begaaet dem, for nu er det jo nitten Hundrede Aar siden, Kristus døde paa Korset.

Damen: Jamen det er Troen.

Pr.: Troen kan ikke forandre noget ved Syndsforladelsen. Enten har De den i Forvejen, eller ogsaa har De den ikke. Selvfølgelig maa det være en stor Beroligelse for Dem at tro paa, at De allerede for længst har faaet den, navnlig da den følgerigtigt maa gælde for de fremtidige Synder. Dette sidste staar Dem nu sikkert ikke rigtig klart.

Damen: Men saa tror De altsaa ikke paa Syndernes Forladelse. Det er en nydelig Kristendom.

Pr. Jo vist tror vi paa Syndernes Forladelse. Kristus har fortjent os den ved sin Død paa Korset, men vi faar den sandelig først, naar vi baa-de skrifter vore Synder, angreer dem af hele vort Hjerte og foresætter os, at vi for intet i Verden vil begaa dem mere.

Damen: De skal da ikke bilde mig ind, at alle Katolikker tager det saa alvorligt.

Pr.: Nej, det maa jeg desværre indrømme, at det gør de ikke allesammen, men saa kommer de jo heller ikke i Skriftestolen. Skriftemaalet kan selvfølgelig misbruges. Det kan alt, hvad der

er godt. Skulde det ske, at nogen lyver i Skriftestolen og i det hele taget lader fem være lige med de hellige Sakramenter, saa vil det »gaa de Sodomiters og Gomorrhithers Land taaleligere paa Dommens Dag,« — hvis han da ikke omvender sig, inden han dør.

Damen: Jamen saa er Skriftemaalet jo noget forfærdelig farligt noget.

Pr.: Ikke for den, der har en god Vilje eller dog beder Gud om at faa en saadan. Gud har skabt Verden for de gode, de onde kommer til sidst til at betale alle Omkostningerne. — Ja selvfølgelig, det er en stor Sorg med de daarlige Katolikker; men læser vi f. Eks. Pauli Breve til Korintherne, saa ser vi, at han ogsaa havde stor Sorg af adskillige af sine. — — Naa, men nu maa jeg nok se at komme ud; nu er vi der ligestraks!

Damen: Hr. Pastor! Jeg er bange for, at jeg har været forfærdelig uartig imod Dem.

Pr.: Tværtimod, kære Frøken, De har været saa herlig oprigtig, og det har jeg jo saa ogsaa været overfor Dem paa min Maa-de, og saa er De levende aandelig interesseret. Det har været mig en stor Forfriskelse at tale med Dem.

Damen: Jamen Katolik bliver jeg ikke!

Pr., staaende med Tøjet paa: Prøv engang, hvis De tør, hver Dag Morgen, Middag og Aften at bede denne lille Bøn: »Herre, Gud Helligaand, vær naadig mod mig Synder og giv mig dit Lys til min Forstand, Din Kraft til min Vilje og Fred fra Dig i mit Hjerte. Ved Kristus Vor Herre. Amen! — — Der er intet i den Bøn, som De ikke kan bede ud fra Deres nuværende Overbevisning, men jeg indrømmer, at den er til at blive helt katolsk af.

Naa, Farvel, Farvel, jeg maa skynde mig!

lige over Sandbund, Skelettet af en ca. 1,50 m lang Malle. Pollenanalysen viste, at Fiskens Levetid faldt i Overgangen til den atlantiske Tid, da Østersøen endnu var en fersk Indsø. Den Gang fandtes der altsaa Maller baade i denne ferske Øster-Sø og i Flo-derne og Søerne, der løb ud i den. Spørsøerne har altsaa allerede den Gang faaet deres Mallebestand ved naturlig Indvandring fra Ancylussøen, som ogsaa stod i direkte Forbindelse med Mallens Udbredelsesomraade i Sydøsteuropa. Munkene behøvede altsaa ikke at indføre den, selv om de havde haft Brug for Fiskene. Har der for dem eksisteret noget Malleproblem, saa var det nok den Skade, den store og slugvorne Fisk gjorde paa deres Fiskeri i Søen. Tørvefundet giver i hvert Fald ikke Folkesagnet Medhold. (Se Vidensk. Meddel. fra Dansk Naturhist. Forening i Kbh. Bd. 105, S. 435 ff.)

J. Wo.

Sorø-Munkenes Spiseseddel

Vore Tørvemoser yder ikke blot Varme til Nutiden, men kaster en Gang imellem ogsaa Lys over Fortiden. Nu synes Tørvemosernes Projektørlys ogsaa at være faldet paa Sorømunkenes Spiseseddel — ganske vist kun ad mærkelige Omveje.

Man ved, at Cistercienserne ikke spiste Kød, men holdt sig til Fiskeretter. Derfor laa deres Klostre gerne ved naturlige Vandløb og Søer.

I Sorø-Søerne fandtes indtil for ca. 150 Aar siden en saa stor og ejendommelig Fisk som Malle. Det er det eneste Sted i Danmark, hvor denne Fisk holder til. En stor og tung Krabat kan Malle blive. I Sydøsteuropa, hvor den har hjemme, bliver den 2—3, ja endog 4 m lang. Forekomsten i Sorø Sø maa have sat Folkefantasi i Bevægelse, der da ogsaa gav Sorø-Munkene Skylden for eller Fortjenesten af at have indført denne store Fisk

i Danmark, naturligvis for at kunne drive Fiskeri paa den.

Sagkundskaben har derimod altid stillet sig tvivlende overfor denne folkelige Paastand. Man gjorde gældende, at Kødet kun er spiseligt, saa længe Fiskene er ung, men bliver sejt og trannet, naar den bliver ældre. Desuden er Malle en utrolig Grovæder. Særlig Skade gør den paa Krebs og paa værdifulde Fisk som Sander og Aal, og den bør derfor, siger Fiskerieksperten (Danmarks Fauna, 15. Bd., S. 301), ikke taales i noget Fiskevand. Man skulde altsaa tro, at Sorø-Munkene, der sikkert forstod sig paa Fiskeri, snarere søgte at udrydde end at indføre en Fisk som denne Røver. Dette var Fiskekenderes Mening om Sag-net.

Nu kommer dertil Nyt om Malle fra en Tørvemose i Bred, Vest-Fyn. Der fandtes i Sommeren 1941 i Bunden af Tørvemosen

Katolik som Lærer i offentlig Skole

Fortsat fra Side 18

Sygdom, og at jeg i Brev, dateret Sankt Josefs Hospital, 19. September 1942, over for min Gruppe har redegjort for min Stilling til Sagen, idet jeg bl. a. har henvist til Grundlovens § 77, hvorefter ingen paa Grund af sin Trosbekendelse kan berøves Adgangen til den fulde Nydelse af sine borgerlige Rettigheder, og til Skoleloven af 1937, efter hvilken ingen Lærer imod sit Ønske kan paalægges Undervisning i Kristendomskundskab. Odense, d. 30. December 1942.

Underskrift.«

Den trufne Afgørelse bliver ikke mindre interessant af den Omstændighed, at det var Undervisningsminister Jørgen Jørgensen, der tilsagde velvillig Behandling af en eventuel Byraadsindstilling, medens det blev hans Efterfølger, der godkendte Ansættelsen.

Vald. Kallan.

Det gamle Testaments Poesi

Foruden de historiske Bøger og Profeternes Skrifter findes i det Gamle Testamente ogsaa syv poetiske Værker. Man kender dem straks paa deres ejendommelige Sprog og den magtfulde poetiske Aand, der slaar en i Møde, naar man læser dem. De tekniske Kunstmidler, som de bibelske Digtere kunde anvende, er ikke meget righoldige, naar man sammenligner dem med andre Nationers Frembringelser. Denne Mangel har sin Grund i det hebraiske Sprogs Egenart. Men i den Helligaands Kraft skrev disse Mænd saa skønne Salmer og andre Digte, at de gennem Aarhundreder har bevaret en uforgængelig Ungdomskraft og Friskhed.

Salmernes Bog

Dette gælder ganske særlig om de 150 Davidssalmer, som vi har bevaret i fem Samlinger, hvis ældste Bestanddele gaar tilbage til Kong Davids Tid (1055—15), medens de yngste sandsynligvis stammer fra Nehemias' Periode (ca. 455). Endnu den Dag i Dag er de Blomsten af al religiøs Poesi og den stadig levedygtige Rod, der skyder nye Skud, idet de inspirerer til nye poetiske Forsøg af religiøs Art.

Grundtonen

Grundtonen og den røde Traad, der gaar gennem hele Salmernes Bog, er Israellitternes Kærlighed til deres »Thora«, til Loven og den hellige Pagt mellem Gud og hans Folk. Herpaa beror jo baade den enkeltes og hele Nationens Forhaabninger og Velsignelser i Nutid og Fremtid, hernede og hisset. Som Solen behersker alt Liv i Naturen, saaledes er Aabenbaringen den guddommelige Sol, der skal herske over hele det individuelle og sociale Liv i Israel.

Paa hundrede forskellige Maader klinger denne Grundakkord

gennem Salmerne. Snart er det højtidelig Tilbedelse eller jublende Taksigelse. Snart er det ydmyg Begæringsbøn eller smertelig Klage over Uret øvet mod Gud. En anden Gang er det et tillidsfuldt Skrig til Gud om Hjælp i Nød og Fare eller jublende Beundring for Guds Geringer; saa igen en barnlig Tilstaaelse af vor egen Svaghed eller en triumferende Hyldest til Guds Magt og Godhed. I en Del Tilfælde læser man ogsaa harmfulde Forbandelser over uforbederlige Fjender af al Moral og den sande Guds Dyrkelse og derved af Sjælens Frelse.

Gudsforholdet

Under alle Forhold og Hændelser og i alle Slags Stemninger føler den trofaste Israelit sig knyttet til Gud ved sin Lov. Han indgaar ligesom en Enhed med sin højeste Herre, baade som hans Skabning og Tjener, og som hans Barn og udvalgte. Gud er Fader og Fædreland for den gode Israelit, hans Konge og Fører, hans Maal og Lærer, hans Frelse og Tilflugt. Alle menneskelige Goder og Forhold forsvinder overfor den Eviges Majestæt. Naturens Herlighed er kun Ler i den Almægtiges Haand, den er Skamlen for hans Fødder.

Betragtningerne over Naturen og det menneskelige Liv er besjælet af den dybeste Ærbødighed og Ærefrygt for Gud. Alle Hjertets Følelser bliver til Bøn. Denne glødende Andagt, denne Sjælens Hjemve efter Gud, denne ydmyge Underkastelse under Guds Haand, denne barnlige Tillid, hvormed Mennesket overgiver sig selv til det guddommelige Forsyn, findes ikke hos andre Nationer i Oldtiden. Denne Fromhed er Israels Særeje. Hverken Babylonierne eller Ægypterne kendte de Glædesudbrud eller den dybe Sorg, den Beundring, det Haab og den

Kærlighed, som de bibelske Digtere kunde give Udtryk for, snart med mandig Kraft eller med kvindelig Blidhed, snart som en fremstormende Kriger eller som et fromt Barn, der aldrig har et kendt Bekymringer.

Uforgængelige Skatte

Det er let at indse, at vi her taler om Skatte, der beholder deres Værdi, lige saa længe som Verden bestaar. Heller ikke vi Kristne kan undvære dem. Det vilde betyde en stor Forringelse af vort Fromhedsliv, hvis vi manglede dem. Derfor har Davidssalmerne altid spillet en stor Rolle baade i den private og liturgiske Bøn. I det Nye Testamente opdager vi, at over 50 Steder fra Salmernes Bog anføres som guddommelige Vidnesbyrd, der skal bestyrke vor Tro, forøge vort Haab og opflamme vor Kærlighed til Gud. Bortset fra Profeten Isajas er der ingen anden Bog i det Gamle Testamente, som vor Frelser og hans Apostle heraaber sig hyppigere paa.

Davidssalmerne paa Kirkefædrenes Tid

Derfor er det ikke paafaldende, at Salmerne altid har sat deres Præg paa det kristne Liv. Kirkefædrene var meget ivrige for at indskærpe den officielle og private Brug af Davids Lovsange. Af den Grund kan den hellige Basilius fortælle om, at Kristi Disciple i Lilleasien sang Davidssalmer hjemme og ude. I Palæstina opkom den Skik, at naar en Bonde havde lagt sin Haand paa Ploven for at drage. Plovfurer paa sin Mark, saa begyndte han med et Alleluja efterfulgt af nogle Salmer. I Høsttiden søgte de sveddryppende Høstfolk under deres Arbejde lidt Lettelse ved Afsyngelse af de samme hellige Lovsange. Kom man forbi et Vinbjerg, hvor Vingaardsmændene rensede Vintræerne med sin Krumkniv, hørte man ham ledsage sin Bestilling med Salmevers. Den store Biskop i Milano, Skt. Ambrosius,

siger om sine kristne Landsmænd i Italien, at de vilde skamme sig, hvis de sluttede Dagen uden Salmesang, og i de ægyptiske Klostre vilde det have været umuligt at leve som Munk uden at kunne de 150 Davidssalmer udenad.

Salmerne i Nutidens kristne Kirke

Spørger man saa, hvordan det er i vor egen Tid, kan man kun svare, at Kirken endnu den Dag i Dag med en vis Forkærlighed benytter Salmernes Bog. Uafbrudt bruges den i Liturgien, og der eksisterer utallige Udgaver og Oversættelser af den og Kommentarer til den. Denne Yndest er velfortjent. Medens Skriftens øvrige Bøger fortæller om Gud og den Vej, vi skal gaa for at kunne naa hjem til ham, er det med Salmerne saaledes, at Gud Helligaand i dem ligesom tager os ved Haanden for at lære os Bønnens hellige Kunst, idet han lægger os de rette Ord paa vore Læber, d. v. s. de Ord, hvormed vi kan dyrke og tilbede Gud paa rette Maade og bede om Hjælp i

hver en Nød og Fare. Bliver Salmernes Bog saaledes vor Bønnebog, saa gælder Skt. Pauli Ord i Romerbrevet (8, 26) om os: »Aanden kommer os til Hjælp i vor Svaghed. Vi ved jo ikke, hvad vi rettelig skal bede om. Da gaar Aanden selv i Forbøn for os med udsigelige Sukke. Og han, som ransager Hjerterne, ved, hvad Aandens Attraa er: at han beder for de hellige, saaledes som det er Guds Vilje.«

Saa store Fordele har Benyttelsen af Davidssalmerne, baade for læg og lærd. Paa den ene Side er de nemlig saa let forståelige, at ogsaa ganske jævne Mennesker finder aandelig Føde i dem. Paa den anden er de saa dybsindige og ophøjede, at de største Aander i alle Aarhundreder forgæves har prøvet paa med al deres Skarpsindighed at lodde Dybden i dem og belyse

den skjulte Visdom, som de gemmer.

Det, vi har sagt, er sikkert tilstrækkeligt til, at det Ønske stiger frem i vort Indre: Gid alle Katolikker i Danmark var i Besiddelse af den Inderlighed og Troskraft, som David, denne store og fromme Digter, raadede over til Trods for sin travle Virksomhed som Krigshelt og Konge! Var vi som han, vilde der være Balance mellem Hjerterets Glød og vor ydre Gerning; vi vilde være helstøbte Kristne, saaledes som vor Frelser ønsker sine Disciple. Men desværre mangler vi jo en katolsk Oversættelse af Davidssalmerne paa Dansk. Der foreligger ganske vist en Oversættelse, men den er ikke trykt, saa den kunde spredes over hele Kongeriget og komme i alle katolske Hjem og i alle Katolikkers Hænder. F. K.

URBI ET ORBI

Ifølge Meddelelser i Dagspressen er Præmonstratenserabbediet *Averbode* (Belgien) blevet hjemsøgt af en heftig Brand, der har lagt store Dele af det ogsaa herhjemme saa godt kendte Kloster i Aske.

Den hellige Kamillus af Lellis og Kamillianernes Virke i Danmark

Røde Kors Mærket — dette i vore Dage kun alt for godt kendte Barmhjertighedens Symbol — bærer en af vor Kirkes Ordener paa Ordensdragten. Kamillianerordenen stiftedes i 1584 af den hellige Kamillus af Lellis, og Ordenens Medlemmer vier sig Sygepleje, Sjælesorg blandt syge og iøvrigt Næstekærlighedens Gerninger under enhver Form. Ifølge et fjerde Ordensløfte forpligter Kamillianerne sig til at pleje dem, der lider af smitsomme Sygdomme, selv Pest, og dette Løfte har til Tider hævet deres Gerning til det heroiske og skabt Martyrer iblandt dem. Nedenfor skildres Ordenens Virke i Danmark.

*

I godt fyrretyve Aar har Kamillianerne resideret i Aalborg, den nordligste katolske Station i Danmark, med hele Nordjylland som Virkefelt lige fra Skagen til Viborg. Sankt Mariæ Kirke og Kamillianerklinikken er Centret i dette store Omraade, velsignet af Kamilli Sønners Arbejde. — En værdig Kirke (indviet til »Maria, de syges Helse«) i en egen skøn Arkitektur, rejstes i 1925 af een af Menighedens trofaste Venner Bygmester Thomsen Støtt, som ogsaa har fuldført den nyopbyggede Klinik, der i Forbindelse med Kirken danner et storslaaet Billede i det nye Aalborg. Den ny Kirke afløste den lille Kirke, som Kamillianerne i 1900 — kun to Aar efter deres Komme til Aalborg

— havde rejst i Byen ved Limfjorden. Kamillianerklinikken, der er en særdeles velkendt og agtet Institution i denne Landsdel og behandler Patienter fra hele Nordjylland, har Plads til ca. 70 Patienter og er indrettet som Specialklinik for Øre, Næse, Hals og Øjensygdomme. Den er i alle Henseender et lille Mønster paa et moderne Hospital.

*

/ Sygeplejen udøves af Kamillianerbrødre, og enhver, der har

læst St. Kamillus' Livshistorie, kender det noble Eksempel, som Ordenens Stifter satte sine Efterfølgere i Sjælesorgens og Sygeplejens Tjeneste, og kender og forstaaer saaledes Kvaliteten af dette Arbejde, der her udøves af hans Efterfølgere, helt i den store Helgens Aand. »Kamillianerklinikken« er forøvrigt Danmarks eneste Hospital med udelukkende mandlige Sygeplejere. (Den optager kun mandlige Patienter. Kvindeafdelingen er beliggende i umiddelbar Nærhed

og ledes af St. Josef Søstrene).
Til Kirke og Hospital er knyttet fire Præster af Sankt Kamilli Orden, nemlig Præfekt Pater H. Stadtfeld, Pater E. Brentegani som Sognepræst for Aalborg Sogn, Pater F. Bender, der næsten altid er paa Rejse i det store Omraade for at besøge de mange fjerntboende Katolikker. Pater F. J. Horn, der er Kapellan og tillige læser Messen i det af Kamillianerne nyoprettede Sankt Kjelds Kapel i Viborg. Sct. Thøgers Kapel i Frederikshavn er ligeledes oprettet og administreret af Kamillianer-Præsterne.

➤ Den store Kristus-Freske over Højalteret i Sct. Mariæ Kirke i Aalborg.

Den katolske Skole i Aalborg, ogsaa bygget af Kamillianerordenen, er beliggende ved Klinikken og nyopbygget samtidig med denne i 1939. Den er fuldt moderne indrettet med rummelige, lyse Klasseværelser, Gymnastik- og Festsal med Scene, Skolekøkken, Møde- og Klublokaler, Sløjd o. s. v. — Det store Antal unge Katolikker og Spejdere, der findes i dette Sogn, benytter sig flittigt af disse ideelle Forhold for Møder og Sammenkomster, og et særdeles opmuntrende Syn er det at se den store Forsamling, der altid er tilstede ved givne Lejligheder, hvor ældre og unge mødes i deres mange Aktiviteter under hyggelige katolske Forhold, ofte i Præsternes og Brødrenes Selskab. Kirkens fortræffelige Sangkor er forøvrigt ledet af een af Brødrene.

Som man vil forstaa er vor Moderkirke velrepræsenteret i Nordjylland. Et katolsk Stykke Danmark er her opstaaet ved Kamilli Sønners energiske Arbejde og den store Helgens Forhøn.

▲ Et Stemningsbillede af Kirke og Klokketaarn set fra Haven, der bedre end Ord tilkendegiver den fredsfyldte Aand, som saa tydeligt mærkes, naar man træder over Tærsklen til Sct. Kamilli Hus.

➤ Kamillianerhospitalen set fra Haven. Patrenes og Brødrenes Bolig og Kirken skimtes tilhøjre i Baggrunden. En Statue af »Maria de syges Helse« staar paa Toppen af en Stensætning midt i den store, velholdte Græsplæne og ser ind til Patienterne bag de høje Vinduer. Et Kæmpetermometer anbragt paa et af Træerne gør det muligt for de syge at følge Temperatursvingninger udenfor.

▲ Sankt Mariæ Kirke fotograferet under Julehøjtiden. Det Allerhelligste er udstillet paa det stilfulde Marmoralter, alle Lys er tændte og man ser tydeligt det storlaaede Vægmaleri i Buen over Altret.

▲ Den skønne Sct. Mariæ Kirke og Kamillianerklinikken i Aalborg, der sammenbygget danner et fint og nobelt Hele, er i Virkeligheden endnu smukkere end det har været muligt at gengive det her paa Billedet.

Holmgaard

varz o. s. c. (3)

gård (1)

1)

Afsporet Ungdom

De slappe Viljers Overdrev

Journalisten *Kate Fleron* har fornylig udsendt en Bog »Afsporet Ungdom«, hvori hun giver et nøgternt og uhyggeligt Overslag over Ungdoms-Kriminaliteten af i Dag. Sine Oplysninger har Forfatterinden fra Politiets Journaler, fra Læger, Børneværnsfolk og andre, der lever i snæver Kontakt med Spørgsmaalet i det daglige. Men det interessanteste ved Bogen er ikke saa meget Virkelighedsskildringerne, som den røde Traad, der gaar igennem hele Reportagen: Mangelen paa Karakter hos dem, der er kommet paa Kant med Tilværelsen. Vi griber i Flæng en Haandfuld Udtalelser af de Mennesker, som Forfatterinden har faaet sine Oplysninger hos:

»En Type (Ungdomsforbrydere) bliver nu mere og mere almindelig, det er den hæmningsløse og svage, der ingen Gnidninger er med til daglig. Langt hellere vil jeg staa overfor den haarde, vanskelige Dreng, der ejer Vilje, for her er dog en Chance for, at man kan faa denne Vilje vendt mod et rigtigt Maal.« (Kontorchef *Th Madsen*).

»Jeg har gjort den Erfaring, at alle de Mennesker, der som Børn har faaet et Pligtarbejde og er blevet holdt til at skulle udføre det, gaar det bedst i Livet. De har lært ikke at sløje af, men hver Dag tage Gerningen op, hvor de slap Dagen før.« (Forfatterinden *Caja Rude*).

»Drengbande-Medlemmer er i Reglen svage Dreng, Medløbere, der hverken forbinder Mod eller Snedighed med deres Handlinger, karakterløse og hyppigt ringe begavede Børn, der er daarlige, naar de er blandt daarlige Mennesker, men som der ikke er synderligt at sige paa, naar de er blandt ordentlige unge Mennesker.« (Samstemmende Udtalelser fra *Politi* og *Børneværnsfolk*).

»Efter min Mening hverken kan eller bør man lukke Øjnene for den Ansvarsløshed, der præger Opdragelsen af moderne Børn. Allerede

naar de er ganske smaa, opdager de, at de kan faa deres Vilje, om ikke ved andre Midler, saa ved at tude og plage.« (Forstander *Klar-skov Jeppesen*).

Hans Christian var en Dreng fra et godt, borgerligt Hjem. En skønne Dag blev han indblandet i en Drengbande-Affære. »Som de moderne indstillede Mennesker, Hans Christians Forældre var, trængte de ikke ind paa ham, det vilde jo være i Modstrid med Parolen om Ungdommens Frihed under selvstændigt Ansvar. De følte heller ingen Uro ved, at han var saa meget borte fra Hjemmet, for de regnede med, at deres Søn var god nok, og at hans Kammerater ogsaa var det. Saa skete Katastrofen —.« (*Kate Fleron*).

»Hvis vi alle bliver forarmede, kan der maaske igen, som i Aarene 1820—50, opvokse en nøjsom, dygtig og moralsk bevidst Slægt paa Grundlag af det Hjemliv, der saa vilde udvikle sig som den eneste

Ind imellem —

mulige Tilværelsesform, der iøvrigt sikkert vil blive langt lykkeligere end den hektiske Frihed, vort nuværende gennemmaterialistiske Samfund har skænket os ved paa mangfoldige Omraader at socialisere det personlige Ansvar.« (Amtslæge *Bendix Poulsen*).

»De unge Kvinder (som er kommet ind under Ungdoms-Forsorgen) er først og fremmest præget af, at de ikke har og aldrig har haft nogen Ramme om deres Liv, de er uendelig sjuskede og uden Evne til at planlægge blot den mindste Smule. De har ikke noget-steds, hverken i deres Hjem eller paa deres Arbejdsplads været vant til Orden eller Fasthed, derfor er de uden Holdepunkt i Livet.« (En af Ungdomsforsørgens Medarbejdere).

Det er Ord, der taler for sig selv. Om Nødvendigheden af Karakteropdragelse.

Irmelins grimme Næse

og hvordan hun alligevel faar Charme

II Ugebladenes Spørgerubriker forekommer de Forespørgsler om Midler mod Filipenser, Hikke, Fregner, Møl o. s. v. Men jeg kan ikke mindes, at jeg har set Spørgsmaal om Midler mod dybere Skavanker som f. Eks. imod Misundelse. Man finder ikke et Brev til Redaktionens som dette:

Kære Redaktion!

Jeg er en ung Pige paa 18 Aar. Jeg er desværre slet ikke køn. Især er min Næse meget grim. Derfor er jeg frygtelig misundelig paa de unge Piger, som har et smukt Udseende og gør Lykke overalt, hvor de viser sig. Vil De ikke være saa

sød at opgive mig et Middel imod Misundelse.

Deres hengivne Irmelin.

Heller ikke læser man Breve i Lighed med følgende:

Hr. Redaktør!

Undertegnede er 33 Aar gammel. Jeg er Kontormand. Jeg lider stærkt af Mindreværdskomplekser. Det piner mig, at jeg i selskabelig Henseende er umulig. Jeg er sikker paa, at andre finder mig dødkedelig. Derfor er jeg misundelig paa de af mine Kolleger, som bril-ler ved deres Humør og Vid. Hvad skal jeg stille op med den Misundelse, som stadig plager mig.

Med Tak paa Forhaand.

H. H.

Hvis vi imidlertid her til Bladet fik saadanne Breve, kunde vi tænke os at svare paa følgende Maade.

Det tjener Dem til Ære, at De ikke spørger om et Middel til at blive kønnere (opnaa selskabelige Færdigheder). De har resigneret. De indser, at De er nu en Gang, som De er. Det er kun lidt, der kan gøres paa at forandre Naturen. Derimod indser De, at alt vilde være bedre, om De kunde udrydde Misundelsen, som i sig selv er højest utiltalende og desuden piner Dem. Den kan meget let føre til Had. Og den, der hader, maa først og fremmest selv undgælde for dette Had.

De forstaar, at Forudsætningen for de følgende Betragtninger er Religiositet — alvorlig Kristendom.

Først vil jeg bede Dem overveje, hvilke Livsgoder. De har modtaget fra Gud. Rimeligvis har Gud udstyret Dem med Fortrin, som mange andre Mennesker maa savne, saasom: Sundhed, et godt Hjem, gode Interesser, Talenter paa et eller andet Omraade o. s. v.

De har uden Tvivl meget at være

taknemmelig for, ikke mindst for Deres religiøse Tro.

Men nu kommer vi til Hovedsagen. Hvis De spørger om den dybeste Aarsag til deres Misfornøjelse og den Misundelse, der staar i Forbindelse dermed, *er det saa ikke i Virkeligheden Forfængelighed?* De ønsker, at andre skal beundre Dem. Det piner Dem, at man ser Mangler hos Dem. Menneskers Bedømmelse og Meninger er blevet en Hovedsag for Dem. Hvilken Fred i Sindet vil De ikke eje, om De i al Ydmyghed tager imod de Kaar, Gud nu en Gang har givet Dem, og forsager al Forfængelighed. Der skal Kamp til, men Kampen er det værd. Det vil betyde en Berigelse af Deres andelige Liv, og det kan ingen ydre Fordel opveje.

Har man saa opnaaet denne Fred, saa vil Irmelin — trods sin Grimhed — forskønnes deraf (Grimme kan sommetider have en forunderlig Charme) og H. H.s Humør vil det gavne. En frisk og munter Mand er det altid rart at være sammen med.

C. B.

tede, er enig, hellig, almindelig (Verdenskirke) og apostolisk. Se Katekismus Nr. 62—78).

3. Paa Dansk findes der et Par Smaating af H. D. T. *Kiærulff*, f. Eks. »Sin Faders Datter« (et Skuespil af samme Forfatter om Jøder er for aktuelt). Paa Engelsk er der saadan noget som G. K. *Chestertons* »Trolddom«, og Pater Martindale har skrevet nogle Smaating, hvoraf »Laden« er virkningsfuldt. *Gabriel Marcel* har flere gode Stykker (blot noget tynget af filosofisk Tankegang og ikke stærkt handlingsbevægede). Men desværre har katolske Forfattere her og i Udlandet en Forkærlighed for historiske Emner. Hvis den lille Flok Amatører kan se bort fra det »moderne«, er der et væsentligt større Udvvalg.

Ubesmittet af Arvesynden

Hvem er Jesu Sirach?

Hvordan kan Gudsmoders Ubesmittelse af Arvesynden forliges men denne Udtalelse af Kristus: »Ingen er god uden Gud!«?

Odenseaner.

1. Det er ikke meget, man ved om ham. Forfatteren til Jesu Sirachs Bog, der ogsaa kaldes Ecclesiastikus, d. v. s. Kirkebog, var sandsynligvis bosiddende i Jerusalem. Han var skriftlærd, sad inde med en for hans Tid ualmindelig Viden, havde megen Livserfaring og var vidt berøjt. Bogen er skrevet mellem 174 og 171 før Kristus.

2. »Ingen er god uden Gud« vil sige, at ingen har Godhed af sig selv undtagen Gud, der er selve Godheden, hvorfra alt godt kommer. Marias ubesmittede Undfangelse vil sige, at Gud har bevaret Maria fri for Arvesynden. Dette har Maria ikke fra sig selv.

Til græsk-katolsk Skrifte

Har en græsk-katolsk Præst ifølge romersk-katolsk Opfattelse Magt til at meddele Syndernes Forladelse i Skriftestolen? *Protestant.*

Ja. I den græsk-katolske Kirke findes nemlig den apostoliske Sukcession.

Kommunion under een Skikkelse, Syndefald og Forplantning m. m.

1. Hvor kan man i den katolske Kirke nøjes med Kommunionen

Spørgekasse

Katolske Interesser og Amatørkomedie

1. Paa min Arbejdsplads har jeg Forbindelse med en anderledes-troende. Vi har haft flere religiøse Samtaler, og jeg tror vedkommende er interesseret i at laane nogle Bøger om den katolske Kirke.

Hvad skal jeg give ham først? Og siden hen?

2. Hvordan beviser man hurtigt og klart, at den katolske Kirke er den sande? — Det er jo saa nødvendigt, at man burde gaa med dette Bevis paa sig, hvis man ellers ikke har det i Hovedet.

3. Findes der ikke en Komedie af en katolsk Forfatter, der baade er katolsk, aktual og moderne? Der er en Flok Amatører, der staar og venter paa det. Det gør ikke noget, det er paa Engelsk eller Tysk.

En Provinsianer.

1. I de allerfleste Tilfælde kan man begynde med at laane Folk »Katolsk Katekismus til Skolebrug« (1942). Den er kort og klar og giver et godt Overblik. Endvidere: Schindler: Hvis du blev Katolik — (den er dog udsolgt fra Forlaget). Endvidere Schindler: Petrus, Paven og Rom og af samme Forfatter: Sakramenterne. Lutz: Den katolske Religion, samme Forfatter: Jesu Kristi Kirke. (De to sidste forudsætter nogen filosofisk Træning).

2. Det lader sig ikke gøre at føre Lynbevis for den katolske Kirkes Sandhed. Selv om man ret kort kan udtrykke nogle af de vigtigste Argumenter, har ethvert Menneske sine særlige Vanskeligheder, som maa overvindes efterhaanden gennem lange Samtaler.

Men man kan hjælpe Folk godt paa Vej ved at vise, at den katolske Kirke er den oprindelige Kristendom, Petrus den første Pave, og at mange af Jesu Ord kun kan forstås tilfredsstillende ud fra Erkendelsen af, at den Kirke, Kristus stif-

under Brødets Skikkelse?? Jeg ved godt, at Vorherre vil være helt og fuldt tilstede i det mindste lille Stykke Brød, — men Jesus sagde da selv: Dette er mit Legeme og *dette er mit Blod*, — tager og spiser, — og *drikker alle deraf!* Kan vi sige det er nok med den ene Del, naar Jesus udtrykkeligt sagde begge Dele? Vilde han overhovedet sige noget, som var ligegyldigt?

2. Hvoraf ved vi med Sikkerhed, at alt det fra »det gamle Testamente« er rigtigt? — — Og Herren sagde til Jacob — — og Herren sagde til David o. s. v. Hvem vidste, at Herren havde sagt alt det? (Det gamle Testamente strækker sig jo — saa vidt jeg ved — over uhyre lang Tid.)

3. Jeg har flere Gange hørt den Formodning gjort gældende, at dersom Adam og Eva ikke havde syndet, havde vi ikke været til, — altsaa: Uden Syndefald, ingen Forplantning. Har de to Ting noget med hinanden at gøre?

Marianne.

1. Kristus har indstiftet det eukaristiske *Offer* saaledes, at baade Brød og Vin er absolut nødvendig. Derfor er de Præster, der forretter Offertjenesten, paa Grund af Kristi Indstiftelse og Befaling nødt til at frembære og modtage Eukaristien under begge Skikkelser. Men hver Gang dette sker, efterkommer de til Fuldkommenhed Kristi Ord om at »gøre dette til min Ihukommelse« og om, at »alle skal drikke deraf«. Herrens Opfordringer var jo kun henvendt til Apostlene og deres Efterfølgere i Embedet, da andre ifølge Skriften slet ikke var til Stede, og da det er ganske umuligt at bevise, at Befalingen ogsaa gælder andre end dem, der skal fortsætte Kristi Præstegerning.

Kun der, hvor det hellige Messeoffer, der ikke kan undvære de to Skikkelser (Brød og Vin), er blevet afskaffet, efter at Kirken i 1500 Aar under den Helligaands Vejledning og Beskyttelse havde haft det, og hvor den hellige Nadver kun anerkendes som *Sakramente*, ikke som en ublodig Gentagelse og Fornyeelse af Korsofret, dér bliver Altgangen under begge Skikkelser til en Nødvendighed, fordi man

ellers ikke kan indse, hvorfor Herren har benyttet to Skikkelser ved Indstiftelsen af den hellige Eukaristi. Fejlen ligger altsaa ikke hos os, men hos dem, der har skilt sig af med det rene Madoffer, som var forudsagt af baade David (Sl. 109,4) og Profeten Malakias. (1,11.) Den ene urigtige Paastand, at Messetjenesten ikke er nogen Offertjeneste, afføder som lige saa urigtig Konsekvens den anden, at Kommunionen bør modtages under begge Skikkelser af alle uden Undtagelse.

Grundene til den nuværende kirkelige Praksis ikke at række Kalken ved Kommunionbænken, er lette at indse. Flere Hundreder Aars Erfaring har vist, at naar det hellige Blod skulde rækkes til store Folkeskarer, var der altid Fare for, at det blev spildt, og Præsterne maatte gaa i en dødelig Angst for denne Vanhelligelse. I flere Egne paa vor Jord er det umuligt at skaffe tilstrækkeligt Altervin til Veje. Endvidere var der Mennesker, der enten følte en naturlig Modvilje mod at nyde Vin i det hele taget eller i hvert Fald at drikke af samme Kalk, som mange andre benyttede. Endelig har Erfaringen vist, at der kunde være Smittefare ved Uddelingen af Sakramentet under Vinens Skikkelse. Siden det nu er absolut sikkert, at de troende modtager den samme Herre, ikke mere eller mindre, lige meget om de kommunikerer under en eller begge Skikkelser, saa er det efter de gjorte Erfaringer godt og rigtigt, at Kirken efterhaanden nøjedes med at give sine Børn det hellige Brød uden Kalken.

2. At alt, hvad der staar i det Gamle Testamente er Sandhed og ikke Fejltagelse eller Løgn, fremgaar af den Kendsgerning, at disse Bøger er skrevet paa den Helligaands Tilskyndelse og under hans Vejledning. Gud, som er Sandheden selv, kan ikke tage fejl eller vildlede andre med Usandhed. Men at det Gamle Testamente ligesom det Nye er inspirerede Bøger, d. v. s. at de har Gud til deres egentlige Ophavsmand, medens de menneskelige Forfattere kun var Redskaber i hans Haand, ved vi af *Apostlenes mundtlige Forkyndelse*, der siden deres Dage trofast er gi-

vet videre fra Slægt til Slægt i Kristi Kirke, som jo er Sandhedens Søjle og Grundvold.

3. Til alle Tider har Folks Fantasi fundet paa meget i saa Henseende. Men hvor uholdbar den Paastand: »Uden Syndefald ingen Forplantning«, er, kan ses af den ene Kendsgerning, at Gud før og uafhængigt af Syndefaldet gav Adam og Eva den Befaling: »Bliv frugtbare og mangfoldige og opfyld Jorden« (I. Mos. 1, 28, og 2, 24). Med sin Velsignelse og sin Befaling gav Gud naturligvis ogsaa Forplantningsevnen. De to Ting (Forplantning og Synd) har altsaa for saa vidt ikke noget med hinanden at gøre. Kun ser vi af 1. Mos. 3, 16, at hvis Synden ikke var kommet imellem, vilde Forplantningen ikke have været forhindret med saa mange og store Besværigheder og Ydmygninger, som den nu er Tilfældet.

Katolske Pennevenner

Ved Redaktionens Slutning d. 4. Januar havde vi faaet ialt 16 Henvendelser om Pennevenner. Af disse 16 har vi indtil nu fundet Pennevenner til de 10. I Øjeblikket mangler vi disse seks:

1) *Josefa*, 27 Aar. Ansat paa Hospital i Provinsen. Interesser: Hjemmet, Bøger, Musik, Naturen.

2) *R. B.*, 30 Aar. Kvindelig Laborant. Vil gerne korrespondere med en Trosfælle i Provinsen, der føler sig ene. Interesser: Klassisk Musik, Litteratur (dansk og udenlandsk), navnlig Biografier.

3) *M. P.*, 57 Aar. Husjomfru paa Herregaard. Har siden sin Optagelse i Kirken ikke været i Forbindelse med Katolikker.

4) *E. A.*, 24 Aar. Kvindelig Arbejder paa Konservesfabrik i Provinsby. Synger i Kirkekor.

5) *E.*, 25 Aar. Husassistent i Provinsby. Interesser: Naturen, Musik, Bøger og gode Film samt Cykling.

6) *M. W.*, 13 Aar. Kvindelig Elev paa Statsskole i Provinsby. Vil gerne korrespondere med jævnaldrende Elev i katolsk Skole i Hovedstaden. Interesser: Musik, Sport, Skuespil og Skønlitteratur.

Breve fra Læserne

»Urkatolikker«

Vi har modtaget:

Maa det være mig tilladt at gøre opmærksom paa, at, naar der her i Bladet tales om de danske »Urkatolikker«, saa nævnes der i Reglen tre tyske Familiefædre, skønt disse som sagt var tyske og først kom her til Landet omtrent samtidig med Præfekt Grüder.

Derimod nævnes ikke et Par andre Familier, som der snarere kunde være Grund til at nævne, nemlig Familierne *Siegler* og *Ronge*, der paa den Tid allerede var danske og danskfødte i flere Generationer og havde delt Menighedens Glæder og Sorger med Grüders Forgængere, de østrigske Gesandtskabspræster i de endnu vanskeligere Tider for Religionsfriheden, og som under disse Præsters udmærkede Vejledning bevarede sig som trofaste Katolikker.

Saaledes var f. Eks. ikke blot Legatsstifteren I. F. Ronge (der blev 90 Aar) født her i København, men ogsaa hans Fader (der blev 103 Aar) var født her i København (1774). Familien fik Borgerskab her i Byen allerede 1744.

Omtrent det samme gælder den anden Gren af Familien Ronge, Pastor Ronges Forældre og Forfædre, der var særlig gode Venner med Præfekt Grüder og dennes Forgængere.

Og om Familien Siegler kunde der siges noget lignende.

(Se bl. a. Ugebladet 1912 Nr. 2 Side 21 og Sct. Ansgars Kirkes gamle Protokoller)

I. M. Hoppensach.

Damer uden Hat

Da der fornylig har været rettet en Henvendelse til Menighederne om at indtage en ensartet Holdning under Messen, synes jeg ogsaa det kunde være paa sin Plads at minde om, at det er en gammel Skik, at Damer (ogsaa forøvrigt smaa og store Piger) skal have en eller anden Hovedbeklædning i Kirken.

Nu om Stunder, hvor Tørklæder og Slør af alle Slags er den store

Mode for baade Børn og voksne, skulde det da ikke være saa besværligt at finde noget passende at have paa Hovedet i Kirke.

Paa mig virker det lige saa uærbødigt, som hvis Herrer beholdt Hatten paa, naar de kom ind.

E. H.

En Opgave for de unge

»Hvorfor gør de unge Katolikker ikke noget for at overbevise anderledestroende Unge om, at den katolske Kirke er den eneste sande Kirke?«

Dette Spørgsmaal blev jeg stillet overfor forleden Dag af en ung Mand, der for Tiden gaar til Undervisning for evt. at blive Katolik. Jeg svarede naturligvis, at jeg ikke kunde tro andet end, at de fleste unge Katolikker hver for sig forsøgte at overbevise deres protestantiske Kammerater om, at Sandheden alene er at finde i vor hellige Kirke, men at Forsøgene meget ofte strandede paa, at Modparten slet ikke bryder sig om at høre herom. Vi kender jo ogsaa alle den evigt gentagne Floskel »Enhver bliver salig i sin Tro«.

Den unge Mand svarede mig, at han aldrig havde mærket noget til, at der var nogen, der forsøgte at faa netop ham til at interessere sig for den katolske Kirke, tværtimod følte han ligesom Kulde omkring sig. Han kom i en bestemt katolsk Kirke hver Søndag, og han mente, at hvis de unge virkelig var opfyldt af deres Tro, saa maatte de lægge Mærke til, naar en fremmed begyndte at komme regelmæssigt i Kirken, og prøve at komme i Snak med ham.

Unge Katolikker, som altid har hørt til Moderkirken og maaske ovenikøbet altid har boet i samme Sogn, har sikkert aldrig tænkt over, at Konvertitter kan føle sig skuffede over deres Holdning, og endnu mindre gjort sig klart, at man ventede af dem, at de skulde gøre noget særligt for eventuelle nyankomne til Sognet.

Naar en ung Katolik flytter til et nyt Sogn, er det forhåbentlig i de

fleste Tilfælde ganske naturligt, at han saa hurtigt som muligt gaar op og hilser paa Sognepræsten, og hvis han ikke er kendt i Sognet, vil Sognepræsten fortælle om de lokale Foreninger, og kommer man først der, er der altid nogen, der tager sig af de nye — akkurat som naar man kommer i en ny Skole.

Helt anderledes stiller det sig med Konvertitter, de er i Reglen nervøse for at komme i Foreningerne, hvis de ikke i Forvejen ved, at der er nogen, de kender, og saa lader de være at gaa til eventuelle Møder.

Nu vil man maaske ræsonnere som saa: »Jamen, hvis man vil gøre Bekendtskaber, maa man ogsaa selv gøre noget for det.« Dette er selvfølgelig ogsaa rigtigt; men naar man er ny, er man bange for at trænge sig paa, selvom man længes nok saa meget efter at blive optaget i Laget — om jeg saa maa sige.

Hvis man ønsker, at saadanne unge Konvertitter skal holde ud — og det ønsker vi jo allesammen — tror jeg, det vilde være klogt, om de unge Katolikker i Tide gør, hvad de kan, for at faa dem optaget i Foreningerne.

Saasart en fremmed er kommet regelmæssigt i kirken en Tid, er han ikke mere fremmed, han har vist sin Interesse, men tør som oftest ikke gøre mere, saa er det vor Pligt at gøre Resten, faa ham til at føle sig hjemme. Han har taget det første Skridt, vi maa gøre det næste. Men det er ikke nok, at en enkelt viser sig imødekommende, for saa tror han ikke paa Sammenholdet!

E. W.

Dødsfald

R. I. P.

Vor elskede Hustru, Mor og Svigermor

Ida Rosenwald

er afgaaet ved Døden den 28. Dec. 1942, vel forberedt ved Kirkens hellige Naademidler.

Alfred Rosenwald.

Den kære afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

Liturgisk Kalender

- Jan.
10. S. Søndag i Oktaven af Epiphani. (hvid)
Den hellige Families Fest (76); 2. Bøn: Søndagen (77), 3. Bøn: Oktaven (72); Hellig 3 Kongers Præfation (515).
11. M. Søndag i Oktaven (81); 2. (hvid)
Bøn: Oktaven (72), 3. Bøn: St. Hyginus, Martyr og Pave ([5]); Præfation (515). -- Eller:
(hvid) 6. Dag i Oktaven (72); 2. Bøn: Søndagen (77), 3. Bøn: St. Hyginus ([5]).
12. Ti. 7. Dag i Oktaven (72); 2. (hvid)
Bøn: Gudsmoder*), 3. Bøn: For Kirken eller for Paven ([123, 122]).
13. O. Oktav af Epiphani (83). (hvid)
14. T. St. Hilarius (784); 2. Bøn: (hvid)
St. Felix af Nola (785). Fra i Dag kses hver Dag Almindelig Præfation (525), naar ingen anden er angivet.
15. F.** St. Paulus Eremit (785); (hvid)
2. Bøn: St. Maurus, Abbed, Discipel af St. Benedikt ([53]).
16. L.† St. Marcellus I (787); 2. (rød)
Bøn: Gudsmoder*), 3. Bøn: For Kirken eller for Paven.
17. S. 2. Søndag e. Epiphani (85). (grøn)

*) Gudsmoders Ihukommelse: Oratio (64), Secreta ([92]), Postcommunio (65).

***) Fredag den 15. Januar er Aarsdagen for Hs. Excellence Biskop THEODOR's Konsekration (1939).

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.
Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER ≈

Fra Folkekirken

Dansk Kirkeliv medens Tiderne skifter. (Gads Forlag 1942).

Den udmærket redigerede Ad-ventsbog for Folkekirken har i sit sidste Bind bl. a. interessante Artikler af Departementschef (nu Kirkeminister) V. Holbøll om »Folkekirken Styrelse« (en Oversigt over Udviklingen siden Grundloven), af Skoledirektor Thorkild Jensen om »Moralsk Opdragelse« (en meget kraftig Appel til at lade Skolen genoptage Karakteropdragelsen af sine Elever) og af Biskop Hoffmeyer: »Tidstanker« (et Ønske om at Folkekirken skal aflægge al Sektvæsen og gennemsyre hele det danske Folk med kristne Tanker). Redaktøren, Provst Nordtoft skriver »Af Aarets Kirkehistorie«, især om Striden mellem Pastor Bartholdy og Professor Johs. Munck om Indre Mission og Bibelkritikken. T. T.

Nytaars-Gavebog

Ugebladets Bogtrykkeri — Trykkeriet »Athene« — har til sine Venner sendt en smuk lille Nytaars-gave. Inspektør Poul Müller fra Statens pædagogiske Studiesamling havde i den kendte Bog »Foregangsmænd« skrevet en Artikel om Lars Kruse og Livredningsarbejdet ved Jyllands Kyst. Denne Artikel er her genoptrykt og gennemillustreret af Eyvind Rafn samt yderligere pyntet op med Digte af Holger Drachmann (hvoraf det sidste gør Himlens Portvogter til en særdeles snobbet Person, men forhøjbentlig ikke alt for alvorlig ment). Den smukke lille Tryksag er et godt Eksempel paa Kvaliteten af Trykkeriets Arbejde. H. D. T. K.

MODERNE

Garderobeskabe

P. Pedersen

Skinderg. 34 Cent. 1193

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfs-gade 34-36

Tlf. 778 - 728

En Aar-Bog

Det er saa sjældent, der kommer en ny dansk Roman, man kan anbefale uden Forbehold af nogen Art. De kunstnerisk værdifulde Bøger indeholder ofte Ting, som maa gøre Katolikker betænkelige over for dem, og de afgjort »uskadelige« er i Reglen ganske underlødige. Det er derfor en meget stor Glæde

... EN lang RÆKKE

Institutioner med »Katolsk Ugeblad« og de katolske Forlag i Spidsen handler hos »Athene«, som gennem mange Aar har været Leverandør af Tryksager til den danske katolske Kirke

Athene

Svanemøngsgaardvej 4
København V
Central 11.313

BOGHYLDEN

- Maritain, J.: Du Régime temporel et de la Liberté Kr. 4.00
- Viance, Georges: Préface a une Réforme de Pétat Kr. 3.30
- Vialatoux, Joseph: Philosophie économique Kr. 5.28
- Haessle, Johannes: Le Travail Kr. 6.60
- Lemonnyer O. P. /Ton-
neau O. P. /Troude:
Précis de Sociologie ... Kr. 6.60
- Tristan d'Athayde: Frag-
ments de Sociologie
chrétienne Kr. 3.30
- MGR Simon Deploige: Le
Conflit de la Morale et
de la Sociologie Kr. 7.92
- E. Guerry: L'Action cat-
hologique Kr. 6.60

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

VALD. FOERSON

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

at kunne pege paa en Roman, som er fri for enhver Spekulation i lave Instinkter og samtidigt fremragende i Komposition og Idé. *Atlan Bocks »Øen«* (Nyt Nordisk Forlag) handler om en ung »frigjort« Pige med brandesianske Idéer, der dumper ned i et lille fredeligt og gammeldags Øsamfund, hvor hun anretter store Ulykker, men til sidst afsløres og maa tage Flugten. Bagefter er Øen ganske vist blevet en anden... som Danmark var det efter Brandes. En Rad af herlige Figurer lærer vi at kende: den haandfaste, men varmhjertede Tante Georgine, en original Lægefamilie, Kunstnere, en storartet Provst, der gennemskuer den »frigjorte« og hendes Tricks — og mange flere. Der kunde drejes en vidunderlig Film om disse Mennesker, med den Marstalske og Købingske Idyl som Ramme — for det er nemlig paa Ærø, det foregaar, selv om den lille fredelige Ø her skal symbolisere Danmark. E. N.

Fregatten Jylland

Fregatten Jylland og dens Togt til Vestindien er det Stof, *Schaffalitzky de Muckadell* har valgt til sin nye Søroman »Lærling Klar« (Jespersen og Pio, 190 Sider, Kr. 6.—). Danmarks Captajn Marryat er Forfatteren nu saa tit blevet kaldt, at det maa kede ham svært at blive ved at høre det, og billigvis maa det da ogsaa noteres, at om noget Plagiat har der aldrig været Tale. Han har endda flere Fortrin frem for den berømte Engländer, bl. a. er han fri for dennes irriterende Snakkesalighed; man har ofte det Indtryk, at Marryats Romaner er en Samling »Ender« knyttet sammen af en tit baade tynd og langtspunden Handling, som man ligefrem maa lede frem i det umaadelige Væld af Ord. Schaffalitzky gaar til Sagen, og man keder sig sandelig ikke i hans Selskab. Det sunde danske Humor, der altid præger hans Bøger, er ogsaa værd at nævne; flere af hans Personer og Episoder er rene Fund. »Lærling Klar« hævder sig smukt i hans lange Række af Bøger. Skal nogen Indvending rejses, maa det blive den, at han har en vis Tilbøjelighed til at blive, skal vi sige, for naturlig; men man tilgiver ham det, en Sømand har nu engang et vist Frisprog! Bogen er en Ungdomsbog; men alle Aldersklasser vil kunne glæde sig over den. U. C. G.

Katolsk Haandbog

Nyudgaven af denne nyttige Bog kom som bekendt i Begyndelsen af December. I en Efterskrift anmodede Redaktørerne om, at man venligst vilde gøre dem opmærksom paa Fejl samt oplyse dem om, naar der et eller andet Sted skete Ændringer, som gjorde Oplysningerne forældede. Der kan jo ikke undgaa at indsnige sig Fejl i en saadan Bog, og bliver de ikke rettet, ærgrer Læserne sig over, at de faar gal Besked, naar de søger Haandbogens Raad. Men bliver de rettet, og sørges der for, at de nødvendige Ændringer og Tilføjelser til Stadighed bliver publiceret, opnaar Bogen en meget høj Grad af Ufejlbarehed og samtidig en Levetid langt ud over, hvad den Slags Bøger ellers oplever.

En Del Rettelser og Tilføjelser er allerede tilsendt Haandbogens Redaktion, og i et af de første Numre af Ugebladet vil de blive aftrykt saaledes, at de kan klæbes ind paa rette Sted i Bogen. Med disse Linier vil vi opfordre andre, der har fundet Unøjagtigheder eller Mangler i Haandbogen, til at indsende deres Rettelser snarest til Katolsk Haandbogs Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N.

Det hellige Land

I Odd-Fellow Palæet har Globus Film ved nogle Forestillinger i Juletiden vist Gunnar Sommerfeldts smukke Optagelser fra »Det hellige Land«. Stiftsprovst Brodersen indledede Fremførelserne med et lille Foredrag, og Billederne blev forklaret af Pastor Hjerl Hansen, der selv har berejst Palæstina. Af særlig Interesse er Optagelserne fra de græske Kristnes »Lys«-Fest ved Paasketid i Graykirken i Jerusalem, samt nogle fortræffelige Billeder af Fordvætningen Skærtorsdag foretaget af den græske Patriark. Ogsaa Optagelserne ved Jødernes Grædemur og fra den store aarlige muhammedanske Fest fortjener at fremhæves.

Eukaristisk Forening

Retrætedag og Optagelse.

Under Ledelse af Hs. Excellence Biskoppen afholdes Søndag d. 17. Januar en Retrætedag for Medlemmer af Eukaristisk Forening for Sct. Ansgars Sogn, Sct. Mariæ Sogn og Sct. Andreas Sogn hos Lioba-søstrene, Sct. Kjeldsgade 1. Højmesse med Fælleskommunion i Klosterkirken Kl. 8, højtidelig Optagelse Kl. 17.

Deltagerne bedes medbringe Madpakke til tre Maaltider samt Sukker. Hos Søstrene kan faas Kaffe, The og Bouillon. Indmeldelse til Grevinde E. Scheel, Ndr. Frihavnsgade 26, Tlf. Øbro 9250.

De Damer, som skal optages, bedes snarest muligt melde sig samstedts og opgive Fornavn.

Direktorium for 1943

»Ordo divini officii recitandi 1943« med det danske Tillæg haves endnu tilbage i et lille Antal. Indeholder Direktiv for den daglige Messe og Breviarbøn ifølge Bestemmelserne fra Rom for Aaret 43. Pris Kr. 4,50.

Mauriac, Øglereden

Er en af de bedste katolske Romaner, vi har set. Det er en stærk Bog og en ubarmhjertig Bog, men sand og med den rigtige Løsning. Kr. 6,75.

Det kristne Liv

Den danske Bønnebog for enhver Katolik. Den faas i Priser fra Kr. 1,50 til 0,50.

Der findes et lille Antal

af Julekærten tilbage, Katolsk Lommekalender er ogsaa lige ved at blive udsolgt. Det anbefales at anskaffe den i rette Tid.

Sankt Ansgars Boghandel

København
Bredgade 67 - Palæ 4777
Giro 81851

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Henvendelser bedes venligst
rettet til CENTRAL 1868

Paa den hellige Families Fest

beslutter enhver katolsk Familie, at Børnene skal i katolsk Skole. Ingen katolsk Mor eller Far maa formene sine Børn en Skolegang i katolsk Luft med katolske Kammerater. KATOLSK CENTRALSKOLE, Nørrebrogade 27, modtager daglig Indmeldelser til samtlige Skoleklasser. Telefon Nora 6166.

Frank Andersens Fond

Formaal: Katolsk Ugeblad gratis til ubemidlede Unge

Vi har endvidere modtaget:

Fru Ady Witt, Vejle	4.—
Paul Sarrild (Mærkater)...	4.—
Ialt	8.—
Udgift til Porto m. v.	4.—
Tidligere indkommet	4.—
Formue nu ialt	5563.93
Formue nu ialt	5567.93

Hjertelig Tak!

I disse Dage skal De betale Abonnement for Januar Kvarstal for Ugebladet. Husker De, at De ogsaa kan støtte Fondet ved f. Eks. at betale et ekstra Kvarstals Abonnement? (eller mere!) Blot maa De gøre opmærksom paa det paa Giroblanketten.

Sogdenes og Ungdomsforeningernes Opmærksomhed henledes venligst paa de udsendte Skrivelser. Fondets Administration anmoder høfligst om, at de snarest maa blive besvaret.

Sluttelig ønskes Fondets Venner et velsignelsesrigt Nytaar med Tak for al Interesse og Velvilje i det svundne Aar. Fondets Nytaarsønske er ikke svært at gætte: stadig Forøgelse! Og vi tror og tør vel haabe, at dets Venner ikke vil glemme det i det nye Aar!

Niels Frederiksen,
Jyllingevej 185. Postgiro 1087.

Elisabethforeningens Kollekt 22. Dec. 1942

Elisabethforeningens Kollekt den 22. Nov. 1942.

St. Ansgars Kirke 48,40. St. Andreas Kirke 94,35. St. Antoni Kirke 15,00. St. Augustins Kirke 24,20. Immaculatakirken 15,62. Jesu Hjerter Kirke 104,06. St. Josefs Kirke 15,00. St. Maria Kirke 60,61. Sakramentskirken 116,46. St. Therese Kirke 92,75.

Ialt Kr. 586,45.

Alle Elisabethforeningens trofaste Venner bedes modtage vor hjerteligste Tak.

Styrelsen.

Sakramentskirken

Sønd. 10. Jan. Den hellige Families Fest. Under Andagten Kl. 17 højtidelig Indvielse af Sognets Hjem til den hellige Familie. Mand. 11. Jan. Kl. 20 Ungdommens Jule- og Nytaarsfest. Billet 1 Kr.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 10. Jan. Den hellige Families Fest. Kl. 8½ Fælleskommunion for unge Mænds Kongr. Under Aftenandagten Familiernes Indvielse til Jesu Hjerter. Mand. 11. Jan. Kl. 20 Jule- og Nytaarsfest for unge Mænds Kongr. Torsd. 14. Jan. Kl. 20 Mændenes Kongr.

St. Mariæ Kirke

Sønd. 10. Jan. Den hellige Families Fest. Kl. 10 Sangmesse med Prædiken for Børn og Forældre, Fælleskommunion og Indvielse til den hellige Familie. Fred. 15. Jan. Kl. 20 Nytaarsmøde for Ungdommen. Tale af Pater J. Samuelsen S. J. Filmsforestilling. Forskellig Underholdning. Kaffebord. 50 Øre (husk Sukker).

St. Antoni Sogn

Sønd. 10. Jan. Kl. 8 Fælleskommunion for Børn. Onsd. 13. Jan. Kl. 20 Kongregationsmøde for Mænd.

St. Andreas Kirke

Sønd. 10. Jan. Den hellige Families Fest. Kl. 8 reciteret Messe med Menighedens Fælleskommunion. Kl. 17 Familiernes Indvielse til den hellige Familie.

St. Knud Lavards Kirke

Sønd. 10. Jan. Den hellige Families Fest. Under Højmessens Hjemmenes Indvielse til den hellige Familie.

Sygeplejerske-Forbundets Nytaarsfest

Tirsdag d. 12. Januar Kl. 19,45 pr. paa St. Josefs Hospital, Griftenfeldtsgade 44.

Komedie: »Den røde Hanna«; Kaffe, Fællessang, Ordet frit! Klaverspil og Recitation ved Frk. Beate Perch. Afslutning i Kirken ved Pastor Thorbjørn Møller.

Alle Sygeplejersker og Elever er velkomne! Billet à 1,25 Kr. faas ved Indgangen.

»Fidelitas«

Onsd. 13. Jan. Møde, Østerbrogade 7 D.

Katolsk Ungdoms Klub

København

Søndag den 10. Januar deltager vi i K. U. K. Klubbernes fælles Nytaarsfest. Se Programmet.

Lørdag den 16. Januar begynder vi Arbejdet i det nye Aar med et festligt og morsomt Nytaarsmøde, og vi haaber, at mange unge vil aflægge os et Besøg paa denne Aften.

Programmet er følgende:

Lysbilledforedrag om Portugal af Mogens d'Almeida Larsen.

Nytaarstale af Formanden Albert Strøyer. Kaffebord og Nytaarskæmt. Lotte Fobian synger Sange. Morsom Film.

De to Minutter, Inge Rasmussen. Vi begynder præcis Kl. 20. Vel mødt til Nytaarsmødet. Husk Sangbøger. Praktisk Arrangement Gruppe 1.

Amager.

Lørdag d. 9. Januar begynder vi igen, første Gang i det nye Aar, med Fællessmøde. Der vil blive Nytaarstale af Redaktør Hans Bølling. De 2 Min.: Anny Hawranek og Edvard Pabian. Det praktiske Arrangement: Gruppe I.

Husk K. U. K.-Festen i Weinøx Selskabslokaler, Nørrevold 23, Søndag d. 10. Januar.

Lyngby.

Lørdag d. 9. Januar Kl. 20 pr. i Gl. Børnely ved Sct. Knud Lavards Kapel, Studiekredsmøde. Emne: »Altrens Sakramente«. Fr. H. Darville indleder, derefter Kaffebord, Fællessange og kammeratligt Samvær.

Søndag den 10. Januar Kl. 19

NYTAARSFEST

Weinøx' Selskabslokaler,
Nørre Voldgade 23.

Skuespil: Heibergs
De uadskillige

Arrangører:

Katolsk Ungdoms Klub, København
Katolsk Ungdoms Klub, Ørdrup
Katolsk Ungdoms Klub, Lyngby
Katolsk Ungdoms Klub, Amager
Ungdommen, Sct. Mariæ Sogn.

Billetter à 2.— Kr. kan faas hos Medlemmerne. Medlemmer 1,50 Kr. hos Kassererne. Nogle enkelte Billetter à Kr. 2 vil kunne faas hos Portneren, Stenosgade 4.

Store Ord og Hverdagsliv

Han var en noget sværmerisk Natur, udpræget Følelsesmenneske, med et romantisk Gemyt; han ejede Kunstnernaturens Lidenskabelighed. Snart befandt han sig paa Begejstringens svimlende høje Tinder, snart sank han ned til Fortvivlelsens dybe Afgrunde. Men han havde unægteligt Evnen til helt at gaa op i det, der betog ham. saa han glemte alt andet.

En Dag sad han i sit Hjemshygge Dagligstue ved Hustruens Side. Hun havde sit lille Barn paa Armen, og Ægtemanden sad og betragtede disse to. Fandtes der i hele Verden en Kvinde som hun? Han havde aldrig mødt nogen skønnere. Og hendes Sind var saa rigt. Hvor ofte havde hun ikke befriet ham for tunge Tanker blot med et Smil og et kærligt Ord. Og deres Barn, hvor var han henrivende! Saa fuld af Liv. Saa underfundig og skælmsk! Hvor kunde hans klare Øjne lyse af Livsglæde. Og det var hans Søn. Dag for Dag skulde han se Drengen udvikle sig. De skjulte Evner og Egenskaber i hans Sind vilde lidt efter lidt komme for Dagen og folde sig ud som en Plante, der sætter Knop paa Knop og lader den ene Blomst

efter den anden aabenhare sin friske, fine Skønhed.

Hvor var han dog et lykkeligt Menneske! Hans Glæde strømmede og bruste som en svulmende Fos.

Naar han havde det paa den Maade, *maatte* han have Udløsning for sin Stemning. Kærligheden til disse to Kære *maatte* give sig Udtryk i Handling.

Han begyndte at ønske, at han kunde udføre en stor Bedrift, hvorved han ret kunde vise, hvor højt han elskede dem. Ja, fandtes der nogen Fare, som han ikke vilde trodse for deres Skyld? Skulde han ikke være rede til at døje alt muligt ondt for at værne om disse to?

Og saa begynder han at tale til hende, om det, der fylder ham. Hans egne Ord river ham med, og til sidst siger han:

— Jeg vilde ønske, at du vilde forlange noget meget svært af mig, for at jeg kunde vise dig, at jeg mener, hvad jeg siger, og det ikke blot er Ord.

Hans Hustru tav en lille Stund, før hun talte. Hendes Ansigt havde det rene, klare Udtryk, som han elskede. Han kunde se, at hun var glad for hans Ord, og

nu ventede han spændt paa, hvad hun vilde sige.

— Kære Ven, jeg er forfærdelig ked af, at jeg maa skuffe dig nu. Du ved, at jeg forstaar dig, og at jeg er rørt over dit Tilbud. Men det, jeg vil bede dig om, vil du finde frygteligt prosaisk. Og dog er det en stor og vanskelig Ting.

— Sig det nu blot!

— Lad være med at være *morgengnaven*.

Hvor meget hun end holdt af sin romantiske Mand med de stærke, overstrømmende Følelser, kunde hun dog ikke lade være med at more sig over den Forvandling, der skete med hans Ansigtstudtryk. Det var som om, han havde faaet en Spand koldt Vand over Hovedet.

Det var ikke langt fra, at et Anfald af Hidsighed var brudt frem. Med Nød og Næppe lykkedes det ham at bremse op for den Orkan af Veltalighed, der skulde overbevise hende om, at »hans Storsind var blevet mødt med Smaalighed«. Men lykkeligvis tav han og tænkte sig om. Og da han havde faaet tænkt sig tilstrækkeligt længe om, *maatte* han give sin lille, forstandige Hustru Ret. C. B.

En Henvendelse til Konvertitter

Konvertitternes Fest

Hellig tre Kongers Fest staar for mig som Konvertitternes Fest. Ogsaa Konvertitter har nemlig fulgt deres Stjerne. For mange har det været en lang Ørkenvandring til Kirkens forjættede Land. Men omsider fandt ogsaa de, ligesom deres herømmelige Forgængere, Barnet og dets Moder Maria. Det kan være, at de siden blev nødt til at lægge deres Vej om. Men enhver, der for Alvor fandt ind til Jesus, har lært, at der skal ofres. Det er heller ikke svært, naar man faar mere, end man er nødt til at give Afkald paa.

Jeg, der ikke selv er Konvertit, men altid har næret den dybeste Respekt for alle dem, der har maattet betale en høj Pris for det, jeg fik i Vuggegave, kan tænke mig, at Evangeliet om Vis-mændene fra Østerland og hele den vidunderlige Liturgi paa denne Dag, hvert Aar paany maa gøre et dybt Indtryk paa Konvertitter. Og jeg kunde unde dem, at Hellig tre Kongers Dag atter blev markeret med rødt paa den danske Kalender, som den Helligdag, den burde være for alle de Kristne, der fejrer Jul.

Men det vil maaske tage Tid, før dette Ønske gaar i Opfyldelse.

Saa mange Veje til Rom, som der er Menneskesind

Der var noget andet, vi kunde gøre: lade Eders Lys skinne for Menneskene.

Vel er der for en ti Aar siden udkommet en Pjece med Vidnesbyrd fra et Faatal danske Konvertitter. Endvidere skrev Niels Hansen i sin Tid i Ugebladet en Række interessante Artikler om de mest kendte Mænd og Kvinder, der siden Grundloven fandt tilbage til Moderkirken. Ligeledes har vi den norske Bog: »De søgte gamle Stier« (udkommet i Oslo 1936), som jeg for et Par

Aar siden fik oversat til Hol-landsk. Men alle, der færdes blandt Konvertitter, ved, at enhver Konvertit har sin egen Historie. Det er, som Sigrud Undset skriver i ovennævnte Bog: »Hvis alle konvertitter som er vendt tilbage til den katolske Kirke skulde skildre sin vej til Rom, vilde det kanske vise sig, at neppe to har fulgt akkurat samme ruten. Det kan ikke under os, som har akseptert kirkens påstand om å være »Sandhedens støtte og grunnvold«, at der fører like mange vejer til den, som der er menneskesinn.«

Konvertitternes Vidnesbyrd kaster Glans over gamle Sandheder

Her er altsaa et Emne, der maa siges at være udtømmeligt. Og det har mere end Nysgerrighedens Interesse. Alle de, der altid har været Katolikker, kan det kun stemme til Eftertanke, at saa mange andre majsommeligt banede sig Vej hen mod den Sandhedens Klippe, som de selv fra Barnsben af har haft som solid Grund under deres Fødder. Naar man hører, hvad der særligt har tiltrukket en eller anden Konvertit, lærer man ofte rigtigt at værdsætte, hvad man nok har ejet, men ikke været tilstrækkeligt taknemmelig for. Det er, som naar en Udlænding roser Ens Land, Ens Sprog eller Nationalsange. Saaledes har det gjort Indtryk paa mig, da jeg i sin Tid læste, at Sigrud Undset i den katolske Kirke havde set den eneste Institution, der sad inde med guddommelig Autoritet og derfor ene var i Stand til at opstille Normer for vor moralske Vandel. Ligeledes da jeg læste, at Lars Eskelund var gaaet over — og det paa Bekostning af sin Stilling som Højskoleforstander paa Voss — fordi han vilde være i en Kirke, hvor Jesu Guddom stod udenfor Debat, og hvor man

ikke havde givet Afkald paa det Sakramente, som Jesus havde indstiftet til Syndernes Forladelse.

Konvertitterne kan belære deres gamle Meningsfæller

Men ogsaa for Ikke-Katolikker har den Slags Vidnesbyrd deres Betydning. Paa dem, der selv er søgende — og de er ikke faa i disse Tider, der maner til Besindelse — vil Eksemplet have en dragende Indflydelse. Det drejer sig altsaa her om en Brodertjeneste. Ja, ogsaa for dem, der (som f. Eks. protestantiske Præster) med Bekymring ser den ene efter den anden svigte Luther for at gaa tilbage til vore Fædres gamle Tro, kan det være et Fingerpeg at høre, hvad disse Mennesker har savnet i deres Kirker og Mødesale. Navnlig i denne Tid, da alle Kristne føler sig truet af fælles Farer, og vi for Alvor prøver at forstaa hinanden, kunde saadanne Konvertituddtalelser indgaa som Led i de økumeniske Bestræbelser.

Fortæl os Deres Konversions første Historie

For at gaa grundigt til Værks skulde man udsende Spørgeskema til hver især. Men denne Fremgangsmaade har bl. a. den Ulempe, at den kommer til at virke paatrængende paa Folk, der ikke ønsker at udlevere sig til den første den bedste, endsi-ge til Offentligheden. Derfor vil vi nøjes med ad denne Vej at kalde paa dem, der vil være til Tjeneste. De bedes ganske kort (omtrent saa meget som een Spalte i Ugebladet) fortælle, hvad der gav Stødet til, at de blev Katolikker. Det drejer sig altsaa ikke om hele Udviklingen fra Protestant til Katolik. Jeg tror, det var Chesterton, der sagde, at han ikke var i Stand til paa eet Kvarter at redegøre for noget, der saa længe var vokset inden i ham. Derfor begrænser vi Spørgsmaalet til den første Anledning. Man behøver hverken at være Forfatter eller have megen Tid til sin Raadighed for at fortælle, at det f. Eks. var Johan-

Stilles Side 44

Averbode nedbrændt

paa Aarets næstsidste Dag

Refektorium (Spisesal), i Midten Højtlæserens Pult. Totalt ødelagt.

Paa Aarets sidste Dag spredtes ud over Verden den triste Nyhed: »Det 800 Aar gamle Abbedi Averbode næsten helt nedbrændt i Gaar 30. December 1942«. For Klosterets egne Sønner i Belgien, Brasilien og Danmark er det som pludseligt at miste sit egentlige Hjem. Andre hundrede Tusinder i Belgien og ellers har ogsaa modtaget Nyheden med Sorg.

Alle danske Katolikker ved lidt om Averbode. Det er Biskop Brems' Kloster; derfra kommer Vikariatets Præmonstratensere; mange af Vikariatets Bøger er trykt i Averbode. Adskillige Danske har besøgt og boet nogle Dage i det herlige, gamle Kloster.

Ødelæggelsens Omfang

Ilden opstod i Tagetagen ovenover Refektoriet (Spisesalen), mens Præster og Fratres var til Vesper i Kirken ved 3-Tiden. Blæst førte den rivende videre. Det synes som et Under, at Kirken kunde reddes. Reddet er ogsaa Portbygningen, Klosterets

ældste bevarede Del (13. Aarhundrede), Bygningen med Præstegaard og Gæstekamre, Værksteder, Avlsgaard og Trykkeri. Men alt dette ligger langs Havemuren. Det egentlige Klosterkompleks er næsten helt ødelagt, særlig i 1. Sals Højde. Hele Prælatsfløjen med Abbedernes Bolig, Tale- og Gæsteværelser, Kapel og Bibliotek er totalt ned-

brændt. I de øvrige Længer er selve Korsgangen ret uskadt, ligeledes Sakristi, Kapittel- og Rektionssal, mens alle Celler, Køkken og Refektorium synes tilintetgjort. Kun lidt af Indbo og Bøger kunde reddes. De ca. 100 Præster, Fratres og Brødre staar uden Tag over Hovedet.

Klosterets Historie

Maaske drukner denne Ulykke i Tidens andre langt større Tragedier, men den maa dog føles nærmere end mange for danske Katolikker. Blandt de brandlidte er ogsaa en ung dansk Frater, Canutus fra Vejle.

Averbode blev grundlagt i 1134. Det har kendt Blomstring, Forfald og periodisk Tilintetgørelse, men stadig ny Genopstaaen. I 1499 brændte Kirken efter et Lynnedslag. I 1578 blev Klosteret plyndret og dets Sønner forjaget indtil 1604. I 1594 brændte det atter. Den franske Frihedsrevolution forjagede Norbertinerne paany i 1797. Men i 700 Aaret anno 1834 begyndte overlevende Præster tappert forfra. Og siden har Abbediet kendt en vældig Vækst. Den nu 80-aarige demissionerede Abbed, Mgr. Crets, fejrede i 1937 sit 50 Aars Abbedjubilæum. I hans Tid er Antallet af Averbodes Sønner steget til det firedobbelte: ca. 200. Den gamle Prælat har omsider faaet en Efterfølger i den

Forsamling i Kapittelsalen. Til venstre Abbeden, Mgr. Crets.

Bibliotek (helt brændt).

unge højtbegavede Abbed Gisqueire.

Averbodes omfattende Virksomhed

Averbode udøver en meget stor Virksomhed i dets Ordensstifter, den hellige Norberts Aand. En Del af dets Præster arbejder i Sognegerning i Belgien. Ordenen, der bestaar af Regularkanniker, er fra først af indstillet paa Sognearbejde. Videre le-

der Klosteret det store St. Michaels Kolleg ved Antwerpen. I Averbode er Hovedsædet for det Eukaristiske Korstog særlig i Flandern med et Par Hundrede Tusind Medlemmer. Eukaristisk Liv og Mariaandagt er fra Begyndelsen Ordenens særlige Virkefelter ved Siden af Guds Lovprisning ved Messe og Korbøn i Abbedierne. Averbodes Klosterkirke er et Valfartssted for »Vor Frue af Jesu hellige Hjerte«. Et mægtigt Broderskab

samler sig om denne Andagtsform. Den har ogsaa ført til et ret enestaaende Presseapostolat. Før Krigen redigeredes og tryktes i Klosteret en Snes Blade paa Belgiens to Sprog i flere Hundrede Tusind ugentlige Eksemplarer. Det var mest religiøse Tidsskrifter af folkeligt Tilsnit. Dermed gav Averbode ogsaa Levebrød til en 120 Arbejdere og Haandværkere.

Hertil kommer en stor Gerning i Brasilien med et Præsteseminar og et Kolleg, Sogne i Danmark (Vejle, Nyborg, Esbjerg), Virksomhed med rejsenden Prædikanter, Udgivervirksomhed o. s. v.

Alt dette vil lide under Branden d. 30. December 1942. Men Averbode vil sikkert opstaa igen. Det borger dets 800 Aars skiftende Historie for. Dog er Ulykkens Tidspunkt menneskeligt set det sværest mulige.

Tankerne søger tilbage til de Steder dernede, som nu er lagt øde, Rum og Gange, hvor man færdedes i lykkelige Ungdoms-aar. Længslen efter en stille Tid hjemme i Klosteret laa ogsaa ved Siden af saa meget i Længslen efter Freden. Skal man mon nu nogensinde opleve det igen?

Frater O. Præm.

Med Pater Martindale gennem Kirkeaaet:

Epifani og den muhamedanske Verden

I vor sidste Artikel sagde vi, at vor Religion (og dermed al kristen Kultur) har sine Rødder i jødisk Jord, og at Stamme, Blomst og Frugt aldrig vil blive skilt fra Roden. Hvad vi længes imod er et Nyt Jerusalem — et Helligt Land, et Palæstina, der er blevet vidt som den hele Verden. Den direkte Følge heraf er den, at vi alle, hvem vi end er, har *Pligt* til at tage Del i Kirkens Missionsgerning. Vi sagde ogsaa, at vor Herres første Berøring med den ikke-jødiske Verden fandt Sted ved de »vises« Besøg, selv om Simeon allerede havde profete-

ret, at Han skulde være et Lys for Hedningerne, ikke blot en Ære for sit eget Folk, Israel. Epifani-Tiden er derfor en Missionstid.

Jeg maa dog straks tilstaa, at den Liturgi, der hører til Søndagene efter Epifani, ikke direkte angaar Missionen blandt Hedningerne, og vi kunde skrive en opbyggelig Artikel til hver af disse Søndage uden at hentyde til Missionerne eller forsøge at kæde disse Søndage sammen. Men *Ugebladet* skal jo ikke som Regel eller hovedsageligt være fyldt med direkte opbyggelige

Artikler. Derfor tager vi ikke i Betænkning at søge en *Tilknytning* til den almene Tanke om Kirkens Missionsgerning i disse Messer, og vi haaber, at vi gør vore Tanker mere konkrete ved at hentyde til specielle Omraader for Missionsarbejdet.

Missionstanker i Epifanidens Liturgi

I Epistlen til Søndagen i Epifaniens Oktav kan vi saaledes understrege disse Ord: »Vi, de mange, er eet Legeme i Kristus,

vi er hverandres Lemmer« — og vi husker, at Kristi mystiske Lægeme endnu ikke er fuldt formet. I Evangeliet kan vi bemærke, at vi kan være kaldet til at forlade Fader og Moder for Guds Gerning. I Epistlen til 2. Søndag finder vi, at selv om vi ikke alle har modtaget de samme Gaver, har vi dog alle faaet *nogle* Gaver og bør bruge dem til Gavn for vor Næste; og i Evangeliet ser vi, at vi skal *samarbejde* med Kristus ved at forvandle Vandet til god Vin — »større Gerninger end disse skal I øve« — ja, større Gerninger, hvis vi ved hans Naade kan forvandle blot et ikke-kristent Liv til et kristent. I Evangeliet til 3. Søndag læser vi, hvordan vor Herre sagde om den hedenske Høvedsmand, at Han ikke havde »fundet saa stor en Tro i Israel«, og at mange skulde komme fra Øst og Vest og sætte sig til det himmelske Gæstebud, mens »Rigets Børn« — der kunde have ventet automatisk at faa Plads dér — desværre kunde blive kastet udenfor. Og endelig finder vi i den 5. Breviarlektion til Epifani, at St. Leo, som taler om Flugten til Ægypten, siger de bemærkelsesværdige Ord: »Han blev ført til Ægypten for at dette Folk, der holdt fast ved gamle Vildfarelser, kunde blive forbedret gennem en Naade, det ikke kendte, til at tage imod sin nære Frelse; og skønt det ikke havde forkastet sin gamle Overtro, kunde det allerede gæstfrit modtage Sandheden selv.« En forbløffende Intuition af, hvordan Naaden — usynlig for os, men virksom — finder Vej til Menneskehjernerne.

Muhamed

Vor Verden omfatter 220 Milioner Muhamedanere. Deres Tro er overordentlig stærk og virksom og ansvarlig for meget, der foregaar i Verden i Dag. De opfylder mere end det halve Afrika og spiller en stor Rolle i Asien fra Ural til Stillehavet saa langt mod Nord som til samme Breddegrad som Østersøen, hvilket modbeviser den Teori, at Islam er en »ækvatorial« Religion.

I Korthed lyder Muhameds Historie saaledes: Han blev født i 570, kendte ikke sine Forældre, der var døde, gennemrejste Syrien og traf baade Jøder og Kristne. Han hørte til en Stamme, der vogtede den nationale Helligdom Mekka, hvor nogle store Sten var Genstand for en Slags Dyrkelse — Araberne var ikke Monoteister, selv om der fandtes monoteistiske Tendenser hos dem. Muhamed boede i Mekka, drev Handel, administrede en rig Enkes Ejendom og giftede sig med hende i en Alder af 40 Aar. Deres tre Børn døde; han blev opfyldt af aandelige Bekymringer, vandrede om i Ørkenen i Pjalter, spiste lidet, hjem-søgt af Dæmoner og hørte Røster, af hvilke en blev ved med at sige: »Du er den udkaarne; forkynd Herrens Navn.« En Nat var han i Ekstase og hørte Befalingen: »Iqra«, d. v. s. »Læs højt!« I flammende Bogstaver saa han det første Budskab, han skulde forkynde; samtidig saa han Englen Gabriels skinnende Blik, der skræmte ham, og han vendte tilbage til sin Hustru.

Muhamed som Profet

Han samlede nogle faa Venner, til hvem han talte om Guds Enhed og Majestæt, om Helvede og Paradis og om Afgudsdyrkelsens Fortræd, først mere frygtsomt, siden aabenlyst. Han blev angrebet af Vogterne af de store Sten i Mekka, trak sine Ord tilbage, men angrede det atter. Han flygtede for Livet til den jødiske og kristne By Yathrib (senere kaldet Medina-al-Nabi, Profetens By) i Forventning om, at de monoteistiske Jøder og Kristne vilde hyde ham velkommen. Det gjorde de ikke, men mange Arabere sluttede sig til ham. I nogle Aar foranstaltede han Overfald paa forbipasserende Karavaner, da han havde faaet en Aabenbaring om, at der maatte bruges Magt for at underkue de vantro — han havde ogsaa faaet en anden Aabenbaring om, at han maatte have 14 Hustruer. Ved Hjælp af storstilede Massakrer (først paa Jøderne) samt for-

skellige Kneb og Ægteskabs-Alliancer blev han saa Herre over Omegnen, Mekka indbefattet, og undfangede Tanken om en muhammedansk Verden. Indtil denne var tilvejebragt, var enhver Muselman en Broder til enhver anden Muselman, men heller ikke til andre. Personlig var han nøjsom, havde ikke Silke og Guld, han afskaffede Barmemord, vilde have Dyrene behandlet med Venlighed, forbød Vin før Maaltidet og siden helt og holdent, og han bekendte, at han kun var et Menneske, der kunde tage fejl og synde. Han døde i 632, antagelig svækket af de Feberperioder, der gik forud for hans Ekstaser.

Islams Hovedideer

Det er ingen Nytte til at gaa nærmere ind paa den gradvise Samling af Koranen (»det, der læses«), hvori hans Aabenbaringer findes. Muhamed satte lidt efter lidt en Bog sammen, og hans Disciple føjede andet til efter Hukommelsen. Som Bog betragtet er den kaotisk, og jeg tilstaar, at det aldrig er lykkedes mig at læse den helt igennem. Men hvad der betyder noget, er Bogens Budskab. Det er Budskabet, at Gud er *Een*. Men hvad er Gud? »Allah«, d. v. s. Al-Ilah, den Stærke. Denne Gud er *absolut*, ikke blot i sit Væsen, men moralsk. Hans Vilje er helt vilkaarlig, og han kan i Dag befale, hvad han forbød i Gaar som en Synd, og ingen kan dadle ham for det. Er han barmhjertig, kan vi ikke deraf lære yderligere om ham: han kan lige saavel i Dag fordømme, hvad han tilgav i Gaar; ingen vil dadle ham for det. Menneskets eneste Pligt er Underkastelse — dette betyder Islam; en Muselman er »den undergivne«.

Islams fem Søjler

Islam har 5 »Søjler« — Fremsigelsen af *Kalimah*, den Trosbekendelse, at »Der er ingen anden Gud end Allah, og Muhamed er hans Profet«; *Salat*, Fremsigelsen af Bønner 5 Gange om Dagen i Forbindelse med Af-

vaskning (der foretages med Sand, hvor der ikke findes Vand); Faste, specielt i Ramadansmaanedens 40 Dage; Almis-seuddeling samt *Haj*, Pilgrimsrejsen til Mekka. Nogle betragter *Jehad*, den hellige Krig, som en sjette Søjle.

Ingen Bro mellem Gud og Menneske

En Muselmand maa ogsaa afholde sig fra Svinekød, Alkohol og Aager. Han bør ogsaa om Fredagen gaa til en Moske for at høre en Prædiken, idet han vender sig mod Mekka (først var det mod Jerusalem). Der findes ingen præstelig Kaste; Livet leves direkte mellem den troende og Gud. Hvert af de 5 Sæt Bøner indeholder 8 »Akte« af Tilbedelse og Lovprisning, frem sagt i en særlig Stilling. Afgrunden mellem Menneske og Gud ses allerbedst af den tøjlesløse Sanselighed i det Paradis, som loves Mennesker, og den overordentlig rene Tilbedelse, der ydes Gud. Jeg føjer kun dette til: al Muhamedanismens filosofiske, teologiske og mystiske Udvikling (dens Mystik har til Tider været af meget høj Kvalitet og inspirerende) er ikke en Udvikling af den ægte Islam, men skyldes fremmed Paavirkning.

Kort sagt: Islam som saadan ikke blot forkastede enhver Tanke og ethvert Ønske om en Inkarnation eller Guddommeliggørelse af den menneskelige Natur — Kløften mellem Gud og Mennesket skulde ikke sørges overbygget af nogen Bro — men den største af Islams Tænkere, Al-Ghazali, benyttede hele sit Hovedværk »Filosofiens Ødelæggelse« til endnu engang at bevise, at Verden var ubegribelig, ikke kunde sættes i Orden af Mennesketanken, simpelthen fordi Gud ikke gav Agt paa Mennesketanken, men i alle Ting handlede vilkaarligt i sin ensomme Almagt.

Muhamedanisme og Kristendom

Mens Muhamed ansaa vor Herre for en meget stor Profet,

født af en uplettet Jomfru, mente han ogsaa, at de Kristne tilbad en »Trehed« — Gud, Jesus og Maria — og han satte lige saa dyb en Kløft mellem Islam og Kristendommen (samt Jødedommen) som mellem Islam og enhver anden Religion. Dette øver den Dag i Dag dyb Virkning f. Eks. i Indien. Der kunde ikke ske et større Under end det, der forenede de indiske Muselmænd og Hinduerne til en eller anden politisk eller social Enhed. Den sande Muselmand bliver ligefrem ude af sig selv, hvis den Tanke udkastes, at han kunde antage en anden Tro.

Karakteristisk for den sande Muhamedaner har været *Intensiteten* i hans aandelige Liv. Atter og atter hører man det beskrevet som »hvidglødende«. Selv er jeg i Afrika blevet forbløffet ved at se den Voldsomhed og den Klarhed, hvormed en Muselmand troede og levede og bad, mens jeg godt vidste, at i Sammenligning hermed var ens kristne Ledsageres (ja, og ens egen) Tro og Livsførelse vag og lunken og uden Sammenhæng. Det er ingen Nytte til at diskutere det psykologiske Element heri — Spørgsmaalet er: Vil det vare ved? og hvis ikke, hvad vil saa træde i Stedet derfor? Hvilken religiøs Fremtid har disse 220 Millioner?

Hvilken Fremtid har Islam?

Jeg tror for det første, at Islam ikke kan modstaa nær Berøring med moderne Kultur, naar denne er skeptisk og mekanisk — jeg husker, hvordan de ægyptiske Studenter allerede for mange Aar siden demonstra-

tivt begyndte at spise (endogsaa i Sporvognene), saa saare Ramadan-Fasten begyndte, og jeg tror for det andet, at den bukker under for *Magt*, der øves imod den indefra, nu hvor en »Hellig Krig« er blevet umulig i større Stil. Langt den mest usædvanlige Diktator (jeg kunde næsten sige: det mest usædvanlige Menneske) i vor Tid, Kemal Atatyrk, kunde saaledes næsten fra den ene Dag til den anden skabe Hovedstaden Ankara og overlade Konstantinopel til Døden, kunde afskaffe Fez'en, rive Kvinderne ud fra deres Afsondring og iføre dem moderne Klæder, kunde ændre et helt Alfabet, kunde skaffe sig af med Kurder, Grækere og Armeniere indenfor Tyrkiet paa mere drastisk Maade end Jøderne nu bliver likvideret andetsteds, kunde gaa paa tværs af alle vestlige økonomiske og sociale Formler uden at appellere til Klassekamp, kunde ødelægge eller sækularisere Moskeer, udslette Kalifatet og proklamere en ateistisk Republik. Det er mig en Gaade, hvorfor saa faa af os gav Agt paa denne enestaaende Mand og hans Gerning. Maaske denne kolossale Ruin var nødvendig, hvis vor Tro skulde opnaa frit Indpas i hin Verden; maaske paa den anden Side Atatyrks Værk vil være lige saa uigennemtrængeligt for os som det tyrkiske Islam var — men er der i Persien, Ægypten og Østafrika et synligt Forfald og ingen Nyskabelse, saa har de kristne Missioner et umaadeligt Ansvar, hvis de ikke søger at opsamle og redde de »Smuler, der er tilovers«.

C. C. Martindale S. J.

Den gamle og den nye Pagt VIII

Den førkristne Aabenbarings Særpræg

Det betaler sig at standse lidt og kaste et Blik tilbage paa den Vej, vi hidtil har gennemvan-

dret. Baade de spredte Bemærkninger og de længere Undersøgelser giver et klart Begreb om

de store aandelige Værdier, som for os Kristne er gemt i den førkristne Aabenbaring. Frem for alt er det vigtigt at kunne se, hvorpaa den, praktisk talt, lægger Hovedvægten. *Gud vilde kundgøre sin Vilje* i denne Aabenbaring, den Vilje, som han absolut kræver respekteret af os, og som skal være Rettesnor for det menneskelige Liv, for at vi kan finde hin Lykke, som hele vor Natur higer efter. Paa denne Maade bliver det Gamle Testamente for os den alvorligste Advarsel mod at gøre, hvad saa mange gør i vor Tid. De vil kun følge deres eget Hoved, lader sig kun bestemme af Lyst og Ulyst og gør lige akkurat det, der passer dem selv. Det Standpunkt fører til det stik modsatte af, hvad vort Hjerte ønsker og søger med alle sine Kræfter.

Vejleder til at gøre Guds Vilje

At give os fuldstændig Klarhed over dette Forhold, forsyne os med haandgribelige Beviser paa det og faa os til at gøre Guds Vilje og ikke vor egen til vort Livs Program, var Hensigten med, at Gud baade før og efter Syndefaldet, før og efter Syndfloden tilkendegav sin Vilje ved at give bestemte Bud. Allermest gælder dette om Moseloven. Den skulde være en autoritativ Vejledning i den ydre og fælles Gudsdyrkelse og i Overholdelsen af det, vor egen Samvittighed siger os. Den skulde være det jødiske Borgersamfunds Rettesnor og ligesom gøre Jakobs Hus værdigt til at skænke hele Verden den lovede Messias. Det var en overordentlig vigtig Opgave, som saaledes tilfaldt den førkristne Aabenbaring. Men dermed er endnu ikke sagt, hvad der var dens højeste Maal. Den skulde ved Hjælp af alt det, vi har nævnt, vise Vejen til det overnaturlige Liv i Kristus og derved til den evige Salighed.

Moselovens Værdi

Skønt Profeterne i gamle Dage var Lovens Vogtere, forudsagde dog flere af dem, at *Moseloven kun havde midlertidig Betyd-*

ning, ikke fordi den var daarlig, som dens Fjender i ældre og nyere Tid har paastaet, men fordi den skulde afløses af noget fuldkomnere. At den virkelig var god, skønt den ikke var fuldendt, fremgaar med absolut Sikkerhed af den Kendsgerning, at Gud selv har givet den. Det kan der ikke rokkes ved. Men ogsaa dens Aand og Virkninger gaar i Borgen for det. Moseloven tilsigter det moralsk gode og forbyder al Synd. Kun derved kan jo ifølge Guds Vilje Pagten mellem Gud og Israelitterne opretholdes og være til Velsignelse for dem. Alle store og hellige Mænd og Kvinder i det Gamle Testamente, har overholdt denne Lov. Vor Frelser Jesus Kristus gjorde det samme med sine første Disciple, skønt han var kommet for at fuldkommengøre den. Af den Grund er den Ros, som 118. Davidssalme giver Moseloven, fuldtud berettiget. Loven fortjener at kendes og elskes og overholdes, fordi den er den gode Hjælp mod Synden og en stærk Beskytter mod Verdens Bedrag. Den er ifølge nævnte Salme en sikker Raadgiver for Menneskene paa deres Pilgrimsfærd og en Trøst paa Vejen. Den bevarer Livet og fremmer det.

Lovens Historie

Moseloven har sin Historie. *Den blev ikke givet paa engang* som en systematisk Haandbog, men stykkevis gennem 40 Aar. Det er det, man straks lægger Mærke til, naar man læser de historiske Bøger i det Gamle Testamente. Israelitterne stod heller ikke paa bar Grund, set fra et juridisk Standpunkt, i det Øjeblik Gud vilde gøre dem til sit Ejendomsfolk og udskille dem fra alle andre Nationer ved under store Mirakler at gribe ind i Ægypten og give dem Moses som Fører og Lovgiver. Ligesom ellers byggede Guds Naade sit Værk op paa Naturens Grund, det vil i dette Tilfælde sige, at Gud tog sit Udgangspunkt i den Sædvaneret, som Abraham havde medbragt fra Kaldæa. Derimod har ægyptisk Lovgivning ikke sat sig synder-

URBI ET ORBI

Ifølge et den 23. December 1942 udstedt Dekret, der vil have Gyldighed saalænge indeværende Krig vedvarer, vil enhver, der befinder sig i *overhængende Livsfare* under et *Luftangreb (Bombardement)* kunne opnaa en *fuldkommen Aftad* ved at opvække Tro og Anger og ydmygt bede Ordene *Min Jesus, Barmhjertighed*.

Den hellige Faders kærlige Om-sorg for Krigens Fangne og Internerede giver sig haandgribelige Udtryk i stadige Meddelelser om de Besøg, som den hellige Stols Repræsentanter aflægger i Fange- og Interneringslejre overalt paa Kloden. Det meddeles saaledes fra Rom, at de apostoliske Delegater i *Indien* og *Australien* paany har haft Lejlighed til at besøge Krigsfanger og Civilinternerede i deres respektive Omraader. — Det meddeles endvidere til Rom fra Peking, at de Missionærer, der i lang Tid har været holdt indespærrede i *Anhwei*, er blevet sat paa fri Fod. — Den hellige Fader har skænket et større Beløb til Hjælp ved Genopbygningen af de bomberamte Kirker paa *Malta*.

lige Spor i Mosebøgerne. Som nye Love kom der til disse ældre Bestanddele adskillige detaillerede Bestemmelser om Gudsdyrkelse, Præsteskabet o. s. v.

Teokrati

Paa denne Maade faar den mo-saiske Lovgivning i flere Hense-ender *et ganske særligt Præg*. For det første gør den det israelitiske Samfund til et Teokrati, d. v. s. til et Rige, hvori Gud ikke blot er højeste Herre, som i alle andre, men ligefrem *Konge i almindelig borgerlig Forstand*. At han giver de religiøse og moralske Love forstaar sig af sig selv, men desuden autoriserer han ogsaa selv den civile Lovgivning. De menneskelige Myndigheder i

Fortælltes Side 43

▲ Ved Tærskelen til Vatikanet: Schweizergardisten spørges efter Vej til L'Ufficio Informazioni.

Da de første Skud løsnedes i 1939 foranledigede den hellige Fader—i Lighed med hvad hans Forgængere havde gjort under forrige Krig—Oprettelsen af en Informationscentral—L'Ufficio Informazioni—i Vatikanet, med det Formaal at etablere en Efterretningstjeneste vedrørende Krigsfanger og Internerede til Gavn for disses paarende.

Under Krigen's første otte Maaneder, fra September 1939 til April 1940, indløb der kun relativt faa Forespørgsler til Centralen, hovedsagelig vedrørende de polske Familier, der var flygtet ved den tyske Invasion af Polen eller fordrevet fra deres Hjem ved den russiske Fremmarch.

Den tyske Lynkrig i Holland, Belgien og Frankrig, der begyndte 10. Maj 1940 og som en Maaned senere efterfulgtes af Italiens Indtræden i Krigen, bragte imidlertid en enorm Stigning i Forespørgslerne. Til de mange Forespørgsler om hollandske, belgiske og franske Flygtninge og Krigsfanger, føjedes snart et endnu større Antal Forespørgsler om internerede Italienerne i England eller det britiske Imperium samt om de talrige italienske Familier, der opholdt sig i Omraader, som midlertidig var besat af tyske Tropper. Krigen's Udvidelse til Middelhavet og det røde Hav medførte at Antallet paa de Forespørgsler, der indløb, steg til flere Tusinder daglig, og Arbejdet med Eftersøgningen blev med Ti-

► Unge og gamle udfylder Eftersøgningsformularerne.

▲ Daglig møder der Schweizerne mangt et bekymret Ansigt

den mere omfattende og kompliceret. Det blev nødvendigt at knytte flere Medarbejdere til Centralen og blandt disse talrige Verdens- og Ordensgejstlige samt flere forskellige kvindelige Ordener. Kommunikationsmulighederne aftog alt eftersom Krigen udvidedes til at omfatte flere og flere Lande, og man tog Radioen i Brug. Denne Radiotjeneste bød paa

Vatikanet L'Ufficio Informazioni

Tekst: Jøbe

omlægges og specialiseres ud i forskellige Grene. Endelig betød de forenede Staters Indtræden i Kri-

← „Palazzo S. Carlo“ i Vatikanstaten, hvor L'Ufficio Informazioni har til Huse.

ger — Besøg hos Fanger, paa Hospitaler og Lazaretter og hos Internerede og intervenserer overalt paa enhver tænkelig Maade, hvor der er Brug for deres Assistance.

Til Trods for ofte uoverskuelige

↑ Et uhyre Kontorapparat arbejder med de utallige Forespørgsler og Besvarelser der daglig ekspederes. Saavel Lægfolk som gejstlige er knyttet til Centralen.

g Krigen

icio

mazioni

Fotos: Ecclesia

↑ Alle mulige Afskygninger af Ordenssøstre deltager i Arbejdet: Ovenfor ses Marta-Søstre i Færd med at udskrive Svar til Forespørgerne.

store Fordele. Tusinder af Forespørgsler og Telegrammer rettedes — og rettes daglig — pr. Radio til England, Ægypten, Australien og Belgien. Kongo og muliggjorde at Tusinder af urolige Sjæle kunde trøstes med beroligende Efterretninger.

Krigens Udvidelse til Balkan, Genoplusningen i Libyen og italiensk Afrika bragte forøget arbejde for Informationscentralen og til forespørgslerne vedrørende Soldater paa de forskellige Fronter, vedrørende Fanger, Flygtninge og saarede føjedes et ikke ubetydeligt antal Forespørgsler om civile Italianere i Afrika. Det enorme Arbejde krævede et større Personale og større Lokaler, hvorfor L'Ufficio Informazioni flyttede til Palazzo San Carlo. ogsaa Centralens indre Organisation maatte

gen en ny Forøgelse af Centralens Virksomhed.

Og hele dette store Apparat bygger paa de respektive apostoliske Nuntiers og Delegaters fremragende Arbejde paa deres forskellige Poster. De ikke blot modtager og besvarer Forespørgslerne, men de aflægger tillige — i saa stor Udstrækning som det muliggøres dem af de forskellige Landes Regerin-

Vanskeligheder giver dette den hellige Faders storslaaede Kærlighedsværk ikke op, det præges af den hellige Faders aldrig svigtende Kærlighed og Omsorg for sine Børn, for — efter Kristi Ord — at trøste dem, der lider, at opmuntre dem der sørger og for at kunne tænde et sikkert Forventningens Smil hos dem, der lever i Angst for deres kære.

Breve fra en Eremit

Religiøse Retninger paa Hedeegnen

I mine Drengear forekom det mig, at alle Folk paa Herningegnen (bortset fra »den lille Flok«, hvis Hovedkvarter var Tjørring) var enten Indre Missionske eller Grundtvigianere. Og noget var der jo om det. Jeg husker, naar der blev holdt indremissionsk Kredsmøde eller grundtvigsk Vennemøde i Herning, de lange Rækker af Køretøjer og Cyklistere, ja Gaaende og Ryttere, der bevægede sig ad Landevejene ind mod Byen. Der var Skel dengang mellem de to Retninger — de havde hver sit lokale Dagblad — og man kunde i Almindelighed se paa en Mand eller en Kvinde — naar de var i deres pæne Tøj vel at mærke — om de var det ene eller det andet. En Grundtvigianer var kendelig paa sin Nedfaldsflip og sit Flagreslips, sin noget ranke Holdning og (ofte noget paatagede) glade Smil. Hans Kone havde Haaret sat højt op og med Sølvpil gennem Haarknuden. Missionsmanden bar sort Krave uden Flip, saa meget alvorlig ud og hældte med Hovedet. (Jeg kendte to Brødre, der hældte med Hovedet til hver sin Side. Det kunde se ret komisk ud, naar de sad ved Siden af hinanden). Hans Kone havde tilbage-redt Haar med Knude i Nakken og ingen Pynt paa den sorte Kjole.

Nu er disse Kendetegn borte, og med dem det Præg af Religiøsitet, der var over Herningegnen ved Aarhundredskiftet og indtil Verdenskrigen. Nu er her som andre Steder: Tomme Kirker, der med Rette kan kaldes tomme i Forhold til det Antal, der staar tilmeldt som Medlemmer af disse Kirker.

Grundtvig og Katolicismen

Frederik er Grundtvigianer af den gode gamle Slags, en af dem, der virkelig ved noget — om Grundtvig. Han er stadig paa

Vandring gennem Grundtvigs samlede Værker, hans Sind er aabent og modtageligt for »alt skønt og godt heneden«, og det interesserer ham meget at høre mig fortælle om den katolske Kirke. Han lægger ikke Skjul paa, at han foretrækker »frisindede« Katolikker fremfor de »bogstavtrællende Mørkemænd«, som f. Eks. hans Nabo Iver. Hvis jeg blot vilde indrømme ham, at »Reformationen« var berettiget, og at den katolske Kirke under Pius den 12. er noget helt andet end paa Luthers Tid, saa kunde vi næsten blive enige. Men det kan jeg jo ikke saa godt gaa med til. Det gør ham forstemt, at den katolske Kirkes Lære er uforandret fra Luthers Tid. Thi selv om Grundtvig efter hans Mening var en større Reformator end Luther, hvis Værk ikke nær kan maale sig med Grundtvigs »mageløse Opdagelse« om »Ordet af Vorherres egen Mund«, saa er dog Morten Luther »den Guds Mand som faa eller ingen fra Herrens Apostler til Os«, den der »lukte op den Bibelbog, der var saa fast forseglede«, »Morten Luther med Guds Ord, Tændte Lys igen paa Jord, Saa hans Navn skal gaa med Solen, Straale under Naadestolen.«

»Ja. ak ja, jeg kender det hele«, svarede jeg Frederik. »Jeg kan ogsaa citere:

Herrens Bog var lagt paa
Hylden,
Æventyr i Kirken lød,
for en Krone, for en Gylden
Himmerig tilfals man bød...

det er bare sørgeligt, at Grundtvig i denne Henseende var saa uvidende og fyldt med Fordomme, naar han nu bliver hævet til Skyerne som Indbegrebet af det ægte danske, den frisindede, demokratiske, aandsbaarne Høveding, Seeren etc.«

»Nej, nu gaar du for vidt,« sagde Frederik alvorligt. »Det er dog næsten fantastisk at ville

kalde Grundtvig uvidende, ja det er latterligt«.

»Han var ogsaa meget snæversynet«, vovede jeg at fortsætte. »Slaa op her i »Kirke-Spejl«, ja, der Side 229 og læs: Dominikus var en Spanier og Franciskus en Italiener, og begge hørte til de haandgribeligste og kjedsommeligste Sværmere, Verden kan opvise — —«

»Dominikus kender jeg ikke, Frans af Assisi har jeg læst om hos Johannes Jørgensen, men det er vel saadan et Slags Æventyr ...«

Kaj Munk i Forsamlingshuset

Frederik er ikke begejstret for Kaj Munk. Han fortalte mig forleden — med et lidt skadefro Blink i Øjet — om en Episode i S. Forsamlingshus ved et Forældremøde. Læreren der i Sognet skulde efter Kaffebordet læse op og havde mærkelig nok valgt Kaj Munks »Egelykke«. Da Læreren var kommet et Stykke hen i Oplæsningen, tog Foreningens Formand sin Hat og gik, kort efter gik Mejeribestyreren og Præsten og efterhaanden hele Forsamlingen, inden Oplæseren var naaet midtvejs.

Vilh. Beck om Jesuiter-Eden

Frederiks Nabo, Iver, en af mine Slægtninge, er meget bekymret over mig, han synes det er helt meningsløst, at nogen i vort oplyste Land bliver Katolikker. Han interesserer sig ikke for Grundtvig, men har Bibelen liggende paa Skrivebordet — og læser meget i den. I Bogreolen sidder mange indbundne Aargange af »Indre Missions Tidende«, og derfra har Iver rustet sig til at imødegaa mig, hvis jeg skulde begynde at »snakke katolsk«. (Tro dog ikke, kære Læser, at jeg ofte taler med Folk her om Religion, nej, der er desværre sjældent Lejlighed dertil). Og det er grovt Skyts, Iver fører frem, saa voldsomt stort, at det er ganske uanvendeligt, ja skyder bagud og i Stedet rammer dem, der bruger det. Vilh. Becks mange Udfald mod den katolske Kirke og Paven er saa uhyrlige, at de stort set er ubru-

gelige i Dag. Ikke destomindre kunde Iver ikke dy sig for at affyre en gammel Kanonladning, mod hvilken det kendte »Hensigten helliger Midlet« er som Eau de Cologne. Iver slog op i »Indre Missions Tidende«, Annexet, 15. December 1894. Heri skriver Vilh. Beck ordret følgende: *Jesuitternes Ed.* Jeg frasiger mig al Underdanighed til hvilken som helst Konge, Prins eller Regent af Navn eller Stat, der bærer Navn af Protestantisme og er saaledes ej bunden til nogen af deres Love eller Regler. — Ogsaa lover og forbindes jeg til, naar som helst Anledning gives, saavel hemmeligt som aabenbart, at forfølge alle Sekterne, Protestanterne af hvilken som helst Sekt, saaledes som mig er paalagt, og udrydde dem af Jorden, og vil spare hverken Køn, Stilling eller Alder, men vil hænge, brænde, stege, flaa, begrave levende disse Kjætttere, sprætte Kvindernes Maver op, knuse de diendes Børns Hovedskaller mod Muren og ved alle Midler tilintetgøre den halstarrige Race. Og kan dette ej blive gjort aabenbarligen, saasom ovenfor er nævnt ved Hængning eller Blykugler, vil jeg bruge Giftbægeret uanset høje eller lave, underordnede eller overordnede, de være offentlige Embedsmænd eller private, og dette naarsomhelst jeg af den hellige Fader eller nogen af hans underordnede Præster dertil er opfordret. Til Stadfæstelse heraf sværger jeg ved mit Liv, min Sjæl og ved den Magt, som er mig given; samt ved den Dolk, jeg nu modtager, underskriver jeg ovenstaaende med den samme Dolks Spids dyppet i mit eget Blod, mit Navn. Skulde jeg derimod findes falsk eller blødagtig i Udførelsen af dette mit Løfte, maa Pavens Soldater hugge mine Hænder og mine Fødder af samt opsprætte min Hals fra Øre til Øre, aabne min Mund og brænden den med Svovl og overgive mig til Djævelen for at pines i al Evighed.

»Det var pragtfuldt, om Storm P. kunde illustrere denne Opsats«, sa' jeg til Iver.

Jens Jyde.

Den førkristne Aabenbarings Særpræg

Fortsat fra Side 39

Landet er kun hans Redskaber og har det Hverv at forsvare Folket mod Fjender og overvæge den guddommelige Lovs Overholdelse.

Lovfolkets Særstilling

En anden Virkning af Moseloven bestaar i, at den rejser en *Mur mellem det israelitiske Folk og alle andre Nationer.* Denne Skillevæg skal beskytte Monoteismen eller Troen paa den ene sande Gud samt Troen og Haabet paa den lovede Messias. Endnu den Dag i Dag har Jøderne dette Særpræg, de er adskilte fra alle andre, men ganske vist nu af andre Grunde.

Lovens Mildhed

Et tredje Karaktertræk er *den Mildhed*, som kendetegner Moseloven frem for al anden antik Lovgivning. Det er sandt, Flerkoneri og Skilmisse maatte taales paa dette Trin af Udviklingen og Slaveri ligesaa, men disse Samfundsonder var dog mildnet og ordnet ved Lov. Forholdet mellem Forældre og Børn var meget mere humant end f. E. i Rom. Der var oprettet Tilflugtssteder for dem, som mod deres Vilje havde dræbt andre. Paa denne Maade dæmmede Loven op mod Blodhævnens Yderligheder. Til Tegn paa, at Gud var Landets Herre, skulde hvert syvende Aar være et Hvileaar. Hverken Marker eller Haver eller Vinbjerge maatte dyrkes, og den Afgrøde, de gav af sig selv, skulde være Fælleseje og navnlig komme de fattige og fremmede tilgode. Saaledes var der sørgt for, at Israelitterne ikke fuldstændig gik op i det jordiske og blev bevaret for egoistisk Haardhed mod fattigere Medborgere. Hvert 50. Aar var et Jubelaar. Heller ikke i dette Aar maatte Jorden dyrkes; israelitiske Slaver skulde frigives, solgt Arve-gods vende tilbage til dets oprindelige Ejer. Gæld maatte ikke

opkræves. Alt dette var en udmærket Lejlighed til at øve sig i de vigtigste sociale Dyder. Ogsaa til Beskyttelse af Dyr var der visse Lovbestemmelser. Man ser altsaa, at de smaa og værgeløse i Samfundet og deres Rettigheder og Interesser varetoges af Lovens stærke Haand.

Lydighedskravet som en Velgerning

Dog ikke blot dette. Man ser i det hele taget, hvad Guds Tanke er, naar han kræver sin Lov respekteret ved absolut Lydighed mod hans Befalinger og Bud. Loven er ikke blot en Anerkendelse af hans højeste Herredømme, men samtidig en stor Velgerning mod os Mennesker. At adlyde er altid det mest ærefulde og gavnlige for os, hvor meget end Verden benægter det og med sit Bedrag og sine Tillokkelser og Trusler vil forføre os til Troløshed mod Gud. Lydighed er ogsaa altid det bedste i Krigstider eller under Forfølgelser. At holde fast ved Herrens Lov er ogsaa det eneste rigtige i Tilfælde af, at Forargelse indenfor vore egne Rækker eller Gudløsheden omkring os stadig skulde tage til.

Vi kan aldrig lære nok af det Gamle Testamentes Syn paa Lydighedens Pligt overfor den Allershøjeste. Ikke blot den enkelte, men ogsaa det menneskelige Samfund som saadant er undergivet Herrens Lov. Blot denne Sandhed ikke var glemt i den Grad, som det faktisk er Tilfældet i vore Dage. »Vil du gaa ind til Livet, saa hold Budene«, siger vor Frelser kategorisk, (Mt. 19, 17) og derfor udtrykker Marias Svar til Englen Gabriel »Se, jeg er Herrens Tjenerinde, mig ske efter dit Ord«, den højeste Visdom, som fortjener at efterlignes af alle, og som der er Brug for i hvert enkelt Menneskeliv lige til Verdens Ende.

F. K.

Liturgisk Kalender

Jan.:

17. S. 2. Søndag e. Epiphani (85); (grøn) 2. Bøn: St. Antonius ([53]).
18. M. St. Petri Stol i Rom (788); (hvid) 2. St. Paulus, 3. St. Prisca.
19. Ti. St. Knud, Konge af Danmark (792); 2. St. Marius og Lidelsesfæller (793).
20. O. St. Fabian og St. Sebastian (794).
21. T. St. Agnes (796). (rød).
22. F. † St. Vincents og St. Anastasius (797); 2. Gudsmoder*, 3. For Kirken eller for Paven ([123, 122]).
23. L. † St. Raymund af Pennafort (hvid) (797); 2. Gudsmoder*, 3. For Kirken eller for Paven.
24. S. 3. Søndag e. Epiphani (89). (grøn)

* Oratio (64), Secreta ([92]), Postcommunio (65).

Anm. Paa de med † mærkede Dage kan Præsten efter frit Valg læse Sjælemesse og andre Votivmesser, hvorfor man paa disse Dage ikke kan regne med, at de her angivne Messer læses.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.
Nørrebrogade 27 C, København N.
Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K.
Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annønceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

En Henvendelse til Konvertitter *fortsat fra Side 34*

nes Jørgensens Bøger, der har været den første Orientering mod Rom. Forleden fortalte en Konvertit mig, at hun som ung Pige (for en 25 Aar siden) var gaaet til Klaverundervisning hos en katolsk Dame. Denne havde sandelig ikke skiltet med sin Religion. Om Paavirkning var der slet ikke Tale. Men Eleven havde vidst, at Lærerinden var Katolik, fordi hun i Julen viste Eleverne en Krybbe (eller var det et Mariaalter i Majmaaned?), og saa havde hun været et saa prægtigt Menneske, at Eleven maatte se op til hende. Et af mine Sognebørn, som jeg mente var født Katolik, fortalte mig, at hun engang havde sagt til en Veninde, at hun aldrig vilde blive Katolik, medmindre... der skulde overkomme hende en tung Prøvelse, for »da vilde hun ikke kunde bære det som Protestant«. Et Aar efter døde hendes ældste Søn, og hun meldte sig omgaaende til Undervisning hos en katolsk Præst. Mens jeg var Kapellan i Roskilde, fortalte en Dame, der var paa Besøg (og hvis Navn og Adresse jeg ikke husker), at hun i en bestemt Kirke (den husker jeg) havde overværet et Bryllup. Stedets Præst viede sin Datter til en fraskilt Mand, idet han samtidig anførte Kristi Ord: »Hvad Gud har sammenføjet, skal Mennesket ikke adskille«. Da havde hun forladt Kirken, og siden aldrig mere sat sin Fod i nogen protestantisk Kirke. —

Praktiske Anvisninger

Disse Eksempler skulde gøre det klart for enhver, hvad der ønskes. Indsenderne bedes meddele deres Navn og Adresse, samt opgive Alder, Stilling og Dato for deres Konversion. Men enhver, der ikke ønsker at faa sit Navn offentligt frem, kan godt blive fri for det. Det vigtigste er, at man faar et Indblik i det, der afstedkom det religiøse Skred, og gav Anledning til en saa indgribende Forandring i Ens Liv, som en Konversion be-

tegner. Vidnesbyrd bedes adresseret til Katolsk Ugeblads Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N. Paa Kuverten skrives Ordet »Konversion«.

Saa glæder vi os til at høre fra mange Konvertitter.

Steph. Wevers.

Breve fra Læserne

Unge Digtere og Naturhistorie

Maa det være en gammel Lærer i Naturhistorie tilladt at knytte nogle Bemærkninger til det Eventyr, betitlet »Perlefiskeren«, som Deres ærede Blad i Nummeret for den 3. dennes præsenterer sine Læsere.

Den unge Digter skildrer hvorledes Perlefiskerne i de sydlige Have ser Perler »glimte mellem de blegrøde Koraller« eller finder Perlerne »skjult under en mægtig Vandplante«. Det gør mig ondt at maatte korrigere denne poetiske Fiktion. Men det faktiske er jo dette, at Perler er en sygelig Dannelse i visse Muslinger, de saakaldte Perlemuslinger og kun forekommer indesluttede i disse Muslinger, som Perlefiskerne altsaa maa aabne for at komme i Besiddelse af Perlen (som Regel er der flere i een Musling). Det er altsaa fuldstændig *umuligt*, at man skulde kunne finde Perler liggende henstrøet blandt Koraller eller under en Vandplante. Maaske kan en eller anden Juveler have fundet paa, i sit Udstillingsvindue at arrangere Perlerne paa den omtalte Maade for derved at hidlokke Købere, men Virkeligheden er en anden.

Saa meget om Perlefiskeriet. Maaske kunde der ogsaa indvendes noget mod Forfatterens Skildring af Forholdet mellem Kirsebærblomster og Maanestraaler — de sidste siges at »bejle« til de første, med Akkompagnement af Nattergaletriller. Det er vel snarere *Bierne*, der kunde siges at »bejle« til Frugtblomsterne, i hvert Fald er det *Bierne*, som er virksomme ved Blomsternes Bestøvning, Maanelyset har ingen Indflydelse.

Med Tak for Optagelsen.

En gammel Lærer.

Frk. Henrika Stratbøcker

Den 23. Januar fylder Frk. Henrika Stratbøcker 70 Aar. Mange Mennesker vil paa denne Dag bede for hende i Taknemmelighed over, hvad hun har betydet for dem. Det er ikke længe siden, vi omtalte den ældre Søster Franziska i Anledning af hendes 80 Aars Dag. Disse to Søstre, som altid har boet sammen i det gamle Hjem i Jægersborg Allé, har i lige høj Grad virket i den kristne Næstekærligheds Tjeneste. De er begge prægede af Forældrenes Kærlighed til Kirken. Det kan derfor ikke undgaas, at vor Omtale af Frk. Henrika kommer til at ligne det, vi skrev om den ældre Søster.

Frk. Henrika Stratbøcker har udført et meget stort Arbejde for de fattige. I Vincentsforeningen har hun især, gennem mange, mange Aar, gjort en betydelig Indsats, men ogsaa i Elisabethforeningen, hvis aarlige Basar i Bredgade lagde stærkt Beslag paa hendes Aktivitet. Og saa maa vi ikke glemme Paramentforeningen, hvor Frk. H. gjorde sig gældende ved sin Dygtighed og Flid. — Frk. H. er iøvrigt en stor Dyreven, og det hedder om hende, at hun vilde kunne gøre en Tigerunge from som et Lam.

Ligesom Søsteren er hun Katolik med Liv og Sjæl og gaar op i *Kirkens* Anliggender med samme Iver, som hvis det havde været rent *personlige* Anliggender.

Vi ønsker Frk. Henrika Stratbøcker en smuk og lang Livsaften.

Gudstjeneste i ret Forstand

I den svenske Serie »Orientering«, som Bonniers Forlag udsender, har en protestantisk Professor Sigfrid von Engeström skrevet om »Katholicismen i Nutiden«. Bertil Malmberg anmelder den i Bonniers litterære Magasin og skriver bl. a.:

»Fra protestantisk Synspunkt har Fejringen af Gudstjenesten ingen anden eller ingen væsentligere Hensigt end Menighedens Opbyggelse; men forudsætter som givet, at den udelukkende (eller fortrinsvis) gaar ud paa at vække og løfte Kirkegængerens, meddele ham nyttige religiøse Lærdomme, kort sagt: at den vender sig til den tilstedeværende Menighed, skønt en nok saa enkel Eftertanke ud fra Ordet »Gudstjeneste« burde fremkalde visse Tvivl om denne Hensigts Rigtighed. Man kan derfor næppe andet end miskende, ja maaske endda betegne som anstødelig, den klassisk upersonlige Form for Katholicismens Gudstjeneste.

Den almindelige Protestant svæver altsaa i Uvidenhed om, at for Katholicismen betyder Gudstjeneste virkelig »Gudstjeneste« og intet andet, at den ornamentale Udsmykning, hver Akt i det højhellige Drama, ingenlunde vender sig til et Publikum af Tilhørere og Tilskuer, at hele dets Væsen og Formaal er udtømt i Betegnelsen »Tilbedelse«, og at dens Virkning derfor egentlig er uafhængig af Menighedens fromme Andagt. Den er et Offer, frembaaret af Kirken med den ene Opgave at forherlige Gud.«

Aarets Mindedage

Ifølge den nyttige lille »Katolsk Lommekalender« (som De maa skynde Dem at købe, hvis det ikke skal blive for sent), er der i Aar følgende Mindedage at fejre:

Det er 350 Aar siden, at den danske Dominikanermunk (i 1693) udgav en dansk Katekismus i Strasbourg.

Det er 75 Aar siden Elisabethforeningen blev stiftet (26. April 1868), det Apostoliske Præfektur blev oprettet (29. Juli) samt Skolen i Randers aabnedes.

Det er 50 Aar siden, vi fik den katolske Oversættelse af det Ny Testamente og (11. Juni) siden Skt. Mariæ Sogns Oprettelse.

Det er 25 Aar siden Oprettelsen af Hertug Knuds Division (23. Apr.), Indvielsen af Skt. Lucius Kirke i Holbæk (7. Maj) og af Rosenkranskapellet i Aakirkeby (7. Juli).

Julen i Assens

Man har i Assens efterhaanden opdaget, at vilde man have sig en god Plads i »Vor Frelsers Kirke« Julenat, maatte man komme i god Tid — og det skete ogsaa i Aar. Allerede ved 11-Tiden var de første mødt op, og der blev stadig ved at komme Folk, saa Pastor hører kunde se udover en overfyldt Kirke, da han senere stod paa Prædikestolen og talte om Ufreden, der i Aaret 1942 herskede over snart hele Verden — og om Freden, der kom, da et lille Barn fødtes til Verden for 1942 Aar siden, og Englene forkyndte Markens Hyrder Fred med Ordene »Gloria in excelsis Deo et in terra pax hominibus«.

Under Messen blev der af en Trio spillet en Del smukke Salmer af kendte Komponister, saasom: Händel: »Largo«, »Wiegenlied« af Mozart, »Ave verum corpus« ligeledes af Mozart — og »Judex« af Gounod.

Trioen var under Ledelse af Kirkens dygtige og afholdte Organist Fru Malermester Pedersen, hvem vi ligeledes kan takke for Tilrettelæggelsen af den smukke Musik.

Undervisning i Klaver og Orgel

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist v. St. Ansgars Kirke

Rødstensvej 25, Hellerup . Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Henvendelser bedes venligst

rettet til **CENTRAL 1868**

Benzon

MARSKANDISEREN

En morsom Mand krydsede forleden min Vej. Hvis nogen nogensinde er kommet paa sin rette Hylde, er det ham. Aldrig har jeg set en Mand, der i den Grad er i sit Element.

Han var Marskandiser. Han har paa faa Aar oparbejdet en Forretning af et Format, der er ualmindeligt i denne Branche. Og det er ingen nusset, naftalin-duftende Butik, men to renskurede Lokaler, hvor man ikke finder et Støvgran.

Hver Gang nogen træder over Tærskelen til denne Butik, ved Indehaveren, inden de har naaet at lukke Døren efter sig, hvilken Slags Menneske han har for sig. Hans Smil er det samme blaaøjet-tillidsfulde, hvadenten han har bestemt sig til at affærdige Kunden eller handle med ham. Og den er vist ikke født endnu, der kan lave Numre med min Ven Marskandiseren — han kender sine Pappenheimere. Han er inde i alle de traditionelle Historier om Kvittringer, der er glemt hjemme etc. Han ved nøjagtigt, hvilket af de 40 pænt rensende og velpressede Sæt Tøj langs Væggen han vilde byde en vestjysk Gaardejer, og hvilket han snarere vilde interessere en Arbejdsmand for. Han nyder det, enten han faar Held til at afsløre en lidt for smart Herre med hvide Gasmacher og flere Kilo Vat i Skuldrene, der kommer for at sælge ham et Par stjaalne Skrivemaskiner, eller han er i Gang med at sælge en Stortrøje til en Husmand fra Oplandet. —

Det pudsige ved Manden er Maaden, hvorpaa han er blevet Marskandiser. Han var ved at gaa nedden om og hjem i det Fag, han var oplært i, fordi Tiden er løbet fra det. Det laa langt fra Marskan-

diserfaget, og gav ham ingen Chancer for at udnytte sin fremragende Menneskekundskab og sit Handels-talent. Men var han ikke tvunget ud af det ved Tidernes Ugunst, vilde han nok være blevet i det til sine Dages Ende. Han havde Kone og tre Børn at forsørge, og Kniven for Struben. Modgangen blev Grundlaget for hans Sukces.

Derfor var det en Oplevelse at træffe denne Mand. Vi føler alle en lun Trang til Medgang. Bare vi maa være i Fred uden for mange Bekymringer og Viderværdigheder, skal vi nok være flinke og rare, lover vi Vorherre og os selv, og naar Modgang og Prøvelser alligevel kommer væltende ned over os — tit uden at vi har fortjent det, synes vi sandt at sige — bliver vi let bitre og taber baade Humøret og Haabet. Ak, Modgangen har sin store Opgave i at gøde Evnerne og

hærde Karakteren. Modgangen har for Tusinder af Mennesker været Stødet til, at de tog sig sammen og spændte deres Anlæg til den yderste Grænse, fandt sig selv og vristede sig løs af gammel Slendrian. Jeg mener blot — det var maaske værd at huske paa næste Gang, De synes, at nu bliver det snart for broget!

Brændglasset.

Med Hensyn til

KATOLSK AKTION

Vi gaar ud fra, at De meget gerne vil deltage i katolsk Aktion, men maaske ved De ikke rigtig, hvordan De skal gribe det an. Hvordan med Katekismus'en? Er det sandt at sige ikke længe siden, De sidst har været igennem den, enten paa Skolebænken eller som Konvertit? Hvordan gaar det med at klare Situationen, hvis De udefra bliver stillet overfor Spørgsmaal angaaende Trossandhederne? Vi foreslaar Dem at tage Bogen frem og gaa den igennem en Gang til. Om sin Tro kan man aldrig være tilstrækkelig godt orienteret, i Særdeleshed i et ikke-katolsk Land, hvor man altid er omgivet af Uvidenhed og Videbegærlighed med Hensyn til Kirken. Ikke at Katekismus'en alene burde være tilstrækkelig. Men har De været endnu en Tur igennem den, er De sikkert stødt paa Problemer, som De føler Trang til at faa uddybet gennem andre katolske Værker. Det er en af de nyttigste — og nødvendigste — Former for katolsk Aktion!

Mange vil have Pennevenner

Pennevenne-Ansøgningerne glider ind til Redaktionen i en bred Strøm fra alle Kanter af Landet, og Indsenderne kappes om at fortælle os, hvor glade de er for denne Lejlighed til at udveksle Tanker og fælles Interesser med Trosfæller. Vi har allerede opgivet at skaffe Plads til alle Indsenderne i Ugebladets Spalter, og bragt en Del af dem i Forbindelse med hinanden direkte fra Redaktionen ud fra de Oplysninger, Brevene giver.

Ca. en Snes er nu sat i Forbindelse med en Penneven, og i Dag bringer vi en ny Buket Ansøgninger.

Har De Lyst til at komme i Forbindelse med en katolsk Penneven, saa giv os bare i Deres Brev fyldige Oplysninger om Dem selv, det gør det lettere for os at finde en Penneven, som har de samme In-

teresser, og i Tilfælde af, at vi offentliggør Brevet, bliver det af Pladshensyn som Regel i stærkt forkortet Ud gave.

Vedlæg 30 Øre i Porto.

Husk at underskrive med tydeligt Navn og Adresse til Redaktionens Underretning.

Send Brevet i en Konvolut, mærket »Pennevenner« til Katolsk Ugeblads Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N.

Katolsk Pennevenne-Klub er kun tilgængelig for Katolikker. Men der er ingen Aldersgrænser — katolske Læsere i alle Aldre og Erhverv er velkomne!

Findes der en katolsk Dame i København eller Omegn, der kunde tænke sig at korrespondere med mig, der er bosiddende i Provin sen? Jeg er Konvertit, er gift og Mor til tre Børn.

D. B.

Jeg er 17 Aar og ansat som Stuepige hos en Direktør paa Landet. Jeg vil gerne korrespondere med en jævnaldrende Trosfælle. Jeg in-

teresserer mig især for Musik og Sang.

Helene T.

Jeg er 26 Aar og ansat paa et Fabrikkontor i Jylland. Jeg vil gerne korrespondere med en katolsk ung Mand, som deler mine Interesser: lange Traveture, Bøger og gode Film.

Annie.

Jeg er 25 Aar og arbejder paa en Fabrik. Jeg vil gerne have en katolsk Penneven, helst en polsk ung Pige fra Jylland. Jeg interesserer mig særlig for Sprog og Sport.

Simon K.

Jeg er 20 Aar og Murersvend, og savner en jævnaldrende Penneven, især da jeg bor meget langt fra nærmeste Kirke og andre Katolikker. En af mine største Interesser er Skisport.

O. L. O.

Jeg er 14 Aar og Forretningselev i København, og jeg vil gerne korrespondere med en jævnaldrende Katolik. Jeg interesserer mig især for at trave og cykle.

Solveig.

Spørgekasse

Nyt Svar til Spørgsmaal fra sidste Uge

Pastor Vick sender »En Provin sianer« disse Linier:

De spurgte om, hvad De skulde give en Ikke-Katolik at læse først, og saa siden hen. — Et meget vigtigt Spørgsmaal! — Saa meget i denne Sag afhænger af, hvordan man begynder. Begynd langsomt med noget, som ikke er for kræven de eller for fjernt fra Spørgerens hidtidige intellektuelle Omraade, Søg at møde ham, hvor han er. Læg Mærke til hans Indstilling, og giv ham noget, som giver mere fyldig Forklaring om et enkelt Punkt. Jeg vilde foreslaa: Otto Karrer: Læs Bibelen; C. Butler: Kristen dommen før Nikæa; S. Wevers: Fællesskabet i Kristus; Alfred Otto: Jesuitterne og Kirken i Danmark;

J. v. d. Burg: Det katolske Troes princip; sammes: Det bibelske Skriftemaal.

Den katolske Katekismus til Skolebrug vil jeg ikke anbefale, da den er meget kort og sammentrængt i Svarene. Folk er ikke vant til saa korrekt Tænkning, og endvidere er den jo for Børn, saa det kan evt. virke fornærmende. Dette sker med andre Katekismer og kan vel ogsaa ske med denne. Peter Schindlers: »Hvis du blev Katolik« forudsætter, at Folk allerede kender en Del til Katolicismen.

En god Frengangsmaade vil være selv at læse Hæfterne først, baade fordi man saa selv ved, hvad Folk faar at læse, og fordi man saa bedre selv kan bedømme, hvad Bog man vil give Spørgeren.

Iøvrigt vilde det glæde mig at modtage Oplysning om, hvilke Spørgsmaal De møder hyppigst paa Deres Arbejdsplads. Hvis De møder et Spørgsmaal eller en Udtalelse om

Kirken og dens Lære, saa er jeg interesseret deri — ikke nødvendigvis for at besvare det, men for at have Indtryk af, hvad man møder blandt Folk.

W. Vick, Ringridervej 35, Sønderborg.

Aflad igen

Hvad er Betingelsen for fuldkom men Aflad?

J. C.

Der er disse Betingelser: 1. at man er døbt og ikke udelukket af Kirken ved Ex-Kommunikation; 2. at man har til Hensigt at opnaa Aflad (i det mindste et almindeligt Ønske derom); 3. at man paa tilbørlig Maade forretter de Fromhedsøvelser, hvortil Afladen er knyttet; og 4. at man er i Naadens Tilstand i det mindste ved Afslutningen af de foreskrevne Fromhedsøvelser, og at man ogsaa er fri for al tilgivelig Syndeskyld.

Skoledirektør Thorkild Jensen

siger: „Jeg tror paa Skolens Pligt til at give en moralsk Opdragelse, og jeg anser Kristendomsundervisningen for det fineste og fornemste Middel dertil.“ Det er ogsaa derfor, at Katolikkerne sender deres Børn i katolsk Skole, hvor alle Undervisningstimer er baaret af kristen Aand. KATOLSK CENTRALSKOLE, Nørrebrogade 27, modtager daglig Indmeldelser til samtlige Skoleklasser. Telefon Nora 6166.

Den internationale Bedeuge 18—25. Januar

„At alle maa blive eet“

18. Jan. De udenforstaaendes Tilbagevenden til Kirken.
19. - Protestanterne i Europa, specielt i Skandinavien.
20. - Orientalernes Konversion.
21. - Anglikanerne i England.
22. - De Kristne i Amerika.
23. - Daarlige og frafaldne Katolikker.
24. - Jødernes Omvendelse.
25. - Hedningernes Omvendelse.

Sakramentskirken

Mand. 18. Jan. Kl. 20 Knud Lavards Broderskab.

Jesu Hjerte Kirke

Mand. d. 18. Jan. Kl. 20 unge Mænds Kongr. Tirsd. 19. Jan., St. Knuds Fest Kl. 8,15 Højmesse. Torsd. 21. Jan. Kl. 20 Mændenes Kongr.

St. Antoni Kirke

Tirsd. 19. Jan. Kl. 20 Ungdomsmøde. Onsd. 20. Jan. Kl. 14,30 Mødrekursus.

St. Andreas Kirke

Tirsd. 19. Jan. K. U. K. Onsd. 20. Jan. Kl. 9 Messe og Møde for Mødreforeningen.

Aarhus Opland

Søndag den 17. Januar:
Pindstrup: Kl. 10, (Villa Pax):
Ikke i Dag, men først Søndag den 31. Januar.

Ulveflokkpatrulje

I disse Dage er der i Hellerup blevet oprettet en Ulveflokkpatrulje. Patruljen hører foreløbig ind under 2. Absalon. Drengene, der vil være Ulve eller Spejdere, — eller ogsaa de, der som saadanne staar i en ikke-katolsk Flok eller Trop, fordi de hidtil havde for langt til den nærmeste katolske Formation, kan nu være med til at sætte Spejdervæsnet i Gang i denne nordlige Udkant af København. Indmeldelser kan ske hos Flokassistenten Kirsten Olsen, Fortunvej 87, Tlf. Ordrup 1888 eller hos Sognepræst S. Wevers, Bernstorffsvej 54, Tlf. Hellerup 4119.

D. K. K. F.

Spørge- og Diskussionsaferne fortsættes i det nye Aar hver 3. Onsdag i Maanedene, altsaa denne Gang Onsdag 20. Januar Kl. 19,45 i Klosteret Sct. Kjeldsgade 1. Til en Forandring vil et enkelt Emne blive behandlet. Pater Brunicardi indleder Emnet (Den ideelle Kvinde i det Gamle Testaments Vidsomsbøger). Denne Forandring forhindrer ikke, at Deltagere, der har andre Spørgsmaal paa Hjerte, kan komme frem med dem. D. K. K. F. haaber, at de, der var med i det forløbne Aar, ogsaa vil komme i det nye Aar og faa nogle flere med sig.

Eukaristisk Forening

Retrætedag og Optagelse.

Under Ledelse af Hs. Excellence Biskoppen afholdes Søndag d. 17. Januar en Retrætedag for Medlemmer af Eukaristisk Forening for Sct. Ansgars Sogn, Sct. Mariæ Sogn og Sct. Andreas Sogn hos Lioba-

søstrene, Sct. Kjeldsgade 1. Højmesse med Fælleskommunion i Klosterkirken Kl. 8, højtidelig Optagelse Kl. 17.

Deltagerne bedes medbringe Madpakke til tre Maaltider samt Sukker. Hos Søstrene kan faas Kaffe, The og Bouillon. Pris Kr. 1,25. Indmeldelse til Grevinde E. Scheel, Ndr. Frihavsgade 26, Tlf. Øbro 9250.

De Damer, som skal optages, bedes snarest muligt melde sig samstedes og opgive Fornavn.

Sæsonens nye Bøger

Ordo 1943 (Direktorium) Kr. 4.50
Mauriac, Øglereden Kr. 6.75
Martindale, Barnet Kr. 2.75
Katolsk Haandbog 1943... Kr. 3.00
Sankt Ansgars Kirke Kr. 3.50

Frans Werfel: Sängen om Bernadette

Svensk. Indb. Kr. 19.20, heftet Kr. 15.60. Gösta Attorps, Svenska Dagbladet, skriver:

»Det er roligt, klart og uforskonnet; derfor er det saa overbevisende og saa skönt. Franz Werfels Bog om hende er blevet en overbevisende Skildring af en stor religiøs Personlighed. Man ser det menneskelige gennemlyses af det guddommelige og Glansen staar tilbage i Hverdagen.«

Bogen er lige udkommet og faas om kort Tid. Bestillinger modtages.

Sankt Ansgars Boghandel

København
Bredgade 67 - Palæ 4777
Giro 81851

En smuk Begravelse for 300 Kroner

W. MÜLLER'S

BEGRAVELSESFØRRETNINGER
Allégade 13 *C. 6536 Amagerbrg. 145 Am. 7671

indbefatter hvid Kiste,
Kørsel til Kapellet,
Gravsted og Gravning,
Kapel med Orgelpil,
Korsang, Lys og Træer,
Lighbærere,
Blomster om Kisten,
trykte Sange,
samt Vogn til Præsten.

Af Suzanne Fouché: **Den Blindfødte** (Om Lidelsens Problem)

Jesus gik forbi en Mand, der var blind fra Fødselen af. Hans Disciple spurgte ham: Mester, hvem har syndet, han selv eller hans Forældre, siden han er født blind?

(Johs. IX, 1—2).

Altid dette Spørgsmaal: »Hvis er Skylden?«

Hvert Menneske har en medfødt Lyst til at optræde som Dommer. Han vil vide, hvem han skal give Skylden for denne eller hin Uorden, og naar den skyldige er udpeget, er Forargelsen ham ikke længere nogen Anstødssten. »Han har fortjent det,« sagde allerede Jobs Venner, og Præsten og Levitten, som gik ned fra Jerusalem til Jeriko, har sikkert slaaet sig til Ro med det samme Argument.

Noget for Noget. Med en Fari-sævers Selvsikkerhed ynker man dem, der styrter, og man gaar fremad, indtil Lynet en Dag brutalt slaar en selv til Jorden. Saa kommer Forfærdelsen, Fortvivlelsen over Tilintetgørelsen af de Principper, i hvis Skjul man har bygget sin Fæstning, og man spørger sig selv: »Hvad har jeg dog gjort, siden jeg bliver straffet paa denne Maade? Jeg var retfærdig, og se, nu rammer Skæbnen mig, stik imod al Retfærdighed.« Hele vort Væsen stejler i bange Forundring foran Forhindringen.

Saa længe Lidelsen ikke overskrider de tilladte Grænser, kan vi antage den som en Følge af det Smuds, der klæber ved vor Fortid, og vi slaar os for Brystet i al Oprigtighed og tager Prøvelsen paa os som en trist, men uundgaaelig Betaling for tidligere Friheder. Saa længe

Straffen staar i Forhold til For-seelsen, er Vekselvirkningen let at forstaa, og vi bøjer os for Lidelsen; den er jo Løsepenge, vi maa betale, fordi vi forraadte den bestaaende Orden.

Men der er Ulykker, som man ikke kan finde nogen Forklaring paa i sit eget Liv, fordi de gaar saa sørgeligt langt ud over alt, hvad man har kunnet begaa af ondt. Da melder sig det Spørgsmaal, som aabner Vejen for Guds Svar. »Hvorfor al den Lidelse og Elendighed? Hvorfor fødes dette Barn som Invalid; det har jo da ikke syndet? Herre, giv os et Svar.«

Jesus svarede: »Hverken han eller hans Forældre har syndet. Men det er, for at Guds Gerninger maa aabenbares paa ham.«

En almindelig Moralist vilde have grebet Lejligheden til at kaste Ansvaret for den Ulykke, som har forarget ham, over paa Mennesket. Ingen vilde være blevet forbavset — det vilde oven i Købet have været meget lettere at forstaa — hvis Jesus blot havde svaret: »Ja, den blindfødte er et Offer for sine Forældres Synder.«

Men bagved sine Disciple, der ligesom tilfældigt stiller dette dybt alvorlige Spørgsmaal, ser Jesus alle Tidens forpinte Menneskeskarer, der afæsker Him-melen et Svar paa Lidelsens Problem. Og det er til dem, han siger de Ord, ingen menneskelig

Visdom kunde have udtænkt ... »det er, for at Guds Gerninger maa aabenbares paa ham«.

Kristus stiller dristigt Spørgsmaalet i et helt nyt Lys. Søg ikke naturlige Grunde for jeres Lidelser, I skal ikke komme med frugtesløse Bebrejdelser mod jer selv, giv ikke uretfærdigt andre Skylden for jeres Sygdom. Alt det er omsonst, det fører kun til Had, men Loven lærer os at elske. Lidelsen er ikke en Straf, men en Udvælgelse — den, der lider, er udvalgt for at vidne om Guds Gerninger.

Naar Gud i et lykkeligt Menneskes Liv arbejder paa at vinde Sjælen, ser det saa let ud for den menneskelige Dømmekraft. »Det er let at tro for den, som intet piner.« Men hos den, hvis Legeme eller hvis Hjerte er sønderflænget, bærer Gud ikke Sejren hjem uden Kamp, og naar han saa har sejret, naar det ulykkelige Menneske langsomt rejser sig, genspejler hans Ansigt en Fred og et Lys, som Verden ikke kan tage fejl af: her er Gud gaaet forbi. For den, der lider, er som en Mark, Gud vil bygge paa; det, der sker i ham, er ikke af Mennesker. Den Fred, der udgaar fra ham, er et Værk, bygget af Guds Hænder, det løfter sig som en Lovsang og som en Røgtelse for at forkynde hans Naade. Man tror paa den syge, naar han bekræfter, at han har

Stattes Side 55

Horisonten rundt

Provst Høgsbro om Moderkirken

Fyens Stiftstidende havde d. 10. ds. et Interview med Pastoralseminariets Forstander, Provst Halfdan Høgsbro. Paa Interviewerens Spørgsmaal om »Strømmen mod den katolske Kirke«, svarede Provsten:

»Jeg er ikke i Stand til at afgøre, om det er berettiget at tale om en Strøm. Der er tre Momenter i den katolske Kirke at tage i Betragtning. Den er for det første et Magtcentrum med jordisk Magtvilje; dernæst er den Tridentinerkirken, som er den polemiske Modsætning til det evangeliske Kristendomssyn og efter luthersk Opfattelse en frafalden Kirke. Endelig er den en Søsterkirke til den evangeliske Kirke, sammen med denne en aandelig Efterkommer af Oldtidens fælles Moderkirke. Det er ikke let at sige, hvilke af disse modsatte Momenter, der vil gøre sig stærkest gældende. Derimod finder jeg det ganske misforstaaet, naar man undertiden taler om den nuværende katolske Kirke som Moderkirken. Det er den ikke. Det kan for en luthersk Teolog være et Spørgsmaal, om den er Antikrists Kirke eller en Søsterkirke; men Moderkirke er den ikke. Enten er vi alle organiske Dele af den samme Moderkirke, eller ogsaa maa vi forbeholde denne Betegnelse for Oldkirken og kan i bedste og glædeligste Fald i Romerkirken se en Søsterkirke til de forskellige andre Kirkesamfund. Den romerske Kirke i de sidste 400 Aar har ikke aandeligt paa samme Maa-de som f. Eks. Ansgars Kirke givet os noget, der kan berettiget til at kalde den vor Moderkirke.«

Vi vil ikke benytte denne Lejlighed til endnu engang at paa-vise Sammenhængen i den kristne Kirke fra Apostlenes Dage til Pius XII. I en Form, der er egnet til at slaa Bro over gamle Misforstaaelser, findes alt, hvad vi ønsker at fremføre, i Pater A. J.

Lutz' Bog »Kristendommen i Apostlenes Dager« (Oslo 1936). Vi vil lige bemærke, at Provst Høgsbro ikke vil finde Tilslutning hos alle lutherske Præster. Det er meget almindeligt blandt disse at hilse den katolske Kirke som Moderkirke, bl. a. fordi de forlængst har indset, at meget i Reformationen allerede er blevet gjort om, og at det samme vil ske med endnu meget mere. Den »stille Reformation« er en stil-tiende Bekendelse til Moderkirken.

I »Berlingske Tidende« for samme Dato anmelder Provst Høgsbro den nye »Kristelig Etik«, som Professor N. H. Søb har skrevet. Paa vor Bogside fremkommer om et Par Uger vor egen Anmeldelse. Men her er et Afsnit af Provst H.'s Omtale:

»Der siges meget godt i Afsnittet om Ægteskabet; man mærker her, som paa Fremstillingen i det hele taget, at der ligger ikke blot et teologisk, men ogsaa et bredt humant Studium bag; jeg synes dog, at Søb i sin Stilling f. Eks. til Fødselsregulering er mere ubekymret, end f. Eks. den kristne Lægeforening var i sin Udtalelse om de præventive Midlers Anvendelse, og han gaar her og i Spørgsmaalene om Skilsmisse og Fraskiltes Vielse videre, end det almindelige Syn i Menigheden herhjemme er naaet til, og langt videre end den katolske Kirke. Maaske har han Ret; han har en vægtig Ræson for sig. Men man tænker med lidt Vemod paa hans Polemik mod at lade sig lede af Tingenes egen iboende Ræson og kun spørge efter Guds Bud. Er det ikke den seksuelle Ræson, der her har haft Ordet? Med gode Grunde, ja. Som dog ikke vil hindre, at de misbruges og ødelægger Mennesker og Nationer. Ogsaa den katolske Kirkes urimelige Konservatisme har sin stærke Ræson. Og saa er det jo den, der her har Bibelen for sig.«

Vor Konvertit-Enquete

I Forbindelse med ovenstaaende Citater minder vi om vor Enquete, som vi startede sidste Uge. De første Besvarelser vil blive trykt i næste Uge. Som man vil huske heder vi Konvertitter i alle Aldre, Mænd og Kvinder fra alle Samfundslag i By og paa Land om at fortælle, hvad det var, der gav Stødet til deres Konversion. Efterhaanden som Svarerenes Mængde gør et Overblik muligt, vil det sikkert vise sig, at Erkendelsen af den katolske Kirke som Moderkirken blev afgørende for mange. Ligeledes vil det utvivlsomt vise sig, at den katolske Kirkes bibelske Stilling i Ægteskabssager gav mangan senere konverteret Lutheraner den første Anelse om, hvor Kristi Kirke er at finde.

For at faa det fulde Udbytte af Enqueten, skal vi gerne have Svar fra overordentlig mange, ogsaa fra mange af dem, der ikke let giver sig til at gribe en Pen og fortælle den Slags. Præsterne rundt om i Landet kan derfor gøre os en stor Tjeneste ved at formaa deres Konvertitter (ikke blot dem fra de nyeste Aargange) til at sende Ugebladet nogle faa Linier om, hvordan de kom til at nærme sig den katolske Kirke.

St. Vilhelms Kapel i Hillerød

Søndag den 20. December var en stor Dag for Menigheden i Hillerød. For allerførste Gang i Historien blev en katolsk Kirke indviet i Hillerød By, vistnok var det ogsaa første Gang en Kirke blev indviet til Sankt Vilhelm af Æbelholt. Desværre var Biskoppen forhindret. Derfor blev Indvielsen foretaget af Provkar, Pastor F. Flynn. I sin Indvielsesprædiken understregede Provkareren en Kirkes Betydning for Tros- og Sjælelivet. Vel mangler der meget endnu, men ogsaa Betlehem var en beskeden Be-

Sluttes Side 61

Kristen Humanisme

af Thomas Deman O. P.

Denne Artikel og en Række andre, vi med Mellemrum vil bringe i Aarets Løb, er lidt vanskeligere Læsning end Hovedparten af vort Stof. Mange Læsere har ønsket, at Ugebladet ogsaa bringer saadanne mere teologiske Artikler. Dominikaneren, Pater Deman, har beskæftiget sig meget med det i de senere Aar stærkt diskuterede Spørgsmaal om Forholdet mellem Kristendom og Humanisme. Nedenstaaende er en af hans lettest tilgængelige Artikler.

Kristendommen har altid staaet overfor en Udfordring fra den Livsopfattelse, vi kalder Humanismen, og som havde sin Oprindelse og sin Udformning i den græske Filosofi. Det var muligt og interessant at skildre Kristendommens Møder med humanistiske Opfattelser gennem Historien. De begyndte ikke med Renæssancen, og disse Møder har heller ikke udelukkende drejet sig om æstetiske Problemer. De angaar en Livsindstilling, der berører selve Grundlaget for vort intellektuelle og moralske Liv.

Spørgsmaalet

Hvorledes er den egentlig kristne Holdning overfor Humanismen? Gives der en kristen Humanisme, og hvilke Principper maa i saa Fald beherske den? Dette er Spørgsmaal, som kun den teologiske Videnskab kan afgøre paa kompetent og endelig Maade. Med denne Videnskabs Hjælp vil vi her fremsætte de vigtigste af de Principper, som maa tages i Betragtning ved enhver Definition af, hvad en autentisk kristen Humanisme er.

Evidens og Tro

Paa den intellektuelle Side udtrykker den græske Humanisme sig i Videnskabens og Filosofiens Idéer som Erkendelsestyper, der bygger paa beviselig Evidens og paatvinger sig Tankens Tilslutning. Mellem denne Opfattelse og Kristendommen truer der øjeblikkelig en Strid. Ikke blot paa Grund af den Foragt

for Lærdom, som visse Helgener og religiøse Forfattere har udtrykt, og heller ikke blot paa Grund af de Ukvemsord mod Aristoteles og endogsaa mod Platon, som vi finder hos nogle kristne Forfattere. Det var let nok at finde og udnytte de modsatte Tendenser i den samme Kirke.

Men vi maa indrømme, at baade i intellektuelle og moralske Sager kræver Kristendommen Tro som det allerførste Skridt. Og ved Tro forstaar den ikke en blot og bar følelsesmæssig Tilid, men en Tro af *intellektuel* Art, hvorved visse Sandheder fastholdes uafhængigt af nogen Evidens. F. Eks. de Sandheder, at der er tre Personer i Gud, at Jesus Kristus er det menneskevordne Ord, at alle Mennesker vil opstaa fra de døde paa den yderste Dag, samt de andre Trosartikler.

To modsatte Forstands-Holdninger?

Er dette ikke at ombytte den ene intellektuelle Holdning med en helt anden? Mener man nemlig, at Filosofien er Mennesketankens Frigørelse fra alle Indflydelser og al Autoritet, som er fremmed for Tankens egne Love, saa maa da dette Troens Primat i Kristendommen utvivlsomt betyde et fundamentalt og uigenkaldeligt Afkald paa Filosofien? De kristne Apologeter plejer at være alt for ivrige med det Svar, at der ikke bestaar nogen Modstrid mellem Tro og Videnskab; de mener i Virkeligheden, at der ikke er nogen Modstrid

mellem Troens og Filosofiens Domme. Det er rigtigt. Men det lader sig ikke benægte, at Troen og Filosofien selv er to forskellige intellektuelle Holdninger. Og det betyder kun lidt, at de Kristne er i Besiddelse af nogle Beviser for Troens Troværdighed — d. v. s. en Retfærdiggørelse af, at det er rimeligt at tro — for Troens Genstand (der ikke er et Mirakel, men et Mysterium) er umuligt at bevise. Vi kan med Rette spørge os selv, om det ikke ligger heri, at Kristendommen radikalt afslaaer at acceptere det, som Grækerne betragtede som Intelligensens Højdepunkt.

Af den Løsning, vi vil forelægge, skulde der paa den kristne Side klart vise sig baade en dyb Overensstemmelse med og en alvorlig Forskel fra Grækernes Intellektualisme. Denne Løsning maa angaa den intellektuelle Genstand, som vi her taler om. Denne Genstand er Gud; i sidste Instans angaar Troens Domme jo ham alene.

Erkendelsen af Gud

Det er rigtigt, at der gives en filosofisk Gudserkendelse. Det er Grækernes Hæder at have opstillet disse Ræsonnementer, hvorved vor Tanke med Udgangspunkt i Erfaringen slutter sig til Eksistensen af en Første Aarsag, som er hævet over Verden. Kristendommen miskender ikke Værdien af disse Beviser og forkaster ikke deres rette Anvendelse. Dog er Troen stadigvæk nødvendig. For Troen giver os visse Domme om Gud, der er fuldstændig utilgængelige for den filosofiske Undersøgelse. Naar Gud bliver erkendt som den Første Aarsag, og naar alt erkendes, som kan afledes deraf, er der saa intet mere at vide om Ham? Hvis vi ejede al den Filosofi, vi kunde ønske os, erkendte vi saa Gud fuldkomment? Nej, i saa Fald kendte vi kun Gud som det, der forklarer Verden — som Svaret paa et Spørgsmaal, der stilles af selve Verdens Eksistens. Filosofien kan ikke komme videre. Men dette er ikke at erkende Gud, saaledes

som Han er i sig selv. Det var ikke nødvendigt for Gud at have skabt Verden. Han har ikke i ubegrænset Grad aabenbaret sig i den skabte Natur. Han har sit eget Liv, sin egen Væren, og kan han ikke ogsaa have sine egne hemmelige Tanker og Planer, som han ikke afslørede, da han skabte Verden?

Naar vi selv, som er begrænsede Væsener, ikke kan erkendes fuldtud i vore egne Gerninger og de Værker, der bærer vort Præg — naar vi kan bevare vor Hemmelighed endogsaa for dem, der ved, at vi er Ophavsmænd til dette eller hint (tænk paa den Overraskelse det altid er at møde en, hvis Bog vi har læst, eller hvis Maleri vi har beundret, men som vi hidtil ikke har kendt paa anden Maade) — hvor kan vi saa mene, at vi kender Gud ud og ind i den Viden om Ham, som vi kan opnaa gennem det, der ikke er Ham selv?

Troen og Mysteriets Gud

Gud forbliver derfor Mysteriets Gud — selv ved Afslutningen af den dristigste og dybeste Filosofi. Dette er nok til at sikre Plads til Troen, for det er netop den Slags Sandheder, som Troen giver os. Ved disse Sandheder hæver den Intelligensens Fuldkommenhed højere op, end det er muligt for Filosofien. Uden Troen vilde Intelligensen gaa Glip af det bedste, d. v. s. af Gudsmysteriet.

Er dette saa ikke den dybeste Troskab mod Grækernes Intellektualisme, selv om det ved første Øjekast tager sig anderledes ud? Det er ikke en Afvigelse fra Intellektualismen, som om Troen var en daarlig Spøg øvet imod vor Tanke eller en Hindring for vor Videlyst. Vi staar magtesløse overfor Guds Mysterium; Troen blev til for at forene os med det.

Det afgørende for Erkendelsen

Derfor øves der ingen Fortræd mod Intelligensen ved Troens Indgriben, med mindre man da lægger mere Vægt paa *Maa-*

den, hvorpaa en Ting erkendes, end paa Tingen selv — med mindre Tanken foretrækkes frem for den Genstand, som betragtes. Hvad Erkendelsmaaden angaar, er det rigtigt nok, at Troen ydmyger Intelligensen, og at Filosofien fra sin Evidens' Højder har Mulighed for at se ned paa den med et Smil. Men denne Betragtning er underordnet, og selv om mange Mennesker anlægger den, havde Grækerne, som vi taler om, selv forladt den. Aristoteles siger, at det er bedre at have en ufuldkommen Erkendelse af Gud end en fuldkommen Erkendelse af de begrænsede Naturen. Her ser vi, at Erkendelsens Genstand faar sin rette Fortrinsstilling. Saaledes blev Grækernes Intellektualisme ledet ind paa Vej til Troen af selve sine Mestre. Der er desuden i den græske Filosofi som Helhed en Bevidsthed om Guds Transcendens og Vanskeligheden ved at erkende Ham ret, og her er paa Forhaand markeret det Sted, hvor det var muligt at indsætte Troen. Disse store Aander har mere end andre indrømmet den ophøjede Nødvendighed af at bøje sig for Mysteriet.

Mennesket eller Gud som Centrum

Vi nægter ikke, at Troen satte et nyt Præg paa Menneskets intellektuelle Liv, som med Rette kan sættes i Modsætning til Grækernes Intellektualisme. Deres Intellektualisme er humanistisk (i Ordets skarpeste Betydning), for den har Centrum i Mennesket, hvorimod vor Intellektualisme har Centrum i Gud. Det vil sige, at de betragtede alle Ting fra Menneskets Synspunkt, medens den troende lærer at betragte alle Ting fra Guds Synspunkt. Naar de græske Filosofer erkendte Gud, erkendte de Ham kun som det Princip, der forklarer Verden og Menneskene. Og dette er stadig kun at erkende Gud menneskeligt; det Spring, uden hvilket man ikke kan erkende Ham, saaledes som Han er i sig selv, var ikke blevet gjort.

At betragte Gud, saaledes som Han er i sig selv, er en speciell kristen intellektuel Maade at nærme sig til Gud, og den er »teologisk«. Her er det karakteristisk, at den troende ser Verden og Menneskene med Guds Øjne som Hans Skabninger og Genstandene for Hans Planer. I samme Grad, hvori man har indtaget denne Holdning, er den afgørende Forskel mellem Filosofi og Tro blevet virkeliggjort, selv om de udtrykker sig i de samme Ord. Derfor er Grækeren Filosof, selv naar han tænker paa Gud, og den Kristne er en troende, selv naar han tænker paa Verden eller paa sin egen Sjæl.

Prisen for Erkendelsen af Mysteriet

Der er en Pris, som den troende maa betale for denne Holdning. Den Forstaaelse, som Troen og Teologien skænker os, er nødvendigvis ufuldkommen. Gud er skjult for os, og hans Mysteriums Skygge dækker ligeledes alt det, vi ser i Ham. I denne Forstand er det, at den troende i Udøvelsen af sin Tro giver Afkald paa den Aandens Klarhed, Tilfredsstillelse og Hvile, som er de forstandsmæssige Systemers Belønning — han gør det for den ubetalelige Gunst at faa Øjne til at se alle Ting i Gud, og Gud saaledes som Han er i sig selv. Troen vil aldrig kunne »vide« (scire), d. v. s. erkende i Kraft af Evidens og Bevis; den vil aldrig kunne rive Sløret bort.

Enhver Forsker kender en lignende Sindstilstand, et aandeligt Besvær, som samtidig er hans Studiers bedste Ansporing. Den troende kender det ogsaa, men hvor Forskeren til sidst kan finde Løsningen og opnaa den taalmodigt søgte Evidens, kan den troende det aldrig her i dette Liv. Sejrsraabet ved Løsningen vil først undslippe ham ved Indgangen til Himlen. Her nede maa det være, som skrevet staar, *per speculum et in aenigmate*. Vilde disse Ord ikke være et noget forbavsende Motto paa Façaden af en filosofisk Skole? Men de udtrykker den fundamentale Lov,

som behersker den teologiske Forskning.

Det paradoksale i Teologien

Den særlige Erkendelses Art, vi her søger at beskrive — Teologiens — kan virkelig være en skuffende Art af Erkendelse, men kun paa Grund af selve sin Glans. Det er denne Videnskab, som Troen vil udvikle her paa Jorden, det er den Tankebygning, der retter sig mod »det ene fornødne«, hvorfra alle andre Ting afledes. Det er en saare paradoksal Ting. Hvad kunde i een Henseende være mere rationelt end Teologien? I den bruges Tanken med Nøjagtighed efter Logikkens Regler, og til Tider søger den Hjælp i visse filosofiske Begreber. Herved viser den stor Tillid til Menneskets naturlige rationelle Processer. Syllogismen har aldrig trivedes saa godt som hos Teologerne.

Og dog er det fra et andet Synspunkt saaledes, at alle disse Bestræbelser udfoldes for en Genstand, som er ufattelig, og hvis Mysterium Teologien aldrig kan løse. Det ser uforklarligt forvirrende ud, for Teologien er bestemt til aldrig at lægge sin egen Evidens blot, men langt snarere at forstærke hin uslukkkelige Tørst, som Troen selv frembringer. Samtidig med at Teologen sætter sig i Gang med et metodisk videnskabeligt Arbejde, akcepterer han en videnskabelig Genstand, der er uigennemtrængelig for hans Forstand. Det er umuligt at være mere rationel og mere mystisk samtidig. Og dog er dette Teologiens mærkelige Stilling — vor særligt kristne Maade at være Grækere paa, en Maade som godt kan anses for slet ikke at være græsk.

Humanisme og Kontemplation

Det vil ikke overraske os, at vi ogsaa paa Tinden af det intellektuelle Liv, nemlig i Kontemplationen, finder denne samme Ulighed forbundet med Lighed, eller om man vil: denne samme Tilknytning i Forening med Uafhængighed. Grækerne havde opdaget Kontemplationen, og for

dem var den Menneskelivets Fuldkommengørelse. Det er umuligt at sige nok om Skønheden og Betydningen af den Opdagelse, hvori Humanismen fandt sin højeste Form. Trods Kunstens og Teknikkens Vidundere er Mennesket ikke blot et Væsen, der frembringer; og selv om det formaar saa imponerende Ting som at organisere og styre en Stat, er det heller ikke blot et *handlende* Væsen. Mennesket er i Stand til *Kontemplation*. At handle og frembringe vidner nok om Produktivitet, men ved at frembringe og handle giver Mennesket ikke mere, end det selv ejer at give af. Kontemplationen bringer derimod Mennesket i Berøring med det, der er noget andet og bedre end det selv.

Den kristne Kontemplation

Kristendommen har omhyggeligt sørget for ikke at miste denne Arv; i dens Værge har Kontemplationen nydt en usædvanlig Ære. De bedste Teologer har ment, at Menneskets Lykke til syvende og sidst ligger i Beskuelsen af Gud. Denne Enighed mellem Kristne og Hedninger paa et saadant Punkt er noget smukt og grihende. Det viser os, hvor langt Grækerne var naaet i deres Menneskekundskab, og

hvordan Kristendommen begunstiger og indvier de ædleste menneskelige Tilbøjeligheder. Men atter her er Forskellen umaadelig stor!

Gudsbeskuelsen er for Grækerne selve Menneskenaturens Tinde. De ansaa den for Menneskets største Ydelse, og i den behandles Gud som den højeste Genstand, det er muligt at hyde Forstanden, den hvori de menneskelige Aspirationer naar deres Højdepunkt. For den Kristne er Gudserkendelsen den ypperste Maade at leve med Gud, Menneskets højeste Gode, med hvem den Kristne stræber at forene sig, *fordi han elsker Ham*. Dette er Forskellen; det er dette, der giver de to Kontemplationer deres særegne Kvalitet. Paa den ene Side mister Mennesket sig selv for det fulde Godes Skyld, for det er Gud, der interesserer ham; paa den anden Side søger han sin egen Tilfredsstillelse, for selv i Gud søger han sig selv. Grækernes uforbedrelig antropocentriske Humanisme — og de Kristnes teocentriske Holdning, som er iklædt det skønneste i Humanismen. Atter her er det umuligt at efterligne Grækerne mere og samtidig i endnu højere Grad at adskille sig fra dem.

Sluttet næste Uge.

Thomas Deman O. P.

Missionærens Ja

af P. Prinz S. V. D.

Det er en dejlig Foraarsmorgen, denne 24. Marts, Onsdag i den stille Uge. Da jeg vaagner ganske tidligt, har jeg ikke den fjerneste Anelse om, hvilket Glædesbudskab Ærkeenglen Gabriel har til mig paa sin Fest i Dag.

Henimod Kl. 11 kommer der Bud efter mig: »Pater Prinz maa straks komme til Pater Rektor, Bestemmelserne er kommet!«

I over femten Aar har man med Længsel set hen til denne

Besked; og nu kommer den alligevel saa overraskende som et Stjernesked for et Barn, der længe har staaet paa Udkik efter det, og dog fårer sammen, naar det kommer. Hvordan jeg er naaet ned til Pater Rektors Værelse, ved jeg ikke, — jeg staaer bare pludselig foran Døren. Og her er en Sammenlimen som Juleaften ved Juletræet hos en børnerig Familie — alle vil se hinandens Gaver og vise deres egne frem.

Straalende glad kommer en af mine Medbrødre ud fra Pater Rektors Værelse. »Indien!« raaber han begejstret ud i Klostergangen, og et mere end tyvemålt Ekko svarer.

Der lyder højroste Lykønskninger fra alle Sider, — og faa Skridt horte hænger dog et Skilt, hvorpaa der staar: »Besøgende bedes paa Gangene overholde den klosterlige Tavshed«. Saa dan er Reglen, — men ingen Regel uden Undtagelse, og at Dagen i Dag er en grundig Undtagelse, viser det store Antal af Professorer, som interesseret er mødt op.

Hver Gang en af vore Medbrødre kommer ud af Pater Rektors Dør, modtages han med Spænding. Vi ved nemlig een Ting i Forvejen: af de 30 Patres, som nu skal sendes ud, bliver kun 3 i Europa, alle de andre skal til Missionen.

Foreløbig er kun een kommet med den triste Meddelelse: »Blive hjemme!« og er blevet mødt med et deltagende: »Aa — aah!«

Altsaa er der endnu to »Europæere« tilbage. Hvad skal mon jeg? Foran mig venter syv paa Svaret paa det samme Spørgsmaal.

Missionen er min store Kærlighed. Og pludselig husker jeg paa en lille Episode fra 1933. For første Gang var jeg hjemme paa Ferie som Ordensmand og i Ordensdragt. En Morgen traf jeg en Bekendt, en ældre Herre, som havde en Landejendom. Vi talte om Vejret, om Høsten og om Præstegering og Missionskald.

»Ja, Mission — —« sagde han. »Jeg har tit gjort mig mine Tanker derom, og saa fandt jeg ud af, at de Mennesker, som forlader deres Hjem og alt muligt andet for at missionere blandt fremmede Folk, de er — skrupgale!« »Naada,« tænkte jeg; men jeg fik ingenting sagt, for saa fortsatte han: »Men da jeg nu tænkte videre, saa sagde jeg til mig selv: I Aarhundredernes Løb er Tusinder af Mænd og Kvinder draget ud som Missionærer, og de kan jo dog ikke alle sammen have været skrupgale! Der maa altsaa ligge noget an-

det bagved.« Det var ærligt og fornuftigt tænkt og sagt, og min Henvi sning til det overnaturlige, til den u dødelige Sjæls Værd og til Guds Befaling: »Gaa ud i al Verden, og belær alle Folk ...« syntes ogsaa min gamle Bekendt ganske indlysende; nej, Missionærerne var virkelig ikke skrupgale.

Mens jeg tænker paa den Samtale, er jeg naaet helt hen foran Rektors Dør. Mon jeg — Da gaar Døren op, en kommer ud, — og nu har Døren lukket sig bag mig, og jeg staar foran min foresatte.

Pater Rektor stryger med venstre Haand gennem sit, graa Skæg, kaster et hurtigt Blik paa mig og ser saa ned paa det store, beskrevne Ark, han har i Haanden. »Naa, Pater Prinz, — ja, De vil vel ogsaa gerne høre, hvor De skal hen?« Jeg er ikke andet end Øre. »Altsaa — vor højærværdige Pater General har bestemt Dem for — — —« Pause. Hele Jordkloden farer igennem mit Hoved, Europa, Asien, Amerika, Australien, i broget Forvirring og dækket af en Sværm af vældige Spørgsmaalstegn. Saa slutter Pater Rektor Sætningen: »— — for Ny-Guinea.« Jordkloden eksploderer som en Fyrvær-

keri-Raket; for mit indre Blik stiger det palmebevoksede Land op, jeg ser Hav, Bjerge, Skove, Straahytter, »Menneskeæderi« og midt i det hele Alexishafens Domkirke med de to Taarne.

Saa stammer jeg et eller andet: »Tak« — — eller: »Deo gratias.« Og Pater Rektor spørger: »Er De indforstaaet med denne Bestemmelse?« Et oprigtigt Ja er mit Svar, og saa forlader jeg Værelset, fuld af Lykke.

Mange Par Øjne stirrer mig i Møde, og Ordet »Ny-Guinea« fremkalder en Lavine af Lykønskninger — og almindelig Forundring. Paa Grund af min »Svagelighed« har Kammeraterne stadig profeteret, at jeg skulde blive i Europa, sidde paa et Kateder o. s. v. Ingen drømte om Ny-Guinea, og det var netop derhen, jeg allerhelst vilde.

En kommer forbi og spørger: »Hvad skal du saa?« »Ja, gæt engang?« »Blive i Europa?« »Nej.« »Sydamerika?« »Nej, Ny-Guinea.« »Hvad siger du? Det er da umuligt!« »Men det er sandt alligevel.« Saa lykønsker han mig hjerteligt og siger: »Bliv saa helt og holdent Missionær.« — »Ja — det vil jeg ogsaa være: helt og holdent Missionær.«

Det kristne Hjem

Mit Barn og de andre

Ved et Mødrekursus i Efteraaret i St. Ansgars Sogn og Sakraments sognet holdt bl. a. nogle katolske Mødre nogle Foredrag om deres egen Opdragererfaring. De fortjener videre Udbredelse, og Ugebladet er glad for at have faaet Tilladelse til at offentliggøre dem. Det første Foredrag er af Fru Bodil Plate-Petersen.

Emnet er: Det katolske Barn blandt ikke-katolske Børn. Ved hvilke Lejligheder kommer Barnet i den Situation? Vel hovedsagelig under Leg blandt Kammerater paa Legepladsen, ved Sport — Svømning — Dans og lignende; desuden i det Tilfælde, hvor Barnet ikke kan gaa i katolsk Skole.

I alle disse Tilfælde gælder det først og fremmest om at forhindre, at vore Børn faar Mindreværds komplekser, at de skammer sig over at være Katolikker. For intet katolsk Barn undgaar vist paa et eller andet Tidspunkt at blive stemplet: din dumme Katolik eller hvad værre er, og det kan nok virke forstemmende

paa mangen en, der ikke er bevidst opdraget til at kunne staa for den Slags Skud.

Hvordan rygtes det nu i det hele taget, at Barnet er Katolik? Formentlig fortæller Peter, med Barnets henrivende Ubevidsthed, de andre Børn i Sandkassen om det lille Jesusbarn og Jomfru Maria, som Mor i Aftes fortalte saadan en dejlig Historie om. Her i Landet fortæller Forældre ellers aldrig — eller kun i meget sjældne Tilfælde — deres 3—4-aarige Børn om *Vor Herre*. Hører Børnene derfor noget saadant, skal de snart faa fortalt Far og Mor det, og disse sætter saa straks Stempel paa de andre Børn: dumme Katolikker. —

Desværre kommer man jo paa et ret tidligt Tidspunkt til at fortælle Børnene, at ikke alle tilhører *Kristi* sande Kirke; det er bittert at skulle rive det Slør fra deres Øjne, allerede medens de er for smaa til at fatte det. Børn tror, at alle i den store Verden er ligesom Far og Mor i deres lille Verden. Lad være med at tale om Katolik og Protestant, før Barnet selv spørger; lær Barnet om *Vor Herre* og *Vor Herres* Kirke, og faar man Spørgsmaal som: »jamen Mor, hvorfor skal vi ikke gaa i Marmorkirken eller Grundtvigskirken her ved Siden af, i Stedet for at tage helt ind til Sct. Ansgars Kirke eller til Stenogade», saa sig simpelthen til ham, at *Vor Herre* bor ikke i enhver Kirke, saa er han foreløbig stillet tilfreds. — Senere hen, naar Barnet faar Færten af, at der er noget der hedder Katolik og Protestant, saa fortæl om Kirken, som *Vor Herre* lod tilbage paa Jorden, da han selv for til Himnels; sig, at ikke alle har været trofaste mod den og mod *Vor Herre*, fortæl, at vi her i Landet holdt fast ved Katolicismen i mange Aar, men saa kom nogle, der vilde, som de selv vilde, og ikke som *Vor Herre* vilde; de ødelagde Kirkerne og lærte Folk at klare sig uden den rigtige *Vor Herre*. Andre Lande ude i den store Verden har stadig været trofaste mod den sande Kirke, og vi — Far og Mor og os herhjemme — vi har paa en eller anden Maade, uden at vi

selv forstaar hvorfor, faaet Lov at komme tilbage til *Vor Herres* Kirke igen. Vi har faaet noget, som de andre ikke har — Troen — Medlemsskabet i *Kristi* sande Kirke i Guds Rige paa Jorden. Det skal vi være glade for og stolte af og søge at gøre os værdige til, men heller ikke glemme at takke *Vor Herre* derfor. Vi er med ombord i Guds store Skib her paa Jorden. — Udénfor Danmark er den store katolske Verden. Selv i det, ogsaa af Børnene, højt ansete Amerika er det almindeligt at være Katolik; der skrives katolske Aviser, katolske Bøger, katolske Blade, og der laves endog katolske Films. — Ansgar var Katolik, Dronning Margrethe var Katolik, Knud den Store og Valdemar Sejv var Katolikker, kun Danskerne i Dag er det ikke. Men *vi* er glade og stolte og lykkelige, fordi *Vor Herre* har givet os denne Gunstbevisning, og saa er det ganske ligegyldigt, om andre raaber: — dumme Katolikunger efter os, de er ikke klogere, de kan ikke tage det fra os. Styrk denne Glæde ved at være Katolik hos Børnene ganske bevidst, saa de kan sige, som en stor Pige jeg kender, sagde om sin Kammerat, der ikke var Katolik, ja end ikke døbt: hvor er det Synd for hende, at hun ikke er Katolik.

Lad blot Børnene fortælle Kammeraterne om *Vor Herre* og Skytsenglene og alt det af karsken Bælg, men lær dem ogsaa, at de andre ikke er klogere, end at de tror, at vi er dumme; men det er Synd for dem. Det er ganske afvæbnende for selv den værste Gadedreng at blive mødt med Medlidenhed: hvor er det Synd for dig!

Men naar *Vor Herre* saadan har vist os en særlig Gunst, saa maa vi ogsaa gøre os fortjent til den. Vi maa — hver paa sit Felt — store som Smaa — arbejde paa at blive den bedste paa Pladsen. Det forstaar Børn godt. Og er Peter den bedste til at løbe paa Rulleskøjter, og kan Lise tegne de flotteste Paaklædningsdukker, saa gør det i Kammeraternes Øjne ikke noget, at de er Katolikker. En skønne Dag

Fortættles Side 59

URBI ET ORBI

Efter gammel Sædvane modtog den hellige Fader Mandag d. 11. Januar Medlemmerne af den romerske Adel i Privataudiens.

I Øjeblikket behandles i Rom en Række *Helgenkaaringer*, der bl. a. omfatter en Universitetsprofessor fra Pavia, Contardo Ferrini, et Antal Missionærer og Kristne — 15 Europæere og 14 Kinesere — der led Martyriet under Boxeropstanden i 1900 samt en ung Irokeserinde af Mohawk'ernes Stamme, Caterina Tekakwitha, der døde i Helighedens Ry.

I Anledning af visse i Pressen fremkomne Meddelelser, i hvilke der fremsættes *Formodninger* om, at den hellige Faders Juletale til en vis Grad var Resultatet af Samarbejdet med de forenede Staters Repræsentant ved den hellige Stol, Ambassadør Myron Taylor, udtaler man paa kompetent Sted i Rom, at disse *Formodninger* er grebet ud af Luften og ikke lader sig bekræfte, men at der tværtimod hersker den dybeste Tavshed om Taylors Mission ved den hellige Stol.

De kirkelige Forhold i *Spanien* bringes lidt efter lidt paa Fode igen. Saaledes er Bispesæderne Barcelona og Salamanca paany blevet besat efter længere Tids Vakance.

De blindfødte

fortsat fra Side 49

fundet Kraft i Troen. Han bærer Vidnesbyrd om den Almægtige.

Ja, Herre, men hvorfor netop jeg? Hvorfor er dit Valg faldet paa mig, som slet ikke er værdig til din sønderknusende Gunst?

Jeg vil i Stilhed gemme dine hellige, mystiske Ord, og lad din Herligheds Byrde ikke være mig for tung.

(Paa Dansk ved H. C.).

Under en blytung Himmel, hvor alt flyder graat i graat, dunker Skibsmaskinen sin takifaste Melodi. Maalbevidst støvner Skibet mod Polarkredsen ad de gamle Nordboeres Sejlruiter. Langt ude mod Nord-Vest ligger Øer, som en Gang blev koloniseret af vore Forfædre.

Mangt et Skib lægger Kursen ind gennem Strædet mellem Orkney-Øerne og Shetlandsøerne.

Hvor glade blev vi ikke, da vi kunde sætte Foden paa Øen Pomona, en af de 67 Øer, der danner Orkney-Gruppen. Der ligger jo *Kirkwall*. Navnet minder os om Nordmændenes Vælde paa Øerne. Det var under Olav Trygvason, at Kristendommen indførtes paa disse fjerntliggende Øer.

Der er et mærkeligt fælles Træk ved de nordiske Riger. Deres Skytshelgener led allesammen en voldsom Død og dyrkes som Martyrhelgener i Guds Kirke. Jarlen Magnus dræbtes i 1115 af sin Frænde og kaaredes kort efter til Øernes Skytshelgen. En af hans Efterfølgere, Jarl Rognvald, paabegyndte Domkirken, der, indviet til hellig Magnus, endnu den Dag i Dag minder om hin Storhedstid, da den hvide Krist udbredte sit Rige langt mod Nord.

* *

I 1137 blev Grundstenen lagt til Kirken i Kirkjuvágr (Kirkevaag), det nuværende Kirkwall.

Langsomt skred Bygningsarbejdet fremad. Kun med Møje

Nordens Domkirker

Magnus-Katedralen i Kirkwall

af
K. Paulí
S. J.

Magnus-Katedralen
i Kirkwall.

kunde de nødvendige Midler skaffes frem. Først i det 16. Aarhundrede stod Domkirken færdig. Denne langvarige Byggetid har ogsaa sat sit Spor; der skelnes mellem fem forskellige Bygningsstilarter, der hver repræsenterer sin Periode.

Magnus-Katedralen blev Sæde for Øernes Biskop. Denne stod under Nidaros, Trondhjem, som Ærkebispedømme, indtil forandrede Tidsforhold medførte en Omlægning af den kirkelige Orden, og Kirkwall kom ind under St. Andrews.

Omend ikke særlig stor (234 Fod lang, 101 Fod bred, Taarnets Højde er 133 Fod) er Katedralen en af de mest iøjnefaldende Kirker i Norden. Der er dem, der siger, at Magnuskatedralen endda overgaar Domkirken i Trondhjem. I hvert Fald gengiver den mange Slægtleds kunstneriske Sans. Til at begynde med var den skitseret i normannisk-romansk Stil; men efterhaanden udøvede Gotikken en meget stor Indflydelse paa den fremadskridende Bygning, der viser sig at være en vidunderlig Kombination af de fem forskellige Stilarter.

Domkirken er heldigvis bevaret i sin oprindelige Skikkelse.

Derimod savner vi Altre, Statuer og hellige Kar fra den katolske Tid; Grundlæggerens Relikvier er spredte for alle Vinde; Begravelsespladsen for Jarlerne er forsvundet. Alt blev ødelagt, da Calvinisterne for frem med Vold og udslettede ethvert Minde om Katolicismen.

Ruinerne af fordums Herlighed: den gamle Domkirke i Kirkebø, rejst i det 13. Aarhundrede.

G

Det kan ikke nægtes, at de 28 tunge Søjler, Liniernes trange Førelse maaske stemmer den Besøgende lidt melankolsk.

Men dette Tungsind forsvinder, naar Historikerens Fantasi kan reproducere det biskoppelige Tog drage op ad Midtergangen, den kirkelige Pragt udfolde sig under Messens Minder om Offerhandlingen paa Golgata og høre de ældgamle Melodier: Puer natus est nobis... cujus imperium super humerum ejus. Et Barn er født os... hans Herredømme skal hvile paa hans Skuldre.

Herfra drog Olav Tryggvason tilbage for at generobre sit Land (995).

Her døde og bisattes Haakon Haakonson paa sit Togt mod Skotland i 1263, inden hans Lig blev overført til Bergen.

For os Danskere er det af Interesse at vide, at Danmark formelt gav Afkald paa Orkney-Øerne i 1590.

Den melankolske Stemning, der ligger over Kirkebygningen, dukkede atter op, da vi nogle Dage senere stod i Domkirkens Ruiner i Kirkebø paa Færøerne.

Det er, som om et Pust fra det vide Atlanterhav har taget Skikkelse i disse to Domkirker. Desværre er den sidst nævnte aldrig bleven fuldendt. Men det, der staar, minder om kristen Foretagsomhed, der af en eller anden Grund ikke kunde naa Maalet.

Moselovens Brist

Vore hidtidige Betragtninger har givet til Resultat, at den førkristne Aabenbaring vil indskærpe den ene Sætning: »Hold Herrens Bud«. Det er imidlertid det samme, som ogsaa blev udtalt af vor Frelser i Bjergprædikenen, hvor han slog fast, at en Tro, der vilde nøjes med at sige »Herre, Herre« til ham, langt fra var nok til Frelse. Kun »den, der gør min himmelske Faders Vilje, skal gaa ind i Himmeriget«. (Mt. 7,21.) Dertil svarer ogsaa paa det nøjeste tredje Bøn i Fadervor: »Ske *din* Vilje, (ikke *vor*), som i Himlen saa og paa Jorden«. Paa dette Punkt er altsaa det Gamle og Nye Testamente i fuldkommen Overensstemmelse med hinanden. Men der er naturligvis ogsaa Forskelle paa de to. Den gamle Aabenbarings Indhold har i flere Henseender sin lokale og tidsmæssige Begrænsning. Lad os forsøge at komme til Klarhed over dette Forhold. Det hjælper meget til at forstaa nogle vanskelige Steder hos den hellige Paulus bedre.

Jødernes rene Gudsbegreb

En relativ eller forholdsmæssig Fuldkommenhed er vi nødte til at tilkende det Gamle Testaments Lovgivning, selv om vi her vil tale om dens Brist. Hvad der menes med denne Fuldkommenhed, vil fremgaa af følgende Overvejelser. Israelitterne levede i sin Tid deres nationale Liv under vanskelige Kaar. De var omgivet af hedenske Nationer til alle Sider. Disse kendte kun Flegguderi og havde i deres Guder ikke sjældent stærkt virkende Forbilleder paa en umoralsk Livsførelse. Trods disse Farer hævdede den jødiske Religion ved Profeternes Hjælp Guds Enhed og Hellighed med uovervindelig Styrke. Den havde et hemmelighedsfuldt Navn for den ene hellige Gud, som tidligere fejlagtigt blev udtalt »Jehova«, nu

rigtigere »Jahve«. Dette betegner det højeste og fuldkomneste Væsen som den »Værende« og den, som staar udenfor den skabte Natur og Verden, og som er uendelig ophøjet over alt andet, der eksisterer eller kan tænkes. Det var forbudt at ville dyrke ham ved Hjælp af Billeder af ham. Han skulde æres ved Ærefrygt, Kærlighed og Lydighed. Med dette Gudsbegreb, som jo ogsaa er vort, overgaa Moseloven alle andre Nationer i Retning af Storhed, Renhed og Fuldkomnethed i Gudserkendelse. Hvis en Israelit vilde dyrke sin Gud saaledes, at han kunde vinde hans Velbehag derved, var han nødte til at efterligne sin Guds Hellighed. »Vær hellige, fordi jeg er hellig«, sagde Herren saa ofte til sit Folk.

Sjælens Udødelighed

Ogsaa Troen paa Sjælens Udødelighed fandtes naturligvis. Visdomsbogen sammenfatter Jødernes nedarvede Overbevisning saaledes: »De retfærdiges Sjæle er i Guds Haand. I Daarernes Øjne synes de døde og deres Bortgang agtes som Ulykke, deres Afsked fra os som en Undergang, men de er i Fred. Selv om de straffes efter Menneskers Skøn, er deres Haab opfyldt af Udødelighed. Efter en ringe Lidelse faar de store Velgerninger« (Visd. 3, 1 ff.). Men denne Tro paa Sjælens Udødelighed traadte ikke saa stærkt i Forgrunden, som f. Eks. hos Ægypterne eller hos os Kristne, rimeligvis for at afværge den Fare, at de dødes Kult skulde føre til Afgudsdyrkelse.

Lovens evige og dens begrænsede Gyldighed

Med Hensyn til den Slags fundamentale Tros lærdomme og til Mosebøgenes Morallov, for saa vidt den er den samme som Sam-

vittighedens Lov i os, og ligesaa dan med Hensyn til de Sandheder, som den jødiske Offertjeneste og de andre Ceremonier skulde være et Billede paa, er der at sige, at her har Moseloven evig Gyldighed, men ellers ikke. I det Øjeblik, vi tænker paa dens profetiske eller symbolske Karakter, kommer Begrænsningen tydeligt frem. Denne Lov var ikke bestemt for alle Tider og Lande, kun et enkelt Folk var forpligtet til at overholde den helt og holdent. Andre Nationer var kun bundet til Moralloven, som jo ogsaa staar skrevet i vor Samvittighed. Jøderne skulde ved Hjælp af den sættes i Stand til at forberede sig til en fuldkomnere, endelig og almengyldig Lov. Af Juda skulde der jo fremgaa en Profet og Fører som Moses, et Sendebud fra Gud, alle Profeters Overmand, som Verden ventede paa. Denne Messias skulde indfri Guds Løfter til Abraham og virkelig gøre den Velsignelse for alle Folkeslag, som Gud havde talt om og gentaget saa tit. Alle Bestemmelser i Moseloven havde det Formaal at koncentrere Jødernes Tanker omkring deres store Fremtidshaab. De mange Ceremonier i deres Gudstjeneste var et Forbillede paa Frelserens Gerning, Moralbudene en Forberedelse af Hjerterne til hans Komme, og de borgerlige Love skulde isolere Israelitterne fra de andre Nationer og deres Indflydelse og samtidigt samle alle deres Kræfter om den ene store Opgave at skænke den længselsfuldt ventede Verden den i Paradiset lovede Frelser. Heri ser vi ikke blot de stærke Baand, der knytter Kristendommen til Jødedommen, men ogsaa en Tilkendegivelse af den Begrænsning, som er ejendommelig for Moseloven. Saa snart dens Formaal var opnaaet, blev den overflødig. Den viste hele Tiden ud over sig selv og ventede paa sin Afløser.

Hvad Loven ikke kunde

Paa et vist Punkt er Udtrykket »Begrænsning« for svagt. Det rette Ord er dér »Udelig-

hed«. Det er det, vi nu skal forsøge at klarlægge, fordi man ellers kun daarligt kan forstaa visse Steder i St. Pauli Breve. Hvad hele Menneskeslægten, ikke blot Jøderne, sukkede efter, var Befrielse fra Synden og de Ulykker, som Adams Brøde i Paradiset havde paaført baade ham selv og alle hans Efterkommere. *Denne Frelse kunde Moseloven ikke give.* Det var den ganske uskikket til, skønt mange Jøder mente det. Tværtimod, ser man paa Moselovens faktiske Virkninger, saa staar man overfor den ganske uventede Kendsgerning, at *den forøgede Syndeskylden* i Verden ydermere. Skønt den var god og hellig og let at forstaa i sig selv, var den dog en tung Byrde for Jøderne, fordi den foruden Samvittighedsbudene, som stod paa de to Tavler, havde saa mange andre Bestemmelser. Rabbierne talte dem og fandt 613 Bud, hvoraf 365 var Forbud, altsaa lige saa mange som Aaret har Dage, og 248 Paabud, det vil efter Rabbierne Mening sige, lige saa mange, som der er Knogler i det menneskelige Legeme. Alene at lære alle disse Bestemmelser udenad var et meget besværligt Arbejde, der ikke blev lettere, naar de skulde gennemføres i det daglige Liv. Til denne tunge Byrde kom saa endnu den Omstændighed, at Jødernes Nationalfejl var Hang til Opsætsighed mod Gud og Haardnakkethed. Disse to Faktorer bevirkede, at Moseloven faktisk gav Anledning til stadig flere Synder og derved fremkaldte Guds Vrede og Forbandede og Straf, uden at den i sig selv ejede et Middel til at forhindre eller opveje denne Virkning.

Lovens Byrde

Dog ikke nok med det. Da Jøderne trods alt satte deres Lid til Loven og mente paa egen Haand (uden Frelserens Naadehjælp) at kunne opnaa Retfærdighed ved bare at overholde dens Forskrifter, forøgede de Lovparagrafferne Antal yderligere ved menneskelige Tilføjel-

ser. *Saa blev den tunge Byrde et »utaaleligt Aag«,* for at bruge et Ord, som Skt. Peter sagde paa Apostelkonciliet. I denne Form kunde Moseloven endnu mindre føre til Fuldkommenhed, siden den endnu oftere gav Anledning til Synd og derved forøgede det onde Begærs Kraft i Menneskene.

At Frelse er umulig undtagen ved Samfund med Jesus Kristus, som Mennesket kommer i Forbindelse med ved Tro, Haab og Kærlighed, er et Emne, der trænger til en udførligere Behandling. Her maa vi imidlertid nøjes med at pege paa den Part, Moseloven har i saa Henseende. Den skulde *forberede Hjerterne* til Frelserens Komme og til Delagtiggørelse i hans guddommelige Liv, hvorved Syndernes Forladelse og Retfærdiggørelsen fuldhyrdes. Denne forberedende Virksomhed udøvede Moseloven ved at aabenbare den ene sande Gud og bevare Troen paa ham, samt ved at vække Haabet og Tilliden til Kristus, hvis Bistandsnaade var og er og vil være virksom i alle Menneskers Hjerter, om de ved eller ikke ved det.

I Kraft af denne indre Naadehjælp fra Kristus blev Jøderne i gamle Dage sat i Stand til at øve sig i Dyd, at angre deres Synder og derved sikre sig den evige Salighed. (Slg. Heb. 11. og Sir. 44—50). Med dette som Vejledning vil det være lettere at læse Pauli Breve og forstaa, hvad han skriver om Forholdet mellem Jødedommen og Kristendommen. *F. K.*

Mit Barn og de andre

fortsat fra Side 55

hedder det maaske: »ja, han er en Knag, men han er ogsaa Katolik«.

Der er nu nogle Egenskaber, som i særlig Grad maa kendetegne vore Børn i Omgangen med anderledes troende, saa Folk lægger Mærke til, at disse Børn er anderledes end andre. Ikke Hængehoveder, men raske, friske og frejdige Børn, der er glade og stolte ved deres Tro, hvis

Færd i alle Ting er præget af Næstekærlighed.

For det første er katolske Børn *pligtopfyldende*. Det skal der nok blive lagt Mærke til, »men hun er jo ogsaa Katolik«. Hvor var det ogsaa smukt, om katolske Børn var til at stole paa, om de var *sanddru* — midt i en Tid, hvor Løgnen sidder i Højsædet. Vi maa lægge Vægt paa de kristne Dyder; levede vi alle efter dem, da saa Verden ikke ud, som den gør i Dag; et Kaos af Baal og Brand, af Egoisme og Løgn. Vi maa hjælpe til at gøre Verden bedre, og det kan enhver af os i det smaa. Men lige saa vist som vort Legeme bestaar af smaa Enkeltceller, ligesaa vist bestaar Samfundet af smaa Enkeltmennesker, og gør enhver af disse det Rette, da er der ogsaa Fred og Orden i Verden. Mit Barn er et af disse Enkeltmennesker, opdrag det kristent, og Verden bliver kristen.

Man maa af Barnet kunne forlange absolut Ærlighed og Sandhedskærlighed ogsaa i de smaa Ting; maaske Gud engang ikke gør Forskel paa stort og smaat; i hvert Fald kan en grov Løgn tit ingen Konsekvenser have, medens en lille Usandhed kan tænke en stor Brand. Naturligvis maa man da ogsaa selv være ærlig i al sin Færd og end ikke benytte sig af de saakaldte »hvide Løgne«. Børn er tit store Psykologer; man maa aldrig narre Barnet, aldrig lyve for Barnet. Børn kan ogsaa af Omstændighederne tvinges til at lyve, pas paa, at du ikke selv er den rette Skyldner. Peter har f. Eks. slaaet en Kop itu eller paa lignende Vis forbrundet sig. Straf ham da ikke for haardt, far ikke for voldsomt frem; for gør man det, maa man ikke undre sig, om Barnet næste Gang, noget saadant sker, siger, at det maa Katte virkelig have gjort. Da har du selv ved din Strenghed overfor en — set under Evighedens Synsvinkel — Bagatel faaet dit Barn til at synde. Megen Uærlighed blandt Børn skyldes i Virkeligheden opfarende Mødre.

(Slutningen af Foredraget følger næste Uge).

Bodil Plate Petersen.

Liturgisk Kalender

Jan.

24. S. 3. Søndag e. Epiphani
(grøn) (89); 2. Bøn: St. Timotheus
(15]).

25. M. St. Pauli Omvendelse (799);
(hvid) 2. Bøn: St. Petrus (789).

26. Ti. St. Polykarp (804).
(rød)

27. O. St. Johannes Chrysostomus
(hvid) (805).

28. T. St. Petrus Nolasco (807); 2.
(hvid) Bøn: St. Agnes (806).

29. F. St. Frans af Sales (807).
(hvid)

30. L. † St. Martina (807); 2. Bøn:
(rød) Gudsmoder*), 3. Bøn: For
Kirken eller for Paven
([123, 122]).

31. S. 4. Søndag e. Epiphani.
St. Ansgar.

*) Oratio (64), Secreta ([92]),
Postcommunio (65).

Anm. Paa de med † mærkede Dage
kan Præsten efter frit Valg læse Sjæ-
lemesse og andre Votivmesser, hvor-
for man paa disse Dage ikke kan
regne med, at de her angivne Mes-
ser læses.

BØGER

Pater Martindales nyeste Bog

C. C. Martindale: »Barnet af
Evighed« (Nyt Nordisk For-
lag).

Lige inden Jul udkom denne lille
Bog, for sent for de fleste til at
kunne bruge den som Julegave.
Det gør imidlertid ikke noget, da
den bevarer sin Værdi ogsaa uden-
for Juleugen. (Man skal bare hur-
ligt blade om fra Omslaget, der er
forsynet med en Tegning, som ikke
smigrer det Jesusbarn, den skal for-
restille). Pater Martindale benytter
sin Yndlingsform, korte Kapitel-
ned gennem Kirkehistorien, idet
han begynder med at fortælle om
Kejser Augustus' Mandtal og
Trængslen i Betlehems Kro, derpaa
gengiver den gribende Kristenfor-
følgelsesberetning om Perpetua og
Felicitas, fortsætter med Paris'
Helgeninde St. Geneviève, derpaa
med Middelalderens Franciskanere,
Reformationstidens Jesuitermis-
sionærer og slutter i vore Dage
med Søfolk (naturligvis). Enhver,
der kender Forfatterens ganske
særlige Evner som Helgenskildrer
(hvor han altid er bedst) vil glæde
sig over den smukke lille Bog, hvis
mystiske Optræden af Jesusbarnet
gennem Historien er fortalt med
den rigtige katolske Sans for det
overnaturliges (man kunde sige)
Selvfølgelighed. Bogen er oversat
af Hr. Knud Karsten, der leder den
katolske Afdeling i Buseks Boghan-
del, og han har gjort sit Arbejde
pletfrit godt, en virkelig Ros, fordi
Pater Martindale ikke er let at for-
danske. L. H.

Editions du Cerf

Efter en Pause paa tre Aar kom
Posten nu igen med et Par Smaa-

bøger udgivet af Dominikanernes
»Editions du Cerf« i Paris. Det var
de to første Bøger i en Serie »Sour-
ces Chrétiennes« med Oversættel-
ser af Kirkefædrene. Vi vil vende
tilbage til disse Bøger, men nævner
deres Ankomst straks. Selv om de
er trykt paa elendigt Krigspapir i
et fattigt Omslag, er Genoptagelsen
af Forbindelsen med denne katol-
ske Udgiverkreds, hvis Bøger og
Tidsskrifter har betydet saa me-
get for katolske Blade her i Dan-
mark, ligesom et Forvarsel om, at
Dagen igen vil gry efter den lange
Krigsnat. H. D. T. K.

BOGHYLDEN

Daujant, Jean: La Vie surnaturelle.
Kr. 15,00

Duffner, I. L. M. S. C.: Pourquoi
souffrir? comment souffrir? Un
guide dans la douleur. Kr. 2,10

Fallon, Valere, S. J.: Principes d'
économie sociale. Kr. 8,40

Renard, G./Cayeux, J.: Anticipa-
tions corporatives. Kr. 4,65

Rocha, Manuel: Travail et Salaire
a travers la Scolastique. Kr. 7,05

Schmitt, Carl: Romantisme poli-
tique. Kr. 5,30

Vialatoux, Joseph: Morale et Poli-
tique. Kr. 3,30

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfsgade 34-36
Tlf. 778 - 728

Katolsk + Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sam-
mensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (an-
svarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annønceafdeling: Klosterstræde 23. Tlf. Cen-
tral 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge
og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udlan-
de 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-
dets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Rosenkrans Kirken, København, St. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Katholsk Kirke, Ålborg,
Katholsk Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Horisonten rundt

fortsat fra Side 50

gyndelse, og det var Begyndelsen til Kristendommen. Prædikanten sluttede med at anbefale Menigheden at benytte Kapellet flittigt baade Søgn og Helg og lade Bønnens Aand helt komme til sin Ret, til Gavn for alle dem, der nu og i Fremtiden søgte Kapellet.

Vi er glade for at have fast Grund under Fødderne og er Hans Excellence Biskoppen meget taknemmelige for den Indsats, der er gjort for Hillerøds og Omegnens Katolikker.

At Menigheden har faaet en pæn og værdig Kirkesal skylder vi for en stor Del Søstrene fra Sankt Maria Hospital i Roskilde. De har ikke alene laant os hele Inventaret fra Kapellet paa »Gribsholm«, men midt i Juletravlheden har de ogsaa fundet Tid til at komme fra Roskilde for at indrette Kapellet og udstyre det smagfuldt med Tæpper, Gardiner m. m., købt og syet i Rekordtid. Vi vil aldrig glemme dem det.

Kapellet er beliggende paa Godthaabsvej 24 (og ikke, som der staar i Katolsk Lommekalender, Holmegaardsvej 6), paa Hjørnet Godthaabsvej-Enghavevej, ca. 8 Minutter fra Bane- gaarden.

Forhaabentlig varer det ikke længe, før Kapellet er for lille, og der saa er Raad til at bygge en Kirke. Maaske findes der da en »Danielsen«, der vil støtte Vikariatet i dets Omsorg for vor Menighed.

N.

Filosofi og Teologi

Pastor K. E. Løgstrup forsvarede Torsd. d. 14. ds. sin Doktor-disputats »Den transcendental-filosofiske Idealisme og Teologien« i Overværelse af et betydeligt Auditorium. Ex auditorio opponerede foruden Professor K. E. Skydsgaard ogsaa Pastor Hubert Messerschmidt, der meget kraftigt karakteriserede den filosofiske Erkendelsesidealisme som opløsende for enhver ægte Teologi. Ved et Møde i Academicum Catholicum vil Pastor Messerschmidt behandle det samme Emne, og Ugebladet haaber at kunne bringe et udførligt Referat. Protestantiske Teologer har som oftest for Skik at gøre Kants Lære til filosofisk Fundament for deres Teologi, ligesom vi gør det med St. Thomas. Her byder der sig en Lejlighed til at fortælle dem, hvor uheldig en Alliance de har indgaaet. Den vaagnende Interesse for Thomismen vil sikre Pastor Messerschmidt stor Opmærksomhed.

Breve fra Læserne

Opgaver for de unge

I Ugebladets Nr. 2, 1943, under Rubrikken »Breve fra Læserne« stod en Artikel, som hed »En Opgave for de unge«, og hvori det foreslaas, at de unge Katolikker, som regelmæssigt kommer i samme Kirke, skulde begynde at give sig i Snak med en eller anden, som aldrig før var set i denne Kirke, men nu i et Stykke Tid var kommet der regelmæssigt.

Hertil vil jeg tillade mig at sige, at dette kan have lige saa uheldig en Indflydelse paa den ene som heldig paa den anden; thi mange

Mennesker vil føle dette, som om de andre havde deres Garn ude efter dem, og derfor holde sig borte i det mindste i nogen Tid, og hvad saaledes den ene eventuelle Konvertit kunde ønske, vilde maaske frastøde den anden, hvis denne derimod selv henvender sig til Ungdommen, er det naturligvis deres Pligt at tage vel imod og ikke vise en kold Skulder.

A. K. C.

D. K. K. F.

beder de Damer, som eventuelt har nogle Stofrester og lignende, de kan undvære, om venligst at give det til Forarbejdning af Tombola-gevinster til »Prinsesse Margrethes Ferie hjem«s Bod paa Børnehjælpsdagen. Sekretariatet, Ndr. Frihavsgade 26, modtager alt med Tak.

Er der nogle Damer, som selv vil lave nogle Smaating til Boden, vil det blive modtaget med stor Taknemlighed. Tingene kan da indsendes til Sekretariatet i Slutningen af April.

Hallo! Trørød kalder!

Danmarks katolske Kvindeforbund indbyder alle unge Piger, som tidligere, da de endnu gik i Skole, har holdt Sommerferie i »Prinsesse Margrethes Ferie hjem« i Trørød, til en selskabelig Sammenkomst i Katolsk Centralskole, Nørrebrogade 27, Søndag d. 31. Januar Kl. 19 $\frac{1}{4}$. Underholdning og Kaffebord og Lejlighed til at opfriske gamle Sommerferieminder med Kammeraterne.

Tilmeldelse ved Henvendelse til D. K. K. F.s Sekretariat, Ndr. Frihavsgade 26, Grevinde Scheel, Øbro 9250, eller til Sct. Joseph-søstrene, Centralskolen, Nora 6166.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Henvendelser bedes venligst
rettet til CENTRAL 1868

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosenørnsalé 29 - København V
Telefoner: 4295, 13,504, 2207

God Vask
- Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

Hvem der bare -

Ida svang sig ud paa Gesimsen med sin Pudseklud og saa et Øjeblik ned paa Gadens Morgenmylder, før hun tog fat igen. Hun kom til at se lige ned oveni en mørkeblaa Hat med en højrød Vippefjer. Under den dansede der en Krans af blankthørstede Krøller, og lidt senere, da Synsvinklen blev en anden, aabenbarede der sig en lille sirlig, elegant Person i Trippetempo med en rød Taske gyngende i den skraa Skulderrem.

Ida standsede Pudsekluden i sin løftede højre, golftrøjedækkede Arm og stirrede langt efter den, indtil den sidste blaa Flig var forsvundet om Hjørnet. Hun kendte den godt, fra naar hun var blevet sendt ned i Parfumeriet for at betale Regninger. Saa stirrede hun med Væmmelse ned ad sit ikke helt rene Forklæde og kastede Haaret fra Panden med et lille arrigt Nakkekast.

— Hvem der var i Forretning, sukkede hun. Pænt Tøj fra Morgenstunden. Aldrig lugte af Mad. Være omgivet af smaa, duftende Flasker og nydelige Æsker, staa og spille over Disken med hvide Fingre og laksefarvede Negle. Fri hver Aften og altid have sit Haar sat som i en Mode-Journal.

Hun sukkede langt igen og pudsede videre.

Frøken Mikkelsen steg ned ad Stigen fra øverste Hylde i Skabet med Neglelak og anbragte seks forskellige Nuancer foran Persianer-Damen, der træt fulgte Begivenhedernes Gang fra en Stol paa den anden Side af Disken.

— Her kan jeg vise Fruen en helt ny Nuance, *soir de Paris*, meget klædelig med et Stænk af Cyclamen, den vil gaa udmærket til Fruens Læbestift!

Tavshed.

— Eller maaske Fruen foretrækker en almindelig rosa, knap saa fordringsfuld som denne her, hvis det er til Dagligbrug — —

Persianerdamen betragtede Opbudet med halvt lukkede Øjne uden Kommentarer.

— Eller hvad vilde Fruen mene om en helt farveløs til en Afveksling?

Frøken Mikkelsen smilede fristende og holdt den rosa og den cyclamen op mod Lyset, saa Solen spillede i dem, men Persianerdamen syntes uimodtagelig for enhver Fristelse i Øjeblikket.

— Tak, jeg tror ikke — i Dag, sagde hun og rejste sig. Jeg vil lige bruge de to Flasker op, jeg er i Gang med.

Hun smilede et lille sygt Smil, lod Døren aabne og lukke for sig og bevægede sig langsomt nedad Gaden.

Frøken Mikkelsen blev staaende og betragtede hende gennem det tætte Gardin.

— Hvem der var hende, sukkede hun. Staa op, lige naar det passer En, ikke bestille andet end at tage sig ud, aldrig behøve at tænke paa, hvad noget koster. Faa alle til at springe, saa snart man nævner sit Navn — hun er et lykkeligt Asen!

Det lykkelige Asen gabte let, idet hun svingede ind i Alléen og saa op ad det gule Hus skraat til højre for at konstatere, hvordan de nye Gardiner i Herreværelset tog sig ud fra Gaden. I Karmen balancerede Ida sød og frisk med sine pæne Ben hvilende paa Gesimsen, en frisk Rødme paa Kinderne og den runde Arm hun ikke brugte til at holde fast med, ivrigt roterende paa øverste venstre Rude. Blæsten legede i hendes viltre Nakkekrus.

— Hvem der var hende, sukkede Damen og spejlede med rynkede Bryn sit Ansigt i Gadedørs-Ruden. Tyve Aar og med hele Livet foran sig. Køn og ung og rask og uden en eneste af det højere Selskabslivs trælsomme Pligter paa sig.

Ja, hvem der var Ida!

-sen.

Spørgekasse

Græsk-katolsk Skriftemaal igen

I Ugebladets Nr. 2 spørges, om den romersk-katolske Kirke anerkender en græsk-katolsk Præsts Magt til at meddele Syndens Forladelse i Skriftestolen, hvilket Spørgsmaal De besvarer bejaende med den Begrundelse, at »i den gr.-kat. Kirke findes den apostolske Succession«.

For at kunne forlade Synder i Bodens Sakramente kræves 2 Ting, nemlig:

- 1) Potestatem Ordinis, d.v.s. rettelig Præstevielse.
- 2) Potestatem jurisdictionis, d.v.s. ret Approbation og Beskikkelse af de kirkelige Myndigheder.

Den græsk-katolske (skismatiske) Præst, Biskop eller endog Patriark har *ikke*, som løsreven fra Rom, potestatem jurisdictionis, men *kun* potestatem Ordinis; hans Absolution i Skriftemaalet er derfor ikke sakramental.

H. S.

Indsenderen har Ret i, at den græsk-katolske Præst ikke direkte har Jurisdiktion til at absolvere. Vi vil ogsaa gerne straks fremhæve, at Kirken ikke officielt har udtalt sig om det Spørgsmaal, som drøftes her. Vi følger da det kirkelige Princip for saadanne Tilfælde: at søge Løsningen ved Hjælp af Analogi. (Canon 18).

Vi minder om, at en katolsk Præst, som er blevet berøvet sin Jurisdiktion, i Nødstilfælde alligevel gyldigt kan absolvere (ogsaa Skismatikere og Hæretikere), altsaa uden potestatem jurisdictionis. Og vi peger paa canon 209 i Kirkens Lovbog. Den gaar ud paa, at Kirken erstatter, hvad der mangler, i det Tilfælde, hvor der fore-

ligger en almindelig Fejltagelse (in errore communi). Dette Tilfælde passer paa Tilstandene i den skismatiske Kirke, hvor Folket ikke ved bedre, end at Præstens Absolution sker efter Guds Anordning.

Endvidere minder vi om, at den katolske Dogmatik hos den græsk-katolske Kirke anerkender alle syv Sakramenters Gyldighed, altsaa og-

saa Bodens Sakramente, hvilket ikke vilde være Tilfælde, hvis Præsternes Absolution ikke havde Gyldighed. Idet Konfirmationens Sakramente ligeledes anerkendes, maa det erindres, at dette Sakramente i den græsk-katolske Kirke meddeles af *Præster*, som derfor normalt skulde have en særlig Jurisdiktion hertil.

gæld til nogen. Og vi opdager en Dag, at vi er smaa Kloder, der kredser gennem Verdensrummet, hver omkring sin egen Pol, uden Sammenhæng med de andre, henrivende uafhængige, skæbnesvangert uafhængige — og inderst inde alligevel saa grænseløst afhængige af al den Varme, vi maa savne, og undvære at give fra os. Eller vi klynger os til bare Een og opdager en Dag, naar han er borte, at Isolationen slaar ind over Sjælen, dobbelt kold og dræbende. Eller vi mangler fra Fødslen den lykkelige Evne til at bringe os i Kontakt med andre, folde os ud og være umiddelbare. Eller de smaa, svage Evner dertil blev holdt nede i den første Opvækst og sygnede hen af Mangel paa Varme og Sympati. Eller Sygdom har bragt vort lille Maskineri ud af Trit med de andre og isoleret os. Eller honnet Ambition. Eller et vanskeligt Sind. Eller det, man kalder Stolthed.

Krigen pløjer hen over Verden, rykker op med Rode, hvad der har groet trygt og frugtbart i Aarhundreder, flænger dybe Saar i frisk, ung Hud, og bringer en uendelig Sum af Nød og Lidelser i sit Køl-vand. Men mellem alt, hvad den har af negativt i sin visne Favn, har den een Ting, der er positiv: Medmenneskelighed: Lægedom for den store Ensomhed, der er Blomsten af at være sig selv nok. Krigen berøver Tusinder den eneste Elskede, men aabner ogsaa Øjnene for, at der staar Skarer tilbage, som trænger til den Kærlighed, der ikke søger sit eget. Krigen faar Enere til at flokkes under Nødvendighedens Tryk og opdage Dyder hos de andre, som de aldrig vilde have faaet Øje paa af egen Drift — eller bære i Taalmodighed, hvad deres Uafhængighed før lod dem slippe for. Krigen gør nok umenneskelig. Men den gemmer ogsaa paa den skønne Menneskelighed, som Medvind og Velmagtsdage aldrig har været nogen god Grobund for. Det er som en Lysning over de mørke Dage.

Den anden.

Udlandet interesserer sig for Pennevenne-Klubben

Pennevenne-Klubben er nu i god Gang. Selv fra Udlandet har vi modtaget en Pennevenne-Ansøgning. Af Pladsmangel kan vi ikke offentliggøre alle Pennevenne-Ansøgninger, men Redaktionen gør sig Umage for udfra de Oplysninger, Pennevenne-Ansøgningerne indeholder, at skaffe hver enkelt i Forbindelse med en Penneven, der har de samme Interesser.

Eller ønsker De at korrespondere med en af dem, hvis Henvendelse De har læst i Ugebladet, saa skriv og vedlæg ligeledes 30 Øre i Porto, hvorefter Redaktionen vil sætte Parterne i Forbindelse med hinanden.

Pennevenne-Klubben er kun tilgængelig for Ugebladets katolske Læsere.

Her er et Par af denne Uges Pennevenne-Ansøgninger:

Ugens Pennevenner

(Det første af Brevene er tilsendt os paa Svensk):

Vi er to Søstre i Finland, som har fulgt Ugebladet med stor Interesse det sidste Aar, og da vi læste om Brevklubben, fik vi Lyst at være med, da man som finsk Katolik føler sig ganske isoleret. Vi er begge Konvertitter og Medlemmer af Academicum Catholicum i Helsingfors. Jeg er 30 Aar og Korrespondent i den udenlandske Afdeling af en Boghandel, og mine Hovedinteresser er Sprog og midaldrelig Kunst. Min Søster er 20 Aar og studerer ved den sociale Højskole for at uddanne sig til socialt Arbejde blandt Invalidere. Hun interesserer sig meget for Lægevidenskab, Sprog og Kunsthistorie og deltog i 1939 i en dansk Spejderlejr. Vi vilde være meget glade, hvis nogen vilde korrespondere med os. *Britt-Marie og Marta A.*

Jeg er 20 Aar og Murersvend, og interesserer mig især for gode Film, Naturen og Sport. Jeg vil gerne korrespondere med en katolsk ung Pige, helst fra Østjylland.
E. K.

Den store ENSOMHED ...

Tiden egner sig ikke for Petiteser. Alligevel kan man sætte sig hen og spørge, om der ikke findes en skjult og lydøs Orm, der hærger Menneskeheden haardere i Dag og altid, end Krigens larmende Gru og Graad, Sult, Kulde, Hede, Smerte og grænseløse Uorden. Ja, om Krigens Ulykker ikke i det mindste bærer den Velsignelse i sig, at de

kan dulme og være en Lægedom for den anden, skjulte Smerte.

Ensomhed hærger Menneskeheden. Den spøger i alle Samfundslag, paa øde Kanter og midt i forrygende Storby-Stimmel. Vi arbejder os hektisk op til Uafhængighed af Omgivelserne, fordi vi ønsker at pleje et Særpræg og være fri for at staa i Taknemmeligheds-

Pædagogforbundet

Torsd. 28. Jan. Kl. 20 paa Katolsk Centralskole. Pater *L. Brunnicardi*: »Liturgisk Opdragelse«.

Afsporet Ungdom

er unge, der kom i daarligt Sel-
skab. Giv Deres Børn de bedste
Kammerater. Det faar de i KA-
TOLSK CENTRALSKOLES Fritids-
hjem, mens de endnu gaar i Skole,
og i samme Skoles Klub beholder de
efter Skoleaarene de samme Kam-
merater. De kan ikke tegne nogen
bedre Forsikring for Deres Børn
end Indmeldelsen i KATOLSK CEN-
TRALSKOLE, Nørrebrogade 27, Tlf.
Nora 6166.

Frank Andersens Fond

Vi har endvidere modtaget:

Lyngby K. U. K. (Oversk. fra Julefest)	10.—
Hansine Malm, Dragør ...	5.—
Gertrud Madsen, Hellerup	4.—
Ialt	19.—
Tidl. indkommet	5567.93
Formue	5586.93

Hjertelig Tak!

Som det vil erindres, anmodede
vi Ungdomsforeningerne om at
sende Fondet en Del af Overskudet
fra større Fester og Sammenkom-
ster. Som den første har Lyngby
K. U. K. nu sendt 10 Kr. som Del
af Overskud fra en vellykket Jule-
fest. Hvem bliver den næste?

Sognene og Ungdomsforeninger-
ne erindres paany om de udsendte
Skrivelser, som snart bedes besva-
ret.

I H. t. Bestemmelsen i Fondets
Fundats vil der snarest her i Bla-
det komme Aarsregnskab for 1942.

Niels Frederiksen,
Jyllingevej 185. Postgiro 1087.

Sakramentskirken

Mand. 25. Jan. Kl. 20 Therese-
foreningen.

Jesu Hjerte Kirke

Sønd. 24. Jan. Kl. 8½ Fælles-
kommunion for Immaculatakongre-
gationen. Mand. 25. Jan. Kl. 20 unge
Mænds Kongr. Torsd. 28. Jan. Kl.
20 Mændenes Kongr.

St. Andreas Kirke

Onsd. 27. Jan. Kl. 20 Møde for
Sognets Damer. Sognepræsten taler
om Messeofrets Mysterium.

St. Antoni Sogn

Sønd. 24. Jan. Kl. 8 Fælleskom-
munion for Knud Lavards Broder-
skab. Onsd. 27. Jan. Kl. 20 Kongre-
gations- og Broderskabsmøde.

St. Mariæ Sogn

Fredag d. 29. Jan. Aabent Hus
for Ungdommen. Fredag d. 5. Febr.
Ungdomsmøde efter Andagten Kl.
19,30. Tale af Pastor O. Magnussen.

Forsk. Underholdning. Nærmere i
næste Nr. af Ugebladet.

Aarhus Opland

Søndag d. 24. Januar:
Odder: Kl. 10¼ (9¼: Komm.).
Søndag d. 31. Januar:
Ulstrup Mark: Kl. 10.
Ebeltoft: Kl. 9¼.

Juleindsamlingen i Jesu Hjerte Sogn

indbragte 978 Kr. 50 Øre. Heri
indbefattet 150 Kr. fra Antonius-
bøssen. Desforuden modtaget 5
Kurve med Fødevarer fra Berling-
ske Tidende, 6 fra Børnenes Kon-
tor og 13 fra Spejderne. Det ind-
komne blev uddelt til ca. 90 Fami-
lier og enligstillede. Alle Bidrag-
ydere bringes herved en hjertelig
Tak. *Komitéen.*

Juleindsamlingen i St. Mariæ Sogn

indbragte Kr. 420,70. 22 Familier
og enligstillede fik Hjælp. Alle Bi-
dragyderne bringes herved en
hjertelig Tak.

En Del brugt Ministranttoj

kan fordeles mellem Sogne, som
trænger til det. Henvendelse med
Opgivelse af de Størrelser, der er
Brug for, bedes snarest sendt til

Pastor Kjeld Geertz-Hansen,
Bredgade 64, København K.

Academicum Catholicum

KØBENHAVN

Onsdag d. 3. Febr. Kl. 19,30.

Ordinært Møde i Bredgade 67 A.
Pastor Hubert Messerschmidt taler
om »Den transcendental-filosofi-
ske Idealisme og Teologien«. (»Et
Spørgsmaal paa Liv og Død for
evangelisk Teologi«).

Søndag d. 7. Febr. Kl. 9,30.

Akademikermesse i Klosterkir-
ken paa Jagtvejen.

Bagefter kan man spise sin med-
bragte Morgenmad hos St. Lioba-
søstrene. Kaffe kan faas, men Suk-
ker maa medbringes.

Onsdag d. 10. Febr. Kl. 19,30.

Studiekredsmøder i Bredgade
67 A.

Studiekreds I: Emne: »Filosofi-
ens Grundelementer«. Leder: Pater
H. Roos S. J.

Studiekreds II: Emne: »Omstrid-
te Kapitler i Kirkens Historie«.
Leder: Pater A. Otto S. J.

NB! De ændrede Mødetider!

»Fidelitas«

Onsd. 26. Jan. Møde, Østerbro-
gade 7 D.

Børneplejekursus

afholdes af Katolsk Samaritter-
forening i Institut S. Joseph, Øster-
brogade 7 D, under Ledelse af auto-
riseret Sygeplejerske. Kursus om-
fatter 6 Lektioner, 1 Foredrag og 1
Demonstration med Syning af Bør-
netøj. Honorar bliver for Medlem-
mer af Samaritterforeningen 1 Kr.
og for andre Deltagere 2 Kr. Kursus
tænkes paabegyndt Mand. 8.
Febr. Kl. 19½ og efterfølgende
Mandage. Datoen for Foredraget vil
senere blive bekendtgjort. Man bedes
indmelde sig skriftligt til Næst-
formanden, Frk. A. Langner-Jen-
sen, Østre Farimagsgade 81, Tlf.
Øbro 2224 u (efter Kl. 5).

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Lørdag d. 23. Januar Kl. 20—22
»Ung Aften«. Lørdag d. 30. Januar
Kl. 20 pr. Kredsnode. Emne:
»Hvad Paulus oplevede paa sin 1.
Rejse«, Ap. G. 12—14 incl. Indlede-
re: Helene Ajspur og Svend Pehr-
son. Praktisk Arrangement: Grup-
pe II. Søndag d. 31. Januar, Trave-
tur. Springforbi-Rundforbi-Holte.
Start fra Stenosgade Kl. 10. Med
Tog fra Hovedbanegaarden til
Springforbi. Billet Holte retur Kr.
1,80. Hjemkomst ca. Kl. 17,30. Med-
bring Madpakke og Vandresang-
bog. Turledere: Arthur og Jørgen.

Amager.

Lørdag d. 23. ds. Kredsmøde. Det
bliver denne Gang »Ægteskabet«,
der omtales. Indledere: Helene
Laureckis og Carl Gufler. De 2 Mi-
nutter: Ellen Aagaard og Albert
Petersen. Det praktiske Arrange-
ment foretages af Gruppe II.

Lyngby.

Da vi paa Grund af Luftalarm
maatte aflyse vort Studiekreds-
møde Lørdag d. 9. Jan., afholdes i
Stedet Studiekredsmøde Lørdag d.
23. Jan. i Gl. Børnely ved St. Knud
Lavards Kapel. Emnet: Altrens Sa-
kramente. Indleder: Fru Harriet
Darville. Derefter Kaffebord og
kammeratligt Samvær.

Bestyrelsen.

Undervisning i KLAVER og ORGEL

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

Adorate Deum

Tilbedelse er den Holdning, der sømmer sig for Mennesket, naar det staar over for Gud. Det er de skiftende Slægters Hyldest til Ham, der hersker i Evighed. Den tilbedende bøjer sine Knæ, sænker sit Hoved og lægger Hænderne sammen. Som En, der er besejret, og nu overgiver sig paa Naade og Unaade, gør han sig ringe over for den mægtige og er rede til at lade sine frie Hænder binde. Tilbedelse er vor ydmyge Erkendelse af eget Lavmaal i Sammenligning med Guds Almagt. Derfor tilbeder vi Gud og Ham alene.

Denne Tilbedelse gaar igen i hele vor Gudstjeneste. Vort Kirkerums Indretning indbyder til den: her er lige saa mange Knæleskamler, som der er Siddepladser. Og hver Gang vi i Messens Liturgi synger eller frem siger Englenes Lovsang: Ære være Gud i det Høje, synger og siger vi ogsaa: *Adoramus te...* Vi tilbeder Dig.

Tilbedelsen bliver særlig stærkt betonet paa alle Søndage efter Hellig tre Konger. Fra og med den 3. Søndag indledes

Messen med Ordene: *Adorate Deum. Tilbed Herren*, alle hans Engle. Anden Søndag efter Hellig tre Konger lød Indgangsverset: »Hele Jorden skal *tilbede* dig, Gud, og syng for dig, ja syng dit Navn en Lovsang, du højeste.« Og blader vi endnu længere tilbage i vor Messebog indtil den første Søndag, da ser vi, at Introitus paa denne Dag lyder saaledes: »Paa en høj Trone saa jeg en Mand sidde, hvem Englenes Hærskare *tilbeder*, idet de enstemmigt synger: Se, det er ham, hvis Herredømmes Navn varer evindeligt.«

Her møder vi altsaa lige fra Messens Begyndelse en direkte Opfordring til Tilbedelse. Og det er kun naturligt, naar vi betænker, at vi stadig befinder os i Julekredsen. Der ligger over alle disse Søndage efter Epifani et Skær af Herrens Aabenbarelse. Vi dvæler stadig med Undren ved Menneskevordelsens Hemmelighed. Vel har vi fjernet Juletræet fra vor Dagligstue. Det blev taget varsomt ud, det dryssende Grantræ, berøvet sin brogede Pynt og hugget til Optæn-

dingsbrænde. Den Jul, der kostede os saa mange Penge, maatte ikke vare længere. Men Krybben fik Lov til at blive staaende: det var Guds Julegave til os, og den varer ved. Selv om ogsaa Krybben omsider skal ryddes, og den lille Voksdukke med de udstrakte Arme bliver pakket ind i Papæsken sammen med alt Krybbens øvrige Inventar, saa ved vi, at Frelseren er der stadig. Han bor i Kirkens Tabernakel. Derfor bliver vi ved at bøje Knæ, naar vi i Dagens Løb kigger ind i Kirken, hvor den røde Lampe vidner om Jesu Nærværelse, og knæler stille i den nederste Bænk. Da ved vi, at Han ser os, om hvem Paulus sagde, »I Ham bor hele Guddommens Fylde legemligt«. Og vi beder med Thomas af Aquin, »Adorate devote, latens Deitas«. Andægtigt tilbeder jeg dig, du skjulte Guddom. For Guds Julegave til os Mennesker er stadig lige værdifuld, blot vi forstaar at værdsætte den og har den rette Indstilling. Denne Guds Gave modtages kun af den, der synker i Knæ. S. W.

Hvorfor vi blev Katolikker *De første Breve*

Vor Henvendelse til Konvertitter faldt i god Jord. Ugebladet takker de beredvillige Brevskrivere og gengiver nogle af de første Vidnesbyrd i Haab om, at mange andre nye og ældre Konvertitter paa samme Maade vil lade deres Lys skinne for Menneskene. Det er Meningen, at Konvertitterne selv kommer til Orde; dog forbeholder Redaktionen sig Ret til at forkorte Indlæggene.

En Akademiker har Ordet:

Jeg er født i 1896 og deltog som ung i den kristelige Studenterbevægelse og var lige til min Optagelse fast forankret i Folkekirkens interne Menighedsliv, hvor to Problemer, efterhaanden som »det trak op« generede mig:

1. Konfessionsvirvarret paa Missionsmarken. Man saa, hvor de hjemmenværende Missionærer vaandede sig af Skam og Magtesløshed, naar de skulde gøre de nydøbte Proselytter Regnskab for Trosforskellighederne.

2. Den protestantiske Form for Skriftemaal i Forbindelse med Altergangen. Jeg endte med at kalde det »Snyderi«. Det forekom mig, at Bryllupsklædningen blev trukket uden paa et urent Legeme. Der maatte mere til.

Da jeg dengang betragtede Protestantismen og Katolicismen som Skud af en fælles Rod, fandt jeg det usømmeligt, at man var ganske uvidende om, hvad Katolicismens Lære gik ud paa. Jeg var sikker paa, at den almindelige godtkøbs Opfattelse af den ikke var rigtig. Derfor begyndte jeg at læse katolsk Litteratur, og i 1927 meldte jeg mig til Undervisning. Til en protestantisk Præst og Ungdomsven, der vilde stande mig i Farten, sagde jeg: »Du kan spare dig Ulejligheden. Jeg har brugt jer op. I har ikke mere til mig; der er noget, jeg mangler, og nu gaar jeg derhen, hvor jeg kan faa det«.

Jeg ventede at komme til at lide af Hjemve, men det blev ikke Tilfældet. *Monica.*

Fru Civilingeniør N. N.

født i 1889,

konverteret i 1940 skriver:

Min Konversion var ikke et pludseligt Skred, men en Udvikling, der saa at sige begyndte, da jeg var Barn. Jeg husker, at første Gang jeg tog Stilling for eller imod Katolicismen var, da jeg i Skolen lærte om Reformationen. Da var min Sympati afgjort paa Katolikkernes Side: jeg syntes, at Luther opførte sig grimt, og med barnlig Ærlighed skammede jeg mig egentlig over at være blandt hans Tilhængere, for det var jeg jo, selvom det maaske ikke var min Skyld.

Det var altsaa første Gang, men senere i Livet har den samme Skamfølelse ofte grebet mig, naar jeg hørte Protestanter — og tit protestantiske Præster paa Prædikesolen, udtale sig om Katolicismen.

Jeg blev efterhaanden klar over, at Protestant var jeg kun af Navn, men jeg kunde ikke bekvemme mig til at blive Katolik, hvorfor ved jeg egentlig ikke.

Jeg blev gift og fik tre Børn, og jeg talte meget med dem om Religion, gik ogsaa i Kirke med dem, men gik altid skuffet og bitter derfra, for jeg fandt ingen Sandhed i den Tro. Hvor kan der ogsaa være Sandhed, naar to Folkekirkepræster ikke tror paa det samme? Jeg had saa Gud, om han vilde vise mig, hvor Sandheden var.

Imidlertid var Børnene blevet store. Min yngste Datter var 16 Aar, og det skulde blive hende, der gav Stødet til min Konversion. En skønne Dag kom hun og fortalte, at nu havde hun været hos en katolsk Præst og skulde gaa til Undervisning, for nu vilde hun være Katolik. Jeg sagde, at det maatte hun gerne, men

saa vilde jeg gaa med, for nu var det paa Tide, at jeg lærte Katolicismen rigtig at kende. Da min ældste Datter hørte det, vilde hun ogsaa med, og vi blev saa alle tre vel forberedte til Konversion.

Da vi havde lært, hvad vi behøvede, var der ikke mere Tvivl, vi maatte blive Katolikker: Gud havde vist os den rette Vej til Sandheden. Det er nu to Aar siden, — og vi bliver stadig gladere for at være Katolikker. Jeg fortryder kun, at jeg ikke blev det for længe siden, men jeg har sikkert ikke været moden til det før. Nu haaber jeg kun, at min Mand og min Søn vil følge efter os.

En, der kalder sig »En glad Konvertit« beretter følgende:

Da jeg gik i Skole, var jeg altid den værste Spilopmager i Religionstimerne, og det var, fordi jeg kedede mig. Der har aldrig været en eneste, der har kunnet fange mine Interesser i religiøs Retning.

En Dag talte min Mand og jeg om at gaa op og tale med en katolsk Præst om Optagelse. Det gik jeg med til for min Mands Skyld med den faste Beslutning, at heller ikke en katolsk Præst skulde faa Lov til at overbevise mig. Præsten spurgte mig, om det var for min Mands Skyld, og jeg svarede »Nej«, for jeg skammede mig ved at gaa til Bekendelse over for ham.

Men her gjorde jeg Gud ske Lov Regning uden Vært. Han holdt min Interesse fangen fra den første Time, og jeg maa indrømme, at det til at begynde med ærgrede mig ikke saa lidt. Men nu er jeg alligevel glad for, at jeg holdt Undervisningstiden ud, og den var desværre *alt for kort*, saa dejlig syntes den mig, og jeg vil heller aldrig fortryde min Optagelse i den hellige Kirke den 14. Oktober 1942.

Ea.

Ansgar, Guds Spyd *Nordens Apostel*

Frankernes Rige, styret af Karl Martels Æt, Karolingerne, blev det Land, som skulde bringe Kirken til Danmark.

Pepin den Lilles Søn, Karl den Store, regerede, da Ansgar, Guds Spyd, blev født. Kejser Karl bar ikke sit Tilnavn forgæves. Den indre Opbygning af Frankrig var et Værk, der skulde række langt ned i Tiden efter hans Død. Men langt ud over Frankrigs Grænser naaede hans Virken og kulminerede i hin straalende Begivenhed, da han af Pave Leo III i Sct. Peters Kirken i Rom kronedes til romersk Kejser Juledag i Aaret 800.

Frankrig i hine Tider var et Samfund med ordnede Tilstande, som vi historisk benævner Middelalder, medens de germaniske Lande endnu befandt sig i Oldtiden. Rhinen og Elben var Grænser, stærkere og mere skilende end nogen europæisk Grænse siden har været. Man nærede Frygt for Folkene i de dybe skovklædte Lande øst for Rhinen. Kejser Karl bekæmpede dem, men først efter mange Aars Krig naaede hans Magt en Dag Ejderen, Danmarks Sydgrænse. Disse politiske Forhold, der danner den første Begyndelse til Vikingetiden, maa kendes, tilligemed Europas Handelsveje mod Norden, før vi forstaar Begivenhederne omkring Kristendommens Komme til Danmarks Land.

Med Kejserens Erobring af Landet syd for Ejderen blev Danmark direkte interesseret. Kong Gudfred svor at ville møde Kejseren i Aachen, hvor han holdt Hof. Dannevirke rejstes som Værn mod Syd, men snart myrdedes Kong Gudfred. I Danmark opstod der Strid mellem Gudfredsønnerne og Kong Harald, kaldet Klak.

I Aaret 814 døde Kejser Karl og efterfulgtes af Sønnen Ludvig den Fromme. Uden at eje Faderens store Egenskaber søgte han at videreføre dennes Værk.

Harald Klak søgte sin Støtte hos Kejseren for derved at staa sig i Kampen mod Kong Gudfreds Sønner, som stræbte efter Kongeværdigheden. Endelig i Aaret 826 sejlede Harald med en stor Flaade, der rummede hans nærmeste Familie og et mægtigt Følge op ad Rhinen til Møde med Kejser Ludvig i dennes Residens Ingelheim. Danskerne fik her en hjertelig Modtagelse. Kejseren søgte at vende Kongens Sind mod Kristendommen og foreholdt ham, hvor meget bedre Europas Folk kunde hjælpe ham mod de hjemlige Fjender, saafremt man kunde mødes i sanne Tro paa Kirkens hellige Grund. Hvilke Motiver, der har været stærkest for Danskerne, de religiøse eller politiske, kan vi ikke gøre os til Dommere over, men det skete virkelig, at Kongen og hele hans Følge modtog Daaben i Sct. Albans Kirke i Mainz. Kirkens Liturgi gjorde et dybt Indtryk paa Danskerne. Efter Daaben modtog de alle straalende Gaver fra Kejseren.

Men Tidspunktet for Danskerens Afrejse nærmede sig, og dermed meldte Kejserens Bekymringer for disse nyomvendtes Sjælesorg sig ogsaa. Ingen turde tage Ansvaret for Præsters Rejse til Danmarks fjerne, hedske Strande. Sagen drøftedes i Kejserens Raad, og her skete det da, at Abbed Vale fra Corbie Benediktinerkloster rejste sig og meldte, at i Corbies Datterkloster, Ny Korvey, ved Weserens Bred, hvor nu den lille By Höxter ligger, var der en Munk, som brændte af Iver efter dette Martyrium. Og Ansgar kaldtes hid.

*

Kaster vi Blikket paa Kortet, ser vi Rhinen som en mægtig, naturlig Samfærdselsvej mod Nord. Sikkert allerede i Karl den Stores Tid anlagdes ved dens Udløb Byen Doorstad. Her blomstrede da ogsaa en rig Handel.

Varerne omladedes her i de søgaaende Skibe, som besørgede Sejladsen videre nordpaa til Elben. Her omladedes Varerne atter i Vogne, som over Land i Sikkerhed langs Dannevirke førte dem til Hedeby. Herfra udgik da atter Sejlruiter til Østersølandene, og i Birka i Sverige voksede ogsaa en Handelsstad op. Ad disse Ruter, ikke mindst i Østersøens indelukkede Farvand, gik Vejen ofte kun frem gennem Kamp med Sørøvere, der i de tungtladede Købmandskuder saa kærkomment Bytte.

Ad Rhinen sejlede Kong Haralds Flaade da tilbage til Doorstad med Ansgar og hans Ledsager Rimbart ombord. Kongen og Munkene forlod her Flaaden og rejste gennem Frisland hjem til Danmark.

*

Og hvordan var da den Mand, der i hine Tider plantede Guds Kirke i Danmarks Jord? I al Væsentlighed har vi kun een Kilde til Viden derom: Vita Ansharii, den Levnedbeskrivelse, hans Discipel og Efterfølger paa Bispestolen skrev kort efter hans Død.

En Sjælens Skønhed og Renhed lyser ud af denne Beskrivelse, et Liv fra Barndommens Dage for Guds Kirke og et inderligt Ønske om ogsaa at maatte dø for dens Sag. I en stadig stigende Linie føres vi fra Barnets uskyldige Leg, Munkens, Præstens, Biskoppens Liv og Kamp frem til den skønne Beskrivelse af denne Helgens Død.

En inderlig Forening med det overnaturlige viser den Række af Visioner, Beskrivelsen meddeler os, dem Ansgar selv har betruet sine nærmeste. Vi kender alle den smukke Beskrivelse af hans Syn af Moderen blandt andre Kvinder i Guds Moders Følge, og det viser os hans Kærlighed til hende, som han mistede, da han blot var en 5 Aars Dreng. Man ser Himlen aabne sig og

Guds Aand tale til os i Ansgars Beskrivelse af en af sine Visioner:

Da han synes at opleve sit Dødsøjeblik, mødes han af Apostlen Peter og Johannes Døberer, der fører hans Sjæl, frigjort for Legemet i en ny og herlig Skikkelse, ind i Guds Herlighed, som opfylder hele Verden. Efter Beskrivelsen af Skærsmilden føres han atter af disse to Mænd ind til Lyset fra Østen, hvor Helgeners Skarer og de 24 Ældste tilbedende skuer ind i Lyset. »Dybest i Øst var der en forunderlig Glans, et utilgængeligt Lys af umaadelig Klarhed, som havde alle kostelige Farver i sig, og hvori alt var Ynde; men alle Helgenskarerne, som alle Vegne stod jublende omkring, øste deraf deres Glæde.

Denne Glans var af saa stor Udstrækning, at jeg hverken formaaede at se dens Begyndelse eller dens Ende. Enten jeg saa langt bort eller nærved, kunde jeg ikke faa Øje paa, hvad der var inden i dette umaadelige Lys-hav. Det var kun Overfladen, jeg kunde skue, men jeg troede dog, at Jesus selv var deri, efter Peters Ord: »hvem Englene begærer at gennemskue« (1. Peter 1,12). Thi af ham selv udgik den Klarhed, hvoraf de hellige oplystes baade i Længden og Bredden. Han var nemlig i alle og alle i ham. Han omgav alle udvendig fra, han mættede og styrkede alle indefra; han dækkede alle fra oven, han var alles Fodfæste forneden.

Men Sol og Maane lyste ingenlunde der, og hverken Himmel eller Jord var der til Syne. Dog var Klarheden ikke selv af den Beskaffenhed, at den skar dem i Øjnene, som saa derpaa, men den gav Øjnene den behageligste Vederkvægelse. Og naar jeg sagde, at de Ældste sad, saa sad de paa en Maade i ham. Thi der var intet legemligt, men alt var ulegemligt, endskønt det saa ud, som om det havde Legeme, og derfor kan det ikke beskrives. Men den Glans, som udgik fra ham og omgav dem, der sad, hvælvede sig ligesom en Regnbue«.

Saa inderligt er Ansgar forenet med Gud, og det præger stadig hans Vej. Da han søger at udstrække sin Virksomhed til Sverige, gaar Turen ad den før beskrevne Vej over Østersøen. Her overfalder Skibet af Sørøvere, Angrebet slaas tilbage, men gentages, og Ansgar og hans Ledsager redder sig svømmende i Land. Uerstatteligt var Tabet af 40 Bind af Datidens haandskrevne Bøger, men Ansgar fortsætter ufortrødent til Fods til Birka. Ved en anden Lejlighed overfaldtes en danskfødt Præst, som Ansgar vilde sende til Sverige paa sin Vej langs Dannevirke, for over Slesvig at rejse videre. Han saaredes dødeligt. Saaledes møder vi Gang paa Gang Navnene fra Datidens internationale Samfærdselsveje; det var Vejene man fulgte, men sikre var de ingenlunde.

*

Begivenhederne gaar deres Gang. Vi ser Ansgar som Ærkebiskop i Hamborg. 14 stille Arbejdsaar, som de den Dag i Dag former sig for Missionæren. Tiden delt mellem Kirke og Skole, hjulpet af Brødrene fra Ny Korvey. Da bryder Ulykken atter ind over Ansgars Værk, som bliver Offer for de politiske og krigerske Begivenheder. Turholt Skole og Kloster under Hamborgs Bispesæde, der nu kunde have været ham til Nytte, var paa Grund af andre politiske Begivenheder tabt. Ansgar blev Flygtning, berøvet alt.

Engang fik han som Opmuntring af Ærkebiskop Ebo af Reims disse Ord, der lyder som en Profeti:

»Jeg er vis paa, at hvad vi har begyndt at arbejde for Kristi Navns Skyld, vil bære Frugt i Herren. Thi det er min Tro, og det staar fast, ja, jeg véd det i Sandhed, at hvis engang det, som vi har begyndt iblandt hine Folkeslag, for Syndernes Skyld ligesom skal blive forhindret, skal det dog aldrig fuldstændig svækkes; men bære Frugt ved Guds Naade og lykkes, indtil Herrens Navn naar til Jordens yderste Grænser«.

Ansgar fik genoprettet sit Bi-

spedømme med Sæde i Bremen, og her døde han den 3. Februar 865. Ikke den Martyrdød han havde ønsket sig, men en stille Død blandt sine Præster, der alle læste Messen for deres døende Bisp. For Danmark er saa kommet en Tid med voldsomme Udfald mod de temmeligt værgeløse kristne Nabolande mod Syd og Vest. Under disse Forhold er Missionen næppe gaet godt i Norden. Ansgars Efterfølger blev Rimbart, som Ansgar selv havde udvalgt blandt Eleverne i Turholt, den Rimbart, som forfattede Vita Anscharii som en Meddelelse til Ny Korveys Munke om deres Medbroders Liv og Stræben. Ogsaa Rimbart vandt Helgenkronen.

Først et Aarhundrede efter Ansgars Død kunde Harald Blaatand lade mejsle i den store Jellingesten den knappe Beskrivelse af sit Livsværk, om den Harald, der vandt Danmark helt og Norge

Auk Dani gærði Kristna.

*

Ansgars milde og fromme Aand blev kun lidet forstaaet og paaskønnet her i Landet i Tiden efter hans Død Kun et Par Landsbykirker ved vi, er indviet til ham, og Saxo omtaler ham kun forbigaaende. Hvor mærkeligt og smukt da at se hans Betydning vokse her i Norden efter de mange Hundrede Aars Forløb. Ogsaa protestantiske Forfattere har i adskillige Bøger omtalt ham smukt, endskønt der ofte gøres Forsøg paa at fremstille ham som en Præ-Lutheraer. Til andre Tider undskyldes hans aabenbare katolske Tro som Tidens »Overtro«. Dette er kun ynkeligt. Ansgar var heltud i Overensstemmelse og Fred med den hellige Kirke og kan kun bedømmes derud fra. (Det bedste Værk om Ansgars Tid og Arbejde er Benediktinerpateren Ph. Oppenheimer: Der heilige Ansgar. München 1931).

Engang stod den, der skriver disse Linier, i Höxter, i Korveys gamle Kirke, hvor i hvert Fald en Del gamle Søjler stammer fra Ansgars Tid. I mine Hænder holdt jeg den dyreste Relikvie,

Set. Ansgars Kranium. Og Stedets Præst foreslog et Fader vor og et Hil dig Maria for Kirkens Sag i Danmark. Dette er Kirkens Aand, den som ogsaa lyser ud af Ansgars Liv og Ehos Ord: Gaar det en Tid mindre godt, bliv ved! Og til Opmuntring ved

vi, at foran Guds Trone beder Nordens Apostel for samme Sag, og vi kan alle forenens i Kirkens Bøn:

Kære Fader Ansgar, naar vi farer vild, før os da ved din Hjælp tilbage til Kristi Skød.

Carlo Poulsen.

Epifani-Udsyn over Verden II

Indiens Religioner

Mennesker med Kultur eller menneskelig Medfølelse kan ikke staa ligegyldige overfor Indien. Ikke alene fordi dette store Land rummer 400 Millioner Medmennesker (Folketælling 1941), men ogsaa fordi intet andet Land har gjort saa heroiske Anstrengelser for at løse det menneskelige og guddommelige Livs Mysterium. I denne Artikel maa vi naturligvis nøjes med at paaapege visse *Strømninger* i Indiens aandelige Liv og deres fortidige og fremtidige Konsekvenser.

Ariernes Komme

I en fjern Fortid, muligvis da Indien endnu var forbundet med Ceylon, Ostindien og Australien, trængte Dravidernes Race ind i Landet og forenede sig med en tidligere Befolkning. Senere kom fra nordligere Egne nye Folkeslag, som senere kaldte sig »Ariere«, hvilket ikke er en Betegnelse for en Race, men betyder saadan noget som »fornemme«, »ædle«, for de var højere end den undervungne Befolkning. De giftede sig imidlertid med dem og antog meget af deres Kultur, paa lignende Maade som det gik, da de nordlige »Grækere« optog meget af den før-græske ægæiske Kultur, som de kom til (og som det gik Normannerne). Dette var før Aar 2000 f. Kr.

Brahma

Arierne havde et Ord »Brahma«, som betød en magisk

Trolddom, men ogsaa hint mystiske »noget«, som alle Folkeslag har følt maa findes bagved og indeni den synlige Verden. Disse Trylleformularer, Hymner, Ritualer og lignende blev samlet til »Veda'erne« (»Kundskabs-Bøger«; sammenlign hermed det græske Ord *'oida* — jeg véd), en uhyre stor Samling, der blev forøget gennem Aarhundreder. Det meget levende indiske Intellect blev ved med at spørge, hvad denne tilgrundliggende »Brahma« kunde være; den blev opfattet som Universet, som Rummet og som Livets »Aande«. Brahma blev saaledes ikke Ritualet, Trolddommen, men det, som disse angik — Tilværelsens inderste Realitet.

Over-Jeg'et

Forfatterne til Upanischaderne (et Ord, der betyder »siddende tæt ved«, nemlig 1. ved en Lærer og 2. ved en Lære) udformede disse Tanker paa forskellig Maade, men især Tanken om Livs-Aanden, *Atman*, der til sidst kom til at betyde »Jeget«. Men da der kun var *een* Ting bag Mangfoldigheden af det eksisterende, kunde der i Virkeligheden kun være eet Jeg — overfor hvilket mit individuelle Jeg hellere simpelthen maatte kaldes en Illusion.

En højt kultiveret Inder af Brahmanernes Kaste prøvede engang paa at forklare mig, at Menneskets Personlighed overlever Døden, men Individualiteten ikke. Jeg spurgte ham, om

jeg kunde bruge en Strømhvirvel i en Flod som Billede herpaa. Strømhvirvlen er paa sin Vis til, eftersom jeg kan se den og kan tale om den. Men noget senere bliver den svagere, og der er ingen Strømhvirvel mere. Og dog er der lige saa meget Vand og lige saa megen Kraft som før... Han anerkendte dette som et godt Billede (paa lignende Maade som man kunde tillade sig at illustrere Treenigheden ved en Blomst, samtidig Rod, Stængel og Blomst). Men selvfølgelig kan Brahmanen i Virkeligheden kun udsige noget negativt om hint Transcendente Jeg, da det totalt overstiger haade vore Ord, vore Forestillinger og vore Tanker.

Karmas Lov

Den umiddelbare Følge heraf er den, at al Bøn (om gode Ting i dette Liv eller det næste), alle Ofre, Ritualer, gode Gerninger, ja endogsaa al Tilbedelse bliver meningsløs. I alt dette rummes individuelle Begær og Handlinger, og indtil jeg slipper fri for disse, gaar jeg simpelthen efter Karma's Lov (Gerningens Lov) over i et nyt individuelt Liv, der passer til mit foregaaende. Ingen personlige eller sociale Retligheder eller Pligter kan bestaa. Hvorfor skulde jeg prøve paa at forbedre en Tilværelse (min egen eller en andens), naar det eneste, jeg virkelig ønsker, er at slippe for den? Spørger man da: »Men hvorfor saa ikke bare begaa Selvmord«, svarede min Brahman: »Det vilde jo netop være et særdeles voldsomt Udtryk for Begær — for Handling! De vilde blot gaa over til en Tilværelse, som passer til et Selvmord, der i højeste Grad er frivilligt!«

Befrielsen fra Hjulet

Det ældre kosmologiske, intellektualistiske Studium af Brahma ændredes derfor lidt efter lidt til Studiet af Vejene til Befrielse — »Hvordan skal jeg befri mig for Begæret og saaledes undslippe fra Tilværelsens smertelige »Hjul«.« De første Forsøg var gennem uhyre streng Bod

(*Tapas*); senere, især da de store klosterlige »Ordener« Jainismen og Buddhismen opstod, var det ved Aandssamling, Underkastelse under Selvdisciplin og Bælering (*Yoga*). Mahavira (født ca. 560) grundlagde Jainisterne; del særegne ved dem er ikke saa meget deres yderliggaaende Beslutning om ikke at gøre Livet Fortræd (de bærer ikke Klæder, da de frygter, at en Insekt kunde blive dræbt i Dragtens Folder; de filtrerer Vandet og trækker Vejret gennem Gaze for ikke at komme til at sluge selv det mindste Dyr), men derimod deres Tro paa den fortsatte Tilværelse af en Slags Kollektivitet af frigjorte Sjæle, som er Genstand for Dyrkelse; disse Jeg'er bliver ikke (som i den rene Brahmaisme) absorberet af det Ene Absolutte Jeg.

Buddha

Siddhartha Gautama blev født noget senere og afslog aldeles at spekulere over Atman, Brahma eller noget som helst andet end Frigørelsen. Han gik ud fra, at Livet er Lidelse, at Lidelse skyldes Begær, og at jo mere man udslukker Begæret, des mere indgaar man i Nirvana (d. v. s. Bortsvinden, Udslukkelse), hvor der hverken er Smerte eller Begær eller (i vor Forstand) Tilværelse. »En eneste Ting lærer jeg, o Munke«, sagde han, »Sorgen og Sorgens Ophør«. Han lærte derfor en praktisk Etik, hvorfra dog alt Begær, for ikke at tale om Følelser, maa renses ud. At beklage en træt Mand og give ham en Hest var godt. Men at tegne 100 Heste paa smaa Stykker Papir og lade dem føre bort af Vinden var mindre aktivt og derfor bedre. Blot at ønske alle Mennesker Hvile var det bedste af alt. Naar derfor f. Eks. Forfatteren H. G. Wells roser den buddhistiske Kong Asoka for hans mange filantropiske Reformers, roser han ham netop for det ikke-buddhistiske i ham.

De oplyste og Masserne

Naturligvis er begge Metoder — den vildt asketiske og den intenst meditative — kun for et

mikroskopisk Mindretal, bestaaende af dem, der vil være Buddha'er (»Oplyste«). I Indien, dette Land med den voldsomme Tørke, den styrtende Regn, de myldrende Insekter, de vilde Rovdyr og den ofte maniske Seksualitet, har Folkets Masser opfundet tusinde Guder og dyrker dem stadig i fantastiske, blomstrende og ofte obskøne Ritualer. De fæster Tanken ved de nedbrydende og reproduktive Elementer i Naturen. Men ligesom Brahmaismen og Buddhismen næsten straks blev geninficeret med populære Myter og Kulter, ser ogsaa Folket i dem (og i alle Slags guddommelige »Inkarnationer«) et Udtryk for noget, som er hævet over dem selv, og de ærer Asketen som en, der staar dette Højere nærmere end de selv. Derfor har en Mand som Ghandi en langt større Indflydelse end Nehru, for han er ikke blot en »Nationalist«, men en stor Asket.

Kravene til vore Missionærer

Et Par Konklusioner. Det vil ikke nogensinde lykkes vore Missionærer at faa blot den mindste Indflydelse paa de højere Hindukaster, med mindre de er dybe Metafysikere. St. Frans Xaver var øjeblikkelig klar over dette. Men det er kun faa — alt for faa — af vore Missionærer, der blot gør Forsøg paa at »tale til« den indiske Filosof. Endvidere vil ingen nogensinde omvende eller blot gøre dybere Indtryk paa Hinduen, med mindre han er Asket. De første jesuitiske Missionærer lærte snart dette. Paa den anden Side er Martyriet forekommet næsten naturligt for et Folk, der er saa besat af »Verdens-Fornægtelse«, som man har kaldt det. Det er ikke Stregheden i den kristne Lov, der har stødt Hinduerne bort, men de Kristnes Slaphed (ikke blot i slemme Tilfælde). For det tredje vil et dybt Kendskab til katolsk Mystik være uvurderlig for en Missionær, allerede fordi Forskellen mellem Brahmaismens Fornægtelse af »Jeg't« og den Selvudslettelse, som f. Eks. St. Johannes af Korset taler om,

er paa en Gang meget dyb og fin. Ja, al europæisk Mystik, der blot delvis har været uortodoks, skylder i det lange Løb Indien sin Inspiration. Og hvis vi Nordboer siger, at vi ikke er Metafysikere af Temperament eller Asketer eller Mystikere — ja, saa er det kun Protestantismens Skyld, at vi er blevet saadan; vort Tab er stort. Hvis Metafysik eller Mystik er over vore Evner, saa er Askesen det ikke, og vi kunde bruge en meget større Dosis af den.

Indiens religiøse Fremtid

Skal vi befrygte, at Indien mister sin religiøse Tro? Jeg tvivler paa, om den indiske Sjæl kan miste Religionen; det er ligesom med Russerne. Men de Mænd, der er ledende i indisk Tanke og indisk Virksomhed, kan opgive Religionen. Mange Indere kommer til vore Universiteter og vender tilbage som bitre unge Journalister, Jurister og Agitatorer, hvis Nationalisme er fuld af Had og Misundelse og ganske principløs. De har megen Magt. Ogsaa marxistiske Idéer er trængt ind i Indien fra Egne, der er paavirket af den russiske Revolution, saasom Bokhara, Samarkand og Tashkent. Jeg tror, at disse Bevægelser (ligesom i Ceylon) vil bryde sig itu mod den solide Blok af monoteistiske Muselmænd (der er omtrent 68 Millioner Muhamedanere i Indien), og det er rigtigt, at Islam er langt renere i disse Egne end længere vestpaa eller i Ægypten og Østafrika. Kløften mellem Muselmænd og Hinduer er allerede nu langt dybere end mellem Protestantismen i Nordirland og Katolicismen i Sydland. Dog gør Tyrkiets Eksempel mig mindre vis paa, hvad der vilde ske, i Fald der opstod en indisk Kemal Atatyrk. Rimeligvis Borgerkrig; og et kaotisk Indien vil ogsaa betyde Kaos for os i Vesten. Men det er ikke disse næsten materialistiske Betragtninger jeg vil lægge Vægten paa i et katolsk Tidsskrift.

Jeg vil kun fremhæve dette til sidst: Her er et Land, hvor Mennesker i højere Grad end maaske

i noget andet Land har stræbt og kæmpet paa de forskelligste Maader for at overskride den menneskelige Begrænsning og naa op til det, som *vi* ved er Gud. Ja, det er Mennesker, der har forsøgt uden Naadens sakramentale Midler at opnaa Freden i den saliggørende Beskuelse. Vi er nødt til at betragte dette som en hemmelighedsfuld Forsynets Styrelse. Vi maa langt mere hylde disse Bestræbelser efter at *søge*, end

vi maa se ned paa, at det ikke lykkedes at *finde*. Bestræbelserne fortsættes stadig, selv om de krydses paa grusom Maade af den moderne materialistiske »Kultur« (som den kaldes). Jeg ser intet, som kan staa Maal hermed, i de Dele af Europa, der har forladt Katolicismen, og jeg ser ikke nær nok selv i Europas traditionelt katolske Egne. Maatte Gud lede og styre os.

C. C. Martindale S. J.

glad for det? Men denne Gang var det Hanne, der fik det, du kan tro hun er glad for det, vær du nu glad med hende«.

Vi maa lære vore Børn at unde andre en Glæde; det kan gøres paa mange Maader. Der leges f. Eks. med Klodser, og man skal ud at spadserere med Far; saa kan Hanne udmærket lære at sige: »Saa, nu rydder jeg op, mens Peter gaar Tur med Far«. Lær Barnet at undvære til andre, en Spareskilling til Spillemanden, brugt Tøj til de fattige,

Sluttes Side 74

Det kristne Hjem

Mit Barn og de andre

FORTSAT FRA SIDSTE UGE

Selvbeherskelse maa et katolsk Barn ogsaa lære; for hvor har vi voksne tit svært ved at beherske os; det vilde være lettere, hvis vi havde øvet os i det, fra vi var Børn. Barnet falder og slaar sig og hylér. »Du skal ikke græde, men være tapper; du bliver meget større af ikke at græde«! Lær Barnet at tage Hensyn, at være stille, naar Fader kommer træet hjem, selv om det har Lyst til at støje op. Fader maa arbejde for os alle for at tjene Penge til Bolig, Mad og Klæder, saa han kan nok være træet. Naar man aldrig lærer at tage sig selv i Nakken, f. Eks.

naar man bliver vred, altid giver efter for Vreden, vokser Tilhøjeligheden til Vrede og tager en skønne Dag Overhaand, saa man ikke er sig selv mægtig. Saadan opstaar i Virkeligheden tit Forbrydere.

Lær Barnet at holde *Egoismen* nede allerede fra den spædeste Barnealder. En hyppig Aarsag til Graad i Barnekammeret er f. Eks., at den ene faar mere end den anden; det kan nemt ske; men gør saa en Dyd ud af det. Sig til det Barn, der fik mindst: »Du holder af Hanne? Hvis det nu var dig, der fik det største Stykke, vilde du saa ikke være

URBI ET ORBI

Umiddelbart før sin Afrejse til København blev den ny italienske Minister i Danmark, *Marchese Pasquale Diana*, med samt sin Familie modtaget i Privataudiens af den hellige Fader.

Ifølge en Agenturmelding fra Schweiz er den berømte italienske Litteraturhistoriker og Kritiker *Benedetto Croce* vendt tilbage til Moderkirken. I sit ansete Tidsskrift »*La critica*« udtaler Croce, at man i vor Tid ikke kan være andet end Kristen.

I Ugen fra 18. Januar (»Petri Stol i Rom«) og til 25. Januar (»Pauli Omvendelse«) afholdt hele Kirken den saakaldte internationale Bedeuget om Genforening i Troen. Nedenfor ses den hellige Fader omgivet af Prælater af forskellige orientalske Riter.

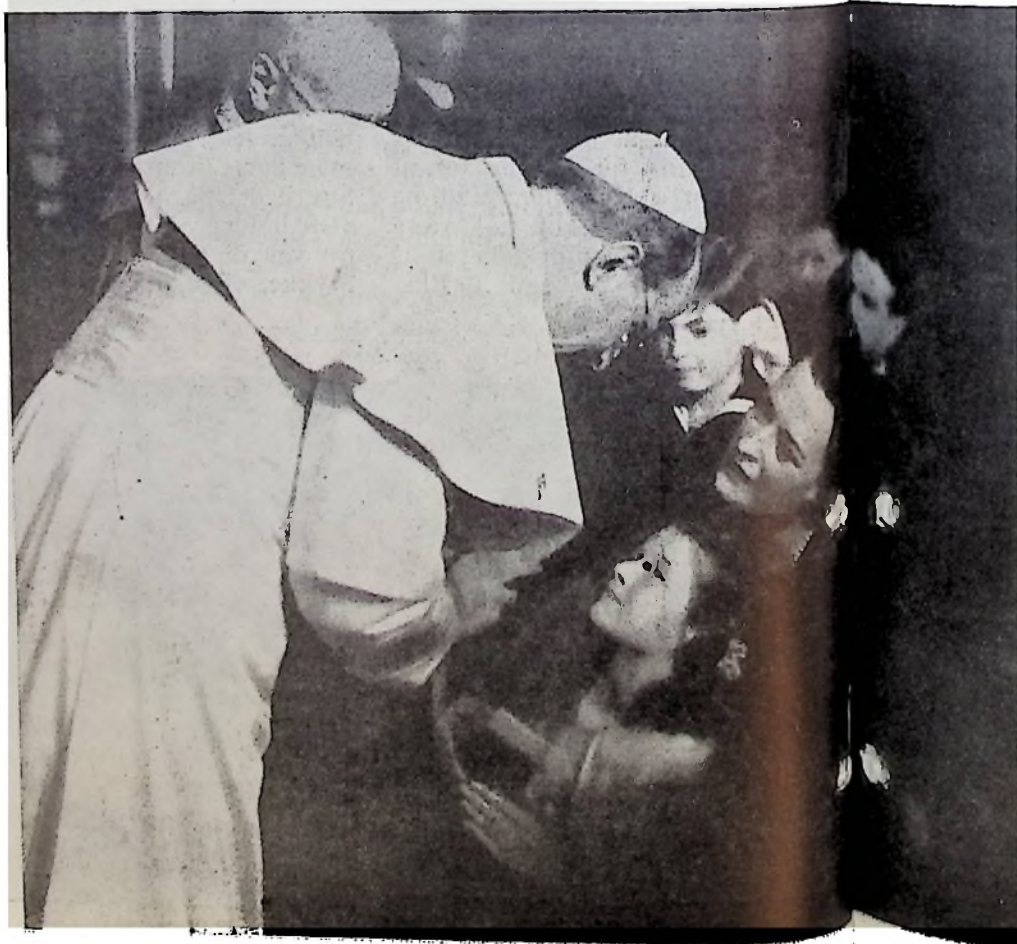
Filmen om Pius XII

PASTOR ANGELICUS

Umiddelbart før Jul havde den med Spænding imødesete Storfilm om Pius XII — *Pastor Angelicus* — Premiere samtidig i en Snes italienske Storbyer. Med levende Interesse har man overalt i den katolske Verden set hen til denne Films Fremkomst — adskillige Mennesker maaske dog med en vis Bekymring, idet man jo nødtøns ønsker at se Ting, for hvilke man nærer Højagtelse og Respekt, profaneret i den Grad, som Filmen bedre end noget andet er i Stand til at gøre — men Resultatet har i hvert Fald overtruffet alle Forventninger, hvilket tydeligst kommer til Udtryk i den begejstrede Modtagelse, der er blevet *Pastor Angelicus* til Del i den italienske Hovedstad, hvor Filmen stadig fortsætter »con grande successo«.

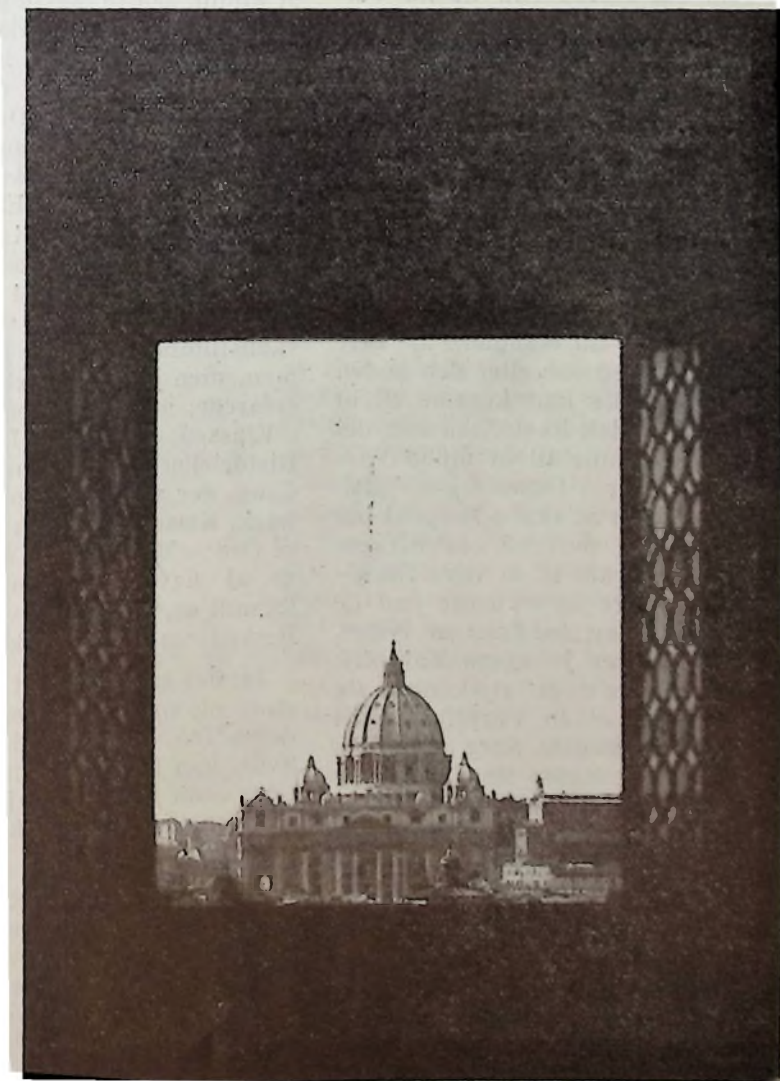
Pastor Angelicus, den første filmatiserede Biografi over en Pave, er fremstillet af *Centro Cattolico Cinematografico* i Anledning af den hellige Faders femogtyve Aars Bispejubilæum og former sig som en historisk Dokumentation, en begejstret Hyldest til Pius XII's Liv og Værk. Men den er mere end en lyrisk Skildring af den hvidklædte Skikkelse i Vatikanet, mere end en farverig Beretning om Livet indenfor den lille Stats Omraade. Man har formaaet at give et klart Billede af Pius XII, og mere end det: som gennem et aabent Vindu oplever

ne, hvor Tusinder flokkes om den fælles Fader. Endvidere faar man — og det er ikke Filmens uvæsentligste Afsnit — et tydeligt Billede af den omfattende caritative Virksomhed, der paa den hellige Faders Initiativ udføres til Gavn for dem, der er ramt af Krigens Nød og Ulykke. *Pastor Angelicus* er ikke Fortællingen om en ensom Mand i Vatikanets store Hus, i saa Fald vilde Filmen ikke have haft større Betydning end en hvilken som helst anden Film og hurtigt være glemt igen, i saa Fald var det kun en Skildring af en maaske i og for sig interessant Person, af en Basilika og en Række døde Ting af en vis historisk og kunstnerisk Værdi. *Pastor Angelicus* er imidlertid Beretningen om den gode Hyrde, om »pastor angelicus«, der vaager over sin Hjord, som omfatter hele Verden, om Paven, der lever for sine Børn, som samler dem og repræsenterer dem — det er Beretningen om Verdenskirken, om Katolicismen. Tidspunktet, hvor

Sluttes Side 75

man i Filmens anden Del den hellige Faders Arbejdsdag, man har her Lejlighed til at kaste et Blik ind i Statssekretariatet, hvor hele Verdens Puls slag fornemmes, man møder Herskere og Diplomater, der kommer for at bringe Kristi Stedfortræder deres Hyldest eller overrække deres Akkreditiver. I den svimlende Højde over Michelangelos dristige Kuppel, hvor det evige Rom, Verdens Midtpunkt, ligger udbredt for ens Fødder som en Lilliputby, føler man Vinden stryge hen over Ansigtet, og man indaander den verdensfjerne Stilhed, der hersker i de skyggefulde Alléer i Vatikanets Haver, man oplever den storslaaede Pragt, der omgiver en af San Pietros store Dage, hvor det store Tempel og Pladsen foran fyldes til Trængsel, og man deltager i Audienser-

Mit Barn og de andre fortsat fra Side 71

brugt Legetøj til Børnehaver, og det vil lære Barmhertighedens Dyd. Indprent dem en venlig Indstilling overfor alt levende. De skal være hjælpsomme — »a good turn every day« — det er Spejdernes Motto, men det kunde lige saa godt være det katolske Barns Valgsprog. Det kan udføres paa mange Maader, f. Eks. ved at Barnet rejser sig i Sporvognen for ældre eller syge, ved at være hjælpsom og villig. Kan det ikke hjælpe paa anden Maade, saa blot ved en lille Bøn for den Stakkel, der suser af Sted i Ambulance. De andre stimler nysgerrige sammen ved Ulykkesstedet, det katolske Barn beder.

Lær Børnene Ringeagt for alt forgængeligt. — Lær dem at føle sig større end denne Verden. Det betyder intet, om et Menneske er grimt, eller om det er rigt. Det kommer kun an paa, om det er et godt Menneske, der prøver paa at gøre Guds Vilje i alle Ting. Alt andet betyder intet i Vor Herres Øjne. Man maa huske selv at gennemføre den Anskuelse i sin Vurdering af Mennesker og sin Omtale af dem.

Er det nu saadan, at vore Børn af den ene eller den anden Grund ikke kan komme til at gaa i katolsk Skole, saa kan det ogsaa komme til at møde Vanskeligheder. Ogsaa her gælder det om at skabe Respekt om Barnet og dermed om Kirken. Hjælp Barnet til at være flinkere, lydigere og ærligere end de andre. »Han forstaar at lystre, men han er jo ogsaa Katolik«. Det er ikke noget at skamme sig over, det er en Forpligtelse til at yde sit Bedste. Sørg ogsaa for, at Barnet, netop naar det ikke gaar i katolsk Skole, bliver særlig godt oplært i sin Tro. Det er en Forpoststilling at indtage. I sin Tid, da min store Pige gik i Kommuneskole, samledes Katolikkerne fra de mindste Klasser en Gang om Ugen efter Skoletid uden for Skolen og spadserede i samlet Trop — de var en 6—8

Stykker — til Brønshøj, hvor Pastor Benzon underviste dem. Det gav dem en Samhørighedsfølelse, en Følelse af at høre til samme Familie.

Desuden lærte de hinanden at kende undervejs, blev Venner med andre katolske Børn. Det tror jeg ogsaa betyder meget, at de faar gode katolske Kammerater. Man maa, især hvis Børnene ikke gaar i katolsk Skole, bevidst sørge for, at de kommer sammen med katolske jævnaldrende og holde sit Hjem aabent for dem. De skal føle, at de ikke staar ene. Naturligvis maa man ved først givne Lejlighed — helst personlig — meddele Kommuneskolen, at ens Barn er Katolik. Det bliver formentlig, naar Peter skal have fri fra Skole for at kunne gaa til Messe paa Allehelgensdag eller en anden særlig katolsk Festdag. Vær blot ikke forknyt; Skolen tager det maaske anderledes, end De tror. I hvert Fald har de paa Skolen godt af at se, at der ogsaa er Katolikker her i Landet. Eller maaske det gaar, som i et Tilfælde jeg kender, hvor en Lærer Gang paa Gang var ved at fortælle Morsomheder, det vil sige Ondskabsfuldheder om Katolicismen, men tog sig i det, da han erfarede, at der var en Katolik i Klassen. En anden Lærer, en Historielærer, raadspurgte hver Gang, der var noget specielt katolsk, Klassens Katolik med disse Ord: »Men vi er jo saa heldige at have en Fagmand her iblandt os, han kan give os fuld Besked om dette Punkt«.

Ja, det gælder om at Børnene, store og smaa, ved Besked med deres Tro, saa de altid kan give Svar, kan benyttes som Kapaciteter, som Fagfolk. Skjul aldrig, at Børnene er Katolikker!

Men er det, som det skal være, saa gaar Børnene i katolsk Skole, faar Undervisning af Lærere, der alle har samme Livsanskuelse. Der kommer en Helhed over Undervisningen og over Karakteropdragelsen, som ikke kan

naas paa anden Vis. Et Samarbejde mellem Hjem og Skole, hvor Skolen fremelsker netop de Dyder, som Hjemmet helst ser Børnene smykket med. Det er i den skønneste Orden. — Men eet afskrækker mange Forældre: der er saa lang Vej til den katolske Skole. Lille Peter maa køre med Sporvogn eller Tog, det er for svært for ham. Vi kan ikke altid følge ham, og desuden bliver han altfor træt af den lange Tur Dag ud og Dag ind. Der-til er kun eet at sige, tror vi, eller tror vi ikke paa Vor Herre? Naar vi nu bringer Ham det Offer, som det ofte kan være at sende Barnet i katolsk Skole, saa sørger Vor Herre ogsaa nok for Resten, — ellers kunde vi da bede ham om det. I øvrigt kan man ogsaa lære Barnet en ekstra lille Bøn til Værneengelen, og selv bede ham passe godt paa lille Peter idag paa Skolevejen, at der intet ondt skal ske ham, men at alt maa gaa saa godt. Desuden lærer Børnene meget hurtigt, end man tror, at færdes sikkert i Byen. Alle i Sporvogne eller Tog er venlige mod det lille Barn med Tornystret, der hver Dag kører med samme Sporvogn eller Tog paa samme Tid. Efterhaanden kender baade Konduktør og Passagerer den lille Mand og savner ham, naar han er borte.

En Ting til kan man rent praktisk gøre, for at den lange Skolevej ikke skal tære for meget paa Barnets Sundhed; drage Omsorg for et ekstra solidt og vitaminrigt Maaltid, naar lille Peter kommer hjem fra Skole, hjælpe ham af med Tøjet, være hjemme naar han kommer, lade ham slappe af, for han er træt. Sørg for, at han den øvrige Tid faar rigelig frisk Luft, Leg og Søvn. Mere end almindeligt maa man tage sig af disse Ting, maaske de andre siger, at det er noget Pjat. Men Barnet med den lange Skolevej, har det virkelig meget strengere end de andre Børn og fordrer derfor ogsaa mere Omhu.

Skal vore Børn hævde sig blandt de andre, skal de svare til det, være de ypperste paa

et eller andel Felt, saa de kan være bekendt at være Katolikker, saa maa vi Mødre passe paa en Ting til, at vi ikke er Kyllingemødre, der pyldrer om Børnene tidlig og silde, angste for, hvad de kan komme til i den vilde, raa Verden. Kyllingemødre, der ikke tør lade Børnene slippe Mors Skørter, faar angstelige, peterforsigtige Børn, der nærer Mistillid til alt nyt og fremmed, som Mor ikke har sagt god for; de bliver kritiske over for alt og alle, ufriske og forsagte. Naturligvis maa vi passe paa vore Børn, gøre vort, saa gør Vor Herre Resten; men ikke hænge over Børnene — heller ikke religiøst — fortæl dem, at ikke alle Mennesker er gode, ligesom Barnet selv ikke er god altid. Lær det, hvad det maa vogte sig for, og slip det løs i Verden med aabne Øjne. Katolske Børn er glade og frejdige Børn.

Sørg for at Barnet føler sig tryk i Hjemmet, her tør jeg være, her er min Plads. Det giver Balance indadtil og Styrke udadtil. Man maa bestræbe sig for at gøre Hjemmet til et Billede paa vort fælles og endelige Hjem i Himlen hos Gud Fader, hvor alt er idel Tryghed. Vi har alle i Dag, maaske mere end nogensinde før, Brug for et trykt, roligt Sted, hvor der ikke er Kritik, og ikke er Tvedragt, hvor vi falder til, og føler os hjemme. Kan vi katolske Mødre gøre Hjemmet til et saadant Sted, saa skal vore Børn ogsaa nok klare sig i Verden uden for Hjemmets fire Vægge som selvstændige Mennesker. Hjemmet er den Udfaldsport, hvorfra det lille Menneske skal begynde sit Erobringstogt ud i Virkeligheden; med Hjemmet sikkert i Ryggen kan det tage Verden i Besiddelse, og hvilken Styrke, hvilken Slagkraft giver det ikke?

Bodil Plate-Petersen.

Kapelruin i Haraldsted. Relikvier er paa sin Vis de danske Katolikkers Bidrag til den nordiske Tanke. Til Nordens Apostel retter vi vore Bønner om en lykkelig Fremtid for de nordiske Lande.

Processionen finder Sted Søndag d. 31. Januar Kl. 17 med Deltagelse af de fleste københavnske Præster.

Pastor Angelicus fortsat fra S. 73

denne Film kommer frem, synes som valgt af Forsynet. Alle og enhver, Katolik som Ikke-Katolik, vil i denne storslaaede Film, der munder ud i en stormende Hyldest til den kristne Næstekærlighed og Freden, fornemme en Parole, en Røst, som taler til Hjertet, et Glimt af noget, som alle — bevidst eller ubevidst — ser hen til med Længsel.

Peregrinus.

Københavnernes Valfart

til St. Ansgars Relikvier

St. Ansgars Relikvieskrin i St. Ansgars Kirke

Københavnernes Valfart til St. Ansgars Relikvier i Domkirken er en gammel Tradition, der

bør vedblive at være Vinterens Sidestykke til den sommerlige Valfart til St. Knud Hertugs

Gilderne arrangerer Ungdomsfest

Mange vil erindre Sankt Knuds Gildernes store Fest i Odd Fellow Palæet for snart 1½ Aar siden. Det var en Fest, som baade ved sit Indhold og sit Format bidrog til at gøre Gildetanken levende hos mange, og opmuntrede af Heldet besluttede Gildernes Ledelse at gøre Fester af denne Art til et Led i københavnsk katolsk Liv. Sankt Knuds Gilderne indbyder nu atter til Fest, denne Gang i Borgernes Hus, Onsdag den 3. Marts, nogle Dage før Fastens Begyndelse. Vi skal senere komme tilbage til denne Aftens Program og her blot meddele, at Festen bliver en Ungdomsfest, der ved Siden af dette at blive en Aften, som Ungdommen maaske senere ønsker gentaget, skulde blive en storstilet Propaganda for Gilderne og derigennem en Spore for mange Unge til at løfte med i denne Sag, af hvilken saa meget afhænger for Kirkens Trivsel i Danmark.

Foreløbig altsaa blot dette. Reserver Onsdag den 3. Marts for Gildernes Ungdomsfest.

Liturgisk Kalender

Jan.-Febr.

31. S. *) 4. Søndag e. Epiphani.

(hvid) St. Ansgar, Værnehelgen for det Apostoliske Vikariat (821); 2. Bøn: Søndagen (93), 3. Bøn (kun i st. Messer): St. Johannes Bosco ([47]); Trefoldigheds Præfation (521).

1. M. St. Ignatius (808).

(rød)

2. Ti. Kyndelmisse eller Jomfru (hvid) Marias Renselse (816).

3. O.**) ST. ANSGAR, Værnehelgen for det Apostoliske Vikariat (821).

4. T. St. Andreas Corsinus (825); (hvid) 2. Bøn: St. Ansgars Oktav (821); Credo.

5. F. St. Agathe (826); 2. Bøn: (rød) St. Ansgars Oktav (821); Credo.

6. L. St. Titus (828); 2. Bøn: Oklaven (821), 3. Bøn: St. Dorothea ([61]); Credo.

7. S. 5. Søndag e. Epiphani (95). Kyndelmisse (810).

*) Søndag d. 31. Jan. afholdes i alle Kirker og Kapeller Kollekt for St. Ansgarius-Bonifacius-Foreningen (den danske katolske Kirkesag).

**) Onsdag d. 3. Febr. meddeles de fleste Steder St. Blasius-Velsignelsen (se Messebog S. 825); de troende bør selv svare „Amen“ efter Velsignelsen, der slutter med Ordene: „In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti“.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER ≈

Kirkens Lærer i Mystik

»Les œuvres spirituelles du bienheureux Père Jean de la Croix I.« (Desclie de Brouwer).

St. Johannes af Korset blev født i Fontiveros ved Avila i 1542. I Fjor var det saaledes 400 Aaret for hans Fødsel, og i den Anledning har franske Karmelitter paabegyndt en Nyudgave paa Fransk af denne Kirkelærers Skrifter. Forhaabentlig faar vi engang disse faa Bøger paa Dansk, ikke blot fordi de er skrevet af Kirkens Lærer i den mystiske Videnskab til de fuldkomnetheds-stræbendes Belæring, men ogsaa fordi de vil være egnede til at give vor ikke-katolske Omverden den rette Forstaaelse af katolsk Mystik, især af Forbindelsen mellem den mystiske Erkendelse og Kirkens teologiske Lære. (H. Brøndsteds Doktordisputats fra 1932 om St. Johannes lod jo et og andet tilbage at ønske i saa Henseende). Men bedst er det nok, om vi herhjemme begynder med en mere alment tilgængelig Levnedsskildring af St. Johannes af Korset som et Sidestykke til, hvad vi har om det andet store Navn i den spanske Mystik, St. Teresa. Han døde (ligesom St. Thomas af Aquin, med hvem han viser saa mange Berøringspunkter) ganske kort før sit 50. Aar, og det var ikke til at undres over efter de voldsomme Tildragelser, hans Liv var opfyldt af. Hans Biografi vil være ligefrem Romanlæsning, spændende, rystende og gribeende.

Imens maa vi læse hans Værker paa et af Hovedsprogene, og de findes paa dem alle i moderne, omhyggelige Udgaver. Omhyggeligheden har været meget nødvendig. Selv skrev han, saavidt vides, kun et enkelt Manuskript af hver af sine Bøger, men det slog ikke til, eftersom de ikke blev befordret i Trykken, og Efterspørgslen fra Læsere var enorm. (En af de ivrigste var den østrigske Keiserinde Maria, Filip II's Søster). Et Vidne fra Beatifikationsprocessen mente, at med Undtagelse af den Hellige Skrift eksisterede ingen Bøger i saa man-

ge Afskrifter. Eftersom nu selve Manuskripterne ret snart gik tabt, og Afskrifternes Mængde naturligvis betød et Væld af Varianter, var det ikke nemt, da Værkerne endelig i 1618 skulde trykkes (27 Aar efter Helgenens Død). Dertil kom, at Frygten for den falske Mystiks Tilhængere og for dem, der laa paa Lur efter at gribe enhver Mystiker i farlige Tilnærmelser til den falske Mystik, fik Udgiveren til helt at springe en af St. Johannes Bøger over, saavel som til at rette og glatte i de andre, baade af teologisk Forsigtighed og nogle Steder af en Følelse, som senere Tider har kaldt Guvernante-Snerperi (begge Dele lige ubegrundet her).

Som Følge heraf har det ikke været et ringe Arbejde i senere Tider at søge saa nær tilbage til den originale (forsvundne) Tekst som muligt. De bedste Udgaver er Pater Gerados fra Toledo (1912-14), efter hvilken den fortræffelige tyske Udgave (München 1926 og flg.) er oversat — og den nyeste ved Pater Silverio fra Burgos (1929—31), der ligger til Grund for den sikkert for Danskere lettest tilgængelige engelske Udgave fra 1934-5 (London, Sheed and Ward). Den nye franske Udgave adskiller sig fra de andre Oversættelser derved, at den ikke er en Ny-Oversættelse, men i Hovedsagen en sproglig Modernisering af en gammel Pariser-Karmelit, Pater Cypriens Oversættelse fra 1641, som nyder stor Anseelse for sit franske Sprogs Skyld og sin teologiske Præcision. Dog har Udgiverne gennemarbejdet Père Cypriens Bog for at bringe Overensstemmelse tilveje med de nye spanske Udgaver; de har tilmed paa enkelte Steder ført den kritiske Tekstrevision videre.

Det første Bind af Nyudgaven omfatter »Bestigningen af Karmels Bjerg« og »Den mørke Nat«, begge med fyldige Indledninger, men uden kritisk Noteapparat.

H. D. T. K.

En billig katolsk Bogsamling

kan De skaffe Dem gennem Pauluskredsen, der har udgivet flere end 60 katolske Bøger. Skriv efter Katalog.

Frederikssundsvej 225, Brh.

BERNH. HANSEN'S BOGTRYKKERI

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 Privat: Sundby 836

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør til vore Hospitaler, Kirker, Skoler etc. . Bedste Referencer.

Sygeplejerske-Forbundets

Nytaarsfest

Den 12. Januar 1943

I godt to Aar har vort Forbund bestaaet, og vi er allerede begyndt at have Traditioner! Vor Nytaarsfest blev som sædvanlig holdt paa St. Josefs Hospital og formede sig som en smuk og fornøjelig Aften. Efter »Vær velkommen Herrens Aar« bød Formanden velkommen og gav en kort Oversigt over Forbundets Arbejde i 1942 samt takkede for det gode Samarbejde med Præster, Søstre og Forbundets andre Medlemmer. Forbundets Arbejde bæres ikke oppe af 2—3 Mennesker, men udføres og tilrettelægges af samtlige Medlemmer, der forstaar dets Betydning i katolsk Aktion og føler Ansvar herfor. Derefter spillede Organist *Frankerup* for os, bl. a. af Chopin og Beethoven, Frk. *Beate Perch* oplæste og reciterede meget smukt bl. a. et Julebrev fra en lille russisk Dreng og »Stjerner« af Johs. Jørgensen. Elever fra St. Josefs Hospital spillede og sang smaa muntre Sketches, der gjorde stor Lykke.

Vi var glade for at se flere af vore Præster og Søstre rundt omkring ved Bordene, der var pyntet meget smukt med vort Emblems Farver: blaat og Guld, ligesom hele Skolestuen var henrivende udsmykket med smaa Julelamper og udskaarne Engle og med levende Lys overalt paa de festligt dækkede Kaffeborde.

Vi fik Nytaarshilsen fra Biskoppen, fra adskillige Præster og Søsterordner, Telegram fra St. Maria Hospital og en særlig Glæde var en Hilsen fra det belgiske Sygeplejerskeforbunds Sekretær.

Pater *Scherz* ønskede Forbundet en god Fremtid i den rette katolske Aand, og Dansk Sygeplejerskeadss Formand, Frk. *Maria Madsen*, der havde gjort os den store Glæde at være med, udtalte bl. a.: »Jeg er en Smule beklemt, da det er første Gang, jeg er til katolsk Fest! Mange Spørgsmaal dukker op, og meget undrer jeg mig over, bl. a.: *hvorfor* maa Nonner ikke drikke Kaffe, naar Præster maa?? (Stormende Jubel). Dette er dog kun Smaating. Frk. *Howitz* sagde i sin Velkomsttale, at eet af Forbundets Maal var at bede for den danske Sygeplejerskestand, og det glædede mig meget! Det vil jeg sige Tak for. Vi er trods alle Forskelligheder i samme Baaed. Vi vil alle Guds Riges Udbredelse, saa maa vi gaa den Vej, vi kan bruge og beholde vor aandelige Frihed! Vi har alle Ansvar som Kristne, og vort Maal er *Guds Riges Komme*.«

Senere var der Bortlodning af mange smukke Ting og flere Bøger, bl. a. »I Dronningens Navn«, »Himmeriges Nøgler« og »Don Bos-

co«. Aftenen sluttede i Kirken, hvor Organist *Frankerup* spillede Julepastoralen og Pastor *Th. Møller* talte til os om Betydningen af Fagenes Sammenslutninger, at alle burde være med og yde sin Indsats, for at Arbejdet der kan blive saa godt som muligt, — om hvor vigtig den personlige Helliggørelse er baade for den enkelte og for Samfundet, som er bygget op af de smaa Celler.

Efter den præstelige Velsignelse gik hver til sit.

Et Medlem.

Til Medlemmerne! Husk Bibeltimen paa *St. Josefs Hospital Mandag d. 8. Februar Kl. 20 pr. Gennemgang af Efeserbrevet.*

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Lørdag d. 30. Januar Kl. 20 pr. Kredsmede: Emne: »Hyad Paulus oplevede paa sin 1. Rejse« Ap. G. 12—14 incl. Indledere: Helene Ajspur og Svend Pehrson. De 2 Minutter, John Witttrup-Pedersen. Kaffebord, kammeratligt Samvær. Praktisk Arrangement Gruppe II.

Søndag d. 31. Januar. Travetur. Springforbi-Rundforbi-Holte. Start fra Stenosgade Kl. 10. Med Tog fra Hovedbanegaarden til Springforbi. Billet Holte-retur Kr. 1.80. Hjemkomst ca. Kl. 17.30. Medbring Madpakke og Vandresangbog. Turledere Arthur og Jørgen.

Lørdag d. 6. Februar Kl. 20—22. »Ung Aften«.

NB: Paa Grund af Aftenkørsens Indskrænkning vil vore ordinære Møder indtil videre blive afsluttet Kl. 22.30. Som Følge deraf vil vi begynde Møderne absolut *præcis Kl. 20.*

Ordrup.

Tirsdag d. 2. Februar Kl. 20 pr. Foredragsmede. Foredrag i store Træk om Liturgien paa Kirkens Festsdage. Lodtrækning om en katolsk Bog. Senere Hvem-ved hvad? o. a.

Tirsdag d. 9. Februar. Klubmede (Aabent Hus). Bob, Bordtennis og Skakturneringer. Evt. Radio.

Tirsdag d. 16. Februar Kl. 20 pr. Foredragsmede.

Amager.

Søndag d. 31. Januar Vandretur ud i det blaa. Vi starter efter halvni-Messen, tager Mad med til Frokost, og Turen kommer til at koste Kr. 0.90, plus hvad I evt. vil nyde til Maden. Turleder: Henrik Gulfer.

Lørdag d. 6. Februar. Husk der er Fællesmede.

D. K. K. F.

beder de Damer, som eventuelt har nogle Stofrester og lignende, de kan undvære, om venligst at give det til Forarbejdning af Tombolagevinster til »Prinsesse Margrethes Feriehem«s Bod paa Børnehjælpsdagen. Sekretariatet, Ndr. Frihavnsgade 26, modtager alt med Tak.

Er der nogle Damer, som selv vil lave nogle Smaating til Boden, vil det blive modtaget med stor Taknemlighed. Tingene kan da indsendes til Sekretariatet i Slutningen af April.

Hallo! Trørød kalder!

Danmarks katolske Kvindeforbund indbyder alle unge Piger, som tidligere, da de endnu gik i Skole, har holdt Sommerferie i »Prinsesse Margrethes Feriehem« i Trørød, til en selskabelig Sammenkomst i Katolsk Centralskole, Nørrebrogade 27, Søndag den 31. Januar Kl. 19 $\frac{3}{4}$. Underholdning og Kaffebord og Lejlighed til at opfriske gamle Sommerferieminder med Kammeraterne.

Tilmeldelse ved Henvendelse til D. K. K. F.s Sekretariat, Ndr. Frihavnsgade 26, Grevinde Scheel, Øbro 9250, eller til Sct. Josephsøstre, Centralskolen, Nora 6166.

St. Dominikus' 3. Orden

Møde Onsdag d. 3. Febr. Kl. 20. Gennemgang af Officiets Ophugning i store Træk.

**En smuk Begravelse
for 300 Kroner**

**W. MÜLLER'S
BEGRAVELSESFØRRETNINGER**
Allégade 13 *C. 6536 Amagerbrg. 145 Am. 7671

indbefatter hvid Kiste,
Kørsel til Kapellet,
Gravsted og Gravning,
Kapel med Orgelpil,
Kørsang, Lys og Træer,
Ligbærere,
Blomster om Kisten,
trykte Sange,
samt Vogn til Præsten.

Saadan gik det aldrig

Ind imellem -

i Bøgerne!

Den store amerikanske Humorist *Mark Twain* fortæller to Historier efter hinanden i en af sine Bøger. Den ene er »Historien om den lille uartige Dreng, der aldrig kom galt af Sted«, og den anden er »Historien om den lille artige Dreng, der altid kom galt af Sted«.

— Det var mærkeligt med Jim, fortæller *Mark Twain* bedrøvet, for skønt han var en forfærdelig uartig Dreng og kom Tjære i sin Mors Syltetøj, klæde Klassens artige Dreng, slog sin Lillesøster og sejlede ud paa Fjorden om Søndagen, hvor ingen maatte sejle paa Fjorden, stjal af Naboens Æbletræ, m. m. m., slog Lynet alligevel ikke ned og ramte ham, og han faldt ikke ned af Træet og brækkede Lemmerne. Hans Lillesøster sygnede ikke hen efter Slagene, saa han fik Lejlighed til at angre og blive en god Dreng, tværtimod, hun kom sig hurtigt, og da han som voksen vendte hjem efter sine lange Rejser, gik han ikke hen for at dvæle vemodigt ved sit af Vædbend omkransede Barndomshjems Ruiner, tværtimod — det første, han foretog sig, var at drikke sig fuld som en Allike. Da han blev gift, slog han Kone og Børn ihjel, men det gik ham alligevel fint i Modsætning til alle smaa uartige Dreng i Bøgerne. Han endte som en af Byens rigeste og anseteste Mænd. Forunderligt, sukker Forfatteren — helt omvendt af, hvordan det gaar i Bøgerne.

*

Bagefter kommer Historien om den lille uheldige, artige Dreng. Ih, sikken en Umage han gjorde sig for at være rar og god, men altid fik han Skinnet imod sig. Enten tog

andre Æren for hans Bedrifter, eller ogsaa faldt Forsøgene ynkeligt ud, og det endte med, at han sprang i Luften, saa der ikke engang blev noget tilbage af ham at begrave og holde en smuk Tale for. Forunderligt, sukker Forfatteren igen. Lige omvendt af, hvordan det gaar alle artige smaa Dreng i Bøgerne.

Mark Twain var en Alvorsmand midt i sin Morsomhed. Uden at hæve den moralske Pegefinger en eneste Gang fortæller han den dystre Sandhed om det Godes svære Kaar i denne Verden og det Ondes Triumfer, som vi allesammen ser det omkring os til daglig. Egoisme og Ondskab medfører langtfra altid Hævnen omgaaende. Tvilvsomme Forretningsmetoder indbringer vældige Fortjenester, og Ærligheden kan bringe sin Mand i de pinligste Situationer og de største Besværligheder. Rundt om i Europa oplever man, hvordan det kan føre til Fortabelse af alle materielle Goder at bekende en Overbevisning, mens de, der følger med Strømmen, maaske triumferer og indtager de højeste Stillinger.

Mark Twain vilde bare fortælle paa sin egen uhøjtidelige Maade, at man ikke skal være god for at faa Tak for det af andre eller gøre sig yndet og velhavende. Han er ikke fri for at være lidt spydig over den lille artige, men oh, saa uheldige Drengs Forsøg paa at synes from fremfor at være det. Han er som en tyk blaa Streg under, at Fromhed og Karriere ikke altid følges ad. Lønnen for den Smule godt, vi naar at udrette her, er det ikke sikkert, Vorherre har tænkt sig at uddele førend i Himlen.

Spørgekasse

Index

1. Er det rigtigt, at A. J. Cronin's Bøger er paa Index? Er der andre Oversættelser til Dansk, der er paa Index?

2. Hvordan kan man vide, om Bøger ikke er forbudte, naar de dog har som Formaal at bekæmpe den katolske Lære (som f. Eks. visse Romaner fra Reformationstiden)?

E. N.

Svar:

ad 1. Navnet Cronin findes ikke i den nyeste Udgave af Index, som udkom i 1940. — Naar et Værk i Originalsproget er sat paa Index, rammes ogsaa alle Oversættelser af samme Fordømmelse og Forbud (can. 1936).

ad 2. Naar en Bog har som Formaal med sin Argumentation at bekæmpe den katolske Lære, saa er den forbudt (under Exkommunikations Ansvar), ligemeget om den staar paa Index eller ikke. Da det i den moderne Tid er blevet umuligt for de kirkelige Myndigheder at overvaage den kæmpemæssige Bogproduktion, er Index ikke mere saa effektiv som den engang har været, og Kirken har maattet gribe til et andet og mere omfattende Middel i Kampen mod daarlige Bøger, idet den i sin Lovbogs Canon 1399 har opstillet almengyldige Regler og Forbud, som beror paa de Erfaringer, Kirken har gjort i flere Hundrede Aar. Disse Regler omtalte vi udførligt i Ugebladets Nr. 45, 1942.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Henvendelser bedes venligst
rettet til CENTRAL 1868

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

Fra Pennevenne-Klubben

Savner De Forbindelse med andre Katolikker, saa vær med i Katolsk Pennevenne-Klub. Betingelserne er, at:

De er Katolik.

De skriver til Katolsk Ugeblad, Nørrebrogade 27 C, København N., fortæller om Deres Alder, Erhverv og Interesser.

De vedlægger 30 Øre i Porto.

De underskriver med tydeligt Navn og Adresse til Redaktionens Underretning og indsender Brevet i Konvolut, mærket „Pennevenner“.

Et halvt Hundrede Læsere i Ind- og Udland har allerede grebet denne Chance for at komme i Kontakt med Trofæller og dermed styrke Interessen for Kirken og deres Tro.

Ugens Pennevenner

Jeg er 17 Aar og passer Børn. Jeg vil gerne korrespondere med en jævnaldrende, katolsk ung Mand helst fra Vejle eller Fredericia. Jeg interesserer mig for Sport og Traveture og for at læse gode Bøger.

*

Jeg er 35 Aar og Haandværker og vil gerne i Forbindelse med en

kvindelig Penneven. Jeg har Interesse for Have, Rejser, Sang, Musik, Teater, Politik og hjemlig Hygge.

*

Jeg vil gerne bede Dem sætte mig i Forbindelse med en Herre og en Dame mellem 25 og 40 Aar, sammen med hvem jeg kan udveksle og forme Tanker udover Dagen og Vejen — med andre Ord Folk, der kulturelt er paa lige Fod med mig

selv. Jeg er 40 Aar og Bankmand. Mine Interesser er først og fremmest min Kirke, som jeg gerne vil have endnu større Kendskab til, men desuden Musik, Sprog og Friluftsliv. Jeg har rejst meget og taler Engelsk. Jeg elsker godt Humør, men at more mig med Kultur.

B. H.

*

Jeg er en ung Pige paa 19 Aar, ansat som Defektrice paa et Apotek, og vil gerne korrespondere med en Jævnaldrende. Mit Arbejde interesserer mig meget, men ogsaa Musik, gode Film, Litteratur og Friluftsliv har min store Interesse.

E. M.

Abonnementsbetalingen

De enkelte Abonnenter, som endnu ikke har betalt for Oktober Kvartal bedes venligst af Hensyn til Aarsregnskabet fremsende Beløbet senest 1. Februar d. A. paa Giro Nr. 570 42 sammen med Betaling for Januar Kvartal.

De Abonnenter, som har indbetalt Abonnementsafgift for hele 1943 takkes herved for den Lettelse, de derved yder Regnskabsføreren.

Administrationen.

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

C. Gerlach & Søn's Eff.

W. Deleuran

Edsvoren Messevinsleverandør

Fredericia

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Barnepleje

og Madlavning lærer Pigerne paa KATOLSK CENTRALSKOLE. Fra det nye Skoleaar faar Drengene Sløjdundervisning i samtlige Skoleklasser. Sprogundervisningen begynder i 5. Underklasse med Engelsk og i 1. Mellemlasse med Tysk. Ingen andre københavnske Skoler lægger saa stor Vægt paa Undervisningen i Skrivning (daglig Skrivetime i de første Skoleaar). Indmeldelser modtages hver Dag til alle Klasser, Nørrebrogade 27, Tlf. Nora 6166.

Bønnens Apostolat

Intentioner for Februar: At Freden blandt Nationerne maa bygges paa Retfærdighed og Kærlighed. — At de hedenske Elever i Missions-skolerne maa naa til Troen.

St. Ansgars Fest i Domkirken

Søndag d. 31. Kl. 10: Pontifical-messe hvorunder Pater Langsted C. S. S. R. vies til Diakon.

Kl. 17: Festandagt med Prædiken og Procession med Sct. Ansgars Relikvier.

Fredag 5. Februar. Efter 8-Messen udstilles Alterets højhellige Sakramente til Tilbedelse indtil Andagten Kl. 19,30. Efter Andagten er der Familieaften, hvor Pastor Knud Ballin holder Foredrag (med Lysbilleder m. m.) om »Den kristne Familie«. Derefter Kaffebord og musikalsk Underholdning. Billetter à 50 Øre faas i Sct. Ansgars Boghandel og i Kirkens Kontor. Søndag 7. Febr. Kl. 8: Reciteret Messe med Fælleskommunion. Kl. 10: Lysindvielse med Procession og Levitmesse. (Kyndelmisse).

Sakramentskirken

Mandag 1. Febr. Kl. 20 Menighedsmøde. Sognepræsten fortæller om et Besøg i et Trappistkloster. Unge Piger opfører en lille Komedie. Billet 60 Øre (Sukker maa medbringes). Torsdag 4. Febr. Kl. 20. Birgittaforeningen.

Jesu Hjerte Kirke

Søndag 31. Jan., St. Ansgars Fest, Kl. 10 Levitmesse, Kl. 18 Festandagt. Mandag 1. Febr. Kl. 20 Møde for unge Mænds Kongr. Tirsdag 2. Febr. Kl. 16,30 og 20 Møde for Immaculatakongregationen. Onsdag 3. Febr. meddeles Blasiusvelsignelsen efter hver Messe. Torsdag 4. Febr. Kl. 20 Møde for Mændenes Kongr. Fredag 5. Febr. Kl. 6 Sonekommunion.

St. Antoni Sogn

Tirs. 2. Febr. Kl. 20 Ungdomsmøde. Efter Mødet meddeles Bla-

siusvelsignelsen. Onsdag 3. Febr. efter Messen og i Dagens Løb meddeles Blasiusvelsignelsen. Fredag 5. Febr. Kl. 20 Andagt. Derefter Menighedsmøde med Lysbilledforedrag: »Hvornaar gaar Jorden under?« (Apokalypsen).

St. Mariæ Sogn

Fredag 5. Februar efter Andagten Kl. 19,30 Ungdomsmøde. Foredrag. Pakkefest. De to Minutter: Birgitta Samuelsen.

St. Andreas Sogn

Tirsdag 2. Febr. K. U. K. Onsd. 3. Febr. Blasiusvelsignelsen. Fred. 5. Febr. bortfalder Tilbedelsen Dagen igennem.

Aarhus Opland

Søndag den 31. Januar:

Ulstrup Mark: Kl. 10.

Ebeltoft (Villa Pax): Kl. 9¼.

Academicum Catholicum

AARHUS

Onsdag d. 3. Febr. Kl. 20,15.

Studiekredsmøde i Præstegaarden. Emne: Gennemgang af Karl Adam: »Das Wesen des Katholizismus«. Leder: Pater A. Lønskov S. J.

Derefter Møder hver anden Onsdag.

N. B.! *Den ændrede Mødedag og -tid!*

KØBENHAVN

Onsdag den 3. Febr. Kl. 19,30.

Ordinært Møde i Bredgade 67 A. Pastor Hubert Messerschmidt taler om »Den transcendentalfilosofiske Idealisme og Teologi«. (»Et Spørgsmaal paa Liv og Død for evangelisk Teologi.«).

Søndag den 7. Febr. Kl. 9,30.

Akademikermesse i Klosterkirken paa Jagtvejen.

Bagefter kan man spise sin medbragte Mad hos St. Lioba Søstrene. Kaffe kan faas, men Sukker maa medbringes.

Onsdag den 10. Febr. Kl. 19,30.

Studiekredsmøder i Bredgade 67 A. Studiekreds I: Emne »Filosofiens Grundelementer.« Leder: Pater H. Roos S. J. Studiekreds II: Emne: »Omstridte Kapitler i Kirkens Historie«. Leder Pater A. Otto S. J.

N. B.! *De ændrede Mødetider!*

Katolske Radioklubber

Da Regnskabet snart skal afsluttes anmodes alle Klubber om at indbetale Kontingent for Aaret 1942. Beløbene bedes indbetalt paa det sædvanlige Giro-Nr. 41947.

C. G. Simonsen, Kasserer.
Aavej 2, Nykøbing F.

Katolsk Samaritterforening

Generalforsamling afholdes Onsdag den 17. Februar Kl. 20 i Højskolens Lokaler, Bredgade 67 A, 2. Sal.

Dagsorden: 1. Valg af Dirigent. 2. Formanden aflægger Beretning. 3. Kassereren aflægger Regnskab. 4. Valg af Bestyrelsesmedlemmer. 5. Eventuelt.

Efter Generalforsamlingen følger Kaffebord. à Kr. 1,00.

Pædagogforbundet

Bemærk, at Pastor Brunnicardis Foredrag om Liturgisk Opdragelse ikke er Kl. 20, men Kl. 16 Torsdag d. 28. ds. paa Katolsk Centralskole.

K. U. K. Aarhus

Fred. 5. Febr. Kl. 20. I. Diskussionsaften om Pavestolen og Arbejderspørgsmaalet. »Leo XII« ved Pater J. Lønskov S. J.

Huslærerstilling søges

Student (Katolik) søger Stilling som Huslærer paa Landet. Billet mrk. 9999, Sylvester Hvid, Frederiksberggade 21, Kbh. K.

SANKT ANSGARS

Boghandel

Nedsatte Bøger 1943

Schindler, Liturgi, 1—11, Kr. 9,50. Schindler, Petrus, Paven og Rom, Kr. 1,00.

Schindler, Katolsk Kristenliv, Kr. 1,00.

Schindler, Jomfru Maria, Kr. 0,75. Beskow: Den kostbare Perle. Kr. 1,00.

Faas igen

Tillæget: Jesu Hjerte Messe, Kr. 0,10.

IN FESTO SANCTI ANSGARII, Kr. 0,10.

Nyheder

Franz Werfel, Sangen om Bernadette, uindb. heft. Kr. 15,60. 477 Sider.

Den verdenskendte Forfatter skildrer med poetisk Indgivelse og dyb menneskelig Forstaaelse den unge Pige, hvis Aabenbaringer gav Anledning til Forbavselse i Lourdes og senere talrige Helbredelser ved Kilden.

Schindler, Catholicisme: Kr. 3,75.

Sankt Ansgars Boghandel

København
Bredgade 67 - Palæ 4777
Giro 81851

Barnet og Kirken

I »Nationaltidende« og »Kristeligt Dagblad« har man i den senere Tid drøftet Barnets Forhold til Kirken. Det er ejendommeligt at se, hvor modstridende Meningerne er. Nogle mener, at danske Børn ofte er aandeligt forsømte og i høj Grad kunde trænge til religiøs Paavirkning. Andre synes, at vore Børn er udmærkede, og at det kun vilde være uklogt at »tvinge« dem til at gaa i Kirke. De vilde blot kede sig, og maaske endda faa Afsky for Kirkegang.

Et Indlæg skrives af en Dame, som i længere Tid har boet i det katolske Udland og har glædet sig over den Selvfølge, hvormed Børnene indtager deres faste Pladser i Kirken, og at Børnene ogsaa er selvfølgelige Gæster ved Altergangen.

En anden Indsender skriver (i »Kristeligt Dagblad«, 13.-1.).

»Det hændte i Aar i en dansk Kirke. Præsten havde endt sin Prædiken og derefter indbudt Menigheden til at gaa til Alters. Og han betonedede udtrykkeligt, at Indbydelsen gjaldt *enhver*.

Da det første Hold Nadvergæster knælede ved Altersranken, stod der bagved dem en lille Pige paa en halv Snes Aar. Hun hav-

de vel hørt, at Indbydelsen gjaldt enhver og i sin barnlige Troskyldighed ment, at den ogsaa gjaldt hende. Jeg glædede mig til at se et Barn deltage i Vor Herres Jesu Mindefest, et sjældent Syn i vore Sognekirker. Men nu kom Kirketjeneren; han højede sig med et Smil ned til Barnet og hviskede noget til hende, og saa gik hun skyndsomst tilbage til sin Plads nede i Kirken. Jeg maatte mindes, hvad der staar fortalt hos Evangelisten Markus: »Og de bar smaa Børn til ham, for at han skulde røre ved dem; men Disciplene truede dem, som bar dem frem. Men da Jesus saa det, blev han vred —«.

Der var næppe Grund til at bebrejde Kirketjeneren noget; han handlede kun i Overensstemmelse med vor Kirkes sædvanlige Praksis. Men er der ikke Grund til at bebrejde Kirken, at den ikke gør noget for at faa indført en bedre Praksis? I den katolske Kirke kan Forældre gaa til Alters med deres Børn, og det sker i flere grundtvigske Frimenigheder — i god Overensstemmelse med Oldkirkens Skik. Og man har ikke hørt noget om, at det medførte uheldige Følger af nogen Art.«

Naar man læser saadanne Artikler fra ikke-katolsk Side, følger man sig taknemmelig over vor Kirkes Rigdom. Selv om der blandt vore Børn ogsaa findes dem, der kun kommer i Kirke, fordi de *skal*, har vi heldigvis til Gengæld mange, som er glade for at komme i Kirke. Det er Børnene fra de gode Hjem, hvor Religiositeten udvikler sig som et naturligt Led af Tilværelsen. Den, der hører Børns Skriftemaal, kan oftest glæde sig over den Alvor og Oprigtighed, hvormed de bekender deres Smaafejl, og har man forberedt Børn til den første hellige Kommunion, ved man ogsaa en Del om, hvor modtagelige de kan være for Guds Tanker, og hvor inderligt de længes efter Hvide Søndag.

Men altid er det det afgørende, om Hjem, Skole og Kirke arbejder sammen i deres Paavirkning af Børnene.

Disse Linier skulde gerne virke som en kraftig Appel til de Forældre, der ikke er med til at føre Børnene til Mesteren. »Lad de smaa Børn komme til mig, og formen dem det ikke!«

C. B.

Horisonten rundt

Folkegaven til Biskoppen

I Søndags fejredes i Sct. Ansgars Kirke den hellige Ansgars Fest med stor Højtidelighed. Om Eftermiddagen deltog et stort Antal af Københavns Præster i Processionen med Relikvierne, og efter Andagten samledes Præsterne i Sakristiet, og her blev Folkegaven overrakt Biskoppen.

Det har naturligvis taget lang Tid at faa samlet de mange Underskrifter sammen fra hele Landet, men Resultatet var glædeligt. Der maa regnes med i alt Fald 7000 Underskrifter; nøjagtigt kan Tallet ikke blive, fordi adskillige har underskrevet sig paa f. Eks. følgende Maade: Familien Rasmussen. Idéen med de mange smaa Beløb slog godt an, for enhver kunde jo nu være med. Enhver Præst har været med til at modtage en 5-Øre af en lille Drengs ikke helt propre Næve; saa tog Drengen Plads foran Listen og med Tungen i Mundvigen af bare Spænding skrev han sit Navn. Enkelte Lister bærer ogsaa tydeligt Præget af, at de laa fremme i Vaabenhuset, gik rundt ved Menighedsmøder eller blev taget med ud paa Landet, naar Præsten cyklede derud, og maaske endda blev taget frem i en Kostald eller paa en Roemark, naar Arbejdet ikke kunde standses.

Det var derfor en virkelig Folkegave, som Provikaren overrakte Biskoppen, idet han fortalte Indsamlingens Historie og kunde bevidne, med hvilken Glæde Katolikkerne havde grebet denne Lejlighed til at vise Biskoppen deres Hengivenhed. Provikaren udtrykte Ønsket om, at Biskoppen, hver Gang han løfter Kalken i den hellige Messe, maa have Vikariatets Menigheder i sine Tanker.

Provikaren kunde oplyse, at der var indkommet i alt Kr. 3066,41, Udgifterne beløb sig til Kr. 58,40, saa Summen, der blev overrakt Biskoppen, beløb sig til Kr. 3008,01. Alle Navnelisterne er blevet indbundet af en ung,

kvindelig Bogbindersvend i et smukt Skindbind (hun har baa- de gjort Arbejdet og lagt Materiale til), og paa den forreste Side staar Indsamlingens Historie kort fortalt, saa man til sene Tider kan læse om danske Katolikkers Kærlighed til deres Biskop og Hengivenhed for Kirkens Sag i Jubilæumsaaret 1942.

Biskoppen takkede, idet han sammenlignede de mange smaa Bidrag, der tilsammen var blevet denne store Gave, med de mange Korn, der tilsammen bliver Hostier, de mange Druer, hvis Draaber tilsammen bliver Messens hellige Vin. Biskoppen takkede de mange fremmødte Præster og udtalte, at han snarest vilde lade Takken naa ud til alle, der har bidraget til Jubilæumsgaven.

Med Biskoppens Billigelse arbejder Billedhugger Aksel Theilmann allerede med at skabe saa smukt et Udkast, at Biskoppen dagligt vil kunne glæde sig over Kalken og den for kommende Slægter kan være et værdigt Vidne om vor Tids Evne til at skabe kirkelig Kunst.

Finland og Vatikanet

I Præsident Rytis Tale den 26. Januar forekom følgende bemærkelsesværdige Passus om Finlands diplomatiske Forbindelser med Vatikanet:

»Særlig bør nævnes,« sagde Præsidenten, »at der er oprettet et Gesandtskab i Vatikanstaten. Et saadant maatte anses for paakrævet, idet den hellige Stol paa Grund af sin Stilling og paa Grund af den Upartiskhed og Neutralitet og Fredskærlighed, den altid har lagt for Dagen, repræsenterer en vældig moralsk Kraft og en enestaaende Autoritet i den Vaabnenes og Voldens Verden, som vi i Øjeblikket lever i.«

Redaktør Bast om katolske Emner

I sine daglige Artikler »Mellem os sagt« i Berlinske Aften har Redaktør Jørgen Bast to

Dage i Træk berørt katolske Emner. Den 26. Januar skrev han om Sir Beveridges store engelske Socialplan. Her nævnte han bl. a.:

»I sin Befolkningsstatistik har han (Sir Beveridge) paavist, hvorledes den over hele Verden konstaterede Nedgang i Fødslerne har været mindst i Distrikter, hvor Katolicismen er saa stærk, at den har kunnet udrydde Brugen af antikonceptionelle Midler, og navnlig er hans Tal fra de forskellige hollandske Provinser meget lærerige.«

Dagen efter skrev Redaktør Bast om de allierede Statsnænds Møde i Casablanca. Artiklens smukke Slutning vil glæde alle Katolikker, der kender Charles de Foucauld fra Johannes Jørgensens Bog:

»Om der er blevet Tid til Sightseeing, ved jeg ikke — men ellers findes der i den hvide By en Plet, der ikke kan undgaa at bevæge den, der tror paa den hvide Races Mission i Verden, saa er Nationen i øvrigt ligegyldigt. Der staar den simple Marmorsten, der er rejst over *le Père de Foucauld*, som man har kaldt Frankrigs David Livingstone. Han var oprindelig *Vicomte de Foucauld*; han rejste i Sahara; han slog det algierske Oprør ned ved Bou-Amara i 1882 — men endte med at tage Munkeskuden paa og drage ud som Saharas Apostel. Han tjente Kirken og Videnskaben, til en Morderdolk ramte ham i 1916 — dybt inde i det Sahara, der havde besat ham, ved det *Tamar-rasset*, der ogsaa har spillet en Rolle under denne Krig.

Denne Sten med den allerede halvt forvitrede Indskrift staar som det tavse Vidnesbyrd om den Drømmenes og Idealernes Magt, der driver Mænd hinsides alle Grænser. Tal og Varer er tilsyneladende det dominerende i Koloniseringens Historie — men Stenen i Casablanca minder om, at der ogsaa ligger aandelige Kræfter bagved.«

Human og kristen Moral

Grækerne udmærkede sig i Moralvidenskaben. De skabte sig en storstilet Forestilling om denne Videnskab, og vi kan illustrere dette ved Hjælp af deres Opdagelse og Analyse af de etiske Begreber, saasom Lykke og Fornuft. Disse organiske Begreber i den græske Etik fandt et saadant Udtryk, at selv om der opstod forskellige etiske Systemer, blev selve Begreberne ikke draget i Tvivl.

Human Etiks Hovedbegreber

Lykken betragtes som Naturens Fuldbyrdelse, Menneskets sluttelige Fuldendelse, og det moralske Liv bestaar i at forbedre Mennesket hertil, det har ingen anden Eksistensberettigelse. *Dyden* er en erhvervet og tiltvandt Tilbøjelighed til noget godt, saaledes at man fra nu af handler ubesværet og med Glæde, naar det gælder dette Gode. Det er en Slags moralsk Kapitalopsparing, der er udført saaledes, at man nu gavmildt kan yde de hertilhørende gode Gerninger. Og der er mange Slags Dyder, da vore Handlinger er mange, og hvad hver af dem angaar, gives der en god og daarlig Brug. *Fornuften* er Menneskets kompetente Vejleder i dets Virksomhed. Den vejleder Mennesket til at finde den rette Kurs mellem hinanden modsatte Yderligheder; den foreskriver, hvad der er ret og rigtigt, og den tilpasser Handlingen nøjagtigt til dennes Genstand og Omstændigheder. At være moralsk vil sige at være fornuftig: at bruge Menneskets højeste og »mest guddommelige« Evne til sin Handlemaades Velfærd. Derfor er det, at der med Rette gives en Moralfilosofi, hvori Fornuften fastlægger sine Retningslinier for alle; og hos hvert Menneske er der en *phronesis*, for at hvert enkelt Menneske kan anvende disse almene Regler paa sine personlige Handlinger. Vi oversætter *phronesis*

med Klogskab og beskriver denne som den praktiske Evne, Fornuften erhverver sig til fra nu af med Sikkerhed at udøve sin naturlige Rolle som Vejleder.

Er Kristendommen en Modsætning hertil?

Man kunde synes, at Kristendommen maa have ringe Sympati med en saaledes opfattet Moral. At den overfor Tanken om Lykke vilde stille Tanken om Prøvelse og Lidelse, overfor Dyden stille Pligten, overfor Fornuften Lydighed imod Gud. Man kunde forestille sig, at den fulde, harmoniske Udvikling af Naturen til Menneskets fuldendte, autonome Uafhængighed vilde møde en Modsætning i de kristne Idealer om Møje, Forsagelse og Afhængighed. Mens Grækerne gjorde deres Moral skøn og tiltrækkende, kunde man mene, at Kristendommen vilde fremstille sin egen Moral som streng og uden Tilløkkelse.

Hvordan kunde Humanismen i saa Fald vedblive at eksistere eller at tolereres? Fordi denne Modsætning er falsk. Vi vil straks komme til at tale om Forskellen mellem de to Moralopfattelser, men af Hensyn til de fundamentale Idéer, vi vil minde om, maa det huskes, at hos de bedste Moralister er Kristendommen enig med Grækerne, og at den kristne Moral i hvert Fald ikke er mindre menneskelig end den græske.

De samme Begreber i Kristendommen

Ogsaa hos Kristne sigter det moralske Liv mod *Lykken*, bestemt som Menneskets Fuldkommengørelse. Prøvelsen udgør ikke den hele kristne Moral; Forpligtelser paalægges os ikke blot for at plage og friste os, men som noget vor Natur og vor Udvikling har Behov, en virke-

lig Betingelse for vor Lykke, De to etiske Opfattelser enes ogsaa om Tanken om *Dyden*, der resulterer i gode Gerninger, eftersom det er bedre at være befæstet i det gode end blot at øve det gode lejlighedsvis — enige ogsaa om, at *Dyden* gør Handlingen let og glædelig; naar man holder af det gode, er dette et Tegn paa en fastere Tilknytning til det. Naar Pligten opfattes som en vis Hemske paa Viljen, saaledes at den gode Handling kun fremgaar af Kamp og staar i Modsætning til den spontane Udøvelse af de almindelige indre Dispositioner — saa er denne Pligt aldeles ikke det kristne Moralideal. Og endelig lader Kristendommen paa samme Maade Fornuften beholde al sin Aktivitet, selv om visse Bud paalægges de Kristne og kommer fra Gud. Men netop fordi de kommer fra Gud, er de i fuldkommen Overensstemmelse med den højeste Fornuft og udpeger paa Forhaand de Veje, ad hvilke Fornuften leder os. Naar Mennesket adlyder Gud, opgiver det derfor ikke sin Autonomi, men understøttes i selve dennes Princip; det mister ikke sin Uafhængighed, men opnaar den tværtimod. For hvad andet betyder Uafhængighed af Gud end at forvildes i Slaveri? Budene er simpelthen almene Regler, som hvert Menneske selv maa bringe i Anvendelse paa sin personlige Tilværelse og sine Omstændigheder. De giver rigelig Plads for Menneskets Fornuft, Initiativ og Dømmekraft.

Kristendom og Menneskenatur

I Sammenhæng med disse Bemærkninger maa man understrege den gode Forstaaelse mellem den kristne Moral og Menneskenaturen. En Maade, hvorpaa dette kan gøres, er f. Eks. at paapege den legitime Plads, som Kristendommen giver alle de Virksomhedsformer, de Kunstarter og den Teknik, hvorved Mennesker har gjort det bedste ud af Livets Nødvendigheder og vendt alt, hvad hertil hører, til Skønhed og Behag. Da de var nødt til

at iføre sig Klæder, har Mennesker skabt Moder og al Paaklædningens Etikette; da de skulde tage Føde til sig, opfandt de alle de gastronomiske Kunstster; da de maatte søge Ly, udviklede de Arkitekturen. Kristendommen har ikke set med Vrede paa disse Ting, hvori Naturen har sat sine skønneste Blomster. Hos sine bedste Fortolkere anbefaler den tvertimod alle de Dyder, som Grækerne lagde Vægt paa til vor Adspredelse og Fornøjelse med saa fin en Sans for vore menneskelige Kaar. Det er ganske vist sandt, at Bossuet var urolig for dette, men det er et Punkt, hvor man har Lov til at søge anden Raadgiver.

Naar dette er blevet sagt, er vi i Stand til at komme ind paa det særlige ved den kristne Etik i Sammenligning med den græske. Dog maa det gøres med Betænkssomhed, saa Ligheden bevares selv i Forskelligheden. Og derfor vil vi behandle Sagen ad to parallelle Linier.

Naaden er Humanismen ukendt

Lad os allerførst sige, at Kristendommen adskiller sig fra en rent humanistisk Etik ved at hævde Guds Naade som en Nødvendighed for Menneskets moralske Liv. Den hævder dette af to Grunde. For det første, fordi den lærer, at Gud kalder Mennesket til et evigt Liv og en sluttelig Salighed, der i sand Betydning er *guddommelig* og følgende *overnaturlig*, og hvortil Mennesket ved egen Kraft er absolut ude af Stand til at hæve sig. For det andet, fordi den lærer, at eftersom vi er født i en Tilstand af Ufuldkommenhed og Vanære, d. v. s. i Arvesyndens Tilstand, saa er Mennesket saaledes stillet, at det ikke længere kan benytte blot sine naturlige Hjælpekilder, saaledes som det kunde have gjort, hvis Syndefaldet ikke havde fundet Sted. Derfor bliver Guds Naade uundværlig, og dette medfører en fuldstændig ny Stilling for Mennesket.

Vor Skæbne er Guds Haand

I Stedet for, at Menneskets Skæbne afhænger især af Mennesket selv, beror den nu især paa Gud. Vor Frelse afhænger af Guds Vilje og Guds Initiativ; et Initiativ, som vi er magtesløse til at sætte i Gang, fremkalde eller tilskynde. For selv naar vi begynder at bede om det, er det forud for os i selve vor Bøn. Naaden er en fri Gave, givet os af Guds Højsind, og naar vi siger, at Naaden er uundværlig, vil det sige, at vor Skæbne tages ud af vore egne Hænder og gives tilbage i Guds. Vi er klar over, at vi her berører en Række Lærepunkter, der har givet Anledning til lange Diskussioner blandt de Kristne indbyrdes, lige siden St. Augustin sejrrigt fastslog dem overfor Pelagius. Der findes endnu Meningsforskelligheder angaaende Maaden, hvorpaa Menneskets Afhængighed af Naaden lader sig forene med den menneskelige Frihed. Det er her tilladt at tro, at Stridighederne skyldtes nogle Teologers utilstrækkelige Forstaaelse af Tanken om Naadens absolutte og fuldstændige Karakter af fri Gave. Men ingen har nogensinde povet at tvivle om selve Nødvendigheden af Guds Hjælp; og akcepterer man den, og alt hvad den medfører, saa følger det derfor, at vi i alt, hvad der mest angaar os, er afhængige af en Anden.

Omvendelsen

Saaledes finder vi ved selve Begyndelsen til den kristne Moralære, i Læren om Naaden, en Sandhed, der virker forvirrende paa Humanisterne. Den vækker nogles Modvilje, men er velkommen for de religiøse Sind. Denne Sandhed medfører, at det »gode Liv« efter Kristendommens Opfattelse begynder med *Omvendelse*, d. v. s. Sjælens Bortvendelse fra en tidligere Tilknytning til Synden. En saadan Lære er meget forskellig fra den, der betragter det moralske Liv som en regelmæssig og normal Udvikling af gode Dispositioner, som vi allerede er i Besiddelse

af. Grækerne opnaaede Dyden gennem Opdragelse; de Kristne opnaar den — idet vi tænker paa den Dyd, der betyder noget for den evige Frelse — gennem Naaden og Omvendelsen. I det ene Tilfælde realiserer Mennesket sit eget Jeg, i det andet begynder det med at fornægte sig selv. Mennesket er selv nok til den første Opgave, ikke til den anden. I første Tilfælde er »et godt Liv« Menneskets eget Resultat, i det andet er det lige fra Begyndelsen af Guds Gave. Her er vi gaaet over til en fuldstændig ny Synsvinkel. Og af denne fundamentale Forskel i Princippet følger, at vi maa kunne finde visse praktiske Konsekvenser, hvor Forskellen viser sig paa mere konkret Maade.

Askesen

Der er Plads i Kristendommen til vor egen Kraft og Energi i Behandlingen af Menneskenaturen for bedre at helbrede dens Fordærvelse og Egoisme; Naaden selv har jo sine strenge Krav. Derfor finder vi de evangeliske Raad om Forsagelse, den kristne Askese og Spægelse til Opbygning af det ægte kristne Liv. Og hermed kan vi sammenligne Grækernes Ærbødighed og Æmhed overfor Legemet, deres Dyrkelse af Legemets Sundhed og Skønhed. Ganske vist er Legemet for os ikke Sjælens Fjende, men dens Ledsager; og dog har det blandt Kristne i Almindelighed mistet den privilegerede Stilling, det nød hos Grækerne.

Værdiernes Omgruppering

Desuden finder der hos de Kristne en vis Omgruppering Sted af de moralske Værdier. Frem for Hævnen (som Grækerne tillod og priste) foretrækker de Kristne Mildhed og Tilgivelse; i Stedet for Selvhævdelse sætter de Selvudslettelse og Ydmyghed (hvornaar saa meget som nævnede Grækerne Navnet paa denne Dyd?); og overfor den frie Raadighed over os selv stiller Kristendommen den Lydighed, der nyder saa stor Anseelse blandt den kristne Fuldkommen-

heds Mestre. Det var ikke en ren Humanisme, der lærte os disse Ting.

Dette Liv er kun Tærsklen til et andet

Kristendommen satte ikke saa stor Pris paa det menneskelige som saadant. Der findes, som St. Paulus siger, Skrøbeligheder hos et Menneske samtidig med stor aandelig Værdi; dette er »det rin-

ges Ophøjelse« i Kristendommen. Der findes endogsaa et ydre moralsk Liv, hvis Udvikling bliver delvis *begrænset* for at opnaa en rigere Forening med Gud, saaledes som vi finder det i det kontemplative Liv, der har blomstret lige siden Kristendommens Begyndelse. I Kristendommen kommer man til den Opfattelse, at dette Liv er Landflygtighed, mens vore sande Hjem er i Himlen.

(Stattes næste Uge).

Hvorfor vi blev Katolikker

En norskfødt Dame skriver til os fra Fyn:

Begyndelsen til min Konversion var en Time i Verdenshistorie i Skolen. Den katolske Kirke blev omtalt paa en saa lidt smigrende Maade, at jeg, der var ca. 8 Aar, bestemte mig til at gaa hen i Kirken og se, hvad der dog foregik. Siden blev jeg ved med at komme der. Tvivlen om min egen Religions Rigtighed var vakt og næredes i Aarenes Løb. Jeg fandt ingen Bund i Kristendommen, saadan som jeg lærte den.

Saa kom Konfirmationsalderen. Kunde det, jeg skulde »bekræfte« ved Alteret, nu ogsaa holdes? Hvad var Alterets Sakramente? Kom Jesus selv til mig? For hvor længe? Havde protestantiske Præster Magt til at forlade mig mine Synder? Hvor stod den norske Folkekirke?

Jeg fik intet Svar paa disse og lignende Spørgsmaal, men kæmpede mig igennem til en Konversion, som fandt Sted i København 1921.

Min Optagelse i Kirken og Modtagelsen af den første hellige Kommunion Dagen efter, er mit Livs lykkeligste Dage.

Kirken har givet og giver mig fremdeles Svar paa alt, hvad jeg ønsker. Den »diskuterer« ikke Jesus Kristus, men er selv Jesus Kristus.

Boromea.

I et ledsagende Brev til Red. giver samme Konvertit endnu følgende interessante Oplysninger:

De fleste af min Slægt var kun til Alters een Gang i deres Liv: ved deres Konfirmation. Ingen kunde give mig en tilfredsstillende Forklaring paa, hvad Sakramentet egentlig var.

En Præst anbefalede »Samvittighedsransagelse« hver Aften. Men hvad saa? Noget Skriftemaal fandtes jo ikke.

Sommeren 1912 eller 13 stredes de norske Biskopper og Præster i Aviserne. Om hvad? Det var ikke nemt at blive klog paa. »Vi staar paa Biblens Grund«, erklærede den ene Præst. Men hvor stod saa de andre? Ja, det var der intel Svar paa.

Den ene Præst viiede, uden at gøre Vanskeligheder, fraskilte Ægtepar. Den anden vilde ikke gøre det, men giftede sig med en fraskilt Dame, da hans egen Kone døde. Hvor var Logikken?

En københavnsk cand. mag., der snart kan fejre 20 Aars Jubilæum baade som Kommunelærerinde og som Katolik, fortæller om, hvordan hun en skønne Dag saa sit gamle subjektive Grundlag smuldre:

Den religiøse Grundvold, hvorpaa jeg byggede før min Konver-

sion, var Samvittigheden og en vis indre Stemme, som jeg antog var Guds Stemme, omend min Bedømmelse dog var usikker. Jeg mente, at jeg selv fulgte disse »Love«, i det mindste at jeg var klar over, hvornaar jeg forsyndede mig imod dem. —

En Dag fortalte en Studiekammerat mig — fuld af dydig Forargelse — at Pastor Ricard i et Blad havde skrevet, at de Radikale ikke var nationale. — »Jamen det er de heller ikke«, sagde jeg. — Hvorfra jeg saadan set havde dette Indtryk, kan jeg ikke sige, men jeg havde det ganske bestemt. Da Ricard kort efter blev indbudt af Studenter-samfundet til at forsvare sin Paastand, sørgede han for, at jeg blev indbudt. (Jeg plejede at gaa i Kirke hos ham). Ved den Lejlighed opførte de Radikale sig ret forbavsende. De støjede paa forskellig Maade, saa kun vi, der sad Taleren nærmest, kunde høre, hvad han sagde. (Selv fik jeg ikke Lov at komme med noget Indlæg). Samme Aften og Dagen derpaa talte jeg med to radikale Venner om deres Partifællers Opførsel. Og jeg havde nær tabt »Næse og Mund«, da de ganske roligt fandt den Sag i sin Orden. — Fra nu af blev Samvittighed mig et Problem. Da jeg dengang underviste Studenter, havde jeg god Lejlighed til at faa besvaret et Samvittigheds-Spørgeskema, som jeg skrev for at komme til Bunds i Sagen. Og det, som overraskede mig aller mest var, da jeg til sidst opdagede Samvittighedens Relativitet — dens Afhængighed af Følelseslivet, især hos ... *mig selv!*

Jeg havde ikke mere noget at »vigte« mig af i den Henseende, og jeg havde mistet min religiøse Grundvold. Jeg havde ikke Skygge af Anelse om, hvor jeg saa maaske kunde vende mig hen. Den Side af Sagen sørgede Gud for.

P. S. Hvorvidt de Radikale var nationale eller ikke, interesserede mig overhovedet ikke. Det, som interesserede mig, var deres Holdning overfor Modstanderen, hvis Foredrag var *mærkværdigt*

sagligt af hans Temperament at være.

Bl. S.

En tysk Katekismus viser dansk Ingeniør Vejen til Rom

Under den forrige Verdenskrig havde vi i mit Hjem en Wienerpige, der ved sin Afrejse efterlod den paa Tysk trykte Katekismus, hun havde laant ved den katolske Kirke, vi havde ladet hende besøge, medens hun var hos os. Denne Katekismus var blevet gemt hen, da den jo ingen Interesse havde. Men en skøn Dag under en Oprydning fik jeg Øje paa den og læste den igennem, og det med saa meget større Opmærksomhed, som jeg paa det Tidspunkt ikke var Medlem af Folkekirken mere. I Parentes bemærket skyldtes min Udmeldelse af Folkekirken, at jeg var blevet indvalgt i Menighedsraadet, og at jeg dér havde faaet Lejlighed til at anstille Betragtninger, der som sagt førte til min Udtræden af Raadet og senere til helt at forlade Folkekirken. Efter nogle Maaneders Undervisning — 1 Time ugentlig — hos afdøde Pastor Bernhard Jensen ved Ansgars Kirken i Bredgade, blev jeg med min Hustrus Billigelse og i hendes Nærværelse optaget i den katolske Kirke.

Det var den 24.-8. 1924, og 12 Aar efter meddelte min Hustru mig, at hun havde bestemt sig for at søge Optagelse, der efter forudgaaende Undervisning fandt Sted ved Sognepræsten Pastor J. Hoppers i Roskilde.

Jeg, der om nogle Maaneder fylder 70 Aar, har været ude for adskillige Hændelser, hvor jeg nok har kunnet trænge til Vejledning, Trøst og Lindring. Og siden jeg har kunnet søge og finde Vejledning, Trøst og Lindring hos den katolske Kirke ved Henvendelse til dens Præster saavel i Skriftestolen som udenfor denne, har Livet været mig lettere at leve.

J. Neergaard-Møller,

Teglværksejer,
p. t. Vindø Teglværk, Hobro.

Den gamle og den nye Pagt X

Jødedommen og Jøderne

Indtil nu har vi hovedsageligt talt om de Fortrin, den jødiske Religion havde frem for alle andre, som fandtes i den førkristne Tid. Men naturligvis er der ogsaa Mangler, som vi ikke skal lukke Øjnene for. I denne og de følgende Artikler skal vi se nærmere paa disse. Derved bliver Forskellen mellem den kristne og jødiske Religion klarere, og samtidig har vi deri ogsaa Nøglen til Forstaelsen af en Del Angreb paa Jødedommen lige fra den kirkelige Oldtid til vore Dage.

Manikæernes og Jansenisternes Angreb

Lad mig anføre nogle Eksempler paa den Kritik, som blev fremsat. I de første Aarhundreder efter Kristi Fødsel var der flere Sekter, navnlig da Manikæerne, som paastod, at den jødiske Religion ikke var aabenbaret af den ene sande Gud, men et Produkt af hint onde Princip, som ogsaa havde skabt den synlige Verden. Kirken rejste sig dengang og afsagde sin Kendelse: »Hvis nogen paastaar, at den gamle Lovs Gud var en anden end Evangeliernes, saa skal han være i Band.« — I det 17. Aarhundrede udslyngede den Mand, efterhvem Jansenismen er opkaldt, denne Paastand: Moseloven er helt igennem slet, for den vækker og øger kun det onde Begær i Mennesket. Derfor nytter denne Lov ikke noget, den skader kun. Her foreligger en Misforstaelse af nogle Steder hos Apostlen Paulus, som vi senere skal se. — I vor egen Tid træffer man ikke saa sjældent Mennesker, der mener at skulle anbefale den kristne Religion ved at tale nedsættende om den jødiske. Den Slags Fænomener tyder paa, at der maa være noget, der fortjener at undersøges og klarlægges.

Kan en Videnskab være fordrunken?

Naturligvis skal vi ikke benytte de letkøbte Metoder, som man Gang paa Gang støder paa. Skal nemlig en Religion tages under kritisk Behandling, er det altid det letteste at rette Søgelyset mod dens Tilhængere. Saadan er det ogsaa, naar det drejer sig om Kristendommen. Der er ikke noget, der er saa beskæmmende for vor hellige Kirke, som de daarlige Børn, den tæller i sine Rækker. Klinton imellem Hveden, de daarlige Fisk i Garnet sammen med de gode, de taabelige Brudejomfruer ved Siden af de kloge, de mange Avner paa Tærskelpladsen ved Siden af det gode Korn: den Slags Iagttagelser har til alle Tider i Fjendens Mund været de Argumenter, hvormed de paa haandgrikelig Maade mente at kunne bevise, hvor slet selve den katolske Lære maatte være. Meget overlegent haaner de den kristne Religion for dens elendige Tilhængeres Skyld, skønt der egentlig ikke skal megen Skarpsindighed til at indse, at en Sag ikke uden videre er det samme som den Person, der repræsenterer den eller paa en eller anden Maade er knyttet til den. For Aar tilbage var jeg med til Laboratorieøvelser paa Universitetet. Den kendte klassiske Filolog Professor Heiberg ledede dem. Det drejede sig om at slaa de rigtige Læsemaader fast i nogle af den græske Forfatters Plutarks Biografier. Medens vi sad og drøftede det kritiske Apparat, sagde Professor Heiberg pludselig om en Filolog, der i Begyndelsen af det forrige Aarhundrede havde leveret en kritisk Udgave af Plutark, at han det meste af Tiden var beruset, naar han arbejdede paa sin Tekstudgave. Alle de tilstedeværende unge Filologer begyndte at smile eller le højt ved denne Bemærkning, men ingen af dem

kom paa den Idé, at den klas-
siske Filologi selv af den Grund
maatte være en fordrucken Vi-
denskab. Der er Forskel paa Sa-
gen og Personerne. Denne Sæt-
ning gælder ganske særlig om en
aabenbaret Religion og dens Be-
kendere. Hvad Gud giver, er for-
træffeligt, men hvad vi Menne-
sker med vor fri Vilje gør ud af
det, og bruger det til, er en an-
den Ting.

Skriftens Vidnesbyrd om Jødernes Fejl

I en Haandevending kan man
samle en hel Bunke Skriftsteder,
der viser, hvor modbydelige
mange af Israelitterne var. Hver-
ken Moses eller Profeterne lag-
de Skjul paa de nationale Fejl
hos dem. Lad os nøjes med nogle
faa Eksempler. I den første Tid,
kort efter Aron paa Opfordring
havde lavet en støbt Tyrekalv,
gav Gud Befaling til Opbrud og
sagde i sin Vrede til de troløse
Israelitter: »Jeg sender en En-
gel foran dig til det Land, der
flyder med Mælk og Honning.
Men selv vil jeg ikke drage i din
Midte; thi du er et halsstarrigt
Folk; drog jeg med dig, kunde
jeg tilintetgøre dig undervejs«. (II. Mos. 33,3.5.) Da Folket paa
sin Vandring var naaet til Jordan
Floden, sagde Moses til det:
»Saa vid da, at det ikke er for
din Retfærdigheds Skyld, at Her-
ren din Gud giver dig dette her-
lige Land i Eje; thi du er et Folk
med haarde Halse«. I en lang
Tale foreholdt han dem saa de-
res Genstridighed, Ugudelighed
og Synd. (V. Mos. 9,6 ff.) No-
get senere, da Josua var indsat
i sit Embede, forudsagde Moses
Israelitterne, hvordan de vilde
bære sig ad i hele Fremtiden:
»Se, allerede i mit levende Liv
har I været genstridige mod Her-
ren, hvor meget mere da ikke,
naar jeg er død«. (V. Mos. 31,27.)
»Skændselsmennesker, de sveg
Gud«, kalder han dem i sin Af-
skedssang; »en vanartet og for-
vendt Slægt; Taaber; en bund-
falsk Slægt; Børn uden Troskab;
Mennesker med uomskaarne
Hjarter, d. v. s. Mennesker, der
ikke tøjler deres onde Begær«.
Hvad den store Fører her udtal-

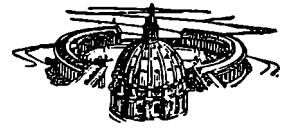
ler som Spaadom, blev senere be-
kræftet som Kendsgerning af
Profeterne.

Det nye Testaments Vidnesbyrd

Evangelierne i det Nye Testa-
mente taler det samme Sprog.
»Hvis jeres Retfærdighed ikke
overgaar de skriftkloges og Fari-
sæernes, kommer I slet ikke ind
i Himmeriget«, siger Herren i
sin Bjergprædiken til de Folke-
skarer, der vil høre om den nye
Religion. (Mt. 5,21.) I den sid-
ste Uge af sit jordiske Liv, ef-
ter at Frelseren forgæves havde
forsøgt at vinde Jøderne for sin
Lære og Naade, udstødte han
otte Gange et Veraab over de
skriftkloge og Farisæerne. Han
kalder dem Hyklere, der lukker
Himmerige for Menneskene. De
er pengegriske, en Forargelse for
Konvertitter fra Hedningever-
denen; de fremsætter falske
Lærdomme om Eden, de giver
Tiende af Mynte, Dild og Kom-
men, men forsømmer Retfærdig-
hed, Barmhjertighed og Tro-
skab; de rensrer det udvendige
Bæger og Fad, men fylder dem
med Rov og Umættelighed. De
ligner kalkede Grave og er Børn
af Profeternes Mordere. De gør
Fædrenes Maal fuldt ved at myr-
de Messias. (Mt. 23.)

Den rette Problemstilling

Men det er nu slet ikke det,
vi skal have frem. Alt hvad vi
har anført, kan kun bruges til
Belysning af Israelitternes Ka-
rakter og moralske Stade, men
er ikke egnet til at give Svar paa
Spørgsmaalet: Er der noget i Jø-
dedommen som System og Reli-
gion, der bør betegnes som en
Mangel? Er der noget i denne
Religion, der indebærer visse Fa-
rer, som i det lange Løb medfø-
rer Ulemper. Svaret maa lyde:
Ja der er, og Grunden, hvorfor
der bør svares saaledes, ligger i
at Moseloven, som allerede be-
mærket, betegner et Mellemsta-
dium i Aabenbaringens Historie,
og fordi den i sig selv er en Syn-
tese af tre Elementer. Paavisning-
en af denne Ejendommelighed
opsætter vi imidlertid til næste
Gang. F. K.

URBI ET ORBI

Den hellige Fader har for nylig
modtaget *Repræsentanter* — ikke
mindre end 7000 Personer — for
»*Bønnens Apostolat*« under Ledelse
af Jesu Selskabs Generalvikar, P.
Alessio Magni. I sin Tale til den tal-
rige Skare udtalte den hellige Fa-
der bl. a., at »vi tvivler ikke paa
vore Bønners Hjælp. Overfor Gud
har Bønnens og Troens Vaaben
store Magt end Vaaben af Jern og
Staal«.

Ifølge den nyudkomne »*L'An-
nuario Pontificio*« for Aaret 1943
tæller Kardinalkollegiet 49 Med-
lemmer. Endvidere oplyses det, at
det diplomatiske Korps, der er ak-
krediteret den hellige Stol, repræ-
senterer 37 Stater.

Den svenske Biskop, Dr. Eric
Müller, er i Anledning af sit tyve-
aarige Bispejubilæum blevet ud-
nævnt til *pavelig Tronassistent*.
— Den svenske »*Hjælpekomité for
katolske Flygtninge i Sverige*« har
i 1942 bl. a. modtaget lidt over 6
Tusinde svenske Kr. fra den helli-
ge Fader samt knapt 6 Tusinde fra
den svenske Stat.

Paa dette Sted gengav vi i sidste
Uge en Meddelelse fra et schweizisk
Nyhedsagentur, ifølge hvilket den
kendte italienske Litteraturhistori-
ker og Kritiker *Benedetto Croce*
skulde være gaaet over til den ka-
tolske Kirke. Autoritative Kredse i
Vatikanet bekræfter imidlertid ikke
denne Meddelelse, omend man ud-
taler, at visse Afsnit af en Artikel,
som Croce nylig har publiceret i
Tidsskriftet »*La critica*«, kunde
tyde paa en Ændring i hans Stand-
punkt. Man gør dog samtidig op-
mærksom paa, at Croce's Konver-
sion uvægerlig maatte følges med
hans Tilbagekaldelse af de i hans
Værker fremsatte Standpunkter,
der har foranlediget, at hans Pu-
blikationer i 1934 optoges i Forteg-
nelsen over de af Kirkens forbudte
Bøger, Index.

Iøvrigt giver man i Vatikanet ved
denne Lejlighed paany Udtryk for
det saa ofte fremsatte Ønske om, at
Presseagenturerne Verden over
maatte lade sig lede af større Sag-
lighed og mindre Sensation, af
større Objektivitet og mindre Pro-
paganda.

▲ To statelige Taarne

Stor-København: Sct. Annæ Kirke

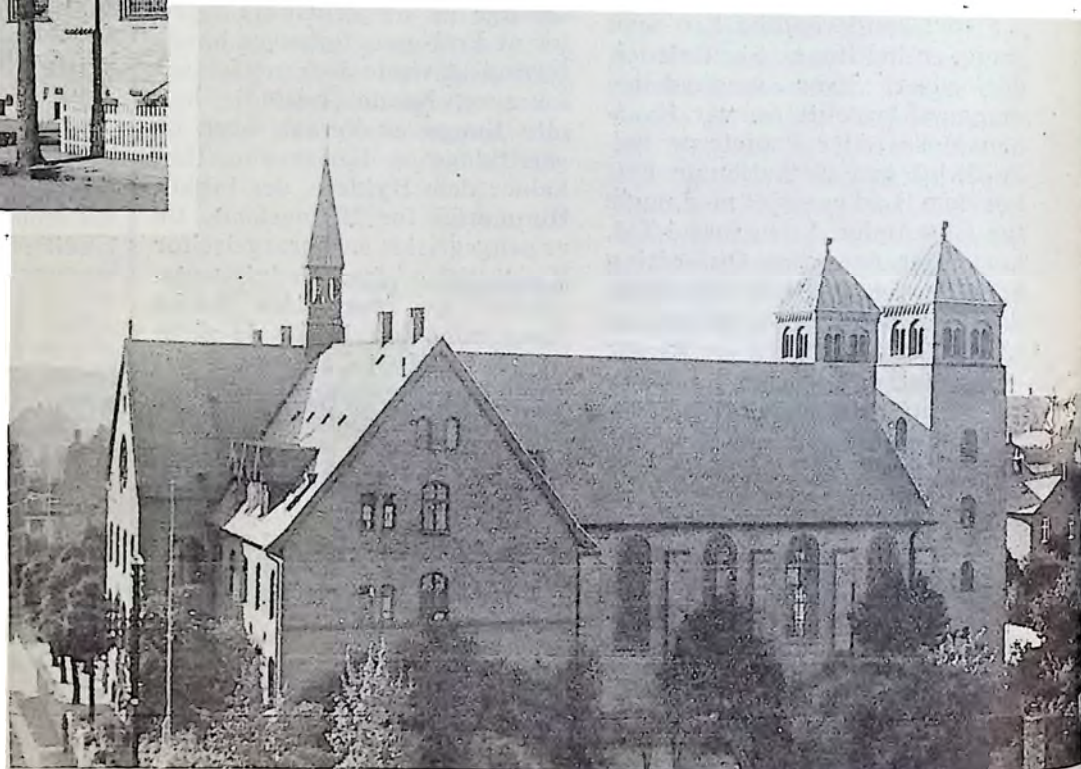
paa
Amager

▲ Amager-Menighedens egentlige Grundlægger: P. Albert v. Geyr-Schweppenburg S. J.

hold hinsides Broerne. Ganske vist fik disse Katolikker jævnlig Besøg af Præsterne fra København, men iøvrigt maatte de selv søge til Hovedstaden, naar de skulde i Kirke, eller Børnene søge katolsk Skole. Pater Alb. v. Geyr S. J. tog sig i disse vanskelige Aar af Katolikerne paa Amager. Med faderlig Omhu og en enestaaende apostolisk Nidkærlighed sørgede han — saalænge hans Helbred tillod det — for disses aandelige Vel og lagde saaledes den første Grund til Menigheden paa Amager. I August 1897 blev disse uheldige Forhold imidlertid afhjulpet, idet der i en lejet Villa i Christian II's Allé blev indrettet et midlertidigt Kapel samt en Skole, til hvilken Biskop von Euch knyttede den forhenværende Præst i Folkekirken, Niels Hansen (senere Ugebladets Redaktør), som Lærer.

Udviklingen i det store Omraade tog imidlertid først rigtig Fart, da *Redempto-*

➤ Sct. Annæ Kirke og Skole. Til højre ses den nye Kirke, tv. den tidligere Kirke samt Præsteboligen

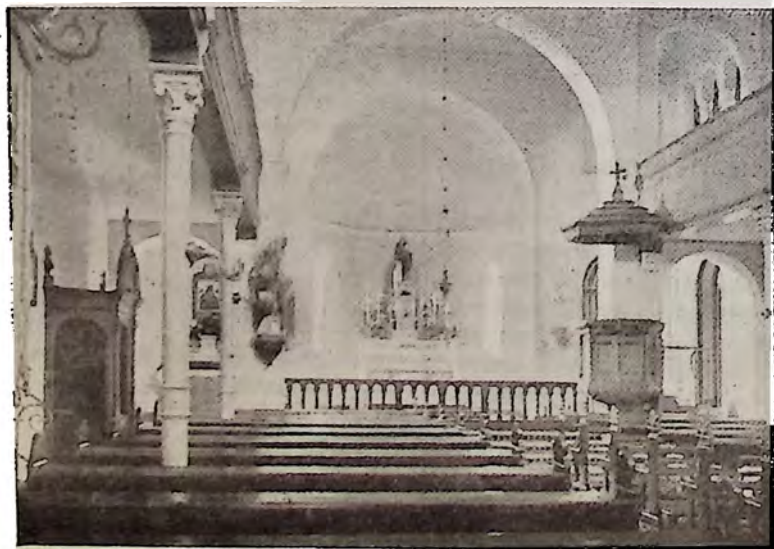
γ Det Indre af den tidligere Sct. Annæ Kirke

Fotos:
Arkiv

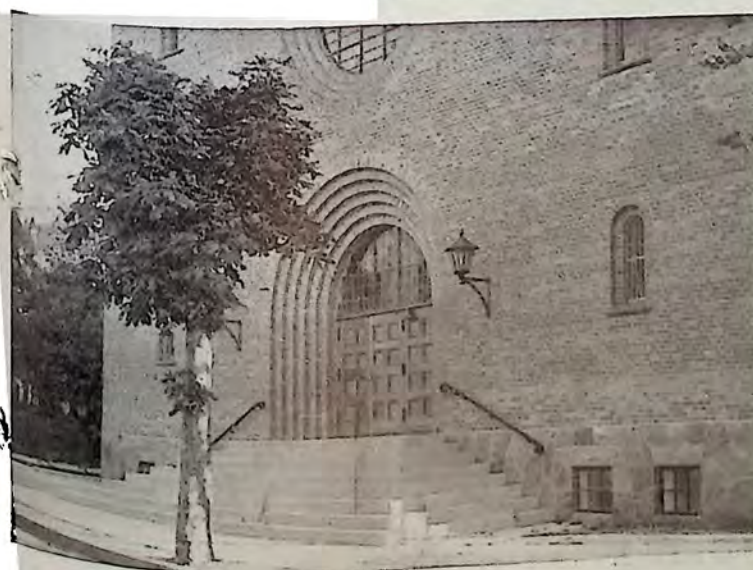
➤ Interiør fra den smukke nye Sct. Annæ Kirke, indviet i 1938

γ Indgangen til Sct. Annæ Kirke

Indtil for et halvt Aarhundrede siden var Sct. Ansgars Sogn Københavns eneste katolske Sogn, og Biskop von Euch indsaar kun alt for godt Nødvendigheden af at skille det forholdsmæssig store Omraade ud i flere mindre. Et Skridt i denne Retning var det da ogsaa, da han kort efter sin Bispevielse, i November 1892, indviede den allerede Aar i Forvejen planlagte Rosenkranskirke paa Vesterbro og i 1893 oprettede den nye Sct. Maria Sogn, der kom til at omfatte Frederiksberg (med en Del af Vesterbro), Christianshavn og Sundbyerne.

Men hermed var Kirkenøden i København kun delvis afhjulpet. I Aarenes, som havde der ogsaa i Sundbyerne og i Kas. bosat sig et ikke ringe Antal Katolikker, og den aarvaagne Biskop fæstnede selvfølgelig sit bekymrede Blik paa de kirkelige For-

ristpatrene i 1902 overtog Sjælesorgen paa Amager. Samme Aar (1903) som Sct. Annæ Sogn oprettedes, indviedes i Bygningskomplekset i Hans Bogbinders Allé Sct. Annæ Kirke med Skole og Præstebolig. Disse Patres utrættelige Arbejde kan Katolikerne paa Amager da ogsaa takke for den statelige ny Sct. Annæ Kirke, som rejstes i Aarene 1936—38 og afløste den tidligere Kirke i Bygningskompleksets modsatte Ende.

Sct. Annæ Kirke danner Midtpunktet i det store Sct. Annæ Sogn, det næststørste af de stor-københavnske Sogne. Sognet er i stadig Vækst og Redemptoristpatrene udfolder et alsidigt Virke, bl. a. leder de en Mellemskole, der erhvervede Eksamensret i 1942.

Søndagssolen

For mange Aar siden holdt en rig Godsejer Ferie i Bjergene.

Straks den første Søndag vilde han foretage en Bjergbestigning. Spejdende til alle Sider vandrede han gennem den lille Landsby, og omsider gik han ind i et Værtshus. Det var ganske tidligt, og Værtens unge Kone stirrede saa forbauset paa ham, at han blev irriteret derover.

»Kan jeg faa en Bjergfører?« spurgte han.

»Ja, men ikke i Dag,« svarede hun.

»Hvorfor ikke?«

»Fordi det er Søndag.«

»Hvor bor der saadan en Fører?«

»Ja, se, Haselfranz er nok den bedste, og han bor lige derovre; men jeg forsikrer Dem, han gaar ingen Steder i Dag.«

»Det skal vi nok faa at se,« sagde Godsejeren, kastede et Pengestykke paa Disken og gik over i det lille Hus paa den anden Side af Vejen.

Ret mange Øjeblikke varede det ikke, før han kom ud igen; forgæves havde han tilbudt dobbelt Førerløn. Saa gik han til det næste Hus og videre igen til et tredje og fjerde. Alle Vegne blev han afvist.

Ærgerlig gik han tilbage gennem Landsbygaden. Hjemme var der fuldt op af Tjenestefolk, som vartede ham op og udførte hans Befalinger; kom han til Byen, sprang Tjenerne paa Restaurationerne for ham, og i Forretningerne bukkede man for ham — og hans Penge; men her nyttede de ham ingenting. Han vilde ind i Værtshuset; men Døren var laaset, Folkene var i Kirke. Endnu mere ærgerlig gik han videre for at vende tilbage til sin Pension. Da hørte han Orgelspil, og af lutter Kedsomhed gik han hen til den lille Kirke, som laa lidt fra Vejen.

Katolik var han; men det var længe siden, han havde bekymret sig om Kirkens Bud, — og da allermindst om det: Du skal

paa alle Søn- og Festdage med Andagt overvære den hellige Messe.

Nu lyttede han lidt til Sangen, og endelig gik han indenfor.

En ung Præst stod foran Alteret og talte jævnt og naturligt over Dagens Evangelium. Alles Øjne var rettet imod ham; hele Menigheden lyttede andægtigt; men ogsaa den fremmede følte sig greben, og da Prædikenen var forbi, og Messen fortsattes, blev han i Kirken.

Solen skinnede ind gennem Vinduerne, og Fuglene sang udenfor. Præsten ofrede Brødet og Vinen, og Menigheden fulgte nøje med. Da man nærmede sig Forvandlingen, blev der saa stille; det var, som om man var i Himlen. Alle knælede nu; kun den fremmede blev staaende;

men pludselig syntes han, at noget trak i ham, og han kom ogsaa ned paa Knæ — —

Forvandlingen var sket, og nu begyndte Menigheden at synge: »Jeg er ej værdig, Herre, at nærme mig dit Bord — — —« Da var Godsejerens Hoved dybt højet, og med foldede Hænder bad han — had for første Gang i lange, lange Tider.

Gudstjenesten var forbi, og Menigheden havde forladt Kirken. Kun to blev tilbage: den unge Præst, som knælede lige foran Alteret, og Godsejeren, der laa paa Knæ allerbagest i Kirken. Lidt efter saa Landsbyfolkene, som snakkede udenfor, de to Mænd komme ud samtidig, blive staaende og tale sammen og endelig gaa ind i Kirken igen.

Den rige Godsejer kom ikke paa Bjergbestigning den Dag; men han blev — et nyt Menneske.

(Ved T. Fd.)

Om Havet —

Som Havet, min Broder, skal din Sjæl være: dyb, ren og — stor. Du tavse Vandringsmand, der staar ved Stranden og ser ud over Vandet — lyt, jeg vil tale til dit stille Hjerte —: Her er Havet, som du elsker, men kun forstaar i Drømme. Se, Havet vil tale til dig, men du fatter ikke dets Sprog, du aner blot. Din Sjæl er urolig, naar den hører de smaa Bølgers Skvulpen og Klukken mellem de vaade, graa Sten, den vil opluges af det kølige Dyb, men den ved det ikke.

Min Broder: Havet er et af Naturens Billeder paa den forædledede Menneskesjæl, den vil alle søger, men kun sjældent — finder.

Se: Havet er rent — og kaster du end Smuds i det, forbliver det dog klart. Her ved Kysten kan du se igennem det: tydeligt ser du Stenene, det gule Sand og Planterne, der staar i Vandets dybe Stilhed. — Alt Sli-

met skal du hade, min Broder —: de materielle Begær plunrer din rene Sjæl og gør den slimet. Hvad betyder vel materielle Goder eller Smerter? — Ak, Tyngsel er de paa din rene Sjæl, du tavse Vandringsmand, ned trykkes den i Smudset af alle materielle Tanker. Se: din Sjæl er ikke af denne Verden — lad da ikke denne Verden tyngde den: frit maa den kunne svinge sig op i de soldrukne Højders stille svimlende Blaa — let og dansende maa den nærme sig det evige Lys. — Se dog Bølgernes muntre Leg — ubekymret hopper de rundt og klukker, se, hvor klare de er. Om man end pisker dem — — hvad vilde det vel skade dem?

Se: Havet er stort — det er uendeligt. Og sejler du end mange Dage paa det, vil du ikke øjne Land. Her er Udsynet frit og Tanken uendelig: intet standser den paa dens svimlende

Flugt mod Evigheden — —. Alt smaaligt skal du sky som Pesten, min Broder, at ikke din Sjæl skal blive lille, thi da kan den ikke rumme Evigheden. Og — hvisk mig i Øret, Venner, findes der vel noget mere afskyceligt end smaa Tanker, smaa Tanker, der borer og graver som Ormen i Pælen? Se: indefra æder de din Sjæl — og tilsidst er du hul! Ak — Evigheden er stille — men tomme Tønder buldrer mest. Fly da de smaa Tanker, du søgende Sjæl, og bliv stor. — Om nogen vil have din Kappe: lad ham dog faa Kjortlen med og staa ikke saadan paa din Ret! Lær af Havet: om du end tog ti Millioner Tønder fra det — vilde det ikke vugge sig smilende og hyde dig mere: det er for *stort* til, at du kan skade det.

Stille kan Havet være, eller fnysende hvidt af flyvende Skum: — rent er det dog altid og i Dybden roligt. Men skønest er Havet dog, naar det ligger blankt og stille og spejler den gyldne Morgensol eller Natens tavse Stjernesvær i sine kølige Dybder.

Som Havet, min Broder, skal din Sjæl være: dyb, ren og stor, at den kan spejle det evige Lys i sine dybeste Dybders stille Vand — —.

Steen Ostenfeld-Rosenthal.

Feriegaarden opgivet

Som mange Læsere vil huske, var det, da Planerne om Opførelse af en Feriegaard i sin Tid kom op, en Forudsætning for deres Gennemførelse, at de, der kunde tænke sig at tilbringe Ferien et saadant Sted, hjalp med til deres Realisation ved Tegning af Bidrag til et Byggefond. Grunden havde vi faaet forærende, dertil Myndighedernes Løfte om Tilskud, der androg ca. 90% af medgaaet Arbejds løn. Et yderligere Beløb til Materialeanskaffelse var dog nødvendigt. Herfor gjorde vi Rede i en Brochure, der i sin Tid blev uddelt ved alle Kirkedøre.

Anstrengelserne syntes forgæves. Dagene og Ugerne gik. En Del Men-

nesker viste deres Interesse for Sagen ved Indsendelse af Beløb, men der indkom dog ialt kun ca. 1000 Kroner.

Det var derfor allerede dengang under Overvejelse at nedlægge Planerne. Forinden gjorde vi dog i en ny Artikel Rede for Stillingen for det Tilfælde, at Udsigten til Planens Opgivelse skulde faa manglende Bidragsydere til at melde sig. Det Haab, man nærrede, blev ikke opfyldt, og det staaar derfor kun tilbage at opfylde det givne Løfte at tilbagebetale indbetalte Beløb.

Vi skal i denne Forbindelse understrege endnu engang, at det Beløb, vi havde ventet at faa ind ved Tegning i Menighederne, selvsagt aldrig var kommet op paa tilnærmelsesvis det Beløb, der skulde bruges trods Grundgaven og den offentlige Hjælp. Naar vi saaledes ikke regnede med de indkomne Beløbs Størrelse og nu alligevel ikke bygger, saa skyldes det, som tidligere sagt dette, at vi — ikke i de indkomne Beløbs Størrelse — men i Bidragsydernes Antal søgte en Garanti for ægte Interesse for Sagen. — Denne Garanti fik vi aldrig.

Tilbagebetalingen af indbetalte Beløb finder nu Sted, og ved Velvilje fra Sankt Ansgars Forlag er det ordnet saaledes, at Tilbagebetalingen sker fra Boghandelen i Bredgade i Dagene fra denne Artikels Fremkomst indtil Februars Udgang. Pengene sendes gerne med Posten, hvis man skriftligt eller telefonisk anmoder om det. Bidrag, som ikke maatte være afhentet inden 1. Marts, vil vi i Forventning om Bidragsyderens stiltiende Tilladelse anvende i Arbejdet med Centralskolens Ungdom her i Byen og i Asserbo om Sommeren. Disse Penge vil saaledes finde en god Anvendelse.

Artiklen skal ikke slutte uden en fornyet hjertelig Tak til alle dem, der viste deres Interesse for denne Sag, som maaske de vanskelige Tider har et Hovedansvar for ikke i denne Omgang blev ført ud i Livet. Om bedre Tider vil kalde Planerne til Live, derom er det ikke muligt at sige noget paa det nuværende Tidspunkt.

Thorbjørn Møller.

En sand Historie fra Julen 1942

Begivenheden foregaar i en jydsk Provinsby, hvor alvorlige Luftalarmer med Bombenedslag flere Gange har tvunget Indbyggerne i Beskyttelsesrummene. Mor gaar rundt i Spisestuen, hvor den store, fine Julekrybbe staaer. Hun kaster tilfældigt et Blik derhen og opdager til sin Forbavselse, at Jesusbarnet er blevet lagt ned under sin Krybbe. Lille Kirsten paa tre og et halvt Aar tripper ogsaa rundt derinde, og ganske naturligt spørger Mor hende: »Hvem har gjort det, Kirsten? — har du maaske?« »Ja, Mor«. Mors Stemme bliver streng: »Hvordan kan du dog finde paa saadan noget?«

»Jo, Mor, hvis der skulde blive Luftalarm«.

Academicum Catholicum

AARHUS

Onsdag den 17. Febr. Kl. 20.

Møde i Præstegaarden, Ryesgade 26, til Forhandling om Oprettelse af en Afdeling af Academicum Catholicum.

KØBENHAVN

Søndag den 7. Febr. Kl. 9,30.

Akademikermesse i Klosterkirken paa Jagtvejen. Bagefter kan man spise sin medbragte Mad hos St. Liobasøstrene. Kaffe kan faas, men Sukker maa medbringes.

Onsdag den 10. Febr. Kl. 19,30.

Studiekredsmøder i Bredgade 67 A. Studiekreds I: Emne: »Filosofiens Grundelementer«. Leder: Pater H. Roos S. J. — Studiekreds II: Emne: »Omstridte Kapitler i Kirkens Historie«. Leder: Pater A. Otto S. J.

Lørdag den 27. Febr. Kl. 19,30.

Aabent Hus for A. C.'s Medlemmer hos Formanden, Civilingeniør G. Wissum, Asmussens Allé 1, København V.

NB! De ændrede Mødetider!

Plejeborn

I K. U. K.-Huset, Skt. Laurentii-vej 3, Roskilde, kan 3 sunde Smaabørn i Alderen 3 til 7 Aar tages i Pleje. Alle Oplysninger faas ved skriftlig Henvendelse til Forstanderinden, Sygeplejerske Frøken Rasmussen.

Liturgisk Kalender

Febr.:

7. S. 5. Søndag e. Epiphani. Højmesse:
(hvid) Kyndelmisse (810); 2. Bøn: Søndagen (95), 3. Bøn: St. Romuald ([53]); sidste Evangelium: Søndagens (95). Alle andre Messer:
(grøn) 5. Søndag e. Epiphani (95); 2. Bøn: St. Romuald ([53]), 3. Bøn: St. Ansgars Oktav (821); Hellig Trefoldigheds Præfation (520).
8. M. St. Johannes af Matha (hvid) (829); 2. Bøn: St. Ansgars Oktav (821); Credo.
9. Ti. St. Cyrillus af Alexandria (hvid) (829); 2. Bøn: St. Ansgars Oktav (821), 3. Bøn: St. Apollonia ([56]); Credo.
10. O.*) Oktav af St. Ansgar (821); (hvid) 2. Bøn: St. Scholastica (830); Credo. — Eller:
(hvid) St. Scholastica (830); 2. Bøn: Oktav af St. Ansgar (821); Credo.
11. T. Vor Frue af Lourdes (831). (hvid)
12. F. Serviterordenens syv Stiftere (834). (hvid)
13. L.†) Gudsmoders Lørdagsmesse (hvid) ([88]); 2. Bøn: Om den Helligaand ([120]), 3. Bøn: For Kirken eller for Paven ([123, 122]); Præfation (522).
14. S. 6. Søndag e. Epiphani (97).

*) Onsdag d. 10. Febr. er Pave Pius XI's Dødsdag (1939).

Anm. Paa de med † mærkede Dage kan Præsten efter frit Valg læse Sjølemesse og andre Volivmesser, hvorfor man paa disse Dage ikke kan regne med, at de her angivne Messer læses.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annoncerafdeling Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Blandets Ekspedition eller etvert Postkontor.

VORE SPEJDERE

Spejderne til Nytaarsgudstjeneste i Jesu Hjerter Kirke

Julefest i »Absalons Hus«.

II Absalon har holdt »Juleaften« i »Absalons Hus« Søndagen før Jul. — Paa gammeldags Maner blev alle Spejderne sendt udenfor, medens Juletræet blev tændt. Saa kom vi da ind, og staaende ved Juletræet læste en af Spejderne først Juleevangeliet, hvorefter vi sang en af vore Julesalmer. Derpaa talte Pater Heggum og med endnu en Julesalme sluttede den højtidelige Del af Festen.

Saa gik vi til Bords, og nu fulgte en rask lille Spejderunderholdning bestaaende af Oplæsning, Sange m. m., hvorefter vor Overkok serverede Kaffe med Kager. Vi prøvede saa at hygge os sammen med et Spil Tallotteri, og det blev en stor Succes. En god Ven havde sørget for mange Præmier og ind mellem var der Lejlighed til at spise Æbler, Knas m. m., som var foræret os af Forældre og gode Venner. Ja, om det saa var Julegaver, havde mange Spejdere tænkt herpaa og benyttede Anledningen til at forære deres Trop baade nyttige og underholdende Ting til Anvendelse i Huset.

Det var altsammen saa dejlig hyggeligt og hjemlig juleagtigt.

En ny Afdeling.

Vi har faaet en ny Afdeling for Ulveunger, nemlig ved Sankt Therese Kirken. Indtil videre sorterer Afdelingen under II Absalon, men forhaabentlig faar vi en Dag tilstrækkeligt med Førere, saaledes at denne Afdeling kan udskilles som en selvstændig Trop. Forelø-

big optages først og fremmest Drengene i Ulvealderen — fra 8—11 Aar — og nærmere Oplysninger gives ved Henvendelse til Sognepræsten, Pater St. Wevers, eller til den stedlige Leder af denne Afdeling, Frøken Kirsten Ottosen, Fortunvej 87, Ordr. 1888. Iøvrigt gives alle ønskede Meddelelser ogsaa af Føreren for II Absalon Trop, Divisionschef H. Valeur Faushøll, Elmegade 3, Nora 1879 x.

BOGHYLDEN

Simon, Yves: La compagne d'Éthiopie et la pensée politique française. Kr. 2.00

Jussiant, Jean: Structure économique de la Suede et de la Belgique. Essai d'économie comparée. Kr. 20.00

Et, Borne et Fr. Henry: Le Travail et l'Homme. Kr. 3.60

Philippot, Robert: Classes moyennes et question sociale. Kr. 2.00

Delos, J. T. o. a.: Comment juger la sociologie. Kr. 2.20

Goyau, Georges: L'Epanouissement social du Credo. Kr. 4.80

Gilson, Etienne: Pour un ordre catholique. Kr. 3.00

Bayart, Pierre: L'Action catholique spécialisée. Kr. 2.40

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

VALD. FOERSOM
AMAGERTORV 27, TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310
ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Nytaarsdag.

Som sædvanlig var Divisionens københavnske Troppes og Flokkes samlet til Mønstring paa Aarets første Dag.

De katolske Spejdere og Ulve mødtes om Formiddagen for i Fællesskab at overvære den ordinære 11½ Messe i Jesu Hjerter Kirke. Bagefter samlede hele Divisionen til Parade i Sankt Knuds Sal. Divisionsraadsformanden og Divisionschefen talte, der var Udnævnelser og Tildeling af Udmærkelsestegn »en masse«, og der var udenfor Programmet et Par ekstra Taler i Anledning af et Førerjubilæum, og saa marcherede hele Styrken til Rosenborg, hvor alle københavnske Spejdere og Ulve havde sat hverandre Stævne til Nytaarsparade, men det har De sikkert forlængst læst om i Dagspressen.

25 Aars Jubilæum.

Divisionen fylder i Aar, nærmere betegnet den 23. April, 25 Aar, og denne Mærkedag vil naturligvis ikke gaa upaagatet hen. Paa et fornylig afholdt Divisionsraads møde blev der nedsat et 5 Mand Udvalg for nærmere at planlægge Jubilæumsfestlighederne, og det vil næppe vare længe, før vi her i Bladet kan berette nærmere derom.

DC.

Barnet af Evighed

I Tilslutning til L. H.s Anmeldelse af C. C. Martindales smukke, nye Bog meddeles det *Aarhusianerne*, at Bogen faaes hos Fru Gundry, Rymsgade 4—6, Aarhus, og at den koster 2 Kr. 75 Øre. Den ser lidt beskeden ud, men den vil fængsle sine Læsere og er meget ejendommelig. Man bliver næppe træt af at læse om »Jesusbarnet«, der paa saa kærlig og opfindsom Maade overrasker baade Fortællingernes Hovedpersoner og Læseren; den er fuld af Mystik.

Bogen sælges til Fordel for flere gode Formaal.

D. G.

Folkegaven til Biskoppen

Indkommet ved	
Indsamlingen	3066,41
Udgifter til Porto	
og Papir, m. m....	58,40
Overgivet til	
Biskoppen	3008,01
	3066,41

Det specificerede Regnskab er gennemset af Komiteens Medlemmer, men af Hensyn til Indsamlingens Karakter offentliggøres det ikke, men henligger til Gennemsyn hos Undertegnede.

Paa Komiteens Vegne takker jeg alle, der ved personlig Indsats har bidraget til det smukke Resultat.

P. K. V.
Kjeld Geertz-Hansen,
Kasserer.

Taksigelse

Til den i Katolsk Ugeblads Nr. 1 d. A. omtalte unge Mand har jeg modtaget: Anonymt 25 Kr., do. 20 Kr., En Præst 25 Kr., M. C. 5 Kr., Anonymt 5 Kr., P. H. 15 Kr., Anonymt 10 Kr., C. M. 10 Kr., P. N. 25 Kr., M. G. 10 Kr., Joh. H. 5 Kr., E. A. 5 Kr., H. M. 5 Kr., J. B. 50 Kr., En Vejle-Abonnet 25 Kr., E. S. 10 Kr., ialt 250 Kr.

Bidragstyderne bringes herved den hjerteligste Tak fra den unge Mand og hans Mor saa vel som fra mig selv. Jeg er ganske overvældet af al den Velvilje, vi i denne Sag har mødt. Foruden disse Pengegaver har han faaet Middagsmad (og kan forhaabentlig vedblive dermed), ligesom han nu faar Frokost og et Honorar for et Arbejde, som en velvillig Herre har givet ham. Han fik ogsaa Del i sit Sogns Juleuddeling. Ogsaa for alt dette bringer vi vor hjerteligste Tak. Pengene er blevet brugt til at ekvipere ham for. Det er jo meget dyrt i Øjeblikket, men den værste Nød er afhjulpet. Desuden er hans Mors Gasregning blevet betalt.

Det er indlysende, at den unge Mand, der er en meget from Katolik, stadig beder for sine Velgørere. — Hjertelig Tak!

Verner Stabehl.

Børneplejekursus

afholdes af Katolsk Samariterforening i Institut S. Joseph, Østerbrogade 7 D, under Ledelse af autoriseret Sygeplejerske. Kursus omfatter 6 Lektioner, 1 Foredrag og 1 Demonstration med Syning af Børnetøj. Honorar bliver for Medlemmer af Samariterforeningen 1 Kr. og for andre Deltagere 2 Kr. Kursus tænkes paabegyndt Mand. 8. Febr. Kl. 19½ og efterfølgende Mandage. Datoen for Foredraget vil senere blive bekendtgjort. Man bedes indmelde sig skriftligt til Næstformanden, Frk. A. Langner-Jensen, Østre Farimagsgade 81, Tlf. Øbro 2224 u (efter Kl. 5).

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Lørdag d. 6. Februar Kl. 20—22. »Ung Aften«.

Lørdag d. 13. Februar Kl. 20 pr. Foredrag af Hr. John Wittrup-Pedersen, »Johannes Berchmans«. Amatøraften. Kaffebord. Praktisk Arrangement Gruppe III. Nærmere i næste Nummer. Afregning for Sct. Knuds Gilderne, Kl. 19.

Amager.

Lørdag d. 6. Februar Fællesmøde Redaktør H. Bølling taler om »Avisens Tilblivelse«. De 2 Min.: Betty Aagaard og Albert Pedersen. Det praktiske Arrangement foretages af Gruppe III.

Ordrup.

Tirsdag d. 9. Februar. Klubaf-ten. Vi begynder igen vore Konkurrencer i Bob, Bordtennis og Skak. Desuden forefindes forskellige Puslespil. Bøger og Katolsk Ugeblad. Mød op til en hyggelig Aften.

Tirsdag d. 16. Februar Kl. 20 pr. Foredragsmøde. Se nærmere næste Gang.

Tirsdag d. 23. Februar. Klubaf-ten. Se ovenfor.

Værelse med Pension

I Klosteret, Skt. Kjeldsgade 3, er nylig indrettet 2 sammenhængende Værelser samt 1 Værelse med Alkove til Udlejning for unge studerende eller selverhvervende Damer.

Henvendelsen sker til Priorinden daglig mellem Kl. 10—12 og Kl. 18—19. Telf. Ryvang 381.

Katolsk ung Pige,

ikke under 18 Aar, søges som Elev til Børneobservationshjem beliggende i Birkerød.

Begyndelsesløn 55,00 Kr. + Tjenestedragt. Skriftlig Henvendelse med Afskrift af Anbefalinger til Bestyrerinden, »Taarnborg«, Birkerød.

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfsvej 34-36
Tlf. 778 - 728

... EN lang RÆKKE

Institutioner med »Katolsk Ugeblad« og de katolske Forlag i Spidsen handler hos »Athene«, som gennem mange Aar har været Leverandør af Tryksager til den danske katolske Kirke

Athene

Svanemøsegårdsvej 4
København V
Central 11,313

Træffer man ogsaa Petersen i Himlen? Spørgekasse

En ældre Herre siger til mig:

— Vi skal længes efter Himlen, og vi skal ønske alle Mennesker at naa derhen. Men, undskyld jeg siger det, jeg vil meget nødtigt være sammen med Petersen i Himlen. Naa, nej, De kender ikke Petersen. Men jeg kan forsikre Dem om, at han er den ... Det er sandt, man maa ikke tale ondt om sine Medmennesker. Men i hvert Fald kan jeg ikke fordrage Petersen — ja, det er en Lidelse for mig at være i Stue med ham. Jeg undgaar ham hvor som helst og naar som helst. Han har været min Fjende igennem mange Aar. De rynker Brynene, ja jo, det er rigtigt, man maa ikke hade nogen; det haaber jeg heller ikke jeg gør nu. Men jeg maa tilstaa, at jeg har hadet ham af et godt Hjerte. Saa, der brugte jeg igen et galt Udtryk. Naturligvis hader man ikke af et godt Hjerte. Men alene Tanken om at træffe Petersen deroppe, faar mig til at blive mindre ivrig for at komme i Himlen. Ja, det er vist meget underligt, men saadan er det nu en Gang.

— De glemmer en Ting. Baade De og Petersen vil forandre Dem grundigt, førend De kommer i Himlen.

— Han er uforberedelig.

— Og De selv?

— Jeg forstaar, hvad De mener. Man kan naturligvis ingenting forsværge. Men han vil dog altid være Petersen.

— Om ikke før vil Skærsilden smelte et Menneske om. Hverken De eller han vil være til at kende igen, naar De er blevet gennemtrængt af Kærlighed til Gud. Husk paa, at alt det syndige, alt det hæs-

lige, alt det frastødende brændes bort i Skærsilden. Saa længes man kun efter Gud, og alt andet bliver ligegyldigt. Og selv om De er noget uforsonlig af Natur, saa vil De til den Tid slet ikke føle Modvilje mod nogen. For Dem er der kun Gud. Og i Gud maa alle elske hverandre, forenede i samme Kærlighed.

— Hm, sagde den ældre Herre. Men ser De, skulde jeg virkelig komme paa venskabelig Fod med Petersen, er der en anden Ting, som faar mig til at se med nogen Bekymring paa Tanken om Himlen. Jeg har været gift to Gange. Min første Kone døde, og jeg var lykkelig i begge Ægteskaber. Undskyld mig, men hvem af dem skal jeg glæde mig til at gense, og hvem skal jeg — om jeg saa maa sige — tilsidesætte til Fordel for den anden?

— De kunde ligesaa godt bekymre Dem om, hvordan Gud skulde bære sig ad med at faa Stumperne af Dem samlet sammen, hvis De var omkommet ved en Eksplosion, og hentet op i Himlen i komplet Tilstand. I Himlen er hver eneste Sjæl saa gennemglødet af Kærligheden til Gud og Lyksaligheden ved at være Ham nær, at denne Tilstand opfylder den fuldtud. Glæden ved at gense sine Kære i Himlen er ensbetydende med Glæden over, at de nyder den samme ubegribelige Lykke. Ingen er længere optaget af at dyrke Jeg'et eller pleje de mere eller mindre uheldige Egenskaber saasom Jalousi og Forfængelighed, der hefter ved os før Døden. Men alle glæder sig med hinanden over at være hos Gud, og alles eneste Higen er Gud.

C. B.

De Vises Stjerne og Astronomien

I Hellig Trekongers-Dags Evangelium staar der fortalt om de vise Mænd fra Østerland, som kom til Jerusalem for at spørge efter Jødernes Konge og forklarede: »Thi vi har set hans Stjerne i Østen og er kommet for at tilbede ham!«

Hvordan skal denne Forudseenhed forklares paa en videnskabeligt forsvarlig Maade? Var det en overnaturlig Begivenhed, at Stjernen viste sig for de hellige tre Konger, eller var det et rent astrologisk Fænomen? Og maa man derudfra have Lov at slutte, at Astrologien kan forsvares videnskabeligt?

Protestant.

Katolsk Ugeblad har allerede i 1939, S. 251, beskæftiget sig med dette Spørgsmaal. Undertegnede afviste der — noget rask — Muligheden af en naturlig Forklaring, navnlig støttet til Astronomen *Keplers* Autoritet. Skønt Kepler jo ikke var Katolik, men troende Protestant, syntes han at sidde inde med den fornødne astronomiske Viden til dette Problems Afgørelse. I Mellemtiden har katolsk Fageksese, foranlediget af den store Jupiter-Saturn-Konjunktion i Aarene 1939—40, atter drøftet Spørgsmaalet og fundet, at en naturlig Forklaring af »Stjernen fra Østen« ikke paa Forhaand kan afvises, men tværtimod har en vis Sandsynlighed for sig. Katolsk Eksegese er som enhver anden Videnskab tilgængelig for nye Synspunkter og Fremskridt. (Se »Stimmen der Zeit«, Bd. 138 (1941), S. 234 ff. Findes paa det Kongl. Bibl.).

En Saturn-Jupiter Konstellation som den, vi oplevede for to Aar siden, fandt ogsaa Sted i Aaret 7 f. Kr. Nu ved vi, at vor Tidsregnings

Fra Pennevenne-Klubben

Aar 1 blev beregnet af *Dionysius Eksiguus* i det 6. Aarhundrede, men noget forkert; Aar 1 (altsaa Kristi Fødselsaar) burde henlægges til Aar 7—8 før Kristus. Man mener nu, at kaldæiske Astrologer, foranlediget af deres Tydning af denne Konstellation — og oplyst af Guds Naade — søgte og fandt den Konge, hvis Stjerne, Jupiter, de mente at have set i Østen (eller, som det ogsaa kan oversættes: i den heliakiske Opgang).

De ældste Kirkefædre tog ikke Anstød af, at det saaledes skulde have været Astrologer (ikke Konger — det staar der ikke noget om hos Matthæus), d. v. s. en Slags Stats- og Hofastronomer, som var bevandrede i Stjernetyderi, der fik Adgang til vor Frelser. En Stadfæstelse af Astrologien saa de ingenlunde deri, tværtimod. Astrologernes Hyldest stod for dem som Tegn paa den nyfødte Konges og Frelseres Sejr og Astrologiens Undergang. *Gregor den Store* siger, at Astrologien ikke kan paaberaabe sig Stjernen, da denne Stjerne ikke betød Barnets Skæbne, men omvendt bestemte Barnet Stjernens Skæbne. Og Kirkefaderen *Ambrosius* har den smukke Tanke, at Kristus selv er den funklende Morgenstjerne. Han, Kristus, betegner sig med sit eget Lys.

J. Wo.

Den misforstaaede Synd

Hvad forstaar man ved: at synde mod Helligaanden?

K. P.

Udtrykket findes baade hos Matthæus, Markus og Lukas. Anledningen til, at Jesus taler om at »synde mod Helligaanden« er, at Farisæerne har beskyldt ham for at »udrive den Onde ved Beelzebub«. En saadan Paastand vidner om den største Forhærdelse. Den, der siger saadan, vil ikke vide af Sandheden. Han foretrækker bevidst Løgnen fremfor Sandheden. Det er dette, Jesus kalder for »Bespottelsen mod Helligaanden«. »Den, som taler imod Menneskesønnen, han vil det blive tilgivet; men den, som taler imod Helligaanden, ham vil det ikke blive tilgivet hverken i denne Verden eller i den fremtidige«. (Matth. XII,32).

Men hvordan kan man vide, om

Savner De Forbindelse med andre Katolikker, saa vær med i Katolsk Pennevenne-Klub. Betingelserne er, at:

De er Katolik.

De skriver til Katolsk Ugeblad, Nørrebrogade 27 C, København N., fortæller om Deres Alder, Erhverv og Interesser.

De vedlægger 30 Øre i Porto.

De underskriver med tydeligt Navn og Adresse til Redaktionens Underretning og indsender Brevet i Konvolut, mærket „Pennevenner“.

Et halvt Hundrede Læsere i Ind- og Udland har allerede grebet denne Chance for at komme i Kontakt med Trosfæller og dermed styrke Interessen for Kirken og deres Tro.

Ugens Pennevenner

Jeg er 17 Aar og Husholdnings-elev. Jeg vil gerne korrespondere med en katolsk ung Mand. Mine Interesser er Musik, Sprog, Film og Bøger. C. S.

*

Desuden efterlyses Pennevenner til: M. W., 13 Aar og Elev paa Stats-skole i Jylland. Interesser: Musik, Sport, Skuespil og Skønlitteratur. Vil gerne korrespondere med en Dreng eller Pige i en af de katolske Skoler i København.

G. K., 15 Aar og Husassistent i Jylland. Interesser: Gode Film, Bøger og Traveture.

*

S. T., 14 Aar og Forretningselev i København. Interesser: Trave- og Cykleture.

*

Simon K., 25 Aar og Fabriksarbejder i Jylland. Interesser: Sprog og Sport. Vil gerne korrespondere med en polsk ung Pige, helst fra Jylland.

man har syndet mod Helligaanden? Forfærdeligt vilde det være, om man havde begaaet en saadan Synd, thi da var Fortabelsen jo En vis.

Netop med Hensyn til denne Tekst har den »frie Bibelfortolkning« gjort umaadelig stor Fortræd. Hvor mange har ikke lidt de største Kvaler af Frygt for at have begaaet denne Synd?

Et rigtigt praktisk Svar: Hvis man er i Stand til at *angre* sin Synd, har man ikke handlet imod Helligaanden. Thi enhver Synd, som vi fortryder, kan tilgives. Men den frygtelige Følge af Synden mod Helligaanden er just den, at man ikke er i Stand til at angre.

»Synden mod Helligaanden« kommer man ikke til at begaa. Den er Resultatet af en bevidst Forhærdelse, en fuldstændig Fordærvelse. Man kan være den største Synder, og faa sin Synd forladt. Men vil man ikke vide af Lyset, hvorledes

skal man da kunne forlade Mørket?

„Guds Sønner“

I Jobs Bog, 2. Kapitel, staar: »— og Guds Sønner traadte frem for Herren, og deriblandt ogsaa Satan«.

Hvordan skal det forstaas, siden Kristus er Guds enbaarne Søn?

M. P.

Teksten er ikke helt rigtigt gengivet. Den lyder saaledes: »Og det skete en Dag, da Guds Sønner kom for at fremstille sig for Herren, da kom ogsaa Satan midt iblandt dem for at fremstille sig for Herren«.

Det fremgaar af hele Sammenhængen, at »Guds Sønner« er Englene. Deraf følger, at Englene kaldes »Guds Sønner« i en anden Forstand end Kristus kaldes Guds Søn. Den uhyre Forskel ligger deri, at Sønnen er udgaaet fra Faderen, men Englene er skabt af Gud.

Nu vil vi snart have Fred!

Ved Siden af alle de meget store Grunde til vor Fredslængsel, er der ogsaa KATOLSK CENTRALSKOLES Fremtid, en yderst vigtig Sag for Hovedstadens Katolikker. Skolen vokser stadig, og nu kan der snart ikke rummes flere Børn. Kommer Fred, kommer Raad, siger Biskoppen. Imens bliver katolske Forældre ved med at indmelde deres Børn i Skolen, hvis Hjerterum er dobbelt saa stort som Husrummet. Indmeldelser modtages daglig til alle Klasser, Nørrebrogade 27, Tlf. Nora 6166.

St. Ansgars Kirke

Fredag 5. Februar. Efter 8-Messen udstilles Alterets højhellige Sakramente til Tilbedelse indtil Andagten Kl. 19,30. Efter Andagten er der Familieaften, hvor Pastor Knud Ballin holder Foredrag (med Lysbilleder m. m.) om »Den kristne Familie«. Derefter Kaffebord og musikalsk Underholdning. Billetter à 50 Øre faas i Sct. Ansgars Boghandel og i Kirkens Kontor. Søndag 7. Febr. Kl. 8: Reciteret Messe med Fælleskommunion for Mariakongregationerne. For at de, der har deltaget i Fælleskommunionen, kan overvære Lysindvielsen, vil der blive serveret Morgenkaffe i Menighedssalen (Brød og Sukker maa naturligvis medbringes). Kl. 10 Lysindvielse m. Procession og Højmesse.

Sakramentskirken

Torsd. 11. Febr. Kl. 20 Ungdomsmøde. Politibetjent, stud. jur. Jan Locher: Politiets Opgaver. Billet 60 Øre (Sukker maa medbringes).

Jesu Hjerte Kirke

Sønd. 7. Febr. Kyndelmisse. Kl. 8,30 Fælleskommunion for Mændenes Kongregation. Kl. 10 Lysvielse og Procession, derefter Højmesse. Mand. 8. Febr. Kl. 20 unge Mænds

Kongr. Torsd. 11. Febr. Kl. 20 Mændenes Kongr.

St. Mariæ Kirke

Fred. 5. Febr. Kl. 16,30—19,30 Eukaristisk Forening. Kl. 19,30 Andagt, derefter Ungdomsmøde. Pater Pauli: »Indtryk fra Færøerne« (m. Lysb.), Pakkefest; enhver bedes medbringe Pakke til Værdi 25 Øre. De to Minutter: Birgitta Samuelsen. Sønd. 7. Febr. Kl. 10 Lysvielse og Børnegudstjeneste (Sangmesse). Kl. 17. Andagt og Kompletorium.

St. Antoni Kirke

Sønd. 7. Febr. Kyndelmisse; Lysvielse og Uddeling af Kærter; derefter Levitmesse. Onsd. 10. Febr. Kl. 20 Kongregationsmøde for Mænd.

St. Andreas Kirke

Sønd. 7. Febr. Kyndelmisse. Lysvielsen begynder Kl. 9,45; derefter Højmesse.

St. Knud Lavards Kirke

Søndag d. 7. Febr. Kyndelmisse (Kommunionssøndag) Kl. 8,15 reciteret Messe, Kl. 9,30 Lysvielse og Højmesse.

Eukaristisk Forening

for St. Ansgars Sogn. Tilbedelse første Fredag d. 5. Febr. Tavlen med Navnemærkerne bruges ikke mere, men Deltagerne bedes straks ved deres Ankomst henvende sig til Vagten øverst i højre Bænk, som har Listen og krydser Navnene af. Evt. Forfald bedes indtrængende meldt i saa god Tid som muligt til Øbro 9250.

»Fidelitas«

Sønd. 7. Febr. Kl. 8 Fælleskommunion i St. Ansgars Kirke. Onsd. 10 Febr. Møde Østerbrogade 7 D.

Aarhus

Søndag den 7. Februar (Kyndelmisse). Kl. 8: Fælleskommunion. Kl. 10: Lysvielse og Højmesse.

Aarhus Opland

Søndag den 7. Februar: Pindstrup: Kl. 10.

Katolsk Klub

holder Møde med Damer Tirsdag d. 9. ds., Restaurant »Grønningen«, Toldbodvej 22.

Plads søges

Juridisk Student søger Plads paa Sagførerkontor eller som Huslærer. Henvendelser til Katolsk Arbejdsanvisnings Bureau, B. Jetmar, Tlf. Byen 8626.

Nedsatte katolske Bøger

Beskow, Den kostbare Perle, 1,00 Schindler:

Liturgi I—II	9,50
Katolsk Kristenliv	1,00
Jomfru Maria	0,75
Petrus, Paven og Rom	1,00

En Bog for Skeptikere

Hovedpersonen er en Olding, der siddende i sin Seng paa sit Gods gør Rede i en Dagbog for sit Liv og sit Had til sine Omgivelser. Mauriac viser i denne Bog den mest spotske, gudsbenægtende Tvivler, hvor godt hans Liv er. Fordi den er saa uhyggelig sand, vil den overbevise enhver.

En Litteraturrelser vil goutere dette Mesterværk af Poesi og Psykologi.

Mauriac, Øglereden, 176 S. Kr. 6,75

Messebogen

faas atter i den billige Indbinding Kr. 7,50. Niger Imitation og Rød-snit.

Kend Kirken i Danmark

Katolsk Haandbog 1943, Kr. 3,00.

Sankt Ansgars Boghandel

København
Brødgade 67 - Palæ 4777
Giro 81851

BRØDRENE DAHL A/S
Industribyen
Telefon Central 6585

Rør og Fittings - Sanitet - Centralvarme
Armatur - Pumper - Værktøj - Metaller

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Henvendelser bedes venligst
rettet til **CENTRAL 1868**

Det tidlige Foraar

Sjældent er der blevet sagt saa meget godt om Vejret som nu i Begyndelsen af Aaret 1943. »Det er vel nok dejligt«, erklærer hver anden Besøgende, der kommer udefra. Det er de tre Isvintre, der er Skyld i, at Folk er blevet saa nøjsomme og taknemlige. Man har den evindelige Sne og Kulde i frisk Erindring: den isnede Flora paa vore Ruder, Barometret, der ikke vilde falde, og Termometret, der ikke vilde stige op til de 18 tilladte Grader. Dersom denne Vinter Nr. 4 havde fundet paa at træde i sine Forgængeres kolde Fodspor, havde vi nu siddet og gravet vore Hænder langt ind i vore Celuldærmer og haabet paa, at de vaa-de Tørv efterhaanden vilde blive tørre. Deraf vor Glæde over det milde Vejr.

Det lader til, at der allerede er blevet set Eranthis. Forleden saa jeg et Par Skovduer paa Parkens halvgrønne Plæne: de var ude at se sig om efter en Lejlighed i Hellerup. Duer kan sagtens. Og da jeg gik mig en Tur i Haven for at se, om det Solskin, der brød gennem Taa-gen, og det dæmpede Fuglekvidder var Virkelighed, traf jeg to dejlige, lysebrune Egern, der gik mellem Træerne og snuste til Skovbunden for at skaffe sig en ekstra Ration. Selvfølgelig har de hamstret, og de kunde sikkert have klaret sig, hvis Vinteren

havde varet ved; men naar det ligger i Ens Natur at hamstre, kan man vist aldrig faa nok. Hvor er de ellers yndige, disse laadne Dyr med deres vaagne Øjne og den elegante Buskhale!

Men mens jeg staar og ser paa dem, kommer jeg til at tænke paa, om den Beundring ikke er af det onde. For jeg mistænker disse brune Bæster for at have ædt de nøgne Solsortunger, der sidste Sommer blev født i et Spaliertræ henne ved Muren, og hvis Opvækst jeg saadan havde glædet mig til at følge. En skønne Morgen var de væk. Reden, hvis Bund de havde fyldt med deres røde Kroppe, stod kold og tom. Man kan tænke sig en af disse Slyngler, der takket være denne flotte Hale, legende let firede sig op ad Stammen for at sprede Død og Ulykke over en lykkelig Musikerfamilie. Atter den glubske Appetit, der gør, at disse Dyr griber ind i de andres Livsrum. Skulde jeg tage en Sten og holde Justits?

Men hvad er disse smaa Kanibalers Misgerning i Sammenligning med de Grusomheder, Menneskene — endog de saakaldte civiliserede — nuomstunder begaar over for hinanden? Vi kan ikke længere bebrejde Dyrene noget. Vi bruger vor Fornuft, mens de kun har deres Instinkt. Vi er ansvarlige, fordi vi misbruger Fornuften til at ud-

tænke Vaaben og Pinsler, mens Dyrene hverken kan være værre eller bedre, end de er. Lad derfor bare disse smaa Egern rode i det raadne Løv efter Nødder og Kastanier.

Længere henne ser jeg, at Gartneren har begyndt at dyng Gødning om Mistbænken. Ogsaa det giver Foraarsfornemmelser. Tænke sig, at man om et Par Uger vil gaa her og fryde sig over Synet af de blomstrende Kirsebærtræer. Saa vil Mælkebøtter lyse op langs Gangstierne. Og Solsorten vil sidde oppe i Kirsebærtræerne og fløjte... indtil de faar travlt med at sluge de største og rødeste Jordbær. Jo, det er vel nok dejligt!

Jeg hørte forleden Radioen synge: »Es geht alles vorüber, es geht alles vorbei«. Og saa er der dem, der siger, at det er Løgn, hvad man hører i Radioen. Jeg tror nu paa, hvad der bestyrker mig i min Tro. Og jeg tror, at vi er igennem det værste... altsaa hvad Vinteren angaar.

Efter disse indledende Bemærkninger om Vejret, skulde jeg nu gaa over til mit religiøse Causeri. Men jeg synes, at det mørknes, og at Himlen atter er skyet. Saa maa jeg se, at Brevet kommer af Sted til Redaktionen, førend det maaske begynder at... sne.

S. W.

Hvorfor vi blev Katolikker

Redaktionen har modtaget og modtager stadig mange Indlæg fra Konvertitter. Der er Stof nok til at fylde et Par hele Ugeblade. Indsenderne fordeler sig over hele Landet; der kom Breve fra Bornholm og fra Esbjerg. De repræsenterer ogsaa alle Aldre og Samfundslag. Vi siger alle Tak for deres Beredvillighed til at lade »Lyset skinne for Menneskene« Gud til Ære og Sjælene til Gavn. Dog skal det her med Henblik paa fremtidige Indlæg indskræpkes, at Brevskriverne bedes holde sig til Emnet: Hvad var det, der gav det første Stød til Deres Konversion? Vel har Red. forbeholdt sig Retten til at bruge Saksen — og mere end een Indsender var saa venlig at understrege den Ret. Men man kvier sig ved at haandtere et saa koldt og skarpt Redskab, naar man sidder med et Kapitel af en Sjæls Historie for sig. De to Indlæg vi bringer i Dag, skulde derfor gerne betragtes som mønstergyldige.

En Drøm blev Vendepunktet for en »nøgtern, selverhvervende Kvinde, der ellers havde begge Ben paa Jorden«.

I mit Hjem hørte man aldrig Tale om Religion, men en af Fars Venner var Katolik, og takket være dette Bekendtskab, kom vi sammen med nogle katolske Familier, der havde Døtre lidt yngre end jeg. Som andre Børn udvekslede vi Skolehistorier og læste i hinandens Skolebøger, og derigennem erhvervede jeg mig tidligt et omend kun svagt Kendskab til den katolske Kirke. Sammen med en Veninde besøgte jeg flere katolske Kirker.

Det afgørende Vendepunkt indtraf, da jeg var 17 Aar, paa et Tidspunkt hvor jeg stod søgende og vaklende overfor Religionen og ofte ønskede et Menneske, jeg kunde tale ud med og betro mig til.

Saa havde jeg en Nat en Drøm. Jeg var et Sted, hvor der kom en katolsk Præst. Han hilste paa mig og spurgte, hvem jeg var, og om jeg var Katolik, hvilket jeg selvfølgelig benægtede. Vi talte meget sammen, og jeg fortalte om alt, hvad jeg havde paa Hjerte og om mine Tvivl, og jeg følte mig saa glad over at have truffet ham.

Næste Aften skulde jeg paa Skole for sidste Gang inden min

Eksamen, og paa Vejen hjem tænkte jeg meget herpaa. Jeg vidste, at mine Forældre mindst ventede, at jeg kom hjem med Udmærkelse. Jeg kom forbi Sakramentskirken, og under Paa-virkning af min Drøm besluttede jeg at gaa derind. Jeg knælede i en af de hageste Bænke og bad en Bøn for min Eksamen. Medens jeg bad, gik Døren op, og en Præst kom ind og satte sig høg mig. Jeg overvejede, om jeg naar jeg gik, skulde knæle, som jeg havde set, at Katolikkerne gjorde, eller jeg bare skulde gaa. Jeg valgte det sidste, jeg var jo Protestant. Kommet ud af Kirken stod jeg et Øjeblik for at læse, hvad der stod paa Tavlen udenfor Døren. I det samme gik Døren op, og Præsten kom ud. Han hilste paa mig og spurgte, hvem jeg var. Jeg svarede, at han kendte mig ikke. Om jeg var Katolik? Nej, det var jeg ikke. Og dog havde jeg knælet derinde i Kirken og bedt saa andægtigt. Naa ja, vi andre kunde jo ogsaa have noget at tale med Gud om. Vi talte videre om mit Kendskab til Katolicismen, og Præsten anbefalede mig et af de Smaaskrifter, der solgtes ved Kirken. Og til sidst velsignede han mig, hvilket gjorde et dybt Indtryk paa mig.

At jeg herefter syntes, at jeg havde faaet et saa bestemt Fingerpeg om, hvor jeg kunde finde den ene sande Kirke, kan sik-

kert ikke forundre nogen. Og uden Hensyn til al den Modstand, jeg mødte fra mine Forældres Side, gik jeg fra den Tid regelmæssig i katolsk Kirke. Jeg maatte blive Katolik, der var ingen anden Vej.

L. V. F.

En Del Modgang, R. H. Benzons og en katolsk Præst faar en ældre Rønnebo til at indse, at hun ikke er for gammel til at vende tilbage til Moderkirken:

Religion har i Tidernes Løb optaget mig stærkt. Ugentlig Kirkegænger har jeg været i mange, mange Aar i København, hvor jeg har boet indtil for et Par Aar siden.

De katolske Kirker i København har jeg af og til kigget til, — ogsaa været inde i dem.

I de seneste Aar har jeg, — synes jeg da selv, — haft en Del Modgang. Da jeg er langt mere læsende end talende — og at tale om mine Sorger har aldrig været min Vane — fordybede jeg mig i Læsning, og en skønne Dag faldt jeg over Robert Hugh Benzons Bøger, der greb mig meget stærkt, og del kom til at staa helt klart for mig, at Lidelser kunde faa en uendelig stor Livsværdi for En og medføre megen Lykke.

Den katolske Præst i Rønne henvendte jeg mig til, fik en indgaaende Samtale med Præsten og spurgte, om jeg var for gammel. Jeg fik et beroligende Svar og begyndte paa Undervisningen hos ham. Jeg er gladere og gladere for hver Undervisningstime, jeg har haft.

Den hellige Kommunion er for mig Centret i Tilværelsen. Forsoningen med Gud Fader er for mig det største af alt. Fyldt af en uendelig Taknemlighed over, at jeg forhaabentlig nu naar det Ønske, jeg længe har næret, og som nu er brændende, tillader jeg mig at sende dette ubetydelige Indlæg til Redaktionen for Katolsk Ugeblad.

Deres ærbødige Konvertit.

Kinas religiøse Fremtid

I Aar er der seks Søndage efter Epifani, men heller ikke de tre sidste rummer ret meget (eller overhovedet noget) liturgisk, der kan anses for at have særlig »Missions«-Præg. Og paa den anden Side har vi bestemt os til at dvæle ved Missionstanken i denne Del af Kirkeaaet. Maaske vi kan hente os en vis melankolsk Trøst fra Evangeliet til 5. Søndag efter Epifani. Der læser vi om hin Mark, paa hvilken der ikke blot blev saaet Hvede, men ogsaa Klinte. Begge Dele skulde have Lov til at vokse videre indtil Høsten; saa først skulde de adskilles — Kornet til Kværnen, Klinten i Ilden. Vi maa ikke blive overrasket over, at Verden er saa fuld af Ukrudt — vi har selv saaet en Del af det. Vi kunde derimod nok blive overrasket og forskrækket, hvis vi selv ikke har saaet noget som helst, fordi vi slet ikke har givet Agt paa vor Tros missionerende og apostoliske Side. Vi kunde ogsaa faa en lille Skræk i Livet, naar vi læser Epistlen til 6. Søndag efter Epifani. Der taler St. Paulus om, at Indbyggerne i Thessalonika er blevet et *Forbillede* paa Tro og Kærlighed, ikke blot i de nærliggende og omgivende Egne, men »paa alle Steder«. Vi kunde med Grund spørge os selv, om vi er et Forbillede for nogen — og i saa Fald paa hvilket? Evangeliet til denne Søndag er ikke ligefrem »missionsk«, men de to Lignelser forkynder dog, at Kirken vil opnaa en vældig Vækst fra sin meget beskedne Begyndelse. Dog vil Kirken ikke vokse uden de Kristnes aktive Medvirken. Der gives ikke en særlig »Inderkreds« af Kristne, som er kaldet til at udbrede deres Tro. Alle er vi paa den ene eller anden Maade forpligtet til at gøre det — og langt den største Aarsag til Frafald (ogsaa Frafald af hele Folkeslag) er det slette Eksempel, der gives af

slappe, ligegyldige eller syndige Katolikker.

Kina i Fremtidens Verden

Ligesom i mine to tidligere Artikler til Epifantiden gentager jeg, at Religionen i saa fjernt et Land som Kina ikke er en Ting, vi kan staa ligegyldige overfor — rent bortset endda fra vor evangeliske Pligt som Kristne. En Religions Natur, dens Udvikling eller Forfald betyder noget afgørende for hele et Folks Psykologi; og dertil kommer, at Verdens Fremtid er »international« i en langt dybere Forstand end dengang, da de internationale Forhold væsentlig var af økonomisk Art. Det er givet, at Fremtiden vil rumme et stærkt kinesisk og japansk Islæt. Kina og Japan betyder nu lige saa meget som noget andet Land, og intet af dem vil blive ødelagt eller udslettet. Nej, de vil spille en større Verdensrolle end før.

Konfucius

Jeg er ikke kompetent til at beskrive de ældste kendte Faser af den kinesiske Religion, og det er heller ikke nødvendigt. Den kinesiske Religion kan siges at have udviklet sig under Indflydelse af Kung-fu-tse (Konfucius f. ca. 500 f. Kr.) og dem, der tog Afstand fra ham. Endnu i vor Tid kan den bedst kaldes nykonfuciansk. Han fandt Kineserne i Besiddelse af en vag Tro paa Gud, som de kaldte »Himlen«, og paa tusind ældgamle Riter. Saa langt fra at afskaffe dem, betragtede han dem som ydre Manifestationer af Tao, Himmelvejen, den universelle Orden. »De har deres Udspring i Himlen, og deres Bevægelse naar til Jorden... de tjener til at nære Menneskets Natur... den, der krænker dem, kan omtales som død; den, der holder dem, er le-

vende.« Men han moraliserede dem og krævede fuld indre Anerkendelse af dem, idet han f. Eks. ændrede Velgørenhedens Praksis til det sande Offer af Egen-Interessen, lagttagelsen af sociale Riter og Klasseforskelle til sand indbyrdes Retfærdighed. Saaledes skulde hele den kinesiske Verden lige fra Himlene, gennem Kejseren, der var »Himlens Søn«, og gennem hans Embedsmænd ned til den ringeste af hans Undersaatter bindes sammen af Retfærdigheden til fuldkommen Harmoni. Han var Optimist og mente, at dette kunde virkeliggøres uden Vanskelighed, men det siges, at han døde sorgfuld, fordi Mennesker vilde blive ved med at være uretfærdige. I hvert Fald gav han sin stærke Støtte til Traditionen og Kontinuiteten, der ikke mindst udtrykte sig i den Stabilitet, der tilkom Familielivet, som selv fik sit Udtryk i de Æresbevisninger, der vistes Forfædrene.

Lao-tse

Ved Siden af dette fandtes ogsaa Lao-tses Lære. Denne blev født noget tidligere og var efter min Mening en langt mere historisk Person, end nogle moderne Kritikere vil indrømme. Hans Lære blev utvivlsomt udviklet videre af senere Disciple, men han var ganske afgjort en Metafysiker af næsten indisk Art. Han søgte det »Ene Uforanderlige« bag Fænomenernes skiftende Mangfoldighed — »Universets Moder«, der gør det gode uden at være venlig, og ødelægger uden at være grusom. Derfor er alle de Regler og Riter, som Konfucius respekterede, kun »de gamles Bærme og Levninger«. Alle adskilte, enkelte Ting er Illusioner. Naar vi har Bevidsthed om, at en Mand slaar paa Tromme, er der i Virkeligheden ingen Tromme, ingen Trommestikker og ingen Trommeslager. Alt, vi selv indbefattet, er Dele af den Drøm, der drømmer sig selv. (Ingen har nogensinde givet en Forklaring paa, hvorfor man skal forkynde en saadan Lære, hvis baade Lærer og Elev er illusoriske ligesom ogsaa Undervis-

ningsakten). Der var ogsaa andre kinesiske Filosofer. Især maa nævnes Meng-tsu (f. ca. 450 f. Kr.), han understregede den konfucianske Idé om Menneskets naturlige »Godhed«; Mo-tsu (ca. 470—390), der fandt Konfucianismen agnostisk og deterministisk og forkyndte en universel Kærlighed paa Basis af Guds *erkendte Natur*; samt Hsun-tsu (4. Aarh. f. Kr.), som lærte præcis det modsatte af Konfucius — at Mennesker er slette, men at de kun behøver Opdragelse for at blive tæmmede og ordentlige.

Alle disse Systemer (med Undtagelse af Lao-tses i dettes reneste Form) samlede sig imidlertid om Moralen og specielt Konfucianismen om en Slags utilitarisk, maadeholden Etik med en vis Lighed med de ældste Persere (der ikke betyder noget for os, fordi deres Indflydelse nu er Nul) og med de ægte Romere, som har øvet saa stærk en Indflydelse paa vor Moralteologi og praktiske Vurdering.

Senere Udvikling

Det er vanskeligt at sige, hvor stor en Indflydelse Buddhismens Ankomst i 6. Aarh. efter Kristus fik paa det kinesiske Sind. Den kom i stærkt degenereret Form og er en højelig Lære. Hvis vi siger, at den tegnede et mildere Ideal end det kinesiske Krigsmands-Ideal, har vi rimeligvis sagt saa meget, vi kan om dette.

Der var en anden Filosof, Chu-fu-tse (1130—1200), som ofte er blevet kaldt Kinas Thomas af Aquin, men det er netop en af de Sammenligninger, man aldrig burde bruge, allerede af den Grund, at Chu-fu-tse kan fortolkes som baade at have hævdet og at have benægtet Eksistensen af en personlig Gud. Man maa enten indrømme, at Chu-fu-tse hyppigt skiftede Meninger, eller at ikke engang Kineserne har forstaaet ham, eller at (som Vesterlændere ofte siger om det orientalske Sind) hans Intelligens arbejdede anderledes end vor og kunde godkende samtlige Idéer, der for os at se udelukker hinanden. Han var i hvert Fald

yderliggaaende Traditionalist og gjorde den kinesiske Kultur stereotyp næsten lige op til den russiske Krig, da Opdragelsen blev drastisk revideret, og der blev søgt Hjælp fra japanske og endogsaa fra europæiske Universiteter. Men efter Revolutionen blev Konfucius officielt detroniseret til Fordel for Faderen til Republikken, som erklæredes ateistisk; Templer blev ødelagt eller indrettet til Skoler, og utallige mandlige og kvindelige Bonzer säkulariseredes. Jeg kan tilføje, at det ikke mindre officielt er blevet forkyndt, at de Æresbevisninger, der vises Billeder af Konfucius (for der er opstaaet en ny Slags socialistisk Konfucianisme) har ren social Betydning og aldeles ikke nogen religiøs — Kristne kan derfor uden Frygt vise disse Æresbevisninger.

Det kinesiske Gentleman-Ideal

Men det vigtige at bemærke er dette, at Konfucianismen stadig former Baggrunden for det kinesiske aandelige Liv og frembringer en egen Type — ligesom man siger, at Englands »public schools« gør det. Den anerkender, om end paa vag Maade, at der gives en Gud — en moralsk Gud, som oftest holder sig borte fra de menneskelige Sager; dertil lærer den Selvbeherskelse, Velopdragenhed, et praktisk, men ogsaa hæderligt Syn paa Livets Tildragelser — kort sagt noget i Lighed med den engelske »gentleman«.

Problemet

Ganske forskelligt herfra er Produktet af den japanske Buddhismes i Forbindelse med den ekstraordinære Statskontrol med den officielle Shin-to (eller Himmelvej), for her er der blevet skabt en Krigerkaste, som har samlet sig unaadelig Rigdom og er absolut uden Skrupler. Det vilde selvfølgelig være absurd, hvis jeg vilde give blot det mest skitse-mæssige Omrids af »Orient« uden at komme ind paa Japan, men det har jeg ingen

Plads til, og Problemet er i Virkeligheden dette: Vil Konfucianismen, Buddhismen og Muhammedanismen vedblive med at øve deres Kontrol med de inderste aandelige Virksomheder hos disse Hundreder af Millioner, eller vil Kommmercialismen, Agnosticismen, den mekaniske »Videnskablighed« og Marxismen, som alle er trængt ind i Østens Lande, foraarsage nogen radikal Ændring?

Australiens katolske Fremtid

Vi lever i et Øjeblik, hvor Historien begynder en ny Spiral (der gives nemlig intet stadigt »Fremskridt« i den menneskelige Historie, men den bevæger sig — forhaabentlig ikke blot i Zigzag, men som en Spiral, der til Tider naar længere ned end før, men saa igen — haaber vi — bevæger sig opad, og i det store og hele er opadgaaende). Indiens og Kinas Fremtid er mere end nogensinde forbundet med Amerikas og Englands. Det er Japans antagelig ogsaa. Hvis Australien ikke bliver japansk, vil denne Verdensdels Indflydelse paa Japan og hele Oceanien blive enorm. Allerede nu er hver femte Australier Katolik, og Katolikernes Fødselsprocent er selvfølgelig meget højere end Ikke-Katolikernes. Hvis — *hvis* de australske Katolikker efterlever deres Tro paa rette Maade, burde hele denne Verdensdel i overskuelig Fremtid blive katolsk og dens Indflydelse paa Østen uberegnelig stor.

Opgaven for os

Hvad vi derfor skal bede om er, at de Forenede Stater (som jeg i Øjeblikket ikke har Materiale nok til at skrive om paa fyldestgørende Maade) og at vore nordeuropæiske Lande (hvorved jeg tænker lige saa meget paa Skandinavien som paa England) hurtigt vil blive intenst katolske. De har Chancen, allerede af den Grund, at andre Religionsformer ganske øjensynligt stivner mere og mere i Former og kun udøver ringe skabende Indflydelse, og

dette lidet kun for saa vidt de vender tilbage til det katolske Forbillede. Saa sent som nu i Aften, hvor jeg skriver dette, har jeg lyttet til en meget venlig, velopdragen, lykkelig gift ung Dandsker, som overfor mig udtrykte de mest fantastiske Idéer om Katolikker. Klart er det, 1) at man ikke kender os, og 2) at vi

ikke giver et Eksempel, der er nær godt nok. Nu nærmer Fasten sig. I den agter vi — om Gud vil — at skrive om de moralske Pligter og Idealer, der paalægges os Katolikker og vises os haade i Evangeliet og i Liturgien.

C. C. Martindale S. J.

Vej, men i denne Forskellighed ser vi Virkningen af den Kval, den guddommelige og frelsende Uro, som Kristendommen har kastet ind i Oldtidsmoralens rene Humanisme.

Natur og Overnatur

Naar vi nu har fremhævet Forskellen mellem græsk og kristent saa stærkt, er det rigtigt, at vi peger paa Nødvendigheden af Klogskab og Forsigtighed for ikke at spænde Modsætningen for stærkt, saaledes som nogle plejer at gøre det. Lad os derfor se, hvordan Grækernes Lære stadig paavirker deres kristne Disciple, selv paa de Punkter, hvor de er befriet for den. Der er saaledes hint *overnaturlige* Kald, som vi hele Tiden nævner. De bedste kristne Tænkere Bestræbelser er netop gaaet ud paa at bringe Orden tilveje mellem den Guds Gave og visse af vor Naturs Evner og Forhold, saaledes at det guddommelige Liv ved at benytte dem netop fremmer vore naturlige Impulser og Ressourcer. Det er rigtigt, at vi ogsaa maa huske det Forfald, der skyldes Arvesynden; men netop de kristne Tænkere, der ivrigt fremhæver Tanken om Menneskets faldne Tilstand med al den Styrke, som St. Augustin har lagt i den, netop disse kristne Tænkere drager Omsorg for at betragte det faldne Menneskes Natur som uberørt i sine fundamentale Bestanddele. Af disse vigtige Principper følger mange Slags Konsekvenser. Vi vil betragte et Par af dem og begynder med dem, der angaar vor Naturs faldne Tilstand.

Kristen Humanisme:

Human og kristen Moral

(SIDSTE ARTIKEL)

Det kristne er hverken meget græsk eller humanistisk, saaledes som vi plejer at forstaa dette Ord. Selv om vi ikke gaar saa vidt, at vi betragter dette Liv som en bestandig Prøvelse, er det rigtigt, at vi ser paa det (saaledes som St. Thomas har udtrykt det) som det skitseagtige Omrids af, Billedet paa og Tærskelen til det evige Liv, *inchoatio vitae aeternae*. Dette Liv har ikke Grunden til sin Tilværelse i sig selv, og det er til en anden Verden vi retter vort Haab. I den Udstrækning, Kristendommen har fremhævet dette, er en saadan Holdning typisk kristen. I saa høj en Grad, at det kan blive nødvendigt at minde nogle Kristne om, at vi ikke henægter Værdien af det nærværende Liv, men har Forpligtelser til at acceptere Livets almindelige Omstændigheder.

Syndserkendelsen

Paa et specielt Punkt, som er vigtigt og betydningsfuldt, vil vi henlede Opmærksomheden paa endnu et karakteristisk Træk ved den kristne Moral, Syndserkendelsen. Den Kristne er meget følsom overfor Synden, fordi denne er en Krænkelse af Gud. Grækerne tillægger den mindre Betydning, da den for dem mere er en Uorden i deres Natur ligesom Sygdom eller Vildfarelse. Igen ser vi Modsætningen mellem Mennesket som Centrum

paa den græske Side og Gud som Centrum paa den anden. Derfor finder vi de Kristne optaget af at gøre *Bod* for Synden. Det fører os ind i den vidtstrakte Verden af Bodsøvelser, indre Angersmerte og smertelig Sonen, som den græske Humanist ikke kendte til. Hos nogle Kristne bliver det til et Ønske om at sone ogsaa for andres Synder i Forening med Kristi Lidelse. Saaledes finder vi en Frans af Assisi og en Katerina af Siena, der saa sandelig ikke svarer til *Kalloskagathos*-Idealet i den græske Humanisme. Men hvilken Dybde og Renhed, der er i disse Sjæle! Forbundet med den samme Aand finder vi den aarhundreder-gamle Historie om kristen Sorg og Lidelse i al dens Sammensathed og Mangelfuldhed — den historiske Virkeliggørelse af *Salige er de, som sørger*.

De mærkelige Helgener

Det er ikke overraskende, at Kristendommen i Tidernes Løb har frembragt nogle Typer af Mennesker og Helgener, som er vanskelige at maale med den menneskelige Klogskabs almindelige Maalestok. Alle disse mærkelige, forvirrende Helgener, alle noget helt for sig. For den ene St. Thomas af Aquin, som er Ligevægten selv, et Vidunder af Afbalancerthed, hvor mange Helgener er der saa ikke, der forhavser og ligefrem ryster os! Hver af os maa vælge vor egen

To Opfattelser af den sanselige Lyst

Tag Spørgsmaalet om den sanselige Lyst, et menneskeligt Faktum, der har givet Kristendommens Lærere meget at tænke paa. Det er belærende at sammenligne Bossuets Idé om denne Lyst med St. Thomas'. Alene Ordet fik Bossuet til at skælve. Takket være en uklar Lære om Arvesynden var han aldrig i

Tvivl om, at Begæret var noget ondt i sig selv; han fordømte det med pragtfuld, men ubønhørlig Retorik, og han lod til at opfatte det som en næsten overdreven Indrømmelse, hvis han gik med til, at Ægteskabet baade kunde benyttes paa en god og paa en daarlig Maade. St. Thomas ser i vor sanselige Lyst en Virkning af Arvesynden, men kun i det Tilfælde, at den er et uordentligt Begær, derimod ikke naar den opleves som en Glæde ved Sansernes legitime Brug. I denne sidste Forstand havde han ikke svært ved at opfatte den som naturlig for Mennesker, og han mente, at Mennesker ogsaa oplevede den før Syndefaldet, endda med større Styrke. Men det Velbehag, man finder deri, Maaden man bruger den paa, og den Iver, hvormed man søger den, maa alt sammen holde sig inden for Fornuftens Grænser. Man maa indrømme, at der ogsaa hos St. Thomas er en vis Pessimisme angaaende Menneskets faktiske Kaar, men ikke en Pessimisme, som overser væsentlige Distinktioner, og St. Thomas erkender Naturens fundamentale Godhed og Skønhed, hvor Bossuet kun kan se Pest og Fordærv. Det er to forskellige Synsmaader, der selvfølgelig medfører to meget forskellige Holdninger i Praxis.

Hvad nu med den Teori, der gør de overnaturlige Gaver til en Fuldkommengørelse af selve Naturen? Den umiddelbare Følge vil være, at man undgaar at stille Natur og Naade op som blotte Modsætninger. Det velkendte Kapitel (Bog III, Kap. 54) i *Kristi Efterfølgelse* om Forholdet mellem Natur og Naade rummer nok nogen Sandhed, men det er ikke det sidste Ord eller den fulde Sandhed i denne Sag. Naaden gaar i sin Grund ikke ud paa at ødelægge Naturen, men paa at opløfte den, og den gør ikke Livet mindre intenst, men løfter det tværtimod op over dets Muligheder.

Askesen er i Livets Tjeneste

Her antydes atter to forskellige Handlingssæt. Hvor mange

Kristne har aldrig opfattet deres Bestræbelser som andet end en Brydekamp med dem selv, en Opfattelse, der vilde være mere Manikæisme end Kristendom, naar den blev ført igennem til Yderlighed! Det er rigtigt nok, at der gives en Kamp og en Askese, det har vi allerede sagt, men den maa være i *Livets Tjeneste*. Derfor har de bedst kvalificerede Teologer foretrukket at opfatte det overnaturlige Liv efter det naturlige Livs Mønster og benyttet selve de græske Filosoffers Begreber. De Dyder, som den helliggørende Naade fremkalder, og som kaldes »indgivne«, faar de samme Navne, som Grækerne gav de erhvervede, naturlige Dyder — Klogskab, Retfærdighed, Styrke, Maadehold o. s. v. Deres moralske Udvikling følger samme Linie. Og hvad de »guddommelige Dyder« — Tro, Haab og Kærlighed — angaar, saa er de vel særegne for den overnaturlige Orden, da de har Gud selv til eneste Genstand, men de frembringer hint privilegerede Møde med Gud, hvori Naturen ikke ødelægges, men overgaar sig selv. Kunde der ydes græsk Etik større Hyldest end at finde den helliggørende Naades Træk forud-afbildet i den?

Menneskelig Kultur og Religion

Deraf følger, at de overnaturlige Dyder finder deres bedste Vækstbetingelser i de naturlige Dyder. Naar man opdyrker »Mennesket-i-sig-selv«, bereder man Vej for den Kristne. Vel er

vi først og fremmest afhængige af Gud, men det er en fast Regel for det guddommelige Forsyn at respektere Naturens Orden. I vor egen Natur har Gud skrevet, at vi skal bære os forstandigt ad og erhverve de Dyder, der passer sig for Mennesket. Mangler denne menneskelige Kultur, kan det ske, at Naaden finder sig hæmmet i en Sjæl, og derfor gives der Kristne, som frembyder det triste Syn at ville stile mod en højere Fuldkommenhed, hvortil de savner selve Begyndelsen. De mangler alt for ofte visse naturlige og menneskelige Kvaliteter, som besiddes af andre Mennesker, der maaske ikke ejer Naaden, men derimod større Hæderlighed og finere Samvittighed.

*

Ved at diskutere dette Problem har vi set Glimt af en Løsning, vi vil kalde syntetisk. Den tilfredsstillende langt bedre end en antitetisk eller dualistisk Løsning, som Historien viser saa mange Eksempler paa. Vi har fremført forskellige Forhold, men anser dem ikke for uforenelige. Afbalanceringen af et saadant Problem beror paa den Stilling, hver enkelt Kristen selv vil indtage. Vi ved godt, at det ikke vil blive løst ensartet af alle, og at den kristne Humanisme, hvis Principper vi har aftegnet, maa indrømme, at de konkrete Resultater kan blive mangfoldige og forskellige. Forskellige og mangfoldige som Menneskenes individuelle Tilbøjeligheder og Helligaandens uforudseelige Veje.

Thomas Deman O. P.

Moderkirken, belyst af Biskoppen

Nyt offentligt Møde i Studenterforeningens store Sal

Biskop Suhrs Foredrag sidste Vinter i København om den katolske Kirkes Stilling til den økumeniske Bevægelse vakte overordentlig Interesse. I den mellemtiliggende Tid har Interessen herhjemme for den katolske Kirke været i stadig Stigen. Der

mærkes i mange Kredse en ærlig Længsel efter Moderkirkens Naademidler, Skønhed og Varme, men samtidig en Følelse af Afmagt i Bevidstheden om den store Uvidenhed om Kirkens egentlige Væsen.

For at imødekomme denne

Trang til at komme paa en for-
troligere Fod med Kirken vil Bi-
skop Suhr igen i Aar holde et
orienterende Foredrag ved et of-
fentligt Møde, som *Academicum
Catholicum* i København arran-
gerer i Studenterforeningens sto-
re Sal, Torsdag den 25. Februar.

Foredraget faar Titlen »Mo-
derkirken« og holdes som en
Fortsættelse af Foredraget om
Kirken og den økumeniske Be-
vægelse. Der er Adgang for alle
Interesserede, og Billetter — som
ikke faas ved Indgangen — kan
købes følgende Steder: *Wilhelm
Hansens Musik-Forlag, Sindahl-
Petersens Musik-Forlag, B. T.-
Centralen, Katolsk Boghandel i
Stenosgade og Sct. Ansgars For-*

lag, Bredgade. Medlemmer af
A. C., som anmelder deres Del-
tagelse inden Søndag den 20. Fe-
bruar, vil faa Billetter tilsendt
gratis.

Der forestaar en interessant
Aften. Biskop Suhrs Myndighed
og Logik paa Talerstolen er alle-
rede kendt i vide Kredse, og der
er ingen Tvivl om, at alle de Ka-
tolikker, som har Lejlighed til
det, vil gribe denne Chance for
høre vor Biskop tale igen. Men
de maa skynde sig, hvis de vil
være sikre paa at være med den
25. For med den overvældende
Tilslutning i Erindring, Foredra-
get sidste Vinter fik, er der
Grund til at vente, at den i Aar
bliver endnu større.

Spørgsmaal, der stilles ham af
anderledes troende om hans Tro.

Vel mødt ved Højskolens Ar-
bejde.

URBI ET ORBI

Ærkebiskoppen af Paris, *Kardi-
nal C. Suhard*, opholder sig i Øje-
blikket i Rom og er blevet modtaget
af den hellige Fader. Kardinalen
var ved Audiensen ledsaget af den
franske Ambassadør ved Vatikanet.

Den tidligere italienske Uden-
rigsminister, *Grev G. Ciano*, er
blevet udnævnt til Italiens Amba-
sadør ved den hellige Stol.

Højskolen i Krigs-Udgave

Foraarsssemestret er indskrænket

*Lederen af Katolsk Højskole,
Kaptajnløjtnant H. Chr. En-
gell skriver:*

De mange Forhold, der for Ti-
den griber forstyrrende ind i
vort Samfundsliv: Trafikvanske-
ligheder, Luftalarmer og andre
Ulemper, der gør, at man nødigt
vover sig for langt bort fra sit
Hjem, gør det nødvendigt, at det
katolske Arbejde, der skal gø-
res, i saa høj Grad som muligt
koncentreres om Sognene, saale-
des at unødvendige Rejser und-
gaas.

Katolsk Højskole har derfor
efter Henstilling fra Hs. Excel-
lence Biskoppen besluttet *mid-
lertidigt* at nedskære sit Pro-
gram, saaledes at Skemaet i det-
te Semester kun kommer til at
omfatte de Fag, som Højskolen
især har til Opgave at tage sig
af.

Foraarsssemestret vil derfor
kun komme til at omfatte Pa-
stor *Messerschmidts* Kateketkur-
sus (fortsat), Pater *Wolfisbergs*
to Latinkursus (begge fortsat)
og et Kursus i elementær Tros-
lære ved Pater *Stephan Wevers*.

Disse Kursus vil komme til at
ligge paa de sædvanlige Tider, og

Højskolen begynder sit Arbejde
Mandag den 1. Marts. Nærmere
vil kunne ses af Programmerne,
der vil blive uddelt ved Kirker-
ne.

Men Højskolen ønsker — saa
kraftigt som det overhovedet er
muligt — at sige, at den Om-
stændighed, at Fagenes Antal
nødtvungent nedskæres, ikke be-
tyder, at Deltagerantallet i de en-
kelte Kursus skal sættes ned.
Tværtimod!

De fortsatte Kursus er jo gan-
ske vist ikke saadan at komme
dumpende ind i, men saa meget
mere Grund er der til at over-
veje, om der ikke var Grund til
at tilmelde sig Kursus'et i Tros-
lære. Der skal nok være en og
anden af Højskolens gamle Ele-
ver, der paa Grund af Program-
mets tidligere Righoldighed har
sprunget dette Kursus over, og
til dem, der endnu ikke har væ-
ret Elever i Højskolen kan det
kun siges, at man ikke kan fin-
de noget bedre og mere nødven-
digt at begynde med end netop et
elementært Trosælerekursus. For
det maa man dog i alle Tilfælde
forlange af en Katolik: at han
uden Vaklen kan svare paa de

Frank Andersens Fond

Fondet har endvidere modtaget:

K. U. K.s Repræsentant- skab (Del af Overskud fra Nytaarsfesten)	7,75
Sparekasseassistent P. Christensen, Nyborg ...	10,00

Ialt... 17,75

Tidligere indkommet 5586,93

Formue nu ialt 5604,68

Fondets Administration takker
hjerteligt for den fortsatte Inter-
esse for Fondet. Det er os en Glæ-
de, at Provinsen nu ogsaa begynder
at komme med. Endvidere er det
os en Glæde, at Opfordringen til at
give Frank Andersens Fond Andel
i Ungdomsforeningernes Overskud
ved festlige Arrangementer atter
denne Gang er blevet fulgt (af
K. U. K.-Klubbernes Repræsentant-
skab). I Aar skulde vi gerne naa et
godt Stykke paa den anden Side de
6000 Kr. — og vi haaber derfor paa
stadig Velvilje og Interesse for den-
ne gode Sag.

Administrationen har rettet Hen-
vendelse til de forskellige Sogne
og Ungdomsforeninger med Hen-
blik paa at gøre Propagandaen
mere effektiv bl. a. ved Udnævnel-
se af lokale Tillidsmand. I næste
Uge skal vi bringe Navnene paa de
første Tillidsmand.

MONT SAINT-MICHEL

TEKST OG FOTOS: UNIVERSA

Ærkeenglens Bjerg

I Kanalen — udfor den franske Kyst — dukker en Klippe frem af Disen. Ebbe og Flod skiftevis forbinder og adskiller Øen fra Fastlandet. Landkortene kalder den *Mont Saint-Michel*, men den udgør kun en ganske lille Prik i den kæmpemæssige, kileformede Golf mellem Bretagne's og Normandiets Kyst. Kommer man fra Avranches, ser man Klippeøen dukke frem af Taagen som en stor, af et Taarn kronet Kegle, paa hvis øverste Top de himmelske Hærskarers Anfører med Hjælp af sit sejrige Glavind holder den besejrede, men dog stadigaarvaagne Drage i Ave.

Og i den ene eller anden Form er denne Kamp mellem det gode og det onde jo evig — og det gamle Benediktinerklosters Historie synes da ogsaa at have været en eneste uafbrudt Kamp imod Storme, Lynkrige og

Brande, som ofte lagde Borgen i Grus, mod Engländerne, Hugenotterne, mod det 17. og 18. Aarhundredes Kommendatarabbeder, mod Rædselsherredømmets Mænd, mod Forfald indadtil og udadtil.

»Immensi tremor Oceani« var den hellige Michaelsordens Ridderes Valgsprog, Havet skælver for Ærkeenglens løftede Sværd. Og truede ikke ydre Fjender, hændte det, at Dragen sneg sig ind bag Klosterets Mure, saaledes at Alexander IV i 1260 maatte formane Munkene paa Mont Saint-Michel til et mindre overdaadigt Liv. Men det var kun faa Forglemmelsens Øjeblikke; strenge Vogtere styrede Klosteret.

De var paa een Gang Munke og Krigere, de stod i Løbegange saavel som i Koret og øvede

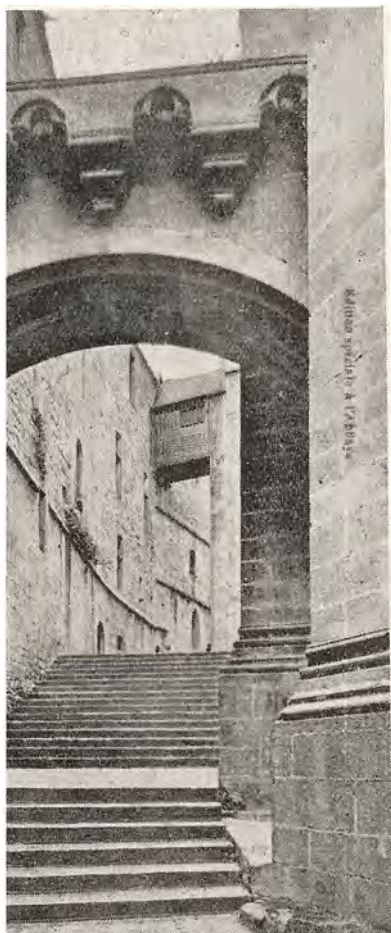

← De øverste
Tinder ud
mod Oceanet

→ Fra Refek-
toriet fører
en stor Portal
ud til den lyse
Korsgang

↑ En over-
dækket Bro
forbinder
Abbediet
med Kloster-
kirken

Retfærdighed efter Middelalderens Ret. Abbediets hele klosterlige og krigeriske Arkitektur fortæller dets Historie — paa een Gang Kloster og Fæstning, et Værk af dristige Munkke, der havde konstrueret og rejst denne Kyklopygning til Guds Ære og Brødrenes Beskyttelse. Efter enhver Ødelæggelse tog de fat paany, hvilket spores i de forskellige Tidsaldres Arkitektur.

Revolutionen lagde imidlertid det allerede berømte Kloster øde. Det blev til Statsfængsel, til Statsdomæne — og i den nyere Tid til Maalet for Turistrejser fra nær og fjern. Dets egenartede Beliggenhed udøvede paa alle Tider den samme Fortryllelse. I 1922 — paa den hellige Michaels Fest — vendte Benediktinerne imidlertid tilbage til deres Kirke og i Trediverne genoptoges Klosterlivet bag de historiske Mure.

* *

*

Biskoppens Tak

Det var mig en stor Glæde at modtage den Gave, som blev overrakt mig paa Sankt Ansgars Fest. Som et Resultat af alle de Bestræbelser, man har gjort for at vise mig en Opmærksomhed i Anledning af Vikariatets Jubilæum, vil der snart fremstaa en Alterkalk, som jeg vil bruge til min daglige Messe. Ganske naturligt vil jeg da mindes alle de Katolikker, der har givet mig denne Kalk, og saaledes drage deres Navne ind i det hellige Offer. Der ligger en skøn og op højet Tanke til Grund for, at Katolikkerne viser deres Ærbødighed for Biskoppen netop paa den Maade. Thi Kalk og Disk er bestemt til at rumme Brødet og Vinen, som er Jesu eget Legeme og Blod, det vil sige vor Frelser selv, det dyreste vi ejer paa denne Jord. Derved kommer Kalken til at betegne Enheden mellem alle os, der faar Del i Jesu Legeme og Blod. Maatte denne Enhed blive mere og mere bevidst, saa at vi virkelig kan udnytte alle de Rigdomme, som den byder os, og omsætte dem i Liv.

Jeg har endnu en Tak at bringe. Forleden fik jeg Besøg af nogle polske Katolikker, som paa deres Landsmænds Vegne gav Udtryk for den Kærlighed og Taknemlighed, hvormed de omfatter vor hellige Kirke. De medbragte en Gave bestaaende i en Sum Penge, som efter deres Ønske skal anvendes til en Bisperring. »Naar Biskopen bærer denne Ring«, sagde de, »vil han tænke paa os og bede for os«. Ligesom Kalken er ogsaa Ringen et Symbol paa Enhed, idet Ringen betegner Biskoppens Forening med Kirken, i dette Tilfælde med den katolske Kirke i Danmark. Jeg er vore polske Brødre dybt taknemmelig for dette Bevis paa en Hengivenhed, som jeg saa ofte har mødt paa mine Besøg rundt omkring i Landet.

Til alle gaar min hjertelige Tak, og jeg tilføjer det Ønske, at den almægtige og barmhjertige Gud maa velsigne og bevare vor hellige katolske Kirke.

København, d. 5. Febr. 1943.

* Th. Suhr.

Moselovens store Syntese

Giver man sig til at undersøge de hedenske Nationers Gudsforhold i Oldtiden, opdager man en Tilbøjelighed til at indskrænke Religionen til det, vi nu kalder Kultus. Det er en Tendens, vi ogsaa iagttager i den moderne Verden. Der er jo mange, for hvem det religiøse Livs Ytringer ikke består i andet og mere, end at de om Søndagen afser en Time til Kirkegang og beder et Fader-vor hver Aften. Dermed er deres religiøse Behov fuldstændig dækket, ikke sjældent i Henhold til det kendte Princip: Troen alene, ingen Gerning. Studerer man derimod Moseloven, saa konstaterer man den modsatte Tendens: ikke blot Bønner og Ofringer, men alle menneskelige Handlinger fra tidlig Morgen til sent om Aftenen, navnlig da de, som berører det moralske og sociale Liv, bliver draget ind i Religionens Tjeneste, idet ogsaa de skal være Gudsdyrkelse. Paa denne Maade bliver hos Jøderne det, som hos os foruden i Samvittigheden staar i tre forskellige Bøger, nemlig i Kirkeretten, i den borgerlige Ret og i Ritualbogen, til en eneste stor Bog: det Gamle Testaments hellige Skrift.

Morallov

Den mosaiske *Morallov*, der gik ud paa at gøre Israelitterne til gode og derved til lykkelige Mennesker baade i deres private Liv og i Samfundslivet, og som skulde hjælpe dem til Hjertefred og Venskab med Gud, indeholdt ved Siden af de to Tavlers Bud Bestemmelser om Rettens Haandhævelse og Restitution, Mildhedslove angaaende fremmede og Dyr og naturligvis Forbud mod alle Slags Synder, hvorved Gud og Mennesker forurettes.

Borgerlig Lov

Men Side om Side med dem findes ogsaa *borgerlige Love* om,

hvem der udgør Regeringen, (Ældste, Dommere, Kongen). Der findes sociale Love om Ægteskab, Enker, Slaver, fremmede, Jubilæumsaar. Vi læser om Rettergang, Vidner, Blodhævn o. s. v. Der er endog Love om Symboler, saasom Kvaster paa Fligen. Med alt dette tilsigter Moseloven, at Israelitterne skulde være gode Borgere med de bedste Love i den da kendte Verden. Dybest set er disse borgerlige Love en Klarlæggelse, Udvidelse og Supplering af Samvittighedslovene og en Korrektur, hvor disse er blevet fordunklet.

Kultusbestemmelser

Det tredje Element i Moseloven er de saakaldte *Kultusbestemmelser*, nemlig Anordninger om Personer, saasom Præster, Levitter, de førstefødte, Nasiræer; endvidere om hellige Steder, nemlig Teltet og Altrene, og om de hellige Tider, d. v. s. Sabbaten og de store Højtider. Desuden var der Bestemmelser om Ceremonierne, hvormed der menes Ofringer og Renselser, og endelig Anordninger om hellige Ting, saasom Førstegrøde, Afgifter, Løfter o. s. v. Ved Hjælp af disse Kultuslove skulde Israelitterne blive Guds Tjenere eller et helligt Præstedømme, hvad der jo var ensbetydende med en ganske enestaaende Ære og Udmærkelse.

Lovenes Mangfoldighed

Denne Sammensmeltning eller Syntese af religiøse, moralske og borgerlige Love og Bestemmelser i det Gamle Testamente er noget imponerende og enestaaende i Oldtiden. Man føler uvilkaarligt den store Tanke, der ligger bagved, nemlig at Gud skulde forherliges ved alt, hvad vi Mennesker kan foretage os. Om man betalte Skat eller gjorde Krigstjeneste eller efterkom Forskrifterne om Aftvætninger,

ligemeget — det blev altsammen til religiøse Akter. Men lige saa sikkert er det, at man maatte lære saare meget i Religionsundervisningen dengang. Rabbinerne har optalt i alt 613 Love i de hellige Bøger, 365 Forbud (altsaa lige saa mange, som Aaret har Dage) og 248 Paabud (lige saa mange, som man mente, der var Knogler i det menneskelige Legeme). Det var ikke let at lære alle disse Bestemmelser. Men den tunge Byrde blev til et utaaleligt Aag ved de utalige menneskelige Tilføjelser, som de skriftkloge gav i Tilgift. Jeg har engang læst, at der var alene 26 Bestemmelser for Haandvask om Morgen.

Saa kan man jo nok forstaa, at der var mange, som blev genstridige og følte noget af det, der staar i 2. Davidssalme: »Lad os sprænge disse Baand og kaste Rebene af os«. De gode og fromme Israelitter derimod saa i Moseloven ikke kedelige Lænker, men Forudsætninger for et menneskeværdigt Liv. Loven var dem en Beroligelse og Garanti for, at de derigennem kendte Guds hellige Vilje og samtidig var paa Vej til Guds Naade og Velsignelse. Ja, Loven fyldte dem ligefrem med hellig Stolt-hed, fordi dens Indhold var al hedensk Lovgivning langt overlegent.

Religiøs Lovoverholdelse

Ud fra de frommes Syn paa de hellige Bøger maatte der udvikle sig en dybere etisk Opfattelse af Moseloven. Ikke Lydighed af Tvang eller bare udvortes Lovoverholdelse kunde være det rigtige. Som Udtryk for Guds aabenbarede Vilje gjorde Moseloven Krav paa religiøs Ærbødighed og en Lydighed, der havde sit Udspring i en indre og dyb Hengivenhedsfølelse. Det var da ogsaa det, Moses kort før sin Død udtalte, da han formandede Folket til at holde Loven: »Og nu, Israel! Hvad andet kræver Herren din Gud af dig, end at du skal frygte Herren din Gud, og at du vandrer paa alle hans Veje, og at du skal elske ham og tjene Herren din Gud af

hele dit Hjerter og hele din Sjæl«. (5. Mos. 10,12.) Det fyldigste Udtryk har Højagtelsen for og Kærligheden til Loven fundet i 118. Davidssalme.

Frygtens Aand

Men om Folket i det store hele er man paa Grund af Skriftens egne Udsagn nødt til at sige, at den indre Kærlighed til det rette og gode var altfor svag til Trods for det store Lys for Erkendelsen, som var antændt for Jøderne i Herrens Lov.

Den manglende Kærlighed til det rigtige og rosværdige maatte derfor erstattes med en anden Kraft. Og det var *Frygtens Aand*, fremkaldt ved ydre Straffe og ved en stor Strenghed overfor Forseelser.

Hvis man vil have et Begreb om den mosaiske Straffelovs Strenghed, behøver man bare at stille de Forseelser sammen, som der var sat Dødsstraf for: nemlig Afgudsdyrkelse, Gudsbespottelse, Krænkelser af Sabbathvilen og Trolddom. Endvidere uforbederlig Ulydighed mod Forældre, Vold mod dem og Forhandelse over dem. Ligesaadan Mord og Forsøg paa at gøre en Israelit til Slave mod hans Vilje. Og endelig Hor, Ægteskabsbrud, Blodskam, Homoseksualitet og Bestialitet. Dødsstraffen blev udført ved Stening. Skulde Straffen skærpes, blev Liget hængt op i et Træ, indtil Aftenen faldt paa.

Andre Straffe var Hudstrygelse, Lemlæstelse, Lige for Lige og Landsforvisning. Det var alt saa Moselovens Særpræg og strenge Aand. Hvad blev dens Resultat?

Strenghedens Følger

Historien giver den israelitiske Religion det Vidnesbyrd, at dens ejendommelige Træk blev Anledning til en skæbnsvanger Udvikling. Da Ordene: »Du skal« og »du maa ikke«, eller Paabud og Forbud, stod saa stærkt i Forgrunden, opstod der hos det jødiske Folk, der var meget jordbundet og hældede stærkt til det udvortes, en ikke ringe Fare for den indre og egentlige Reli-

giøsitet. Loven blev til en absolut uforanderlig Størrelse i Jødernes Bevidsthed med et himmelsk Liv, allerede før den blev kundgjort paa Jorden, og der var dem, der mente, at den stod endog over Gud og bandt og forpligtede ogsaa ham. Lovens Bogstav var efterhaanden vigtigere end dens Aand, og som Følge deraf voksede uhyggelige Frugter paa dette Træ. Lovlydigheden udartedes til Tider hos de fleste til en ganske udvortes Gerningsretfærdighed uden Spor af indre Dyd og til hovmodig Foragt for Hedningerne, fordi disse ingen aabenbaret Lov havde. Saa snart de første Tegn paa denne Udvikling viste sig, opløftede Profeterne deres Røst til Advarsel og førte en uafbrudt Kamp mod denne Misforstaaelse af Guds Tanker og Plan.

Men dette er noget, som vi er

nødt til at se lidt nærmere paa endnu. Foreløbig kan vi nøjes med at slaa fast, hvad Gud ønsker af sit Ejendomsfolk baade i den gamle og nye Pagt: Ikke blot ved Bøn skal vi forherlige Gud, men ogsaa ved hele vor øvrige Livsførelse. Her gælder Pauli Ord: »Hvad enten I spiser eller drikker eller hvad andet I gør, saa gør det altsammen til Guds Ære«. (1. Kor. 10,31.) Men samtidig bør vi Kristne passe paa, at det ikke gaar os, som det gik Jøderne, der ikke holdt Balance mellem de ydre Gerninger og den indre Aand, som bør besjæle disse. Mangler denne Balance, bliver de ydre religiøse Øvelser bare til Fernis og Façade, ikke til et naturligt Udslag af den indre Aand og Sandheden. Men Gud søger, som vi ved, kun Tilbedere i Aand og Sandhed. (Joh. 4,23.)

F. K.

Mennesket og Teknikken

I en nyudkommen Samling Artikler og Foredrag af Forfatteren *Arne Sørensen*, »Frihed, Sandhed og Ret« (Samlerens Forlag) finder man et interessant Afsnit om »Mennesket og Teknikken«. Forfatteren paaviser her, at over for den Omvæltning, den moderne Teknik har fremkaldt i Samfundet, har Mennesker reageret paa to forskellige Maader. Enten klammer man sig fast til den førindustrielle Tid, eller man forkaster pure alle Traditioner. »Den katastrofale Svaghed har været, at de Mennesker, som trofast opbevarede Aartusinders *vigtige* Mening om Familieliv, Arbejde, Moral og Fædreland, ikke aabnede sig for Teknikens nye Nødssituation, mens omvendt de, der interesserede sig mest for de Samfundsspørgsmaal, som Teknikken har rejst, samtidig var Fjender af denne Tradition«.

Det er ganske den samme Katastrofe, som er set og beskrevet af Jacques Maritain i hans lille Reflektion »Verdens-Skuepladsen« (Religion og Kultur S. 66),

hvor han taler om de kristne Roller, der laa og flød uden at blive spillet. »Det var Modstandere af Kristennavnet«, siger han her, »som samlede dem op. For enhver Pris skulde Stykket spilles videre, saadan var Iscenesætterens Vilje«.

Over for denne Katastrofe er det, A. S. indtager sit »tredje Standpunkt«, og Maritain peger hen paa den rette kristne Holdning og siger: »I den almindelige Kehraus er det den Kristnes verdslige Opgave uophørligt at søge at raade Bod paa denne Rollernes Ombytning; ved at bestrebe sig for at blive, hvad han er, befrier han sin egen Person fra Ondskabens Roller, og samtidig tilbageerobrer han Retfærdighedens Roller fra Ondskabens Masker«.

I samme Bog af Arne Sørensen er for øvrigt aftrykt Jacques Maritains Bidrag til et svensk Samlingsværk »Min tro« (Natur och Kultur), hvori han gør rede for sit »pluralistiske« Demokrati.

E. N.

Liturgisk Kalender

Febr.

14. S. 6. Søndag e. Epiphani (97); (grøn) 2. Bøn: St. Valentin (837), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]).
15. M. † St. Faustinus og St. Jovita (rød) (838); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Efter frit Valg.
16. Ti. † Feria (97), uden Gloria og (grøn) Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. For alle afdøde troende (1140), 4. Efter frit Valg; alm. Præfation (525).
17. O. † Feria (97); uden Gloria og (grøn) Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
18. T. † St. Simeon (838); 2. Bøn: (rød) Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg.
19. F. † Feria (97); som Onsdag. (grøn)
20. L. † Gudsmoders Lørdagsmesse (hvid) ([88]); 2. Bøn: Om den Helligaand ([120]), 3. Bøn: For Kirken eller for Paven ([123, 122]).
21. S. Septuagesima (101). (violet)

Anm. Paa de med † mærkede Dage kan Præsten efter frit Valg læse Sjølemesse og andre Votivmesser, hvorfor man paa disse Dage ikke kan regne med, at de her angivne Messer læses.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutlet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N. Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Den transcendentalfilosofiske Idealisme og Teologien

Trods Mørke og Alarmer var A. C.s Foredragssal i Bredgade overfyldt til Pastor Messerschmidts fine og klare Gennemgang af Dr. Løgstrups Disputats. Den indviklede Titel dækker over det for al Teologi afgørende Spørgsmaal, om vi overhovedet kan drage en gyldig Slutning om noget udenfor Bevidstheden. Transcendo betyder: gaa ud over — eller som Pastor Messerschmidt sagde: ind bag Tingens Erkendelse til Muligheden af denne Erkendelse; Idealisme er den Lære, der gaar ud fra, at Bevidstheden, vor Tankeverden, er det eneste, vi har førstehaands og absolut sikker Viden om.

Pastor Messerschmidt gennemgik Problemets filosofiske og historiske Udvikling siden Middelalderen. Skolastikkens altomfattende kristne Syntese, der vil sammenfatte alt i Guds Rige, førte i Praxis til Misbrug (Pavernes Verdslighed, Inkquisitionen o. s. v.) og blev derfor angrebet, særligt af Occam, der bestred selve Grundlaget, at vi kan erkende noget om Tingens sande Væsen og Natur; det eneste, vi kender, er vore Sansindtryk af de enkelte Ting og Begivenheder, aldrig selve Begreberne og Tingene. Spekulativ Filosofi er derfor ikke Virkelighed, Almenbegreberne kun Navne (Nominalisme), som ikke har Værdi for Filosofi og Teologi. Gud er Deus absconditus, en skjult Gud, og der er intet absolut godt eller ondt.

Da Luther og de andre Reformatorer vilde forny Kirken ved at fremhæve de kristne Grundsandheder og forny Religiositeten, begik de den skæbnesvangre Fejl at slutte sig til dette Oprør mod Filosofien, idet de paa Grund af Menneskets Synd frakendte det Evnen til ad naturlig Vej (d. v. s. med Fornuften) at erkende det sande.

Da den moderne Naturvidenskab blev Grundlaget for Videnskab og Teologi, gik det saaledes — som Pastor Messerschmidt skildrede i sin Indledning: Naturvidenskaben vil kun beskæftige sig med det, der kan beskrives matematisk-rumligt; indenfor den er der altsaa ingen

Plads for Sansindtryk og Begreber, Tanker og Følelser. Enten maa man — som det virkelig forsøges — benægte den Kendsgerning, at disse Ting er Realiteter, eller man maa anerkende Begrebsverdenens Realitet. Men naar man, som Nominalismen, nu har nægtet, at Filosofiens Begreber er mere end Navne, er det klart, at vor Mulighed for Erkendelse af nogensomhelst Virkelighed og Værdi bliver lig Nul. I Kants Filosofi siges dette for første Gang klart, at vi intet kan erkende om Tingens sande Eksistens og Natur. Vi ved intet om Guds Væsen og Hensigter. Men dette er et videnskabeligt uholdbart og teologisk yderst skæbnesvangert Standpunkt.

Protestanterne søger derfor at gøre Oprør mod deres Ledsager, Nominalismen:

1. Ved Skilsmisse — men saa anerkendes det erkendelsesteoretiske Grundlag, og man har i Virkeligheden katolsk Filosofi.

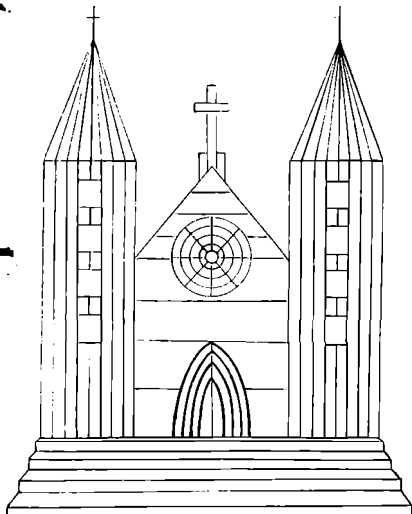
2. Ved at bøje sig — men saa ligger der ikke Realitet bag de kristne Grundsandheder, og det er ikke mere Teologi, men et Udtryk for den herskende Aand.

3. Ved en mindelig Løsning, som Dr. Løgstrup og mange andre har forsøgt. Man spørger ikke om Guds Væsen, men antager uden Bevis hans Eksistens efter frit Valg. Viljen faar det absolutte Primat over Erkendelsen. Man afgrænser Videnskaben fra det personlige og Ordet og finder derved Mulighed for virkelig smuk Etik og Religiositet. Men Konflikten bringes ikke bort; den tilsløres kun. Man har gjort Oprør mod Erkendelsen. Aag.

Efter Foredraget var der Kaffeord og Diskussion, hvor enkelte Punkter præciseredes nærmere. Der var flere Gæster fra Universitetet, og det er interessant at se, hvorledes disse teologiske Grundproblemer i Øjeblikket er aktuelle. I Nationaltidende d. 28. Jan. har Dr. Skydsgaard skrevet om Disputatsen, og Pastor Messerschmidts Foredrag vil komme som Kronik i Berlingske Aftenavis. M. R.

Skt. Knuds Gildebørn

„bygger Kirke“

Ja, vi »bygger Kirke« — det skal minde os om, hvad det er, vi arbejder for:

Guds Kirkes Genrejsning i vort Land.

Men til at begynde med udfylder vi bare et Billede som det, I ser her. Hvert Gilde har saadant et Billede. Gildets ti Medlemmer paatager sig at bygge hver sin Del af Kirken f. Eks. et Taarn, et Kirketag, Vinduerne, Korsene, Porten, Trappen, Façaden eller den store Roset i Midten. Hver Gang et Medlem har en Række færdig paa sit Gildeblad — der er 8 Rækker i alt — kolorerer han et Felt i sin Del af Kirken.

Men hvorfor ikke bruge de Billeder, vi havde i Fjor? Fordi der ikke er flere. Og saa er det for Resten saadan med det Billede, vi nu har lavet, at det er Gildelederen, der skal opbevare det og udfylde det, saa falder vi ikke for Fristelsen til at fylde det hele ud straks, som vi gjorde med de andre Kort, fordi vi syntes, det var sjovt at se, hvordan de kom til at se ud.

Nej, dette Kort er nu alligevel mere praktisk og mere spændende.

Mon ikke andre Gildeledere kun-

de finde paa at lave saadanne Billeder af forskellig Slags?

En Flok Skolebørn.

Breve fra Læserne

Et Led i de okumeniske Bestræbelser

Foran mig ligger et Nummer af »Katolsk Ugeblad«. Mit Blik falder paa nogle Linier deri. — Der staar: »I denne Tid, da alle Kristne føler sig truet af fælles Farer, og vi for Alvor prøver at forstaa hinanden«. — Ved Siden af det ligger et Dagblad med Gengivelse af det kommende Reformationsmonument, som skal rejses foran Vor Frue Kirke. Det forekommer mig, at disse Relieffer er holdt i en forunderlig Knytnævestil — maaske i Mindet om den Juledag, da Mængden trængte ind i Kirken og under Skraal og Spektakel sønder slog de 21 skønne Altere, hvis Marmor senere anvendtes andetsteds i forskelligt Øjemed. Og et forunderligt Tidspunkt er valgt! Fire Aarhundreder er gaaet, og først nu, mens Verden er badet i Blod, mens Luften er opfyldt af Millioner af saaredes og døendes Jammer, hvor Landenes Ungdom ofres paa de frygtelige Slagmarker, uden Skaansel, mens Kanonerne brager og Sprængbomber øses ud over Byerne, mens Sult, Nød og Elendighed hærger dem, som blev tilbage — saa har vi Raad til at bruge de kostbare Penge til et — Reformationsmonument! En saare problematisk Anledning til at holde Fest i en Tid med økumeniske Bestræbelser! Og mens Sirenerne hylér og Luftskytset knitrer hen over Byen, lyder Ordene: »— nu da vi for Alvor prøver at forstaa hinanden!« Og jeg spørger, er disse Ord kun en tom Lyd, som vejres hen — og er ikke mere?

M. L. M. Kiær.

Mariaforeningen

Regnskab for Aaret 1942

Indtægter.

Kassebeholdning 1941	287,29
Renter af Obligationer for Dec. Termin	192,00
L. A. Nielsens og Hustru's Legat 1941	12,37
L. A. Nielsens og Hustru's Legat 1942	12,37
Legat	4,00
St. Ansgars Pastorat	72,00
Renter (Bankbog)	2,00
Renter (Bankbog) 31.-1.-42	3,70
Kontingenter	315,00
Gave fra Hr. Skøtøjsfabrikant Petersen	20,16
Gave	307,06
Renter af Obligationer for Juli Termin	192,00
Renter (Bankbog) Aug.	3,52
Ialt	1423,47

Udgift.

2 Kjoler	70,95
5 Frakker (Piger)	335,50
5 Habitter, 3 Frakker	602,68
Fodtøj (13 Par)	204,39
Kassebeholdning	209,95
Ialt	1423,47

Elisabeth Millech.

Kasserer.

Agnes Melchioris

Revisor,

Overass. v. Post- og Telegrafvæsen.

D. K. K. F.

Diskussions- og Spørgeaften Onsdag den 17. Febr. Kl. 19,45 i Klosteret Sct. Kjeldsgade 1. Fru Køren Plovgaard indleder om Emnet: »Kvinder i Kristi Tjeneste«.

Efter Diskussionen hygger vi os ved en Kop The à 65 Øre. Deltagerne bedes melde sig til Sekretariatet, Nordre Frihavnsgade 26, Øbro 9250 Grevinde Scheel. Enhver katolsk Kvinde er velkommen.

Fastelavnsaften i D. K. K. F. Tirsdag den 23. Febr. Kl. 19,45 i Klosteret Sct. Kjeldsgade 1. Enhver katolsk Kvinde (ogsaa Ikke-Medlemmer) er velkommen og har Lov at tage en Herre med.

Blandt Aftenens Program kan nævnes Auktion over indgaaede Bøger fra D. K. K. F.s Læsekrede. Udførligere Program følger i næste Nr. af Ugebladet. Reservér Aftenen, det er Maaneskin.

Deltagelse bedes meldt til D. K. K. F.s Sekretariat.

Undervisning i KLAVER og ORGEL

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup Telefon Gentolte 64

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Benzon

Alle Henvendelser bedes venligst

rettet til CENTRAL 1868

Farlige Mænd

Har Jesuitter Hestehov? spurgte man

Ugebladet fortalte en jydsk Lærer for nylig, hvad Pastor *Vilh. Beck* for et halvt hundrede Aar tilbage skrev i »Indre Missions Tidende« om Jesuittereden, en Ed, som Jesuitterne formodedes at aflægge, inden de traadte ud i deres Gerning. De forpligtede sig heri til de grufuldeste Uhyrligheder for Troens Skyld, saasom at slaa smaa Børn ihjel, sprætte Folk op levende, brænde og forgive dem i stor Stil o. s. v., altsammen for Kirkens Forherligelses Skyld (!)

En og anden har maaske i den Anledning undret sig over, at man endnu for halvtreds Aar siden kunde faa Folk herhjemme til at tage den Slags i fuld Alvor. Men for det første har vi i de seneste Aar haft rig Erfaring for, hvad et Rygte uden Grundlag kan svulme op til blot paa nogle faa Timer, naar det faar et Publikum, som kun altfor gerne vil tro det. For det andet er ingen katolsk Orden siden sin Stiftelse blevet forfulgt, mistroet og beløjet som Jesuitter-Ordenen, ingen jaget med og mishandlet som den. En Katolik kan ikke undre sig over det. Der, hvor der er den stærke Vilje til at tjene Gud, er der altid de store Hindringer at overvinde.

Jesuitterne maatte være i Besiddelse af en rentud overnaturlig Alsidighed, hvis de skulde svare til alle Anklager. De er paa samme Tid blevet kaldt Gudløse og Pietister, Asketer og Vellystninge, unationale og overnationale, ukatolske og overkirkelige, revolutionære og uforbederligt reaktionære, viljeløse Slaver og herskesyge Verdensobrere — det er nemmere at sige, hvad de ikke blev kaldt.

For os, der kender dem, er det næsten som et Udtog af »Blæksprutten« at fordybe sig i Enkelthederne. Her er en Haandfuld Eksempler paa, hvad man i Tidens Løb har tænkt, sagt og skrevet om disse *farlige Mænd!*

Den tyske Digter *Schiller* har et Sted skildret Jesuitterregeringen i Paraguay og beretter troskyldigt om to Jesuitter, der blev fanget under et Slag ved Paraguay og fundet i Besiddelse af Optegnelser, »der formodentlig fortalte Enkelthederne i den Religion, de havde søgt at give Indianerne«. Paragraf 13 i dette Aktstykke lover, at enhver, der slaar en Europæer ihjel, skal blive salig (!) Paragraf 14 truer med, at enhver, der gennemlever en hel Dag uden at have begaaet en hadefuld Handling mod en Europæer, vil blive dømt til at brændes af evig Ild. Paragrafferne 18 og 20 lover ligesom Koranen, at Paradiset skal være opfyldt af skønne Kvinder, og Paragraf 23 erklærer, at den, der drikker Vin, kommer ikke i Himlen.

Kommentarer er overflødige for enhver, der kender lidt til den Strenghed, hvormed den hellige Ignatius og hans Orden altid har overvaaget, at den rene kristne Lære forblev uforfalsket. Men efter dette vil det maaske ikke undre, at Jesuitterne har faaet Skyld for *Dreyfus-Affæren*, der i forrige Aarhundrede sendte en uskyldig Franskmænd i livsvarig Forvisning til Djævløen — for at have myrdet Præsident *Lincoln* — for at have anstiftet Tredivaarskrigen — for at have indemuret en luthersk

Præst — for at have forgivet et Utal af Fyrster og andre berømte Personer, — for at svælge i Udskjelser af alle Arter — for at befale Dødsnyder i Guds Navn — for Mened, for en grænseløs Havesyge, for at have solgt spiselige Helligbilleder til sultende Galizere til ublu Priser med Løfte om, at de vilde blive bevaret for al fremtidig Nød og Elendighed samt vinde den evige Salighed derved. I et Selskab af Nordmænd blev der for nogle Aar tilbage udtrykt Formodning om, at alle Jesuitter har Hestehov i Stedet for Fødder!

Fælles for alle Paastande er, at de enten er bevislig Løgn eller aldrig har kunnet bevises. Og dog har selv Videnskabsmænd sat dem paa Tryk og doceret dem for en undrende og forarget Menneskehed i kirkehistoriske Værker, i Leksika, i Foredrag og Artikler.

Jesuitter-Ordenen har gjort et kæmpemæssigt Arbejde for at gendrive Paastandene en for en, nøgternt og søbert. Men hvor ofte den saa gentager, at HENSIGTEN IKKE HELLIGER MIDLET, hverken for en Jesuit eller for noget andet Menneske, og aldrig har gjort det, er det ikke lykkedes til Bunds endnu, og maaske er der langt igen. For der vil alle Dage være ukritiske Blade, der trænger til Underholdningsstof, og Mennesker, som er ubegavede nok til at tro alt, hvad de hører.

Spørgeskasse

Muhammed — Profet eller Sindssyg?

I Ugebladets Nr. 3 fortæller *Father Martindale* om Muhammeds Aabenbaringer, der inspirerede ham til at stifte en ny Religion. Jeg vilde være taknemlig for en nærmere Forklaring paa, hvorledes Muhammeds Aabenbaring for-

klares af Kirken. Er der Tale om en Aabenbaring, saaledes at han kan siges at have været et Redskab for Gud til en Slags Forberedelse hos Østens Folk til Modtagelse af det kristne Evangelium? Eller maa det opfattes som en Slags Sindsyge, der fuldtud kan forklares gennem den moderne Psykiatri?

J.

Den katolske Kirke forklarer disse Aabenbaringer paa samme Maade, som uhildet Historieskrivning maa forklare dem: En aparte begavet, let patologisk, dybt religiøs og grublende Natur ser Fordærvelsen omkring sig og føler det som sin Opgave at sætte en Stopper for den. Han ser visionært, i et Glimt, i et stærkt følelsesbetonet Syn den Opgave, han mener paalagt sig af Gud. Da dette Syn anviser ham netop den Plads, han hele Tiden havde drømt om at indtage, er der intet mærkeligt i, at han tror paa Aabenbaringen og kæmper for den. Desuden betød Islam virkelig et Skridt i den rigtige Retning for Araberstammerne, nemlig bort fra Flerguderiet. Medborgerne i Mekka holdt Muhammed for Bedrager, Spaamand, Nar. Han selv tvivlede aldrig paa, at han var Guds Profet til Araberne. Først var han religiøs Sværmer og Domsprædikant; saa arbejdede han sig gennem sine Landsmænds Modstand og Spot frem til politisk Hersker. Denne ydre Succes bestyrkede ham end yderligere i Troen paa hans Kaldelse til religiøs og politisk Fører for Araberne og hele Verden. Alt dette gik saare naturligt til. Selvfølgelig har Gud i alle Historiens Hændelser sine Planer. Men man kan ikke sige, at disse Planer faldt sammen med Muhammeds. Dertil var hans Planer dog nok for naturlige. Desuden har Islam overalt ydet sejt Modstand imod Kristendommens Udbredelse i de muhammedanske Lande. Denne Modstand skyldes ikke Islams gode, men netop i udpræget Grad dens mindre heldige Sider, som er tilstrækkeligt kendt.

Skriftemaal endnu en Gang

Fra Pastor W. Vick, Sønderborg, har vi modtaget det-

Fra Pennevenne-Klubben

Savner De Forbindelse med andre Katolikker, saa vær med i Katolsk Pennevenne-Klub. Betingelserne er, at:

De er Katolik.

De skriver til Katolsk Ugeblad, Nørrebrogade 27 C, København N., fortæller om Deres Alder, Erhverv og Interesser.

De vedlægger 30 Øre i Porto.

De underskriver med tydeligt Navn og Adresse til Redaktionens Underretning og indsender Brevet i Konvolut, mærket „Pennevenner“.

Mange Læsere i Ind- og Udland har allerede grebet denne Chance for at komme i Kontakt med Trosfæller og dermed styrke Interessen for Kirken og deres Tro.

Ugens Pennevenner

Jeg er en ung Mand paa 23 Aar, og Plejerelev paa en Aandsvageanstalt. Jeg vil gerne korrespondere med en jævnaldrende ung Pige, som deler mine Interesser: gode Film, Bøger og hjemlig Hygge, og det vilde særlig interessere mig gennem Korrespondance-Klubben at komme i Forbindelse med en ung Pige, som har et lignende Arbejde.

A. G.

Jeg vil gerne bede Dem sætte mig i Forbindelse med en kvindelig eller mandlig Trosfælle, med hvem jeg kan udveksle Tanker udover Dagen og Vejen, da jeg blandt mine katolske Bekendte savner jævnaldrende, der er paa lige Fod med mig. Jeg er en ung Pige paa 20 Aar og ansat i en Bank i en Provinshby. Mine Interesser er først og fremmest Kirken, desuden Sang, Musik, Sprog, Bøger, husligt Ar-

bejde og Rejser. Ligesom en af de øvrige Indsendere elsker jeg godt Humør, men at more mig med Kultur.

A. F.

Jeg er Ulveunge og snart 11 Aar. Jeg vil gerne korrespondere med en jævnaldrende katolsk Dreng, helst fra Østjylland. Jeg holder meget af Cykle- og Traveture, og jeg spiller Violin.

Ulveunge.

Jeg er Sygeplejerske paa et Provinshospital og 31 Aar, og jeg vil gerne korrespondere med en Trosfælle, helst fra København. Mine Interesser er først og fremmest mit Arbejde, dernæst Traveture, gode Bøger og Musik.

J. N.

Jeg er Sygeplejerske og 25 Aar, og jeg vil gerne korrespondere med en jævnaldrende Trosfælle. Jeg interesserer mig for Traveture, gode Bøger, Sang, Musik, gode Film og hjemlig Hygge.

Jeg elske godt Humør. J. S.

te Supplement til Spørgekassens Behandling af Problemet, hvorvidt græsk-katolsk Skriftemaal er gyldigt i en Katoliks Øjne:

I mine Øjne vilde det være bedre at bruge Udtrykket »Orthodox« i Stedet for »Græsk-katolsk«. Østens fraskildte Kirker er ikke nogen Enhed, og Ordet »katolsk« benytter man i daglig Tale i Østen for Kirker, som er tilsluttede Rom, medens Betegnelsen »orthodox« bruges for de uafhængige. Dette er hvad forskellige Østerlændinge har fortalt mig.

Endvidere synes jeg, at Svarene skulde have fremhævet mere tydeligt, at Katolikker kan almindelig-

vis ikke modtage Absolutionen fra en ikke-katolsk eller afsat Præst. I stor Livsfare kan man dog modtage Absolutionen fra en gyldig viet orthodox Præst eller en afsat katolsk Præst, naar en bedre egnet evt. autoriseret katolsk Præst ikke kan fremskaffes. Altsaa Kirkens Anerkendelser m. H. t. de orthodoxe Præster kan kun omfatte de orthodoxes Kirkesamfunds egne Medlemmer, samt andre kun i en ganske særlig Situation — nemlig naar de er i Livsfare. Imidlertid maa man huske, at Skisma er en uhyre stor Synd i vor Frelasers Øjne, saa personlig mener jeg, at en Undladelse af at gøre Brug af en orthodox Præst i en saadan Situation kan anbefales. W. Vick.

Skal Deres Børn have Eksamen?

Paa KATOLSK CENTRALSKOLE afholdes offentlig Optagelsesprøve til Eksamensmellemskolen. Og skal de ikke have Eksamen, giver Central skolen Børnene den rigtige Afslutning paa Skoletiden i den praktiske Mellemskole. Indmeldelse til alle Klasser modtages daglig Nørregade 27, Tlf. Nora 6166.

St. Ansgars Kirke

Onsd. 17. Febr. Kl. 19 ½ Møde for Sognets kvindelige Mariakongregationer. Lørd. 20. Febr. Kl. 20 Ungdomsfest (Bredgade 67 A). Dr. med. Blixenkroner-Møller: »Mine Oplevelser i Finland«. Derefter fælles Kaffebord, Film og anden Underholdning. Billetter à 50 Øre faas i St. Ansgars Boghandel og i Pastoratet. (Husk Sukker!) Sønd. 21. Febr. Kl. 19 ½ aabent Hus for Sognets unge Mænd hos Pastor Geertz-Hansen.

Sakramentskirken

Mand. 15. Febr. Kl. 20 Knud Lavadts Broderskab. Torsd. 18. Febr. Kl. 20 Birgittaforeningen.

Jesu Hjerte Kirke

Sønd. 14. Febr. Kl. 8 ½ Fælleskommunion for unge Mænds Kongregation. Mand. 15. Febr. Kl. 20 Møde for samme Kongr. Torsd. 18. Febr. Kl. 20 Mændenes Kongr.

St. Mariæ Kirke

Fred. 12. Febr. Kl. 19,30 Kongregationsmøde for unge Piger. Onsd. 17. Februar Kl. 19,30 Kongregationsmøde for Damer. Fred. 19. Febr. Kl. 20 Ungdomsmøde (Arbejds møde). Emne: Daaben. Indleder: Ruth Scharff Olsen. Gram-mofoncauseri ved Ivan Kliem Larsen. De to Minutter: Ole Hoffmann.

St. Antoni Kirke

Tirsd. 16. Febr. Kl. 20 Ungdomsmøde. Onsd. 17. Febr. Kl. 14,30 Mødrekursus.

St. Andreas Kirke

Tirsd. 16. Febr. K. U. K. Onsd. 17. Febr. Kl. 9 Mødreforeningens Messe.

Aarhus Opland

Søndag den 14. Februar:
Odder: Kl. 10 ¼ (Komm. 9 ¼).
Søndag den 21. Februar:
Grenaa (Aldshotellet) Kl. 10.

St. Franciskus' 3. Orden

Sønd. 21. Febr. Kl. 14 Møde i St. Annæ Kirke.

»Vor Glædes Aarsag«

Tirsd. 16. Febr. Kl. 19,30 Møde hos Søstrene paa Østerbro.

Dødsfald

Vor kære Søn og lille Broder

Knud Clemens Noetzell

er styrket ved de hellige Sakramenter hensovet den 1. Februar 1943.

Bertel og Mary Noetzell,
Angela, Bernhard,
Aarhus.

R. I. P.

Vor kære Mor, Svigermor og Bedstemor

Margeritha Campolin

f. Leers,

er sovet stille hen vel forberedt ved Kirkens hellige Naademidler.

Paa Familiens og egne Vegne.

Pietro Campolin.

Academicum Catholicum

AARHUS

Onsdag d. 17. Febr. Kl. 20.

Møde i Præstegaarden, Ryegsgade 26, til Forhandling om Oprettelse af en Afdeling af Academicum Catholicum.

KØBENHAVN

Onsdag d. 17. Febr. (NB. Datoen ændret!)

Studiekredsmøder i Bredgade 67 A. Studiekreds I: Emne »Filosofiens Grundelementer«. Leder Pater H. Roos S. J.

Studiekreds II: Emne: »Omstridte Kapitler i Kirkens Historie«. Leder: Pater A. Otto S. J.

Torsdag d. 25. Febr. Kl. 19,30.

Offentligt Møde i Studenterforeningens store Sal.

Biskop Th. Suhr taler om »Møderkirken«.

Medlemmer kan faa tilsendt Adgangskort gratis ved Henvendelse til Administratores senest den 21. Febr. Adgangskort à 1 Kr. faas følgende Steder: B. T. Centralen, Wilhelm Hansen, Sindahl-Pedersen, Katolsk Boghandel og St. Ansgars Forlag.

Lørdag d. 27. Febr. Kl. 19,30.

Aabent Hus for A. C.s Medlemmer hos Formanden, Civilingeniør G. Wissum, Asmussens Alle 1, København V.

Søndag d. 7. Marts Kl. 9,30.

Akademikermesse i Klosterkirken paa Jagtvejen.

Bagefter kan man spise sin medbragte Mad hos St. Lioba Søstrene.

Kaffe kan faas, men Sukker maa medbringes.

Onsdag d. 10. Marts Kl. 19,30.

NB. Datoen er ændret af Hensyn til Ungdoms mødet i Koncertpalæet den 3. Marts.)

Ordinært Møde i Bredgade 67 A. Diskussion om »Aarsagerne til Fravald«. Flere Indledere.

K. U. K. Aarhus

Fred. 19. Febr. Kl. 20. Anden Diskussionsaften om »Pavestolen og Arbejderspørgsmaalet« ved Pater J. Lønskov S. J.

Efterlysning

Den, der har laant mit Hæfte med Højskole-Foredrag, bedes venligst aflevere det.

Pastor S. Wevers,
Bernstorffsvej 54.

»Drengestreger«

I Absalon Trop afholder Fred. 5. Marts Kl. 19—24 sin aarlige Fest i »Karnappen«. Medvirkende er Koncertsanger Eddie Russel og Refrainsangerinde Inger Andrée, Walther Bødgers Orkester samt Tropens egne Ulveunger og Spejdere. Aftenen har faaet Navnet »Drengestreger«, saa den bliver munter. Billetter à 2 Kr. (Børn og nuværende Spejdere 1,50 Kr.) faas hos Spejderne og paa Tlf. Bella 1700.

SANKT ANSGARS

Boghandel

Bredgade 67 . Palæ 4777

Nye franske Bøger

Rene Thibaut, Le sens de l'homme-Dieu, 165 S. Kr. 5,25.

Charles Journet, L'Eglise du verbe incarné. 179 S. Kr. 24,00.

J. Coppens, Histoire critique des livres de l'ancien Testament.

Kr. 12,00.

Sognepræster

der til Undervisning ønsker Eksemplarer af »Forberedelse til den første hl. Kommunion«, kan rekvirere et begrænset gratis Antal.

Father Martindales

Bønnebog: Det kristne Liv, er Hvermands Eje. Heftet Kr. 0,50, kartonneret Kr. 1,00, Shirting Kr. 1,50.

Foraarets Nedsættelser

Schindler, Liturgi, I—II. Kr. 9,50.

Schindler, Det rene Væld. Kr. 1,00.

Schindler, Jomfru Maria. Kr. 0,75.

Schindler, Petrus, Paven og Rom. Kr. 1,00.

Beskov, Den kostbare Perles Glans.

Kr. 1,00.

Hvad Mørket lærer os ...

Mørket kan lære os meget om Solen. Ingen Plante, intet Liv kan trives i Mørke. Solens Uundværlighed lærer Mørket os.

Og Menneskelivets Skyggesider kan lære os meget om Kristendommen. Har du nogen Sinds set ind i en Menneskesjæl, hvor Fortvivlelsen har Overtaget, Fortvivlelsen over at være i en Lasts onde Vold? Den, der har det, har derigennem lært at vurdere Kristendommen paa en ny Maade. Thi ingen anden Magt i Verden end Kristi Religion kunde have hindret, at en saadan Katastrofe skete. Den frie Vilje er noget ganske væsentligt i den menneskelige Natur. Men her er et Menneske, som har mistet sin Frihed. Han hader sin Last, men han er Slave af den. Den ødelægger ham, men han kan og vil ikke slippe den. Gradvis blev hans Vilje svækket indtil denne ynkværdige, hjælpeløse Afmagt.

Mørket lærer os saa meget om Lyset.

Jeg havde en Dag for nogle Aar siden Besøg af en gammel Skolekammerat. Jeg havde næppe set ham, siden vi var Skoledreng. Hans mest udprægede Egenskab var Indbildskhed. Jeg har aldrig hørt nogen prale som han. Der var ingen Grænser for,

hvad *han* skulde udrette, naar han havde forladt »Skolens Fængsel«. Han lagde ikke Skjul paa, at han saa meget overlegent paa Religionen. Han var for stor til at interessere sig for den. Det skulde nok gaa altsammen uden dens Hjælp.

Nu kom han ind i min Stue og bedyrede med en kraftig Ed, at han var Katolik. Han sagde næppe en Sætning, uden at understrege den med en drøj Ed. Det var, som om han var vant til hele Tiden at blive sagt imod. Krostue mindede han om i hele sin Maade at være paa. *Der* havde han hjemme, hjælpeløs forfalden til Spiritus, som han var. Helt ædru var han heller næppe, da han kom hos mig.

Han havde flere Børn. De var ved at blive store. Han havde ganske forsømt at give dem en katolsk Opdragelse. Nu var Samvittigheden pludselig vaagnet. Derfor sad han foran mig og bandede paa, at han var Katolik. Jeg sagde ham ikke imod. Men det maa have været hans egen Samvittighed, som svarede Nej.

Det var ikke til at tage fejl af, at han selv længtes efter at komme til Sakramenterne. Men det var udelukket. Han var i Kong Alkohols Magt. Og han vilde

ikke en Gang prøve at bryde den. Der var ikke noget Haab for ham, forsikrede han. Men Børnene, dem maatte der gøres noget for.

Var Børnenes Moder Katolik? Nej.

Eller bare religiøs?

Nej.

Han var alene om at repræsentere Kirken. Og hvilken ynkelige Repræsentant! Det var for sent at begynde at tænke paa Børnenes katolske Opdragelse nu. Der var slet intet Grundlag for religiøs Paavirkning af Børnene i dette Hjem.

Og dog havde han selv haft alle Muligheder for at blive et ordentligt Menneske. Religionen, som han foragtede som Dreng, ejede netop de Hjælpedidler, der skulde have reddet hans Liv fra Undergang.

Jeg forstaar godt, hvad det var, der i Barndommen gjorde ham Religionen forhadet. Det var Ydmygheden. Fyldt til Randen med Hovmod, som han var, protesterede hele hans Væsen imod, at han skulde lyde Gud, at han skulde bøje sig for Himlens og Jordens Herre.

Men Mørket lærer os en hel Del om Lyset.

C. B.

Horisonten rundt

Casparek-Sagen

Det er interessant at se, hvorledes visse Dele af Dagspressen med Iver har kastet sig over den saakaldte „Casparek-Sag“, Sagen om den tidligere St. Josef-Søster, Frk. Agnes Casparek. Sagen, der afgjordes for Domstolene i 1936, er blevet aktuel paany ved Prof., Dr. med. Svend Lomholts Bog „De to Giftattentater. Var hun skyldig?“ (Gyldendal), hvori denne fremsætter en Række Angreb paa Personer og Institutioner udfra den Paastand, at Frk. Casparek er blevet uskyldig dømt og har været Genstand for Forfølgelse fra St. Josef-Søstrenes Side allerede inden Scopolamin-Affæren.

Forskellige Erklæringer fra Myndighedernes Side — som dog ikke har været slaaet slet saa stort op som Prof. Lomholts sensationelle Skrift — belyser imidlertid Sagen tilstrækkeligt, og den juridiske Afgørelse ligger i alle Henseender hos Myndighederne. Det tilkommer derfor ikke os at tage Stilling til Sagen. En Ting, der dog skal kommenteres fra vort Standpunkt, og som faktisk ligger udenfor Casparek-Sagen, er det Angreb, som Prof., Dr. med. Hjalmar Helweg i „Ekstra-bladet“ for 12. Februar fremsætter imod det katolske Opdragelsesvæsen som Helhed, og hvori Professoren kræver „offentlig Kontrol“ med Kirkens Ordenssamfund. Hertil skal kun bemærkes, at katolske Skoler og Opdragelseshjem er underkastet den samme Kontrol som andre Skoler og Skolehjem, samt at de indre Forhold indenfor en katolsk Ordensfamilie (f. Eks. St. Josef-Søstrenes Kongregation) er ordnet

med Kirkens store, aarhundredgamle psykologiske Indsigt og til Stadighed er undergivet den biskoppelige Myndigheds Tilsyn. Iøvrigt er der jo ingen, der kræver offentlig Kontrol med, om en Familiefader stiller sine Børn i Skammekrogen eller lægger dem tidligere i Seng paa Grund af hjemlige Forseelser.

Giftsagen derimod henhører under Domstolene, hvor dens Afgørelse har fundet Sted.

Redaktionen.

Hvad man skal betænke, naar Talen er om Sagen Agnes Casparek

Naar en Ordenssøster vinder Helgenry, tjener det Ordenen til Ære; svigter hun Idealerne eller falder, maa hendes Orden dele Sorgen og Skammen, — et Klostersamfund er en Familie.

Naar et Medlem af Familien forser sig, er det naturligt, at Familien vil søge at dække derover, men dersom dette vil udsætte andre for Fare, maa Familiehensynet vige for Hensynet til Samfundet, selvom Vejen til Politiet er nok saa tung.

Naar det svære Skridt er gjort, er det Myndighedernes Pligt at drage Omsorg for, at de, der har gjort deres Pligt, eller som var Genstand for Forseelsen, ikke unødigt forulempes.

Naar Enkeltmand, som gør den Dømtes Sag til sin, mener at have Ret til at tilsidesætte den Pligt, som er Samfundets, er det værd at betænke, at vedkommende derved sætter sig udover Samfundets Regler og anvender den Faldnes Midler, saaledes at Dømmen over disse Midler bliver hans Dom.

Naar den Dømte — eller dennes Hjelper — ved at kaste billigt Sensationsstof om Familielivet i Grams — herunder bistaaet af den altfor villige Del af Pressen — søger at tiltvinge sig en Behandling af Sagen, som den kompetente Klageret just har afslaaet, er det værd at betænke, at det er en ofte anvendt Fremgangsmaade at ty til falsk Forargelse (ja selv Løgne har man set anvendt), naar virkelige Argumenter savnes eller er faa.

Naar tankeløse Mennesker i Retfærdighedens Navn arbejder for at naa det Maal, de har sat sig, uden Hensyn til, at de Midler, der anvendes kan indebære en grov Uretfærdighed mod andre, og naar nogen i Sagens Anledning i Frihedens Navn gør sig til Talsmand for Tvang og Kontrol, er det værd at overveje, i hvilken Grad dette er i Overensstemmelse med den „Kulturarv“, som Danmark — og altsaa hver af os — ved daglig Selvbesindelse skal søge at bevare i en vanskelig Tid.

G. Garth-Grüner.

Biskoppen om Moderkirken

Som meddelt i sidste Uge er det paa Torsdag den 25. Februar, at Biskop Suhr paa „Academicum Catholicum“s Foranledning holder et Foredrag om „Moderkirken“ i Studenterforeningens store Sal. Der er i vide Kredse en Trang til en dybere Kirkeforstaaelse, ligesom der mødes en Længsel efter en kristen Kirke, som taler med Myndighed paa Kristi Vegne.

75 Aar

Pater W. Paulus S. J. fylder 75 Aar den 22. ds. Til Lykke!

Forberedelse til Fasten

Da der har været særlig mange Søndage efter Epifani, har vi haft Tid til at vende vore Tanker mod visse Dele af den ikke-kristne Verden, som vi skylder vor Tjeneste; og forhaabentlig er vi ogsaa naaet til den Overbevisning, at Missionærerne, baade dem herhjemme og dem ude paa Missionsmarkerne, maa være absolut selvfornægtende Mennesker. Missionæren maa resolut gøre sig fri for alle nationale eller nedarvede Fordomme; han maa ikke paa nogen Maade kunne mistænkes for kommercielle eller politiske eller militaristiske Interesser; han maa aflægge al Tanke paa Hjem og Familie og Hensyn til sig selv — ja, han maa endogsaa se bort fra sin personlige Smag angaaende Mad og Klæder, Beboelsesforhold, Klima, Bekendtskaber og Kunst.

Viskal ikke styrte os ud i Fasten

Nu er det imidlertid klart, at denne heltemodige Grad af Selvovervindelse — d. v. s. den fremadskridende *Frigørelse* af det kristne *Liv* i et Menneske — ikke kan opnaas med eet Slag. End ikke den »Afdøen« fra det gamle Jeg, der er nødvendig for at holde sig fri for den svære Synd, er et Øjeblik Sag. Dette minder Kirken os om hvert Aar ved sin Faste, som den tillægger saa enorm en Betydning, at den sørger for en speciel Messe til hver af de 40 Dage i Fastetiden. Og ligesom Kirken ikke holder af, at vi styrter os lige ind i en Fest, men forbereder os til den ved en Vigildag, saaledes lader den tre »violette« Søndage gaa forud for selve Fastetiden. Paa den Maade vil den minde os om, at denne overmaade vigtige Del af Kirkeaaet nærmer sig. Hvis vi ikke giver Agt paa det, og maaske heller ikke giver Agt paa selve Fasten, saa er det os selv, der lider Tabet.

Septuagesima

Indgangsverset til Septuagesima Søndagen anslaaer alle de Toner, vil selv kan tænkes at ville spille: »Dødens Jammer omgiver mig; Helvedes Kvaler omgiver mig; men i min Nød paakalder jeg Herren, og fra sin Helligdom hører han mig. — Jeg elsker dig, Herre, du min Styrke! Herren er min Kraft og min Tilflugt og min Befrier!« I Graduale og Tractus genlyder de samme Tanker: »Vor Hjælp i Nød og Trængsel; lad dem, som kender dig, sætte deres Lid til dig, thi du forlader ikke dem, der søger dig, o Herre. Thi den fatige skal ikke glemmes for bestandig; de fattiges taalmodige Lidelse skal ikke være forgæves. — Rejs dig Herre, lad ikke Mennesket faa Overmagt! Fra Dybet raaber jeg til dig, Herre; Herre hør min Røst!«

Kirkebønnen indrømmer, at det er med *Rette*, vi bliver tugtet for vore Synder, og den beder om, at vi maa blive fri — ved Guds rene Miskundhed og for *Hans* Navns Herligheds Skyld. Epistlen tager det for givet, at vi *anstrenger* os — *gør alvorlige* Anstrengelser, løber vort Løb og kæmper vor Kamp; men den minder os om, hvor megen »Træning« vi behøver for at kunne klare os i en hvilken som helst Form for Idræt. Den siger ogsaa, hvor skæbnsvangert det er, hvis vi ikke er sikre paa Maalet — og hvad med Bokseren, der er uklar og i Vildrede med, hvad det er, han prøver paa at ramme? Ja, St. Paulus understreger, at vi ikke kan anse os for sikre, blot fordi vi er kristne, fordi vi er døbt, eller blot fordi vi »gaar til Kommunion«. Israels Folk var det udvalgte Folk og havde sine Forbilleder paa disse store Sakramenter, men med »de fleste« af dem var Gud »ikke »tilfreds«.

Sexagesima

Vi vil ikke i Enkeltheder gennemgaa hver af de Søndage, der forbereder os til Fasten. Lad os nøjes med at sige, at det Raab, der lyder i Indgangsbønnen til Sexagesima er endnu mere klagende end det fra den foregaaende Søndag; Kirkebønnen vender vore Tanker tilbage til Missionærenes Fyrste, St. Paulus, og Epistlen minder os om, hvilken Pris det kostede ham at blive dette — intet aandeligt er værd at øve, med mindre det er *kostbart!* Ogsaa Evangeliet faar os til at spørge os selv indtrængende, om vi, der faktisk har faaet Gudsordets Sød saaet i vore Sjæle, ogsaa er god Jord eller haard, uimodtagelig Stengrund eller tynd og fattig Sandjord, eller vi lader Sæden blive kvalt af »denne Verdens Bekymringer«. O Herre, *skab* mig et Hjerte, hvori dit Ord kan vokse! Lad dette være nok om denne Messe, hvis Lærdom er næsten alt for klar.

Quinquagesima

Kirkebønnen til Quinquagesima minder os om, at vore Synder er *Lænker*. Det er ikke ham, som ikke bekymrer sig om Budene, der er den »frie Mand«. Nej, Epistlen kan næsten forfærde os — den maler Billedet af en, som ejer alle Slags Dyder og Evner, vi ved, at vi ikke selv er i Besiddelse af — hvem af os »uddelte *alt*, hvad han ejede, for at bispise de fattige«? Hvem af os har en saadan Tro, at den kan flytte Bjerge? Og dog er det saaledes, at *selv* om vi havde det, men manglede Kærlighedens Gave, var alt det øvrige ikke til nogen Gavn. Ejheller kan jeg *selv* med Bestemthed vide, om jeg ejer Guds Naade; jeg kan haabe det og stole paa det, »men derved bliver jeg ikke retfærdiggjort«. Jeg er ikke min egen Dommer — det er Kristus. Og Evangeliet minder mig om, hvorledes *hans* Liv og Død var — han blev overgivet til Hedningerne, forhaanet og slaet med Svøber, bespyttet og dræbt paa Korset — og først da rejste han sig atter af Graven og indgik i sin Herlighed.

Har vi forstaaet Meningen med Livet?

Med det stærkeste Eftertryk fremhæver St. Lukas, at Apostlene simpelthen ikke kunde fatte, hvad vor Herre sagde med saadan lysende Klarhed til dem. Det var aldeles fremmed for deres Tanker... »Men de forstod intet af dette; Meningen blev ved med at være ufattelig for dem; nej, de kunde ikke begribe, hvad der blev sagt til dem.« Hvor vilde det være forfærdeligt, hvis vi en Dag vaagnede op — Gud give, at det ikke var Øjeblikket efter vor Død! — og opdagede, at vi aldrig havde ladet den kristne *Mening med Livet* naa ind til vore Sjæle og gennemtrænge vore Tanker. »Herre — vi har aldrig fornægtet Troen — vi har overholdt Reglerne — vi har bedt...« »Ja, jeg forkaster jer ikke. Men I har aldrig virkelig forstaaet, hvad det betød at »følge mig efter«. I har aldrig »forladt alle Ting«, I har i Virkeligheden ydet jeres Hyldest til andre Guder foruden mig!«

Vi vil begynde paa Fasten med to store Forhaabninger — den ene, at vi maa gøre Bod for vore egne Synder, og den anden, at vi maa prøve paa at forene os med vor Herre om at sone andre Menneskers Synder. Jeg siger »forene os med vor Herre«, for medens vi paa den ene Side ikke af os selv kan gøre noget som helst i Retning af at sone en eneste Synd, begaaet af noget Menneske, saa har han dog i sin Godhed villet forene os — der er hans mystiske Legeme lige saa virkelig som det Kød og Blod, der fødtes af den saligste Jomfru, var hans fysiske Legeme — forene os med alt, hvad han selv har øvet. Vi skal i alle Ting være levende forenet med vor Herre og i organisk Samarbejde med ham.

Er Nordboer fritaget for Faste?

I selve Fastetiden vil vi antagelig faa Lejlighed til at tale om vor egen Følelse af Syndighed og Synd. I Dag vil vi tale om de andres Synder. Og læg Mærke

til, at Kirken ligefrem faar os til at rødme, naar vi læser dens Fastebønner. Ikke nok med, at vi bliver ved med at sige til Herren, at vi afholder os fra alle Slags legemlige Ting, men vi faar ofte lagt Ordet *macerare* paa Læberne. Det kommer af Ordet »*macer*«, der betyder tynd. *Macerare* betyder praktisk talt at sønderrive, at rive i Stykker. Kirken venter, at vi er en god Del tyndere efter Fasten end før... (og jeg kan tilføje: en god Del bedre af samme Grund). Men oprigtig talt — er der nogen Sandsynlighed for det? Vi tør ikke bare sige: »Aa — vi Nordboer, vi Englændere og Danskere, har ikke saa let til Begejstring og den Slags. Vi er ikke Fanatikere. Lad Spanierne og Sicilianerne hudstryge deres Sjæle og afmagre deres Legemer, hvis de ønsker det — vi gør det ikke!« Og saa tror vi, at vi dermed komplimenterer os selv! Lad os blot stille os dette Spørgsmaal: Naar vi *ikke* gør Bod, er vi saa i Harmoni med Liturgien og med Korsfæstelsen? Nej!

Krigen som Fastetid

Men jeg nævnede »de andres Synder«. Og jeg vil gaa nærmere ind paa, hvad jeg mener. Teologerne indrømmer, at der kan gives en »retfærdig Krig«. Paver og Helgener har velsignet Korstogene og taget Del i dem. Og dog har enhver Krig sin Oprindelse i *en eller anden* Synd; og Synden er ogsaa den uundgaelige og forfærdelige Følge af enhver Krig. Gud maa vide, hvilke frygtelige Synder Korsfarerne atter og atter gjorde sig skyldige i. Gud maa vide, hvilket Had, der bliver opvakt af den nuværende Krig — hvilket Arvegods af Had den efterlader sig. Gud maa vide, hvilke Løgne der gik forud for den og ledsager dens Gang. Men »udenfor er dem, der øver Utugt, og Morderne... og alle dem, der elsker Løgnerne eller arbejder i dens Tjeneste... men de usædelige og Morderne og alle Løgnerne, de vil faa Del i Søen, der brænder med Ild og Svovl, og som er den anden Død«. (Joh. Aab. 22,15; 21,8.) Radioen er en

stor Opfindelse og en uhyre Velgøring, men hvis den nu bruges til at udbrede Løgne, som uden dens Hjælp aldrig vilde have opnaaet blot en Milliontedel af deres Indflydelse? Fysisk Lidelse er ikke i sig selv en Synd; bæres den for Kristi Skyld, er den Stof til Martyrkronen. Men letsindigt paaført fysisk Lidelse er Synd, en absolut Modsætning til vor Herres hellige Hjerte — og lad os aldrig mere tale om »Midalders Grusomhed«!! Har Verdenshistorien nogensinde kendt til Lidelser, som de, der nu — i den mørkeste af alle Historiens Perioder (skønt den selv troede sig saa oplyst!) — bliver bevidst organiseret Kloden rundt? Jeg taler ikke saa meget om de Saar, der paadrages i Slaget — ingen Soldat vil klynke over dem; naar jeg har søgt at pleje Hospitalernes haardtsaarede, vidste jeg godt, at de modige Mænd paa Stuerne ikke var mig og mine Lige. Men jeg tænker ogsaa paa dem, der ligger saarede, koldbrandslidende, sultende og frysende, hvor der ingen Hospitaler er; jeg tænker paa de sjælelige Lidelser for Fangelejrens Myriader af Mennesker, paa dem, der har mistet deres Fædreland; paa smaa Børn, der er forsvundne fra deres Forældre; paa de unge Sjæle, som er Fordærvelsen nær — ja, og jeg tænker med Medynk paa dem, der i vild Reaktion efter de Rædsler, de har været Vidne til og selv har udholdt, nu søger Tilflugt i sanselig Synd eller Drukkenskab. Mens alt dette foregaar, vilde jeg ønske, at hele denne Krig kunde blive vendt til en »Faste«. At tænke sig, at der er Mennesker, som sætter sig til Bords paa Restauranter og aldrig drømmer om at sende en Pakke til en Krigsfange; Mennesker, der hver Uge mætter deres Øjnes Nysgerrighed i Biografen, og som bliver fornærmede, hvis man beder dem blot et Øjeblik at vende Blikket med de Ting, jeg her har talt om!

Er Guldkalven nedstyrtet?

Jeg tør næppe nok kaste et Blik paa den usigelige forbryderiske

Skændsel, der begaas af alle dem, som tjener Penge (eller opnaar enhver anden Slags Vinding) paa denne Krig, ligesom de har søgt at gøre det i tidligere Krige. Men vi er nødt til at spørge os selv, om vi for Alvor forbereder en drastisk Revision af hine kommercielle og finansielle Metoder, hin morderiske, fuldkommen hensynsløse Konkurrence, der fører til Krig, og som den forrige Krig ikke ændrede det fjerneste ved. Blandt dem, som Skriften overantvorter til den brændende Sø, bliver hver Gang nævnt »Afgudsdyrkerne«. Er Guldkalven styrtet fra sin Trone? Læs hvilke politiske eller diplomatiske Memoirer De vil,

og De vil se, hvor kvalmende en Magtkamp det er, der har ført til Krigen. Studér de Forretningsmetoder, De har Kendskab til — lyt til de Forretningssamtaler, De kan komme til at høre — og spørg saa Dem selv, om ikke De i de halve af dem bemærker ganske den samme Tone som før, opdager ganske det samme Begær efter materiel »Succes«, den samme Vilje til at sætte Pengene over alt andet.

Maatte vor Faste være Sone for begaaede Synder og fratage dem deres Kraft. Maatte den vinde Verden Guds Naade, saa kommende Synder maa blive forhindret.

C. C. Martindale, S. J.

efter Dekretet af 1912 faktisk findes en modificeret katolsk Tokildehypotese, idet Dekretet ingenlunde forbød Forskning angaaende Evangeliernes Oprindelse, men kun afviste den af protestantisk liberal Teologi fremsatte løse Paastand om to Kilder, hvoraf den ene endda kun eksisterede i Forskernes Fantasi. Hvad siger Dekretet desuden? Følgende: Det staar den katolske Ekseget frit for at heraae sig paa de forskellige Traditionshypoteser, det være sig mundtlig eller skriftlig Tradition, ja endog det ene Evangeliums Afhængighed af det eller de tidligere skrevne. Kun maa den traditionelle Rækkefølge bibeholdes, da den er bevidnet af gode historiske Kilder. Dr. Poulsen kan berolige sig. Selv om han intet ved om katolsk Bibelforskning, trives denne dog ganske udmærket takket være de Dekreter, som han anser for at være rettet imod Videnskaben, medens de i Virkeligheden er rettet mod nogle løse, subjektive Formodninger, der udgaves for videnskabelige Resultater.

En hedensk Humanist paa Krigsstien

Under Titlen »Maranatha« behandlede Dr. Frederik Poulsen i »Politiken«s Kronik for 2. ds. i Tilknytning til det udsendte 3. Bind af »Haandbog i Kristendomskundskab« enkelte af de mange Problemer, Studiet af Oldkristendommen rejser«. Ønsker man at finde Dr. Poulsens Motiv til Kronikkens Affattelse, bør man læse hans sidste Alinea først. Dr. Poulsen er fornærmet over, at nogle Kristne for ca. et Aar siden har antydet, at Ikke-Kristne var mindre gode Danske. Saa vidt jeg ved er Katolikker uden Skyld i saa Henseende. Alligevel kaster Dr. Poulsen sig nu som en Slags Hævn med drabelige Hug specielt over den katolske Kirke.

Her ønsker vi kun at tage Stilling til Dr. Poulsens egne Paastande; Haandbogen i Kristendomskundskab bør senere gøres til Genstand for en indgaaende Drøftelse, som vil kræve mere Plads.

Først faar Haandbogens Forfatter et Par venlige Klap paa

Skulderen: Godt gjort, siger Hedningen*) til den liberale Bibelkritiker. Saa rider han sammen med Forfatteren som Forbundsfælle en voldsom Attaque mod den vankundige og aandsformørkede katolske Kirke.

Tokildehypotesen

1) Tokildehypotesen, »d. v. s. Formodningen om, at Mattæus bygger paa Markus foruden paa en senere tabt Samling Jesu-Ord«, skal gennem et Dekret af 25. Aug. 1912 være blevet »forkædet, og dermed har den katolske Kirke stillet sig uden for Arbejdet med Udredning af de Problemer, der angaar Evangeliernes indbyrdes Afhængighed«. — Her tager Dr. Poulsen grundigt fejl. Det omtalte Dekret er ikke dateret den 25. August, men den 26. Juni. Det er dog kun en Bagatel. Værre er det, at der selv

*) Dr. P. anser sig selv for at være Repræsentant for et humanistisk betonet Hedenskab.

Petrus som Biskop af Rom

2) Dr. Poulsen indrømmer med de fleste protestantiske Forskere, at Petrus har lidt Martyrdøden i Rom. Det er ikke noget katolsk Dogme, men derimod en ret omdebatteret historisk Formodning, at Petrus har siddet i 26 Aar som Biskop af Rom. At samme Petrus i Aaret 48 eller 49 har været i Jerusalem, behøver vi virkelig ikke liberal Kildekritik til at paavise, siden vi selv kan læse os til det i Ap. Gern. 15. Kap. — Dr. Poulsen harceler over, at Petrus skal have været Roms første Biskop. Behøvede han da at opholde sig i Rom hele Tiden for at kunne kaldes Biskop der? Med Rette kalder vi ham Roms Biskop, medens hans Samtidige ikke gjorde det, siden han var mere end blot Episkopos; han var endog Apostel, en Værdighed, som allerede Oldkirken satte over Bispeværdigheden og ogsaa i Navn skelnede fra den. Men denne oldkirkelige

Terminologi synes Dr. Poulsen ikke at være fortrolig med.

Originalitet og Sandhed

3) Jesu Originalitet er for Dr. Poulsen et vigtigt Spørgsmaal, karakteristisk for hedensk Tankegang, der forveksler Originalitet med Sandhed. For et religiøst Syn paa Tilværelsen er Hovedsagen og det altafgørende: Var Jesus Gud? Var hans Lære Sandhed? Hvis den var det, kan den ikke have været særlig original, hvad Indholdet angaar. Jesus selv gør ikke Krav paa Originalitet: »Jeg er ikke kommen for at ophæve... men for at *fuldkommengøre* Loven og Profeterne« (Mt. 5, 17). Al sand Religiositet, som eksisterede før ham, bekræfter og uddyber Jesus. Originalitet er en af de snarest journalistiske Kategorier, som kun en Hedning, der tager Religion ualvorligt og dilettantisk, kan operere med overfor Jesus.

Hebræerbrevet

4) »Et tredje Eksempel paa katolsk Forstokkethed er Tridentinerkonciliet's Vedtagelse af, at Hebræerbrevet er skrevet af Paulus selv, skønt alle faktiske og sproglige Ejendommeligheder taler derimod, hvad allerede Luther har set og de protestantiske Teologer nærmere uddybet«. — Katolsk Videnskab siger i Dag følgende om Hebræerbrevet — med Kirkens Godkendelse: I dets teologiske Grundtanker hersker der saa nøje Overensstemmelse med de store Paulusbreve, at det maa føres tilbage til Paulus og erkendes som hans aandelige Ejendom, hvorimod det ikke er udelukket, at en af Pauli Medarbejdere har ordnet Tankerne og givet dem det græske Klædebon, som vi kender. Saaledes opfattedes Forholdet allerede af Origenes (2.—3. Aarh. — altsaa lidt før Luther!) og nyere katolsk Bibelvidenskab staar næsten udelt paa dette Standpunkt. Det fjerner paa den simpleste Maade alle de Vanskeligheder, som er blevet rejst ud

fra Brevets Sprogtone og Udtryksmaade. Havde Dr. Poulsen blot gjort sig den Ulejlighed at aabne den katolske Oversættelse fra 1933 af det Nye Testamente, vilde han der i Indledningen til Hebræerbrevet have fundet denne slet ikke forstokkede Opfattelse som en Selvfølgelighed.

Jesu Stamtræ

5) Jesu Stamtræ føres af Mattæus gennem Abraham til Josef, skønt denne ikke er Fader til Jesus; det er simpelthen, fordi Kvinders Stamtræ ikke førtes blandt Jøder, og fordi ogsaa Jesu Moder stammede fra David ifølge oldkirkelig Overlevering. — Helt vild er Dr. Poulsens Slutning fra et syrisk Haandskrifts Tekst, der af Dr. Poulsen gengives: »Jesus avlede Josef«. Skal Stedet bevise noget, saa maa det hellere gengives ubeskaaret: »Josef, med hvem Jomfru Maria var trolovet, avlede Jesus«. Samme Haandskrift udtaler to Vers senere (Mt. 1, 18) ganske klart Jesu jomfruelige Fødsel af Maria. Ordet »avlede«, »var Fader til« kan meget godt betyde det rent legale Faderforhold, som Jøderne var saa fortrolige med. Ingen af de katolske Bibelfortolkere stikker denne syrosinaitiske, afvigende Læsemaade under Stolen, men drøfter den roligt og ærligt. Men Dr. Poulsen kender intet til katolsk Bibelvidenskab, som han dog tillader sig at angribe.

Apokryferne

6) Lad de apokryfe Skrifter lære os alt det, de kan, om Menigmænds Vankundighed og ofte vildledte Religiositet: Om Kristendommens Væsen kan de intet tilforladeligt oplyse, fordi Kirkens Sanktion savnes. Dr. Poulsen synes ikke at være klar over, at Kirken, saa snart den viser sig for Offentligheden, optræder som en lærende Myndighed, der ene ved, hvad Kristendom er. Alle Personer og Skrifter, som ikke er i Overensstemmelse med Kirkens autoritære Opfattelse, udelukkes. En Hed-

ning maa maaske beklage dette Faktum, men derfor er det Faktum alligevel, et Faktum, som selv en Profanhistoriker ikke behøver at være uvidende om, naar han blot kender lidt til Oldkirkens Litteratur.

Jesu Genkomst

7) »En gal Profeti« kalder Dr. Poulsen Jesu Ord om sin egen Genkomst. Dette Ord røber hedensk Uformuenhed til at se Tingene i religiøs Belysning. Forudsigelser skal ikke opfattes som ren og skær Spaadom om Fremtiden til Purring af Sensationslysten. Et profetisk Ord om Fremtiden i Jesu Mund har et religiøst og etisk Formaal, og netop derfor maatte Tidspunktet for hans Genkomst ikke meddeles, hverken af Jesus eller Paulus eller Petrus. Mk. 8, 39 underkastes en ganske vilkaarlig Tydning af Dr. Poulsen. Der tales slet ikke om Jesu Genkomst, men om Gudsrigets Kraft; ikke blot ved Jesu Genkomst vil denne Kraft vise sig, men allerede i de dalevende Menneskers Tid, paa Pinsedagen f. Eks. Er der noget galt ved Profetien, da er det ikke Jesu Ord, men Dr. Poulsens Fortolkning.

Det er pinligt saaledes Gang paa Gang at møde vrang Udlægning af Skriftsteder, ensidig Stillingtagen, Uvidenhed om, hvad man angriber, dobbelt pinligt i Betragtning af, at Dr. Poulsen i Slutningen giver sig selv Vidnesbyrd for, at »i Indstillingen til den kristne Overleverings Problemer er Overfladiskhed ikke paa vor Side«. Han kan gøre gældende, at man umuligt kan følge med i alt. Det er sandt. Men mon det i saa Tilfælde ikke havde været klogest at tie, ogsaa set fra »et humanistisk betonet Hedenskab«s Standpunkt.

J. Wolfisberg S. J.

Nogle stoler paa Heste,
andre paa Vogne, vi sejrer ved
HERREN vor Guds Navn.

20. Salme.

Hvorfor vi blev Katolikker

»Det er næsten alle Damer«, var der forleden En, der sagde til mig angaaende Konvertit-Enquêten. Ja, og hvorfor ikke? Vi har da een Gang for alle lært, at »Mand og Kvinde er eet i Kristus Jesus«. At Kvinden gennemgaaende er mere religiøs end Manden, turde kun være beskæmmende for den sidste. Og naar Kvinden tager sit Standpunkt ikke udelukkende af følelsesmæssige Grunde, men hendes Overgang til den katolske Kirke er vel motiveret — som det jo med al Tydelighed fremgaar af de offentliggjorte Vidnesbyrd, da maa hun have samme Ret som Manden til at blive hørt. Iøvrigt skal vi i Dag for en Forandrings Skyld bringe Indlæg af tre forskellige Herrer.

Pater Schmidts Prædiken, men endnu mere Guds store Stjernehimmel stemte en vildfaren til Eftertanke.

Forældrenes Kirke er vel oftest ogsaa Børnenes Kirke. Den Menighed, mine Forældre tilhørte, voksede jeg selv op i, men allerede i 14-Aars Alderen begyndte jeg at »skeje ud«. Jeg var ikke rigtig med mere og gik helst mine egne, d. v. s. Verdens Veje.

I 17-Aars Alderen, en Nytaarsaften, faldt jeg ind i Jesu Hjerte Kirke i Stenosgade. Paa Prædikestolen stod Pater Schmidt (»røde Schmidt«) og førte os med sin Gravrøst hen til en Dødsseng og talte indtrængende og alvorligt om Regnskabets Dag. Hans Ord drog mig, og den sakramentale Velsignelse tvang mig i Knæ. Den berømte Br. Münchs diskrete Paagaahen ledte mig til Pater v. Geyr, som begyndte at undervise mig. Br. Münch forærede mig en Rosenkrans, selv købte jeg et Krucifiks — og 2 Maaneder efter var Pater v. Geyr, Rosenkrans og Krucifiks »en saga blott!« — Jeg gik tilbage til Verden.

En halv Snes Aar efter, og jeg var gift. Min Kone skulde have vort første Barn. Vi boede ude paa Landet, og en stjerneklar Vinteraften, da jeg gik hjemad, skete det. — Den vældige Stjernehimmel, den store Stilhed, og Sneens hvide Uendelighed, Tanken om det store, om Barnet,

som skulde fødes, om Evigheden og Udødeligheden og min egen Intethed — alt overvældede mig. Inden jeg naaede hjem, var Forvandlingen sket. Til min Hustru, som aldrig blev Katolik, sagde jeg kort Tid efter, at jeg nu maatte lyde den Røst, som havde kaldt paa mig, og hun raadede mig til at følge min Samvittighed.

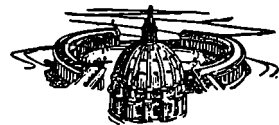
Saa gik jeg til »Canossa« — atter ud i Stenosgade. Pater v. Geyr var da død, men en anden Præst med et mægtigt, nu hvidt, men dengang sort Alfaderskæg tog mig i Undervisning og optog mig ret kort efter. (Kære Pater, De skylder mig endnu en halv Katekismus!)

Straks efter gik jeg op til min gamle Mor og fortalte hende Begivenheden. »Ja, min Dreng, jeg vidste, at du vilde komme igen, og jeg forstaar, at du maatte blive Katolik.« Saa gik hun ind i en anden Stue. Et Øjeblik efter kom hun tilbage. I Haanden holdt hun — min glemte Rosenkrans og mit lille Sølvkrucifiks. Det havde hun trofast gemt fra 1900—1909. »Jeg vidste jo nok, at du vilde faa Brug for det igen,« sagde hun.

»En Monikas Søn«.

Hvad Johannes Jørgensens »Livslegende« kom til at betyde for en Enelærer og Kirkesanger ude paa Vestkysten.

Hvorledes gik det egentlig til, at jeg blev Katolik? Den aller-

URBI ET ORBI

Den hellige Fader har modtaget i Audiens et stort Antal Missionærer og Ordensfolk, der nylig er vendt hjem fra italiensk Øst-Afrika.

Erkebiskoppen af Reggio Calabria (Syd-Italien), Mons. Enrico Montalbetti, er sammen med en Del andre Personer, bl. a. den stedlige Borgmester, blevet dræbt under et Luftangreb paa Mileto di Portosalvo, hvor han opholdt sig paa Visitats.

Ifølge den seneste Statistik findes der i De forenede Stater, Alaska og Hawaii iberegnet, 22 Millioner 293 Tusinde Katolikker, af hvilke 297 Tusinde tilhører farvede Racer samt 35.839 Præster og Ordensfolk og 152.159 Ordenssøstre.

Erkebiskoppen af Köln, Mons. Frings, har i hele sit Stift indført saakaldte »Seelsorge-Stunden« for derigennem at raade Bod paa Børnenes og de Unges manglende religiøse Optrædelse, som er en Følge af Krigen og de særlige raadende Forhold.

første Begyndelse var ikke Læseringen af Johannes Jørgensen. Længe før var det begyndt at dæmre for mig, at den katolske Kirke havde mere at betyde, end man havde lært mig i min Ungdom. Jeg havde troet dengang, at Reformationen havde været en uundgaaelig Nødvendighed, fordi den katolske Kirke var blevet saa pilraadden, at den ikke stod til at redde. Dette havde man sagt mig, og jeg troede det — med et Suk.

Men jeg blev ældre og fik en videre Horisont. Jeg forstod, at medens Lutherdommen, som jeg kendte den, stod paa svage Fø-

Fortsættes Side 122

Dalum Kloster

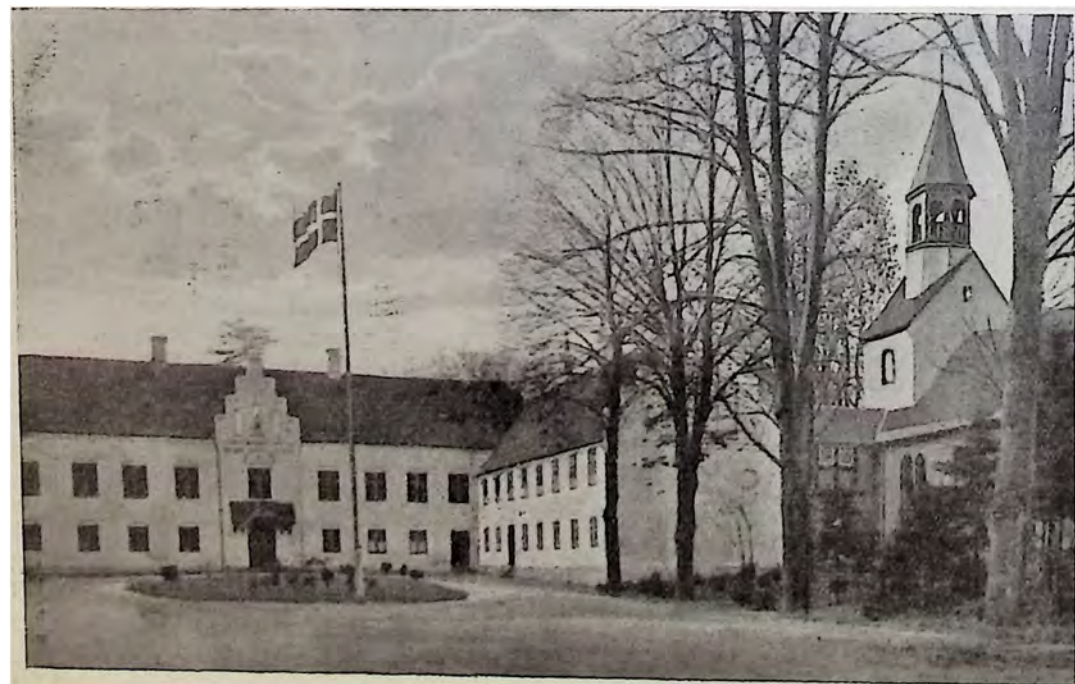
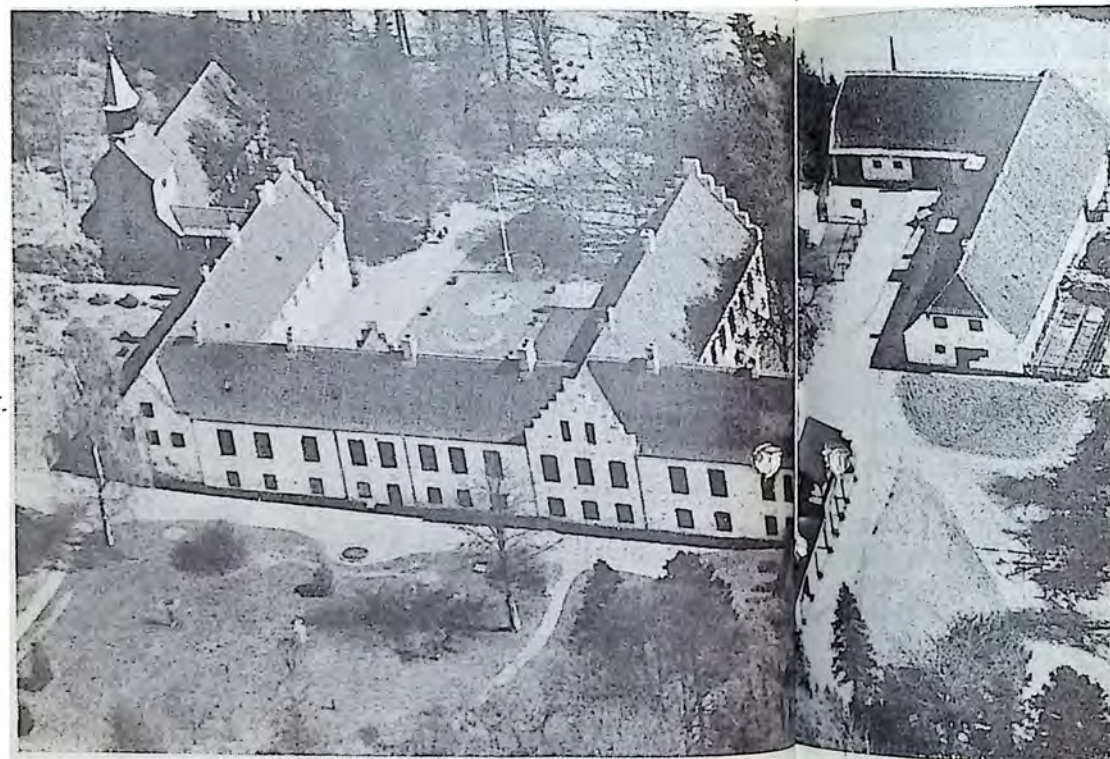

↑ Dalum Klosters ny Kirke indviet i 1931

Fotos: Arkiv

➤ Dalum Kloster set fra Luften

↯ De historiske Klosterbygninger, set fra Landevejen

Ved Landevejen til Assens og Faaborg, faa Kilometer syd for Odense, ligger Dalum. I Begyndelsen af det trettende Aarhundrede grundlagde Benediktinerinderne — der hidindtil havde boet paa Borgbakken («Nonnebakken») i Odense — paa dette Sted et Kloster, som hurtigt voksede op til en anseelig Stiftelse; særlig ved Gaver fra Adelen, hvis Navne findes blandt Nonnerne, samlede Klosteret et stort Jordtilliggende, ikke blot paa Fyn, men ogsaa paa Langeland og Ærø. Det er imidlertid kun meget lidt, man ved om selve det gamle Dalum Kloster og dets Historie. Hen imod Slutningen af Middelalderen var det sted i vanskelige økonomiske Forhold, saaledes at Bisp Jens Andersen Beldenak maatte gøre Kongen Forestillinger for at redde det fra Ruin. Ved Christian IV's Indtog blev det under Kronen, men Nonnerne fik dog Lov til at blive boende, og endnu i 1571 var fire af Benediktinerinderne i Live. Christian IV tog selv ind paa Dalum Kloster og havde bl. a. sit Høkkvarter her under Krigen

Hedvigssøstrene i
Benediktinerindernes
gamle Kloster
i Dalum ved Odense

↑ Interiør fra den nye Kirke

1627. Senere skiftede Bygningerne gentagne Gange Ejer og omkring 1700 ændredes dets Navn til Christiansdal efter Christian V.

↑ Et Hjørne af Dalum Klosters Økonomi

De egentlige Klosterbygninger, der formentlig har stået op til den gamle Klosterkirke, den nuværende Dalum Sognekirke, er forsvundet i det 17. Aarhundrede. En Del af de nuværende Bygninger hidrører dog fra Middelalderen — og disse herlige, gamle, helt af Munkesten opførte Bygninger erhvervede Sct. Hedvigssøstrene i 1906. Stedet fik sit gamle Navn igen og Søstrene indrettede Klosteret til et Hvilehjem. Da den gamle Dalum Klosterkirke tjener som protestantisk Sognekirke, indrettedes i en af Fløjene i Dalum Kloster et Kapel, der indviedes samme Aar, og som i 1931 afløstes af den nye Klosterkirke. Efterhaanden som Hedvigssøstrenes Virksomhed i Danmark udvidedes, blev Kongre-

➤ Søstrene leder og deltager selv i Arbejdet i Mark og Have

galionen en selvstændig Provins med Hovedsæde og Novicial i Dalum. Til Klosteret hører endvidere et herligt Parkanlæg, der gør Hed-

vigsøstrenes Hjem til et ideelt Opholdssted saavel for Pensionærerne som for de talrige Feriegæster, der hvert Aar besøger Dalum.

Hvorfor vi blev Katolikker

fortsat fra Side 119

der — hvor var Fællesskabet og Enigheden? — stod den katolske Kirke fast og stærkt den Dag i Dag.

Og Sukket begyndte at blive Længsel.

En Aften sad jeg og drøftede Katolicismen med en Kollega og udtalte min Sympati for den katolske Kirke. Min Kollega var ikke enig med mig, og han hentedede et katolsk Skrift, han havde staaende, og bad mig tage det med hjem og læse det, saa skulde jeg nok blive kureret. Jeg fulgte hans Raad; men Kuren havde den uheldige Virkning, at Katolicismen tiltalte mig stærkere end før.

Saa begyndte Johannes Jørgensens »Livslegende« at udkomme. Jeg slugte den Bind efter Bind. Bogens Kamp blev som en Kamp om min egen Sjæl. Jeg vidste, hvordan det vilde gaa med Digteren, men ikke med mig selv. Men jeg maatte have Klarhed og skrev derfor ind til Katolsk Boghandel efter katolske Skrifter. Jeg fik omgaaende sendt en hel Stabel, som jeg kunde vælge imellem, og beholdt det hele.

Det blev en voldsom Kamp, som jeg maatte kæmpe igennem alene. Jeg kendte ikke et eneste Menneske, der var Katolik. Men der skete det mærkelige, at alle mine Indvendinger brød sammen ved nøjere Eftertanke. Alligevel trængte jeg uhyre til at tale med et Menneske, der var Katolik. Katolicismen var dog noget fjernt, saa længe den kun var noget i Bøgerne.

Saa skete der det for mig heldige, at »Ugebladet« hidtilværende Redaktør, Niels Hansen,

kom til at bo paa min Egn. Jeg tøvede ikke længe med at opsøge ham og blev derved hjulpet det første store Skridt fremad.

Men hvorledes komme videre?

Jeg var Enelærer og Kirkesanger, og jeg var Familieforsøger. Her laa en Hindring, som jeg ikke kunde klare. Enten skulde jeg svigte min Overbevisning eller mine Forsørgerpligter.

Hvorledes denne Knude løste sig op, vedkommer egentlig ikke denne Skildring. Jeg kunde jo nok have handlet med større Klogskab og Taalmodighed. Men Slutresultatet blev da, at jeg blev Katolik, optaget 5. Januar 1924, og det samme blev min Kone og mine Børn, et Par Aar senere.

l. m. n.

Søstre paa et katolsk Hospital rydder Vejen til Kirken for en jysk Bankmand.

Det begyndte med Sigrid Undsets »Gymnadenia«, hvor de teologiske Diskussioner for mig bundfældede sig i en Undren over, at Logikken kunde herske saa afgjort, naar det drejede sig om religiøse Emner. Dette var tvært imod min Erfaring fra Folkekirken. I første Omgang bevirkede det, at jeg gik oftere i Kirke. Jeg læste en Del, men ret tilfældigt, senere systematisk, først katolske, senere overvejende protestantiske Bøger, gennem en lang Periode udelukkende de sidste, med det Resultat, at jeg opdagede, at Lutheraner var jeg ikke og kunde ikke være. Det var vanskeligt, og Splittelsen i Kristenheden kom til at staa for mig som en per-

sonlig Ulykke. Efter en Tids Forløb begyndte jeg paany at gennemvandre mit efterhaanden ret store katolske Bibliotek, og fem Aar efter »Gymnadenia« opsøgte jeg, som da boede langt fra en katolsk Kirke, paa en Rejse en katolsk Præst, som anviste mig nogle Bøger (bl. a. det Nye Testamente), som klarede Resten af Problemerne for mig. Et Aar senere rejste jeg igen til den katolske Præst og bad om Optagelse i Kirken. Jeg var i Havn efter seks lange og stormfulde Aar! Senere er jeg kommen til at tænke paa, at det Eksempel paa kristen Næstekærlighed, som nogle katolske Søstre viste mig under en svær Sygdom, som jeg for mange Aar siden gennemlevede paa et katolsk Hospital, sikkert har ryddet den første Sten af min Vej til Kirken, som jo begyndte i protestantiske Fordomme mod Katolicismen.

Skal jeg nævne en enkelt Ting, som særlig optog mig, skal det være Nadverlæren. Der findes vist ikke mange Fremstillinger indenfor Folkekirken om dette Spørgsmaal, som jeg ikke har studeret. Altid var det dog det modsatte af en Forklaring, jeg fandt, nemlig en Bortforklaring af Jesu klare Ord: Dette er mit Legeme. Det undrede mig ogsaa tit, at de lutherske Præster meget ofte, naar de udtalte sig om den katolske Kirkes Lære, røbede, at de kun kendte denne ganske flygtigt, og endda udtalte sig paa Tryk med stor Sikkerhed. Jeg opdagede, at skulde Menneskets egen Skarp-sindighed finde Sandheden om Gud, havde det lange Udsigter, ja, vilde være helt umuligt. Sandheden maatte være uforanderlig, og indenfor Protestantismen var den meget foranderlig, altsaa kunde denne, som Chesterton siger, ikke være Sandheden.

Saa er jeg nu bunden af Sandheden, lagt i Lænker, som Protestanten vilde sige — og føler mig fri, nemlig fri for Tvivl, fri for »ligesom Bølger at kastes frem og tilbage og føres i Ring af enhver Læres Vindstød«.

A. Klottrup.

Et Eksperiment

Offentlighedens Opmærksomhed er blevet henledt paa nogle Ord med grim Klang i moderne, ranke og fribaarne Menneskers Øren: Klostertugt, Klosterdisciplin, etc. Paany faar nogle af de gamle, uopslidelige Klichéer Liv, Støvet pustes af dem, og de dukker frem igen med samme ukuelige Livskraft som det u-jesuitiske Mundheld om »Hensigten, der helliger Midlet«, dette berygtede og uudrydelige Falsum, som aabenbart ikke er til at ryste af.

Der er uden Tvivl mange af vore agtede Medborgere, som til dagligt sidder ved Siden af os i S-Tog eller paa Kontoret, som har opfrisket deres Indtryk og Forestillinger om den katolske Kirke og dens Klosters »middelalderlige og for os Danske saa uforstaaelige Syn paa Tilværelsen«. De uforgængelige Billeder dukker frem, Billedet af den vemodige Ordenssøster, der staar ved Cellevinduet og stirrer længselsfuldt ud mod Frihedens lykkelige Land, der ligger badet i Aftensolens Skær ... af gemytlige Munke, som svinger Dunken under Hvalvingerne, eller — for at gaa til den anden Yderlighed: Klosterbroderen i hvis fanatisk brændende Blik i det blege Ansigt man læser Planer om Hævn og Rænker...

Ak, ja — alt det, der foregaar bag Klostermurene...

De af os, som har været saa heldige at have haft Lejlighed til at besøge Klostre, især de store Kommuniteter i Udlandet, og været Gæst i f. Eks. Clervaux, i Beuron eller i Averbode, bevarer Erindringen om ganske andre Indtryk — og en dyb Taknemmelighed og Hengivenhed foruden Beundringen for de Mænd, der aabnede deres Hjem for den fremmede, som stillede ved Porten og ønskede at blive indladt. Men det er ikke Meningen ved denne Lejlighed at ville imødegaa alle de taabelige Beskyldninger og Opfattelser, der kan findes hos vore Sidemænd, ved at skildre de faktiske Forhold, der jo er ganske anderledes, end den gængse Betragtning opfatter dem (til Gengæld ogsaa langt mindre romantiske).

Lad os tværtimod prøve at se Sagen fra den anden Side. Lad os forbigaa dem, der i Kraft af deres Dannelse *burde* vide bedre Besked, og i Stedet prøve at se Sagen gennem et Par københavnske Standardbriller. Det er sommetider klogt at tage Udgangspunktet i sig selv. Hvis man nu skulde falde for Fristelsen til at skyde Brystet frem og sige: Jeg ved Gud ske Lov bedre, saa gælder det først og fremmest om at sige: Fy skamme sig! og blive rød i Hovedet — for hvorledes var det for saa og saa mange Aar siden? Du er jo Konvertit, ikke-sandt?

Joh...

Men dengang — du søgte jo netop (Bevæggrundene lader vi ved denne Lejlighed ude af Betragtning, der kan, jævnfør Ugebladets Enquête, være mange) *Undervisning*, grundig Undervisning, inden du foretog det Tilbageskridt, som paradoksalt nok betyder Fremskridt. Den, der underviste dig, vidste udmærket god Besked om alt det, du ikke vidste, og nu bag efter maa du sikkert smile forlegent ved Tanken om de Spørgsmaal og Indvendinger, du kom med, men som han besvarede med beundringsværdig Taalmodighed.

Kort sagt — var du en Smule anderledes end Petersen, som nu og da kan virke direkte irriterende paa dig, fordi han hævder nogle i dine Øren fantastiske Synspunkter, samtidigt med, at han iler forvildet omkring i en Labyrinth, uden at kunne finde hverken frem eller tilbage? Naa, Petersen er nu forresten ikke den værste, der er Haab for ham, hvis du fra dit høje Stade med Overblik giver ham Anvisninger paa i hvilken Retning, han skal gaa for at komme paa ret Vej. Hans en er det straks vanskeligere med, for han sidder fast forankret et Sted og ved Besked, og han hævder, at hans Mening er lige saa god som din!

Det er nyttigt og gavnligt at tænke paa den Gang, du lidt genert kantede dig ind i Kirken og blev staaende ved Indgangen (lidt uheldigt ovenikøbet, for du havde placeret dig saa klodset, at du spærrede for Ad-

gangen til Vievandskarret) og du fulgte med i alt, hvad der foregik, uden egentlig at begribe noget videre af det. Hvad var det dog for en Masse Knæbøjninger? Og hvorfor ringede de med en Klokke nu og da? Hvorfor slog den gamle Mand sig for Brystet og saa saa højtideligt ud, og hvorfor skiftedes de derovre til at gaa ind i Vægskabet med det grønne Gardin? Korsangen syntes du var herlig — der følte du dig nogenlunde paa vant Grund — og da

Sluttes Side 124

Gildernes Ungdomsfest

Som allerede meddelt i Ugebladet arrangerer Sankt Knuds Gilderne Onsdag den 3. Marts Kl. 19 en Ungdomsfest i Borgernes Hus, Rosenborggade 1.

Festen er en Ungdomsfest, for saa vidt som Programmet er tilrettelagt med særlig Henblik paa Ungdommen. Dette betyder dog ikke, at de, som er paa den anden Side de 20 og de 30, ikke er hjertelig velkomne.

Programmet vil foruden Musik (Orkester) og Fællessang omfatte korte Taler af Biskoppen og af Kaptajn A. F. Beyer, der har gjort Gildernes Komité den Glæde at efterkomme en Opfordring til at komme hertil fra Aarhus og tale til Ungdommen. Derefter vil følge en munter Underholdning, hvorunder »De tre fra Radioen« vil synge, og Skuespiller ved Det kgl. Teater Rasmus Christiansen vil læse op. Der regnes med, at der til denne første Del af Aftenens Program vil medgaa ca. 1½ à 2 Timer.

Resten af Aftenen er der frit Samvær, og Orkestret spiller. Billetprisen bliver 2 Kr.

Da Myndighederne betragter Billetsalg fra Forretninger som offentligt Salg, hvilket medfører en Forlystelsesafgift paa 20—40 %, vil Billetterne ikke blive forhandlet fra de katolske Bog-salg. Alt Billetsalg vil ske gennem Sognene, disses Gildekassere, Foreninger m. m.

Vi tilraader alle at sikre sig Billet i god Tid.

Liturgisk Kalender

Febr.:

21. S.* **Septuagesima** (101); 2. Bøn: (violet) Om de helliges Forbøn (120), 3. Bøn: Efter frit Valg.
22. M. **St. Petri Stol i Antiochia** (hvid) (838); 2. Bøn: St. Paulus (789); Alleluja-Verset efter Graduale bortfaldet og i Stedet læses Tractus.
23. Ti. **Vigilie til St. Matthias's Fest** ([1]); 2. Bøn: St. Petrus Damiani (839). — Eller: (hvid) **St. Petrus Damiani** (839); 2. Bøn: Vigilien ([2]); sidste Evangelium: Vigiliens ([3]).
24. O. **St. Matthias, Apostel** (839). (rød)
25. T.† **Feria** (101), uden Tractus (violet) og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg.
26. F.† **Feria** (101); som Torsdag. (violet)
27. L. **St. Gabriel af den smertefulde Jomfru** ([46]).
28. S. **Sexagesima** (106). (violet)

*) Fra Søndagens Septuagesima indtil Paaske udlades alle »Alleluja«; endvidere bortfalder »Gloria in excelsis« og »Ite, Missa est« (i St. f. hvilket siges »Benedicamus Domino«) i alle Kirkearets Messer. I Feslernes Messer læses dog stadig »Gloria« og »Ite, Missa est«, men Alleluja-Verset efter Graduale erstattes overalt med Tractus.

Anm. Paa de med † mærkede Dage kan Præsten efter frit Valg læse Sjælemesse og andre Votivmesser, hvorfor man paa disse Dage ikke kan regne med, at de her angivne Messer læses.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIERULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Et Eksperiment

fortsat fra Side 123

Præsten gik paa Prædikestolen, var det heller ikke fremmed for dig. Dog — nu var det maaske tilfældigvis den Dag ikke det mest lydefri Høj-dansk, der lød, og det distraherede dig maaske, for du var endnu paa det Standpunkt, at det „smukke og inderlige Sprog“ var af stor Betydning for dig (skønt en værdifuld Gave ikke bliver ringere fordi den ikke indpakkes i Silkepapir), og desuden var der meget andet, som du rent ud sagt ikke forstod, og som du derfor i din klædelige Beskedenhed fældede en overilet Dom over.

Men saa kom jo den Dag, hvor du kendte Betydningen af alt det, du til at begynde med ikke forstod, du var blevet lydhør overfor Sølvklokkens Manen, du lærte at bøje Knæ og søgte selv ind i „Vægskabet“, som du ganske vist nu kaldte ved dens rette Navn — og saa kom der maaske et Stykke Tid, hvor du blev paafaldende glemsom overfor din Debut og var parat til at se med kritiske Øjne paa din Efterfølger nederst ved Kirkedøren. Men ogsaa den Periode gik over — og nu?

Nu er du altsaa naaet dertil, at du vil prøve paa at finde en Undskyldning for dem, der staar udenfor og faktisk ikke begriber et Ord af det hele, fordi de er opfyldte af Vrangforestillinger maaske af den Art, som blev fremhævet i Artiklen „Farlige Mænd“ i sidste Nummer af dette Blad.

Hvad er der saa tilbage? Man kan kun konstatere, at saaledes er det desværre — hvis man forsøgte den kendte Reporter-Praksis at gaa ud paa Gaden og interviewe tyve forskellige tilfældige Mennesker om deres Syn paa Kirke og Kloster og deres Mening om samme, vilde man faa artige Ting at høre.

En Paaskemorgen, da den, der skriver dette, kom ud fra Sct. Andreas Præstegaard efter en Retræte, kom en gemytlig Københavner cyk-

lende forbi med sin Familie. Han fik Øje paa Assumptionssøstrene inde i Haven, og han raabte ganske ugenert: Der gaar de vel nok og „dangederer“ den ...

Det var nu hans Syn paa Klosterlivet!

Den letteste og umiddelbart mest naturlige Reaktion vilde vel være Opgivelse. „Hvad kan det nytte“? ... men det er jo i Modstrid med dine inderste Ønsker. Der er en anden Udvej — og man kan forresten lære den i et hvilket som helst af de Klostre, som nyder det udsøgte Privilegium at blive omfattet af manges Skepsis, Foragt og maaske i særlig Grad Ligeegyldighed: Bag Murene, hvor de mange græsselige Ting siges at foregaa, bedes der. Der bedes ogsaa for dem, der staar udenfor. (Manden med Cyklen bl. a.).

Det kan du ogsaa gøre, og det er ikke umuligt, at det vil være endnu

BOGHYLDEN

	Kr.
Thibaut, René, S. J.: Le sens de l'homme-Dieu	5,25
Journet, Charles: L'Église du verbe incarné	22,80
Coppens: Histoire critique des livres de l'ancien testament I	13,20
Hayen, André, S. J.: L'Intentionnel dans la philosophie des S. Thomas	12,10
Coninck, de: L'Unité de la connaissance humaine et le fondement de sa valeur	4,85
Essais sur Kierkegaard, Pétrarque, Goethe etc.	6,60
Gertrude von le Fort: Le Pape du Ghetto	4,40
Cochin, Augustin: Abstraction révolutionnaire et réalisme catholique	4,40

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfarung

Valkendorfsgade 34-36

Tlf. 778 - 728

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

mere virkningsfuldt, end hvis du lufter din Bedreviden paa en Maade, som kan virke irriterende paa den, der staar fuldstændigt uforstaaende overfor Sandheden.

A. H. J.

Academicum Catholicum

AARHUS

Onsdag den 3. Marts Kl. 20,15. Studiekredsmøde i Præstegaarden. Emne: Karl Adam: „Das Wesen des Katholizismus“. Leder: Pater A. Løn-skov S. J.

KØBENHAVN

Torsdag den 25. Februar Kl. 19,30. Offentligt Møde i Studenterforeningens Sal. Biskop Th. Suhr taler om „Moderkirken“.

Medlemmer kan faa tilsendt Adgangskort gratis ved Henvendelse til Administratores senest den 21. Februar. Adgangskort a 1 Kr. faas følgende Steder: B. T. Centralen, Wilhelm Hansen, Sindahl-Pedersen, Katolsk Boghandel og St. Ansgars Forlag.

Lordag den 27. Februar Kl. 19,30. Aabent Hus for A. C.s Medlemmer hos Formanden, Civilingeniør C. Wissum, Asmussens Alle 1, Kbhn. V.

Søndag den 7. Marts Kl. 9,30 Akademikernes i Klosterkirken paa Jagtvejen. Bagefter kan man spise sin medbragte Mad hos St. Lioba Søstrene. Kaffe kan faas, men Sukker maa medbringes.

Onsdag den 10. Marts Kl. 19,30. NB. Datoen er ændret af Hensyn til Ungdomsmødet i Koncertpavæel den 3. Marts. Ordinært Møde i Bredgade

67 A. Diskussion om „Aarsagerne til Fratald“. Flere Indledere.

Onsdag den 17. Marts Kl. 20 pr. (NB. Dato og Klokkelæt er ændrede). Studiekredsmøder i Bredgade 67 A. Studiekreds I: Emne: „Filosofiens Grundelementer“. Leder: Pater H. Roos S. J. Studiekreds II: Emne: „Omstridte Kapitler i Kirkens Historie“. Leder: Pater A. Otto S. J.

Retræte for yngre Kvinder

afholdes paa Rygaard i den stille Uge (20.—24. April). Indmeldelse hos Priorinden.

Katolsk Ungdoms Klub

Søndag d. 28. Februar afholder K. U. K.-Klubberne fælles Travetur. Kildesko-Fortunen-Grøndalsletten. Start fra Vesterport St. Kl. 10,32, fra Bernstorffsvej St. Kl. 10,50. Hjemtur fra Hellerup St. Kl. 17,20. Turen koster ca. 75 Øre excl. Fortæring. Medbring Madpakke og Vandresangbog.

Søndag d. 28. Marts har K. U. K.-Klubberne fælles Retrætedag hos St. Lioba Søstrene, Jagtvej, under Ledelse af Pater A. Otto S. J. Reserver Dagen.

København.

Lørdag d. 20. Februar. Ingen »Ung Aften«. Lørdag d. 27. Februar Kl. 20 pr. Kredsmøde. Emne: »Vigtig Afgørelse paa første Kirkemøde, Paulus atter paa Farten«, Ap. G. 15—18, 22. Indledere: Eva Binding og Bent Jensen. Kaffebord. Praktisk Arrangement: Gruppe IV.

Ordrup.

Tirsdag d. 23. Februar. Klubaf-ten. Bordtennis, Bob, Skak og andre Spil. *Tirsdag d. 2. Marts Kl. 20 præcis: Fastelaunsmøde.* Underholdning af forskellig Art, bl. a. Bollebidning, Hvem-ved-hvad og Amerikansk Lotteri. Se iøvrigt Katolsk Ugeblad næste Gang. *Tirsdag d. 9. Marts.* Klubaf-ten. *Tirsdag d. 16. Marts Kl. 20 pr.* Foredragsmø-

de. Pastor Schindler holder første Del af et to-Afteners Foredrag om enkelte store Kunstværker indenfor Kirkekunsten.

Amager.

Lørdag d. 20. ds. Kredsmøde. Vi er nu naaet til de sidste 2 Sakramenter: Præstevielsen og De syges Salvelse. Indledere bliver: for De syges Salvelse Vera Skriver og Erik Frandsen. Derefter Oplæsning om Præstevielsen. De 2 Min.: Poul Rønne. Det praktiske Arrangement Gruppe IV.

Lyngby.

Program for K. U. K.-Aftenen Lørdag den 20. Februar 1943 i Gl. Børnely Kl. 20 pr.: „Johannes Jørgensen's Aften“. Et interessant Foredrag om Digteren Johannes Jørgensen (v. Hr. Bent Mohn). Kaffepause (Sukker bedes medbragt). Derefter 2 Minutter af d'Hrr. Franz Schütten & Ole Bent Rasmussen. Vi starter (med Præmier) vor store nye Oplæsningskonkurrence af Johannes Jørgensen's Værker. Og saa nabnes vort ny Bibliotek. Afslutning: Kongernes Konge.

Bestyrelsen.

Sygeplejerske-Forbundet

Torsdag den 26. Februar Kl. 20 pr. Møde paa St. Josephs Hospital, Griffenfeldtsgade 44. Pastor Ballin: Heltemod og Kristentro. Foredrag med Lysbilleder. Derefter Lyseprocession i Kirken. Frit Samvær og Afslutning.

Sen Hverdagsmesse

Indtil videre læses hver Onsdag en stille Messe Kl. 11 i St. Therese Kirke.

Dødsfald

Komtesse
Elisabeth Holstein-Ledreborg
er død den 13. Februar 1943.
Holstein-Ledreborg.
R. I. P.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Henvendelser bedes venligst
rettet til CENTRAL 1868

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt
Rosenørnsalé 29 . København V
Telefoner: 4295, 13,504, 2207

God Vask
-Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

„Hvis der var en Gud, var der ingen KRIG“

— Jeg tror kun, hvad jeg har set, siger en temmelig kæphøj ung Mand.

— Tror De paa, at Australien eksisterer?

— Naa, ja...

— Har De set Australien?

— Næ, men der er saa mange andre, der har været der og har fortalt om det.

— Bravo, saa er vi jo enige. At tro vil netop sige at antage for Sandhed, hvad andre har bevidnet. Men De har nu gendrevet Deres egen Paastand om, at De kun tror, hvad De har set.

— Jo, men det er jo noget ganske andet, naar det er det religiøse, man tror paa.

— Hvorfor det?

— Jo, det er jo noget saadant... uvirkeligt.

— Kan De bevise det?

— Hvad for noget?

— At f. Eks. Gud ikke eksisterer?

— Ja, kan De bevise, at han er til?

— Det kan jeg. Men den, der paa-
staar først, skal ogsaa bevise først.

— Der er ingen, der har set Gud.

— Der er heller ingen, der har set Luften.

— Næ, men man kan mærke, at den mangler, naar den ikke er der. Hvis man komme ind i et lufttomt Rum, saa skal man nok føle, at der mangler noget.

— Dermed har De igen gendrevet Dem selv. Ting, man ikke ser, kan man paa anden Maade erkende. Jeg venter altsaa stadig paa et Bevis paa, at Gud ikke er til.

— Hvis der var en Gud, og som I siger, en kærlig Gud, saa var der ingen Krig.

— De kan kun sige: Jeg synes, at Gud burde forhindre en Krig. Men da De ikke selv er Gud, har De ikke den dybe Indsigt i Virkeligheden bag Tingene, som er nødvendig, for at forstaa Guds Tanker og Handlinger. Det sker saa tit, at Børnene bedømmer de voksnes Handlinger forkert, fordi de ikke kender Forudsætningerne. Et Barn siger f. Eks.: Hvis min Fader holdt rigtig meget af mig, vilde han ikke gaa fra mig hver eneste Dag og blive borte hele Dagen. Ud fra Barnets Synspunkt er det ganske logisk. Og dog ved vi, at det bl. a. er for Barnets Skyld, at han hver Dag gaar paa sit Arbejde. Jeg kan ikke her komme ind paa de store Problemer, som vi i vor Samtale strejfer. Men jeg maa slaa fast, at vi Mennesker intet kan udtale om, hvorledes Gud bør bære sig ad, bl. a. fordi vi Mennesker er en Gaade for os selv, og det er meget muligt, at det, der tager sig ud som en Ulykke, i Virkeligheden er til Gavn for Menneskene. Jeg vil nøjes med at pege paa, at De taler om et Væsen, som, hvis han er til, maa eje en Intelligens, der uendelig højt overgaar menneskelig Intelligens; ikke desto mindre erklærer De, at De dog er i Stand til at bestemme, hvad Gud maa gøre eller undlade.

Vort Udgangspunkt var Spørgsmaalet, om det er uholdbart at tro noget, som man ikke direkte kan konstatere. Jeg gjorde Dem opmærksom paa, at vi holder for

sandt mangt og meget, som vi paa ingen Maade har konstateret. Og jeg kan tilføje, at det allermeste af, hvad man kalder Kundskaber, i Virkeligheden er noget, man tror paa Grund af andres Autoritet. Men saa har man ingen Adkomst til at nægte os, der tror, Ret til at antage for Sandhed, hvad en særlig troværdig Autoritet fastslaar for os.

C. B.

Gigt og Regninger

Den lune gamle Skuespilforfatter Shakespeare lod et Sted en af Personerne i sine Skuespil sige:

Lykken giver ej med begge Hænder.

Enten giver den Mave uden Mad, som hos de Fattige, og de er raske.

Eller det forundes En at mæske sig — men paa Bekostning af en daarlig Mave!

Livet har ikke forandret sig ret meget siden Shakespeares Tid, dybest set — jeg kom til at tænke paa det forleden, da jeg traf min Ven Petersen, lige hjemkommet fra et længere Kurophold for sin Gigt,

men med Gigten i Behold. Det havde været dyrt, men dejligt, forklarede han mig. En vidunderlig Park med Skov omkring, og Dagene havde været en behagelig Afveksling mellem Behandlinger, Maaltider og Spadsereture, men desværre — og han gned sig talende over Skuldrene og slog sig med Stokken over Benene, hvor Gigten sad og gnavede med uformindsket Standhaftighed.

To Timer efter ringede det. Det var een med en Regning — men hvilken Inkassator! Jeg har kendt ham en Menneskealder. Han har taget Trapperne fyrretyve Aar i Træk. Han er 73 nu, og adræt som en Konfirmand. Det hænder ikke sjældent, at jeg ser ham tage to, tre Trin ad Gangen, og naar jeg nu og da har kikket over Hækken til ham i hans Kolonihave, var han som Regel enten ved at flytte Stenhøjs-Sten i en Trillebør eller kulegrave et Kartoffel-Stykke eller noget andet, der krævede Kræfter. Men aldrig har jeg set ham forpustet — —

Gid jeg turde, saa vilde jeg anbefale Petersen at tage en Stilling som Inkassator eller Reservepostbud, bare et halvt Aar — jeg spaar en straalende Sukces i Kampen mod hans Gigt. Men Petersen har desværre Raad til at lade være. Og — for at vende tilbage til Shakespeare, frit behandlet:

Lykken giver ej med begge Hænder.

Enten giver den Motion uden Penge, som hos de Fattige, og de er giftfri —

Eller det forundes dem at sætte sig stille hen — men paa Bekostning af deres Bevægelighed!

Brændglasset.

Spørgekasse

I Strid med Helgenerne?

En Ikke-Katolik, som sad og læste i min Messebog forleden, standse ved denne Passus i Gloria: »Thi du alene er hellig, Herre, du alene den Højeste — —!« og udbrød: „Dette er jo i aaben Modstrid

Fra Pennevenne-Klubben

Savner De Forbindelse med andre Katolikker, saa vær med i Katolsk Pennevenne-Klub. Betingelserne er, at:

De er Katolik.

De skriver til Katolsk Ugeblad, Nørrebrogade 27 C, København N., fortæller om Deres Alder, Erhverv og Interesser.

De vedlægger 30 Øre i Porto.

De underskriver med tydeligt Navn og Adresse til Redaktionens Underretning og indsender Brevet i Konvolut, mærket „Pennevenner“.

Mange Læsere i Ind- og Udland har allerede grebet denne Chance for at komme i Kontakt med Trosfæller og dermed styrke Interessen for Kirken og deres Tro.

Ugens Pennevenner

Jeg er 22 Aar og Sygeplejeelev — interesserer mig særlig for Musik og gode Bøger. Jeg vilde gerne i Forbindelse med en anden katolsk ung Pige, gerne fra Østjylland eller København. *A. B.*

*

Jeg er 12 Aar og hedder Tove Ibsen, og jeg vil gerne korrespondere med en Dreng fra København. Jeg er meget sportsinteresseret.

*

Jeg er 18 Aar og Højskoleelev. Jeg vil gerne korrespondere med en jævnaldrende katolsk ung Pige. Mine Interesser er Sport, gode Film og Bøger. *Carl S.*

*

Jeg er 25 Aar og Damefrisørinde, og jeg vil gerne korrespondere med en katolsk ung Mand. Mine Interesser er: gode Bøger, Sang, Naturen og hvad der ellers er godt. *A. M.*

A. M.

Da jeg bor langt fra nærmeste katolske Kirke og fra katolske Bekendte, vilde det interessere mig at korrespondere med en katolsk ung Pige. Jeg er 22 Aar og Landmand, og mine Interesser er Film, Sport og Naturen. Jeg vil helst korrespondere med en ung Pige, som ogsaa er Landbo. *M. O.*

*

Jeg er 22 Aar og Frisørsvend. Jeg vil gerne korrespondere med en jævnaldrende katolsk ung Pige. Mine Interesser er Musik, Film, Trave- og Cykelture. *A. J.*

A. J.

*

Jeg er 12 Aar og gaar i Katolsk Skole i Vejle. Jeg vil gerne korrespondere med en Dreng fra København. Mine Interesser er Sport, gode Bøger, Film og Traveture. Jeg er Medlem af en Svømmeklub.

med den katolske Kirkes megen Tale om Helgener!»

Jeg er ikke klar over, hvordan man skal imødegaa denne Paa-stand fyldestgørende og vilde være taknemlig for en Haandsrækning.

Læser i Esbjerg.

I egentlig Forstand er alene Gud hellig. Naar vi bruger Ordet om Mennesker, er det i overført Betydning. Guds eget Væsen er helligt, medens Mennesker maa »helliggøres« uden nogensinde at kunne blive hellige paa den Maade,

Gud er det. Vi taler jo endogsaa til Tider om hellige Ting uden at vi dermed mener, at Tingene i sig ejer Hellighed. Vort Sprog er rigt paa saadanne relative Udtryk. Man maa i hvert enkelt Tilfælde spørge, hvad Ordet dækker over. (F. Eks. Gud skaber, en Kunstner »skaber«).

Om Knud Lavard

Er Knud Lavard blevet kanoniseret? *H. K.*

Ja, Knud Lavard blev kanoniseret Aar 1169.

Naar Sankt Josef Søstre angribes.

viser Katolikker dem, hvilken Tilid de i Virkeligheden fortjener. Det kan vi gøre ved at indmelde vore Børn i KATOLSK CENTRALSKOLE. Indmeldelser modtages daglig til alle Klasser, Nørrebrogade 27, Tlf. Nora 6166.

Frank Andersens Fond

Regnskab for Aaret 1942

Indtægt:

Kontant Beholdning 1/1 42	75,20
Bidrag indkommet i 1942...	513,66
Obligationsrenter 1/1 42 ...	116,25
Obligationsrenter 1/7 42 ...	116,25
	<u>821,36</u>

Udgift:

Udbetalt til Katolsk Ugeblad	232,50
Porto m. v.	4,00
Saldo - kontant Beholdning 31/12 42	584,86
	<u>821,36</u>

Formue 1/1 42	5058,27
Indtægt 1942	509,66

Formue 31/12 42 5567,93

Obligationsbeholdning 31/12 42:
Kr. 3000.00 4 % Østifternes Kreditforening.
Kr. 2500.00 4½ % Østifternes Kreditforening.

7. Februar 1943.

Laur. Andersen. H. D. T. Kiærulff.
Niels Frederiksen.

I det forløbne Aar har Fondet taget Afsked med Pastor Cay Benzon, som paa Grund af overvældende Travlhed i sin Sognepræstegerning maatte give Afsked paa sin Virksomhed for Fondet. Pastor Benzon har i de forløbne Aar gjort et stort og frugtbart Arbejde for »F. A.'s Fond« og er troligt vedblevet med at hjælpe Fondet, ogsaa efter at han i 1939 traadte ud af Bestyrelsen. Tak! H. D. T. Kiærulff.

St. Ansgars Kirke

Onsd. 17. Febr. Kl. 19½ Møde for Sognets kvindelige Mariakongregationer. Lørd. 20. Febr. Kl. 20 Ungdomsfest (Bredgade 67 A). Dr. med. Blixenkroner-Møller: »Mine Oplevelser i Finland«. Derefter fælles Kaffeord, Film og anden Underholdning. Billetter à 50 Øre faas i St. Ansgars Boghandel og i Pastoratet. (Husk Sukker!) Sønd. 28. Febr. Kl. 19½ aabent Hus for Sognets unge Mænd hos Pastor Geertz-Hansen. Det »aabne Hus« er ikke d. 21., men d. 28. ds. — da det altid er fjerde Søndag i Maanedoen.

St. Mariæ Kirke

Fred. 19. Febr. Kl. 20 Ungdomsmøde (Arbejds-møde). Emne: Daaben. Indleder: Ruth Scharff Olsen. Grammofooncauseri ved Ivan Kliem

Larsen. De to Minutter: Ole Hoffmann.

Sønd. 21. Febr. Kl. 8 Fælleskommunion.

Jesu Hjerter Kirke

Mand. 22. Febr. Kl. 20 unge Mænds Kongr. Torsd. 25. Febr. inntet Kongr.møde paa Grund af Biskoppens Foredrag.

Sakramentskirken

Torsd. 25. Febr. Kl. 20 Ungdomsmøde. Aabent Hus.

St. Antoni Kirke

Sønd. 21. Febr. Kl. 8 Fælleskommunion for Broderskabet. Onsd. 24. Febr. Kl. 20 Kongr.møde for Mænd og Broderskabsmøde.

St. Andreas Kirke

Onsd. 24. Febr. Kl. 20 Møde for Herrer i Forsamlingsalen. Emne: Kristendom og Antisemitisme.

Aarhus Opland

Søndag den 21. Februar:

Pindstrup: Kl. 10.

Grenaa (Afholdshotellet): Kl. 10.

St. Franciskus' 3. Orden

Sønd. 21. Febr. Kl. 14 Møde i St. Annæ Kirke.

»Fidelitas«

Onsd. 24. Febr. Møde Østerbrogade 7 D.

D. K. K. F.

Fastelavnsaften i D. K. K. F. Tirsd. 23. Febr. Kl. 19,45 i Klosteret, Skt. Kjeldsgade 1. Enhver katolsk Kvinde (ogsaa Ikke-Medlemmer) er velkommen og kan tage en Herre med. Frk. Elisabeth Andersen vil fortælle om det sociale Arbejde blandt armeniske Flygtninge. Derefter holdes Auktion over udgaede Bøger fra D. K. K. F.'s Læsekreds. Kaffeord à 1,10 Kr. (Sukker bedes medbragt). De, der vil blive til Kaffeordet, bedes melde sig til Sekretariatet, Øbro 9250. Det er Maaneskin.

Benediktineroblaterne

Fred. d. 26. Febr. Kl. 19¼ Møde hos Liobasøstre, St. Kjeldsgade 1. Aftenen slutter med Komplet i Kirken.

Velgørenhedsmatiné

Søndag 4. April (Lætare-Søndag) Kl. 15½ afholdes i Stenosgade 4 en Matiné til Fordel for Vincentsøstre-

ne i Helsingør. Kgl. Skuespillerinde Fru Bodil Ipsen og kgl. Hofpianistinde Frk. Johanne Stockmarr har velvilligt lovet at medvirke. Nærmere Oplysninger fremkommer senere.

»Drengestreger«

I Absalon Trop afholder Fred. 5. Marts Kl. 19—24 sin aarlige Fest i »Karnappen«. Medvirkende er Koncertsanger Eddie Russel og Refrainsangerinde Inger Andrée, Walther Bødgers Orkester samt Tropens egne Ulveunger og Spejdere. Aftenen har faaet Navnet »Drengestreger«, saa den bliver munter. Billetter à 2 Kr. (Børn og nuværende Spejdere 1,50 Kr.) faas hos Spejderne og paa Tlf. Bella 1700.

Ubemidlede Forældre

vil være meget taknemlige, hvis nogen kan afse en brugt Barnevogn til dem. Henvendelse til St. Ansgars Pastorat, Bredgade 64.

Værelse med Pension

ved Hovedbanen til Leje 1. Marts for enlig Dame. Billet mrk. 335 modtager Redaktionen, Nørrebrogade 27 C.

Bredgade 67 . Palæ 4777

Nedsættelserne i Januar

er blevet udsolgt i Løbet af ganske kort Tid. Vi har overtaget Restoplaget og nævner, hvad vi endnu kan levere:

Beskow, Den kostbare Perles Glans	1,00
Johner, Gregoriansk Koral ...	1,50
Schindler:	
Det rene Væld	1,00
Jomfru Maria	0,75
Liturgi, I—II	9,50
Denne sidste store Bog blev i Løbet af kort Tid udsolgt i Skindindb., men findes endnu i nogle Eksemplarer heftet. Det anbefales at anskaffe sig Bogen til den billige Pris, mens den endnu er at faa.	

Orienter Dem

om Kirkens Tanker vedrørende Statens sociale Reform. Det er et Fremtidsproblem.

Pavestolen og Arbejderspørgsmaalet 2,75

Thomas a Kempis paa 4 Sprog

Kristi Efterfølgelse, Skind ...	7,75
do. Shirt.	3,50
Imitation de J. C., Skind	8,85
do. Shirt.	4,20
Die Nachfolge Christi, Skind	6,30
De imitatione Christi, Shirt. ..	2,55

Katolsk Ugeblad

91. Aarg.

28. Februar 1943

Nr. 9

Bønnen og Tidens Begivenheder

Det var en Konvertit, der betroede mig, at han savnede noget i vore Kirker. Her blev der saa godt som ikke taget Hensyn til de frygtelige Ting, vi oplever. Jeg mente nu nok, at Præsten, der tyder Evangeliet for de skiftende Slægter, helst skal betragte det som sin Opgave at leve med i Tiden, for bedre at kunne føre Tidens Mennesker hen til Kristus, der er den samme i Gaar som i Dag og til evig Tid. Men iøvrigt maatte jeg give Manden Ret. Vor Liturgi er i det store og hele hævet over Tiden. Kirkeaaaret skrider frem med en Regelmæssighed, der ikke lader sig røkke af Begivenheder, som sætter Skel i Verdenshistorien.

I saa Henseende minder Kirken om Naturen. Ogsaa den er uanfægtet af, hvad der fylder Forsiden i vore Aviser. Snart vil det saaledes vrinle med Anemoner i vore hjemlige Bøgeskove paa nøjagtig samme Maade som var Tilfældet før den 9. April. Naturen gaar sin Gang som en Blind, der ikke ænser, hvad der sker omkring ham. Og det er kun godt, at Menneskene ikke ogsaa her formaar at gribe forstyrrende ind.

Paa samme Maade fortsætter Kirken sin Frelsergerning uanset de politiske eller militære Dønninger. Dog maa vi paa visse

Dage af Kirkeaaaret læse Messe efter eget Valg. Det er da naturligt, at man en Gang imellem læser Messe »pro tempore belli« (i Krigstid) eller »for Freden«. Bønnen for Freden har vi desuden ofte Lejlighed til at indskyde, ogsaa naar den ikke udtrykkeligt er foreskrevet. Og saa er der i hver Messe en Del Bønner, man uvilkaarligt i Krigstid vil lægge mere Eftertryk paa, saasom Bønnen »Libera ...« efter Pater noster og Bønnen om Fred, der gaar forud for Kommunionen.

En særlig Aktualitet faar ogsaa Liturgien paa disse tre Søndage før Fasten. Den blev til i en Tid, der i mangt og meget minder om vor. Man maa her forestille sig Rom i det 5. Aarhundrede. Rom, der i saa mange Aarhundreder havde været Herskerinde, begyndte at skælve for de nordlige Barbarer, der i mørke Bølger væltede sydpaa. Betød det Verdensrigets Endeligt? Paa de Kristne, for hvem Romerriget og Kirken stod som et uløseligt Hele, maatte det gøre Indtryk af Verdens Undergang. I deres Vaande vendte de sig til Roms store Værnehelgener: den hellige Martyr Laurentius, Sankt Paul og Sankt Peter. Disse Helgener havde deres Basilikaer udenfor Byens Mure. Som aandelige

Fæstninger var disse Kirker blevet rejst paa Forsvarsværkernes svageste Punkter, henholdsvis Øst, Vest og Nordvest for Byen.

Her samlede nu Roms Kristne til Eukaristi, der fejredes af Paven: Septuagesima-Søndag hos St. Laurentius, Seksagesima hos Apostlen Paulus, og Quinquagesima hos Apostelfyrsten Petrus. Den trykkede Stemning finder da ogsaa straks sin Udløsning ved Messens Begyndelse. Ligesom Salmisten føler de Kristne sig omringet af Dødens Jammer og Helvedes Kvaler. Det er Angsten for de kommende Begivenheder, der tvinger dem i Knæ. Derfor klynger de sig til Gud, som de kalder deres Kraft og Tilflugt og Befrier. Samme Stemning kommer til Orde den næste Søndag: Rejs dig, Herre, hvorfor sover du? ... Hvorfor vender du dit Aasyn bort og glemmer os i vor Trængsel? ... »Og naar de Kristne paa den tredje Søndag er samlet til Messe hos Apostelfyrsten, er det atter med en gribende Bøn om Frelse, de indleder deres Guds-tjeneste, »Vær mig en værnende Gud og et Tilflugtssted for at frelse mig ...«

Hvem, der paa disse Søndage følger med i sin Messebog, vil da ikke kunne klage over manglende Aktualitet i Kirkens Liturgi.

S. W.

MODERKIRKEN

Biskoppen har tilladt Ugebladet at laane Manuskriptet til Hs. Excellences Foredrag, som Torsdag den 25. ds. blev holdt i Studenterforeningens store Sal, og hvortil Arrangørerne, »Academicum Catholicum«, havde aabnet Adgang for Offentligheden. Vi er derfor i Stand til umiddelbart efter Foredragets Afholdelse at bringe nedenstaaende udførlige Gengivelse af Talens Hovedpunkter. Foredraget vil iøvrigt blive udgivet som Pjece paa St. Ansgars Forlag i Løbet af faa Dage.

Moderkirken i katolsk og protestantisk Betydning

For en Katolik har Ordet Moderkirke omtrent samme Klang, som naar vi Danske taler om »Moder Danmark«. Vi giver den det skønneste Navn, vi kan finde. Tanken om Kirken som vor Moder gaar tilbage til Pauli Breve, den er blevet uddybet af Kirkefædrene, og den er blevet levet af Millioner Katolikker ned igennem Tiderne. Gennem Kirken er vi blevet Guds Børn. Den omgiver vort Liv med kærlig Om-sorg, den taler alvorligt til os og irettesætter os, som kun en Mor kan gøre det. Den ledsager os fra Vugge til Grav, og til den vender vi tilbage, naar vi har været langt borte i Udlændighed blandt fremmede.

Protestanten giver Ordet Moderkirke en historisk Betydning. Han tænker paa det fælles Udgangspunkt for de mange splittede Kirkesamfund. Der er den ældgamle Romerkirke, saa levende som nogensinde; der er de protestantiske Kirker, som gaar tilbage til Luthers Reformation. Mange af disse ejer ubestrideligt stor Dybde, Fromhed og kristen Alvor, de har bevaret meget af det gamle katolske Liv, men paa andre Omraader staar de i afgjort Opposition til den katolske Kirke. Der er ogsaa de gamle græske Kirkesamfund. Men alle disse kristne Grupper gaar historisk tilbage til Romer-

kirken, som har givet dem det bedste, de ejer, og som de den Dag i Dag lever af. Paa et givet Tidspunkt har de skilt sig fra Romerkirken. Den er deres fælles Moder, som den er Moder til hele den europæiske Kultur.

Har Romerkirken løsrevet sig fra Moderkirken?

Man har fornylig protesteret mod dette. Men det er et historisk Faktum. Ansgar tilhørte Romerkirken og blev sendt til Danmark af den romerske Kirke. Middelalderen igennem var den danske Kirke i Kontakt med Rom, og det var ikke til Gavn for vort Aandsliv, da Forbindelsen med Rom og dermed med det øvrige Europa blev afbrudt ved Reformationen. Kom Ansgar, Absalon og Poul Helgesen tilbage, vilde de i den nuværende Romerkirke genkende den Kirke, de elskede af hele deres Hjerter. Den lærer de samme Sandheder, de troede paa.

Man har sagt, at Tridentinerkonciliet ændrede Kirkens Struktur. Men selv protestantiske Historikere indrømmer, at Konciliet kun har fastslaaet og formuleret den middelalderlige Kirkes Tro og Lære. Kirken har udviklet og udfoldet sig siden Ansgars Dage. Den er levende, og alt levende kender Vækstens Lov. Men intet nyt er føjet til udefra.

Vor Tid spørger efter Kirkens Fællesskab

I vor Tid er vaagnet en stærk Interesse for Kirketanken. Man er led ved den gamle Individualisme og Subjektivisme. Vi trænger til Fællesskab. Mange betragter Kirken med Sympati, men kender den ikke rigtigt. Hvad er den da?

Gamle danske Landsbykirker viser paa deres Vægge Billeder af den gamle katolske Tanke: »Kirken er Kristi Brud«. Kirken og Kristus hører sammen. Han har indstiftet Kirken, og i den lever han videre. Kirken kan kun forstås ud fra Kristus. Den viser sig for Betragteren baade som en Institution, et hierarkisk Samfund og som en mystisk Enhed, hvis usynlige Hoved er Kristus. I begge Hensender er Kirken den levende Kristus paa Jorden.

Jesu Personlighed og Kirkens Kendetegn

Verdenskirken kalder sig selv »den ene, hellige, katolske og apostoliske Kirke«. Een er den baade indadtil og ved sin Adskillelse fra andre Samfund. Dens Formaal er Hellighed: at føre alle Ting tilbage til Gud. Katolsk er den, da den principielt omfatter hele Menneskeheden, og den er apostolisk i sin særlige Forfatning. Disse fire Kendetegn hidrører fra Kristus selv. Kirkens Hellighed er selve Formaalet med Kristi Komme til Verden. Dens Katolicitet betegner Omfanget af hans verdensfavnende Kærlighed. Og Kærlighedens Virkning er Enhed, baade i den synlige og i den usynlige Kirke. Kirkens Kendetegn er ligesom Udstraalinger af Jesu Kristi Personlighed.

Kirkens Styrelse er monarkisk og kollegial

Kirkens Struktur er apostolisk. Apostlenes Handlinger viser os, at Kristus havde overdraget dem det Hverv, at grundlægge og styre hans Kirke. Og Kirkens Styrelse var *monarkisk*. En

lang Række apostoliske Handlinger viser os Petrus som den ledende Apostel. Men Styrelsen var ogsaa *kollegial*. Begge Træk betegnedes træffende med Vendinger som »Petrus og Apostlene«, »Petrus og de elleve«. Det romerske Hierarki gennem Tiderne viser iøjnefaldende Lighed med Strukturen i Apostlenes Kirke. Denne Struktur skyldes altsaa ikke »romersk Aand«, mens de første Kristne hyldede et »pneumatisk Anarki«. Den katolske Kirke har biskoppelig og pavelig Struktur. Biskopperne er Apostlenes Efterfølgere, ikke Menighedens Repræsentanter og Symboler. De sidder inde med en virkelig aandelig og religiøs Myndighed. Kirkens Forfatning er saaledes aristokratisk Myndigheden kommer ovenfra, fra Kristus, ikke nedenfra, fra Menigheden.

Apostolisk Autoritet

Kristus overdrog Apostlene Magt til at løse og binde. Derved modtog de en virkelig Autoritet, som ikke gaar tilbage til klerikal Magtsyge, men til Kristi klare Ord. Kristus identificerede sig ligefrem med Apostlene. Vi kan vende og dreje Tingene, som vi vil, vi kommer dog ikke udenom, at Kristus udrustede Apostlene med en reel Autoritet til at styre hans Hjord paa hans Vegne. Kristi Missionsbefaling, hvormed Matthæusevangeliet slutter, er en Sammenfatning af denne Opfattelse og viser desuden, at Kristus ikke knyttede sit Værk til den første Generations Forgængelighed.

Pavens Primat, den store Anstødssten

Havde Romerkirken kun en biskoppelig Struktur, vilde mange maaske kunne forliges med den. Men den er Pavekirken. Dette er Anstødsstenen for saa mange Protestanter, som her finder Magtvilje og Herskesyge. Pavens Primat rejser Modsigelse fra baade Protestanterne, den græske Kirke og det moderne Fritænkeri. Og det er rigtigt, at Catholicismen var paa Vildspor,

hvis denne Lære var senere Tiders Opfindelse. Men den gaar tilbage til Herren selv. Ordene til Petrus i Matthæusevangeliet 16. Kapitel hører til de mest prægnante, Menneskesønner har sagt. Billedsproget kan maaske volde os moderne Mennesker nogle Vanskeligheder, men var absolut klart for en Orientaler. Den, som ejer Nøglerne, er Herre over hele Huset. Petrus er Nøglebæreren, han er Kristi Stedfortræder med den fulde og øverste Myndighed over Kristi hele Hjord, indtil Kongen vender tilbage.

Petrus er Klippegrunden. Hvad Fundamentet er for en Bygning, Garanti for Enhed og Fasthed, det er Petri Autoritet. Der er ikke længere blandt protestantiske Forskere Tvivl om Ægtheden af Jesu Ord til Petrus. Og iøvrigt bevidnes de af Historien. Man kan ikke forklare Pavestolens fortsatte Eksistens gennem 2000 Aar paa anden Maade end ved Kristi Løfte. Alt, hvad Mennesker formaar, er blevet gjort i disse Aarhundreder for at tilintetgøre Petri Stol, men alle Stormløb har været forgæves. Misbrug af den pavelige Myndighed og menneskelig Svaghed hos Tiaraens Bærer kan ikke afholde os fra at nære Ærbødighed for ham. Bag Pavens historiske Skikkelse ser vi Kristus selv.

Kirken som Livsfællesskab med Kristus

Kristus har indstiftet Kirken, han har lagt Grunden til Kirkens Arkitektur. Men Kirken er mere end en Institution. Ellers havde Dostojewski maaske Ret i sin Storinkvisitor. Kirken er først og fremmest Fællesskab i Kærlighed. I dens organisatoriske Opbygning er der Forskel paa dem, der skal hyde, og dem, der skal adlyde. Men betragter vi dens mystiske Forening med Kristus, er vi alle ens, der er ingen Forskel mere.

Den hellige Skrift benytter fire Billeder til at udtrykke denne Forening: Vinstokken og Rankerne, Brudgommen og Bruden, en levende Bygning samt et

Legeme, hvori vi alle er Lemmer og Kristus Hovedet. Alle fire Billeder betegner den samme Virkelighed, Livsenheden og Livsfællesskabet med Kristus. Den kristne Tradition har fra gammel Tid af valgt det sidste af Billederne. Kirken er Kristi mystiske Legeme. Vi ejer det kristne Liv i Fællesskab med alle andre Medlemmer af Kirken. Vi beder derfor aldrig alene, fejrer ikke Gudstjenesten alene, tænker ikke kun paa os selv. Altid er Kirken i vore Tanker.

Den Tid er forbi, da Kristus vandrede paa denne Jord. Men i Kirken lever han endnu i vor Midte. Her gaar han endnu over vor stakkels Jord, her er hans velsignende Haand os nær i de syv Sakramenter. Alt Liv i Kirken kommer fra ham. Det er ham, der døber, og ham, der tilgiver vore Synder. Han er til Stede under Brødets og Vinens Skikkelser, selv om hans Tjener er uværdig. Præsten kommer ikke til os som »en vakt«, ikke som en særlig Guds Ven, ikke som en Vismand; han kommer paa Kirkens Vegne som Kristi Udsending.

Fri for Subjektivismen

Naar Kirken belærer os autoritativt, hører vi Kristi Lære og Ord. Vi er fri for alle private Meninger, naar vi bøjer os for Kirkens Afgørelser, fordi vi ved, at den er ledet af Helligaanden. Kirken er saa absolut fri for al den Subjektivisme, som forgifter den moderne Kultur. Dens Gerning er objektiv, fordi den bundes i Kristi Liv og Gerning. Dertil kommer, at ogsaa Kristi Lidelse gentages og ligesom fortsættes og fuldstændiggøres i Kirken. Naar Kirken bliver forfulgt, forfølges Kirkens Hjord. Alle Angreb paa Kirken er Angreb paa Kristus, som er til Stede i Kirken.

Hvad vi her har sagt er ikke altsammen indlysende for enhver. Men der er Klarhed nok for dem, der søger af et oprigtigt Hjerte. De aner, at selv det dunkle rummer Værdier, som først kommer for Dagen efter alvorlig Søgning og Bøn.

Hvorfor vi blev Katolikker

En lykkelig Mor fortæller, hvordan Længsel efter Gud drev hende henimod — og en Sankt Josef Søster hjalp hende ind i den katolske Kirke.

Det er nu saadan sin Sag, at aabenbare sit Hjertes kæreste Hemmelighed, men kan jeg glæde eller hjælpe andre, særlig *Mødre*, med min, gør jeg det gerne af Kærlighed til Gud.

Tilgiv mig saa, kære K. U., at jeg gaar paa tværs af Direktiverne i sidste Ugeblad, hvor man bliver raadet til ikke at beskrive Udviklingen fra Protestant til Katolik. Det er i mit Tilfælde uundgaaeligt, da min Ledestjerne til den katolske Kirke var »Længsel efter Gud« lige fra min Barndom.

Min Glæde som 12-aarig Pige, da en engelsk-paavirket Søndags-skolelærerinde lærte os Børn at knæle, var ubeskrivelig. Siden misundte jeg vist altid Præsten i de protestantiske Kirker, der knælede et Øjeblik paa en lille Skammel foran Alteret.

Efter flere Ophold i England blev min danske Kirke mig saa kold og passiv, men min Længsel efter Gud drev mig alligevel i Kirke og til Alters (med Angst og Bæven, fordi jeg ikke troede paa Præsternes Ord om Jesu sande Legeme og Blod).

Da jeg senere blev lykkelig Mor til to Børn, tog jeg dem tidligt med i Kirke, skønt Præsten sagde, at det ikke var for Børn. Min Mand og jeg har altid betragtet vore Børn som en Gave fra Gud, men jeg betragtede dem ydermere som et Laan, vi skulde give tilbage til Gud: det forøger Forældrenes Ansvar.

Det bevirkede, at jeg ofrede vore Børn til Gud, helt og holdent, bare Gud vilde vise os, hvor vi kunde faa dem bevarede, saa vi kunde give dem rene og fromme tilbage til ham.

Tre Maaneder efter skete det vidunderlige, at en dejlig, gammel, fransk St. Josefsøster, hos hvem jeg havde *dristet mig til* at tage nogle Konversations-

timer i Fransk, ved sin glødende Kærlighed til Gud og sin Kirke, i Løbet af en Maaned viste mig, at hun ejede alt, hvad jeg havde længtes efter hele mit Liv. I de to første Timer hos hende betonedede jeg for hende, at jeg nok var interesseret i Religion, men at jeg var Protestant og vilde vedblive at være det; men hendes kærlige Forbøn og Ofre maa have hjulpet mig med hurtigt at overvinde de sædvanlige Fordomme (»vor Skolelærdom«), for snart efter længtes jeg efter at blive undervist af en Præst, og tre Maaneder efter blev jeg optaget (den 12. Sept. 1920).

Jeg kunde nok mærke, at Børnene studerede mig nøje hele Tiden og var meget spændt paa, hvad det dog var for en dejlig Hemmelighed, jeg gik og skjulte for dem (jeg vilde jo først se, hvad jeg gik ind til, at jeg ikke skulde føre dem paa Vildspor). Straks efter min Optagelse bragte jeg dem til vor kære, gamle Sognepræst, og Børnenes Lyksalighed over Undervisningen — Pateren — og Livet i Kirken kan slet ikke beskrives. De inviterede deres Fætre og Kusiner med til Andagten, at de ogsaa maatte opleve al den Herlighed, de havde faaet Del i.

Nu er der gaaet 23 Aar siden min Konversion. Vor ældste blev Ordenssøster og Sønnen Præst i Udlandet og en af Kusinerne St. Josefsøster. Og de er stadig alle tre lykkelige og taknemmelige over, at jeg tog dem med, og at de fik Lov at følge deres respektive Kald. Saa Gud tog mig paa Ordet og jeg Ham. Deo Gracias!

En jydisk Moder.

En daarlig Katolik, en god Bog og en tør Pater banede Vejen til Kirken for en af vore aktive Katolikker. Her følger hans Dagbogoptegnelser fra Konversionstiden.

Aarhus, 9/6 1913.

Vi var tre unge, der i Aften i det lille Pensionat kom til at tale

om den katolske Tro. E. K. er Katolik. Jeg havde hørt det før, men ikke tænkt mere over det. Hans Livsførelse er alt andet end eksemplarisk, men det, han sagde, lød meget overbevisende.

Nogle Dage senere.

Vi har igen talt om den katolske Kirke. E. K. har Ret i det, han siger, og han har laant mig en Bog: Kardinal Gibbons: Vore Fædres Tro.

Beg. af Juli.

Mine Venner siger, at E. K. kan ikke være den rette at lytte til i Trossager, men naar det, han siger, stemmer overens med det jeg læser i den laante Bog, og den saa absolut har Ret, er hans Vidnesbyrd trods alt sandt. Og naar den katolske Kirke har Ret, maa jeg følge den og blive Katolik.

Medio Juli.

Jeg har meldt mig til Undervisning hos Pater Schmid, der dog skal rejse bort en Maanedstid, men anbefaler mig at benytte Tiden til Læsning.

Medio August.

Jeg er begyndt Undervisning hos Pater Schmid, men da han atter skal rejse, fortsætter jeg hos Pater Brüggemann. Det er en meget tør, men grundig Undervisning, jeg faar to Gange om Ugen.

Medio Oktober.

Jeg har bedt om Optagelse snart, og Pater Brüggemann er gaaet ind derpaa; vi skal saa fortsætte Undervisningen efter Optagelsen. »De er jo overbevist«, sagde Pateren. »Ja«, svarede jeg med Sikkerhed.

21. Oktober.

Saa er det sket! Jeg er blevet optaget i den katolske Kirke. Ingen Slægtning, ingen Ven var til Stede. Min Mor kunde ellers nok nu, efter at have gjort Modstand straks da jeg meddelte hende mit Fortsæt, have været til Stede, men det er jo dog en Rejse hertil hjemmefra. Mine Venner foragter mit Standpunkt. Jeg har skriftet og skal i Morgen

modtage den første hellige Kom-
munion.

Løsning, 11. Febr. 1916.

I Aften døde Far, pludseligt,
men dog velforberedt, efter en
Operation.

Kbhvn. 4. Maj 1919.

Min Mor og Søster er i Dag ble-
vet optaget i vor hellige Kirke.

Deo gratias!

Verner Stabehl.

En Malerinde gør en histo- risk Opdagelse:

Da jeg en Dag saa, at de tre
Trosartikler stod i en katolsk
Bønebog, blev jeg mildest talt
forundret. Jeg havde nemlig al-
tid kun hørt dem benævne som:
Luthers 3 Trosartikler, og jeg
tror, at de fleste Protestanter
ikke ved bedre. Jeg gav mig til
at undersøge den Sag nærmere

og opdagede, at Trosartiklerne
er mindst 1800 Aar gamle, mens
Luthers kun er godt 400 Aar
gammel.

Jeg opdagede endvidere, at
den katolske Kirke endnu den
Dag i Dag tror urokkeligt og
uforandret paa hvert enkelt
Punkt i denne Trosbekendelse,
mens nogle af min egen Kirkes
Præster i Stilhed, undertiden og-
saa aabenlyst, strøg saa det ene
og saa det andet. Det gjorde mig
utryg, og det forekom mig, at
der mangledes den Klippegrund,
som jo er lovet os.

Saa syntes det mig ganske lo-
gisk, klart og ligetil, at den Kir-
ke, som *staar fast*, maa være den
rigtige. En Sætning af *Lars
Eskeland* bestyrkede mig om
muligt endnu mere i min Be-
slutning. Han skrev: »I den ka-
tolske Kirke *diskuterer* vi ikke
Gud — vi *tror* paa ham«.

M. K.

følgende, efter at have betegnet
Tanken om Grækerne som Hu-
manitetsidéens egentlige Skabe-
re som en komplet Misforstaael-
se: »Meget har den vesterland-
ske Kultur Grækerne at takke
for, men *ikke*, eller i det mind-
ste i meget ringe Grad Idéen om
Menneskets Værd. Over for Op-
fattelsen af Grækerne som Hu-
manitetens Folk maa det med al
Energi betones, at den græske
Kultur var dybt *inhuman*
Den græske Kultur var en eks-
klusiv Overklassekultur. Den
dannede ser med suveræn For-
agt ned paa Folket og den geme-
ne Hob. Alt Arbejde og i Sær-
deleshed Kropsarbejde fornedre-
des efter antik Tankegang Men-
nesket«.

Og Ahlberg minder om Slave-
riet, som Aristoteles siger er
grundet paa Naturens egen Or-
den. Der findes Herresjæle og
Slavesjæle, Herrefolk og Slave-
folk ...

Nej, »det glade Hedenskab«,
fortsætter han, er et Udtryk, der
ikke vidner om nogen dybtgaa-
ende historisk Indsigt, og han
citerer et Ord, som atter og atter
vender tilbage i græsk Littera-
tur: »Bedst for Mennesket aldrig
at være født; dernæst at dø saa
snart som muligt«. Det er ikke
Glæden, som er Grundstemnin-
gen.

At det gamle Rom skulde kun-
ne tages til Indtægt for den he-
denske Humanisme, er saa pa-
radoksalt, at Ahlbergs historiske
Vidnesbyrd synes temmelig over-
flødige.

Mod den moderne »civilisere-
de« Hednings Begreb »den mør-
ke Middelalder« stiller Alf Ahl-
berg et Citat af Historikeren Pro-
fessor Paasche: »Den Skaan-
somhed, som Kong Sverre i Reg-
len viste mod slagne Fjender,
har maaske sin dybeste Aarsag i
hans Kristendom. I hvert Fald
siger han selv dette, og med sine
Ord paavirkede han andre. Da
han 1202 havde taget en Fjen-
dehær til Fange, hvis Synderegis-
ter var langt og blodigt, afstod
han fra Hævn. Han vilde, for-
klarede han, tilgive alt, efter-
som han selv kunde behøve Til-
givelse af Gud. Og han sagde til
sine Mænd, der var misfornøje-

En svensk Filosof om Kristendommen og Antikken

Man er ikke her i Danmark
vant til, inden for Arbejderkred-
se, at møde nogen større Interes-
se for kristne Synspunkter. I
Sverige ser Forholdet ud til at
være noget anderledes. »Studie-
kamraten«, der udgives fra det
derværende »Arbejdernes Oplys-
ningsforbund«, har f. Eks. sid-
ste Aar bragt tre udmærkede Ar-
tikler om Humanisme og Kri-
stendom af fil. dr. *Alf Ahlberg*,
Forstander paa Brunnsvik, Ar-
bejderungdommens Højskole.

Det hedder heri bl. a.:

»Fra den saakaldte »profane
Humanisme« Side findes der en
afgjort Tendens til 1) at for-
skønne og idealisere Antikken
og dermed paa den antikke Arvs
Konto skrive Ting, som ikke hø-
rer hjemme der, 2) at sværte og
smæde Middelalderen og se det
moderne Barbari som et Tilbage-
fald i den, 3) at løsrive Over-
gangstidens Humanister, Eras-

mus og hans Gruppe, fra deres
uopløselige Sammenhæng med
den kristne Kultur, som var de-
res Forudsætning. Alt dette paa
Grundlag at et historisk Syn,
som af gammel Slendrian næ-
res af alle saakaldte dannede
Mennesker. Men det er en Kon-
struktion, som slet ikke kan hol-
de Stand for Nutidens kritiske
Forskning, det er Efterladenska-
ber, som endnu lever deres Gen-
gangerliv i den almene Bevidst-
hed, men som det maaske var
paa Tide at revidere temmelig
grundigt«.

Man maa virkelig haabe, at
danske Arbejdere vil blive kon-
fronteret med saadanne Udtalel-
ser; skal den falske Opfattelse
af Middelalder og Kristendom
udryddes hos dem, sker det nok
bedst, naar en af deres egne ta-
ger sig af det.

Om de gamle Grækere, hvis
Livssyn forleden blev prist af en
stor dansk Digter, siger Ahlberg

de med Beslutningen: »I har en Sjæl lige saa vel som jeg, og det bør I nu tænke paa; ingen skal kalde jer umandige for den Sags Skyld«. Hvis dette er Mørke, hvor er saa vor Tids Lys?

Det er denne Højmiddelalderens humanistiske Linje, som Erasmus, Petrarca og de andre Humanister fortsætter. Deres Humanisme er en kristen, og ikke en profan Humanisme. Og Alf Ahlberg glemmer ikke at nævne Thomas Morus, Erasmus'

nærmeste Ven, der led Martyrdøden for sin katolske Tro. »Han tilhører baade Socialismens og Katolicismens Helgen-skare«.

Om den moderne »hedenske« Humanisme siger han mange rammende Ting, bl. a. dette: »Begynder man at *betragte* Mennesket blot som et Dyr, saa kan det hælde, at man ender med ogsaa at *behandle* det som et saadant«.

Hvad mere kunde der være? Noget godt eller ikke saa godt? Det vilde have været en Uhøflighed at gætte; jeg kunde kun fæstne mig ved det, jeg lidt efter lidt opdagede.

Denne Dame levede paa een Gang i *Overensstemmelse med*, hvad hun var, og *paa Trods af*, hvad hun var — ak, det sidste maa vi allesammen gøre! Men det var øjensynligt, at det var hendes inderlige Ønske at være og at virke som meget fattig efter vor Herres eget Eksempel, »han, der var rig, men for Eders Skyld blev fattig« (II Kor. 8, 9). Hun ønskede — med et særlig brændende Ønske — at være ukendt, for at hendes Tjenergernings Renhed ikke paa nogen Maade maatte forurennes, alt efter vor Herres Ønske om, at vore gode Gerninger skal øves i det skjulte (Mat. 6). Hun ønskede, at hendes Gerning maatte være en Bodsgerning, daglig »at tage Korset op og følge Ham efter« (Luk. 9, 23). Jeg gentager, at intet menneskeligt Øje med Visshed kan se, hvor langt dette lykkes for hende. Men *Forsøget* paa at være fattig og anonym, at arbejde for andre og bære Kors er en Naade, der ikke træffes for ofte i vore Tider.

Jeg er en fremmed her og kender ikke saa meget til Danmark. Derfor maatte jeg skamme mig, hvis jeg ikke nævnte denne danske Kvinde. For ganske faa Dage siden fik jeg fra et andet Land et Brev, hvori man spurgte mig: »Er der skjulte Helgener i Danmark«. Mit Svar kunde naturligvis kun være: »Det tilkommer ikke mig at fælde Dom over Hellighed hverken her eller andre Steder. Og er Helligheden skjult, hvem er saa jeg, at jeg skulde kunne opdage den?« Selv nu tør jeg heller ikke sige mere end dette: »Jeg har truffet en Dame, om hvem jeg har gjort mig mine Tanker, men blandt andet denne — her er en Kvinde, som — uden at udrydde noget i sig af det, der var *hende selv* (ingen kan gøre dette, og det forlanges ikke af nogen) — i usædvanlig Grad begærede og søgte at gaa i Kristi Fodspor og yde sin Tjeneste for dem, der er hans mest

Komtesse

Elisabeth Holstein-Ledreborg

in memoriam

I de Aar, jeg har været i København, er det blevet mig forundt ret ofte at træffe en katolsk Dame, som for nylig er død, og jeg er glad for, at jeg kunde være til Stede ved hendes Begravelse fra Slægtens gamle Hjem. Hendes Livsførelse kan have forekommet dem, der kendte hende, at være mærkelig, maaske en Gaade. Men ikke for Gud. Zigeunerne synger: »Kun Gud og jeg ved, hvad der er i mit Hjerte.« Og selv dette er for meget sagt. Forstaar jeg mit eget Hjertes Dybder? Visselig ikke. Det gør kun Gud.

Enhver menneskelig Tilværelse er sammensat — hvad jeg selv bringer ind i min Tilværelse, hvad Gud ønsker at føje ind i den, og hvad jeg giver ham Lov til at føje ind. Intet menneskeligt Øje kan analysere disse Bestanddele gennem nogen som helst Slags psykologisk Elektrolyse. Hos ethvert Menneske findes der baade et Bundfald, en Sammenblanding af godt og mindre godt, og der findes en ren, essentiel Substans. Derfor tør vi aldrig nogensinde tro, at vi kan fælde en endelig Dom over et Menneskes Liv, hvad enten det drejer sig om Ven eller Fjende.

Men vi har Ret til at udtrykke, hvad vi med vort svage Syn tror,

at vi ser. Vi ser Resultaterne af Arvelighed, af Opdragelse og af Oplevelser. Vi ser Resultaterne af Temperamentet. Men vi ser sikkert ikke, end ikke paa det rent menneskelige Plan, den enkelte, bestemte Sjæls hemmelige Sorger, dens Bestræbelser, dens Hæslighed eller dens Skønhed. Sjælens Mysterium! Hvert enkelt Menneskes Mysterium! Vi burde staa med bøjet Hovede, ja vi burde synke paa vore Knæ, hver Gang vi bringes Ansigt til Ansigt med en menneskelig Tilværelse.

Men vi burde ogsaa søge at finde det, der er dybest i Menneskelivet — og fryde os, naar vi tror, at vi nærmer os til det. For det dybeste er altid Gud og hans Helligaand, hvor skjult de end findes, og hvor meget de end maa kæmpe for at bane sig deres Vej ligesom en ren Lavastrøm gennem haarde Klippemasser. Da jeg traf Komtesse Elisabeth Holstein-Ledreborg som Gæst hos hende, blev jeg slaet af hendes store Venlighed, hendes Livfuldhed samtidig med stor Træthed, hendes Bemærkninger Kløgt, hendes Humor, hendes Kultur og elskværdige Ønske om, at jeg snart vilde komme igen. Men lige fra Begyndelsen af var jeg ganske sikker paa, at *dette ikke var alt hos hende.*

lidende, mest utiltrækkende og mest ukendte Lemmer«. Maatte Komtesse Elisabeth Holstein-Ledreborg hvile i Fred, maatte hendes Gerning lutres og fortsættes,

og maatte hendes Navn (som hun ønskede skulde være ukendt) være velsignet for stedse.

C. C. Martindale S. J.

URBI ET ORBI

Ærkebiskoppen af New York, Mons. Francis Spellman, er pr. Flyvemaskine ankommet til Rom og har taget Ophold i en det amerikanske Kollegium tilhørende Villa paa Monte Gianicolo, der ifølge Lateranpagten tilhører Vatikanstaten og derfor er Eksterritorialomraade. Den høje amerikanske Kirkefyrstes Besøg i Vatikanet har — saaledes som Tilfældet altid er, naar højstaaende kirkelige Dignitarer eller Diplomater besøger den hellige Fader — foranlediget Verdenspressen til at fremkomme med en Del Gisninger og Rygter om den mulige Baggrund for Mons. Spellmans Rejse. Det eneste, der imidlertid med Sikkerhed vides om Ærkebiskoppens Europa-Rejse er, at han foruden Besøget hos den hellige Fader agter at besøge de katolske amerikanske Tropper, der er stationeret i Nordafrika og Storbritannien.

Biskoppen af Münster, Grev von Galen, har nylig udsendt et Hyrdebrev, hvori den ansete Kirkefyrste med den for ham saa karakteristiske Klarhed og Styrke redegør for den kristne Opfattelse af Ægteskabet og Familien.

Katolsk Højskole

Foraarssemestrets tre Kursus

Kursus 1:

Pater J. Wolfisberg S.J.: Kirkelatin (fortsat)

10 Timer, hver Mandag Kl. 19, første Gang den 1. Marts.

10 Timer, hver Tirsdag Kl. 15, første Gang den 2. Marts.

Alle, som fulgte med i Efteraarssemesterets ti Latintimer, og alle andre, som har gennemgaaet Substantivers og Adjektivers Bøjninger — og kan dem —, indbydes til dette Semesters ti Timer, under hvilke vi skal fortsætte paa det lagte Grundlag.

Salvete, res magni operis est.

Kursus 2:

Pater Stefan Wevers S.M.M.: Elementær Troslære

10 Timer, hver Torsdag Kl. 20, første Gang den 4. Marts.

Kristenhedens religiøse Problem ligger i Dag i Kirkens Væsen og Virkelighed (Robert Grosche). Dette er gaaet op baade for Teologer og Lægfolk i alle Lejre. Den religiøse Individualisme har løbet Linnen ud. De spredte Faar er udsatte for Ulve og Undergang. Flere og flere søger og spørger: »Hvor er Kirken?« Kun den ene, hellige, katolske Kirke, der gaar tilbage til Apostlene, ved fuldt ud Besked.

Derfor vil Pater Wevers i disse ti Timer belyse Kirken.

Kursus 3:

Pastor Hubert Messerschmidt: Kateketkursus (fortsat)

10 Timer, hver Torsdag Kl. 19, første Gang den 4. Marts.

I dette Semester skal vi gennemgaa Kirkens Lære om den allerhelligste Treenighed. Vi begynder med Mysteriets Aabenbaring i den Gamle og den Nye Pagts Bøger; gennemgaaer derefter de dogmatiske Kampe i de første fire Aarhundreder for at faa et klart Begreb om Kirkens Lære; til Slut skal vi se, hvad Rolle Erkendelsen af dette Mysterium spiller for vor Kristendom.

Deltagelse i de enkelte Kursus anmeldes, helst inden den 26. Februar, til Højskolens Kontor, Skt. Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K., Tlf. Palæ 4777, Girokonto 81851, Kl. 9—18.

Kort til et enkelt Kursus Kr. 2,50, til samtlige Kursus Kr. 5,00.

Højskolen er lukket den 8. Marts og den 22.—26. April.

Vi har alle en Pligt til at søge Kirkens Lære udbredt mest muligt. Er De selv forhindret i at deltage i Højskolens Kursus, saa tænk paa, om der ikke i Deres Omgangskreds findes nogen, som De burde gøre opmærksom paa Højskolen.

H. C. Engell,

Højskolens Leder,

Sdr. Boulevard 72, København V., Tlf. Vester 5931 y, Kl. 18—19.

To Fødselsdage

Pater Vilh. Paulus S. J. rundede — som allerede meddelt i sidste Uge — i Mandags de 75, og Kollegiets, senere Stenosgades Matematikprofessor fik paa sin runde Fødselsdag et fornyet Bevis paa at en lang Række »gamle Dreng« — i Erindringen om en lykkelig Skoletid — stadig ved at skatte den gamle, hæderkronede Magisters evigunge Sind og Lune.

For sent til vort forrige Nummer blev vi opmærksom paa, at Pater Steidl C. ss. R. d. 23. ds. fyldte 70 Aar. Et Par Dage for sent, men derfor ikke mindre velment kommer vor hjertelige Lykønskning til den flittige Præst, den ansete Forfatter, Retrætemesteren, talrige katolske Familiers faderlige Ven — og Ugebladets mangeaarige, trofaste Medarbejder. I mange Aar endnu vil Pater Steidl være uundværlig for det danske Vikariat. Dem skænke Gud ham!

	Mandag	Tirsdag	Torsdag
Kl. 15		Wolfisberg	
Kl. 19	Wolfisberg		Messerschmidt
Kl. 20			Wevers

← Fokkerflyver — samme Type, som Det Danske Hærvesen benytter til Ruten København — Bornholm — i Tjeneste hos den apostoliske Delegat i Belgisk-Kongeregeringen.

arbejdskapacitet betydeligt og adskillige Gange fordoblet Resultaterne.

Den apostoliske Delegat i Belgisk Kongerige hans Missionærer kan saaledes f. Eks., takket være Flyvemaskiner, udføre et overordentligt Missionsarbejde i Omraader hvor enhver Missionsgerning ellers vilde være saa godt som udelukket. Jesuitermissionærerne i Egnene omkring Neolen benytter ligeledes Flyvemaskiner for at overvinde Kløvet og de store Afstande.

Flyvemaskinen kan ikke blot tjene Missionæren, naar det gælder

↑ „Den flyvende Pater“ P. Schulte O. M. I., Grundlæggeren af M. I. V. A. foran sit første Aero-plan i 1930.

der om at bringe Kristi Budskab ud blandt Folkene, men tillige ogsaa — saaledes som det ogsaa er Missionærens Opgave — til at bringe fjerntboende Kristne hurtig Lægehjælp, til Levnedsmiddeltransporter til afsides, afskaarne Egne, til Eftersøgningsarbejde i Ørkener og Snemarker — men først og sidst dog til at muliggøre Kateketers og Missionærers regelmæssige Besøg paa afsides Stationer, hvor de ellers kun kunde naa frem en Gang om Aaret, maaske endog kun endnu sjældnere. Flyvemaskinen lader sig anvende paa alle Aarstider; i den strenge nordiske Vinter afløses Landingshjulene af Slæder, der muliggør Landing paa snedækte Omraader.

I 1930 stiftedes der i Tyskland et Interessentselskab — *Miva* — med det Formaal at skaffe Flyvemaskiner til Missionærerne, og adskillige Maskiner er i Løbet af Aarene indtil Krigens Udbrud udgaaet fra Selskabet til uvurderlig Gavn for mange Missionsstationer. Her skal blot berettes et enkelt Eksempel blandt mange. Selskabet modtog i Begyndelsen af 1937 en indtrængende Opfordring fra den apostoliske Vikar i Mackenzie i det yderste Alaska om at stille en Maskine til Disposition for Missionen blandt Eskimoerne. Og næppe noget andet Sted var dette Trafikmiddel mere anvendeligt end netop her. Næppe ret mange Missionsstationer er mere afskaaret fra Verden end disse i de umaadelige Sneregioner. Kun een Gang om Aaret forsynes de enkelte Stationer med Post, Levnedsmidler, Klæder og

andre livsnødvendige Artikler, og naar disse Hjælpeekspeditioner af en eller anden Grund udebliver gennem længere Tid, hersker der ofte bitter Nød paa disse ensomme Poster. Ganske vist er Flyvetjenesten ikke uden Farer i disse Egne, men alle Farer opvejes dog langt af den Gavn, som Flyvemaskinen kan udrette her.

Den »flyvende Pater«, Pater P. Schulte O. M. I., der er Stifter af *Miva*, besluttede sig derfor til saa hurtigt som muligt, at efterkomme denne Bøn. I Sommeren 1937 afrejste Pater Schulte til Kanada med to Junkers-Maskiner. Den første Opgave der stilledes til ham ved Ankomsten til Kanada, var at bringe Provinsialen for de kanadiske Oblatpatres til de ham underlagte Missionsstationer. 6000 Kilometer tilbagelagdes paa knapt en Uge, og for at kunne medtage saa meget Brændstof som overhovedet muligt, fløj Pater Schulte saa godt som hele Tiden

↑ Missionærens Hydroplan er gaaet ned paa Vandet ved Hudson Bay.

uden Reservepilot og Mekaniker. Han bragte friske Missionskræfter, Præster, Lægbrødre og Søstre fra det Sted, hvor Jernbaneforbindelsen standser og til de forskellige Missionsposter og tog andre Missionærer med tilbage. Den 12. September naede han med sine Passagerer velbeholden tilbage til sit Udgangspunkt, Montreal.

Miva har senere skænket Biskop Breynat i Mackenzie et Hydroplan, der døbttes »Santa Maria«. Maskinen indviedes af Ærkebiskoppen af Quebec, Kardinal Villeneuve, i Cap-de-la-Madeleine og er holdt i de pavelige Farver. I de senere Aar er adskillige Patres og Lægbrødre i Missionærerne blevet uddannede som Flyvere.

*

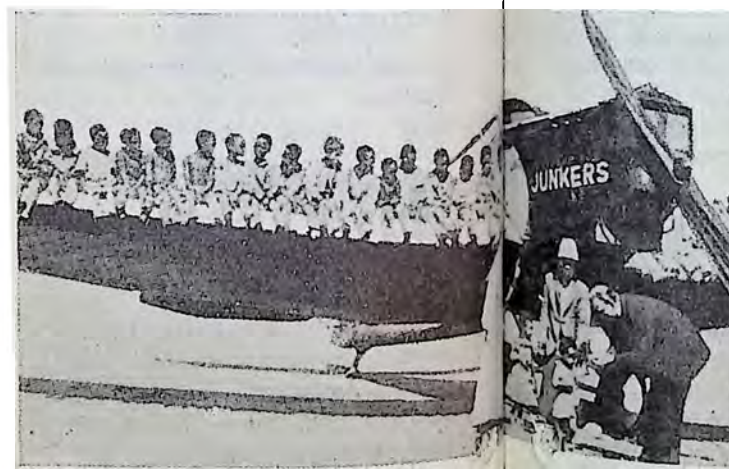
De to sidste Paver — Pius XII har som bekendt foretaget ad-

Luftfarten i Missionærens Tjeneste

Det moderne Livs Rytme og Teknikens stadige Fremskridt har gjort Flyvemaskinen til et af Samfærdelslivets hurtigste og sikreste Trafikmidler, og lige indtil den store Krigs Udbrud spændte Flyveruterne et tæt Net over og mellem Kontinenterne. Denne Udvikling bragte ganske naturligt med sig, at ogsaa den katolske Kirke tog dette ny Trafikmiddel i sin Tjeneste paa et af de Omraader, hvor der var mest Brug for det, nemlig i Missionerne.

De katolske Missionærer arbejder som bekendt hovedsageligt i uvejsomme Egne, hvor uigennemtrængelige Skove, høje Bjerge, endeløse Ørkener, ufarbare Floder, vilde Folkestammer og Dyr ofte lægger Missionæren saadanne Hindringer i Vejen, at det koster en næsten overmenneskelig Kraft og en uanet apostolisk Iver at trænge frem. Det er derfor forstaaeligt, at man — hvor det overhovedet var muligt, med den største Begejstring benyttede sig af Flyvemaskinen. Luftfarten har forøget Missions-

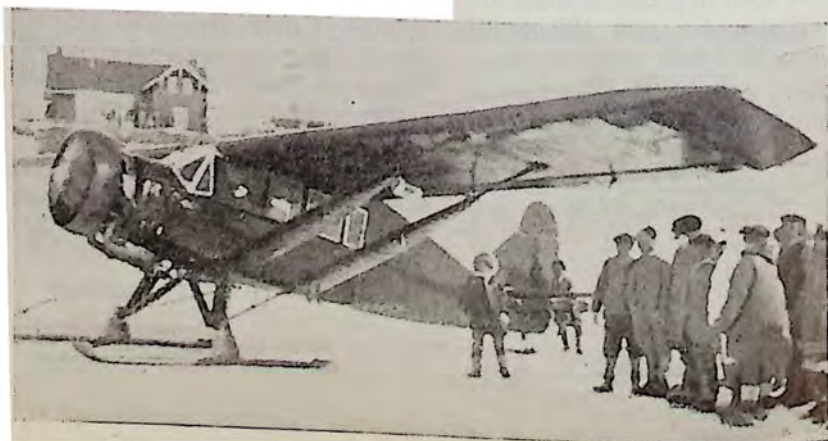
I den evige Sne's Regioner og under Ækvators Sol anvender Missionærerne Flyvemaskiner

↑ Med Nærm på Vingerne.

← Foran Jesuitternes Missionsstationer i Alaska.

Paalæg af Oplysning, saaledes som middelbart for dem fortæller vor Medlemmer om Flyvemaskinen i Missionens Tjeneste.

Polemik i Salmebogen

Under denne Overskrift skrev Professor ved Aarhus Universitet, Dr. theol. P. G. Lindhardt nedenstaaende Artikel i »Aalborg Stiftstidende« for 8. Februar. Vi tillader os at gengive Artiklen i dens Helhed, fordi den giver Udtryk for en historisk Redelighed og et kristent Sindelag, vi er dybt taknemlige over at møde i den lutherske Folkekirke.

Forleden Søndag var jeg i Kirke et Sted, hvor vi efter en usædvanlig god Prædiken skulde synge Nr. 331 (»Lover Gud, I Kristne fromme«); det er jo ogsaa en Salme af Værdi, især er de to-tre sidste Vers digterisk vellykkede og kristeligt gode, men alligevel kunde man ikke lade være at undre sig over, at vi endnu i Salmebogen har et saa krast Udtryk for Lutherdommens konfessionelle Hovmod som det, der lyser ud af de tre første Vers.

Salmen er skrevet af Grundtvig til Reformationsjubilæet i 1817, det forklarer meget. Gennem sin store Krise i 1810—11 var Grundtvig kommet tilbage til en streng gammeldags Lutherdom, som i Bibelen saa Kristendommens eneste Kilde: »Luther var det store Redskab i Guds Haand, som igjen oplod Bibelen, Kildevældet for det evige Livs visse Haab«, hedder det i en nogenlunde samtidig Reformationsprædiken paa Allehelgensdag; derfor kan »den i Livet gudfrygtige, nu i Herren salige, Jesu Kristi Stridsmand og Kæmpe Morten Luther« regnes blandt Helgenerne.«

Reformationsfesten i 1817 — 300 Aars Dagen for Opslaget af de 95 Teser i Wittenberg — betød et Trin paa den Vej, som atter førte fra Rationalisme til mere gammeldags Kirkelighed, Bispernes Hyrdebrev ved den Lejlighed viste det, men forrest i ortodoks Nidkærhed laa ubetinget Grundtvig, og det er ikke saa sært, at han af Festen følte sig inspireret til at udsende nogle Salmer, deriblandt den omtalte »Lover Gud, I Kristne fromme«.

I 1825 ændrede Grundtvig som bekendt fuldstændigt Syn, hvad angaar Skriften som Kristendommens Kilde; den blev reduceret til at være en blot og bar Oplysnings- og Trøstebog for dem, der allerede i Forvejen var Kristne; Kilden

sprang i Menigheden, d. v. s. ved Sakramenterne og i det til Sakramenterne knyttede Ord, først og fremmest da Trosbekendelsen. Alligevel optog han sin Salme fra 1817 uændret i Sangværket af 1837, og derfra kom den over i Salmebogen.

*

Vi har den i let retoucheret Skikkelse. F. Eks. mangler det første Vers, der med en forbløffende Dristighed anvender Kingos Opstandelsessalme: »Som den gyldne Sol frembryder giennem den kulsorte Sky, og sin Straleglans udskyder, saa alt Mulm og Mørke flye« — hos Kingo er dette Billedet paa Kristi Opstandelse, men hos Grundtvig paa Reformationen: »saa igiennem Løgn og Tant, da Guds Herre-Dag oprandt, Ordet brød med Lys og Ære, Herrens Navn velsignet være«. Det virker jo lovlig drastisk at anvende de samme Ord, som afmaler Kristi Opstandelse, til at skildre en kirkehistorisk Epokes Indtræden. Man kommer til at tænke paa Ordsproget om at skyde Spurve med Kanoner, men Grundtvig er her i god Overensstemmelse med den pompøse Maade, hvorpaa den lutherske Kirke har fejret Kirkebruddet.

I det første af de Vers, vi har i Salmebogen, beskrives Middelalderkirkens Tilstand saaledes: »Alterbordets klare Guld var som sunket under Muld, men, trods Keiser, Band og Pave, Herren lod sit Guld opgrave«. Alterbordets klare Guld — det er selvsagt Skriften; for den, der er i Tvivl, er det næste Vers talende: »Herrens Bog var lagt paa Hylden, Eventyr i Kirken lød, for en Krone for en Gylden Himmerig til Fals de bød, Sandheds Lys og Korsets Ord var som sunket ned i Jord, at de skulde ei fordømme

Paveløgn og Munkedrømme«. Her til svarer det godt, at det i Prædiken hedder: »De Boglærde havde vel Bibelen, men den var lige som forsejlet, der var Søvn i deres Øjne, saa de ikke forstode dens klare Ord, men førte kun Lærdomme, der var Menneskers Bud. Lægfolk og menig Mand kunde ikke læse, og Bibelen var kun paa fremmede Tungemaal, det var dem ogsaa forbudet at læse den, fordi Paven og hans Tjenere nok vidste, at det var Løgn, hvormed de for«. Og videre: »Mange af Præsterne vare vantro og ugudelige og tænkte paa, hvordan de bedst kunde bedrage Folket og have magelige Dage, de andre vare selv forførte, og man indbildte Folkene, at de kunde faa Forladelse for Synden, naar de gav Penge til Kirker og Klostre, opremsede Bønner og bad Jomfru Maria og alle Helgen at bede for dem hos Gud. Kristus var saa godt som rent glemt i sin Menighed, man bad til ham som til en anden Helgen, men hans Lidelsers Samfund og hans Opstandelses Kraft ... det var forglemt«.

Dette er selvsagt en til Bunds forkert Skildring af Middelalderkirken, selv i dens Forfald; vist havde Katolicismen store Synder paa Samvittigheden, vel omtrent saa mange og saa store som den senere Lutherdom, der var saa vigtig af at have faaet Læren rensset, at den ofte ikke kunde se de elementæreste Opgaver, som laa lige for dens Dør.

Det er ikke sandt, at Kristus var glemt i sin Menighed, at man kun bad til ham som til en anden Helgen, det er ikke sandt, at Præsteskabet bestod af Bedragere eller Bedragne, det er ikke sandt, at man lovede Folk Syndernes Forladelse, blot fordi de gav Penge eller opremsede Bønner, i Forfaldstiden var der nok nogle, som kom dette Vrængebillede nær, og Kirkens Ledelse var ikke altid interesseret i at standse det, men som Helhed rammer Dommen ved Siden af; det er ikke sandt, at Bibelen var forbudt Læsning eller at Kirken intet gjorde for at gøre den kendt; den gjorde meget, imponerende meget, naar man tager i Betragtning, at Bogtrykkerkunstens Udnyttelse først faldt sammen med Reformationens Gennembrud. Og vil man sige, at

Lægfolket fik Bibelen i Kirkens Fortolkning, saa maa man spørge, om det da ikke var samme Skranke undergivet i Lutherdommen, og Svaret maa blive: jo i endnu højere Grad. Og endelig: det er sandt, at den tyske Kejser oftest stod paa Pavens Side under Reformationen, men hvad var der blevet af den unge Lutherdom, hvis ikke et Antal handlekraftige Fyrster havde sluttet sig til den og i Hævdelsen af den havde set et politisk Bolværk for deres egen Selvstændighed overfor Kejseren? Til at paa kalde verdslig Magt har Lutherdommen aldrig været bagud for Katolicismen.

*

De to næste Vers er i Salmebogen slaaet sammen til eet; derved undgaar man følgende Uhyrlighed: »Lysen kom og Mørket svandt, Paven tabte, Ordet vandt, Læs af Løgn, som Bjerg at skue, vælted' Biblens Myretue«. Men selv om disse Linjer er forsvundet, er der dog nok tilbage til at give den Forestilling Plads, at »Herrens Domme« og Luthers Gerning gjorde det af med Paven, og det er simpelthen ikke sandt, Paven sidder der jo stadig, og hans Kirke er ikke blevet ringere i de 400 Aar, der er gaaet, tværtimod. Den oplevede ogsaa sin Reformation i det 16. Aarhundrede. Den blev rensed og konsolideret, den trak sine Linjer op i Forhold til den protestantiske Reformation, og indrettede sig i Praksis paa at være en Kirke blandt Kirker, skønt den selvfølgelig maa hævde, at den er den eneste — men det har væsentlig kun teoretisk Interesse.

Middelalderens Enhedskirke revnede i det 16. Aarhundrede i tre Kirker: den katolske, den lutherske og den reformerte, dermed var Enheden tabt, og det var formodentlig en historisk Nødvendighed, i alt Fald nytter det ikke nu at spekulere over, om Bruddet kunde være undgaaet, det kunde det vist ikke, for dengang besad man ikke de Erfaringer om Følgerne, som vi i rigt Maal sidder inde med nu.

Det er ogsaa fatteligt, at de unge Kirker ved alle festlige Lejligheder maatte hævde sig overfor Romerkirken, især i Tider, da Katolicisme og national Undertrykkelse syn-

tes at være uopløselige Faktorer, og der skal visselig heller ikke bebrejdes Grundtvig noget, fordi han i rettroende Nidkærhed fører falsk Vidnesbyrd om sin katolske Næste; det var vel ogsaa for ham uundgåeligt paa det Udviklingstrin, hvor han befandt sig; men ganske bogstaveligt er det jo saadan, at hans Salmelinjer har bestemt mangfoldiges Opfattelse af Katolicismen til denne Dag; den citeres ligefrem til Udenadslæring i visse Skolebøger, og Resten er bestemt af dens Holdning; det er man ikke i Tvivl om, naar man spørger Konfirmander, hvad de ved om Katolicismen.

Derfor kan man nok undre sig over stadig at skulle have et saa forfejlet Billede af vor og Katolikernes fælles Moderkirke: Middelalderkirken i Salmebogen. Romerkirken har sine Synder og vi har vore, vi har ikke noget at lade hinanden høre, vi har paa hver sin Maade været ulydige mod vor fælles Herre. Men en Forudsætning for

at kunne tillade sig den Slags Reformationslyrik, som Grundtvig her giver Udtryk for, maa dog være, at vi er naaet et godt Stykke længere end Katolikkerne, og tør nogen paastaa det? Naturligvis skal vi ikke løbe fra vor lutherske Arv, eller rettere: det kan vi slet ikke; vi maa vedgaa Arv og Gæld, eller om man vil: respektere den Kendsgerning, at Fædrenes Synd nedarves paa Børnene; men vi skal i alt Fald ikke forsøge paa at hævde os paa de andres Bekostning, det lyder ynkeligt og komisk.

Kirkesaftensammen skal ikke slaas sammen, hvad skulde det dog nytte, naar de alligevel ikke er enige? Men de skulde gerne vokse i Forstaaelsen af og Respekten for hinanden, fordi de har meget mere fælles, end de har hver for sig. Dog: Forstaaelse og Respekt kommer ikke af, at der gennem Menighedens Salmebog stadig dryppes Gift i det endnu blødende Saar paa Kirkens Legeine.

P. G. Lindhardt.

Academicum Catholicum har faaet en Datter

Det har tidligere været forsøgt at samle jydsk, katolske Akademikere i Sammenslutningen Katolske Akademikere i Jylland. Der blev holdt nogle velbesøgte Møder, men Formen, hvorunder de blev holdt: med Tilslutning fra hele Jylland, viste sig umulig at fortsætte med under de senere Aars Forhold.

I Aarhus har man imidlertid følt Savnet af en katolsk akademisk Sammenslutning. Som en Slags Forløber blev der i Efteraaret dannet en katolsk akademisk Studiekreds i Aarhus med Pater Lønskov som Leder, efter tilsvarende Principper som Studiekredsen i A. C. i København. Og nu tegner det katolske akademiske Liv i Aarhus til at udfolde sig, idet der paa et Møde i Aarhus den 17. Februar blev dannet en aarhusiansk Datter-Afdeling af A. C.

Ved Mødet talte Formanden for A. C., Civilingeniør Godfred Wissum, København, om A. C.s Tilblivelse, Historie og Arbejds-

maade. En Del nye A. C.-Medlemmer tegnede sig, og derefter dannede man en A. C.s Aarhus-Afdeling, omfattende alle de Medlemmer, der er bosiddende i Jylland. Der blev vedtaget særlige Vedtægter for Afdelingen og valgt en Styrelse, bestaaende af Læge Sven West (Formand), og stud. jur. Kresten Krogh.

— Academicum Catholicum — siger Ingeniør Wissum — er tænkt som et Landsforetagende. At den har Sæde i København, betyder ikke, at den skal opfattes som en Københavnerforening. Det er blot en naturlig Følge af, at den historisk er opstaaet i København: det eneste Sted, hvor der i sin Tid praktisk talt fandtes katolske Akademikere. Det maa derfor være en Selvfølge, at dens første Datter-Afdeling grupperer sig omkring det unge Universitet i Aarhus.

A. C.s Aarhus-Afdeling har foreløbig en Snes Medlemmer, Alle i Jylland boende katolske Akademikere, som bliver Medlem af A. C., er dermed ogsaa Medlemmer af Aarhus Afdelingen.

Liturgisk Kalender

Febr.-Marts:

28. S. Sexagesima (106); 2. Bøn: (violet) Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Efter frit Valg.

1. M. † Feria (106), uden Tractus (violet) og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Bøn: Efter frit Valg.

2. Ti. Den salige Karl den Gode (rød) (842); 2. Bøn: For Paven ([122]) i Anledning af Aarsdagen for Hs. Hellighed Pave PIUS XII's Valg (1939).

3. O. † Feria (106), uden Tractus (violet) og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Efter frit Valg.

4. T. † St. Casimir (845); 2. Bøn: (hvid) St. Lucius I (846), 3. Om de helliges Forbøn; Apostolens Præfation (524).

5. F. † Feria (106); som Onsdag. (violet)

6. L. St. Perpetua og St. Felicitas (rød) (846).

7. S. Quinquagesima (112). (violet)

Anm. Paa de med † mærkede Dage kan Præsten efter frit Valg læse Sjælemesse og andre Votivmesser, hvorfor man paa disse Dage ikke kan regne med, at de her angivne Messer læses.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Announceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Da Horsens begyndte paa 1943

Da Redaktionen er blevet underrettet om, at de unge i Horsens har fejret Nyaaret, ringede vi forleden Formanden, Pastor Fr. Grobetz op og bad ham udtale sig om Festen. Vi beklager, at Forbindelsen var saa daarlig, at det til Tider var næsten umuligt at høre, hvad Formanden sagde.

... Jo, det er rigtigt nok, udtalte Pastor Grobetz. Her i Horsens har vi unge som sædvanligt haft vores lille gemytlige Nyaarskomsammen, trods Rationeringer og Brændselsbasseralle, saa det kan roligt komme i Bladet, uden at nogen kan komme i Forlegenhed for at udsprede daarlige Rygter.

— Daarlig, siger De. Næ! det var den rigtignok ikke, men det varede jo lidt, inden vi kom i Gang. Naar Aaret først er blevet saadan en Maanedes Tid gammelt, kan man jo ikke sige, det er helt nyt længere. — Hør, De er saa langt væk, jeg kan ikke ... Naa, Grunden, siger De. Tja, der var jo forskellige Smaating, der skulde klappe først — Indøvelse af sceniske Smaastykker, Fremskaffelse af Tryllekunstner o. l. — ja, og saa skulde det jo ogsaa helst være en Søndag, hvor det passede Ungdommen fra Nabo-byerne nogenlunde.

— Om der kom nogen? Ja, det gjorde der da rigtignok, men ikke slet saa mange, som vi havde haabet paa. — Hvabehar! ... Naa, Grunden! Den spørger De hele Tiden om ... Tiderne, velsagtens ... ja, ogsaa Togtiderne, men jeg mente nu mere saadan i al Almindelighed ... Faa Penge og faa Tog, det skal jo nok kunne mærkes.

— Hvem der kom? Aarhus naturligtvis, de mødte op med en hel pæn Klat. Vejletoget derimod var lidt tyndt besat, og Silkeborg var lige vendt rent at svigte os i Aar; men der kom da en enkelt.

— Om det ogsaa regnede herovre? Ja, det forsikrer jeg Dem for, det øste ned med Spande, saa »Fru Barbaras Gangsti« var ved at skylle væk, og det skulde jo ikke trække flere udenbys til. — Hvad »Fru Barbaras Gangsti« er for noget! Jamen følger I da slet ikke med derovre? Det er selvfølgelig vores ny Flisevej op forbi Kirken. — Ja,

den er opkaldt efter den ædle Giverinde.

— Men ellers forløb Dagen nogenlunde programmæssigt. Spadsereturen om Eftermiddagen maatte naturligvis aflyses, men de unge benyttede saa Lejligheden til at gaa paa Besøg hos hinanden, og nogle var vist ogsaa en Vending i Biografen. Affodringen havde de forskellige Hjem jo i Forvejen paataget sig at besørge, saa ingen var vel helt uforberedt paa den Invasion. — Hvad siger De? Om Dagen var reddet trods Regnvejret? Jo, det kan De vist roligt skrive; og kom bare herover, hvis De en Dag skulde kede Dem, fordi Vejret ikke er saa godt — men tag Deres Mundharmonika med, om De har en; jeg spiller selv Cello.

— Halló! Ja! Hvad siger ... Naa, det var selve Festen, De vilde høre noget om. Nu kommer vi jo netop til den.

Den begyndte selvfølgelig med Aftenandagt i Kirken.

Ja, det gør vi altid, saa det behøver De ikke ... Naa, De vil ha' det med. Ja-ja, det er jo ogsaa det rigtigste. — Og saa gik vi jo over i Salen, der var pyntet op, saa den næsten ikke var til at kende igen ... ja, saadan med kulørte Baand, Sløjfer og Kruseduller og komiske Tegninger. Det havde Heinrich og William besørget sammen med nogle af Pigerne — ja, det vil sige, ikke Tegningerne, det var de traditionelle, som Willy har lavet til os.

Saa blev der jo budt velkommen og sunget nogle Sange, mens Johan og Hulda tragede Erstatningen, saa den kom til at smage ganske som Kaffe ... Hvordan de hører sig ad med det? Ja, det vilde jeg ogsaa gerne vide, men det er en Hemmelighed — desværre. Og da Mor Thyra saa havde fyldt Kopperne, og alle havde faaet, hvad de vilde have, fortalte Monsignore en Historie.

Derefter viste vores private Tryllekunstner — den samme forresten, som havde fremtryllet Flødekagerne, der dog i Parentes bemærket ikke var nogen Illusion, langtfra — en Række Behændighedskunster, der indbragte ham stort Bifald. Og Aftenen igennem var der scenisk Underholdning. Pølser blev gumlet til en passende Blanding af Sennep og Støv og skyllet ned med gul Sodavand.

BERNH. HANSEN'S BOGTRYKKERI

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 Privat: Sundby 836

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør til vore Hospitaler, Kirker, Skoler etc. . Bedste Referencer.

Og saa kan De jo skrive, at de Hurraraab, der blev udvekslet efter Aftenbønnen, tydede paa, at vore Gæster har moret sig saa godt, at vi gør os Haab om at se dem igen snarest.

— Og ... Hallo! Hallo! Naa, De er der da endnu. Hvis De har et Par Linier tilovers, kunde De saa ikke lige gøre opmærksom paa, at Hr. Trafikassistent Jens Olsen fra Faaborg kommer her den 28. Marts

og holder Foredrag med Lysbilleder om Danmarks gamle, katolske Kirker. Han er en ganske glimrende Foredragsholder, vil jeg sige Dem, og har gjort det paagældende Emne til sit Speciale ... Ja, Faaborg. Det er paa Fyn ... Trafikassistent Jens Olsen ... Hallo! Den otteogtyv.....

— Men det var umuligt at holde Forbindelsen med Horsens længere.
Evo Pennevisker.

Søndag d. 7. Marts Kl. 9,30.

Akademikermesse i Klosterkirken paa Jagtvejen.

Bagefter kan man spise sin medbragte Mad hos St. Lioba Søstrene. Kaffe kan faas, men Sukker maa medbringes.

Onsdag d. 10. Marts Kl. 19,30.

(NB. Datoen er ændret af Hensyn til Ungdomsmødet i Koncertpalæet den 3. Marts). Ordinært Møde i Bredgade 67 A. Diskussion om »Aarsagerne til Frafald«. Flere Indledere.

Onsdag d. 17. Marts Kl. 20 pr.

(NB. Dato og Klokketallet er ændrede). Studiekredsmøder i Bredgade 67 A. — Studiekreds I: Emne: »Filosofiens Grundelementer«. Leder: Pater H. Roos S. J. — Studiekreds II: Emne: »Omstridte Kapitler i Kirkens Historie«. Leder: Pater A. Otto S. J.

Næste Gang: den 31. Marts.

Katolsk Ungdoms Klub

Søndag d. 28. Februar afholder K. U. K.-Klubberne fælles Travetur. Kildeskov — Fortunen — Grøndalsletten. Start fra Vesterport St. Kl. 10,32, fra Bernstorffsvej St. Kl. 10,50. Hjemtur fra Hellerup St. Kl. 17,20. Turen koster ca. 75 Øre excl. Fortæring. Medbring Madpakke og Vandresangbog.

København.

Lørdag d. 27. Februar Kl. 20 pr. Kredsmøde. Emne: »Vigtig Afgørelse paa første Kirkemøde, Paulus atter paa Farten«, Ap. G. 15—18,22. Indledere: Eva Binding og Bent Jensen. De 2 Minutter, René Nielsen. Kaffebrød. Praktisk Arrangement Gruppe IV.

Lørdag d. 6. Marts Kl. 20 pr. i »Den røde Sal«, Stenosgade 4 afholder vi Fastelavnsfest. K. U. K.-erne med samt deres Forældre er venligst indbudt til at deltage. Vi begynder med Fastelavnsunderholdning for de unge »Hvad skjuler Urtepoten?« Derefter Tale af Pastor K. Geertz-Hansen. Kaffebrød à Kr. 0,60. Pakkefest. Enhver medbringer en Pakke til Værdi af mindst 50 Øre (den, der ikke medbringer Pakke, betaler 50 Øre i Bøde). Fællessange, Underholdning. Praktisk Arrangement Gruppe II. Afregning for Sct. Knuds Gilderne Kl. 19.

Staten giver Levertran

til Børnene, da det er af afgørende Betydning for Sundheden. Men før Staten fik dette indført, havde KATOLSK CENTRALSKOLE daglig givet Børnene Levertranpiller. Indmeldelser i Skolen modtages daglig til alle Klasser, Nørrebrogade 27, Tlf. Nora 6166.

Luftfarten i Missionærens Tjeneste (fortsat fra S. 137)

skillige Rejser, bl. a. har han krydset Atlanten, i Flyvemaskine — har gentagne Gange vist deres Interesse for Missionsflyvningen. I 1936 indviede Pius XI i Vatikanet en Flyvemaskine, der var bestemt til Missionen i Sydafrika, og udtalte ved denne Lejlighed bl. a., at »Kirken indvier og velsigner, hvad menneskelig Snille har skabt, for at de Ting, som Mennesket ved Guds Hjælp frembringer, maa tjene til Sjælens Frelse og bidrage til Kristi Kirkes fortsatte Fremgang«.

Vox.

Sct. Albani Klub, Odense

31. Januar afholdt Klubben Foredragsaften med Emnet »Studieaar og romerske Oplevelser« af Pastor Oppermann, Svendborg.

Formanden Hr. Driftsleder Czogalla bød Forsamlingen velkommen, en særlig Velkomst til Foredragsholderen og Pastor Doods. Efter en Sang fik Hr. Overbetjent Kallan Ordet og fremsagde som en Hilsen til Svendborg en Prolog, som han havde skrevet i Anledning af Sct. Knuds Kirkes Jubilæum 1937. Bifald.

Aftenens Taler, Pastor Oppermann, fik derpaa Ordet. Han viste sig at være en dygtig Fortæller, som formaaede i sit timelange Foredrag at holde Forsamlingens Interesse fangen uden at trættes. Pastoren skildrede sit første Indtryk af Peterskirken og Rom og derpaa de 6 Aars Ophold paa Propaganda-Kollegiet paa en saa levende Maade, at man følte det, som om man havde oplevet det hele, og paa eet Punkt kunde vi føle med de vordende Præster paa Propaganda-Kollegiet: Savnet af Tobakken.

Forsamlingen takkede med livligt Bifald. Efter Foredraget sang man »Paa Sandheds Fjeld«.

Tilslutningen til Foredraget var god, og kunde der uden at Salen

var blevet overfyldt have været endnu flere.
Ego.

Frank Andersens Fond

Der vil snarest blive indkøbt 1 Obligation til Paalydende: 500 Kr., hvilket betyder, at Fondets Indtægter herefter vil blive større. Vi skulde ogsaa gerne i Aar faa saa meget ind, at der paany kan købes en Obligation.

For Frank Andersens Fond virker nu følgende Tillidsmænd:

For Lyngby m. m.: Franz Schlütten, Tipperups Allé 13, Hareskov.

For Aarhus: E. Dudzinski.

Endvidere er Fondets Kasserer Tillidsmand for St. Mariæ Sogn, København.

De paagældende Steder sker Henvendelse vedr. Fondet til Tillidsmændene, der vil modtage Mærkater fra Administrationen.

Niels Frederiksen,
Jyllingevej 185, Vanløse.
Postgiro 1087.

Academicum Catholicum

AARHUS

Fredag d. 26. Februar Kl. 20.

(NB. den ændrede Dato).

Studiekredsmøde i Præstegaarden. Emne: Karl Adam: »Das Wesen des Katholizismus«. Leder: Pater C. Lønskov S. J.

(Studiekredsen finder nu Sted hver anden og fjerde Fredag i Maanednen). — Næste Møde: 12. Marts.

KØBENHAVN

Torsdag d. 25. Februar Kl. 19,30.

Offentligt Møde i Studenterforeningens store Sal. Bishop Th. Suhr taler om »Moderkirken«. Adgangskort à 1 Kr. faas følgende Steder: B. T. Centralen, Wilhelm Hansen, Sindahl-Pedersen, Katolsk Boghandel og St. Ansgars Forlag.

Lørdag d. 27. Februar Kl. 19,30.

Aabent Hus for A. C.'s Medlemmer hos Formanden, Civilingeniør G. Wissum, Asmussens Allé 1, København. V.

„Vi læser hvad vi falder over“

— og hvorfor falder de Unge over saa lidt underholdende katolsk Litteratur?

Man præges af det, man læser. Man præges mere, jo yngre og modtageligere man er. Derfor maa det i høj Grad interessere, hvad dansk katolsk Ungdom af i Dag læser — og maaske endnu mere, hvad den ikke læser! Det er ikke nemt at finde ud af paa Nul komma fem. Men, vi har taget en lille Stikprøve blandt Medlemmerne af en af Landets katolske Ungdoms-Klubber. Og uden at kunne garantere for, at Svarene helt dækker Situationen, tror vi dog, de giver et Indtryk af Helheden. De, vi spurgte, var i Alderen mellem 15 og 23 Aar, og der var Skolebørn, unge Haandværkere, Arbejdere og Kontorfolk iblandt. — Hvad læser I? spurgte vi en halv Snes Medlemmer, og her er et Udpluk af Svarene:

Den 16-aarige *Ane From Norring*: Jeg holder meget af Forfatteren *Hans Martins* Bøger; særlig Romanen »Frigjort«, og jeg synes ogsaa godt om historiske Romaner. Men jeg læser aldrig de kulørte Ugeblade — jeg synes, det er noget Sprøjt!

Den 22-aarige *René Nielsen*: Min Yndlingsforfatter er *Cronin*. Desuden har jeg været glad for Bøger af *Louis Bromfield* og *Børge Janssen*, og en af de bedste Bøger, jeg har læst, er *Spillmanns* Roman »Et Offer for Skrifttemaalet«. Af Ugebladene foretrækker jeg »Dansk Familie-Blad«, ikke mindst *Inge Dams* Film-Kroniker, og »Hjemmet«. Jeg faldt engang over Bladet »Tempo«. Men det sker kun denne ene Gang. Jeg læser alt i »Katolsk Ugeblad«.

Den 20-aarige *Kaj Bølling*: Jeg er en stor Tilhænger af Kriminalromaner og af Rejsebeskrivelser, især naar det drejer sig om Asien og Afrika. Desuden læser jeg alt, hvad jeg kan faa fat paa om Teknik. Jeg læser ikke meget katolsk Litteratur. Jeg synes, det meste af, hvad man faar fat paa, er saa dødt og uinteressant.

Den 15-aarige *Bent Jensen*: Jeg læser helst Rejsebeskrivelser og historiske Romaner, især *Hugh Bensons*, og Bøger om Fysik og Kemi. Men jeg er ingen Tilhænger af Ugeblads-Litteratur i Almindelighed.

Hemingway og Storm P.

Den 20-aarige *Sven Pehrson*: Jeg foretrækker al god amerikansk Litteratur, i Særdeleshed Bøger af *Erlery Queen* og *Hemingway* — den sidste er lidt skrap, men underholdende! Desuden kan jeg lide *Cronins* Bøger, og min danske Yndlingsforfatter er *Storm Petersen*. De kulørte Ugeblade er jeg vokset fra, men falder jeg over et en Gang imellem, kikker jeg i det.

Den 15-aarige *Inge Rasmussen*: Den Tid, jeg faar tilovers fra Lektierne, bruger jeg til Kærlighedsromaner og Ungpigebøger — desuden kan jeg lide *Cronin* og *Alexander Dumas*, for ikke at tale om *H. C. Andersen*. Jeg kan ogsaa godt lide nogle af Ugebladene, f. Eks. »Hjemmet« og »Skipper Skræk«.

Den 23-aarige *Anna Christiansen*: Jeg læser, hvad jeg faar i Hænderne. Og noget af det, jeg synes

bedst om, er *Cronins* og *Hans Martins* Bøger, *Knights Bog* »Men dette frem for alt«, og Ugeblade som »Familie-Journalen« og »Hjemmet«. Jeg har ogsaa læst en enkelt *Morten-Korch*-Roman, men den var lidt for idyllisk. Jeg læser ikke noget videre katolsk Litteratur. Hvad er der egentlig at faa fat paa?

Den 21-aarige *Agnes Zollfrank*: Jeg kan bedst lide moderne Litteratur, og i Særdeleshed Bøger af *Cronin*. Jeg synes ogsaa udmærket om Søstrene *Angela* og *Daphne de Mauriers* Bøger »Den evige Fred« og »Rebecca«, *Hans Martins* »Tidevand« og *Wlewelyn's* »Grøn var min Barndoms Dal« for ikke at tale om *Hans Fallada* »Hackendahl giver sig ikke«. Jeg har læst baade *Deeping* og *Anna Baadsgaard*, men de var et Nummer for sødligge for mig. Jeg synes mægtig godt om *Hugh Bensons* Bøger.

Cronin er i Kurs

Den 23-aarige *Arthur Caspersen*: Jeg læser sjældent noget, men naar jeg endelig har Tid, foretrækker jeg »Katolsk Ugeblad«, og Forfattere som *Hall Caine* og *Hugh Benson*, men i Særdeleshed Bøger om Stilhistorie. Det hører med til mit Fag, jeg er Snedker.

Den 17-aarige *Ruth Wiemer Poulsen*: Jeg bryder mig ikke om »Katolsk Ugeblad«, det er ikke videre underholdende, men af Ugeblade i Almindelighed foretrækker jeg »Hjemmet« og »Familie-Journalen«. Mine Yndlingsforfattere er *Hall Caine*, *Cronin*, *Johanne Korch* og *Ingeborg Vollquartz*. Desuden kan jeg lide Rejsebeskrivelser.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Henvendelser bedes venligst
rettet til CENTRAL 1868

Undervisning i KLAVER og ORGEL

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

Den 17-aarige *Knud Winkel*: Jeg læser alt, hvad jeg falder over, undtagen katolsk Litteratur, som jeg ikke falder over noget videre af, bortset fra *Chesterton*. Tre af mine Yndlingsforfattere er *Woodhouse*, *Cronin* og *Hans Martin*. Desuden kan jeg lide *Inge Dams* Film-Kroniker i »Dansk Familie-Blad«, og Rejse-kildringer.

Svarene vilde falde noget anderleds ud, hvis det havde drejet sig om unge katolske Landboere. De har gennemgaende ikke Adgang til saa megen Litteratur, og det, de faar fat i, er fortrinsvis Ugeblade og Avisernes Søndags-Tillæg. Men der er Grund til at lægge Mærke til et og andet i de unge katolske *Byboeres* Svar. Enten læser de, »hvad de falder over«. Eller ogsaa gaar de gennemgaende først og fremmest efter, hvad der er underholdende, og flere af dem affærdiger den katolske Litteratur med den Motivering, at den ikke er underholdende nok. Det er karakteristisk, at saa mange har valgt *Cronin* som Yndlingsforfatter — han er først og fremmest en Fortæller, der forstaar at fængsle. Det samme gælder *Hans Martin*, men i hans

Tilfælde er der Grund til at være mindre begejstret over *Sympatien* — de Synspunkter, han docerer, f. Eks. i sin Bog »Frigjort«, er alt andet end velegnede til at udruste en ung til Tilværelsen. For ham er alt den store Meningsløshed.

Er vi for lidet forretningsmæssige?

Et vigtigt Led i den katolske Aktion maa være at give den katolske Ungdom Lejlighed til at læse Litteratur, der gavner den. Men er vi ikke paa det Punkt et godt Stykke bagude herhjemme endnu? *Father Martindale* er i sin Tid her i Bladet kommet til et lignende Resultat. Han finder de danske Metoder altfor lidet forretningsmæssige, naar det gælder om at udbrede katolsk Litteratur. Eftersom Ungdommen fortrinsvis læser, hvad den falder over, vilde det være nærliggende at gøre noget for, at den faldt over underholdende og god, katolsk Litteratur! At der endnu ikke herhjemme er blomstret noget imponerende Antal populære katolske Fortæller-Talenter frem, det er vi forholdsvis uskyldige i. Men for det første var det maaske Uagen værd at tænke efter, om disse

Talenter ikke allerede findes i Svøb og burde vove sig frem paa Arenaen. For det andet er det sikkert paa Tide, der dels bliver oversat mere af den gode og underholdende *udenlandske* Litteratur, som allerede findes, og dels gjort et mere effektivt Arbejde end hidtil for at gøre den katolske Ungdom bekendt med de Romaner i denne Genre, som allerede er oversat! Tiden er kostbar!

-sen.

Paa Grund af
Pladsmangel
er Ugens
Pennevenne-Breve
udsat til næste
Nummer!

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

C. Gerlach & Søn's Eff.

W. Deleuran

Edsvoren Messevinsleverandør

Fredericia

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys
af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER
København

Bønnens Apostolat

Intentioner for Marts Maaned: Foreningerne, der læger sig af Krigens Ofre. — De katolske unge, der lever spredt blandt Hedninger.

Sakramentskirken

Mand. 1. Marts Kl. 20 Menighedsnøde. Sognepræst *Knud Ballin: Det kristne Ægteskab* (m. Lysbill. og Grammofonmusik). Billetter à 75 Øre købes i Forvejen. (Sukker medbringes). Torsd. 4. Marts Kl. 20 Birgittaforeningen.

Jesu Hjerte Kirke

Sønd. 28. Febr. Kl. 8½ Fælleskommunion for Immaculatakongr. Mandag 1. Marts Kl. 20 unge Mænds Kongr. Tirsd. 2. Marts Kl. 16½ og 20 Møde for Immaculatakongr. Torsd. 4. Marts Mændenes Kongr. Fred. 5. Marts Kl. 6 Sonekommunion.

St. Mariæ Kirke

Sønd. 28. Febr. Kl. 19½ De unges Fastelavnstest. Onsd. 3. Marts Kl. 19½ Kongr. for Damer.

St. Antoni Kirke

Fred. 5. Marts Kl. 20 Jesu Hjerte Andagt. Samme Aften holder Sognets Spejdere Fest i »Karnappen« (se Spejdernes Annonce).

St. Andreas Kirke

Tirsd. 2. Marts K. U. K.s Fastelavnstest. Fred. 5. Marts. Tilbedelse fra 8 Messen til Andagten Kl. 19½.

Hvidovre

Paa Grund af den nye Køreplan for Rutebiler er *Messen i Hvidovre* indtil videre Kl. 9 (ikke 9,30).

Rutebilerne kører om Søndagen: fra Toftegaardsplads 8,45 ad Vigerslev Allé og ankommer 8,58; fra Flaskekroen 8,07 ad Gl. Køgevej og ankommer 8,27; fra Kapellet 9,57 ad Vigerslev Allé til Toftegaardsplads; fra Kapellet 10,28 ad Gl. Køgevej til Toftegaardsplads.

Aarhus Opland

Søndag den 28. Februar:

Odder: Kl. 10¼ (Komm. 9¼).

St. Dominikus' 3. Orden

Møde Onsd. 3. Marts Kl. 8.

Sygeplejerske-Forbundet

Fredag den 26. Februar Kl. 20 pr. Møde paa St. Josefs Hospital, Griffenfeldtsvej 44. Pastor Ballin: Heltmod og Kristentro. Foredrag med Lysbilleder. Derefter Lysprocession i Kirken. Frit Samvær og Afslutning.

Elisabethforeningen

afholder ordinær Generalforsamling Tirsdag d. 9. Marts Kl. 15 hos St. Josefsøstrene, Østerbrogade 7 D.

Dagsorden:

1. Sekretæren aflægger Beretning.
2. Kassereren fremlægger det reviderede Regnskab.
3. Valg af Styrelsesmedlemmer. Sekretær og Kasserer gaar af efter Tur.
4. Valg af Suppleanter og Revisor.
5. Eventuelt.

København, d. 16. Febr. 1943.

Styrelsen.

Velgørenhedsmatinée

til Fordel for Vincentsøstrene i Helsingør afholdes Sønd. 4. April (Lætare Søndag) Kl. 15½ i Stenogade 4. Velvillig Medvirkning af Kgl. Hofpianistinde Frk. *Johanne Stockmarr*, Kgl. Skuespillerinde *Bodil Ipsen*, Koncertsangerinde *Helga Weeke* m. fl. Billetter à Kr. 3 og Kr. 2 faas hos de katolske Boghandlere og hos Pater C. C. Martindale paa Rygaard.

Katolsk Børnehjælpsdag

Smaa katolske forældreløse og vanskeligt stillede Børn kommer i Dag og beder os alle om Hjælp. Elisabethforeningen vil gerne træde til, det er jo dens Formaal, men Tiden er vanskelig og Midlerne er smaa. Kom og derfor til Hjælp! Kom og aflæg Elisabethforeningens Basar et Besøg Palmesøndag d. 18. April i Bredgade 69, 1., o. G. Basaren er aaben hele Søndagen fra 9—7 og Mandag til Kl. 3.

Bordene bugner af smukke, nyttige Ting og vor indbydende Restaurant er velkendt.

Gaver modtages med Tak hver Dag hos undertegnede.

Fru A. Osterhammel,
Frederiksberggade 54, 3.

Frk. A. Stråtbocker,
Jægersborg Allé 19, Charlottenlund.

»Drengestreger«

I Absalon Trop afholder Fred. 5. Marts Kl. 19—24 sin aarlige Fest i »Karnappen«. Medvirkende er Koncertsanger Eddie Russel og Refrainsangerinde Inger André, Walther Bødkers Orkester samt Tropens egne Ulveunger og Spejdere. Aftenen har faaet Navnet »Drengestreger«, saa den bliver munter. Billetter à 2 Kr. (Børn og nuværende Spejdere 1,50 Kr.) faas hos Spejderne og paa Tlf. Bella 1700.

Aarhus K. U. K.

Fred. 5. Marts Kl. 20 sidste Diskussionsaften om Pavestolen og Arbejderspørgsmaalet. Præsident Salazar, Portugal.

Ungdommen i St. Mariae Sogn afholder stor Fastelavnstest

Søndag d. 28. Februar 1943 Kl. 19,00 pr. i Menighedssalen, Jens Jessensvej 7.

Af Programmet fremhæves bl. a.: Kaffebord. Underholdning af bl. a.: *Bent Westh-Hansen* (Tryllekunstner), *Nelly Ellyton* (Causeri), *Claude Aebischer* (muntre Historier), *Grethe Mortensen* (Mundharmonika) og meget andet. —

Tøndeslagning, Servering af Pølser, Musik, Overraskelser, Spøg og Skæmt. —

Deltagelse koster 1 Krone, som erlægges selve Aftenen. Sognets Unge indbydes til at deltage — tag Venner og Bekendte med — det bliver en Aften med den helt rigtige Stemning — vi tør love paa Forhaand, at alle nok skal komme til at more sig!

SANKT ANSGARS

Boghandel

Bredgade 67 . Palæ 4777

Jehovas Vidner

Den protestantiske Præst, Svend Borregaard belyser i et objektivt og interessant Skrift denne Sekt, der særlig har rettet sit Had mod Møderkirken.

Jehovas Vidner Kr. 0,75.

Nedsatte Bøger

som endnu ikke er udsolgt:

Schindler, Liturgi I-II Kr. 9,50
Schindler, Det rene Væld Kr. 1,00.
Schindler, Jomfru Maria Kr. 0,75.
Beskow, D. kostb. Perles Gl.

Kr. 1,00.

Johner, Gregoriansk Koral Kr. 1,50.

Tysk Litteratur

Augustin, Bekenntnisse, indb.

Kr. 5,20

Berve, Griechische Geschichte,

I Del Kr. 13,75, II Del Kr. 17,35.

Bopp, Christlicher Edelmut

Kr. 5,20.

Bremond, Das wesentliche Gebet,

heftet Kr. 9,35

Doering, Christliche Symbole

Kr. 6,80.

Dörfler, Als Mutter noch lebte

Kr. 6,00.

Ebner, Wort und Liebe, heft.

Kr. 7,75.

Eisenhofer, Grundriss der katolischen Liturgik, indb.

Kr. 5,45.

Emonds, Glaube und Symbol

Kr. 7,65.

Feuerer, Unsere Kirche im Kommen, indb.

Kr. 7,75.

Protestantisk Usikkerhed overfor Morallæren

Dr. phil. *Søren Holm* har i en Kronik i »Berlingske Aftenavis« (19/2 43) skrevet om »Kampen om Kristendommen«. Det viser sig ret snart, at han med Kristendommen mener den hjemlige Kristendom. Til Trods for, at han i denne Artikel gaar til Felts imod en Hang til det sekteriske hos hjemlige Teologer*), er han i Virkeligheden i den Henseende selv sekterisk. (Men det er vel for meget forlangt, at en Lutheraner skal bringes til at indse, at Lutheranisme er Sekteriskhed). Iøvrigt kommer han med nogle meget træffende Bemærkninger, bl. a. om den Skræk for Etiken, som møder ham i de studerende Teologers Lejr.

Vi vil benytte Lejligheden til at gøre opmærksom paa, at denne Skræk for Etiken ikke er af nogen ny Dato, og at den er en nødvendig Konsekvens af Luthers Underminering af det kristne Moral-Begreb. Hans store Krise, der forberedte ham til

*) Han skriver: »Det er Grundkætteriet indenfor Kristendommen at nægte dens Universalisme, at nægte, at den har Bud til alle Mennesker, og hævde, at visse Menneskegrupper er ringere end andre.«

at blive »Reformator«, førte ham til den Opfattelse, at Mennesket ikke kan andet end at synde. »Alt, hvad Mennesket gør, er Synd«. Og hermed har han da savet den Gren over, som Moralen sad paa.

Hvis Menneskene ikke kan andet end at synde, kan man ikke gaa i Rette med dem, fordi de gør det.

Dette lutherske Standpunkt opstilles gerne som Modsætning til den katolske »Gerning-Kristendom«, idet man mener, at den katolske Kirke tillægger Gerningerne i sig selv — uden Naaden — Værdi. Dette er forkert. Men at man forlængst i den protestantiske Verden efterhaanden er naaet tilbage til katolsk Moralopfattelse, giver Dr. phil. *Søren Holm* i ovennævnte Artikel et nyt Bevis paa, idet han skriver: »Man har virkelig Lyst til at spørge om, hvad Kristendom egentlig skal gøre godt for, hvis den ikke skal bruges til det virkelige Liv og omsættes i Gerning.«

Men Grunden til, at den stærke og ubøjelige katolske Moral er blevet erstattet med en meget elastisk Etik er uden Tvivl Afskaffelsen af Autoriteten. Man har givet Afkald paa Petri Nøgler, og derfor kan Kirken (den lutherske) hverken binde eller løse.

Er det mon ikke ogsaa en Frugt af Protestantismen, at man kan opleve det ejendommelige Fænomen, som *Carl Jørgensens* Bog »To Bud« er. Denne Lægepsykolog prøver paa at opstille to Moralbud, som alle Mennesker kan blive enige om. De to Bud er saaledes bestemt:

1. Den Handling, man finder forkastelig, maa man ikke selv begaa, og

2. den Handling, man finder rigtig, skal man selv søge at udføre.

Der er intet at indvende imod disse to Bud, ud over dette: Hvis man ikke tror paa Gud, vil man — naar det er meget svært — næppe føle sig bundet af dem. Og hvis man tror paa Gud, vil man spørge: Hvad kræver Gud af mig?

Det er overmaade naivt at antage, at der skulde kunne eksistere nogen Moral uden Religionen, d. v. s. den Religion, som paa Guds Vegne kan fastslaa, hvad der er Synd og hvad ikke.

En af Grundene til, hvorfor Protestanter bliver Katolikker, er den, at de vil vide klar Besked om, hvad Gud forlanger af dem, og dernæst fordi de har faaet Øje paa de store Hjælpemidler til at gennemføre Moralens Krav: Skriftemaal, Absolution og Kommunion.

C. B.

FASTEBESTEMMELSER

FOR

AARET 1943

Paa Grund af Krigen gives der atter i Aar en særlig vidtstrakt Dispens for Faste- og Abstinenspligten, saaledes at der kun fastes to Dage I indeværende Aar, nemlig Askeonsdag og Langfredag. Abstinenspligten indskrænker til Askeonsdag samt til alle Aarets Fredage. Onsdage og Lørdage i Tamper-tiderne er altsaa hverken Faste- eller Abstinensdage.

Det er dog en Selvfølge, at vi altid skal give Bodden den Plads, der tilkommer den i vort Liv som kristne Mennesker, og da særligt i Fastetiden. Det er ikke alle, der kan faste eller paalægge sig de Bodsøvelser, som tidligere var gængse i Kristenheden, men alle kan være med til at lindre den aandelige og legemlige Nød, der omgiver os. Lad Apostlen Jakobs Formaning være os en en Ledetraad gennem Fastetiden (Jacob II, 14-17): Hvad gavner det, mine Brødre, om nogen siger, han har Tro, men ikke har Gerninger? Mon Troen kan frelse ham? Dersom en Broder eller Søster er nøgen og fattes den daglige Føde, og en af eder siger til dem: Gaar bort i Frød, varmer eder og mætter eder, men I ikke giver dem det, som hører til Legemets Nødtørft, hvad gavner det? Ligesaa er ogsaa Troen, dersom den ikke har Gerningen, død i sig selv«. Og Paulus (Rom. XIV, 2, 5 og 6): »Enhver af os være sin Næste til Behag til det gode, til Opbyggelse«. Og »Udholdenhedens og Trøstens Gud give eder at være enig indbyrdes, som Kristus Jesus vil det, for at I eendragtigt med een Mund kunne prise Gud og Vor Herre Jesu Kristi Fader«.

I. Enhver bør ifølge gammel Skik i Fastetiden efter Evne bidrage med en Almisse til Vikariatets kirkelige Institutioner. Denne Almisse nedlægges i de Bøsser, som med Paaskrift Fastealmsse vil være at anbringe bekvemt og synligt i alle Kirker og Kapeller. Straks efter Fastetidens Ophør indsendes Beløbene til Vikariatet. Hvis nogen ikke er i Stand til at yde en saadan Almisse, bør vedkommende hver Søndag i Fastetiden bede en Bøn for Kirkens Anliggender.

II. FASTEBUDET foreskriver, at der paa Fastedage kun maa spises eet solidt Maaltid, eet mindre, samt om Morgenen en Smule Brød til Morgendrikken.

III. ABSTINENSBUDET forbyder paa Abstinensdage Nydelsen af Kød, men ikke af Kødsuppe samt Retter, hvortil Flæsk, Fedt eller Blod er benyttet, og som kun i uvæsentlig Grad indeholder Dele af Kød. Disse Retter saavel som Kødsuppe er dog forbudt paa Langfredag.

IV. I alle Sognekirker skal der i Fastetiden boldes en særlig ugentlig Fasteandagt med

Prædiken om fundamentale Trossandheder. Andagterne skal slutte med sakramental Velsignelse.

V. I den lukkede Tid fra Askeonsdag til Paaskedag og i Advent maa højtidelige Bryllupper (Messebryllupper) ikke finde Sted. I Fastetiden bør de troende ogsaa afholde sig fra Dans og fra Deltagelse i støjende offentlig Forlystelse.

VI. Tidsrummet for Opfyldelsen af Kirkens Bud om Modtagelse af Paaskekommunionen fastsættes fra Passions søndag til Kristi Himmelfarts Dag, og for Katolikker, som har særlig langt til Kirke, til 2. Pinsedag. De troende bør opfylde denne Paaskepligt i deres Sognekirke; hvis de modtager Paaskekommunionen i en anden Kirke, bør de give deres Sognepræst Underretning derom.

Disse Fastebestemmelser skal oplæses i alle Vikariatets Kirker og Kapeller.

København, den 26. Februar 1943.

✠ THEODOR SUHR
Apostolisk Vikar

Disse Fastebestemmelser vil ikke blive tilsendt de Herrer Præster i Særtryk
Vikariatets Sekretariat.

Hvorfor vi blev Katolikker

Endog anti-katolsk Propaganda kan være til Velsignelse — den blev dog for en jubilerende Konvertits Vedkommende suppleret af Højskoleforedrag og grundig Undervisning.

Da jeg, ca. 8 Aar gammel, tabte en Ting, som jeg vidste var meget værdifuld for min Mor, gik jeg dybt bedrøvet ind i en Gadedør, knælede ned og bad inderligt om at finde den igen. Og jeg fandt den!

Religiøs af Natur kom denne Bønhørelse til at betyde meget for mig.

Jeg kom senere til at gaa i Søndagsskole i »Frelsens Hær«. Dette i Forbindelse med Samtaler med min Mor, (der var religiøs, men paa en egen spekulativ Maade) hvor hun fortalte mig meget om andre Trossamfund og om Teosofien, der betød en Del for hende, bevirkede, at jeg tidligt udvikledes i religiøs Henseende. Saaledes lovede jeg Gud en Gang at blive hans Præst: et Løfte, jeg dog aldrig har kunnet opfylde.

Mit første Kendskab til den katolske Tro fik jeg, som sikkert de fleste Katolikker, ved Læsning af Skrifter, der var rettede imod den katolske Lære. Men selv paa denne Maade lærte jeg en Del om katolsk Praxis.

Da jeg ca. 30 Aar gammel kom til Danmark, (jeg er svenskfødt) og lærte min Hustru at kende, fulgte jeg hende ofte til Kirke og til Foredrag paa Katolsk Højskole. Et Foredrag af Pastor Olrik om »Ligklædet i Turin« foranledigede en Samtale med ham. Det blev til flere Samtaler, der efterhaanden udviklede sig til regulær Undervisning, som dog blev afbrudt af hans Sibiriensrejse.

Undervisningen blev fortsat hos afdøde Pastor Slump. Efter et Aars Undervisning og flittig Læsning af katolske Forfattere, især Johs. Jørgensen, var jeg

forlængst blevet overbevist om den katolske Tros Sandhed. Men Pastor Slump var en meget omhyggelig Lærer. Først efter 1½ Aars Undervisning gav han mig Lov til at blive optaget i Kirken.

At jeg skulde bevare min Barntro senere hen i Livet uden at være Katolik, er mere end tvivlsomt. Og jeg er derfor fuld af Taknemmelighed mod Kirken, Præsterne og mine Trosfæller for alt det, jeg har kunnet øse af i de forløbne 25 Aar siden min Konversion.

Jeg mener at burde tilføje en Tak til »Frelsens Hær«, der saa omsorgsfuldt plejede den lille Trosspire i min Barndom hos mig. Jeg blev ikke, som man den Gang haabede, Medlem af »Hæren«, men vel Medlem af den store kristne Hær, vi dog alle tilhører: Guds Hær.

Iwan Jørgensen.

En ung Mand fra Vestkysten beretter i Telegramstil om de Indtryk, der fik ham til at gøre Skridtet over til den katolske Kirke.

Kirkens Skønhed, maaske nærmere betegnet Gudstjenesternes. En from og ivrig, ung Katoliks (Konvertits) opofrende Hjælp og Vejledning og ikke mindst Forbøn.

Dernæst efter de første famlende og halvt generte Skridt ad Kirkestien, Bøger, katolske Bøger. Her skal blot nævnes den for mig mest betydningsfulde: Peter Schindler: »Katolicismen«. Og saa en Dag paa en ensom Tur en mærkelig indre Oplevelse af at være kommet til Sandheden og ikke kunne andet end følge den.

Konsekvensen heraf blev Undervisning hos en from og klog Jesuitpater, katolsk Praxis efter Evne og Optagelse i den hellige Kirke.

Til Paaske er det 7 Aar siden, jeg som 27—28-aarig gjorde de første Skridt, og omkring Ad-

ventstid kan jeg fejre 7 Aars »Jubilæum«. Et Jubilæum vel værd at fejre. Kun den, der har staaet udenfor Kirken, ved for Alvor, hvilken kostelig Gave Gud skænker det Menneske, der faar Lov til at komme indenfor og blive optaget i den store, katolske Familie — Guds Familie.
Benedikt.

Et Hjem, der er præget af den katolske Atmosfære, kan virke som Ledestjerne for søgende Sjæle. Det erfarede en Overrettsagførerfrue. Hun fortæller følgende:

Mit første Møde med den katolske Kirke fandt Sted i Vinteren 1928—29, da jeg, som 18-aarig ung Pige, som Pensionær kom til at bo hos en katolsk Dame.

Gennem de 3—4 Maaneder mit Ophold varede, mærkede jeg daglig den katolske Atmosfære, der prægede dette Hjem. Uden direkte Paavirkning øvede denne Dame ved sin Fromhed og sin stærke Tro en Tiltrækning paa mig, som jeg aldrig glemte.

Ydermere havde jeg Lejlighed til at læse Johannes Jørgensens Livsskildring: Mit Livs Legende. Den opfyldte mig helt. En lille Bog, som Johannes Jørgensen tit nævner og citerer, nemlig Kristi Efterfølgelse af Thomas af Kempis gjorde ogsaa et dybt Indtryk paa mig ved sin store Fromhed.

8 Aar senere, da jeg havde været gift i 5 Aar og var blevet Mor til 3 Børn, kom Nødvendigheden af at overgive mit Liv i Guds Hænder meget stærkt frem, og efter en Del Tøven tog jeg Skridtet henimod den katolske Kirke og blev efter godt 9 Maaneders Undervisning optaget i Kirken den 3. April 1939.

Jeg mindes Dagen fuld af Taknemmelighed og Lykke.

Til Slut vil jeg gerne fremhæve, hvad der for mig har været af afgørende Betydning indenfor den katolske Kirke.

1. Vi har en tilbedende Kirke med Jesus Kristus virkelig til Stede i det hellige Sakramente — lige nyt og vidunderligt hver

Gang vi overværer den hellige Messe.

2. Skriftemaalet i den katolske Kirke er til uvurderlig Hjælp og Støtte i vort daglige Liv.

3. Den katolske Troslære er en logisk Tankerække, saaledes at vi kan overbevise os om dens Rigtighed ad Forstandens Vej.

Elisabeth Kemp.

Den gamle Landsbypræst

Oversat fra Tysk

Fuldmaanen stod højt paa Himlen; som uendelige Slør flød Lyset hen over Højderne, og den hvide, snedækte Jord straaledede i Millioner af Sne Korn og Iskrystaller, saa hele Landet saa ud, som var det iklædt et diamantbesat Brudeslør. Vinden havde rejst sig og fejede gennem Højskoven, saa det knagede i de stivfrosne Grene. Hen over Skovbunden brusede Vinden og udslettede ethvert Mærke af Fugles og Dyrs Fødder som med en mægtig Fejekost, og det tonede gennem Skoven som af tusinde Orgelstemmer.

Nede ved Skovbrynet laa en ensom Tyrolerlandsby i Slummer; derfra førte Bjergdale i forskellige Retninger, kantede af vilde, forrevne Klipper med evig Is og Sne. Her og der skinnede Maanelyset paa en Landsbykirkes Spir, og fra Kirketaarnet hørtes Taarnurets Slag, den eneste Lyd udover Vindens og Bjergbækkens Brusen.

I den lille, fattige Landsby var der mørkt i Husene, ikke en Lysstraaletittede ud fra de smaa, skæve Vinduer, kun fra Kirken saas et svagt Skær; det var den evige Lampe ved Højalteret, der mindede den ensomme Vandrer om Guds evige Tilstedeværelse i den stille, hvide Hostie.

I den nær Kirken liggende lave og uanselige Præstegaard var der endnu Lys i et Vindue paa 1. Sal. Den ældgamle Sognepræst havde længe ikke været ved sin fulde Kraft, derfor brændte et lille Natlys i hans Stue, saa han altid kunde finde sig tilrette, hvis noget uventet skulde støde til.

Saa længe man kunde huske tilbage, havde han været Sogne-

præst i den lille, afsidesliggende Bjerglandsby, og mange af Landsbyens Beboere var blevet gamle sammen med ham. Nu var han over de firs, og intet Under, at Livets Lampe syntes at tære paa den sidste Smule Olie; derfor bad Landsbyens Beboere daglig efter Rosenkransen og saa et Fadervor for deres gamle Sjælehyrde; thi han gjorde aldrig noget Menneske Fortræd, men altid kun det gode og havde prædiket saa godt, som han nu kunde. Han havde besøgt de syge og begravet de døde, døbt Børnene og viet de unge Ægtepar; han var blevet eet med Landsbyen og dens Beboere igennem lange, lange Aar.

Svært maatte det have været for saadan en studeret Mand at skulle tilbringe hele sit Liv fjernt fra Verden, her i denne lille, forarmede Bjergby, hvor Livet syntes at staa fuldkomment stille, kun at skulle omgaas plumpe, uvidende Bønder og holde sine Prædikener i den jævne Stil, som var nødvendig, for at Tilhørerne skulde kunne følge hans Tanker. Meget Husgeraad var der ikke i det lille Studereværelse. Ved Langvæggen stod en simpel Seng med brogede Puder, i et Hjørne et udskaaret Krucifiks med en Bedeskammel foran. Ved den murede Kakkellov stod en gammel Lænestol betrukket med sort Læder, som viste mange Aars Slid, og hvor Indmaden posedede ud af det ituslidte Skind. Et raat sammentømret Bord var rykket hen til Vinduet, det var dækket med en ren, men grov Dug; endnu laa der Brød derpaa fra Aftensmaaltidet. Der ved Siden af stod en Sølvkalk

fyldt til Randen med blodrød Vin. En lille Staalampe med mathvid Skærm var stillet paa et Hjørne af Bordet og fyldte Værelset med et svagt Lys. En lav Kiste til Klæder fuldstændiggjorde Bohavet sammen med en Række gamle, tykke Bøger paa en Væghylde.

Den gamle Præst var endnu ikke gaaet til Ro. Han sad i Lænestolen ved Ovnens og havde dækket et gammelt Tæppe over de frysende Ben. Sparsomt, snehvidt Haar dækkede hans Hoved, og Ryggen var dybt bøjet under Aarenes Vægt. Den gamle Præsts Ansigt var fuldt af Rynker og Furer, men udstraaledede hin Godhed og Sjælefred, som kun et langt og gudfrygtigt Liv kan skabe. Den gamle Herre havde endnu ikke kunnet beslutte sig til at gaa til Ro, skønt det var langt ud paa Natten. I Lænestolen sad man ogsaa saa behageligt, selvom Ovnens længst var bleven kold, men at sidde faldt den gamle Præst ulige lettere end at ligge, da følte han ikke saa meget den trykkende Aandenød, som i længere Tid havde plaget ham saa slemt.

I Aften kunde han dog ikke finde Søvn selv i Lænestolen. Der gik saa mange Ting gennem hans Hovede, og han følte sig dog saa svag som kun sjældent. Naar der blæste et Vindpust gennem Stuen, syntes han, det maatte kunne blæse ham om, saa ringe Modstandskraft havde han. Gennem Stuens eneste Vindue faldt Maanelyset og spillede om det prægtige Sølvbæger paa Bordet, der tog sig mærkeligt ud i de beskedne Omgivelser. Det var vel ogsaa det værdifuldeste, den gamle Præst ejede; hans Sognebørn havde foræret ham det paa hans halvtreds-aarige Præstebubilæum. Kun paa høje Festsdage blev det taget frem af sit Gemme; men hvorfor det egentlig i Dag stod paa Bordet kunde den gamle Præst ikke rigtigt forklare sig, for det var kun en almindelig Hverdag. Allerede fra tidlig Morgen havde den gamle Herre følt sig saa højtideligt tilmødt, som om denne Dag vilde bringe ham et eller andet særligt Besøg, der ikke indtraf

hver Dag. Derfor havde han ogsaa dækket Bordet med Husets bedste Dug.

Et Besøg ventede han i hvert Fald og ventede det med Længsel. Hans Efterfølger var blevet udnævnt, og en Skrivelse fra det biskoppelige Kancelli havde meddelt, at Efterfølgeren snart vilde indtræffe. Selv vilde han da kunne trække sig tilbage fra alle Embedets Forpligtelser og Møje og tilbringe Tiden i sin lille Stue med Læsning, og hvad nu ellers kunde hjælpe ham til at faa Tiden til at gaa, indtil Herren kaldte ham hjem. Som Gud vilde det. De to Værelser i Stueetagen var forlængst gjort rede til at modtage den nye Præst, men en Smule nysgerrig var han dog nu efter at se, hvordan hans Efterfølger saa ud.

Og forøvrigt var der saa meget, han havde at tale med den nye Præst om: Embedet og Menigheden; der var jo her i denne indesluttede Bjergegn en egen Befolkning, som man kun efter aarelangt Bekendtskab kom til at forstaa. De var saamænd alle brave og gode Mennesker, men stejle og mutte af Natur, og en ung og ukendt Præst kunde, uden selv at ville eller ane det, komme til at støde disse Mennesker og derved gøre sit Ophold blandt dem helt umuligt, ligesom Menighedslivet derigennem kunde tage Skade.

Og saa var der en frisk Grav paa Kirkegaarden, som han gerne vilde bede sin Efterfølger pleje og tage sig af, naar han nu selv, og det følte han stærkt, snart vilde blive begravet paa den samme Kirkegaard midt mellem alle sine afdøde Sognebørn. Det var en ældgammel Kvindes Grav, omtrent saa gammel som han selv, den gamle Terese, som var død og begravet for to Maaneder siden. Paa en taaget Efteraarsmorgen havde han selv meddelt den gamle Kone Dødssakramenterne. Det havde kun været en lille Begravelse, og mange havde nærmest følt en vis Forbavselse ved at opdage, at den gamle Terese først nu var død, saa glemt var hun af Omverdenen. Da man

bragte den raat sammentømrede Kiste til Kirkegaarden, og den gamle Præst, saaledes som det her var Skik og Brug, havde modtaget Ligfølget ved Kirkegaardslaagen, var han saa bevæget, at de klare Taarer trillede ned ad de furede Kinder.

Fra den Dag gik Erindringen tilbage til den fjerne Ungdomstid, og denne Erindringstraad spandt den gamle Mand nu videre, mens han sad her i sin Lænestol i den kolde Vinternat. Langt tilbage maatte han gaa med sine Tanker, til en Tid, da det næsten forekom ham, at det var en andens og ikke hans egen Ungdomstid, han tænkte paa.

Den gamle Præst havde engang villet være alt andet end Præst. Som femtenaarig Dreng havde han begyndt sit Studium, hjulpet frem af en Kreds af Sognets Mænd, som saa, hvilke Evner der boede i den fattige, men velbegavede Dreng. Da han havde gennemgaaet Gymnasiet og stod for at skulle vælge sit Studium, var han allerede en Mand, som havde dannet sig sin Mening om Verden og Menneskene, og hele hans Hu stod til at studere Naturvidenskab og med Tiden blive Professor. Paa sine Vandringer i Bjergene var hans Sind blevet opladt for Naturen og dens Vidundere, og det stod for ham, som om Naturen og dens Kræfter var det eneste attraaværdige Studium. Men her var han kommet kønt op at køre med de Folk, som hidtil havde bekostet hans Uddannelse. Han var jo dog blevet sat til Bøgerne, for at de kunde berømme sig af at have ladet en ung Mand uddanne til Præst og ved denne gode Gerning have fortjent sig en Løn i Himmelen, og nu havde han altsaa belønnet dem med at fylde sit Hoved med saadanne hedenske Tanker om Naturvidenskab og vilde være Professor, saadan en Fyr, som i sin Opblæsthed vilde indbilde baade sig selv og andre, at det var Naturen og ikke Gud, som regerede Verden, og som vel tilsidst vilde ende med at tilbøde selve Djævelen. Disse Fordomme havde det vist sig umuligt at besej-

re, og Studenten saa sig stillet mellem Valget at blive Præst eller at miste enhver Understøttelse.

Endnu en Magt var kommen ind i hans Liv, Kærligheden. De havde jo været Nabobørn, han og Terese. Paa de ensomme Gaarde oppe i Bjergene havde begge deres Forældre levet, og han og Terese havde leget sammen Dagen lang. Nu var han igen kommen hjem, ikke længe som et Barn, men som en høj, veludviklet ung Mand, og havde genfundet sin Barndomsveninde som en voksen, smuk ung Pige, saa det var jo kun naturligt, at de to igen fulgtes ad paa Vandringer i den vidunderlige Bjergegn, og paa disse Ture havde han udviklet sine Meninger og Fremtidsplaner for hende. Det var paa en saadan Tur en solgylden Dag højt oppe i Bjergene, hvor Svalerne ved deres Ankomst og Afrejse altid holdt Hvil. Da slyngede to Pigearme sig om hans Hals, og et sitrende Pigelegeme trykkede sig ind mod hans. To Par Læber forenedes, og de gamle, men evigt unge Ord klang med Jubel ud i den klare Bjergluft.

Men unge Hjerters Drømme er som Spindelvæv, der kan sønderrives af selv den svageste Modstand; de var atter bleven skilt fra hinanden, og han havde maattet vandre den Vej, hvortil han havde været bestemt fra Barneaarene. Om han havde manglet Mod til at sætte sin Vilje igennem, saa han hellere havde villet gaa Tiggergang gennem Livet end at lade sig skille fra hende, eller om hans Pligtfølelse mod sine Velgørere havde voldt ham Samvittighedskvaler, det vidste den gamle Præst nu ikke selv ret mere. Kun et Billede stod endnu frisk i hans Erindring: hvorledes han en Efteraarsdag paa det samme Sted maatte tage Afsked med Terese. Hun klyngede sig igen til ham og hulkede som en dødsdømt ... Lev vel aa ... lev vel. Og han steg alene ned fra Bjergene for at fortsætte det afbrudte Studium og blive Præst.

(sluttes næste Uge)

Det materielle er ikke nok

I Fastetiden bliver Kirken ved med at gentage den 50. Salme, »Miserere« (og vi gjorde allesammen vel i at gentage den hver Dag). I den beder vi Gud om at give os »den nye, rette Aand«. Erkender vi da oprigtigt, at vor »Aand«, vor nuværende vanlige Sindstilstand, vore Sympatier og Antipatier og vore Maader at dømme og vurdere paa, trænger til at ændres i Retning af noget bedre? Og kan vi finde Tegn paa, at det samme bliver erkendt i det offentlige Liv? Ja, vi maa indrømme, at vi hører (endogsaa detaljeret) om Planer, der skal ændre de menneskelige Kaar, Arbejdernes Forhold og Folkeslagenes Skæbne til det bedre. Fornylig skete det omhyggeligt i Sir William Beveridges Plan, og jeg kender ingen i hele Verden, som er bedre kvalificeret til at tale om *det*, som han talte om. Men *hvad* talte han om?

Nøjsom Komfort

Enhver Borgers rimelige Velstand fra Vuggen til Graven. Udmærket. Det er præcis, hvad Leo XIII mente, da han sagde, at alle menneskelige Væsner havde *retfærdigt Krav* paa at leve i »nøjsom Komfort«. Men var det alt, hvad Paven sagde? Aldeles ikke. Jeg citerer nu en Bemærkning og et Svar, som faldt i et andet Land. Den første Taler sagde: »Vi ønsker ved vor økonomiske Planlæggelse at sikre os, at ingen menneskelig Skabning nogetsteds i Verden lider Mangel.« Hvortil en ledende Forretningsmand svarede, at *han* bestemt ikke agtede at hjælpe med til, at en Bunke Niggere efter Krigen skulde have et Krus Mælk om Dagen. Dette grove Svar betød for det første, at en Forretning i det ene Land ikke havde Ansvar for Folk i andre Lande eller af andre Racer. Og det betød desuden, at en Forretning har Profitten som eneste Formaal. Vi kan være enige om, at dette

er den »gamle« Aand, og den er forkert. Det er den, der har fremkaldt alle Krige, og den vil blive ved med at fremkalde Krige — eller skal jeg sige *Krig*? For hvis der ikke fødes »den nye, rette Aand« i os, vil vi faa en ny Krig (eller en Række Borgerkrige) efter denne, men jeg kan ikke tro, at Europa overlever det. En Krig til i Europa — og det er ude med os allesammen.

Man kan ikke slaas med en Pude

Jeg kan nævne et Eksempel til. Jeg talte en Dag med en Søofficer og anførte Eksempler paa, hvad jeg anser for oprørende Behandling af Skibsbesætninger — sommetider paa »Luk-sus«-Skibe, tilhørende de berømteste Rederier. Jeg sagde: »Hvis jeg nu skrev til Aviserne om det?« Han svarede: »De vilde ikke faa det trykt.« Jeg sagde, at jeg nok kunde faa det optaget i bestemte Blade. Han svarede: »Kun i Blade, som ikke betyder noget for den offentlige Mening.« Jeg sagde: »Hvis jeg saa holdt et Foredrag om det i den største Sal i den største By — og nævnedes Navne.« Han svarede: »Maaske De vilde faa et høfligt — meget høfligt — Brev fra Rederne, hvori de takkede Dem for at have henledt Opmærksomheden paa Sagen ... og saa vilde den Sag være endt. Maaske De endda kunde faa Sagen omtalt i Parlamentet. Og saa vilde den Potte være ude.« Jeg sagde, at det vilde den ikke være. Jeg vilde gerne slaa mine Knoer til Blods ved at slaa min Næve i saa mange skyldige Ansigter, jeg kunde faa fat i. Han svarede: »De vilde ikke faa blodige Knoer. Man faar ikke blodige Knoer af at slaa løs paa en Pude ... Velopdragen Høflighed vil besejre Dem.« Vi maa derfor indrømme, at slette Mennesker høfligt eller brutalt kan besejre alle, der angriber dem, naar blot de er rige nok og (derfor) mægtige nok.«

Er det materielle nok?

Men meget vigtigere end Svaret var den første Udtalelse: »Ingen skal lide *Mangel*.« Hvad vil det nu sige? Svaret lyder i Almindelighed: »Hjælp til svangre Kvinder. Børnenes Ernæring. Undervisning. Arbejde. Aldersrente. Sømmelig Begravelse. Fritid og Tidsfordriv. Hjælp under Sygdom.« Naturligvis. Det hører allesammen med til den »nøjsomme Komfort«. Men savner — eller behøver — Menneskenaturen ikke noget andet? Som Kristne mener vi, at den gør det. Før vi højlydt forkynder (paa alle de Maader, der staar os aabne), at den *gør* det, opfylder vi ikke vor Pligt som Kristi Efterfølgere med Ansvar for alle Mennesker.

Materialisternes Skæbne

I Løbet af det sidste Slægtled har vi lært to gigantiske Kendsgerninger — og har vi ikke lært dem, vil vi aldrig kunne lære; saa ligger Sløret over vore Hjerter og kan ikke »sønderrives fra øverst til nederst«. Men vi *vil* ikke indrømme, at det ikke kan sønderrives. Vi *vil* ikke indrømme, at selve vor Synsnerve er blevet ødelagt — at vort Hjerte er haabløst forstenet — at vor Forstand for steds er blindet. Den første Kendsgerning er den, at Menneskenaturen *aldrig* stilles tilfreds af det, som kun er materielt. Naar det kommer til Stykket burde vi have lært dette af hver enkelt Civilisations Historie. For Tusinder af Aar siden erklærede den hellige Forfatter, at »Øjet mættes ikke af at se og Øret ikke af at høre.« Den berømteste Digter hos de gamle Grækere, der antages at have været saa livsglade og »naturlige«, spurgte: »Hvad er Mennesket?« og han svarede: »Skyggen af en Drøm.« Salmisten og selve Job vidste bedre Besked. Men faktisk er det, at Materialisten enten er en svag Karakter — og saa bliver han Pessimist, en Slave og (hvis han ejer *dette* langt uhyggeligere Mod) en Selvmorder. Hele Folkeslag kan saaledes blive slappe, passive og

forsvinde helt. Eller ogsaa er Materialisten af stærkere Natur, og da han altid trænger til »mere«, bliver han en Tyrann, Genstand for almindeligt Had, og hvis han plager sine ulykkelige Ofre til Vanvid, bliver han selv myrdet. Ogsaa dette kan forekomme i Folkeslagenes store Verden.

Totalt Kristenliv

Men hvad er da den aandelige Bestanddel, som Mennesker trænger til? Som Katolikker véd vi det udmærket godt, og vi skal ikke gentage det her. Fasten er den rette Tid til at opvække en dyb, dyb Smerte over, at vi Kristne og Katolikker har været saa lidet trofaste imod vor Tro; vi har ladet den aandelige Del af vort Liv blive saa svag, selv naar vi ikke direkte har syndet imod den. Askeonsdags store Ceremoni lader os ikke være i Tvivl om dette, og det er et uberegneligt Tab for os, hvis vi forsømmer denne Ceremoni. Jeg kunde endogsaa kalde det en Fare for os, for hvis vi med Vilje forsømmer noget, som Kirken anser for rigtigt, røber vi en vis Foragt for det, og det er farligt at foragte, hvad Kirken sætter højt.

I Epistlen til 1. Fastesøndag er St. Paulus forfærdelig eftertrykkelig: »Vi formaner eder — hav ikke modtaget Guds Naade forgæves! Gud siger: »I det velbehagelige Øjeblik vil jeg høre dig; paa Frelsens Dag vil jeg hjælpe dig.« Men NU er det det velbehagelige Øjeblik; NU er det Frelsens Dag.« Og han fortsætter med at skildre, hvordan det totale Kristenliv burde være, og han faar os til at rødme fra Isse til Fodsaal, naar vi forstaar, hvilken svag og bleg Udgave af dette vort eget Liv er.

Det svære Bud

Og for ikke at dette totale Syn skal tage Modet fra os, gaar han i Epistlen til 2. Søndag (og til den 3.) over til et enkelt Omraade — den legemlige Kyskhed. Det er (om jeg saa maa sige) det »groveste« Omraade af Mo-

ralen, fordi de aandelige Synder maaske trænger dybere ind i Sjælen, men er langt vanskeligere at diagnosticere eller være sikker paa — det er f. Eks. ikke altid let at bedømme vor Stolt-hed, Indbildskhed og Forfængelighed eller at se med Foragt paa vor almindelige Verdslighed — den indbildske Person vil altid kunne finde Argumenter til at godtgøre, at han ikke er indbildsk. Men den Mand eller Kvinde, som er skyldig i seksuelle Synder, er ikke i Tvivl om, hvad der er blevet gjort eller ønsket gjort. Jeg siger ikke, at Kø-dets Synder er lette at behandle. Til min lille Bog om dette Emne valgte jeg med Vilje Titlen »Det svære Bud«, og mange har skrevet til mig for at sige: »Selve det, at De indrømmer, at det er »svært«, har været en umaadelig Hjælp for mig. Jeg taber Modet, naar jeg blot bliver dadlet for mine Synder, og det ikke bliver indrømmet, hvor svært det er for mig — med mit Temperament og i mine Omgivelser.«

Naar vi nægter, at Synden er Synd

Men det forfærdelige er, at vi i den moderne ikke-katolske Verden finder saa mange, der ikke vil indrømme, at seksuelle Synder overhovedet er Synder. Unge Mænd i Danmark og England har overfor mig erklæret med Bestemthed, at »den Slags Ting betyder ikke noget«. Ja, de har endogsaa udtalt, at en vis Episode, de berettede om, var »saa uskyldig« — der var en, som sagde »saa aandelig«! Lad mig sige det ganske ligefremt. Hvis ikke vi Mænd og Kvinder bevidst træner vore Legemer til at sige Nej til, hvad de gerne vilde have i mindre vigtige Sager, saa er vi ikke i Stand til at øve Kontrol med dem i de vigtige Sager — og saa vil vi komme til at opfinde hykleriske Undskyldninger for ikke at øve Kontrol — og saa vil vore Samvittigheder sløves i den Grad, at vi ikke føler os skyldige i Hykleri, fordi vi er blevet ude af

(sluttes Side 154)

URBI ET ORBI

Ærkebiskoppen af New York, Mons. Spellman, har siden sin Ankomst til Rom i forrige Uge, været tre Gange i Audiens hos den hellige Fader. — Mandag efter Sexagesima overbragte den nyudnævnte italienske Ambassadør ved Vatikanet, tidligere Udenrigsminister Grev Ciano, sine Akkreditiver. Den italienske Presse understreger Betydningen af Cianos Udnævnelse til Ambassadør ved Pavestolen og fremhæver, at Ciano er blevet anbragt paa »Italiens vigtigste diplomatiske Udenrigspost«.

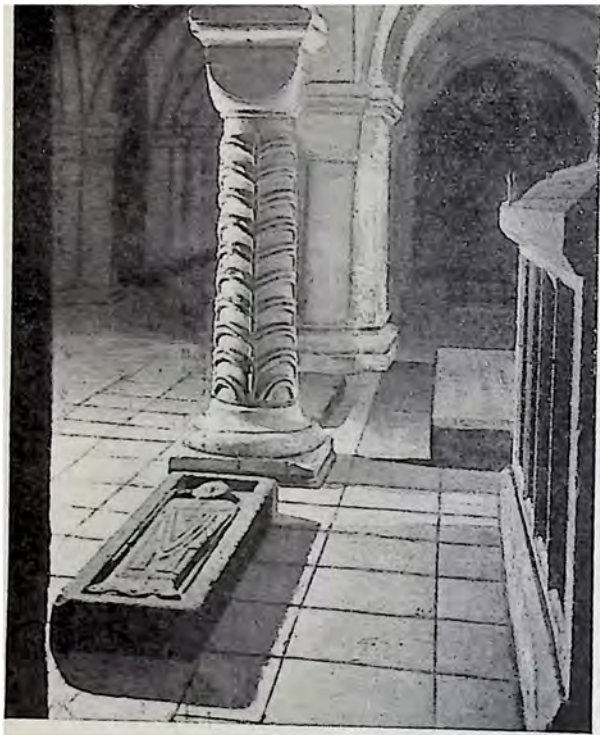
Den engelske Kirkes Primas, Ærkebiskoppen af Westminster, Kardinal Arthur Hinsley, er alvorligt syg og har modtaget den sidste Salvelse. Kardinalen, der nyder stor Anseelse i vide Kredse Verden over, er 77 Aar gammel og modtog Kardinalshatten af Pave Pius XI i December 1937. En tiltagende Hjerter-svaghed gennem de senere Aar har dog ikke formaaet at hindre den aldrende Prælat i at udfolde en nærmest forbløffende Virksomhed, der har været medvirkende til at hans Navn er blevet kendt ogsaa udover Storbritanniens Grænser.

Biskoppen af Münster, Grev von Galen, har — som meddelt i sidste Uge — udsendt et Hyrdebrev, hvori den fremragende tyske Kirkefyrste redegør for den kristne Opfattelse af Ægteskabet og Familien. Efter at have fremhævet det kristne Ægteskabs Uopløselighed — Kirken kender ikke til Ægteskab paa Prøve, udtalte Biskop von Galen, at det kristne Ægteskab bygger paa sjælelig og legemlig Sundhed, selv om det materielle Grundlag ej heller maa lades ude af Betragtning; ikke mindre vigtigt er det imidlertid, at de to Parter er enige i Troen. Derfor er det af saa afgørende Betydning, at Ungdommens moralske Opdragelse er i Orden — og her har vor Tid sin store Brist. Legemlig og aandelig Sundhed maa følges Side om Side, en aandelig og legemlig sund Ungdom kan alene skabe en sund kristen Fremtid.

Ifølge Meddelelser fra Cairo har den stedfortrædende apostoliske Delegat i Ægypten, Mons. Hughes, aflagt Besøg hos tyske og italienske Krigsfanger i Ægypten.

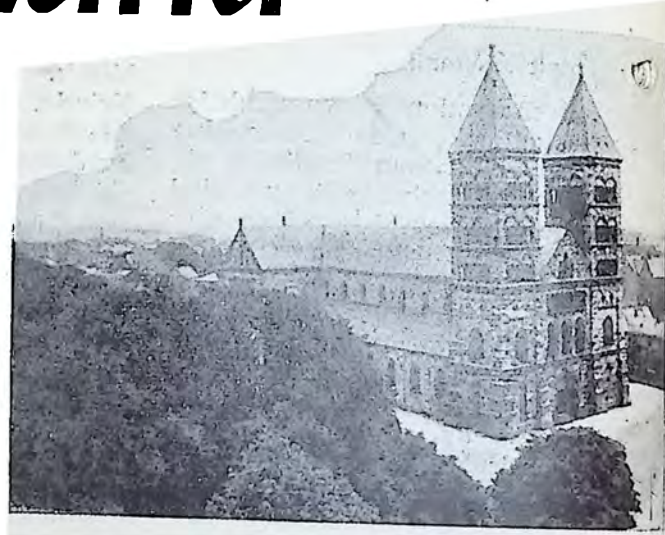
Nordens Domkirker

Lund

↑ I Krypten — Domkirkens ældste Del — hviler Bisper og Stormænd fra Lunds Glansperiode

↑ Et Kig gennem den skønne Krypt

↑ Højalteret i Krypten — der indviedes til Johannes Døberen i 1123

Eskil, der i 1145 kom til at indvie Højalteret i den statelige Domkirke til Jomfru Marias og Sct. Laurentius' Ære. Samtidig er sikkert Korsarmene bygget og noget senere er Skibet, der oprindeligt var anlagt som en Pillebasilika med fladt Loft, ændret saaledes, at det fik Hvalv. Til Slut, formentlig under Ærkebiskop Absalon, er de to imponerende Taarne rejst. Domkirken er opført af Sandsten, paavirket baade af nord-italiensk og tysk-rhinsk Kunst; de fleste af de dekorative Sandstensskulpturer, hvormed den er smykket rigere end nogen anden gammel dansk Kirke, er i udpræget lombardisk Stil; Apsiden hører til det smukkeste og fineste, som middelalderlig dansk Arkitektur har frembragt.

I Middelalderen er der foretaget adskillige Ombygninger og Restaureringer, hvorved Kirken bl. a. omskabtes paa ny i romansk Form, men rigtignok ikke uden at tabe noget af sin historiske Værdi.

Det værdifuldeste ved Lunde-Domen er sikkert Krypten, hvor saa mange Stormænd har fundet

Sluttet Side 155

Nordens Rom

Metropolis Daniae, Danmarks Hovedstad, var en Benævnelse, som i den tidlige Middelalder hyppigt anvendtes for at betegne Lunds særlige Stilling blandt Danmarks Byer. I Lund residerede Danmarks Ærkebiskop eller Metropolit, som i sin Egenskab af apostolisk Legat

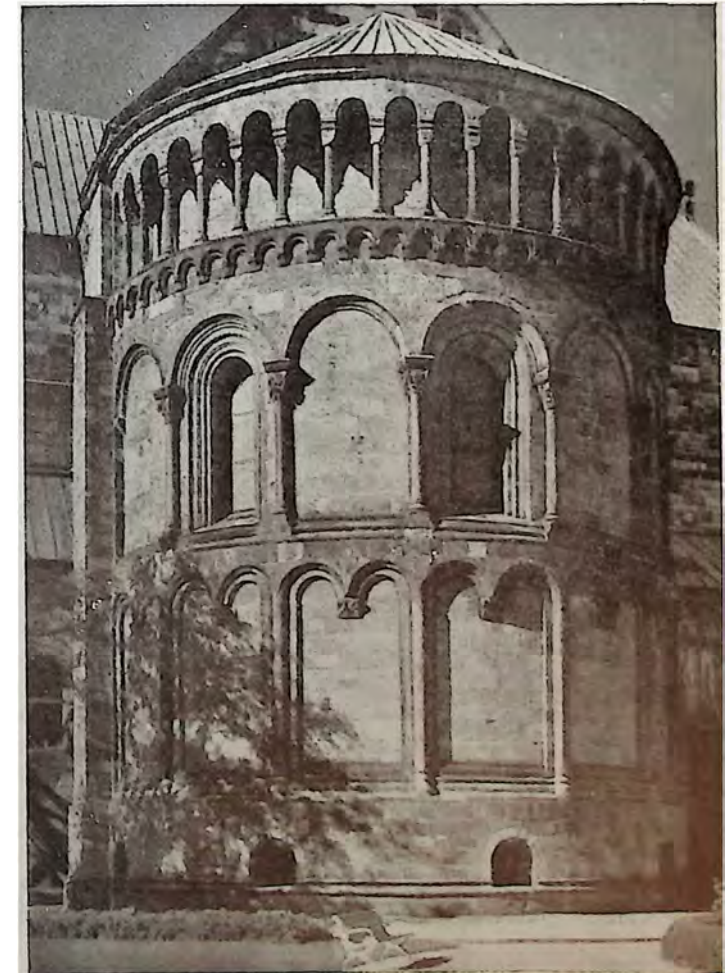
tillige udøvede Primatet over Sverige. Under hele sin middelalderlige Storhedstid var Lund ogsaa i høj Grad præget af det kirkelige Liv; foruden Domkirken Sct. Laurentius, og den dermed forbundne Klosterstiftelse, fandtes der i Middelalderen ikke mindre end 26 Kir-

ker, deraf syv i Forbindelse med et Kloster.

Byen Lund skriver sig fra henimod Vikingetidens Slutning, og der findes adskillige Grunde til at antage, at den er anlagt af Englands Erobrer, Knud den Store, som endnu i 1019—1035 bar Danmarks Krone. Grundlæggeren havde valgt den mest centrale Del af Egnen, i Nærheden af Arendal, hvor Skaaningerne plejede at samles til Landsting. I 1060 ophævede Sven Estridsøn Byen til Rang og Værdighed af Bispesæde, og dermed var det første Skridt gjort paa Vejen til den lysende Stilling, som Lund skulde komme til at indtage under Middelalderens følgende Aarhundreder. Endnu større Betydning fik imidlertid den selvstændighed, at Knud den Helliges Snes Aar senere, i 1085, lagde Grunden til Domkirken og stiftede Laurentiusklosteret, som tilsluttede sig denne. Gennem storslaaede kongelige Donationer fik Domkir-

ken en betydelig Formue, der lidt efter lidt øgedes saaledes, at den blev den rigeste Kirke i Danmark. Højdepunktet i denne Udvikling naaedes omkring Aar 1200, da den danske Kirke udskiltes fra Ærkebispesædet i Hamburg-Bremen, og Norden blev en selvstændig Kirkeprovins, den største i Europa, og Asger valgte til Ærkebisp i Lund. Senere udskiltes Norge og Sverige ganske vist som selvstændige Bispesæder, men Lund beholdt dog Primatet over Sverige. Det tog mange Aar at rejse den statelige Domkirke. Da Knud den Hellige lagde Grunden, havde man her i Norden kun ringe Erfaring i at rejse Bygningværker af saa stort Format. Blandt Bygmestrene taltes derfor sikkert adskillige Udlændinge. Knuds Byggeplaner udvikledes betydeligt af Ærkebiskop Asger, der imidlertid ikke naaede at se Kirken færdig; Højalteret i Krypten kunde han dog indvie i 1123. Det blev hans Efterfølger,

Tekst og Fotos:
Svenska Turist-föreningen

↑ Domkirkens pragtfulde Apsis, der kan staa Maal med de skønneste Indenfor Vesterledens romanske Arkitektur

Stand til at skelne mellem godt og ondt — og derfor er blevet ringere end menneskelige. Denne Skelnen hører nemlig Menneskenaturen til, og der behøves kun lidt Opdragelse for at blive klar over, *hvad* der er godt, og *hvad* der er ondt.

Æresord og Ægteskab

Det er desuden klart, at hvis ikke unge Mænd og Piger faar lært at vinde Sejr over deres Legemer før Ægteskabet, vil de ikke have Kontrol over sig selv i Ægteskabet; saa saare deres Instinkt vækkes, bliver de nødt til at følge det. Saa længe de er gift, vil de uden Tøven praktiske Børnebegrænsning, og uden Tøven vil de søge Skilsmisse i samme Øjeblik, de drages bort. En Mand sagde for nylig til mig (naturligvis halvt ironisk): »Det Ægteskab har været en Succes. Det har allerede været tre Aar«. Jeg sagde: »Jeg væmmes ved alt dette med lette Skilsmisser, ja med Skilsmisser overhovedet. Rent bortset fra Religionen saa har de to Mennesker givet hinanden deres Æresord«. »Aa«, sagde han (og denne Gang mente han det fuldt ud) »jeg er da selv den eneste, der kan bedømme, hvad jeg mener, at Æren forlanger«. Javel — jeg aflægger altsaa et Løfte, mens jeg agter at bryde det, naar jeg »bedømmer«, at jeg maa gøre det. Udvid denne Tankegang til de internationale Forhold. Saa kan De ikke længere kritisere en Stat, der ensidigt bryder en gensidig Overenskomst, og heller ikke, naar den gør Løgnen til sit Redskab. Men, undskyld mig, at jeg minder Dem om det — det kristne Ægteskab er *væsentligt* en »permanent Overenskomst«. Hvis jeg derfor, naar jeg »gifter mig«, *ikke* agter at indgaa en permanent, men kun en tidsbegrænset Pagt, saa er jeg slet ikke gift. Og sikkert er »Ægteskabet« for mange Mennesker i vor Tid kun en officiel Tilladelse til en Tids Samliv uden at udsætte sig for Omgivelsernes Kritik. Dette er ikke Ægteskab,

men noget, der fører til Familiens og dermed til Samfundets Ødelæggelse. Hvor noget saadant er blevet det normale, har Samfundet ingen Fremtid.

Maatte derfor min Faste i det ringeste begynde med at »kue mit Legeme og holde det i Ave« (1. Kor. 9,27), og naar St. Paulus tilføjer »for at jeg ikke, efter at have prædiket for andre, selv

skal blive forkastet«, saa kan vi huske, at vi som Katolikker virkelig prædiker for andre og følgelig har saa meget des større et Ansvar. Et daarligt Eksempel, der gives af Katolikker, er værre end noget andet daarligt Eksempel, og en »Skilsmisse« efterfulgt af »Gengifte« er blandt Katolikker den værste Uhyrlighed af alle og et Frafald i Gerning om ikke i Tro.

C. C. Martindale, S. J.

En kræsen Æstetiker

om katolske Skribenter

Vi er mange, for hvem Johannes Jørgensen blev Vejen til Moderkirken, men mon vi ikke ogsaa er en Del, som har faaet vor Indføring i Poesien ved ham? Tænker vi egentlig til daglig over, hvilken Lykke det er at eje hans skønne Digte, et uforgængeligt Vidnesbyrd om den Selvfølgelighed, hvormed en katolsk Jordbund bærer ogsaa Kunstens og Kulturens Blomster og Frugter ...

Den Jørgensenske Syntese af Digtning og Religion har forekommet mange uden for Kirken uforstaaelig og mistænkelig. Man glædes derfor over i *Kai Friis Møllers* nylig udkomne Essaysamling »Skribenter og Bøger« (Gyldendal) at møde en fin Litteraturkenders uforbeholdne Anerkendelse baade af J. J.s Katolicisme og hans Lyrik. Friis Møller vender sig mod »den filistrøse Fordom, vilkaarligt at sondre imellem Mennesket og Kunstneren, imellem den danske Digter og den romerske Katolik«. »Det er en almindelig yndet Indvending imod Johannes Jørgensens Katolicisme«, fortsætter han, »at hans Omvendelse fra først af skal have været udelukkende æstetisk begrundet«. Det er ganske vist en Anke, der pudsigt nok aldrig fremsættes fra religiøs Side, men kun af Æste-

tikere! Friis Møller vil dog ikke benægte Muligheden af, at Digteren ad denne Vej blev draget ind i Kristendommen; men for ham er det afgørende, at J. J. af den Sandhed, der for ham er den evige, har formaaet at skabe en ny og varig Skønhed. Jørgensens Lyrik er det ukrænkelige *sanctum sanctorum* inden for hans Forfatterskab, en Hemmelighed for bestandig imellem Digteren og hans Landsmænd; ikke et eneste Digt findes der imellem, som ikke er værdt at bevare. Hos Friis Møller hører man ikke det sædvanlige beklagende Suk over, hvad Digteren kunde have ydet, hvis han blot ikke var blevet Katolik ... tværtimod: »han naar sin højeste kunstneriske Fuldkommenhed i den religiøse Bekendelse af en Længsel, der ikke længere flakker som den antike Romers frem og tilbage mellem Rom og Bajæ, men stille som en Offerrøg stiler lige mod Himlen«.

Men der er ogsaa i Essaysamlingen andre Ting, som gør det forstaaeligt, at man har kunnet tale om Friis Møllers Forkærlighed for en Række »hyperkatolske« Skribenter, som et Blad skrev. I 1919, da Claudel kommer til Danmark, hylder han Diplomdigteren, hvis Værk »er saa personligt et Vidnesbyrd

som Evangelisternes«, og han interesserer sig levende for den aparte Jean Cocteau, som Maritain fik omvendt til Katolicismen. Flere Sider handler om Chesterton, ja, overalt i Bogen møder man hans Navn — »denne ufortrødne Dragedræber, der befrier mange inden for mit Slægtled«, bekender Forfatteren, en Befrielse fra den godtkøbs Fremskridtsfilosofi, som er ham saa vederstyggelig.

Reformationen og alt dens Væsen er Genstand for Friis Møllers dybeste Foragt. Med særlig Opmærksomhed læser man hans Protest mod »den protestantiske Myte« om den katolske Kirkes Kulturfjendtlighed: »Klostrene var dog... hele Middelalderen igennem Opbevaringsstederne for de antike Kulturtraditioners *disjecta membra*, og hvis Kirken var paa sin Post imod Renæssancens overmodige Dyrkere af Naturvidenskaberne, saa var det ikke altid bare paa Dogmernes Vegne, men tillige paa Visdommens, paa Velopdragenhedens, paa Kulturens. Oplysende i saa Henseende er det meget udkregne Tilfælde med Galilei, hvis rent formelle Lænestolsarrest hans Efterfølgere i det nitende Aarhundrede gjorde en

Blæst af, som var det et gribende Martyrium. Hvad Kirken havde at indvende imod Galilei var i Virkeligheden ikke, at han gik i Brechen for Kopernikus, men den massive Maade, paa hvilken han gjorde det, som var den kopernikanske Teori den endelige Sandhed om Tingene. Man foreslog ham, at han nøjedes med at anerkende den som en sandsynlig Hypotese — en Arbejdshypotese, som det hedder blandt Nutidens Videnskabsmænd — og kun fordi han pure afslog at indtage denne virkelige videnskabelige Holdning, idømte man ham nogle Dages Hefte, oven i Købet uden Tab af sine borgerlige Rettigheder som Medborger i det katolske *civitas Dei*«.

Det er ikke sandsynligt, at Kai Friis Møllers Grunde til disse Vurderinger er andre, end hvad man kan vente hos en kræsen Æstetiker, en Verdensmand, en overlegent dømmende Kritiker. Men han bekræfter os dog derved i, hvad vi i Forvejen ved om den katolske Kirke som Kulturens Kilde, og i en Tid, hvor Barbariet atter har rejst sig, bliver han vor Fælle i Kampen for Aandens Primat.

EN.

ke af Danmarks Historie uløseligt forbundet.

Katolsk Samaritterforening

Katolsk Samaritterforening holdt den 17. Febr. sin aarlige Generalforsamling i Højskolens Lokaler, Bredgade 67 A.

Af Formandens Beretning fremgik det, at Katolsk Samaritterforening nu tæller 49 Medlemmer (36 aktive og 13 passive). Der har været holdt udendørs og indendørs Øvelser, hvor Samaritterne har faaet Undervisning i Baareøvelse, Bindlægning og første Hjælp ved Ulykker og Sygdomstilfælde. Foreningens Læge Dr. med. Blixenkrone-Møller har ved Øvelserne holdt Kritik af de behandlede Tilfælde og holdt kortere Foredrag om de til Øvelserne knyttede Emner.

Foreningen har haft to Foredragsaftener. Pastor Geertz-Hansen har talt om Sygepleje i Middelalderen og Dr. med. Blixenkrone-Møller ledsagede en Film om Kraft, udlaant af Landsforeningen til Kræftens Bekæmpelse, med et meget interessant Foredrag.

Foreningen uddelte paa sin Stiftelsesfest i Maj, Røde Kors Emblem Nr 3 til de Medlemmer, der var mødt til $\frac{3}{4}$ af Øvelserne. Ved katolske Sammenkomster stilledes Samarittervagt, og lettere Sygdomstilfælde behandlede. Om enkeltvis ydet Nødhjælp indsendtes der Rapport. Ved Foreningens Samaritterkursus bestod 18 Deltagere Eksamen. Ved Dansk Røde Kors Velvilje kunde Foreningen sende en katolsk Husmoder paa en 14 Dages Ferie.

Der afleveredes 3 fuldt monterede Vandresenge til Dansk Røde Kors' Afd. for København og Omegn; de udlaanes paa Begæring af de katolske Menigheder til katolske Mødre.

Efter Formandens Beretning gik man over til Valg. Fru E. Jacobæus genvalgte som Formand. Fru Lilly Valeur-Fausbøll valgtes som Sekretær i Stedet for Hr. Børge Hjorth, der ikke ønskede Genvalg. Den øvrige Bestyrelse kom uforandret til at bestaa af: Næstformand: Frk. Langner-Jensen, Kasserer: Frk. Ella Starck, Depotforvalter: Hr. Svend Hansen. Til Suppleanter valgtes Frk. M. L. v. Jessen og Frk. Vibeke Lange og til Revisorer Frk. Bech-Hansen og Fru Brønderslev Hansen.

Efter Generalforsamlingen drøftedes Planerne for Foreningens Arbejde i Fremtiden. Der blev udtalt Haabet om, at alle katolske Samaritter maatte melde sig ind i Katolsk Samaritterforening, saa at Foreningen kan blive i Stand til at udvide og fortsætte Arbejdet paa at uddanne og dygtiggøre katolske Samaritter.

Foredrag af Biskoppen

I Teknologisk Instituts kulturelle Foredragsserie »Danmarks Arv og Gæld« holder *Biskop Suhr* paa Lørdag d. 6. ds. Kl. 20 Foredrag om »*Fra Ansgar til Absalon*«. Foredraget holdes i Teknologisk Instituts Festsal, Vester Farimagsgade 22. Adgangskort kan faas vederlagsfrit ved Henvendelse til Institutets Oplysningskontor, Central 8760. Medlemmer af »*Academicum Catholicum*« har Adgang ved Forevisning af Medlemskort.

Lund, Nordens Rom

(fortsat fra Side 153)

deres sidste Hvilested, og som iøvrigt er sluppet bedst gennem de talrige Ombygninger. En pragtfuld Sandstensarkofag betegner Stedet, hvor den sidste Ærkebiskop, Birger Gunnarsson hviler, og i 1833 fandt man Stedet, hvor Anders Sunesøn er blevet stedt til Hvile.

Domkirken og Lund hører uadskilleligt sammen. Høj og alvorlig hæver den sig over den lille skaanske Stad og gemmer indenfor sine gamle Mure Lunds værdifuldeste Minder. Dens Hvælv har hørt Lyden af baade Kongers og mægtige Prælaters Skridt, dens Mure har genlydt af Munkenes Sang, dens Klokker har ringet i Krig og Fred — med den er et ikke uvæsentligt Styk-

Liturgisk Kalender

Marts.

7. S. **Quinquagesima** (112); 2. (violett) Bøn: St. Thomas af Aquino (846).

8. M. St. Johannes af Gud (848). (hvid)

9. Ti. St. Francisca af Rom (848). (hvid)

10. O. **ASKEONSDAG** (117); 2. (violett) Bøn: 40 hellige Martyrer i Sebaste (849), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn (122); Fastens Præfation (516).

11. T. **Feria** (129); 2. Bøn: Om de (violett) helliges Forbøn (122), 3. For de levende og de døde (122); Fastens Præf. (516).

12. F. **Feria** (131); 2. Bøn: St. (violett) Gregor den Store (850), 3. Bøn: For Paven ([122]) i Anledning af Aarsdagen for Hs. Hellighed Pave Pius XII's Kroning (1939); Fastens Præfation (516). —

Eller:
(hvid) St. Gregor den Store (850); 2. Bøn: **Feria** (132), 3. Bøn: For Paven ([122]); Apostlenes Præfation (524); sidste Evangelium: **Feria** (134).

13. L. **Feria** (136); 2. Bøn: Om de (violett) helliges Forbøn (122), 3. Bøn: For de levende og de døde (122); Fastens Præf. (516).

14. S. 1. **Sondag i Fasten** (140). (violett)

*) **Askeonsdag** er Faste- og Abstinensdag.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.
Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller et hvert Postkontor.

Vore Spejdere

Som det fremgaar af Styrketallet pr. 1. Januar 1943 er Divisionen i stadig Vækst, idet den da talte 260 Spejdere og Ulve mod 224 pr. 1. Januar 1942. Det sidste Tegn paa Udvikling var Oprettelsen af en Ulveafdeling ved Sankt Therese Kirke, men ogsaa andre Planer vil træde ud i Virkeligheden, naar Tiden er inde. Løvrigt gælder det for hele Landet, at Tilgangen til Det Danske Spejderkorps er vokset, saaledes at det nu tæller ialt 13042 Medlemmer mod 11648 i 1942.

Der arbejdes energisk med Planlæggelsen af Divisionens Jubilæum, som efter alle Solemærker at dømme vil blive fejret Søndag den 11. April. Om Morgenens læses Levitmesse i Sankt Ansgars Kirke af Divisionskapellanen, og Hans Excellence Biskoppen vil prædike. Derefter vil følge en Appel for alle Spejdere og Ulve og saa Dagens øvrige Begivenheder, der bl. a. omfatter Arrangementet af et stort Festmøde. Ved denne Lejlighed glæder vi os til at se alle vore Spejdere og Ulves Forældre samt alle gamle Medlemmer og Venner af Divisionen.

I Absalon

slider vældigt i det i denne Tid, for at deres Tropsfest kan blive saa vellykket som muligt. Vi glæder os til at overvære deres »Drengestregere« og anden meget fine Underholdning i »Karnappen« Fredag d. 5. Marts.

Stasevang Turneringen

er Navnet paa den Konkurrence, som II Absalons Spejdere er gaaet i Gang med, og da den varer hele Foraaret, vil den i de kommende Maaneder i høj Grad komme til at præge Troppens Liv. Et Afsnit af Turneringen begyndte Søndag den 21. Februar og formede sig som en Konkurrence i praktiske Færdigheder. Det foregik i Terrænet omkring »Absalons Hus« i Stasevang. Naar Turneringens Resultat en Gang er gjort op, vil den vindende Patrulje faa en Standerplade til at sætte paa Patruljestanderen, og desuden vil hver Spejder i Patruljen som Præmie faa et Silvakompas. Der er altsaa noget at stræbe efter. AS.

Fra Sankt Clemens Trops Dagbog, Aarhus.

Ulvene hyler igen.

Siden der sidst var Meddelelser om Troppen her i Bladet, er den blevet forøget med en ny Afdeling, idet Ulveflokken den 1. November 1942 blev genoprettet under Frøken Norma Nissens Ledelse. Hendes Assistent er Frøken Erna Dudzinski. Arbejdet er nu i fuld Gang. Ulvene hyler igen.

Proprietæren blæser Reveille.

Spejderne har heller ikke ligget paa den lade Side. 7. September afholdt vi et meget krævende Natløb, der omsider sluttede hos Proprietær Bredholt paa Edelslund. Proprietæren har nu allerede flere Gange ladet os nyde godt af sin Gæstfrihed. Han blæste selv Reveillen. Bagefter højste vi det store Flag paa den høje Flagstang, og Tropskapellanen læste Messen i den store Stue. Det var forresten

BOGHYLDEN

	Kr.
Simon, Yves: Introduction a l'ontologie du connaitre. 236 pp.	6,00
Jolivet, Régis: Les sources de l'idealisme. 224 pp. ...	4,60
Lallemand, Marcel: La Transfini. Sa logique et sa métaphysique. 304 pp. ...	7,60
Hello, Henri: Conseils pour la direction des Œuvres de jeunesse. 280 pp.	3,60
Montier, Edward: L'Idéal college. 340 pp.	3,60
Vialatoux, Joseph: Morale et politique. Réflexions sur les études du P. de Broglie. 140 pp.	3,15
Valensin, Albert. S. J.: Les Exercices spirituels. Textes pontificaux annotés. 194 pp.	3,15
Lépicier, Cardinal: Le Miracle. Sa nature, ses lois, ses rapports avec l'ordre surnaturel. Traité philosophico-théologique. 574 pp.	5,00

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

VALD. FOERSON

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

første Gang, der blev læst Messe paa Gaarden.

Næste Gang bliver vi Dommere.

Troppens Skovmandspatrolje deltog i samme Maaned i Midtjydske Divisions Skovmandsøvelse i Egnen omkring Himmelbjerget. Det var ikke lette Opgaver, vore Skovmænd blev stillet overfor paa dette ca. 25 km lange Løb; men de gennemførte det med Glans. Der var dog nogen, der bagefter mente: Ih, næste Gang bliver vi Dommere!

Valg skal der ogsaa være.

I November afholdt Troppen sin aarlige Forældreaften, hvor de talstærkt fremmødte Forældre fik Beretning om Troppens Arbejde og valgte Tropsraadet for 1943. Ved et hyggeligt Kaffe bord underholdt Spejderne med Sketches og Sange. Derefter blev fremvist Filmen fra Sanct Thøgers Trop, de katolske Aalborgspejdere. Der var meget smukke Optagelser deri, der kunde lade det Ønske opstaa at faa en lignende Film om Sankt Clemens Trop.

Riddersnøre og Hæderstegn.

Troppen afholdt privat Nytaarsparade Nytaarsdag og deltog første Søndag i Januar i Aarhus-Kolonns Parade. Ved vor egen Parade talte Raadsmedlem Hr. Chr. Eriksen manende og opmuntrende til os. Ogsaa vor gamle Tropsfører Houlberg var mødt; han vilde ikke lade denne Lejlighed gaa fra sig til at ønske os et godt Nytaar og give os nogle Tanker med paa Vejen ind i det nye Aar. Som sædvanlig blev der foretaget Forfremmelser og uddelt Udmærkelser. Især bør vi præsentere de tre nye Ridderspejdere: De to Tropsassistenter *Knud Erik Houlberg* og *Bent Stellfeld* samt Skovmand *Henning Jensen*.

Ca. en Maaned senere blev desuden ved et Møde i en mindre Kreds Fru *Regitze Munthe* dekoreret med Korpsets Hæderstegn af Kolonnechefen, Brandchef Harald Møller. Fru Munthe har ærlig fortjent denne Udmærkelse. Lige fra Begyndelsen har hun vist Troppen den varmeste Interesse; altid kunde vi regne med hende, naar vi trængte til flittige Hænder eller ogsaa til mere ved et Arrangement. Udover det har hele Kolonnen nydt godt af hendes Interesse for Spejdersagen.

Kom til os!

Nu skal vi snart have vor 10 Aars Fødselsdagsfest, hvis Forholdene tillader det. Endnu er der Plads hos os baade i Troppen og i Flokken. Hvis der i Aarhus skulde være nogle Dreng, der kunde have lyst at blive Ulve eller Spejdere i Sct. Clemens Flok eller Trop, kan de blot henvende sig til en af Førerne eller til Tropskapellanen, hvor de kan faa alle Oplysninger. Indmeldelse sker hos Tropsfører

Ivar Dudzinski, Birkegade, og Flokfører Norma Nissen, Vesterbro-torv 8.

Til sidste Parade.

De første 10 Aar skulde ikke gaa, uden at en af vore Kammerater maatte stille til den sidste Parade. Mandag den 1. Februar døde efter en kort, men haard Sygdom vor yngste Ulveunge *Knud Noetzel*. Vi tager Del i hans Forældres og Søskendes Sorg; de har mistet en kær Søn og Broder, og vi har mistet en Kammerat, hvis Karakter og Evner lovede godt for Fremtiden. Men for os er jo »død« ikke helt »død«, og derfor siger vi »Knud, paa Gensyn«. Under Rekviem-Messen stod to Spejdere og to Ulve i Uniform Æresvagt til højre og venstre for Kisten og fulgte derefter med til Graven. *Scott.*

Academicum Catholicum

AARHUS

Fredag d. 12. Marts Kl. 20.

Studiekredsmøde i Præstegaarden. Emne: Karl Adam: »Das Wesen des Katholizismus«. Leder: Pater C. Lønskov S. J.

(Studiekredsen finder nu Sted hver anden og fjerde Fredag i Maaned. Næste Møde: d. 26. Marts).

KØBENHAVN

Søndag d. 7. Marts Kl. 9,30.

Akademikermesse i Klosterkirken paa Jagtvejen.

Bagefter kan man spise sin medbragte Mad hos St. Lioba Søstrene. Kaffe kan faas, men Sukker maa medbringes.

Onsdag d. 10. Marts Kl. 19,30.

(NB. Datoen er ændret af Hensyn til Ungdomsmødet i Borgernes Hus den 3. Marts). Ordinært Møde i Bredgade 67 A. Diskussion om »Aarsagerne til Frafald«. Indledere: Sognepræst *Cay Benzon*, Kommuelærerinde Frk. *Else Holst*, Redaktør *H. D. T. Kiærulff* og fhv. Skolebestyrer, Pater *P. Nøsen S. J.*

Onsdag d. 17. Marts Kl. 20 pr.

(NB. Dato og Klokket er ændrede). Studiekredsmøder i Bredgade 67 A. Studiekreds I. Emne: »Filosofiens Grundelementer«. Leder: Pater *H. Roos S. J.* — Studiekreds II. Emne: »Omstridte Kapitler i Kirkens Historie«. Leder: Pater *A. Otto S. J.*

Næste Gang: den 31. Marts.

Elisabethforeningens Basar

Til den forestaaende Basar Palmesøndag d. 18. April bliver den mindste Gave modtaget med Glæde af undertegnede Styrelse.

Alma Osterhammel,
Frederiksborggade 54, 3.
Fransiska Stralbøcker,
Jægersborg Allé 19, Charlottenlund.
Harriet Zimmermann,
Frederiksborggade 54, 3.

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Lørdag den 6. Marts Kl. 20 pr. i »Den røde Sal«, Stenosgade 4, afholder vi Fastelavnsfest. K. U. K.erne med samt deres Forældre er venligst indbudt til at deltage. Vi begynder med Fastelavnsunderholdning for de unge, »Hvad skjuler Urtepotten?« Derefter Tale af Pastor *Geertz-Hansen*. Kaffe bord à Kr. 0,60. Pakkefest. Enhver medbringer en Pakke til Værdi af mindst 50 Øre (den, der ikke medbringer Pakke, betaler 50 Øre i Bøde). Fællessange, Underholdning. Praktisk Arrangement Gruppe II. Afregning for Sct. Knuds Gilderne Kl. 19. Søndag 7. Marts Kl. 17—18 Tilbedelse i Jesu Hjerter Kirke.

Lørdag d. 13. Marts. Ingen »Ung Aften«.

Amager.

Lørdag d. 6. Fællesmøde: Politibetjent Frk. *Howitz* taler om »Nuværende problemer og den kristne Samvittighed«. Derefter Film. Det praktiske Arrangement: Gruppe I.

Lynghy,

afholder Fastelavnsfest i Gl. Børnely Lørdag d. 6. Marts Kl. 20 pr. Forskellig Underholdning, Tryllekunstner, Urtepotteslagning m. m. Paa Gensyn. *Bestyrelsen.*

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkeborfsgade 34-36
Tlf. 778 - 728

... EN lang RÆKKE

Institutioner med »Katolsk Ugeblad« og de katolske Forlag i Spidsen handler hos »Athene«, som gennem mange Aar har været Leverandør af Tryksager til den danske katolske Kirke

Athene

Svanemøsegårdsvej 4
København V
Central 11.313

• ANSGÅRS BOGHADEL • PAULUSKREDSEN • KATOLSK UGEBLAD • KATOLSK HØRSKOLE • SANKT ANTONI KIRKE • SANKT ANSGÅRS KIRKE • SAKRAMENTSKIRKEN • SANKT ANSGÅRS KIRKE • SANKT ANTONI KIRKE • DANMARKS KATOLISKE SYGENLEIERSKES FORBUND • DET APOSTOLISKE VIKARIAT • CENTRALSKOLEN • SANKT

Et Karneval

med en Baggrund

Hos Sct. Lioba-Søstrene paa Jagtvejen i København kunde man forleden overvære en ejendommelig Ceremoni. Ind i Salen — der var pyntet med kulørte Papir-Guirlander og pudserlige Tegninger — traadte to Rækker Pigespejdere, udstyret i fantastiske Gevanter. De satte sig i en Kreds paa Gulvet, og efter Tur rejste en eller to sig og optraadte for Kammeraterne.

Et Pigebarn med en hullet Kittel, hæftet sammen med Tøjklemmer, to forskellige Strømper paa Benene og Haaret i en syndig Uorden stod frem og vilde deklamere Vers. Men Manuskriptet var glemt hjemme, og hvad hun ellers havde Brug for var ogsaa glemt, og til sidst stod hun og saa ud, somom hun havde glemt sig selv.

— Sjuskedorte, raabte Tilskuerne i Kor, og den uheldige blev eftertrykkeligt pebet ud.

To smaa Pigespejdere begyndte i en rapmundet Diskussion at luften alle de Skandale-Historier, de til sammen havde oplevet for nylig.

— Sladrekælling, lød det omkring dem, og saa fik de samme ublide Medfart.

Paa samme Maade gik det en jammerlig Fremtoning med stor Forbinding om Hovedet og sorte Skygger under Øjnene. Hun beklagede sig over alle sine Daarligdomme og over, at ingen hvade tilstrækkelig ondt af hende. Hun var det typiske Pylrehovede, eller sagt med et fint Fremmedord: Hypokonder.

Endnu en lang Række personificerede Synder optraadte paa Skuepladsen: den morgengnavne, Ædedolken, Drukkenbolten, Læsehe-

sten, Pralhalsen, den pyntesyge, den kræsne osv. osv., allesammen udstyret med megen Opfindsomhed, og allesammen pebet hjerteligt ud efter endt Optræden.

Til sidst sprang hele Flokken op, og syngende af fuld Hals:

*Stuv, stuv væk,
Synder i en Sæk,
og hvis Sække ej vi ejer,
ned paa Baalet vi dem fejer,
brænd, brænd klart,
naa det var da rart.*

kastede de deres Forklædninger paa et indbildt Baal midt i Salen. Siden blev deres Anstrengelser belønnet med morsomme Lege og med at bide Bolle, en Konkurrence, der gaar ud paa at bide af hver sin Fastelavnssbolle, som hænger i en Snor, uden at tage Hænder eller Arme til Hjælp og prøve paa at

blive den, der først har sat Bollen til Livs.

Den mærkelige og underholdende Ceremoni er en Tradition, som Jeanne d'Arc-Troppens Fører, Kammerherreinde Garth-Grüner for et Par Aar siden har bragt ud i Livet, og den har i al sin Munterhed en alvorlig Baggrund, som gør den fortjent til at blive optaget af andre katolske Spejdertropper herhjemme. Den er en Genoplivelse af det religiøse sydlandske Karneval, som i de sydeuropæiske katolske Lande er en Optakt til Fastetiden. Det symboliserer, at Fastetiden skal bruges til at nedkæmpe Svagheder og daarlige Egenskaber — et ganske andet Begreb om Karneval, end vi i Almindelighed har herhjemme, hvor vi bare klæder os ud i et tilfældigt Fantasi-skrud og slaar Gækken løs. Jeanne d'Arc-Troppens Karneval er en god Idé. Den taaler at gøres efter.

-sen.

Et lille Udpluk af de personificerede Laster: bagest fra venstre en tykmaavet Ædedolk ifærd med at sætte en Bolle til Livs, en Pyntesyge med Vifte og overdaadig Haarpynt, og en Sjuskedorte. I forreste Række to Drukkenbolte og -til højre - et Pylrehoved, forsynet med stor Forbinding og Varmedunk

Spørgekasse

Fra Pennevenne-Klubben

Hvorfor saa mange Muhammedanere?

Tak for Deres udmærkede Svar paa mit Spørgsmaal, hvorvidt Muhammeds Aabenbaringer var ægte eller et Udslag af Sindssyge. Men kunde De ikke ogsaa venligst oplyse mig om, hvordan man skal forklare Muhammedanismens voldsomme og hurtige Udbredelse, og det, at den har holdt sig levende gennem Aarhundrederne, samt den Ildhu, hvorimod Muhammedanerne er parat til at gaa i Døden for deres Religion. Kan den trods alt dette være skabt paa et falsk Grundlag, naar det dog hedder i Skriften, at man skal kende et Træ paa Frugterne? J.

De ydre Grunde til Islams hurtige og kolossale Udbredelse er den hellige Krig til Udbredelse af Islam. Koranen lærer, at den, der falder i Kampen for Islam, kommer i Paradis, men den, der flygter, skal ende i Helvedes uendelige Ildsø. Koranen lærer desuden om Skæbnens Uafvendelighed: den, der er med i den vildeste Kamp, er ikke Døden nærmere end den, der sidder i sit Hjem. Hans Dødsstund kommer, naar Allahs Vilje fuldbyrdes.

De indre Grunde er: en primitiv og enkel Troslære, minimale moralske Krav, Eftergivenhed overfor lavere Lidenskaber, stor Tilpasningsevne, stor Tolerance overfor hedenske Skikke.

At Islam har holdt sig som en Verdensreligion, ligger for en stor Del i, at den i Tidernes Løb er blevet væsentlig omdannet.

At man skal kende et Træ paa Frugterne, er rigtigt. Studér Islams Historie i Fortid og Nutid. Det bekræfter i høj Grad denne Læresætning.

Betyder Drømme noget?

En kundskabsrig Katolik har hævdet, at Drøm i Almindelighed er betydningsløst Vrøvl. Personlig hævder jeg — bl. a. ud fra Bibelens Omtale af betydningsfulde Drømme — til den modsatte Yderlighed, at enhver Drøm betyder no-

Ugens Pennevenner

Da der ikke er ret megen katolsk Ungdom i min By, vil jeg gerne gennem katolsk Pennevenneklub i Forbindelse med en jævnaldrende Penneven. Jeg er 18 Aar og lærer at sy hos en Skræderinde. Jeg holder meget af Cykle- og Traveture, Musik, Sang og godt Humør.

Lilian L.

Jeg er 20 Aar og Murersvend i Provinsen. Jeg vil gerne korrespondere med en munter ung Pige. Mine Interesser er Kirken, lange Traveture, Musik, gode Bøger og Film.

O. O.

Jeg er 26 Aar og Kontormand, og da jeg i min daglige Omgangskreds savner ligestillede Trosvæller, som jeg kan tale med om alle mulige Emner ud fra samme Lindstilling, vil jeg gerne korrespondere med baade en intelligent ung Pige og en do. ung Mand.

P. L.

get som Budbringer eller paa anden Maade, skønt jeg mener at have erfaret, at til bestemte, ufrivillige, anstrengte Liggestillinger, svarer bestemte *Arter* af Drømme. Jeg vil nu gerne spørge:

1. Findes der paa Dansk, Tysk eller Engelsk fra kirkelig Side autoritative Udtalelser om Drømme?

2. Eller findes der fra anden Side nogenlunde lødig Literatur desangaaende?

Johannes.

Ad. 1. Nej, fra kirkelig Side findes der næppe autoritative Udtalelser foruden dem, der staar i

Jeg er en ung Pige paa 19 Aar, ansat i en Bank i en østjydsk By. Jeg vil gerne korrespondere med en jævnaldrende ung Mand, som deler mine Interesser: bl. a. Cykle- og Traveture, Musik og gode Film.

abc.

Jeg gaar i katolsk Skole i Vejle og er 13 Aar. Jeg vil gerne korrespondere med en katolsk Dreng paa samme Alder. Jeg er meget sportsinteresseret og Medlem af en Gymnastikforening og en Svømmeklub.

Henny M.

Jeg er 26 Aar og arbejder paa en Fabrik. Jeg vil gerne korrespondere med en katolsk ung Pige. Mine Interesser er Cykle- og Traveture, Bøger og gode Film.

Knud J.

Jeg vil gerne have en katolsk Penneven, helst en ung Pige fra Sjælland. Jeg er 22 Aar og ansat som Hospitalsgartner. Mine Interesser er: Musik, Sang, Cykelture og gode Bøger.

L. S.

den hellige Skrift: Job. 20,8; Ps. 83,11; Jes. 29,7; Sirachs Visdom 34,1—7.

Katolsk Moral ser syndig Overtro i Forsøget paa af Drømmetydning at faa Fremtiden at vide.

Ad. 2. Ja, der skrives godt og nøgternt om, hvad Videnskaben har fundet om Drømme, i enhver grundig Lærebog i Psykologi. Der kan anbefales *Lindworsky: Experimentelle Psychologie 1920* og især *Fröbes: Lehrbuch der experimentellen Psychologie, 2. Bd., 3. Oplag 1929*; i denne er alle Forskninger omtalt og en fyldig Litteraturliste givet. En saadan Lærebog burde hvert større Bibliotek eje.

I Domkirken

læstes Mandag den 1. Marts Kl. 10 en Messe for den afdøde Kong Alfons af Spanien. Gudstjenesten overværedes af Hans kongelige Højhed Prins Knud paa Kongefamiliens Vegne, desuden af Stats- og Udenrigsministeren, en Række Medlemmer af det diplomatiske Korps samt højtstaaende danske Embedsmænd.

Til at misforstaa

var en Mellemskrift i sidste Uge af Biskoppens Foredrag. Den lød: »Har Romerkirken løsrevet sig fra Moderkirken?» og gjaldt naturligvis det paafølgende Afsnit i dets Helhed. Men de Ord, der indledede det paagældende Afsnit kunde opfattes som et Svar paa Overskriftens Spørgsmaal, mens de i Virkeligheden sluttede sig til den umiddelbart forudgaaende Tekst.

Om en lille Maaned

begynder det nye Skoleaar? Det er nu Tiden til at faa overflyttet deres Børn til katolsk Skole. Indmeldelser til alle Klasser i KATOLSK CENTRALSKOLE modtages daglig. Nørrebrogade 27, Telefon 6166.

St. Aulgars Kirke

Fredag 5. Marts Kl. 8 Jesu Hjerter Messe. Efter Messen udstilles det Allerhelligste til Tilbedelse indtil Aftenandagten Kl. 19,30. Efter Andagten Familieaften med Lysbilledforedrag om Japan af Pastor Thorbjørn Møller. Fælles Kaffebord og Hvem-ved-hvad-Konkurrence. Billetter à 50 Øre faas i St. Aulgars Boghandel og paa Kirkens Kontor. Søndag 7. Marts Kl. 8 reciteret Messe med Fælleskommunion. Askeonsdag 10. Marts Kl. 8 højtidelig Askeindvielse og Levitmesse. Fred. 12. Marts Kl. 19,30 Fastepredikenen ved Pastor Thorbjørn Møller om »Jesu Kristi Korsvej« og Korsvejsandagt.

Sakramentskirken

Mand. 8. Marts Kl. 20 Ungdommens Fastelavnsfest. Billetter 1 Kr. paa Kirkens Kontor (Sukker medbringes). Askeonsdag 10. Marts. Den indviede Aske uddeles i Forb. med Messen.

St. Mariæ Kirke

Fred. 5. Marts Kl. 19,30 Jesu Hjerter Andagt. Intet Ungdomsmøde. Sønd. 7. Marts Kl. 8 Børnemesse. Kl. 10 Højmesse. Kl. 11,30 stille Messe med italiensk Prædiken. Tirsd. 9. Marts Kl. 15,30—17 Børnemesse Fastelavnsfest. Askeonsdag 10. Marts. Den indviede Aske uddeles før Messen. Fred. 12. Marts Kl. 19,30 Fastepredikenen ved Pater K. Pauli S. J.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 7. Marts Kl. 8,30 Fælleskommunion for Mændenes Kongr. Kl. 10 Levitmesse; derefter Tilbedelse af det Allerhelligste indtil Aftenandagten Kl. 18. Tilbedelsestimer: Kl. 15—16 Damerne Kongr., 16—17 Mændenes Kongr., 17—18 K. U. K. og Sognets unge. Tilbed. afbrydes Kl. 13,15—14,15 p. Gr. af Bryllup. Mand. 8. Marts Kl. 19,30 Prædiken og Andagt med Delt. af unge Mænds Kongr. Tirsd. 9 Marts Kl. 19,30 Prædiken og Andagt. Askeonsdag 10. Marts Kl. 8 Askevielse, Højmesse. Torsd. 11. Marts Kl. 20 Korsvejsandagt med Prædiken af Pater Karl Pauli S. J.: »Messebogens særlige Messer til Ære for Kristi Lidelse«. (Mænd. Kongr. delt. i Andagten).

St. Antoni Kirke

Sønd. 7. Marts Kl. 8 Børne-Fælleskommunionen. Mand. 8. Marts

Kl. 14 Fastelavnsfest for Børn. Kl. 20 Fastelavnsfest for unge og voksne. Askeonsdag 10. Marts Kl. 6,45 Askevielse. Uddeling af Aske før og efter Messen. Kl. 20 Kongregationsmøde. Fred. 12. Marts Fastepredikenen af Pater Groteclaus: »Kristi Lidelse, vor Trøst og Styrke«. Korsvejsandagt.

St. Therese Sogn

Sønd. 7. Marts Kl. 9 Børnemesse. Askeonsdag 10. Marts. Asken velsignes før 7-Messen, uddeles ogsaa efter 8,45 Messen.

St. Andreas Kirke

Askeonsdag 10. Marts Kl. 9 Askevielse, Højmesse. Fred. 12. Marts Kl. 20 Korsvejsandagt.

St. Knud Lavards Kirke

Askeonsdag 10. Marts Kl. 7 Askevielse, stille Messe. Kl. 20 Korsvejsandagt.

Sct. Annæ Menigheds Fastelavnsfest

Søndag d. 7. Marts Kl. 19. Dr. Elisabeths Allé.

Der opføres 2-Enakter: »Den kinesiske Gud« og »Lotterisedlen«. Derefter er der Kaffebord. Lotteri og Musik. Senere paa Aftenen en morsom Kabaret.

Franske Præster i Krigsfangenskab

Siden min Henvendelse om Hjælp til Afsendelse af Røde Kors Pakker til franske Præster i Krigsfangenskab, er der ialt indkommet 192 Kr. Der er indtil Dato afsendt 21 Pakker, som alle er naaet frem. Udgifterne har ialt beløbet sig til 268 Kr. Jeg vil være taknemlig for yderligere Hjælp, saa Forsendelsen af Pakkerne ikke standses.

København d. 27. Febr. 1943.

Kjeld Geertz-Hansen.

Katolsk Klub

holder Møde Tirsdag den 9. ds. i Restaurant »Grønningen«.

Eukaristisk Forening

for Damer. Fastelavnssøndag 7. Marts har Medlemmerne Sonetilbedelse i Jesu Hjerter Kirke fra Kl. 14,15—15,15.

D. K. K. F.

Saa syr vi til Børnehjælpsdag

Alle forhenværende »Rødterne-de«, som har Lyst at være med, kan melde sig hos Frk. Gerda. Vi starter Tirsdag d. 9. Marts Kl. 19, men skriv først til: Sygepl. Frk. Gerda Weiss. Pavillon II, Kommunehospitalet K.

Katolsk Samariterforening

disponerer over nogle Vandrekurve, som kan udlaanes til ubemidlede Mødre. Henvendelse herom bedes rettet til Menighedssøstre i de forskellige Sogne.

SANKT ANSGARS

Boghandel

Bredgade 67 . Palæ 4777

Antikvarisk

Fillion. La Sainte Bible commentee d'apres la vulgate et les textes originaux. (Texte latin et traduction francaise) I—VIII, heft. Kr. 40,00. Capecelatro, Vita di Gesu Christo I—II, Halvskind, Kr. 19,00. Capecelatro, Dottrina Cattolica I—II, Halvskind, Kr. 19,00.

Bestillinger modtages paa

Biskop Th. Suhr, Moderkirken, Kr. 0,75, der udsendes paa Forlaget om faa Dage.

Den udenlandske Afdeling

Guardini, Vom Geist der Liturgie, Kr. 3,20.
Görres, Die Quelle, indb. Kr. 7,75.
Görres, Von der Last Gottes, Kr. 3,10.
Görres, Des andern Last, Kr. 3,10.
Gröber, Handbuch der religiösen Gegenwartsfragen, indb. Kr. 10,20.
Hennings, Der Gang zur Liebe, Kr. 10,50.
Hessen, Die Werte des Heiligen, indb. Kr. 9,45.
Holtzner, Paulus, indb. Kr. 11,95.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Henvendelser bedes venligst rettet til CENTRAL 1868

»Profet« Mikkelsen fra Aalborg

Det var altsaa ham, Handelsbetjenten fra Aalborg, der blev vraget af Jehovas Vidner, og som der stod Gny om i Boulevardbladene, siden han spaaede Verdens Undergang til den 1. ds. Mandens Fantasier om Arken, der stod parat til at optage de udvalgte, kunde forsaavidt godt gøre det ud for Fastelavnsløjer. For at det vilde gaa, som det gik, d. v. s. at Verden ogsaa den fatale Dato vilde fortsætte sin skæve Gang, det var de fleste af os vel klar over i Forvejen. For saa vidt er ingen Skade sket. Anderledes stiller det sig med den lille Flok af lettroende Mennesker, der ikke nærrede Betænkelse ved at kysse Mikkelsens Stortaa og traf Foranstaltninger for at sikre sig en Plads i hans Ark. Det siges nemlig, at de likvide-rede deres Ejendele, brugte deres Spareskillinger op. Nu skal de sidde med Hænderne i Skødet og vente paa den forsinkede Verdens Undergang. Det er ikke godt at vide, hvor længe de vil kunne holde det gaaende — uden Understøttelse fra det Offentlige. Skal man have ondt af dem? Har de virkelig Lov til at være saa naive? For man fatter ikke, at Folk, der ellers vil betragtes som oplyste, saa let lader sig narre. Endnu vanskeligere er det at forstaa, naar man hører, at den samme Ulykkesprofet ogsaa efter sit sidste Forsvindingsnummer ser Antallet af sine Proselytter stige fra Dag til Dag? Er det muligt?

For mig er der her en Gaade, som jeg har gaaet og spekuleret

over de sidste Dage. Lad saa være, at det kun drejer sig om ganske faa Særlinge, der vilde ombord i Mikkelsens Ark. Men der findes dog en Del Sekter, der ikke er stort bedre, og som alligevel aldrig behøver at give op af Mangel paa Tilslutning. Mon det i det store og hele ikke skyldes, at Folk har mistet Troen paa Sandhedens Objektivitet? Man spørger ikke efter Garantier. Spørgsmaalet er blot, om man selv »synes« om det eller ej. Og saa kan det ene være lige saa godt som det andet. Ja, der skal helst være noget for enhver Smag. Har man glemt, at Kristus har tilsagt sin Kirke sin og Helligaandens Bistand, saa er der ikke længere nogen Institution tilbage i denne stridende Verden, der sidder inde med absolut Sikkerhed i Trossager. Saa maa enhver have Lov til at vælge og vrage efter Behag.

Det skal indrømmes, at en Del Reformatorer og Sektstiftere religiøst set laa i en anden Vægtklasse end Handelsbetjenten fra Aalborg. Det er muligt, at mere end en af dem har været i god Tro og har ment sig kaldet til at redde Kristendommen. Ikke destomindre er det en Kendsgerning, at Udgangspunktet for hele den kristne Splittelse ligger hos den oprørske Tysker, der opsagde Kirken sin Lydighed, idet han paaberaabte sig sin egen Samvittighed: »Her staar jeg. Jeg kan ikke andet. Gud hjælpe mig. Amen«. Vel fandt de politiske Magthavere i mange Lande det for godt at lænke deres Under-

saatters Samvittighed til den med Fællesskabet brydende Ener, og derved blev der kaldt Stats- eller Folkekirker til Live. De nye Kirker stod dog paa en helt anden Grund end Fædrenes gamle Kirke. Disse Kirker var kommet bort fra »Klippen«. Bekendelsesskrifter og lignende kunstige Baand kunde i Længden ikke holde Folk sammen. Da man brød med den apostoliske Succession og den ufejlbare Kirke, kastede man sig i Arme-ne paa de Skriftkloge: Teologer og Professorer. Det var Begyndelsen til de mange Retninger. Og i Forlængelse af disse Retninger ligger Sektdannelsen. Mens Professorer og Teologer er afhængige af de skiftende videnskabelige Strømninger, byder Lægprædikanten, der ikke generes af for megen Viden og derfor har lettere ved at bide sig fast i en halv Sandhed, paa større Selvsikkerhed og Stabilitet. Derfor gik Folk hen og betroede deres Sjæls Salighed til en eller anden Mikkelsen, fortrinsvis af amerikansk eller engelsk Oprindelse. Da den ene, hellige, almindelige og apostoliske Kirke med sin guddommelige Myndighed var sat ud af Spillet i de protestantiske Lande, blev der ikke andet tilbage end menneskelige Institutioner og menneskelige Paa-fund. Hvem kunde da forbyde Folk, der endnu vilde læse i Biblen, at bytte de tyske Brillen om med anglo-amerikanske eller ogsaa med dansk Fabrikat?

Her fik Mikkelsen og Konsorter deres Chance. S. W.

Hvorfor vi blev Katolikker

En Odenseaner fortæller smukt, hvordan hun som lille Pige havde et Møde med Middelalderen under en Koncert i St. Knuds Kirke.

Der sad en lille Pige med et Par store Øjne og en lang Fletning i en af de gamle Kannikestole i den skønne, gamle Domkirke. Der skulde være Kirkekoncert, og hendes Fader skulde skrive Musikanmeldelse derom. De var kommet i god Tid for at faa en rigtig god Plads, og saa var de gaaet helt op ad den høje Trappe, der førte op til Højalteret, der var bygget lige over Krypten. Kirken fyldtes efterhaanden til sidste Plads. Hun sad musestille og eftertænsksom, men ogsaa meget betaget over at sidde saa nær ved Alteret og i de gamle Munkestole. Hun saa sig om med et Suk. Her var smukt, men alligevel var det, som om der manglede noget, *som hun havde glemt* — og dog — her kunde have været saa dejligt. — Hvorfor kaldte man egentlig Kirken for Guds Hus, for egentlig var Han her jo ikke mere, end Han f. Eks. var hjemme, naar hun bad sin Aftenbøn. Hvis hun tænkte paa Gud, mens hun sad her, hævede hun uvilkaarligt Blikket opad mod Hvælvingerne, og Tanker fløj ud, opad.

Nu begyndte Orgelet at spille, og det var, som sænkede der sig en højtidsfuld Stemning over Rummet. (Musikstykket, der blev spillet, var Matthison-Hansens: Fantasi over Dronning Dagmar Visen.)

Hendes Blik gled mod den herlige Altertavle, der var skaaret af en stor Kunstner, Claus Berg, fra Middelalderen. Hvor mange Slægter havde den gamle Altertavle ikke skuet ud over i Aarhundreder, helt fra den Tid, da den gamle Tro var i Landet. Forleden, da hun med Fader var herinde for at bese Kirken, talte Fader om »Højalteret«. Det var et betagende Ord.

Musik vekslede med Sang, og atter vendte Orgelet tilbage, men pludselig var det, som om der skete noget vidunderligt, det var, som om et mægtigt Forhæng blev revet til Side, det brusede og klang omkring hende — Dronning Dagmar Visen lød deroppe fra Orgelet.

Maaske havde Dronning Margrethe været her og knælet og bedt. Og det gamle Sct. Knuds Kloster ved Siden af Kirken havde jo været Benediktinerkloster, tænk hvis Munkene nu kom derinde fra i højtidelig Procession. Der havde været mange Altre med Kærter og skønne Billeder af »Vor Frue«, Gudsmoder og alle Helgen.

Den lille Pige syntes pludselig, hun saa Skyggerne af de gamle Munke her i Kannikestolene, her havde de siddet, og med dybe Stemmer bedt deres Bønner.

Hvor turde hun dog egentlig sidde her, det var jo næsten formasteligt. — Men det allermest gribende var dog, at nede i Krypten hvilede Martyrkongen i sit fattige, plyndrede Skrin; ham, som de myrdede til Tak for al hans Omsorg for dem og for Danmark. Hvis hun var rig, vilde hun købe en kostbar purpurrød Fløjelskaabe foret med Hermelin til at dække over Kisten med, og der skulde altid brænde Lys. — —

Men hvad var det, nu tav Orgelet, og det var, som om alt blegnede og forvandlede. Hun følte som en Gysen, her blev med eet saa koldt. Nutiden vendte tilbage. Folk rejste sig, de fulgte Strømmen og gik ud. Koncerten var forbi.

Og Aarene gik — mange Aar, nogle Aar med religiøs Ligegyldighed. Den lille Pige blev stor og voksen. Atter vaagnede den religiøse Trang. Men utilfreds med den protestantiske Lære, og i urolig Søgen efter det »hun havde glemt«, kastede hun sig ud i ivrig Læsen og Studium af katolsk Litteratur. Pêre Langes »Hierarkiet i den katolske Kirke« og Johs. Jørgensens Bøger

fik afgørende Betydning for hende. Og saa en Dag stod hun for Alteret i den katolske Kirke og lagde sin Haand paa den hellige Bog og afsvor al Vildfarelse og Kætteri, og den hellige Moder Kirken aabnede sine Arme og trykkede den hjemvendte til sit Hjerte.

Al den Sandhed og Skønhed hun havde anet, alt det hun syntes, hun havde »glemt«, mødte hende nu, greb hende og førte hende i Havn. Nu vidste hun, hvorfor man kaldte Kirken: Guds Hus.

Men naar hun siden tænkte, hvordan og hvornaar begyndte det egentlig? Jo — det var dengang i de gamle Kannikestole, da Middelalderens Toner lød i det gamle Kirkerum, da den sunkne Verden steg op fra Graven, da hørte hun for første Gang ganske svagt Kirkens Stemme, der blev til et mægtigt Raab, som drog hende til sig gennem en stor Kærlighed til Danmarks Stortid, Middelalderen.

Inga Nickolin.

Father Martindale, der har optaget mange Mennesker i Kirken, nævner her nogle Grunde, der bevægede søgende Sjæle til at bede om Undervisning:

1. *En fremragende Journalist* sagde: »Jeg er bange for, at jeg maa blive Katolik. Jeg ser, at alle de Idealer, jeg sætter højt — Retfærdighed, Orden, Frihed, den menneskelige Persons Værdighed — fra Begyndelsen af og i renest Form er blevet forkyndt af den katolske Kirke. Derfor...«

2. *En Læge* sagde. »Man hører stadig, at hvis der var en Sjæl, maatte vi finde den, naar vi opererer Folk. Det forekommer mig at være en Dumhed, og jeg synes, at det vilde være interessant at høre, hvad De siger om det.«

3. *En afrikansk Politibetjent* sagde: »Vi ved allesammen, at Deres Præster er de eneste, der gør et solidt Arbejde blandt de indfødte. Hvad er Hemmeligheden ved det? De har noget særligt. Hvad er det?«

4. *En Detektiv* sagde: »Jeg har til Stadighed at gøre med Forbrydelser, men jeg kan ikke selv leve saadan, som jeg burde. Og Hykler vil jeg ikke være. Jeg burde have en ordentlig Moral-filosofi og noget, der kan opmuntre mig til at gøre det rigtige. Vil De ikke forklare mig, hvad »Samvittighed« er. Det lader ikke til, at der er nogen, som kan sige mig det«.

5. *En Officer i Royal Air Force* sagde: »Da jeg traf Dem første Gang, formodede jeg, at De hele Tiden vilde snakke om Paven og Jomfru Maria, men De taler bestandig om Gud og river Slør efter Slør fra mine Øjne«.

6. Og *en meget højtstaaende Søofficer* sagde efter forrige Krig: »Hvorfor jeg vil være Katolik? Jeg har haft Løjtnant X om Bord paa mit Skib i to Aar, saa hvad skulde jeg andet?« (Løjtnant X havde ikke den fjerneste Anelse om, at hans Eksempel havde en saadan Virkning paa hans Admiral)

7. Og hvis De ønsker et Eksempel paa »Damaskusvejen«, saa gik jeg engang henad Midnat ned til Fyrrummet paa en stor Damper for at se, om jeg kunde finde nogle katolske Fyrbødere. En *kolossal ung Fyrbøder* kom slentrende i den snævre Gang og sagde til mig: »Hvad Fanden gør De her?« Jeg svarede: »Jeg træffer aabenbart dig...« (Vi havde naturligvis aldrig før truffet hinanden). Han gentog vredt sit Spørgsmaal. Jeg sagde: »Jeg ser efter katolske Fyrbødere, hvis her er nogen«. Han sagde: »Hvis ikke Religionen er en frivillig Sag her paa Skibet, hvad saa?« Jeg sagde: »Det ved jeg ikke. Men kender du nogen Katolikker? Er du maaske Katolik selv?« Han sagde: »Nej, men jeg vil gerne være det«. Jeg spurgte: »Hvorfor?« Han sagde: »Det faldt mig pludselig ind«. — Jeg udvirkede, at han fik Lov til at komme til Undervisning godt og vel en Time hver Dag; vi blev gode Venner og er blevet ved med at være det. Jeg kan tilføje, at da han skulde aflægge sit første Skriftemaal, blev han bleg, svedte og rystede. Jeg sagde: »Vær nu ikke bange.

Du har jo, naar vi talte sammen, fortalt mig 10 Gange saa meget, som du nu behøver at sige«. »Ja, det er rigtig nok«, svarede han, »men dengang sagde jeg det bare

til Dem. Nu siger jeg det til Gud...«

Ad mange Veje naar Mennesker til den Hellige Stad.

C. C. Martindale S. J.

Biskop Gunner

Fortalt af Niels Larsen

Det er i Aaret 1177.

Blandt de mange unge studerende Mennesker ved den lærde Højskole i Paris findes en Dansker ved Navn Gunner og en Italiener ved Navn Gregorius Crescentius.

Den lyse Nordbo og den mørke Sydlænding har fundet Behag i hinanden og sluttet et varmt Venskab. Mange Timer har de tilbragt sammen i Bøn og Gransken af de hellige Skrifter, og utallige er de Spadsereture, som de har foretaget sammen, veksellende Tanker om religiøse Emner.

Vel længes de efter at kunne afslutte deres Studier i Frankernes Hovedstad og at faa Lov til at begynde en Gerning for Guds Riges Sag; men i deres Glædesbæger er der ogsaa en Draabe Malurt; thi naar Studierne er forbi, saa skal de skilles, og de føler begge, at det vil blive svært at undvære hinanden. Hastigt iler Dagene hen for de to Venner, og inden de ret ved af det, er Afskedsstunden oprundet.

»Kære Gunner,« siger Gregorius bevæget. »Tak for de mange gode Stunder, som vi har tilbragt sammen.«

»Ogsaa jeg siger Tak,« svarer Gunner ikke mindre bevæget. »Lad os veksle Breve engang imellem.«

»Ja,« genmæler Gregorius; »men ofte bliver det jo næppe; thi der er langt mellem Danmark og Italien.«

»Ja, der er langt, meget langt,« hvisker Gunner, og efter en Stunds Forløb fortsætter han: »Det er uvist, om vi nogen Sinde ses mere.«

»Det raader Gud for,« falder

Gregorius ind. »Vi lægger alt i hans Haand. Guds Vilje ske!«

»Ja, Guds Vilje ske, og lev vel!« Gunner trykker bevæget Vennens Haand.

»Ja, lev vel,« hvisker Gregorius.

Endnu et Haandtryk, og derpaa skilles de to Venner.

— — —

Gregorius Crescentius drager til Italien og paa Grund af sin store Lærdom stiger han hurtigt fra den ene Værdighed til den anden. Paven synes godt om ham og benytter ham som Udsending til fremmede Lande, og efter nogle Aars Forløb bliver han udnævnt til Kardinal.

Gunner drager til Danmark, og en skønne Dag aflægges han Munkeløftet og drager ind i det berømte Øm Kloster i Nærheden af Himmelhjerget.

I Begyndelsen brevveksler de to gode Venner; men efter som Tiden gaar, bliver Brevvekslingen sjældnere og sjældnere.

Gregorius drager vidt omkring i Europas Lande og er optaget af mangt og meget, og da det er saare vanskeligt at sende Brev, saa ophører Brevvekslingen fuldstændig til sidst. Men tit og ofte tænkte Gregorius og Gunner dog paa hinanden.

Tiden iler. Mange Aar gaar.

I Øm Kloster er der mange fromme og dygtige Munke; men den frommeste af dem alle er dog Gunner. Og da Abbeden i Aaret 1216 gaar til sine Fædre, tænkes der paa at gøre Gunner til Abbed.

Men da Gunner erfarer dette, sætter han sig bestemt herimod; han mener, at han er aldeles uværdig til denne store Post;

men alligevel falder Valget paa ham, og han udnævnes til Abbed.

Da er Gunner 64 Aar. Og han tænker aldeles ikke paa at opnaa højere Værdighed. Og Dage-
ne gaar fredeligt og roligt i det store Kloster.

Men hvorledes gaar det Kardinalen Crescentius?

Jo, han har travlt, endog meget travlt som Pavens Udsending.

Det er en urolig Bestilling.

Snart er han her, og snart er han der. Og i Aaret 1222 opholder han sig i Klosteret i Løgum i Slesvig. Han og Abbeden faar sig mangan en god Passiar, og en Dag spørger han, om Abbeden kender noget til en Præst ved Navn Gunner.

Jo, det gør han rigtignok. Gunner er Abbed for det store Øm Kloster, som ligger 3 Dagsrejser borte.

Ved at høre dette, bliver Kardinalen glad, og allerede samme Dag sender han Bud til Gunner om at komme og besøge ham.

En Uge senere ruller der en Vogn ind i Klosterets Gaard, og en gammel, hvidhaaret Mand stiger ned og gaar hen mod Trappen.

Paa denne staar Gregorius Crescentius, og da det endelig gaar op for ham, at den gamle Mand er Abbed Gunner, bræder han Armene ud og siger med et stort Smil:

»Er det virkelig dig, Gunner, min kære Ungdomsven.«

»Ja, det er Gunner, kan du virkelig kende mig?« svarer han. »Og du er altsaa Gregorius?«

»Ja, vist er jeg saa. Saa skulde vi altsaa mødes igen. — Hvilken Glæde!«

»Ja, hvilken Glæde! Gud være lovet og priset, fordi han lader os opleve denne Stund,« smiler Gunner. Og de to Venner omfavner hinanden, hvorpaa de nøje betragter hinanden og er enige om, at de begge har forandret sig meget. Men det er heller ikke saa underligt; thi 45 Aar er hendirundet, siden de skiltes i Paris.

Og snart sidder de i Kardinalens Værelse og snakker om de svundne Aar. Der er meget, som skal drøftes, og Abbed Gunner

bliver flere Dage i Løgum Kloster.

Medens han opholder sig her, formaar Kardinalen ham til at holde en Prædiken paa Latin, (Kardinalen forstod nemlig ikke Dansk), og denne gør et saa dybt Indtryk paa Gregorius, at han snart er klar over, at Gunner fortjener at være mere end Abbed. Og da Biskop Thorstein i Viborg kort før er afgaaet ved Døden, er det Kardinalens faste Beslutning at faa Domkapitlet til at udnævne Abbed Gunner til Biskop. En bedre Tilsynsmand end Gunner kan der næppe findes, og Kardinalen glæder sig ved Tanken om at se sin Ven paa den høje Plads.

Kort Tid efter Abbed Gunnars Besøg i Løgum drager Kardinalen til Viborg. I Særdeleshed drøftes Bispevalget, og det ender med, at Kapitlet overdrager Kardinalen at finde den rette Mand til Bispestolen, og da vælger han øjeblikkelig Gunner.

Men nu vil han overraske sin gamle Ven.

Han skriver et Brev til Gunner, hvori der dog kun staar, at han skal skynde sig at komme til Viborg.

Men Budbringeren, som godt vidste, i hvilket Ærinde Gunner skulde til Viborg, kunde ikke helt holde tæ. I hvert Fald fik Gunnars Tjener Thorsten saa meget ud af ham, at han blev klar over, hvad der skulde ske, naar hans Herre kom til Viborg.

Han rider derfor hen til Abbed Gunner, saa snart de er kommet uden for Klosterets Port, og sætter en Hat paa hans Hoved af den Slags, som Biskopper brugte. Men herover bliver Abbed Gunner meget vred, og i en Fart river han den af Hovedet.

Saa nærmer de sig Viborg.

Og med eet begynder alle Kirkeklokkerne i Byen at ringe.

»Det maa være en stor Helgens Dag, som vi har glemt, siden Kirkeklokkerne ringer,« siger Gunner henvendt til Tjeneren. »Det lyder kønt.«

Saa rider de gennem Porten; men hvad ser de?

Omtrent alle Byens Folk er forsamlet med alle Kirkens Mænd i Festdragt i Spidsen, og

forrest staar Gregorius Crescentius klædt i Purpur og Guld med den skinnende Kardinalhat paa Hovedet.

Og da gaar det op for Abbed Gunner, at det er for ham, at Klokkerne ringer, og at det er for ham, at den store Skare har samlet sig.

Og Gregorius træder hen til Gunner og siger med høj Røst:

»Fromme Abbed Gunner fra Øm, vær hilset som Biskop i denne Stad. Efter Biskop Thorstejns Død er du valgt til denne høje Bestilling. Herren velsigne og bevare dig!«

Og hele Skaren istemmer et lydeligt Jubelraab. Dybt bevæget stiger Gunner af Hesten og omfavner sin gamle Ven og siger:

»Dette er mere, end jeg har fortjent. Jeg synes, at jeg er alt for uværdig til denne Bestilling.«

Og derpaa føres Gunner op til Domkirken, hvor han indvies til Biskop.

At Kardinal Crescentius havde set rigtigt ved at vælge Gunner til Biskop viste Tiden. Med ham føjedes en mærkelig og betydelig Skikkelse ind i Viborg Bisperække.

Han var en højt begavet Personlighed, alvorlig, from og fast, men ogsaa munter og menneskelig forstaaende.

Hos Kongen, Valdemar Sejrs, stod han overmaade højt; thi 1229 fik han overdraget det ærefulde Hverv at drage til Spanien og fri for Kongens ældste Søn til Prinsesse Eleonora af Kastilien.

Og endvidere har Biskop Gunner rimeligvis nedskrevet Vedtægterne i Jydske Lov, og den berømte Fortale, der begynder med de kendte Ord: »Med Lov skal Land bygges«, tillægges ogsaa ham.

Lovens Vedtagelse paa Dannehoffet i Vordingborg 1241 overværedes af Biskop Gunner. Han var da næsten 90 Aar.

Flere Gange bad han Ærkebiskop Uffo om at maatte nedlægge sit Embede, da han mærkede Alderens Tryk; men det nægtedes ham hver Gang. Først da han var næsten 100 Aar, nedlagde han Bispestaven.

Han døde den 25. August 1251.

Kirkens Mission

og menneskelig Nyordning

Angaaende Forholdet mellem Kirkens Lære og Menneskets naturlige Aktivitet maa man huske, at det jo i Grunden er den samme Gud, som har skabt beggane. Ganske vist er Mennesket senere blevet forringet gennem Syndens Paavirkninger, men lige saa vist, som der er noget af det oprindelige tilbage i Mennesket, lige saa sikkert maa der være et Grundlag for en Samklang med den kristne Aabenbaring. Gud vil ikke ved en senere Gave forringe sine tidligere Gaver — hans Godhed og Almagt tillader ham kun at forskønne og forædle dem. Da Kirken imidlertid er en Guds Gave, kan Kirken heller ikke være i Modstrid med Guds tidligere Gaver til Menneskeheden. Kirken kan kun forædle og forskønne dem og rense dem for Syndens Snavs og Forstyrrelser.

Det er Iagttagelsen af denne Sandhed, som fik en af Kristenhedens tidligste Skribenter, Tertullian (ca. Aar 200) til at paapege, at Mennesket har et naturligt Anlæg for at blive kristent. Da Mennesket imidlertid er et socialt Væsen, maa dets sociale Aktivitet — Samfundet — paa en Maade være anlagt paa at være kristent.

Denne Tanke finder man ogsaa understreget i vor Frelseres Lære. Om sig selv hævdede han at være »Vejen, Sandheden og Livet«, og at Mennesket skal »fødes paa ny for at træde ind i Guds Rige«. Vor Frelser er Verdens Lys, og den, som ikke vandrer i ham, gaar i Fortabelsens Mørke. Men for dem, som modtog ham, er vor Frelser den gode Hyrde, som er kommet, for at vi skal have Liv og have det i Overflod.

Vor Frelseres Virke bestod derfor i at bibringe Menneskeheden det, som den manglede paa Grund af den Forstyrrelse, Synden har bragt ind i Verden. Re-

sultatet bliver derfor, at Mennesket ikke kan blive, hvad det egentlig skal være, hvis det ikke modtager vor Frelseres Hjælp. Mennesket skal derfor tilslutte sig Frelseren saa kraftigt, at det kan sige med Skt. Paulus: »Jeg lever, dog ikke jeg, men Kristus lever i mig.« Kun i det Øjeblik bliver Mennesket virkeligt Menneske. Hvis det ikke gør dette, bliver det mindre end Menneske. Den nuværende Tilstand synes ogsaa at vise dette. Det er, som en Redaktør sagde til mig: »Et bliver vi klar over i disse Tider, og det er, at Mennesket er ikke i Stand til at ordne Sagerne ved egen Hjælp.«

Om enhver Ordning af Menneskets Forhold gælder det derfor, at denne (Nyordning eller Genordning) nødvendigvis maa bygge paa Kristi Lære og Hjælp. Ethvert Forsøg udenfor Kristi Principper bliver derfor Uorden i højere eller lavere Grad, men altid Uorden. Før eller senere vil forskellige af Menneskers berettede Krav vise sig uopfyldte, og Lidelser vil gøre sig gældende. Ved at forlade Kristus opnaar Mennesket kun at synke ned i en Tilstand, som er lavere end den naturlige Orden.

Angaaende Kristi Lære maa man huske, at dens Indflydelse altid vil være dynamisk. Den vil altid have til Formaal at genføde og helliggøre hvert enkelt Individ — at udvikle det efter Guds Ønsker. Derfor kan den ikke være bundet til nogen bestemt Kulturform, men den maa stadigt indeholde Spiren til nye Kulturer i sig — nye Civilisationer. Der har været Tider, da man søgte at binde Europa til Kristendommen; og i vore Dage findes der Mennesker, som vil binde Kristendommen til et eller andet bestemt social-politisk Styre. Men Kirken vil og kan ikke binde sig til en bestemt Styreform, da den vil overleve dem

alle. Den maa hele Tiden forsvare sine Rettigheder og sine aandelige Værdier overfor alle, som vil søge at binde den til et eller andet bestemt Regimente. Kirken maa altid være »katolsk«.

I vore Dage glemmer man ofte, hvor rigt paa Mening og menneskelig Værdighed Ordet »katolsk« er. Hvis man med Udtrykket »den katolske Kirke« tænker paa Modsætningen til de forskellige protestantiske Kirkesamfund, saa lægger man kun Mærke til, hvad Kirken ikke er. Hvis man med Udtrykket »den katolske Kirke« tænker paa den hierarkiske Kirkeorganisation, som overvaager og overbringer Kristi Lære, saa glemmer man som Regel den Indflydelse, Kristi Lære har paa Kirken, og i bedste Fald bliver ens Syn ufuldstændigt. Den katolske Kirke er ikke kun dette.

En positiv Bedømmelse af Kirken vil derfor nærmere være den, at Kirken er Kristendommens Fylde. Skt. Paulus har Læren om Kirken som Kristi mystiske Legeme. Kristus er Hovedet, og Kristi Livskraft gennemstrømmer Legemet og levendegør hver Celle. Hvert Medlem i Kristi Kirke er en Celle og bør være en levende Celle. Alt, hvad der kan vedkomme Legemet, skal gennemstrømmes af Kristi Kraft. Intet sandt menneskeligt er derfor fremmed for Kirken, som er altomfattende — er katolsk. Den katolske Religion er ikke *en* Religion, men Religionen hvormed Kristus genopbygger og opløfter Menneskeheden. Uden den katolske Kirke gives der derfor ingen virkelig Menneskeværdighed — ingen virkelig Humanisme. Det er saaledes ikke nok at være Katolik, men man skal leve med Kirken.

I denne Forbindelse kan man ikke andet end beklage mange Katolikkers Smaalighed i vore Dage, for man ser, hvordan forskellige Bevægelser, som bekæmper Kirken, alligevel optager forskellige af Kirkens Principper og Anvisninger i deres Program. Anvisningerne er gode, men udenfor Kristi Legeme, som de burde leve i, sygner de kun hen.

For en Tid kan de leve ligesom en Gren revet af Stammen, men Saften vil tørre bort i den, og den vil smuldre hen uden at give den forventede Frugt. Sandheden er derfor den, at kun indenfor den katolske Kirke og kun ved denne kan Menneskeheden

virkelig udfolde sig, og naa sit Maal. Den, som af Kirken modtager Livets Lys og Livets Kraft, faar dermed Kraften til at blive et Guds Barn — faar Kraften til at oprette den dynamiske Orden i Samfundet, som Livets Kamp kræver. *W. Vick.*

Apropos Casparek-Sagen

De, der ikke svigtede

En Randbemærkning om Ordens-Askese og Kloster-Disciplin

Det er da ogsaa noget underligt noget! Den Replik var der en katolsk, ung Mand, som afleverede, da han i nogle Aviser havde læst kritiske Bemærkninger om de Former for Bod, Askese og Disciplin, som Medlemmerne af forskellige Ordener paatager sig. Han forstod det heller ikke, skønt han som Katolik burde have haft Forudsætninger for at forstaa det.

Om den rent religiøse — og kristent velbegrundede — Side af Bod, Askese og klosterlig Disciplin, skal jeg ikke udtale mig, skønt det er den væsentligste. Den Side behandles bedst af en Teolog og ikke af en Lægmand. Men der er noget, som jeg hyppigt har studset over i Historien og i Videnskabsmænds Beretninger fra fjerne Lande, en rent *praktisk* Side af Sagen, som jeg, ikke mindst af Hensyn til Ungdommen — der jo saa gerne vil »se praktisk paa Tingene« — kunde have Lyst til at paapege.

Hvem banede Vejen i Ødemarken

I de katolske Ordners Historie møder man Gang paa Gang et Mod, en Udholdenhed og en Evne til at bære Lidelser og Byrder, som kun kan virke betagende, og en Evne til at virke opofrende mellem Lidelser og mellem lidende Mennesker, som naar langt udover det sædvanlige.

Se paa Historien! Hvem er det, vi atter og atter møder, naar der skulde missioneres i Lande og i Tider, hvor ingen Stormagt med sine Konsulater og Tropper stod bag Ordets Forkyndere, men hvor Martyriet vinkede bag lange Lidelser? Hvem var det, som under Bokseropstanden i Kina i stort Tal blev tilbage hos Menighederne og i mange Tilfælde betalte det med Livet, medens mange andre flygtede? Hvem var det, som i svundne Tider meldte sig frivilligt til pinefuldt Slaveri hos Muhamedanerne, for at Familiefædre kunde blive fri? Hvem var det, som mellem de første Hvide vandrede gennem det indre Kina og Thibet, gennem Syd- og Mellemamerikas Bjergpas og Urskove og over Canadas endeløse Vidder for at forkynde Evangeliet? Hvem var det, som atter og atter satte Livet i Vove, blev lagt paa Pinebænken og hængt i Galger, fordi de trods uretfærdige Forbud fra Statens Side vilde bringe forfulgte Trosfæller Sakramenterne og læse den hellige Messe for dem? Hvem var det, som kunde synges *Laudate Dominum!* paa Vej til Retterstedet for deres kristne Tros Skyld?

Barmhjertighedens Kernetrapper

Jeg gaar til et andet Felt i Mødets, Opofrelsens og Lidelsernes store Land! Hvem var det, som

var stærke og modige nok til i Middelalderens Spedalskhedsboliger og Pesthuse at pleje de Syge? Hvem var det, som kunde trose Stanken under primitive Forhold og leve mellem Lidelser, som vi i vor Tid med dens mildnende Narcotica næppe gør os Forestilling om? Hvem var det, som trofast sad ved Milioner af Dødslejer indtil det sidste, og hvem var det, der endnu paa Retterstedet reddede Sjæle fra den evige Fortabelse? Eller: Hvem var Pater *Domien's*, de Spedalskes Apostel? Hvem plejer den Dag i Dag i isolerede Spedalskhedskolonier de haabløst Syge? Hvem plejer i vor Tid i Tusindvis af Syge ikke blot i moderne, velindrettede Hospitaller, der svarer til alle Videnskabs og Hygiejnens Krav, men i fjerne Lande under saa barske Forhold, at det er den bitreste Prøvelse for Nerverne? Hvem har været og er den Dag i Dag *den kristne Tros og den kristne Barmhjertigheds og Kulturs Kernetrapper*, naar denne Tro og disse Idealer skal føres frem paa Steder, hvor Rædselen bliver afgrundsdyb og Lidelserne som svimlende Bjergtinder?

De gik uhædret i Graven, men —

Søg ærligt efter Svaret paa alle disse Spørgsmaal! Saa vil De ved Siden af Biskopper og Verdenspræster se en vældig Skare træde frem fra mange Aarhundreder, alle Verdensdele og alle Lande: Sankt Benedikts Sønner og Døtre, de der fulgte den lille fattige fra Assisi, Sankt Dominicus Disciple, Jesuitter, Kamillianere, Trappister og Mangfoldigheden af kvindelige Ordener, Nonner og Søstre. Mange, mange gik ukendte i deres Grav — hædredes ikke som den moderne Videnskabs store Navne. Men læg nøje Mærke til dem, til deres Ansigter og Hænder og Øjne. For i ingen Gruppe Mennesker paa hele Jorden findes saa mange, hvis Liv saa helt var et Offerliv i Guds Tjeneste. I ingen anden Gruppe findes saa mange, som mildnede saa megen og saa navnløs Lidelse, og som selv bar flere Lidelse,

ser uden at kny. I ingen Skare findes flere Martyrer for Troen og Barmhertigheden. Lad saa den ene eller den anden moderne Skribent vrænge uforstaaende. Han aner jo ikke, at han her staar overfor de rankeste, de modigste og mest opofrende Mennesker, Historien kender. *Men vi Katolikker ved det!* Og vi skal sætte en Ære i at forkynde det! Vore Ordensfolk skal være vor Stolthed og ikke noget, vi skammer os over — uanset hvad andre siger og skriver.

Lidelse kræver Træning

— Der er nogle Erindringer fra min Soldatertid, som her minder mig i Minde: hvordan vi blev trænet til at tørste paa hele Marchturen, blev tvunget til at »falde ned«, til vi var ved at styrte, blev sendt paa Øvelse, som tilsnavsede vore Uniformer, lige efter at vi havde vasket dem, blev ydmygede og tvunget til en Lydighed, som ofte forekom os meningsløs. Men en klog Officer begrundede det for os ved at sige, at blev vi ikke træned i Strabadser, Udholdenhed og Disciplin, blev vi aldrig rigtige Soldater og kunde aldrig bære en Krigs Lidelser og Byrder.

Ordensfolkene har selvfølgelig først og fremmest hentet deres Kraft fra overnaturlige Kilder, fra det Sakramenternes udtømmelige Væld af Naade og Styrke, som ligger over al Forstand. Men i den Disciplin, Bod og Askese, som de paatager sig, i de Livsformer, som de frivilligt valgte, og i den Ydmyghedens Skole, som de gik i, hærdes Karakteren, lutredes Viljen og udslettedes Egoismen, saaledes at de ogsaa rent menneskeligt blev i Stand til at gaa ind i et Offerliv, som andre veg tilbage for.

Korsets kongelige Vej

Den moderne Verden forstaar det ikke, forstaar altsaa heller ikke noget af det væsentligste i i det kristne Grundlag, som et stadig mere afkristnet Samfund endnu hviler paa. Men vi Katolikker skal forstaa det, og aldrig,

hvad end andre siger og skriver, føle Skam over noget, som hører til vor Kirkes største Hæder.

Ingen, overhovedet ingen, har gennem Tiderne øvet mere Barmhertighed og mildnet større og flere Lidelser end den katolske Kirkes mandlige og kvindelige Ordener. Men de kunde aldrig have gjort det, hvis de ikke havde levet i en Bodens, Askens og Disciplinens Skole. Den Haardhed, som de viste mod sig selv, blev — Historien vidner det uimodsigeligt — atter og atter til Godhed og Barmhertighed mod andre.

En Lidelsens Skole? Maaske. Men ogsaa den største Glædes, fordi ingen Glæde er større og rigere end Bevidstheden om efter ringe Evne at have vandret den Vej, som Thomas a Kempis kalder »det hellige Korsets kongelige Vej«.

Se paa Ordenernes Historie. I Sandhed en Korsets Vej! Men ogsaa netop *en kongelig Vej*, hvis Daad lyser langt og varmen- de udover en moderne Verden, som er saa fuld af Lidelse, Mørke og Kulde og slet ikke forstaar hvorfor. *Franciskus.*

Vikariatet meddeler:

Pave Pius XII's Kroningsdag

1. Søndag i Fasten afsynges der i alle Vikariatets Kirker *Te Deum* efter Højmessens i Anledning af Aarsdagen for Pave Pius XII's Kroning.

Foredrag af usædvanlig Interesse

Katolsk Pædagogforbund afholder Torsdag d. 25. Marts Kl. 20 i St. Knuds Sal i Stenogade en Foredragsaften, hvor Pater, Dr. phil. A. Otto S. J. vil tale om »En Stillingtagen til det katolske Stof i de gængse Historiebøger«. Forbundet indbyder alle Pædagoger og Forældre til at overvære denne Aften. Forbundets Medlemmer opfordres til at indbyde deres ikke-katolske Kolleger. Billetter à 50 Øre faas hos de katolske Boghandlere og hos Portneren, Stenogade 4.

URBI ET ORBI

Der er stadig en næsten voldsom Tilstømning til de *ugentlige* (ofte *fentlige*) *Onsdagsaudienser* i Vatikanet. I sidste Uge begyndte Audiensen Kl. 8,45 og sluttede først Kl. 12,40. Den hellige Fader holder hyppigt ved denne Lejlighed en Tale, men lige saa ofte gaar han rundt til de forskellige Grupper og underholder sig med de enkelte audienssøgende. — Umiddelbart før sin Afrejse fra den evige Stad aflagde Ærkebiskoppen af New York, *Mons. Fr. Spellman*, et Afskedsbesøg hos den hellige Fader og takkede ved denne Lejlighed bl. a. den hellige Fader for Foranledningen til Kanonisationsprocessen for Pave Pius X, hvem *Mons. Spellman* havde lært at kende under sit Ophold i Rom i sin Tid.

Efter det store Luftangreb paa *Milano* har Kardinal Schuster organiseret en omfattende Hjelpeaktion for de mange, der staar uden Tag over Hovedet.

I Efteraaret udsendte det tyske Episkopat en indtrængende Henstilling til de *tyske Katolikker* om at skaane og bevare den forhaandenværende *religiøse Litteratur* og i saa vid en Udstrækning som muligt at stille Bibler og andre religiøse Skrifter til Disposition, hvor der var Brug derfor, idet der ikke fra Myndighedernes Side kunde stilles Papir til Raadighed for Trykning af religiøs Litteratur. Denne Bogmangel begynder nu ogsaa at gøre sig gældende for de teologistuderendes Vedkommende, og da Uddannelsen af Gejstlige nødvendigvis maa fortsættes, har de tyske Generalvikariater udsendt en Forordning, hvorved man søger at raade Bod paa den herskende Mangel paa teologiske Værker.

Under det *britiske Luftangreb* paa den *tyske Rigshovedstad* Natten mellem 1. og 2. Marts, hvorved der anrettedes stor Skade paa Byen, ødelagdes foruden en Del andre Kirker og Sygehuse bl. a. den katolske *Sct. Hedvigsdoms*, Berlins Hovedkirke, der ligger bag Operahuset. Den store Kuppel styrtede sammen, og der er næppe Sandsynlighed for, at Kirken kan genrejses. Den var opført i 1771.

PAVELIGE KIRKESKATTE

Hvad Sakristiet ved det sixtinske Kapel gemmer

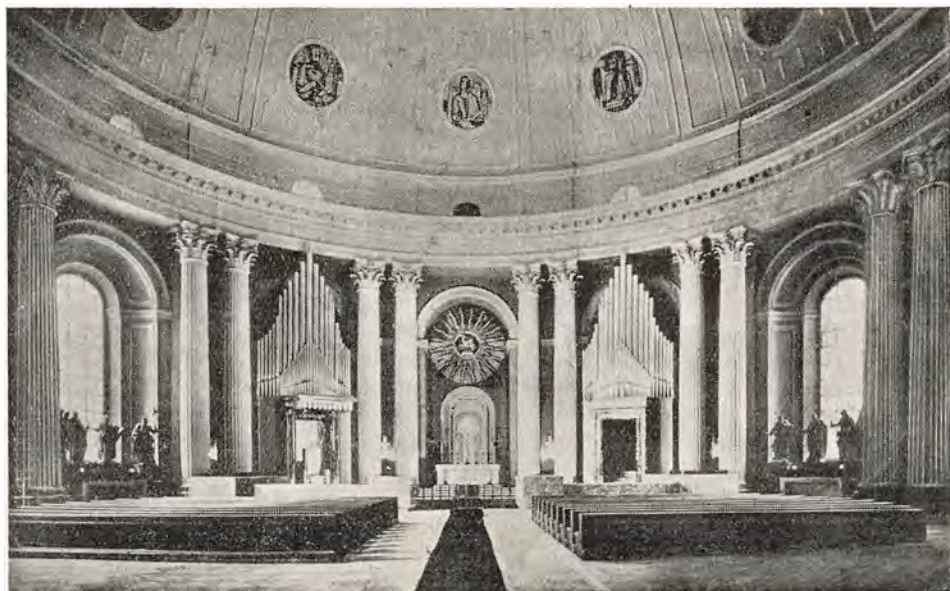

Det er kun faa, der hidtil har haft Lejlighed til at se de skønne og kostbare Dragter, Smykker og hellige Kar, som de forskellige Paver har benyttet ved højtidelige religiøse Handlinger. De er nemlig ikke tilgængelige for Offentligheden, men opbevares i nogle Lokaler i Sakristiet ved Pavernes »Oratorium«, det berømte Sixtinske Kapel. Her findes bl. a. Monstranser, Kandelabre, hellige Kar, Bispestave o. s. v., for største Delen af Guld og smykkede med Ædelsten, alle herlige Kunstværker fra forskellige Tidsaldre og udførte af de berømteste Guldsmede i mange Lande. Her findes ogsaa en Del Messekaaber og andre Dragter, som Paverne har benyttet ved forskellige Højtideligheder, bl. a. en meget pragtfuld Kaabe, skænket Pave Pius IX af Kong Frans II af Begge Sicilier. Den er et vidunderligt Arbejde, som i fineste Haandbroderi viser de kendteste Scener af Kristi Liv. Af de øvrige mere personlige Genstande kan nævnes en Samling af guldbroderede og perlestukne Tøfler, der har tilhørt forskellige Paver. I et lille Værelse for sig opbevares de særlige pavelige Insignier: Tiaraerne og Mitraerne, blandt hvilke man bemærker en usædvanlig smuk og kostbar Mitra, en Gave fra Kejser Wilhelm den 2. til Pave Leo XIII i Anledning af hans 25 Aars Jubilæum som Pave. Blandt Tiaraerne er der to, som har tilhørt Pius IX, en Leo XIII og en Pius XI, der modtog den som Gave fra Indbyggerne i Milano. Ejendommeligt af dem alle er dog en Tiara af — Pap, dækket af et smukt Broderi. Den stammer fra Napoleonstiden. Ved Overenskomsten i Tolentino i 1797 paalagde Napoleon Pavestaten at betale en uhyre Sum, og for at fremskaffe denne ofrede Pave Pius VI sin prægtige Tiara. Som Erstatning for denne lod han fremstille en af Pap, og baade han og senere Paver har baaret den ved forskellige Lejligheder.

Fotos:
Univer
Arkiv

↑ Sct. Hedvigskatedralen, Berlins katolske Domkirke, der er blevet fuldstændig ødelagt under det sidste britiske Luftangreb paa den tyske Rigshovedstad.

← „Pantheon de los Reyes” i Escorial, hvor de spanske Konger hviler. Paa Kong Alfons XII's Dødsdag – 1. Marts – afholdtes der en Højtidelighed i Nærværelse af General Franco og hele Regeringen.

← Den apostoliske Delegat i Storbritannien, Mons. Godfrey, sammen med en Del britiske Officerer efter et Besøg i en Fangelejr.

Nederst til venstre:
Ærkebiskoppen af New York, Mons. Francis Spellman, der netop har forladt Rom efter et Besøg hos den hellige Fader.

↑ Katedralen i Tunis.

Fra
alle
Kanter

Den gamle Landsbypræst

(fortsat fra sidste Uge)

Den unge Student var blevet Præst og kom mange Aar efter som Sognepræst tilbage til sin Hjemstavn blandt Bjergene. Baade han og Terese var nu ældre Folk. Hun havde giftet sig med en Bonde, og han saa hende ret ofte, men aldrig vekslede de et Ord om deres Ungdomsdrøm med al dens Jubel og Lidelse. Der var som en dyb Afgrund mellem dem, som ikke en hel Gletscher vilde kunne udfylde, og der førte ingen Bro over den.

Han var nu en højjærværdig Herre, indviet og velsignet, der i Guds Navn kunde løse og binde, og hun kyssede ham ydmygt paa Haanden, naar de mødtes, saaledes som det nu var Skik og Brug. Endelig var hun, efter at hendes Mand var død, og de voksne Børn selv havde stiftet Familie, nu ganske ene og havde lejet sig ind i en lille Stue. Da man nu begravede den gamle Terese, følte den gamle Præst, hvorledes Ungdomstiden atter stod levende for ham, og hvor kær han havde haft hende. Det var, som man begravede et Stykke af hans eget Liv, og han stod helt ene tilbage som en Olding paa Gravens Rand. Maaske, tænkte han, maaske var det alligevel gaaet, hvis jeg havde haft Mod til at sætte min Vilje igennem. Hvor vilde Livet have formet sig helt anderledes. Taabelige, syndige Tanker, afbrød han sin Tankerække... saa gammel og ikke klogere. Hvor Gud sætter dig, skal du gøre din Gerning og holde ud, selv om den Plads, Gud har vist dig, kun er som Præst for en verdensfjern Menighed højt oppe i de vilde Bjerge — og han *havde* holdt ud.

Den gamle Præsts Hoved var sunket helt ned paa Brystet; det blev han pludseligt saa trangt, at han helst var løbet hen til Vinduet, havde lukket det op og indaadet den kolde, skarpe Bjergluft i fulde Drag. Det vilde have bragt ham Lindring, men han kunde ikke mere rejse sig,

han var alt for svag, og Aandensnøden gjorde ham helt kraftløs. Hvis det nu gik mod Døden? Han vilde kalde paa sin Husholderske. Aa nej, han vilde hellere hvile, det var allerede lettere nu og dog saa mærkeligt som aldrig før. Aandede han overhovedet? Han formaaede endnu tydeligt at se alle Genstandene i Stuen. Igen steg en Følelse af Angst og Beklemmelse op i ham, han omklamrede krampagtigt begge Stolens Arme og vilde raabe, men Raabet forstummede i hans Strube. Hvis nu den ny Præst havde været der; han havde ventet ham saa længselsfuldt. Den gamle Præst var pludselig blevet ganske rolig. Hovedet lænede han tilbage mod Stolens Ryg. Det syntes igen at ville gaa over, kun saa usigelig træt var han, men maaske han nu kunde sove lidt.

Genem de halvt lukkede Øjnelaag saa han Lysets blege Skær. Nu hørte han Husdøren nedeunder blive aabnet, han hørte tydeligt, hvorledes Trappetrinene knagede, nu var den fremmede i Gangen, igen var der Skridt foran Døren, nu vilde han straks trykke paa Klinken. Hvem kunde det dog være nu midt om Natten? Døren gik sagte op og lukkede sig igen som af sig selv bag en Mands høje Skikkelse, som var traadt ind i Stuen og nu stod foran den gamle Præst. »Fred være med dig! Og med din Aand«.

Om han virkelig udtalte disse Ord eller følte dem i sit Indre, vidste Præsten ikke selv, de voldte ham ingen Møje, som var de af sig selv kommet over hans Læber. Den fremmede bar et langt, hvidt Gevandt. Den gamle Præst syntes, det lignede en Ordensdragt. Et mørkt Skæg indrammede Ansigtet, og Haaret naaede ned paa Skuldrene.

»Jeg er kommet for at hente dig hjem«, sagde den fremmede mildt og blidt. Den gamle Præst nikkede stille hen for sig, som om Besøget slet ikke havde no-

get overraskende ved sig. Han kendte ikke den fremmede, men han syntes dog, det var skønt, at den ny Præst nu var kommet. Det maatte vel være en Ordenspræst, man havde sendt ham som Efterfølger, skønt han syntes, han aldrig før havde set saa hvid og skinnende en Ordensdragt. Den lyste som den hvideste Sne, og om den fremmedes Hoved straaledede et lysende Skær, der ligefrem blændede.

Manden i den hvide Dragt havde sat sig paa Stolen ved Bordet. Han sad foran Lampen, og dog saa den gamle Præst tydeligt hvert Træk i hans Ansigt. Den fremmede Gæst syntes at udstraaale Lys, og da han vendte sit Ansigt mod den gamle Præst, lyste der en himmelsk Mildhed fra de klare Øjne. Det var et Menneskeansigt, som den gamle Præst endnu aldrig havde set Mage til, ikke engang Helligbillederne i Domkirken i den store By bar saadanne overjordiske Træk.

»Kommer hid til mig, alle som er trætte og besværede, og jeg vil give eder Hvile«, sagde den fremmede med rolig og sagtmodig Stemme og dog saa inderligt, at det trængte helt ind til Hjertet. Samtidig havde han bøjet sig fremover og udstrakte sine Hænder ligesom indbydende. Den gamle Præst blev helt sælsomt tilmode, han havde forestillet sig sin Efterfølger helt anderledes. Naar han nu tænkte paa de to smaa Værelser nede i Stueetagen, skammede han sig næsten over at tilhyde saa ualmindeligt et Menneske en saa ringe Bolig.

Den fremmede havde rejst sig, han syntes endnu højere end før, hans Hovede berørte næsten Loftet, og hans Klædning straaledede endnu mere end før. »Jeg er Opstandelsen og Livet«, sagde han, »hver, som tror paa mig, skal leve, om han end dør«. Stemmen klang stærkt i det lave Rum, det var, som Ordene gav Genklang over hele Verden. En dyb, hellig Skælven havde grebet den gamle Præst. Uden at han vidste det, hviskede han Ordene: »Herre, jeg er ikke værdig,

at du skal gaa ind under mit Tag«.

Da han igen saa op, stod hans Gæst ved Bordet, han havde taget Brødet i sine Hænder, velsignede det og brød det. Saa tog han ogsaa Kalken med Vinen og velsignede ligeledes den, men paa hans Hænder bemærkede den gamle Præst et brændende rødt Ar. Da gik det den gamle Præst som Disciplene i Emaus, der faldt som et Skæl fra hans Øjne, en pludselig Erkendelse kom over ham. Med en høj Hulken slog han Hænderne for Ansigtet. »Aa, Herre, Herre, du er selv kommet«, raabte han, »forbarm dig over mig«.

»Salige er de fattige i Aanden, thi Himmeriges Rige er deres«, lød det triumferende fra den sene Gæsts Læber. Langsomt skred han med Brødet og Vinen hen mod den gamle Præst. Denne kunde kun bøje Hovedet og slaa sig for Brystet. Da saa han op med et forklaret Smil og hørte tydeligt Ordene: »Dette er mit Legeme, dette er mit Blod«. Den fremmede Gæst højede sig over den gamle Præst, og denne nød med hellig Ærefrygt af Brødet og Vinen. Da trykkede han sit Ansigt mod Gæstens lysende Klædebon og hviskede: »Herre, Herre, hvorfor gør du dette mod mig din ringeste Tjener?« »De ringe skal blive ophøjede«, tonede Stemmen fra oven, og en Haand lagde sig velsignende paa den gamle Præsts Hoved.

Da klyngede den gamle Mand sig endnu tættere ind til den, som han nu havde erkendt, og med bristende Stemme hviskede han: »Herre, bliv hos mig, thi det bliver Aften!« »Amen«, svarede den høje Gæst og lagde ganske sagte den gamle Præsts Hoved tilbage i Stolen. Et Udtryk af overjordisk Fred laa over den gamle Præsts Ansigt som et Genskin af evig Salighed. Det var, som hans Læber endnu engang gentog: »Bliv hos mig, Herre«.

Den fremmede Gæst gik ud af Stuen saa roligt, som han var kommet. Lampen var gaet ud, og kun Sneens matte Skin lyste ind i Stuen. Da den fremmede

traadte ud af Præstehuset, var det begyndt at sne stille; som lette Sølvstjerner fløj Snefnugene om ham. Det var, som de enkelte Snefnug, der kom i hans Nærhed, fik en ganske særlig Glans. Han gik over en Grønning, forbi et Par fattige Huse og vandrede frem mod Kirkegaarden. Op til denne førte nogle faa Trin, hvorpaa Sneen laa som et blødt, tykt Tæppe. Jernlaagen stod aaben, og den fremmede traadte ind.

Nær ved Kirkegaardsmuren laa en Grav. Den brune Farve paa Trækorset var endnu frisk. En visse Krans hang paa Korsset. Paa Graven var en Buskbombuket stukket ned i Sneen. Der nede i Graven laa den gamle Terese. Hun havde ingen fornem Plads faaet; man havde begravet hende ved Muren, fordi hun jo hørte til de fattige og var glemt af hele Verden. Men den, som velsigner de fattige, blev staaende ved hendes Gravsted og bredte Hænderne ud over det, og under hans Hænder og som skabt af de hvirvlende Sneflokke hævdede der sig af Graven en gennemsigtig Skikkelse i Egnens Bønderkoners Dragt. Hun knælede ned paa Graven, Hænderne havde hun foldede som til Bøn og syntes at læne sig med Ryggen mod Gravens Trækors. Saaledes havde Terese, medens hun levede, knælet i Kirken foran sin Frelser, naar hun klagede for ham over sin bristede Lykke. I Dag laa der en salig Fred over hendes blege Ansigt der var hensunken i stille Andagt. Hendes Bryst løftede sig. Det var, som vilde hun sige noget, men blødt og som en Vuggesang lød Ordene til hende: »Havde jeg end en Engels Røst, men ikke ejede Kærligheden, da var jeg som et lydende Malm og en klingende Bjælde. Jeg har taget jer begge ind til mit Hjerte, fordi jeg er Kærligheden«. Da højede Kvinden sig dybt, saa hendes Pande berørte Sneen, og hun trykkede et Kys paa Mesterens Klædebon, men oppe i Kirke-taarnet klang det sagte i Stormklokkens Malm: »Fordi jeg er Kærligheden!« Og dybt inde fra

Fjældskoven gentog Ekkoet som et Aandepust: »Fordi jeg er Kærligheden«.

Men den fremmede havde vendt sine Skridt mod Landsbyens lille Kirke, hvis laasede Dør af sig selv aabnede sig for ham. Fra Koret begyndte Orglet at bruse, som om der i det uendelige fjerne blev spillet paa det med usynlige Hænder. Melodien klang som: »Ære være Gud«, og et fjernt Kor syntes at stemme i med. Kirken laa i den evige Lampes svage Lys. Over de simple Stole flakkede det svage, røde Skær mod Højalteret og fortabte sig bag dette.

Den sene Gæst gik halvvejs op ad Kirketaarnets Trappe. Her paa en lille Afsats, hvorfra Taarnstigen førte op til Klokkerne, hang Klokkerebene til den store Klokke, Vesperklokken og den lille Klokke, der blev ringet med, naar en i Menigheden var død. Den fremmede trak i Rebet til den lille Klokke, og snart forkyndte dens spinkle, men gennemtrængende Røst, at nu var en Sjæl gaaet hjem til Gud. Mange hørte det halvt i Slummer og bad den sædvanlige Bøn for den afdøde. Mange tænkte ogsaa, om det maaske skulde være den gamle Præst, der var tilstødt noget.

Da den sidste Klokketone var døet hen, forlod den fremmede atter Kirken. Morgenen var begyndt at dæmre, da han gik forbi Landsbyens yderste Huse op mod Højskoven. Det var, som Vinden af sig selv holdt inde med sit Sus og Bækken med sin Brusen, og da Vandringsmanden nærmede sig Skoven, var det, som alle Træer højede sig for ham i ærbødig Tavshed. Da man om Morgenen fandt den gamle Præst død i sin Lænestol, var der ingen, som vidste, hvem der havde ringet med Dødsklokken, men ringet havde den, og kun for saadanne rene Sjæle, som uden yderligere Prøvelse gaar lige ind i Guds Himmel, ringer Dødsklokkerne af sig selv, siger Folketroen.

(Fra Tysk.)

Liturgisk Kalender

Marts:

14. S. 1. Søndag i Fasten (140); (violet) 2. Bøn: Om de helliges Forbøn (122), 3. Bøn: For de levende og de døde (122).*)
15. M. Feria (145); 2. og 3. Bøn (violet) som Askeonsdag (122).
16. Ti. Feria (149); 2. og 3. Bøn (violet) som Askeonsdag (122).
17. O.**) Tamperdag (153); 2. Bøn: (violet) St. Patrick (852). — Eller: (hvid) St. Patrick (852); 2. Bøn: Tamperdagen (153); sidste Evangelium: Tamperdagens (156).
18. T. Feria (158); 2. Bøn: St. Cyrillus af Jerusalem (852). — Eller: (hvid) St. Cyrillus af Jerusalem (852); 2. Bøn: Feria (159); sidste Evangelium (160).
19. F.***) ST. JOSEF, Jomfru Marias (hvid) Brudgom (853); 2. Bøn: Tamperdagen (162); St. Josefs Præfation (523); sidste Evangelium (164).
20. L.***) Tamperdag (166); 2. og (violet) 3. Bøn som Askeonsdag (122).
21. S. 2. Søndag i Fasten (173). (violet)

*) Naar ingen Præfation er angivet læses hver Dag (indtil Passions-søndag) — ogsaa i Festernes Messer — Fastens Præfation.

**) Paa Grund af Krigen har Hs. Exc. Biskoppen dispenseret for den sædvanlige Faste- og Abstinenspligt. Tamperfredag er dog — som alle Fredage — Abstinensdag. (jfr. „Fastelavnbestemmelser for Aaret 1943“ i forrige Nr.).

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.
Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Polemik i Salmebogen

Professor Lindhardts Artikel i Aalborg Stifttidende, som vi aftrykte forleden, fik desværre ikke Lov til at staa uimodsaagt, selv om de fleste folkekirkelige Præster sikkert stiltiende har givet ham Ret. Et Par Dage efter tog cand. theol. Johannes Horstmann i samme Blad til Genmæle mod Professorens. Vi aftrykker et Par Hovedpunkter i dette nye Indlæg, som kommenterer sig selv.

»Den middelalderlige Kirke lærte Retfærdiggørelse af Tro — ja, vel, men den lærte ogsaa Retfærdiggørelse af Gerninger. Derfor var der en Ting, som den ikke lærte, nemlig Retfærdiggørelse af Tro alene, og kun denne Forkyndelse var i Datidens Situation kristelig og evangelisk. Har man forstaaet dette, forstaaer man ogsaa straks Nødvendigheden af, at Bæreren af denne Forkyndelse — ikke blot maa, men skal — stille Fordringen om Anerkendelsen af den som alene sand kristelig til et Samfund, som kalder sig Kirke, men som ikke fører denne Lære. Er Svaret en Anerkendelse, sker der intet Kirkebrud, men Kirken reformeres; er Svaret det modsatte, er der sket en bevidst Afvisning af Evangeliets Tilbud, og da maa Kirkebrudet indtræde.

Afvisningen af den lutherske reformatoriske Fordring kom med Tridentinerkonciliet, hvis Dekret om Retfærdiggørelsen er en klar og uivetydig Forkastelse af den reformatoriske Lære. Siden da er den katolske Kirke, trods al »Reformation« og fortsat Eksistens gennem 400 Aar, ophørt med at være Kirke og er blevet en frafalden Kirke, en Synagoge, med Synagogens sejglivede men skindøde Mumietilværelse. Den lutherske Intolerance og Glæde over den rene Lære er derfor ikke et Udslag af konfessionelt Hovmod, men en Holdning, som er begrundet i og med selve Evangeliet; at afløse den med Tolerance overfor Katolicismen og at søge at komme til en Forstaaelse paa Grundlag af det, som er fælles, vilde simpelthen være Ukærlighed mod Katolikkerne, thi det vilde være ikke at tage Evangeliet alvorligt.

Det forkerte er ikke, at vi har en Salme som Grundtvigs Reformationssalme i vor Salmebog, det forkerte er, at vi er kommet saa langt bort fra evangelisk Kristendom; at vi ikke længere kan forstaa den, men denne Forstaaelse skaffer vi os ikke ved at kaste denne Salme, som helt igennem aander Glæde over den reformatoriske Kristendom — men som Professorens smagfuldt betegner som Gift, der dryppes i et blødende Saar paa Kirkens Legeme — ud af vor Salmebog. Nej, lad den blot blive staaende som en Anstødssten, men ogsaa som et manende Raab om at vende tilbage til reformatorisk Kristendom for dem, som er kommet langt bort fra denne, ogsaa for dem, som er sat til at være Lærere for vor evangelisk-lutherske Folkekirkens Præster.

Frank Andersens Fond

Fondet har endvidere haft den Glæde at modtage:

Harald Guldager	
(Mærkater)	Kr. 3,75
S. N. O. (Mærkater)	Kr. 4,00
Anonymt	100,00

Ialt Kr. 107,75

Tidligere indkommet Kr. 5604,68

Formue nu ialt Kr. 5712,43

Hjertelig Tak! En anonym Gave paa 100 Kr. har denne Gang bragt os et godt Stykke paa Vej til den næste Milepæl: de 6000 Kr. Med den fortsatte Interesse for Fondet skulde vi snart kunne naa dette Beløb. I denne Maaned appellerer vi i særlig Grad til Fondets Velyndere — som bekendt er det Frank Andersens Fødselsdag den 29. ds. Det er i de senere Aar blevet Tradition, at Fødselsdagen markeres paa forskellig Maade — ved Afholdelse af særlige Frank Andersen-Aftener i Ungdomsforeningerne, Indsamlinger m. m. Ogsaa i Aar vil Fødselsdagen blive markeret, men herom senere. Dog kan det meddeles, at allerede den 19. Marts 1943 vil der i St. Mariæ Sogn af Ungdommen blive arrangeret en Frank Andersen-Aften til Fordel for Fondet, hvortil alle unge har Adgang.

Administrationen vil hilse med Glæde, hvis Frank Andersens Fødselsdag yderligere blev markeret ved Fremsendelse af Bidrag til Fondets Postgirokonto 1087 (Niels Frederiksen, Jyllingevej 185, Vanløse).

Vore Spejdere

Sankt Laurentii

holdt deres Tropsfest i Roskilde den 14. Februar og kunde glæde sig over at have halet den store Sukces i Land. Der var mødt mange Gæster, deriblandt en Del fra Divisionens københavnske Troppe, og tilføjede mange Kammerater fra de andre Roskildetroppe-

Alle morede sig bravt Aftenen igennem, men mest, tror jeg, over den lille Ulv, som sang »Visen om Peter Lang«.

II Absalon

har kæmpet den aarlige Haandboldyst med Gymnastikforeningen »Jason« paa Amager. Troppen vandt 2 af de tre Kampe og hjemførte dermed for et Aar den vandrende Statuette.

Og i Holbæk

vil man gerne være Spejder. Det er Sognets katolske unge Mænd, som er ivrige for Tanken og gerne vil i Samarbejde med Hertug Knuds Division. Divisionschefen har haft et Møde med de unge Mænd og taget Sagen op, saa nu fører det forhaabentlig inden længe til et Resultat.

»Ung Pige søges

til indendørs og udendørs Hjælp.« Det kunde godt lyde som en Annonce i »Berlingske« med Billet mrk., men er noget helt andet.

Sagen er nemlig den, at Sankt Ansgars Ulveflokk er i stadig Vækst, og derfor savner en Ulveassistent, som sammen med Flokføreren kan herske over Ulveflokket. Dette befinder sig i Alderen 7—12 Aar, og i den Alder trænger man som bekendt ofte til en blid, men bestemt Kvindehaand.

Saa fremt vi derfor ad denne Vej kan finde en ung Dame, som har Interesse for Børn og Lyst til at deltage i Ulvearbejdet, ja, saa vil vi blive glade for det, og Annonceringen i Berlingske Tidende spares.

Interesserede kan henvende sig enten til Flokføreren Fru Lily Valear Fausbøll, Frederiksborgvej 12 B, Taga 6219 y eller til den funge-

rende Tropsfører Pastor Geertz-Hansen, Bredgade 64, Palæ 59.

Divisionen.

Pastor Geertz-Hansen leder for Øjeblikket Spejderarbejdet i Sankt Ansgars Trop, idet denne p. t. ingen Tropsfører har, og Pastoren har derfor maattet frasige sig Hvervet som Formand i henholdsvis Trops- og Divisionsraad. Som Følge deraf har Kaptajn E. Wissum (Divisionens tidligere Chef) tiltraadt Stillingen som Raadsformand for Sankt Ansgars Trop, og Redaktør H. Bølling har overtaget Stillingen som Raadsformand for Divisionsraadet. Dette berører naturligvis ikke Pastor Geertz-Hansens Stilling som Divisionens Kapellan. A. S.

Academicum Catholicum

AARHUS

Fredag d. 12. Marts Kl. 20.

Studiekredsmøde i Præstegaarden. Emne: Karl Adam: »Das Wesen des Katholizismus«. Leder: Pater C. Lønskov S. J.

(Studiekredsen finder nu Sted hver anden og fjerde Fredag i Maa-neden. Næste Møde: d. 26. Marts).

KØBENHAVN

Onsdag d. 10. Marts Kl. 19,30.

(NB. Datoen er ændret af Hensyn til Ungdomsmødet i Borgernes Hus den 3. Marts). Ordinært Møde i Bredgade 67 A. Diskussion om »Aarsagerne til Frafald«. Indledere: Sognepræst Cay Benzson, Kommuelæreren Frk. Else Holst, Redaktør H. D. T. Kiærulff og fhv. Skolebestyrer, Pater P. Nøsen S. J.

Onsdag d. 17. Marts Kl. 20 pr.

(NB. Dato og Klokkeslet er ændrede). Studiekredsmøder i Bredgade 67 A. Studiekreds I. Emne: »Filosofiens Grundelementer«. Leder: Pater H. Roos S. J. — Studiekreds II. Emne: »Omstridte Kapitler i Kirkens Historie«. Leder: Pater A. Otto S. J.

Næste Gang: den 31. Marts.

Katolsk Børnehjælpsdag

Smaa katolske forældreløse og vanskeligt stillede Børn kommer i Dag og beder os alle om Hjælp. Elisabethforeningen vil gerne træde til, det er jo dens Formaal, men Tiden er vanskelig og Midlerne er smaa. Kom os derfor til Hjælp! Kom og aflæg Elisabethforeningens Basar et Besøg Palmesøndag d. 18. April i Bredgade 69, 1., o. G. Basaren er aaben hele Søndagen fra 9—7 og Mandag til Kl. 3.

Bordene bugner af smukke, nyttige Ting og vor indbydende Restaurant er velkendt.

Gaver modtages med Tak hver Dag hos undertegnede.

*Fru A. Osterhammel,
Frederiksborggade 54, 3.*

*Frk. A. Stratbøcker,
Jægersborg Allé 19, Charlottenlund.*

Velgørenhedsmatinée

til Fordel for Vincentsøstrene i Helsingør afholdes Sønd. 4. April (Lætare Søndag) Kl. 15½ i Stenogade 4. Velvillig Medvirkning af Kgl. Hofpianistinde Frk. Johanne Stockmarr, Kgl. Skuespillerinde Bodil Ipsen, Koncertsangerinde Helga Weeke m. fl. Billetter à Kr. 3 og Kr. 2 faas hos de katolske Boghandlere og hos Pater C. C. Martin-dale paa Rygaard.

St. Knuds Gilderne og Ungdommen

De mange, som deltog i Sankt Knuds Gildernes Ungdomsfest, er sikkert enige i, at det var en endog meget fornøjelig Aften, der opmuntrer til Gentagelse. Efter nogle indledende Ord af Pastor Thorbjørn Møller talte Kaptajn A. F. Beyer fra Aarhus, hvorpaa Biskoppen sluttede Festens alvorligere Del med en indtrængende Opfordring til de unge om ogsaa i Fremtiden at slutte op om Gilderne.

Aftenens Underholdning laa paa et meget højt Niveau. Skuespiller Rasmus Christiansen og »De tre fra Radioen« hensatte den tætfyldte Sal i Jubel og Begejstring, saa Stemningen for hele Aftenen blev den allerbedste. Der var mødt ca. 400 unge københavnske Katolikker.

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Benzon

Alle Henvendelser bedes venligst
rettet til **CENTRAL 1868**

Burde Cyklebude

læse Søren Kierkegaard?

II Anledning af Rundspørget forleden: »Hvad læser katolsk Ungdom?« har vi modtaget et Brev fra en Indsender, der forundrer sig over, at de 15-aarige efterlyser underholdende katolsk Litteratur, naar vi har Forfattere som bl. a. *Johs. Jørgensen*.

Vi ved vel alle, hvilken Juvel Kirken har i Johannes Jørgensens frodige Talent. Men hvis man forlanger, at de gennemsnitlige 15-aarige skal fordybe sig i hans Bøger, kunde man vist med ligesaa stor Ret spørge, hvorfor Cyklebudene absolut skal kaste sig over de kulørte Kriminal-Hefter, saa længe vi har Søren Kierkegaard. Man maa nu engang tage Menneskene, som de er. Og siden der i normal Ungdom er en dyb Trang til det spændende, det lettilgængelige og det farverige, er det sikkert nødvendigt at komme denne Trang imøde til en vis Grad, hvis man overhovedet vil gøre sig Haab om, at de katolske Unge frivilligt skal søge den aandelige Paavirkning, Kirken ønsker at give dem.

Tiden er løbet fra dem

Hvis man kaster et Blik ind i et tilfældigt katolsk, dansk Sogne- eller Skolebibliotek i Dag, er det muligt, at man støder paa en Mængde velmente Helgenberetninger og opbyggelige Romaner etc. etc. Men hvad nytter det altsammen, naar Børnene og de Unge gaar langt uden om dem, fordi de fleste Udgaver er saa gnidrede og gammel-dags i Sprog, Illustrationer og Ind-

binding, at der formelig staar Støv og Ælde af dem? De er allesammen blevet til ud fra den bedste Vilje i sin Tid, og ofte med faa og smaa Midler. Men Tiden er uhjælpelig løbet fra dem, og forlanger vi for Alvor at fange Interessen hos de unge Læsere af i Dag, maa vi ogsaa belave os paa at ofre det for Sagen, som er nødvendigt. Vi maa aldrig tillade os at glemme, at den indifferente, den gudløse og den amoralske Litteratur arbejder, assisteret af en blændende Reklamekunst, en fremragende Teknik og en Hærskare af Fagfolk, der sidder parat til at skabe: det fængslende Omslagsbillede, den indbydende Typografi, det bekvemme Bogformat, den graciøse Illustration og fremfor alt den massesugerende Reklame for Bogen.

Der mangler et Ansigt

Det er for blaaøjet, hvis vi lægger Hænderne i Skødet overfor al denne Dygtighed, og regner det for givet, at vi nok skal klare os i Konkurrencen, blot ved at mene det rigtige. Mens Græsset gror, dør Horsemor. Mon det ikke vilde slaa os med nogen Uhygge, hvis det engang lod sig gøre op, hvilken Fortræd daarlig Litteratur har gjort katolsk Ungdom?

Katolsk Aktion har faaet mange Ansigter herhjemme i de senere Aar, og den har allerede smukke Resultater at pege paa. Men eet Ansigt mangler den endnu: det, der skal tage sig praktisk og psykologisk rigtigt af Problemet: katolsk

Ungdoms-Litteratur, rense ud mellem det forældede, sørge for Moderniseringer af det brugelige, supplere det op med nye Oversættelser, sørge for, at de Unge virkelig faar Lejlighed til at faa Tingene i Hænde, naar Bøgerne først har antaget en Skikkelse, som vi kan være bekendt, sætte Ungdommen i Forbindelse med gode ikke-katolske Bognyheder, holde den ajour til Stadighed med, hvad der kommer frem af anbefalelsesværdigt — og hundrede andre Variationer.

Dette er ikke blot en indtrængende Henstilling om, at det maa ske snarest. Det er et lille privat Nødskrig fra en, der har set saa mange nedslaaende Eksempler paa, hvad daarlig Litteratur har ødelagt for Ungdommen indtil i Dag.

—sen.

Gigt og Gigt

Det lille Causeri »Gigt og Regninger« i forrige Nummer er af enkelte Læsere blevet opfattet som en Brutalitet overfor Gigtpatienter. Vi beder ærbødigst om Tilgivelse — det var kun ment som en Understregning af, at det er sundt at være tvunget til at overvinde alle Former for Magelighed, og at det — bl. a. — kan bidrage til at holde Rheumatismen Stolen for Døren. De Mennesker, der er Ofre for de virkelig alvorlige Variationer af Gigten, hører til i en ganske anden Kategori, og dem vil vi nødigt være med til at gøre modløse — som Bytte for en alvorlig og smertefuld Sygdom har de det vanskeligt nok endda!

Spørgekasse

Fra Pennevenne-Klubben

Gyldige og ugyldige Ægteskaber

1. Kan Kirken — under Henvi-
ning til at et Ægteskabs Forma-
al skal være Forplantning — kræve et
Ægteskab opløst paa Grund af
Barnløshed f. Eks. som Følge af
indtruffen Sterilitet?

2. Er det rigtigt, at Kirken har
fatsat saavel en Minimums- som
en Maksimums-Alder for Ægteska-
bets Indgaaelse, saa at man ikke
alene kan være for ung, men ogsaa
for gammel til at blive gift?

Ikke-katolsk Læser.

Ad. 1. Før Svaret kan gives, bør
dets Forudsætninger klarlægges.
Ægteskabets Hovedformaal er gan-
ske vist Slægtens Forplantning og
Børnenes forsvarlige Opdragelse,
men ved Siden af dette kender
Kirken endnu to andre Opgaver,
som Ægteskabet skal løse, nemlig
paa den ene Side Ægtefællernes
baade legemlige og aandelige gen-
sidsige Hjælp, og paa den anden
det, som Skt. Paulus omtaler i 1.
Kor. 7,2—5. og 9. eller med andre
Ord: den af Naturen og derfor af
Gud givne Drift skal kunne til-
fredsstilles paa en legitim og ær-
bar Maade. (Can. 1013.) Heraf
fremgaar, at, hvis et Ægteskab ikke
kan løse sin Hovedopgave, mister
det ikke sin Eksistensberettigelse,
fordi der endnu er to andre For-
maal, som kan opnaas. Et fuldgyl-
digt Ægteskab, som er fuldbyrdet,
kan aldrig opløses af Kirken, und-
tagen ved Overgangen af den ene
af de to ikke-døbte Ægtefæller til
Kristendommen i Tilfælde af, at
den ikke-kristne Part ikke vil leve
i Fred med Konvertitten. Dette er
det saakaldte Privilegium Pauli-
num. (1. Kor. 7,12—16.) Det ikke-
fuldbyrdede Ægteskab kan af den
Apostoliske Stol opløses, naar der
foreligger vægtige Grunde derfor.
Bortset fra disse to Tilfælde kan
der ikke være Tale om *Opløsning*
af et Ægteskab, men kun om en
Ugyldighedserklæring. En saadan
afgives ved Kendelse af en gejstlig
Domstol, naar et formentligt Ægte-
skab lige fra Begyndelsen af var
behæftet med en saadan Fejl, at det
aldrig har været gyldigt.

Savner De Forbindelse med andre Katolikker, saa vær med i Ka-
tolsk Pennevenne-Klub. Betingelserne er, at:

De er Katolik.

De skriver til Katolsk Ugeblad, Nørrebrogade 27 C, København N.,
fortæller om Deres Alder, Erhverv og Interesser.

De vedlægger 30 Øre i Porto.

De underskriver med tydeligt Navn og Adresse til Redaktionen
Underretning og indsender Brevet i Konvolut, mærket „Penne-
venner“.

Mange Læsere i Ind- og Udland har allerede grebet denne Chance
for at komme i Kontakt med Trosfæller og dermed styrke Interes-
sen for Kirken og deres Tro.

Jeg er 19 Aar og Ekspeditrice.
Jeg vil gerne korrespondere med
en ung Mand fra København. Mine
Interesser er gode Bøger, Film,
Cykle- og Traveture m. m.

A. N.

Jeg er en ung Pige paa 18 Aar,
og jeg vil gerne korrespondere med
en jævnaldrende ung Mand. Mine
Interesser er: Musik, Sport, Film
og Bøger.

V. H.

Jer er 12 Aar og gaar i 1. Melle-
klasse i Katolsk Skole i Vejle. Jeg
ønsker at korrespondere med en
jævnaldrende Kammerat fra Sct.
Knuds Skole i København. Jeg er
i Ildrætsforeningen, og da der in-
gen katolske Foreninger er her i
Byen, er jeg F. D. F. er

Werner W.

Jeg bor i Vordingborg, gaar i 2.
Mellemlasse, er 14 Aar og hedder
Ruth Jensen. Jeg vil gerne korres-
pondere med en jævnaldrende ka-
tolsk Pige.

Jeg er 22 Aar, Husassistent og
bor paa Fyn. Jeg vil gerne korres-

pondere med en ung katolsk Mand.
Mine Interesser er Sport, Cykle- og
Traveture, gode Film og hjemlig
Hygge.

J. B. S.

Vi er to unge katolske Piger paa
17 og 19 Aar, der gerne vil korres-
pondere med to katolske Penneven-
ner fra Jylland. Vore Interesser er
lange Spadseture og god Musik.

Grethe K. og Thora R.

Jeg er 17 Aar, kvindelig Kontor-
elev og bor i Midtsjælland. Jeg vil
gerne korrespondere med en ka-
tolsk ung Mand fra København.
Mine Interesser er Film, Sprog og
Sport.

E. K.

Da der er længe imellem, at jeg
træffer Trosfæller, jeg kan drøfte
fælles Interesser med, vil jeg ger-
ne korrespondere med en ung Pige
eller en ung Mand med alsidige In-
teresser. Jeg er 27 Aar og Husass-
istent. Mine Interesser er Musik,
Sang og gode Film, Bøger, hjem-
lig Hygge m. m. Jeg sætter Pris paa
godt Humør.

H. C.

Det egentlige Svar paa det stil-
lede Spørgsmaal er givet af Can.
1068 saaledes: Livsvarig *Impotens*,
der var til Stede før Ægteskabets
Indgaaelse, ligemeget om den fin-
des hos Manden eller Kvinden, li-
gemeget ogsaa om den anden Part
kender den eller ikke, og ligemeget
om den er absolut eller relativ, gør
Ægteskab ifølge Naturloven ugyl-
digt. Er den omtalte *Impotens*'s
Tilstedeværelse tvivlsom, maa Æg-
teskabet ikke hindres. *Sterilitet* gør
et Ægteskab hverken ugyldigt el-
ler utilladeligt.«

Jeg ved godt, at denne Canon
trænger til en Kommentar, men jeg
mener ikke, at Ugebladet er det

rette Sted til en saadan Drøftelse.
Jeg nøjes derfor med at give Sva-
ret med Lovens egne Ord.

Ad. 2. Kirkens Lovbog kender
kun en Minimumsalder for Ind-
gaaelse af et Ægteskab. Can. 1067
bestemmer: 1. »En Mand kan ikke
indgaa gyldigt Ægteskab, før han
er fyldt 16 Aar, og en Kvinde hel-
ler ikke, før hun er fyldt 14 Aar.
2. Skønt et efter den nævnte Al-
dersgrænse indgaaet Ægteskab er
gyldigt, skal Sjaelsørgeren være
betænkt paa, at de holder Ungdom-
men tilbage fra et Ægteskab, før
den Alder er naaet, hvori man ef-
ter Landets Skik plejer at indgaa
Ægteskab.

F. K.

Ring eller skriv

efter KATOLSK CENTRALSKOLES nye Skoleprogram for 1943—44. Det fortæller alt, hvad denne lille ugentlige Meddelelse ikke kan oplyse om Vikariatets Skole. Indmeldelser modtages daglig til alle Skoleklasser, Nørrebrogade 27, Tlf. Nora 1514.

Tak!

Min hjerteligste Tak til de mange, der har sendt mig venlige Hilsener og gode Ønsker i Anledning af min 75 Aars Fødselsdag.

V. Paulus S. J.

St. Ansgars Kirke

Onsd. 17. Marts Kl. 19½ Møde for Sognets kvindelige Kongregationer.

Sakramentskirken

Sønd. 14. Marts Kl. 17 Fasteprædiken. Mand. 15. Marts Kl. 20 Knud Lavards Broderskab. Torsd. 18. Marts Kl. 20 Birgittaforeningen.

St. Mariæ Sogn

Sønd. 14. Marts Kl. 17 Korsvejsandagt. Fred. 19. Marts Kl. 19½ Fasteprædiken. Kl. 20 Ungdomsmøde (Arbejds-møde). Emne: Skriftemalet (Bodens Sakramente). Indleder: René Nielsen.

Derefter Frank Andersen-Aften. Taler af bl. a. Hr. Laurits Andersen og Hr. Niels Frederiksen. Bortlodning af flere værdifulde Ting, bl. a. en Messebog, der har tilhørt Frank Andersen. Forskellig Underholdning.

Betaling for Kaffen (NB. Husk Sukker) forhøjes for denne ene Aften til 65 Øre. Det derved indkomne Beløb gaar ogsaa til Fondet.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 14. Marts Kl. 8½ Fælleskommunion for de unge Mænds Kongr. Kl. 18 Fasteprædiken. Mand. 15. Marts Kl. 20 unge Mænds Kongr. Torsd. 18. Marts Kl. 20 Korsvejsandagt med Deltagelse af Mændenes Kongr.

St. Antoni Kirke

Tirsd. 16. Marts Kl. 20 Foredrag af Politibetjent Frk. Howitz: »Nutidens Problemer og den kristne Moral«. Alle er velkomne. Onsd. 17. Marts Kl. 14½ Mødrekursus. Kl. 20 Andagt. Fred. 19. Marts Kl. 20 Fasteprædiken og Korsvejsandagt. Lörd. 20. Marts Kl. 20 Andagt.

St. Andreas Kirke

Sønd. 14. Marts Kl. 8 Menighedens Fælleskommunion. Kl. 17 Fasteprædiken. Tirsd. 16. Marts K. U. K. Onsd. 17. Marts Kl. 9 Mødeforening. Fred. 19. Marts Kl. 20 Korsvejsandagt.

Aarhus

Fasteprædikener hver Onsdag Kl. 20 ved Pater Laux: Emnet: *Den gamle Pagts Evangelist* (udvalgte Kapitler af Profeten Isaias). Onsdag d. 17. Marts: »Her er jeg, send mig!« (Is. 6, 8). — Den kristnes Kald.

Aarhus Opland

Søndag d. 14. Marts:

Odder: Kl. 10¼ (Komm. 9¼).

Søndag d. 21. Marts:

Ebeltoft (Villa Pax): Kl. 9¼.

St. Franciskus' 3. Orden

Sønd. 21. Marts Kl. 14 Møde i St. Annæ Kirke.

»5 Malere fra Firserne«

Der afholdes i disse Dage i København (i Kunstforeningen, Frederiksholms Kanal 4) en Maleriudstilling »5 Malere fra Firserne«, hvor bl. a. *Mogens Ballin* er repræsenteret med en Række Billeder, dog ikke af religiøs Karakter. Mogens Ballin hører vel ikke hjemme blandt Malerkunstens store, men hans Ansigt er Firsernes — han var saaledes en af de første herhjemme, der forstod Gaugin — og hans ubestridte Dygtighed, hans Sans for det dekorative, der gjorde ham respekteret blandt Kunstnere og til en anerkendt Kritiker blandt sine samtidige, kom senere til Udtryk i Kunsthåndværket, da han havde lagt Maleriet bort.

»Mordet i Domkirken«

Ifølge K. F. U. M.s Medlemsblad vil den engelske Digter T. S. Eliots Skuespil »Mordet i Domkirken« blive opført i K. F. U. M.s Festsal, Rosenborggade 15, d. 20. og 21. ds. Kl. 20. Skuespillet handler som bekendt om St. Thomas a Becket's Død og er i Pastor Ralds Oversættelse udkommet hos Pauluskredsen. Det er »Kirkelig Amatørscene«, som opfører det. Billetter à 1 Kr. kan faas paa K. F. U. M.s Kontor.

D. K. K. F.

Onsdag d. 17. Marts i Klostret Sct. Kjeldsgade 1 Kl. 19,45, Diskussionsaften, Indledning ved Fru Rønnow om Emnet »Kvinder i de apostolske Menigheder«. Enhver katolsk Kvinde er velkommen, de der vil blive til The (65 Øre) bedes melde sig til Sekretariatet Nrd. Frihavnsgade 26, Øbro 9250.

Tirsdag d. 23. Marts. Foredrag i Katolsk Højskoles store Sal, Bredgade 67 o. G., Kl. 19,45. Den katolske kvindelige Læge Dr. Gade vil tale om *Kvindehygiejne og Ægteskabsmoral*. Enhver kan tage

interesserede, anderledestroende Kvindur med. Entré 25 Øre.

Torsdag d. 25. Marts. Hs. Excellence Biskoppen læser den aarlige Messe for »den internationale katolske Kvindeunion« i Sct. Ansgars Kirke Kl. 8.

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Lørdag d. 13. Marts. Ingen »Ung Aften«. Lørdag d. 20. Marts Kl. 20 —22 »Ung Aften«. — Husk Retrætedagen d. 28. Marts.

Ordrup.

Søndag d. 14. Marts. Cykletur til Zoologisk Have, Gaatur i Haven. Man medbringer Madpakke, Penge til Drikke og 1 Kr. Der startes efter 8-Messen (reciteret Messe med Fælleskommunion) med Morgenkaffe, hvortil kan medbringes smurte Rundstykker o. l. Morgenkaffen kan faas gratis i vort Lokale. Derefter cykles der til Z. H., hvor Dyrene, særlig Girafferne, betragtes.

Eventuelle Medlemmer uden Cykler kan tage med Sporvognen. Turleder er Erik A. Guldager. — Hjemkomst Kl. ca. 15.

Tirsdag d. 16. Marts Kl. 20 pr. Foredragsaften.

Vi anmoder de følgende Medlemmer at opgive os deres nuværende Adresse, da vi ellers ikke ser os i Stand til at sende dem Mødemeddelelser: Birthe Degenkolv, Hans Jensen, Rosa Ratajczyk, C. Jezyk.

Bestyrelsen.

Bredgade 67 . Palæ 4777

Nylig udkommet

Biskop Th. Suhr: *Moderkirken*. Biskoppens Foredrag i Academicum Catholicum d. 25. Februar.

Kr. 0,75.

Schindler, Liturgi I-II

Det rigt illustrerede Værk i to Bind er nedsat fra Kr. 21,00 til Kr. 9,50. Køb det, medens Restoplæg haves.

Bønner efter stille Messe

til Kirkebrug, opklæbet og lakeret, faas atter.

Kr. 4,50.

Commune unius aut. pl. Summorum faas atter for Breviar.

Udenlandske Bøger

Knechtle: Mit dem Kind durch Kirchenjahr.

Kr. 2,50.

Isager: Krankenforsorge des dänischen Zisterzienserklosters Æm, heftet

Kr. 16,00.

Kalt: Werkbuch der Bibel.

Kr. 19,05.

Karrer: Das religiöse in der Menschlichkeit und das Christentum.

Kr. 8,40.

Kirsch: Kirchengeschichte, II-2, IV-1, IV-2 pr. Bind Kr. 28,35.

Katolsk Ugeblad

91. Aarg.

21. Marts 1943

Nr. 12

Elisabethforeningen *gennem 75 Aar ...*

Elisabethforeningen er, som man forstaar af Overskriften, en af Vikariatets ældste og ærværdigste Foreninger. Dens Formaal er at drage Omsorg for forældreløse eller paa anden Maade ulykkeligt stillede katolske Børn. Basaren, som igennem 75 Aar er blevet holdt Aar for Aar, har altid været en Hovedindtægtskilde for Foreningen. I denne og nogle følgende Artikler vil vi fortælle om Elisabethforeningens Historie og dens trofaste Gerning, som har haft Betydning for mange Menneskeskæbner. Det er vort Haab, at disse Artikler vil bidrage til, at mange melder sig ind i Elisabethforeningen. I Øjeblikket er der kun 160 Bidragydere. I Løbet af 10 Aar har Foreningen mistet 23 Medlemmer. Man haaber at blive i hvert Fald 200. (Aarskontingent fra 5 Kr. Henvendelse: Fru Alma Osterhammel, Tlf. Byen 720 y). Maatte Basaren paa Palmesøndag blive en særlig stor Sukces i Aar!

Elisabethforeningen er stiftet af Frk. *Charlotte Geisler*, der var Lærerinde ved den katolske Skole i Bredgade, som kaldtes Kirkeskolen. Hun var en meget dygtig og myndig Dame. Før sin Konversion havde hun været Leder af en stor og anset Skole, hvorfra mange betydelige Mænd var udgaet; hun skal med Stolt-hed have fortalt, at blandt hendes gamle Elever var Professor Scharling (Theologi-Professor ved Universitetet, men nok saa meget kendt som Forfatteren til »Ved Nytaarstid i Nøddebo Præstegaard«).

Frk. Geislers Konversion medførte, at hun maatte fratræde sin Stilling som Bestyrerinde. Det var den Pris, hun maatte betale for at følge sin Samvittighed.

For at faa lidt at vide om Frk. Geisler, ringer vi den 80-aarige Frk. *Franziska Strattböcker*, op-

— Jo, jeg kendte hende rigtig-nok meget godt. Hun kom ofte

i vort Hjem i Frederiksberggade, hvor min Fader havde fotografisk Atelier. Hun talte saa meget om den fine Skole, hun havde maattet forlade. Det var en stor Sorg for hende. Men Pastor Grüder var lykkelig over, at hun tog sig af Kirkeskolen i Bredgade. Hun var en meget bestemt Dame, lagde megen Vægt paa Orden og Punktlighed. Men Censorerne, der kom for at høre Eleverne, sagde, at hun var alt for streng; hun forlangte for meget af Eleverne.

— De har jo været med til Elisabethforeningens Basar igennem flere Menneskealdrer. Kan De huske den første Basar, De oplevede?

— Ja, det kan jeg tydeligt huske. Den Gang var jeg 14 Aar gammel. Det har altsaa været i 1877. Basaren blev holdt i Præsteboligen bag St. Ansgars Kirke. To Værelser i Stuen, der hvor Kirkekontoret nu er, var Ram-

men om Basaren. Og Prinsesse Marie kom paa Besøg. Et Skolebarn overrakte hende en Buket Blomster. Der var jo stor Glæde, naar hun viste sig. Iøvrigt var Forholdene meget smaa den Gang. Men det var hyggelige Tider. Alle kendte vi jo hinanden...

Og hermed sluttede vi det lille Interview.

Det viser sig, at det ikke lader sig gøre at fastslaa den nøjagtige Dato for Elisabethforeningens Oprettelse. Foreningens ældste, ærværdige Mødeprotokol, som jeg har liggende foran mig, bringer paa sin første Side Referat fra et Møde, der blev holdt Søndag den 26. April 1868. Det begynder saaledes: »Elisabethforeningens Møde aabnedes med Bøn og Oplæsning, hvorpaa en ny Direktrice, Frøken Lohse, og Sekretairinde, Fru Stoppel, blev kaarede«.

Heraf ses, at Foreningen allerede har bestaaet i nogen Tid. Stifterinden, Frk. Charlotte Geisler, omtales ikke i denne Protokol. Vi ved kun, at hun har stiftet Foreningen, fordi en Mesesfundats omtaler hende som Foreningens Stifterinde.

Man kan da vel formode, at Charlotte Geisler har været Foreningens første »Directrice«, men at hun efter temmelig kort Tids Forløb er traadt tilbage.

Referatet meddeler, at Basaren, som har været holdt i Paaskedagene, har indbragt 200 Rigsdaler, 3 Mark og 12½ Skilling. Det maa vel have svaret til

(Fortsættes Side 183)

Et Røntgenbillede er ikke det vigtigste —!

Overlæge K. Søndergaard, Næstved, om den katolske Læges Problemer

Overlæge K. Søndergaard

— Hvordan tager en katolsk Læges Problemer sig ud? har vi spurgt Formanden for den katolske danske Læge-Sammenlutning »Nicolaus Stenos-Gilde«, Overlæge K. Søndergaard, Sct. Elisabeths Hospital, Næstved.

— I det store og hele, siger Overlæge Søndergaard, er hans Arbejdsmetode den samme som enhver anden Læges. Det, at han er Katolik, bliver kun en Betonning — en Baggrund, der bl. a. redder ham fra at gaa til Yderligheder. Selvom han er Kristen og Katolik, arbejder han i det daglige ikke med det overnaturlige, men simpelthen med de naturlige Midler, fordi Lægevidenskaben nu engang har en fast, naturlig Kerne. Han forveksler i alt Fald ikke sin Opgave overfor Patienten med Præstens. Men han kan blive nødt til at være med til at tilrettelægge sin Patients Liv og praktiske Anliggender, og da kan det faa Betydning, om han gør det udfra en kristen eller en ateistisk Livsopfattelse.

Universitetet gør ikke Medicinerne alsidige nok

Personlig føler jeg mig som Patienternes lægelige Raadgiver forpligtet til at kende saavidt muligt alt menneskeligt, og det forekommer mig, at Universiteterne kunde tage mere Hensyn

II Lægekredse er overbevist Ateisme eller religiøs Indifferentisme fremtrædende — om Studiet af det menneskelige Legeme er særlig egnet til at udklække Materialisme, eller hvad der nu gør det. Alligevel svarer Brøkdelen af Katolikker indenfor den danske Lægestand nogenlunde til Antallet af Katolikker herhjemme i Forhold til hele Befolkningen. Altsaa dog en anelig — og voksende — Flok indenfor Faget, der gør deres Arbejde udfra den katolske Livsindstilling.

til denne Side af de unge Medicineres Livsopgave — den Danneelse, de faar med paa Vejen, er ikke alsidig nok. Men det skal ikke skjules, at den katolske Indstilling paa visse særlige Omraader faar afgørende Betydning, f. Eks. i Spørgsmaalet om Lægens Ret til at dræbe, enten det saa er Fostre eller haabløst Syge. En katolsk Læge dræber aldrig.

Jeg ved godt, at Fosterdrab staar for Folks Bevidsthed som noget, Lægen omtrent daglig maa tage Stilling til, men det passer ikke — Fosterdrab spiller kun en periferisk Rolle for den enkelte Læge. Men kommer han som Katolik ud for det, maa han tage klar Afstand fra det.

Hellere skabe ordentlige Levevilkaar end dræbe Fostre

— Og hvis en børnerig Mors Helbred staar paa Spil paa Grund af et Svangerskab, f. Eks. fordi hun har Tuberkulose?

— Man har haft ganske overdrevne Forestillinger om Faren ved et Svangerskab i den Situation. De gode Statistiker viser, at en kvindelig Tuberkulosepatient, der passer sin Kur, klarer sig lige godt, enten Svangerskabet bliver afbrudt eller ej. Først i de meget svære, næsten haabløse Tilfælde bliver Svangerskabet farligt. Man kan have ondt af en vanskeligt stillet, vordende Mor,

eller af et Barn, der skal fødes til en trist og graa Barndom. Men som Læge maa og skal man se sin Opgave i at bevare Liv og ikke ødelægge det. *Den eneste virkelige Hjælp* i disse Situationer er Hjælpen til en forsvarlig Opdragelse, ordentlige Boligforhold og en vis økonomisk Standard. Og det er alle Læger klar over uden Hensyn til, om de er for eller imod abortus provocatus.

Besættelse og Sindssyge

— I Øjeblikket er der Tilbøjelighed til at forklare alle sjælelige Sygdomme og Forstyrrelser udfra legemlige Aarsager — hvilken Stilling tager De til det?

— Jeg slutter mig til den skotlastiske Filosofi, der opfatter Mennesket som en Enhed af Sjæl og Legeme, der under den jordiske Tilværelse arbejder uadskilleligt Haand i Haand. Jeg ser meget vel, at de sjælelige Sygdomme for det meste har Rod i legemlige Forstyrrelser. Men der bliver en Del sjælelige Sygdomme tilbage, med overvejende sjælelig Oprindelse, og de maa ogsaa behandles derefter.

— Hvordan ser De som moderne Læge paa Skriftens Beretninger om onde Aanders Besættelser af Mennesker?

— Jeg er som Katolik overbevist om, at Aandebesættelser med en ond Aands Indtrængen i en Person kan finde Sted. Men

det er, i det mindste i Nutiden, en Sjældenhed og er uden Tvivl før i Tiden ofte blevet forvekslet med Hysteri eller andre Former for Sindssyg.

Gamle Husraad, set med Lægebriller

— Har Munkenes gamle Lægemidler nogen reel Værdi i Dag?

— De kan ikke skæres over een Kam. Der findes nogle faa Lægemidler, som giver store Chancer for et godt Resultat. Der findes andre, som er temmelig gode, og endelig et Utal med meget ringe Virkning. Jeg tror, man maa regne de fleste Husraad med til de sidste, og deriblandt mange af de gamle Kloster-Lægemidler. Sagen er, at Naturen selv er den bedste Læge og udvirker — skal vi sige de to Tredjedele af Helbredelsen — det har Husraadene tit faaet Æren af.

Den største Betydning, Munkene har haft for Lægekunsten af i Dag, ligger deri, at vort Hospitalsvæsen saa at sige er skabt af dem. Hospitalet, Nutidens store, altomfattende Lægemiddel, er Munkemedicinens varige Mindesmærke i den lægelige Indsats. Nu er Instrumenter og Maskiner og Teknik med deres imponerende ydre Apparat næsten lige ved at faa baade Læger og Publikum til at glemme, at det vigtigste ikke er et Røntgenbillede eller den Slags, men den kyndige Læges Skøn paa Grundlag af en omfattende Vurdering af alle foreliggende Symptomer og indgaaende Kendskab til hele Sygdomslæren. Man er ved at sætte Tekniken over Aand og Indsigt.

I den gamle Lægekunst var det fornemste Lægens Bedømmelse af en Patient, hans Vurdering af de eventuelle Symptomer, af Fremtidsudsigterne og af Muligheden for Behandling.

Sct. Elisabeths Hospital skaber en Tradition

— Er De Tilhænger af, at Patientten faar at vide, naar han er i Livsfare?

— Jeg finder det forkert at sige til en Patient, at han skal dø om saa og saa mange Uger eller Maaneder — den Slags kan man ikke stille op med samme Sikkerhed som den lille Tabel, og derfor skal man heller ikke indlade sig paa det. Hvis en dødsyng Patient derimod spørger, lægger jeg ikke Skjul paa, at han er i Fare, men jeg anser det for det rigtigste at henlægge hele dette Omraade under Præstens Sjælesorg. Derfor er jeg paa mit Hospital gaaet ind i intimt Samarbejde med en protestantisk Præst, der besøger Hospitalet regelmæssigt en Gang om Ugen. Han støtter sig til et Kartotek, jeg har udarbejdet over hver enkelt Patients Tilfælde, men uden at krænke min Tavshedspligt som Læge. Præsten faar ikke at vide, hvad Patientten fejler, men erfarer Sygdommens Farlighed og Varighed og dens Grad af Smertefuldhed, og paa den Maade møder han velorienteret hos hver enkelt Patient.

Patientens Sjæleliv vedkommer baade Læge og Præst

Ordningen har foreløbig været i Gang et Par Maaneder, vistnok hidtil som den eneste af sin Art her i Landet. Og jeg har Ind-

tryk af, at baade Pastor *Buur*, som er mine protestantiske Patienters Sjælesorger, og Patientterne er glade for den — jeg er det ikke mindst selv. Samarbejdet mellem Læge og Præst er nødvendigt, fordi begge har med Patientens Sjæleliv at gøre. Det er Præstens Sag at pleje den religiøse Side, og Lægens at harmonisere det indbyrdes sjælelige og legemlige Samspil, vel vidende, at Religionen spiller sin store Rolle i det at give Patientten sjælelig Balance og gøre ham robust og sund. Jeg tror, det har været i nogen Grad undervurderet blandt Læger, hvilken Betydning f. Eks. en god Samvittighed rent direkte kan have for Velbefindendet. Det hænger vel sammen med den Teori, der har været doceret saa kraftigt: at ethvert Menneske er et hjælpeløst Bytte for sine arvelige Anlæg og sit Milieu. Imod det maa enhver kristen Læge klart hævde den frie Vilje som en Hjælp, alle kan benytte. En anden Sag er det, at han samtidig ser Milieuet og de medfødte Anlæg spille dominerende ind, saa han faar let ved at forstaa og tilgive. Men derfor bliver han ogsaa næsten uvægerligt interesseret i sociale Reforme — han ved godt inderst inde, hvor Skoen trykker.

—sen.

Med Pater Martindale gennem Fasten:

Bodsøvelser er ikke noget at skamme sig over!

I Aar er det d. 25. Marts den 85. Aarsdag for Guds Moders store Aabenbarelse i Lourdes, da hun kaldte sig selv den Ubesmittede Undfangelse. Det er noget, som alle husker. Alle mindes den yndefulde, ungpigeagtige Skikkelse i hvidt og blaat — la Vierge souriante, som Huysmanns kaldte hende i Modsætning til den saa bittert grædende Guds Moder i La Salette. Fra Lourdes er Billedet af hende naaet ud over hele Kloden. Alle

er fortrolige med dette, alle kender St. Bernadettes vidunderlige Historie. Derimod synes jeg aldrig, at Mennesker citerer det trefoldige Raab om »Bod«! som den Hellige Jomfru lod høre i Lourdes, og ingen synes at mindes de Ydmygelser, som hun lod det ydmyge Barn lide.

Forargelsen over Bodsøvelser

Nej, »Boden« er blevet taget ud af Historien om Lourdes, for-

di vi ikke holder af Ordet og ikke forstaar Tanken i den. I den allerseneste Tid har ikke saa faa Mennesker spurgt mig: »Gør Katolikker virkelig »Bod«? Hvad kan Meningen være med at gøre Bod?« Andre har nævnt specielle Former for Bod: »Er det tænkeligt, at Mennesker kan være saa middelalderlige, at de pisker sig selv? Kan de i den Grad have mistet enhver Selvgøttelse, at de kysser andre Menneskers Fødder? Kan de i den Grad være viljessvækkede, at de gør det, fordi de faar Besked om at gøre det?«

Jo færre Behov, des stærkere Mennesker

Jeg tror, at Mennesker, der spørger saaledes, bør behandles med en vis venlig Barskhed, og hvis de regner sig som Kristne med en vis Strengthed. I hvert Fald vilde jeg aldrig nogensinde bede om Forladelse for den Slags Bodsøvelser. Til de ikke-kristne vilde jeg rimeligvis sige: »Kristne Skikke kan ikke fuldtud forstaas af andre end Kristne. Men disse Metoder er forøvrigt i sig selv særdeles forstandige. Tag f. Eks. Fasten. Et Menneske bedømmes bedst gennem hans Behov. En Civilisation, der altid skaber nye menneskelige Behov, er en falsk Civilisation, ja den er nedbrydende. Hvis jeg absolut maa have en ugentlig Biografur, en Bil, Telefon i Huset og varmt Bad hver Dag, saa er jeg svag i Sammenligning med det Menneske, der nemt klarer sig uden disse Ting. Og Føden. Jeg nærer ikke mindste Tvivl om, at de fleste af os spiser alt for meget og i stigende Grad alt for hurtigt. (For en Tid siden sad jeg i Nærheden af en Dame, der uden Standsning blev ved at spise under en hel Symfoni af Tschaikowsky ... jeg undrede mig uhyre over, at hun ikke blev synligt mere kugleformet og ikke eksploderede. Men tro mig, hun styrede ganske utvivlsomt ret frem imod en neurotisk, egenkærlig og gnaven Aarrække paa Livets Højdepunkt. Jeg tør vædde paa, at der nu er temmelig faa Neurotikere i England,

fordi Folk har 1. noget mindre at spise og 2. meget mere at bestille). Naar Folk *begynder* at faste, vil de naturligvis ustandselig holde skarpt Øje med sig selv for at se, om de nu ogsaa kan taale det ... men hold bare ud, saa opdager De snart, at De kun faar det bedre af at faste. (Selvfølgelig er det de forkerte Folk, der tager imod dette Raad. De rigtige Mennesker tager aldrig imod det rigtige Raad. Der er mange Mennesker, som burde spise mere, end de gør, især naar de tror, at de ikke trænger til det. Der gives en indbildt Mave-træthed, ligesom der gives en indbildt Appetit).

Krystere er ingen Hjælp til

Og den selvpaaførte Lidelse. Ja, bare lidt af den vil vise, hvilken Kryster De er. Men et Menneske, der ikke kan udholde en anselig Portion Smerte, vil sikkert ikke kunne være andre til nogen som helst Nytte i en Krise; og han vil antagelig være en Plage for alle med sine Klager, naar han selv faar en eller anden Smerte.

Naar I faster — for det gør I jo ...

Men til en Kristen vilde jeg sige: »Begynd som altid med Kristus. Kristus fastede. Han tog det ogsaa som givet, at hans Disciple vilde gøre det. Han sagde (Mat. 6, 16): 'Naar I faster'. Han ansaa det ikke for nødvendigt at sige til os, at vi *skulde* faste, men nøjedes med at lære os den rigtige og forkerte Maade at faste paa. »Gør det ikke saaledes som Hyklerne, for at vise sig. De ønsker, at Folk skal se dem — javel, de bliver bemærket, og saa er den ikke længere. Men I derimod — I skal skjule jeres Bodsøvelser. Se glade ud og bær jer ad som glade Mennesker. Saa er der ingen, der vil gætte, at I øver Bod, men Gud vil vide det, og jeres Belønning vil I faa fra Ham.«

Fodvask og indbildt Værdighed

Og ligesaa: Vor Herre vaskede sine Apostles Fødder (Johs. 13)

og sagde straks efter: »Forstaar I, hvad jeg har gjort mod jer? I kalder mig jeres Mester og jeres Herre, og det er rigtigt. For det er jeg. Men har jeg, som er Herren og Læreren, vasket jeres Fødder, bør I ogsaa vaske hverandres Fødder. For jeg har givet jer et Eksempel, saa at ogsaa I skal gøre, hvad jeg har gjort.« Aa ja, men saa svarer Folk: »Det var *symbolsk!*« Indrømmet, men Symbol paa hvad? Paa dette, at enhver Kristen efter Kristi Eksempel skal staa helt i sine Medmenneskers Tjeneste og aldrig maa fordriste sig til at sige, at nogen Tjeneste, han kan yde, er *under* hans Værdighed, eller at noget Menneske, han kan tjene, er ham for *ringe*.

Vi er allesammen Ritualister

Man sagde imidlertid forleden til mig: »Ja, men i hvert Fald behøver vi da ikke at udtrykke vor Beredvillighed til at tjene ved Hjælp af Handlinger, der vilde være alt for fantastiske for os ... det var maaske ganske i sin Orden i Østerland og i fjerne Aartusinder ... men ikke for mig!« Bevares, der er ingen, som tvinger Dem til hverken at vaske eller at kysse hinandens Fødder. Og jeg indrømmer, at *enhver* ydre Handling, hvad enten den er symbolsk eller ej, kan blive rent mekanisk og forfalde til blot og bar Rutine. Men kom ikke og sig, at vi ikke allesammen er Ritualister! I England tager vi vor Hat af, naar vi møder Damer — i Danmark ogsaa naar vi møder Mænd... Danskere giver mange flere Haandtryk end Englændere... Og det morede mig, at den Mand, der sagde, at Nordeuropæere ikke var »Gestikulatorer«, straks føjede til, at naar han tog sin Hat af, mente han ikke i mindste Maade, at han derved udtrykte »Respekt« — han gjorde det, fordi det »var man nødt til«, det var noget, som Dannelsen »krævede«. Paa den Maade tog han selv øjeblikkelig Grunden væk under Fødderne paa den Indvending, at det er »nedværdigende« at gøre noget, fordi det bliver sagt, at man skal... Hvad mig

selv angaar, vilde den eneste Bekymring, jeg kunde have ved at kysse et andet Menneskes Fødder, gælde Besværet med at komme ned og op igen. Jeg er ikke sikker paa, om det ikke vilde genere mig mere at børste deres Sko, men saa var det, fordi jeg vilde faa snavsede Hænder, og ikke fordi jeg vilde føle mig vanæret.

Boden skal være ubehagelig

Men til syvende og sidst ligger hele Pointet i en »Bod« deri, at man gør noget, man ikke holder af, og gør det frivilligt. Derfor vilde haade det at kysse Fødder og at børste Sko meget snart høre op med overhovedet at være en Bod, hvis det nogensinde havde været det — med mindre jeg hver eneste Gang energisk mindede mig selv om Handlingens aandelige Betydning. Ellers blev den hurtigt til Rutine — ligesom min Vens Haandtryk og Hatteafløftning var blevet det. (»Jeg er ikke god nok til at børste hans Sko« er en udmærket Modernisering af Døberens: »Jeg er ikke værdig til at løse (eller at bære) hans Sandaler«).

At lystre er ikke at være viljesvag

Lad os derfor være fri for det Vrøvl imod at gøre noget, fordi det bliver sagt, at vi skal. Jeg ved ikke noget om, at en Mariner eller en Soldat føler sin Vilje knækket, fordi han tager imod Ordre. Mennesker tager ogsaa frivilligt Del i al Slags Sport og bøjer sig for Regler, andre Mennesker har fundet paa. Og ingen tvinger mig til at have en religiøs Overordnet eller gaa i Kloster — og hvis Folk tror, at saadanne Steder er de eneste, hvor der gøres Bod, saa kender de ikke den Verden, de lever i. Særlig mange Lægfolk øver mere Bod end ikke saa faa Præster!

Kristus var lydig

Men den Kristne ser direkte tilbage mod Kristus og husker, at Aftenen før hans grusomme Hudstrygelse, Bespottelsen og Korsfæstelsen, da »han var i Dødsqual« (der indbefattede Frygt), da bad han atter og at-

ter: »Fader — alle Ting er muligt for dig — er det muligt, da lad denne Kalk gaa mig forbi. Dog ikke som jeg vil, men som du vil... Fader, hvis denne Kalk ikke kan gaa mig forbi, men jeg maa drikke den — saa ske din Vilje.« Jeg siger ikke, at Gud ligesom opfandt disse Lidelser og paatvang sin Søn dem, men Vor Herre havde frit valgt at leve et menneskeligt Liv under saadanne Omstændigheder, at det maatte ende saaledes, og Faderen bekræftede hans Valg, og han blev sendt til Verden og kom »ikke for at gøre sin egen Vilje, men hans Vilje, som sendte ham.« Det er sandt, at hans Vilje faldt fuldkommen sammen med Faderens, men hans menneskelige Natur veg tilbage for Lidelserne, som vor egen Natur vilde gøre det, og dog »gjorde han sig lydig... lige indtil Døden, ja til Døden paa et Kors. (Mat. 26, 39—42; Philipp. 2, 8).

Det skabende 13. Aarhundrede og det nedbrydende 20.

Der maa fjernes en Masse Romantik fra vore Kritikers Udtalelser, ikke mindst deres Hentydninger til »Middelalderlighed«, som om Middelalderen var noget at skamme sig over (Ikke sandt, vor egen oplyste Tidsalder har meget at være stolt af og intet at skamme sig over?). Jeg gentager mere eftertrykkeligt end nogensinde: det 13. Aarhundrede var muligvis mere skabende end noget andet Aarhundrede i den europæiske Historie og ubeskriveligt mindre nedbrydende end vort eget Mørkets Sekel. Og det var bl. a. en Tidsalder, der gjorde uhyre meget mere Bod end Nutiden... Jeg tvivler paa, om de Politikere, der sammen med Finansmændene har styrtet os ud i vore Krige, præsterer ret meget i Retning af Selvpiskning eller Faste eller bare i Retning af Bøn. Og jeg beklager endnu engang, at de, der ønsker at »sikre« Fremtiden for det ene eller det andet, alt for ofte synes blot at ville sikre den for Materialismen. Og Materialisten faster ikke — beder ikke. Og ved at lamme Sjælen

faar Materialismen selve Legemet til at gaa i Førfald.

Jeg forbigaar til en senere Lejlighed Bodens mystiske Side og dens sonende Værdi, naar den forenes med Kristi Lidelser. Jeg forbigaar endogsaa nogle af dens direkte moralske Værdier — St. Paulus siger, at han »kuer sit Legeme og holder det i Ave« (I Kor. 9, 29). Det Ord, han bruger, betyder bogstaveligt »at give blaa Øjne« — eller som vi siger: »at banke en Mand — eller en selv for den Sags Skyld — sort og blaa«.

Der er ikke for mange Bodsøvelser, men for faa ...

Her vil jeg kun tilføje en eneste Ting. Vi Katolikker maa være saa absolut fjernt fra at ville undskylde og beklage de Bodsøvelser, som Mennesker har ydet, at vi tværtimod hør udtrykke vor Skamfuldhed over, at vi selv ikke gør meget mere Bod, end vi gør. Kirken — der i Fæsteliturgien bliver ved at bruge Ordene »afmagre« og »tugte« saavel som Ordene at »døde sit Kød« og at »afholde« sig fra alle Slags Ting — beder ofte om, at vi ikke blot maa blive renere i Sind, men ogsaa sundere af Legeme derved. Der er da heller ikke noget saa vanærende som den moderne paniske Skræk for Smerte. Vi skriger ikke blot, naar vi bliver ramt, men vi hyl, hvis bare vi har det i mindste Maade ubekvemt. Hvor er det tarveligt!

Vi er paa den sikre Side, hvis vi siger, at i Fald Katolikker øvede meget mere Bod — ærlig, ligefrem, legemlig Bod — saa vilde de ikke blot selv være helligere — og lykkeligere — men de vilde udøve en uendelig større Indflydelse, end de gør. Salmisten siger, at da Mennesker var grusomme mod ham — klædte han sig i Sæk... en Haarskjorte (Salme 34, 13), og saadan var det, han besejrede sine Fjender.

Altsaa, naar De hører Folk kritisere Boden, saa le lidt ad dem, tag lidt haardt paa dem i al Venskabelighed og — gør lidt Bod for dem!

C. C. Martindale S. J.

Hvorfor vi blev Katolikker

I Dag er det to Husmødre, der har Ordet. De er begge to fra Landet: den ene fra Sjælland, den anden fra Falster. Det kan ses paa deres Breve, at de til daglig haandterer mere nyttige Redskaber end et Penneskaft. Derfor skal de have en særlig Tak, fordi de afsaa saa meget af deres Tid til at nedskrive disse Vidnesbyrd.

En ung Pige fra Roskilde, for hvem Overgangen til den katolske Kirke artede sig som en Spidsrodgang:

Naar jeg skal fortælle, hvorfor jeg blev Katolik, er det ikke saa let at sige, og jeg ved ikke, om det har nogen Interesse. Naar jeg tænker tilbage paa den Tid, er det, ligesom jeg blev drevet frem til det Maal. I min Skoletid elskede jeg at læse om den katolske Tid i Danmark, og Absalon var mit Ideal, derimod følte jeg intet for Luther. Jeg elskede ogsaa at læse det ny Testamente, og naar jeg læste Lidelseshistorien, græd jeg altid (og gør det endnu). Vores Lærer sagde, at den katolske Kirke var Moderkirken, hvorfra de andre var udgaaet. Ellers lærte vi alt det daarlige, der kunde siges om Kirken. Vi lærte ogsaa det Vers om Munken, der solgte Af-lad: for een Krone, for een Gyl-den, Himmerig til Fals han bød.

Da jeg var en stor Skolepige, kom de første katolske Præster til Roskilde. Jeg gik i en stor Bue uden om dem, da jeg mindedes de gamle Historier. Den Dag, Søstrene ankom, saa jeg dem komme paa Banegaarden. Jeg vendte mig maabende om; den Slags havde jeg aldrig set før.

Jeg gik til Præsten i den gamle Vor Frue Kirke i Roskilde. I Sakristiet stod der en Skriftestol Mage til dem i Ansgars Kirke. Ja, det lyder maaske dumt, men jeg følte saadan en Ærefrygt for den Stol, og i Kirken følte jeg mig som hjemme. Jeg blev ogsaa konfirmeret dér; men da Kirken lidt senere blev lukket for Gudstjeneste, gik jeg aldrig i Kirke mere.

Da jeg var 16 Aar, kom jeg

uden egen Skyld ud for en styg Oplevelse, som fyldte mig med Sorg og Skam og gjorde mig ulykkelig et Stykke Tid.

Lige i den Tid traf jeg en Barndomsveninde. Hun spurgte om jeg vilde med ind i den katolske Kirke. Jeg sagde nej, men hun blev ved at plage, saa tilsidst gav jeg efter. Sognepræsten prædikede, og idet vi traadte ind, sagde han: »Kun eet er fornødent: at tjene Gud«. Jeg blev saa grebet af Gudstjenesten, at jeg blev ved at komme igen og igen. Omsider naaede vi Langfredag, og jeg kom ogsaa til Korsvejsandagten, som betog mig dybt. Da jeg var paa Hjemvejen, blev jeg overvældet af saa dyb en Sorg og Forladthed, at det ikke kan beskrives, og noget tvang mig tilbage til Kirken igen. Og der knælede jeg ned for første Gang, og gråd og gråd al min Sorg og Nød ud.

Der kom to Damer ind. Den ene tog mig om Halsen, den anden i Haanden. De spurgte, hvorfor jeg græd, men det vilde jeg ikke sige dem. De tog mig med ind til Sognepræsten. Ogsaa han spurgte, men heller ikke til ham kunde jeg sige det (dog sagde jeg det senere og fik Fred i mit Sind); derimod begyndte jeg at spørge ham ud om alt, hvad der angik Kirken, og til Slut fik jeg nogle Skrifter, og da jeg læste i dem, gik det med lysende Klarhed op for mig: den Tro, mine Forfædre havde, var den eneste sande. Jeg gik saa til Sognepræsten og sagde, jeg vilde være Katolik. Han spurgte, om jeg havde betænkt det vel. Det havde jeg.

Den Gang rygtedes det hurtigt, naar man vilde være Katolik, og jeg blev haanet, drillet og gjort Nar af. Der var endogsaa et Par

unge Piger, der spyttede og rakte Tunge efter mig, og det blev sagt, at jeg tilbad Krucifikset paa mit Bord. Paa min Plads tog de mine Bønnehøger og Rosenkrans og gemte det bort for mig.

Paa Sct. Jørgensbjerg var der en Kapellan S. Han opsøgte mig paa min Plads, og i to Timer hersede han med mig for at faa mig til at opgive mit Forsæt. Han fortalte og talte imod og sagde, at jeg havde et alt for dybt Sind til at være Katolik. »De er blevet konfirmeret af Pastor Th. Tror De saadan en Mand kan lyve?« Han gav mig en Bog, for at jeg kunde læse om, hvordan de katolske Præster var (en Bog, der var meget aktuel den Gang). Jeg opdagede, at jeg havde læst den Bog, da jeg var 11 Aar, saa den fik han med tilbage. Jeg vidste ikke mine levende Raad om, hvorledes jeg skulde slippe fra ham igen, og tilsidst gik jeg ind paa, at jeg efter hans Diktat skulde skrive et Brev til Sognepræsten om, at jeg ikke vilde være Katolik: af forskellige Grunde og bl. a. fordi de byggede kun Hospitalet for at vinde Proselytter. Og saa skulde jeg gaa til Pastor Th. om Søndagen og tale med ham.

Han tog saa straalende afsted. Han skulde nok selv lægge Brevet i Postkassen i Præstegaarden. Men jeg havde en meget daarlig Samvittighed og følte det, som jeg havde mistet noget stort.

Da jeg kom til mit Hjem om Søndagen, fik jeg mange Skænd af min Mor. Hun sluttede med at sige: »Enten du vil være Katolik eller ej, har du at gaa op og bede Prioren om Forladelse. Du har gjort ham stor Sorg med det Brev.« Sagen var, da Pastor S. kørte fra mig, kom han forbi mit Hjem og raabte til min Mor, der gik i Haven: »Nu har jeg faaet Deres Datter fra at være Katolik. Jeg har Brevet her,« og slog triumferende paa Lommen. Min Mor vilde ikke tro det og lod forespørge, om det var sandt. Jeg maatte jo saa afsted. Med bange Anelser, og flov følte jeg mig, men jeg kom da over det. Paa Vejen til Prioren mødte jeg

Pastor Th. i Selskab, og jeg tænkte glad: ja saa, jeg kan da ikke gaa ned til ham, naar han ikke er hjemme. Jeg fortsatte saa min Undervisning, og den 26. November 1904 blev jeg optaget i Kirken, og Dagen efter modtog jeg den hellige Kommunion.

Jeg har oplevet mange Glæder og Sorger siden den Tid, men aldrig har jeg følt saa højtidsfuld en Glæde som de to Dage.

Saaledes blev jeg Katolik, og jeg ved ikke, om det har nogen Interesse, men jeg synes selv, at Gud vendte det onde til det gode, eller brugte det onde til at føre mig til det gode. H. S.

En raadvild Sjæl, der søgte og søgte, indtil hun stødte paa en Konversionshistorie:

Jeg er Husmoder fra et Arbejderhjem og Moder til mange Børn. Min Søgen ligger langt tilbage i Tiden og var først rettet

mod, hvad man kalder den frie Vilje: jeg kunde slet ikke finde ud af, hvad der var Guds Vilje, og hvornaar min egen begyndte eller holdt op. Havde jeg Lov til at raade over Liv? Og hvad var Ægteskabet? Det var Problemer, jeg slet ikke kunde løse. Jeg læste de store Digtere, troede de vidste Besked, men jeg fandt ikke, hvad jeg søgte. Jeg læste, hvad jeg kunde faa fat i lige fra Indre Mission til Spiritismen. Jeg var til sidst langt nede: aah, Gud, lad mig dog finde dig, før jeg dør!

En Dag kom der en lille Bog sendt fra en Slægtning. Den var skrevet af en Nordmand Stub om hans Konversion. Han var katolsk Præst i Udlandet. Den faldt som Regn paa tør Jord. Jeg læste den nogle Gange igen, tog ud til den katolske Kirke, fik Undervisning og d. 28. November 1927 blev jeg optaget i den katolske Kirke, og al Møje var glemt i Glæden over at være i Kristi Kirke. K. J.

helgen og Sognepræsten ved St. Ansgars Kirke dens Raadgiver og Vejleder, præciseres, hvilke Børn Foreningen skal tage sig af, nemlig: »Børn, som

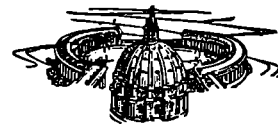
a) ere forældreløse og Ingen have, der vilde sørge for deres Existents,

b) saadanne, som ikkun have een af Forældrene ilive, men om hvem det er beviisligt, at samme ei er istand til at opdrage dem i Kirkens Aand, eller

c) saadanne, hvis Sjæle under Forældrenes Ledelse trues med Fortabelse, eller

d) saadanne, hvis Forældre ere samvittighedsløse nok til at overlade dem til Skjæbnen.

Altsammen Omstændigheder, der ikke forblive skjulte for Sjølesørgeren.« (Fortsættes). C. B.

URBI ET ORBI

Det nyudnævnte kinesiske Sendebud ved Vatikanet, Dr. Cheon Kang Sié, der repræsenterer den kinesiske Republik, har for nylig afleveret sine Akkreditiver og var efter Besøget hos den hellige Fader Genstand for en hjertelig Hyldest fra kinesiske Alumner ved Propagandakollegiet (se Billede nedenfor).

Elisabethforeningen gennem 75 Aar

fortsat fra Side 177

4—500 Kr. i vor Tids Penge. Et ikke ringe Beløb under Datidens smaa Forhold. Den samlede Kassebeholdning opgives til 521 Rigsdaler, 5 Mark og 9½ Skilling. (Deraf kan sluttes, at Aarskontingenterne har ydet et stort Bidrag).

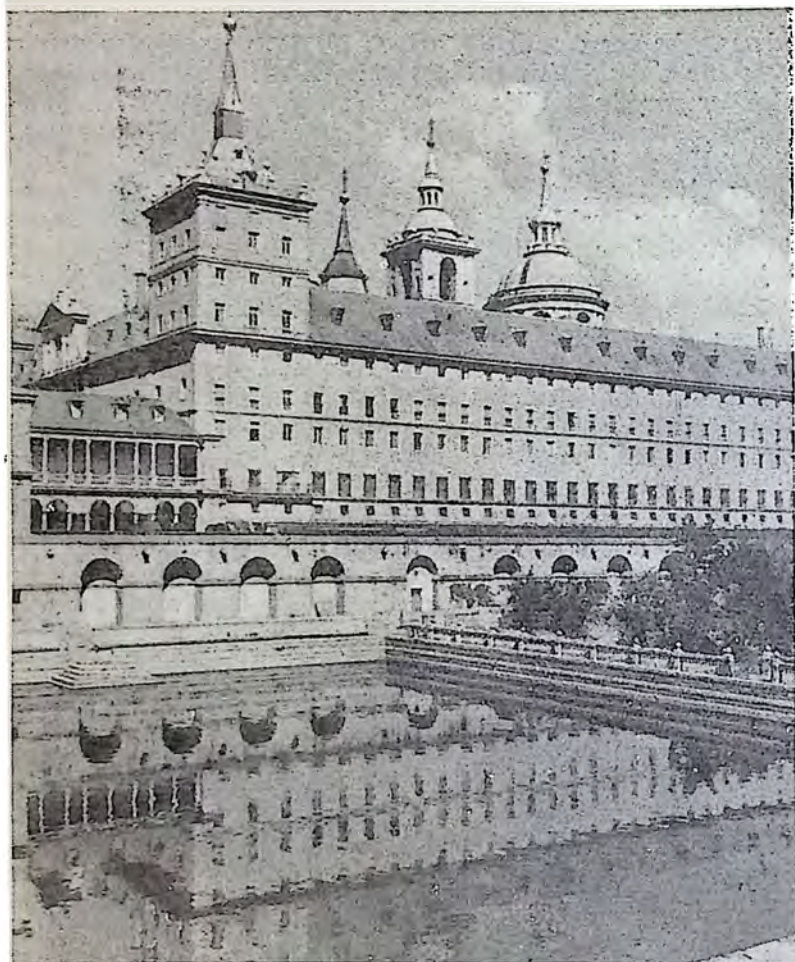
Hvert Mødereferat er underskrevet af »Directricen«, »Sekretairinden« og Sognepræsten, som var Hermann Grüder, der paa det Tidspunkt endnu ikke var Præfekt. (Han blev det Aaret efter). Han er Foreningens Protector, og den, der leder Møderne.

Foreningens Statuter er meget omfattende og fylder næsten 10 Sider i Protokollen; de bestaar af 22 Paragraffer.

Paragraf 1.: »Foreningens Formaal er ved fromme Bønner, Pengebidrag og anden Gud velbehagelige Deeltagelse at frelse forsømte Børn, der høre under den katolske Mission i Kjøbenhavn.

Efter at have fastslaaet, at St. Elisabeth er Foreningens Værne-

▲ Det nordvestlige Hjørne af Escorial; det mægtige Bygningsanlæg, som Filip II lod rejse og som maaler 161x206 Meter

➤ Bag Escorials Stenmasser hæver Guadarramas Højder sig

Den sidste Tids Begivenheder har flere Gange rettet Verdens Opmærksomhed mod Spanien. Ved et Dekret har General Franco nylig bestemt, at Kong Alfons XIII's Dødsdag i Fremtiden skal højtideligholdes som national Mindedag for de spanske Konger. Og i Escorial hviler det spanske Dynasti.

Tekst: Universa
Fotos: D. Berge

Escorial

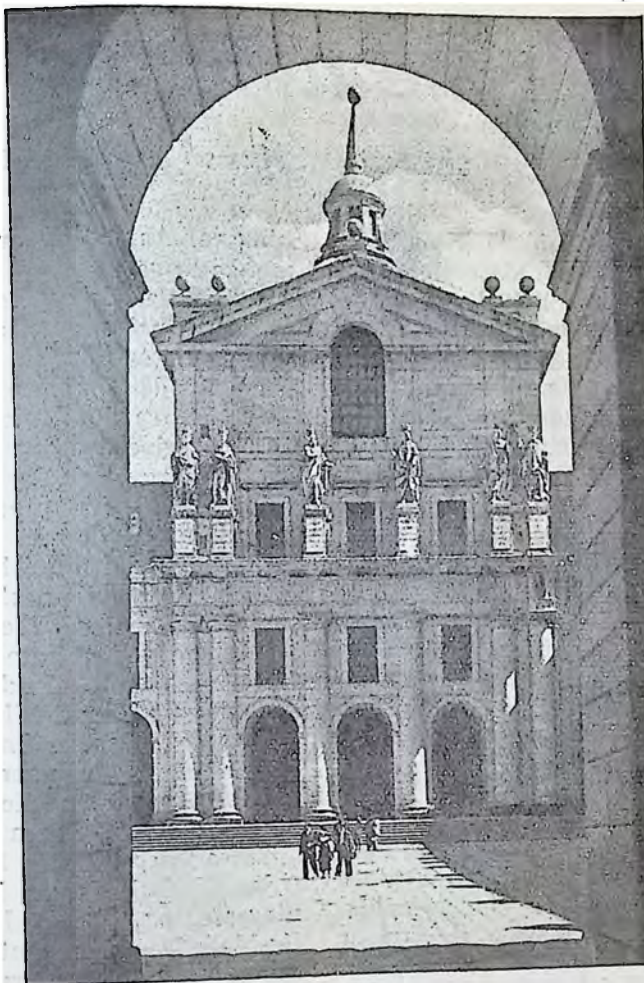
Spaniens vældigste Bygning

Escorial, med dets fulde Navn Real Monasterio de San Lorenzo del Escorial — den hellige Laurentius kongelige Kloster, er forstøvet Verdenshistorie dets Skabelse skyldes Begivenheder, der kom til at forandre Europas Ansigt.

Filip II af Spanien, der sendte den »uovervindelige Armada« mod England og dermed blev Skyld i Verdenshistoriens indtil da største Katastrophe, var i Krig med Frankrig den 10. August 1557, i Slaget ved Saint Quentin, blev de spanske nederlandske Tropper under Beførelse af Emmanuel af Savøen og Egmont nødt til at sønde et Kapel, der var indviet til den hellige Laurentius, da spanske Tropper havde søgt Dækning bag dette.

Af Anger over Betæggelsen af denne sakrale Bygning, lovede Filip at rejse et Kapel, der skulde indvies til samme Helgen. I Overensstemmelse med Filips Karakter blev det af Kapellet et stort Kloster, der påbegyndtes i 1563. Filip ledede selv Opførelsen og lod det samtidig indrette til en kongelig Residens. Den gigantiske Bygning, der blev Spaniens mægtigste, stod færdig i 1584.

Det blev imidlertid først hans Efterkommere, der skabte det egentlige Palads og udsmykkede det, især med de overdaadige Gobeliner, som fuldstændte det ottokantede »Pantheon de los Reyes«, Kongernes Pantheon, der efter Filips Planer skulde ligge umiddelbart under Kapellet, for at der der kunde læses Messer over de afdøde Konger. Her

▲ Kirkens Hovedportal, den eneste Del af hele Komplexet, der viser en relativ rig Arkitektur

➤ Højalteret i Kirken

Y »Pantheon de los Reyes«, hvor samtlige spanske Konger er stedet til Hvile

staar endnu Karl V's og Filip II's Sarkofager; deres mindre magtfulde Efterfølgere Filip III og Filip IV, under hvis Styre Spaniens Stjerne for Alvor begyndte at dale, hviler ogsaa her.

Escorial, hvis firkantede Anlægsform minder om en Rist — som bekendt led den hellige Laurentius Martyrdøden paa en Rist — rummer 16 Gaarde og tæller 2673 Vinduer, 1200 Døre, 86 Trapper; dets Gange har en samlet Længde af 160 Kilometer. Det er disse Tal, der hovedsagelig trækker Turister til Escorial i fredelige Tider, men inden længe er de Besøgende dog draget ind i den Fortryllelse, der hviler over hele Bygningsværket, et Størværk, der er Udtryk for en Fyrstes Fromhed og Magt. Midt i dette øde, stenede Landskab, med Guadarrama-Kædens Stenmassiv som Baggrund, ligger denne kolossale Bygning, trods sin Massiv harmonisk føjet ind i Omgivelserne, trods alt et Udtryk for en dyb, overbevist Religiositet.

Frafald – og Midlerne mod dem

Er katolske Hjemms Døre for godt lukkede?

Bliver man nogen Sinde træt af at diskutere Aarsagerne til Fráfald — og Midlerne imod dem? Vil det ikke alle Dage være lige aktuelt, lige nærliggende og lige brændende?

Academicum Catholicum i København rejste denne Gang Problemet ved et Diskussionsmøde i Bredgade forleden, og det vil have Interesse for alle danske katolske Læsere at hefte sig ved nogle af de Punkter, som blev berørt paa denne interessante Aften.

Redaktør *H. D. T. Kiærulff*, der var blandt Indlederne, saa Sagen med Statistikens Brillen og kom til det Resultat, at de blandede Ægteskaber er den væsentligste Aarsag til de aarlige ca. 200 Fráfald herhjemme. Kun en Trediedel af de danske Katolikker, der gifter sig, indgaar et rent katolsk Ægteskab, og hos de øvrige to Trediedele bliver Fráfaldet hurtigt mærkbart, ikke mindst derved, at mange af Børnene døbes protestantisk.

Flere Spejdere – flere gode Katolikker

Fráfaldet fordeler sig ligeligt blandt Menighedernes Mænd og Kvinder, men forekommer *noget* mindre blandt Konvertitter end blandt fødte Katolikker. Der har i de senere Aar vist sig den glædelige Virkning af Spejderarbejdet, at de, som har været Spejdere gennem Barndommen, er mindre tilbøjelige til at falde fra som Voksne end Unge i Almindelighed. Det samme gælder de Elever, der er blevet længst i Skolen — to værdifulde Kendsgerninger at skrive sig bag Øret.

Pastor *Cay Benzon* lagde Hovedvægten af Ansvaret for Fráfaldene paa Hjemmene. Fráfaldene, sagde Pastoren, sker blandt de Børn, der er holdt alt for strengt og rigtig skal slaa sig løs siden — eller blandt dem, som ikke har faaet nogen Viljes-

Opdragelse midt i Fromheden — eller blandt dem, som ikke har faaet Lejlighed til at leve rigtigt med i det liturgiske Liv gennem Barndommen.

Pastor *Benzon* havde ogsaa triste Erfaringer for, at Fráfald kan skyldes mangelfuld religiøs Næring hos den Voksne — alt for mange lever hele Livet paa den Smule Troslære, de fik i Skolen, uden senere at tilegne sig Troen personligt, og bliver derved et let Bytte for anti-kristen eller indifferent Paavirkning paa Arbejdspladsen eller i Omgangskredsen.

Der maa tales jævnt til jævne Folk

For Konvertitternes Vedkommende er Aarsagen til Fráfald ofte mangelfuld Undervisning, sagde Pastor *Benzon*. Det kniber undertiden for Præsten at træde ned paa det jævne Menneskes Plan og gøre Undervisningen elementær nok. Mange jævne Mennesker forstaar overhovedet ikke at stille Spørgsmaal. De sidder og nikker fredsommeligt til, hvad der bliver sagt, og maaske gaar det vigtigste dem uhjælpeligt over Hovedet. Men en Dag bliver Følgen katastrofal. Disse Mennesker er bedst tjent med — og bedst tilpas med — at blive undervist som Skolebørn med bestemte Lektier — mange af dem maa ligefrem gennem langsom Tilvænnning opdrages til at gaa til Skrifte — man kan ikke optage Mennesker, før de har naaet en vis Grad af Viljestyrke. Og endelig kan det blive nødvendigt at fortsætte Undervisningen lang Tid efter Optagelsen.

Forskruede Begreber om det nøgne

Kommunelærerinde *Frøken Else Holst* mente, at seksuelle Vanskeligheder paa Grund af misforstaaet moralsk Paavirk-

ning var Aarsag til Fráfald hos mange Unge.

— Vi maa ikke give de Unge falske Blufærdigheds-Begreber ved at tale om Kyskhed til dem, længe før de er modne til at forstaa det, sagde *Frøken Holst*. Det kan give dem en forskruet Indstilling overfor det nøgne og en Samling forvrængede Syndsforestillinger, der er i aaben Modstrid med den kristne Ærbødighed for Menneskelegemet som Helligaandens Tempel. Vi maa regne med, at katolske Børn før eller senere skal ud og klare sig paa egen Haand i ikke-katolske og anti-katolske Omgivelser, derfor maa vi langsomt vænne dem til at modstaa alle Gifte og ikke hektisk holde dem borte fra alt, hvad der ikke er 100 pCt.s fromt. Lad dem bare komme i Biografen og kikke de hæderlige Ugeblade igennem, samtidig med at de opdrages udfra sunde, kristne Principper. Jeg synes, mange katolske Børn fører en Ghetto-Tilværelse, der siden gør dem uskikkede til at tage Kampen op med Verden udenfor!

Pater *Nøsen S. J.* sluttede sig til Pastor *Benzons* Synspunkter, men benyttede Lejligheden til kraftigt at understrege Selvovervindelsens Betydning i Kampen mod Fráfaldet.

— Det er og bliver de lunkne og ligegyldige katolske Hjem, som er Hovedaarsagen til Fráfald!

Den skæbnesvangre katolske Ensomhed

I Diskussionen fremkom adskillige interessante Enkeltheder. Navnlige lod man til at være enige om den store Fare for Fráfald, der ligger i Ensomhed og Isolation. Et Menneske, der ved sin Konversion bliver revet ud af sin Kreds, faar langtfra altid en ny Kreds til Erstatning.

— Intet er vanskeligere at komme i Forbindelse med end

katolske Hjem og katolske Kredse, udtalte Pastor *Knud Ballin* i denne Forbindelse. Der maa gøres et maalbevidst Arbejde fra Præsternes Side paa at bringe Katolikkerne i Kontakt med Trosfæller. A. C. har betydet uvurderlig meget for katolske Akademikere ved at aabne baade Foreningslivet og Hjemmene for dem. Men der mangler noget tilsvarende blandt Ikke-Akademikere!

Pastor *Benzon* sluttede sig i denne Forbindelse til en norsk, katolsk Præst, som i sin Tid erklærede, at det er nødvendigt at bringe enhver Konvertit i Forbindelse med mindst een Katolik!

Ikke nok at tale om gode Hjem!

Pastor *Schindler* advarede mod Tvang, naar det gælder om at vænne i Særdeleshed danske Børn til Fromhed. Redaktør *Kiærulff* og Journalist *Frøken*

Inger Josephsen var enige om, at de katolske danske Sogne- og Skolebiblioteker gennemgaaende endnu lader meget tilbage at ønske, førend de er tilstrækkelig moderne og fyldestgørende til, at de kan være et virksomt Værn mod Frafald. Endelig fremhævede Pastor *Ballin*, at man ikke altid bør nøjes med at fremhæve de gode Hjems Betydning. Man maa ogsaa lære Folk rent praktisk, hvordan Hjem *bliver* gode, undertiden savner de de mest elementære Begreber om Børneopdragelse og andre vigtige Omraader. Pastor *Ballin* saa i de nyligt begyndte Mødrekursus en svag, men sikkert psykologisk rigtig Begyndelse til noget levedygtigt og betydningsfuldt. Divisionschef *Valeur Fausbøll* mente, den pligtmæssige Side af Kristendommen undertiden understreges for kraftigt blandt de Unge paa Bekostning af det kristne Livs Glæder. Endnu mange havde Ordet i Diskussionen.

burys Domkirke. Det er en meget stor og krævende Opgave, de unge Amatørskuespillere har paataget sig, men de har ved flere tidligere Lejligheder vist en kunstnerisk Idealitet og Evner, der lover Tilhørerne en interessant Aften.

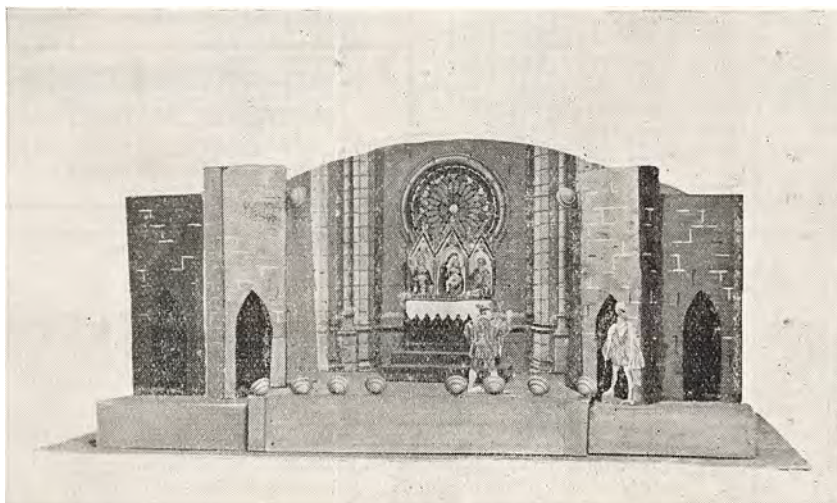
Eliots lyriske Drama opføres i Pastor *N. J. Ralds* Oversættelse, der udkom paa Pauluskredsens Forlag for et Par Aar siden. Mange Katolikker har derfor læst Skuespillet og vil utvivlsomt gerne se det ikklædt Scenens Kød og Blod.

Skuespillet er iscenesat af *Bjørn Moe*, der i flere Aar har arbejdet for at faa det opført herhjemme. I den ene Ende af Festsalen opbygger han *Canterbury Domkirkes Højkor*, men da en Del af Handlingen foregaar udenfor Kirken, er Dekorationen forsynet med store, bevægelige Kirkemure foran Alterpartiet.

Alene heraf ser man, hvor meget der er ofret paa at give »Mordet i Domkirken« den Udførelse, et saa betydeligt Værk fortjener.

Hvis der endnu, naar disse Linier læses, er Billetter tilbage til Opførelsen Lørdag Aften Kl. 20 d. 20. Marts, faas de paa *KFUM's* Kontor, Rosenborggade 15. Billetter til Søndag d. 21. Marts Kl. 20 faas ved Henvendelse til *Godthaab 5743 ulla* samt hos de katolske Boghandlere. Prisen er 1 Krone.

»Mordet i Domkirken«

Dekorationsmodel til Opførelsen i København

Som kort omtalt i forrige Nummer vil »*Kirkelig Amatørscene*« i *KFUM's* Festsal opføre

den engelske Digter *T. S. Eliots* berømte Skuespil om Mordet paa *St. Thomas a Becket* i *Canter-*

Pater Ottos Foredrag

om »det katolske Stof i de gængse Historiebøger« finder som meddelt Sted i *St. Knuds Sal* i *Stenosgade* Torsdag d. 25. ds. Kl. 20. Billetter à 50 Øre faas hos de katolske Boghandlere og hos Portneren, *Stenosgade 4*. Paa Grund af den usædvanlig stærke Efterspørgsel efter Billetter anmodes de Medlemmer af *Pædagogforbundet*, der ikke kan faa solgt de tilsendte Billetter, om at returnere disse til Forbundet, helst allerede Lørdag den 20., da der er stærkt Brug for dem.

Liturgisk Kalender

Marts.

21. S. 2. Søndag i Fasten (173);
(violet) 2. Bøn: St. Benedikt (854);
Fastens Præfation (516).*)

22. M. Feria (177); 2. Bøn: Om de
(violet) helliges Forbøn (122), 3.
Bøn: For de levende og de
døde (122).

23. Ti. Feria (181); 2. og 3. Bøn
(violet) som Askeonsdag (122).

24. O. Feria (185); 2. St. Gabriel
(violet) (855); sidste Evangelium:
Festens ([84]). — Eller:
hvid) St. Gabriel, Ærkeengel
(855); 2. Bøn: Feria (185);
sidste Evang.: Feria's (187).

25. T. JOMFRU MARIAS BEBU-
(hvid) DELSE (858); 2. Bøn: Fe-
ria (189); Gudsmoders Præ-
fation (522); sidste Evang.:
(191).

26. F. Feria (194); 2. og 3. Bøn
(violet) som Askeonsdag (122).

27. L. Feria (199); 2. Bøn: St. Jo-
(violet) hannes af Damaskus (860).
Eller:
(hvid) St. Johannes af Damaskus
(860); 2. Bøn: Feria (200);
sidste Evang.: (204).

28. S. 3. Søndag i Fasten (208).
(violet)

*) Naar ingen Præfation er an-
ført, læses hver Dag Fastens Præ-
fation (516).

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sam-
mensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (an-
svarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.
Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Cen-
tral 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge
og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland
18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-
dets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Vore Spejdere

Divisionen.

Programmet for 25 Aars Jubilæet
Søndag den 11. April er nu fastlagt
og ser saaledes ud: Kl. 8,30 Levit-
messe i Sankt Ansgars Kirke med
Prædiken af Hans Excellence Bi-
skoppen. Kl. 10,30 Jubilæumsmøde
i Odd Fellow Palæet, hvor Trop-
pene, Flokkene og eventuelle Gra-
tulanter vil faa Lejlighed til at
fremkomme med deres Lykøns-
ninger. Der vil endvidere blive op-
ført en »Hertug Knud« Kantate og
blive vist Lysbilleder, der i korte
Glimt illustrerer Divisionens Ud-
vikling i de forløbne Aar. Ligele-
des vil der blive foretaget en Del
Udmærkelser og Udnævnelser. Ad-
gang til dette Møde 75 Øre. Kl.
18,30 Festaften med Fællesspis-
ning i Officersforeningens Lokaler.
Det arrangeres som et hyggeligt og
kammeratligt Samvær med muntre
og alvorlige Sange og Taler, med
Films og Lysbilleder fra »gamle
Dage« og Nutiden og meget andet.
Prisen for Fællesspisningen bliver
ca. 6 Kr.

Mange vil nu sikkert spørge:
Kan man komme med til dette, eller
er det blot for Spejderne selv og
deres nærmeste?

Vi kan kun dertil svare, at alle,
som har Interesse for Hertug Knuds
Division og den Spejdere og Ulve,
og som ved deres Tilstedeværelse
vil være med til at gøre Dagen til
en Mærkepæl i Divisionens Histo-
rie, er hjertelig velkomne til at
deltage i alle Dagens tre Afsnit.

Vi har i disse Dage sendt Indby-
delser til alle Spejderne og Ulve-
nes Forældre, til gamle Spejdere
og Spejderførere og til Folk, som
staar Troppene og Divisionen nær.
Men bliv ikke vred, hvis De mener
at burde have haft en Indbydelse
og saa ikke har faaet nogen. Husk
paa, at der er mange af dem, som

interesserer sig for Spejderne, som
vi ikke kender Navnene paa, mange
hvis Adresser vi ikke kender, og
det kan ogsaa ske, at en eller an-
den er gledet ud af Hukommelsen.
Det er jo mange, som i Tidens Løb
har haft Tilknytning til Divisionen
og dens Troppe paa den ene eller
anden Maade. Skulde der derfor

BOGHYLDEN

	Kr.
Combes, G.: Les Confessions de Saint Augustin. Texte de l'édition Bénédictine. 622 Si- der	13.50
Corte, Marcel de: Aristote et Plotin. 291 Sider	6.90
Biblia sacra juxta vulgatae. ornavit Aloisius Claudius Fil- lion. 1363 Sider	12.75
Grahmann, Martin: La some théologique de Saint Tho- mas d'Aquin. Introduction his- torique et pratique. 220 S.	5.30
Sertillanges, A. D.: La vic française. Rénovation morale de la France. 253 Sider	5.40
Thibon: Destin de l'homme. 80 Sider	1.45
Thils, G.: Mission du Clergé. 178 Sider	4.45

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfsgade 34-36
Tlf. 778 - 728

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Rosenkrans Kirken, København, St. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Katholsk Kirke, Alborg,
Katholsk Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

VALD. FOERSON

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

være en eller anden, som ingen Indbydelse har faaet, men som gerne vil have en, da beder vi Vedkomne om venligst at sætte sig i Forbindelse med Divisionens Chef H. Valeur Fausbøll, Elmegade 3, Nora 1879 x, eller blot henvende sig til en af Troppenes eller Divisionens Førere. Der skal da snarest komme en Indbydelse. Det er vi nemlig af rent praktiske Grunde nødt til at udsende, bl. a. af Hensyn til Tegning til Deltagelse i Aftenfesten.

Mere om Jubilæumsdagen vil følge i de kommende Numre af Ugebladet.

Sygeplejerske-Forbundet

Indvielse af Emblemer og Emblemoverrækkelse Mandag d. 22. Marts Kl. 20 i *St. Josefs Hospitals Kirke*. (Bemærk, at vi samles paa St. Josefs Hospital, da der i den første Meddelelse stod St. Kjeldsgade!).

Alle Sygeplejersker og Elever, der har staaet i Forbundet i mindst ½ Aar, kan henvende sig til Pater Coenen eller Formanden, dersom de ønsker Emblemet.

Aftenen slutter med frit Samvær i Dagligstuen, hvor Pater Coenen taler. Alle Sygeplejersker og Elever er velkomne til at være med. — NB.: *Husk at tage Sukker med!*

Forbundet arrangerer den 5. April Kl. 20 et Foredrag med Lysbilleder af Monsignore Olrik, der vil tale om *Linklædet i Turin*. Foredraget holdes i St. Knuds Skoles store Sal, og Billetter hertil kan købes hos Portneren i Stenosgade 4, Boghandelen i Stenosgade og i St. Ansgars Forlag. Billetterne koster 50 Øre pr. Stk. og kan købes af alle, der har Interesse for Emnet.

Fastelavnsfest i Aalborg

7. Marts — Fastelavnssøndag — holdt Menigheden i Aalborg en Fastelavnsfest, der blev en bragende Succes.

Hele Salen var udstyret som »En Aften paa Dyrehavsbakken« og var pyntet med Telte, Boder, Træer, Smaaborde, Guirlander — Scenen som Bakketeater — og i et af Hjørnerne en Bar.

Af Programmet nævner vi »Klovnene«, »Menneskeæderoperaen«, »Tryllekunstneren«, »Soldat Svejk«, »Klovn Jeppe«, og som et pragtfuldt Punktum »Svanens Død«.

Stemningen var til Stede fra første Øjeblik, og alle Boder samt Baren kunde melde udsolgt sent paa Aftenen. Alt i alt var det en stor Succes, og Overskudet gaar i Kirkebøssen.

Kjetillus.

Academicum Catholicum

AARHUS

Fredag d. 26. Marts Kl. 20.

Studiekredsmøde i Præstegaarden. Emne: Karl Adam: »Das Wesen des Katholizismus«. Leder: Pater C. Lønskov S. J.

Næste Møde: den 9. April.

KØBENHAVN

Onsdag d. 17. Marts Kl. 20 pr.

(NB. Dato og Klokkeslet er ændrede). Studiekredsmøder i Bredgade 67 A. Studiekreds I. Emne: »Filosofiens Grundelementer«. Leder: Pater H. Roos S. J. — Studiekreds II. Emne: »Omstridte Kapitler i Kirkens Historie«. Leder: Pater A. Otto S. J.

Næste Gang: den 31. Marts.

Lørdag d. 20. Marts Kl. 19,30.

Aabent Hus for A. C.'s Medlemmer hos Kassereren, Civilingeniør J. Hamm, Blidahpark 29, Charlottenlund (Man tager Linie 14).

Søndag d. 4. April Kl. 9,30.

Akademikermesse i Klosterkirken paa Jagtvejen.

Efter Messen kan man spise sin medbragte Mad hos St. Liobasøstre-

ne. Kaffe kan faas, men Sukker maa medbringes.

Efter Morgenmaaltidet bliver der en Udflugt. Nærmere Bekendtgørelse i næste Nummer.

Onsdag d. 7. April Kl. 19,30.

Ordinært Møde i Bredgade 67 A. Redaktør Hans Bølling taler om »Katholicismen og det nationale«.

Kirkekoncert

Med Biskoppens Tilladelse afholdes det katolske Radiokor en Kirkekoncert med Passionsmusik i Domkirken Søndag 11. April Kl. 15. Velvillig Assistance af Kgl. Kapelmusikus Polycarp Andersen.

Møbleret Værelse

(helst m. Centralvarme) paa Frederiksberg eventuelt Ordrup eller Charlottenlund, søges af ung studerende til 1. April evnt. senere.

Billet mrk. 999 modtager Ugebladets Annonceekspedition, Klosterstræde 23.

En dygtig ung Pige,

ca. 20 Aar, søges pr. 1. April til huslig Hjælp.

Katolsk Præstegaard, Ryesgade 26, Aarhus.

Se her!

Ung paalidelig Ene pige kan faa en god Stilling 1. April eller 1. Maj. Fast Frihed. God Løn.

Fuldmægtig Reinhardt, Carl Plougs Vej 9, V. Eva 2774 x.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Henvendelser bedes venligst
rettet til CENTRAL 1868

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt
Rosenørnsalé 29 . København V
Telefoner: 4295, 13,504, 2207

God Vask
- Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

DYDEN -

et Ord med en Biklang

Ind imellem -

Spørgekasse

Der er En, som siger til mig:

»I Præster prædiker Krig mod Synden. I ønsker helt at kunne udrydde Synden. Men mig synes det, at vi ikke kan undvære den. Den giver Livet Farve og Varme, mens al den megen Dyd gør det blegt og svagt. Jeg har en Skræk for dydige gamle Jomfruer. Hvor bliver alt dog graat og trist, om man bestandig skal vandre Dydens Vej.«

Og vi svarer:

Det er fuldstændig rigtigt, at Ordet Dyd har en Biklang, som er meget ubehagelig i moderne Sprog, for ikke at tale om dydig. Men det kommer af, at man har misbrugt Ordet saa ofte, at det har mistet sin oprindelige Klang. Paa Latin hedder Dyd *virtus*, dannet af vir: en Mand. Dyd er nemlig noget mandigt og stærkt, noget, som Svæklinge ikke kan præstere. Her staar vi overfor Ordets oprindelige Indhold. Paa Dansk havde Ordet Dyd i gammel Tid endnu noget af dette friske og stærke.

»Synden giver Livet Farve og Varme,« siger De. Ja, ganske som en Ildebrand. Hvor ser Flammehavet pragtfuldt ud. Men længe varer det ikke, førend det hæslige Syn af Ødelæggelsens Vederstyggelighed kommer for Dagen. Den, der lader sine Lidenskaber flamme uhæmmet, kommer ogsaa til at erfare Ødelæggelsen. Jeg kunde ønske Dem og andre, der taler romantisk om det herlige i at lade Synden (og det vil vel sige Lidenskaberne) faa fri Udfoldelse, at De kunde faa Lejlighed til at besøge en Nerveklinik og spørge Patienterne ud

om, hvad der førte dem derhen. I mangfoldige Tilfælde vil De høre, at det er ulykkelig Forlovelse, ulykkeligt Ægteskab, der er Skyld i det. Hun er forlovet eller gift med en Mand, der hylder Deres Standpunkt om Syndens herlige Udfoldelse. Derfor brød han sig ikke om, at han trampede paa en, der havde ham kær, og han vil vel heller ikke tage sig det nær, at han sætter Børn i Verden under usle Kaar, naar blot Synden har faaet sin Udfoldelse.

Hvem er det, der tager sig af de Børn, som en letsindig Fader eller Moder bringer ind i denne Verden uden Vilje til at give dem gode Levevilkaar? Det er »dydige« Kvinder. Det er Mennesker, der ejer den indre Kraft, som kaldes Karakter, og derfor er i Stand til at glemme sig selv og ofre sig for andre. Er det usselt? Er det svagt?

Hvis man ikke har nogen Religion, er der altsaa Grund til at tømme sine Lidenskaber, fordi man ikke vil gøre Fortræd mod andre. Og tror man paa Gud, da vil man ogsaa være i Stand til at bringe Ofre for Guds og sin egen Sjæls Skyld. At leve sit Liv under Guds Lov vil ganske rigtigt sige, at man tager en Byrde op og bærer den i Tilfælde, hvor den samvittighedsløse vilde slynge den fra sig og i Stedet vælge Fornøjelse og Morskab (og dette tør man vel kalde Svaghed?) Men tro mig: den virkelige Glæde findes ikke uden den gode Samvittigheds Fred i Sindet. Hvor er de »lystige« Soldebrødre dog melankolske (naar de er ædru)!

C. B.

„Sikre for al Trængsel“

Hvordan kan man i Messen bede om, at vi maa blive »sikre for al Trængsel«, som det hedder efter Pater noster, naar det samtidig prædikes, at man skal møde Lidelsen med Glæde og elske den?

Konvertit.

Det latinske Ord, der oversættes med Trængsel, er *perturbatio*; det betyder Forvirring. Man beder altsaa om, at man ikke maa miste Ligevægten, at Livets Fristelser ikke maa gøre en svimmel. Der er her ikke nogen Bøn om at blive bevaret for enhver Modgang, men om under alle Forhold med Klarhed og Fasthed at kunne besejre det onde.

Det savnede Register og den manglende Oversættelse

1. I den nye, ypperligt forandrede Katekismus mangler efter min Opfattelse et alfabetisk Register. Hvordan kan det være?

2. Jeg har tænkt paa, at vi trænger til at faa en dansk katolsk Oversættelse af det gamle Testamente, men vi har vel hverken tilstrækkelige Penge eller kvalificeret Personale til et saa stort Arbejde. Nu har Folkekirken faaet en ny Oversættelse, og hvis den er rigtig, hvorfor kunde vi saa ikke bruge den? Der er flere Muligheder, f. Eks. at købe eller faa Lov at bruge den og saa tilføje de deuterokanoniske Bøger og Kommentarer, eller udgive et særligt Hefte med de deuterokanoniske Bøger og Kommentarerne.

C. Simonsen.

1. Et alfabetisk Register bag i Katekismen er sikkert en værdifuld Hjælp for dem, der senere hen i Livet hurtigt vil finde de forskellige Steder, hvor en Trossandhed behandles. At et saadant Register ikke kom med, da Katekismen blev

FASTE

Af Fjerene

om Søndagen

Jeg rækker Dig her min Faste-Buket
af Savn — den er pjusket og lille.
Men gem den hos Dig! Bliv ikke træt
af mig og den fattige Graad, jeg har grædt,
smelt den om i Kraft til at ville!

-sen.

trykt, hænger sammen med den Papirknaphed, der herskede dengang. Forhaabentlig er der ingen Hindringer i saa Henseender ved en ny Udgave.

2. En Oversættelse af det Gamle Testamente er tiltrængt. Uden videre at benytte Folkekirkens, som udkom i 1931, tillader den kirkelige Lovgivning os ikke. Hvordan der skal hjælpes, har flere Gange været Genstand for Overvejelser og er det igen. Om Resultatet af disse Overvejelser kan man ikke sige noget endnu. Iøvrigt er der gjort et meget stort Arbejde i saa Henseende.

Der gives ingen stor Kunst
uden Menneskekærlighed!

Leonardo de Vinci.

Den eneste —

Skønt Tronfølge-Kæden blev revet af med hver ny Pave, der døde, og maatte knyttes igen ved hver ny Pave — skønt ingen Trone i Verden saa ofte skiftede Herre og blev forladt saa stormfuldt, var denne den eneste Trone i den kristne Verden, der aldrig syntes at forandre Besidder. Thi kun Paverne døde. Men Aanden, der besjælede dem, var udødelig!

Friedrich von Schiller.

En af Ugebladets unge Læserinder holdt forleden i en Ungdomsforening en lille Tale, hvoraf vi gengiver følgende Sentenser:

Selv om det maaske for mange er et stort Offer paa Magelighedens Alter at komme lidt tidligt ud af Fjerene, synes jeg nu ikke det kan være for stort, naar det gælder vores Søndagsmesse. Synes I maaske det er for meget een eneste Gang om Ugen at ofre lidt Tid paa Gud, naar man tænker paa alt det, vi har modtaget? Hvis det endelig er saa stor en Selvovervindelse at komme op om Morgenen, kan vi passende bringe det Offer som en lille Taksigelse.

Men der er ogsaa dem, der ikke alene af Dovenskab udebliver fra Søndagsmesserne, men fordi det er en Tvang. Hvad om vi sagde det samme om Landets Love? Det kunde vist se kønt ud, om en Del af Befolkningen paa det bestemtteste modsatte sig at lyde Lovene. Sikken et Kaos, der vilde blive. Der er maaske mange Love, der for os ser lidt strenge ud, men vi retter os da efter dem alligevel.

Eller man kan komme ud for Tilfælde, hvor en ung Mand eller ung Pige skal paa en tidlig Tur med en Ikke-Katolik. Saa lad være at gaa uden om Søndagsmessen! Giv Modparten det Indtryk fra første Færd, at det betyder noget for jer. Hvis man bare sløser et Par Gange, er det ganske rimeligt at Modparten tænker: Naah, saadan, — det betyder altsaa slet ikke saa meget med den Søndagsmesse. Saa er man kommet paa Glatiis, og saa er det svært at redde sig i Land igen!

Pennevennerne maa

udsættes til

næste Uge paa Grund af

Pladsmangel.

De er velkommen

til at overvære KATOLSK CENTRALSKOLES Eksamen Mandag d. 29. ds. og Aarsafslutningen Tirsdag d. 30. ds. Kl. 10, hvor Hs. Excellence Biskoppen uddeler Aarets Præmier. Begge Dage er Udstillingen af Elevarbejder aaben. Indmeldelser til alle Skoleklasser modtages hver Dag, Nørrebrogade 27, Tlf. Nora 6166.

Sakramentskirken

Sønd. 21. Marts Kl. 17 Fasteprædiken. Mand. 22. Marts Kl. 20 Tereforeningen.

Jesu Hjerte Kirke

Sønd. 21. Marts Kl. 18 Fasteprædiken. Mand. 22. Marts Kl. 20 unge Mænds Kongr. Torsd. 25. Marts Kl. 20 Korsvejsandagt m. Deltagelse af Mændenes Kongr.

St. Antoni Kirke

Sønd. 21. Marts Kl. 8 Fælleskommunion for Broderskabet. Onsd. 24. Marts Kl. 20 Kongr. og Broderskabsmøde for Mænd. Fred. 26. Marts Kl. 20 Fasteprædiken og Korsvejsandagt.

St. Andreas Kirke

Sønd. 21. Marts Kl. 17 Fasteprædiken. Fred. 26. Marts Kl. 20 Korsvejsandagt.

St. Mariæ Kirke

Fredag d. 19. Marts Kl. ca. 20 (efter Fasteandagten) Ungdomsmøde (Arbejds-møde). Emne: Bodens Sakramente. Indleder: René Nielsen. *Frank Andersen-Aften*. Taler af Hr. Laurits Andersen og Niels Frederiksen. Bortlodning m. m. Søndag d. 21. Marts Kl. 8 Højmesse m. Fælleskommunion. Kl. 17 Korsvejsandagt. Fredag d. 2. April Stiftende Generalforsamling for Ungdomsforeningen. Nærmere i næste Uge.

St. Franciskus' 3. Orden

Sønd. 21. Marts Kl. 14 Møde i St. Annæ Kirke.

Vor Frue Kloster, Aasebakken

Søndag d. 21. Marts — 1400 Aarsdagen for St. Benedikts Død — Kl. 14 (Kl. 2) højtidelig St. Benedikts Vesper, derefter finder Iklædning Sted.

St. Augustin Kirke

Søndag d. 21. Marts Kl. 14 Optagelse og Aflæggelse af Løfte for Benediktineroblater. Kl. 14,30 højtidelig Vesper. Kl. 20 Matutin. Mandag d. 22. Marts Højtideligholdelse af St. Benedikts Dag. Kl. 9 Pontifikalmesse. Kl. 15 Vesper.

Aarhus

Fasteprædiken Onsdag d. 24. Marts Kl. 20: Den gamle Pagts Evangelist (udvalgte Kapitler af Profeten Isaias): 3. »Se, Jomfruen skal undfange og føde en Søn« (Is. 7, 14). Guds Søns Menneskevordelse — og vi.

Aarhus Opland

Søndag d. 21. Marts: Pindstrup: Kl. 10. Ebeltoft (Villa Pax): Kl. 9¼.

Benediktineroblaterne

I Stedet for det maanedlige Møde for Benediktineroblater indbydes alle Oblater til Ugens Fasteprædiken i Klosteret Fredag d. 26. Marts Kl. 20. Pastor Messerschmidt taler om Kristi Lidelse.

D. K. K. F.

Aflysning

Paa Grund af Valgdagen udsættes det til d. 23. ds. berammede Foredrag af Fru Dr. Gade indtil videre. Nærmere senere her i Bladet.

Aarlig Messe

Torsd. 25. ds. Kl. 8 læser Biskoppen i St. Ansgars Kirke den aarlige Messe for den internationale katolske Kvindeunion.

Elisabethforeningen

takker hjerteligt den anonyme Giver »xx« for de 25 Kr. til katolsk Børnehjælpsdag, som det glædede mig meget at modtage.
Alma Osterhammel.

Katolsk Ungdoms Klub

Søndag d. 28. Marts afholder K. U. K.-Klubberne fælles Retrætedag hos Sct. Lioba Søstrene paa Jagtvej, under Ledelse af Pater Alfred Otto S. J. Dagen paabegyndes Kl. 9½ med reciteret Messe (husk Messebog) og afsluttes Kl. 16½ med Andagt. Der serveres Morgenkaffe, Frokostbouillon, Eftermiddagste. Madpakker og Sukker medbringes. Meddelelse om Deltagelse maa ske enten gennem de respektive Klubber eller direkte til Sct. Lioba Søstrene Torsdag d. 25. Marts eller Fredag d. 26. Marts mellem Kl. 16—17 eller Kl. 19—20, Tlf. Ryvang 381. Deltagelse koster Kr. 1,25. —

København.

Lørdag d. 20. Marts Kl. 20—22 »Ung Aften«. Lørdag d. 27. Marts Kl. 20 prc. Kredsmøde. Emne: »Paulus i Kamp med Troldmænd og Artemisdyrkerer«, Ap. G. 18, 23

—21, 16. Indledere: Maria Seitzberg og Arthur Klinker Caspersen. De 2 Minutter: René Nielsen. Forvalg. Praktisk Arrangement: Gruppe I.

Lyngby.

Lørdag d. 20. Marts afholder vi Studiekredsmøde. Emne: »Ægteskabets Sakramente«. Indleder: Hr. Poul Müller, derefter Kaffebord og forskellig Underholdning. (Husk Sukker).

Amager.

Lørdag d. 20. ds. Kredsmøde. Emne: Reformationen. Indledere: Anny Hawranek og Bjørn Elling. Derefter Foredrag og Film om Oberammergau, holdt af Alex. Brozek. De 2 Min.: Tove Pruser og Knud Nielsen. Det praktiske Arrangement: Gruppe II.

Velgørenhedsmatinée

til Fordel for Vincentsøstrene i Helsingør afholdes Sønd. 4. April (Løtare Søndag) Kl. 15½ i Stenogade 4. Velvillig Medvirkning af Kgl. Hofpianistinde Frk. *Johanne Stockmarr*, Kgl. Skuespillerinde *Bodil Ipsen*, Koncertsangerinde *Helga Weeke* m. fl. Billetter à Kr. 5, 3 og 2 faas hos de katolske Boghandlere og hos Pater C. C. Martindale paa Rygaard.

Bredgade 67 . Palæ 4777

Nylig udkommet

Biskop Th. Suhr, Moderkirken. En Bog, som klarer end noget andet siger Besked. 0,75.

Father Martindales Bønnebog

er nu kommet i en smuk Ud-gave i blødt Skind og Guldtryk. Det er den ideelle Gave til Trosbekendelsesfesten og Konfirmationen. 6,75.

Nedsatte Bøger

Johner: Gregoriansk Korale... 1,50. +
Beskow: Den kostbare Perles Glans 1,00.
Schindler: Lirtugi, I—II 9,50.
Schindler: Jomfru Maria..... 0,75.
Schindler: Det rene Væld... 1,00.

Udenlandske Bøger

Koch: Homiletisches Handbuch VI, indb. 18,40.
Kologriwof: Das Wort des Lebens, indb. 12,10.
Köster: Unser Kristus Glaube, indb. 10,50.
Lange: Im Reich der Gnade, indb. 6,15.
Lingens: Die innere Schönheit des Christtums, kart. 4,65.

Det stakkels Espaliertræ

Det var en skøn Dag i det tidlige Foraar. De orangegule Eranthis havde allerede i nogen Tid staaet og lyst op i Havens Kroge. Da vaagnede ogsaa Frugttræerne af deres Dvale. Den skinnende Sol havde faaet det til at krible under Barken. Nu saa de med alle deres Knopper ud over den morgenfriske Verden. Vinteren havde denne Gang ikke været saa haard imod dem. De var der endnu allesammen. Endog det gamle Blommetræ, der ifjor vansiredes af en Del døde Grene, saa man havde troet, det sang paa det sidste, følte sig rigtig godt tilpas efter den gode lange Vintersøvn. Da Træerne først havde vænnet sig til det skarpe Lys og sagte vuggende havde hilst paa hverandre, fik de Øje paa Gartneren, der havde travlt henne ved Solvæggen. Saa længe han vendte Ryggen til den, kunde de ikke se, hvad der foregik. Da Manden omsider samlede sine Redskaber og med Spaden over Skulderen gik sin Vej, viste det sig, at der stod et nyt Træ, et fint og dyrt Espaliertræ mod Sydturen. Det var noget, man aldrig havde set i denne Have.

Først stod Træerne og skelede tavse til den fremmede og til hinanden. Saa begyndte et lavstammet Æbletræ, der stod nærmest Havegangen, at spørge: »Hvad hedder du?« »Fersken«, svarede det nye Træ med den blideste Stemme. »Hvor kommer du fra?« fortsatte Æbletræet. »Fra Syden,« lød Svaret. Da blandede et spidst Pæretræ, der

altid vilde være morsom, sig i Samtalen. »Er du saa uartig, at du saadan skal være bundet paa alle Ledder og Kanter?« spurgte det. Men det svarede Ferskentræet ikke paa. Derved var der straks skabt en Misstemning: alle de gamle Træer holdt sammen mod det ny. Dette blev derfor udsat for mange Spydigheder. »Hvad vilde du egentlig heroppe, naar du skal staa saaledes med Ryggen mod Muren for at holde Varmen?« — »Tror du, Folk her trænger til Fersken, naar vi skaffer dem de saftigste Frugter hele Aaret rundt?« »Dér, hvor du kommer fra, har man vist aldrig smagt de rigtige danske Reine Clauder. Dér ved man vist ikke hvad Cox Orange eller Belle de Biscoop er for noget?« — Espaliertræet stod bare og saa paa sine Fødder. I sit stille Sind tænkte det, at alle de Navne, som her blev nævnt, var sydlandske Navne; det kunde tyde paa, at ogsaa disse Frugttræer oprindeligt var kommet Syd fra. Men det vogtede sig vel for at røbe sine Tanker.

Efterhaanden blev Stemningen mod Ferskentræet mere og mere bitter. Der var en Del Misundelse med i Spillet, for de gamle Træer var Vidne til, at Gartneren viste Espaliertræet særlig megen Opmærksomhed. Der gik næsten ikke en Dag, uden at han havde et Ærinde henne ved Muren: blandt andet blev et helt nyt Tremmeværk opsat mellem Ferskentræet og Muren for at afløse de Søm, der før var blevet slaaet i Fugerne. Da

var det, at det gamle Blommetræ med de døde Grene erklærede: »Det er dog ikke naturligt, at et Træ kun vokser til to Sider. Det er jo helt taabeligt med disse afmaalte Grene i en bestemt Afstand«. Det samme mente ogsaa et Pæretræ med et Utal af sammenfildrede Grene og store Kræftsvulster: »Et rigtigt Træ maa vokse frit; det maa strække sig ud til alle Sider. Det maa kunne fange Blæsten og svaje frem og tilbage. «Da var det, det lille spidse Pæretræ raabte: »Det er jo ikke et rigtigt Træ. Det maa være et kunstigt et.« Det fik dem alle til at ryste af Latter. Og fra den Dag af saa de ikke længere hen til Espaliertræet; for et kunstigt Træ er ikke paa sin Plads i en Have med pæne Træer.

Imidlertid stod Ferskentræet, som det var dets Kald som Espaliertræ. Det strakte sine Arme mod den solbeskinnede Væg og lod sig lænkebinde og beklippe. Dog kunde det ogsaa hælde, at det unge Træ blev trist til Mode. Hvorfor var det dets Kald at være Espaliertræ? Hvorfor var det ikke blevet skabt som alle andre Træer? Det havde dog været behageligere at vokse frit blandt de øvrige Træer i Stedet for at staa korsfæstet mod den haarde Murstensvæg... Det var mest om Aftenen, at disse mørke Tanker kom op i det følsomme Sind. Saa snart Morgensolen atter skinnede, fandt Ferskentræet, at Gud maatte have sin gode Mening

KARDINAL HINSLEY

Personlige Erindringer af Pater C. C. Martindale

Kardinal Hinsley, som døde 77 Aar gammel d. 17. Marts, var en af de betydeligste Personligheder i den katolske Kirke. Han var Søn af en Yorkshire-Tømrer og opnaaede et Stipendium paa Skolen. Lige fra sine unge Aar paa Seminariet gjorde han sig bemærket ved sin Karakter og Lederegenskaber. I en ung Alder blev han Rektor for det Engelske Kollegium i Rom, hvor jeg første Gang traf ham.

Mange Aar efter blev han udnævnt til Apostolisk Visitator og senere til Apostolisk Delegat i Afrika (1926—1934). Hvis jeg husker rigtigt var hele Uganda, Nyasaland, Tanganyika Territoriet og Nord Rhodesia betroet ham sammen med alle Øerne langs Kysten, f. Eks. Zanzibar. Det betød, at han maatte kende og staa i Forbindelse med ikke blot en Mængde forskellige indfødte Folkeslag, men ogsaa med britiske, hollandske, italienske, polske, irske, franske og indfødte Præster og Nonner saavel som med den læge britiske Befolkning. Jeg mindes ikke, hvor mange Tusinde Miles Rejser dette medførte for ham — hvor han maatte sove i Oksekærrer eller paa Jorden og vade gennem Sumppe eller hugge sig Vej gennem Junglen — for han var besluttet paa personligt at kende hver Kvadratmeter af sit enorme Territorium. Han gjorde ogsaa personligt og intimt Bekendtskab med alle Vikariatene længere sydpaa og med Goaner-Kristne og Muhammedanere i hine Egne — han mente nemlig og med Rette, at en Præst eller Prælat aldeles ikke kun har en Sendelse til Katolikkerne paa sin Egn, men til samtlige Sjæle. Det var i hans Hus i Mombassa, at jeg tilbragte nogen Tid hos ham i 1932. Enhver, der kender hine Breddegraders sløvende og enerverende Atmosfære, vil forstaa at vurdere det Faktum, at han

ikke et eneste Minut gjorde Ophold i sit Arbejde.

Dette Arbejde omfattede en Slags koordinerende Sendelse til alle britiske Kolonier i Afrika for bl. a. at sætte de katolske Missioner i Stand til at samarbejde med Regeringen. Han rejste alene i Østafrika over 32 000 km, ofte til Fods. Han besøgte ogsaa Swaziland, Basutoland, Bechuanalan, Rhodisia og lige op til Sudan. Hans Klarhed, Fasthed og Takt førte til en vidtgaaende Enighed mellem Missionærer, Embedsmænd, Handelsselskaber og de indfødtes Repræsentanter.

Da han vendte tilbage herfra, haabede han at tilbringe sin Alderdom i Rom, som han elskede. Men Pius XI sagde til ham, at han selv var lige saa træt og endnu ældre, men ikke foreløbig agtede at holde inde med sit Arbejde — og han udnævnte ham til Ærkebiskop af Westminster.

Denne Forandring var ligefrem forfærdende. Han sagde

mere end een Gang til mig, at hans Ærke-dioces gav ham flere Bekymringer end det halve Afrika... Det var, fordi vi, der lever i snævre Omgivelser og aldrig staa overfor at skulle præstere det heroiske, vi, der ikke er ude for hyppigt at skulle sove paa Jorden blandt Sværme af Tsetse-Fluer (for ikke at nævne sorte Hekse, som er dygtige til at forgive Folk, de ikke ynder) — vi smaa Mennesker uden store Eventyr, det er os, der skaber Stridigheder af ingenting, os, der har Tid til Misundelse, Fornærmelse, Selvfølelse og Sladder. Kardinalen, som var en stor-sindet Mand og desuden i Besiddelse af den ægte Yorkshire Stædighed og Ligefremhed, behandlede alle disse Ting med en Taalmodighed, der stod Maal med hans Fasthed.

I Løbet af ganske kort Tid kendte han nøje hver eneste Præst i Westminster Ærke-dioces og var respekteret, ja ligefrem elsket af dem alle, og han forstod at omgaas Børn lige saa godt som Statsmænd. En lille Tildragelse i Begyndelsen af hans ærkebiskoppelige Gerning finder jeg karakteristisk. Jeg havde allerede skrevet til ham og sagt, at det for mig ikke blot vilde være den største Ære, men en virkelig Glæde at faa Lov til at arbejde for ham saa stærkt jeg kunde — om blot jeg maatte bede om, at det maatte være Arbejde paa substantielle Ting og ikke blot paa dekorative. Han skrev tilbage, at han ikke havde Tid til det dekorative — der var saa meget at skabe. Netop samtidig fik jeg et Brev fra en meget velkendt Kunstner, som vedlagde en Skrivelse med Underskrifter fra næsten samtlige store Kunstnernavne i England, hvori man beklagede den slette Mosaik-Udsmykning af Westminster Katedral, dette Mesterstykke af Bentley's Arkitektur. Me-

get af det, der var blevet udført, var faktisk overordentlig daarligt. Jeg skrev Brevet om (da jeg fandt det taktløst paa flere Punkter), og det blev sendt. Ærkebiskop Hinsley (han var endnu ikke Kardinal) var overordentlig glad for det, standsede Arbejdet og gav Ordre til at fjerne en hel Del af det, der var blevet udført. Han gjorde ikke selv Krav paa at være Ekspert paa noget kunstnerisk Omraade; men han ønskede ikke, at enorme Pengesummer skulde ødsles bort paa det uvæsentlige, naar der over hele Landet var nye Kirker, Skoler og Menighedssale at bygge og enorme Gældsposter at afbetale. Han gik altid lige til det praktiske, det solide, det skabende.

Han var ogsaa det mest ydmyge Menneske. Naar han følte, at han ikke kendte tilstrækkeligt til et eller andet Punkt, saa spurgte han altid. Han blev f. Eks. inviteret som den fornemste Æresgæst til en Middag, der blev afholdt i Londons Dokdistrikt til Minde om 50 Aarsdagen for den store Dokstrejke, som Kardinal Manning fik bragt til en lykkelig Afslutning. Han vidste, at jeg sad inde med en hel Del Oplysninger paa Grund af min Forbindelse med »Havets Apostolat« — og jeg var i Stand til at sende ham en Mængde nøjagtige Detaljer om de meget slette Forhold i disse Distrikter — Boligforhold, sanitære Forhold, Biografer og tilmed Antallet af aabne Pladser og Træer (eller Manglen paa dem). Han forbavtede sine Tilhørere ved at fortælle dem meget mere om deres Distrikt, end de selv vidste, og ved at angive nødvendige Reformers og Metoder til at virkeliggøre dem. Han gjorde det med en saadan Klarhed og Bestemt-
hed, at jeg tror Bifaldet kunde høres over hele Dokdistriktet. Denne hans Tales Objektivitet, denne Lige-fremhed og absolutte Mangel paa de Antydninger, halve Forborgenheder og tilsørede Ytringer, som Diplomater elsker saa højt, forfærdede næsten Politikerne, naar han havde med dem at gøre. Naar de langsomt og ad Omveje havde nærmet sig

deres Emne, sagde han: »Hvad De mener er *dette*, ikke sandt?« Og saa fremlagde han hele Sagen i een klar Sætning. Det var højst ubehageligt for Folk, der ikke sagde Sandheden, eller som ønskede at lokke ham til at indvillige i eller at love noget, før han var *helt* klar over, hvad det var.

Jeg kan tilføje — forhaabentlig uden at krænke den gode Smag — at han siden sit Ophold i Afrika bestandig led af en meget ubehagelig Form for Eksem, der var en daglig og natlig Plage for ham. Men han lod aldrig dette gribe hindrende ind overfor en eneste Pligt, og ingen gættede sig nogensinde til denne Lidelses Eksistens.

Hans berømte Hyrdebrev »Aandens Sværd« (i udvidet Form senere trykt som Bog) udtrykte klart hans alvorlige Ønske om at samarbejde med alle Mennesker med god Vilje (fra enhver Trosbekendelse eller ingen) i alle Sager, hvor det angik den sociale Retfærdigheds og Kærligheds Naturlov. Han definerede nøjagtigt, hvor (og hvorfor) dogmatisk eller religiøst Samarbejde var umuligt, og kastede sig saa af hele sit Hjerte ind i Arbejdet for sociale Reformers.

Anerkendelser er strømmet ind siden hans Død. Vatikanet lagde særligt Eftertryk paa hans lidenskabelige Kamp for de undertrykte af enhver Nationalitet, Afstæmning eller Trosbekendelse og nævnte specielt hans Arbejde for Polen. Han udtalte sig meget aabent om den abessinske Krig. Overrabbineren i England erklærede, at ingen havde givet et ædelere Udtryk for den fælles Gru over Jødeforfølgelserne, og at Kardinalen indtager en høj Plads blandt dem, der har fortjent Udødelighed. Den øverste for Frikirkerne (d. v. s. religiøse Samfund udenfor den engelske Statskirke) har kaldt ham »ægte katolsk« i hans altfavnende Næstekærlighed, og nævnte blandt andre Eksempler hans dybe Sympati med italienske Fanger. Han kaldte ham »en Profet for Retfærdighed og Guds Miskundhed« og takkede Gud

for et saadant Menneske, der »handlede saa retsindigt og saa kærligt, og som vandrede saa ydmygt for Herren«.

Ærkebiskoppen af Canterbury har kaldt hans Død et nationalt Tab, og han sagde, at man ikke kunde være en Time sammen med ham uden at forstaa, at han kun havde eet Ønske, nemlig Opfyldelsen af den Guds Lov, der styrer Menneskenaturen, og hans brændende Længsel efter at opleve et »kristent England«; hans Menneskeligheds Varme og hans moralske og kristne Lige-fremhed. I ham, sagde Ærkebiskoppen, havde denne mistet ikke blot en, der paa enhver for ham mulig Maade samarbejdede med alle Mennesker med god Vilje, men ogsaa en Ven. Og jeg tror da ogsaa, at alle, som kendte ham, følte, at han var den ganske særligt værdifulde Ven, der altid vil vise Fasthed overfor En, rettede En og aldrig under nogen Omstændigheder svigter En.

Det vil blive mig tilgivet, hvis jeg ogsaa mindes min Følelse af at have lidt et personligt Tab og min Erindring om saa megen Venlighed imod mig, saasom at han altid fandt Tid til at besøge mig paa Hospitalet — denne Mand, som ved den Eukaristiske Kongres i Budapest var den *eneste* Kardinal, der fulden-
de den store Procession gennem Gaderne under den skybrudsagtige Regn, han havde den mest fintfølelse Onsig for andre Menneskers Helbred... Det er derfor en dyb Sorg ikke at have kunnet besøge ham eller sætte sig i Forbindelse med ham under hans korte, sidste Sygdom. Men sammen med saa mange foruden mine egne Landsmænd maa jeg takke Gud for et saadant Menneskelivs Eksempel og for vor tilidsfulde Overbevisning om, at i ham har den hele Kirke nu en ny Forbeder i vort evige Fædreland. C. C. Martindale S. J.

Den, som har Kundskab,
tøjler sin Tale, Mand med
Forstand er koldblodig.

Ordsp. 17, 27.

Forældrene fører Barnet til Gud

Endnu et Foredrag fra det udmærkede Mødrekursus i Efteraaret i Skt. Ansgars Sogn. Det er holdt af Fru Driftsinspektør Lorenzen.

Naar et lille Barn er født til Verden, er det først og fremmest Forældrenes Barn, — dog ikke saadan at forstaa, at Forældrene kan behandle Barnet ganske, som de finder for godt. Barnet staaer under Samfundets Beskyttelse, og Samfundet træder til, hvis det opdager, at Barnet bliver sultet eller mishandlet, hvis Forældrene ikke sender det i Skole — og flere andre Ting.

Derimod er der fra Samfundets Side intet som helst, der hindrer Forældrene i at negligere Barnets sjælelige Pleje, — her er det Gud, Forældrene skal staa til Regnskab, og Gud kommer ikke straks løbende og gør Vrøvl.

Kristne Forældre ved imidlertid meget vel, at Barnets Sjæl er bestemt til at leve evigt, og at dens Røgt og Pleje derfor er af den allerstørste Vigtighed. Hovedparten af de saakaldte Kristne ofrer ikke Gud mange Tanker i det daglige, og de mener, at lader de blot Barnet døbe, saa sørger Skolen nok for Bibelhistorien, og Præsten for Konfirmationsundervisningen, — og Resultatet er, at de fleste Børn, som ikke mærker noget til den kristne Tro i deres Hjem, efter Konfirmationen ikke ofrer Kirken flere Tanker end Barsedaab, Bryllup og Begravelse giver dem, — gaar det højt, kommer de i Kirke til Jul, sjældent til Paa-ske. — Men der findes dog heldigvis ogsaa mange Forældre, der efter bedste Evne forsøger at leve efter Kirkens Lære og meget gerne ogsaa vil lære deres Børn det. I de fleste Tilfælde bliver det Moderen, der kommer til at føre det lille Barn de første Skridt ad Vejen til Gud.

Saa snart hun ved, at hun skal være Mor, er det ganske naturligt for hende at bede Gud skær-

me og bevare det lille Væsen og gøre det til et sundt og velskabt lille Barn. Jeg ved godt, at der kan være meget Besvær og mange Bekymringer for en vordende Mor; men det er ogsaa en meget rig Tid. Bønnen til Gud bliver inderligere end nogen Sinde før, Guds hellige Moder kommer en saa nær, og sammen med Barnets Fader ønsker man alt smukt, rent og dejligt paa Jorden og i Himlen for det. Allerede før Barnet er født, løftes det af Forældrene op mod Gud.

Naar Fødslen er overstaaet, og Barnet første Gang lægges i Moderens Arme, er hendes første Tanke en inderlig Tak til Gud, og hun tegner Korsets Tegn over den lille Spæde (hvis hun da »tør« for Lægen og Jordmoderen) og ønsker Guds rige Velsignelse over det. Det er dejligt for Forældre, naar de begge to ved, hvad de skal ønske for Barnet, og hvem de skal takke for deres Skat. Saa snart som muligt bliver saa det lille Barn døbt; det er nu en lille Kristen, og *Forældrene bærer først og fremmest Ansvar for, at det faar en kristen Opdragelse.* — Nu er det givet, at et Vuggebarn kan man ikke lære Religion, man kan blot bede ved dets Vugge og gøre Korsets Tegn over Barnet.

Men allerede omkring 1 Aars Alderen opfatter Barnet baade Korstegnet og de foldede Hænder og forsøger at gøre det efter. Saa snart Barnet begynder at tale rigtigt, kan det lære at forstaa en ganske enkel og usammen-sat Bøn. Smaa Børn forstaaer ikke et Ord af: »Nu lukker sig mit Øje«, og andre lignende Bønner; men et Barn paa et Par Aar kan godt forstaa at takke. I den Alder er de jo vant til at sige Tak, naar de faar noget, og det er ikke saa svært at forklare dem om Gud, der bor i Himlen, hvor god han er, hvad han har givet os (Blomsterne, Fuglene, Solen o.s.v.), og at hans Engle passer paa os, naar vi sover, — men ogsaa om Dagen; og saa lærer Mor Barnet at folde Hænder-

ne og sige Gud i Himlen Tak og bede ham sende sine Engle til os alle.

Naar Barnet bliver lidt større, lærer det ogsaa at bede Gud om Forladelse, hvis det ikke har været rigtig artigt i Dagens Løb; man maa være varsom med Bønnens Ord, de skal allesammen være Barnets egne, og endelig ikke alt for forfærdelig højtidelige. Barnet skal straks lære at bede baade Morgen og Aften; vi maa ogsaa takke for Natten der gik, og vi har jo rigeligt Brug for Engle ogsaa om Dagen.

Eftersom Barnet bliver større, kan vi stadig lære det mere.

Det lille Jesusbarn er let at forstaa for Smaabørn. Julen er let at forstaa for dem, Julen er rigtig noget for Børn, Jomfru Maria med Jesusbarnet paa Skødet og Far Josef i Stalden, Stjernen, Englene, Hyrderne, — man har Stof til Masser af Samtaler med de smaa. Det er udmærket at støtte Fortællingerne med Billeder, og til Jul maa man have en Julekrybbe, som kommer frem hvert Aar, — det er mindst lige saa vigtigt som Juletræet.

Saa langt som hertil kan enhver kristen Mor sagtens følge med. Enten hun er Katolik eller Protestant kan hun fortælle om Gud, der er saa stor og god, om Jesusbarnet og dets Mor, om Englene, og lære Barnet at bede til Tak og ogsaa lære det, at vi har Lov til at bede Gud om noget, vi rigtig ønsker. Man maa dog endelig huske fra Begyndelsen at lade Barnet forstaa, at Gud ikke *altid* siger Ja, men det skulde ikke være saa svært. Mor siger jo heller ikke Ja til alt muligt. — En Mor, der ikke selv er Katolik, men som ved Ægteskabet er gaaet ind paa, at Børnene skal være Katolikker, kan maaske nok føle nogen Ængstelse for, hvordan hun skal klare det, efterhaanden som Børnene vokser til. Men med god Vilje og naturligvis med *nogen* Kendskab til sin Mands Tro, kan hun dog klare en Del, og maaske kommer saa den Dag, da hun, — paa Grund af Børnene — kender saa meget til den katolske Kir-

ke, at hun selv føler, hun *maa* tilhøre den.

Vi *maa* nu tænke paa, at Barnet skal lære Kirken at kende. Der er mange nidkære Mødre, der tager ganske smaa Børn med i Kirke, — jeg synes, det er Synd for Ungerne! Der er virkelig Børn paa 2 Aar, der kan finde sig i at være stille over 1 Time paa samme Sted, men man *maa* ikke forlange det af dem; det er nu engang de fleste Børns Natur imod; tænk blot paa, hvor det er vanskeligt at faa de mindste Børn i Skolen til at være stille i Timerne, og der er dog hele »Underholdningen« lagt efter Barnets Fatteevne. — Men skal Barnet blive hjemme om Søndagen, saa kan Moderen heller ikke komme i Kirke! — Hvorfor dog ikke?

Har man smaa Børn hjemme, og man ikke har Hjælp i Huset, kan Far og Mor jo gaa til hver sin Messe. Selvfølgelig vil de helst følges ad, men vi kan ikke altid, hvad vi helst vil, og det er jo kun en Overgang, de *maa* gaa hver for sig. — Faar de mange Børn, bliver det efterhaanden de store Børn, der kan skiftes til at passe de smaa. Det er efter min Mening Synd for lille Peter paa 1½ Aar, at han skal med i Kirke hver Søndag, og det er ogsaa Synd for lille Peters Mor, som er nødt til at beskæftige sig med ham den meste Tid, for den »Mellemad«, hun har i Tasken til ham, og som han sidder paa Knæleskamlen og spiser (det er sandt, jeg har set det flere Gange), den er forbi paa 10 Minuter. De fleste voksne generes ikke af smaa urolige Børn i Kirken, — derimod er der andre, de generer, nemlig de lidt større Børn, som skal lære at følge med i Messen, de kan daarligt lade være at interessere sig for lille Peters Snakken med.

Selvfølgelig skal Barnet i Kirke fra lille, men nøjes til en Begyndelse med at aflægge smaa Kirkebesøg, naar De gaar Tur. Saa skal De sætte Dem forskellige Steder i Kirken, saa Barnet efterhaanden faar set det hele. Barnet vil spørge, og De kan forklare og fortælle, lidt i Kirken og mere senere hjemme.

Børn føler sig hurtigt hjemme i Kirken og elsker at komme der. Efter de første Besøg, naar den allerstørste Spørgelyst er overstaaet, lærer man saa Barnet at bede i Kirken, Barnet vil finde det naturligt, det er jo Guds Hus, og Jesusbarnet bor der. Naar Barnet er fortrolig med Kirken, og hvis man en Gang imellem har taget det med til en kort Eftermiddagsandagt, bliver det efterhaanden ligesom opdraget til at komme med til Messe.

Til at begynde med bør man

give Barnet en Billedbog med i Kirke. Der findes flere egnede til det Brug, desværre ikke saa mange paa Dansk, som paa Fransk og Tysk; men man kan udmærket selv lave en, dels af udklippede Billeder, dels af de mange smaa kulørte Billeder, man faar hos de katolske Boghandlere. — Heldigvis har vi nu baade en Messebog og en Bønnebog for Børn — de kan afløse Billedbogen, naar Barnet kan læse.

(Sidste Del af Foredraget følger næste Uge).

Elisabethforeningen

gennem 75 Aar

Elisabethforeningens Basar afholdes Palmesøndag d. 18. April Kl. 9—19 og Dagen efter til Kl. 15 i Lokalerne Bredgade 69 A, 1. Sal. Gaver modtages med Tak hver Dag af Fru Osterhammel, Frederiksborggade 54, 3. Sal, Frk. Harriet Zimmermann, Frederiksborggade 54, 3. Sal og Frk. A. Stratböcker, Jægersborg Allé 19, Charlottenlund.

Naar denne Forening altid har haft ivrige Medlemmer, skyldes det sikkert, at den appellerede til det moderlige i Kvindesindet. Det var Børn, der skulde drages Omsorg for, Børn, der var Grund til at have dyb Medfølelse for, fordi de levede under daarlige Kaar. Hvad har da Elisabethforeningen gjort for disse Børn?

Statutterne giver klar Angivelse af, hvorledes man skal bære sig ad. Det hedder saaledes:

»Bestyrelsens Hverv er det under Sognepræstens Veiledning at anbringe de Børn, der ere Foreningens Omsorg overdragene, hos retsindige Familier, subsidiært ogsaa hos Ordenspersoner.

a) Er det Drengene, da helst hos solide Haandværkere eller Handlende, hvor de muligen senere kunde forblive som Lærlinge i sammes Metier.

b) er det Piger, da under en omhyggelig Husmoders Veiledning.

c) dog vel at mærke *maa* disse Børn vænnes til stadig at opfylde deres religiøse Pligter og punktligt at efterkomme Skolens Fordringer.

d) Forøvrigt er det ønskeligt, at saavel Drengene som Piger uddannes, saavidt muligt til Duelighed i, hvad der fremtiden vil blive deres Livs Opgave. Dog med den udtrykkelige Bemærkning, at de Alle forblive her i vort Fædreland.

Medens Børnene nu altid anbringes i katolske Børnehjem, var man i den første Tid henvist til at placere dem i Privathjem, da der næppe den Gang fandtes noget katolsk Børnehjem.

I Slutningen af forrige Aarhundrede bestod endnu det familiære Forhold imellem en Haandværksmester og hans

Svende og Lærlinge paa den ene Side og mellem Husmoderen og hendes Piger paa den anden Side. Men det gjaldt om at finde de rette Plejeforældre. og det var nødvendigt at overvaage, at alt gik for sig paa tilbørlig Maade. Derfor hedder det i Statuterne:

»Endvidere paahviler det Bestyrelsen enten selv personligen eller ved andre Tillidspersoner, ved uventede Besøg og venskabelig Samtale at gjøre sig fortrolig med de Forhold, hvorunder Børnene befinder sig, som og med disses Opførsel, og da ved næste Møde at meddele Forsamlingen det Fornødne, dog under streng Iagttagelse af den, af den christelige Kjærlighed paabudne Discretion«.

Under et Møde, der holdtes d. 31. Maj 1868, berettes om Børnenes Anbringelse:

»Isidor Girott og Andreas Lentz begge hos Roit, hver for 6 Mark om Maaned. *Elisabeth Schumann* hos Madame Grolisch, Adelgade 26, 1. Sal, for 3 à 4 Mark om Maaned, eftersom Vincentsforeningen yder Hjælp eller ikke. *Cecilie Nielsen* hos Madame Lilienborg, Klerkegade 7, 3. Sal, for 3 Mark om Maaned og 2 Børn *Krause* hos Madame Andersen, Borgergade 28, Quisten, for 3 Mark om Maaned for dem Alle. Endvidere er der for Barnet *Harald Andersen* hos Madame Brandt, Lille Regnegade 4, 1., Bagsal, ydet flere Gange foreløbig Hjælp«.

Det kunde være interessant, om man var i Stand til at efterspore disse Børns Liv. Det lader sig ikke gøre. Men vi har Grund til at antage, at det blev afgørende for disse Dreng og Pigers Livsbane, at Elisabethforeningen saa kærligt og omsorgsfuldt tog sig af dem.

C. B.

NB! Interviewet sidste Uge med Frk. Franziska Stratböcker kunde opfattes saaledes, at Prinsesse Marie kom paa Besøg paa Elisabethforeningens Basar i 1877. Det var ikke Mening. Prinsessen var dengang kun 12 Aar og ikke i Danmark. Prinsesse Mariés hyppige Besøg paa Basaren ligger en Del Aar senere.

Vi er slet ikke saa fattige

paa katolsk Underholdnings-Literatur!

Men vi savner et fyldestgørende Katalog!

I Anledning af Indlæggene om de katolske Unges Læsning skriver Pastor Jan Ballin, Esbjerg, hvis katolske Bibliotek er forbilledligt, følgende Artikel, som uden Tvivl rummer adskillige Oplysninger af Interesse for Lederne af andre katolske danske Biblioteker:

Det er udmærket, at Katolsk Ugeblads Ungdomssider hjælper vore unge til Kammerater og Pennevenner. Det er ikke mindre fortjenstfuldt, at man har taget Problemet op om bedre Læsning for de unge. Kun har begge de to Initiativer aabenbaret, at vore katolske unges Interesser synes at ligge lovlige meget paa Linje med andre, mere eller mindre jævnaaldrendes.

I Artiklen om Cyklebudene og Søren Kierkegaard giver Bladet desværre disse unge mere Ret, end de fortjener. Sammenligningen mellem *Johannes Jørgensen* og Søren Kierkegaard er positivt forkert. Vor katolske Digter er trods al sin Intellektualisme dog langt lettere Kost end den store protestantiske Religionsfilosof.

Vi er heller ikke saa fattige paa katolsk underholdende Skønlitteratur, der hverken er støvet eller kedelig, som »Ind imellem —« mener *Robert Hugh Bensons 12 Romaner og 2 Novellesamlinger* er lige saa spændende og moderne som *Martin og Cronin* — men meget værdifuldere. Den ypperlige Roman af *Dudley »Munken«* er baade spændende og moderne. Af andre underholdende katolske Romaner kan nævnes: *Erikke Rosenørn Lehn: Glentholm*, som adskillige unge Læsere er begejstret for, videre kan nævnes *Broder Ulv: Trængselsaar*, *Spillmann: Et Offer for Skriftemaalet*, *Lisbeth Burger: Mødre, Wella Cather: Døden henter Ærkebispem og Skygger paa Klippen*, *Franz Herwig: Den hellige Seba-*

stian af Wedding, Anna Krone: Mitraskibet. Jeg ved ikke, hvor mange af *Poul Bourgets Romaner*, der er oversat — mindst en halv Snes — ej heller om de alle er »katolske«. Der er oversat flere af den gennemkatolske Romanforfatter *René Bazins* Værker. — Og hvorfor ikke tage ældre Ting med, selv om de ikke staar med nyeste Udstyr og Tryk? Vi har paa Dansk i hvert Fald 6 Romaner af *Sienkiewicz*, 12 af *Henrik Conscience*, 8 af *Anton de Waal* o. s. v.

Hvor bliver Kataloget af?

Paa Grund af den store Trang til underholdende katolsk Skønlitteratur brød Pauluskredsen sin sædvanlige Linje og gav os den dejlige Roman af *Robert Hugh Benson: I Dronningens Navn* til meget billige Penge.

I Aarevis har jeg efterlyst en Liste over underholdende katolsk Skønlitteratur. Forgæves har jeg anmodet Katolsk Lommekalenders og Katolsk Haandbogs Redaktioner om at give os et saadant Katalog. Nu er vi ved at udarbejde en saadan Liste medtagende Ting paa Norsk og Svensk (Sigrid Undset, Ivar Sæter m. m. fl.).

Fejlen er vel, at man ikke gør noget for at henvise til det, vi har.

Foruden de katolske Ting burde vi ogsaa anbefale andre gode Bøger, der er bedre Læsning end *Martin(!)*, *Cronin* og *Hemmingway(!)*. Mon vore unge kender f. Eks. *Jonas Lie*? Er der ikke Bøger fra *De Unges Forlag*, som kunde yde unge Katolikker bedre Læsning end mange af Øjeblikkets store haardkogte Romaner?

Hvordan Esbjerg klarer Problemet

Redaktionen har bedt mig fortælle lidt om vort *Menighedsbog-*

udlaan. Jeg har altid betragtet det som en Hovedopgave at faa vore Folk til at læse gode Bøger. Baade i Vejle og i Esbjerg har jeg haft et forholdsvis stort Bogudlaan. Jeg anser det som en Opgave saa længe som muligt at holde mine Laanere fra de offentlige Biblioteker, hvor mange tager »hvad de falder over« (f. Eks. Zola: Lourdes!!) eller i det mindste bliver vejledet i deres Læsning.

Kataloget over Præstegaardens 3300 Bind paa diverse Sprog og Menighedsbibliotekets 1000 Bind laanes ud til Gennemsyn. I Sognebladet anbefales Bøger til Læsning. Vi vil vedlægge kommende Numre Uddrag af Katalogets danske og tyske Bøger, specielt Skønlitteratur.

Men nu Resultatet af disse Anstrengelser? Desværre er der ikke overvældende mange *unge Laanere*, især ikke unge Mænd. Blandt Laanerne er adskillige Ikke-Katolikker, særlig blandt mine Venner paa Hospitalet. Ved de følgende relativt smaa Tal maa huskes, at Esbjerg er Vikariatets mindst talrige Sogn med sine færre end 200 Katolikker. I 1941 udlaantes 475 Bind til 67 Enkeltpersoner, i 1942 548 Bind til 76 Enkeltpersoner. I 1942 udlaantes 198 Bd. Skønlitteratur, 64 religiøs Litteratur og 47 Biografier samt 239 andre (Kunst, Sangbøger o. s. v.) Blandt Udlaanene var 56 af Hugh Benson, 31 af Johs. Jørgensen. Blandt Laanerne var 16 unge (56 Bd.), 49 Katolikker og 27 Protestanter. Heri er ikke medregnet vore Skolebørn, der laaner paa Skolen.

Naar det ønskes, sender vi ogsaa Bogpakker ud til fjerntboende Laanere i vort store Distrikt og andre Steder.

Man maa opdrages til

Læsning

Meget vigtigt er det at have et enkelt praktisk System for Laaneoptegnelse. Det er gjort med en Laaneprotokol og et Dato-stempel. Vi vil lade trykke de desværre uundværlige Rykkerkort, skønt de fleste Bøger dog vender tilbage af sig selv.

Men vi hilser Tanken om mere Udgivelse af katolsk Skønlitteratur med Glæde.

Gid vore Blade og vore Præster vil gøre meget mere for at henvise til god Læsning, den være sig rent katolsk eller ej.

Og lad os især faa *Kataloget* over al nordisk katolsk Skønlitteratur.

Det forekommer mig, at der gøres mere for Læsning til Børnene end til de unge.

Dette er et livsvigtigt Spørgsmaal, der kræver en Opdragelse til Læsning. Væk med den altforfladigende kulørte Presse og frem med Bøgerne!

Olaf Jan Ballin.

Det stakkels Espaliertræ

fortsat fra Side 193

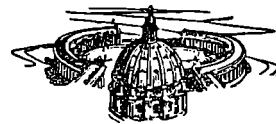
med det, da han skabte alle Træsarter saa forskellige, som de nu var.

Da skete det en Dag, at Ferskentræet stod der i det fineste Skrud af rosenrøde Blomster. Det stak de andre Træer i Øjnene, saa de blegnede af bare Misundelse. Men de trøstede sig stadig med, at ogsaa disse Blomster maatte være kunstige.

Omsider naaede man Efteraaret. En Dag da Gartneren var i Færd med at ryste det gamle Pæretræ og med en Kæp slog efter de Grene, der ikke vilde slippe deres Frugt, skete det, at selveste Husets Frue viste sig i Haven. Hun havde en Sølvbakke, og med nansom Haand tog hun om de silkebløde Ferskener og plukkede dem een for een og lagde dem paa Bakken. Saa bar hun dem forsigtigt frem for sig som noget meget kostbart ind i Huset.

Den Aften stod de gamle Træer for første Gang i lange Tider tavse. Da kom der en lille Fugl, som de heller aldrig havde set i denne Have. Den satte sig paa Muren lige oven over Ferskentræet. Og den fløjtede noget saa skønt, saa de gnavne Træer maatte lytte, om de vilde eller ej. Og Fuglen sang og blev ved med at synge: »Paa deres Frugter skal I kende dem...«

S. W.

URBI ET ORBI

Den hellige Fader er blevet angrebet af en heftig *Influenza*, der tvinger Hs. Hellighed til at holde Sengen uden derved dog at give Anledning til nogen Ængstelse.

Den britiske Minister ved den hellige Stol, Sir Francis Osborne, har — ifølge Meldinger til Stockholm — overfor Vatikanet givet Udtryk for sin Regerings *Beklagelse* i Anledning af Ærkebiskoppen af Reggio-Calabria, *Mons. Montalbetti's Død* som Følge af et britisk Luftangreb paa Mileto di Portosalvo, hvor Ærkebiskoppen opholdt sig paa Visitats.

Det store Tab, som den katolske Kirke i Storbritannien har lidt ved Ærkebiskoppen af Westminster, *Kardinal Arthur Hinsley's Død*, er enstemmigt kommet til Udtryk i hele den engelsktalende Verden. Foruden den katolske Dagspresse og det katolske Ugeblad »The Tablet« har hele den engelske Presse bragt vægtige Nekrologer samt Udtalelser af Personer fra alle Lejre, bl. a. af den anglikanske Kirkes Overhovede, Ærkebiskoppen af Canterbury, William Temple. Kardinal Hinsley var født i Selby (Yorkshire) i 1865 og fik sin Uddannelse som Præst ved English College i Rom, hvis Rector han senere var fra 1917—1928. I 1935 udnævntes han til Ærkebiskop af Westminster og i 1937 til Kardinal. Hans Begravelse fandt Sted fra Westminster Cathedral i Tirsdags under overvældende Deltagelse.

Kirkeindvielse

Søndag d. 4. April indvies en ny lille Kirke i Storkøbenhavn i St. Antoni Sogn. Paa Biskoppens Vegne indvier Sognepræst Knud Ballin det nye St. Mikael's Kapel paa Vandtaarnsvej Nr. 7 og 9 i Søborg. Det er foreløbig kun et af de allermindste Kirkerum i hele Vikariatet, men Bydelen vokser saa stærkt, at der antagelig om faa Aar staar en stor Menighed parat til at løse Opgaven at rejse en større Bygning. Men ogsaa den lille Kirke er et stort Skridt fremad, og Søborgs Katolikker er overordentlig glade. Vi haaber inden Indvielsen at kunne bringe et Billede af det nye Kapel.

Nordens Domkirker

Udsigt over Igaliko-Sletten, hvor fordum Bispesædet Gardar laa

Paa den smalle Landtange mellem den indre Del af de to grønlandske Hovedfjorde, Eriksfjord og Einarsfjord, bag vor sydligste Koloni, Julianehaab, ligger *Igaliko*, idag en ringe grønlandsk Boplads, for 700 Aar siden et Bispesæde ved Navn *Gardar*, Midtpunktet for et af de interessanteste Kapitler i Grønlands Historie. Paa dette Sted rejstes i det 12. Aarhundrede og de følgende Menneskealdre en efter Forholdene anselig Domkirke, indviet til Sct. Nikolaus, de søfarendes Værnehelgen; Ruinerne af dette gamle grønlandske Bispesæde udgravedes i 1926 af en dansk Ekspedition og Fundene kaster interessante Strejflys over Kirkens Liv heroppe for saa mange Aar tilbage.

Kristendommens første Spor paa Grønland kan imidlertid følges tilbage til Slutningen af det 9. Aarhundrede, da Islænderen Gunbjørn af Storm blev forslaaet ud paa Havet vest for Island. Erik den Røde, der var blevet dømt landflygtig for Mord og derfor besluttede at opsoge det Land, som Gunbjørn havde set, landede omkring Aar 985 i Grønland og dannede sammen med de Islædinge, der havde fulgt ham, et lille Samfund, hvis Overhovede han blev. I 999 sendte han sin Søn Leif til Norge, hvor Olaf Trygvesson regerede; denne havde efter sine Vikingetogter antaget Kristendommen og arbejdede nu ihærdigt for dens Udbredelse. Han bevægede Leif til at lade sig døbe, og da Leif i Foraaret 1000 vendte tilbage til Grønland, gav Olaf ham en Del Gejstlige med som Missionærer. De ældste kristne Menigheder i Grønland stod til at begynde med under Ærkebi-

Bispesædet Gardar i Thule

Tekst: Jøbe
Fotos: Nationalmuseet (2)
Arkiv (2)

Fra Udgravningerne ved Gardar: Fundamenterne af Nordkapellet ved Bispegraven, hvor Bispestaven af Hvalrostand blev fundet

skoppen af Hamburg-Bremen; dog er Grønland ikke nævnt i nogen af de Skrivelser, der fastsætter Ærkebispesædets Omraade og »Grønlanddon« nævnes (med Sikkerhed) for første Gang i en Skrivelse, som Pave Victor II i Oktober 1055 rettede til Ærkebiskop Adalbert af Bremen; sidstnævnte beretter ligeledes i sin Kirkehistorie, at de grønlandske Kristne havde anmodet ham om Missionærer, og at han havde sendt dem nogle.

Den grønlandske Bisperække nævner som første Biskop Islænderen Erik Gnipson, med Tilnavnet Upsi, der dukker op i 1112, men allerede

▲ Stort Vegstenkar, der muligvis har tjent som Døbefont
 ▲ Bispstav af Hvalrostand fra Gardar (c. 1200)

forlader Landet i 1121. Efter hans Bortrejse rejste Høvdingen Sokke Thorsson paa Altinget det Forslag at ansøge om en biskoppelig Stol paa Grønland. Efter Forslagets Tiltrædelse blev hans Søn Einar sendt til Kong Sigurd Jorsalfar af Norge for at forelægge Grønlandernes Begæring. Kongen forelagde Begæringen for Ærkebiskop Asger af Lund, der i 1124 viede en lærd, norsk Præst Arnald til den første Biskop af Grønland.

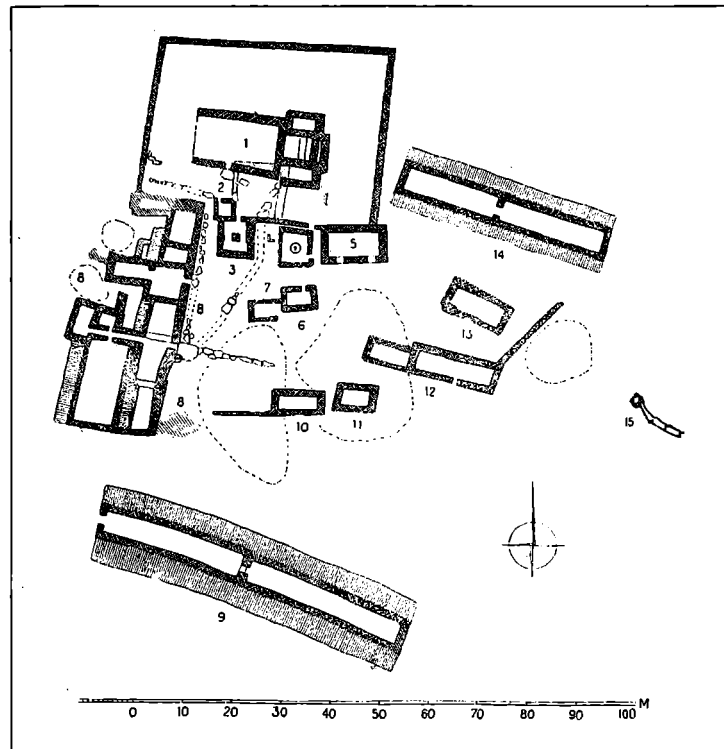
Arnald valgte *Gardar* til Bispesæde og der begyndte nu en Blomstringsperiode for de kristne Menigheder i Landet. Danske Videnskabsmænd har ved Udgravninger og Undersøgelser adskillige Steder fundet Ruiner af gamle Kirker og om Bispesædet Gardar fortæller Prof. Poul Nørlund i sin Bog: »De gamle Nordbobygder ved Verdens Ende« bl. a. følgende: »Ruinerne af den (Domkirken i Gardar) ligger der endnu, fremraget i 1926. Den har et særskilt, smallere Kor, hvorved to Sidekapeller, der i Nord og Syd springer frem som et Par Korsarme. Vestgavlen har været tømret op af Planker, som maaske var udskaarne, rimeligvis har man tilstræbt at efterligne Stavkirkerne ved en saadan Plankegavl, der ogsaa kan paavises ved andre af de grønlandske Kirkeruiner. Iøvrigt er Murene bygget af Sten, mest Sandstenskvadre fra de nærliggende Klipper. Om Døre og vistnok ogsaa om Vinduer har der været udskaarne Vegstensindfatninger ligesom ved de nordenfjældske Kirker i Norge fra samme Periode. Vinduerne har haft Glasrunder, formodentlig en Gave til Kirken, som en Biskop har bragt med fra Europa; et ubetydeligt

Skaar deraf er fundet paa Pladsen... Hele Kirkens Længde er 27 m, den største Bredde næsten 16 m, Skibets indvendige Bredde 9 m. Den har, som rimeligt er, langt overstraalet alle Grønlands øvrige Kirker og i Udsmykning næppe staaet tilbage for de islandske Trækirker.

Det søndre af de to Kapeller ved Koret var Sakristiet, der var forbeholdt Gejstligheden. Fra dets snævre Indgangsdør, Præstedøren, strækker en Række Fliser sig hen over Kirkegaarden og — med Afbrydelser — videre frem til Døren paa en stor Bygning, som ligger i ret Vinkel med Domkirken, Bispehuset«.

Adskillige andre Steder i Grønland har man fundet Kirkeruiner, og endvidere nævnes i gamle Annaler en Del Klostre bl. a. et Munkekloster og et Nonnekloster. En Præst fra Bergen blev i 1341 sendt til Grønland for at bistaa den aldrende Biskop Arne; han nævner et Korherredstift og et Benediktinerindekloster, men ingen af Delene har det været muligt at bekræfte.

I den grønlandske Bispefortegnelse støder man atter og atter paa »Huller«. Dette tyder dog ikke paa Mangel i Fortegnelserne; langt nærmere ligger det at antage, at Landets afsides Beliggenhed og den efterhaanden stadig sjældne Forbindelse med Europa er Skyld i, at Bispesædet nu og da stod vakant gennem længere Tid. Hvor slet Forbindelsen var, viser følgende Eksempel: Da Kong Erik i Sommeren 1299 og Biskoppen af Oslo i 1303 var døde, ansaa Biskop Arne i Juni 1307 — altsaa henimod otte Aar efter de nævnte Begivenheder — det for tilraadeligt at

Plan over Bispesædet i Gardar (gengivet efter Poul Nørlund: De gamle Nordbobygder ved Verdens Ende). 1. Kirke og Kirkegaard. 8. Bispehuset, hvorfra fliselagte Veje fører til Kirken

meddele det forefaldne til den grønlandske Biskop, da det var muligt, at han intet kendte til Dødsfaldene. Derfor er længere Sedisvacans i Grønland ikke uforklarlig. Efter at Biskop Arnald (1152?) var blevet forflyttet til det nyoprettede Bispestæde i Hamar, fulgte Biskop Jon Knud, der døde i 1187. Med Sikkerhed nævnes følgende Biskopper: Jon II (1187—1209), Helge (1212—1230). Nikolaus I (1233—1238) og Thjord (1288—1314). Fra Biskop Arnes Tid (1313—ca. 1350) er der fundet en Kvittering, der bekræfter Modtagelsen af de grønlandske Peterspenge, som det andet Koncil i Lyon havde udskrevet til Dækning af Omkostningerne ved et Korstog. Efter Biskop Arne fulgte Alf, der blev viet 1365, men først naaede til Gardar i 1367; han døde 1377 og det varede fem Aar inden Meddelelsen om hans Død naaede Fastlandet. Han var endvidere den sidste grønlandske Biskop, der opholdt sig i Landet. Derefter begyndte Mørket at brede sig over Landet, Forbindelsen med Omverdenen blev sjældnere og sjældnere. Den næstsidste katolske Ærkebiskop af Trondhjem, Erik Valkendorf, vilde genoptage Forbindelsen; han lod gamle Folk spørge om Vejen, udforskede gamle Skrifter, men forgæves. Den sidste Biskop af Grønland nævnes i Begyndelsen af det 16. Aarhundrede; det var Nederlænderen Vincents Kampe, »episcopus Thulensis«, Biskop af Thule.

Præstejubilæum

Søndag den 28. Marts er det 40 Aar siden Pastor V. Cornelissen blev præsteviet. Pastoren, som tilhører Præmonstratenserordenen er ansat ved Sct. Hedvigs Klinik i Kolding. Før han kom til Danmark i 1924, har Pastor Cornelissen arbejdet 20 Aar i Brasilien. Den 28. Marts vil sikkert vise den snart 65-aarige Præst, hvor afholdt han er.

Ekko fra en Diskussionsaften

Hr. Redaktør!

Efter med stor Interesse at have læst Referatet af A. C.s Diskussionsmøde føler jeg Trang til at komme med nogle korte Bemærkninger.

Det forekommer mig, at det valgte Emne: *Frafald — og Midlerne mod dem*, er saa alvorligt og desværre saa aktuelt, at det ikke bør lægges hen, men ved Lejlighed tages op igen til Udvidelse og Uddybelse.

Vi skylder Pastor Benzon megen Tak for, at han rørte ved et meget ømt Punkt, nemlig Konvertitundervisningen. Ja, den er forbavsende kortvarig, som Regel da! Underligt nok — for naar det gælder Skolebørns Undervisning, regner man med, at gennemsnitlig 3 Timers ugentlig Undervisning i 8—10 Aar ikke er for meget, hvis man skal faa nogenlunde helstøbte Katoliker ud af dem. Og saa skulde voksne Mennesker, af hvem der til lige kræves en hel Omlægning af deres Livsførelse og deres Vurdering af Livet, de skulde kunne nøjes med en enkelt Time om Ugen i 5—6 Maaneder?

Og hvor er det rigtigt, hvad Pastor Benzon siger, at Konvertitter burde begynde med det rent elementære, selv de klogeste og mest oplyste, og lade sig belære som Børn, før der blev stedet dem Adgang til Guds Kirke. Var det ikke det samme Krav, Jesus selv stillede, naar han i den sene Nattetime gav Konvertitundervisning til den graanede Nicodemus?

Men hvordan vore i Forvejen overbebyrdede Præster skal kunne faa Tid til mere, end de har i Forvejen, det bliver en anden Sag! En vis Hjælp vilde vi Lægfolk jo nok kunne yde ved, som Pastor Benzon antyder, at aabne vore Hjem og ofre en Del af vor Tid for disse nye Kirkens Børn, men det maatte da helst ske samtidig med Undervisningens Begyndelse, saa at Konvertitten fik Lejlighed til allerede inden Optagelsen at leve i katolsk Atmosfære, se katolsk Tro praktiseret og i let og tvangfri Samtale drøfte de Emner, som be-

handles i Undervisningen. En smuk Form for Katolsk Aktion!

Ogsaa Frk. Holst rører ved overordentlig vigtige Problemer, belyst maaske noget ensidigt fra den negative Side. Enhver Generation gør sine Fejlgreb, som gerne med en vis Tilfredsstillelse understreges af den, der følger efter. Saaledes vil det blive ved at gaa. Men enhver Generation præsterer ogsaa sit gode og værdifulde Arbejde — men det springer ikke i Øjnene. Uden forøvrigt at ville indlade mig paa nogen Diskussion om et Emne, som ikke egner sig til at blive drøftet i et Ugeblad, vil jeg gerne have Lov til at belyse Sagen ogsaa fra en anden Side.

Der maa i Behandlingen af disse Spørgsmaal trækkes en Grænselinie mellem Begreberne Kyskhed og Blufærdighed. Om det sidste bør man tidligt tale til Børn og kan gøre det, uden at et normalt Barn paa nogen Maade »forkvakles« deraf — forudsat, naturligvis, at der gaas frem med Klogskab og Takt. Blufærdighedsfølelsen maa som alle gode Naturanlæg udvikles og værnes. At lade Børn, som er kommet til Skelsaar og Alder, løbe ganske nøgne omkring, fører uvægerligt til, at Blufærdighed afstumpes eller helt tilintetgøres. Skaden mærkes maaske ikke i Øjeblikket, men der kommer den Dag, da den unge Pige kan komme til at bøde haardt for, at hun i sin Barn-dom satte Blufærdighedsfølelsen overstyr og dermed mistede et af sine bedste Vaaben i Kampen for at bevare Legemets og Sjælens Renhed. Ingen, som er blot i ringeste Grad i Kontakt med Livet, vil være blind for, hvilke sørgelige Følger dette allerede har haft for den nulevende Generation.

Det kan være rigtigt, at man ikke skal give mindre Børn en »Forklaring« af det sjette Bud, som de ikke trænger til og ikke er modne til at forstaa. Derom er vi vist alle enige. Men man maa dog ret tidligt give dem visse »Forskrifter«, som kan værne dem imod at »komme i Konflikt« med samme Bud. Man vil derimod indvende, at BARNET paa Brund af sin Uvidenhed

ikke kan begaa en Synd. Det er en daarlig Trøst, naar man samtidig ved, at Børn ikke behøver at være meget gamle, før de kan tilegne sig Vaner, som kan faa en stor Magt over dem og blive til Skam og Skade for deres senere Liv.

Det er vanskelige Tider for vore Børn og for de Unge, som gerne vil bevare deres Sti ren. Man har søgt Midler til at bøde derpaa — man har grebet Ordet »Oplysning«, som er blevet til et Kampraab, man har vendt sig med Forargelse mod forrige Tidens »Unatur« og i Stedet for proklameret »Frihed og Naturlighed« og ment, at dermed var Problemet løst. Men man oversaa, at den dybeste Rod til Ondet laa i en sløv Samvittighed og en slap Vilje som Følge af forkerte Opdragsmetoder, og navnlig i Mangel paa Respekt for Guds Bud.

Lad mig til sidst henlede Opmærksomheden paa nogle Bøger, som synes mig at give gode Svar paa mange af de Spørgsmaal, som brænder for Tiden, Bøger, som ved Lejlighed kan stilles til Raadighed.

For det første en lille, meget beskeden Bog: »Mutter und Kind« (1937), udarbejdet af Marie Schlumpf i Samarbejde med en Sognesøster af Skt. Liobas Orden. Den har (S. 37) en udmærket Vejledning til »Forklaring« af det sjette Bud for ret smaa Børn. Samme Vejledning er oversat til Dansk og udleveres som Følgeblad til »Katolsk Børnelærdom«.

Endvidere *Hardy Schilgen: Du und Er* (1935), en Bog, som burde kunne gives enhver ung Pige i Hænde. I Kapitlet »Paaklædning« gøres rede for katolsk Indstilling over for de uanstændige Moder.

Endelig findes paa »Statens pædagogiske Studiesamling« en Række nylig udkomne Bøger, udgivet paa Foranledning af det katolske Universitet i Freiburg, Schweiz. Nævnes skal blot: *Alice Forster: Das Gefahrenmoment in der Mädchenziehung* (1941).

Samme Sted kan laanes et temmelig omfangsrigt, men uhyre interessant Arbejde af Dr. phil. *Joseph Hainz: Das religiöse Leben der Weiblichen Jugend* (1932), bygget op paa Spørgeskemaer udsendt til tidligere Elever fra en Række højere katolske Skoler. De henved 130 Besvarelser fylder 2/3

af Bogen og danner Grundlag for en Slags Religionspædagogik, som optager Resten af Bogen.

Det forekommer mig, at vi i disse Tider, mere end nogen Sinde før, maa lytte til Kirkens Stemme, som den taler til os gennem sine Repræsentanter og gennem en Litteratur, der er skabt af gode og fremragende Mænd og Kvinder, som staar midt i Tiden og midt i Kampen.

Pædagog.

Monsignore Jacob Olrik taler om Linklædet

Det er en god Idé, at Sygeplejerskeforbundet har indbudt Monsignore Olrik til at tale om Linklædet. For mange Aar siden har vi her i København hørt det samme Foredrag, men dels er der talrige, som ikke fik Lejlighed til at høre det dengang, og dels har Monsignore Olrik — sikkert som den eneste her i Landet — i alle Enkeltheder fulgt alt, hvad der er skrevet og forsket paa dette Omraade, idet Monsignore Olrik selv er Medlem af den internationale Komité til Forskning af Linklædet. Det er at vente, at Foredraget ikke blot vil udmærke sig ligesom de tidligere Foredrag ved en overordentlig stor saglig Viden paa medicinske, anatomiske og kemiske Omraader, men ogsaa vil vise den store Betydning, som Linklædet kan have, dels for Foredragsholderen selv og dels for os alle. Vi er i vor Tid saa bange for Relikvier, saa et sagligt Foredrag og en begejstret Dyrkelse at et af Kirkens kostbareste Klenodier sikkert ogsaa vil have sin store Betydning for vort Fromhedsliv. Det er derfor at vente, at dette Foredrag vil trække saa mange Mennesker til Sankt Knuds Skoles Festsal — Mandag den 5. April Kl. 20 — at man allerede før Mødet maa melde »alt udsolgt«. Endnu faaes Billetter à 50 Øre hos de katolske Boghandlere og ved Porten i Stenosgade 4.

K. B.

Ugebladets Indholdsfortegnelse

kommer i April. Bestillinger paa den sædvanlige billige Indbinding modtages. Vi afhenter gerne Bladene.

Bogtrykkeriet »Athene«, Svanemosegaardsvej 4, C. 11 313.

Katolsk Ungdoms Klub

Søndag den 28. Marts afholder K. U. K. Klubberne fælles Retrætedag hos Sct. Lioba Søstrene paa Jagtvej, under Ledelse af Pater A. Otto S. J. Dagen paabegyndes Kl. 9,30 med reciteret Messe (husk Messebog) og afsluttes Kl. 16,30 med Andagt. Der serveres Morgenkaffe, Frokostbouillon, Eftermiddagste. Madpakker og Sukker medbringes.

Meddelelse om Deltagelse maa ske enten gennem de respektive Klubber eller direkte til Sct. Lioba Søstrene Torsdag den 25. Marts eller Fredag den 26. Marts mellem Kl. 16—17 eller Kl. 19—20. Telefon Ryvang 381. Deltagelse koster Kr. 1,25.

København.

Lørdag den 27. Marts Kl. 20 pr. Kredsmede. Emne »Paulus i Kamp med Troldmænd og Artemisdyrker« Ap. G. 18,23—21,16. Indledere: Maria Seitzberg og Arthur Klinker Caspersen. De 2 Minutter: René Nielsen. Forvalg til Bestyrelsen. Kaffebord (medbring Sukker). Praktisk Arrangement Gruppe 1. Lørdag den 3. April. Kl. 20—22, »Ung Aften«.

Der indkaldes iflg. Lovenes § 9 til Generalforsamling Lørdag den 10. April Kl. 20 i »Den røde Salk, Stenosgade 4 med følgende Dagsorden: 1. Valg af Dirigent. 2. Formanden aflægger Beretning. 3. Forelæggelse af revideret Regnskab. 4. Valg af Bestyrelse og Revisorer. 5. Eventuelt. (Spørgsmaal, der ønskes behandlet paa Generalforsamlingen maa senest den 2. April være tilsendt Formanden Albert Strøyer, Nansensgade 90, K.

Dødsfald

Til de troendes Forbøn anbefales vor kære

Søster M. Servanda,

som efter et langt Sygeleje, styrket ved de hellige Sakramenter, gik hjem til Gud d. 11. Marts.

R. I. P.
Assumptionskloster, Rygaard.

Liturgisk Kalender

Marts—April.

28. S. 3. Søndag i Fasten (208); (violet) 2. Bøn: St. Johannes af Capistrano (863), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn (122).*)
29. M. Feria (213); 2. og 3. Bøn (violet) som Askeonsdag (122).
30. Ti. Feria (218); 2. og 3. Bøn (violet) som Askeonsdag (122).
31. O. Feria (222); 2. og 3. Bøn (violet) som Askeonsdag (122).
1. T. Feria (227); 2. og 3. Bøn (violet) som Askeonsdag (122).
2. F. Feria (231); 2. Bøn: St. (violet) Frans af Paula (872). — Eller:
- (hvid) St. Frans af Paula (871); 2. Bøn: Feria (231); sidste Evangelium: (233).
3. L. Feria (238); 2. og 3. Bøn (violet) som Askeonsdag (122).
4. S. Søndag i Fasten (247). — (violet) Lætære.
- el. rosa)

*) Naar ingen Præfation er angivet, læses hver Dag — ogsaa i Festernes Messer — Fastens Præfation (516).

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.
Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

3/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K.
Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annønceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

»Mordet i Domkirken«

Ved Førsteopførelsen af »Mordet i Domkirken« kunde Kirkelig Amatørscenes Skuespillere se ud over K.F.U.M.s Festsal fyldt til Trængsel af et interesseret Publikum med selve Teaterchef Hegermann-Lindencrone i Spidsen. De fortjente denne Opmuntring, for den Opgave, de havde paataget sig, var betydelig, og der var ganske øjensynligt nedlagt et stort Arbejde i Opførelsen.

Eliots Skuespil kan opføres, men det gør sig sikkert bedst ved stille Læsning, hvor man kan give sig Tid til at efterspore Digterens poetiske Intentioner og løse de ofte gaadeagtige Dybsindigheder. Ved en Opførelse bør man sikkert, i større Udstrækning end Kirkelig Amatørscene gjorde, slette løs i de tungere og mest kunstfærdigt vævede Replikker, ikke mindst i Korets.

Nu var der utvivlsomt store Dele af Stykket, som forblev totalt uforstaaet af selv den intelligenteste Del af Publikum. Da der blev blæst Luftalarm lige før Stykkets Afslutning og man fik Lov til at vente en Time paa Afblæsningen, fik vi Lejlighed til at drøfte Stykket med flere Tilhørere, som bekræftede vor Formodning.

Opsætningen af Stykket var fortræffelig med glimrende maleriske Virkninger. Den forbindende Musik var ogsaa godt valgt og fremhævede det katolske Milieu. Derimod burde man have søgt katolsk Sagskundskab ved Kostumeringen, hvor tre Præster af Canterburys Domkapitel i Aar 1170 var paaklædt i mærkelige, krøllede sorte Munke- dragter af noget Foerstof og med smaa Lommerosenkranse om Livet. Men mærkeligere var det, at hverken Gejstlighed eller Lægfolk i dette Canterbury havde faaet lært at gøre Korstegn. Og det gav et protestantisk Publikum et helt galt Indtryk, naar Stykkets »4. Frister« optraadte i fuldt Bispeskud. Det gav en falsk Formodning om, at Kirken frister Ærkebisp.

Korets vanskelige Replikker naaede ikke op over Deklamationen og Talekoret (det sidste virker næsten aldrig godt). I Parentes kan ogsaa bemærkes, at Briller ikke hører til i 1170. Hovedrollerne var derimod gennemgaaende godt besat. Ærkebisp selv blev udført med utvivlsomt Talent (lidt mindre kvalfyldt Minespil i Kampen mod Fristelserne vilde dog nok tiltale katolske Tilhørere bedre), og flere af Bispens Frister havde Anledning til egentligt Komodispil og gjorde fortræffelig Fyldest.

Det var en katolsk Oplevelse at høre Ærkebispens stærke Bekendelse til Roms Kirke her i K.F.U.M.s Festsal.

Fra katolske Amatørskuespillere skal der til Slut føjes et Raad til vore folkekirkelige Kolleger. Amatørscenen bør fortrinsvis vælge sig

Opgaver, der ligger nærmere for et almindeligt Teaterpublikum og giver Anledning til mere levende Mennesketale. Det vilde f. Eks. være godt, om Kirkelig Amatørscene og vore egne katolske Amatører i ædel Kappelstrid forsøgte at komme først frem med en Opførelse af Henri Ghéons Oldkirke-drama »Skuespilleren«.

H. D. T. K.

Vore Spejdere

Vi indbyder

herved alle Ulves, Spejders og Rovers Forældre, tidligere Ulve, Spejdere og Rovere i Divisionens Trope samt Divisionens mange gode Venner til — sammen med de nu aktive Ulve, Spejdere og Rovere — at fejre Hertug Knuds Divisions Jubilæum Søndag d. 11. April. Dagens Program bliver følgende: *Festgudstjeneste* Kl. 8,30 i Sankt Ansgars Kirke, Bredgade 64. Den højtidelige Levitmesse læses af Divisionskapellanen assisteret af to Tropskapellaner, og Prædiken holdes af Hs. Excellence Biskop Th. Suhr. Adgang for alle. (Ingen Adgangskort).

Jubilæumsmøde med Divisionsparade Kl. 10,30 i Odd Fellow Palæet, Bredgade 28. Programmet omfatter: Indmarch af den samlede Division, Fællessange, Prolog, Tale af Divisionskapellanen om »Hertug Knud«, Kantate, Taler af de tidligere Divisionschefer Kaptajn E. Wisum, Ingeniør H. Holbek og Skoleinspektør H. D. T. Kiærulff, Billeder fra de 25 Aar, Troppenes og Flokkenes Lykønskninger, eventuelle andre Gratulanter m. m.

Billetter koster 75 Øre. Der er Adgang for alle ovenfor Indbudte (med Damer), men da Pladsen er begrænset, maa Billet bestilles inden 1. April. Daglig Paaklædning.

Jubilæumssammenkomst med Fællesspisning Kl. 18,30 i Officersforeningens Lokaler, Vestre Boulevard 20. Der serveres en varm Ret, Øl og Kaffe og ved Bordet bliver Sange, Taler, Musik m. m. Efter Spisningen arrangeres et hyggeligt Samvær med Films, Lysbilleder, Sange, Konkurrencer etc. Prisen for Deltagelse heri er Kr. 6. (excl. Betjening). Rationeringsmærker bedes medbragt. Der er Adgang for alle her nævnte indbudte, men Billet maa bestilles inden 1. April. Paaklædning mørkt Tøj.

Bestilling af Billetter til saavel Jubilæumsmødet som Sammenkomsten om Aftenen kan ske ved Henvendelse til H. Valeur Fausbøll, Elmegade 3, N. eller til Divisionens Førere.

A. S.

Rettelse

I Artiklen: »Kirkens Mission og menneskelig Nyordning«, skulde sidste Paragraf lyde saaledes:

»I denne Forbindelse kan man ikke andet end beklage mange Katolikkers Smaalighed i vore Dage, for man ser, hvordan forskellige Bevægelser, som bekæmper Kirken, alligevel optager forskellige af Kirkens Principper og Anvisninger i deres Program, medens Katolikkerne selv er tause og inaktive. Anvisningerne er gode, men udenfor Kristi Legeme, som de burde leve i, sygner de hen...«

(Kirkens Lære er et harmonisk Hele, og dens enkelte Stykker kommer derfor ikke til deres fulde Ret, hvis de ikke staar sammen med Resten af Aabenbaringen, som de er beregnede til at harmonere med og støtte og blive støttede af. Det kan være vanskeligt at flytte Maskindele fra en Maskine til en anden Slags Maskine. Kedeligt derfor, at Katolikkerne ikke er bedre til at bruge deres demokratiske Ret til at gøre vore Medmennesker opmærksomme paa Situationen — dette gælder ikke alene i Danmark, men ogsaa mange andre Steder.)

W. V.

MATINÉE

til Fordel for

Sct. Vincentssøstrene, Helsingør
Søndag den 4. April Kl. 15,30
Stenosgade 4, V.

Program:

Introduction: Pater C. C. Martindale
Récitatrice Mlle Marthe Husson

Hofpianistinde Johanne Stockmarr

Bach: Toccata, Fuga D. mol
Mozart: Sonate, Es dur

Kongelig Skuespillerinde Bodil Ipsen

Oplæsning

Axel Juel: Kongeeventyr;

H. C. Andersen: Thepøtten

Koncertsangerinde Helga Weeke
Heise: Romancer

C. C. Martindale: Crêpuscule
du Coeur.

Billetter à 5, 3 og 2 Kr. faas hos Portneren, Stenosgade 4, Katolsk Boghandel: Stenosgade 3, St. Ansgars Forlag: Bredgade 67, K, Pater C. C. Martindale, Assumptionsklosteret, Bernstorffsvej 54, Hellerup.

Academicum Catholicum

AARHUS

Fredag d. 26. Marts Kl. 20.

Studiekredsmøde i Præstegaarden. Emne: Karl Adam: »Das Wesen des Katholizismus«. Leder Pater C. Lønskov S. J.

Næste Møde 9. April.

KØBENHAVN

Onsdag d. 31. Marts Kl. 20 pr.

Studiekredsmøde i Bredgade 67 A. I: Emne: »Filosofiens Grundelementer«. Leder Pater H. Ross S. J. — II: Emne: »Omstridte Kapitler i Kirkens Historie«. Leder: Pater A. Otto S. J.

Næste Gang: den 14. April.

Søndag d. 4. April Kl. 9,30.

Akademikermesse i Klosterkirken paa Jagtvejen. Efter Messen kan man spise sin medbragte Mad hos St. Lioba Søstrene. Kaffe kan faas, men Sukker maa medbringes. Efter Morgenmaaltidet bliver der en Cykeltur. — Madpakke medbringes.

Onsdag d. 7. April Kl. 19,30.

Ordinært Møde i Bredgade 67 A. Redaktør H. Bølling taler om »Katholicismen og det nationale«.

Onsdag d. 21. April—Lørdag d. 24. April.

Exercitier for mandlige studerende i Klosteret paa Jagtvejen under Ledelse af Pastor H. Messerschmidt. Deltagertallet er begrænset.

Indtegning sker hos Max Reiter, Borups Allé 251 A, Kbh. NV. — Telf. Taga 5129 y.

Prisen paa Deltagelse Kr. 10.

St. Vincents Kollekt

I St. Ansgars, St. Annæ, St. Josefs, Jesu Hjerter, St. Maria, Sakraments og St. Therese Kirke holdes den sædvanlige Kollekt den 3. Søndag i Fasten (28. Marts) til Fordel for Vincentsforeningen for katolske Damer (Katolsk Menighedspleje).

Da vi stadig lever i en trykkende Dyretid, der sætter sine dybe Spor overalt, og som ogsaa føles i vor Forening, hvor Indtægterne formindskes ved Bidragydernes svigtende Evne, beder vi indstændigt om Støtte til vort Arbejde ved denne Kollekt, for at vi derigennem kan hjælpe vore nødlidende Trosfæller, som netop i disse sørgelige Tider trænger haardt til vor Hjælp.

Styrelsen.

D. K. K. F.

Foredrag for Kvinder

Tirsd. 30. Marts Kl. 19,45 Foredrag i Katolsk Højskoles store Sal, Bredgade 67 o. G. Den katolske kvindelige Læge, Dr. Gade vil tale om *Kvindehygiejne og Ægteskabs-*

moral. Enhver katolsk Kvinde har Adgang og opfordres til at tage interesserede, anderledestroende Kvinder med. Entré 25 Øre.

Katolsk Ungdoms Klub

Ordrup:

Paa vort sidste Møde holdt Pater Wolfisberg sit interessante Foredrag om Ligklædet i Turin for os. Foredraget ledsagedes af smukke Lysbilleder, og vi var kede af, at der paa Grund af Frygten for Luftalarm kun var mødt saa faa.

Tirsdag d. 30. Marts Kl. 20 pr. Foredragsmøde. Se Opslaget i Kirken paa Søndag.

Fastepredikener i Kbhvn

St. Ansgars Kirke. Hver Fredag Kl. 19,30 Pastor Thorbjørn Møller: »Jesu Kristi Korsvej«.

Sakramentskirken. Hver Søndag Kl. 17 Pastor Knud Ballin.

St. Mariæ Kirke. Hver Fredag Kl. 19,30 Pater K. Pauli S. J.

Jesu Hjerter Kirke. Hver Torsdag Kl. 20 Korsvejsandagt med Prædiken af Pater K. Pauli S. J.: »Messebogens særlige Messer til Ære for Kristi Lidelse«. Hver Søndag Kl. 18 Pater Rob. Groteclaes S. J.: »Kristi Lidelse, vor Trøst og Styrke«.

St. Antoni Kirke. Hver Fredag Kl. 20 Pater Rob. Groteclaes S. J.: »Kristi Lidelse, vor Trøst og Styrke«.

St. Andreas Kirke. Hver Søndag Kl. 17 Pater Jos Wolfisberg S. J.

St. Therese Kirke. Hver Søndag Kl. 19 Pater C. C. Martindale S. J. (paa Engelsk): »Kristus i den moderne Verden«.

Kristus i den moderne Verden

Hver Søndag i Fasten Kl. 19 holder Fr. C. C. Martindale S. J. Prædiken paa Engelsk i St. Therese Kirke, Bernstorffsvej 54, Hellerup. (Sporvogn: Linie 15, Stoppested: Hyrdevej).

Marts 28.:

Kristus og Hjemmet.

»Hvad Gud har sammenføjet, skal Mennesket ikke adskille« (Matth. 19,6).

April 4.:

Kristus og det menneskelige Samfund.

»Dersom I kun elsker dem, der elsker Eder... gør ikke ogsaa Hedningerne det?« (Matth. 5,47).

April 11.:

Kristus og Rigdommen.

»Hvor din Skat er, dér vil ogsaa dit Hjerter være« (Matth. 6,21).

April 18.:

Kristus og Lidelsen.

»Lær af mig... og I skal finde Hvile for Eders Sjæle« (Matth. 11,29).

Underlig Hændelse

ved Tebordet

Frederiksen og Johansen sidder og snakker sammen i al Gemytlighed. Den første siger:

— Jeg havde en af mit Livs største Overraskelser i Gaar.

— Lad mig høre.

— Jeg tilbragte Aftenen hos Sørensen.

— Ja, jeg kender ham, den kole-riske Rad.

— Mens vi sad ved Tebordet, og hans Kone skænkede i Kopperne, skete der et Uheld. Tekandens Laag faldt af og ramte i Faldet en Tallerken, som gik itu. Men Sørensen tog det med den største Ro. Han smilede og sagde, at hans Kone ikke var helt fikst. Det var det hele.

— Du vil da ikke fortælle mig, at han ikke blev rasende? Langt mindre Ting plejer at gøre ham til Bersærk.

— Jeg var ogsaa aldeles overvældet. Men det mærkelige var, at hans Kone ikke var imponeret; hun, som tidligere blev overfuset af ham, om der saa var nok saa mange til Stede. Hun bad undskylde, at hun ikke havde passet bedre paa Laaget, og saa talte vi om andre Ting.

— Jamen, hvad var der da sket. Var han syg?

— Ikke Spor. Han er i bedste Velgaaende.

— Der maa da være en Forklaring.

— Naturligvis. Og den fik jeg, da jeg talte med hans Kone i Telefonen i Morges.

— Jeg er meget spændt.

— Det er paa Grund af Fastetiden.

— Hva'be'har?

— Biskoppen har dispenseret for

Faste, ved du (bortset fra Askeonsdag og Langfredag). Sørensen har af sin Skriftefader faaet det Raad, at han i Stedet skulde forsage sin Hidsighed, altsaa give Afkald paa de fede Flomme Udskældsord, som han plejede at forlyste sig med, saa snart der var det mindste i Vejen.

— Man vilde forsværge, at han saa pludselig kunde forandre sig i den Grad.

— Naa, ja, pludselig var det heller ikke sket. Der var en frygtelig vanskelig Overgangstid. Hans Kone fortalte mig, at det i Begyndelsen var ustyrligt komisk at se ham fare op, som før. ildrød i Hovedet, og begynde sin Brandtale, for saa pludselig at standse — hun havde blot stilfærdigt sagt: »Husk Fastetiden, Lillefar«, — og saa var han gaaet ud af Stuen og blevet borte nogen Tid. Hun mente, han havde skaffet sig Luft ved at rase i Ensomhed inde i Soveværelset. Saa kom han tilbage og var mild som et Lam. En anden Dag havde han skaffet sig Afløb ved at hugge Brænde for hende; der er sjældent blevet hugget saa meget Brænde i saa kort Tid.

Sørensen har altsaa mere Karakter, end jeg havde tænkt mig.

— Hans Kone indrømmede ogsaa, at hun aldrig før havde haft saa megen Respekt for sin Mand, som hun har nu. De to Mennesker holder jo meget af hinanden, men hun havde vænnet sig til, at saadan var han nu en Gang, og paa det Punkt maatte hun altsaa bære over med ham.

— Men — jeg kan ikke lade være med at tænke paa, hvordan det vil

gaa, naar Fastetiden hører op. Vil han saa begynde forfra igen?

— Den Side af Sagen kom hans Kone ogsaa ind paa. Hun sagde, at hendes Mand var blevet saa flink til at gaa til Kommunion i den sidste Tid, det har hans Skriftefader ogsaa faaet ham til. Og saa mener hun, at den nye Epoke i deres Ægteskab vil være ved.

— Der sker altsaa ogsaa Mirakler i vore Dage.

— Ja, det maa du nok sige. Nu forstaar jeg, at hun saa saa lykkelig ud i Gaar; der er ingen Tvivl om, at hans ubændige Hidsighed gjorde et betydeligt Skaar i den ægteskabelige Harmoni. »Det er, som oplevede vi Hvedebrødsdage om igen«, tilføjede hun, »men jeg har altid vidst, at han i Virkeligheden er saa god, som Dagen er lang«.

C. B.

Ugens Pennevenner

Jeg bor i Sønderjylland, er 15 Aar og Husassistent. Jeg vil gerne korrespondere med en katolsk Penneven. Jeg interesserer mig for gode Film, Bøger og lange Trave-ture.

G. K.

*

Jeg er 13 Aar og gaar paa Sønderborg Statsskole. Jeg vil gerne korrespondere med en Dreng eller Pige fra en af de katolske Skoler i København eller Omegn. Jeg interesserer mig meget for Musik, Sport, Teater og Skønlitteratur.

Maria W.

*

Jeg er 25 Aar og arbejder paa en Fabrik i Sydjylland. Jeg vil gerne korrespondere med en katolsk, polsk ung Pige, helst fra Jylland. Jeg interesserer mig især for Sprog og Sport.

Simon K.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Henvendelser bedes venligst

rettet til CENTRAL 1868

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

Kvindehygiejne og Ægteskabsmoral

Om Ægteskabsmoral er der i den sidste Menneskealder sagt og skrevet saa mange modstridende Ting, at den moderne Kvinde hverken ved ud eller ind. Saa meget mere velkomment vil det være, at der i den kommende Uge bliver Lejlighed til at faa Problemet sagkyndigt og katolsk belyst. Ved et Møde, arrangeret af Danske katolske Kvinders Forbund i Katolsk Højskole, Bredgade 67, København, Tirsdag den 30. Marts, holder den unge katolske kvindelige Læge, Dr. Anna Marie Gade et Foredrag med Titlen »Kvindehygiejne og Ægteskabsmoral«.

— Det er Hensigten med mit Foredrag, siger Dr. Gade, at belyse til en vis Grad de samme Problemer, som Overlæge Dr. med. Fabricius-Møller, Aarhus, for et Par Aar siden var inde paa under sin berømmelige Landsturné med et Foredrag, der tangerede samme Emne. Kun vil jeg fortrinsvis behandle den sunde Side af Emnet mens Over-

En interessant Chance for Orientering

læge Fabricius-Møller navnlig kom ind paa den sygelige Side. Jeg vil gerne give en Række rent saglige og praktiske Vejledninger med Hensyn til Kvindehygiejne, og samtidig prøve at belyse Ægteskabet fra en katolsk Læges Synsvinkel. Naturloven falder sammen med Guds Lov, derfor hævner det sig ubønhørligt at forbigaa den, ogsaa i Ægteskabet, og det vil jeg prøve at understrege med mine lægelige Erfaringer!

Danske katolske Kvinders Forbund har gjort os en stor Tjeneste ved at skabe denne Chance for en reel Orientering i et altid brændende Problem. Man maa haabe, at mange griber Anledningen. Der er formedelst 25 Øre Adgang for alle katolske Kvinder og for interesserede, anderledestroende Kvinder. Læg Mærke til, at Mødet oprindeligt var fastsat til den 23. Marts, men paa Grund af Valget er udskudt en Uge. Det begynder Kl. 19,45.

Frank Andersens Fond

Vi har endvidere modtaget:

Under Mærket »xx«.....	25.—
Del af Overskud fra Faste-	
lavnsfest i Aalborg	50.—
Harald Guldager	0.05
Ialt...	75.05
Tidligere indkommet	5712.43
	5787.48

Hjertelig Tak! Ved en Fejltagelse var der i sidste Bidragsliste udgaaet 5 Øre, idet Harald Guldagers Bidrag var paa 3,80 Kr. og ikke som anført 3,75 Kr. Hvilket hermed er berigtiget.

I Anledning af Frank Andersens Fødselsdag d. 29. ds. kan vi meddele, at Pastor Benzon denne Dag læser Messen Kl. 8 i Sakramentskirken i Fondets Intention. Endvidere kan vi meddele, at der Søndag d. 4. April ved de fleste københavnske Kirker bliver solgt Frank Andersens Mærkater.

Vi opfordrer endnu en Gang alle Fondets Venner og Velgørere til at lade Stifterens Fødselsdag være en Anledning til at betænke Fondet med en Gave. Vi behøver sikkert ikke nærmere at komme ind paa, hvilken Betydning det har, at Fondet stadig vokser.

Endelig kan vi meddele, at Fondet nu har indkøbt en Obligation til, nemlig en 500 Kr. 4 % Østifternes Kreditforening 14. Serie, som kostede 464,61 Kr. Den samlede Obligationsbeholdning er saaledes nu: 6000 Kr.

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

C. Gerlach & Søn's Eftf.

W. Deleuran

Edsvoren Messevinsleverandør

Fredericia

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys
af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Tak til de trofaste,

der Uge efter Uge har læst denne Annonce. Nu begynder det nye Skoleaar, og for en Tid maa man derfor savne denne ugentlige Meddelelse. Men hvis De skynder Dem, kan Deres Børn endnu naa det nye Skoleaar i Vikariatets Skole for Storkøbenhavns Børn. Vi sender gerne Skolens Program. Indmeldelser til alle KATOLSK CENTRALSKOLES Klasser modtages hver Dag, Nørrebrogade 27, Telefon Nora 6166.

Trængsel i Spalterne

er Skyld i, at vi til næste Uge maa udskyde Konvertit-Enquêten samt Referatet af en Spejderfest i København, en Generalforsamling i Odense og en Fastelavnfest i Aarhus.

Bønnens Apostolat

Intentioner for April: Den pave-lige Forening til Hjælp for vordende Præster. — At de unge Katolikker i Missionslandene maa føre deres jævnaldrende til Troen.

St. Ansgars Kirke

Sønd. 28. Marts Kl. 19½ Aabent Hus for Sognets unge Mænd hos Pastor Geertz-Hansen. Fred. 2. April efter 8 Messen udstilles Alterets Sakramente til Tilbedelse indtil Andagten Kl. 19½. Efter Andagten: Familieaften i Lokalerne, Bredgade 67 A. Dr. phil. Pater A. Otto: »Træk af den danske Reformations Historie«. Derefter fælles Kaffe bord og musikalsk Underholdning. Bill. à 50 Øre faas i St. Ansgars Boghandel og paa Kirkekontoret.

Sakramentskirken

Sønd. 28. Marts Kl. 17 Fasteprediken.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 28. Marts Kl. 8,30 Fælleskommunion for Immaculatakongregationen. Kl. 18 Fasteprediken. Mand. 29. Marts Kl. 20 unge Mænds Kongr. Torsd. 1. April Kl. 20 Kors-

vejsandagt m. Deltagelse af Mændenes Kongr.

St. Mariæ Kirke

Fredag d. 26. Marts Kl. 19½ Fasteprediken. Søndag 28. Marts Kl. 17 Prædiken og Korsvejsandagt. Fredag den 2. April Kl. 19½ Fasteprediken. Kl. cirka 20,15 Ungdomsmøde. Foredrag af Forfatteren, Pastor P. Schindler: »Fra Østerland«. — *Stiftende Generalforsamling.* Oprettelse af Katolsk Ungdoms Klub, Frederiksberg. Beretning, Regnskab, Konstitution af Bestyrelse. Godkendelse af Love. St. Mariæ Sogns unge deltager selvfølgelig ogsaa i Retrætedagen hos Liobasøstrene Søndag d. 28. Marts. Se under »Katolsk Ungdoms Klub«.

St. Antoni Kirke

Fred. 26. Marts og Fred. 2. Apr. Kl. 20 Fasteprediken. Intet Menighedsmøde d. 2. April.

St. Andreas Kirke

Sønd. 28. Marts Kl. 17 Fasteprediken. Fred. 2. April. Efter 8 Messen Tilbedelse indtil Andagten Kl. 19½.

St. Knud Lavards Kirke

Fred. 2. April Kl. 20 Korsvejsandagt.

Aarhus

Onsdag d. 31. April Kl. 20: Fasteprediken: Isaias den nye Pagts Evangelist, 4. »Da aabnes de blindes Øjne, de døves Ører lukkes op« (Is. 35, 5). — Kristus er den forjættede Messias.

Søndag d. 4. April holdes Hovedgudstjenesten Kl. 9: Trosbekræftelsesfest for de 14-aarige.

Aarhus Opland

Odder:

Søndag d. 28. Marts Kl. 10¼ (Komm. 9¼). Søndag d. 4. April: Kl. 9: Skriftemaal. Kl. 9½: Trosbekræftelsesfest for de 14-aarige. (Komm. kun under Messen).

Aarhus

Katolsk Radioklub afholder sin aarlige Generalforsamling Fredag

den 2. April i Præstegaarden ca. Kl. 20,45. (Efter Jesu-Hjerterandagten).

Bestyrelsen.

Eukaristisk Forening

for Damer i St. Ansgars Sogn. Damerne mindes om deres Tilbedelsestimer første Fredag d. 2. April. Henvendelse denne Gang til Fru A. Lottrup, Palæ 159 x.

St. Dominikus' 3. Orden

Onsd. 14. April Kl. 20 Møde. Torsd. 29. April Kl. 20 Møde under Ledelse af Pater Zoetmulder O. P.

Retræte for yngre Kvinder

Rygaard 20.—24. April. Leder: Pater Jos. Wolfisberg S. J. Indmeldelse hos Priorinden (Kr. 12.—).

2 Vær. og Køkken

i »Rygaarden« (kun for Kvinder) ønskes byttet med 3 Vær., helst Hellerup-Østerbro.

Bolvig Moritzen.
Bernstorffsvej 54.

SANKT ANSGARS
Boghandel

Bredgade 67 . Palæ 4777

Th. Suhr, Moderkirken

er Bogen, der klart og uden Omsvøb viser, hvorfor den katolske Kirke er »Moderkirken«. Giv den til Deres interesserede Venner.

Kr. 0,75

Faas atter

Lutz: Kristendommen paa Apostlenes Dage. Katolikernes Svar paa alt, hvad Protestanterne har skrevet i Reformationens Jubilæumsaar.

Kr. 4,35

Den billige Bog

i en solid og smuk Indbinding. C. C. Martindales Bønnebog »Det kristne Liv«. Blødt Læderbind med Guldtryk.

Kr. 6,75

Udenlandske Bøger

Köster: Die Kirche unseres Glaubens. Indb.

Kr. 9,70

Köster: Unser Kristusglaube,

Kr. 10,50

Müller. Ceremonien Büchlein,

Kr. 4,55

Lortz: Die Reformation in Deutschland, Bind I-II

Kr. 39,40

**BERNH. HANSEN'S
BOGTRYKKERI**

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 Privat: Sundby 836

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør til vore Hospitaller, Kirker, Skoler etc. . Bedste Referencer.

Katolsk Ugeblad

91. Aarg.

4. April 1943

Nr. 14

Med Pater Martindale gennem Fasten:

Kristen Glæde og Frihed

Er Glæde og Frihed uventede Ord i en Fasteartikel? Saa læs igen Messen til 4. Søndag i Fasten: Glæde; Fryd; Trøst; Læskelse; Frihed; Fred; Sikkerhed. »Pris Herren, for han er god«. Hele Messen er bygget op af saadanne Ord, og Evangeliet beretter, hvor omsorgsfuld vor Herre var for Skarernes *fysiske* Vel, ligesom han ved en anden Lejlighed sagde: »Jeg ynkes over Skarerne ... sender vi dem sultne bort, vil de omkomme paa Vejen.«

Deterministens Frihedsglæde

Jeg har imidlertid lige læst to højst karakteristiske Bøger — »The Summing Up« af W. Somersset Maugham, der siges at være meget læst i Danmark, og »After the Deluge« af L. Wolfe. I den første af disse Bøger siger Forfatteren, at da han nu er (tror jeg) omkring de 60 Aar, burde han forsøge at »opsummere« sin Livserfaring; og eftersom han er Forfatter, kan han ikke lade være med at indvie hele Verden i de Konklusioner, han kommer til.

Vi ved allerede fra hans højst selvbiografiske Roman »Of Human Bondage«, at da han som ung tog til Heidelberg, blev han »pludselig klar over«, at Gud ikke er til eller i det mindste ikke bekymrer sig om os. Han fik deraf en voldsom Følelse af Frihed. En kort Tid var han medicinsk Student, og paany blev

han »pludselig klar over«, at den frie Vilje ikke eksisterer. Alle vore Handlinger er »bestemte« for os, og derfor gives der ikke saadanne Ting som »godt« eller »ondt«; ingen kan leve »etisk«. Derved oplevede han en endnu større Følelse af Frihed, og han gjorde, hvad han lystede — eller saa vidt han kunde under de foreliggende Omstændigheder. I en Alder af 40 Aar begyndte han uden Vejledning at læse »Filosofi«, og saa vidt jeg kan se bukkede han under for hvert eneste System, han gjorde Bekendtskab med, indtil det næste gjorde endnu større Indtryk paa ham.

Syndserkendelsens Tab — det absolutte Nederlag

Efter at have forkastet Guds Eksistens og Muligheden af et Liv efter Døden som »alt for tvivlsomme til at have nogen som helst Virkning paa ens Handlemaade«, spørger han: »Hvad er Meningen med Livet og Nyttens af det?« »Svaret er saa lidet kærkomment, at de fleste ikke vil se det. Livet har ingen Hensigt, ingen Mening«. Vor Egoisme gør os uvillige til at acceptere denne Konklusion, og idet vi søger at ordne vore Erfaringer i et Slags Mønster, dekreterer vi, at Sandhed, Skønhed og Godhed er værdifulde i sig selv og værd at stræbe efter. Men Forfatteren erklærer, at

Sandhed og Skønhed ikke ejer nogen indre Værdi. Ved Godhed synes han at forstaa Venlighed (»Kærlighed« begrænser han til det seksuelle); og naar han ser tilbage over sit Liv, der forekommer ham »uvirkeligt, skyggeagtigt og uden Substans«, saa »har det i Mangel af andet *sommetider forekommet* mig, at jeg kunde *indbilde mig selv*, at den Godhed«, han havde truffet hos andre, »var en Realitet«. »Men Godhed viser sig i den rette Handlemaade, og hvem kan i denne meningsløse Verden sige, hvad den rette Handling er?«

Saa staar man dér! Og Selvmordet forekommer ham derfor (»idet vi ser bort fra dem, der betragter det som syndigt, fordi det bryder en guddommelig Lov«) at være en fornuftig og modig Handling, naar man ser, at man ikke længere kan spille sin Rolle »til sin egen Tilfredshed«.

Mig forekommer det, at fra det Øjeblik, da Somersset Maugham afgjorde, at der ikke gives nogen fri Vilje og derfor ikke kan være nogen *Synd*, saa begyndte hans Sjæl at skrumpes ind; ikke blot Verden omkring ham begyndte at føles uvirkelig, men ogsaa han selv. Det *absolutte* Nederlag.

Kristendom som Lykkefjende

Mr. Woolf, der var gift med Forfatterinden Virginia Woolf,

(fortsættes Side 218)

Horisonten rundt

Sankt Knuds Gilderne

Andet Aar blev godt 2 pCt. bedre end det første

Der er sikkert mange, som med Interesse har afventet Resultatet af Sankt Knuds Gilderne 2. Aar. Et Foretagendes 1. Aar bæres tit af en Begyndelsesbegejstring, der desværre altfor ofte viser sig at være af flygtig Art. Det 2. Aar giver i Reglen et ædrueligere Billede af, hvor sund en Basis det hviler paa. Ud fra disse Betragtninger var det almindeligt ventet, at Gilderne i 1942 vilde give en Smule mindre end i 1941.

Resultatet blev det uventet glædelige, at ikke alene ligger den indtjente Totalsum lidt over sidste Aars, men Antallet af Gildemedlemmer er, saavidt det herfra kan konstateres, steget noget.

De foreliggende Tal viser, at der i 1942 ved Salg af Mærker indkom ialt Kr. 21.929,35 mod Kr. 21.597,53 forrige Aar. Udover dette Beløb indkom der i Gaver m. m. Kr. 249,78. Heraf

stammer alene Kr. 118,92 fra en Pakkefest, som Sakramentskirkens Sognepræst arrangerede til Fordel for Gilderne. Maatte Idéen finde Efterlignere. Gilderne takker Pastor Benzons for dette Initiativ. Iøvrigt var Renteindtægten i 1942 Kr. 206,74, saaledes at der ialt indkom Kr. 22.667,57 mod Kr. 22.135,99 i 1941.

Fordeleer man de indkomne Beløb over Landsdelene, falder Kr. 6.835,65 (6.797,20) paa Jylland, 1.491,15 (1.814,65) paa Fyn, 5.038,50 (4.995,82) paa Sjælland, Lolland-Falster og Bornholm (uden Storkøbenhavn) og Kr. 8.564,05 (7.989,86) paa Storkøbenhavn. Stigningen for Københavns Vedkommende skyldes bl. a. det udmærkede Arbejde, der er blevet gjort i K. U. K., som blandt sine Medlemmer har indsamlet Kr. 684,75.

Thorbjørn Møller.

Nyt Kapel i Stor-København

Den gamle Gaard, der blev til St. Mikael's Kapel

En lille Gruppe af trofaste Katolikker i Københavns Udkant har mange Gange kastet Blikket hen paa en stor Grund centralt beliggende i Søborg — kun 5—6 Minutter fra Sporvogn og Rutebil, men først nu i Januar Maaned blev det besluttet at købe Grunden med Hovedbygningen

fra en gammel Gaard og indrette et Kapel og Bolig for en Kirkebetjent. Søndag den 4. April vil Sognepræst Knud Ballin paa Hans Excellence Biskop Suhrs Vegne indvie det nye Kapel, som faar Titlen Sankt Mikael's Kapel. Der er endnu kun en lille Menighed i Søborg, og Kapellet er der-

for ogsaa kun ganske lille, men der er ogsaa gode Chancer her i en af de store Tilflytter-Kommuner, for at denne lille Menighed faar en saa god Tilvækst, at man paa Grunden kan bygge et større Kapel — ja, maa-ske engang en hel lille Kirke. Søborg er det højest beliggende Punkt i København og derfor skal Kapellet ogsaa indvies til Kristenhedens store Beskytter gennem mange Aarhundreder. Saaledes skal Sankt Mikael's Sværd lyse over Kristenhedens Sag i vor Hovedstad fra Danmarks mindste Kapel.

Naar endelig Begyndelsen skal gøres, saa opdager man snart, at der mangler mange Ting. Men en stor Offervilje har allerede vist sig. Skulde der være en Kirke, der har staaende en Kalk, som ikke er i Brug, eller en Alterdug eller andre Brugsgenstande for et Kapel, vil saadanne Gaver eller Laan blive modtaget med stor Taknemlighed hos Pastor Ballin i Brønshøj.

Johannes Jörgensen til Vadstena

Under Overskriften »Professor Jörgensen åter till Vadstena« skriver det »Katolska Församlingsbladet«:

Det meddelas från Vadstena, att intresserade stadsbor ha ställt 3,000 kr. till professor Johannes Jörgensens förfogande för en rekreativ vistelse i Vadstena. Svar har nu ingått från prof. J., som förklarar sig tack-samt och med glädje vilja använda sig av erbjudandet, men att han först till våren kan komma till staden. Dessförinnan vill han emellertid ha manuskriptet till andra delen av Birgittaboken färdigt. I Vadstena ämnar han skriva förtalet till den svenska upplagan av boken.

Professor Jörgensen har i dagarna skriftligen meddelat H. H. Biskopen, att han redan på Sylvesteraftonen kunde avsluta andra bandet av sin Birgittabok.

Hertug Knuds Division

Søndag den 11. April fejrer vi, som tidligere omtalt her i Bladet, 25 Aars Dagen for vor Divisions Stiftelse, og som man plejer ved en saadan Milepæl, vil ogsaa vi, som nu staar i Divisionen, standse et Øjeblik, for at se tilbage paa det Arbejde, der er udført i den Tid, der er gaaet.

Historie

Siden 1910, hvor Det Danske Spejderkorps traadte ud i Livet, var ogsaa en Del unge Katolikker blevet Spejdere, men da der ingen katolske Troppe eksisterede, havde de indmeldt sig i de bestaaende Troppe, som Tilfældet nu vilde det. Dette varede ved indtil 1918, hvor tre unge Mænd, tidligere Medlemmer af Frivilligt Drenges Forbund, tog Initiativet til Dannelse af en katolsk Spejderdivision, en Landsdivision, der skulde omfatte katolske Troppe, som man paa-tænkte at oprette rundt om i forskellige af Landets Byer. Resultatet af dette Initiativ var, at de katolske Spejdere meldte sig ud af de Troppe, hvori de stod, og gik ind i det nye Arbejde, hvor de med deres spejdermæssige Uddannelse naturligvis var til stor Nytte. Endvidere optoges en Del unge Mennesker, vordende Spejdere og Førere, og som Følge af dette og øvrige store forudgaaende Arbejder, blev *Hertug Knuds Division*, som dens Navn blev, i April Maaned 1918 en Realitet. Samme Aar holdt Divisionen, som endnu ikke var inddelt i Troppe, fælles Sommerlejr paa Gjorslev Gods med ca. 60 Deltagere, og allerede her blev den Tradition skabt, som siden hen har været Rettesnoren for de katolske Troppes Lejrprogram.

Hjemkommen fra Sommerlejren, der formentlig har haft til Hensigt at skabe et samlet Hele ud af den oprindelig uensartede Flok, samt at udpege eventuelle Føreremner, formeredes følgende Troppe:

Divisionschef H. Valeur Fausbøll

Absalons Tropp (Kbhvn. K og V).

Sct. Knuds Tropp (Kbhvn. N).

Sct. Jørgens Tropp (Ordrup).

Sct. Olai Tropp (Helsingør).

Sct. Knuds Tropp (Fredericia).

De nødvendige Begyndervanskeligheder ændrede dog ret hurtigt dette Billede en Del. Saaledes maatte Sct. Knuds Tropp, Fredericia, gaa ind grundet paa Førerens Bortrejse, Spejderne i Olai Tropp i Helsingør overgik til en af de stedlige Troppe, og Sct. Knuds Tropp i København maatte stadigvæk skifte Fører og blev tilsidst overtaget af Føreren for Absalons Tropp, hvorefter det endelige Resultat naturligvis blev, at Sct. Knuds Tropp gik ind i Absalons Tropp. Saaledes saa Situationen ud, da Divisionen i 1919 atter afholdt samlet Lejr, denne Gang i Fakkegrav ved Vejle Fjord, under Ledelse af daværende Premierløjtnant Emil Wissum, der i Foraaret 1919 havde overtaget Divisionens Styre. Kort Tid efter denne Lejr maatte de fleste Spejdere fra Sct. Jørgens Tropp gaa ud af Troppen, og efterlod kun een Patulje — Troppens Katolikker. Til denne Patulje afgang Absalons Tropp, som efterhaan-

den var blevet meget stor, to Patuljer, og Divisionen bestod herefter atter af to reelle Troppe, Absalons Tropp og Sct. Jørgens Tropp. Absalons Tropp voksede sig imidlertid større og større, og da Føreren — Holger Hammershøj — ventede at skulle tiltræde en Stilling i Udlandet, besluttede man at benytte denne Lejlighed til at dele Troppen i to Dele. Den 9. Maj 1920 afholdtes derfor en Parade paa Sct. Knuds Skole, hvor Absalons Tropp deltes i to Troppe, I og II Absalon, under Ledelse af henholdsvis Kai Lundby og Holger Præstmark. For tredje Gang drog Divisionen saa i 1920 samlet i Lejr, denne Gang med tre Troppe og atter til den tidligere Lejrplads paa Gjorslev.

Børnesygdommene var maaske nu overstaet, men Vanskelighederne var dog ikke af den Grund forbi. Divisionen har siden da været ud for baade Medgang og Modgang, og Medlemstallet har følgelig været stigende eller faldende, saaledes som det nu engang gaar med den Slags Foretagender.

St. Jørgens Tropp

levede op ved den førømtalte »Indsprøjtning«; vi mindes Føreren som Johannes Martensen, Karl Hamm m. flere, men omkring 1926 forlod Troppen Divisionen og ophørte nogle Aar senere at eksistere.

I. Absalon Tropp

havde vel nok sin største Modgangsperiode i 1922—23, hvor kun et ringe Antal af Troppens Spejdere fulgte Divisionen, da denne udmeldte sig af Det Danske Spejderkorps og indtraadte i Dansk Spejderforbund. De Spejdere, som under Troppens Førers Ledelse ikke fulgte Divisionen, men forblev i DDS, dannede senere Stammen i den under DDS oprettede Absalon Division. Heri ligger Forklaringen til, at der den Dag i Dag findes 2 Sæt »Absalon« Troppe, det ene, som bærer vinrøde Tørklæder, hører hjemme i Absalons-Divisionen, medens det andet, som har grøn-

ne Tørklæder, er vore egne Absalon Troppe i HKD. Den Del af I Absalons Trop, som i 1922 forblev i Divisionen, fik Henry Ernst til Fører, og denne ledede Troppen til 1926, hvorefter H. Henningsen overtog Styrelsen, indtil han i 1927 afløstes af Otto Kluge, der atter fratraadte i 1928. Han efterfulgtes af Christian Wedervang, som var Fører for Troppen indtil 1932, da Paul Uttenthal tiltraadte, men i 1933 overtog Otto Kluge atter Ledelsen af Troppen og har haft den uafbrudt siden. I Tilslutning til Spejderarbejdet oprettedes i 1926 en Ulveflok for Drengene i Alderen 8—11 Aar. Denne Ulveflok, som er fuldt aktiv den Dag i Dag, har gennem Aarene været ledet af Carla Jacobsen, Karen Uttenthal, Margaret Uttenthal, Sigrid Dorph Petersen, Asta Kragh og Agnes Bisgaard, som er den nuværende Fører.

II. Absalon Trop

havde -- som ovenfor nævnt -- ved Delingen faaet Holger Præstmark til Fører. Han afløstes i 1923 af Henning Valeur Fausbøll, der har ledet Troppen siden da, ogsaa efter, at han i 1938 havde overtaget Posten som Divisionschef. Troppen blev i 1922 Skoletrop paa Sankt Knuds Skole, og arbejder i nært Samarbejde med Skolens Ledelse. Den har haft en jævn Fremgang gennem de forløbne Aar, men tæller alligevel Aarene 1921, 1925, 1928, 1930, 1933, 1935, 1938, 1940—42 som sine største — og maaske bedste — Aar.

Ogsaa II Absalon Trop har siden 1926 haft en livskraftig Ulveflok, der gennem Aarene har været ledet af Rainer Sommer, Frida Schneider og Ruth Olsen, sidstnævnte uafbrudt siden 1930.

Sct. Bendts Trop

Da Otto Kluge, som ovenfor anført, i 1928 fratraadte som Fører for I Absalon Trop, skete det for at være med til at oprette en ny Trop i Divisionen, Sct. Bendts

Trop, som knyttedes til Sognet omkring den da eksisterende Rosenkranskirke. Otto Kluge ledede denne Trop til 1932, da den overtoges af Robert Christensen og senere af Karl Miltinis, indtil den — grundet paa Førerafgang — blev nedlagt 1936.

I Aaret 1940 genoprettedes Troppen under Ledelse af Johannes Jørgensen, og ved hans Fratræden i 1942 ansattes Louis Messerschmidt som fungerende Fører og leder Troppen i Dag som saadan.

Der knyttedes straks fra Starten en Ulveflok til Arbejdet, og denne har i Troppens første Periode været ledet af Inger Gedde og siden dens Nyoprettelse af Gudrun Tilling.

Sct. Laurentii Trop

i Roskilde oprettedes i 1933 paa Foranledning af den stedlige Sognepræst. Til Trods for denne Trops afsides Beliggenhed i Forhold til Divisionens øvrige Troppe, har den, takket være den store Støtte fra Sogn, Præster, Kostskole og Søstre, kunnet føre en rolig og konstant Tilværelse. Troppen har gennem Aarene været ledet af Erik Weitzmann, Freddy Winkel, Viggo Madsen,

Frantz Greve, O. Hutters og de senere Aar af Bernhard Mortensen. Flokfører for Ulvene har været Anni Hawrenek, Herdis Jacobsen, Annelise Rasmussen og nu Inge Peetz Mortensen.

Sct. Ansgars Trop

oprettedes i 1938 som en Aflægger af I Absalon Trop, med Knud Gross som Fører indtil 1942. Troppen har siden da været ledet af Pastor Kjeld Geertz Hansen, først af denne i Egenkab af Raadsformand og fra 1943 som Tropsfører.

Den til Troppen knyttede Ulveflok ledes fra 1941 af Lily Valeur Fausbøll.

Sct. Pouls Trop

Den Patulje, som Sct. Laurentii Trop (Roskilde) igennem nogle Aar havde haft i Taastrup, udskiltes i 1938 som en selvstændig Trop. Den antog Navnet Sct. Pouls Trop og ledes af Josef Gdowski, som senere efterfulgtes af Kaj Mathiesen, Freddy Winkel, Andre Ledel og Bernhard Mortensen, medens Ulvene har været ledet af Katrine Holik og Genovefa Holik. Trop og Fløk blev dog nedlagt i 1942.

(Sluttes næste Uge).

Historieskrivningen er endnu farvet af Reformationen

Et interessant Foredrag af Pater Otto

EN upartisk Historieskrivning er et fromt Ønske, sagde Holberg, og han underforstod: som ikke har noget med Virkeligheden at gøre!

I hvor høj Grad den er partisk, havde Pater Otto S. J. paa taget sig at paavise ved et Foredrag, han forleden holdt i København, arrangeret af Katolsk Pædagogforbund, med Titlen

»En Stillingtagen til det katolske Stof i de gængse Historiebøger«.

Det er allerede nogle Aar siden, der blev sat Bestræbelser i Gang i Skandinavien for at gøre de historiske Lærebøger mere objektive i Erkendelsen af, at Fortiden har forsynet sig groft paa dette Felt, ikke mindst overfor den katolske Kirke i Forsø-

get paa at flattere Reformationen.

Fortielser er ogsaa Fejl

Der er opnaaet en Del i Retning af at afbalancere Tingene, og der findes i Øjeblikket adskillige helt igennem eller overvejende redelige Lærebøger, oplyste Pater Otto, men der er langt igen, før Sandheden er kommet helt i Centrum, og det er til Stadighed umuligt for mange Danske gennem deres Skolelærdom at faa et nogenlunde retfærdigt Indtryk af den katolske Kirke, som Tusinder af vore smukkeste Mindesmærker og andre Kultur-Arvestykker er viet. Mens der fortælles malerisk og dramatisk om de flammende Kætterbaal i de katolske Lande paa Reformationstiden, forties det næsten systematisk, at de protestantiske Kætterbaal brændte lige saa forbitret og undertiden langt talrigere omkring Katolikkerne. Vi er i samme Baad paa dette Felt. Der var Trostvang paa begge Sider. I Englands Reformationshistorie fortælles vidt og bredt, hvordan *Maria den Katolske* — med Tilnavnet den Blodige — lod henrette 2—300 Protestanter i sin Regeringstid. Men at den protestantiske Dronning *Elisabeth* paa en Vinter lod henrette tre Gange saa mange Katolikker, og at hendes Fader *Henrik den Ottende* i sin Regeringstid sendte 20 Biskopper, 500 Munke og en Mængde adelige ud af Verden, forties fuldstændig i samme Lærebog.

Jesuitternes forvanskede Ordensregler

Det er almindeligt at understrege Luthers Tolerance overfor anderledestroende, skønt den blev opgivet faa Aar efter, at han traadte frem. Han krævede Dødsstraf for Vranglærere under Paaberaabelse af Moseloven, og den tyske Reformationshistorie er desuden fuld af indbyrdes protestantiske Kætterfølgelser — Baal og Sværd var daglige Midler.

Selv Skolebogsudvalget, hvis Opgave var at lade Retfærdighe-

den ske Fyldest, har i flere Retninger taget bevidst Front mod den katolske Kirke og bl. a. ladet Jesuitternes Forpligtelser »under Synd« fremtræde som en Forpligtelse »til Synd«. Aflad omtales til Stadighed som en Syndsforladelse, der er opfundet af Paverne til at skaffe Penge. Endelig kom Pater Otto ind paa en Række Skævheder i Geografibøgerne, der heller ikke fremmer Fordrageligheden mellem Parterne.

Efter Foredraget havde flere protestantiske Pædagoger Ordet, deriblandt Lektor *Norrild* og Adjunkt *Bay*, som i det væsentlige gav Pater Otto Ret.

— Jeg er beskæmmet over Skolebogsudvalgets Holdning, udtalte Lektor *Norrild*. Adjunkt *Bay* mente dog ikke, man bør stræbe efter at gøre Historiebøgerne 100 pct.s objektive — han frygtede, at de saa vilde blive farveløse og kedelige.

Undervurderer vi Uvidenheden

En tredje Deltager kom med en Række Udtalelser om Aflad, Messe, Dogmer og Aabenbaringer, som røbede en for en dannet Dansker forbløffende Uvidenhed om Kirken. Taleren var dog opfyldt af Selverkendelse, og i Følelsen af, at han var paa gyngende Grund, opfordrede han til at arrangere en Række oplysende Møder, hvor katolske Præster paatog sig at besvare Spørgsmaal fra Anderledestroende. Det var et Forslag, som der sikkert er Grund til at skrive sig bag Øret. De faldne Udtalelser gav i hvert Fald Indtryk af, at vi fra katolsk Side undervurderer Uvidenheden om Kirken, selv blandt intellektuelle Landsmænd.

Pauluskredsens Abonnenter kan glæde sig til at modtage det interessante Foredrag i Form af Brochure om et Par Uger.

Forældrene fører Barnet til Gud

Anden og sidste Artikel

Vi har mest ladet det være Moderen, der tog sig af Barnets religiøse Opdragelse, men hvis Faderen er Katolik, vil han sandelig ogsaa have Lov til at være med.

Hjemme hos os, — og saadan er det vist mange Steder, — er det Far, der beder Aftenbøn med Børnene, — til lige stor Glæde for begge Parter. — Mor faar saa Morgenbønnen. — Og det er ogsaa Far, der tager sig af Bibelhistorien. Børn elsker Bibelhistorie, og de skal kende Historierne, fra de er ganske smaa, saadan at de har en Fornemmelse af, at de har kendt dem altid. Men hvis Far ikke kan, eller ikke har Tid, saa maa Mor! Men hvordan skal hun faa Tid? Ja, Moder stopper og syr jo en Gang imellem, og naar hun har anbragt sig med sin Stoppekurv, kalder hun paa Børnene, og saa

har de det saa hyggeligt, medens Mor fortæller, og de taler om Gud og hans Ting, saa de aldrig i Livet glemmer det. Ingen Mor maa have saa travlt, at hun helt forsømmer at tale med sine Børn om Livets vigtigste Ting.

Nu er Barnet blevet saa stort, at det skal i Skole. — Her kan det ikke siges indtrængende nok: »Sæt Barnet i katolsk Skole!« Hvor stort et Gode den katolske Skole er for katolske Børn, har De vist hørt om mange Gange, saa det skal jeg ikke komme nærmere ind paa her. Forældre, der sender deres Barn i katolsk Skole, maa endelig ikke tro, at nu er deres Opgave med at lede Barnet til Gud overstaet, — nu ordner de det paa Skolen. Barnet er jo nu saa gammelt, at 1. Kommunion, 1. Skriftemaal og Konfirmation nærmer sig, og det er af aller-

største Vigtighed, at Hjemmet er med i det, — først naar baade Skole og Hjem arbejder sammen, opnaas det bedste Resultat. Det er jo saadan, at nogle Børn regner Skolen for højeste Autoritet, — ikke sandt, De kender, »Ja, men Frøkenen har selv sagt«, o. s. v., og saa er det ret ligegyldigt, hvad *De* mener. — Men andre Børn, f. Eks. mine egne, har det saadan, at hvis de har hørt noget nyt i Skolen, tror de ikke rigtigt paa det, før de er sikre paa, at vi er af samme Mening hjemme. — Skolen og Hjemmet maa da helst være af samme Mening og arbejde sammen.

Med Hensyn til Skolebørns Kirkegang om Søndagen, vil jeg blot sige: »Tror De, at De kan faa Deres Børn til at opfylde Kirkens Bud herom med Glæde og Selvfølgelighed, hvis De ikke selv gør det? Hvis hele Familien er vant til at gaa i Kirke om Søndagen, finder Børn det meget kedeligt, hvis de en Gang imellem maa blive hjemme.

I Sommerferien er det ikke altid saa nemt at komme i Kirke, det har mange praktiske Vanskeligheder, som ikke er saa lige til at rydde af Vejen. Man behøver nu ikke af den Grund at forfalde til det rene Hedenskab. Man kan holde en ganske kort Husandagt Søndag Morgen. — Jo, jeg ved nok, at der er mange, der ikke kan med Husandagter, og i al Almindelighed maa man hellere lade Andagterne være, hvis det ikke falder naturligt. De fleste vil dog nok kunne samles til en kort Andagt Søndag Morgen. Naar man har sin Messerog med, læser f. Eks. Faderen Dagens Messetekst. Hvis han har Evner i den Retning, kan han ganske kort forklare Børnene lidt om Evangeliet, og saa beder alle i Fællesskab »Fader vor« og »Hil dig Maria«. Det kan alle være med til, selv Gæster. Men det kan naturligvis være, at det gaar som hos os i Fjor. Jeg havde Besøg af min Søsters Børn, deres Far er protestantisk Provst. De var naturligvis med til vores lille Andagt, men »Hil dig Maria« har nok været lidt for

katolsk, for bagefter sad han ude i Lyngen og sang, saa det skingrede, »Vor Gud han er saa fast en Borg«.

De fleste Lærere ser helst, at Forældrene *ikke* læser Lektier med Børnene; men De skulde nu unde Dem selv den Glæde at læse Religionslektien med Børnene. Naar Marianne (9 Aar) har læst paa sin »Katolsk Børnelærdom«, sætter vi os hyggeligt i Sofahjørnet sammen, vi hører Lektien, og saa snakker vi sammen om den. Hvis De ikke har prøvet det, kan De slet ikke tænke Dem, hvor meget baade Mor og Barn faar ud af det; De lærer bogstavelig talt Deres Barn at kende ind til Bunden af den lille Barnesjæl, De faar betroet alt muligt i saadan en fortrolig Stund. Og her er vi ved noget af det allervigtigste for en Mor, som skal vejlede en Barnesjæl, hun maa kende sit Barn og eje dets Fortrolighed.

Men skal det lykkes at føre Barnet til Gud, maa De altid huske, at Eksemplets Magt er den allerstørste. Barnet maa føle, at Gud betyder noget for *Dem*. Gaa med Børnene til Messe, bed Rosenkrans med dem en Gang imellem, og hvis nogen, Børnene kender, er døde, saa tænd et indviet Lys og bed sammen med dem for den døde. Lad Børnene forstaa, at Far og Mor ogsaa har Brug for Skriftemaalet.

Tag med Børnene ivrig Del i alle Kirkens Højtider. Selv om De ikke selv er Katolik, kan De godt følge Børnene f. Eks. til Friluftsp procession paa Kristi Legemsfest, til Mariaandagter eller tage dem med ud paa Vestre Kirkegaard »Alle Sjæles Aften«, hvor der er Lys paa alle Grave. Her er god Anledning til at tale om Døden og de døde, det *maa* ikke springes over, selv om mange tror, at de gør Børnene en Tjeneste med det, tværtimod. Det minder om dem, der ikke vil have Børnene i Kirke Langfredag, fordi »det er saa sørgeligt«, — det *er* det ogsaa, og det *skal* det være, men man maa ikke tro, at Børnenes naturlige Livsglæde slaas i Stykker hverken af Langfredag eller Vestre Kirkegaard.

Der er endnu saa mange Ting, jeg kunde sige om Emnet »Forældrene fører Barnet til Gud«, men jeg er bange for, at det vil blive Gentagelser af, hvad andre i Forvejen har sagt.

Jeg vil derfor nøjes med til Slut at sige et Par Ord om de store Børn. Sørg først og fremmest for at bevare deres Fortrolighed og husk, at Eksemplets Magt er *mindst* lige saa stor som for de smaa. Tal med om Religion, naar Lejlighed er dertil, men pas paa ikke at »overfodre« dem; det er jo ikke Meningen, at de skal have Lede ved det; og husk, at overfor Børn i Overgangsalderen maa man være *meget* taktfuld i Sjæleanligger. I Parentes bemærket skal man nu ogsaa passe paa overdreven Fromhed overfor de smaa, saa det ikke gaar, som med en lille 7 Aars Dreng, hvis Mor brugte Jesusbarnet som Eksempel baade i Tide og Utide. Drengen sagde en Dag: »Aa, gid du vilde tie stille med det Jesusbarn, han keder mig ihjel!«

Det er af stor Betydning, at man sørger for, at de store Børn ogsaa bliver undervist i Religion efter endt Skolegang. Skoleundervisningen er ikke nok; der er jo saa meget, de først forstaa, naar de er lidt ældre, og det har stor Betydning for hele deres senere Liv, at de virkelig kender deres Religion. Hvor meget man vil have dem til at deltage i Kongregationer, Foreninger, Klubber og lignende er nærmest en Privatsag, men man maa sørge for, at de ikke bliver isoleret fra andre unge Katolikker.

Saa er Barnet efterhaanden inde i de unges Rækker, og Forældrene maa nu haabe paa, at deres Opdragelse bærer gode Frugter. Nu kan Mor ikke regne med, at det store Barn altid finder hendes Meninger som de eneste rigtige, og at hun altid faar Barnets fulde Fortrolighed; og Barnet holder nu ikke mere først »Prøveskriftemaal« for hende, inden det gaar til Præsten.

Men bede for Barnet kan hun altid, og hver eneste Morgen,

naar hendes Børn gaar ud til Dagens Gerning, beder hun »Gud velsigne og bevare mine kære

Børn i Dagen der kommer, at intet ondt maa ramme dem, hverken til Legeme eller Sjæl«.

Jo Lorenzen.

URBI ET ORBI

Den hellige Faders Helbred er i stadig fremadskridende Bedring og giver ikke Anledning til nogen som helst Ængstelse. — Filmen om Paven, *Pastor Angelicus*, der er blevet en saa stor Publikumssucces, fortsætter stadig paa de italienske Kinoteatre.

Mange Rygter cirkulerer omkring *Ærkebiskoppen af New York*, *Mons. Spellman's* mystiske Rejser, som har ført ham til Italien, Spanien, Portugal og sluttelig til London. *Ærkebiskoppens* Odyssee anses i Almindelighed for at være af politisk Karakter, men der findes aldeles ingen Beviser hverken paa Formodningen om hans Medvirken ved Genoprettelsen af det spanske Monarki eller Formidlingen af en italiensk Separatfred. Det ventes at *Mons. Spellman* i nær Fremtid vil begive sig til Irland som Gæst hos Kardinal Mac Rory i Armagh for derpaa via Lissabon at vende tilbage til Amerika.

Elisabethforeningen

gennem 75 Aar

Elisabethforeningen, hvis Formaal er at tage sig af forældreløse Børn, støttes økonomisk af den Kollekt, som i Københavns Kirker holdes Søndagen efter den hellige Elisabeth af Thüringens Festdag den 19. November, af Medlemmernes Aarskontingenter (ønsker De at blive Medlem, saa ring blot til Fru Osterhammel, Byen 720 y), og af Basaren, der holdes Palmesøndag den 18. April Kl. 9—19 og Dagen efter til Kl. 15 i Lokalerne, Bredgade 69 A, 1. Sal. Gaver modtages hver Dag af Fru Osterhammel, Frederiksborggade 54, Frk. Harriet Zimmermann, samme Adresse, Frk. F. og H. Stratbøcker, Jægersborg Allé 19, Charlottenlund.

Som allerede meddelt blev de Børn, som Foreningen havde taget sig af, anbragt i private Hjem i de første Aartier af dens Eksistens. Men efterhaanden, som der opstod katolske Børnehjem rundt om i Landet, var det en Selvfølge, at Børnene blev anbragt i disse. Saa vidt vi kan se af Foreningens Bøger, har det første katolske Børnehjem, hvortil Elisabethforeningen har sendt sine Børn, været St. Josephsstretnes paa Frederiksberg. En saadan Anbringelse finder vi første Gang omtalt i 1888. Netop i dette Aar kom Skolebrødre-

ne til København, og det var da i de følgende Aar rimeligt, at Drengene blev anbragt hos dem. I de senere Aar har Foreningen sendt Drengene til »Sølyst« ved Horsens. I 1927 og de følgende Aar har man givet Børn under Søstres Omsorg i Slagelse, Roskilde, Nakskov, Odense, Ringsted, Helsingør og Allerslev.

Saa vidt vi kan skønne, er de fleste Børn blevet betroet til Vincentsøstrene i Helsingør og Cistercienserinderne i Allerslev.

Det er værdt at fremhæve, at alle de nævnte katolske Institutioner har taget imod Børnene

(Stattes Side 219)

Nogle af Foreningens Plejebørn hos Vincentsøstrene i Helsingør

Udsigt over München, bag Raadhuset ses Frauenkirches to karakteristiske Taarne.

Ifølge Meddelelser til Dagspressen har ogsaa den bekendte *Frauenkirche* — Münchens Vartegn og Kardinal Faulhabers Residenskirke — lidt Skade under det nyeste britiske Luftangreb paa den bayerske Hovedstad, idet Sakristiet skal være brændt ned og Tagkonstruktionen delvis beskadiget.

↑ I de rummelige Magasiner hviler Aarhundreders Dokumenter og under Støvet slumrer Skatte af største videnskabelige Betydning

➤ De gamle Manuskripter og Codices restaureres i egne Værksteder og bevares saaledes for Efterverdenen

Allerede Navnet paa dette verdensberømte Arkiv — *Archivio Segreto Vaticano* — har noget hemmelighedsfuldt over sig, men talløse Videnskabsmænd, spredt over hele Jorden, ved imidlertid hvilke Skatte, der rummes her, især blandt den gamle Kirkestats og det pavelige Diplomatis Statsarkiver.

Det pavelige Arkivs Oprettelse gaar tilbage til det 3. Aarhundrede. Allerede Innocens I (402—17) henviser i sine Skrivelser til et Arkiv. Indtil Aar 1000 var de pavelige Arkiver udfærdiget paa lidet holdbart Papyrus, saaledes at man idag kun ejer Registerfragmenter fra

Gregor I, Gregor VII, Johannes VIII og Alexander III. Med Innocens II begynder Arkivets forløbende Række af Registre. I 1303 blev det pavelige Arkiv plyndret for første Gang og Benedikt XI lod det derfor bringe fra Rom til Perugia. Arkivet led endvidere svære Tab under Pavernes »babyloniske Fangeskab« i Avignon. Under Pius IX bestod Arkivets Kerne af Vatikanets og Lateranets Bulle- og Breveregistre, af Akter fra Exilet i Avignon samt af en Samling juridiske og politiske Aktstykker, der indtil 1798 opbevaredes paa Engelsborg i Rom, endvidere af en historisk meget værdifuld Samling af Korrespondancer

Blandt Aarhund Dokum i Vatikanets berømte Arkiv

Tekst af
Academikeren

Fotos af
Holtise

ders iter

▲ Til det hemmelige Statsarkiv hører en Arkivarskole, som søges af studerende fra alle Verdenshjørner. Under Pave Pius XI fik ogsaa kvindelige studerende Adgang

▲ Verdens største Guldsegl hænger under et Forlig mellem Kong Filip II og Paven (1555)

samt Informationsmateriale fra det pavelige Statssekretariat fra Begyndelsen af det 14. Aarhundrede og op til Begyndelsen af det 19. Aarhundrede. Under Pavestatsens sidste Herskere havde Statssekretariatets Arkiv til Huse i Qurinalet, medens Indenrigsministeriet var i Vatikanet.

I 1815 fik den hellige Stol en Række yderst værdifulde Arkivalier tilbage, som i 1810 paa Napoleons Befaling var blevet bragt til Paris. Efter Pavestatsens Ophævelse nævnes Vatikanets Arkiver overhovedet ikke i de pavelige Annaler fra 1870—78, men under Pave Leo XIII bliver den berømte tyske Kirkehistoriker og senere Kardinal Joseph Hergenröther Præfekt for de pavelige Arkiver og under hans Ledelse (1879—90) oprinder en straalende Periode for Kirkehistorieforskningen.

I de sidste fire Aartier er Vatikanets Arkiv blevet suppleret op med en anselig Række Ny erhvervelser, saaledes bl. a. i 1907 med Konsistorialkongregationens Arkiv; i 1918 tilbageleverede det kongelige italienske Statsarkiv en Række pavelige Aktstykker, i 1922 overførtes Akterne fra Nuntiaturet i Wien og senere fra Bruxelles, Paris og Lissabon samt de romerske Fyrsteslægter Ruspoli, Borghese og Rosignoli's Husarkiver, saaledes at man under Pave XI maatte flytte det pavelige Malerigalleri til det ny Pinakotek for at skaffe Plads til det pavelige Arkivs værdifulde Samlinger. Arkivets værdifulde Samlinger bestaar idag af ca. 5600 Bind Buller og Brever, 2800 Bind Bønskrifter og Registre til pavelige Skrivelser, ca. 1000 Bind Regninger, Statssekretariatets Arkiv med Nuntiaturindberetninger og diverse Korrespondancer, endvidere Buller, Kejsersdiplomer, Privilegier o. s. v.

Vatikanets Arkiv anses med Rette Verden over for at være et af de vigtigste Steder for de Forskere, der beskæftiger sig med Kirkens og Folkelagenes, især Italiens Historie. Leo XIII har engang udtalt de bemærkelsesværdige Ord: »Vi nærer ingen Frygt for Offentliggørelse af Dokumenterne«, og i den samme Aand har efterfølgende Paver handlet, da de stillede Arkiverne til Videnskabens Disposition.

★
← Med særlig Omhu opbevares de værdifulde Dokumenter. De konserveres ad kemisk Vej for derved at bevare dem for den største Fare: den ødelæggende Svamp

Kristen Glæde og Frihed

fortsat fra Side 209

som begik Selvmord for ikke saa længe siden, studerer »Gruppe-Psykologi«, d. v. s. Sindstilstande, som er fælles for hele Perioder paa Grund af de sociale Forhold, hvorunder Mennesker har levet i lange Tider og stadig lever. En saadan Sindsforfatning er Troen paa »Demokrati«. Der skal komme en Fortsættelse af hans Bog, og jeg vil mene, at den rimeligvis vil lovprise (eller i hvert Fald se frem til) en Kommunisme, der gaar langt ud over den russiske — ogsaa ud over det allerede fjerne russiske Ideal, der er blevet forladt i Rusland for saa længe siden (læs »Red Eagle« af D. Wheatley).

Nu er Mr. Woolf klar over, at »Demokratiet i sit Væsen er irreligiøst og anti-kristent«. Hvorfor? »Paa Grund af sin fundamentale Mening angaaende Betydningen af den menneskelige Lykke og den lige Ret til denne.« Han mener, at Kristus og Kirken fornægter dette. Han citerer: »Tænk ikke og sig ikke: hvad skal vi spise, eller hvad skal vi drikke? ... Tænk ikke paa Dagen i Morgen«. Ligesaalignelsen om den rige Mand og Lazarus; og at det er lettere for en Kamel at gaa gennem et Naaleøje end for en Rig at komme ind i Himlen.

(Han er ikke klar over, at »Tænk ikke« er en daarlig Oversættelse. De græske Ord betyder: »Bekymrer eder ikke — plag jer ikke — med jeres materielle Vel«, og vor Herre tilføjer udtrykkeligt, at vor himmelske Fader »véd, at I trænger til alle disse Ting«, ... og hvis vi først søger Guds Rige og hans Retfærdighed, »vil alle disse Ting blive tillagt eder«. Den rige Mand blev heller ikke fordømt, fordi han var rig, men fordi han var grusom mod Lazarus, der laa sultende foran hans Dør. Og det er svært for en meget rig Mand at være god, fordi det er svært at være umaadelig rig paa ærlig Vis og uden at det er paa Be-

kostning af andre Menneskers nødvendige Behov).

Woolfs Citater er derfor værdiløse. Og desuden: lige siden Lignelsen om Faarene og Bukkene har den kristne Kirkes Historie været Historien om Kærlighed, selv i de Aarhundreder, da der f. Eks. blev gjort almindelig Brug af Tortur.

»Forbandelsen over Europas Historie«

Det er ganske rigtigt, at Kristendommen lærer os den totalt forskellige Værdi af jordiske Ejendele og selv de uskyldigste Glæder paa den ene Side og de evige Glæder paa den anden. Men det er ogsaa katolsk Lære, at ethvert Menneske som Menneske har retfærdigt Krav paa at leve i »nøjsom Komfort« og frem for alt i Frihed.

Uden Hensyn til Fadervor, der lader os bede om Guds Rige ogsaa »paa Jorden«, fortsætter Mr. Woolf: »Den Kristne siger, at alle Onder lige fra Jordskælv til Sygdomme maa betragtes som direkte Handlinger af Gud for at »prøve« os eller straffe os. Alt, hvad Mennesket gør, er syndigt. Den afskyelige »Syndsfølelse« har lige siden Kristus været en Forbandelse over den europæiske Historie. Endelig er vi nu ved at slippe af med den«. Dette er lige saa utidsmæssigt som Digteren Swinburnes Ord: »Du har sejret, blege Galilæer — og Verden er blevet graa ved din Aande«. Hele den katolske Lære om Arvesynden gaar ud paa, at Menneskenaturen ikke er blevet ond i sig selv; og det Tab af den overnaturlige Naade, som denne Synd er Skyld i, er blevet mere end opvejet ved vor Indlemmelse i Kristus; og at vi lever i en Verden af Forløsning, Genopstandelse, Frihed og »Liv i Overflod«.

Mr. Woolf maa have begrænset sine Studier af Kristendom til Calvinisme, Lutheranisme,

Jansenisme og Puritanisme — det er ikke vor Fejl, vi har mere end en Gang sagt *Catholica non leguntur*, »vi læser ikke katolske Ting«. Paa Langfredag udbryder vi baade paa Latin og Græsk: »O, Hellig og Stærk! O, Hellig og Udødelig!« netop idet vi bøjer os for Kristus paa Korset, som tilsyneladende er besejret og dræbt.

Misopfattelse af det græske Sind

Naar Mr. Woolf siger, at hvis man gaar fra den bedste kristne Forfatter til en græsk Forfatter, saa er det, ligesom man gaar fra en prægtig udsmykket Slotshal med en død Rotte stinkende midt i Salen og ud i den friske Luft — ja, saa afslører han, at han ikke er trængt videre ind i græsk Litteratur. Hvis nogen kan læse Odysseen (som han nævner) og den paastaet triumferende Pindar (som han ikke nævner) uden at se den dybe Melankoli, der ligger dybest hos begge Forfattere, saa maa vi opgive ham som Kritiker. Det græske Sind beherskedes af »Skæbnen«. Selve den græske Arkitektur var henrivende, men den var en Kasse, lukket og med et laaset Tag over sig. »Forfærdelig er Døden«, sagde Aristoteles i sin rationalistiske Stemning, »telos gar, for den betyder Enden«. Og det græske Udtryk for »Fuldkommenhed« var netop »Fuldendthed«. Jøden og den Kristne var og er derimod altid behersket af Kaldsbevidstheden. »Videre! Større! Bedre!« Som Pius XI bestandig sagde: »Altid mere! altid bedre!« *Kristne* er de højtstræbende og himmelvendte Spir.

Ingen Lykke uden Synds- erkendelse

Muligvis Mr. Woolf vil slutte med en højt aandelig Vision af Lykken. Foreløbig ser han paa Demokratiet som noget, der frembringer en almen »standardiseret Lykke« for Millioner Mennesker flere end dem, der har kendt nogen som helst Lykke.

Han betragter det som Lykke, fordi alle kan gaa i Biografen, høre Radio, forsømme Søndagen, bruge Læbestift og se ned paa konventionelle Hensyn. Vi er enige med ham om Tendensen til Standardisering, men absolut ikke om Lykken. Jeg tør vædde paa, at der var mere Munterhed i Middelalderen end nu, ligesom der i vore Dage er mere Munterhed i Karmelitterklostre end i 99 pCt. af alle Dagligstuer. Han forveksler Fornøjelse med Lykke. Vi gør intet Skridt imod Lykken, før vi for det første har »Synsfølelse« og dernæst Viden om, at Synden kan tilgives og bliver tilgivet. Hans eget bedske, gnavne og plagede Ansigt giver ikke Indtryk af, at han er naaet langt hen imod at være »lykkelig« eller blot »veltilfreds« her i Livet. Jeg vil ikke fremhæve det Selvmord, der gjorde Ende paa hans straalende, haabforladte Hustru, som ikke kunde udholde det Chock, som denne Krig var for de materialistiske Optimister, eller paa Rosalind Murrays ældste Søns Selvmord. Han var jo for gammel til at blive Katolik saaledes som hendes yngste Søn eller saaledes som hun selv, der mirakuløst blev reddet ind i en katolsk Lykke (læs igen »The good Pagan's Failure«).

Maatte vi i disse sidste Uger af Fasten klarere se, ærligere indrømme og ydmygere begræde vore Synder og forundes ikke blot Lykke, men Glæde (som er langt dybere) i Forvisningen om, at Synderne kan tilgives og bliver mere end tilgivet, og at vi som Kristne blot skal tage vor Arv i Besiddelse, vor Arv af Frihed, Fred, Virksomhed og Liv.

C. C. Martindale S. J.

I nær Fremtid

vil De her i Bladet kunne læse et Par underholdende Artikler af Monsignore *Olrik* om Pastor *Knapen*, Hollænderen, der blev Sjælesørger for Polakkerne i Danmark i Tiden forud for den første Verdenskrig.

Elisabethforeningen

(fortsat fra Side 215)

Plejebørn hos Cistercienserinderne i Allerslev

for en meget ringe Betaling. Og det er stadig utroligt saa lidt, der kræves til Gengæld for Børnenes Underhold.

Vi vil derfor gerne mindes al den Kærlighed, Søstrene i de forskellige Ordenssamfund Landet over har vist Foreningens Børn. De har været Mødre for de moderløse. De har ofte bragt store personlige Ofre, for at Børnene i enhver Henseende kunde trives. Børneopdragelse er jo først og fremmest en overnaturlig Opgave. Derfor maa man tillægge det den største Betydning, naar man ser paa Foreningens Indsats gennem de mange Aar, at den har kunnet overgive sine Myndlinge til Brødres og Søstres godhedsfulde Omsorg.

Elisabethforeningen har som »Adoptivbørn« for Tiden 8 Piger og 11 Drengene.

C. B.

Teologi og Mystik

I Teologisk Samfund, en Forening for teologiske Studenter, hvor Prof. Skydsgaard er Formand, har Pater Roos holdt et Foredrag om Teologi og Mystik. C. 35 unge Teologer fulgte det vanskelige Emne, der, som Dr. Skydsgaard sagde til Tak, vidnede om stort Kendskab, dyb Inderlighed og redelig Omtanke. Pater Roos forklarede, hvad Katolikker forstaar ved Teologi og My-

stik og belyste derudfra deres Forhold til hinanden. De er ikke Mod-sætninger (Rationalisme overfor det udsigelige, som nogen vil mene); det ses ogsaa deraf, at de største Mystikere ofte var store Teologer og omvendt; de er ikke engang to Sider af det religiøse Liv (dets Forhold til Personligheden og til Omverdenen) — men er ligefrem Trin, *Stadier* paa Vejen fra Troen, som er Begyndelsen af det overnaturlige Liv, til Fuldendelsen, visio beatifica, den salige Beskuelse i Himmelen. Mellem disse kommer først Teologien — især den *spekulative*, som stykkevis lærer os om Guds Rige — derefter den ved Bøn, Bod og indre Liv *tilegnede* Fortrolighed med Guds Verden — og til Slut den *indgydte* Mystik, som er overnaturlig, ikke blot i Genstanden, men ogsaa i Tilblivelsesmaaden: Det skjulte Naadeliv i os bliver os bekendt *ved Guds Indgreb*. Denne Tilstand behøver ikke nødvendigvis at ledsages af Visioner og Mirakler, som ofte anses for Kendetegn paa sand Mystik. Med et Billede: Troen viser os Guds Væsen gennem et Slør, som Teologien løfter noget af og Mystikken endnu mere. Helt kan det aldrig drages bort her paa Jorden, saa der stadig bliver tilbage Mystikkens store Smerte: Længslen efter Gud.

Efter Foredraget, der overværedes af Biskoppen, var der en længe Diskussion, hvor Pater Roos fik Lejlighed til at forklare flere Enkeltheder for de interesserede unge. M. R.

Pauluskredsen

udsender i Løbet af kort Tid til sine Subskribenter

Pater, Dr. phil. A. Otto's
Foredrag om det katolske Stof
i de gængse Historiebøger

Tegn Subskription Kr. 3,00 pr.
Halvaar, Frederikssundsvej 225

Sølvpapir

Kapsler

brugte Frimærker

til Sankt Antoni Kirkefond Frederikssundsvej 225, Brh. Afhentes gerne efter Aftale. — Telf. Bella 1700.

Liturgisk Kalender

April.

4. S. 4. Søndag i Fasten, „Læta-
(violet re“ (247); 2. Bøn: St. Isi-
cl. rosa) dor (872).*)

5. M. Feria (252); 2. Bøn: St.
(violet) Vincents Ferrerius (873). —
Eller:

(hvid) St. Vincents Ferrerius
(873); 2. Feria (252); sid-
ste Evangelium: (255).

6. Ti. Feria (257); 2. og 3. Bøn
(violet) som Askeonsdag (122).

7. O. Feria (262); 2. og 3. Bøn
(violet) som Askeonsdag (122).

8. T. Feria (270); 2. og 3. Bøn
(violet) som Askeonsdag (122).

9. F. Feria (274); 2. og 3. Bøn
(violet) som Askeonsdag (122).

10. L. Feria (281); 2. og 3. Bøn
(violet) som Askeonsdag (122).

11. S.***) Passions søndag. — „Judi-
(violet) ca“.

*) Naar ingen Præfation er angivet, læses hver Dag — ogsaa i Festerne Messer — Fastens Præfation (516).

**) Passions søndag, den 11. April, begynder Tiden for Opfyldelse af Kirkens Bud om Paaskekommunionen.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.
Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Th. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Vore Spejdere

»Drengesteger«

I Absalon havde i Aar, som en naturlig Følge af det voksende Antal Spejdere og Ulve, slaaet deres Troppesfest en hel Del større op end i tidligere Aar, og — lad det være sagt med det samme — Springet lykkedes. Der var fuldt Hus i »Karnappen« Fredagen den 5. Marts, og Aftenens økonomiske Udbytte har forhaabentlig svaret dertil. Der indledtes med Spejderunderholdning iblandt Optræden af Koncertsanger Eddie Russel, og man var glade for begge Dele. Hvis jeg maa fremkomme med en lille Anke, saa blot det, at der var for længe mellem Numrene.

Det er jo en gylden Regel, at al Underholdning vinder ved at blive fremført hurtigt og fikst. Naa, maaske var der en Bagtanke med det, for den nydelige Tombola lukrerede i hvert Tilfælde af Pauserne, og saa er jo meget vundet. Til Gengæld var der ingen Pauser Resten af Aftenen. Der havde Troppen tværtimod — ved Arrangement af en Konkurrence i engelsk Vals og andre fikse Paafund — forstaaet at gøre Aftenen morsom, og det skal nok lønne sig, naar I Absalon igen kalder til Fest. AS.

Fastelavnstest i Aarhus

Søndag d. 8. Marts holdt K. U. K., Aarhus, sin Fastelavnstest. Foruden hele Menigheden var Ungdomsklubberne i Horsens, Randers og Silkeborg inviteret, men Silkeborg kunde desværre ikke komme, da Togtiderne ikke passede. Derimod var Horsens og Randers saa heldige at have gode Forbindelser, og Resultatet var ogsaa, at de mødte mandstærkt op, for hvem vil ikke til Aarhus, naar K. U. K. kalder?

Og det blev en stor Fest i enhver Henseende, lige fra Middagen, hvor vi blev indkvarteret hos K. U. K.'erne privat, til selve Festen om Aftenen, der kulminerede med Tøndeslagning for baade det »svage« og det mere »stærke« Køn. Der faldt mange haarde Slag (men vi havde jo ogsaa samlet Kræfter hele Dagen), og tilsidst maatte Tønden, der efterhaanden var blevet til Generatorbrænde, give efter. Kattedronningen og Kattedronningen blev derefter under Udfoldelse af store

Ceremonier kronet til henholdsvis »Fastelavn og Fasteline«, og de blev baaret i »Guldstol« rundt i den festligt pyntede Sal til Musikledsagelse, og under stor Hyldest fra Publikums Side. —

Oven paa disse Anstrengelser, ikke mindst for »Bærerne af de kongelige Byrder«, fulgte en morsom Sketch, udført af Horsens Ungdomsforening, der høstede stærkt Bifald. Saa fulgte »staaende Kaffe-bord«, — og sikke en Trængsel der blev om »Bufetten«, hvor man, mod at aflevere sit »Kaffemærke«, fik sin Ration udleveret.

Endnu en Sketch fulgte, udført af de samme Optrædende som før, og Aftenens Overraskelse fulgte nu i Form af dejlige Pølser. Stemningen var nu efterhaanden blevet høj — og Klokken mange — men »altting faar jo en Ende« og denne dejlige Aften ogsaa, og vi udenbys Gæster maatte desværre tage Afsked, da Togene, der for een Gangs Skyld var præcise, ikke ventede paa os. —

Kronjyden.

BOGHYLDEN

	Kr.
d'Athayde, Tristan: Fragments de Sociologie Chrétienne. Introduction de Jean Durlau	3.15
Berdiaeff, Nicolas: Problème du communisme	3.15
Biot, Goedseels, Mersch: Intelligence et conduite de l'amour	3.00
Briefs: Le prolétariat industriel. Traduit de l'Allemand. Préface de Jacques Maritain	3.25
Haessle, Johs.: Le travail. Traduit de l'Allemand	6.30
Montessori, Maria: L'enfant. Traduit de l'Italien	4.20
Montessori, Maria: Les étapes de l'éducation	0.90
Renard, Cayeux etc.: Anticipations corporatives	4.25
Vialatoux, Joseph: Morale et politique	3.15
Vialatoux: Philosophie économique. Etudes critiques sur le naturalisme	4.90

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

VALD. FOERSON

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

BØGER ≈

Salmonsens Leksikon-Tidsskrift

Salmonsens Leksikon-Tidsskrift har afsluttet sin anden Aargang — 12. Hefte, der bl. a. indeholder et samlet Register for begge Aargange, kommer lidt senere — og udsender tredje Aargangs 1. Hefte. De forløbne to Aargange har bragt et Utal af aktuelle og orienterende Artikler, Biografier o. l. af varig Interesse og i leksikalsk Format, kort og koncist. En særlig Interesse knytter sig dog til Tidsskriftets nøgterne og objektive Oplysninger om Krigen, dens Gang og dens Mænd. For enhver Ejer af et Leksikon er S. L.-T. et uundværligt Supplement, men ogsaa som Tidsskrift betragtet har det sin store Værdi. Man fristes faktisk til at sige, at »hvad S. L.-T. ikke ved, er ikke værd at vide!« J. B.

Gods Bøger efterlyses

Med Beundring har jeg læst Pater Jan Ballins Artikel i sidste Nummer angaaende katolsk Litteratur. Et Menighedsbibliotek med 1000 Bind foruden Præstegaardens 3300 Bind for Esbjerg Sogns 200 Katolikker! Det er imponerende. Saadan er det desværre ikke alle Steder. Sankt Mariæ Sogn med sine 500 Katolikker ejer ikke en eneste Bog til Udlaan. Præsternes private Bibliotek er saare beskedent. Et Menighedsbibliotek er i højeste Grad paakrævet, da der ret ofte baade fra katolsk og ikke-katolsk Side kommer Forespørgsler om oplysende katolsk Litteratur. Men det er svært at begynde paa et saadant Foretagende ved en ny Kirke, hvor der stadig trænges til Penge baade til det ene og til det andet. Var det derfor ikke en god Idé, om Læsere af Ugebladet, der har katolske Bøger, som de ikke har Brug for, staaende paa deres Reol, vilde overlade dem til os? Maaske har De faaet en eller anden Bog, som De allerede havde i Forvejen, eller der findes i Deres Bibliotek katolske Bøger af underholdende Art, som De kun læser en Gang, og som De gerne vil forære bort. Send dem i saa Tilfælde til Sankt Mariæ Kirke, Jens Jessensvej 7, Frederiksberg. Der vil de være til stor Nytte. De kan ogsaa ringe til Damsø 5335 (bedst 9—10 og 17—18). Saa vil Bøgerne blive hentet. Det, vi navnlig har Brug for, er den nyere danske katolske Litteratur, f. Eks. Pauluskredsens Skrifter, Bøger af Johannes Jørgensen, Peter Schindler, H. Messerschmidt, Hugh Benson, A. Lutz m. fl.

Hvis nogen vil støtte Oprettelsen af Menighedsbiblioteket med et Pengebidrag, kan dette indbetales paa Kirkens Postkonto Nr. 32442. Paa Forhaand Tak til alle, der læser dette med velvillig Interesse. Bernh. Hake.

A. K. U. Odense

Fredag den 26. Februar afholdt Albani Klubs Ungdom Generalforsamling. Aftenen indledtes med, at Formanden *Max Hansen* holdt en lille Tale, hvori han gav en kort Beretning om det sidste Aar, han havde været Formand.

Til Slut udtalte han Ønsket om ikke at blive genvalgt, da han nu var gift, og som Følge deraf hellere vilde overlade Posten til en anden. Derefter rejste Lærer *Hafstrøm* sig og takkede den gamle Bestyrelse for dens Arbejde. En særlig Tak fik Kassereren *Eva Lørstev* og Sekretæren *Ellen Spetzler* for det store Arbejde, de havde gjort for Ungdommen. Med Henblik paa Valget viste han os Nødvendigheden af, at Loven blev ændret saaledes, at ogsaa Kvinderne fik Valgret til alle Poster, da Mændene havde været saa »letsindige« at gifte sig. Da denne Lov var vedtaget, opfordrede han Foreningen til at møde talrigt hver Gang og især, naar der blev indbudt en fremmed fra Byen til at holde Foredrag. Desuden mindede han os om, at Studiekredsene heller ikke burde forsømmes, da man netop der kunde lære mere om vor Religion. Taleren sluttede med en kraftig Opfordring til os alle om at tage aktiv Del i Ungdomsarbejdet, fordi Kirken venter det, da det er katolsk Aktion.

Derpaa oplæste Kassereren Aarsregnskabet, hvorved det viste sig, at Kassen havde haft Underskud ved Udgifter til Gymnastikklubben. Det blev derfor besluttet, at den skulde have sin egen Kasse. Herefter fandt Valget Sted. Formand blev *Erik Rasmussen*, Næstformand *Helene Bugzynska*, Kasserer *Inga Weitzmann* og Sekretær *Michael Halatyn*. M. H.

Fastepredikener i Kbhvn

St. Ansgar Kirke. Hver Fredag Kl. 19,30 Pastor Thorbjørn Møller: »Jesu Kristi Korsvej«.

Sakramentskirken. Hver Søndag Kl. 17 Pastor Knud Balin.

St. Mariæ Kirke. Hver Torsdag Kl. 20 Korsvejsandagt med Prædiken af Pater K. Pauli S. J.: »Messiebogens særlige Messer til Ære for Kristi Lidelse«. Hver Søndag Kl. 18 Pater Rob. Groteclaes S. J.: »Kristi Lidelse, vor Trøst og Styrke«.

St. Antoni Kirke. Hver Fredag Kl. 20 Pater Rob. Groteclaes S. J.: »Kristi Lidelse, vor Trøst og Styrke«.

St. Andreas Kirke. Hver Søndag Kl. 17 Pater Jos Wolfisberg S. J.

St. Therese Kirke. Hver Søndag Kl. 19 Pater C. C. Martindale S. J. (paa Engelsk): »Kristus i den moderne Verden«.

Kristus i den moderne Verden

Hver Søndag i Fasten Kl. 19 holder Fr. C. C. Martindale S. J. Prædiken paa Engelsk i St. Therese Kirke, Bernstorffsvej 54, Hellerup. (Sporvogn: Linie 15, Stoppested: Hyrdevej).

April 4.:

Kristus og det menneskelige Samfund.

»Dersom I kun elsker dem, der elsker Eder... gør ikke ogsaa Hendingerne det?« (Matth. 5,47).

April 11.:

Kristus og Rigdommen.

»Hvor din Skat er, dér vil ogsaa dit Hjerte være« (Matth. 6,21).

April 18.:

Kristus og Lidelsen.

»Lær af mig... og I skal finde Hvile for Eders Sjæle« (Matth. 11,29).

MATINÉE

til Fordel for
Sct. Vincentssøstrene, Helsingør
Søndag den 4. April Kl. 15,30
Stenogade 4, V.

Program:

Introduction: Pater C. C. Martindale.

Récitatrice *Mlle Marthe Husson*

Hofpianistinde *Johanne Stockmarr*

Bach: Toccata, Fuga D. mol

Mozart: Sonate, Es dur

Kongelig Skuespillerinde *Bodil Ipsen*

Oplæsning

Axel Juel: Kongeeventyr;

H. C. Andersen: Thepotten

Koncertsangerinde *Helga Weeke*

Heise: Romancer

C. C. Martindale: Crêpuscule

du Cœur.

Billetter à 5, 3 og 2 Kr. faas hos Portneren, Stenogade 4., Katolsk Boghandel: Stenogade 3, St. Ansgars Forlag: Bredgade 67, K, Pater C. C. Martindale, Assumptionsklosteret, Bernstorffsvej 54, Hellerup.

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfgade 34-36
Tlf. 778 - 728

BULER

Du sukker, min Dreng! Kirken, som du er vokset op i, irriterer dig! Du har gaaet og hørt paa gudløse Indvendinger mod den saa længe, at de har slaaet Rod. Nu vil du altsaa udenfor. Bøger, Aviser og Kammerater er Mestres for denne Bestemmelse hos dig. Nu er du blevet et voksent Menneske, og nu vil du gøre, som du har Lyst til — ikke som Kirken siger, det er gavnligest for din Sjæl. *Sjæl*, vrænger du. Du er syg af disse evige Ord om alt, hvad der ligger uden for den haandfaste, praktiske Hverdag. *Sjæl, Sjæl, Sjæl!* Man har først og fremmest et Legeme, føler du, og det stiller sine Krav! De andre omkring dig — bortset fra dine katolske Kammerater, som du helst undgaar i din nuværende Stemning — de andre plager sig ikke med alle disse Former for Selvovervindelse, som du er vokset op i. De plukker Blomsterne ved Vejen, hvor de staar. De skaffer sig maa-ske en Plads i Solen uden smaalige Hensyn til Midlerne. De spekulerer ikke saa nøje paa, hvad det fører til altsammen engang i den taagede Fremtid, for de lever i Nuet, og *det er Ungdommens Natur at leve i Nuet*, fortæller du mig edder-spændt, parat til at høre mig komme med snusfornuftige Indvendinger. For jeg er jo tredive Aar ældre end du og maa altsaa henregnes til de sure og gamle, ikke sandt — dem, der har glemt, hvad det var at være ung?

Nej, jeg husker! Jeg husker bl. a., hvordan de samme Storme huserede i mig omkring den samme Alder. Men jeg husker ogsaa, hvordan jeg opdagede til min pinlige

Overraskelse, at Tilværelsen var som en Blikspand — du tilgiver mine upoetiske Sprogbilleder. Slog man en Bule *ind* i Spanden et Sted, bulede den uvægerligt ligesaa meget ud andre Steder. Der blev ved at være lige meget Blik, ligegyldigt hvor galt man bulede den. Og til syvende og sidst *har* man mere Fornøjelse af en Spand uden Buler end en havareret og mishandlet.

De Forsyndelser, man begik, du — aah, de blev uvægerligt efterfulgt af Nemesis, selvom man ikke straks gennemskuede den. Nemesis havde saa mange Skikkelser: den viste sig som Livslede — som Utryghed overfor Fremtiden — som en Kynisme overfor Omgivelserne, der slog tilbage mod En selv (hvor føler man sig tom og øde indvendig den Dag, man opdager, at man er holdt op med at interessere sig for andres Ve og Vel end sit eget!) Som en sygelig Kritiklyst. Man fik en Troldsplint i Øjet og kunde kun opdage de daarlige og latterlige Sider hos andre. Som en Hensygnen af Arbejdskraften. Som en Hunger efter stadig nye Oplevelser og dog en evig Utilfredsstillelse.

En Dag, du, begynder man at rette Bulerne ud igen, fordi man opdager, at det klæder Spanden bedst. Men man opdager, at det tager meget længere Tid end at fremskaffe dem. Derfor, min Dreng, — bare du ikke skal naa at faa slaaet for mange Buler i Blikspanden, inden det gaar op for dig, hvor ørkesløst det er!

Din hengivne

Onkel Peter.

Pas paa!

Pennevenne-Klubben maa ikke blive ensidig

Pennevenne-Klubben er ved at glide ind i et lidt ensidigt Spor — det var ikke Meningen. De Breve, vi faar fra Læsere, som gerne gennem Katolsk Pennevenne-Klub vil i Kontakt med andre Katolikker, ligner i de seneste Numre af Ugebladet hinanden lidt for meget, antagelig fordi de alle sammen er skrevet med tidligere offentliggjorte Breve som Mønster.

Lad os understrege endnu engang, at Pennevenne-Klubben er et Forctagende, beregnet til at være til Gavn for *katolske Læsere i alle Aldre og de forskellige Erhverv*. Og hvis De har Lyst til ad denne Vej at udveksle Tanker og fælles Interesser med en Trosfælle, saa lad Dem endelig ikke paavirke af de Breves Ordlyd, De ser offentliggjort i Bladet. Skriv og fortæl os saa fyldigt som muligt om Dem selv, Deres Alder, Uddannelse, Erhverv og Interesser, og iøvrigt ogsaa gerne om Deres Erfaringer, eventuelle Rejser etc. At vi ikke offentliggør Brevet i dets fulde Længde, er af Hensyn til Pladsen i Spalterne. Men jo fyldigere Brevet er, des bedre er vi i Stand til at gøre et godt Uddrag af det og finde en Penneven, som efter Deres Brev at dømme kan korrespondere med Dem til gensidig Glæde og Udbytte.

Gennem Katolsk Pennevenne-Klub har allerede langt over et halvt Hundrede danske og flere udenlandske Læsere af Katolsk Ugeblad iværksat Korrespondance med en Trosfælle og er derigennem blevet hjulpet til en vis Grad ud af den Isolation, man let kan komme til at føle som Katolik i et ikke-katolsk Land.

Naar De skriver til os for at blive sat i Forbindelse med en Penneven, maa De vedlægge 30 Øre i Porto. Underskriv med tydeligt Navn og Adresse til Redaktionens

Underretning og indsend Brevet i Konvolut, mærket »Pennevenner« til Katolsk Ugeblad, Nørrebrogade 27 C, København N.

Gør Deres Brev til os personligt. Det aabner langt flere Muligheder for et virkeligt Udbytte.

Spørgeskasse

Den berygtede Jesuiter-Ed

I Ugebladet var fornylig gengivet en uhyrlig Mundfuld, som Pastor Vilh. Beck i sin Tid skrev i »Indre Missions Tidende«. Det var en Gengivelse af »Jesuitternes Ed«, saadan som man øjensynlig dengang i indre-missionske Kredse forestillede sig den, og gik ud paa, hvordan Jesuitterne ved Tiltrædelsen af deres Gerning lovede de grufuldeste Misgerninger for Troens Skyld. Jeg gaar imidlertid ud fra, at Jesuitter, selvom de ikke gaar slet saa morderisk til Værks, aflægger en eller anden Ed, inden de træder ud i praktisk Arbejde, og jeg vilde være Redaktionen taknemlig for at høre, hvordan denne Ed lyder, hvis det er tilladt at offentliggøre den.

Protestant.

Det er vist rigtigst først at komme med nogle historiske Oplysninger om den »uhyrlige Mundfuld«. I England gav i Aaret 1678 T. Oates' falske Beskyldninger Stødet til en fem Aars blodige Forfølgelse af Katolikkerne. 1679 blev otte Jesuitter henrettet og tretten døde i Fængslet. Mod denne Baggrund bør man se det følgende. I 1680 udgav Falskneren Rob. Ware en af ham selv opdigtet Ed med Titlen »The papist's oath«. I dette Makværk tilskrives Paven al Magt over hæretiske Fyrster; det benægtes, at Undersaatterne skylder dem Troskab; og der loves, at man med alle Midler vil arbejde for Pavens Herredømme. Dette er nu Oprindelsen til den store »Mundfuld« eller til »Jesuitternes Ed«.

I længere Tid synes »Eden« saa at have været glemt, indtil det franske Blad »Témoignage« i 1891 mindede om den. Da gik den som en Løbeild gennem den tyske Presse, der dengang trængte til Argumenter mod Jesuiterordenen. Ved Lov var den nemlig i Kulturkampstiden blevet udvist af det tyske Rige. Skønt »Eden« straks baade fra katolsk og protestantisk Side blev brændemærket som Bagvaskelse, dukkede den i den følgende Tid med Aars Mellemrum stadig op paa ny: 1901 i England, 1903 i Sachsen o. s. v. 1912 blev den præsenteret for Nor-

dens Avislæsere og 1925 benyttede Thit Jensen »Eden« som Krydderi i sin Roman »Aphrodite fra Fuur«.

Lad os nu forlade Fantasiens Verden og opsøge Virkeligheden. Hvilke Eder aflægges Jesuitterne faktisk? Ved deres Indtrædelse i Ordenen lover de som alle andre Ordensfolk: Fattigdom, Kyskhed og Lydighed. Før Præstevielsen aflægges Jesuitterne den af Pius X foreskrevne edelige katolske Trosbekendelse samt »Antimodernisteden«, ligesom alle andre katolske Præster i hele Verden gør. Ved Overtagelse af Sjælesorg eller andet praktisk Arbejde indenfor Kirkens Rammer forlanges *ikke* nogen ny edelig Erklæring.

I selve Ordenssamfundets Administration findes følgende to Tilfælde: *Ordensgeneralens Raadgiver* forpligter sig edeligt til at underrette Ordenens lovgivende Forsamling, hvis Ordensgeneralen af en eller anden Grund ikke længere er skikket til at beklæde sit Embede, og *Professorerne i Teologi og Filosofi*, der skal eksaminere de yngre Ordensmedlemmer, forpligter sig til at bedømme de unge Jesuitters videnskabelige Kvalifikationer i nøje Overensstemmelse med de af Ordenen herom opstillede Krav. Hvad man ellers siger om »Jesuitternes Ed«, er det pure Opspind. F. K.

Academicum Catholicum

AARHUS

Fredag d. 9. April Kl. 20.

Studiekredsmøde i Præstegaarden. Emne: Karl Adam: »Das Wesen des Katholizismus«. Leder Pater C. Lønskov S. J.

KØBENHAVN

Onsdag d. 14. April Kl. 20 pr.

Studiekredsmøde i Bredgade 67 A. I: Emne: »Filosofiens Grundelementer«. Leder Pater H. Roos S. J. — II: Emne: »Omstridte Kapitler i Kirkens Historie«. Leder: Pater A. Otto S. J.

Næste Gang: den 28. April.

Søndag d. 4. April Kl. 9,30.

Akademikermesse i Klosterkirken paa Jagtvejen. Efter Messen kan man spise sin medbragte Mad hos St. Lioba Søstrene. Kaffe kan faas, men Sukker maa medbringes. Efter Morgenmaaltidet bliver der en Cykeltur. — Madpakke medbringes.

Onsdag d. 7. April Kl. 19,30.

Ordinært Møde i Bredgade 67 A. Redaktør H. Bølling taler om »Katholicismen og det nationale«.

Onsdag d. 21. April—Lørdag d. 24. April.

Exercitier for mandlige studerende i Klosteret paa Jagtvejen under Ledelse af Pastor H. Messerschmidt. Deltagertallet er begrænset.

Indtegning sker hos Max Reiter, Borups Allé 251 A, Kbh. NV. — Telf. Taga 5129 y.

Prisen paa Deltagelse Kr. 10.

Linklædet i Turin

Foredraget holdes af Monsignore I. Olrik og alle har Adgang. Billetter à 50 Øre sælges i Katolsk Boghandel, Stenosgade, hos Portneren, Stenosgade 4, og i St. Ansgars Boghandel.

De Billetter, der ikke er blevet afsat, og som private har været op behjælpelige med at forsøge paa at sælge, bedes venligst tilsendt *Port-*

neren i Stenosgade inden Fredag Aften.

St. Dominikus' 3. Orden

Onsd. 14. April Kl. 20 Møde. Torsd. 29. April Kl. 20 Møde under Ledelse af Pater Zoetmulder O. P.

Pensionist

ønsker moderne 2½ Værelses Lejlighed senest 1. Juni helst i Sankt Mariæ Sogn.

Billet mrkt. 1645 modtager Ugebladets Annonceekspedition, Klosterstræde 23.

Dygtig ung Pige

kan faa god Plads som Ene-pige 1. Maj.

Fru Overlæge Søndergaard, Køgevej 5, Næstved, Tlf. Næstved 1239.

St. Ansgars Kirke

Sønd. 28. Marts Kl. 19½. Aabent Hus for Sognets unge Mænd hos Pastor Geertz-Hansen. Fred. 2. April efter 8 Messen udstilles Alterets Sakramente til Tilbedelse indtil Andagten Kl. 19½. Efter Andagten: Familieaften i Lokalerne, Bredgade 67 A. Dr. phil. Pater A. Otto: »Træk af den danske Reformations Historie«. Derefter fælles Kaffebrød og musikalsk Underholdning. Bill. à 50 Øre faas i St. Ansgars Boghandel og paa Kirkekontoret. Søndag 4. April Kl. 8 reciteret Messe m. Fælleskommunion.

Sakramentskirken

Søndag 4. April Kl. 17 Fasteprædiken. Mand. 5. April Kl. 20 Menighedsmøde. Hans Excellence Biskop Suhr fortæller om *Klosterliv*. Bill. à 75 Øre. Torsd. 8. April Kl. 20 Birgittaforeningen.

Jesu Hjerte Kirke

Fred. 2. Apr. Kl. 6 Sonekommunion. Kl. 19,30 Andagt. Sønd. 4. Apr. Kl. 8,30 Fælleskommunion for Mændenes Kongr. Kl. 9,30 Reciteret Messe. Kl. 18 Fasteprædiken. Mand. 5. Apr. Kl. 20 unge Mænds Kongr. Tirsd. 6. Apr. Kl. 16,30 og 20 Immaculatakongr. Torsd. 11. Apr. Kl. 20 Korsvejsandagt m. Delt. af Mændenes Kongr.

St. Antoni Kirke

Fred. 2. og 9. Apr. Kl. 20 Fasteprædiken. Sønd. 4. Apr. Kl. 8 Børnenes Fælleskommunion. Kl. 9,30 Kapelindvielse i Søborg (Vandtaarnsvej 7—9). Tirsd. 6. Apr. Kl. 20 Ungdomsmøde.

St. Andreas Kirke

Sønd. 4. Apr. Kl. 17 Fasteprædiken. Tirsd. 6. Apr. K. U. K.

St. Mariæ Kirke

Fredag 2. April Kl. 16,30 Tilbedelse. Eukaristisk Forening. Kl. 19,30 Fasteandagt med Prædiken. Derefter Ungdomsmøde. Foredrag af Forfatteren, Pastor P. Schind-

ler: »Fra Østerland«. Stiftende Generalforsamling. Oprettelse af K. U. K., Frederiksberg. Beretning, Regnskab, Konstitution af Bestyrelse, Godkendelse af Love. Det er af Vigtighed, at alle giver Møde den Aften. Søndag 4. April Kl. 8 Børnemesse med Prædiken og Børnenes Fælleskommunion. Kl. 17 Korsvejsandagt. Fredag 16. April Foredrag af Pastor B. Hake. Fra næste Uge vil Meddelelser om Sognets Ungdoms Møder være at finde under »Katolsk Ungdoms Klub«.

Aarhus

Søndag den 4. April:

Kl. 7 og 8: Stille Messe.
Kl. 9: Trosbekræftelsesfest for de 14-aarige.
Kl. 10,15: Sangmesse med Præd.
Kl. 17: Andagt eller Fasteprædiken.

Fasteprædiken holdes regulært om Onsdagen Kl. 20. Saalænge de øjeblikkelige Forhold vedvarer, holdes dog om Onsdagen kun Korsvejsandagt; Fasteprædiken holdes saa kommende Søndag Kl. 17.

Emnet for Fasteprædiken Onsdag den 7. April (eventuel Søndag den 11. April): Isaias, den nye Pagts Evangelist, 5: »Som et Lam er stumt overfor den, der klipper det, saaledes aabnede han ikke sin Mund«. Is. 61,1. — Kristus vor Forløser.

Aarhus Opland

Søndag den 4. April:

Pindstrup:
Kl. 10.
Odder:
Kl. 9: Skriftemaal, Kl. 9,30: Trosbekræftelsesfest for de 14-aarige.

Søndag den 11. April:

Grenaa.
(Afholdshotellet): Kl. 10.
Odder:
Ingen Gudstjeneste.

Pædagogforbundet

Retræte paa Rygaard for mandlige og kvindelige Pædagoger Tirsdag 3. til Søndag 8. August. (Sidste Dag: frit Samvær). Pris for Deltagelse 20 Kr. Tilmeldelser til Rygaard.

Bredgade 67 . Palæ 4777

Pater Ottos Foredrag

Torsdag d. 25. Marts om »Katolsk Stof i de gængse Historiebøger« faas om kort Tid i Bogform.

Angaaende »Dansk Samling«

Ved De, at denne nye politiske Bevægelse i Danmark har hentet sine Impulser fra Salazars Regering i Portugal, hvis Retningslinier i det store og hele er anlagt efter de to berømmelige pavelige Rundskrivelser *Rerum novarum* og *Quadragesimo anno*. Udgivet samlet i: *Pavestolen og Arbejderspørgsmålet* (Kr. 2,75).

Udenlandske Bøger

Raab, Das Kathedismusproblem in der katholischen Kirche	10.00
Scheeben, Natur und Gnade (Bind I) Shirting	20.35
Scheeben, Die Mysterien des Christentums (Bind II) Sh.	26.50
Schultz, Biblisches Lesebuch	10.00
Soiron, Die Bergpredigt Jesu, Shirting	18.10
Stehle, Katechismus der Werktagshelligkeit	2.85
Soiron, Heilige Theologie ...	4.55

Forlang hos Deres Købmand

A. D. B. Bonevox i røde og blåa Daaser

A. D. B. Gulv-Renolin flydende Bonevox

Danmarks førende Mærke!

Resultatet af 80 Aars fagmæssig Erfaring

Enefabrikanter: **A. D. Burcharth & Søn** . Kolding
Lak-, Fernis- og Farvefabriker. Grdl. 1861

BRØDRENE DAHL A/S
Indsættningen
Telefon Central 6585

Rør og Fittings - Sanitet - Centralvarme
Armatur - Pumper - Værktøj - Metaller

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Benzon Alle Henvendelser bedes venligst rettet til **CENTRAL 1868**

En Æresoprejsning for Græsset

Naar vi i disse Tider trods alt er i saa godt Humør, er det, fordi vi oplevede saa mild en Vinter og saa tidligt et Foraar. Glæden over det gode, lyse Vejr skyldes ikke udelukkende økonomiske Faktorer. Vort Sind er i Pagt med Lyset, og vore Sanser vaagner i Solskinnets milde Varme. Og saa er Blomster noget, Mennesker aldrig bliver ked af, netop fordi Blomster er Lysets og Varmens yndige Børn. Ogsaa i Aar vil store og smaa Digtere skrive mere eller mindre udødelige Digte om Havens og Markens brogede Flora. Derimod er det sjældent, at der bliver sagt noget om Græsset. Og derfor har jeg besluttet at give det en Æresoprejsning.

Jeg ser helt bort fra den forøgede Salgsværdi, Græsset har opnaaet i de senere Aar, hvor endog Vejrabattens spredte Stilke blev høstet og bjerget som noget kostbart. Det drejer sig her om Græssets og da mest om Græsplænenes æstetiske Betydning. Hvad er en Park eller Villahave uden Græsplæne? Græsplænen er Grundtonen i Sirbuskenes og Blomsternes Symfoni. Staar Græsset ikke tæt, eller er

det for magert eller ikke ordentligt klippet, saa kommer Parkens Pragt ikke rigtigt til sin Ret. Det er da ogsaa en daarlig Gartner, der tror, at Græsplænen kan ligge hen og passe sig selv. Nej, den skal allerede tidligt paa Foraaret rives og gødes og tromles. Den skal senere hen luges og slaas. Der er ikke saa lidt Arbejde ved en Græsplæne, naar den skal være som den skal.

En Have med mange sjældne Træer og smukke Blomster, men med en forsømt Græsplæne, er noget mislykket noget.

Den er som et kostbart Maleri i ussel Ramme.

Den er som en Stue med fine Møbler, men med et slidt og snavset Gulv.

Den er som den Haiti-Neger, der gaar i Diplomatfrakke og høj Hat, men uden hverken Strømper eller Sko paa.

Den er som et Menneske, der kaster sig ud i al Slags Velgørenheds-Arbejde, men forsømmer sine daglige, standsmæssige Pligter.

Den er som en Kristen, der mener sig kaldet til mere end almindelig Fuldkommenhed, men

savner de mest elementære menneskelige Egenskaber.

Det ene som det andet er en ren og skær Fejltagelse.

Det er da ogsaa en alvorlig Sag med denne Græsplæne.

Og det er tilmed et uafledeligt og brydsomt Arbejde.

Der fortælles, at nogle Amerikanere havde opdaget de smukkeste Græsplæner i London. Trods deres af Teknikken forværvede Smag havde de ikke helt mistet Sansen for Græssets Betydning. De kom da og spurgte Englænderne, hvordan de bar sig ad med at faa saadanne flotte Plæner. De blev henvist til en af Byens fineste Gartnere. Og han sagde til Amerikanerne: De maa se at skaffe Dem rigtig godt og rent Frø. Saa skal De sørge for, at Jorden bliver grundigt pløjet og rensat for Rødder og Ukrudt. Naar saa Græsset kommer op, skal De gaa omkring og luge, og det skal De blive ved med Aar efter Aar. Naar De saa har gjort det i en 200 Aar, da vil De se, faar De nogenlunde gode Græsplæner. Og jeg siger: Kære Læser, gaa du hen og gør ligesaa!

S. W.

Horisonten rundt

St. Mikael Kapels Indvielse

Menigheden
forlader Kapellet
efter Indvielsen

Nogle faa Skridt fra det højeste Punkt indenfor Storkøbenhavn's Omraade finder man det nyeste Gudshus i Storbyen, blot en 3—400 m fra Linie 16's Endestation i Søborg. Til Kapellets Indvielse i Søndags var den gamle Gaard blevet pudset op og lyst helt festligt bag sine Flagstænger med Dannebrog og Paveflaget. Det lille Kapel, der kan rumme omkring 30 Personer, havde i Dagens store Anledning Besøg af ca. 50 Gæster, paa faa Undtagelser nær stedlige Katolikker. Blandt de udensogns bemærkedes Landsretssagfører Garth-Grüner, der har været behjælpelig ved Købet og Indretningen af Ejendommen.

Ved Indvielsesceremonierne og den paafølgende Højmesse var Sognepræsten, Pastor Knud Ballin assisteret af Pastor Diekmann, som i flere Aar har gjort et stort Arbejde i Søborg. I sin Prædiken, hvor Pastor Ballin fremhævede, at i Messen oplever det beskedne Kapel det samme Guds Under som den mægtige Domkirke, takkede han ogsaa de mange, der har bidraget til St. Mikael's Kapels Indretning, først og fremmest Hs. Excellence, Biskop Suhr, der klart har set, at

der venter Søborg en katolsk Fremtid.

Fremtiden lod sig iøvrigt tydeligt se paa Antallet af Børnene, der udgjorde næsten en Trediedel af hele Menigheden. Og det gode Sammenhold lod sig høre under Messesangen, hvis Kraft fik enkelte udensogns, der ikke kendte St. Antoni Sogns eksemplariske Traditioner, til at skamme sig paa deres Hjem-sogns Vegne.

Samtidig med Indvielsen er Muremester Nørgaard flyttet ind med sin Familie i den Lejlighed, der er knyttet til Kapellet. Hr. Nørgaard og de andre Medlemmer af Knud Lavards

Broderskab har ogsaa i Arbejdet paa det nye Kapel vist sig som deres Sogns altid villige, ivrige og duelige Medarbejdere.

Ved en lille Sammenkomst efter Messen blev der udtalt en berettiget Forventning om, at mange Katolikker nu vil tage Bolig i Søborg, efter at denne store, sundt beliggende Bydel nu har faaet sit længe ønskede Gudshus.

Meddelelse til Sognepræsterne

Vikariatet meddeler: Skærtorsdag begynder Pontifikalmessen med Oliernes Indvielse Kl. 9,30 af Hensyn til de Sognepræster, der bor fjernt.

Sankt Knuds Gilderne

Meddelelse til Sognepræsterne

Pastor Thorbjørn Møller beder os meddele, at han paa sin Rejse til Provinsen i Maj Maaned vil medbringe en meget smuk Serie Lysbilleder fra Peterskirken og samtidig fortælle om Kirkens Historie. Den rent underholdende Del af Aftenen vil bl. a. omfatte to Naturfilms. Pastor Møller medbringer selv sit Filmsapparat, men haaber paa, at han der, hvor man gerne vil se hans Lysbilleder, vil finde Lysbilledapparat (Glasplader 5×5 cm).

Alteret i St. Mikael's
Kapel i Søborg

Hvorfor vi blev Katolikker

For mere end een Konvertit førte Vejen til Rom over det katolske Udland. Dér fik de nemlig ved deres Møde med den levende katolske Kirke et andet Syn paa den, end man havde bibragt dem herhjemme paa Skolebænkene. Vi vil høre fra tre forskellige Konvertitter: en gammel Dame, der fatter sig meget kort, en Herre, der skildrer sine Oplevelser lidt mere udførligt og en cand. polyt., der ligesaa indgaaende som interessant beretter om sine religiøse Oplevelser.

Det var i Amerika

Jeg havde den store Lykke for 50 Aar siden i Amerika, at komme til at kende den katolske Kirke, og at blive optaget i den. Det var Katolikernes smukke Eksempel og deres Forbøn, Guds ufattelige Godhed og Barmhjerlighed, der drog mig til Kirken.

En 73-aarig.

Det første Møde med Kirken fandt Sted i Spanien og Italien

Mit første Møde med Kirken. Det fandt Sted i Spanien og Italien i 1927. Mit Indtryk af den — efter at have overværet Paaskehøjtidelighederne i Sevilla og hørt utallige Messer i ligesaa mange herlige, gamle Kirker — var 1) en Kirke, der med Petrus kan sige: »Vi og den Helligaand har bestemt — 2) Tilhængere, der indordner sig under Kirkens Autoritet — 3) en Kirke, der aldrig opløses og splittes i lokale Frimenigheder.

Men een Ting er at være klar over, at den katolske Kirke er god, noget helt andet at tro, den har ubetinget Ret. Og det troede jeg ikke.

Mit andet Møde med Kirken.

Der gik 8 Aar, i hvilke jeg med Interesse læste om den Kirke, jeg havde mødt, ligesom man læser om Lande og Byer, man har besøgt. I Aarhus, hvor jeg da boede, traf jeg en Præst, som med en aldrig svigtende Taalmodighed var mig til stor Hjælp ved at besvare Spørgsmaal. Han var mit andet Møde med Kirken, thi han viste mig den, som det

den er — en Mor, der med utrættelig Kærlighed søger at drage Mennesker til sig. Han oplyste mig om Kirken, dens Oprindelse, Organisation og Maal, saa jeg indsaa, at den katolske Kirke ikke blot er god, men ogsaa har Ret. Jeg havde opdaget Kirken, men var angst for, at Kirken skulde opdage mig. Konversion vilde jo medføre Brud med alt det tilvante, med Familie maaske og med mange Folkekirkevenner.

Mit tredje Møde med Kirken.

Der gik 7 Aar. Min Indstilling lukkede Folkekirken for mig. Jeg kunde jo ikke være med f. Eks. i Kollekten for 25. Søndag e. Trinitatis: »Vi takker dig, fordi du førte os ud af Pavedømmets Mørke« o. s. v. Jeg hørte katolske Messer, men jeg var hjemløs, uden Sakramenter, uden Kirke.

En Samtale med en dansk, katolsk Gejstlig var paa dette Tidspunkt mit 3. Møde med Kirken. Efter denne Samtale saa jeg alt paa en ganske ny Maade. Gud kaldte gennem sin Kirke. Al Frygt for Skriftemaal, Hierarkiets Magt, Brud med Venner og meget andet var borte. Jeg saa, at »ubi Petrus, ibi ecclesia« og vidste, at hvor den sande Kirke er, der er Gud.

To Maaneder senere blev jeg af min gode Ven — Præsten fra Aarhus — optaget i Kirken, og selv om mine Besværligheder i den Anledning ikke er forbi, er jeg dog glad, tilfreds og rolig over, at den Sag er i Orden.

Jørg. Christensen.

Det skete i Westfalen for 25 Aar siden

I Studietiden paa teknisk Højskole var der ikke Tid til at fordybe sig i religiøse Spørgsmaal. Jeg tænkte dog meget paa dem, og saa snart Eksamen var overstaaet (i 1914), begyndte jeg at søge Klarhed. Troen paa Gud — en personlig Gud — var meget stærk; det store Spørgsmaal for mig var: Hvem er Kristus? Gud eller Menneske? Gud og Menneske?

Jeg fik Arbejde i Oranienburg nær Berlin, kendte kun en liberal jødisk Familie i Grünwald, hos dem saa jeg for første Gang en Julekrybbe. — Læste Harnach »Wesen des Christenthums« — Deussen — Jatow Der ewig kommende Gott« — Nietzsche og Häckel samt Tidsskriftet »Die Tat«. Blev saa forflyttet (Paaske 1915) til et Kobberværk i Westfalen, kom der til at bo i Pensionat sammen med en Postassistent, der var Metodist og en ganske nybagt, katolsk Kommunelærerinde.

Ved det fælles Middagsmaaltid morede det Metodisten at drille den unge Lærerinde med at fortælle nedsættende Anekdoter à la »Pater Josef, laan mig Øre« om Skriftemaal og katolske Præster. Derved tvang han mig til at forsvare »den lille katolske Gaas«, som jeg troede var værgeles overfor disse Angreb.

Selv følte jeg mig højt hævet over hendes naive Standpunkt. I denne Periode bad jeg kun lidt men arbejdede mig igennem Koranen, læste en Del om indiske og persiske Religioner og en Masse Ting, der søgte at gøre Kristendommen til en tidsbestemt Religion ligesom alle andre store Religioner; dog læste jeg ogsaa meget i det nye Testamente og kom til det Resultat, at Paulus maatte være Katolik.

I min Fritid var jeg kommet meget sammen med nogle unge katolske Lærerinder, og for Selskabs Skyld begyndte jeg at følges med dem til Kirke, mest til Maj-Andagter, som altid endte med sakramental Velsignelse. Saaledes gik Aarene 1915

til 16 og det meste af 17. I November 1917 kom jeg en Aften fra Arbejde og naaede ind i Kirken, netop som der til Afslutning af 40 Timers Tilbedelse var Procession med det allerhelligste. Kirken var fuld til Trængsel, og jeg stod helt nede ved Indgangen. Præsten, der bar Sakramentet, maatte standse, til der blev skaffet Plads, og han stod da lige ved Siden af mig: Jeg kom paa Knæ og følte Kristi Nærværelse saa levende, at jeg var betaget og lykkelig, men forstod endnu ikke Konsekvensen heraf.

Lærerinden mødte altid til Maaltiderne med Vaaben i Haand, d. v. s. hun havde sin Apologetik fra Seminariet med, og den slog hun op i, naar hun ikke paa staaende Fod kunde klare Problemerne. Januar 1918 paa Pauli Omvendelsesdag, havde vi atter haft en alvorlig Drøftelse; hun kunde ikke klare sig, men bad mig prøve at tale disse Ting igennem med en katolsk Præst. Mit sidste Ord, inden jeg gik var: »Nu prøver jeg det, men du skal ikke gøre dig nogle Forhaabninger, Katolik bliver jeg aldrig«. Kl. 20 traf jeg Præsten. Jeg havde et helt Kollegiehefte fuldt af Spørgsmaal, som vi gik igennem. Da jeg spurgte ham, om han selv troede paa den Lære, som han prædikede, eller om han kun prædikede Troen af pædagogiske Grunde, fordi det var bedst for Befolkningens Flertal, studsede han. Skulde det være en Fornærmelse? Nej, Spørgsmaalet var alvorligt — »Ja, jeg tror af hele min Overbevisning, og jeg er Præst, ikke kun for Menneskers Skyld, men til Guds Ære«. Svaret kom med en saadan inderlig Oprigtighed, at jeg ikke kunde tvivle om dets Ærlighed.

»De trænger til en grundig Religionsundervisning«.

»Vil De give mig den«? »Ja«!
»Men uden at jeg derfor har nogen Forpligtelse til at blive Katolik«? »Ja«!
»Hvornaar maa jeg komme igen«? »I Morgen«!
Kl. var 2 om Natten. — Og nu fulgte en Maaned fuld af indre Oplevelser. — Lærerinden, fik

jeg senere at vide, havde startet en hel Kampagne af Forbøn for mig, og derfor gik alt saa let. — Hver Aften var jeg til Undervisning. Præsten havde som Regel Møde i en eller anden Forening eller Kongregation. Jeg kom Kl. 20, han havde saa lagt forskellige Bøger med Mærker i paa de Steder, som jeg skulde læse. Kl. 22—23 kom han saa selv, og jeg fik Forklaring paa mine talrige Spørgsmaal, og alt blev saa klart og let: Kristi Guddom og dermed Kirken var nu saa levende for mig, at det blev en drøj Tid at vente paa Optagelse i Kirken til 6. April 1918.

Den Dag, jeg modtog min første hellige Komunion, var den lykkeligste, jeg indtil da havde oplevet og nu — 25 Aar efter — kan jeg med fuld Overbevisning sige, at det var en Naade saa

stor, at jeg endnu ikke kan fatte, at den virkelig er blevet mig til Del.

Da jeg blev optaget, anede jeg næppe, at der fandtes andre Konvertitter. Jeg havde de sidste Maaneder levet helt i den nye Verden, der pludselig lukkedes op for mig, og det faldt meget svært for mig at forstaa, at mine Forældre, Søkende og Venner ikke straks begejstrede sluttede sig til, da jeg skrev og fortalte dem om min store Opdagelse. Men det gjorde de ikke, tværtimod, og der fulgte nu en Tid med pinifuld Adskillelse fra Mor og en gammel Studiekammerat og Ven. Efter mange Aars Forløb fik jeg dog min Mor igen, og trods den bitre Sorg jeg havde forvoldt hende, kom vi til at staa hinanden meget nærmere end før.

B. F.

At alle maa være eet!

(Efter Pater Venturi S. J. i „Osservatore Romano“ ved N. H.)

I Tiden fra den 18.—25. Januar er det gennem mange Aar blevet en from Skik i den kristne Verden at bede for de adskilte Kirkers Genforening med den sande Kirke.

Blandt de Bønner, som Evangeliet har modtaget af Herrens egen Mund, fortjener denne Bøn, som lød i Nadversalen: »at alle maa være eet«, en nærmere Uddybelse.

Der er to Grunde hertil. For det første lød den i det enestaaende Øjeblik, lige efter Indstiftelsen af Eukaristien og umiddelbart før Kristi Lidelse. For det andet: den Indtrængenhed, med hvilken Herren i to og et halvt Vers fem Gange gentager, ligesom med Hammerslag, den i sig selv saare enkle og klare Bøn om Enhed: ut omnes unum sint.

Han sammenligner Enheden i sin Kirke med selve Treenighedens fuldkomne Enhed.

En brændende Længsel opfylder ham, et herligt Syn viser sig

for ham. Alle vil han drage til sig, alle vil han se forenede, saaledes som det ikke ret længe efter kunde siges om Jerusalems første Menighed: den var som eet Hjerte, som een Sjæl (Ap. 4, 32).

Det er ikke tilstrækkeligt, at Apostlene, Disciplene og mange andre tror paa ham, eller har troet, eller vil komme til Troen.

Nej, han vil, at *alle* troende til alle Tider og overalt skal danne en eneste Hjerd, bekende en eneste Tro, leve ved den ene og samme Daab, knyttes som frugt bærende Grene til den ene sande Vinstok, blive Dele paa det ene mystiske Legeme, oplyses af Sandhedens Straaleglans, varmes af samme Kærligheds Flamme, næres af den eneste Naadens Kanal: Kristi Sandhed og Kærlighed.

Paa tredobbelt Maade ser vi, der i Kristendommens andet Aartusinde betragter hin mystiske Kristi Bøn i Historiens klare Lys og i Forventning om frem-

tidige Erobring, det Maal, som vor nedbøjede Frelser havde for Øje hin Skærtorsdag Aften.

Vi kan udtrykke det saaledes: Forening af Katolikker indbyrdes, Tilbagevenden af vore Brødre og Søstre, som forlod Faderhuset, og endelig alle de utalliges Komme, alle de, der hverken kender Faderen, Sønnen eller Helligaanden, og som usikre eller tankeløse famler sig frem i Livets tætte Mørke, eller maaske finder Gud, naar Dødens ængstende Skygger omringer dem.

II. Den nyeste Statistik optæller idag 416 Millioner Mennesker, der bekender sig som Katolikker eller regnes med til Kirken.

En uhyre Masse, der træder frem som en straalende Baggrund for vor Jordklodes 2 Milliarder Beboere. Hvis vi i Sandhed i religiøs og overnaturlig Henseende var forenede og dannede hint mystiske Legeme, om hvilket Sct. Paulus taler saa smukt, hin Enhed, som vor Herre saa inderligt ønsker, hvilken Tiltrækningskraft vilde vi da ikke kunne udøve paa den øvrige Verden.

Katolicismen danner en fasttømret og urokkelig Enhed i Tro, Moral og Styrkelse.

Derved udvikles den menneskelige Sjæls sunde Energier paa den mest virksomme Maade.

Ofte hører man Røster udenfor Kirken sige med oprigtig Beundring og hellig Misundelse: Hvor er I Katolikker dog lykkelige! I er logiske, har en klar Livsanskuelse og faste Principer til Løsning af de vanskeligste Spørgsmaal.

Ja, vi har i den katolske Kirke tre Ting, som bevarer mod Yderligheder, nemlig: sund Fornuft, Bibelen og Evangeliet, Kirke og Pave, der er Fører og Baand samtidigt. De driver os fremad eller holder igen, befaler eller giver frie Hænder. Natur og Naade forenes til Samarbejde mod vort høje Maal.

Gid denne Enhed som Idé ogsaa maa blive praktiseret af de 416 Mill. Katolikker ved en levende og virksom Tro, der kan løfte Sjælen op fra den jordiske

Elendighed til himmelske Højder.

Dersom dette overnaturlige Liv blev værdsat af alle og Moralen var uden Huller, uden Epidemier af Last og Synd, uden løssluppen Lidenskab eller sygelig Sløvhedstilstand, uden Slaphed i Dyd, Tilbagegang i Nidkærlighed eller Bøn, uden Irreligiøsitetens kolde Gift og Materialismens om-sig-gribende Pest, uden de slette Sæders Forargelse, uden smudsige Planer, dødbringende Trusler og forfølgende Sektens hemmelige Virksomhed, da vilde alt se anderledes ud.

III. Hvor meget vilde ikke Enhed i Aand bidrage til Hjerternes Forening, Folkeslagernes sande Vel, Retfærdighedens Triumf, Kulturens Fremskridt og en varig Verdensfred.

Katolikkerne har først og fremmest Enighed og Enhed behov. Paa anden Maade er den nødvendig for vore i Troen adskilte Brødre.

Kan man være Kristen uden at være Katolik?

Kristen er den, der tror paa Kristi Guddom.

Katolik er den, der tillige tror paa Pavens Ufejlbarhed. — Katolicismen er den eneste retmæssige Form for sand Kristendom. Men Protestanter er ogsaa Kristne, og derfor kalder vi dem: adskilte Brødre og Søstre. De anerkender Jesus Kristus som Herre og Gud, men de vil ikke anerkende hans Stedfortræder.

Denne Udelukkelse af en synlig, øverste Myndighed, der er ufejlbar, har fremkaldt et ejendommeligt Fænomen: Stilstand hos de saakaldte Ortodokse, og Splid mellem Protestanterne.

De første tænker ikke mere paa Genforening med Kristi Kirke. De andre føler vel en stærk Dragelse, men ikke til Genforening med den sande Kirke i een Tro, nej blot alle Kirkers Sammenslutning uden een fælles Tro. Og de bebrejder den katolske Kirke dens »Intolerance«. —

Med Urette. Thi den sande Kirke, der er stiftet af Jesus Kristus, er og bør være een: eet Skib, ikke en Flotille, een Hjord, ikke en Samling Faarefolde, eet

Fiskenet, ikke et Virvar af mange Net.

Hvorledes bliver man enige om Maria- og Helgendyrkelse, om Messen, Naadelæren, naar En gør sort til hvidt og En anden hvidt til sort?

IV. Oprindelsen til det græske Skisma, der løsrev 166 Mill. Troende fra Kirkens Enhed, er kædet nøje sammen med det østromerske Kejserriges Fjendskab til Rom. —

Oprindelsen til det protestantiske Hæresi, som tæller ca. 230 Mill. Sjæle, skyldes ganske vist Luther og Henrik den VIII, men ogsaa politiske Strømninger. Paven tog fejl, siger de, fordi han ikke gav efter for Kravene, og Katolikkerne fejlede, fordi de blev trofaste mod Paven. Betegnelsen Papister har i 300 Aar været det Øgenavn, som Had og Foragt slyngede os i Ansigtet.

Men man kan glemme al Uretfærdighed i Fortiden og række Haanden broderligt frem til Forlig, aabne Armene faderligt for at favne Ødelæggere og Forfølgere, men prisgive Retten og forraade Sandhedens Sag! Aldrig.

Der er da intet andet at gøre end taalmodigt at vente, at bede med Tillid og Udholdenhed i Visshed om Kærlighedens besejrende Magt.

V. Udenfor Kristendommen findes to Religioner: Monotheisme og Polytheisme. Den første bekender Troen paa een Gud, den anden derimod har mange Guder og forvilder sig i Heden-skabets Vildnis og menneskelige Vildfarelser.

Monotheister er: 16 Mill. Jøder, 382 Mill. Muhamedanere. De første er faa i Tal, men stærke i Indflydelse. De andre er altid rede til at gribe Fanatismens Krumsabel.

Mellem Polytheister skelner vi: 584 Mill. i Kina og Østasien, 292 Mill. Hinduer i Indien, 110 Mill. Hedninger i Afrikas Indre, stedvis i Nord- og Sydamerika og spredte rundt om paa Stillehavets Øer.

Fra vort Hjerter opstiger inderligt Bønnen: sint unum, een Hjord under een Hyrde!

I den nuværende Krigs Ræd-

sler ser vi Katolikker, Lutheranere, Anglikanere, Protestanter af alle Afskygninger, Skismatikere, Shintoister, Konfucianere og Hinduer indviklede.

Vor hellige Fader var med Vilje udelukket fra Fredsbordet i Geneve efter sidste Krig, hans gentagne Appeller og Mæglingforsøg blev afvist i 1939. — Men trods dette ser alle hen til ham. Han er den eneste, som taler Fredens Ord, bringer Trøst og Hjælp til Fangerne, til Familierne og Haab til de saarede og lidende.

Vi ser heri alles Higen mod Genforening.

Er det da muligt at genoprette den nedbrudte Enhed i Kristendommen? — Er det muligt, at de sørgelige Resultater af de store Kirkebrud, som har skadet Samfundet i ubodelig Grad i Aarhundreder, ikke tilsidst maa overbevise dem, hos hvem Bruddet er sket, om Nødvendigheden af at vende tilbage og med Resolutthed og Mod raade Bod paa Ulykkerne?

Den ikke kristne Verden venter herpaa.

Ja, Virkeliggørelsen af det gamle kristne Ord fra Apostlenes Gerninger: eet Hjerte, een Sjæl, vil betyde denne Verdens Frelse.

kaldt ham Rollo, som hans Fars Far hedder. Se nøje paa ham, saa at du kan kende ham igen den Dag, da han trænger til din Hjælp.«

Man ved ikke rigtig, om det var paa Grund af de Synder, der blev begaaet i St. Vinols Sogn, eller paa Grund af de Synder, der blev begaaet i alle Bretagnes Sogne, — men en hælgmørk Nat løftede Flodens Vand sig, som Mælk, der koger over og flyder ud over Grydens Rand. Stormen hylede, Regnen styrtede ned i Strømme, Jorden skælvede som i Feber. Hele Sletten blev oversvømmet, og da Morgenen gryede, saa man, at det ikke var Floden, der var gaaet over sine Bredder, men Havet, der strømmede ind over Landet.

Mørke, brølende Bølger havde gennembrudt de Skranker, Gud havde rejst imod Havet. Længere og længere ind i Landet væltede de; det var ikke blot en Oversvømmelse, det var en Syndflod.

Kirken i St. Vinol laa højt, og derfor flygtede de rædselsslagne Mennesker derop. Men Amel og Penhor blev i deres Hytte, thi den laa endnu højere end Kirken.

Da Vandet naaede dem, gik de op paa Loftet med den lille Rollo; og da Vandet fulgte dem derop, krøb de ud paa Taget. Men ogsaa her kom Vandet.

»Kæreste Amel,« sagde Penhor, »nu dør vi sammen.«

»Nej,« svarede Amel.

»Vil du da forlade os?« raabte hun forfærdet.

»Nej,« svarede han igen.

Nu kom Vandet. Amel stod oprejst paa Tagryggen og sagde til sin Hustru: »Tag nu lille Rollo paa Armen. Jeg skal hjælpe dig, saa du kan kravle op paa mig; saa stiller du dig paa mine Skuldre og holder dig godt fast — —«

»Nej — aldrig!« græd Penhor og kastede sig ind til ham.

»Skynd dig — det er for Barnets Skyld. Naar du staar paa mig, lever du lidt længere, og maaske standser Floden i det Øjeblik. Lev vel, kæreste Penhor. Hvis jeg dør, og du bliver

Tre Hjerters Kærlighed . Af Paul Féval

Det var paa den Tid, da Syndfloden kom over Bretagne, — ikke den Syndflod, som Gud lod komme over hele Verden, men den, som han sendte over Bretonnerne alene.

Amel, Rollos Søn, vogtede Greven af St. Vinols Faar. Da han var fem og tyve Aar gammel, tog han den blonde Penhor til Hustru. Hun var atten Aar, god og smuk; og han var stor og stærk og ikke bange for noget Arbejde.

Paa Guds Moders Festdag i August var det Amel, der bar Statuen af Vor Frue af St. Vinol. Den var helt af Sølv; og Folk fra Egnen skænkede den bestandig rige Gaver, thi de troede, at de kunde gøre godt igen, hvad de havde forbrudt, naar de lagde Hør og Hvede og Uld som Gaver for Vor Frues Fødder. Men deri tog de fejl, thi man kan kun udslette sine Synder ved Anger.

Amel og Penhor fik ingen Børn; og naar Amel var ude paa Græsgangene, og Penhor sad alene hjemme i Hytten, tænkte hun bedrøvet: »Hvis jeg nu paa mit Skød havde et Barn, et levende Billede af mit Hjertes Aller-kæreste, hvor vilde jeg saa være lykkelig!«

Og Amel tænkte, mens han vogtede Grevens Faar: »Hvis nu Penhor, mit Hjertes Aller-kære-

ste, skænkede mig et Barn, — hvilken Glæde og hvilket Fremtidshaab vilde vor lille Hytte saa ikke rumme!«

En Dag kom Amel ganske bedrøvet hjem og sagde: »Penhor, min Elskede, vi maa væve et smukt Slør til den altid rene Jomfru Maria; maaske lægger hun saa en lille Engel i Vuggen her hos os.«

Men tror I, at en Mand nogen Sinde er den første, der kommer paa en god Tanke? Nej, det er altid Kvinden. Penhor tog straks et Slør frem, som hun havde vævet, og det var hvidere end nyfalden Sne og gennemsigtigt som Sommerdis. Da Guds Moder saa det, glædede hun sig; og Amel og Penhor fik et lille Barn, og ved dets Vugge elskede de hinanden endnu højere end før.

Allerede da Barnet var ni Dage gammelt, tog Penhor det i sine Arme og bar det til Guds Moders Alter i Kirken, skønt hun endnu følte sig meget svag.

»O Maria,« bad hun, »se, her er den lille Skat, som du har betroet os; vi giver dig ham tilbage, kære himmelske Moder. Dig skal han tilhøre, og han skal vokse op til Ære for din uplettede Renhed. Se nøje paa ham, kære hellige Jomfru. Vi har

frelst, saa er alt godt — — Sig til Rollo, at han ikke maa glemme sin Far!»

Penhor gjorde nu, som Amel havde sagt; og saa snart hun stod paa hans Skuldre, steg Vandet op over hans Hoved. Penhor græd og græd, men hun holdt fast paa Barnet.

Da Vandet naaede hende midt paa Livet, trykkede hun lille Rollo fast ind til sig; derpaa løftede hun ham i Vejret og sagde: »Stil dine Fødder paa mine Skuldre, og hold dig godt fast.«

»O, Mor,« jamrede Barnet, »det vil jeg ikke!«

»Skynd dig, maaske standser Flodbølgen. Naar du staar paa mig, lever du lidt længere end jeg, og hvis du bliver frelst, er alt godt. Lev vel, mit elskede Barn, min lille Skat! Glem ikke din Far og din Mor ...«

Hun kunde ikke sige mere, thi Vandet fyldte hendes Mund. Over Bølgerne saas nu kun lille Rollos blonde Hoved og en Flig af hans himmelblaa Kjortel.

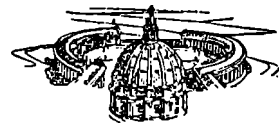
Lige i dette Øjeblik forlod Vor Frue af St. Vinol den ødelagte Kirke. Hun traadte ud af sin Niche, som stod under Vand, og gik gennem det allerøverste Vindue for at komme op i Himlen.

Alle sine Votivgaver tog hun med. Men idet hun skulde til at flyve op mod Himlen, fik hun Øje paa lille Rollos blonde Haar og Fligen af hans himmelblaa Dragt.

»Det Barn tilhører mig,« sagde hun; »ham tager jeg med.« Og hun greb ham i det bløde Haar. Hun mente, det vilde være saa let at løfte det lille Barn; men han var tung, saa tung, at den hellige Jomfru blev nødt til at give Slip paa alle sine Votivgaver og gribe i ham med begge Hænder.

Da hun nu havde kastet alting fra sig, Hønen, Ulden og Blomsterne, kunde hun endelig løfte Barnet. Men da var hun ikke længere forbavset over dets Vægt. Thi Penhor, dets Mor, klamrede sig til det med sine stivnede Hænder; og Faderen klamrede sig med sine stivnede Hænder til Moderen.

»Aah!« sagde den hellige Jomfru, »Gud har dog skabt noget meget smukt paa denne Jord.« Og i en Fold af sit stjernebesatte Klædebon skjulte hun Faderen med Moderen, Moderen med Barnet; tre elskende Hjerter, som bærer det fælles Navn: Familien.

URBI ET ORBI

I den forløbne Uge genoptog den hellige Fader de offentlige Onsdagsaudienser. — Endvidere har Hs. Hellighed modtaget den *ungarske Ministerpræsident*, de Kalley, i Privataudiens.

Den apostoliske Delegat i Tokio, Mons. Paolo Marella, meddeler til Rom, at han har haft Lejlighed til i den hellige Faders Navn at aflægge Besøg i adskillige Civilinterneringslejre i Japan.

Det berømte Abbedi *Echternach* i Luxembourg er blevet ophævet.

Ifølge Meddelelser til Dagspressen skal *Kristi Linklæde*, der hidindtil opbevaredes i et Kapel i Domkirken i Turin, være blevet bragt til et sikkert Skjulested for ikke at skulle gaa tabt under eventuelle forestaaende Krigsbegivenheder.

Der er udstedt Uniformsforbud for de *katolske Spejderorganisationer* i Belgien.

Ved *Requiemsmessen* for Kardinal Hinsley var Westminster Cathedral fyldt til sidste Plads, saavel Skibe som Kapeller og Gallerier var tæt besat med Mennesker. Messen læstes af den apostoliske Delegat fra Storbritannien, Mons. Godfrey, og overværedes af over hundrede Biskopper, Abbeder og Gejstlige, deriblandt ogsaa Ærkebiskoppen af New York, Mons. Spellman. Antallet af de tilstedeværende Repræsentanter for det diplomatiske Korps og den britiske Regering var en Bekræftelse paa den Hyldest, som Premierminister Churchill havde ladet den afdøde Kardinal blive til Del. — Paa Foranledning af den britiske Legation ved den hellige Stol afholdtes der Lørdag d. 3. April et højtideligt Requiem i Peterskirken for afdøde Kardinal Hinsley.

Aarsdagen for den hellige Faders Kroning er blevet fejret over hele den katolske Verden. I Tyskland afholdtes i den Anledning en »Papstsonntag«, der bl. a. i München fejredes ved en højtidelig Gudstjeneste i Michaelskirken, hvor Kardinal Faulhaber prædikede over Emnet »Retfærdighed i Kærlighed og Fred«.

Elisabethforeningen gennem 75 Aar ...

Hvis De ønsker at blive Medlem af Elisabethforeningen, som tager sig af forældreløse katolske Børn, kan det ske meget nemt. De ringer blot til Fru Osterhammel, Byen 720 y. Men De bør ogsaa huske Foreningens Basar, som holdes i Lokalerne, Bredgade 69 A, Palmesøndag Kl. 9—19 og Dagen efter fra Kl. 15. Ønsker De at sende Gaver til Basaren, er Adresserne: Fru Osterhammel, Frederiksborggade 54, Frk. H. Zimmermann, samme Adresse, Frk. F. og H. Stratbøcker, Jægersborg Allé 19, Charlottenlund.

En Udløber af Elisabethforeningen er *Syforeningen*, som blev startet i 1886 og senere er blevet lagt ind under Damernes Vincentsforening. Igennem alle de mange Aar, der er gaaet siden da, har Damer samledes en Gang om Ugen for at yde deres Bidrag til de fattige Børn gen-

nem Syning. I Begyndelsen gik Arbejdet mest ud paa Reparation af Tøj. Senere forfærdigede man nye Klædningsstykker. Der foreligger ingen Statistik over, hvor mange Stykker Tøj der er blevet fremstillet i disse mange Aar; vi formoder, at de vilde dække adskillige Kilometre, hvis

Midt i en alvorstung Tid for Norge fejrer norske Katolikker *Hundredeaarsdagen for Opprettelsen af Sct. Olavs Menighed i Oslo*. I den Anledning har den apostoliske Vikar for Oslo Vikariat, Hs. Excellence Biskop Jacob Mangers, udsendt et Hyrdebrev, som vi nedenfor gengiver i Uddrag.

»Dette året 1943 betegner en mærkepel i den katolske Kirkes historie i Norge: hundreårsjubileet for Kirkens tilbakekomst etter reformasjonen. Det var den 16. April 1843, at den første offentlige gudstjeneste

**16. April 1843
fejredes den første
katolske Gudstjeneste i Oslo etter
3 Hundrede Aars
Forløb**

Hundrede Aar i Oslo

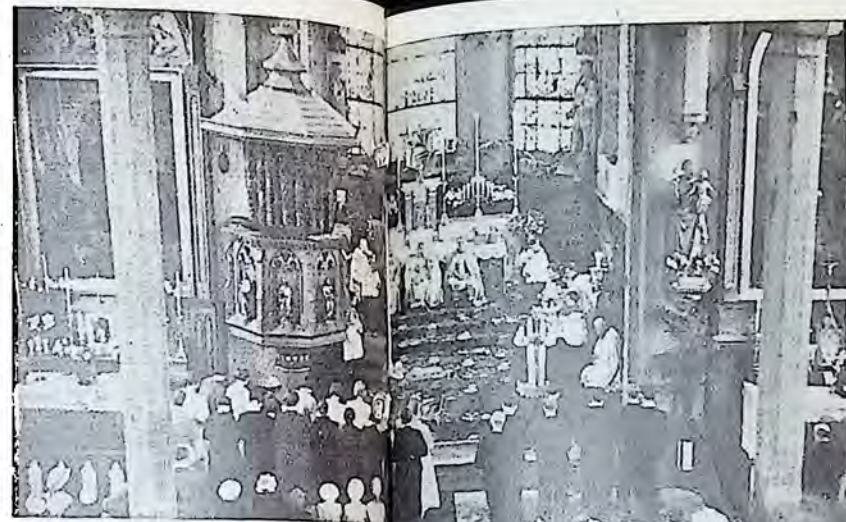
ble feiret i Norge etter den såkalte lutherske reformasjon. Påskesøndag 1843 ble med kongelig tillatelse St. Olavs menighet grunnlagt i Oslo og det hellige messeoffer framført i et beskjedent provisorisk kapell. Det var en stor og betydningsfull dag, da den katolske Kirke — etter å ha vært bannlyst over tre hundre år — atter fikk fotfeste i Norge, som den hadde kristnet og kastet glans over i fem lange århundrer. Derfor er det en selvfølge at vi, trass i de tunge tider vi no lever i, feirer dagen i hele vårt Apostoliske Vikariat. Ja, vi vil minnes den med takk til Gud, som hørte de glødnende bønner som de spredte katolikker i Norge sendte opp til ham, med takk til de tapre menn, som med brennende iver og ukuelig optimisme begynte denne tilsynelatende håpløse gjerning, med takk til den håndfull utenlandske katolikker som tok initiativet til den første menighets opprettelse.

Sct. Birgitta Kirke i Frederikstød ved Oslofjord

Efter en Omtale af Reformationen og tre Hundrede Aar, hvor Kirken var »fredløs i Hellig Olav's Land«, fortsætter Biskop Mangers:

Interiør fra Sct. Olavs Kirke

Oslo-Vikariatets Overhoved, Hs. Excellence Biskop Jacob Mangers

Sct. Olavs Kirke, Vikariatets Hovedkirke

»Men, Gud skje takk, Norge vant sin frihet igjen etter i århundreder å ha vært under fremmed overhøghet, ja til og med i over et århundre vært betraktet som alminnelig dansk provins. Med grunnloven 1814 ble også grunnlaget gitt for en større religiøs frihet og toleranse. Vel bestemte grunnloven at »den evangeliske lutherske religion forblir statens offentlig religion, men den hadde ikke mer noe forbud mot den katolske Kirke som helhet, skjønt den forbeholdt kongen å ordne med »all offentlig kirke- og gudstjeneste og dissenterloven først kom i 1845. Det var derfor en overensstemmelse med grunnlovens ånd, når de danske katolikker høsten 1842 henvendte seg til kong Karl Johan med bønn om »å erholde nådet tillatelse til å danne en katolsk menighet med vår egen prest i Christiania og å kunne kjenne vår religion fritt og uinnskrenket under lovens beskyttelse. Skiknaden til kongen var underskrevet av 33 katolikker. Kongelig resolusjon av 6. mars 1843 ble søknaden tilvilget og den Apostoliske Vikar for Sverige, Jacob Laurentius Studach, sendte da som første prest pastor Gottfred Ignatius Montz, som allerede hadde vært i Oslo for å foreta en barne-dåp hos den svenske generalkonsul. Påskesøndag, den 16. april 1843 ble så St. Olavs menighet opprettet og den første offentlige gudstjeneste feiret i det provisoriske kapellet innrettet i bokhandler Dzwonkowskis gård i Storgaten. Atter var den evige lampe tendt i Norges hovedstad. Frelseren i tabernaklet hadde igjen slått sitt telt opp blant det norske folk. De katolikker som bodde i Norge

➤ Sct. Katarinahjemmet — for unge Piger — i Oslo

Y Katolsk Kirke og Klinik i Hamar (ved Mjøsen)

▲ Fresko fra Dominikanes Kirke i Oslo, forestillende Kristus og Norges Helgener

**Fotos:
Arkiv**

➤ Sct. Dominikus' Kirke i Oslo

var no ikke mer nødt til å reise til utlandet for å motta Kirkens sakramenter, og Kirkens prester kunde igjen fritt meddele de troende sin religions trøst og velsignelse. Begynnelsen var gjort. Den var beskjeden. Men Gud har velsignet den. Tretten år senere, i 1856, ble tabernaklet fra det lille uanseelige St. Olavs kapell flyttet til den vakre St. Olavs kirke, som da kneiste på hjørnet mellom Akersvejen og Ullevålsvejen. I dag, på hundreårsjubileet, har Frelseren i sakramentet fast bolig i 49 tabernakler rundt om i Norges land, fordelt på 28 forskjellige stasjoner — derav 22

(Fortsættes Side 237).

Hertug Knuds Division

Anden og sidste Artikel

Men tilbage til

Divisionen og dens Ledelse

I Maj Maaned 1927 fratraadte Premierløjtnant Wissum som Divisionens Chef efter at have ledet den i 8 Aar. Som ny Chef udnævntes Ingeniør Hans Holbek, der virkede indtil April 1929, og Leder af Divisionen blev da nuværende Skoleinspektør H. D. T. Kiærulff.

Hver af disse Mænds Indsats i Arbejdet for Divisionens Fremgang har været meget stor. Hver har paa sin Vis bidraget til at gøre Divisionen til det, den er i Dag, og for dette kan vi ikke sige dem Tak nok. Glædeligt er det, at de endnu ikke helt har sluppet Følingen med HKD, men gerne er til vor Tjeneste, naar vi beder dem derom.

Ved sin Fratræden i Januar 1938 overdrog H. D. T. Kiærulff Ledelsen til den nuværende Divisionschef, Henning Valeur Fausbøll, der samtidig stadig er Tropsfører for II Absalon Trop. Divisionsledelsen bestaar iøvnu af Redaktør Hans Bølling (Divisionsraadsformand), Repræsentant Johs. Simonsen (Divisionens Kasserer), Pastor Kjeld Geertz Hansen (Divisionskapellan), samt Divisionsassistenterne Ruth Olsen (Ulvearbejdet), Erik Wesch (Spejderarbejdet), Kurt Krsziza (Roverarbejdet) og Alf Simonsen.

De skiftende Tidens Divisionschefer har naturligvis hver for sig præget Arbejdet i Tidens Løb, bragt nye Impulser og udstrakt eller indskrænket Antallet af direkte Divisionsforetagender. Som en fast Ramme for Divisionens Arbejde kan dog nævnes de aarlige Begivenheder: fælles Nytaarsparade og Sct. Georgsparade, og siden 1928 det traditionelle »Kurerløb«, et (i hvert Tilfælde under normale Forhold) vanskeligt og krævende Cykleforhindringsløb, hvori

deltager. Hold fra alle Divisionens Patruljer. Endvidere den aarlige Divisionsturnering, hvor Troppene kæmper om Retten til at føre Divisionens Stander, og endelig er i de senere Aar hertil kommet Divisionslejr i Pinsen og Divisionsaftener, hvor alle Divisionens Spejdere har et hyggeligt Samvær, som Regel med Foredrag o. lign. Herudover er der naturligvis mange andre Lejligheder, hvor Divisionen og dens Troppe har Anledning til Samarbejde, men det vil føre for vidt at komme ind paa dette her.

Lad det blot være sagt, at der mellem Divisionens Førere hersker et Kammeratskab, som vist mange vil misunde os. Til syvende og sidst skal Spejderarbejdet jo heller ikke være et Divisionsforetagende. Spejderarbejdet drives i Patruljerne og i Troppene, og Divisionen er til for at give Retningslinjerne og skabe et samlet Hele udadtil.

Divisionens Ulve

Som det vil ses af ovenstaaende Beretning, oprettedes Ulveflokkene indenfor Divisionen i 1926 og siden da ved alle nye Troppe. Dette store Arbejde har — bortset fra en kort Periode i en enkelt af Flokkene — overalt været ledet af kvindelige Førere. En Trop rekrutteres jo af saavel Tilgang udefra, som af de Ulve, der naar Spejderalderen og dermed automatisk glider ind i Spejdnernes Række. Det er derfor forstaaeligt, at en Trop med Glæde ser sin Flok vokse, idet den deri ser en Garanti for sin fortsatte Trivsel, og det er naturligt, at vi er taknemmelige for det Arbejde, der her ydes af vore kvindelige Medarbejdere.

Divisionens Rovere

Gennem Aarene har flere af Troppene søgt at gøre en særlig Indsats for Spejderne over

18 Aar, selvom man dog stadig har søgt at drive dette Arbejde i den nærmest mulige Kontakt med det normale Spejderarbejde. Den af Korpset i 1939 indførte ny Roverordening, med forudgaaende »Skovmandsprøve«, medførte imidlertid successive Oprettelse af Rovertroppe, naar Spejderne naaede 18 Aars Alderen og dette Arbejde ledes nu i I Absalon af Sognepræst Knud Ballin og i II Absalon af Pastor Georg Heggum, der begge hører med blandt Divisionens ældste Spejdere.

I Dag

bestaar Divisionen af følgende Troppe (Rovere, Spejdere og Ulve):

I Absalon.....	68
II Absalon	124
Sct. Laurentii	37
Sct. Ansgar	35
Sct. Bendt	26
Div. Stab	4

Ialt... 294

(1942 ialt 260)

(1941 ialt 247)

Det bør her nævnes, at I Absalon Trop har en Del Dreng (en Patrulje) i Helsingør, og II Absalon en Afdeling af sin Ulveflokk paa »Rygaard« (Sct. Therese Sogn); denne sidste skulde gerne til sin Tid — d. v. s. naar vi faar en Spejderfører til at lede en Spejdetrop sammesteds — kunne udskilles som en selvstændig Flok sammen med den nye Trop.

Endelig har Divisionen for ganske nylig faaet Indmeldelse

(Fortsættes Side 236)

Til Billederne paa næste Side:

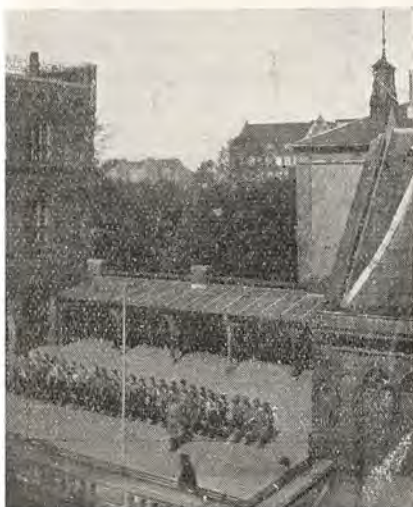
Øverste Række: „Divisionen“ i 1919 (blandt Spejderne ses bl. a. Kjeld Geertz-Hansen og Knud Ballin, Trophuset „Absalon“.

Mellemste Række: En Sommerlejr, Biskop Brems prædiker for Alverdens katolske Spejdere ved Jamboreen i 1924.

Nederste Række: Parade for I og II Absalon Trop paa Sct. Knuds Skoles Legeplads i 1920. En Flok glade Spejdere foran Danmarks Pavillon paa Verdensudstillingen i Bruxelles i 1935.

25 Aar i Tværsnit

Liturgisk Kalender

Apr.

11. S. *) **Passionssøndag** (286); 2. (violet) **Bøn:** St. Leo den Store (873). **).
12. M. **Feria** (291); 2. **Bøn:** For (violet) Kirken ([123]) eller for Paven ([122]).
13. Ti. **Feria** (295); 2. **Bøn:** St. (violet) Hermenegild (874). — **Eller:**
(rød) **St. Hermenegild** (874); 2. **Feria** (295); sidste **Evang.:** (298).
14. O. **Feria** (300); 2. **Bøn:** St. Ju- (violet) stinus (874), 3. **Bøn:** St. Tiburtius, St. Valerian og St. Maximus (875). — **Eller:**
(rød) **St. Justinus** (874); 2. **Bøn:** **Feria** (300), 3. **Bøn:** St. Tiburtius, St. Valerian og St. Maximus (875).
15. T. **Feria** (305); 2. **Bøn:** For (violet) Kirken eller for Paven.
16. F. **Feria** (310); 2. **Bøn:** Jom- (violet) fru Marias syv Smertes (867); sidste **Evangelium:** ([89]). — **Eller:**
(hvid) **Jomfru Marias syv Smertes** (866); 2. **Bøn:** **Feria** (311); **Gudsmoders Præfation** (522); sidste **Evang.:** (312).
17. L. **Feria** (314); 2. **Bøn:** St. (violet) Anicetus ([9]).
18. S. **Palmesøndag** (319).

*) **Passionssøndag**, den 11. April, begynder Tiden for Opfyldelse af Kirkens Bud om Paaskekommunionen.

**) Naar ingen Præfation er angivet, læses hver Dag — ogsaa i Festernes Messer — det hellige Korsens Præfation.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.
Nørrebrogade 27 C, København N.
Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.
Palæ 4777, Kl. 10-12.
Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Hertug Knuds Division *fortsat fra Side 234*

fra en Del katolske Drengene i Holbæk (1 à 2 Patruljer), som ønsker at staa tilsluttet Divisionen gennem en af de bestaaende Tropper.

Men der er Planer om endnu videre Udvidelser. Nye Afdelinger staar foran deres Oprettelse, og flere og flere Drengene og Unge vil uden Tvivl i den kommende Tid slutte sig til Divisionen. Maatte vi blot være i Stand til at skaffe Førere nok.

Divisionen og Korpset

H. K. D. er jo en speciel katolsk Division indenfor Det Danske Spejderkorps og har altid indenfor Korpset mødt fuld Forstaaelse og Imødekommenhed, naar Forholdene krævede det. I alt øvrigt er der ingen Forskel mellem os og andre Divisioner, og vi deltager som de i Korpsets Arbejde. Samarbejdet mellem os og Korpsets øvrige Spejdere har altid været mønstergyldigt, og vi har stedse bestræbt os for, og ogsaa opnaaet, tror jeg, at skaffe Respekt og Anerkendelse for vort Arbejde og spejdermæssige Standard.

Divisionen og det katolske Ungdomsarbejde

H. K. D. er jo i sig selv et Led i Ungdomsarbejdet, og har lige siden sin Start arbejdet i snæver Kontakt med de øvrige katolske Organisationer. Næsten utallige er de Lejligheder, ved hvilke een eller flere Tropper har assisteret ved katolske Festligheder, Basarer o. lign., og vi gør det gerne som en Del af vor Indsats i Ungdomsarbejdet i Særelshed og katolsk Aktion i Almindelighed. Meget mere kunde skrives om dette Emne, men blot dette skal fremhæves, at ogsaa vi har mødt Hjælpsomhed, naar vi bad derom. Derfor maa vi sige

Tak

til alle, som gennem Aarene har mødt os med Støtte og Velvilje, det være sig den katolske Gejstlighed, katolske Institutio-

ner og Privatpersoner. Endvidere ogsaa Tak til de Folk, der i skiftende Tider har været med til at drage Læsset, til gamle Førere, Divisions- og Tropsraadsmedlemmer, Tropskapellaner, til Spejdernes og Ulvenes Forældre og alle andre, som har interesseret sig for os.

Det er naturligt, at Divisionens Ledelse i Tanker og Samtaler ofte berører de øvrige katolske Tropper, som findes i Aarhus og Aalborg saavel som de katolske Pigespejdere i København, Helsingør og Aarhus. Derfor skal ogsaa gennem disse Linjer sendes dem en Hilsen. Vel blev H. K. D. ikke, som det oprindeligt var Meningen, en Landsdivision, og nu forbyder praktiske Forhold, at den bliver det, men derfor arbejder vi alligevel paa samme Linje. Det vilde være rart, om vi en Gang, evt. i en fælles Lejr med Drengespejderne fra Aarhus og Aalborg Troppene, kunde komme i nærmere Kontakt med hinanden.

Hvad er udrettet?

Ja, Statistik og tørre Tal kan man sjældent fremkomme med, naar der er Tale om et Ung-

... EN lang RÆKKE

Institutioner med „Katolsk Ugeblad“ og de katolske Forlag i Spidsen handler hos „Athene“, som gennem mange Aar har været Leverandør af Tryksager til den danske katolske Kirke

Athene

Svanemøsegårdsvej 4
København V
Central 11.313

DET APOSTOLISKE VIKARIAT CENTRALSKOLEN SANKT ANSGARS BOCHANDEL PAULUSKREDSEN KATOLSK UGEBLAD KATOLSK HØJSKOLE

domsarbejdes Resultater. Vi kunde selvfølgelig let fremkomme med en Udredning af opnaaede spejdermæssige Præstationer og sportslige Ydelser, men paa det egentlige Maal, det karaktermæssige, opnaar man sjældent Resultater, som direkte er til at føle paa. Dette hindrer ikke, at Førerne, som til Stadighed omgaas Drengene, kan konstatere et og andet. Spejderbevægelsens Maal er Karaktertræning, og dens Midler er blevet de, som har vist sig bedst egnede til at naa dette Maal. Disse Midler kan for Udenforstaaende ofte se mærkværdige ud, som f. Eks. Uniformen, Øvelserne, Duelighedstegnene og Prøverne, som Drengene oplæres til at tage etc., men de har alle en bestemt Hensigt, at træne Drengenes Karakter. Hertil kommer hos os, at vi ønsker at give dem den religiøse Baggrund for Træningen. Ikke saadan, at det religiøse idelig berøres og derved ofte forvrænges, men saadan, at Drengene til Stadighed mærker, at Baggrunden er der og præger Førernes, Troppenes og Divisionens Arbejde. I Tidens Løb har over 1000 Dreng haft Tilknytning til H. K. D. for kortere eller længere Tid. Vi maa haabe, og vi tror, at det, de har fornemmet i deres Spejdertid, har bragt dem noget, som de ellers vilde have savnet. At de er blevet bedre udrustede karaktermæssigt og praktisk til at leve Livet, og at de fører den religiøse Baggrund med sig ud dér, hvor de, som gode danske Borgere skal skabe deres Eksistens. Vi haaber og vi tror, at det Arbejde, som mange Førere fra Divisionens Stiftelse og til nu har udført, bærer Frugter og har skabt en bedre dansk og katolsk Ungdom.

Videre fremad

gaar vi mod de næste 25 Aar,

og vi, som nu staar i Divisionen, ønsker den Held og Lykke fremefter og siger den Tak for mange Aars glade Spejdertid.

Marts 1943.

Alf Simonsen.

100 Aar i Oslo fortsat fra Side 233

ordnede menigheter — og en rekke vakre kirker og kapeller vitner om Kirkens aldri sviktende ungdomskraft og om de første pionerers iver og pågangsmot.

*

I disse hundre år har også det katolske kirkelige liv begynt å blomste opp igjen og å utfolde seg. Selvfølgelig er Kirkens virke i denne tid ikke blitt spart for kamper og stormer, hverken utenfra eller innenfra, men når vi tar alt i betraktning: de små midler, fordommene og utallige andre vansker som de få katolikker hadde å kjempe med, da har vi likevel all grunn til å se med glede og stolthed tilbake på det som er oppnådd. Kirken vet at den aldri blir spart for angrep og at stormer alltid vil bryte løs mot den, men den gir aldri opp. I tre hundre år måtte de første kristne skjule seg under jorden, men de holdt ut og seiret til slutt. Takket være våre forgjengeres og deres medarbeideres uegenlyttige og dådkraftige innsats, våre søstres oppofrende kjærlighet i barnas og de sykes tjeneste, den lille katolske flokks — og da særlig våre foreningers — offervillige hjelp, har Kirkens arbeid kunnet utfolde seg og frambringe herlige blomster og frukter.

Den blodige krig som no raser over jorden, ødelegger og tilintet gjør både materielle og åndelige verdier, den styrter i grus herlige monumenter og kirkebygg. Ja, det er ikke udelukket, at den kan forvandle Vatikanet

og Petersdomen til en ruinhop. Men selve Kirken, Peters fjell, kan den ikke omstyrte, for Kristus har gjort sin Kirke uovervinnelig. Han selv har risset i dette fjell disse uutslettelige ord: non prævalebunt: de skal ikke vinne over den (Matth. 16,18).

Enighet gjør sterk. Derfor må vi løfte i flokk. Men fram for alt må vi vise oss som én menighet, som én familie, som ett legem, og vise at dette ene legem er et levende ledd på Kristi store mystiske legem, som er hans hellige Kirke. Vår parole paa dette hundreårsjubileum må være: Tro mot Kristus og tro mot hans Kirke. disse to ting hører sammen og kan ikke skilles. Den, som er tro mot Kirken, er også tro mot Kristus, og den, som svikter Kirken, svikter også Kristus: »Den, som ikke har Kirken til mor«, sier den hellige Kyprian, »kan heller ikke ha Gud til Fader« (De cath. eccl. unitate).

Høgtelskede i Herren, så vil vi da forene våre hjerter og våre bønner i en varm takk til Gud. Vi vil vise ham denne takk ved vår totale hengivenhet til vår hellige Kirke, ved vår ubrytelige troskap og lydighet mot Guds ord og Kirkens røst. Vi vil også be for Kirkens øverste hyrde, vår hellige Fader, at Gud må holde sin hånd over ham og hans hjord i disse farefulle tider. Vi vil heller ikke glemme vårt kjære fedreland, men be og ofre for at det må gå frelst og styrket ut av denne verdensbrann, for Gud selv har ja lagt i vårt hjerte både det katolske og det patriotiske sinnelag, så ingen kan være en god katolikk, når han ikke også er en god patriot i ordets beste betydning. Det er med dette sinnelag vi må feire hundreårsjubileet, og da kan vi være forvisset om at det blir til signing for vår Kirke og for Norge og for oss selv.«

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Benzon

Alle Henvendelser bedes venligst
rettet til **CENTRAL 1868**

FORSTAAR DE at holde Betragtning?

Enhver af os sidder inde med Kundskaber, som er »stuvet sammen paa Pulterkammeret«; de har ingen praktisk Betydning for Liv og Handlen. Til Gengæld er der andre Kundskaber, som ligger parat helt fremme i vort Sind; det er Viden, der meget hurtigt omsættes i Gerning.

Til den første Slags hører mange af vore Skolekundskaber. Til den anden Slags hører de af vore Kundskaber, som vi holder i Træning og stadig har Anvendelse for, f. Eks. Regning for Regnskabsførelsen.

Mange af vore religiøse Kundskaber er sat paa Pulterkammeret. Vi kan vel blive enige om, at alt for stor en Part af vor religiøse Viden er noget upersonligt, ufordøjet og utilegnet. Skal det faa Betydning, maa der ske en Proces i vort Indre, hvorved disse Sandheder faar Mulighed for at præge vor daglige Tankegang og vore Handlinger. Denne Proces kaldes Betragtning eller betragtede Bøn.

Tro er noget, der skal fordøjes

Hvis der aabner sig en Afgrund for Deres Fod, vil De uvilkaarligt gøre et Skridt tilbage. Synet af Afgrunden bringer Dem til at handle. Den klare Erkendelse af den overnaturlige Virkelighed faar os til at gøre mangt et Skridt.

Naar Menneskene ikke præges eller ikke *i tilstrækkelig Grad* præges af deres Tro, skyldes det just, at de forsømmer gennem Betragt-

ning at gøre Religionens Sandhed til »Kød af deres Kød og Blod af deres Blod«.

Det er i Virkeligheden en Fordøjelsesproces, der skal foregaa.

Det Stykke Brød, der ligger paa Tallerkenen foran mig, vil i Løbet af kort Tid blive en Bestanddel af mit Legeme.

Og den Sandhed, jeg vil betragte, ønsker jeg skal blive en Bestanddel af min Sjæl.

Ligesom med Føden, der skal optages i Organismen, maa en Findelning finde Sted. Den kristne Aabenbarings Indhold maa opløses i sine Grundelementer. Jeg maa søge at finde Svar paa de Spørgsmaal, som melder sig, naar jeg søger at trænge til Bunds i en religiøs Sandhed.

Den rent praktiske Fremgangsmaade er følgende:

En eller anden Begivenhed i den hellige Skrift søger man at »opleve«, ganske som vi gør det, naar vi holder Korsvejsandagt eller beder Rosenkrans. (Disse to Andagter falder netop ind under, hvad man forstaar ved »betragtede Bøn«).

Hvordan koncentrerer man sig?

En Moder holder f. Eks. en Betragtning over Emnet: Lad de smaa Børn komme til mig og formen dem det ikke, thi saadanne hører Himmerige til.

Hun lever sig ind i Frelserens Kærlighed til de smaa Børn. Hun ser hans Aasyn lyse af Mildhed og Godhed, mens han betragter Børne-

nes uskyldige smaa Ansigter, som er vendt op imod ham. Hun tænker paa Sjælens Forening med Gud og paa de Farer, som truer disse Sjæle. Uvilkaarligt gaar hendes Tanker mod hendes eget Barn. Har jeg gjort alt for, at han kan forblive trofast imod Gud? Har jeg givet ham det Eksempel, han trænger til? Hvordan skal jeg bære mig ad i Fremtiden?

Maaske hun ofte før har beskæftiget sig med Opdragelsesproblemerne. Nu kommer der nyt Lys over dem, idet hun ser alt ud fra Synspunktet: Hvordan give mit Barn til Frelseren?

Betragtningen munder ud i en Beslutning, der former sig saa præcist som muligt. (Ikke for mange Punkter).

Der er her kun givet en Antydning af, hvorledes en Betragtning kan holdes. Det kan gøres paa mange forskellige Maader. Der er rige Muligheder. Hovedsagen er, at det lykkes at koncentrere hele sin Opmærksomhed om Emnet. For nogle Vedkommende vil det være meget praktisk at *skrive* Betragtningen, eller indlede den ved at »skrive sig frem til Koncentration«.

C. B.

Altid en Begyndelse!

Pastor Jan Ballin efterlyste forleden her i Bladet et fyldestgørende Katalog over skandinavisk, katolsk Litteratur. I den Forbindelse er det værd at lægge Mærke til, at Einar Harcks Forlag i sit seneste Katalog over religiøs Litteratur bringer et særlig Afsnit om katolsk Litteratur. Det er ganske vist ikke fyldestgørende og rummer f. Eks. ikke nær alle *Robert Hugh Benzons* Romaner, mens *Johannes Jørgensens* Biografier over Frans af

Assisi og Birgitta af Vadstena er anbragt helt andre Steder i Fortegnelsen. Men Afsnittet rummer et Par og tredive Numre og er ført saa vidt a jour, at Biskop *Suhr's* Fordrag om Moderkirken, der blev holdt for et Par Maaneder siden i København, har naaet at komme med.

Vi peger paa det, fordi det synes at være en ganske vist famlende, men dog opmuntrende Begyndelse til det Katalog, der efterlyses, og maaske kan Oplysningen bl. a. være til Gavn i Pastor Ballins Arbejde med at katalogisere den katolske Litteratur.

Fra Pennevenne- Klubben

Savner De Forbindelse med andre Katolikker, saa vær med i Katolsk Pennevenne-Klub! Den er tilgængelig for Katolikker i alle Aldre og Erhverv og har allerede skaffet en Mængde af Ugebladets Læsere en Lejlighed til at udveksle Tanker og fælles Interesser med Trosfæller. Men en af de vigtigste Betingelser for, at vi ad denne Vej kan hjælpe Dem i Kontakt med en Trosfælle, som netop deler Deres Interesser og er Dem jævnbyrdig er, at De skriver til Katolsk Ugeblad, Nørrebrogade 27 C, København N, og fortæller Redaktionen fyldigt om Deres Uddannelse, Interesser, Alder og Synspunkter i det hele taget. Paa den Maade er vi dels i Stand til at finde en passende Penneven for Dem, og dels vil andre Læsere, der ser den forkortede Udgave af Deres Brev i Ugebladet, bedre være i Stand til at bedømme, om Korrespondance kan blive til Gavn og Glæde.

N.B. Husk at vedlægge 30 Øre i Porto til Dækning af de Udgifter, Redaktionen har med at sætte Parterne i Forbindelse med hinanden og tilføj Deres Navn og Adresse til Redaktionen Underretning.

Ugens Pennevenner

Jeg er 26 Aar og ansat paa et Fabrikskontor i Sydjylland, og jeg vil gerne gennem Pennevenne-Klubben

korrespondere med en katolsk ung Mand, som deler mine Interesser: Naturen, lange Traveture, Bøger og gode Film.
Annie K.

Jeg er 13 Aar og ønsker at korrespondere med en jævnaldrende Kammerat fra København, helst en Pige. Jeg staar i den katolske Spejdertrop i Aalborg.
Ole B.

Desuden har vi modtaget et Pennevenne-Brev fra en Læser, som underskriver sig M. N., men har glemt den nødvendige Forholdsregel at tilføje tydeligt Navn og Adresse til Redaktionen Underretning. Brevet bedes gentaget med Tilbehør!

Elisabethforeningen

fortsat fra Side 231

de blev lagt ved Siden af hinanden. Der er Grund til at sende disse opofrende Damer en venlig Tanke, medens vi beskæftiger os med Elisabethforeningens Indsats. Det har været 12-14-16 Damer, som ugentligt har sat Symaskinerne i Gang. Det er en meget smuk Gerning, der øves paa denne Maade.

Den første Formand, eller som det i Begyndelsen hed »Directrice«, som nævnes i Forhandlingsprotokollen, var Frk. *Marie Lohse*, som efterfulgtes af Fru *Cecilia Erlewein*. Disse Damer kan vi desværre ikke fortælle noget om. Til Gengæld kender vi en Del til den nuværende Formand, Fru Alma Osterhammel, der blev Sekretær i 1884 og Formand i 1892.

Over et halvt Aarhundrede har Fru Osterhammel med utrættelig Energi virket for Foreningen, som bestandig har været hendes Hjerdebarn. Hun har altid haft en fremragende Evne til at interessere Folk for dette sociale Arbejde. Hun udfolder en uimodstaaelig Elskværdighed og er samtidig udstyret med et straalende Humør; og hvem kan staa for saadanne Vaaben? Naar hun har vundet saa mange trofaste Venner for sin Sag, skyldes det mest af alt, at man ikke kan undgaa at føle, hvor varmt hendes Hjerter slaar for de Børn, hun arbejder for.

Ved sin Side har hun haft Frk. *Franziska Stratbøcker*, der

har været Sekretær siden 1895 og stadig er det. Endvidere har Frk. *Henrika Stratbøcker* været Kassererske i mange Aar. Hun blev i dette Hverv afløst i 1929 af Frk. *Harriet Zimmermann*, der sammen med Frk. *Angela Osterhammel* udgør Fru Osterhammels uundværlige Adjutanter; de giver næppe Fru Osterhammel ret meget efter i levende Interesse og opofrende Arbejde.

Sognepræsten ved Sankt Ansgars Kirke har altid været Foreningens Protektor lige fra Herman Grüders Dage. Biskop von Euch har været det, førend han blev Biskop. — Endvidere bør Pastor Johansen, der var Kapellan ved St. Ansgar, særligt nævnes, fordi han i flere Aar har udført et meget stort Arbejde med at føre Protokol og Regnskabsbog (iøvrigt med stor Akkuratess). Fra 1924—41 har Sognepræst *Ph. v. Kettenburg* været Protektor. Han har i enhver Henseende støttet Damerne i deres Arbejde, været Raadgiver og Vejleder. Fra 1941 er det *Biskop Suhr*, som er Elisabethforeningens Protektor.

Hermed slutter det meget kortfattede Overblik over Foreningens Arbejde i 75 Aar. Vi ønsker den stadig Fremgang. Maatte stadig flere og flere slutte Kreds om Elisabethforeningens kærlige og betydningsfulde Gerning.
C. B.

Frank Andersens Fond

Vi har endvidere modtaget:
Frank Andersen Aften i St.
Mariæ Sogn 35,00
Amager K. U. K. 5,00
Ialt 40,00
Tidligere indkommet 5787,48
5827,48

Hjertelig Tak!

Ved St. Mariæ Sogns Ungdoms Frank Andersen Aften var Tilslutningen ikke særlig stor — saa det maa betragtes som et meget fint Resultat, at der indkom 35 Kr. I nær Fremtid kan vi bekendtgøre Resultatet af en Frank Andersen Aften i Lyngby og af Salget ved Kirkerne.

Vi nærmer os nu de 6000 Kr. Vær med til at dette Beløb hurtigt naas! Send et Bidrag til Fondet — Postgiro 1087 (Niels Frederiksen) eller skriv efter Mærkater til Videre salg (Jyllingevej 185, Vanløse).

Kollekten 3. Søndag i Fasten

til Fordel for
Vincentforeningerne
Katolsk Menighedspleje

St. Ansgars Kirke	105,45
St. Annæ Kirke	60,00
Sakramentskirken	68,84
Jesu Hjerter Kirke	95,85
St. Mariæ Kirke	36,42
St. Therese Kirke	56,17
St. Josefs Kirke	15,15

Ialt Kr. 437,88

St. Ansgars Kirke

Sønd. 11. April Kl. 8½ Spejdermesse, hvorfor Prædikenen bortfalder i Fromessen Kl. 8. Fra Kl. 8½ er Kirken reserveret Spejderne og deres paarørende. Onsd. 14. Apr. Kl. 19½ Møde for Sognets kvindelige Kongregationer. Palmesøndag Kl. 10 Palmeindvielse, Procession og Højmesse.

Sakramentskirken

Sønd. 11. April Kl. 17 Fasteprædiken (Fra Kl. 9½—16 Retrætedag for Menighedens Damer paa Klosteret paa Jagtvej). Torsd. 15. April Kl. 20 Ungdomsmøde. Stud. theol. Erik Houmark: »Sorø Akademi«.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 11. April Kl. 8½ Fælleskommunion for unge Mænds Kongregation. Kl. 18 Fasteprædiken. Mand. 12. April Kl. 20 Fastemøde i Røde Sal for unge Mænds Kongr. Torsd. 15. April Kl. 20 Korsvejsandagt m. Delt. af Mændenes Kongregation.

St. Antoni Kirke

Onsd. 14. April Kl. 14,30 Mødrekursus, Kl. 20 Kongregationsmøde for Mænd. Torsd. 15. April Kl. 20 »Skal vi oprette en Ungdomsforening?« Alle interesserede indbydes. Fred. 16. April Kl. 20 Fasteprædiken.

St. Mikael's Kapel

(Vandtaarnsvej 7—9, Søborg)
Messe hver Søndag Kl. 9,30.

St. Therese Kirke

Sønd. 11. April Kl. 9 Børnemesse. — Husk, at der hver Onsdag er en stille Messe Kl. 11.

St. Andreas Kirke

Sønd. 11. April Menighedens Fælleskommunion. Kl. 17 Fasteprædiken. Fred. 16. April Kl. 19½ Korsvejsandagt.

St. Mariæ Kirke

Fredag d. 9. April Kl. 19,30 Fasteandagt med Prædiken af Pater Pauli S. J. Søndag d. 11. April Kl. 17 Korsvejsandagt.

Aarhus

Onsdag d. 14. April Kl. 20 Fasteprædiken: Isaias den nye Pagts Evangelist, 6. »Herrens Aand er over mig, fordi han salvede mig.« (Is. 61, 1). — Kristus vor Konge.

Aarhus Opland

Søndag d. 11. April (i Stedet for den 18. April): Grenaa (paa Afholdshotellet): Kl. 20.

Retræte paa Rygaard

20.—24. April. Leder: Pater Jos. Wolfsberg S. J. Indmeldelse hos Priorinden (Kr. 12). Lagener, Haandklæder, Rationeringsmærker bedes medbragt.

St. Dominikus' 3. Orden

Onsd. 14. April Kl. 20 Møde. Torsd. 29. April Kl. 20 Møde under Ledelse af Pater Zoetmulder O. P.

Katolsk Klub

Møde Tirsdag d. 13. ds. Kl. 19,15 i Restaurant »Grønningen«, Toldbodvej 22.

Academicum Catholicum

AARHUS

Fredag d. 9. April Kl. 20.

Studiekredsmøde i Præstegaarden. Emne: Karl Adam: »Das Wesen des Katholizismus«. Leder Pater C. Lønskov S. J.

KØBENHAVN

Onsdag d. 14. April Kl. 20 pr.

Studiekredsmøde i Bredgade 67 A. I: Emne: »Filosofiens Grundelementer«. Leder Pater H. Roos S. J. — II: Emne: »Omstridte Kapitler i Kirkens Historie«. Leder: Pater A. Otto S. J.

Næste Gang: den 28. April.

Onsdag d. 7. April Kl. 19,30.

Ordinært Møde i Bredgade 67 A. Redaktør H. Bølling taler om »Katholicismen og det nationale«.

Onsdag d. 21. April—Lørdag d. 24. April.

Exercitier for mandlige studerende i Klosteret paa Jagtvejen under Ledelse af Pastor H. Messerschmidt. Deltagerantallet er begrænset. Indtægning sker hos Max Deiter,

Borups Allé 251 A, Kbh. NV. — Telf. Taga 5129 y.

Prisen paa Deltagelse Kr. 10.

»Vor Glædes Aarsag«

Møde hos Sct. Josef Søstrene, Østerbro, Tirsdag den 13. April Kl. 19,30. Bemærk Datoen. Da der er Bestyrelsesvalg, er det rigtigt, at saa mange som muligt giver Møde.

Dygtig Husbestyrerinde

der holder af Børn, søges straks eller 1. Maj.

N. A. Nørgaard,

Murermester,

Vandtaarnsvej 7-9, Søborg,
Tlf. Søborg 1968.

Stort umøbleret Gadeværelse

til Leje for rolig selverhvervende Dame. Henvendelse Kl. 18—20.

Magnussen, Husumgade 39.

SANKT ANSGARS

Boghandel

Bredgade 67 . Palæ 4777

Konfirmations- og Førstekommunions-Gaver

Martindale, Det kristne Liv, blødt Skindbind m. Guldtryk	6.75
Messebogen, Skind, Guldsnit	18.75
Messebogen, Niger Imitation	7.50
Fuldst. Bønebog, Skind	13.00
Fuldst. Bønebog, Shirt.	5.50
Kempis, Kristi Efterfølgelse, Skind og Guldsnit	7.75
Shirting	3.50
Philothea, Skind og Guldsnit	6.00
Philothea, Shirting	3.25
Børnenes Bønebog, Kart. ...	1.75
Foran Tabernaklet, Niger ...	3.50
Kongregationsbogen, Skind, Guldsnit	2.50

Udenlandske Bøger

Augustin, Problèmes moraux	5.05
Augustin, L'Ascétisme chrétien	6.55
Le Bachelet, Prédication Grâce Efficace, I-II	29.45
Bardy, Saint Augustin	8.85
Berdiaeff, Problème de Communisme	3.15
Bernard, Le Mystère de Marie Dom Besse, Les Mystiques Bénédictins	5.25
2.45	
Braun, L'Évangile devant les Temps Présents	2.45
Brière Colbach, La Patrie et la Paix	5.90

Enkens Skærv

Naar jeg læser om Enkens Skærv, forekommer det mig i min Uvidenhed, at det kunde være selve Guds Moder. Den lille Beretning staar i den helligste Del af Evangeliet, som fortæller om Verdens Forløsning. Pludselig bliver en navnløs Kvinde vist os. Et Par Linier kun, og hun er udødelig:

Jeg mindes om Scenen, hvor vor Herre giver St. Johannes sin Moder. For mig er de to Kvinder den samme. Den fattige Enke er i hvert Fald i Slægt med den saligste Jomfru. Vor Herre kunde ikke offentlig lovprise hende. Al Lovprisning af hende vilde vise hen paa ham selv. Jeg tror ikke, han kunde have sagt: »I ser, at min Moder har lagt alt, hvad hun ejer, i Tempelbøssen.« Ikke at kaldes ved Navn passer saa godt for Guds Moder.

Hun, der nu var hjemløs, kom sammen med de andre Kvinder til Jerusalem. Vi kender St. Lukas' herlige Litani over de Kvinder, som var paa Lidelsens Bjerg. Jeg tror, at Guds Moder nu var i Jerusalem. Hendes første Gang var til Templet, og der frembar hun sin Offergave. Hun var meget, meget fattig. Et Hjem ejede hun ikke. Maaske det er Meningen med vor Herres Hentydning til de skriftkloge, der fortærer Enkernes Hjem. Maaske det var en Hentydning til Ophævelsen af Jesu Barndoms-

hjem. Hjemløs var hun, Penge havde hun saa godt som ikke. Fattigdom var for hende næsten Glæde.

Da hun kom til Jerusalem, var hendes første Gang til det hellige Sted. Her vilde hun finde Minder om sin egen Barndom og om sit Barns. Her vilde hun atter føle Kvalen fra dengang, da han blev borte for hende, og hun vilde spørge sig selv, hvilken ny Kval, der ventede hende:

Hvis den fattige Enke er hende, saa var hendes Skærv i Tempelbøssen med til at betale for hendes Søns Henrettelse. Tænk paa den Kærlighed, som rummes her! Vi kan se, hvordan alt dette blev antydnet af vor Herre i Fortællingen om Enkens Skærv paa den eneste Maade, der var forenelig med hendes Ydmyghed. Hvis Maria er denne fattige Kvinde, saa føjer alle Ting sig sammen; kun skjuler Finfølelsen hendes Navn. Hendes Søn kunde kun vanskeligt have indsluttet hendes Navn i saa høj en Lovprisning. Saa stor er hun, at hendes Navn ikke bliver nævnt.

Vi ser en mærkelig Lighed mellem denne Scene og Beretningen om Faderen, som hengav sin enbaarne Søn. Her staar Enken, som gav sin eneste fattige Skærv — sit eneste ene. Der er Blods-Slægtskab mellem de to Historier.

Jeg kan tænke mig, at denne fattige Enke fuldt ud forstod, at vor Herre ofrede alt. Hun var blandt de Mødre, som slægter Sønnerne paa. Hun følte, at han forløste hende. Hans Blod skulde udgydes. Hvor hun dog ønskede selv at ofre alt.

De gamle Profeter fortæller om Seraferne, der tilskynder hverandre til større Ild og skønnere Sang. Saadan ildnede denne Søn og denne Moder hinanden til større Ofre.

Guds Moders Smerter er næsten for dybe for vor Tanke. Jeg vilde gerne sige: »Moder, din Smerte er for dyb. Hvor kan du dog bære den?« Hun svarer mig: »Barnlille, mine Smerter er intet imod min Søns Smerter. Imod dem er mine næsten Lykke. Mit Hjerte var bristet, hvis jeg ikke havde kunnet lide sammen med ham. Det havde været min Død, hvis ikke jeg havde faaet Lov til at komme og staa ved hans Side i Lidelsens Stund — de lange tre Timer. Og efter hans Død holdt jeg ham atter i mine Arme. Barnlille, kald mig ikke Smerternes Moder. Det er ham, der er Smerternes Konge. Hvor stolt vilde jeg ikke have følt mig, om jeg kunde have lidt tusinde Gange mere — sammen med ham.«

Dette er vor Moder, Smerternes Dronning og vor Glædes Kilde.

Vincent Mc Nabb O. P.

Horisonten rundt

En Populærfilosof kommer til Troen

Det er et kendt Fænomen, at i urolige Tider vaagner Interes- sen for religiøse Spørgsmaal i vide Kredse, som ellers lever deres Liv uden at tænke videre over, hvad Meningen er med det. Fra Sverige meddeles det, at man i England i den sidste Tid har mærket en stigende Tendens til at vende sig til en positiv Tro paa Religion, d. v. s. paa Guds Eksistens. Mange Kristne og Ikke-Kristne mener imidlertid, at den anglikanske Kirke har mistet Kontakten med Almenheden. Denne Længsel efter Tro og religiøst Liv er særdeles levende uden for Kirken, i intellektuelle Kredse, der er paavirket af Forfattere paa den anden Side Atlanten, som f. Eks. *Aldous Huxley*; den Religion, som her prædikes, er ganske vist kun en Slags Ny-Brahmaisme, en Mysticisme, der lægger Vægt paa at frigøre sig fra denne Verdens Ting; man finder den bl. a. udtrykt i Huxleys sidste Bog »Grey Eminence«, der for nylig er oversat til Svensk.

Langt nærmere ved Kristendommen staar den Bekendelse til Troen paa en Gud, og vel at mærke en personlig Gud, som inderholdes i en for nylig udgivet Bog af den britiske Populærfilosof Dr. *Cyrild Joad*, hvis Autoritet takket være Radioen er blevet saa vældig, at hans Navn er det næsthyppest nævnte i den daglige Konversation. En saadan Mands Omvendelse maa naturligtvis vække kolossal Opsigt; man forestille sig blot Virkningen her, hvis Vilh. Grønbech, Paul Bergsøe eller Jørgen Jørgensen udsendte Meddelelse om, at nu havde de fundet ud af, at Gud faktisk eksisterede. Dr Joad har hidtil været Hedning, en Amoralist uden Skrupler, naar det gjaldt hans egne Interesser, forfængelig og hensynsløst

egoistisk. I den nye Bog »God and Evil« fortæller han om den langsomme Udviklingsproces, der har ført ham til Troen. Følelsen af det ondes Virkelighed, intense æstetiske Oplevelser igennem Musik og dertil et grundigt Studium af teologiske og videnskabelige Værker angiver han som Faser i Omvendelsen.

Det ventes, at denne Dr. Joads nye Holdning ikke vil kunne undgaa at faa Betydning for de store Kredse, som er hans Tilhængere, netop paa Grund af den religiøse Længsel, som findes baade inden for den yngre Intelligens og i den Generation, som var med i forrige Krig.

Kunstnerisk Matinée i Stenosgade

Alle Pladser i St. Knuds Sal i Stenosgade var besat, da Pater Martindale forrige Søndag i faa Ord om Vincentsøstrenes Gerning bød Velkommen til Matinéeen til Fordel for disse Søstres Virksomhed. Landsretssagfører Garth-Grüner optraadte som Tolk. Recitatrice Marthe Husson fremsagde med stor Dygtighed og fint Lune et fransk Digt af Pater Martindale, og Koncertsangerinden Helga Wecke sang Romancer af Heise. Paa Grund af Sygdom havde Hofpianistinde Johanne Stockmarr med stor Beklagelse maattet sende Afbud, men lod sig repræsentere af en yngre, mandlig, meget sympatisk Elev, der spillede to Smaastykker med stor musikalsk Sikkerhed. Men den største Jubel fremkaldte Skuespillerinde Bodil Ipsen, som med al sit underfundige Skælmeri og sin dybe Følelse fremsagde to Eventyr af H. C. Andersen og Axel Juels Kongeventyr.

De ypperlige Kunstnere kan sikkert glæde sig over at have skaffet de populære Søstre et klækkeligt Bidrag til deres sociale Gerning.

Spejderjubilæet

Vore Drengespejderes 25 Aars Jubilæum i Søndags blev en stor og mindeværdig Dag, der viste det ydede Arbejdes store Resultater. Flere Hundrede gamle Spejdere og Spejdervenner var samlet hele Dagen til Festarrangementerne, som vi i næste Uge skal fortælle nærmere om.

Den hellige Elisabeth af Thüringen

er kendt for sin store Kærlighed til de fattige. Derfor er hun det store Forbillede for alle, som søger at gøre Vel imod nødlidende Mennesker. Elisabethforeningen, som tager sig af forældreløse Børn, er opkaldt efter hende. Vil De være med i dette Arbejde, saa aflæg et Besøg paa Basaren, som holdes i Lokalerne, Bredgade 69 A, Palmesøndag Kl. 9—19 og Dagen efter fra Kl. 10—15. De kan ogsaa støtte Foreningen ved at melde Dem ind som Medlem. Aarligt Bidrag fra 5 Kr. Ring til Fru Osterhammel, Byen 720 y.

Hosstaende Billede har sin Tilknytning til Elisabethforeningen, der har bestaaet i 75 Aar. For et Par Menneskealder siden uddeltes ved Kirkerne Sedler med dette Billede og en Opfordring til at besøge Foreningens Basar.

Vi er nationale – ikke Nationalister!

Fædrelandsfølelse i katolsk Belysning ...

I et Foredrag i Academicum Catholicum i København forleden belyste Redaktør *Hans Bølling* paa en interessant Maade Kirkens Stilling til Nation og Stat.

Det kan let forvirre at leve i en Tidsalder, hvor *det nationale* bliver saa kraftigt understreget som nu. Velgørende er det derfor at se, hvordan Kirken gennem alle Tider har bevaret samme klare Linje og uden Sentimentalitet skelnet mellem, hvad enhver skylder sit Fædreland, hvad Fædrelandet skylder den enkelte, og hvilke Forpligtelser og Rettigheder der ligger hinsides det nationale. Men i første Række vil det overraske en og anden, hvad katolsk Tænkning forstaar ved Fædreland, ikke Fædrenes Land, men det Land, der i Kraft af en lovlig Regent og Regering er en Fader for Borgeren og kan kræve en Søns Lydighed af ham. Hvis altsaa et Menneske skifter Fædreland ved Udvandring eller paa anden Maade, overføres hans Forpligtelse til statsborgerlig Lydighed og Loyalitet til hans nye Fædreland. Ingen kan forlange, at han skal holde op med at hænge ved det tidligere Fædreland med sine Følelser — sin *affektive* Fædrelandskærlighed. Men han er moralsk forpligtet til at vise det nye Land en *effektiv* Kærlighed ved loyal Opfyldelse af sine Borgerpligter, og ved i givet Fald at ofre sit Liv for det. Genstand for den effektive Fædrelandskærlighed er i katolsk Tænkning *Staten*, uanset dens Struktur.

De nationale Mindretals evige Problem

Disse Problemer har spillet og spiller stadig en overordentlig

Rolle for nationale Mindretal. Da mange Sydtyrolere efter forrige Verdenskrig blev italienske Borgere, opfordrede de kirkelige Myndigheder dem til statsborgerlig Loyalitet mod Italien, men samtidig understregede Pavestolen deres Ret til at bevare deres Sprog og folkelige Skikke i Erkendelsen af de kulturelle Værdier, som det folkelige Særpræg har. Ingen skatter disse Værdier højere end Kirken, men den lader sig aldrig forlede til at se en mystisk Udvalgelse i at tale et bestemt Sprog, tilhøre en bestemt Race eller være rundet af en bestemt Jord. Man maa skelne mellem Nationalfølelse og Nationalisme, som er Overdrivelse.

Ud fra de Principper, hvorpaa katolsk Tænkning og Etik opbygger en Lære om Fædrelandskærligheden og de Pligter, som den afføder overfor Staten, gennemgik Redaktør Bølling de Problemer, der kan rejse sig for Mennesker i Lande, som besættes under Krig, og viste, at ligesom der bestaar en Pligt til Lydighed indtil Døden, hvis Lan-

dets lovlige Autoritet giver Ordre til at kæmpe, er der en etisk Pligt til at adlyde, hvis den lovlige Autoritet beordrer Standsning af Kampen og fredelige Forhold, idet ikke den enkeltes Følelser og Ønsker, men Solidariteten mod et Fællesskab og den lovlige Øvrigheds Ret til at give Ordre er det bestemmende Princip.

Naar et Land er besat

I Slutningen af sit Foredrag gennemgik Redaktør Bølling et af Kardinal Merciers Hyrdebrev fra Belgiens Besættelse under forrige Verdenskrig, og viste, hvorledes denne berømte Kirkefyrste og glødende Patriot gjorde Lydigheden mod den lovlige Autoritet til noget centralt i Fædrelandskærligheden baade for den Hær, der havde Ordre til at kæmpe, og for den Civilbefolkning, som af Kongen havde faaet Forbud mod at bruge Vaaben. Belgien havde Krav paa Belgiernes Kærlighed og ubrydelige Troskab — deres Hær skulde kæmpe, og langs Belgiens Altre skulde dannes en Bønnens Front for Landets Befrielse. Men baade Kampen og det civile Liv skulde ske *paa Lovens Grund*. Thi ikke Følelser, ikke Tilfældigheder og Aktualiteter, men Principer, som bevare deres Gyldighed til alle Tider, fordi de er knyttet til evige Love, er Grundlaget for katolsk Lære om Pligt til Kærlighed mod Fædrelandet.

Mit Barn lyver ikke ...

Lise fortæller Mor *alt* — det har hun altid gjort, lige fra hun var ganske lille, og nu skal hun snart op i 2. Klasse. Hendes Mor er saa lykkelig for det; hun synes, hun ser lige ind i den lille Sjæl som gennem klart Glas; for Lise har aldrig den allermindste Hemmelighed for hende.

En Dag kommer Lise hjem fra Skole, tydeligvis stærkt op-

fyldt af noget og maaske lidt urolig. »Mor! Ved du, hvad Frøkenen sagde i Dag?« bryder det ud af hende, saa snart hun er inden for Døren. »Nej, hvad sagde hun da, Stump?« »Hun sagde, at der er en lille Djævel, som tæller alle vores Synder, og naar han har talt til 100, — saa kommer vi lige ned i Helvede!«

»Men hvad er det dog for no-

get!« Mor er dybt rystet. »Det kan din Lærerinde da umuligt have sagt!«

»Jo, det sagde hun, ganske bestemt!« »Du maa alligevel have hørt fejl, Lisepige.« »Nej, — det er sandt — det siger Karen osse —.«

»Sagde Frøkenen, at der er en Djævel, der tæller jeres Synder?«

»Ja, en væmmelig sort lille Djævel — med — med lang Hale.«

»Og sagde hun, at I kommer i Helvede, naar I har syndet 100 Gange?«

»Ja, lige med det samme — og saa — —«

»Har Karen ogsaa hørt det?«

»Ja, og Jytte — — og Else — — og Grethe og — aah, jeg er saa bange, Mor — — for jeg vil ikke ha' saadan en væmmelig Djævel til at tælle mine Synder — — og skrive dem op — — Mor — — tror du, jeg har gjort mange Synder — —?«

Lise har efterhaanden arbejdet sig op til en voldsom Ophidselse, til sidst kaster hun sig grædende om Halsen paa sin Mor — og Mor er fuldt og fast overbevist om, at alt det, Lise fortæller, er sandt, — for Lise lyver aldrig.

Da hun omsider har faaet Barnet beroliget, ringer det paa Døren. Det er Onkel Jens, der kommer paa Besøg. Han er saa fornuftig, Onkel Jens, han forstaar saa godt at omgaas Børn og ser saa sundt paa mange Ting. Mor er glad og lettet over at kunne give sin Bekymring og sin Forargelse Luft over for en forstaaende Sjæl.

»Men — det er jo haarrejsende! Fuldkommen vanvittigt!« udbryster Onkel Jens. »Men det sagde jeg jo for Resten, da I satte Lise i den Skole — — jeg advarede jer mod Aanden dér — — og der kan du se!«

»Ja — — jeg har ganske vist aldrig før mærket noget forkert — — men dette her er saa fantastisk! Hvis ikke Lise sagde det, vilde jeg knap nok tro det — men Lise lyver ikke, det ved jeg. Hun har altid fortalt mig alting, fuldstændig som det er. Og saa ophidset, som det lille

Skind var, bliver man heller ikke af ingenting!«

Da Lises Far kommer hjem, faar han Historien og bliver rasede. Han skal ikke have noget af at faa sit Barn ødelagt af saadant noget Sludder, erklærer han, — og skriver omgaaende til Skolen og melder Lise ud, med den Motivering, at Barnet er sygt og oprevet efter i en Religionstime at være blevet fyldt med middelalderlige Djævehistorier og Helvedestrusler.

Bestyreren læser Brevet en Gang — en Gang til — og saa igen. Saa ryster han paa Hovedet. Lærerinden i 1. Klasse — og »middelalderlige Djævehistorier og Helvedestrusler«??

Han sender Bud efter den unge Lærerinde, viser hende Brevet og siger: »Ja, kan De forklare mig det, der staar?«

Den anden ryster paa Hovedet, mens hun læser de faa Linier. »Nej — jeg forstaar ikke, hvad han kan hentyde til — — jeg begriber det ikke!«

»Prøv engang at tænke Religionstimen i Gaar igennem — og se, om De skulde have sagt noget om Djævelen til de smaa.«

»Djævelen? Jeg synes aldrig, jeg nævner Djævelen — —«

Hun tænker efter. »Aah — nu har jeg det! Vi talte om de gode Gerninger, og saa — vi havde lige sunget Ingemanns lille Sang om Englene — »To Engle smaa os følge, hvor vi gaa« — ja, saa fortalte jeg, at vor Skytsengel tæller alle de gode Gerninger, vi gør. Det fandt Børnene meget rimeligt og spændende; men pludselig sagde Birthe Jensen — den lille kvikke, rødhaarede: »Saa tæller Djævelen vel det slemme, vi gør!« Og dertil svarede jeg: »Ja, det kan saamænd godt være; men det behøver vi ikke bryde os om.« Jeg tror ikke der var nogen, der tænkte mere over det i Øjeblikket, — det skulde da være Birthe, som var synlig stolt over, at hun havde optraadt.«

»Er De vis paa, der ikke var mere?«

»Absolut. Jeg vilde da ikke drømme om at gøre smaa Børn ængstelige ved at fortælle dem om Djævelen og Helvede.«

Men lille Lise lyver aldrig!

Det kan godt være, at der er mange smaa »Liser«, som ikke lyver — i alt Fald ikke med Vidende og Vilje.

De lyver ikke — men de *fantaserer!* Det er noget, som enhver, der har med Børn at gøre, bør vide. Saa meget *maa* en Mor kende til Barnets Sjæleliv, at hun ved, at dets Fantasi er saa levende, at det ofte selv ikke kan skelne Grænsen mellem Fantasiens og Virkelighedens Verden. Fantasien er som en Tryllestav, som i et Nu forvandler en Klods til en Prins og Stuen til et Slot, som er lige saa virkeligt for Barnet, som Stuen er det for den voksne. Og det er den samme Tryllestav, som øver sin kogende Magt over Barnet, naar det beretter om sine Oplevelser. Hele Situationen bliver da til et Eventyr, der er saa meget mere betagende, som Barnet selv er det levende Midtpunkt deri. Eventyret lever videre i dets Fantasi og »ruller sig ud« som et Skuespil, hvori det selv spiller Hovedrollen.

»Mit Barn lyver ikke!« Nej, men det fortæller Eventyr, mere eller mindre parallelt med Virkeligheden, og jo mere Indtryk dette Eventyr gør paa Omgivelserne, jo mere vil det udfolde sig for Barnets indre Blik. Der bliver en Vekselvirkning, som ofte kan faa ret skæbnesvangre Følger — som ovenstaaende Træk, taget ud af Livet, viser.

»Lise fortæller mig alt!« Men hvordan? I sine første Barneaar vil Lise rimeligvis fortælle *for meget*. Naar hun bliver større, vil hun nok fortælle *for lidt!*

Og nu Lærerinden, den stærkt interesserede Part i Sagen? Hvorfor blev hun ikke spurgt?

Fordi det var ganske unødvendigt, eftersom Sagen jo laa helt klar indtil de mindste Enkeltheder!!

For Lise, 7 Aar, lyver ikke!

x + y.

*Vandrede jeg end i Dødens Skygge,
jeg vilde intet ondt frygte, thi Du er
med mig, Herre.*

22. Salme.

»Min Søn var død, men er atter blevet levende«

Ethvert forstandigt Menneske indser, at det ikke er rigtigt, hvis man udelukkende koncentrerer sig om vor Herres legemlige Lidelser, saa man glemmer de aandelige Smerter, han maatte lide. Alligevel kan det under de Forhold, vi lever under, være rigtigt at tænke paa, hvor meget han led i sit hellige Legeme, og hvor meget han nu lider i dem, der er hans Lemmer.

Selv under Krigen vilde det være sygeligt, hvis vi brugte al vor Tid til at tænke paa de Døds-kvaler, som Hundred Tusinder af vore Medmennesker pines af. Og dog forekommer det mig endnu mere rystende, hvis vi selv lever saa behageligt, som vore gode Kaar tillader det, og overhovedet aldrig tænker paa hin grufulde legemlige Kval, som saa mange lider. Hele Verden over ligger Mennesker og vrider sig i forfærdelig legemlig Lidelse, eller de gør sig rede til at tage hjemmefra med næsten Vished for, at saadan Lidelse venter dem.

Lad det dog aldrig falde os ind at sige: »Hvilket Held, at jeg slipper for alt det!« Lad os hellere føle, at vi ikke er blevet fundet værdige til at have Del deri, end ikke til at kunne hjælpe de saarede, mens de ligger og pines paa Hospitalerne eller paa Slagmarken. Det er heller ikke alene Soldater, som lider paa denne Maade, eller Søfolk eller Flyvere. Vi ved kun alt for god Besked om de andre Hundred Tusinder, som har mistet bogstaveligt alt og omkommer af Sult, mens vi spiser saa godt og rigeligt.

Korsdødens Kvaler

Det er derfor det rette Øjeblik til at rette vor Tanke mod Kristi legemlige Lidelser paa Korset. Selv finder vi, at natlige Kramper til Tider er uudholdelige, men vi kan i hvert Fald staa op og kravle omkring i vort

Værelse, indtil Anfaldet gaar over. Hele Kristi Legeme maa derimod have været martret af Krampe, og det blev værre og værre, efterhaanden som Blodet løb ud af hans Aarer — og han var naglet fast og kunde ikke røre sig. Under Messen kan vi, især i Passionstiden, holde vor Betragtning over Ordene »Dette er mit Legeme« ud fra dette Synspunkt. Guds Søn antog sig vor menneskelige Natur, hvoraf Legemet er en Del, med fuld Bevidsthed om, at han som *Følge* heraf vilde komme til at lide Kvaler i hvert et Lem, hver Muskel og hver Nerve og især den korsfæstede forfærdelige Hovedpine og Tørst.

Mennesker blev ikke skabt for at dræbes

Vi vil ogsaa holde Betragtning over den legemlige Død og huske, at vor Herre var ved fuld Bevidsthed, da han døde. I disse Tider dør Millioner af Mænd en *voldsom* Død, og det er — menneskelig talt — ikke Meningen, at Mennesker skal dø saaledes. Menneskeheden blev ikke skabt for at *dræbes*. Men alle disse Mennesker bliver dræbt. Selv om det vil være at volde os selv Smerte, maa vi aldrig tænke paa Nyhederne blot som noget, der tælles i Maskiner eller Statistik. Jeg mener dette: Naar vi hører, at der er blevet skudt mange Flyvemaskiner ned, saa maa vor første Reaktion ikke være Beklagelse eller Jubel over, at der er blevet ødelagt saa mange og saa dyre Maskiner. Nej, vi maa vænne os til *først* at huske det levende Menneske — hvert Menneske — der styrede sit Aeroplan og pludselig blev slynget ind i den anden Verden. Hvert af dem var et levende Menneske, en Person — en Verden i sig selv og Centrum for Verden omkring ham. Hver af os er et saadant Centrum; ved hvert Dødsfald

sprænges en hel Verden og hører op at være til. Men hver af disse Verdener var vitalt forbundet med andre saadanne Verdener — med Mødre, Hustruer og Børn. Da vor Herre hang paa Korset, var han i enhver Betydning Verdens Centrum, men tæt ved stod hans Moder, og alt, hvad der skete i hans Sjæl og følte i hans Legeme, genlød med grusom Nøjagtighed i hendes eget Sind — og hendes Ængstelser strømmede tilbage til hans Hjerter, en uophørlig Smerdens Cirkulation.

Vi svarer paa Telegrammerne med Bøn

Maatte vor første Reaktion overfor Nyhederne derfor *altid* være Bøn; Bøn for ham, der er død — for selv om hans fysiske Verden ødelægges, bestaar hans Sjæl — og Bøn for dem, som hans Død forvolder saa megen Sorg. Den Kongregation, der kaldes »Hjælpere for de hellige Sjæle i Skærsilden«, findes ikke her i Landet, men vi er i Virkeligheden alle kaldet til næsten automatisk at danne et saadant Samfund. Jeg mener, at uden at aflægge særlige Løfter eller paa-tage os nye Forpligtelser, burde alle vi Katolikker *instinktivt* bede saa ofte som muligt for disse Sjæle. Vi véd om Sjælens Udødelighed, vi véd om Synden og om Skærsilden. Lad os i hvert Fald Morgen og Aften udtrykkeligt bede for dem, der er blevet dræbt i Nattens Løb eller skal dræbes i Dag, og lad os bede for deres Familier og Hjem.

Jeg vil ikke dvæle ved de rent aandelige Lidelser, hverken hos vore Medmennesker eller hos vor Herre, men vi vil blot lige mindes, at han, der sagde saa uhyre lidt om sine Lidelser, han sagde dog »jeg tørster« og »min Sjæl er bedrøvet — ja, indtil Døden« — og derpaa gik han ind i en Dødsqual af Frygt, af

Gru og Sorg — en Dødsqual, mens han endnu var helt levende, og den var saa hæftig, at den tvang hans Blod ud af selve Legemets Porer. Og jeg vil bede Dem blot et Øjeblik mindes især de unge Soldaters Hjenve og den Rædsel, der griber dem, de er ofte ikke andet end Drengene, mindes ogsaa Kulden eller den sviende Hede eller Sygdommene eller de druknendes Fortvivlelse.

Ingen maa undtages fra vor Bøn

Men der er to Punkter, jeg vil understrege. For det første maa De ingen, absolut ingen Undtagelser gøre. Det maa end ikke kunne falde os ind kun at bede for dem, der hører til vort eget Folk eller til venligtsindede Nationer. Eller rettere — jeg maa næsten straks modsige mig selv. Hvis jeg viser nogen »Favoritisme« i mine Bønner, bør det saa

ikke netop bestaa i at favorisere dem, der er mine Fjender, saadan som Verden forstaar ved Fjendskab? »I véd, at det er sagt: Elsk din Næste og had din Fjende, men jeg siger til jer: Elsk jeres Fjender; gør godt mod dem, der hader jer; velsign dem, der forbander jer; bed for dem, der handler ilde imod jer« (Mat. 5; 43, 44). Her er et direkte Paabud af vor Herre. Ja, han fortsætter endogsaa med at sige os, at saadan og kun saadan kan vi være sande Børn af vor Fader. Og i Fadervor lader vi faktisk vore egne Synders Tilgivelse være afhængig af, om vi tilgiver dem, der synder imod os.

Finder vi, at dette næsten er for meget for vor menneskelige Svaghed, saa er det den rette Tid for os til at studere Kristus paa Korset, og Krucifikset har slet ingen anden Mening end den, at Kristus, fordi han elskede dem, døde for hver eneste, som havde

krænket ham ved sin Synd. Han gik endogsaa videre end hans egen Definition af, hvori den største Kærlighed bestaar — at et Menneske hengiver sit Liv for sine Venner. For Synden gjorde os alle til Fjender af Gud. Her er selve Centrum i vor Trosbekendelse — at »medens vi endnu var Syndere, døde Kristus for os«.

Ikke Bøn om Sejr af en eller anden Slags

Jeg vilde faktisk næsten være bange for at bede udtrykkeligt om den ene eller anden Form for »Sejr«. Hvor skulde jeg kunne vide, hvad der er det bedste for denne stakkels Verden og dens Fremtid? Jeg kan have en meget klar og fast menneskelig Opfattelse, men i min Bøn er jeg ikke engang fristet til at bede om mere end dette, at Guds bedste Vilje maa ske med Verden. Og naar jeg ofrer Messen for det ene Land efter det andet af dem, der nu er i Krig, kunde jeg saa bare drømme om at ofre Kristus til hans Fader, som er alle Menneskers Fader, med Had eller Foragt i mit Hjerte overfor et eneste Menneske, en eneste Gruppe Mennesker, eller et eneste Folk i hele Verden.

Kalken rækkes for blive tømt

Det andet Punkt er dette. Vi maa ikke give saadanne Overvejelser Lov til at svække os. Samtidig med, at vi ikke vil være saadanne Kujoner, at vi ikke helt til Bunds tør gøre os klar over vore Medmenneskers legemlige og aandelige Lidelser, og samtidig med, at vi vil smage af Ydmygelsens og Skammens Galde og Bitterhed over, at den Verden, som Gud elsker og Kristus døde for, at den efter 2000 Aars Kristendom er nedsunket i en saadan Syndens Pøl; saa maa vi dog ikke miste vor Ligevægt og endnu mindre lade os lamme eller overvældes. Der er kun een Ting at gøre med Kristi Kalk, hvori han udgød sit Blod, og det er at drikke den ud og gaa frem til vor Gerning, beruset af dens

Fra Angelico

*Din friske Kind er falmet og slukt dit Øjes Glød, din
Skønhed som forvandlet i Dødens bitre Nød.
Hvor megen Kval og Smerte har du paataget dig for at
forløse Verden og for at frelse mig!*

Kraft. Maatte vi i denne Passionstid med Guds Naades Hjælp fatte den mest gigantiske Beslutning, vi *kan* fatte: helt at afstaa fra Jeget, helt at omstyrte hint inderste Afgudsbillede, Selvet, og at vie vort Liv, vore Ord og Gerninger, vor Tid og vore Penge (alt det, der *kunde* bruges paa Selvet) til at tjene Kristus i vore Medmennesker.

Langfredagens Ceremoni

Saa kan det blive os forundt at fatte med større Klarhed, hvad vi gør, naar vi paa Langfredag tre Gange knæler og bøjer os dybt ned og saa kysser Krucifikset. Ak, at det hyppige Syn af Krucifikser har gjort det næsten umuligt for os rigtigt at forstaa, hvor forfærdelig en Ting det er, vi ser paa. Det er

dette martrede Legeme, som vi kysser; det er dette, vi saaledes erklærer vor Troskab; det er dets Lidelser, vi paa denne Maade forkynder er os dyrebare, dem vi vil have Del i og benytte (ogsaa vi) til Verdens Frelse. Ja, og i Kristi Kalk vil vi ogsaa udgyde vort eget Blod, saa at det kan blive udgydt sammen med hans. For dette er vort største kristne Privilegium — at virke sammen med Kristus.

Naar vi nu har skrevet saaledes om Korsfæstelsen og fæstet vort Blik og bøjet vore Tanker mod Verdens Korsfæstelse, saa give Gud, at vi i de følgende Uger maa blive i Stand til at juble i Tak for det evige Liv, der skænkes os i Forening med Hans Opstandelse.

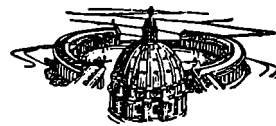
C. C. Martindale S. J.

Vi sætter den gode Litteratur under en Skæppe!

I Forbindelse med Diskussionen om den katolske Ungdoms Læsning har vi modtaget følgende Indlæg fra Adjunkt Johan Jensen:

I Taknemmelighed over, at Ugebladet har aabnet en meget afgørende — og i Resultatet nedslaaende — Undersøgelse af, hvilken Skønlitteratur unge Katolikker læser, maa jeg komme frem med de Tanker, jeg har gjort mig over Midlerne til at forbedre den herskende Situation. De to Indlæg af 14. og 28. Marts fra Folk, der er særdeles kyndige i de unges Læsning og Interesser, slaar begge fast, at Fejlen, der skal bødes, er, at man ikke gør noget for at henvise til katolsk Litteratur og anbefalelsesværdige ikke-katolske Bognyheder. Unge Katolikker bør naturligvis orienteres baade i katolsk og ikke-katolsk Litteratur, for de lever i et Land, hvor ogsaa Kundskab om de andres Meninger er nødvendig for at

kunne sætte sin Mening op mod deres og forsøge at lede dem til Moderkirkens sunde Anskuelser. Vi voksne skylder ganske simpelt de unge at vejlede dem ud fra vor større Erfaring. Vi skal gøre dem forstaaeligt, hvor nødvendigt det er at være orienteret i Digternes Værker, som hyppigst i en tilgængelig Form fremstiller Tidens Tanker og Levemaade. Jeg mener, at Ungdommen kan vejledes gennem Foredrag og — bedst — gennem Studiekredse, som maa arrangeres af de lokale Ungdomsforeninger, Katolsk Højskole og A. C. i Fællig. Da det ikke her drejer sig om fagkyndig litteraturhistorisk Behandling af Værkerne, kan alle med bare noget Kendskab til moderne Digtere gaa ind i Arbejdet som Ungdomsvejledere. Er Studiekredse først kommet i Sving, maa Boglaanene organiseres i Form af Bogklubber, fordi Bogkøb nu om Stunder langt overstiger de unges økonomiske Midler. Vi kan tage den udmærkede D. K.

URBI ET ORBI

Passionssøndag — Statio ad S. Petrum — deltog *den hellige Fader* i »Stations«gudstjenesten i Sct. Peter.

Ifølge Meddelelser fra den stedfortrædende apostoliske Delegat i Cairo, Mons. Hughes, er samtlige i Palæstina *internerede Ordensfolk* nu blevet *frigivet*.

Paa en Forespørgsel i det engelske Underhus om, hvilken Stilling den britiske Regering indtog overfor den Virksomhed, der udføres af Vatikanet overfor *britiske og allierede Statsborgere* i Krigsfange- og Interneringslejre Verden over, svarede Udenrigsminister Eden for nylig, at den *britiske Regering paaskønner Vatikanets humanitære Bestræbelser*, der gaar ud paa at yde aandelig og materiel Hjælp i saa vid Udstrækning som muligt til Krigsfanger og Internerede, uanset Nation og Race.

Den apostoliske Delegat i Washington har hos de forenede Staters Regering intervenseret til Fordel for de i U. S. A. internerede italienske Søfolk og opnaaet anseelige Begunstigelser for disse.

K. F.s Læsekreds som Mønster og maaske bare udvide den.

Et effektivt Arbejde mellem de unge og med dem som interesserede Deltagere vil give Resultater. Ungdommen vil paa en ganske naturlig Maade komme derhen, hvor de skal være: i forstaaende Aktivitet for at hjælpe deres Kammerater ud af utallige Variationer af forkludrede Standpunkter. Der skal vi hen, en aktiviseret Ungdom. Som D. s. U. og K. U. aktiverer deres unge ud fra deres Ideologi, maa vi Katolikker aktivere vore ud fra Moderkirkens Idealer. Og lad os saa samtidig med Studiekredse i Skønlitteratur ogsaa begynde iblandt de unge at studere Dagens sociale og politiske Spørgsmaal i Encyklikaernes Aand.

Johan Jensen.

▲ Arabertyper fra Sfax paa Tunis' Østkyst

Mellem Atlaslandene har *Tunis* afgjort den mest begunstigede Stilling, som ogsaa har gjort sig gældende i Landets historiske Udvikling. Tunis Kyster ligger ved Middelhavets Centrum, der, hvor det har sin første store Indsnævring. Af denne Grund satte Kolonister sig da ogsaa tidlig fast ved den tunesiske Kyst, og Fønikerne grundlagde her ved Tunisbugten det mægtige Kartago, der længe kæmpede med Rom om Herredømmet over Middelhavet, men til sidst bukkede under i Kampen. Dog fulgte der en ny Glansperiode under Romernes Herredømme og Provinsen Afrika kom til at spille den største Rolle som Kornkammer for Rom. Ved Slutningen af det syvende Aarhundrede e. K. kom Araberne og udbredte herfra deres Magt og deres Kultur over de øvrige Atlaslande I 1881 kom Tunis under fransk Overhøjhed, der kun lod Beyen af Tunis beholde et Skinherredømme; til Gengæld har Landet dog haft et kulturelt og økonomisk Opsving.

*

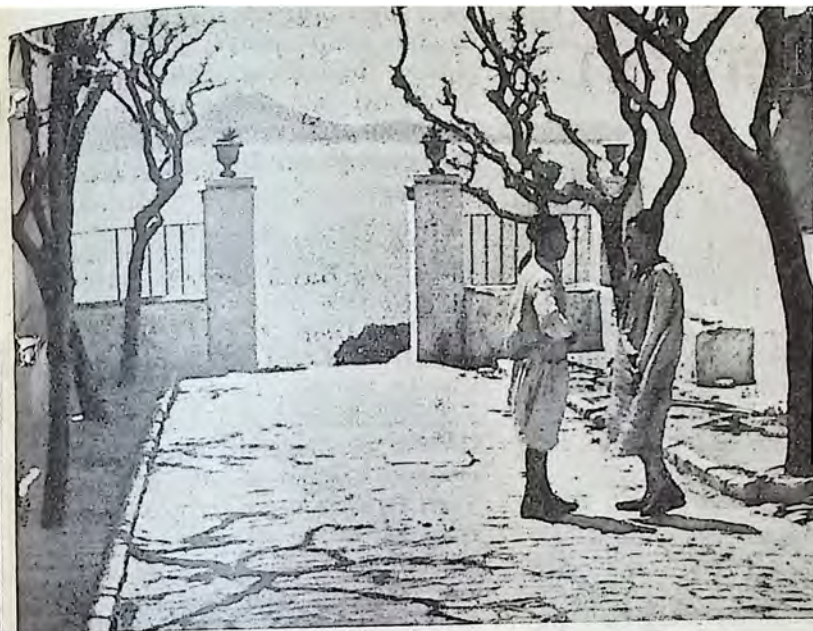
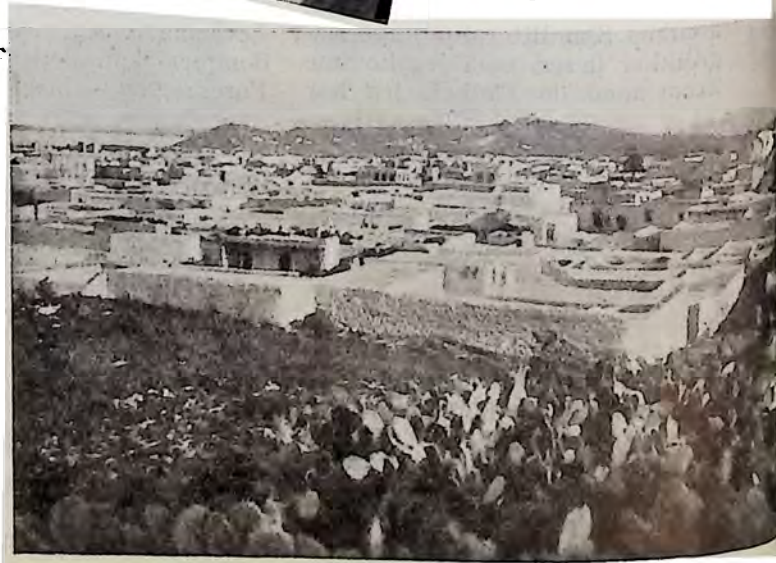
Endnu er Tunis et saa godt som fuldstændig muhammedansk Land, hvor det kristne — hovedsagelig katolske — Islæt (ca. 35.000) kun udgør en ganske ringe Brøddel. Blandt denne overvejende muhammedanske Befolkning paa 2,2 Millioner udfører »De hvide Fædre« en bemærkelsesværdig Missionsvirksomhed. »De hvide Fædre« — de bærer dette Navn paa Grund af deres hvide, arabiske Dragt — er en Sammenlutning af Verdensgejstlige og Lægbrødre uden andre Ordensløfter end et Lydigheds-

løfte, hvorved de forpligter sig i Fællesskab til at øve Missionsgerning i Afrika. Sammenslutningen stiftedes i 1868 af den rømte Kardinal Lavignerie og anerkendtes af Rom i 1908. I det forløbne trekvarte Aarhundrede har Fædrene udfoldet en velsignelsesrig Virksomhed, hvorom bl. a. den statelige katolske Katedral i Tunis vidner. Umiddelbart før Krigen kunde »De hvide Fædre« monstre nogle og tyve Biskopper, ca. 1200 Præster samt Missionsstationer foruden i Tunis — bl. a. i Kartago, Thibessa, Sfax, Cairouan og Gabes.

← Arabisk Spilopmager fra Missionskolen i el Kahla (ved Gabes)

↑ Udsigt over Tunis

← Ved den tunesiske Golf

Tekst: Universa

Fotos: Universa (4)

Arkiv (2)

Tunesiske Strejflys

▲ Katedralen i Tunis

← Et Kor af »hvide Fædre«, der medvirkede ved den i sin Tid afholdte eukaristiske Kongres i det minderlige Kartago

Om Morgenstjernen

Mens jeg sad ved Havet, det blanke, i en graanende Drøm mellem Nat og Dag og betragtede den dybe, rene Himmel over mit Hoved og den straalende Morgenstjerne, der spejledes i de kølige Dybder, traadte min Værneengel hen til min Side og talte saaledes:

»Som Morgenstjernen, min Broder, skal din Sjæl være: stille, uforanderlig og — lysende. Thi stille — stille — — stille er Daggryets dybe, stjernebeskinnede Visdom. Gaa i din Ensomhed og søg de tavse Steder: værdigt tier Skov og Klippe med dig —.

Den ydre og den indre Ro lærer jeg dig — nødvendige er de begge, om du vil finde den Almægtige og fuldkomme din Sjæl. Men den ydre Ro findes kun i Ensomheden. — Med Guds Rige, som du søger, er det som med Morgenstjernen: retter du dit Blik mod den blegnende Østhimmel, vil du først kun se det allestedsnærværende Dagskær — men lader du søgende dit Blik flakke hid og did, vil du med ét faa Øje paa Morgenstjernen, der straalere i Øst som et Minde fra den dybe Nat. Svær er den at se mod den lyse Himmel — og ser du bort, endnu sværere at genfinde —.

Saadan ogsaa med Guds Rige: svært er det at finde, svært — naar det daglig overdøves af de plumpe Sanseindtryk fra Verden. Derfor: se bort fra disse Indtryk — og søg Ensomhed; kun her findes den ydre Ro.

Dog — selv den tysteste Ensomhed kan forstyrres — af den indre Støj. Men den indre Støj kommer fra dit Jeg — og det, der larmer, er dine tusind Begær og Drifter, der jager og syder rundt i din Sjæl, hvor de ganske overdøver *Stilheden* fra Guds Rige, der med tavse Straaler lyser ind i dit Hjerte. Hent dine Sanser og din Aands Kræfter hjem fra de mangfoldige Steder, hvorhen du sendte dem — for at forlyste dig. Hvad betyder

vel din Forlystelse — — er det derfor, du lever paa Jorden?

Men den indre Ro finder du kun, min Broder, naar du opgiver dit Selv, dør bort fra dit Jeg, lægger det i Graven og vælter Stenen over den. Da bliver din Tankes dybe Ro ren og stille — saa den spejler Morgenstjernen: da skuer du med Filosoffens forædlede Ro og klare Blik mod det evige Lys.«

Den sene Gæst tav en Stund og saa ud over det klare Hav, der favnede den blegroede Himmel. Saa saa han længe paa mig med et sælsomt Blik, der spejlede Solens, Maanens og alle Stjerners Herlighed og tog atter til Orde:

»Uforanderlig er Morgenstjernen. Men da den var meget ung, stod den i Flamme, der sprang snart hid, snart did og vilde fortære den. Thi saadan elskede den sin Skaber, at den vilde gaa til Grunde for Ham. Men Gud ønskede dens *Gerning* — ikke dens Undergang. Derfor dæmpede Han dens Ild, der forvandlede — og blev til den stille, uforanderlige *Glød*. Mennesket — er som Stjernen: første Gang, det møder den Almægtige, blusser det voldsomt op — i Følelse, der Flammer snart hid, snart did og fortærer sit Offer. Men Følelser gaar og kommer som Sol og Vind, og er de en Dag borte — da fortvivler det unge Offer, da tvivler han paa Guds Naade. Men stort og langt og over al Forstand herligt er Guds Værk i en Menneskesjæl — — og ligesaa højt hævet over Følelser, som Stjernehimlen i sin Ro er hævet — over Markedsgøglere.

Derfor maa du, min Broder, med den Almægtiges Hjælp, dæmpe Følelsens falske Flammer i dit Hjerte og hærde dem til den uforanderlige *Glød*. Da finder du Forædlingens og Fuldkommenhedens Stier: men dem vandrer du, idet du lærer den uendelige Taalmodighed i Modgang som i Medgang, den stille, beherskede Færd, der end ikke

lader sig rokke af Jordskælv — og den lange, lange, lange Lydighed. Paa disse Stier dører du dit Selv og bliver uforanderlig og ophøjet som Stjernerne — her lærer du den forædlede Menneskehed.«

Morgenstjernen var blevet saa bleg — og Havet ventede i blikstille Undren paa, at Solen skulde bryde frem. Fra det navnløse, disede Land bag mig forkyndte varme, dirrende smaa Fuglestruber, at det højtidelige Øjeblik nærmede sig. Ogsaa Engelen var blegnet — og saa for hvert Øjeblik mere uvirkelig ud. Hans Klædebon straalede vel end af Nattens sølvhvide Lys — men han var nu gennemsigtig og svandt langsomt bort for mine Øjne. Omsider tog han endnu engang til Orde og sagde:

»Lysende er Morgenstjernen — det sidste Lys: i den isede Time, hvor Duggen falder og Natten flygter, sluktes Himlens Stjerner — kun den med sin dybe Ild holder endnu længe Stand mod den overmægtige Fjende — Dagen. Saadan maa ogsaa du, min Broder, holde ud og yde Modstand i Trængselstider. Lad ikke Dagen og Verden røre dig — thi ogsaa du skal være en Forpost fra det tavse Rige. Du vil se dine Venner falde fra, en efter en vil de give op og prøve, om de kan drage dig med sig i deres Fald. Men da skal du huske, at *du* er Verdens Salt, *du* skal som den skarpe Kniv skære igennem Modstandrens lunkne Hængedynd, *du* skal uden Frygt, med hed Pande og klare Øjne være den kække Frontsoldat, der alene kæmper videre — — modig indtil Døden, *du* skal ved dit heroiske, lysende Eksempel vække dine lunkne Brødre og faa dem til at fylkes om Idealets Fane. Du skal, min Broder, jeg kan ikke sige det alvorligt og indtrængende nok, for dine Venner være som en Længslens sølvstraalende Pil mod Stjernerne — mod Fuldkommenheden — —.«

Da tav han — og jeg saa, at han ikke var mere. Nu brød Solen frem: Millioner af Dugdraaber gav sig til at funkke som de

skønneste Ædelstene, over Havet dannede der sig en lysende Vej af flydende Guld, der slog Bro mellem Evigheden og det Sted, hvor jeg stod — og den rene, blaa Æter fyldtes af gyldent Lys og Harpespil.

Mens jeg stirrede mig blind paa den salige Morgenrøde, genlød i mit Hjerte, uden at jeg kunde fatte, hvad der var foregaaet med mig, Englens sidste Ord:

»Som Morgenstjernen, min Broder, skal din Sjæl være: stille, uforanderlig — — og lysende.

Steen Ostenfeld-Rosenthal.

Hvor blev han af? ...

Det var inde i den katolske Kirke. Jeg sad og filosoferede over Livets mange Opgaver og Vanskeligheder, som jeg altid gør, naar jeg kommer der. Det hænder nemlig.

Jeg husker den første Gang, jeg var derinde. Det er fire Uger siden. Jeg kom tilfældigvis forbi, som jeg har gjort saa mange Gange før; men nu fik jeg Lyst til at se indenfor. Der var straks noget, der greb mig. Dette store Rum var ikke som andre. Ikke fordi, det ikke lignede alle andre Kirkerum, men det havde en vis tiltalende Hygge. Der var ikke koldt, snarere syntes jeg, ligesom det var beboet — kort sagt, jeg følte mig veltilpas — og derfor har jeg været der nogle Gange siden — og nu var jeg der altsaa igen.

Spredt rundt i Kirken knælede nogle faa Mennesker. Jeg havde særligt lagt Mærke til en ung Fyr, der sad helt ovre ved den ene Side. Var han mon ligesom jeg inde for at hygge sig? — — Men hvad! — — Hvor blev han nu af? Aa, han gik derind. Det er nok en Skriftestol. Saa er han altsaa troende Katolik. — — Forresten nogle underlige nogen disse Katolikker. Nu gaar han ind og fortæller Præsten sine Synder, og saa i Morgen begynder han forfra. Et rask Liv! — — Eller er det ikke saa galt? Kan det ikke være anderledes? Men man skulde dog tro, at hvis der var noget rigtigt i alt det med deres mange Sakramenter og Hjælpekilder,

saa var det ikke nødvendigt at løbe og skrifte hver anden Dag.

Se nu med mig selv. Jeg har aldrig været til Skrifte, og jeg føler mig da ikke saa »sort«. — — Om jeg ikke begaar Synder? Tja, det ved jeg saamænd ærlig talt ikke. Det har jeg aldrig tænkt over. Jeg er maaske nok ikke helt »fin i Kant«; men noget graverende, det tror jeg ikke. Jeg behøvede da ikke at gaa til Skrifte hvert Øjeblik, og jeg faar da hverken Sakramenter eller andre Midler. Næ, det er ikke noget for mig — — men deres Kirker er kønne — — og hyggelige.

Saa har de jo det med Autoriteten. De skal jo rette sig efter flere aarhundredgamle Forordninger og Reglementer. Fordi Pave Sixtus bestemte et eller andet i det 12. Aarhundrede, saa maa lille Anna og Peter — eller Therese og Aloysius, som de vel snarere hedder — endelig rette sig efter det i Dag, hvis de da ikke vil gaa fortabt. — Naa, nu kom han ud derovre. Det var en ordentlig Omgang. Han ser heller ikke synderlig oplivet ud. Nu skal han i Gang med Boden. — Han maa nu alligevel være sikker i sin Sag. Saadan helt at »aabne« sig for et andet Menneske, og at lægge sin Skæbne i Kirkens Haand. Der skal en stærk Overbevisning til. — — Det maa forresten være dejligt saadan fuldstændig at kunne stole paa andre. — — Saa, nu rejser han sig. Han kommer her forbi. Død og Pine! Sikke venligt han hilste. En flink Fyr. — — Kanske man sku' se lidt paa de Ting alligevel. J. B. P.

Sygeplejerske-Forbundet

Den 5. April talte Monsignore Orlík for en fuld Sal i Stenosgade. Emnet var som tidligere opgivet: Linklædet i Turin. For mange af os var dette vist langt ud over det sædvanlige; det var en stor Oplevelse og gav Stof til Betragtning og Fordybelse i Herrens Lidelse og Offer. Det vil blive for langt at komme ind paa det store Foredrags Enkeltheder, et Foredrag, der paa-hørtes i lydhør Stilhed, men eet skal nævnes: Vi saa bogstavelig Ansigt til Ansigt Korsfæstelsens forfærdende Grusomhed, saa hvad Frelsen led. Kunst og Æstetik har næsten bortforklaret dette, og nu i vor alvorlige Tid, hvor der lides og kæmpes som aldrig før, har det sikkert et særligt Formaal, naar vi

faar Lejlighed til at staa overfor den Lidelse og det Offer, Vor Herre paatog sig for vor og hele Verdens Synd og Skyld.

Aftenen sluttede med, at vi alle bad Fader vor og sang »O torne-kronet Hoved«.

Deltager.

Sygeplejerskeforbundet faar læst Messe Tirsdag i den stille Uge (d. 20. ds.) Kl. 8 hos St. Elisabeths-streene paa Katanievej 6. — Mad og Sukker medtages.

Tre lukkede Retræter i Roskilde

For ældre Damer: fra Tirsdag Aften d. 27. Juli Kl. 19,30 til Lørdag Morgen d. 31. Juli.

For unge Damer: fra Lørdag Aften d. 31. Juli Kl. 19,30 til Onsdag Morgen d. 4. Aug.

For Herrer: fra Onsdag Aften d. 4. Aug. Kl. 19,30 til Søndag Morgen d. 8. Aug.

Prisen for de tre Dage er 12 Kr., men hvis der forlanges Eneværelse, er Prisen 17 Kr. (Værelset skal forudbestilles).

Tilmeldelser, som kun bliver besvaret, hvis alt er optaget, sendes til Sognepræsten i Roskilde eller til Søster Helena, St. Josefs Skole, til hvem man ogsaa bedes sende Afbud i Tilfælde af, at man bliver forhindret.

Der medbringes almindelige Toilet-sager, Salmebog, Kristi Efterfølgelse — og Rationeringsmærker.

Retræterne ledes af Pater Robert Groteclaus S. J.

Frafaldene og de lukkede Døre

I Anledning af Diskussionen om Frafald og Midlerne imod dem har vi modtaget et længere Indlæg fra en Læser, som mener at have smertelige Erfaringer for, at de lukkede Døre er Skyld i mange Frafald.

— Vi har nu snart været gift i to Aar, skriver Indsenderen bl. a., men det er ikke lykkedes os at faa en Omgangskreds, bestaaende af Trosfæller — selv er jeg Konvertit.

Selv i den K. U. K.-Afdeling, han har besøgt, har det knebel for ham at komme i Kontakt med de øvrige Medlemmer. De forekommer ham utilnærmelige overfor de Nyankomne, som henvises til udelukkende at tale med hinanden, og giver det samme Indtryk af lukkede Døre, som Hjemmene i visse Tilfælde gør.

— Mon de katolske Hjem med de lukkede Døre forstaar, slutter Indsenderen vemodigt, hvor meget de skader Kirken?

Liturgisk Kalender

April:

18. S. Palmesøndag (319). — Det (violet) hellige Korsens Præfation (517) læses hver Dag indtil Skærtorsdag incl.
19. M. Feria (354); 2. Bøn: For (violet) Kirken ([123]) eller for Paven ([122]).
20. Ti. Feria (358); 2. Bøn: For (violet) Kirken eller for Paven.
21. O. Feria (373); 2. Bøn: St. An- (violet) selm ([42]).
22. T. *) SKÆRTORS DAG (392). (hvid)
23. F. **) LANGFREDAG (404). (sort)
24. L. PAASKELØRDAG (433). (violet og hvid)
25. S. 1. PAASKEDAG (546).

*) I Domkirken indvies Skærtorsdag de hellige Olier. Teksten (paa Latin og Dansk) til denne smukke Liturgi er udgivet som Tillæg til Messebogen. — Ligeledes er Teksterne til Skærtorsdag, Langfredag og Paaskelørdag udgivet særskilt. — Langfredagliturgien findes ogsaa i et Hefte for sig. — Alle Hefter faas i St. Ansgars Boghandel, Bredgade 67 og Katolsk Boghandel, Stenosgade 3.

**) Langfredag er Faste og Abstinensdag. NB. I Dag er ogsaa Kød- suppe forbudt; ligeledes alle Retter, hvortil Flæsk, Fedt eller Blod er anvendt, selv om de kun i uvæsentlig Grad indeholder Dele af Kød.

Samme Dag afholdes i alle Kirker og Kapeller Kollekt for den hellige Grav i Jerusalem.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Narrebrogade 27 C, København N. Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER

Skt. Radegunde

Ida Friederike Görres: Die siebenfache Flucht der Radegundis.

Tre er det rigtige Tal, naar en Samtale skal blive af Værdi. To Menneskers Samtale bliver til to Skinner, der løber Side om Side, men aldrig mødes. Den tredje Person derimod knytter Traaden, stiller Spørgsmaal, bøjer Grenene sammen til en Krans.

Saaledes staar der i »Forspillet« til Ida Friederike Görres' Bog: »Die siebenfache Flucht der Radegundis«. Forfatterinden lader saa tre Venner, »Digteren«, »Historikeren« og »Agathe« sammen gennemgaa den hellige Radegundes Liv. Ved Digterens Fantasi, Historikeren's Viden og Agathes Forstaaelse af Kvinden Radegunde fremkommer der en paa mange Maader yderst interessant og i alt Fald ikke helt almindelig Helgenbiografi, selv om den ægte, tyske Grundighed, hvormed den er skrevet, af og til forekommer os lidt for stor.

Man betages af Skildringen af Tiden efter Clodevigs Død i Begyndelsen af det sjette Aarhundrede, en Tid, der sandelig ikke virker som Guldgrund for et Helgenbillede, men faar den lille røvede thüringske Kongedatter, som midt i al Raaheden og Vildskaben lærer Kristus at kende, til at træde dobbelt lysende frem, netop fordi den er saa mørk. Vi ser Radegunde tvunget ind i et Ægteskab med Clodevigs modbydelige Søn Clotakar, følger hende til det Kloster, hun oprettede i Poitiers, og lærer hende her at kende som den bodfærdige Mystiker. Venskabet med hende gjorde Venantius Fortunatus til Præst — Biskop blev han engang — og religiøs Digter. De to skønne Hymner, som vi endnu svnger paa Langfredag: Vexilla regis og Pange lingua gloriosi laurea certaminis, digtede han paa hendes Tilskyndelse. Vi ser altsaa, at ogsaa vi saa at sige staar i Forbindelse med St. Radegunde. Og det, at den frankiske Helgeninde fra det sjette Aarhundrede og den danske Katolik i det tyvende ligesom rækker hinanden Haanden, er det, der næsten gør stærkest Indtryk paa en, naar man læser Bogen om hende.

T. F.

Medarbejdere til Julekærten søges

Det har ikke altid været muligt at betale Medarbejderne ved det katolske Julehæfte »Julekærten« Honorarer for deres Bidrag. Nu er vi imidlertid i den Situation, at vi er i Stand til at betale et — ganske vist beskedent — Honorar for Fortællinger, Artikler og Digte. Vi ønsker at gøre dette Hæfte saa alsidigt som muligt og beder derfor alle, der er i Stand dertil, at sende underrettede Redaktør for »Julekærten« deres Bidrag, men det maa ske inden 1. Juli.

Som Rettesnor for eventuelle Medarbejdere gælder følgende:

Artiklerne kan kun undtagelsesvis fylde mere end ca. 2 Sider.

BOGHYLDEN

Rafn, Holger: Johannes Chrysostomos. Roman. Her skildres en Mand, ren og sand, og fast paa sin Overbevisning, mens Tidens Herskere vil være Guder ... 7.75

Claudel, Paul: L'annonce faite a Marie. Edition augmentée d'une variante pour la scene de l'Acte IV. 3.90

Péguy, Charles: Le mystère des Saints Innocents 3.55

Mauriac, Francois: La vie de Jean Racine 3.55

Schneider, Friedrich: Bildungskräfte im Katholizismus der Welt seit dem Ende des Krieges. 403 Sider 17.65

Schneider, Friedrich: Katholische Familienerziehung. Eine gründliche, sinnvolle, natürliche Familienpädagogik für alle, die als Vater und Mutter, Erzieher und Priester Verantwortung tragen. 345 Sider 7.60

William, Franz Michel: Das Leben Marias der Mutter Jesu. 588 Sider 10.35

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfsgade 34-36
Tlf. 778 - 728

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Vi søger særligt efter »friskt Stof«, d. v. s. Emner, der fjerner sig fra det traditionelle Julehæftestof. Til Gengæld bør de have Tilknytning enten til Julefesten eller til vor Religion. Det maa meget gerne være Beretninger om personlige Oplevelser.

Der er vel næppe nogen Tvivl om, at »Julekærten« har sin Mission. Vi beder Dem derfor hjælpe os med at gøre den saa levende, afvekslende og lodig som mulig.

Cay Benzon,
Sognepræst,

Nørrebrogade 27, Tlf. Nora 3380.

K. U. K. Aarhus 1. Kvartal 1943

Selv om Programmet beskedent lader forstaa, at Forholdene ikke tillader det helt store, er Tiden blevet udnyttet paa bedste Maade. Rig Lejlighed der været til at samles til Diskussion og til mere eller mindre løsslupne muntre Aftener.

En Debat om Jødespørgsmaalet, indledt af Orla Knudsen, mandede ganske naturligt ud i Enighed om, at en Katoliks hele Indstilling overfor det udvalgte Folk kun bør være præget af Forstaaelse, og at dette Folk, hvis hele Eksistens vidner om Kirkens Sandhed, har et særligt Krav paa vor Forbøn.

Af særlig Interesse var 3 Afteners Diskussion om »Pavestolen og Arbejderspørgsmaalet«, en Gennemgang af de pavelige Encyklikaer tilrettelagt af Pater Lønskov S. J. Stænderordningen som Grundlag for en social Verdensfornyelse er jo aktuel og meget naturlig (som Italien og Portugal har vist det), men kræver til sin Gennemførelse en radikal Sindelagsændring, et andet Syn paa Jæg'et og Helheden end det, der behersker Verden i Dag.

Fredag d. 19. Marts havde vi en interessant Aften, idet Hr. Snedkermester Ørtenblad viste Lysbilleder og fortalte os om Oplevelser »paa Valsen«. Ved en tidligere Lejlighed havde han fortalt os, hvordan han som Snedkersvend rejste gennem Palæstina og Ægypten. Denne Gang tog han os med paa en Tur til Tyrkiet.

Nu staar igen vor halvaarlige Generalforsamling for Døren; desuden staar der paa Programmet en Retrætedag for unge Mænd Skærtorsdag og en for unge Kvinder Søndag d. 9. Maj.

Chr.

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosenværnsalé 29 . København V
Telefoner: 4295, 13,504, 2207

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Lørdag d. 17. April Kl. 20—22 »Ung Aften«. Søndag d. 18. April Travetur. Sorgenfri - Søllerød - Luknam - Virum. Start fra Vesterport St. Kl. 10,12 med S-Tog til Sorgenfri. Billet Virum-retur. Hjemkomst ca. Kl. 17,30. Medbring Madpakke og Vandresangbog. Turledere: Arthur og Jørgen. Lørdag d. 24. April (Paaskelørdag) er der ingen »Ung Aften«.

Amager.

Lørdag d. 17. April Kl. 20 pr. Generalforsamling ifølge Lovenes Paragraf 9. Følgende Dagsorden: 1. Valg af Dirigent. 2. Formanden aflægger Beretning og Fremlæggelse af revideret Regnskab. 3. Valg af Bestyrelse og Revisorer. 4. Næste Aars Kontingent fastlægges. 5. Forslag af Lokalstatutter. 6. Behandling af indkomne Forslag. 7. Eventuelt. Husk: kun Medlemmer har Stemmeret. Praktisk Arrangement: Gruppe IV.

Frederiksberg (Jens Jessensvej 7)

Efter at der siden Maj 1942 regelmæssigt har været afholdt Ungdomsmøder i St. Mariæ Sogn, oprettedes Katolsk Ungdoms Klub, Frederiksberg, ved en stiftende Generalforsamling d. 2. April. Den nye Forening omfatter St. Mariæ Sogn og træder ind i Forbundet af de øvrige K. U. K.-Klubber. Arbejdsudvalget, der bestod af 3 Medlemmer, er konstitueret som Bestyrelse og suppleret med 2 Medlemmer, saaledes at Bestyrelsen nu bestaar af følgende: Niels Frederiksen, Formand, Ruth Scharff-Olsen, Kv. Leder, Birgitta Samuelsen, Sekretær og Kv. Vikar, Johannes Samuelsen, Kasserer, Arthur Caspersen, Assistent. Desuden blev valgt 2 Revisorer: Grete Petersen og Margrethe Samuelsen. Til gejstlig Raadgiver er udnævnt Pastor B. Hake. Fredag d. 16. April Ungdomsmøde efter Fasteandagten Kl. 19,30. Mødet begynder ca. Kl. 20,15. Pastor Hake holder Foredrag med

Lysbilleder: »Den stille Uges Liturgi«. Medbring Messebogen! Derefter Underholdning. Søndag d. 18. April Travetur efter Højmessens. Den medbragte Mad spises i Menighedssalen. Tog fra P. Bangsvej St. Kl. 12,36. Hjemkomst Kl. ca. 17,40. Returbillet til Holte. Medbring Sangbog!

Ordrup.

Tirsdag d. 27. April: intet Møde. Der indkaldes til Generalforsamling Tirsdag d. 11. Maj. Dagsorden iflg. Lovene: 1. Valg af Dirigent. 2. Aflæggelse af Beretning og Forelæggelse af revideret Regnskab. 3. Valg af Bestyrelse. Valg af Revisorer. 4. Behandling af indkomne Forslag. (Forslag, der ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, indsendes senest 8 Dage forinden til Formanden, Fredensvej 46, Charl.). 5. Eventuelt.

Lyngby.

Der indkaldes iflg. Lovenes § 9 til Generalforsamling Lørdag d. 17. April Kl. 20 pr. i Gl. Børnely ved Sct. Knud Lavards Kapel. Angaaende Dagsordenen: se Ugebladet Nr. 14.

Den aarlige

Taastrup-Fest

til Fordejl for

Sct. Pauls Kirke, Taastrup,
afholdes

Søndag d. 2. Maj Kl. 20 pr.
i Røde Sal, Stenosgade 4,

under velvillig Assistance af:

Koncertsangerinde
Fru Ragna Schack,

Pianistinde
Frk. Jytte Albrechtsen og

Fru Tonia Appelt.
Billetter à Kr. 1 hos Portneren, Stenosgade 4 A, Alexander Koch, Lykkesholms Allé 7, 2. tv., Eva 2667, m. fl.

God Vask
- Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

KATEKISMUS

- tør og bundkedelig?

— Hvorfor ser du saa vred ud?
 — Jeg er ikke vred, jeg er træt.
 — Hvad er du træt af?
 — Af at høre og læse det samme evig og altid.
 — Hvad for noget samme?
 — At Katolikker skal blive ved at lære Katekismus hele Livet. Rent ud sagt — jeg gider ikke.
 — Det kan jeg godt forstaa.
 — Hvadbeha'r?
 — Det kan jeg godt forstaa.
 — Umuligt. Det er du altfor from selv til at forstaa.
 — For det første er jeg ikke from. For det andet ved jeg godt, hvad du synes der er i Vejen med Katekismus'en: Tør og bundkedelig!
 — Ih, hvor det passer.
 — Ih, hvor det ikke passer.
 — Ikke det? Nu skal jeg hente den. Vil du saa se her:
 »Hvorfra kommer Fristelserne?

Fristelserne kommer

1. fra de slette Tilbøjeligheder i os,
2. fra den onde Verden omkring os,
3. fra vor Arvefjende, Djævelen.

Kain blev forledt til Synd ved sine egne onde Tilbøjeligheder, Seths fromme Efterkommere ved den onde Verden om dem, Eva af Djævelen. Gud lader det ske, at vi bliver fristede for at holde os i Ydmyghed og for at give os Lej-

lighed til at forøge vore Fortjenester.

Naar bliver Fristelse til Synd? Fristelsen bliver først til Synd i det Øjeblik, vi samtykker i den.

Først kommer Tanken om det onde, dernæst et uvilkaarligt og ufrivilligt Behag ved det og til sidst Samtykket i det. Hvad maa vi gøre for at kunne overvinde Fristelsen? For at kunne overvinde Fristelsen maa vi bede og —

— Hvor du inspirerer mig! Gid du stod ved Siden af mig og læste dette lille Stykke højt for mig ti Gange om Dagen. Jeg vilde gerne have, du startede straks paa Morgenkvisten, naar mit Vækkeur ringer.

— Du synder vel i det mindste ikke, før du er staaet op.

— Aah, saa kender du mig ikke. Min store Svaghed er, at jeg kommer for sent til alting hele Dagen, fordi de ti Minutter, jeg ligger for længe om Morgenen, bliver ved at forfølge mig.

— Og hvornaar skulde jeg saa læse det for dig igen?

— Ved Morgenbordet, naar Tante Ida sidder overfor mig og absolut vil fortælle mig, hvor godt eller daarligt hun har sovet i Nat, og hvad hun fejler i Dag, og hvad hun muligvis kommer til at fejle i Morgen. Jeg trænger til al mulig Paa-mindelse i det Øjeblik for ikke at tænke de frygteligste Ting om Tante Ida, endelige svare hende ar-rigt eller helt lade være at svare,

skønt hun hungrer efter Deltagelse i sin Ensomhed.

— Og hvornaar skulde du have det læst igen?

— I Spogvognen, naar der hænger en forslidt gammel Arbejdsrøske i en Strop, og jeg sidder saa dejligt og hellere vilde dø end rejse mig for hende.

— Og igen?

— Næste Gang maatte du læse mere endnu, for det vilde antagelig blive i Frokostpausen i Forretningen, hvor Mikkelsen og Bruhn altid har saa travlt med at udslynge deres forkvaklede modernistiske Synspunkter. Saa trænger man til at kende hver Tøddel af sin Tro for at svare dem tilstrækkelig logisk og fyldestgørende. Jeg skal sige dig, min Ven, Dagen er een stor Øvelse i Katekismus, fra man vaagner, til man sover ind. Hele Livet er Katekismus, gennemstrømmet af rød Puls. Læs din Katekismus igen, ikke som en sur Skoledreng, der har sine Tanker paa Fodboldbanen imens og en billig Martyrglorie om Panden, fordi Lektierne skal være til Side, før han kan komme af Sted. Læs den som selve Livets A B C, saa skal du se, den hjælper dig til at forstaa mange Gaader. Saa skal du høre hele Menneskeslægstens Hjerte banke i den og dit eget højest — saa nu blev jeg vist for lyrisk. Du maa undskyldte, men det bliver jeg altid, naar jeg tænker nærmere over, hvad Katekismus er — — —

Stemme- og Talelidelser behandles.

Aandedræt - Diktion.
 Lægeforeningens Autorisation som Talelærer.
 Diplom. Medlem Tpf.
 Sangundervisning.

Marie Groth Hoffmann.

Skjoldsgade 4¹. Koncertsangerinde. Øbro 3109 y.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
 Alle Henvendelser bedes venligst
 rettet til **CENTRAL 1868**

Fra Pennevenne-Klubben

Katolsk Pennevenne-Klub er tilgængelig for alle Katolikker uden Hensyn til Alder Uddannelse og Erhverv. Den har hidtil skaffet over et halvt Hundrede katolske Læsere af Ugebladet i Korrespondance-Forbindelse med Trosfæller. Vil De deltage, saa send Redaktionen et fyldigt Brev om Deres Alder, Erhverv og Interesser, saa at vi bedst muligt er i Stand til at sætte Dem i Forbindelse med en eller flere Pennevenner, der virkelig deler Deres Interesser.

Husk at vedlægge 30 Øre i Porto og underskriv med tydeligt Navn og Adresse til Redaktionens Underretning.

Vi er to Søstre paa Fyn, henholdsvis 24 og 25 Aar, begge Kontorister, som gerne vil korrespondere med jævnaldrende eller ældre Katolikker. E., 24 Aar, der interesserer sig for Musik, Ridning, Vandreture og Cykelture, Spejderliv, gode Bøger og Jura, ønsker gerne at korrespondere med en ung Mand. R.,

25 Aar, foretrækker at korrespondere med en ung Pige og gerne paa Tysk eller Engelsk. R.s Interesser er: Spejderliv, Vandreture, Sejlsport og Skibe, Sprog og gode Film.

Vi vil gerne have flere katolske Pennevenner. Saa vi haaber, flere vil skrive til os.

E. H. og R. H.

Jeg er 24 Aar og Elektriker, og jeg vil gerne korrespondere med en livlig, katolsk ung Pige fra en jydsk By. Jeg interesserer mig for Film, Musik, Bøger, Sport og hjemlig Hygge, men først og fremmest for Kirken.
O. J.

Jeg er 22 Aar, Beregner-Assistent og stud. art., og interesserer mig for Lyrik, kunstneriske Film og Traveture. Jeg vil gerne korrespondere med en moderne indstillet ung Pige, helst fra København.
G. S.

Jeg vil gerne korrespondere med en katolsk Gymnasiast, helst fra København. Jeg gaar i Realklassen og fylder 16 Aar. Mine Interesser er Sport, især Roning, og Litteratur. Jeg gaar ikke i katolsk Skole og har næsten ingen Forbindelse med katolsk Ungdom. Jeg har heller ingen Søkende. Jeg vil gerne have flere Pennevenner.

B. M.

Jeg er Barneplejerske og 26 Aar og vil gerne korrespondere med en jævnaldrende katolsk ung Mand. Jeg korrigerer mig for næsten alt muligt.
R. K.

Academicum Catholicum

AARHUS

Fredag d. 16. April Kl. 20,15.

Ordinært Møde i Præstegaarden. Kaptajn A. F. Beyer taler om »Reformationens politiske og økonomiske Indflydelse i Danmark«.

KØBENHAVN

Onsdag d. 14. April Kl. 20 pr.

Studiekredsmøde i Bredgade 67 A. I — Emne: »Filosofiens Grundelementer«. Leder: Pater H. Roos S. J. II — Emne: »Omstridte Kapitler i Kirkens Historie«. Leder: Pater A. Otto S. J.

Næste Gang: den 28. April.

Onsdag d. 21. April—Lørdag d. 24. April.

Exercitier for mandlige studerende i Klosteret paa Jagtvejen under Ledelse af Pastor H. Messerschmidt.

Deltagerantallet er begrænset.

Indtegning sker hos Max Reiter, Borups Allé 251 A, Kbh. V. — Tlf. Tage 5129 y.

Prisen paa Deltagelse er Kr. 10.

Lørdag d. 1. Maj Kl. 19,30.

Aabent Hus for A. C.s Medlemmer hos Formanden Civilingeniør G. Wissum, Asmussens Allé 1, V.

Søndag d. 2. Maj Kl. 9,30.

Akademikermesse i Klosterkirken paa Jagtvejen. — Bagefter kan man spise sin medbragte Mad hos St. Lioba Søstrene. Kaffe kan faas, men Sukker maa medbringes.

Onsdag d. 5. Maj Kl. 19,30.

Ordinær Generalforsamling i Bredgade 67 A.

Derefter Foredrag af Adjunkt, cand. mag. Johan Jensen om »Katolske Træk i dansk Litteratur«.

Natlig Tilbedelse i Domkirken

Tilslutningen til den natlige Tilbedelse fra Skærtorsdag Aften til Langfredag Morgen var sidste Aar saa stor, at Københavns Katolikker atter i Aar indbydes til denne smukke Andagt. For at være sikker paa, at der er tilstrækkeligt mange til Stede paa hvert Tidspunkt af Natten, har Sct. Ansgars Boghandel paataget sig at indskrive Navnene paa en Liste. Man bedes derfor nogle Dage før telefonere til Boghandelen (Palæ 4777) og opgive den Tid, man ønsker at faa tildelt, eller bede om at faa tildelt en Tid, hvortil ingen har meldt sig.

Aarhus

Palmesøndag: Kl. 7 og 8: Stille Messe. Kl. 9,30: Palmevielse, Procession og Højmesse. Kl. 17: Andagt.

Skærtorsdag: Kl. 9: Levitmesse. Kl. 19: Andagt.

Langfredag: Kl. 10: Liturgisk Gudstjeneste. Kl. 19: Fasteprediken: Isaias den nye Pagts Evangelium: 7. »Som Brudgom glædes ved Brud, saa din Gud ved dig, Jerusalem« (Is. 62, 5) — Kristus paa Korset og Kirken.

Paaskelørdag: Kl. 7: Daabsvandet Indvielse og Højmesse.

Aarhus Opland

Odder:

Langfredag Kl. 16: Andagt.

2. Paaskedag Kl. 10,15: Messe (9,15: Komm.).

Pindstrup:

Palmesøndag: Ingen Gudstjeneste. *1. Paaskedag:* Kl. 8: Stille Messe. Kl. 10: Højmesse. Kl. 15: Andagt.

Ulstrup Mark:

2. Paaskedag: Kl. 10.

Dødsfald

R. I. P.

Min kære Mor

Elna Fensmark Beyer

døde den 30. Marts 1943.

Lillemor Beyer.

Den kære afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

R. I. P.

Vor kære Søster og Tante,

Kunstmalerinde

Frk. Anna Remy

døde den 9. April 1943.

Paa Familiens og egne Vegne.

Petra Heggum.

Den kære afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

Sct. Ansgars Domkirke

Palmesøndag Kl. 7 og 8: Stille Messe. Kl. 10: Palmeindvielse. Procession og Højmesse. Onsdag 21. April: Skriftemaalet hele Dagen (undt. Kl. 12—13 og 18—19). Skærtorsdag: Den hellige Kommunion uddeles Kl. 8 og under Messen Kl. 9,30. Kl. 9,30: Pontificalmesse, Olierens Indvielse og Procession. Kl. 15: Den højtidelige Fodtvætning. Kl. 20: Fælles Vaagetime med Prædiken, Bøn og Sang. Tilbedelse hele Natten. Langfredag: Kl. 10: Afsyngelse af Lidelseshistorien, Forbønnerne, Korsets Hyldning og Præsanktifikatmesse. Kl. 17: Prædiken og Andagt med Afsyngelse af Jeremias' Klagesange. Paaskelørdag: Kl. 7,30 (ikke Kl. 7): Ildens og Paaskelysets Indvielse, Profetierne og Daabsvandets Indvielse. Kl. ca. 9: Højmesse og Vesper. Skriftemaal hele Dagen (undtagen Kl. 12—13 og 18—19).

St. Mariæ Kirke

Fred. 16. April: Kl. 19,30 Fasteandagt; derefter Ungdomsmøde. Palmesøndag: Kl. 8 stille Messe, Kl. 10 Palmevielse og Højmesse med Oplæsning af Lidelseshistorien, Kl. 17 Korsvejsandagt. Onsdag 21. April: Kl. 17—21 Lejlighed til Skriftemaal. Skærtorsdag: Kl. 7 Levitmesse. Derefter Tilbedelse ved den »Hl. Grav« (i Salen) hele Dagen indtil Kl. 21. Man bedes tegne sig for en Bedetime paa den ved Kirkedøren fremlagte Liste. Kl. 17—18 fælles Bedetime for alle. Langfredag: Kl. 10 liturgisk Gudstjeneste, Kl. 17 Andagt med Prædiken ved Pater Pauli og Jeremias Klagesange. Paaskelørdag: Kl. 7 Paaskelidens, Paaskelysets og Daabsvandets Indvielse, ca. Kl. 8,15 Levitmesse, Kl. 17—21 Lejlighed til Skriftemaal.

Sakramentskirken

Palmesøndag: Palmevielsen beg. Kl. 9,30. Mandag 19. April Kl. 20: Knud Lavards Broderskab. Skærtorsdag Kl. 7: Højmesse. Kl. 20: Gethsemaneandagt. Tilbedelse foran Sakramentet Natten over indtil Langfredag Morgen. Langfredag Kl. 10: Liturgisk Gudstjeneste. Kl. 20: Andagt. Paaskelørdag Kl. 7 Paaskeceremonierne.

Jesu Hjerter Kirke

Hver Onsdag Kl. 7,30 reciteret Messe. Palmesøndag Kl. 8,30 reciteret Messe, Kl. 9,30: Højtidelig Palmevielse og Procession, derefter Højmesse. Mand. 19. Apr. Kl. 20: Korsvejsandagt for unge Mænds Kongr. Tirsdag og Onsdag i den stille Uge begynder 7-Messen 10 Minutter tidligere p. Gr. af Lidelseshistorien. Skærtorsdag Kl. 7: Levitmesse, Tilbedelse hele Dagen; Kl. 18: Andagt m. Deltagelse af Mæn-

denes Kongr. Langfredag Kl. 10: Liturgisk Gudstjeneste; Kl. 18: Fasteprædiken og højtidelig Passionsandagt. Paaskelørdag Kl. 7: Liturgisk Gudstjeneste. Levitmesse begynder Kl. ca. 8,30.

St. Antoni Kirke

19. April Kl. 20: Stille Uges Liturgi. Foredrag med Lysbilleder. Skærtorsdag Kl. 7: Levitmesse med Procession. Kl. 20: Andagt ved den hellige Grav. Langfredag Kl. 10: Gudstjeneste. Lidelsesevangeliet. Kl. 15: Prædiken: Jesus lider Døden. Paaskelørdag Kl. 7: Paaskelysets og Daabsvandets Indvielse. Levitmesse.

St. Andreas Kirke

Palmesøndag: Palmeindvielsen begynder Kl. 9,30. Derefter Højmesse uden Prædiken. Onsdag 21. April: Kl. 9: Mødreforeningen. Skærtorsdag 22. April Kl. 8: Højmesse. Tilbedelse af det Allerheligste hele Dagen og Natten igennem indtil Langfredagsgudstjenesten. Kl. 17: Andagt. Langfredag 23. April Kl. 10: Liturgisk Gudstjeneste. Kl. 17 sidste Fasteprædiken og Passionsandagt. Paaskelørdag 24. April: Ceremonierne begynder Kl. 7. Højmesse ca. Kl. 8,30.

St. Therese Kirke

Palmesøndag: Indvielse af Palmer samt Procession Kl. 9. Skærtorsdag: Levitmesse Kl. 9. Langfredag: Gudstjeneste Kl. 9, Korsvejsandagt Kl. 15. Paaskelørdag: Gudstjeneste Kl. 8, Messe ca. Kl. 9,15.

St. Knud Lavards Kirke

Palmesøndag, Kl. 8,15: Palmevielse, stille Messe. Kl. 9,30: Højmesse. Skærtorsdag, Kl. 9,30: Højmesse. Derefter Tilbedelse indtil Langfredagsgudstjenesten. Kl. 20: Sakramentsandagt. Langfredag, Kl. 9,30: Liturgisk Gudstjeneste. Kl. 15: Korsvejsandagt. Paaskelørdag, Kl. 7: Paaskelysets højtidelige Indvielse. Profetier. Daabsvandets Indvielse. Allehelgens-Litani. Højmesse.

St. Augustins Kirke

Palmesøndag: Palmevielse og Messe Kl. 8. Onsdag Aften: Matutin (Tenebræ) Kl. 20. Skærtorsdag: Messe Kl. 8. Matutin (Tenebræ) Kl. 20. Langfredag: Messe Kl. 8. Matutin (Tenebræ) Kl. 20. Paaskelørdag: Ceremonier og Messe Kl. 5,30. Complet Kl. 17,30. Matutin Kl. 20.

Immaculatakirken

Palmesøndag: Kl. 9,30 Palmevielse; derefter Højmesse med Oplæs-

ning af Lidelseshistorien efter Malthæus. Kl. 18 Fasteandagt med sakramental Velsignelse. Skærtorsdag: Kl. 7 Højmesse. Kl. 18 Hellig Time. Langfredag: Kl. 7 Præsanktifikatmesse. Kl. 14,30 Korsvejsandagt med Korsets Nedlæggelse. Paaskelørdag: Kl. 6 Ildens og Lysets Indvielse... Kl. 7 Messe med Vesper.

Rundskrivelsernes

Aktualitet

I Nr. 14 omtalte en Boghandlerannonce her i Bladet, at det politiske Parti »Dansk Samling« indirekte (gennem det moderne Portugal) har hentet Impulser fra de pavelige Rundskrivelser om Arbejderspørgsmaalet. Beklageligvis er dette blevet opfattet som en Udtalelse, der satte et særligt katolsk Stempel paa det nye Parti. Hensigten med Annoncen var alene at vise Rundskrivelsernes aktuelle Betydning. Den katolske Kirke blander sig ikke i Politik og endnu mindre gør en katolsk Forretning dette.

SANKT ANSGARS

Boghandel

Bredgade 67 . Palæ 4777

Linklædet fra Turin

Fotografier i alle Størrelser af det berømte Linklæde.

Et billigt Krucifix

er fremstillet. Gibskorpus paa lyst Egetræ.

Størrelse 28×15 cm	3.75
Størrelse 23×12 cm	3.25
Størrelse 18×10 cm	2.75

Nylig hjemkommet

Statuette »Madonna med Barnet« Porcelæn, hvid med Guld 9.50

Udenlandske Bøger

Brou, Francois Xavier	1.80
Bruno de J. M., Vie d'Amour de Saint Jean de la Croix ...	3.40
Buck, Cas difficiles	1.50
Cathrein, De bonitate et malitia actuum humanorum	3.00
Cayré, Les Sources de l'Amour divin	3.60
Chaigne:	
Les Poètes	5.65
Les Prosateurs	5.65
Epoque contemporaine	5.65
af Serien »Anthologie de la Renaissance catholique. Charles:	
La Robe sans Couture	3.50
La Prière de toutes les Heures	6.30

Jesus Krist ... korsfæstet

Vi, det 20. Aarhundredes Kristne, kan næppe forestille os, hvor vanskeligt det er faldet de første Kristne at kombinere de to Begreber »Jesus Krist« og »korsfæstet«. Naar man, lige fra man var et umælende Barn, har set op til Krucifikset, der var Midtpunkt paa Væggen i Dagligstuen; naar man senere sammen med sine Skolekammerater klatrede op paa den store Sten, der bar Vejkorset i Nærheden af ens Hjem, for at anbringe de første Anemoner og Smørblomster saa tæt som bare muligt ved den lidende Frelser, da har det affødt en Fortrolighed med den Korsfæstede, som de første Kristne ikke kendte. Naar de sagde »korsfæstet«, da var det hverken idealiserede eller stilerede Figurer i Gips eller Sølv paa et Kors af poleret Ibenholt, de kom til at tænke paa. For dem betød Korsfæstelse ret og slet, hvad det var i Virkeligheden: den mest gruopvækkende Scene, man kunde tænke sig.

De, der nogen Sinde havde strammet sig op til at være til Stede, naar en Slave eller Røver skulde henrettes paa denne grusomme Maade, har bagefter ikke kunnet sove i mange Nætter. De saa stadig det fortrukne Ansigt, de brystne Øjne, en skiftevis skrigende og stønnende Mund, en indsunket Brystkasse, der uvidedes af voldsom Krampe, et hamrende Hjerte og en opsvul-

mende Mave. Saa var der et Par blodrøde Hænder og Fødder, som efterhaanden blev sorte af Fluor og Myg, mens Rovfugle skrigende slog deres Kredse tættere og tættere om det levende Bytte. Nej, der skulde stærke Nerver til for at holde det Syn ud, og det var der ikke mange, som brød sig om at opleve to Gange.

Naar man saa ovenikøbet gør sig klart, hvad en Jøde forestillede sig ved Begrebet »Kristus«, d. v. s. Messias, nemlig den sejrige Hersker, der vilde føre den svundne Guldalder tilbage for Israel, — saa har man en Anelse om, hvad det maatte betyde for en Mand som Paulus, da han nedskrev disse enkle Ord: »... *men vi forkynder Kristus... den Korsfæstede*« (I. Kor. 1, 23).

Man forstaar da ogsaa, at de første kristne Generationer ikke fristedes til at lave sig billedlige Forestillinger af Jesus paa Korset. De nøjedes med symbolske Antydninger. Et Anker, en Trefork eller en Fisk, der var sat fast paa Spiddet eller ogsaa Tegningen af en bedende med udstrakte Arme (Orante) var de Billeder, der skulde minde dem om Frelserens Død. Efterhaanden gik man dog over til at lave Kors, men Korsets barske Virkelighed blev skjult under Ædelstene og Blomster (crux gemmata). Der skulde hengaa hele fem Aarhundreder, inden man

gav sig i Kast med at lave det, vi kalder et Krucifiks, d. v. s. et Kors med et Corpus (Kristi Legeme) paa.

Det er de syriske Kristne, der skal have Æren af at have været Ophavsmændene til den baade historiske og patetiske Fremstilling, som siden er blevet almindelig. Det er da ogsaa noget, der ligner Syrerne godt. Det Folk var præget af sit Hjemlands voldsomme Natur. Deres hjemlige Religion havde udmærket sig ved en saadan dristig Sanselighed, at den vakte baade Opsigt og Forargelse, da den i sin Tid af Slaver, Købmænd og omrejsende Præster blev kolporteret til Rom. Her var man ellers vant til lidt af hvert fra de tilrejsende udenlandske Guder og Gudinders Side; men den syriske Kultus var af den Art, at den godt kunde give et Sæt i de mest blaserede Romere. Og det var samme Sans for det realistiske, der endnu saa mange Aar efter sad de kristne Syrere i Blodet. Derved hjalp de den vesterlandske Kristenhed ud over dens Hæmninger og skaffede den kristne Kunst et uforligneligt Emne.

Imidlertid forkynder alle de mange store og smaa, kunstneriske og ukunstneriske Kors hele Verden over eet og samme Mysterium: »Saaledes har Gud elsket Verden ...«

S. W.

Hvorfor vi blev Katolikker

Vi bringer i Dag fire Beviser paa Eksemplets dragende Magt

Hvad en Sygeplejerske, der er 100 pCt. Katolik, kan betyde for en Kollega:

At jeg er blevet Katolik staar endnu for mig som det mærkeligste — men skønneste, jeg har oplevet.

Som ganske ung var alt katolsk mig meget imod. (Nonner gik jeg i en lang Bue udenom). Jeg er opdraget i et meget strengt »indremissionsk Hjem«; men Forsynet førte mig som ung Sygeplejerske sammen med en 100 % Kollega; igennem hende opdagede jeg, at hun i sin Religion ejede noget, som jeg savnede — og længtes efter — nemlig Vished om Jesu Tilstedeværelse i Nadveren og Enheden i Troen.

Da jeg havde »gennemskuet« hende et ½ Aars Tid, og i Smug læst hendes Katekismus og andre katolske Bøger (særlig var jeg meget glad for Thomas a Kempis' »Kristi Efterfølgelse«) dristede jeg mig til at gaa i katolsk Kirke. Da min Kollega saa opgav en meget god Stilling for at blive St. Joseph Søster, var jeg fuldstændig klar over, at i den katolske Tro var en Rigdom, som ikke fandtes andre Steder.

Jeg gik saa til en Jesuitpater og bad om Undervisning, og efter ca. 2 Maaneders Forløb blev jeg optaget i vor hellige Kirke d. 11. December 1930.

Jeg er stadig min Kollega, som nu er en lykkelig St. Joseph Søster, meget taknemlig, fordi hun viste sin Tro saa aabent i det daglige Liv.

*Laura Axelsen,
Sygeplejerske.*

Hun blev Katolik, fordi hendes Forlovede passede sin Kirke:

Jeg blev Katolik, fordi min Forlovede var det. Først kunde jeg ikke tænke mig den Tanke at konvertere, og min Forlovede sagde, at det behøvede jeg rig-

tignok heller ikke, men det, at han aldrig forsømte at gaa i Kirke, og at han gik der med Glæde, gav mig noget at tænke paa. Selv naar vi skulde paa Travetur med andre Kammerater, og han maatte gaa til Messen Kl. 6 for at naa det, saa vilde han i Kirke.

Naar en ung og ellers fornuftig Mand kunde gaa saadan op i Religionen, maatte der vel være noget sandt i det.

Derfor vil jeg sige til de unge Katolikker, der gifter sig med Protestanter: »Tal ikke saa meget om Kirken, men svigt den ikke.« Jo større Vanskeligheder der bliver for at komme til Messe, jo mere skal man anstrenge sig for at komme og for at leve efter *alle* Kirkens Bud. Det er det, der faar en Protestant til at studse og tænke, at der alligevel maa være noget, der er værd at undersøge nærmere.

H. J.

Mandens gode Eksempel virkede dragende paa Hustruen, som her fortæller:

Opdraget i et saakaldt »protestantisk« Hjem, hvor man kun gik i Kirke til Jul, ved Dødsfald, Daab og Bryllup og Konfirmation, sluttede jeg min Gymnasietid med en fuldstændig ligegyldig Indstilling over for alt, hvad der havde med Religion at gøre! Saa lærte jeg en ung Mand at kende, han var Katolik, men paa det Tidspunkt havde han trukket sig tilbage fra Kirken. Vi blev borgerligt gift, og efter 1½ Aars Ægteskab viet i en katolsk Kirke; nu kunde han igen modtage Sakramenterne, og hans Kamp i det første halvandet Aars Ægteskab samt hans straalende Eksempel og hans store Glæde og Lykke over at være kommet »hjem« igen, bidrog til min Konversion, der fandt Sted efter 3 Aars Ægteskab. Dette vakte og vækker stadig megen

Utilfredshed hos min Mor, men det er ogsaa det eneste, der af og til kan gøre det lidt svært.

Jeg maa altsaa i første Instans takke min Mand, der gennem Kamp fandt frem til det rigtige, og som forstod Eksemplets Magt, og som stadig gør sit bedste for at skabe et katolsk Hjem for sin Familie.

»Petite«.

En Kommunalærerinde skylder fromme Katolikker og sine Udenlandsrejser, at hun fik Øje paa den katolske Kirke:

Min Konversion skyldes ikke en enkelt, bestemt Begivenhed, den er foregaaet langsomt, gennem mange Aar og ad mange forskellige Veje; men fromme Katolikker og mine Udenlandsrejser har været virksomme Faktorer i den Henseende. — Af Katolikker vil jeg særlig nævne Pastor Maurer og hans Moder, Fru Maurer, som jeg i 1915 traf paa Køge Højskolehjem. De paa-virkede mig ikke gennem Ord, men har sikkert meget ofte i Stillehed bedt til Gud for mig. Samtidig fik jeg af en Lærerinde, nu afdøde Frk. Clausen, det gule, katolske Ugeblad, og dette Blad samt Johannes Jørgensens Bog »Rejsehøgen« har haft ikke ringe Betydning for mig.

Under den forrige Verdenskrig kom jeg i Forbindelse med en Familie i Wien, ogsaa fromme Katolikker, hvoraf den ene sikkert ikke en eneste Dag har forsømt at tage mig med i sine Bønner. Jeg besøgte dem siden i mange Dage i Wien og overværede sammen med dem en Messe i St. Stefansdom. — Tre Aar senere kom jeg paa min 2den Rejse til Italien og var blandt andet en Maaned i Rom. Jeg boede omtrent lige overfor Gesu Kirken, og lidt efter lidt blev det min daglige Vane at gaa derover. Jeg overværede Korssets Optagelse i Peterskirken, saa Processionen gaa ud paa Gaden, og Paaskedag var jeg ogsaa i Peterskirken til en ubeskrivelig dejlig Paaskekonzert. — »Til-

fældig« kom jeg en Dag ind i Kapellet, hvor Scala Santa er, og det Indtryk, denne Trappe og det mægtige Krucifix, der hænger oppe under Loftet dér, gjorde paa mig, kan jeg ikke beskrive. — Da jeg efter alt dette og meget, meget mere kom hjem til Køge, hvor jeg den Gang var kommunal Lærerinde, længtes jeg saadan efter de katolske Kirker, at jeg, saa snart Skolen sluttede om Lørdagen, rejste til København bare for at komme i St. Ansgars Kirke. Jeg gik ikke til Messe, for den forstod jeg ikke; men om Eftermiddagen sad jeg oppe i Kirken, sædvanlig helt alene, og syntes, det var en Fryd uden Lige, og dog gik der endnu 6 Aar, før jeg kunde tage

den endelige Beslutning; det var seks Aar med mange og alvorlige Overvejelser frem og tilbage. Det, at jeg var kommunal Lærerinde, var noget Skyld i det, jeg hørte nemlig ofte Ytringer om, at jeg i Tilfælde af, at jeg blev Katolik, maatte nedlægge mit Embede i den danske Folkeskole. Det blev der imidlertid ikke Tale om. Minister Borgbjerg gav mig Lov at fortsætte i mit Embede, og d. 18. April 1933 blev jeg af Pastor Cortenraad optaget i Kirken i det lille St. Hans Kapel i Køge.

Jeg betragter det som min Livslykke og vil altid takke for Guds milde Førelse.

Anne Kirstine Jensen.

Fra Glemmebog til Gemmebog:

Minder om PASTOR KNAPEN

AF MONSIGNORE J. OLRİK

Jeg vil begynde med den klassiske Historie om Pastor Knapen, og jeg vil ikke fortie Grevens Navn, for det viste sig jo, at det blaa Blod i hans Aarer var ægte nok.

Greven og Præsten

Den foregik paa Brattingsborg paa Samsø engang i det første Aarti af dette Aarhundrede. Pastor Knapen, en lille hollandsk Præst paa omkring de tredive, var kommet til Godset for at holde Gudstjeneste for de polske Arbejdere, der opholdt sig der. Han havde henvendt sig til Godsinspektøren, og disse to kom nu sammen gaaende over den store, grusede Plads omkring Slottet, der dog mere lignede en stor Villa. De ser saa Hans Ekscellence Grev Danne-skjold-Samsø. Dette var intet ringe Syn, for — jeg har selv engang set ham, — Ekscellencen var en høj, slank og meget statelig Mand med et pragtfuldt, langt, hvidt Skæg; han var me-

get fornem at se paa og lignede iøvrigt noget efter Kong Leopold II af Belgien. Greverne Danne-skjold-Samsø er fødte Ekscellencer. Godsinspektøren mente nu, at det var det rigtigste, at han forestillede Pastor Knapen for Greven; han gik derfor hen til ham med Pastor Knapen og sagde, at det var en katolsk Præst, der var kommet til Polakkerne. Ligesaa høj, som Greven var, ligesaa lille var Pastor Knapen; han havde mørkt Haar, store gode Øjne og et lidt mut og myndigt Udtryk om Munden. Greven saa fra ovenaf og nedad — de haut en bas, som man siger paa Fransk — paa den lille Mand og sagde med stor Overlegenhed og Sikkerhed: »Ja, jeg maa oprigtigt sige Dem, at jeg sætter ingen Pris paa katolske Præster«. Pastor Knapen saa aldeles uimponeret op paa den høje Greve og sagde roligt og uden Irritation i Stemmen: »Naa, det passer jo udmærket, for jeg maa oprigtigt sige Dem, at jeg sætter ingen Pris paa hovmodige

Grever«. Nu var Greven, naar det kom til Stykket, en rigtig Adelsmand, han var virkelig stor; han saa paa Pastor Knapen, saa ind i disse store og baa-de modige og gode Øjne; saa rakte han ham Haanden, idet han sagde: »Det var godt svaret. De er min Ven«. Saa gik Greven og Præsten videre sammen, jeg er nær ved endda at tro, Arm i Arm.

Vorherres trofaste Jagthund

Der er en vis Lysglans over Biskop Johannes von Euchs Tid. Det var den raske Fremgangs Tid for Kirken her i Landet, og der var mange herlige Skikkelser dengang, men de er ved at blive glemt nu eller kun at blive Aars-tal og Datoer og magre Statistikker. Pastor Knapen var en af de allerbedste af Biskop von Euchs Præster, og det vilde være Synd og Skam, om han helt skulde gaa i Glemmebogen; han havde noget af dette forfriskende over sig, som Tordenskjold og Samson hver til deres Tid og under deres Forhold havde. Hvis man vilde sammenligne Vorherre med en Jæger — der altsaa gaar paa Jagt efter Sjæle, — saa vilde Pastor Knapen være hans gode Hund, som han holdt af at fortælle Historier om og berømme for hans Bedrifter.

Jeg ved nok, at man skal være yderst forsigtig med at sammenligne et Menneske med en Hund, men efter hvad jeg allerede har sagt, vil enhver vist kunne forstaa, at en saadan Sammenligning her kun skal fremhæve Pastor Knapens fortrinlige Egenskaber. Jeg sidder og læser H. V. Mortons vidunderlige Bog »In the steps of the Master« — iøvrigt oversat paa Dansk, hvor den hedder »I Mesterens Fodspor«. — Dér fortæller Forfatteren, hvorledes han et Sted finder en døende Hund paa Vejen og tager sig af den og kommer til at elske den for det »korsfæstede« Udtryk i dens Øjne. Det er en dristig Sammenligning, men mon jeg nogensinde vil glemme den? Nu tilbage til Emnet her! Der kan være Hunde, der kan have de dejligste Øjne,

gode Øjne, trofaste Øjne, ærlige Øjne, kloge Øjne, beslutsomme Øjne. Pastor Knapens Øjne var i saa høj Grad netop den Slags Øjne, og han havde netop disse Egenskaber. Han havde en bred og høj Pande, men ellers var han uanselig af Skikkelse og aldeles ikke nogen Kraftkarl. Pastor Maurer fortalte mig, hvorledes Pastor Knapen engang besøgte ham i Køge, og de to højærværdige Herrer gav sig for Løjers Skyld til at prøve Kræfter, men Pastor Maurer, som nu heller ikke var nogen Herkules, satte straks Pastor Knapen til Vægs.

Præst for de polske Landarbejdere

Josef Knapen — jeg har lagt Mærke til, at Hollænderne udtaler det »Knap« altsaa uden det sidste n, — var Hollænder og Præst i Compagnie de Marie, der som bekendt har sit Hovedsæde her i Landet i Roskilde; det var ogsaa dér, han boede, naar han engang imellem ikke var ude paa sine lange Farter. Han maa være kommet hertil engang lige efter Aarhundredeskiftet. Da han døde i 1912, var han ikke mere end 36 Aar.

Da Pastor Knapen var kommet hertil, paatog han sig snart

den Opgave at tage sig af de her-værende Polakker. Forholdene var da helt anderledes end nu. Dengang kom der hvert Foraar store Skarer af polske Landarbejdere, en hel Del Karle, mange flere Piger og færre gifte Folk; de var bestilt til de store Gaarde rundt omkring i hele Landet, hvor det skortede paa Arbejdskraft. Den danske Ud-vandring til Amerika havde været oppe paa en foruroligende Størrelse. De Polakker, der kom til Landet i de Tider, drog imidlertid hjem igen om Efteraaret, men de kunde ikke undvære Sjælørøgt i den Tid, de var her. Nogle Steder var der en katolsk Kirke i Nærheden, som de ofte fyldte til Trængsel om Søndagen, men der var til en Begyndelse saa godt som ingen af Præsterne, der forstod det yderst vanskelig polske Sprog, og saa kunde Polakkerne ikke komme til Skrifte, og mange Steder var der lang, lang Vej til Kirke. Det var et Arbejde at besøge disse Polakker, der som fremmede og ukyndige i dansk Sprog og danske Forhold var meget daarligt stillet. Til den egentlige Sjælørøgt kom saa for de Præsters Vedkommende, der vilde tage den Gerning op, en Mængde jordske Anliggender, hvormed Po-

lakkerne ogsaa maatte hjælpes, og Præsten var den eneste, de havde fuld Tillid til.

Et kort Liv, men virksomt

Pastor Knapen maatte baade lære Dansk og Polsk og sætte sig grundigt ind i begge disse to Folks Tankegang og Levesæt og Forhold, men han var usædvanligt sprogbevaget, og saa havde han et rigtigt Præstehjerte, fuldt af forstandig Kærlighed til alle dem, der trængte til ham, og saa havde han een Ting til, som er ret usædvanlig: Det var Fru Sofia de Breza født Comtesse Czapska — hans og senere ogsaa min store Velgørerinde — paa Herregaarden Wienckowice i Nærheden af Poznan, der fortalte mig derom. Pastor Knapen havde en vis Forudfølelse af, at han ikke skulde blive ret gammel, han ønskede ligefrem at dø en tidlig Død, naar han blot i den Tid, han fik at leve i, kunde sætte alle sine Evner og Kræfter ind paa at udføre den Gerning, Gud gav ham. Hvis jeg ikke tager fejl, er det Aarestrup, der har skrevet disse Linjer: »Lad Farten blive saa kort den vil, naar Fartøjet bare gaar dygtigt til«.

I kristelig Henseende kom de i hvert Fald til at passe paa Pastor Knapens aandelige Indstilling, og han fik den tidlige Død efter en Livsfærd, hvor han i en sjælden Grad fik sat alle Sejl til.

Mandlige og kvindelige Sproglærere

Pastor Knapen lærte hurtigt det danske Sprog til stor Fuldkommenhed, og saa begyndte han med det polske og fik til den Ende Ophold hos nogle Franciskanerpatre i Krakow. Nu er Mænd i Almindelighed meget daarlige til at lære Sprog af, naar de ikke ligefrem er Sproglærere; de siger ikke alle de mange almindelige Ting, som Kvindernes Tale er saa fuld af, de har en Svaghed for at ville være vittige og morsomme — ofte meget mislykket og trættende gentaget, — og det er sammen med

Nogle af de første Montfortanere i Danmark. Fra højre: Pastor Blois, Pastor Wijnen, Pastor Knapen.

Poesi det allervanskeligste at forstaa, og endelig er Mænd i Besiddelse af en udpræget Utaalmodighed, naar det gælder om at høre paa en, der udtrykker sig daarligt, og man trænger netop til at komme i Gang med at tale det Sprog, man er ved at lære. Det gik kun daarligt for Pastor Knapen med det polske Sprog, men saa fik Fru de Breza paa en eller anden Maade fat i ham, og saa gik det strygende med at lære Polsk. Fornemme Damer maa ofte kedde sig, og derfor er de taknemmelige, naar man kan fortælle dem noget, og fine og taalmodige og hjælpsomme, og saa kan man komme i Sving med at tale. — Jeg husker selv, i hvilken Grad det lykkedes mig at faa Munden paa Gled under et Besøg paa Fyrst Lühomirskis Slot. Og saa er fornemme Damer ikke saa tilbøjelige til saadanne Rævestreger som Mænd, og ikke mindst nogle elskelige gejstlige Medbrødre, som let kan finde paa at faa sig en Latter paa den ukyndiges Bekostning. Pastor Knapen lærte Polsk paa Wienkowice og fik sig der en anden Moder og et andet Hjem. Og saa kom han til Danmark igen og tog fat.

Naar Pastor Knapen ikke var velkommen

Endnu saa sent som 25 Aar efter Pastor Knapens Død fortalte Dr. Krage i Skjold mig om den Glans, der stod om Pastor Knapens Navn, om hvordan de rundt paa Herregaardene glædede sig til hans aarlige Besøg som til en Fest; han var sprudlende livlig og i Besiddelse af et smittende Humør, og hans Kundskaber og hans Dannelse, og hans Slagfærdighed og den Respekt, der stod om hans Gerning og hans Opofrelse, gjorde ham til en kær Gæst overalt. Regelen var i denne Henseende hyggelig og fornøjelig, Undtagelserne morsomme og fortælleverdige.

Pastor Knapen plejede altid at tage saa meget Hensyn til de Godsejere og Proprietærer, hvis Polakker han besøgte, som muligt. Saaledes telefonerede han

en Dag fra en Købstad til en Gaard noget borte for at høre, om det var Proprietæren belejligt, at han kom. Aldrig saa snart havde imidlertid Proprietæren forstaaet, at det var den katolske Præst, der vilde komme, før han begyndte at skælde ud i Telefonen med en rullende Flom af Grovheder. Pastor Knapen hørte ganske roligt paa Proprietærens Udgydelser, men da denne et Øjeblik maatte trække Vejret, benyttede Pastor Knapen Lejligheden til at sige: »Ja, siden De indbyder mig saa venligt, kommer jeg aldeles bestemt i Eftermiddag Kl. halv tre,« hvorpaa der fulgte en Lyd, der bedst kan gengives saaledes RRRRRR, Afringning altsaa. Pastor Knapen tog nu med Toget til den ved Gaarden nærmeste Landstation, men der var selvfølgelig intet Køretøj for at hente ham; han maatte derfor gaa, og det tog det meste af en Timestid, og det var varmt og Vejen var støvet. Inde paa Gaardspladsen var der intet Menneske at se; Pastor Knapen gik op til Hoveddøren og bankede paa. Intet Svar. Ind i Forstuen. Ingen at se. Bankede paa Døren til Mandens Kontor. Intet Svar. Lukkede Døren op. Ingen at se. Kun stod der en Flaske Sodavand og et Glas paa et Bord. »Ah! Den er sat hen til mig. Det var dejligt.«

En Del forfrisket gik Pastor Knapen nu ud i Gaarden, og dér kom Manden, og det var tydeligt, at det trak op til baade Lyn og Torden. Pastor Knapen stod imidlertid ganske roligt og sagde: »Ja, jeg gaar ikke, uden De ligefrem korporligt smider mig ud. De skal iøvrigt have Tak for den dejlige Sodavand.« Manden var nu i Virkeligheden ikke værre end saa mange andre — man var navnlig dengang tilbøjelig til at tro, at man kunde tillade sig hvadsomhelst overfor Katolikker, — han blev imponeret af Pastor Knapens Opræden, og gav saa et gnavent Samtykke til, at Pastor Knapen gik til Polakkerne. Da Pastor Knapen om Aftenen var færdig, syntes Manden ikke, at han kunde andet end indbyde ham til Aftensmad.

Pastor Knapen tog imod, og nu varede det ikke længe, inden han ved sin Elskværdighed, Munterhed og morsomme Historier fik det hele drejet rundt, og da Pastor Knapen om Aftenen skulde afsted, var der ikke længere Tale om, at han skulde gaa, nej, han skulde køres, og det blev ikke Kusken, der skulde køre for ham, men Manden selv, og han blev ikke kørt til Landstationen, men helt ind til Købstaden.

I Nærheden af vistnok Aarhus var der et stort Gartneri, hvor der arbejdede en Mængde Polakker. Manden var bekendt for at være meget galhovedet og brøsig, men Polakkerne syntes nu alligevel, at Pastor Knapen skulde gaa op og hilse paa ham. »Hvad« — saa handte han — »vil De?« var den Modtagelse, Pastor Knapen fik, men han svarede ganske roligt og venligt: »Aah, jeg vilde egentlig gerne have lidt Aftensmad.« Det kunde Manden ikke staa for, og de blev hurtigt gode Venner.

Engang kom Pastor Knapen til en Herregaard, hvor Herskabet var meget fornemt og i Besiddelse af den fineste Dannelse. Man syntes, man var nødt til at byde denne her lille polske Præst med til Bords, men dermed havde man saa ogsaa gjort sin Pligt fuldtud, og man valgte at føre Konversationen paa Tysk for at holde den uønskede Gæst udenfor. Pastor Knapen talte imidlertid udmærket Tysk og blandede sig i Samtalen. Den gik altsaa ikke, men saa lagde man over paa en anden Bov med Engelsk. Pastor Knapen havde imidlertid tilbragt et Par Aar i Kanada, saa han talte godt Engelsk, og konverserede derfor videre i dette Sprog. Som sidste Udvej valgte man Fransk, men det var nu det alleruheldigste, for det talte Pastor Knapen som sit Modersmaal. »Hvis De vil tale Hollandsk eller Latin, saa kan jeg for Resten ogsaa det,« sagde Pastor Knapen, men det lod man af gode Grunde være med.

(Sluttes næste Uge).

J. Olrik.

EN HELTS DØD

Det var den 9. December 1824. Den peruanske Præsident Bolivar's General havde slaet den spanske Vicekonges Hær og dermed gjort Ende paa Spaniens Herredømme i Peru. Monatareo, der var Kommandant paa Callaos Fæstning, følte dybt Ydmygelsen; men samtidig var han lykkelig ved Tanken om, at nu havde Opholdet i dette uciviliserede Land Ende, og han kunde vende hjem til det skønne Spanien.

Men saadan skulde det ikke gaa. Guvernøren, Ramon Rodil, rev ham ud af de behagelige Tanker. »De sidste Flygtninge fra vor saa hæderfuldt besejrede Armé kommer nu!« råbte han. Sørg ordentlig for dem! Og lad saa Fæstningens Porte barrikadere saa godt, at Bolivar og hans fordømte Republikanere slaar Pandeskallen i Stykker imod dem!«

Da Kommandanten stirrede aldeles forbløffet paa ham, vedblev han: »Jeg vil holde Stand her i Kastellet, til der ikke findes en eneste levende Mus og ikke eet Skud Krudt mere! Skynd Dem, Kommandant!« Da alle Flygtningene var kommet inden for Kastellets Mure, faldt Porten med et Drøn i bag dem.

Haanligt betragtede Rodil de ynkelige Menneskevrage.

»Meget bliver der ikke at stille op med dem,« sagde han; »men vi kan nok faa dem stablet saa meget paa Benene, at de kan holde paa en Bøsse og affyre en Kanon. Men — hvad er det for en Ridder af den ynkelige Skikkelse? Er det en Feltpræst?«

»Det er Pater Marielux, Hr. Guvernør. Han er en meget modig og opofrende Præst, som har fulgt vore Tropper i Felten.«

»Ja, jeg kender ham ikke«, svarede Rodil.

Maaneder igen blev Callaos Fæstning belejret af de peruanske Tropper. Der var knapt med Vand og Levnedsmidler, og Fol-

kene fik Skørbug. Besætningen svandt ind — det var det rene Vanvid at holde ud, men Guvernøren vilde ikke høre Tale om Overgivelse, og da Monatareo en Dag paa alle Officerernes Vegne krævede, at det hvide Flag skulde hejses, slog Rodil ham i Ansigtet med sin Ridepisk.

Skamfuld og rasende forlod Monatareo ham. Han maatte have Hævn over Guvernøren. Og var Rodil først død, stod Vejen til Hjemmet dem alle aben.

Det var ikke vanskeligt for Kommandanten at faa en Sammensværgelse i Gang. Tolv Officerer gjorde fælles Sag mod ham. Det skulde ikke blive saa svært at ramme Rodil, her, hvor Kuglerne bestandig peb om Ørerne og gjorde lyst blandt Besætningen; og ingen vilde spørge, om han var ramt i Panden eller i Nakken.

Men Rodil havde Øjne og Øren med sig, og længe varede det ikke, før de tretten sammensvorne lænkede blev stillet for en Krigsret.

»En Forbrydelse som Deres straffes med Døden. Og da Deres Skyld er bevist, bliver Dommen udført allerede i Dag. Dog — den, der angiver andre medskyldige, tør haabe paa Benaadning,« sagde Guvernøren. Men de anklagede tav.

Rodil betragtede dem haanligt. Men inderst inde var han urolig. Var Faren forbi, fordi disse tretten blev skudt? Gik ikke en ukendt fjortende rundt med den Kugle, der var bestemt for ham? Frygteligt vilde det være bestandig at have denne Trusel hængende over Hovedet!

»Dø saa — i Kongens Navn!« raabte han. »Det skal ske i den Stund, I havde bestemt til min Død — i Aften Klokkeren ni!«

Klokkeren seks sendte Guvernørens Bud efter Pater Marielux. »I Dag er De vist meget ked af, at De fulgte med vore Soldater her-til, Pater?« sagde han.

»Nej, Hr. Guvernør, netop i Dag takker jeg Gud, fordi jeg er er her.«

»Saa? Mon De ikke takker ham lidt for tidligt? Jeg har et meget pinligt Hverv til Dem.«

»Jeg ved, hvad De mener, og har ventet det.«

»Ventet det? Jeg har først lige faaet den Tanke. Men altsaa: De skal høre de dødsdømtes Skriftemaal og forberede dem til Døden.«

»Det er ikke et Hverv, De giver mig, Hr. Guvernør, det er Gud og hans Kirke, som byder mig at meddele de dødsdømte Sakramenterne; og saaledes ønsker ogsaa vor allernaadigste Konge, det skal være.«

»Ære være Kongens Vilje, Pater. Gør Deres Pligt,« sagde Rodil.

Men da Præsten stille forlod Rummet, saa han ikke Guvernørens ondsksfulde Smil.

De tretten sammensvorne bekendte deres Synder for Præsten, modtog det hellige Vandringsbrød af hans Haand — og blev saa ført ud i Fæstningsgaarden, hvor Dommen blev fuldbyrdet.

Røgen fra Geværslverne var endnu ikke trukket bort, før Rodil vinkede ad Præsten og bød ham følge med.

Urolig og forvirret traadte Pater Marielux ind i Guvernørens Værelse.

»Saa, Pater, nu skal vi se, om vi ikke kommer til at angre, at vi har været sammen her«, sagde Rodil. »Derude i Gaarden ligger nu tretten Skurke, som forraadte deres Konge og deres Fane. De døde er tavse, og deres Hænder griber ikke om noget Mordvaaben mere. Men — var de tretten de eneste i Sammensværgelse? Gaar ikke tyve andre Mordere frit om i Fæstningen?«

Han gik helt hen til Præsten. »Nu maa De svare mig paa alle mine Spørgsmaal og løse alle mine Tvivl. De maa sige mig, hvad jeg ikke ved, men maa vide. Det befaler jeg Dem i Hans Majestæt Kongens Navn.«

Præsten veg forfærdet tilbage. »Jeg forstaar Dem ikke, Hr. Guvernør. Hvad er det, som jeg ved og maa sige Dem?«

»Alt — alt!« brølede Rodil.
»Alt, hvad disse elendige skrifte-
de om Sammensværgelsen!«

»Men — for Guds Skyld — De
er jo Katolik og ved, at De for-
langer noget umuligt af mig!«
udbrød Præsten.

»Umuligt?« Rodil knyttede
Hænderne. »For Gud er intet
umuligt — og — heller ikke for
mig, naar det gælder om at faa
Dem til at tale!«

Saa besindede han sig en Smu-
le. »De maa dog kunne forstaa
mig, Menneske! Jeg forsvarer
her Spaniens sidste Fæstning i
dette Land. Skal jeg lade mig
skyde ned af mensvorne Slyn-
ger? Vor Nations Ære forlanger,
at De opgiver mig Navnene paa
Forræderne!«

Præsten smilede bedrøvet.
»For at opklare et menneskeligt
Forræderi skulde jeg altsaa gøre
mig til Forræder mod Gud og
mit Kald? Det vilde aldrig være
vor Konges Vilje. Ogsaa han
bøjer sig for den Lov, at man
skal adlyde Gud mere end Men-
nesker. Og Gud forbyder gen-
nem sin Kirke Præsten at bryde
Skrifteseglet.«

Rodil stirrede rasende paa
ham.

»Ogsaa hvis jeg sender Dem
samme Vej som de tretten For-
rædere, Pater?«

»Ogsaa da, Hr. Guvernør. Saa
er det Guds Vilje, at jeg skal dø
som Martyr for Skriftemaalets
Hemmelighed.«

»Ja saa vil jeg ikke staa Guds
Vilje i Vejen!« skreg Rodil. Han
rev Døren op og befalede den
vagthevende Officer at sende
Bud efter fire Mand med ladte
Geværer.

»Indtil Soldaterne kommer,
kan De overveje, om De dog vil
gøre Deres Pligt. Vil De ikke
det« — han smilede haanligt —
»faar De ikke mere Tid til at
angre Deres Ophold her i Fæst-
ningen.«

Pateren bøjede Hovedet. »Jeg
har intet at overveje. Gud være
mig en naadig Dommer.«

Faa Øjeblikke efter stod han
i Fæstningsgaarden.

»Paa Knæ, Pater!« skreg Ro-
dil.

Præsten adlød.

»Læg an!« Og fire Geværmun-

dinge pegede mod den knælende
Skikkelse.

»Endnu en Gang — for sidste
Gang, Pater Marielux, spørger
jeg Dem i Kongens Navn: Vil De
besvare mine Spørgsmaal?«

»I Guds Navn — nej!« svare-
de Præsten og førte Korset paa
sin Rosenkrans til sine Læber.

»Fyr!«

Et Knald — og Martyren sank
død sammen.

(ved T. Fd.)

Professor Grønbech

— den danske Nietzsche

I Dansk Teologisk Tidsskrift
6. Aarg. (1943) skriver Profes-
sor, Dr. theol. J. Munk en lang
Artikel (fra Side 29 til 49) un-
der Titlen »Grønbechs Trilogi
om Urkristendommen«. Det er
en saglig Analyse, som afdækker
den røde Traad, der gaar igen-
nem Grønbechs sidste Værker
om Jesus og Paulus. Det er fra
Prof. Munks Side et paaskønnels-
sværdigt Arbejde baade paa
Grund af den omtalte Kollegas
litterære Frodighed og hans taa-
gede Stil. Munk afslutter sin
Betragtning med en Advarsel, som
ikke-teologisk dannede, der kun-
de fristes til at give sig i Lag
med Grønbech, vil gøre godt i at
skrive sig bag Øret. Her er den:

»Afsluttende vil vi sige, at
Kampen mod Kristendommen er
en Grundakkord i Grønbechs
Forfatterskab. Vi staar over for
en Fjende af den kristne Reli-
gion, der vel kan tale smukt om
Jesus, men mener sin egen Je-
sus, og som i sit Ja til Livets
Evighed har et Nej til Kristen-
dommen, som ustandselig gentage.
Vi har ved Nietzsche haft
Lejlighed til at se, hvorledes en
ensom Tænkner i anden og tredje
Generation er blevet Ophav til
moderne religiøse Bevægelser,
der maaske ikke brugte ganske
samme Sprog som Mesteren,
men som førte hans Kamp mod
Kристendommen videre. Det er
da vor Opgave at prøve paa at
forstaa Grønbech, som han vir-

(Fortsættes Side 267).

URBI ET ORBI

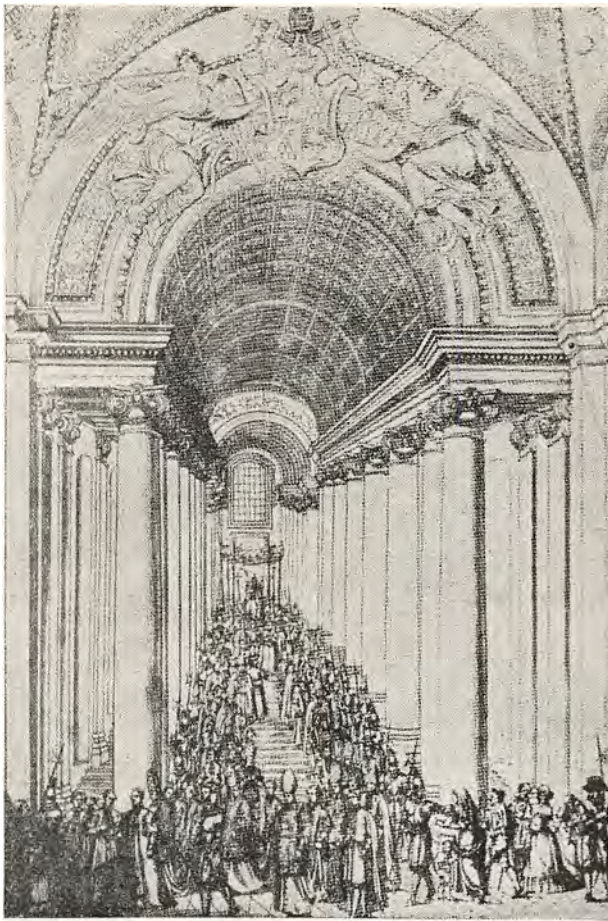
Den hellige Fader har stillet en
større Sum til Disposition for fran-
ske Krigsfanger.

Indenfor den tyske Udenrigstje-
neste har der fundet en Udnæv-
nelse Sted, der er egnet til at væk-
ke lige saa stor Opsigt som for kort
Tid siden den tidligere italienske
Udenrigsminister Cianos Udnæv-
nelse til Italiens Ambassadør ved
Vatikanet, idet den hidtidige Stats-
sekretær i Udenrigsministeriet i
Berlin, Vice-Udenrigsminister, *Fri-
herre Ernst von Weizsäcker*, er ble-
vet udnævnt til *Tysklands Ambas-
sadør ved Vatikanet*.

Den ny Ambassadør, der bl .a.
har været Legationsraad i Køben-
havn i Tyverne, er 61 Aar og anses
i kompetente Kredse for at være
Tysklands fineste Diplomat. Paa
Posten ved Vatikanet efterfølger
han den aldrende Dr. Diego von
Bergen, der har været Tysklands
Repræsentant ved den hellige Stol
siden April 1920, og som nu træk-
ker sig tilbage fra diplomatisk
Tjeneste. Dr. v. Bergen har ople-
vet tre Pontifikater og har gennem
adskillige Aar været Doyen for det
diplomatiske Korps ved den hellige
Stol, hvor han altid har bestræbt
sig for at opretholde et godt For-
hold mellem Vatikanet og Tysk-
land.

Det ventes med Sikkerhed, at Fin-
lands nuværende Minister i Vichy,
f i l. d r. H. H o l m a, vil blive Mi-
nister Gripenbergs Efterfølger som
*Finlands Repræsentant ved Vatika-
net*. Minister Holma var oprindelig
Docent i Assyriologi og semitisk Fi-
losofi ved Universitetet i Helsing-
fors og har siden 1927 været finsk
Minister i Frankrig.

Krigsforholdene har ført med
sig, at den sidste Rest af den tidli-
gere saa blomstrende *katolske Pres-
se i Tyskland*, de saakaldte »Bi-
stumblætter«, nu ogsaa er forsvun-
det. Det tyske Episkopat beklager
enstemmigt Tabet af disse Smaa-
blade, der indeholdt Evangelielæs-
ning, Betragtning o. l. og Kardinal
Bertram i Breslau udtaler i denne
Anledning, at det nu er en tvin-
gende Nødvendighed, at der holdes
en Prædiken under hver Søndags-
messe, og ikke blot ved Hovedguds-
tjenesten.

Den hellige Fader begiver sig over Scala Regia til Paaskeugens Ceremonier i Peterskirken. (Efter et gammelt Kobberstik).

En kendt Journalist har engang sagt, at »Rom er Sjælernes By«, og hvis det passer, kan man vist roligt paastaa, at aldrig føler Sjælene sig saa vel, som i den stille Uge, naar de liturgiske Sange fylder de majestætiske Basilikaer, og naar et dæmpet Lys lægger sig over det pragtfulde Marmor og Altrenes Guld.

Den hellige Faders Nærværelse ved alle den stille Uges betydningsfulde Ceremonier var før i Tiden den store Tiltrækningskraft, men nu som før strømmer Fremmede i gode som onde Tider til den evige Stad for at lade Paaskeugens suggestive Ceremonier indvirke paa sig. Adskillige ikke-katolske Personligheder har da ogsaa i Tidens Løb besøgt Rom i Paaskeugen og efterladt os deres Indtryk af denne den katolske Kirkes store Højtid i Pavernes By. I det følgende blot et Par enkelte Træk af disse Udtalelser.

Tilstrømningen til Kirkerne, og i Særlighed til Sct. Peter, har i Paaskeugen altid været enorm og »Kampen« for at faa en Plads til Tider haard. *Charles Dickens* fortæller saaledes om en udenlandsk Dame, der havde forstaaet at skaffe sig en rigtig god Plads. Da hun imidlertid tog Udsigten fra dem, der stod bag hende, blev hun først stukket med Naale, og da

➤ Paaskeprocession under Pius VI. (c. 1790).

Den stille Uges Ceremonier ved det pavelige Hof i Rom.

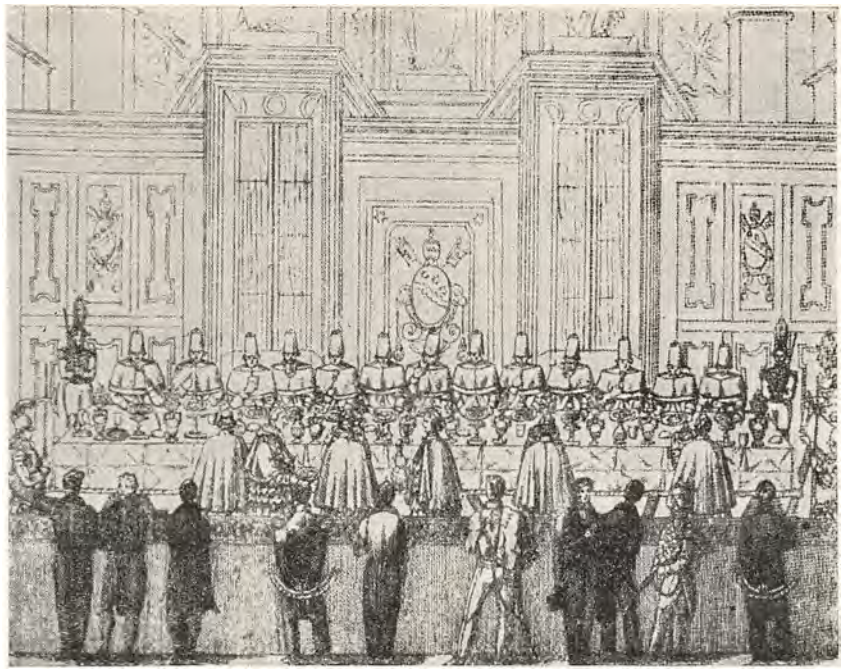
Den stille Uge i Rom

set med fremmede Øjne

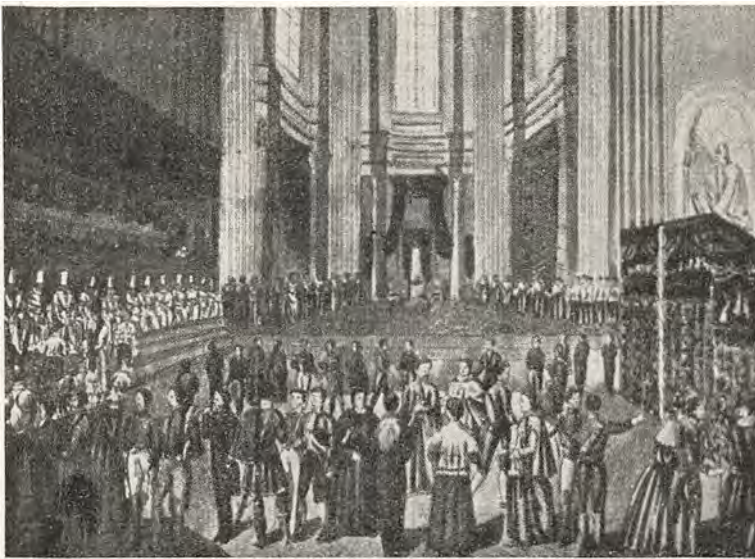

». (Efter et gammelt Albumblad).

To gamle Stik: ▲ Kardinalernes Skærtorsdagstaffel.
 < Fodtvætningen i Sct. Peter.

Tekst og Fotos: Universa

det ikke hjalp det allermindste, af en robust romersk Matrone ganske simpelt »flyttet« bort.

Goethe, hvis Forstaaelse for Rom og romerske Ting berømmes saa højt, havde derimod ikke formaaet at leve sig ind i Roms kristne Sjæl og store kristne Fortid. Under sit andet Ophold i Rom i 1788 overværede han ogsaa Paaskeceremonierne i Sct. Peter, men indrømmede bagefter, at disse ikke havde gjort noget Indtryk paa ham. Ganske vist kunde han nyde Ceremoniernes kunstneriske Skønhed og Majestæt, men deres dybere Betydning forblev skjult for ham.

En *Grev d'Espinchal*, der var flygtet fra Frankrig efter Stormen paa Bastillen og derpaa Skærtorsdag modtog den hellige Faders Velsignelse, skriver herom følgende: Det var en af de skønneste og mest ophøjede Ceremonier, jeg har været Vidne til i hele mit Liv... Dette Skuespil var af en Storslaaethed, som Ord ikke formaar at skildre.

Det berømte Miserere, der i Løbet af den stille Uge synges i enkelte Basilikaer, har ligeledes altid gjort et vældigt Indtryk paa Fremmede. Herom skriver *Chateaubriand* til Madame Récamier: Jeg begynder dette Brev Onsdag Aften i den stille Uge efter lige at være kommet hjem fra det sixtinske Kapel, hvor jeg til Aftengudstjenesten har hørt Miserere. Jeg husker, hvorledes De engang har fortalt mig om den vidunderlige Ceremoni, og jeg var saa bevæget derved, som aldrig før i mit Liv... Den himmelske Sang, fuld af Sorg og Forbarmelse, der i sine Intervaller ligesom hæver sig af Natten, og den dybe Stilhed: Tanken om den evige Gud.

Og til Slut et Eksempel fra vore egne Breddegrader: *H. C. Andersen*, der gentagne Gange har besøgt Rom, fortæller om Paaskeugens Ceremonier bl. a.: Den nedgaaende Sol kastede just de sidste Straaler ind gennem de øverste Vinduer (i Sixtina, hvor han bivaaner Langfredagsgudstjenesten). Christus og de Salige rundt om ham vare stærkt belyste, medens det nederste Partie, hvor de Døde staae op, og Dæmonen støder sin Baad med de Fordømte fra Land, var næsten i Mørke. Just idet Solen gik ned, endte den sidste Lection, det eneste Lys, der endnu var tilbage, blev slukket; den hele Billedverden svandt i Mulmet for mig, men i samme nu brusede Musik og Sang; hvad Farverne legemligt havde aabenbaret,

Spejderjubilæet

blev en straalende Festdag ...

Der var Højtid og Glæde over Dagen lige fra den tidlige Morgen, hvor Ulvene og Spejderne med de flagrende Gallasløjfer som Festens Symbol, satte deres Præg paa den søndagsstille Bredgade.

Kl. 8,30 havde alle de Indbudte taget Plads i Kirken, da Divisionen med Faner og Standere i Spidsen marcherede ind og fyldte Midterskibet. Den højtidelige Messe, ved hvis Begyndelse alle Spejderne fremsagde Spejderloven, læstes af Divisionens Kapellan, Pastor Kjeld Geertz-Hansen, assisteret af Tropskapellanerne Pastor Ballin og Pater Bender. Prædikenen holdtes af Hs. Excellence Biskop Suhr, der takkede Divisionen for dens Indsats og fremhævede dens Betydning for det katolske Ungdomsarbejde.

Lige efter Messen naaede man at sluge en Kop Kaffe, og saa gik det videre til Odd Fellowpalæet, hvor det egentlige Jubilæumsmøde fandt Sted. Hurtigt fyldtes Salen af Spejdersnes Gæster, og Kl. 10,30 førte Divisionsradets Formand, Redaktør Hans Bølling, Hs. Excellence Biskoppen ind i Salen og sammen med Biskoppen Kaptajn Wissum, Ingeniør Holbek, Inspektør H. D. T. Kiærulff, Grosserer Kaj Lundby fra Det Danske Spejderkorps og Værkfører Mogens Cold og Fru fra Københavns Distrikt. Lurerne gjaldede, og fra Salens bageste Ende marcherede hele Divisionen ind med Faner og Standere og gik

op paa Tribunen, der lige kunde rumme dem alle 300. Og saa gik det Slag i Slag. Det vil føre for vidt at beskrive alt, saa jeg nøjes med i Telegramstil at give et Indtryk af de mangfoldige Taler, Optrin etc. Først bød Redaktør Bølling velkommen og meddelte, at der var afsendt en Hilsen til Hs. Majestæt Kongen.

Derefter sang alle »I alle de Riger og Lande«, og en Spejder fremsagde en smuk Prolog. Pastor Kj. Geertz-Hansen tog Ordet for at tale om Divisionens Værnehelgen »Hertug Knud«, og Talen efterfulgtes af »Hertug Knud-Kantaten«, der i vekslende Sange og Recitation i korte Glimt gav et Indblik i Knud Lavards mange Karakter. Saa talte hver af de tidligere Divisionschefer, — ridsede hver sin Periode op og ønskede Divisionen Held fremover. I Traad hermed faldt den Lysbilledserie, der derpaa fulgte. Serien strakte sig fra Divisionens Barndom og til nu, og vakte naturligvis Glæde hos mange »gamle«, der nikkede genkendende til Billederne.

Ulveungerne og Spejderne havde vist ventet spændt paa det, der nu kom, nemlig de mange Udnævnelser, og mange maa have trænet bravt for netop paa denne Dag at faa det eftertragtede Mærke, eller Væbnersnor, Riddersnor o. s. v. Dog uddeltes først Korpsets Hæderstegn til mange Raadsmedlem-

mer, og en Del af Divisionens, Troppenes og Flokkenes Førere fik i Dagens Anledning overrakt Divisionens Fortjenstmedalje. Hver af Troppene og Flokkene bragte derpaa sin specielle Lykønskning i Form af Sange og Optrin. Spejderne fra Sct. Laurentii i Roskilde gav deres Hyldest en direkte Adresse, nemlig til Divisionschefen, og overrakte ham en Pokal, der bærende Navnet »Henning Valeur Fausbølls Mindepokal«, skal bruges som stadig vandrende Præmie blandt Divisionens Patruljer. I Absalon kom med en ganske speciel Overraskelse, idet Troppen har besluttet at dele sig i to Troppe, for derved bedre at kunne virke i de to Bydele, hvor I Absalon hidtil har haft sit Arbejdsomraade, Brønshøj og Nørrebro. Deres Gave til Divisionen var derfor Afleveringen af den nye Trop, der endnu ikke har faaet Navn. Fra II Absalon kom prægtig klædt selveste Hertug Knud og overrakte en Spejder Gaver fra hver af Troppenes Værnehelgener, Sværd, Skjold, Hjelm etc. som Symbol paa Spejderløftet. Dette Optrin udsendes forøvrigt samme Dag i Radio i Ugerevy for Piger og Drengene.

Andre Gratulanter havde derpaa Ordet. Kaj Lundby ønskede til Lykke paa Korpsets Vegne og overrakte Divisionschefen Korpsets Hæderstegn. — Distriktchef Mogens Cold talte paa Distriktets Vegne og overrakte en Gave fra Københavns øvrige Divisioner, en Vandrepokal at udsætte som Turneringspræmie.

Paa de katolske Pigespejderses Vegne talte deres Chef, Fru Landsretssagfører Garth-Grüner og overrakte sluttelig en Pergamentrulle, hvorpaa Pigespejdersnes Lykønskning var prentet.

Først saa fik Divisionschef Valeur Fausbøll selv Ordet, men da var Tiden saa vidt fremskreden, at han vist næppe fik sagt alt det, som laa ham paa Hjerte. Han udtalte en Tak for den Velvilje, Spejderne har mødt i Tidens Løb, og for den Hyldest, der var blevet dem til Del paa Jubilæumsdagen, og sluttede med at give Udtryk for sit Haab om Divisionens fortsatte Fremgang og Vækst. Derpaa marcherede Spejderne og Ulvene ud og dannede Espalier for Gæsterne foran Palæet, og Jubilæumsmødet var

Under den store Spejdergudstjeneste i Domkirken

Spejderne
forlader Kirken

slut. Dog ikke dermed Dagen, for om Aftenen kom Fællesspisningen med over 200 Deltagere. Den gik med Liv og Humør og med mange Taler og Sange, muntre og alvorlige mellem hinanden. Der indløb Takktelegram fra Hans Majestæt, og det oplæstes i Forbindelse med den Tale, som een af Divisionens gamle Spejdere, Premierløjtnant Finn Hansen, holdt for Kongen. Iøvrigt taltes der for Divisionen, for Raadene, for Forældrene o.s.v., o.s.v., og til Slut oplæstes de mange Telegrammer og Hilsener, der var sendt fra hele Landet, dels af andre Divisioner og Troppe og dels af gamle Spejdere, som ikke selv kunde være til Stede ved Festen.

Fra hver af de katolske Tropper i Aarhus og Aalborg bemærkede man særlig to smukt udførte Hilsener tegnet paa Pergament.

Efter Bordet fandt mange »gamle Dreng« hinanden i Drøftelse af fælles Minder, og til Slut samledes man atter i Salen, hvor der i Lysbilleder vistest Fotografier, optaget om Formiddagen ved Messen og i Odd Fellowpalæet. Endvidere underholdt Pastor Benzon med Lutherspil og Sang og Filmen om II Absalon Trop vistest.

Men saa var Dagen ogsaa forbi, og man brød op fra denne Festdag, der forløb værdigt og smukt og som dannede glimrende Optakt til de næste 25 Aars Arbejde.

Professor Grønbech

fortsat fra Side 263

kelig er, og at prøve paa at forklare de Grønbech-Eftersnakke-re og -Beundrere, der findes i dette Land, hvad der i Virkeligheden er Meningen bag de be-snærende Ord; saaledes kan der blive Mulighed for et frit Valg mellem den Livets Evighed, som Oplevelsen lyder paa, og det evige Liv, som Kristus skænker os.« —

For saa vidt Professor Munk.

Det maa siges at være klar Tale, og man maa haabe, at Pastor Niels Dael holder Teologisk Tidsskrift, ellers burde en nidkær Embedsbroder sende ham det paagældende Hæfte, for mere end een har sikkert undret sig

over at træffe Grønbech blandt andre gejstlige Talere ved de aarlige Liselund-Møder.

S. W.

Den stille Uge i Rom

fortsat fra Side 265

steg nu i Toner; Dommedagen med dens Fortvivelse og Jubel klang over os... paa Basunens stærke Vinger lød det rystende Chor: Populus meus, quid feci tibi! Bløde Engletoner vuggede over den dybe Sang, Toner, som stege de ikke fra et Menneskes Bryst, det var ei Mandens, ei Quindens, en Aande verden tilhørte de; det var som Englenes Graad opløst i Melodi.

Katolsk Kirkemusik 1. Paashedag

Kor af katolske Kirkesangere.
Dirigent: Kantor B. Husson.
Ved Orglet: Organist Fr. Siegler.

L. Hassler: O torne kronet Hoved
(V. Karup).

Gregoriansk Sang:

Christus factus est.

Victimæ paschali laudes
(Sekvens).

Regina coeli.

T. L. da Vittoria: Popule meus.

M. Haydn: Tenebræ factæ sunt.

G. P. da Palestrina: Sicut servus.

Melodi fra 1586: Alt Kristenfolk,
stem i en Sang (Johs. Frederiksen).

Melodi fra 1604: Denne er Dagen,
som Herren har skabt (H. Kejser).

Melodi fra 1623: Vær hilset, Festens
skønne Dag (V. Karup).
C. Jaspers: Kristus er opstanden.

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Lørdag den 24. April (Paaskelørdag). Ingen »Ung Aften«. Lørdag d. 1. Maj Kl. 20 prc. Studiekredsmøde. Emne: »Med Fangetransport til Rom; for Kejserens Domstol«. Ap. G. 21,17—28,31. Indledere: Inge Rasmussen og Knud Christensen. P. Johs. Samuelson S. J. viser Lysbilleder. Kaffe bord (medbring Sukker). De to Minutter: Annemarie Skyum. Praktisk Arrangement Gruppe III. Afregning for Sct. Knuds Gilderne Kl. 19.

Frederiksberg.

Fred. 7. Maj efter Andagten Ungdomsmøde med Foredrag.

Ordrup:

Paa vort sidste Møde (i smukt pyntet Lokale) afholdt vi Forvalg til Valg af ny Bestyrelse. Som Kandidater opstilledes foruden den gamle Bestyrelse: Alex Madsen, Helene Lewandowska, Poul Guldager og Viggo Andreasen.

Efter Forvalget afholdtes en Hvem-ved-hvad Konkurrence med Grammofonplader, hvor Herrernes Hold for en Gangs Skyld (altid galant!) gik af med Sejren. Senere fik vi en hel Kurv Æbler, som vi delte. — Alt i alt var det en ualmindelig vellykket Aften.

Tirsdag d. 11. Maj. Generalforsamling. Se Ugebladet næste Gang.

Tirsdag d. 25. Maj. Afslutningsmøde.

Liturgisk Kalender

April:

25. S. 1. PAASKEDAG (546).

(hvid)

26. M. 2. PAASKEDAG (550).

(hvid)

27. Ti. 3. PAASKEDAG (555); 2.

(hvid) Bøn: Bededagen (595). —

Hvor der kun kan holdes

een Højmesse, synges efter

Processionen ogsaa 3. Paa-

skedags Messe (555). 2.

Bøn: Bededagen (595).

28. O. i Oktaven (559); 2. Bøn:

(hvid) St. Paul af Korset (886), 3.

Bøn: St. Vitalis ([12]).

29. T. i Oktaven (563); 2. Bøn:

(hvid) St. Petrus Martyr (889).

30. F. i Oktaven (568); 2. Bøn:

(hvid) St. Katharina af Siena

(890).

1. L. Hvide Lørdag (572); 2.

(hvid) Bøn: For Kirken ([123])

eller for Paven ([122]).

2. S. Hvide Søndag (575).

St. Markus's Fest (25. Apr.) og St.

Filip og St. Jakobs Fest (1. Maj)

fejres Aar henholdsvis den 5. og

4. Maj.

NB. Husk Fastealmissen! Sidste

Dag: 2. Paaskedag.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sam-
mensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (an-
svarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Announceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Cen-
tral 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge
og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland
18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-
dets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER ≈

Fortællinger af T. Fd.

Tove Frydenlund: »To Land-
flygtige og andre Fortællin-
ger«. (Udg. af Børnernes Bud-
bringer, Aarhus 1943).

I en Aarrække har Lærerinde Frk. Tove Frydenlund, været baade Ugebladets og Budbringerens trofaste Medarbejder. Frk. Frydenlund har med sikker Smag, lige kritisk overfor det flade og det opstyltede, udvalgt og oversat det meste af Ugebladets novellistiske Stof, og selv i disse Krigsaar, hvor vi ogsaa paa dette Stofs Omraade lider føleligt under den afbrudte Forbindelse med vesteuropæisk Katolicisme, har hun stadig kunnet finde Smaa-
fortællinger, som vore Læsere har læst med Glæde.

Men de samme Læsere har særlig vist deres Tilfredshed de alt for faa Gange, hvor Frk. Frydenlund selv har staaet som Forfatter til Bladets Noveller. Man har med Rette sagt, at hun altid har noget paa Hjerte og forfægter sine Anskuelser med baade Varme og et fint ironisk Lune. Desuden er hendes Fortællemaade skinnende blank af Naturlighed, hendes Personer er lyslevende, moderne dansk Middelstand, og især er hendes Replikker ægte og mundrette. Da hun ogsaa er fiks til at forme og løse den novellistiske Knude, har man Lov til at vente sig, at hun en Dag vil kunne skrive et godt Skuespil om nutidige danske Katolikker og deres Problemer.

Det er nogle af Frk. Frydenlunds Børnefortællinger, som er samlet i den nye Bog, vor aarhusianske Kollega har udgivet i disse Dage. De to første er en halv Snes Aar gamle, mens den sidste er fra disse Krigsaar og derfor flere Steder hen-
tyder til de ekstraordinære Forhold. Den største af de ældre Fortællinger handler om to Børn fra Sydfrankrig, hvis Forældre kommet ulykkeligt af Dage, og som derfor omlantes til dansk Jord hos deres Farbroder, en jysk Landlæge. Pointet i Historien er den katolske Drengs Hjemvæ efter sin Religion. I »Feriegæsterne« er det omvendt et Par Børn fra en katolsk kirkeløs Egn af Danmark, som kommer paa Feriebesøg hos to andre Børn i en katolsk Kirkeby og ved deres Eksempel viser Ferieværterne, hvad Kirken kan betyde for en katolsk Dreng og Pige. Ængstelige katolske Hustruer i et blandt Ægteskab vil ikke være de daarligste at forære denne Børnehistorie til. Den nyere af Fortællingerne om »Lillebror

Jørgen« er direkte Belæring, smaa Scener fra en lille Drengs Liv til Illustration af, hvordan Forældre kan tale til deres Børn om Sakramenterne.

Der er baade Smil og Taarer i Frk. Frydenlunds Bog, som paa det bedste anbefales som Gave til vore Børn — og deres Forældre. Der er 15 Billeder i Bogen, tegnet af Anker Kjerulff, og den koster kun 2,25 Kr. (indbundet 3,75 eller 4,75 Kr., alt efter Udstyrelsen).

L. H.

For Sportsinteresserede

»Ungdommens Idrætsbog«,
red. af V. Skovby (De Unges
Forlag).

En kvik Bog om Idrætten. Man hører om Meningen med den, de idrætslige Idealer, og en hel Del om de forskellige Sportsgrene med mange praktiske Træningsraad. Der er godt med Billeder, ogsaa instruktive, og der er fyldige Lister over Rekorder (Verdens- og Danmarks-Rekorder) i Atletik og Svømning samt Plads til Indførelse af ens egne stadig forbedrede Rekordtider. En typisk Ønskeseddel-Bog.

Splinterny Bog ganske gratis

Om nogle faa Dage udsender Pauluskredsen Pater, Dr. phil. A. Ottos stærkt omtalte Foredrag om Skolebøgernes Skildring af katolske Forhold. Enhver, der f. Eks. Palmesøndag læste Hovedartiklen i Berlingske Søndagstillæg med Opmærksomhed af den gamle Uhyrlighed om Kirken paa Reformationstiden, vil forstaa Betimeligheden af Pater Ottos lille Bog.

Om denne Bog kan De faa ganske gratis. Hvis De er gammel Abonnent paa Pauluskredsens Skrifter, faar De Bogen tilsendt om nogle Dage, og den koster Dem ikke en øre. Hvis De ikke er gammel Abonnent, kan De blot i Løbet af Maj Maaned tegne Dem for Kredsen Efteraarsserie og indsende 3 Kr. for denne, saa faar De Dr. Ottos Bog straks — og senere alle Efteraarsseriens Bøger (skrevet af Pater A. J. Lutz O. P., Pater C. C. Martindale S. J. og Redaktør H. Bølling). Hvis De uden for at være Abonnent fik R. H. Bensons store Roman gennem Pauluskredsen sidste Efteraar, saa bær Dem ad ligesom de nye Abonnenter.

Dr. Ottos Bog koster i Boghandelen Kr. 1,50. Men forhaabentlig kommer hele Oplaget til at gaa til gamle og nye Subskribenter som Pauluskredsens Gave. Det er i Efteraaret 10 Aar siden, at Kredsen blev samlet og lagde sine første Planer, som i Aarens Løb har baa-
ret saa rige Frugter.

Stor Aften i den røde Sal

Sct. Pauls Kirke i Taastrup er saa ung, at den endnu trænger til al den økonomiske Støtte, den kan faa. Det er derfor efterhaanden blevet Tradition at arrangere en aarlig Taastrup-Fest i den røde Sal i Stenosgade i København til Fordel for Kirken. Festen finder Sted denne Gang Søndag den 2. Maj Kl. 20, og der er i Aar sikret et ualmindelig lødigt Program, som vil gøre Aftenen til en Oplevelse.

Konzertsangerinde Fru *Ragna Schack* vil bl. a. synge en Afdeling franske Sange og Ariene af Operaen »Samson og Dalila«. Den unge lovende Pianistinde *Jytte Albrecht*-sen spiller, og Skuespillerinde Fru *Tonia Appell* reciterer. Tidspunktet er lagt saa praktisk, at man kan fortsætte ind i den røde Sal lige efter Majandagten. Billetterne, der koster 1 Kr., faas hos Portneren, Stenosgade 4 A, og hos Arrangøren, Alexander Koch, Tlf. Eva 2667.

9. April i Horsens

Fredag den 9. April holdt D. K. U. F. i Horsens Generalforsamling med fuld Styrke, hvilket vil sige, at det er første Gang, at alle vore Medlemmer er mødt (ny Rekord).

Formanden Pastor *Fr. Grobetz* bød alle velkommen og beklagede, at han havde valgt den 9. April til Generalforsamlingen.

Som Dirigent blev *Ove Poulsen* valgt. Da Pastor *Fr. Grobetz* ikke mere kunde fungere som Formand, (Grunden er en inulig Indkaldelse), blev *Ove Poulsen* den heldige og takkede for Valget.

Gejstlig Raadgiver blev Pastor *Fr. Grobetz*. Den øvrige Bestyrelse fik følgende sammensætning: Kasserer *Hunrich Wolff*, Skeretær, *William Brinch Christensen*, uden Portefeuille: *Jytte Christiansen*, *Tove Holm*, Suppleanter: *Eugenie Wolff*, *Gunnar Næstholdt*, og som Revisor blev *Jørgen Holm* valgt.

Efter Valget var der fælles Kaffe-bord samt Eventuelt, hvor *Gunnar Næstholdt* klagede over den lille Tilslutning til de store Vandreture og bad alle unge om at gaa med, naar vor Forening kaldte paa os. Der blev endvidere vedtaget, at Haandboldtræningen skulde begynde Mandag den 3. Maj Kl. 7, Torsdag den 6. Maj og saadan fremdeles hver Mandag og Torsdag.

Det var jo den 9. April, og derfor sluttede vi den bevægede Aften med staaende at synge »Der er et yndig Land«, »Kong Kristian stod

ved højen Mast« og til allersidst en Aftenbøn ved Pastor *Fr. Grobetz*.

W. Brinch Christensen.

Frank Andersens Fond

Vi har endvidere modtaget:

K. U. K. København (Mærkater indtjent ved am. Lotteri)...	40,00
Indsamlingen ved Kirkerne: (foreløbig modtaget):	
Jesu Hjerter Kirke	8,33
St. Mariæ Kirke.....	4,00
St. Therese Kirke	5,00
St. Antoni Kirke	0,86
	58,19
Tidligere indkommet	5827,67
	5885,67

Hjertelig Tak!

Send Deres Bidrag til Fondet — Postgiro 1087 (Niels Frederiksen) eller skriv efter Mærkater til Vide-resalg (Jyllingevej 185, Vanløse).

Odense

Albani Klubs Ungdomsafdeling: 2. Paaskedag Aftenunderholdning med Opførelse af Lystspillet »Mellem Landsbyfolk«. Billetter à 1,50 Kr. faas i Præstegaarden og hos Frk. Inga Weitzmann, Kongensgade 18.

Aarhus

Gudstjenester

1. Paaskedag: Kl. 6: Korsets højtidelige Optagelse, Procession og Højmesse med Prædiken. Kl. 8: Stille Messe. Kl. 10: Levitmesse med Prædiken. Kl. 19: Festandagt. NB. Fra nu af er Søndagsandagten igen Kl. 19.

2. Paaskedag: Kl. 8: Stille Messe. Kl. 10: Højmesse. Kl. 19: Andagt.

Hvide Søndag: Kl. 8: Børnenes første højtidelige Kommunion. Kl. 10: Sangmesse med Prædiken.

1 Maj Maaned: Hver Aften Kl. 20: Majandagt.

Møder

Fredag d. 30. April Kl. 20 i Folkets Hus: 10 Aars Fødselsdagsfest for Dr. Dagmars Trop og Sct. Clemens Trop. Nærmere i næste Nummer. Reserver Dem Aftenen!

Tirsdag d. 4. Maj. Denne Gang Kl. 19,30: Majandagt. Kl. 20 i Forsamlingssalen i Ryesgade 24: Møde for Sct. Knuds Gilderne. Pastor Thorbjørn Møller taler og viser Lysbil-leder og Film.

Aarhus Opland

Odder:

Langfredag Kl. 16: Andagt til Ære for Jesu Lidelse.

2. Paaskedag Kl. 10,15: Paaske-gudstjeneste (Kl. 9,15: Kommudd.)

Pindstrup:

1. Paaskedag: Kl. 8: Stille Messe. Kl. 10: Højmesse. Kl. 15: Andagt.

Ulstrup Mark:

2. Paaskedag Kl. 10.

D. K. K. F.

Trørødhus

Retræte med Højskole afholdes i Dagene 15.—22. August under Ledelse af Pater Flynn C. M.

Kristi Himmelfartsdag, d. 3. Juni Heldagsstævne for katolske Kvinder. 2. Pinsedag, d. 14. Juni Heldagsstævne for tidligere Feriebørn fra Trørød. Nærmere Oplysninger følger senere.

Academicum Catholicum

AARHUS

Onsdag d. 28. April Kl. 20,15.

Studiekreds i Præstegaarden. Emne: Filosofiens Grundbegreber efter Wolfisberg: »Veje til Virkeligheden.

Leder: Pater C. Lønskov S. J. København.

KØBENHAVN

Onsdag d. 28. April Kl. 20 pr.

Studiekredse i Bredgade 67 A. I: Filosofiens Grundelementer. Leder: Pater H. Roos S. J. II: Omstridte Kapitler i Kirkens Historie. Leder: Pater A. Otto S. J.

Lørdag d. 1. Maj Kl. 19,30.

Aabent Hus for A. C.s Medlemmer hos Formanden, Civilingeniør G. Wissum, Asmussens Allé 1, Kbh. V.

Søndag d. 2. Maj Kl. 9,30.

A. C.-Messe i Klosterkirken paa Jagtvejen. Bagefter kan man spise sin medbragte Mad hos St. Lioba Søstrene. Kaffe kan faas, men Sukker maa medbringes.

Onsdag d. 5. Maj Kl. 20,00.

Ordinær Generalforsamling i Bredgade 67 A. Derefter Foredrag af Adjunkt, cand. mag. *Johan Jensen* om »Katolske Træk i dansk Litteratur«.

Vedrørende Dagsordenen henvises til den tilsendte Meddelelse.

Lørdag d. 3.—Mandag d. 12. Juli.

Studentersommerlejr paa Langø. Tilmeldelser til Sekretæren.

Om at opleve

Paaskemorgen

Ind imellem -

Malermunken Fra Angelicos gribende Fremstilling af Kvinderne ved Kristi aabne Grav Paaskemorgen

I et af de foregaaende Numre prøvede vi at give et Indtryk af, hvad det vil sige at holde Betragtning — noget, som staar mange moderne Mennesker fjernt. Denne Gang trænger vi dybere ind i Emnet, fordi netop Paasketiden egner sig til at trænge til Bunds i Kristi Lidelse og Opstandelse gennem Betragtning.

Som vi har sagt det før, er det af den aller største Betydning for Betragtningen, at man er i Stand til helt at samle sig om det Emne, man har valgt. Ofte hjælpes vi hertil gennem Liturgien. Ikke mindst er dette Tilfældet i den stille Uge.

Det falder os let at lade os gribe af Skærtorsdags og Langfredags dybe Alvor. Vi oplever i Tankerne Apostlenes Bestyrtelse, da Jesus tages til Fange. Aldrig har de troet, at det var muligt, at det kunde ske. Skulde nogen kunne binde deres

Mester og Herre? Skulde han kunne lide et saadant Nederlag, han som havde hersket over Naturens vældige Kræfter, han, som havde besejret Døden? Frygtelige Sjælekvaler gennemgaar Jesu Venner i denne Mørkets Time. Alene Johannes følger Jesus med Fatning og i Tro lige indtil Korset. Alle de andre er rædselsslagne. Alt er styrtet sammen for dem, da Jesus udaander paa Korset.

Hvorledes beskrive deres Sjæles Tilstand i de tre Dage, der følger

efter? En uudholdelig Pine for dem er det at vide, at han, som var alt for dem, ikke er mere.

Men Mørket varer ikke ved. Paaskemorgens Lys bryder frem. Først Budskadet om, at Graven er tom. Dernæst Jesu Tilsynekomst. Pludselig staar han midt iblandt dem: Fred være med eder!

De tør ikke tro, at det virkelig er ham, men de ser jo hans Naglemærker i Hænder og Fødder og Vunden efter Spydet i venstre Side. Han spiser foran dem. Og langsomt viger Uvisheden for den usigelig lykkelige Overbevisning om, at det i Sandhed er ham. Han har besejret Døden.

Er man kommet saa vidt i sit Forsøg paa at opleve de store Begivenheder, bør man søge deraf at udvinde en anden Sandhed, som kan tilføre Sjælen ny Kraft.

Det var saa frygtelig svært for Apostlene at fatte Lidelsens Betydning. De tre Sorgens Dage bragte dem til Modenhed. De forstod, at Kristi Rige er noget uendelig langt større end legemlig Sundhed og jordisk Tilfredshed. Opstandelsen viste dem ret Jesu Storhed og Vælde. Enhver Forsmædelse, Jesus havde lidt, blev ham nu kun til Ære. Hele den lange Række af Forhaanelser og af Mishandlinger er altsammen gribende Vidnesbyrd om hans Kærlighed til Menneskene.

Jesu Korsfæstelse, der omfatter den største Gru, er samtidig det mest velsignelsesrige, der er sket paa Jorden.

Saadan gælder det for os om at lære den dybere Mening med vor Tilværelse. Hvor er vi ilde stedt, naar vi er overladt til os selv og ikke har andet end vor meget begrænsede Fatte-Evne til Hjælp! Men Gud leder os til en dybere Forstaaelse af Tilværelsen.

At slutte sig inderligt til Jesus Kristus. At ville leve ved ham og i ham. Ogsaa lide med ham for sammen med ham at opstaa, altsaa sejre over Synd og Død. Det er dette, vor Betragtning munder ud i.

C. B.

Men een Mand respekterer man —

Den berømte engelske Journalist *Bruce Lockart* har skrevet en Bog: »Tilbage til Malakka«. Det er en alt andet end katolsk Bog, og hvor den omtaler Mission og Missionærer i Østen, er den undertiden kølig. Men der er een Mand, skriver Lockart, som alle i Østen respekterer: Jesuitterpateren, Jesuittermissionæren! For Forfatteren staar han som den stærkeste og smukkeste Type mellem alle dem, der har drevet Mission i Østen. For han har ikke blot studeret det fremmede Folks Sprog og Kultur, saa at han kan mødes med dets store Mænd. Han er kommet for at *blive*, for at give hele sit Livs Arbejde for at føre det fremmede Folk til Sandheden.

Med dyb Beundring omtaler den engelske Forfatter ogsaa det vældige Missions- og Kulturarbejde, som det katolske Portugal i fjerne

Fra Pennevenne-Klubben

Katolsk Pennevenne-Klub er tilgængelig for alle Katolikker uden Hensyn til Alderen Uddannelse og Erhverv. Den har hidtil skaffet over et halvt Hundrede katolske Læsere af Ugebladet i Korrespondance-Forbindelse med Trosfæller. Vil De deltage, saa send Redaktionen et fyldigt Brev om Deres Alder, Erhverv og Interesser, saa at vi bedst muligt er i Stand til at sætte Dem i Forbindelse med en eller flere Pennevenner, der virkelig deler Deres Interesser.

Husk at vedlægge 30 Øre i Porto og underskriv med tydeligt Navn og Adresse til Redaktionen Underretning.

Jeg er en ung Pige pa 21 Aar, der gerne vil korrespondere med en katolsk ung Mand i København, der ligesom jeg er ansat paa Kon-

tor eller lignende. Mine Interesser er: Naturen, Rejser, Tegning, Musik og rigeligt med godt Humør.

M. N.

Tider har gjort i Østindien og Østasien. Saa vældig, siger han, var Portugisernes aandelige Kraft, at deres Virksomhed spores endnu Aarhundreder efter, at deres Kolonier i Østen brød sammen. Og selv om Tidens Storme gik over meget af dette Værk, saa har det alligevel gennem Lære og Martyrium nedlagt Spirer, som vil blomstre under Fremtidens katolske Missionsarbejde.

Spørgeskasse

Cronins Religion

Om den engelske Forfatter *Cronin* har jeg hørt de mest forskelligartede Forestillinger med Hensyn til hans Konfession. Vær saa elskværdig at oplyse mig om, hvorvidt han er Katolik eller tilhører en af de engelske Trosretninger eller muligvis er Ateist?

Læser.

Cronin er Calvinist.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Henvendelser bedes venligst

rettet til CENTRAL 1868

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup Telefon Gentofte 64

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for **HOSPITALSSENGE**
og **HOSPITALSMØBLER**

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

St. Ansgars Kirke

Paaskedag: Kl. 6: Korsets Optagelse, Procession og Levitmesse med Prædiken. Kl. 8: Stille Messe. Kl. 10: Pontificalmesse. Kl. 17: Andagt.

2. *Paaskedag:* Kl. 7 og 8: Stille Messe. Kl. 10: Højmesse.

Sakramentskirken

Skærtorsdag Kl. 7 Højmesse, Kl. 20 Andagt med Prædiken. Natlig Tilbedelse, se nedenfor. *Langfredag* Kl. 10 liturgisk Gudstjeneste Kl. 17 (ikke Kl. 20) Fasteprædiken og Andagt. *Paaskelørdag* Kl. 7 Paaskeceremonierne. *Paaskedag* Kl. 6: Korsets Optagelse og Højmesse med Prædiken. Kl. 8: Stille Messe. Kl. 10: Højmesse. Kl. 17: Andagt. 2. *Paaskedag* Kl. 8: Stille Messe. Kl. 10: Højmesse.

Natlig Tilbedelse i Sakramentskirken

Fra Skærtorsdag Aften til Langfredag Morgen holdes Tilbedelse i Sakramentskirken. Menighedens Medlemmer bedes tegne sig for bestemte Tilbedelsestimer ved Henvendelse paa Kontoret eller ved Opri-
ngning til Nora 3380.

Jesu Hjerter Kirke

1. *Paaskedag.* Kl. 6: Korsets Optagelse, Højmesse; Kl. 10: Højtidelig Levitmesse; Kl. 19,30: Festandagt; iøvrigt som om Søndagen. 2. *Paaskedag:* Gudstjeneste som om Søndagen, dog ingen Messe Kl. 11,30, ingen Prædiken; Kl. 19,30: Andagt.

St. Annæ Kirke

Skærtorsdag Kl. 8 Messe, Kl. 18 Prædiken og Andagt. *Langfredag* Kl. 10 liturgisk Gudstjeneste, Kl. 18 Fasteprædiken og Korsvejsandagt. *Paaskelørdag* Kl. 7 begynder Gudstjenesten i Kirken. Højmesse ca. Kl. 8,30. *Paaskedag* Kl. 7 Korsets Optagelse, derefter Sangmesse og Fælleskommunion. Kl. 10 Levitmesse. Kl. 11,30 Messe med polsk Prædiken. Kl. 18 Aftenandagt. 2. *Paaskedag* Messe Kl. 6. 8,30 og 10.

Set. Annæ Korforening

afholder sin Foraarsfest Søndag den 25. April (1. Paaskedag) Kl. 19 pr. i den store Festsal, Dr. Elisa-

beths Allé, Sundby. Righoldigt Program. Adgang Kr. 1,25. Alle er hjerteligt velkomne.

St. Antoni Kirke

Paaskedag Kl. 8: Stille Messe. Kl. 10: Levitmesse. 2. *Paaskedag:* Kun een Messe Kl. 9. I Ballerup Messe Kl. 10 (Lindegaardsvej 7).

28. April Kl. 20: Mariakongregation og Broderskabsmøde.

St. Therese Kirke

Paaskedag: Stille Messe med Korsets Optagelse Kl. 7, Højmesse Kl. 9, Stille Messe Kl. 11.

2. *Paaskedag,* Kl. 7,45 og 9: Stille Messe; ingen Messe Kl. 11.

St. Andreas Kirke

Paaskesøndag Kl. 6: Opstandelsehøjtidelighed og derefter Højmesse med Prædiken. Kl. 8: Stille Messe. Kl. 10: Levitmesse. *Ingen* Messe Kl. 11,15.

Paaskemandag: Messe Kl. 8 og 10. *Paasketirsdag:* Markusprocessionen flyttes fra 25. April til denne Dag. Kl. 8 drager vi om muligt ud i det fri under Afsyngelse af Litaniet til Alle Helgen. Derefter Messe med Ihukommelse af Bededagenses Messe.

St. Knud Lavards Kirke

1. *Paaskedag.* Kl. 6,30: Opstandelsehøjtidelighed. Højmesse med Prædiken. Kl. 8,15: Stille Messe. Kl. 9,30: Højmesse med Prædiken. Kl. 16. *Paaskeandagt* med sakramental Velsignelse. 2. *Paaskedag,* Kl. 9,30: *Sangmesse.*

St. Mariæ Kirke

1. *Paaskedag:* Kl. 6 Korsets Optagelse, Højmesse med Prædiken og Fælleskommunion, Kl. 10 Levitmesse, Kl. 17 Andagt. Alle Kollektor til Fordel for Klokketablen.

2. *Paaskedag:* Kl. 8 stille Messe, Kl. 10 Højmesse, ingen Andagt.

St. Augustins Kirke

Paaskedag: Højmesse Kl. 8. Reciteret Messe Kl. 11. Vesper Kl. 14,30.

2. *Paaskedag:* Højmesse Kl. 8. Reciteret Messe Kl. 11. Vesper Kl. 14,30.

Immaculatakirken

1. *Paaskedag:* Kl. 6,30: Korsets Optagelse med Procession. Kl. 7: Sangmesse. Kl. 10: Højmesse med Prædiken. Kl. 18: Festandagt.

2. *Paaskedag:* Kl. 7: Kommuni-
onsuddeling. Kl. 9: Sangmesse. Kl. 18: Festandagt.

Trykfejl

I Steen Ostenfeld-Rosenthals Betragtning »Om Morgenstjernen« i sidste Nummer havde indsneget sig et Par Trykfejl.

Side 250 Spalte 2, Linie 8 »Ro« skal være »Sø«.

Side 250 Spalte 2, Linie 15 »blegrøde« skal være »blegrønne«.

Side 250 Spalte 3, Linie 27 »sluktes« skal være »slukkes«.

St. Dominikus' 3. Orden

Torsd. 29. April Kl. 20 Møde i Sakramentskirken under Ledelse af Pater Zoetmulder O. P.

Bredgade 67 . Palæ 4777

Konfirmationsgaver

Sales, Philotea, Skind	6,00
Shirting	3,25
Kempis, Kristi Efterf. Sk.	7,75
Shirting	3,50
Jesu Hjerter Andagt, Skind	5,00
Shirting.	3,50
Det kristne Liv, Skind	6,75
Shirting	1,50
Messebogen, Skind Guld	18,75
Niger Imit.	7,50
Fuldstændig Bønnebog, Sk.	13,00
Shirting	5,50

Førstekommunionbilleder

Størrelse ca. 20—30 cm	
Rembrandt, Emmanus	0,80
Leonardo d. Vinci, Nadveren	0,90
Communien	0,85
Communien	0,75
Kristus	0,90

Franske Bøger

Chauvin, La Messe méditée au pied du St-Sacrement, I-II	9,05
Chauvin, La Communion	3,80
Chauvin, Sept Méthodes pour assister à la Messe	1,50
Chauvin, L'Union a l'Autel	0,55
Chevallier, Le Cantique spirituel de Saint Jean, de la Croix Docteur de l'Eglise	4,20
Coppens, Histoire critique des Livres de l'ancien Test.	12,00
Delaroche, Sermons du Saint Curé d'Arç, I-IV	16,25

BERNH. HANSEN'S BOGTRYKKERI

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 Privat: Sundby 836

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør til vore Hospitaler, Kirker, Skoler etc. . Bedste Referencer.

Kan Børn taale Religion?

I Dagene omkring Hvide Søndag skal vi — ligesom alle foregaaende Aar — besvare vor ikke-katolske Omgangskreds' stadig tilbagevendende Spørgsmaal. De bliver ikke træt af at undre sig over, saa tidligt vi lader Børnene gaa til Herrens Bord. Siden vi i de senere Aar lader lige saa smaa Børn modtage Konfirmationens Sakramente, er Nødvendigheden af vore taalmodige Svar blevet mere end fordoblet. Taalmodigheden er særlig paakrævet, fordi det (i hvert Fald efter min Erfaring) ikke blot er de samme Forklaringer, vi maa give hvert Aar, men vi maa give dem til de samme Mennesker. De har glemt Svaret i Løbet af Aaret, sandsynligvis fordi de aldrig har forstaaet det.

Vi véd allesammen, hvori Vanskeligheden stikker. Selv om vi forklarer, saa godt vi kan, hvordan Sakramenterne virker, mener vore ikke-katolske Venner, at vi giver Børnene for megen Religion i for ung en Alder. Det er ikke rigtig sundt. Efterhaanden er det noget vanskeligt herhjemme i Danmark at finde Forældre, som ikke anser Religionen i Barnekammeret for at være en betænkelig Sag. (Om barnløse Personers Frygt for det samme vil jeg slet ikke tale...).

Helt ind i vore egne Rækker kan denne Ængstelse trænge. Nogle faa Eksempler paa forkvalede Opdragelsesmetoder stilles op som Skræmmebilleder, og saa raader man de unge Hjem til ikke at overdrive Bør-

nenes Kirkegang, ikke overdrive Børnenes Bønner, ikke tale for meget om Religionen, ikke formane for meget med religiøse Motiveringer o. s. v., o. s. v. Fra Psykoanalysen laanes Skræmmebilleder af Kompleksdannelser med religiøs Baggrund.

Men lad os i Anledning af Hvide Søndag her overfor fastslaa, hvad den lange Række af Forældre-Generationer gennem Tiderne har erfaret. Naar det drejer sig om normale Børn, er deres Assimilationsevne overfor Religion betydelig. De religiøse Forestillinger føjer sig ganske smertefrit ind i deres Tilværelses-Betragtning. Og det gør ingen Fortræd, hvis Forældrene er mindre habile Pædagoger og ikke evner at tilrettelægge den religiøse Belæring og Praksis med Forstaaelse for Barnesindet. (Heldigvis er det saadan, og jeg er da ogsaa dybt overbevist om, at hvis Børneopdragelsen var en saa risikabel Sag i Hænderne paa almindelige Mennesker uden pædagogisk Skoling, saa havde vor gode og almægtige Skaber nøjedes med at give Pædagoger Forplantningsevnen). Af det, vi byder Børnene paa, tager de imod saa meget, som de kan assimilere, og Resten gør dem hverken Skade eller Gavn. Fra Skolen ved vi alle, at Børn den ene Gang i Løbet af et Øjeblik lærer, hvad en voksen Elev vilde bruge lange Tider til at begribe, og at de den anden Gang viser fremragende Evner til ikke at høre efter, men have Tankerne livligt beskæftiget med andre

Ting end Lærerens Formaninger. Det er ikke anderledes med deres Holdning overfor Religionen. I al Almindelighed vil Overdrivelser prelle af paa dem, og paa den anden Side vil Børnene Gang paa Gang forbløffe os ved deres fuldkomne korrekte og dybt indtrængende Forstaaelse af religiøse Sandheder.

Dette sidste skal ogsaa understreges kraftigt hvert Aar omkring Hvide Søndag. Det er helt uden Bund i Virkeligheden, at der skal en »voksen Forstand« til at »tage Stilling til« de religiøse Lærdomme og indrette sig efter dem. Hvilke Fortrin det voksne Intellect end er i Besiddelse af, ligger de ikke paa dette Omraade. Enhver Religionslærer har oplevet Eksempler paa, at et ganske almindeligt Barn i en Katekismustime af sig selv har formuleret en Tanke, som Læreren kender fra Teologiens Historie som en af denne Histories geniale Fund. Og han har i Børnenes Mund mødt Indvendinger mod en eller anden Tanke, der fremføres med samme knappe Klarhed og samme Vægt, som de Indvendinger St. Thomas formulerer for at besvare (jeg har hørt barnlige Indvendinger, der bogstaveligt lød som præcise Oversættelser af den store Kirkelærer).

Det var i Kirkens Historie et mindeværdigt Øjeblik, da St. Frans af Sales skrev en Bog for at lære almindelige Mennesker ude i Verden at »holde Betragtning«. Hidtil havde Bøgerne væ-

Fortsættes nederst næste Side.

Horisonten rundt

»Det europæiske Islæt i den nationale Dannelse«

Herom skriver Kai Friis Møller («To Løver», Kbhvn. 1943, S. 21): »I Virkeligheden daterer denne europæiske Islæt sig... fra den nu tilpas fjerne katolske Middelalder, som da ogsaa er den eneste Periode i Verdenshistorien, hvor Tanken om en europæisk Samling til Trods for alle Krige har været lykkeligt virkeliggjort paa det aandelige og intellektuelle Omraade. Den evige Drøm om et fælles Sprog, som nu om Stunder adskillige filologiske Utopister... forgæves har slidt med at faa til at materialisere sig i Sprogmarginer som Esperanto, Ido og lignende, var den Gang ikke en Drøm, men solid Virkelighed, idet alle dannede Mennesker ved Siden af Modersmaalet beherskede ogsaa deres hellige Faders Maal, Latinen, der under det gejstlige Romervælde endnu var ganske lige saa levende som i det romerske Verdensriges Glanstid. Ogsaa her i Danmark havde man i hine Aarhundreder to Sprog« (nemlig Modersmaalet og Latin).

Pastor Schindler rejser til Italien

Efter hvad Ugebladet har bragt i Erfaring, agter Pastor Peter Schindler at bosætte sig i Udlandet. Som man vil vide, har Pastor Schindler fuldent et større Værk om den hellige Petrus, ligesom et andet (en Oversættelse af de apostoliske Fædre) er nær ved at være færdigt. Et saadant Arbejde føres ikke til Ende uden omfattende oldkirkelige Studier, og Biskoppen har derfor, for at lette Pastor Schindler disse og ogsaa fremtidige Undersøgelser, som planlagte Bøger maatte nødvendiggøre, givet sin Tilladelse til, at Pastor Schindler, saa snart Forholdene tillader det, bosætter sig i Italien.

Bøgerne om Petrus og de apostoliske Fædre ventes paa det danske Bogmarked i den nærmeste Fremtid.

Guldbryllup paa Nørrebro

Mand den 3. Maj kan Murermester A. V. Günther og Hustru fejre deres Guldbryllup. Fstedagen vil ikke alene blive mindet af Ægteparrets store Familie med de mange Børnebørn, men af Katolikker adskillige Steder rundt om i Landet. Murermester Günther har i Aarenes Løb ikke blot hjulpet Vikariatet og mange Sognepræster i administrative Sager, men flere Kirkebygninger, hvor nu store Menigheder har deres katolske Hjem, er rejst paa hans Initiativ og hans rundhaandede Hjælp. I det gæstfrie Hjem har mange af vore Præster lært Fru Günther at kende som sin Mands trofaste Støtte. Ikke mindst for Kirken og Skolen paa Nørrebro har Murermester Günther og Hustru betydet meget gennem Aarene. Men vi vil tro, at de Lykønskninger, der paa Fstedagen vil glæde Guldrudeparret mest, er de venlige og taknemmelige Tanker, som mange fattige Hjem vil sende dem. Baade Murermesteren og hans Hustru har altid sat deres Virksomhed inden for Vincentsforeningen særlig højt og har gjort meget for Bevarelsen af disse Foreningers særlige Arbejdsform.

Ogsaa Ugebladet vil gerne være med blandt Gratulanterne og ønsker Ægteparret endnu en Række Aars uselvisk Arbejde for Kirken og Næsten.

Forretningsjubilæum

Den kendte Kunsthåndværker, Ciselør B. Jetmar, kan den 1. Maj fejre 25 Aars Forretningsjubilæum. Ciselør Jetmar har skabt sig et smukt Navn inden for Fagfællernes Kreds, saavel for sit særprægede, kunstne-

risk udførte Arbejde, som for sin haandværksmæssige Dygtighed. Jubilaren, der i mange Aar har været et aktivt Medlem af Katolsk Klub, vil i Dagens Anledning blive Genstand for megen Opmærksomhed fra Fagfællers og sine Venners Side.

Haraldsted-Valfarten

bliver i Aar Søndag den 4. Juli.

Kan Børn taale Religion?

fortsat fra Side 273

ret for Præster og Ordensfolk, og alle andre maatte i Bøgerne selv finde frem til, hvad der var brugeligt under verdslige Livsforhold. Jeg er ved at tro, at man ogsaa burde mærke sig Aarstallet 1920, da en engelsk Dominikanerpater Bede Jarrett skrev »Living Temples«, en Betragtningebog for *Drenge*. I sit korte Forord skrev Forfatteren, at Idéen om en saadan Bog ikke var saa taabelig, som mange vilde tro. At holde Betragtning er simpelthen at tænke og at bede, og ganske almindelige Skoledrenge staar ikke tilbage for voksne Mennesker i Evnen til disse Ting. »Efter min Mening og Erfaring er det en forbløffende Kendsgerning, at det kontemplative Menneske, man hyppigst træffer paa i det moderne Samfund, er en Dreng«. Andre har gjort samme Erfaring, ikke mindst den Erfaring, at Barnet tiest langt overgaar sine Forældre i den Logik, hvormed den religiøse Betragtningens Resultater omsættes i Praksis. Naar det kan blive oversat af mange Mennesker, skyldes det Barnets fine religiøse Blufærdighed — en af de allersmukkeste Ting i denne Verden.

H. D. T. K.

Frelser de gode Gerninger os?

Den katolske Kirke bliver ofte beskyldt for, at den vil lære Menneskene den haabløse Kunst at frelse sig selv gennem de gode Gerninger, i Modsætning til Protestantismen, der lærer Menneskene at erhverve den evige Salighed gennem Naaden alene. Meget Ufordragelighed er rundet af Misforstaaelsen med Hensyn til Kirkens Opfattelse af denne Troens Grundsten. Vi glæder os derfor over at kunne bringe baade vore katolske og ikke-katolske Læsere følgende klare og nøgterne Fremstilling af dette vanskelige Punkt, som Pater H. Roos S. J. for nylig har givet i en Prædiken i København.

Blandt de Sandheder, der har praktisk Betydning for os, er der næppe nogen, som Kirken lægger mere Vægt paa, end den, at vor Frelse fra Begyndelse til Ende helt igennem er en fri Gave fra Guds Side. Ganske vist er det sandt, at vi ved vore gode Gerninger i egentlig Forstand fortjener det evige Liv, men disse gode Gerninger har deres fortjenstfulde Værdi ikke i sig selv, men ene og alene i Guds frie Bestemmelse, barmhjertige Forjættelse og den levende Forbindelse med Kristus. *Hans* Naade bevirker vor Retfærdiggørelse; *hans* Naade giver os efter Retfærdiggørelsen Kraften til gode Gerninger. Det er ogsaa ene og alene *hans* Naade, som lader os holde ud i de gode Gerninger indtil det sidste. Vel kan en Sjæl, naar den er i Naadens Tilstand, fortjene det evige Liv, men Naaden selv eller Udholdenheden i den kan den ikke fortjene. Thi ikke alene er Naadens Tilstand Betingelsen for og Livskraften i hver god Gerning, men Naadens Tilstand selv er et Værk af Guds Naade. Paa denne Maade er vor Frelse helt og holdent Guds frie Gave.

Frelsen er ogsaa en Viljessag

Men lige saa klar og bestemt, som Kirkens Lære er om Naadens Indflydelse paa hele vort

Liv, lige saa klar og bestemt er dens Lære om *vor* Viljes Frihed og *vort* Ansvar. Uden nogen som helst Undtagelse kan ethvert Menneske frelses. Blandt alle Adams Børn er ikke en eneste, der i Sandhed ikke kan frelse sig, naar han blot selv *vil*. Gud giver enhver saa megen Naade, at han kan det. Hvis han ikke frelses, er det alene hans *egen* Skyld.

Hvordan de to Sandheder: nemlig Sandheden om vor totale Afhængighed af Guds Naade og Sandheden om den menneskelige Viljes faktiske Frihed, kan forenes, ved vi i Grunden ikke ret meget om. Teologerne prøver paa at harmonisere disse to Sandheder, som ved første Øjekast synes at være uforenelige. Vi foretrækker at sige, at det her drejer sig om et Mysterium, som vi ikke kan gennemskue, men som vi maa bøje os for. Det er aabenbaret, at vor Frelse afhænger *baade* af Guds Naade *og* af vor Frihed.

Var vi kun afhængige af Guds Naade, vilde vi vistnok blive ligegyldige og efterladende i Guds Tjeneste; var vi derimod kun afhængige af os selv, vilde vi maa ske blive formastelige og stolte.

Intet Skridt frem uden Naaden

Gud er alle Tings Alfa og Omega. Han er ogsaa vor Frelses Begyndelse og Fuldendelse. Uden Undtagelse vilde vi alle leve uden

Kendskab til den sande Tro, hvis Han ikke havde kaldet os. Vi vilde ikke elske Ham, hvis han ikke selv havde indgivet os Kærligheden til sig selv. Men ogsaa nu, hvor vi kender og elsker ham, kan vi af os selv, selv om vi lever et nok saa godt Liv, ikke gøre noget for at bevare os i det, hvis hans Naade ikke hjælper og støtter os. Vi taler om »Udholdenhedens store Naadegave« (»magnum perseverantiae donum«, Con. Trid. sess. vi, Can. 16): vi maa overveje dens umaalelige Værdi og vor fuldstændige Hjælpelessness uden den.

For at bevare os i Ydmyghed

Hvorfor er denne Naadegave saa nødvendig for os alle?

Det hænger sammen med vor menneskelige Svaghed. Vi kan for Eksempel undgaa den *enkelte* tilgivelige Synd, vi bliver fristet til. Men vi kan ikke undgaa *alle* tilgivelige Synder, skønt deres Helhed ikke er andet end Summen af dem alle. Vor Svaghed er Skyld i denne Mangel. Paa denne Maade kunde selv de største Helgener ikke helt undgaa mindre eller tilgivelige Synder. Kun et ganske særligt Privilegium vilde have bevaret dem for saadanne Synder: et Privilegium, som vi ved, er blevet den hellige Jomfru og hende alene til Del. Gud tillader denne vor Svaghed, for at bevare os i Ydmyghed og tilskynde os til Bod.

Endvidere er det Kirkens Lære, at det faldne Menneske (= det Menneske, der er født i Arvesynden og endnu ikke genfødt i Kristus) ikke i længere Tid kan leve uden at falde i en eller anden Dødssynd.

Det afgørende: Udholdenhedens Naade

Men ogsaa naar der er Tale om det retfærdiggjorte Menneske, staar vi overfor en lignende Vanskelighed. Skønt vi altid har den tilstrækkelige Naade til at undgaa den enkelte Dødssynd, kan man dog med Sikkerhed forudse, at der før eller senere vil komme den Time, hvor vi vil

forsømme den Naade og forspilde dens Virkning, *hvis vi ikke faar en yderligere Naade, der beskytter os mod os selv.*

Det er Kirkens udtrykkelige Lære, at ingen kan være sikker paa sig selv. Denne yderligere Naadegave kalder vi ogsaa *Udholdenhedens Naade*, og den bestaar i en aldrig svigtende, hjælpende Opmærksomhed, hvorved den albarmhjertige Gud holder Fristelser bort fra os, som han forudser, vil skade os; hvorved han kommer os til Hjælp i Tider, hvor vor Frelse er i Fare, og hvorved han styrer vort Liv saaledes, at vi dør paa et Tidspunkt, hvor vi er i Naadens Tilstand. Fordi denne Naade er saa vigtig for os, giver Gud os den altid, naar vi beder ham om den.

Ingen kan være sikker paa sig selv

Hvad følger af denne dogmatiske Sandhed?

For det første *en stor Ydmyghed*. Ingen, ingen kan være sikker paa sig selv og sin Frelse. Saa mange begyndte godt, men hvor endte de? Saa mange var en Gang gode Kristne, men de er det ikke mere. Kirkehistorien har saa mange Eksempler paa tilsyneladende »hellige« Mænd, der endte som Apostater, Syndere og Hæretikere. Den hellige Filip Neri plejede at sige: »Saa ret i Jesu Kristi Side er stort, men hvis Gud ikke bevarer mig, vilde jeg gøre det endnu større«. Nej, ingen Ordensmand, Præst eller Lægmand er sikker paa sig selv. »Den, der mener at staa, skal passe paa, at han ikke falder« (1. Kor. 10, 12). »Kun den, der holder ud *indtil det sidste*, bliver frelst« (Mat. 10,22; 24,13). »Med Frygt og Bæven skal vi arbejde paa vor Frelse« (Fil. 2,12). »Vær derfor ædruelige og vagtsomme, thi eders Modstander, Djævelen, vanker omkring som en brølende Løve og søger, hvem han kan opsluge« (1. Pet. 5,8—9).

Fordi de ikke bad!

Mine Ord skal ikke nedtrykke nogen. Glæde er vor Pligt og

Ungdommens skønneste Fortrin. Jeg vil ikke gøre nogen modløs eller bange, kun forsigtig. Vær ikke bange! I vil ogsaa i Fremtiden blive ført og ledet af Gud. Frygt ikke, at I *vil* falde, naar I blot frygter, at I *kan* falde.

Og det andet, jeg vil sige: *slut jer til Kristus*. Bed meget! Bøn er den eneste Hjælp, der kan bevare os i Naaden. Gud giver os ganske sikkert Udholdenhedens store Naadegave, naar vi blot beder ham om den, og naar vi lever saaledes, at vi gør os værdige til den Naade.

Den hellige Augustinus siger:

»Det er en afgjort Sag, at noget, som f. Eksempel Troens Begyndelse, giver Gud ogsaa til dem, der ikke beder; men der er andre Ting, for Eksempel Udholdenhed i det gode indtil det sidste, som Gud kun giver dem, der *beder*«. (De dono persever. 16, 39). Alle Himlens Helgener er blevet salige ved Bønnen; alle fordømte derimod er gaaet fortabt, fordi de ikke bad.

Vi vil meget ofte bede den gamle Bøn: »Ne permittas me separari a Te«, »Lad mig ikke blive skilt fra dig«.

H. Roos S. J.

Fra Glemmebog til Gemmebog:

Minder om PASTOR KNAPEN

AF MONSIGNORE J. OLRIK

Anden og sidste Artikel

Naar Pastor Knapen havde arbejdet en hel Dag med Polakkerne et Sted, tog han ofte Toget for at køre hen til et helt andet Sted. Saa kunde han sætte sig i en Kupé lige ret op og ned, tænde sig en Cigar — som alle Hollændere var han en stor Ven af Tobak — og ti Minutter efter sov han. Den Hvile kunde han saa klare sig med.

Han fik ogsaa adskillige Oplevelser i Toget. Engang sad han i en Kupé, der var fyldt. Ved Siden af ham sad der en ældre Dame, der var indremissionsk. I de Tider var Indremissionen ikke saa lidt anderledes end nu, hvor Kraften og Paagaenheden er gaaet meget af den. Damen vendte sig paa engang til Pastor Knapen og sagde med sin sødeste Stemme: »Hvorledes har De det med Jesus?« hvortil Pastor Knapen med paataget tilsvarende sød Stemme svarede: »Og De?« Hele Kupéen brast i Latter.

Da Pastor Knapen skulde have Bank

Ved en anden Lejlighed — det var nede i Nærheden af Skel-

skør — gik det mindre sødt til. Pastor Knapen kom ind i en Kupé, hvor der kun var een Medrejsende, en Mand, en stor og stærk Tamp. Denne spurgte Pastor Knapen, om han var Præst. Jo, det var han da. Saa gav Manden sig til at udvikle sine politiske Anskuelser. Hvilke disse var, kan jeg ikke huske, men deres umiddelbare Følge var i hvert Fald den, at Pastor Knapen nu skulde have Bank. »Saa, vi skal slaas,« sagde Pastor Knapen. »Jamen, det passer mig udmærket.« Og saa gav han sig til at smøge sine Frakkeærmer op og indtog en dertil svarende Stilling. Hans Modpart var imidlertid af den Slags, der kun overfalder dem, der kan paaregnes ingen Modstand at ville gøre, og det havde han følt sig sikker paa, at navnlig saadan en lille Præst ikke vilde. Muligheden af selv at kunne faa Bank fik ham til straks at forandre Signaler, og der skete ingenting.

Hans magiske Fløjte

Det kunde ske, at der var dem, der mente at kunne affeje

Pastor Knapen som en, der i Virkeligheden ikke havde noget at skulle sige overfor Polakkerne. Saaledes kom Pastor Knapen til et Gods, der ejedes af en ugift Dame. Pastor Knapen var i Forvejen gjort klar over, hvorledes Landet laa, og han havde truffet sin Aftale med Polakkerne. Det var vistnok Meningen, at Pastor Knapen som Polakkerens Talsmand skulde søge gennemført visse Krav. Pastor Knapen traf nu Godsejerinden i Haven eller Parken et Sted, hvorfra man kunde se Polakkerne arbejde. Pastor Knapen fremkom høfligt med sit Ærinde, men Godsejerinden affærdigede ham med et Svar, der gik ud paa, at han bare trængte sig paa, men egentlig slet ikke havde noget med Polakkerne at gøre. »Saah!« sagde Pastor Knapen, »naa, jeg skulde ikke have noget at sige her? Ser Godsejerinden denne Fløjte? Naar jeg nu støder een Gang i den, saa hører Polakkerne op med at arbejde.« Frøkenen haanlo, men saa gav Pastor Knapen et langt Stød i Fløjten, hvorpaa Polakkerne straks hørte op med at arbejde. Det øvede øjensynlig en vis Virkning paa Godsejerinden, og da Pastor Knapen derefter meddelte hende, at naar han stødte to Gange i Fløjten, saa vilde Polakkerne straks forlade Arbejdet, og derefter straks udførte Truslen med det forudsagte øjeblikkelige Resultat — Polakkerne forsvandt ind i en Skov —, saa fik Piben for Frøkenens Vedkommende en helt anden Lyd, og hun faldt tilføje.

Røveroverfald i Præstegaarden

Det var de mest forskelligartede Opgaver, Pastor Knapen fik. Der var én af de polske Piger, der pludselig blev sindssyg; Pastor Knapen fulgte hende hjem til hendes Forældre, som alle og enhver vil kunne begribe et højst ubehageligt Hverv; men det gjorde dybt Indtryk paa mange, at han virkelig vilde gøre det.

Der var mange af Polakkerne, der kom med deres Penge til Pastor Knapen og bad ham opbevare dem for dem eller forsende dem til Hjemmet. Naar de russiske Postembedsmænd saa, at Postanvisningen var udfyldt med en øvet Haand, turde de ikke negle Pengene. Det kunde imidlertid ikke undgaas, at adskillige vidste, at Pastor Knapen fik en Del Penge overgivet til Forsendelse, og dette gav Anledning til følgende Optrin:

Naar man kom ind ad Præsternes Indgangsdør i Roskilde, laa Taleværelset til højre og Pastor Knapens Værelse til venstre; det laa derved noget for sig. En Aften sidder Pastor Knapen i sin Stue og hører, at der bliver ringet paa. Han gaar ud og lukker op, og der staar en tre, fire Mænd derude og ønsker at tale med ham. Aldrig saa snart var de kommet indenfor, før de raabte paa, at de vilde have Penge, og de understregede dette Forlangende med Trusler om Haandgribeligheder. Det var rigtige Røvere. Pastor Knapen var imidlertid ikke den, der lod sig gaa paa af noget. Han tænkte sig roligt og hurtigt om. Værelset laa for afsides til, at han kunde paakalde Hjælp, og derfor valgte han at lade, som om han gav efter og spørge dem om, hvad Slags Penge de vilde have, danske, tyske, polske eller russiske. — Der var nu slet ingen polske Penge dengang, men lidt flere Ord gav ham Tid til at tænke sig om. — Ja, de vilde have danske Penge. Naa, ja dem havde han her, og saa aabnede han for en lille Skuffe i sit Châtol. Hurtigt udtog han en Legetøjsrevolver og sigtede med den paa Røverne. »Her skal I faa danske Penge!« Røverne lod sig bluffe og styrtede ud af Døren i vild Flugt.

De kønne polske Piger

De unge polske Piger, der kom hertil i Flokke, var meget udsatte for Efterstræbelser. Det polske Folk er et smukt Folk, fine Skikkelser og udtrykfulde, ofte meget regelmæssige Ansigter. Da Napoleon, den saakaldte

»Store«, i sin Tid skulde til Warszawa, var Kejserinde Josefine meget ængstelig ved, hvad det kunde føre til i Retning af Overbelastning af hans ægteskabelige Troskab; hun havde hørt Lovtaler over de polske Kvinders Skønhed; og det gik ogsaa galt. Selvfølgelig, de polske Piger, der i sin Tid kom hertil hvert Foraar, var just ikke »maked up«, og baade deres og Karlens Skikkelser blev navnlig efterhaanden præget af det tunge Slid i Markerne, men deres Kønne og straalende glade Ansigter og deres brogede og festlige Søndagsdragter med de klædelige Slør gjorde Indtryk paa mange danske Karle; men dette Indtryk gav sig desværre ofte temmeligt umoralske Udslag.

Præsten meldte sig til Politiet

Et Sted paa en større Gaard havde det været særligt slemt; en Karl havde baaret sig skammelig ad overfor en polsk Pige. Pastor Knapen fik det at vide, og han blev vred. Han ankom til Gaarden om Aftenen; han satte Manden paa Gaarden ind i Sagen, men han var bange for Karlen og turde ikke gøre noget overfor ham. Pastor Knapen henvendte sig til Forvalteren, som ogsaa syntes, at Karlen trængte til en Omgang Prygl, men heller ikke han turde revse ham. Godt, saa vilde Pastor Knapen selv, skønt han som før sagt var alt andet end en Kæmpe. Han begav sig med en solid Kæp i Haanden ned til Karlekammeret, og der gennempryglede han Karlen ganske ordentligt i Stil med, hvad Kristus foretog sig med Knutten i Haanden i Templet. Saa gik Pastor Knapen sin Vej; men næste Morgen telefonerede han til Herredskontoret, at hvis der var en Karl, der kom og beklagede sig over, at han var blevet mørbanket, saa var det ham, Pastor Josef Knapen fra Roskilde, der var Gerningsmanden. Ganske rigtigt, opad Formiddagen henvendte Karlen sig paa Herredskontoret og klagede over Overfald og Vold og sagde, at det var

den katolske Præst. Det eneste Svar, han fik, var, at naar det var Pastor Knapen, der havde gjort det, saa havde Karlen sikkert ogsaa ærligt fortjent det. Mere kom der ikke ud af den Historie.

Ved en anden Lejlighed var det nogle polske Karle og Piger, der førte et syndigt Leben. Pastor Knapen tog en anden Præst med og hver sin Egekæp og sin Lommelyste, og saa vankede der nogle højst ublide Klø. Jeg fik det hele beskrevet, men skal ikke gengive det her. Næste Dag blev det meldt Pastor Knapen, at to af de ramte Karle havde i Sinde at komme og overfalde ham. »Godt, saa er det bedst, at vi gaar derud igen.« De to Præster begav sig igen paa Vej, og et Stykke udenfor Slagelse, hvor Pastor Knapen dengang boede, mødte de de to Karle. Men hvad skete? De to Karle kom ydmygt hen og kyssede Præsterne paa Haanden. Der var jo det ved Pastor Knapen, at Godheden og Retfærdigheden og — lad mig sige — Rimeligheden lyste ud af hans Ansigt.

De modbydelige Baller

Pastor Knapen indsaa, at noget af det værste, der kunde ske Polakkerne, var, at de blev fordærvede og smittede af det danske Væsen, ikke mindst paa Landet. Hvis man har haft Lejlighed til at tale med en Landpolitibetjent om Sædeligheden paa Landet her i Danmark, forsvinder Begrebet landlig Uskyldighed. Offentlige Baller paa Landet er noget af det modbydeligste, man kan tænke sig, og de er ikke blevet bedre siden hin Tid.

Pastor Knapen kunde ikke undgaa at faa en Del med Politiet at gøre. Det henvendte sig stadigt til ham, skønt han var meget ked af det. Nu var Pastor Knapen den Mand og den Præst, der end ikke fik Skinnet af noget ondt paa sig; alligevel var han højst betænkelig ved at komme ud for at skulle hjælpe Politiet med Forhør, for han var jo Præst og dermed Skriftefader; han gjorde det derfor kun,

naar det ikke kunde være andet og enhver Sammenblanding af Skriftefaderens og Forhørsdommerens Funktioner var udelukket.

Pastor Knapens Forhørsmetode

Der var saaledes en polsk Dreng, der havde tjent paa Fussingø ved Randers, havde stjålet, var stukket af derfra og blev taget i Roskilde. Han benægtede imidlertid, og Politiet kunde ingen Vegne komme med ham. Man henvendte sig til Pastor Knapen, der klarede det i en Haandevending. Drengen benægtede at være kommet fra Jylland; men Pastor Knapen, der til Bunds kendte Polakernes Maade at tale paa, stillede en Fælde for ham; han spurgte Drengen paa en saadan Maade, at han vidste, at Drengen vilde gentage Gaardens Navn, men i sit Spørgsmaal forandrede Pastor Knapen Gaardens Navn fra »Fussingø« til »Fussingsø«. Drengen gik lige i Fælden og svarede: »Nej, jeg har ikke været paa Fussingø.« »Saah! Hvor ved du fra, at det hedder Fussingø og ikke, som jeg sagde, Fussingsø?« Saa gik Drengen til Bekendelse, og saa kunde Pastor Knapen paa den anden Side ogsaa hjælpe ham, da han selv havde hjulpet Politiet.

Personlige Minder

Jeg kan ikke huske, naar jeg første Gang traf Pastor Knapen, men jeg husker, hvorledes han en af de første Gange fik sig en hjertelig Latter over mig. Det var i det nuværende Sct. Hans Kapel i Køge. Jeg var meget ny i Tøjet som Katolik i Almindelighed og som Ministrant i Særdeleshed. Pastor Knapen havde holdt Prædiken for Polakkerne paa Polsk, og Pastor Maurer undrede sig over, med hvilken udelt Opmærksomhed ogsaa de danske Katolikker havde paa hørt denne Prædiken, som de dog ikke forstod et Ord af. Til Slut har der vel været en Andagt, som Pastor Maurer holdt;

i hvert Fald ministrerede jeg for ham, medens Pastor Knapen knælede paa en Knæeskammel henne ved Indervæggen. Da vi skulde gaa ud, gjorde Pastor Maurer Tegn til mig om at tage Birretten, og det gjorde jeg ogsaa, men i Stedet for at give ham den i Haanden, satte jeg den uden videre paa hans Hoved. Pastor Knapen lo, saa det klukkede i ham ad denne »Kroning«, som han kaldte det.

Allerede medens jeg var Fuldmægtig i Sæby Købstad og Dronninglund Herred, havde jeg under et Forhør med polsk Tolkefaaet Interesse for det polske Sprog, og som By- og Birkefuldmægtig i Køge vedligeholdte jeg denne Interesse. Jeg tog saa en Dag til Roskilde og henvendte mig til Pastor Knapen om Raad med Hensyn til, hvordan jeg bedst skulde lære Polsk. »Jamen saa skal De ned til en polsk Herregaard,« sagde Pastor Knapen. Jeg mindede ham om Madam Mangors berømte Opskrift »Man tager et Sølvfad«. »Jamen, jeg skal sørge for, at De bliver indbudt af Fru de Breza paa Wienckowice.« Det blev jeg ogsaa, og jeg har dér tilbragt mange, mange af mine lykkeligste Dage.

I Polen

Fru de Breza var Enke og havde et stort Gods. Jeg har aldrig kendt hendes Lige, saa god som hun var. Bare den ene Ting: Naar Huset var fuldt af Gæster og netop saadanne, som trængte til et Landophold, kunde det ske, at hun selv laa oppe paa det øverste Loft, hvor der ikke engang var Gulvbrædder hen over Indskudenes Ler. Pastor Knapen elskede at komme dér, og dér herskede denne ubeskrivelige lette og lyse polske Munterhed og Frihed. Jeg kender ingen, der kan mere sig saa hjerteligt og saa uskyldigt som Polakkerne. Det var noget for Pastor Knapen. Der var engang en af Damerne, der hældte helc Sukkerskaalen med Strøsukker ned over hans Hoved som en Slags Salvelse. — Sukkeret var ikke rationeret dengang.

Men heller ikke under sine Ferieophold dernede sparede Pastor Knapen sig. De fortalte, at han tog over til Sognepræsten i Nieprusiewo og hjalp ham med at høre Skrifte i de anstrengende Paaskedage; det kunde trække ud til Klokken tre eller fire om Natten.

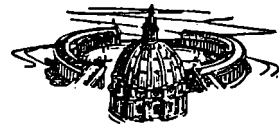
Hr. Josef Knapen

Pastor Knapen lærte paa Wienckowice nogle af Fru de Breza's Slægtninge fra Lithauen at kende, navnlig Greverne Plater-Zyberk. De indbød ham til at komme at besøge sig, og det vilde Pastor Knapen meget gerne; om Vinteren var der jo saa godt som ingen Polakker her i Landet. Det var dog ikke saa lige en Sag at komme til Lithauen, der dengang hørte til Rusland; det var nemlig strengt forbudt for katolske Præster at komme ind i Rusland. For Pastor Knapen eksisterede den Slags Vanskeligheder imidlertid kun paa Papiret. Han fik udstedt et dansk Pas, som kun lød paa »Hr. Josef Knapen« uden at angive Stilling, og med dette i Haanden kom han saa ind paa det russiske Konsulat, Bredgade 68, og fik uden videre Visumpaategning paa Passet. Pastor Knapen betaler de 4 Kroner og 43 Øre, som dengang var Kursen for en Rubel, og gaar saa ud af Døren. Men lige i Døren møder han en Bekendt, der glad og højroestet udbryder: »Ih, Goddag Pastor Knapen! Nej, det var dog morsomt, at jeg skulde træffe Dem her!« — »Hvad for noget«, raaber Konsulen, »er De Præst?« Ja, dette var det jo ikke muligt at benægte. »Saa maa De ikke faa Visum paa Passet!« og Konsulen skældte frygteligt ud, og naar man kender lidt til Russerne, ved man, at de kan noget i den Retning. Det russiske Sprog er ikke for ingenting et af de ordrigste i Verden. Pastor Knapen stod imidlertid ganske roligt og hørte paa Konsulens Raseri. Da Konsulen endeligt er færdig, spørger Pastor Knapen i den roligste Tone af Verden: »Hr. Konsul! Kender De den sidste Ukas?« »Ukas« er russisk

og betød saa meget som »kejserslig Forordning«. Konsulen saa maalløs paa Pastor Knapen, hvorpaa denne sikkert og gravitetisk forlod Konsulatet. Konsulen kendte ikke den sidste Ukas, og det gjorde Pastor Knapen for saa vidt heller ikke, men af Pastor Knapens tillidsfulde Optræden mente Konsulen at forstaa, at der var kommet en ny Ukas, der tillod katolske Præster at komme ind i Rusland, og saa kunde det jo blive en slem Blamage for ham, naar han ikke kendte den og handlede i Strid med den. Den næste Dag havde Pastor Knapen Passet med Visumpaategning. Pastor Knapen sørgede saa for, at Konsulen ingen Ubehageligheder fik for den Histories Skyld. Naar man har kendt lidt til Forholdene i det gamle kejserlige Rusland, undrer man sig mindre over den Lethed, hvormed Konsulen lod sig bluffe. Da jeg var i Berezowka i Sibirien, fortalte en polsk Major, der var Krigsfange, mig, hvorledes en af de Skildvagter, der skulde passe paa Krigsfangerne var kommet hen til ham og havde sagt: »Jeg skulde bevogte noget. Hvad skal jeg bevogte?«

Pastor Knapens Død

Saa var det en Foraarsdag i 1912. Jeg holdt Paaskeferie paa Wienckowice og talte Polsk og læste Polsk. Fru de Breza var borte paa et Kurophold for sin slemme Hoste, Komtesse Adela Plater Zyberk styrede Huset, og saa var der Pastor Knapens Landsmand og gode Ven Pater Brune, der var Slotspræst paa Wienckowice. Med eet kommer der et Telegram: »Pastor Knapen død.« Det forekom os ufatteligt, og da vi havde sundet os lidt paa det, kom en paa den Tanke: Det skulde vel ikke være Pastor Knapen, der har sendt det og kommer hertil. Det var nu mer end, der kunde ligne ham; men, naar man uhyre nødtigt vil miste en god Ven, klynger man sig let til et Halmstraa med sine Forhaabninger. Komtesse telefonerede til Landstationen, om der ikke var kommet en Præst,

URBI ET ORBI

Den hellige Fader har — efter hvad der forlyder i velunderrettede Kredse i Vatikanet — udsendt en *Skrivelse til samtlige italienske Biskopper* hvori disse opfordres til at forblive i deres respektive Residensbyer omend Faren for Bombardement eller andre Krigshandlinger skulde blive overhængende.

New Yorks Ærkebiskop, Mons. Fr. Spellman, er efter et Besøg i Nordafrika og paa Malta ankommet til Jerusalem.

Den britiske Minister ved Vatikanet, Fr. Osborne, opholder sig for Øjeblikket i Storbritannien.

lille og mørk. Jo, det var der. »Aah, saa er det ham.« — Men det var en anden. Pastor Knapen kom ikke, hvor ivrigt vi end spejdede ud ad Vejen fra Stationen.

Pastor Knapen var rejst ned til Gedser for at modtage de polske Sæsonarbejdere, og saa var han kommet til Maribo med nogle af dem. De smittede ham med Skarlagensfeber, han blev indlagt paa Epidemisygehuset, en af Præsterne var henne ved Vinduet og kiggede ind til ham, og Pastor Knapen vinkede nok saa fornøjet til ham, men nogle faa Timer efter var han død.

Pastor Knapen var en Udlænding, der her i Landet ofrede sig helt for andre Udlændinge, og tillige var han helt dansk for os Danske. Han var Hollænder, og han gjorde Holland Ære, han var katolsk Præst i Compagnie de Marie, og han gjorde Kirken og Præstestanden og sin Kongregation Ære. Gud glæde hans Sjæl i Himmerig!

Lad mig til Slut sige, at denne Beretning er skrevet ud af Hukommelsen nu efter over tredive Aars Forløb, og derfor kan der jo nok være indløbet en og anden Unøjagtighed.

J. Otrik.

Et Par Ord om
den katolske Kirke

i

ESBJERG

Vestkystens Metropd,

der
Paaskelørdag
fejrede sit
75-Aars
Jubilæum

af Kristen Baggild

I Forhold til sin Lidenhed spiller Menigheden endda en ret stor Rolle. Den bestaar foruden Lægfolket af Sct. Josefssøstre ved Skole og Hospital, af 2 Præmonstratenserpræster og en Lægbroder (den sidste nyder fra sit Portørarbejde paa Hospitalet en saadan Folkeyndest, at han næsten er en Institution for sig selv). Hospitalet fungerer som Amtssygehus for Oplandet og giver derved Søstre og Præsterne Anledning til paa smukkeste Maade at vise vort Ansigt udadtil. I Byens Kulturliv har Præsterne ved forskelligartet Foredragsvirksomhed Gang paa Gang demonstreret for den undrende Mængde, at Kato-licisme ikke uløseligt er knyttet til Indskrænket-hed eller snævre Horisonter.

Menigheden er noget for sig. Kun ca. 200 Sjæle spredt fra Ribe til Ringkøbing, men godt sammensvejset ved et intensivt Menighedsarbejde. Mon der andre Steder i Landet er katolske Pro-vinsmenigheder af den Størrelse, hvor der Søn-dag efter Søndag er forskellige gregorianske Højmesser, som NB. Menigheden selv synger; og det at Menigheden hver Søndag Aften i Fælles-skab synger Komplet, er vist simpelthen en Ver-denssensation.

— — Saaledes foregaar der ogsaa i Danmarks Nebraska et støt og maalbevidst Arbejde for at gøre Kirken til en naturligt følt, stadig voksende Faktor i det danske Samfund.

* * *

↑ Interiør fra Skt. Nikolaj Kirke med Vægmalier af Birgitte West.

← Skt. Nikolaj Kirke, opført 1813-24.

charmerer, og Bekendtskab med Fisker- og Sømandsbefolkningen. Respekt. Man opdager, at ikke alt er Overflødighed og Forretning; f. Eks. finder man et stort Beboelseselement, som er fast forankret i en respektindgydende og stærkt livsprægende Religiositet. ganske vist i den for en Katolik ret uforståelige indremissionske Form, men absolut grundlæggende.

I denne af store Modsetninger prægede Vestkyst er ogsaa den katolske Kirke med til at give den dens Ansigt.

↑ Til Esbjerg Sogneomraade hører ogsaa Fanø.

(Øverst) Esbjerg Menigheds Fane med Indskriften: Guds Moder, Nædens Midlerinde. Fanen er tegnet af den belgiske Kunstner, Pastor Lens og syet (Silkeapplication) i Belgien.

→ Den nyere Del af Sct. Josefs Hospital.

Beretning fra K. U. K.-Klubberne

K. U. K., København blev startet i 1938 og arbejdede straks fra Starten efter de Principper, som senere kom til Udtryk i »Love for Katolsk Ungdomsklub«.

To Aar senere startedes Ordrup K. U. K. i Forening med hvilken Lovene udarbejdedes. Samarbejdet med denne Klub beroede iøvrigt paa en mundtlig Overenskomst, og den samlede Bestyrelse var øverste Myndighed.

Da der i Foraaret 1942 oprettedes endnu to K. U. K.-Klubber, Lyngby og Amager, resulterede Ønsket om et snævrere Samarbejde i Oprettelse af et Repræsentantskab, hvor de enkelte Klubber gav Møde ved et Medlem.

Repræsentantskabets første Møde blev afholdt den 9. Okt. 1942, og foruden de fire nævnte Klubber var ogsaa Ungdommen fra Sct. Mariæ Sogn repræsenteret, da det er Hensigten at oprette en K. U. K.-Klub i dette Sogn.

En af Repræsentantskabets første Opgaver var Oprettelsen af en Overenskomst, der skulde fastsætte visse Retningslinier for Samarbejdet. En saadan er da ogsaa nu vedtaget og underskrevet af Klubberne.

Om Arbejdet i de forskellige Klubber kan berettes følgende:

Ordinære Møder afholdes hver 14. Dag, skiftevis Studiekredsmøde og Foredragsmøde. Efter Studiekreds og Foredrag er der Kaffe bord og kammeratligt Samvær med Fællessange, Underholdning, Musik og de for K. U. K.-Klubberne karakteristiske »2 Minutter«. — Aftenerne afsluttes med »Konger nes Konge«.

Men lad os tage et Udvalg af de forskellige Klubbers Beretninger:

K. U. K., København: Lørdag d. 12. December 1942 havde vi Kredsmøde og bagefter Adventsaften. Der var mødt ca. 50 Deltagere. Ved Studiekredsen behandledes fra Apostlenes Gerninger Kapitlerne om »Paulus foran Damaskus Porten«. Efter Indledningerne var der Diskussion under Ledelse af de gejstlige Raadgivere, Pater Coenen for de unge Piger og Pater Samuel sen for de unge Mænd. Studiekred-

sene varede en Times Tid, og efter Kaffe bordet gik vi over til Mødets anden Halvdel: Adventsaften. Pater Samuel sen indledte med en lille Adventstale, og saa fulgte Oplæsning og Recitation af Tekster fra det gamle Testamente, hvor imellem af og til blev indskudt en Adventssalme, medens Lysene blev tændt i Adventskransene, altsamsmukt tilrettelagt af Pater Samuel sen. Senere paa Aftenen blev oplæst en Julehistorie, og de traditionelle »2 Minutter« blev holdt.

Ordrup K. U. K.: Tirsdag den 24. November 1942 afholdt vi en Mødeaften, hvor Lyngby K. U. K. var indbudt. Der var mødt ca. 35 Deltagere. Af Aftenens Program skal nævnes: En ung Digter læste op af sine egne morsomme Værker. Der afholdtes en Konkurrence mellem Lyngby og Ordrup, en musikalsk »Hvem-ved-hvad?«, som Lyngby'erne vandt. Endvidere var der Lotteri og Pakkefest.

Lyngby K. U. K.: Til vort Møde den 7. November 1942 var mødt ca. 30 Deltagere. Aftenen indledtes med et Foredrag om Chesterton, holdt af et af vore Medlemmer. Umiddelbart herefter blev oplæst en Father Brown Historie. Under det festlige Kaffe bord var der Lotteri med mange forskellige Gevinster, og senere paa Aftenen forevistes et Par smukke Naturfilm.

Amager K. U. K.: Lørdag den 7. Nov. 1942 havde vi Kredsmøde under Ledelse af Pater Scherz og Pater Brunicardi. Det var Altrets Sakramente, der blev behandlet. Senere paa Aftenen blev der holdt et Foredrag om Film for os. Mødedeltagelsen var ca. 40. Vi havde Lotteri om nogle Bøger, der var Oplæsningskonkurrence og de »2 Minutter« blev holdt.

Sct. Mariæ Sogn: Ved vort sidste Møde i 1942 den 4. December havde vi Adventsaften og Nikolausfest. Pastor Hake holdt Adventstalen og et Digt blev læst op. Derefter fik vi Besøg af Sct. Nikolaus, der efter at have holdt en lille Formaningstale, uddelte sine Gaver. Mødedeltagelsen var ca. 30.

..... saa vidt Klubbernes Beretninger.

Af Fællesarrangementer skal nævnes Klubbernes Nytaarsfest, hvor man havde Sukces paa Opførelsen af Heibergs »De uadskillelige«. Endvidere har der været arrangeret et Par vellykkede fælles Udflugter i Københavns Omegn, og Søndag den 28. Marts afholdt Klubberne fælles Retrætedag hos Sct. Lioba Søstrene paa Jagtvejen.

J. B. P.

*

Foruden de nævnte Foreninger er der indledt Samarbejde med den katolske Ungdomsforening i Aarhus, og den har antaget Navnet »Katolsk Ungdoms Klub, Aarhus«. Her følger en lille Beretning om dens Arbejde:

Katolsk Ungdoms Klub, Aarhus, arbejder efter samme Love som K. U. K. i København blot med mindre Ændringer, som er nødvendige af Hensyn til de lokale Forhold. Klubben holder gennemsnitlig to Møder om Maanedes — et Festmøde med Foredrag, Film o. l. og et Arbejds møde med Diskussioner o. l. Om Søndagene har vi Trave eller Cykelture f. Eks til Randers, Horsens eller Silkeborg, i hvilke 3 Byer vi skiftes til at være Værter ved vellykkede Ungdomsfester. I Januar i Aar havde vi en Diskussionsaften om Jødespørgsmaalet. I Februar og Marts har vi haft 3 Diskussionsaftener om »Pavestolen og Arbejderspørgsmaalet«. — Pater C. Lønskov indledte disse Aftener paa en glimrende Maade, og der udviklede sig en livlig Diskussion om Emnet. Antallet af Deltagere i disse Aftener er 25—30. I Fastetiden har vi haft Retræte for Ungdommen.

Af vort Program for Sommeren kan vi nævne, at vi 2. Paaskedag skal paa Cykeltur til Herregaarden »Clausholm«, hvor vi mødes med Randers ungdommen. I Maj Maaned deltager vi hver Onsdag Aften i Majandagten, hvorefter vi gaar paa Aftentravetur i Byens Omegn. Sammen med Ungdommen fra de øvrige jyske Byer deltager vi senere i Messen i Øm Kloster, ligesom vi almindeligvis deltager i Kristi Legems Processionen i Horsens.

Alt i alt er vi inde i et godt Samarbejde i Midtjylland, blot mangler vi Vejle og Aalborg, men det kommer nok i Stand, naar vi for-

haabentlig snart kan faa Efterkrigs-gummi til Jernhestene. Vi tror ogsaa, at det vilde gavne Ungdomsarbejdet, om de forskellige Ungdomsforeninger vilde gaa ind for at arbejde under K. U. K.-Navnet og efter fælles Love. O. K.

*

Hvis nogle af Landet Ungdomsklubber kunde tænke sig at være med i Samarbejdet, bedes de hen-

vende sig til nedenstaaende Adresser. De vil da faa Love og Overenskomst tilsendt til Orientering.

Foreninger i den vestlige Del af Landet:

Orla Knudsen, Villa »D. O. D.«, Risskov pr. Aarhus.

I den østlige Del:

Jørgen Barfred Petersen, Repræsentantskabets Dirigent, Holsteinsgade 24, 3. th., København, Ø.

Modsat er der Mennesker, som kun ser, hører og læser med deres laveste Instinkter.

Stil dem overfor Rembrandts »Betzeba«, en Modelstudie af Renoir eller Jules Romains »De gode Viljer«, og de vil være i Stand til at opfatte dem som Pornografi. — De kan selv i det reneste Kunstværk finde Næring for deres forkvalede Natur, som de kan finde det i alt omkring dem. Vil Mennesket se det uskønne, fordærvede og perverterede *for at svælge i det*, kan, om Alverdens Kunst blev udryddet, intet forhindre det, uden et Mirakel. Disse Mennesker har af Nag og Misundelse trampet enhver Higen mod det sande, det skønne, det gode ned i deres Sind, udtørret Kilden hvoraf det etiske og det æstetiske rinder.

Men et er at opsøge Snavset for med Frygt at vælte sig i det, og altsaa faktisk ønske dets Eksistens, noget andet er, at se at det er en Realitet, en Side af Mennesker og Livet, eller rettere en Negation af Livet og Menneskets Værdighed.

Naar en Kunstner skaber et Billede af en Skøge, saa er det fordi han *trods alt* ser Mennesket i Skøgen, og ikke fordi han vil forherlige Skøgen.

Man maa vide og erkende, at det negative er, for at kunne bekæmpe det, intet er lyst uden Baggrund af det mørke. Det er Grunden til at Kunstneren ikke alene har Lov, men føler Pligt til at betragte Livet fra alle dets Sider, og genskabe det for os med en Styrke, en Virkelighed og Helhed, som vi ikke umiddelbart oplever ved at betragte selve Livet, fordi vi mangler Kunstnerens Intuition og Følsomhed.

Kunsten kan lige saa lidt som Livet selv, af hvilket den evigt er Fortolker, presses ind i en Formel, den er mystisk i sit Væsen som dette. Den kan altsaa heller ikke være speciel »katolsk«, hvis man betragte Katolicismen som en Gruppe Mennesker løsrevet fra den øvrige Menneskehed, som et »Parti«, der kæmper for et »Program«. Sand Kunst kan ikke være tendentiøs, den er et Menneskes, et Individ dybt alvorlige Bekendelse til Livets godt og ondt, Sandhed og Løgn, Hæslighed og Skønhed.

(Fortsættes Side 285)

Det skønne og det gode ...

Vi har modtaget:

I en Boganmeldelse i Ugebladet af 10. Januar 1943 træffer jeg en Sætning, der pludselig faar mig til at rejse Ørerne, og det gaar op for mig, at det, der gives Udtryk for, er noget, som jeg synes at have truffet før i katolske Kredse, og som jeg altid har reageret overfor som en sky Hest for noget flagrende ukendt, nemlig med et Ryk tilbage, og saa forbi det med et Sæt; men denne Gang tager jeg mig sammen, standser og undersøger Sagen, forsaavidt jeg formaar det, og sætter den herved under Debat i Bladet.

Boganmeldelsen bærer Overskriften »En Ærø Bog«, og Udtrykket jeg hentyder til er følgende: »De kunstnerisk værdifulde Bøger indeholder ofte Ting, som maa gøre Katolikker betænkelige overfor dem, og de afgjort uskadelige er i Reglen underlødige«.

Er det en forsvarlig Betragtning, denne, at et kunstnerisk værdifuldt Værk, litterært eller af en anden Kunstgren, overhovedet kan indeholde Ting, som maa gøre Katolikker betænkelige?

At der i disse Værker kan være Meninger, Synspunkter og Livsindstillinger, Katolikker maa tage Afstand fra, er en Selvfølge.

Men det kan dog ikke være Grund til at nære Betænkeligheder overfor dem, men derimod Anledning til aandelig Anstrengelse for at forstaa Aarsagen til disse Synspunkter og Livsindstillinger, for at forstaa af hvilke Saar og Ar i

det menneskelige Sjaeleliv, de er opstaaet.

Naar man erkender, at et Værk er kunstnerisk værdifuldt, altsaa fatter dets æstetiske Værdi, gaar man da ikke samtidig ind for, at det er opløftende og ikke nedbrydende? Er ikke Etik og Æstetik Skud paa samme Stamme eller rettere forskellige Udtryk for samme Trang hos Mennesker, Trangen til Handling af Længsel mod det absolute, mod det, der er helt?

»L'art élève« sagde en klog, gammel, fransk Præst til mig engang. Han sagde ikke katolsk Kunst, men *kun* Kunst, som om dette Adjektiv ikke var nødvendigt i Forbindelse med Kunst for at sikre dens Værdi.

Et Kunstværk er noget menneskeligt, hvor den gode Vilje ligger til Grund. En Verden skabt med de sandeste og reneste Intentioner, lad saa være at den menneskelige Svaghed og Belastning skæmmer det, end ikke det er Grund til at betragte det med Betænkighed, naar man betragter det under den rette Synsvinkel, nemlig med Hjertet, som er den gode Vilje, og for at ville se Sandheden og Sammenhængen.

Det er rigtigt, at der inden for enhver Kunststart er Udøvere, som skaber sig en Succes ved »Spekulation« i lave Instinkter, men det er ikke Kunst, de skaber, det er Geschäft, og de er ikke Kunstnere, men Prangere.

De har solgt deres Førstefødselsret for et Ret Linser. Og deres Arbejder bestaar ikke Prøven overfor den, som gaar til Betragtning af dem med Hjertet som Vejleder.

Liturgisk Kalender

Maj.

2. S. Hvide Søndag (575); 2. (hvid) Bøn: St. Athanasius (897); Paaskens Præfation (518).
3. M. Det h. Korsens Genfindelse (rød) (900); 2. Bøn (kun i stille Messer): St. Alexander I, St. Eventius, St. Theodulus og St. Juvenal (900).
4. Ti. St. Filip og St. Jakob (rød) Apostle (894); 2. Bøn: St. Monica (904).
5. O. St. Markus, Evangelist (rød) (882); 2. Bøn: St. Pius V (905).
6. T. St. Johannes foran den latinske Port (905).
7. F. St. Stanislaus Martyr (907); (rød) Paaskens Præfation (518).
8. L. Ærkeengelen St. Michaels (hvid) Aabenbarelse (907); Paaskens Præf. (518).
9. S. 2. Søndag e. Paaske (580).

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Announceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Kunstmalerinden Frk. Anna Remy

In memoriam

Fredag den 9. April døde *Kunstmalerinden Frøken Anna Remy* pludseligt, uden forudgaaende Sygdom. En interessant Personlighed er derved gaaet bort. Hun var født paa Ærø af gammel Sømandsslægt, men kom allerede som Barn til København, hvor hun opdroges. Som ganske ung begyndte hun at tegne og blev Elev hos Frans Schwartz og Vilh. Kyhn, hvor hun fik rig Anledning til at uddanne sine ualmindelig gode kunstneriske Evner. For at udnytte sine Anlæg med et fast Levebrød for Øje blev hun Retoucheuse og arbejdede i nogle Aar hos vore førende Virksomheder, bl. a. hos Gyldendal, hvis daværende Direktør Ernst Bojesen fattede Interesse for hende og hjalp hende til at fuldføre sin videnskabelige og kunstneriske Uddannelse i Udlandet. Med sit levende Temperament var dog det stillesiddende, regelbundne Liv hende i Længden for svært, og i Begyndelsen af dette Aarhundrede begyndte hendes Vandreaar, som hovedsagelig førte hende til England og Frankrig, hvor hun virkede i flere Aar. Takket være en fænomenal sproglig Begavelse kunde hun i England overtage Stillingen som Gouvernante og Lærerinde i Fransk hos de fornemste Familier, og hun fik Lejlighed til at udvikle sit medfødte Talent for Pædagogik i en saadan Grad, at Børn helt op til hendes høje Alderdom instinktmæssig følte sig tiltrukket af hende. Afgørende blev dog Rejserne til Frankrig, hvor hun efterhaanden lagde sit fremtidige Liv fast paa Sprog og Kunst. Her lærte hun ogsaa Katolicismen at kende og konverterede under Verdenskrigen kort efter sin Hjemkomst. Fra nu af ernærede hun sig alene ved sin Kunst, afbrudt af lejlighedsvise Rejser til Belgien, Holland og

Tyskland. Frankrigs Malerkunst i sidste Halvdel af det nittende Aarhundrede, især Manet, blev hendes Ideal, men hun var for selvstændig til at blive Epigon. Endnu i sine sidste Aar kunde hun bestandig overraske med nye originale Malerier, frembragt af hendes rige Personlighed, uden at nogen Paavirkning udefra kunde spores. Jævn-sides med sin Kunst virkede hun som Privatlærerinde i Fransk og Engelsk. Ugebladets Læsere vil hun være bekendt fra enkelte Artikler om kunstneriske Emner, og som de fleste Kunstnere havde hun let ved

BOGHYLDEN

<i>Dom Chevalier, Les Avis, Sentences et Maximes de Saint Jean De La Croix.</i> 350 S.	6.90
<i>Les Fioretti de Saint François. Les Textes Francis-cains.</i> 232 S.	3.75
<i>Saint François de Sales, Extraits des Lettres.</i> 264 S....	4.20
<i>Denys Gorce, Introduction a Newman.</i> 334 S.	8.40
<i>G. Hoornaert, S.J., Face au Devoir, 50 Méditations.</i> 1/II. 1136 S.	13.15
<i>R. P. A. Lemonnyer, Notre Christ. Pages d'Évangile.</i> 220 S.	2.65
<i>André Letousey, L'Évangile. Règle de vie.</i> 666 S.	5.30
<i>A.-D. Sertillanges, Dieu gouverne.</i> 134 S.	2.25
<i>Jos. Schrijvers, Notre Père qui êtes aux cieux.</i> 314 S.	5.70

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

VALD. FOERSON

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

at skrive fængslende og ofte beandend.

Anna Remy efterlod sig en betydelig Samling af Malerier i Olie og Pastel, i hvilken sidstnævnte Kunststart hun drev det til høj teknisk og kunstnerisk Fuldkommenhed. Det var hendes Ønske, at disse Frembringelser skulde komme det til Skt. Knuds Skole knyttede Ungdomsarbejde tilgode, og Skolen lader derfor i Slutningen af Maj afholde en Minde- og Salgsudstilling, som baade paa Grund af Formaålet og Indholdet er sikker paa at vinde Interesse i vide Kredse. Vi skal i et af de næste Numre nærmere underrette om Udstillingens Enkeltheder.

G. H.

Det skønne og det gode

fortsat fra Side 283

Men Katolicismen er intet Parti, den er den universelle Kirke, Samfundet af alle Mennesker, baade af de, der ved det og vil det, og af de, der ikke ved det og maaske ikke vil det; den er alt, hvad der er menneskeligt, fra den højeste Tinde af Dyd og Offervilje til den dybeste Afgrund af Afmagt overfor de laveste Instinkter. Materialet den er bygget af, er Mennesker; alt kender den og vil løfte, for den er tillige, og derfor er den, det gudommelige Udtryk i Verden, Guds Ord og Guds Vilje.

Den er alt det, Brand forgæves søgte, da han udbrød:

Stor jeg vilde Kirken bygge,
saa dens Hvælvning kunde skygge,
ej blot over Tro og Lære,
men udover alt i Livet,
som af Gud er Livsret givet.

Dette alt overskyggende, alt bærende, som er i Kirkens Karakter, stiller det ikke Kravet til dens Børn om, at de maa forstaa og genkende Renheden og den gode Vilje i enhver menneskelig Aktivitet, naar de møder den?

Og intet kan bære Prædikament kunstnerisk værdifuldt, uden at være skabt i kunstnerisk Renhed og af god Vilje, uden Tendens og uden »Spekulation« og Adresse.

Skabt kun i en eneste Hensigt og af en eneste Aarsag: dette Menneske maatte udtrykke sig og ifølge

sit Indhold paa et givet Tidspunkt netop *saadan*.

Bjerre i Marts 1943. I. A.

Redaktionen knytter hertil disse Bemærkninger:

Det Spørgsmaal, som er rejst i ovenstaaende Linier, kan besvares ganske kort, men skulde det gøres til Genstand for en virkelig fyldestgørende Udredning, maa vi senere vende tilbage til det indenfor en større Ramme.

Det korte Svar gaar simpelthen ud paa, at der til at vurdere »det kunstnerisk værdifulde« skal forefindes Evner, som ikke er givet enhver Læser (eller Betragter). De Mennesker, der mangler disse Evner, er ikke dermed hjemfaldne til at se, høre og læse »med deres laveste Instinkter«. Men hvad Kunstneren har maattet udtrykke ud fra sin kunstneriske Oplevelse, bliver af mange (velsagtens de fleste) af hans Publikum modtaget til Indføjelse i deres personlige Sum af Viden og Erfaringer. Her kan det meget vel komme til at gøre en Skade, som Kunstneren ikke har tænkt sig, endsige tilsigtet.

Sæt f. Eks. at en stor Kunstner skildrer en ulykkelig Kvinde, som dræber sit nyfødte Barn. Han gør det »i kunstnerisk Renhed og af god Vilje, uden Tendens og uden Spekulation og Adresse«. Men Bogen falder i Hænderne paa ubefæstede unge Kvinder, for hvem en forestaaende Barnefødsel giver Anledning til bitre Betragtninger. De spørger ikke efter den kunstneriske Oplevelse, men føler sig personligt berørt af Kunstværket, maaske med skæbnsvangert Resultat.

Derfor kan en virkelig Indexlovgivning ikke skelne mellem Bøger af kunstnerisk Kvalitet og andre, som savner denne Kvalitet. For den er det om at gøre at værne Menneskesjæle. Kunstneren forstaar sjældent dette, fordi de sjæl-

dent kan sætte sig ind i, at Mennesker i Almindelighed ikke evner udelukkende kunstneriske Betragtning.

For Kirken er intet menneskeligt fremmed, men vel for den enkelte Katolik. Og baade for Kirken og for den enkelte Katolik er alt menneskeligt underkastet Guds Buds Lovgivning.

Et mere fyldestgørende Svar kan findes hos de Filosofer og Teologer, der behandler Forholdet mellem Kunst og Mord. Et Par Citater fra Jacques Maritain: »Art et Scolastique« kan antyde lidt af den katolske Løsning: »Katolicismen alene er i Stand til fuldkomment at forsone den kristne Klogskab og Kunsten, fordi dens Visdom er universel og omfatter den hele Virkelighed. Derfor anklager Protestanterne den for Umoral og Humanisterne for Rigorisme, og aflægger saaledes begge Vidnesbyrd om dens Synspunkts Højde«. »Jo mere Romanen trænger ned i den menneskelige Elendighed, des mere udkræver den overmenneskelige Dyder af Forfatteren. For at skrive Provst's Værk, saaledes som det burde være skrevet, havde en St. Augustinus indre Lys været nødvendig«.

H. D. T. K.

Sankt Knuds Skole MUSIKAFTEN

Tirsdag d. 4. Maj
Kl. 19,30 pr.

N. P. Rostrup Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfs-gade 34-36
Tlf. 778 - 728

Undervisning ... Klaver, Orgel, Bloksøjte, Harmonilære og Kontrapunkt
Børn og Voksne . Hold og Enetimer . Dag- og Aftentimer

HERLUF FRANDSEN . Østerport . Næstved . Telefon Næstved 192
Exm. Organist fra Kbhvns Organist og Kantorskole
Træffes i København Fredag Kl. 13-22
Vestergade 3, 3. Sal tv. Telefon Palæ 4899

Set med en ung Læsers Briller

Ind imellem —

Diskussionen om, hvad de katolske Unge læser, og hvordan man skaffer dem i Forbindelse med god Litteratur har inspireret den 14-aarige Bent Mohn til følgende Indlæg. — Det kan være interessant til en Afveksling at høre en Røst fra dem, Diskussionen drejer sig om, selv om Indsenderen dog sikkert maa siges at være noget forud for sin Alder med Hensyn til litterære Interesser og Erfaringer.

Man kan ikke andet end glæde sig over den Interesse, der vises for dansk, katolsk Litteratur og især for Forstaaelsen af Katalogets og Reklamens Nødvendighed.

Angaende det paatænkte Katalog, saa nøjes endelig ikke med Forfatternavn, Titel og Pris. Næh, Aftryk af Anmeldelser og Oplags-tal og, om muligt, Billeder af nogle af Forfatterne og Bøgerne burde være med.

Mon man nu ikke overdriver Angsten for, at de unge Laanere »skal falde over« netop de demoraliserende Bøger paa Bibliotekerne. Jeg har set de Bøger, mine Kammerater (protestantisk III Ml.) laaner paa Bibliotekerne. Fortrinsvis: Rejsebøger som Negley Farson's berømte »Over alle Grænser« eller H. Mielches; spændende og farverige som V. Hugo's »De elendige«, og aktuelle som »Den 9. April«. Kun i eet Tilfælde (det maa vel antages at være en af de Undtagelser, der bekræfter Reglen) var en af mine 14-aarige jævnaldrende »faldet over« en »farlig« Bog: E. Caldwell's »Spektakler i Junik«.

Det er kedeligt at se, hvor mange der findes, som læser A. J. Cronin. Er han i Grunden andet end en forstørret Morten Korch? Underholdende ligesom denne. Men

vi har langt værdifuldere Litteratur, der er mindst lige saa underholdende. Chesterton's »Fader Browns Historier« eller Johannes Jørgensens »Den yderste Dag« og »Pilgrimsbogen«. To Ting kan maa-ske afskrække unge Læsere fra J. Jørgensen: De mange tyske, franske, italienske og latinske Sætninger. De gør Læsningen unødigt vanskelig. Desuden, især i de senere Bøger, den megen Dvælen i Mindernes Land: Halvfemserne, Sophus Claussen, Stuckenberg, Léon Bloy, Gaugin o. s. v. Og selv om Forfatteren beder Læserne undskyldte, (»Det var først i Halvfemserne (Læserne bedes undskyldte, at jeg ofte vender tilbage til den Tid, der for mange vel synes forhistorisk. Men det var altsaa min Ungdom...«), saa kan det virke trættende i Længden for de ganske unge. Man maa derfor først og fremmest laane de unge Bøger, hvori de mange fremmede Sætninger og de tilbageskuende Afsnit er færrest. Men begge Ting er dog forholdsvis uvæsentlige. Pastor Jan Ballin har Ret angaaende Søren Kierkegaard — Johannes Jørgensen. Sidstnævnte er dog lettere at goutere end »Enten — Eller's« Digter.

Jonas Lie er ialt Fald ikke nogen heldig Forfatter at begynde med. Han er lidt for svær f. Eks. i Mesterværket: Familien paa Gilje. Næh, der skal begyndes med Forfattere som Robert Hugh Benson og Chesterton (dog endelig ikke med sidstnævntes: »Manden, der var Torsdag.« Unge Læsere maa jo tro, at Forfatteren havde faaet lidt for meget, da han skrev den, og slet ikke faa Øjnene op for det Spil af Poesi, Ynde, Tossethed, Barskhed og Vid, der findes i Bogen).

Angaende den store engelske, katolske Forfatter Belloc, sammen med Chesterton Englands største moderne, katolske Digter, er jeg ikke helt klar over, om hans ypper-

lige, morsomme Romaner (som: Emmanuel Burden, Merchant, Mr. Clutterbuck's Election) er oversat til Dansk. I benægtende Fald er det en fortjenstfuld Opgave at fordanske dem.

Forresten synes jeg, at de Bøger, der kommer fra »Pauluskredsen« og »Sankt Ansgars Forlag«, er blevet langt smukkere nu end før, saaledes at vi kan være bekendt at reklamere med dem. Jeg vil f. Eks. blive glad, den Dag jeg i Lighed med Svenskerne »Køb en dansk Bog,« paa og i katolske Bygninger ser et stort Skilt med Indskriften: »Køb en katolsk Bog.«

Bent Mohn.

Spørgkasse

Om Kvindehygiejne igen

Jeg har med stor Interesse læst i Ugebladet om Dr. Gades Foredrag om Kvindehygiejne i Ægteskabet og beklager dybt, at et saa aktuelt og interessant Foredrag om et Emne, der i høj Grad trænger til at belyses fra katolsk Side, kun bliver Hovedstaden til Del og ikke kommer ud i Provinsen.

Da jeg gaar ud fra, at Foredraget daarligt egner sig til at aftrykkes i Katolsk Ugeblad, tillader jeg mig at spørge, om det var muligt at laane en Afskrift af Manuskriptet, saafremt Foredraget ikke bliver udsendt i Pjeceform, hvorved det kunde naa rundt til Landets øvrige kvindelige Katolikker.

Findes der mon i det hele taget en katolsk Bog paa Dansk, der omhandler dette alvorlige Problem?

Ved at læse protestantiske Bøger om seksuel Oplysning faar man let saa mange forkvaklede Begreber om Katolicismens Syn paa dette Spørgsmaal, at man til sidst ikke ved, hvad man skal tro, men da der aldrig i Religionstimerne er givet nogen Oplysning herom, og man daarligt kan drøfte Problemet med en Præst, hvor skal man saa henvende sig, naar man er i Tvivl?

Jeg vilde være Dem meget taknemlig, hvis dette lille Klagesuk fra en nygift (hvis Mand er Protestant) kunde komme rette Vedkommende for Øre, idet der her efter min Mening ligger en Opgave, der venter paa at blive løst.

K. H.

Vi kan glæde Dem med, at Dr. Gade i Øjeblikket gennemarbejder sit Foredrag igen og muligvis vil stille det til Raadighed for Provinsens kvindelige Trosfæller i udvidet Form. Vi skal senere oplyse nærmere derom. Der findes endnu ikke nogen tilgængelig, katolsk dansk Bog om dette Emne.

Landet! etc. Aah, det er farlige Ord at slaa om sig med. De flyver ligesom Boomerangen og rammer den, der har kastet dem.

Brændglasset.

Verdens bedste ...

Der var engang tre Skrædere, læste jeg, (eller var det Skomagere?) I hvert Fald boede de i samme Gade i tre tilstødende Ejendomme og var ikke glade for Naboskabet gensidig.

— Der maa gøres noget, tænkte den ene og slog et Skilt op, hvorpaa der stod: Byens bedste Skræder-

Den anden var ikke den, der lod sig feje til Side af saa lidt, saa han fik fjorten Dage efter et Skilt op, hvorpaa der stod: Verdens bedste Skræder! og tænkte med medlidenhedsblandet Skadefryd paa den tredje Konkurrent, der nu var ganske afskaaret fra at reklamere.

Troede han da.

Men den tredje, der boede lige midt imellem, gik af med Sejren, for han skrev bare paa sit Skilt: Hoved-Indgang!

Historien har De maaske hørt før, den er ikke af seneste Høst. Jeg opvarter heller ikke med den for dens egen Skyld, men fordi jeg synes, den giver et glimrende Bevis paa, at det ikke er de store Ord, der har den største Virkning. Og det gælder i Særdeleshed, naar man skal forsvare et Standpunkt, f. Eks. sin Religion. Den jævne Tale kan slaa dybe Rødder, for den virker overbevisende i sin Enkelthed. Holder De af Vers, giver De mig Ret. Fuskeren slaar om sig med Svulstigheder og faar sig selv til at smile overbærende, naar han i en

mere moden Alder støder paa de højstemte Udgydelser bagest i Skrivebordsskuffen. Den Politiker, der mere er baaret frem af Stemning og Had end af Viden og Overbevisning, udslynger Uhyrligheder og Overdrivelser, naar han skal forfægte sit Program, og jo højere han raaber, des mere faar man Indtryk af, at han først og fremmest trænger til at overbevise sig selv. Men den store Digter kan sige de skønneste Ting i jævne, almindelige Ord. Og den Mand, der — gennemlyst af Sandheden — forfægter Sandheden, behøver ikke de voldsomme Gestus eller den salvesfulde Stemme, han vækker Ørenlyd omkring sig alene i Kraft af sin Sagtmodighed og Selvfølgelighed.

— — —
Verdens største! Alle Tidens uovertrufne! Aldrig-før-set her i

Spejderjubilæum i Aarhus

»Nu er det ti Aar siden,
Spiren til os blev lagt ...«

Saadan vil vi Spejdere fra Dronning Dagmar og Sct. Clemens Trop synge den Dag, hvor vi fejrer vort 10 Aars Jubilæum. Det var den 30. April 1933, vi begyndte, og det viste sig, at

»... i den Spire liden
boede en større Magt.«

Mange gode Spejderminder har vi faaet i Aarenes Løb.

Selvfølgelig vil en saadan Begivenhed ikke gaa ganske stille af. Egentlig skulde vi selve Aftenen have afholdt alle Tidens største Spejderfest i »Folkets Hus«, men et Valgmøde er Skyld i, at vi maa vente godt 14 Dage. Til Gengæld bliver Festen saa en Søndag, nemlig Søndag den 16. Maj, og vi venter at se hele Menigheden.

Vi mindes dog Fødselsdagen allerede Søndag den 2. Maj. Paa den Dag afholder begge Troppene en fælles Fødselsdagsparade efter 8-Messen paa Legepladsen bagved Kirken. Ogsaa her er hele Menigheden velkommen.

Forresten, De har vel allerede sikret Dem en Lodseddel? Hvis ikke, bør De for Deres egen Skyld snarest muligt indhente det forsonste. Gevinsterne er ganske ekstra-ekstra. Og ved at købe en Lodseddel støtter De en god Sag.

Lodsedler og Billetter til Festen faas hos Spejderne, Billetter ogsaa i Præstegaarden.

Scott.

St. Franciskus' 3. Orden

Intet Møde i Maj Maaned paa Grund af Direktørens Fraværelse.

Stemme- og Talelidelser behandles.

Aaudedræt - Diktion.

Lægeforeningens Autorisation som Talelærer.

Diplom. Medlem Tpf.

Sangundervisning.

Marie Groth Hoffmann.

Skjoldsgade 4¹. Koncertsangerinde. Øbro 3109 y.

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Henvendelser bedes venligst

rettet til **CENTRAL 1868**

Benzon

Bønnens Apostolat

Intentioner for Maj Maaned: At alle maa forstaa, hvilken Opgave Gud har betroet Pavestolen til Gavn for hele Verden. — At de unge Katolikker i Missionerne maa besjæles af Katolsk Aktions Aand.

St. Ansgars Kirke

Lørdag 1. Maj Kl. 19,30 Majandagt med Procession og Prædiken. Sønd. 2. Maj Kl. 7, 8 og 11 stille Messe, Kl. 9 Børnemesse med Børnernes Førstekommunion. Hver Aften i Maj Maaned Majandagt Kl. 19,30.

St. Mariæ Kirke

Sønd. 2. Maj Kl. 9 Børnemesse med højtidelig Førstekommunion for alle Sognets Børn. Kl. 11 stille Messe. Kl. 19,30 Majandagt. Hver Mandag, Onsdag, Fredag og Søndag i Maj Maaned Majandagt Kl. 19,30.

Sakramentskirken

Sønd. 2. Maj Kl. 9 Børnernes første hellige Kommunion (Ingen Messe Kl. 10). Kl. 17 Majandagt. Torsd. 6. Maj Kl. 20 Birgittaforeningen. Majandagterne holdes Mandag, Onsdag og Fredag efter 8-Messen, Tirsdag, Torsdag og Lørdag Kl. 20, Søndag Kl. 17.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 2. Maj. I Messen Kl. 8,30 Børnernes første hellige Kommunion. Ogsaa Fælleskommunion for Mændenes Kongr. Mand. 3. Maj Kl. 19,30 deltager unge Mænds Kongr. i Majandagten. Tirsd. 4. Maj Kl. 16,30 og 20 Møde for Immaculatakongr. Torsd. 6. Maj deltager Mændenes Kongr. i Majandagten. Hver Dag i Maj Maaned Kl. 19,30 Majandagt med kort Prædiken.

St. Andreas Kirke

Majandagterne: Søndage Kl. 17, Hverdage Kl. 19,30. Tirsd. 4. Maj Monika-Møde efter Andagten. Fred. 7. Maj. Efter 8-Messen Tilbedelse indtil Andagten Kl. 19,30.

St. Antoni Kirke

Majandagter hver Aften Kl. 20. Lørd. 1. Maj Kl. 20 indledes Andagterne med Prædiken og Procession. Sønd. 2. Maj Kl. 7 og 11 stille Messe, Kl. 9 Børnernes første Kommunion og Fælleskommunion for alle Børn. Tirsd. 4. Maj Kl. 20 Ungdomsmøde. Fred. 7. Maj Menigheds-møde efter Andagten. Foredrag om Portugals Lourdes.

St. Therese Kirke

Sønd. 2. Maj Kl. 8,30 Børnemesse med Børnernes første hellige Kommunion.

St. Knud Lavards Kirke

Lørd. 1. Maj Kl. 20 Majandagt. Disse Andagter holdes iøvrigt hver Søndag, Tirsdag og Fredag Kl. 20. Sønd. 2. Maj Kl. 9,30 Børnernes første hellige Kommunion.

Frank Andersens Fond

Fondet har endvidere modtaget:
Renter — Postgirokontoen
1942—43 1,18
J. B. Provinsen 100,00

Ialt 101,18
Tidligere indkommet ... 5885,67

Formue nu ialt Kr. 5986,85

Hjertelig Tak!

Nu er der kommet Gang i Sagen — allerede nu har vi i Virkeligheden naaet de 6000 Kr. idet der er indløbet et Par Bidrag, som vi dog først kan faa med i næste Uge. Endvidere kan vi fortælle, at Fondet som Gave har modtaget en Obligation, stor 1000 Kr. — men herom nærmere i næste Nummer af Ugebladet. Vi takker alle, der viser Interesse for Fondet og derved fremmer denne gode Sag.

Niels Frederiksen,
Jyllingevej 185.
Postgirokonto 1087.

Academicum Catholicum

AARHUS

Mandag d. 3. Maj eft. Majandagten.

Studiekredsmedie i Præstegaarden. Emne: Filosofiens Grundbegreber efter *Wolffisberg*: Veje til Virkeligheden. Leder: Pater C. Løn-skov S. J.

KØBENHAVN

Lørdag d. 1. Maj Kl. 20 efter Majandagten.

Aabent Hus for A. C.s Medlemmer (sidste Gang i denne Sæson) hos Formanden, Asmussens Allé 1, Kbh. V.

Søndag d. 2. Maj Kl. 9,30.

Akademikermesse i Klosterkirken paa Jagtvejen. Bagefter spises den medbragte Morgenmad hos St. Lioba Søstrene. Kaffe kan faas, men Sukker maa medbringes.

Onsdag d. 5. Maj Kl. 20,00.

Generalforsamling i Bredgade 67 A. Derefter Foredrag af cand. mag. *Johan Jensen*: Katolske Træk i dansk Litteratur. Vedrørende Dagsorden henvises til den tilsendte Meddelelse.

Fredag d. 21.—Søndag d. 23. Maj.
St. Bededags Tur til Asserbo.

Lørdag d. 3.—Mandag d. 12. Juli.

Studenter-Sommerlejr paa Langø. Deltagelse koster 30 Kr. excl. Rejse. Cyklister fra København starter Fredag d. 2. Juli og vender hjem Tirsdag d. 13. Juli. Tilmeldelse til Sekretæren.

Hver Søndag i Maj Maaned Kl. 17 taler Pater C. C. Martindale S. J. i St. Therese Kirke, Bernstorffsvej 54, om

Gud og Menneskesjælen

Prædikenerne vil blive holdt paa *Engelsk*.

»Min Sjæl højlover Herren« (Lukas 1,46).

2. Maj. Sjælens Oprindelse og Bestemmelse.

»Se, jeg er Herrens Tjenerinde, det ske mig efter dit Ord«. (Lukas 1,38).

9. Maj. Kristi Kaldelse til Sjælen. »Dette Barn er sat til Fald og Op-rejsning for mange i Israel — ja, ogsaa din egen Sjæl skal et Sværd gennemtrænge. (Lukas 2,34—35).

16. Maj. Liv i Overensstemmelse med Kristus.

»Hvad som han siger Eder — det skal I gøre«. (Johs. 2, 5).

23. Maj. Død i Overensstemmelse med Kristus.

»Men ved Jesu Kors stod hans Moder: »Se, det er din Søn. — Se, det er din Moder«. (Johs. 19,26—27).

30. Maj. Det nye Guds Folk.

»Alle disse (Apostle) var endrægtigt vedholdende i Bønner til-lige med nogle Kvinder og Maria, Jesu Moder, og med hans Brodrex. (Apostl. Gern. 1,14).

Bredgade 67 . Palæ 4777

Førstekommunionsgaver

Bønnebog for Børn, Kart. 1.75
Barnets Bøn til Jesus, Shirt. 1.00
Min første Messebog 1.00
En-Dag i Betlehem, ill. 1.85
De ti Bud, illustreret 1.85
Da de var unge, illustreret ... 2.00
Rosenkranse, Medailloner, Statuer, Krucifix, indrammede Billeder.

Nyhed

Frydenlund:
To Landflygtige 2.25
To Landflygtige, indb. 3.75

Franske Bøger

Fromentin, Choisir, kart. ... 4.20
Garrigou-Lagrange:
De Deo uno 18.90
Le Réalisme du Principe de Finalité 6.75
La Predestination des Saints 5.90
La Providence et la Con-fiance en Dieu 6.75
Le Sens du Mystère 6.30
Gonzague, Féminisme et Évan-gile 3.40
Gorce, A l'École de Dom Co-lumba Marmion 4.45
Grabmann, La Somme Théolo-gique de Saint Thomas d'Aquin 4.80

Katolsk Ugeblad

9. Maj 1943
91. Aarg.
Nr. 19

Horisonten rundt

Ugebladets nye Ansigt

Gennem Direktoratet for Væreforsyning har Handelsministeriet paabudt en Reduktion af Papperforbruget til periodiske Publikationer. Kun Blade med et minimalt Forbrug er undtaget, og Ugebladet er derfor nødsaget til en Indskrænkning paa 4 Sider.

Det var ellers Biskoppens Ønske, at Ugebladet trods Prisstigninger og svigtende Annonceindtægter skulde søge at staa Krigstiden igennem uden at formidske Sidetal og Billedstof. Men ligesom alle andre tilsvarende Tidsskrifter tvinger Nødvendigheden os nu til (midlertidigt) at ofre Bladets Omslag og flytte Omslagets Annoncer ind paa Tekstsiderne.

Paa denne Maade og ved stærkere Sammentrængning af Annoncerne regner vi med, at Stofmængden kun vil blive godt 2 Sider mindre end ellers. Og for at det ikke skal gaa ud over de vægtigere Artikler, henstiller vi til de Medarbejdere, der refererer mindre Møder og Sammenkomster rundt om i Landet, at fatte sig i størst mulig Korthed, saa vil Indskrænkningerne næsten ikke kunne mærkes.

Fra Redaktionens Side vil der blive gjort alt for, at det mindre Ugeblad tilfredsstillende kan løse samtlige sine mange Opgaver, og vi haaber sammen med alle vore Læsere, at vi inden

længe kan vende tilbage til det gamle Udseende.

Golgatha Filmen

Den fremragende franske Film, »Golgatha« eller »Kongernes Konge« blev i Ugen efter Paaske genoptaget paa »Bristol« Biografteateret, og saaledes bød der sig en Lejlighed, som man kunde unde enhver Katolik at have gjort Brug af, til igen at se den enestaaende Fremstilling af Kristi Lidelseshistorie.

Bortset fra, at enkelte Scener blev drejet lidt for hurtigt, og andre maaske var lidt for dvælende, var det helt igennem en betagende og inspirerende Film, spillet af de bedste Kunstnere med den største Alvor og Indlevelse — paa een Gang baade fyldigt og knapt, saaledes at Bibelens Tekst stod klar og stærk i historisk korrekte Omgivelser. Kristusskikkelsen vil næppe kunne gengives bedre af noget Menneske (selvom jeg personlig blot kunde have ønsket at se ham med mere mandigt Haar!) De øvrige Personer var ligeledes ypperligt karakteriserede — Judasskikkelsen ikke mindst, som det smukke, intelligente Menneske, der skuffes over Mangelen paa Kristi ydre Succes; gribende var hans Samvittighedskamp inden Forrædderiet, hvor Kristi forfærdende Ord om Selvfornægtelse, Kors og Død lyder i

Ugebladets nye Ansigt

»Sentire cum ecclesia«
Melodien, der blev væk
Børnene og
Skolemessen

hans Ører sammen med Folkemængdens Jubel fra Palmesøndagen.

Mange Detaljer kom til at staa mere virkeligt for en. Især fik man en levende Følelse af Kristi frivillige Overgivelse i Fjendernes Hænder — efter at have været Vidne til det triumferende Indtog i Jerusalem og den imponerende Tempels Renselse, af Soldaternes Tilbagevigen ved hans blotte Ord: »Det er mig«. Fod for Fod, Stykke for Stykke fulgte man Kristus paa hans Smertensvej: Fra Annas til Kaiphas, der udtaler Dødsdommen, til Pilatus, der forgæves søger at frigive Kristus paa sin Hustrus Bøn, foran den vildledte, hadefuldt skrigende Hob af bestukne Jøder — til den kødelige, forfængelige Herodes, der bare haaner Kristus, tilbage til Hudstrygningen, hvis dumpe Slag stadig genlyder i ens Øren (gid man aldrig maatte glemme dem) — saa den nysgerrige, blodtørstige Menneskemasse, et andet Udtryk end ved Palmesøndagens Begejstring! — Tornekroningen — og næsten det værste af alt, Soldaternes Spot over »Jødernes Konge«, — saa den tunge Korsbyrd gennem de krogede Gader omgivet af den hujende Hob — en Mand gaar forbi med et Lam over Skuldrene, Faar føres ad samme Veje — til Slagning vel — og man mindes Profetens Ord:

(Fortsættes Side 298)

Munke Sigtemel

Salg og Udlejning

AF LYSBADE OG ELEKTROMEDICINSKE APPARATER

DANSK RØNTGEN-TEKNIK A/S

KØBENHAVN
TELF. 4229

AARHUS
TELF. 6545

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning

Amagerbrogade 156

og prøv vor ekstrafine Maltkaffe
1.39 Kr. pr. 1/2 kg.
Altid friske Smakager

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353

Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019

BONALIN-BONEVOKS

til alle Gulve

Bonalin-Kompagniet A/S, København F

Malerfirmaet Gustav Lehnert

Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y

Alt Maler-

og Tapetsererarbejde udføres

Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Tidsskrifter
Brochurer
Cirkulærer
Breupapir
Reklamekort
Programmer
o. s. v.

Bogtrykkeriet

TERTIA

Goth. 5077 y . Sallingvej 32 . F

Leverandør af Katolsk Sogneblad

GAMELCA med den rigtige Kaffesmag

Forlang den hos Deres Købmand
Fabrikeret af **A. C. GAMÉL**

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbh.

Tlf.: 12.166 og 12.161

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Købke's

Reproduktionsanstalt

Vester Voldgade 91

Klicheer i fineste Udførelse

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106

Telefon Central 408

Udfører Arbejdet ved St. Andreas Præstegaard

Iac. Schneidelbach

Tømrermester

Charlottenlundvej 23

Telefon Hellerup 2484

Lützhøft Christiansen

Snedkermester

Rygaards Alle 5 . Tlf. Hellerup 1882

Henry Henriksen

Gas, Vand, Sanitets, Blikkenslagermester

Korsgaardsvej 13 . Charlottenlund

Telefon Ordrup 2955

Sentire cum Ecclesia

Det er som bekendt under et Løsen, der i Oversættelse lyder »at leve med Kirken«, at den saakaldte liturgiske Bevægelse nu i en Menneskealder har fremmet Lægfolks aktive Deltagelse i Kirkens officielle Bønner og Handlinger. Og Resultatet? Jeg vilde egentlig have sagt: »Resultatet er, at ingen yngre Katolik nuomstunder kan tænke sig at gaa til den hellige Messe uden Messebog og uden at følge nøje med i alt det, som Præsten læser ved Alteret«. Det vilde jeg altsaa have sagt, for det var min Overbevisning, at saaledes forholdt det sig. Indtil jeg fornylig i et Selskab hørte følgende Bemærkning: »Jeg tror, det er kun os Konvertitter, der følger med i Messebogen...« Og indtil en anden Konvertit direkte sagde til mig: »Se Dem bare om i Kirken, og De vil iagttage, at det er Bønnebøger og Salmebøger, Folk sidder med. Om det saa er min egen Kone, (hun er født Katolik), saa tror hun ikke, at hun kan være bekendt at gaa til den hellige Kommunion, naar hun ikke har læst en eller anden Kommuniionsandagt«. Og jeg, der har fortalt hver Protestant, der vilde høre det, at Lægfolk hos ikke blev holdt uden for: de var ikke passive under den hellige Messe, men ofrede sammen med Præsten og sluttede sig til hans Bøn under hele den hellige Handling! Jeg har da i hvert Fald den Undskyldning, at jeg sagde det i god Tro. Det skyldes maaske, at jeg uvilkaarligt førte mine Erfaringer fra Holland over til Danmark og ikke vilde tiltro de danske Katolikker, at de paa et saa vigtigt Punkt stod tilbage.

Jeg skal nok vogte mig for i et Ugeblad, der er fælles for alle danske Katolikker at ride en lille privat Kæphest. Det drejer sig her om en Sag af vital Interesse, om hvilken der ikke kan være delte Meninger. For det var da sikkert med Roms Billigelse, at Benediktinerne i alle Lande

førte deres Kampagne for den liturgiske Tanke. Og naar Paven siger, at man ikke skal synge *under* Messen, fordi det er *Messen*, der skal synges, da er det vel heller ikke Meningen, at man beder *under* den hellige Messe i Stedet for at bede *selve* Messen, der jo er tilrettelagt som en herlig, baade afvekslende og konstant Taksigelses- og Tilbedelsesbøn.

Derfor skal ingen have Lov til at insinuere, at en saadan Opfattelse skulde indeholde en nedsettende Dom over vore fromme Mødre og Bedstemødre. Jeg vil gerne staa og skrifte, at jeg, trods al min aktive Deltagelse i Liturgien — baade Messens og Breviarbønnens — aldrig vil kunne maale mig i Fromhed med min salig Mor. Og hun har aldrig ejet en rigtig Messebog: den »Kirkebog«, hun benyttede i sine sidste Leveaar, var en Bønnebøg med kæmpestore Bogstaver, og desuden har hun slidt mange Rosenkranse. Hun har aldrig forsømt sin Søndagsmesse og vilde desuden, at Familien ogsaa om Hverdagen skulde være repræsenteret til Morgenmessen, og det til Trods for den lange og daarlige Vej, der maatte gaas, fordi der hverken var Cykler eller Rutebiler den Gang. Ja, ogsaa de Mænd, som jeg i min Barndom hver Søndag saa staaende i Kirkens Midtergang og langt ud i Indgangen og ud til Gaden, Mænd, der stod saa sammenpakkede, at de ikke kunde knæle, men lige skitserede en Hoved- og Knæbøjning, naar der blev ringet med Alterklokken, ogsaa de har sandeligt opfyldt deres Søndagspligt. De »hørte« den hellige Messe. De var troende til Stede ved Kirkens Offerhandling, saa det var med god Samvittighed, at de med et alt for flygtigt Korstegn tilegnede sig den sidste Velsignelse for saa at finde deres Cigar- eller Cigaretstump, som de havde anbragt paa en fremspringende Mursten eller i Tjørnehgnet paa den an-

den Side af Gaden, og saa i smaa Grupper at slentre hjemad. Det vilde være farisæisk at kaste Vrag paa alle disse Menneskers oprigtige Fromhed og Kirkegang.

Men derfor vilde det alligevel være uklogt at stille sig afvisende over for en Fornyelse, der har til Hensigt at gøre den obligate Kirkegang mere inderlig. Vore Forfædre vidste ikke bedre. Her maa vi betænke, at Flertallet af Befolkningen i hvilket som helst Land ikke kunde læse ordentlig, den Gang Skolegangen ikke var forpligtende. Inden det elektriske Lys blev installeret, var vore Kirkerum kun sparsommeligt oplyste. Som Følge deraf kunde man ikke regne med store Oplag, saa Messebogen for Almuen maa have været utilgængelig Luksus. Det er lige saa mange Undskyldninger for Fortidens mindre fuldkomne Deltagelse i Messen. Derfor behøver man ikke at bortforklare, hvad der har været af Fejl og Forsømmelse fra Præsternes Side. Naar man tænker, hvordan det er gaaet til, at den hellige Kommunion, der i Oldkirken var uadskillelig fra Messen, efterhaanden for Lægfolks Vedkommende kunde blive saa sjælden, at Pius X's Reform i mange Lande virkede som en Revolution af den bestaaende Praksis, saa har man et Eksempel paa, hvordan Gejstligheden i lange Tider har kunnet miste Sansen for noget meget væsentligt. Her oplevede man desværre ogsaa, hvordan baade Præster og Lægfolk alligevel mente sig berettigede til at holde de ganske unge borte fra den hellige Kommunion paa Trods af Pavens indtrængende Opfordring. Jeg har hjulpet en Del i Grænsesogne, baade paa den hollandske og den tyske Side af Grænsen, og har mere end een Gang hørt tyske Præster tale med Misundelse om de Skarer af Børn, der ogsaa i Ugens Løb kom til Alters i de hollandske Nabokirker. Det har været en Velsignelse for de hollandske Katolikker, at deres Biskopper og Præster i sin Tid var lydøre over for Pius' Direktiver. Og hvad der gælder den hyppige

Kommunion og Børnenes Altergang, gælder sikkert ogsaa den liturgiske Aktion. De kommende Slægter vil gaa i Rette med os, dersom vi paa dette Punkt staar tilbage.

Nu da alle kan læse, og vore Kirker er forsynede med elektrisk Lys, mens man i katolske Lande endog har undgaaet at bygge de gammeldags store Kirker med de mange Søjler, for at Folk skal være i Stand til at se Alteret, turde der ikke længere være nogen Grund til at unddrage Lægfolk den aandelige Næring, som de efter de forskellige Fest- og Søndage tilrettelagte Læsninger og Bønner byder — selv om tidligere Slægter var raske trods mindre vitaminrig Næring. En saadan aktiv Deltaelse i Messen vil være den sikreste Garanti for, at Folk, for hver Gang de kommer i Kirken, oplever deres Fællesskab med Kristus. De vil da savne noget, naar de kommer til Messe uden at gaa til den hellige Kommunion. En, der fra Barndommen af har faaet sin Messebog kær, vil heller ikke kede sig under den pligtmæssige Søndagsgudstjeneste, og derfor heller ikke fristes til at blive borte fra Søndagsmessen, hvad der for de fleste er det første Skridt til Fralfald. Det vil ogsaa være den bedste Vej mod at komme den Uskik til Livs, at Folk under hele Messen bliver staaende bag ved i Kirken og den endnu værre, at Folk Søndag efter Søndag kommer for sent til den hellige Messe, saa man i Messens Begyndelse mere mærker til Trin end til Bøn. Jeg tror ikke, at Plakater med Opskrifter paa Væggen er i Stand til at sætte en Stopper for dette Onde. Alle disse Uskikke tyder paa, at man ikke lever med Kirken, og man vil derfor modgaa dem bedst ved at opdrage Folk til dette.

Da jeg en Gang — det er snart tyve Aar siden — en Søndag skulde læse Messen i et Kapel i Provinsen, og jeg af en eller anden Grund undlod at prædike, fik jeg efter Gudstjenesten følgende Belæring: »De maa vide, Hr. Pastor, i Danmark er en Messe uden Prædiken ingen rig-

tig Messe.« Det er siden gaaet op for mig, hvorfor det forholder sig saaledes. Selvfølgelig ved jeg godt, at alle Præster ved offentlige Kirker og Kapeller skal prædike om Søndagen, men jeg tror, at man mindre vilde savne denne Prædiken, dersom man fulgte med i Messebogen. Enhver, der fordyber sig i Formessens Bønner og Læsninger, vil altid plukke en opbyggelig Tanke, som han kan gaa og tænke over Resten af Dagen, og desuden er Messens uforanderlige Dele rige paa kristelig Opbyggelse af en saadan klassisk Lødighed, at man godt kan læse dem hver Dag om igen uden nogen Sinde at blive træt af dem eller blive færdig med dem. Her oplever man Fællesskab i Tilbedelse og Taksigelse med Kristus, hans Helgener, vore afdøde og alle Kirkens nuværende Medlemmer,

de tilstedeværende saavel som de fraværende. Det kan aldrig erstattes af den fineste Bog med hjemmelavede Bønner, det skulde da være for de ganske smaa, der endnu ikke er saa drevet i Læsning og trænger til at blive indført i Messens Gang. Jeg ved da heller ikke noget bedre for Katolikker, der bor langt borte fra Kirke og Præst og savner Forbindelse med de troendes Fællesskab, end netop det, at de for hver Dag eller i det mindste hver Søndag tager deres Messebog frem og læser nøjagtig de samme Messebønner, som alle katolske Præster og Biskopper, ja selve Paven, læser samme Dag, for saa at længes efter at forenes med Kristus i den hellige Kommunion. Det vil ogsaa for dem være den bedste Maade at helligholde deres Søndag paa.

Steph. Wevers.

- mindst - mellemst - størst!

Betragtninger over et Skoleprogram

Et lille, men meget indholdsrigt Skoleprogram fra en katolsk Skole her i Staden blev forleden kastet i min Postkasse.

Jeg kiggede i det og fandt, at det som alle Skoleprogrammer indeholdt lidt om alt, intet særlig overraskende, men det efterlod hos Læseren, som det sig hør og bør, en betryggende Følelse af, at alt stod saare vel til.

Og saa kom der alligevel noget overraskende, saa ganske nyt og uventet, at jeg maatte læse Ordene igennem to-tre Gange, før jeg turde tro mine egne Øjne!

Jo, det stod der virkelig!

»Skolemesse: Mandag for de ældste Klasser, Tirsdag for Mellemholdet, Onsdag for de mindste. Fredag: Fællesmesse for hele Skolen«.

Jeg fik ikke læst det lille Skoleprogram til Ende — i alt Fald ikke denne Gang. Jeg kunde ikke rive mig løs fra denne ene korte Meddelelse.

Jeg faldt i Tanker.

Saa skulde den Drøm virkelig gaa i Opfyldelse!

Det lod altsaa til, at det ikke var saa umuligt, som jeg havde frygtet, at realisere visse smukke Teorier, som jeg i Aarevis havde tumlet med, realisere dem ogsaa her i Danmark, hvor vi er saa faa og gerne lidt langsomme i Vendingen: Teorierne om Barnets Trang og Barnets Ret til at læse, lære, tænke, tale — kort sagt udfolde sig, tilegne sig, udtrykke sig i *Overensstemmelse med dets Alder og Udvikling*.

For det maatte vel være Meningen med denne Tredeling af Skolemesserne!

Formaalet med at samle »de mindste« for sig selv kunde jo dog ikke være noget andet end at give dem Lejlighed til at tale til Gud i et Sprog, der svarede til deres Alder, saa at Liturgien, hvis man tør bruge det Udtryk i denne Sammenhæng, blev ikke blot Ord for dem, men blev en Hjertets Tale, fordi Ordene gav fuld Dækning for, hvad de

smaa intellektuelt magtede og for hvad de rummede i deres Sjæl.

Og naar »de mindste« ad denne Vej var naaet til Forstaaelse af Messens Hovedtanker — og hvor kan smaa Børn forstaa! — og til Fortrolighed med Messens Gang i store Linier, saa skulde de altsaa til at være »de mellemste«. Nu kunde man kræve mere af dem. Nu skulde de kunne lære Messens Bønner at kende, i alt Fald i Udvalg, og som de lyder i god dansk Oversættelse — vel sagtens, tænkte jeg mig, efter den fortræffelige lille Bog »Fælles Messeandagt«, som i en Aarrække har været til uvurderlig Nytte for vore Skoler.

Ad Aare vilde det blive »de mellemste«s Tur til at være »de ældste«. Og saa var det vel Meningen, at de nu blev indviet en Smule i Latinens Mysterier, blot saa meget, at de forstod Indholdet af »Messesvarene« og fik lært at recitere i Kor og synges Korale — — saa de siden med Udbytte og Glæde kunde tage Del i Højmessens i Sognekirken.

Og saa var der *Fællesmessen* for hele Skolen, hvor alle Aldre var samlet, og hvor der var Mulighed for enhver enkelt til, alt efter Intelligens og sjælelig Udvikling, at »være med«, saa godt de kunde, og føle Glæden og Styrken ved at være de mange.

Og jeg drømte videre — om hvordan denne Skoleungdom gik ud i Livet, fortrolig med *enhver Form* for Deltagelse i Messeofret, og hvordan det blev disse Unge, som med deres klare, stærke, skolede Stemmer kom til at bære den fælles Sang og Bøn i Søndagsmessen, saa at den skønne Liturgi i fuldstemmig Kor virkelig kom til at løfte Sindene og forene de troende i fælles Bøn — eet Hjerte og en Sjæl til Guds Ære.

Mindst — mellemst — størst.

Tre ganske almindelige Ord og ikke særlig kønne. Men hvor meget rummer de ikke, og hvilke Perspektiver aabner de, ikke blot med Henblik paa Messen, men med Henblik paa Religionsundervisningen i al Almindelighed. Hvilke Muligheder for ikke blot at faa de tredieve eller tre-

sindstve Fold, men de hundrede Fold Frugt for Livet. Thi kun det, der tilegnes fuldt og helt, fæstner sig dybt og varigt. Og fuld og hel Tilegnelse faas kun, naar Barnet faar Lov til at tale sit eget Sprog og arbejdes efter en Metode og Form, som svarer nøje til dets Niveau.

Om alt dette kan maaske diskuteres, rent teoretisk, men Livet giver sine egne »Beviser«, som ikke er til at fratage. I et Brev fra Frankrig af 11. Februar d. A. hedder det saaledes:

»I de senere Aar er der her hos os gjort uhyre meget for, at Børnene kan blive undervist i den kristne Tro paa en meget klar Maade. Man har simplificeret

Metoden og gjort den mere letfattelig. Navnlig de unge Kateketer, som arbejder i Fattigkvartere, og som alle bruger de nye Metoder, kan mærke Forskellen mellem før og nu. Man behøver ikke mere nøde Børnene til at komme til Katekismusundervisningen; de kommer nu med lige saa stor Glæde som før med Uvilje.«

Hver Tid har sin Trøst. Da Hjemmet, af mange Grunde, ikke mere blev det Grosted for Barnet, som det var naturbestemt til at være, fandt Guds Kirke nye Veje — og ad alle gode Veje kan Barnet føres til Gud.

Spero.

Hvorfor vi blev Katolikker

Mange af K. U.'s Læsere, der straks var parat til at efterkomme Redaktionens Opfordring og berettede om deres Konversion, har sikert i mange Uger slaat Ugebladet op i Haab om at læse deres eget Indlæg — og er blevet skuffet.

Tro ikke, at der er noget i Vejen med Deres Indlæg, fordi det nu i flere Maaneder har ligget hengemt i Redaktionsskuffen. Udsættelsen er ikke ment som Tilsidesættelse. Der er heller ikke Tale om Placering efter Kvalifikation. Red. har simpelthen tilladt sig at gruppere de forskellige Vidnesbyrd saa meget som muligt for at lette Læserne Overblikket.

Vi modtager stadig nye Indlæg og er taknemlige for hvert enkelt af dem. Indsendere skal ikke være bange for at skildre Enkeltheder, der sættes Kulør paa Billedet; kun bør man holde sig til Emnet: Det, der gav det første Stød til min Konversion.

Enhver, der har haft med Konvertitter at gøre, vidste i Forvejen, at den lutherske Nadveropfattelse er en Anstødssten for mange kristne Mennesker. Intet Under da, at den for mere end Een blev Tærsklen ind til den katolske Kirke. Her er tre konkrete Tilfælde:

En ung Tandlæge:

Vokset op i et troende Hjem, gennemsyret af Kristi Freds og Kærligheds Aand, blev jeg som 16-aarig i Religionstimerne i Gymnasiet af en Præst undervist i luthersk Dogmatik, specielt Nadveropfattelsen. Denne indviklede Lære stod i aaben-

bar Strid med, hvad jeg elskede og holdt for Sandhed. Da enhver Indvending blev stemplet som »katolsk«, var jeg ikke sen til at søge derhen, hvor jeg aabenbart hele mit Liv havde haft hjemme. —

At katolsk Kristendom saaledes underbevidst er den naturlige Næring for en Barnesjæl, som

opdrages sundt uden at blive indelukket i konfessionelle Fordomme, synes mig at vise, at hvad Modernælken er for Legemet, er katolsk Tro for Aanden
Maria.

En Ordenssøster:

Jeg er født og opvokset i et meget religiøst Hjem, og blev fra Barn lært til at gaa i Kirke hver Søndag, hvilket jo ikke er almindeligt i protestantiske Hjem. Der blev ogsaa talt meget med os om Religion, og det var for os Børn ganske naturligt at drøfte alle Spørgsmaal med vore Forældre. Da jeg som Barn i Skolen lærte om Reformationen, følte jeg nærmest Antipati mod Luther, og hans Lære om Alterets Sakramente forstod jeg ikke. En Dag efter endt Religionstime sagde jeg til Mor: »Jeg forstaar ikke Luthers Lære om Nadveren. Erntten maa det være, som den katolske Kirke lærer, at Brødet og Vinen forvandles til Jesu Legeme og Blod, eller ogsaa som Kalvin lærer, at det kun betyder, og saa er det hele jo ingen Ting!« Jeg ser endnu Mors forbavsede Ansigt. Jeg var dengang 11—12 Aar. I mit 15. Aar blev jeg konfirmeret, og umiddelbart derefter var jeg for første Gang til Alters; jeg tvivlede jo i Virkeligheden paa Vorherres sande Nærværelse under Brødets og Vinens Skikkelse.

I Tyveaars Alderen begyndte jeg at læse Johannes Jørgensens Bøger, og de vakte i mig en steds større Interesse og Sympati for den katolske Kirke, navnlig lærte jeg derigennem Betydningen af Bodens Sakramente, og den Velsignelse og Vejledning Kirken derigennem giver sine Børn. — Der var dog endnu et Spørgsmaal tilbage for mig: Var den katolske Kirke den eneste sande Kirke eller kun den oprindelige Moderkirke? — Dette Spørgsmaal løste Hugh Benson for mig i sin Bog »Kristus i Kirken«, og saa var der for mig ikke mere noget Valg. Jeg opsøgte en katolsk Præst og bad om Undervisning med Optagelse for Øje, og 4 Maaneder efter blev jeg optaget i den katolske Kirke; det

var i 1927, jeg var da 26 Aar gammel. 2½ Aar efter gik jeg i Kloster. Jeg behøver vist ikke at tilføje, at jeg er en meget lykkelig Katolik og daglig takker Vor Herre for den store Naade at være blevet et Barn af den sande Kirke, for det er en Naade.

Sr. X.

En, der betegner sig som et lykkeligt Menneske:

Som Barn sad jeg som Regel i Kirken om Søndagen og længtes efter, at Præsten skulde sige Amen. — Senere blev det bedre, og da jeg som 17-aarig blev konfirmeret, var jeg ret grebet af det hele. — Men saa kom Altergangen og til Trods for, at jeg havde faaet forklaret, at Brødet blev Kristi Legeme, og Vinen Kristi Blod, var det mig umuligt at tro paa det! —

Senere i Livet var det op og ned med min Religiositet, men jeg kunde ikke rigtig finde mig tilrette, — jeg manglede et fast Holdepunkt. — Min Søster blev Katolik, da jeg var godt oppe i Trediverne. Hun fortalte mig en hel Del, bad for mig og satte og

saa andre i Arbejde med at bede. I Virkeligheden havde jeg ikke noget højere Ønske end at bli-Katolik, men der var noget, der manglede, og Ofre der maatte bringes, før jeg kunde tage Beslutningen. — Noget tvang mig til at opsøge en katolsk Præst; »det er jo ikke bindende«, tænkte jeg. Men det blev det Gudske-lov. — Gennem min Undervisning og Læsning, ikke mindst i Pastor Schindlers »Katholicisme«, blev jeg grebet af den katolske Kirkes klare og faste Standpunkt, og hvad der navnlig, om jeg saa maa sige, »slog Dørene op for mig«, var det letforstaaelige og logiske ved den apostolske Succession.

I Forbindelse med disse Ting, Bøn og Forbøn, blev Vanskelighederne overvundet i Løbet af kort Tid. — Jeg blev optaget i vor hellige, katolske Kirke, og har aldrig fortrudt det siden. —

Egentlig begyndte min indre Konversion i en af de store Kirker i Rom, flere Aar før jeg konverterede. —

Hvordan og hvorledes vil jeg ikke sige her; — noget skal man jo ogsaa have for sig selv. —

Rea.—

Den gode Hyrde

Lignelsen om den gode Hyrde er en af dem, der er os mest kære. Det er først og fremmest dens Poesi, der tiltaler En. I vore Lande, hvor der kun findes ganske faa Faar og endnu færre Hyrder, har disse Væsener faaet et Skær af Romantik over sig. Dog er der noget bedre ved denne Lignelse end dens ydre Billedsprog; det er dens Indhold. Det er Guds Kærlighed, den afslører. En Kærlighed, der gør Gud bekymret for Menneskenes Ve og Vel, ligesom Hyrden er det for de Faar, der er ham betroet. En Kærlighed, der ikke svigter dem, der svigtede den. Allerede i den gamle Pagt havde Guds Venner en Anelse om, at Gud var god

mod dem, der var gode mod Ham. Derom vidner Nr. 23 i Israels gamle Salmebog:

Herren er min Hyrde, mig skal intet fattes,

Han lader mig ligge paa grønne Vange.

Til Hvilens Land leder han mig, han kvæger min Sjæl.

Han fører mig ad rette Veje for sit Navns Skyld.

Skal jeg end vandre i Døds-skyggens Dal, jeg frygter ej ondt;

Thi du er med mig, din Kæp og din Stav er min Trøst.

— — —

Kun Godhed og Miskundhed følger mig alle mine Dage.

Men at samme Guds Godhed strakte sig længere end Guds Venners Skare; at den ogsaa omfattede de genstridige, der søgte deres Lykke uden for de afstakne Gangstier: det var et Budskab, som det var forbeholdt den nye Pagt at forkynde i al sin Klarhed, og det var ingen ringere end Guds egen Søn, der paatog sig at komme og fortælle os Jordboere den saare vigtige Nyhed. Han præsenterede sig da ogsaa selv som den gode Hyrde. Og han fremviste for Menneskebørnene Billedet af Hyrden, der gaar og leder efter det tabte Faar, bærer det hjem paa sine Skuldre og glæder sig mere over det ene genfundne end over de hundrede, der ikke gik tabt. Det er mere end Poesi, uendelig mere. Hvad denne enkle Lignelse afdækker af Guds tilgivende Godhed, gaar kun op for den, der har siddet og grædt over den. Den, der har haft Tilgivelse Behov, og som ovenikøbet har erfaret, hvor haarde og utilgivende Mennesker kan være mod Mennesker.

Kirken, der skulde fortsætte

Jesu Frelsergerning, fik da ogsaa betroet Hyrdeembedet som noget af det vigtigste. Fulde tre Gange gentager Jesus over for Petrus: »Vogt mine Lam, vogt mine Faar«.

Og Petrus har ladet det gaa videre. I et Hyrdebrev, som han adresserede til de forskellige Kirkeprovinser i Lilleasien, hedder det bl. a.:

»Præsterne iblandt Eder formaner jeg; jeg, som er deres Medpræst og Vidne til Kristi Lidelse og Deltager i den Herlighed, der skal aabenbares: Vogt Guds Hjord, som er betroet Eder: ikke af Tvang, men frivilligt, ikke for en ussel Fordels Skyld, men af Hengivenhed, ikke som Herskere i Menighederne, men som Forbilleder for Hjorden. Naar da Overhyrden viser sig, vil I faa Herlighedens uvisnelige Krans«.

Saaledes talte Hyrden Peter til sin Tids og alle Tidens Pastorer. Og den, der ikke svarer til det her givne Signalement, er, trods Titulaturen, ikke Pastor efter den gode Hyrdes Hjerte.

S. W.

URBI ET ORBI

Kardinalstatssekretær Maglione har i en Skrivelse til Præsidenten for den *katolske Aktion i Italien*, Kardinal Lavitrano, fremsat Retningslinierne for Aktionens Virksomhed. Skrivelsen refererer i Hovedsagen til den Tale, som den hellige Fader for nylig under en Audienz holdt til Repræsentanter for den katolske Aktion og hvori Paven bl. a. understregede Betydningen af at højne den almene Moral samt fremhævede den katolske Presses store Betydning.

Ærkebiskoppen af Köln, Mons. Frings, har for nylig udsendt et bemærkelsesværdigt *Hyrdebrev*, der behandler Ungdommens religiøse Opdragelse og hvori Ærkebiskoppen en Gang for alle fastslaar Kirkens Pligter overfor Børnene og de unge. Børnene har, udtaler Ærkebiskoppen, deres Andel i Forløsningen, og der paahviler Forældrene i deres Egenskab af Børnets første Lærer og Opdrager en overmaade vigtig og vanskelig Opgave. Denne Opgave løstes før i Tiden i Samarbejde med Skolerne, men i de senere Aar er den religiøse Side af Skolens Opdragelsesvirksomhed mere og mere blevet trængt i Baggrunden, for ikke at sige helt bortfaldet og Kirken har desuden i de seneste Aar mere og mere maattet slippe sit Tag i Ungdommen. Derfor har andre Metoder maattet tages i Brug og Ærkebiskoppen har — som tidligere meddelt paa dette Sted — taget Initiativet til Oprettelsen af »*Seelsorgestunden*« overalt i sit store Bispedømme. Trods de mange ydre Vanskeligheder som Følge af Børnenes Evakuering og de paa Grund af Krigsforholdene stadig skiftende Skoletider, har disse Sjælesorgstimer, der afholdes to Gange om Ugen, vist sig at fungere fortræffeligt, takket være Gejstlighedens rastløse og energiske Arbejde for at samle Børnene. Ærkebiskoppen anmoder til Slut indtrængende Forældrene om at sørge for at Børnene stadig kommer til disse Timer. Ærkebiskoppen slutter sit Hyrdebrev med at give Udtryk for sit inderligste Ønske om at Ungdommen mere og mere maa finde hen til Kristus gennem Læsning af den hellige Skrift og Modtagelse af de hellige Sakramenter.

MESSER FOR PAVEN

Læseren kender maaske den fromme Skik at ofre Messen for Pavens *aktuelle* (ikke almene) Intentioner — d. v. s. for de Sager, han aktuelt og specielt er optaget af i et givet Øjeblik. Man maa haabe, at Messen efterhaanden vil blive ofret saaledes paa de forskellige Steder i Verden til enhver Tid paa Dagen, saaledes at der bliver en ubrudt Kæde af Ofre. Mange Biskopper har lovet at læse Messen i denne Intention paa et bestemt Tidspunkt en bestemt Dag, over 127 000 Præster har gjort det samme, og selvfølgelig spiller Lægfolket sin store Rolle, der sikrer, at en saadan Messe ofres daglig og *næsten* paa ethvert Klokkeslet. Saaledes har en Lægmand, en Industrimand i Zagreb (Kroatien) personligt arrangeret, at der i den By frembæres et Messeoffer hver Dag i 1943.

Paa Grund af de stadig vanskeligere Postforhold er det umuligt at samle nøjagtige Efterretninger fra alle Lande eller til et bestemt Tidspunkt. Jeg vælger derfor kun et Par Eksempler fra Lande, man maaske ikke tænkte paa. Det drejer sig om Messer, der er lovet i indeværende Aar. Bøhmen 1553, Spanien 1418, Ungarn 1038, Rumænien 600, Norge 148. I Danmark er der lovet 24 og i Bulgarien 57. Dette regnes for særdeles godt, da der er saa faa Katolikker i Danmark.

Hvis nogen ønsker at forøge dette Antal, er det vistnok det nemmeste at sende et Postkort til »Bønnens Apostolat«, Ryesgade 26, Aarhus, idet man (om muligt — men det er ikke nødvendigt) nævner Dag og Tid, hvornaar Messen bliver læst.

C. C. Martindale S. J.

BILLEDSKÆRERENS SVAR

To Billeder er uadskilligt forbundet med Navnet Oberammergau: det verdensberømte Passionsspil og Billedskærerne, de saakaldte »Herrgottschnitzere«. Oberammergau, Byen med de herlige, billedsmykkede Huse, den lille By ved Foden af Alperne, hvor Alverdens Nationer før i Tiden med Aars Mellemrum samledes under eet Tag uden nationale Skranker, for at overvære Passionsskuespillene; den lille By ligger nu øde og stille hen, medens dens Beboere, der før var sysselsat med et stille Haandværk, nu maaske er optaget af et andet Skuespil, en anden Lidelsens Historie end den, de opførte hjemme i Læ af Alpernes Massiv.

*

Hen paa Eftersommeren umiddelbart før den store Verdensbrands Udbrud besøgte jeg sammen med en Ven en af dennes Bekendte, en anset Billedskærer, i Nærheden af Oberammergau. I det lille Vindue ved Værkstedet havde han udstillet forskellige moderne Arbejder, alle Eksempler paa hans Kunstnerflid, og adskillige Turister, der lagde Vejen om ad Ettal og Oberammergau, standsede op foran hans Hus og gik ind hos ham for at erhverve et Souvenir, en lille Figur eller et Krucifiks.

Medens vi opholdt os hos ham, kom der blandt mange andre ogsaa en yderst velklædt Herre ind, efter hans Dialekt at dømme imidlertid ikke en Bayrer. Da han indgaaende havde betragtet de færdige Arbejder, fik han i et Hjørne af Værkstedet Øje paa en stor Træblok, der lod en anede raa Omrids af en Figur. Paa hans Spørgsmaal om, hvad Blokken skulde blive til, svarede Billedskæreren uden Tøven: »Et

stort Krucifiks«. »Hvorlænge vil det tage Dem at blive færdig med det Kors«, spurgte den fremmede videre. »Aa, jeg regner, at det vil vare en fire, fem Aar, idet jeg skærer det gratis og derfor kun kan arbejde paa det om Aftenen«, lød Svaret. »Fem Aar!« udbrød den fremmede med en haanlig, overbærende Latter, »til den Tid er Korset forlængst uddyddet i Tyskland. Til den Tid tror ingen længere paa Korset og iøvrigt er alle Kors forsvundet inden den Tid. —

Det blev imidlertid den brave Billedskærer for meget. Med et Sæt rejste han sig, bred og stærk, fra sin Arbejdsstol og sagde ganske roligt: »Det vil De aldrig opleve, min Herre, at de Millioner af Kors i vore Kirker, paa vore Marker og Kirkegaard-

Jørgen Brask

MELODIEN,

der blev væk

For nogle Aar siden opførtes paa et af vore mindre Teatre et moderne Skuespil: »Melodien, der blev væk«; det fik en formidabel Sukces; der gik Aar, før det blev taget af Plakaten, Folk strømmede til, velsagtens med en dunkel Fornemmelse af, at ogsaa for dem var Melodien blevet væk; hvad de fandt derude, disse mange Mennesker, ved jeg ikke, næppe den tabte

Melodi, selvom den maaske kan findes i en Kunstners Værk.

Denne Melodi, saa mange søger, den Melodi, der er blevet væk, maa tale til det dybeste i Menneskesindet, den maa være saa enkel og letfattelig, at enhver maa standse for at lytte.

*

Det har altid slaaet mig, at bedste Kunstværker er tidløse.

Fra Angelico († 1455): Mariæ Bebudelse

de kan taale at reproduceres i det uendelige. Den rige Kunstsker vilde betale Millioner for at have dem i sin Samling, utallige glæder sig over dem som fotografiske Reproduktioner. Jeg har som Illustration hertil valgt to typiske saadanne Billeder; der er adskillige Aarhundreder imel-

lem dem, men ud fra dem begge klinger en Melodi, man ikke kan undlade at lytte til. Denne Melodi findes ikke i ethvert Kunstværk, man søger den forgæves i megen fornem og æstetisk Kunst; men det er netop mere end æstetisk Hensigt de har, disse to Malerier. Den Melodi, der klinger ud fra dem er den kristne Livsfølelse, det er ikke alle Billeder af Gudsmoder eller alle Salmer eller i det hele taget alle Billeder, der smykker vore Kirker, der ejer den kristne Livsfølelse, desværre. Den kristne Livsfølelse er den Melodi, der lyder i Vorherres egne Ord, og i al Kunst, som er besjælet af ham.

Disse to Billeder valgt blandt mange andre, Fra Angelicos »Bebudelsen« og Pappa Millets »Angelus«, ejer den kristne Livsfølelse, og jeg ser heri en Forklaring paa den Kærlighed, saa mange omfatter dem med, thi ved Siden af Kunstnerens Signatur bærer de ogsaa hans, som er sand Gud og sandt Menneske.

J. F. Millet († 1875)

Angelus (Pastel)

de og Bjergtoppe forsvinder! Og endnu mindre vil det komme saa vidt, at Troen paa Korset dør ud i vore Hjerter. Men naar De forlængst er død og borte og glemt her paa denne Jord, da vil Alpernes Folk stadig hilse Korset med Tillid og Kærlighed!«

Paa dette kernesunde Svar kunde den fremmede ikke give igen. Højrød i Ansigtet og uden et eneste Ord forlod han den stoute Billedskærer. Men denne vendte roligt tilbage til sit Arbejde og betroede os: »Ogsaa han skal engang opstaa og skue op til Korset, naar det — som skrevet staar i Biblen — ved Verdens Ende vil komme til Syne paa Himlens Skyer.« J. B.

- Maj.
9. S. 2. Søndag e. Paaske (580); (hvid) 2. Bøn: St. Gregor af Nazianz (908); Paaskens Præfation (518).
10. M. St. Antoninus (908); 2. (hvid) Bøn: St. Gordianus og St. Epimachus (908); Paaskens Præf. (518).
11. Ti. † Feria (580); 2. Bøn: Gudsmoder ([90]), 3. Bøn: For Kirken eller for Paven ([123, 122]); uden Credo; Paaskens Præf. (518).
12. O. ST. JOSEF, KIRKENS (hvid) VÆRNEHELGEN (890); 2. Bøn (kun i st. Messer): St. Nereus, St. Achilleus, St. Domitilla og St. Pancratius (910); St. Josefs Præfation (523).
13. T. St. Robert Bellarmino (hvid) ([41]); 2. Bøn: St. Josefs Oktav (891); St. Josefs Præfation (523).
14. F. † 3. Dag i Oktaven (891); 2. (hvid) Bøn: St. Bonifacius (911), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]); St. Josefs Præfation (523).
15. L. St. Johannes Baptist de la (hvid) Salle (911); 2. Bøn: Oktaven (891); Oktavens Præf. (523).
16. S. *) 3. Søndag e. Paaske. — I (hvid) Dag fejres: St. Josefs, Kirkens Værnehelgen.

Anm. Paa de med † mærkede Dage kan Præsten efter frit Valg læse Sjælmesse og andre Votivmesser, hvorfor man paa disse Dage ikke kan regne med, at de her angivne Messer læses.

*) Søndag den 16. Maj afholdes i alle Kirker og Kapeller Kollekt for St. Ansgarius - Bonifacius - Foreningen (den danske katolske Kirkesag).

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition og Kasserekontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-11.

Post-Giro Nr. 57042.

Announceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 62 45. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Redaktions Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Korsfæstelses-Scene fra den smukke franske Film »Golgatha«

»Som et Lam føres til Slagterbænken ...«.

Taalmodigt, men næsten udmattet slæber Kristus sig videre ad de ujævne Veje, falder, rejser sig igen. — Nogle Kvinder og Johannes følger i Afstand. — Ved et Vejkrøds staar Jomfru Maria pludselig Ansigt til Ansigt med sin Søn — den næsten ukendelige, martrede Skikkelse — saa de frygtelige Hammer-slag, Korsel rejses, Kristus siger de sidste Ord og dør. — Mange Scener minder om Albrecht Dürers realistske Fremstilling af Kristi Lidelse, men det strejfer kun det yder-

ste af ens Erindring, for man er helt Vidne til det forfærdeligste Skuespil, Verden har kendt.

Som en ægte katolsk Fremstilling ender det med Herrens Triumf over Døden — Kvinderne kom til den tomme Grav — Kristus viser sig for sine Disciple, viser sine Saarmærker, overgiver Petrus Hyrdeembedet og byder Apostlene dra-ge ud i hele Verden.

Røvernes Kors er forlængst glemt, men Kristi Kors staar til evig Tid, og alle Folkeslag drager op for at tilbede.

Sjælden har man haft Lejlighed til at se en saa ren, dybt religiøs og samtidig saa kunstnerisk lodig Film, der direkte kan-hjælpe til betragtede Bøn, til Rosenkrans og Korsvej.

Birgitte West.

Ved De, at man kan lære Latin pr. Brev?

Dette Spørgsmaal har Adresse til de Katolikker rundt om i Landet, der gerne vil stifte nærmere Bekendtskab med Kirkens Sprog, men som af forskellige Grunde viger tilbage for at opsøge en Lærer.

Til disse interesserede vil jeg som »praktiserende Elev« varmt anbefale *Benediktinerinderne paa Aasebakken pr. Birkerød*, som gerne paatager sig skriftlig Latin-Undervisning.

Nu vil nogle sikkert indvende, at det er umuligt at faa noget ud af en saadan Sprogundervisning. — Min Erfaring hævder det modsatte, og jeg vil tilføje, at den Maade Undervisningen er tilrettelagt paa, er særdeles interessant og tilmed spændende. Men, at der maa gøres et Stykke Arbejde for at tilegne sig, hvad der er »Latin« for de fleste, siger sig selv, men hvor skal der ikke det, hvis man ellers vil gøre sig Haab om at opnaa noget som helst.

En taknemmelig Elev.

P.S. Jeg tror, at Kloret gerne vil tilsende Dem en »Prøve-Lektion«, hvis De maatte ønske det.

... EN lang RÆKKE

Institutioner med »Katolsk Ugeblad« og de katolske Forlag i Spidsen handler hos »Athene«, som gennem mange Aar har været Leverandør af Tryksager til den danske katolske Kirke

Athene

Sønomsgaardvej 4
København V
Central 11,313

KATOLSK UGEBLAD · KATOLSK HØJSKOLE · SANKT ANSGARS KIRKE · SANKT ANTONI KIRKE · DANMARKS KATOLISKE SYGEPLEJESKES FORBUND · PAULUSKROEN · AMSGÅRE BOGHANDEL · DET APOSTOLISKE VIKARIAT, CENTRALSKOLEN, SANKT ANSGARS KIRKE · SAKRAMENTSKIRKEN · SANKT ANSGARS KIRKE

Appel til Ungdommen

*Holdt af Dirigenten for K. U. K.-Klubbernes Repræsentantskab,
Sparekasseassistent J. Barfred Petersen, paa Generalforsamlingen i Katolsk Ungdomsklub, København den 10. April 1943.*

Danmarks katolske Ungdom, der skal leve i et Land, hvor den udgør et meget lille Mindretal, vil altid have Behov for at slutte sig sammen i katolske Ungdomsklubber, saa de enkelte unge ikke til enhver Tid staar isoleret i ikke-katolske Omgivelser. — At skabe et katolsk Milieu og styrke Sammenholdet blandt de unge, er derfor et af de mest nærliggende Formaal for en Ungdomsklub. Paa Arbejdspladsen og i ikke-katolske Skoler, hvor Livet som Regel leves, som om der ingen Gud fandtes, og hvorfra vel tilmed de fleste unge danske faar deres Kammerater, kan den katolske Ungdom ikke undgaa at blive paavirket og maa derfor have et eller flere Steder, hvor den kan faa lidt Modgift.

Det er imidlertid den mere passive Side af Sagen. — At samle den katolske Ungdom om de katolske Idealér, at gaa ind for disse Idealér, at uddybe Kendskabet til vor Tro og at udføre et aktivt Arbejde ved at stille sig til Kirkens Disposition, hvad enten det nu gælder en økonomisk Opgave som Sct. Knuds Gilderne, eller det paa et andet Grundlag gælder Kirkens Trivsel og Udbredelsesmuligheder, saa maa det blive det, der giver en Klub dens Berettigelse og maaske ikke mindst — læg Mærke til det — dens Eksistensmuligheder; thi hvor der ikke gøres en stadig Indsats, der vil alt Liv smuldre hen, og om det saa gælder en Flok katolske unge eller et helt Folk gør ingen Forskel.

Naar vi holder Generalforsamling, saa er det en Bekendelse til de Idealér, hvorefter Klubben skal le-

des, og hvis der er noget Medlem, der mener, at Klubben skal ledes efter andre Regler, saa er vedkommende pligtig til at bekende det, for det at være Medlem forpligter nemlig til at gaa ind for Klubbens Sag, thi vi maa huske, at det jo ikke alene er for vor egen Skyld, vi kommer i Klubben, det er lige-saa meget for vore Kammeraters.

Skal vi virkelig naa et Resultat, saa nytter det ikke, at vi prøver paa at slippe saa let fra det hele som mulig, saa maa vi hver tage en god Del af Arbejdet og det med en sadan Energi, som det ikke skulde være vanskeligt for den katolske Ungdom at skaffe sig. Den har de Midler dertil, som saa mange andre maa undvære. Naar man ser en Del af disse andre unge gaa ind for en Sag, — der kun er timelig og alt-saa tilhører denne Verden, maaske endog er gudsfjendsk, — med en Begejstring og en Offervilje saa stor, saa forbavses man og forfærdes, thi hvor faar de denne Kraft fra?

Her i Danmark hører det dog til Sjældenhederne. — Her hersker »Hvad kan det nytte«-Aanden. Dog Aand er for meget sagt. Det har nemlig intet med Aand at gøre. Her hersker et Livssyn, der er saa materialistisk, som det vel kan være, og Ungdommen, ja, den tænker for Størstedelen kun i Film, Dansemusik og Ugebladsnoveller, og hvad der er værre, det gælder for en Del ogsaa den katolske Ungdom. Vi, der ikke kan hævde os kvantitativt, vi maa gøre det kvalitativt. Saa længe vi ikke er os vort Ansvar bevidst og gør os klart, at det ikke er nok at vide, hvor de store

Livsværdier findes, men at vi ogsaa maa handle derefter, saalænge kan vi ikke gøre Krav paa at blive hørt eller vente at se noget Resultat af vort Arbejde.

»Livsværdier«. »Hvor kan I tale om Livsværdier«, hører vi nogen sige. »Det er jo det, Filosofer og Digtere har spekuleret sig vanvittige over, hvad er.« — Jo, for det de ikke kunde finde ud af, det staar selv den enfoldigste Kone klart, naar blot hun har Troen paa Gud.

Det er imidlertid ikke gjort med Overværelsen af Søndagsmessen eller med en Paaskekommunion med tilhørende Skriftemaal. Dette er Kirkens Minimumskrav, hvis man overhovedet vil regnes for Katolik. Nej, der maa et ganske anderledes Bøns- og Sakramentsliv til, hvis vi skal kunne gøre os noget Haab om at kunne hævde os blandt andre unge. Man skal kunne se paa os, at vi er Katolikker. »Paa deres Frugter skal I kende dem«. Det er Tale, man forstaar allevegne, baade hos religiøse og irreligiøse. Og det bliver ikke Hængehoveder med Bedemandsansigter, der kommer ud af den Kur. Det bliver frejdige unge Mennesker med Mod paa Livet, fordi de har lært at se udover Døden og kan arbejde paa langt Sigt og ikke mindst, fordi de virkelig har noget at arbejde for, thi det er ikke kun den Idé, de arbejder for, der skal være evig, det er dem selv og deres Kammerater, hvis Evighed det gælder.

Saa lad os da besinde os paa, hvor vi staar i Dag, lad os aabne Øjnene, saa vi ser, hvilken Alvors-tid vi lever i. Her gælder ingen halve Standpunkter. Tiden kræver sin Mand fuldt og helt. Lad de andre se en katolsk Ungdom, stærk og velfunderet paa Kirkens Klippegrund. *Guds Lov kan ingen rokke ved. Den vil gælde til alle Tider og for alle og enhver.*

Jørgen Barfred Petersen.

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Benzon

Alle Henvendelser bedes venligst

rettet til **CENTRAL 1868**

Pavens 1000 Værelser

Goddag, du! Mens jeg er saa heldig at snakke med en Katolik — der er noget, jeg vilde spørge dig om: Jeg har hørt, at Paven bor i 1000 Værelser; er det sandt?

— Du store Kineser! Det var vel nok en Nyhed! Men hør nu en Gang, hvordan skulde han dog bære sig ad med at sprede sig over saa mange Rum?

— Ja, det var det, du skulde sige mig.

— Hvis vi skal snakke alvorligt, saa maa jeg fortælle dig, at Paven bor i et Par Værelser. Han har sit Arbejdsværelse, Soveværelse og Spisestue. Saa hører der et Bibliotek og nogle Venteværelser til, men det er vist det hele.

— Du vil da ikke fortælle mig, at Paven bor paa en femte Sal et eller andet Sted i Rom.

— Nej, han bor i Vatikanet, det troede jeg, du vidste.

— Ja, Vatikanet, det er rigtigt, men det er da et meget stort Hus.

— Det er det. Og hvis du bare havde sagt, at Vatikanet rummer flere Hundrede Værelser og Sale, saa havde jeg ikke sagt dig imod.

— Jamen, hvad skal Paven dog med saa megen Plads?

— Ser du, Vatikanet og Peterskirken har hele tre Vagtkorps. De skal dog bo et Sted. Og saa er der Vatikanets mægtige Museum, fyldt med Kunstsager, og der er alle de mange Sale, hvor Paven modtager Pilgrimme, og saa er der Vatikanets Bibliotek, som er det største i Verden, og saa er der alle de mange Mennesker, som en ansat i Vatika-

nets Kontorer og forskellige Virksomheder.

— Stop lidt. Det med de mange Sale, det forstaar jeg ikke rigtigt.

— Du ved maaske ikke, at det er en utrolig Masse Mennesker, som hvert Aar rejser til Rom, i hvert Fald i Fredstid. Og mange af dem er Pilgrimme.

— Hvad er det for nogle?

— Det er Katolikker, som rejser til Rom ikke som Turister; de kommer til Rom for de mange kristne Minders Skyld og saa for at bilve velsignet af Paven. Der er maaske et Par Hundrede fra *et* Land og et Par Tusinde fra *et andet*. Og Pilgrimme faar en særlig Modtagelse hos Paven. Det kan være, at Paven den samme Dag maa give Audiens til 10 eller 15 Grupper Pilgrimme, hver Gruppe fra sit Land, og derfor maa han have en Sal til hver Gruppe. —

— Han kunde da bruge den samme Sal til alle Grupperne, naar bare de skiftedes til at komme til forskellige Tider.

— Ja, du er meget praktisk! Men tror du ikke, Paven har andet at bestille end at give Audienser til Folk? Derfor maa det indrettes saadan, at Paven spilder mindst mulig Tid. Han skal kunne gaa fra den ene Sal til den anden, saa det hele kan overstaaes paa een Gang i Løbet af et Par Timer.

— Har Paven da saa meget at bestille?

— Det kan du stole paa.

— Naa, ja, han skal jo lave saa

mange Bandbiller, ikke? Det kan jeg huske fra Historietimen.

— Der er ogsaa andet for en Pave at bestille end at lave Bandbiller. Du er herlig! Husk nu paa, at den katolske Kirke er en Verdenskirke og omfatter 370 Millioner Mennesker, og at det vil sige Hundredvis af Bispedømmer. Og altsammen skal det styres fra Rom.

— Ja, saa faar han jo nok mange Breve. Men han har vel en Sekretær?

— En Sekretær! Kære enfoldige Veninde. Den største Brevpost i Verden modtages i Vatikanet, og Paven har en Slags Ministre til at hjælpe sig, det er Kardinaler, og de har hver en hel Hærskare af Hjælpere. Og alt det er Paven i Spidsen for.

— Næ, saa tror jeg heller ikke, at Paven keder sig. Men ih, hvor maa det være besværligt.

— Sikkert. Men nu ved du altsaa lidt Besked om Pavens 1000 Værelser!

C. B.

Frank Andersens Fond

Fondet har endvidere modtaget:

Lynghy (Fondets Repræsentant) Salg ved Kirken; Frank Andersen Aften	21.—
K. U. K.	5.—

Tidligere indkommet	26.—
5986.85	

Formue... 6012.85

Hjertelig Tak!

Da forskellige Forhold først skal ordnes, vil nærmere Meddelelse om den i sidste Nr. omtalte Obligation senere fremkomme. — Bidrag kan som sædvanlig indbetales paa Fondets Postgirokonto 1087.

Niels Frederiksen,
Jyllingevej 185, Vanløse.

25 AAR SPEJDER

For faa Uger siden fejrede vi 25 Aarsdagen for Oprettelsen af den katolske Spejderdivision. Fredag den 7. Maj er atter en Mærkedag i vore Spejders Historie, idet det da er 25 Aar siden, at en rask Dreng blev indmeldt i den nystiftede Division. Det var Henning Valeur Fausbøll, som man, uden at forklejne nogen, kan give Æren for, at vore Spejdere baade i katolske Kredse og indenfor Det danske Spejderkorps nyder megen Anseelse. Fausbøll fik hurtigt sin første Patrulje, og længe varede det ikke, før han blev Tropsfører hos II Ab-

salon Trop, der under hans Ledelse blev en af Landets største og dygtigste Troppe. Det har betydet et stort dagligt Arbejde i alle de mange Aar, udført med Kærlighed til Spejdergerningen og et usædvanligt Talent for Organisation. Størst og vigtigst har Arbejdet i det stille været for den store Trop, men udenforstaaende har især lagt Mærke til II Absalons berømmelige store Udenlandsrejser til Bruxelles og Svejts og allermest til det store, smukke Trophus i Stadsevang, som Fausbøll har Æren af. For godt fem Aar siden blev Fausbøll Chef for Divisionen og har i disse sidste Aar ført den frem til en meget fin Position indenfor Spejderverdenen, ligesom han selv er en førende Skikkelse indenfor Spejderkorpset, efterspurgt som Instruktør.

Der er Mennesker, som ikke forstaa, at man ikke »vokser fra« Spejdergerningen. De kender ikke til de betydelige moralske Resultater, en god Spejderfører til Stadighed kan glæde sig over. De kender ikke til den Lykke det er at se, hvorledes denne Gerning bidrager til at gøre Drengene friskere, frejdigere, kammeratligere, sunder i deres Syn paa Livets Opgaver. Man kan ikke »vokse fra« Spejdergerningen, kun »ældes fra den«, og gid det sent maa ske for Fausbøll.

I Spejderarbejdet har han set sin

Opgave, og han har løst den. Han har gjort det saa godt, at der ogsaa fra mange andre Sider har været kaldt paa hans Dygtighed og Tjenstvillighed. Mange store katolske Foretagender — saasom den eukaristiske Kongres i 1932 — er kun lykkedes i deres praktiske Udformning takket være hans Ledelse af de Hundreder af Detaljer, der skulde klappe. Sankt Knuds Gilderne praktiske Opbygning skyldes ogsaa for en meget stor Del ham. Saa vi er mange, der den 7. Maj med Glæde mindes 25 Aaret for den Dag, da han som lille Dreng trak i den Spejderbluse, han har baaret saa mange til Gavn.

H. D. T. K.

Sommermarked i Brønshøj

Hallo! Hallo! Nu er vi der igen... det er ogsaa et helt Aar siden, vi sidst bankede paa, men Kassen er ved at tømmes, og Renterne skal betales, og der er mange, mange Udgifter i Aar, som ligger langt over Sankt Antoni Kirkekasses Evner. Vi beder Dem derfor indtrængende — alle — ogsaa i Aar at interessere Dem for Sommermarkedet. I Fjor blev vor Bøn hørt, og Offerviljen var meget stor. Mon vi ogsaa i Aar kan regne med en lige saa stor Interesse. »Broderskabet« er allerede ivrigt i Gang med Forberedelserne, og snart ligger Lodsedlerne paa Bordet. I Fjor blev de revet væk! Der er ogsaa mange gode Gevinster i Aar. — Men vi mangler Gaver til Tombolaer og til ekstra Bortlodninger. Alle baade store og smaa Gaver er velkomne, og ogsaa brugte Ting kan bruges og fikses op af flittige Hænder. Ring blot til Bella 1700, og et Bud vil stille for at hente Deres Gave til Sommermarkedet.

Knud Ballin,
Sognepræst.

Fra Pennevenne-Klubben

Mon der ikke findes en katolsk Husmoder, der ligesom jeg er gift med en Søfarende, som er afskaaret fra at komme hjem før efter Krigen. I saa Fald vil jeg gerne korrespondere med Vedkommende. Jeg er 33 Aar og Mor til to Børn. Jeg interesserer mig for Musik, Gymnastik, Svømning og Havebrug.

Een, der er i samme Baad.

Jeg er 22 Aar og lige blevet ansat som Kokkepige i et Pensionat i en østjydsk By. Og da jeg ingen Katolikker kender, vil jeg gerne gennem Pennevenne-Klubben korrespondere med en jævnaldrende Ka-

tolik. Jeg interesserer mig først og fremmest for Kirken, men ogsaa bl. a. for lange Gaa- og Cykelture, og jeg vil gerne omgives af godt Humør.

L. M.

Jeg er 17 Aar og skal op til Realeksamen paa Jeanne d'Arc-Skolen. Jeg vil gerne korrespondere men en katolsk ung Mand fra en By; helst København. Hans Interesser behøver absolut ikke at være de samme som mine (der er Sport, Friluftsliv og Litteratur), for hvis han har andre Interesser, er der vel saa meget mere Mulighed for at diskutere, og det holder jeg meget af.

M. M.

Elisabethforeningens Basar

Basaren indbragte Kr. 3.700.— Det største Beløb Basaren hidtil har indbragt, glædeligt fordi det indtræffer ved Elisabethforeningens 75-Aars Jubilæum. —

Følgende Numre blev udtrukket paa Basaren: —

Kufferten: 2. Thebordet: 172. Thedugen: 142. Stor Dug med Servietter: 60. Dukken Christian: 174. Spegepølsen: 50.

Alle Elisabethforeningens gode trofaste Venner, som paa forskellig Maade har bidraget til det udmærkede Resultat, bedes herved modtage vor hjerteligste Tak.

Fru A. Osterhammel.
Frk. F. Stratbøcker.
Frk. H. Zimmermann.

St. Ansgars Kirke

Fred. 7. Maj. Efter 8-Messen Tilbedelse af det helligste Sakramente indtil Aftenandagten Kl. 19,30. Sønd. 9. Maj Kl. 7, 8 og 11 stille Messe. Kl. 9 Trosbekræftelsesfest (kun Adgang for Børnene og deres Paarørende).

Sakramentskirken

Torsd. 13. Maj Kl. 20,30 (efter Majandagten) Ungdomsmøde.

Jesu Hjerter Kirke

Fred. 7. Maj Kl. 6 Sonekommunion for Mændenes Kongr. Mand. 10. Maj Kl. 19,30 Majandagt med Delt. af unge Mænds Kongr.; bag-efter Møde i Røde Sal. Torsd. 13. Maj Kl. 19,30 Majandagt m. Delt. af Mændenes Kongr.

St. Mariæ Kirke

Fred. 7. Maj Kl. 16,30—19,30 Tilbedelse. Eukaristisk Forening. Kl. 19,30 Andagt, derefter Ungdomsmøde.

St. Andreas Kirke

Fred. 7. Maj. Efter 8-Messen Tilbedelse indtil Andagten Kl. 19,30. Sønd. 9. Maj Reciteret Messe med Menighedens Fælleskommunion.

St. Antoni Kirke

Fred. 7. Maj. Efter Majandagten Menighedsmøde.

St. Annæ Kirke

Søndag 9. Maj Gudstjenester Kl. 6, 8½ og 10. Majandagt hver Aften Kl. 20 (Søndag 9. Maj undtagelsesvis Kl. 19).

Majandagter

St. Ansgars Kirke. Hver Aften Kl. 19,30.

St. Mariæ Kirke. Hver Søndag, Mandag, Onsdag og Fredag Kl. 19,30.

Sakramentskirken. Søndag Kl. 17, Mandag, Onsdag og Fredag efter 8-Messen, Tirsdag, Torsdag og Lørdag Kl. 20.

Jesu Hjerter Kirke. Hver Aften Kl. 19,30.

St. Antoni Kirke. Hver Aften Kl. 20 (Mandag, Onsdag og Fredag med Prædiken og sakramental Velsignelse). OBS. Ikke som nævnt i Sognebladet!

St. Knud Lavards Kirke. Hver Søndag, Tirsdag og Fredag Kl. 20.

Aarhus

Lørdag d. 15. Maj: Efter Majandagten (Kl. 20) Katolsk Radio-

klubs Generalforsamling i Præstegaarden.

Aarhus Opland

Søndag d. 9. Maj:

Odder: Kl. 10,15 (Komm. 9,15).

Søndag d. 16. Maj:

Ebeltoft (Villa Pax): Kl. 9,15.

Alle katolske Mænd

indbydes til „Stille Dag“ hos Lio-basøstrene Søndag d. 16. Juni fra Kl. 8 til Kl. 17. Prædikant: Sognepræst Knud Ballin. Man medbringer selv Madpakke til hele Dagen og betaler Kl. 1,25 for Drikke til Maden. Tilmeldelser til Søstrene eller Sognepræsterne Cay Benzon og Knud Ballin.

St. Dominikus' 3. Orden

Tirsd. 18. Maj Kl. 20 Møde med Foredrag om Dominikanerordenen og Guds Moder.

Eukaristisk Forening

for St. Ansgars Sogn. Damerne bedes huske deres Tilbedelsestimer Fredag d. 7. Maj.

D. K. K. F.

Trørødhus

Retræte og Højskole afholdes i Dagene 15.—22. August under Ledelse af Pater Flynn C. M. Enkeltværelser 35 Kr. Tosengs- og Tre-sengsstuer 30 Kr., Sovesal 25 Kr.

Kristi Himmelfartsdag d. 3. Juni Heldagsstævne for katolske Kvinder. 2. Pinsedag d. 14. Juni Heldagsstævne for tidligere Feriebørn fra Trørød. Nærmere Oplysninger følger senere.

Academicum Catholicum

AARHUS

Fredag d. 14. Maj efter Majandagten.

Studiekredsmøde i Præstegaarden. Emne: Filosofiens Grundbegreber efter *Wolfsberg*: »Veje til Virkeligheden«. Leder: Pater C. Lønskov S. J.

KØBENHAVN

Fredag d. 21.—Søndag d. 23. Maj. Store Bededags Tur til Asserbo.

Lørdag d. 3.—Mandag d. 12. Juli.

Studentersommerlejr paa Langø. Deltagelse koster 30 Kr. excl. Rejse. Cyklister fra København starter

Fredag d. 2. Juli og vender hjem Tirsdag d. 13. Juli. Tilmeldelse til Sekretæren.

Onsdag d. 12. Maj Kl. 20 pr.

Studiekredse i Bredgade 67 A.

St. Bendts Trop

afholder Fest i K.B.-Hallens Selskabslokaler Fredag d. 14. Maj Kl. 19. Underholdningen bestaar af to Afdelinger, først optræder Trop-pens egne Spejdere og Ulveunger og bagefter er der kunstnerisk Underholdning af en Koncertsangerinde, en Illusionist, en Stepdanser og en Visesanger. Orkestret fortsætter derpaa Underholdningen nogle Timer. Billetter (à 75 Øre for Børn, 1,50 Kr. for uniformerede Spejdere og 2 Kr. for voksne) faas hos Raadsformanden, Pastor B. Hake, Jens Jessensvej 7, samt hos Troppens Spejdere og Ulveunger.

Katolsk Klub

Møde Tirsdag d. 11. ds. Kl. 19,45 i Restaurant »Grønningen«, Toldbodvej 22.

SANKT ANSGARS
Boghandel

Bredgade 67 . Palæ 4777

Et billigt Breviar

Et Parti meget billige »Breviarium Romanum« haves indtil videre. Gedeskindstryg, Rødsnit, fint Papir, en solid Indbinding. Nyeste Ud-gave Kr. 69,50

Graduale Romanum

med gamle Noder og med moderne Noder faas igen.

Franske Bøger

Guerry, L'action catholique	6.30
Guéranger, Choisir	4.20
Hardy, La Doctrine de la Rédemption chez Saint Thomas	3.15
Hemptinne, Une Ame Bénédic-tine	3.00
Hoornaert, Celle qui a vu dix-huit Fois la Vierge	3.00
Iswolsky, Femmes soviéti-ques	1.80
Jacquin:	
Histoire de l'Eglise I	12.00
Histoire de l'Eglise II	12.00
Jaegher, Confiance, I-II	7.20
Les Œuvres spirituelles du bienheureux Pere Jean de la Croix	13.90
Jolivet:	
Dieu Soleil des Esprits	3.60
Le Thomisme et la Critique de la Connaissance	3.15

Hver Søndag i Maj Maaned Kl. 17
taler Pater C. C. Martindale S. J.
i St. Therese Kirke,
Bernstorffsvej 54,
om

Gud og Menneskesjælen

Prædikenerne vil blive holdt paa
Engelsk.

»Min Sjæl højlover Herren« (Lukas 1,46).

9. Maj. Kristi Kaldelse til Sjælen.

»Dette Barn er sat til Fald og Op-
rejsning for mange i Israel — ja,
ogsaa din egen Sjæl skal et Sværd
gennemtrænge. (Lukas 2,34—35).

16. Maj. Liv i Overensstemmelse
med Kristus.

»Hvad som han siger Eder — det
skal I gøre«. (Johs. 2, 5).

23. Maj. Død i Overensstemmelse
med Kristus.

»Men ved Jesu Kors stod hans
Moder: »Se, det er din Søn. — Se,
det er din Moder«. (Johs. 19,26
—27).

30. Maj. Det nye Guds Folk.

»Alle disse (Apostle) var en-
drægtigt vedholdende i Bønnen til-
lige med nogle Kvinder og Maria,
Jesu Moder, og med hans Brødre«. (Apostl. Gern. 1,14).

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Lørdag d. 8. Maj, Ingen Ung
Aften. Vi deltager i Majandagten

Kl. 19,30. — Lørdag den 15. Maj
Fællesmøde efter Majandagten. Fore-
drag af Hr. Adjunkt J. Jensen:
»Hvorfor læser vi Litteratur?«
Kaffebord. Underholdning: Oplæs-
ning af Onkel Verner. Praktisk
Arrangement Gruppe I. — Nu nær-
mer Tiden sig for Klubbens For-
aarsfest, der i Aar afholdes Søn-
dag d. 23. Maj. Aftenens Taler bli-
ver Pater L. Brunicardi C.s.s.R.
Nærmere følger. Reservér Dagen.
De unges Forældre, Venner og Be-
kendte er velkommen.

Ordrup.

Tirsdag d. 11. Maj Kl. 19,30 pr.
Majandagt i Kirken. Derefter *Gene-
ralforsamling*. Dagsorden iflg. Lo-
vene: 1. Valg af Dirigent. 2. Af-
læggelse af Beretning og Forelæg-
gelse af revideret Regnskab. 3.
Valg af Bestyrelse. Valg af Revisor-
er. 4. Behandling af indkomne
Forslag. 5. Eventuelt. — Efter Ge-
neralforsamlingen er der fælles
Kaffebord og senere Grammfon-
causeri. Alle anmodes om at kom-
me. — Tirsdag d. 25. Maj: Foraars-
fest og Afslutningsmøde. Se Uge-
bladet næste Gang.

Frederiksberg.

Fredag d. 7. Maj Kl. 20,15 (efter
Majandagten Kl. 19,30) Foredrag af

Journalist Frk. I. Josephsen: »Hu-
set, jeg hadede«. Derefter Amator-
aften, der stemmes om den bedste
Præstation, som præmieres. Kaffe-
bord 50 Øre, husk Sukker! — *Fre-
dag d. 21. Maj: Intet Møde, men
Cykletur. Nærmere i næste Nr.*

3 Værelses Lejlighed

søges straks i København, helst
nær katolsk Kirke.

C. N. Holmgaard,
Telf. Palæ 4777.

En flink ung Pige

ca. 18 Aar, som holder af Børn,
kan faa Plads 1. Juli i katolsk
Embedsmandshjem i Provinsen
(Øerne). Billet mrkt. »Hjælp«. *Bladets Redaktion.*

Ung Karl søges

til en Gaard i Nordsjælland. Bil-
let mrk. »Ung Karl« modtager
Bladets Redaktion.

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Cen-
tralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejs-
værker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton

Murermester ved Sct. Maria Hospital

Knud Rasmussen BØGER . PAPIR

Vesterbrogade 60

Tlf. Central 39 55 - 27 55

Leverandør til Sct. Knuds Skole

Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus

Alex J. Hansen

Ingeniør . Entreprenør . Murermester
Hørsholm
Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645

Svend Larsen aut. elektr. Installatør

Ravnshøjvej 2 . Birkerød
Telefon Birkerød 273
Udført Arbejdet ved det elektriske Køk-
ken og Bageri

Jul Jensen

Tømrermester . Msskinsnedkeri
Usserød Kongevej 108
Telefon Hørsholm 94

N. P. Pedersen

Snedkermester
Bolbrovej 61 . Telf. Rungated 42

Poul Jørgensen

statsautoriseret Installatør
Kohavealle 17 . Hørsholm
Telefon Hørsholm 275

Monles & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen
Højbroplads . St. Kirkestæde 3
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“

Henry Richter <i>Blikkenslager . Gas- og Vandmester</i> Griffenfeldtsgade 24 Privat Dr. Abildgaards Alle 14 Telf. Nora 3985 y og Nora 5876	Hansen & Hansen <i>Elektroinstallatører</i> Blaagaardsgade 13 . Nora 3840	E. PIHL MORTENSEN <i>Tømrermester</i> Marsalavej 15 . Telf. Amager 6811
Axel O. Petersen <i>Murermester</i> Solvænget 4 . Telf. Ryvang 3738	O. Hansen & R. J. Møller <i>Bygnings- og Maskinsnedkeri</i> Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806 PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196	Charles Jørgensen <i>Glarmester</i> Landskronagade 14 Telefon Ryvang 54
AABENRAA Aabenraa Kul-Kompagni A-S <i>Kul & Koks Import</i> Skibbroen 5 . Tlf. 218 . 220 Leverandør til Sct. Ansgar Klinik	ESBJERG Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital	KOLDING Slagterludsølget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserves Leverandør til St. Hedvig Klinik
Brødrene Jensens Byggeforretning og Cementstøberi		NYKØBING F. Johannes Madsen <i>Elektr. Installatør Nykøbing F.</i> Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed
»CIMBRIA« <i>Tømmerhandel, Aktieselskab</i> Telefoner: 2006, 2007 og 2008 Træløst Bygningsartikler, Støbegods Leverandør til den nye kat. Kirke		ROSKILDE Mønsterbageriet Olsgade 24 . Tlf. 1365 Anbefaler sig med 1. Kl.s BAGERI & KONDITORI Alt i Isaretninger og Desserter
Niels A. Nielsen & Søn <i>Malermestre</i> Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner		Kolonial . Brændsel Støbegods . Fourage Fr. Brandt Østergade 28 . Tlf. Næstved 71
<h1 style="margin: 0;">NÆSTVED</h1>		
Næstved Tømmerhandel ved T. A. Meding . Tlf. 1478 (3 Lin) Træløst & Bygningsartikler	URE OG BRILLER <i>Arndt Nielsen</i> Jernbanegade 2, Telefon 543	Næstved Mælkeforsyning v. F. Andersen Kildemarksv. 35 Tlf. 1789 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
C. V. Gørgens <i>Kolonial . Delikatesser</i> Præstøvej 45 . Tlf. 582 Leverandør	C. Mortensen <i>Murermester</i> Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed.	N. Juel Pedersen <i>Glarmester</i> Rainsherred 13 . Tlf. 158 Leverandør til St. Elisabeth Hospital
Evald Nielsen <i>Malermester</i> St. Mortensgade 5 . Tlf. 659 Ny Østergade 11 Leverandør til katolsk Menighed	Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A.S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner	Fiskehuset Ramsherredgade, Tlf. 107
R. RASMUSSEN <i>Riddergade 4 . Tlf. 29 . Næstved</i> Lev. til Sct. Elisabeth Hospital	Næstved Kul- og Koks Kompagni <i>Aktieselskab</i> Ny Havn . Telefon 1420	Mejeriet Dana Danasvej 2 . Telefon 770 Lev. til de katolske Institutioner

Katolsk Ugeblad

16. Maj 1943
91. Aarg.
Nr. 20

Paven om Maj Maaned

Fra Wittenberg til Rom
Aftenpassiar om
Kirkelatin
Erik d. Hellige af Sverige

Pavens Brev om Maj Maaned

Pave Pius XII's Brev af 15. April til Statssekretær Kardinal Aloysius Maglione, hvorved der foreskrives offentlig Bøn for at opnaa Fred mellem Folkeslagene:

Vor kære Søn! Hilsen og apostolisk Velsignelse.

Siden Udbrudet af den frygtelige Krig, som nu omspænder hele Jorden, har Vi lige før Maj Maaned hvert Aar gennem dig opfordret alle Kristne og ganske særligt de uskyldige Børn, der er os saa kære, til i en hellig Bønnens Kappelstrid indtrængende at anraabe den salige Jomfru om hos Gud at opnaa den Fred, som alle trygler om.

Endskönt denne ødelæggende Kamp endnu ikke er ophørt — denne Kamp, der ikke blot kræver Ofre i de kæmpende Hære, men ogsaa farver fredelige Byer røde af Broderblod — saa maa vi dog ikke miste Modet, ejheller høre op med at bede, thi jo talrigere de sørgelige Begivenheder bliver Dag for Dag, jo mere Hadet, der brænder i mange Hjerter, tager til i Voldsomhed, des mere maa vi med Bønner og Bødsøvelser vende os til Gud. Han er den eneste, der kan indgyde Kærlighedens Ild i hadfyldte Sind, og han alene kan, naar Lidenskabernes Rasen lægger sig, føre alle Nationer frem til gensidig Enighed og Fred.

Men som du saare vel ved, er det ingenlunde tilstrækkeligt at mildne Guds Vrede ved at bede,

det er ikke nok ydmygt at paa kalde den saligste Jomfru, Jesu Kristi og vor Moders, Værn og Hjælp.

Der kræves meget mere af os under denne forfærdelige Ødelæggelseskrig, der synes at faa selve det menneskelige Samfunds Fundamenter til at vakle og truer med at drage det ned i uoprettelig Undergang.

Først og fremmest er det nødvendigt, at alle og enhver nøje overvejer og anerkender, at denne Krig, der kanhænde er den største, vor Jord nogensinde har oplevet siden Verdens Skabelse, naar alt kommer til alt, intet andet er end en velfortjent Straf for at have krænket Guds Retfærdighed.

Gang paa Gang konstaterer man i vore Dage, at den menneskelige Intelligens, opblæst og hovmodig over sin Magt, ligefrem nægter Gud den Tilbedelse, der tilkommer ham, alle Tings Skaber og Herre.

Menneskene ligefrem forsømmer, ja foragter deres hellige Pligter mod Gud. De haaner Evangeliets vise Forkyndelse, som noget forældet og uværdigt for en oplyst Kulturens Tid. Menneskene tænker bestandig ikke paa andet end at gøre sig Livet her saa behageligt som muligt, og de jager efter Rigdom og alskens Fornøjelser. Det evige Liv ænser de slet ikke.

Men dersom man forkaster den første og evige Naturlov:

Gud som højeste Lovgiver og Dommer, hvilken anden Lov er saa i Stand til at lede det private og offentlige Liv? Hvilken anden Norm og Lov er der saa, der kan fastlægge Fundamentet og Principperne, hvorefter Samfundet kan styres sikkert og stabilt?

Visselig, der gives ingen; thi dersom man forkaster Religion og Moral, saa fører det uundgaaeligt til Samfundslivets Oplosning og Anarki.

Følgelig: dersom man indtil nu har begaaet Vildfarelser, saa er der kun eet at gøre: at vende tilbage til den rette Vej.

Dersom falske Livsanskuelser hidtil tilfredsstillede mange og formørkede deres Forstand, saa maa Vildfarelsens Mørke spredes af Sandhedens klare Lys.

Hvis endvidere mange har givet sig altfor meget hen til jordiske Interesser, og har forsømt den kristne Dyds og Gudsyrkelses hellige Pligter, maa de absolut gaa i sig selv og angre. De maa fra nu af, før noget andet, hige efter at erhverve sig de langt vigtigere Goder, der hører det evige Liv til.

Ja, det skulde være alles hellige Korstog — et Korstog, der gaar ud paa at bringe de enkelte Menneskers og Nationers Livsvandel i Overensstemmelse med Jesu Kristi Evangelium, og saa sørge for, saa vidt det er mu-

Munke Sigtetmel

HANDELSBANKEN

== Aktiekapital Kr. 50.000.000 Reserver Kr. 38.500.000 ==

Alle Bankforretninger udføres
34 Afdelinger i København og Omegn
52 Filialer og Kontorer i Provinsen

HOVEDKONTOR: HOLMENS KANAL 2. TELF: 8600

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

ODENSE

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

N. P. Nielsens Eftf. Brændselsforretning H. Hinrich
Vodroff Tværgade 4, Telefon Vester 601
KUL, KOKS, og BRÆNDE

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

LEDIG

I. Tannenberg

Aut. elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148'
Telefon Bella 384

Axel Steckhahn

Kolonialvarer og Delikaesser
Gamle Kongevej 155
Telefon 8016
Leverandør til katolske Institutioner

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforretning A/S
Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.
Johs. Schrøder, Entreprenør
L. Schumacher, Murermester
Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968
Indgang fra Vagtelvej

Floralin flyd. Blomstergødning

giver frodige Planter og Blomsterrigdom
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.

Viktor Nielsen

Frukt, Grønt, Konserver m. m.
Stenosgade 3, Vester 2319 x

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØB KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

C. & L. Tofte . V. Reusch

Blikkenslager
Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester
Sct. Poulsgade 42. Telefon Palæ 533
Privattelefon Palæ 1373
Udfører Arbejdet ved Benediktinerindeklosteret

ROBERT HANSEN

1. Kls Kød, Flæsk og Paalæg
Amagerbrogade 212 A . Amager 6390
Leverandør til de katolske Institutioner

Thor's kemiske Fabriker A/S

Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412

Alle Slags Sæber og Rengøringsartikler

Lev. til Hospitaler og Institutioner

LEDIG

MIZAR *flor*

L. E. LARSEN
Nørrebrogade 206
Faraarssko

Hvorfor vi blev Katolikker

Alvorlige Kristne finder hjem til Moderkirken trods mangehaande Spærringer og vildledende Vejvisere. Her følger fem forskellige Beretninger fra Mennesker, der gik hele den lange Vej fra Wittenberg til Rom.

En stærkt indremissionsk Dams oplevelse Naadens Lynnedslag under en Majandagt:

Skønt jeg fra min Konfirmation havde været fanatisk indremissionsk, gik jeg dog engang som 18 Aars Pige til en Andagt paa et katolsk Hospital, hvor jeg havde været indlagt. Da Pastor Kold, til hvis »Kreds« jeg hørte, fik nys om det, forbød han mig paa det eftertrykkeligste at indlade mig med noget katolsk. Dengang ansaa jeg det for min Pligt at holde mig dette Forbud efterrettelig.

Tyve Aar senere, d. 10. Marts 1920, læste jeg i Ivar Sæters Bog om Ignatius af Loyola S. 177 følgende:

»Ve over denne Mand, Martinus Luther. Hans Reformation vil aldrig føre til andet end Sektvæsen, og hans Menighed vil aldrig blive andet end en liden visse Gren paa det store Stamtræ.«

Dette Ord vendte nu sin Brod imod mig: Ja, saa er du altsaa selv en liden visse Gren paa det store Stamtræ. I fjorten Dage bad jeg om Lys og Vejledning, og det faar en Sjæl altid, der søger Sandhed. Mariæ Bebudelsesdag, den 25. Marts, fik jeg Svar; for mig er der ikke Tvivl mulig om, at det kom fra Guds Moder. Under en Andagt i en katolsk Kirke, under Salmen »Jeg elsker Maria, der fødte til Jord«, lød det ganske klart i mig: Du skal, du maa, du bliver Katolik. Herefter kunde jeg ikke se andet i denne Tilskyndelse end Guds Vilje. Men endnu var det meget tunge Skridt tilbage, at meddele dette mit Forehavende til min aandelige Vejleder, Pastor Kold. Jeg fik det dog sagt. Efter 2½ Times vedholdende Formaning og efter at have anraabt Gud om, at det aldrig maatte ske, at jeg gik over til saadan noget »Mes-

segøgl«, var mit eneste Svar hele Tiden: Jeg ser, at det er Guds Vilje, og jeg vil kun opfylde Guds Vilje.

Efter fornøden Undervisning, som begyndte en Langfredag, blev jeg optaget den 6. Maj 1920, modtog den første hellige Kommunion Dagen efter, en Jesu Hjerte Fredag. Det var den lykkeligste Tid i mit Liv. Lovet være Jesus Kristus. N. N.

Hjælpelærer ved Søndagskole var nær ved at miste sin Forlovede, men vandt sin Hustru:

Deres første Møde var i 1887 paa Trappen i Nr. 46 i en Gade paa Vesterbro. Han var Bogbinder, hun var Syerske. Han var 8 Aar forinden indrejst i Landet fra Bergen, hun var af svenske Forældre, født paa Classonsborg i Ringkøbing Amt. Han boede paa første Sal, hun paa tredie. Ingen af dem havde Familie i København, og denne Vinteraftens Møde efterfulgtes af mange senere og af gensidige Besøg, og saa blev de forlovet.

Begge var de ud af meget religiøse Familier; han havde været Hjælpelærer ved en Søndagskole hjemme i Norge, hun var stærkt søgende Protestant og flittig Kirkegænger; men hun fik aldrig det ud af Prædikenerne, som hun haabede og ønskede. Han havde i Litteraturen læst Masser af Angreb paa den katolske Kirke, og han havde det Indtryk, at man var bange for den, og det vakte hans Nysgerighed. Hvorfor stadig denne Kampholdning mod Katolicismen, mens man ellers var tolerant til alle Sider? Han gav sig til at analysere Kildens Vand ved dens Udspring, der for ham blev Stenosgade, og han fortalte hende om sit Forehavende.

Der blev ikke nogen Uoverensstemmelse i den Anledning; hun sagde kort og godt: »Forskellig Religion eller religiøs Opfattelse mellem Ægtefæller er en Ulykke. Dersom du fortsat vil beskæftige dig med Katolikkernes Tro, maa vi hellere bryde med det samme«.

De brød ikke, og 11. November blev de viet i Mathæuskirken i Valdemarsgade. August 1889 fødtes deres første Dreng, han blev døbt i samme Kirke. Nu syntes Bogbinderen, at han havde ventet længe nok, og han aflagde igen Besøg i Stenosgade, hvor Pater Brinckmann blev hans Lærer i Katolicisme. Han bekendte overfor Hustruen, der forgæves søgte at retlede den vildfarne; men Samtalerne endte altid med, at han opfordrede hende til at gaa med. Energisk afviste hun den Tanke — en Tid, og hun overvejede, hvad der var at gøre. Omsider havde hun en Plan lagt. Hun syntes selv, den var meget snedig: Hun vilde følge ham og høre, hvad det var for Vildfarelser, han lod sig besnære af, og det vilde derefter være hende en let Sag — mente hun — at overbevise ham og føre ham tilbage til den rene Lære.

Det blev imidlertid Pateren i Stenosgade, der overbeviste dem begge, og saaledes besøgte mine Forældre deres Møde med vor hellige Kirke, der optog dem 1890. *Vald. Kallan.*

En Diakonisse, der snubler over Luthers Opfattelse af de gode Gerninger:

I otte Aar var jeg Søster i en protestantisk Orden. I al den Tid var der meget, som jeg savnede og ikke forstod. Først dette, at man ikke kunde forvente større Løn i Himlen, fordi man gjorde godt mod andre, end dem, der slet intet gjorde. En protestantisk Præst sagde til mig, at man ikke opnaaede større Glæde end dem, der ikke havde øvet gode Gerninger. Jeg gik ofte til Alters, men jeg følte en saadan Tomhed, og da jeg en Dag lagde Mærke til, at der i mange Bægere var Vin tilbage, som jeg

vidste vilde blive kastet bort, følte jeg, at her var noget, der var meget forkert: for naar det var Jesu Blod, saa maatte der jo ikke gaa en Draabe tabt.

Fra den Dag gik jeg ikke til Alters mere. Jeg meldte mig ud af Folkekirken og skulde blot den Gang have henvendt mig til en katolsk Præst, men jeg var ikke modig. Jeg gik i den katolske Kirke ind imellem, og naar jeg saa Folk gaa til Kommunion, var jeg syg af Længsel efter selv at modtage den. Jeg læste nogle Bøger, og naar Længslen efter at komme til Alters var mig for stor, gik jeg ind i den katolske Kirke, og der kom der altid Ro over mig.

Jeg begyndte at gaa til andre Møder, men fandt ingen Fred der, men derimod begyndte jeg at savne En, som jeg kunde betro alt, hvad der pinte mig.

Paa en mærkelig Maade fik jeg Svar paa mine Bønner. Jeg havde Fridag og glædede mig til at nyde den, da der pludselig kom Bud, om jeg vilde tage en Vagt. Straks blev jeg sur og sagde Nej, men efter en urolig Time, tog jeg derhen. Havde jeg ikke taget den Vagt, var der nok gaaet en Tid, inden jeg var blevet Katolik.

Straks jeg kom paa Afdelingen, kom der en Mor til mig og sagde, at hun hele Dagen havde tænkt paa mig, da de savnede en Sygeplejerske paa Sct. Josefs Hospital, og om jeg ikke vilde tage det.

Fra det Øjeblik var jeg klar over, at nu skulde jeg være Katolik, for naar jeg nu saa længe havde gaaet udenom det, saa kunde jeg ikke andet end tage det som en Guds Førelse med mig, at jeg paa saa let en Maade kunde komme sammen med Katolikker. Jeg fik snart talt med en Præst, som jeg fortalte, hvordan jeg havde det, og jeg fik saa Lov at begynde paa Undervisningen.

Den 29. Juli 1933 — jeg var da 34 Aar, fik jeg Lov til at høre til den katolske Kirke. Dagen efter modtog jeg den hellige Kommunion, som jeg saa længe havde savnet. Nu kunde jeg gaa til Skrifte og faa Absolutionen, som

jeg aldrig fik den i den protestantiske Kirke, skønt der altid var Skriftemaal før Altergangen.

E. R. Jensen.

Diakon fra udpræget religiøst Hjem opdager Evangeliets klare Lys i Moderkirken:

Naar det i det hele taget har været muligt at forcere den Vold af Fordomme, der spærrer Vejen tilbage til Moderkirken, skyldes det i høj Grad Forfatteren Johs. Jørgensen, R. H. Benson og fl. og ikke mindre de nidkære Katolikker, der sørgede for at give mig den rette katolske Litteratur. Men den egentlige og direkte Aarsag er dog Protestantismens Inkonsekvens og Opløsningstendenserne inden for Folkekirken.

Det er ofte hævdet, at efter Søren Kierkegaard er der kun Moderkirken eller Ateismen. For mig var der kun de to Muligheder eller ogsaa en Slags Religiositet — dogmefri »Kristendom«.

Jeg er fra et udpræget religiøst Hjem, hvor det at læse en Prædiken af Luther hver Søndag noget nær var ligesaa selvfølgelig som for os at gaa til Messe. I 25 Aars Alderen oplevede jeg et religiøst Gennembrud, fandt Hvile i Troen paa Syndernes Forladelse for Korsets Skyld. Herefter fulgte lykkelige Aar, hvor jeg levede et rigt indre Liv. Selv om jeg dengang nok betragtede andre Kirkesamfund som kristne, var det indlysende, at den lutherske Kirke var naaet længst i Sandheds Erkendelse. Vi levede jo i »Evangeliets klare Lys«, særlig var Romerkirken langt tilbage i Dunkelhed og middelalderligt Mørke.

Men intet er saa bedrægeligt som Menneskehjertet, og efterhaanden som Aarene gik, blev det vanskeligt at bevare den glade Stemning og Frelsesvisheden, og man levede mere i de Grænseegne, »hvor et Menneske finder enten sin Tro eller sin Tvivl«. Hjertet og Samvittigheden sagde ja, men Tanken nej. Til Tider kunde jeg nok gennem Bøn og Betragtning og særlig ved Altergang finde den Hvile og Fred, hvor al Tvivlen var horte; men

det var kun momentvis, ellers levede jeg i aarevis med Tvivlen i Hjertet og vidste til Tider næppe, om jeg var Kristen eller ej. Uden Troen syntes Livet mig uudholdeligt og en Meningsløshed, og dog frygtede jeg, at Religionen kun var Menneskets Drøm om Gud for i det hele taget at gøre Livet uudholdeligt.

Som bekendt bygger Protestantismen paa den fri Forsknings Princip, og naar man trues af Skepticismen, undersøger man uvægerligt det Fundament, ens Tro bygger paa. Ganske vist har den lutherske Kirke sine Bekendelsesskrifter og særlig Ny Testamente, men Fortolkningen heraf er subjektiv. Hvordan kan man egentlig hævde Troen paa Dogmer og samtidig nægte, at der findes en guddommelig Læremyndighed. Hvis denne kunde fejle, hvad Garanti har man saa for, at den ikke tog Fejl for Eks. i 325 eller endnu længe før — eller da den samlede Ny Testamente og afgjorde hvilke Evangelier og Skrifter, der hører til Guds Aabenbaring, Bygger man ikke trods al Individualisme netop her paa Kirkens Autoritet?

Selv om jeg saaledes har erkendt Individualismens totale Fallit og fastslaaet, at Kirken er Sandhedens Støtte og Grundvold, (1. Tim 3,15) tager det lang Tid at blive en god Katolik. Man bliver det vist egentlig aldrig, dertil har man været for langt ude i Skepticismens Hængedynd. Men det skyldes alene en særlig Naade og Helligaandens Gerning, naar en Sjæl finder Vejen til den eneste sande Kirke — den urokkelige Klippe bag hvilke alle andre kristne Trossamfund ligger i Læ — Et unam sanctam catholicam et apostolicam Ecclesiam. S.

Da Jens Jyde var saa protestantisk, at han forbød sin Kone at lade Værtens Datter spille katolske Salmer paa hans Stueorgel:

Da Pave Benedikt XV i 1915 opfordrede til Bøn for Freden,

og jeg sad og læste om dette i Avisen, udrød jeg foragteligt: »Ja, saa skal det nok hjælpe!« Min Madmoder irettesatte mig: »Saadan maa man ikke sige; Katolikker er da ogsaa Kristne«.

Som Soldat under Sikringsstyrken i 1917 var jeg sammen med nogle Kammerater indbudt til en eller anden Luther-Mindefest i K. F. U. M. i Aarhus, hvor vi hørte et Foredrag og sang »Vor Gud han er saa fast en Borg«. Efter Mødet gik jeg en Tur gennem Byen og blev opmærksom paa »Nordisk Ugeblad«s Opslagstavle ved den katolske Kirke. Mine Øjne faldt straks paa en Artikel med Overskriften: Morten Luther. Jeg læste Artiklen med stigende Interesse, det var noget helt nyt for mig at faa Luther helyst fra den Side. Jeg kom til at tænke paa, at det egentlig var forkert, at man aldrig fik noget at vide om, hvad den katolske Kirke selv sagde til alle de svære Angreb, som Luther og siden de protestantiske Kirker rettede mod den. Det bevirkede dog ikke, at jeg et Øjeblik tvivlede om, at Luther havde absolut Ret. Jeg fik Lyst til den kommende Søndag at gaa i katolsk Kirke, men forinden besøgte jeg en Slægtning, som jeg betroede, at jeg agtede mig til katolsk Gudstjeneste. Vedkommende fortalte mig saa bl. a., at Børnene i den katolske Skole blev pisket hver Fredag. Dette afskrækkede mig dog ikke, og mit første Møde med den katolske Kirke blev uforglemmelig for mig; hvorledes, kan jeg ikke forklare, men jeg mødte noget der, som Gang paa Gang mindede mig, og hver Gang jeg siden var i Aarhus, besøgte jeg Kirken.

Indenfor de protestantiske Retninger bevægede jeg mig efterhaanden ud i en Slags »Kristendom«, der var blottet for ethvert Holdepunkt, da jeg ingen Steder fandt et fast Staasted. Men at blive Katolik var for mig en saa fantastisk Tanke, at den sikkert slet ikke strejfede mig. I 1924 var jeg som Referent inviteret til Indvielse af en ny katolsk Kirke i en østjysk By, og Pastor Osterhammels patriar-

kalske Skikkelse og hans magtfulde Tale greb mig som aldrig nogen Prædiken før og siden har grebet mig. Hans Paavisning af, at den katolske Kirke var det eneste faste og urokkelige baade forvirrede og tiltalte mig. Ved en Sammenkomst bagefter i Præsteboligen talte jeg med Biskop Brems, Legationssekretær Eduard Hansen o. fl. andre Katolikker og fik derved Indtryk af, at den katolske Kirke ikke var saa stivnet og uden Aand, som jeg troede. Om Eftermiddagen kørte jeg sammen med en grundtvigsk Præst ud til et Møde, og jeg betroede ham da min Oplevelse om Formiddagen. Han slog det hen og sagde, at det katolske var noget forbenet, halvt afguderisk uden Aand og Liv.

Jeg kæmpede nu for Alvor imod at blive Katolik. Jeg forbød min Kone at lade vor Værts Datter, der var Katolik, spille katolske Salmemelodier paa vort Orgel, og jeg studerede Luther saa grundigt som muligt. Ak, Resultatet blev blot, at jeg kom længere bort fra Luther. Da

jeg i 1931 havde læst Ollo Larsens Bog: »Skatten i Lerkar«, skrev jeg i et Blad en Artikel om det nødvendige i at vende tilbage til den Kirke, der var bygget af Kristus selv paa Klippen. En Præst og en Jurist læste Artiklen og besøgte mig, og den Aftens Samtale blev skelsættende. Efter en grundig og forstaaende Undervisning hos Pastor Druyts (nu Nyborg) blev jeg Palmesøndag for 10 Aar siden ved Guds uendelige Naade optaget i vor hellige Kirke samtidig med, at min 12-aarige Datter var til sin første hellige Kommunion. Min Hustru blev optaget et Par Aar efter, og vore to Drengene kom i katolsk Skole fra Begyndelsen af deres Skolegang.

Det var en lykkelig Dag, da jeg blev optaget, men den allerykkeligste var dog for mig den Dag, da jeg førte min Datter op ad Kirkegulvet i en katolsk Kirke til hendes Mand, der ogsaa var Katolik. Da syntes jeg, at større Lykke kunde vist ikke times mig i dette Liv.

Jens Jyde.

Aftenpassiar om Kirkelatin

Det er Aften. De to yngste Børn er ved at gaa i Seng; Mor er inde hos dem, og Far og de tre store sidder i Dagligstuen. Niels har lige smækket Fysikken i og begravet sig i en Morskabsbog, Gitte strikker Luffer, og Else slider med dybe Sukke i de matematiske Opgaver. Omsider ser hun op og siger: »I Realklassen vil jeg ikke have Matematik, det er sikkert og vist! Jeg ta'r Latin i Stedet for.«

»Vil du maaske være Student?« spørger Niels i en svagt spydig Tone.

»Næ.«

»Men hvad vil du saa med Latin?«

»Aah, du ved jo nok, jeg klarer mig godt i Sprog. Og Latin er da til Nytte for os Katolikker, skulde jeg mene.«

»Ja — Hør, ved du hvad, Far, jeg har gaaet og spekuleret

paa dette her med hende, der troede, at vores Præster prædikede paa Latin,« siger Gitte, »Men der er nu ogsaa mange af vore allermest vigtige Bønner, som er paa Latin! Det er da egentlig mærkeligt, ikke?«

»Ja, det siger Folk osse!«

»Hvad for Folk?«

»Aah, Familien — — og Ole — — og — —«

»Ja, Tante Olga havde jo været i Stenosgade en Dag, og hun sagde, at det var saamænd meget kønt, men Gudstjenesten var jo fuldkommen uforstaaelig,« fortsætter Gitte.

»Ja, for hende!« kommer det uhyre overlegent fra Niels.

»Jo, men det kan nu alligevel være kedeligt, naar Folk siger saadan, for en Gudstjeneste skal da ikke være svær at fatte.«

»Det er den heller ikke, naar man har lært, hvad den gaar ud

paa. Vi har jo vore Bøger med Forklaringer og Oversættelser. Alle de, som gør saa meget Vrøvl, prøver slet ikke at sætte sig ind i, hvad der bliver sagt,« mener Far.

»Men hvorfor skal Messen være paa Latin? Hvorfor ikke akkurat de samme Ord paa Dansk?«

Far lægger Bogen fra sig. »Vi maa vist hellere se lidt nøjere paa Spørgsmaalet. Er du færdig med Opgaverne, Else? Godt. — Altsaa: Hvorfor ikke de samme Ord paa Dansk? Men først: Har de Ret, som siger, at hele vor Gudstjeneste er fremmedartet, uforstaaelig o. s. v.?«

»Nej, for vi beder da ogsaa mange Gange paa Dansk, og vi har da baade Prædiken og Salmer paa Dansk.«

»Det har vi — altsaa, for saa vidt nogenlunde det samme, som man har i de protestantiske Kirker.«

»Jeg kunde da svare meget bedre paa det Spørgsmaal end Niels,« siger Gitte. »Jeg vilde sige: vores Gudstjeneste er ikke fremmedartet, for det er den, vi havde i hele Danmark i 700 Aar før Reformationen!«

»Udmærket — men det er bare ikke et Svar, der har med vort Emne — Latinen — at gøre, vel? Altsaa: vi kan høre danske Prædikener og synge danske Salmer; men saa har vi noget *mere*, noget, de andre slet ikke kender og forstaaer: Offertjenesten, Messen, som er Centrum i vor Gudsdyrkelse og Gudstjeneste.«

»Men Messens Ord kunde da godt — —«

»Vent bare, Gitte, det kommer. — Det centrale i Messen, Offerhandlingen, er noget helligt, *hvis overnaturlige Virkning er knyttet til visse ydre Tegn f. Eks. til bestemte Ord*. Disse Ord er hellige. Det latinske Sprog, hvori de siges, værner dem mod at blive forvandsket. Netop disse Ord har man først og fremmest forsøgt at lave om paa og oversætte efter Behag. Tænk bare paa, hvad Luther og Calvin har faaet ud af dem, da de gik bort fra de klare, bestemte latinske Ord. Latinen

forandres ikke; dens Gloser staar fast, mens de levende Sprog er i bestandig Udvikling.

Christian den Fjerdes og Christian den Tiendes Proklamationer er sandelig ikke affattet i samme danske Sprog! Tag f. Blomme, der i gamle Dage betød Blomst. Ordene forandres, eller maaske bliver de staaende, men faar en anden Mening —«

»Føl!« siger Niels. Pigebørnene finder Eksemplet pragtfuldt, og Far siger: »Ja, vist saa — — Naa, det var altsaa den ene Ting, der gør Latinen som Kirkens Sprog saa uhyre praktisk. Men saa er det jo ogsaa vidunderlig praktisk, at Messen saa at sige alle Vegne læses paa *samme* Sprog. Der er nogle Undtagelser i østerlandske Trossamfund, men dem behøver vi fire vist ikke at bekymre os om.«

»Ja, det er selvfølgelig praktisk, for ellers maatte en Præst, der skulde rejse, slæbe rundt paa den store, tunge Messebog!«

»Og saa vilde Folk, som overværede hans Messe, daarligt kunne følge med!«

»Eller ogsaa maatte han maaske i Udlandet læse Messe paa et Sprog, han ikke kunde!«

»Der ser I! Men som det nu er, gør det ingen Forskel for mig, om jeg gaar til Messe i Kina eller Afrika eller Rom eller Vejle.«

»Det er osse sandt. Egentlig er det glimrende fundet paa!«

»Ja, min Ven, »egentlig« er alt, hvad Guds Kirke har »fundet paa«, glimrende!«

»Men naar nu Folk siger: »I forstaaer jo ikke Latin«, hvad saa?«

»Vel gør vi det!« raaber Niels. »Du kan tro, jeg fik det grundigt forklaret, da jeg begyndte at ministrere. Men Piger er naturligtvis — —«

»Saa-saa, Niels! — Lad os engang høre, Gitte og Else!« Far stiller en Række Spørgsmaal: »Hvad betyder Dominus vobiscum? Agnus Dei? Sursum corda?« og Pigebørnene klarer Svarerne fint. »Der kan I se,« siger han tilfreds. »Og de to smaa kan allerede Messens Svar, for nu begynder de allerede i tredje

Klasse paa det. Hans fandt det »morderlig sjovt«, sagde han.«

»Men der er nu nogle Ministranter, der bærer sig ad, som om de ikke forstaaer et levende Kuk af, hvad de siger!«

»Der er *altid* uvidende og tankeløse Mennesker til; men derfor bliver det *egentlige* ikke galt, vel?«

»Aah, der er bestemt ogsaa mange gamle Koner, som ikke begriber et Hak og bare rasler med en Rosenkrans — —«

»Skal vi saa lade være med den Slags dumme, flabede Bemærkninger! Maaske er den gamle Kone, som beder sin Rosenkrans i Kirken, uendelig langt bedre med i Messen end en ung Vigtigger, som kan svare ...et cum spiritu tuo paa alle de rette Steder.«

Fars Stemme lyder vred, og Niels ser flov ud. »Jeg tror, Farmor overværer Messen adskillig bedre end du, min Dreng, — og hun sidder tit med sin Rosenkrans; men hun har i hele sit Liv og i sin Opdragelse af alle sine Børn vist, at hun var en Katolik af det pureste Guld. — Naa, men lad os nu blive færdige. Messen har jo ogsaa til Støtte for Latinen et pragtfuldt Tegnsprog, som ogsaa nogenlunde er det samme overalt. Hvilke Tegn f. Eks., Niels?«

Niels er glad for, at Far har glemt de gamle Koner, og svarer ivrigt: »Præsters Bevægelser — Bogen, der flyttes — —«

»Og Klokker!« siger Else.

Far ser paa sit Ur. »Ih, er det blevet saa sent! Saa maa vi vist holde op; men I har nok ogsaa faaet fat paa det væsentlige, mon ikke? Hvad fniser I ad?«

»Jo — Klokker! Det er da et godt Eksempel paa et Ord med forvandsket Betydning. Ikke? Far saa paa Uret, da Else snakkede om *Messeklokken!*«

I det samme kommer Mor ind. »Der staar en Skaal Æbler paa Spisebordet,« siger hun, og Børnene faar travlt med at samle deres Sager sammen. Men Far afbryder dem: »En Ting til om Latinen. Husk, at Latin er Kirkens Modersmaal. Biskopper og Præster af alle Nationer kan tale

sammen. Enhver Biskop skal fra Tid til anden ned at tale med Paven, og det er ikke sikkert, Paven forstaar hans Modersmaal, men Latin kan de tale sammen. Og Paven kan kalde Biskopper fra hele Verden til Kirkemøde i Rom, og alle kan

forstaa hinanden, fordi alle taler Latin.«

»Naa, det er Latin, I har drøftet saa længe?« siger Mor.

»Ja, og nu ved man da, hvad man skal svare, naar Folk kommer med deres dumme Bemærkninger,« erklærer Gitte. $x + y$.

Pavens Brev om Maj Maaned *fortsat fra Side 305*

ligt, at Kristi Bud overholdes i det daglige Liv.

Alle, der ønsker ikke blot at frelse deres egen Sjæl, men ogsaa ønsker at se Fred, Ro og Lykke vende tilbage og straale henover Verden, maa tage aktivt Del i dette Korstog.

I Sandhed, hvis alle vil gøre, hvad de formaar for at opfylde deres Pligt, kan ogsaa de Bønner, som rettes til Gud og hans hellige Moder, vente at finde Bønhørelse og vinde Guds Velbehag.

Besjælede af slige frelsebringende Forsæt ile da alle i den Maaned, som er indviet til Guds Moder, til hendes Alter. Der ofre de ikke blot Markens og Havens Blomster, der frembære de ikke alene deres Bøn, men de skal frembære Løftet om at føre et mere værdigt, korrekt og helligt Kristn liv.

Thi de skal vide, at intet er vor guddommelige Frelser og hans ophøjede Moder mere kært.

I Oktober Maaned sidste Aar har Vi frembaaret, overgivet og indviet til den saligste Jomfrus uplettede Hjerte den hellige Kirke, Kristi mystiske Legeme, sønderflænget af saa mange Saar, og tillige hele Verden, op-tændt af dødeligt Had og uforsonlig Strid, vor Verden, der nu maa sone og lide Straf for al sin Ondskab og Gudløshed.

Vi har til stor Glæde og Trøst for Vort Faderhjerter erfaret, at den samme fromme Handling er blevet gentaget næsten overalt af Biskopper, af Præster og af det troende Lægfolks Skarer.

Men dersom alle Kristne af egen Drift har indviet sig til Jomfru Marias uplettede Hjerte, følger deraf, at de efterligner dette Hjertes Dyder, saafremt de attraar at blive bønhørt af den salige Jomfru. Gør de det,

med Andagt og Kærlighed, saa tør ikke blot Børnene i al deres Uskyld og Ynde, men ogsaa alle voksne i Maj Maaned anraabe vor himmelske Moder om, at der stiftes Fred mellem Menneskene, og at Broderkærligheden maa sejre og herske i alle.

Da kan de bede om, at Laster viger for Kristenlivets Dyder, Vaabnene for Retfærdigheden, løslupne Voldshandlinger for fornuftig Overvejelse.

Tilsidst bede alle om, at det voldsomme Uvejrs Bølger maa lægge sig, at Folkeslagene maa vende tilbage til Fred og Enighed, som alene Jesus Kristus kan give ved sit overnaturlige Budskab.

Det bedrager ikke. Han, der alene har det evige Livs Ord, formaar at lægge den sikre, uforanderlige Grundvold for det menneskelige Samfund.

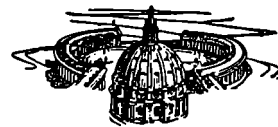
Vi nærer stærk og levende Fortrøstning til Frugterne af denne hellige Bønnens Kappestrud.

Vi overdrager derfor til dig, Vor elskede Søn, det ærefulde Hverv at gøre alle, særligt den katolske Verdens Hyrder, bekendt med denne Opfordring.

Kirkens Biskopper og Præster vil uden Tvivl nidkært drage Omsorg for, at de troende faar den bekendtgjort, og tillige sørge for, at den efterkommes i Gerning.

Tilsidst meddeler Vi dig, Vor elskede Søn, og alle dem, der som lydige, gode Børn, vil efterkomme Vort Ønske, særligt Børnenes Skarer, af Vort ganske Hjerte, i Herren og med Ønsket om himmelske Naadegaver og som Pant paa Vor faderlige Kærlighed, den apostoliske Velsigelse.

Givet i Rom, ved Sct. Peter, 15. April 1943 i Vort Pontifikats 5. Aar.

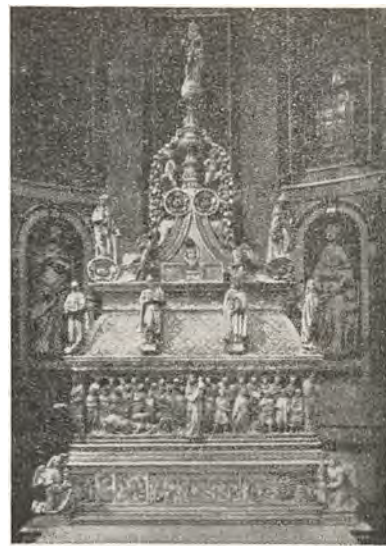

URBI ET ORBI

I Anledning af Femogtyveaarsdagen for Oprettelsen af den *kvindelige Gren af den katolske Aktion i Italien*, har den hellige Fader modtaget Repræsentanter for disse i en højtidelig Audiens, og ved denne Lejlighed i en betydningsfuld Tale ridset Linierne op for Aktiøns fremtidige Arbejde, hvis Hovedopgave er at »bevare og værne om den kristne Familie«. — Paa Ydermuren af Apsis til den af alle Romafarere kendte Kirke, San Carlo al Corso, er der for nylig blevet afsløret en *Mindetafle for afdøde Pave Pius XI*.

I *Valparaiso* har den chilenske katolske Ungdom i Slutningen af Marts været forsamlet til en *Nationalkongres*, der formede sig som en kæmpemæssig Hyldest til Krist Konge.

Adskillige *Kulturværdier i Italien* er i Løbet af det sidste Aar i al Hast blevet *sikret mod Bomber*, og adskillige Tons skjuler i Øjeblikket saa godt som alle de berømte Kirkefacader i de formentlig udsatte Omraader. Fra Rom meddeles det nu, at ogsaa Niccola dell'

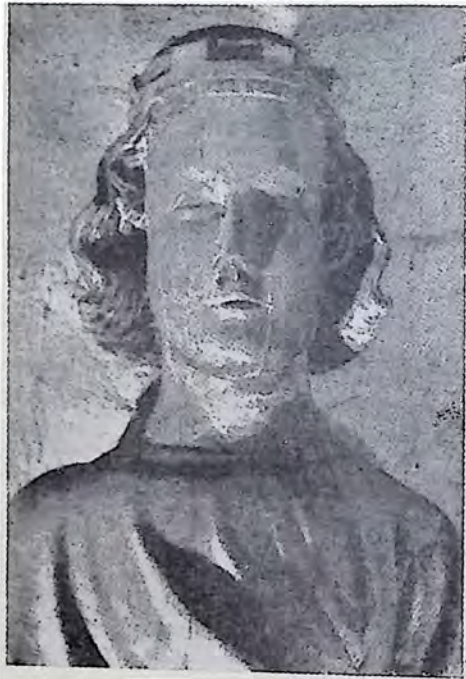

Arcas berømte Sarkofag med den *hellige Dominikus' Relikvier*, der hidindtil opbevaredes i Basilica di San Domenico i *Bologna*, er blevet ført til et specielt dertil indrettet bombesikret Rum i Dominikanerklosteret samme Sted. Overflytningen af den store Helgens Relikvier fandt Sted under stor Højtidelighed og under Deltagelse af Bolognas gejstlige og verdslige Øvrighed.

Som Danmark og Norge nar ogsaa Sverige sin kongelige Værnehelgen: den hellige Konge og Martyr Erik IX, der regerede fra 1150—1160. Hans Regeringstid faldt — ligesom Kong Knuds i Danmark og Kong Olavs i Norge — i en Periode, hvor Kristenommen endnu ikke var endelig rodfæstet hos Folket, og det blev derfor hans store og fortjenstfulde Livsgerning at sikre den endnu unge Kristendom i sit Land og bringe den frem til en betryggende Position. Som de to andre nordiske Helgenfyrster var han opfyldt af en brændende Iver for Kirkens Sag, og ved sit fromme, retskafne Levned blev han det lysende Eksempel for hele Folket. At Kong Erik førte et fromt Levned, vil ikke sige, at han var en indadvendt og indsluttet Natur — dette tilføjes kun, fordi saa mange desværre kun kan forestille sig fromme Mænd som »Bedemænd«. Kong Erik var tværtimod et ægte Barn af sin Tid — enhver med blot lidt Kendskab til hine Tidens Mentalitet vil forstaa, hvad dette vil sige. Nordboens Mandighed og Viljestyrke var to Egenskaber, der kendtegnede ham.

ERIK DEN HELLIGE

Konge af Sverige

Tekst: Niels Frederiksen
Fotos: Svenska
Turistföreningen

Han fødtes som Søn af Adelsmanden Jedvard i en af Sveriges fornemste Familier, og allerede i sin tidlige Ungdom gjorde han sig fordeleligt bemærket ved sine fremragende Egenskaber.

Da Sveriges Trone i 1150 stod ledig, var Valget af ny Konge ikke svært. Erik, der i Kraft af sine rige Evner havde gjort en glimrende Karriere og beklædte høje Stillinger, var almindelig afholdt overalt i Landet, og blev med overvældende Majoritet valgt til Sveriges Konge. Dette skulde Sverige ikke komme til at fortryde. De følgende 10 Aar blev en Opgangsperiode for Landet. Administrationen, indtil da paa mange Omraader blevet forsømt, kom i Løbet af forbausende kort Tid ind under ordnede Forhold. Det gamle System afløstes efterhaanden af et upaaklageligt arbejdende Administrationsapparat. Han udnævnte dygtige Embedsmænd til at sørge for Gennemførelsen af

▲ Detail af Sct. Eriksskulpturen i Roslagsbro-Kirke. Helgenkongen er her paa middelalderlig Vis fremstillet som en mild, skæglos Yngling.

← Sct. Eriksstatuen i Landsbykirken Roslagsbro i Uppland, en Kopi af den oprindelige Statue, der stod i Domkirken i Uppsala, men som imidlertid er gaaet tabt.

mange forstandige Love, han udstedte. I social Henseende var han en Foregangsmand for sin Tid, idet han i Virkeligheden indførte en social Forsorg, der var enestaaende i en Tid, hvor de fattige og syge ikke havde for gode Kaar i Samfundet. Det fortælles, at han ofte selv besøgte de fattige og syge og uddelte Almisser.

Men Kong Erik havde ikke alene verdslige Maal for Øje. Sverige skulde gøres til en stærk og sund Stat, men det kunde Landet kun blive ved en yderligere Befæstelse af Kristendommen. Han staaet af Biskop Henrik af Uppsala (der selv blev Helgen) og dedede han ihærdigt for at udrydde den sidste Rest af Hedenskabben. Han byggede en Mængde Kirker og indkaldte Gejstlige til at undervise Folket. Selv sparede han ikke paa Anstrengelser og økonomiske Ofre. Men først og fremmest gav han selv det gode Eksempel. Beretningerne om ham siger, at han vaagede med

største Omhu over sin egen Sjæl, som han nærrede ved stadig Bøn og Betragtning. Han blev af og til fristet ved sin sanselige Begærlighed, men han forstod at overvinde sig selv. Som et Tegn paa hans store Ydmyghed kan nævnes, at han under sin Klædning bar en Bodsdragt.

Kong Erik fik dog ikke Lov til uforstyrret at arbejde for Kirke og Land. Nabofolket, de hedenske Finner, foretog Gang paa Gang Plyndringstogter ind i Landet, og efter at Erik flere Gange ad fredelig Vej havde forsøgt at forhandle sig til Rette med Finnerne, uden at der blev opnaaet gunstige Resultater, lod han i 1156 den svenske Hær rykke ind i Finland. Langt hellere havde han villet en fredelig Løsning — hans Tanke var

sig, at Finland herefter var indlemmet i det svenske Rige lige indtil 1808.

I Finland begyndte Erik et stort Opbygningsarbejde. Han indsatte Biskop Henrik som øverste kirkelige Leder og gjorde et stort Arbejde for at udbrede Kristendommen i det vundne Land.

Længe endnu fik Kong Erik dog ikke Lov at arbejde. Til Trods for, at det svenske Folk som Helhed forgudede ham, var der dog blandt Stormændene forskellige uheldige Elementer, for hvem Kongens store Retfærdighedssans og Godhed ligefrem var en Vederstyggelighed, fordi de selv var saa fordærvede. De havde ofte følt sig gaaet for nær af Kongen og tænkte nu kun paa Hævn. Det var derfor yderst kærkomment for dem, at den danske Prins Henrik Magnussøn pludselig dukkede op og opfordrede dem til at være med i en Sømmensværgelse mod Kongen for at støde ham fra Tronen.

Kristi Himmelfartsdag den 18. Maj 1160 stormede en dansk-svensk Oprørshær Byen Uppsala, hvor Kongen befandt sig. Han overværede netop Messen, men forblev i Kirken, indtil Gudstjenesten var forbi. Rolig og fattet mødte han Oprørerne, men kunde intet udrette med den lille Skare trofaste Mænd, han havde om sig. Efter en heltemodig Kamp faldt Helgenkongen, gennemboret af Pile, efter at have anbefalet sig til Guds Varetægt.

Der gik en Bølge af Forførelse gennem det svenske Folk. Dets Konge, der havde udrettet saa meget for sit Folk og næsten været som en Fader for det, var ikke mere. Da der snart efter skete Undere ved hans Grav, begyndte man at ære ham som Helgen. Senere Tider har kaaret ham til Sveriges Værnehelgen, og i den katolske Tid fejredes hvert Aar i Sverige med stor Højtidelighed den saakaldte »Eriksmesse« (Eriksmesse).

Kong Eriks jordiske Levninger hviler i et prægtigt Relikvieskrin i Domkirken i Uppsala.

Histoppe vaager Sveriges Værnehelgen nu over sit Land i stadig Forbøn hos Gud om, at Sveriges Folk maa vende tilbage til den gamle Tro, og at det maa blive ført frelst gennem alle Vanskeligheder i tunge Ufredstider.

← En senmiddelalderlig Fremstilling (fra Länna Kirke i Uppland) af Erik paa Vej til Østerland sammen med Biskop Henrik.

↑ Allerede omkring Aar 1100 dyrkedes Sct. Erik — og nedenfor ses Helgenens Relikvieskrin i Uppsala Domkirke

jo ogsaa at vinde Finland for Kristendommen. Den slagkraftige svenske Hær overvandt hurtigt al finsk Modstand og trængte rask frem til Landet omkring Abo, hvor der grundlagdes en svensk Koloni. Inden længe var Annektionen af hele Finland en Kendsgerning. Det er i denne Forbindelse interessant at erindre

Liturgisk Kalender

Maj:

16. S.* 3. Søndag e. Paske. — (hvid) I Dag fejres i alle Messer: **St. Josef, hele Kirkens Værhelgen** (890); 2. Bøn: Søndagen (583), 3. Bøn (kun i st. Messer): **St. Ubaldus** (912); **St. Josefs Præfation** (523); sidste Evang.: Søndagens (585).
17. M. **St. Erik, Konge af Sverige** (rød) (912); 2. Bøn: **St. Pascalis Baylon** (913), 3. Bøn: **St. Josefs Oktav** (891); Credo; **St. Josefs Præfation** (523). NB. Evangeliet findes S. [22] — ikke S. 22, som angivet i Mesebogen.
18. Ti. **St. Venantius** (914); 2. Bøn: Oktaven (891), Credo; **St. Josefs Præf.** (523).
19. O. **Oktav af St. Josefs Fest** (hvid) (891); 2. Bøn: **St. Petrus Cælestin** (915), 3. Bøn: **St. Pudentiana** (915). Credo; **St. Josefs Præf.** (523).
20. T. † **St. Bernardin af Siena** (hvid) (916)**); 2. Bøn: **Gudsmoder** ([90]), 3. Bøn: **For Kirken eller for Paven** ([123, 122]); **Paaskens Præf.** (518).
21. F. **Feria.** — I Dag fejres i alle (hvid) Messer: **Jomfru Marias Bebudelse** (858)**); **Gudsmoders Præf.** (522).
22. L. † **Gudsmoders Lørdagsmesse** (hvid) ([89]); 2. Bøn: **Om den Helligaand** ([120]), 3. Bøn: **For Kirken eller for Paven; Gudsmoders Præf.** (522).
23. S. 4. Søndag e. Paaske (587).

*) Søndag den 16. Maj afholdes i alle Kirker og Kapeller Køllet for **St. Ansgarius - Bonifacius - Foreningen** (den danske katolske Kirkesag). ***) I Paasketiden tilføjes 2 Alleluja til Introitus og 1 Alleluja til Offertorium og Communio, og i St. f. Graduale læses 2 Alledluja-Vers.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: **H. D. T. KIÆRULFF** (ansvarshavende) og **J. BERG**.

Nørrebrogade 27 C, København N.
Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.
Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Dr. Dagmars Trop og Sct. Clemens Trop, Aarhus

Første Del af vor 10 Aars Fødselsdagsfest var meget vellykket. Søndag den 2. Maj samledes de to Troppe i Kirken under 8-Messen. Derefter var der Dobbeltparade paa Legepladsen.

Efter at de to Tropsførere havde ønsket deres Tvillingstrop til Lykke, talte Sognepræst **Jos. Koch** som Tropsraadsformand for begge Troppe. Brandchef **Harald Møller**, Kolonnechefen for de gule Spejdere i Aarhus, overbragte Korpsets Lykønskning, samtidig med at han tildelte vor forhenværende Tropsfører **Houlberg Tiaarsmærket** for Førelse og udnævnte ham til Kolonneassistent for Roverarbejdet. — Allerede paa selve Fødselsdagen d. 30. April havde **Kib**, Tropsfører for Dr. Dagmars Trop, faaet tildelt Pigespejderkorpsets Sølvkors i Korinth, hvor hun for Tiden opholder sig paa Rekreation efter en lang og smertefuld Sygdom. — Fra Tropsraadets Damer overrakte **Fru Houlberg Christensen** Drengespejderne en ny Standerdug. Til sidst blev der foretaget en Del Udnævnelser, bl. a. fik fire Drengespejdere tildelt Riddersnoren: **Egon Dudzinski, Verner Fick, Carl Johan Nissen** og **Franz Stellfeld**.

Efter Paraden havde Tropsraadets Damer arrangeret Kaffebord for de to Troppe i Gymnastiksalen. Her talte bl. a. **Kaptajn Beyer** om Kammeratskab og Sammenhold.

Anden Del af vor Fest foregaar i **Folkets Hus Søndag den 16. Maj Kl. 19. Vi venter dér at kunne hilse paa mange af vor Menighed og andre Venner.**

Academicum Catholicum

AARHUS

Administrationen.

Efter Valget d. 5. Maj er Administratores:

Formand: **Civilingeniør G. Wis-**

sum, Kbhv. V., Asmussens Allé 1, Tlf. Eva 1211.

Kasserer: **Civilingeniør J. Hamm**, Hellerup, Blidahpark 29, Tlf. Hellerup 3266.

Sekretær: **Stud. med. Aase Christiansen**, St. Kjelds Gade 1, Kbh. Ø, Tlf. Ryvang 381.

Aarhusafdelingens Formand: **Læge Sven West**, Aabyhøj, Silkeborgvej 311 A, Tlf. Aabyhøj 609.

BOGHYLDEN

Chanceler, Léon, Le Pèlerin D'Assise, ill., 80 S.	4,50
D'Athayde, Tristan, Fragments De Sociologie Chrétienne, 168 S.	3,15
Gorce, Denys, A L'École De Dom Columbia Marmion. 180 S.	4,85
Petitot, R. H. P., Histoire Exacte Des Apparitions De N.-D. De Lourdes a Bernadette, 288 S.	5,90
Thibaudet, René, Le Sens Des Paroles Du Christ. 304 S. ..	6,10
Les Maitres De La Spiritualité Chrétienne: Saint Thomas D'Aquin. Préface Et Traduction Du R. P. Mennèsier O. P. 288 S.	5,40
Verkade, Williband, Die Unruhe zu Gott. 254 S.	6,45
Rafn, Holger, Johannes Chrysostomos. »Manden med den gyldne Mund«. 218 S.	7,75

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfs-gade 34-36
Tlf. 778 - 728

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Rosenkrans Kirken, København, St. Vincents Kirke, Helsingør, Immaculata Kirken, København, Katholsk Kirke, Ålborg, Katholsk Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København, Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

VALD. FOERSON

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Love og Vedtægter.

De af Hensyn til Aarhusafdelingen paa Generalforsamlingen d. 5. Maj ændrede Love vil sammen med Vedtægterne for Aarhusafdelingen blive optrykt og udsendt til Medlemmerne.

Lørdag d. 3.—Mandag d. 12. Juli.

Studentersommerlejr paa Langø ved Odense Fjord. Det bliver et Ferieophold under kammerallige, men primitive Forhold. De kvindelige Deltagere sover paa Høloft, de mandlige i Telt, og alle maa deltage i alt forefaldende Arbejde. Deltagertallet er begrænset af Pladsforholdene. Deltagelse koster 30 Kr. excl. Rejse. (Cyklister fra København starter Fredag d. 2. Juli og vender hjem Tirsdag d. 13. Juli).

Torsdag d. 20.—Søndag d. 23. Maj.

St. Bededags Tur til Asserbo. Udtur Torsdag Aften (Cyklisterne mødes Kl. 17 ved Klosterkirken paa Jagtvejen), Hjemtur Søndag Eftermiddag. Tæpper eller Sovepose og Tørkost til Torsdag medbringes. Til Kosten maa regnes ca. 3,00 Kr. pr. Dag og Rationeringsmærker.

Deltagere bedes melde sig til Sekretæren senest d. 17. Maj.

KØBENHAVN

Fredag d. 28. Maj efter Majandagen.

Generalforsamling for Aarhusafdelingen i Præstegaarden. Vedrørende Dagsorden henvises til den udsendte Meddelelse. Derefter Foredrag.

Børnestævne i Trørød

afholdes Grundlovsdagen, Lørdag d. 5. Juni. Biskoppen kommer til Stede. Der er Adgang for alle katolske Børn i Alderen mellem 9 og 13 Aar. Billetter à Kr. 1,25 (indbefattet Toget til og fra Vedbæk), for Cyklister 25 Øre. Stævnets Program næste Uge her i Bladet.

»Stille Dag« for Mænd

I Søndags var det »Mors« Dag, mon saa ikke Mor vil give Afkald

Radiogudstjeneste

fra Sakramentskirken

Mariæ Bebudelse (Store Bededag) Fredag d. 21. Maj Kl. 9.

Prædikant:

Pastor Hubert Messerschmidt.

Celebrant:

Sognepræst Cay Benzon.

Missa VIII (De angelis)

Credo III

Efter Messen Salmebog Nr.

194: „Ave Maria, klare“.

paa Far paa Søndag til stille Dag. Alle Mænd er velkomne. Emnet bliver »Mænd omkring Kristus«. Det skal være en virkelig religiøs Fornyelsesdag. Tag om muligt »Kristi Efterfølgelse« med. Tilmeldelse udbedes i Tide til Liobasøstrene (Ryvang 381) eller til Sognepræsterne Cay Benzon eller Knud Ballin.

St. Pauls Kirke, Taastrup

Følgende Numre blev udtrykket ved Lodtrækningen d. 2. Maj d. A.:
92 445 22 733 977

Gevinsterne maa afhentes inden Udgangen af Maj Maaned hos: Alexander Koch, Lykkesholms Allé 7, 2., V.

Uafhentede Gevinster tilfalder Sct. Pauls Kirke.

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Lørdag d. 15. Maj, Fællesmøde efter Majandagen. Foredrag af Hr. Adjunkt J. Jensen: »Hvorfor læser vi Litteratur?« Kaffebord. Underholdning. Oplæsning af Onkel Verneer. De 2 Minutter: Bent Jensen. Praktisk Arrangement: Gruppe I. Fredag d. 21. Maj, St. Bededag: Cykeltur Stengaarden, Hjortekær, Nærum. Start fra Stenosgade Kl. 10. Fra Husum Møllekro, hvor vi møder Frederiksberg K. U. K. Kl.

10,40. Hjemkomst ca. Kl. 17,30. Husk Vandresangbog. Søndag d. 23. Maj, Foraarsfest. Se Programmet andet Sted i Bladet.

Frederiksberg.

Fredag d. 21. Maj (St. Bededag) Cykeltur med Start fra Jens Jessensvej Kl. 10. Stengaarden, Hjortekær, Nærum, Trørød, Skodsborg, Femvejen, Vibenshus Runddel. Hjemkomst ca. Kl. 17,45. Vi mødes med K. U. K., Kbhvn., ved Husum Møllekro. Der spises Frokost i Hjortekær.

Amager.

Lørdag d. 15. Maj, Fællesmøde efter Majandagen. Konfirmandernes indbydes. For disse holdes der Tale. Derefter forskellig Underholdning. Denne Aften vil der ogsaa blive Faneindvielse. De 2 Min.: Anny Hawranek og Leo Karup. Det praktiske Arrangement: Gruppe II. Søndag d. 16. Maj, Klubbens 1 Aars Stiftelsesdag fejres med reciteret Messe paa Sct. Annæ Hjem Kl. 8. Efter Messen vil der blive Lejlighed til at drikke Morgenkaffe hos Søstrene. Medbring selv Sukker og Brød.

Ordrup.

Tirsdag d. 25. Maj 1943: Afslutningsmøde og Foraarsfest. Alle K. U. K.-Medl. er velkomne til Foraarsfesten, vor nære Nabo Lyngby K. U. K. inviteres i Særdeleshed. Alle Damer medbringer Smørrebrød til to, Herreerne Øl til to. Senere serveres Kaffe. Udsmykningen af Lokalet udføres af den unge, alsidige Kunstner Viggo Nielsen. Af Programmet kan allerede nævnes en Amatørkonkurrence, hvis Idéen møder tilstrækkelig Tilslutning. Evt. Medl., der ønsker at medvirke, bedes melde sig til Bestyrelsen snarest muligt. Videre Program se Ugebladet næste Gang.

Lyngby.

Lørdag d. 15. Maj Kl. 20 pr. i Gl. Børnely holder Pater Wolfisberg et morsomt Foredrag med Lysbilleder: »Om at blive gammel og dog holde sig ung«. Lørdag d. 29. Maj: Foraarsfest.

Forlang hos Deres Købmand

A. D. B. Bonevox i røde og blaa Daaser
A. D. B. Gulv-Renolin flydende Bonevox

Danmarks førende Mærke!
Resultatet af 80 Aars fagmæssig Erfaring

Enefabrikanter: **A. D. Burcharth & Søn**. Kolding
Lak-, Fernis- og Farvefabriker. Grdl. 1861

God Vask
-Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

Den Gamle kendte

Ind imellem —

Bjergets Hemmelighed

Den gamle Bjergfører Wanderegg sad udenfor sit Hus og saa et Selskab af Bjergklatrere vende tilbage. Hvis han ikke ved Hjælp af Tiden havde kunnet regne ud, at Selskabet ikke var naaet til Bjergets Top, som det havde været Turens Maal, kunde han have set det af de to Føreres trætte, skuffede Miner. Det var forresten den fjerde Tur i Sommer, som ikke havde naaet Maalet til Trods for, at de to Førere var baade dygtige og modige Bjergfolk.

Det varede heller ikke længe, før de sad i Stuen hos ham og beklagede sig.

— Vi forstaar ikke, hvordan det gaar til. Vi tager ethvert Hensyn til de Selskaber, som vi paatager os at føre over Gletcheren op til Mont Nervin. Vi opmuntrer dem, vi hjælper dem. Vi lader dem hvile, naar de er trætte, og spise, naar de er sultne, kort sagt, vi gør alt for at give dem Styrke. Men naar vi har vandret et Stykke over Gletcheren og kommer op til de smalle, stejle Passager med Afgrunden under os, er der altid nogen, der svigter. Nerverne slaar Klik, Selskabet synes pludselig, det er kommet højt nok op, og saa maa vi trave ned igen uden at have naaet Toppen. Selvfølgelig ved vi, at Mont Nervin er farlig og kan gaa selv modige Bjergførere paa Nerverne. Men hvorfor kan vi ikke føre et Selskab til Toppen, naar du altid kunde føre dine Hold helt op og velbeholdne ned igen?

Wanderegg smilede lunt. Saa fortalte han.

— Den første Mand, som jeg for mange Aar siden førte til Bjergtoppen, var en stor Mand — vant til at faa sin Vilje. Men da han vilde hvile, mens vi var paa Gletcheren, svarede jeg bestemt Nej. Det fornærmede ham. Men jeg havde Ret, for

En Tur, der kræver Vilje og Nerver

det var mig, der kendte Bjergtet og vidste, hvor vi skulde hvile, og hvor vi skulde gaa. Det sagde jeg ham ogsaa uden Omsvøb.

*

Men da vi kom til Svinget ovenfor Gletcheren, der hvor der kun er Plads til en Fod, mens Afgrunden falder stejlt med 600 Meter, svig-

tede hans Nerver. Han kastede sig fortvivlet ned og tryglede mig om at vende om — han truede med at anklage mig, naar vi kom ned — Stillingen var tilsyneladende haabelø, for vi kunde slet ikke vende om. Vi maatte op og søge en anden Vej ned. Blive kunde vi heller ikke, for saa vilde Sne og Kulde bringe os Døden.

Jeg havde intet Valg. Vi stod paa en lille Platform, hvor vi kunde bevæge os lidt. Jeg trak min Kniv frem og gik hen imod ham. Forfærdet stirrede han paa mig, mens jeg kommanderede: Enten lystre du og følger med, eller ogsaa kapper jeg Tovet imellem os, og saa er du færdig!

Paa en eller anden Maade maa det være trængt ind til hans Bevidsthed, at der ikke var anden Udvej end at lystre. Som en Søvn-gænger fulgte han efter mig, gik omkring det farlige Hjørne over Afgrunden med mærkelige, stive Bevægelser, men uden Vaklen. Ustandselig gav jeg Ordre — haardt, klart, fast. Jeg forstod, at jeg maatte tvinge min Vilje over i ham og ville for to, mens hans egen Vilje var sat ud af Spillet. Jeg hersede med ham, lige til vi mange Timer senere stod hernede igen. Men jeg tænkte ved mig selv: den Mand tilgiver dig aldrig!

*

Men han var et Mandfolk! Næste Morgen kom han hen til mig, rakte mig sin Haand og sagde mig Tak. Og senere kom han Aar efter Aar — han vilde aldrig have nogen anden Fører end mig.

— For dig kan jeg stole paa, du kan tage et Ansvar, sagde han.

Den Tur, hvor to Liv stod paa Spil, skaffede mig Ry og godt Udkomme. Men den gav mig ogsaa noget, som var endnu værdifuldere: den lærte mig Bjergets Hemmelighed at kende, saa aldrig siden nogen Bjergtur er slaaet fejl for mig.

Hele Hemmeligheden er, at jeg aldrig som I, har spurgt dem, jeg skulde føre, hvad de ønskede, men

Fra Pennevenne-Klubben

sagt dem, hvad jeg — som havde Ansvaret og Erfaringen — *vilde*, og hvad *de* skulde. Jeg sagde ikke: Hvad vil I? Jeg sagde altid: Det skal I!

I mange Forhold kan man tale sig til Rette og slutte halve Forlig — især paa flad Vej. Men Tinderne naas kun af to Slags Mennesker: af dem, som tør give en Ordre og staa ved den. Og af dem, som har lært at lystre uden at kny! Er man ikke en af de to Slags Mennesker, maa man hellere blive paa den flade Jord. Tinderne har deres egen Lov!

Viljen er god nok men —

I København gaar for Tiden en religiøs ungarsk Film »Forsagelse«, der af flere Grunde er interessant, set med katolske Øjne. Det meste af Filmen udspilles i et ungarsk Nonnekloster, der har taget et Hittebarn til sig og opdrager hende til at tage Sløret. En romantisk Forelskelse i en ung Levemand, som hun plejer efter at han er kommet til Skade ved en Automobilulykke, er lige ved at vælte hendes Kloster-Planer, men hun forsager den jordiske Kærlighed for den himmelske og ses til sidst i Kirkekoret, hvor hun bjergetaget synger Hymner efter at have sagt Verden Farvel for bestandig.

Kirken er sympatisk fremstillet, og Klosterlivet er ikke belemet med en eneste af de skumle Effekter, som f. Eks. Fru Thit Jensen vilde have nydt at indlægge. Alligevel gaar man som Katolik derfra med en lidt lyserød Smag i Munden, i høj Grad i Tvivl om, at Filmen er blevet til paa katolsk Initiativ — dertil forekommer den alt for sværmerisk. Naar man ved,

Katolsk Pennevenne-Klub er tilgængelig for alle Katolikker uden Hensyn til Alder, Uddannelse og Erhverv. Den har hidtil skaffet over et halvt Hundrede katolske Læsere af Ugebladet i Korrespondance-Forbindelse med Trosfæller. Vil De deltage, saa send Redaktionen et fyldigt Brev om Deres Alder, Erhverv og Interesser, saa at vi bedst muligt er i Stand til at sætte Dem i Forbindelse med en eller flere Pennevenner, der virkelig deler Deres Interesser.

Husk at vedlægge 30 Øre i Porto og underskriv med tydeligt Navn og Adresse til Redaktionens Underretning.

Jeg er en ung Pige i 20 Aars Alderen, og jeg bor i syddjysk By. Jeg vil gerne korrespondere med en katolsk ung Mand, der er ansat paa Kontor eller i Forretning. Mine Interesser er: Naturen, Sport, Sang og Musik.

Gerdä.

*

Jeg er en ung Pige paa 18 Aar, ansat paa et stort Kontor og interesserer mig først og fremmest for Musik og Sang, dernæst for Film og Travelture. Jeg har Venner nok, men jeg savner et Menneske, jeg kan diskutere med om alt muligt, især kirkelige Anliggender. Gennem Pennevenne-Klubben vil jeg gerne i Forbindelse med en katolsk

ung Mand, helst fra København, som deler disse Interesser.

A. F.

*

Jeg er selverhvervende Kvinde og 38 Aar, og jeg vil gerne korrespondere med en jævnaldrende Katolik. Jeg interesserer mig for alt, hvad der er katolsk, og desuden for god Musik, gode Bøger, Cykelture, Teater og hjemlig Hygge.

Jyde.

*

Jeg er en ung Mand paa 19 Aar, som gerne vil korrespondere med en jævnaldrende ung katolsk Pige i Jylland. Mine Interesser er foruden Kirken et sundt Friluftsliv.

T. M.

hvor nøgternt og robust Klosterlivet former sig midt i den liturgiske Skønhed, der gennemsyrrer det, føler man sig lidt for rigeligt omgivet af Roser og Søjler og himmelvendte Blikke. Og naar man ser den unge Novices Kamp mellem sine to Slags Kærlighed, faar man let — som Ikke-Katolik — bestyrket den gamle Misforstaaelse, at Klostrene er fyldt med knuste Hjerter, mens Sandheden er den, at de væsentligt er befolket med friske og nøgterne Kvinder, som efter modent Overlæg har fulgt deres Klosterkald.

Viljen er god nok i denne Film, og det er en hel Del. Men der mangler lidt endnu, førend Sandheden ligger fuldt belyst.

Deroppe

*Deroppe tindrer Stjernerne
— set langvejs fra saa kuldsikkert
nær hinanden,
men skille af saa mange Mil,
at Tanken næsten koster En
Forstanden.*

*Hernede tumler vi af Sted,
saa stimmeltæt ved Siden af
hinanden.*

*Og har saa svære Kvaler ved
at række fra den ene til den anden.
—sen.*

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosenørnsallé 29 . København V
Telefoner: 4295, 13,504, 2207

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Benzon

Alle Henvendelser bedes venligst
rettet til **CENTRAL 1868**

Feriekolonier og Rationeringsmærker

Som Krigen strænges bliver det vanskeligere og vanskeligere at være Husmoder for vore Feriekolonier. Det er ikke blot Pengene, der er smaa, og Børnenes Appetit, der er stor, men ogsaa Rationeringsmærkerne er det helt galt med. Børnene kan jo spise meget mere, end de rationerende Myndigheder kan tildele dem. Hjælp derfor ogsaa i Aar Ugebladet med at samle ind til vore Feriekolonier. Alle Slags Mærker er meget velkomne, men nægtes kan det jo ikke, at de sjældne faa, der har ekstra Sukkermærker tilovers, kan gøre Feriekolonierne en ekstra stor Tjeneste. Send Deres Gaver til Ugebladets Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N.

Sommermarkedet i Brønshøj

Lodsedlerne er udkommet. I Fjor blev de totalt udsolgt. Hvem vil hjælpe til, at det ogsaa sker i Aar? Gevinsterne er meget fine! Der skal her nævnes: En italiensk Skrivebordsmappe i Læderplastik. En Armstol. Stort Vægkrucifix. Et Lærredshaandklæde. Et Fotografiapparat. En Fotografering m. 6 Aftryk, o. m. a. De, der vil sælge Lodsedler i Hovedstaden og i Provinserne bedes telefonere til Bella 1700 eller skrive et Ord til Sankt Antoni Sogn, Frederikssundsvej 225, Brh. og angive, hvor mange de mener at kunne afsætte. Prisen er 25 Øre. Nyt om Markedsunderholdningen følger i næste Nummer.

Sognepræsten.

St. Ansgars Kirke

Onsd. 19. Maj. I Tilknytning til Majandagten Møde for de kvindelige Kongregationer.

Sakramentskirken

Mand. 17. Maj Kl. 20 Knud Lavards Broderskab. Torsd. 20. Maj Kl. 20,30 Birgittaforeningen.

Jesu Hjerte Kirke

Sønd. 16. Maj Konfirmation i Forbindelse med Messen Kl. 8,30. Højmesse begynder Kl. 10,30. Mand. 17. Maj Kl. 19½ de unge Mænds Kongr. deltager i Majandagten. Torsd. 20. Maj Kl. 19½ Mændenes Kongr. opfordres til Deltagelse i Andagten. Fred. 21. Maj (Store Bededag) Kl. 6, 7 og 7,30 stille Messe. Kl. 8,30 Højmesse (ingen senere Messe).

St. Mariæ Kirke

Fred. 14. Maj Kl. 19 Majandagt, Kl. 19,30 Spejdernes Tropsfest i K.B.-Hallens Lokaler. Sønd. 16. Maj Kl. 8 Højmesse og Fælleskommunion. Fred. 21. Maj (Store Bededag) Kl. 7 stille Messe, Kl. 8 Højmesse.

St. Antoni Kirke

Torsd. 20. Maj (Store Bededagsaften) Kl. 20 Majandagt, derefter Tur paa Volden for de unge og Te i Præstegaarden. Fred. 21. Maj (store Bededag) stille Messe Kl. 7 og 9.

St. Andreas Kirke

Onsd. 19. Maj Kl. 8 (otte) Mødreforening. Fred. 21. Maj (Store Bededag) Messe Kl. 8 og 10.

St. Therese Kirke

Fred. 21. Maj (Store Bededag) Messe Kl. 7 og 8,30.

Aarhus

Lørdag den 15. Maj:

Efter Majandagten (Kl. 20): Katolsk Radioklubs Generalforsamling.

Søndag den 16. Maj:

Om Aftenen i Folkets Hus: Sct. Clemens Trops og Dr. Dagmars Trops store 10 Aars Fødselsdagsfest.

Fredag den 21. Maj:

Mariæ Bebudelse (ikke paaludt): Kl. 7: Stille Messe. Kl. 8: Sangmesse. Kl. 10: Koralmesse. Kl. 19: Majandagt.

Aarhus Opland

Søndag den 16. Maj:

Ebeltoft (Villa Pax): Kl. 9,15.

Hver Søndag i Maj Maaned Kl. 17 taler Pater C. C. Martindale S. J. i St. Therese Kirke, Bernstorffsvej 54, om

Gud og Menneskesjælen

Prædikenerne vil blive holdt paa Engelsk.

»Min Sjæl højlover Herren« (Lukas 1,46).

16. Maj. Liv i Overensstemmelse med Kristus.

»Hvad som han siger Eder — det skal I gøre«. (Johs. 2, 5).

23. Maj. Død i Overensstemmelse med Kristus.

»Men ved Jesu Kors stod hans Moder: »Se, det er din Søn. — Se, det er din Moder«. (Johs. 19,26—27).

30. Maj. Det nye Guds Folk.

»Alle disse (Apostle) var endrægtigt vedholdende i Bønnen til lige med nogle Kvinder og Maria, Jesu Moder, og med hans Brødre«. (Apostl. Gern. 1,14).

Majandagter

St. Ansgars Kirke. Hver Aften Kl. 19,30.

St. Mariæ Kirke. Hver Søndag, Mandag, Onsdag og Fredag Kl. 19,30.

Sakramentskirken. Søndag Kl. 17, Mandag, Onsdag og Fredag efter 8-Messen, Tirsdag, Torsdag og Lørdag Kl. 20.

Jesu Hjerte Kirke. Hver Aften Kl. 19,30.

St. Annæ Kirke. Hver Aften Kl. 20.

St. Antoni Kirke. Hver Aften Kl. 20 (Mandag, Onsdag og Fredag med Prædiken og sakramental Velsignelse). OBS. Ikke som nævnt i Sognebladet!

St. Knud Lavards Kirke. Hver Søndag, Tirsdag og Fredag Kl. 20.

D. K. K. F.

Heldagsstævne for katolske Kvinder afholdes i Trørød Kristi Himmelfartsdag, 3. Juni. Tog afgaar fra København H. 8,20, i Vedbæk 9,01, Messe i Kapellet Kl. 9,30.

Program:

Foredrag af Fru Karen Plovgaard, Underholdning af forskellig Art, frit Samvær og Spadsereure. Tale af Pater Coenen S. J.

Madpakke til hele Dagen maa medbringes. Drikkevarer faas i Skovløberhuset lige ved Siden af.

Alle katolske Kvinder er hjertelig velkommen. Se iøvrigt Opslag paa Kirkedørene.

St. Dominikus' 3. Orden

Tirsd. 18. Maj Kl. 20 Møde med Foredrag om Dominikanerordenen og Guds Moder.

Katolsk Ungdoms Klub, København

FORAARSFEST

Søndag den 23. Maj Kl. 20,15 pr. i Sct. Knuds Sal, Stenosgade 4.

March af Hr. Niels Frederiksen.

Velkomst ved Formanden Hr. Albert Strøyer.

Tale af Pater L. Brunicardi C. s. s. R.

Fællessang.

Hyldest til Konge, Folk og Fædreland.

Kaffebord og amerikansk Lotteri med mange Gevinster.

De unge giver lodig Underholdning.

Morsom Film.

Afslutning.

Billetter af Kr. 1,50 incl. Kaffe faas hos Klubbens Medlemmer, Portneren Stenosgade 4 og Sct. Ansgars Forlag.

Alle unge med Forældre og Bekendte indbydes.

Køb Billet i god Tid.

Leverandører til den nye Præstegaard og Menighedssal i St. Mariæ Sogn

<p>R. Reusch Kunst- og Kleinsmedie Blaagaardsgade 21 Telefon Nora 5052</p>	<p>AAGE HJORTH-JENSEN Malerfirma Vesterbrogade 64 Tlf. Vester 9909</p>	<p>Th. P. Stillinge Tømrermester Sejrøgade 15 Tlf. Ryvang 1225</p>
<p>AALBORG M. Thomsen Støtt Entrepreneur og Murermester Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>AALBORG Aalborgs katolske Begravelseskontor Ligkister, Ligsenge, Kistepyntning og Salmer Begravelser ordnes smukt og samvittighedsfuldt G. PETERSEN Jens Ilangsgade 8 . Telefoner : 2069 og 2289</p>	<p>NAKSKOV Chr. Steffensen HERREEKVIPERING Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>

HORSENS

<p>Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618 Alt udføres i Installationer Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstrene</p>	<p>C. C. Nielsen Mel . Gryn . Hønsfoder Smødegade 91 Telefon 515 . 565 Udsøgte Kvaliteter, billigste Priser</p>	<p>H. F. Caspersen BAGERI Sønderbro 71 . Telefon 1074 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst</p>	<p>Svend Hansen Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres Hjemmel. Medister og Løverpostej Fabriksvej 33 . Telefon 1379 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/s Telefon 310 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Manufaktur . Trikotage . Udstyr A-S Horsens Textil Lager Leverandør til katolske Institutioner</p>	<p>Køb hos vore Annoncører</p>	<p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed</p>

RANDERS

<p>Vi har Fisk til Dem A. K. Schmidt Strømmen 12 . Randers . Tlf. 2160 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>Brdr. Qvist Brændselsforretning Kul . Koks . Tørv og Optændingsbrænde til billigste Priser Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>Randers Andelsmejeri Telefon 776 (4 Linier) Finste Mejeriprodukter fra Dyrlæge kontrollerede Besætninger</p>
<p>Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler Sygeplejeartikler, Bandage køber De bedst hos: C. Mærsk-Andersen's Eftf. Randers . Telefon 137</p>	<p>Mineralvandsfabrikken »CITO« Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>N. M. Nielsen Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne Markedsgade 16, Telefon 1834 Leverandør til St. Josef Hospital</p>
<p>Johs. E. Mortensen Bagermester Nørreboulevard . Telefon 1157 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p><i>Ledig</i></p>	

AARHUS

<p>H. J. Madsens Begravelsesforretning tidligere I. A. Pedersen Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardsgade 17 . 19 . Aarhus</p>	<p>S. A. Kannegaard Vestergade 5 Telefon 2710 Viktualieforretning</p>	<p>LEDIG</p>
<p>A. B. C.</p>	<p><i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditør Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital</p>	<p>Ledig</p>
<p>Skomager Chr. M. Jensen Ryesgade 23, o. G. Gennemg. v. Fajancevarehuset Telefon 8326</p>	<p>LINOLEUM billigst Høilund Carlsen Imit. Linoleum, Rullegardiner Bonevoks i fast og flyd. Form Aaboulevarde 45, Aarhus, Tlf. 1347</p>	
<p>Karl Hansen Lys-, Kraft-, Ringe- & Radioanlæg Frederiksgade 75, Tlf. 295 Omsl. til priv. Bogensegade 5</p>	<p>KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Telefon 4088</p>	
<p>Køb hos vore Annoncører</p>	<p>Andelsselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)</p> <p></p>	

VEJLE

<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>C. V. BERG <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	
<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>^A/_S Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELEFON 306 . 307</p>
<p>Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggrds. 15, Tlf. 287 - 597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik <i>P. C. NIELSEN</i> Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>J. ANCKER & SØN <i>Murermestre</i> Alt Murerarbejde Fjellegade 8 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>

Katolsk Ugeblad

23. Maj 1943
91. Aarg.
Nr. 21

Mariadyrkelse i Island

Nicolaus Copernicus
Domkirken bliver levende
Fra en gammel
Vækkelses Dage

Sol, Blomster og Bier

Det er den klassiske Majmaaned, vi har i Aar.

Det er Maj Maaned, som den til alle Tider blev fejret af Digtere, og som vi hver evige Vinter gaar og drømmer om. Og som vi saa sjældent oplever. Det er Maj Maaned, som den skal være. Hver Morgen er Solen paa sin Post i Øst. Den er der som noget selvfølgeligt. Noget, der hører med til Dagen. Og den flytter sig pligtskyldigt, saa langt Tøjret rækker fra den ene Ende af den hvidblaa Himmel til den anden, saa vore Stuer og Haver daglig kan faa deres Lysbehandling. For Stuen er Solskinnet som en ond Samvittighed: den røber Støv og Spindelvæv og faar alle uægte, paaklistrede Farver til at falme. Helt anderledes er det i Naturen. Der fremkalder Solen Liv og sætter Kulør paa Vinterlandskabets graa Lærred.

Hver Villahave ligner da ogsaa en hel Udstilling for Kunst; her staar Kirsebær-, Pære- og Æbletræer i fuld Flor. Syrenerne — hvide, lyslilla og violette — danner Dynger af duftende Klaser. Kastanietræet tager sig ud som en Kæmpelysestage med sit Væld af opstaaende hvide Blomster. Her kan man gaa rundt og for hvert Skridt staa stille og beundre. Her betaales der ingen

Entré, her trænger man ikke til Katalog; det er ene og samme Kunstner, der har skabt det hele.

Mens man staar under Frugthavens duftende Skyer, kommer man til at tænke paa, hvad de gamle Platonikere kaldte Sfærernes Musik. Disse blomstrende Trækupler dirrer af salig summende Nynnen. Det er Bierne, der er paa Færde.

Bierne har travlt. De sidder ikke og summer for Fornøjelsens Skyld. De summer af hare Aktivitet. De kommer farende i lige Linie fra deres Kube, lander i det blomstrende Træ og skynder sig til den første den bedste Blomst. Nogle har paa Bagbenene de fineste gule Silkestrømper. De retter lidt paa dem, og saa gaar de i Gang med at forcere den bløde Barikade af Støvbærere. Da indtræder der et Øjeblik af Ro og Stilhed: det ser ud, som Bien vil se ind i Blomstens Hjerter. Saa brummer den atter tilfreds og flyver til den næste Blomst. Jo, Bierne har travlt. Man forstaar slet ikke, at de kan overkomme at aflægge alle disse utallige Blomster paa hvert eneste Træ en Visit, navnlig naar som i Aar ikke blot Kirsebær og Pærer, men ogsaa Æbler og Blommer blomstrer paa samme Tid. Og saa er

de dog uundværlige. Hvor Bien ikke har været, vil Vinden snart sprede Blomsterbladene, mens Stilken, som bar Blomsten, visner og hvirvler ned i Græsset. Uden Biens mystiske Besøg, har hele den forudgaaende Proces været forgæves: forgæves blev Saften fra Jorden suget op af Rødderne og pumpet og gennem Stammens Haarrør. Forgæves var Knoppen, der indesluttede Løftet om en Blomst. For uden Bien bliver Blomsten ikke til Frugt. Mærkeligt, at det lille Dyr, der samler paa Blomstestøv, der fabrikerer Voks og samler Honning til Vinteren, skal have en saa afgørende Rolle inden for hele Naturens Frugtproduktion. Hvad vilde der blive af Villahavernes og Frugtplantagernes hvide og rosenrøde Blomsterskyer uden det lille travle, men uanselige og uansede Dyr?

Et Hvirvel af bristede Illusioner og en Bunke af skuffede Forhaabninger.

Bien er inden for Naturens, hvad Helligaanden er inden for Naadens Orden. For uden Ham er ogsaa hele vor Aktivitet til ingen Nytte. Først naar Helligaanden faar Lov til at bøje sig over vort Hjerter, vil vore Evner være i Stand til at sætte Frugter til det evige Liv ... S. W.

Munke Sigtemel

GAMELCA med den rigtige Kaffesmag
Forlang den hos Deres Købmand
Fabrikeret af **A. C. GAMÉL**

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Familie- Færdsels- og kombineret Grundejerforsikring
Forsikrings Compagniet
for Kongeriget Danmark
Telf. 10,093 Amallegade 31 B Giro 2107

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen
Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

Køb og Salg af
AKTIER og OBLIGATIONER

VÆRDIPAPIRER modtages til
Opbevaring i AABENT DEPOT
Alle Oplysninger meddeles af
LANDMANDSBANKEN
gennem vore Filialer og vor Hovedkontor
C. 65 00 — Lokal 329

Urmager . Guldsmed
Griffenfeldtsgade 54
Alle Reparationer til
rimelige Priser
Villy Mikkelsen Telefon Nora 3465 y

Ledig

PARANAT Stof-Imprægneringsmiddel
gør alle Beklædningsgenstande vandtætte
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

Quinine
Tonic Water

**ROSENBORG
BRØNDANSTALT**

TELEFON:
C. 180—5821

Flytteforretningen „FREDERIKSHOLM“
v. Andersen og Poulsen
Flytning, Opbevaring og Forsendelse
besørget med Garanti overalt i Landet
Sjælør Boulevard 21
Telefon 1017y 3333 . Godthaab 3653 x

Blomsterforretningen
CAMELIA
Smukke Kranse og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

Chr. Hansens Kød-Udsalg
Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Peter Hansen
Tømrer- og Snedkermester.
Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Hvorfor vi blev Katolikker

En Musiklærerinde og to Organister ved protestantiske Kirker finder i den katolske Kirke Fodfæste for deres Tro og Tilværelse

Musiklærerinden:

Jeg er Musiklærerinde, 49 Aar, og vil hermed ogsaa gerne give mit Bidrag om hvorfor jeg blev Katolik.

Jeg kom desværre i en sen Alder til Erkendelse af, at skulde der være en Mening med Livet her paa Jorden, maatte det leves som Kristen. Jeg blev en flittig Kirkegænger i den protestantiske Kirke, som jeg tilhørte; men jeg var stadigvæk urolig, visse Begreber som f. Eks. Synd, Anger og Bod var mig for uklare. Jeg syntes, der blev taget alt for let paa disse Ting, det var for let at komme i Himlen, der maatte mere til. Jeg blev klar over, at skulde jeg faa Ro i mine Tanker, maatte jeg ind under en absolut Autoritet. En anden Tanke beherskede mig tilsidst ogsaa helt: Kirken, som Jesus Kristus havde indstiftet, maatte være universel, maatte være ens, kunne omfatte og forstaaes af alle Folkeslag; hvordan kunde den deles ud i alle de forskellige Sekter med forskellige Meninger? Jeg bad meget om Oplysning paa dette Punkt, og fik den. En god tysk Studenterkammerat skrev, at han var gaaet over til den katolske Kirke; jeg søgte ogsaa denne Kirke og fandt baade den universelle Kirke, Enheden og Autoriteten. Jeg meldte mig til Undervisning, og min Optagelse paa Alle Sjæles Dag 1940 var den lykkeligste Dag i mit Liv.

Jeg vil tilføje, at i min Kamp for at naa et kristent Standpunkt, har Johannes Jørgensens Bøger, navnlig »Mit Livs Legende«, været mig en meget stor Hjælp.

Doremi.

Organist Nr. 1:

For mange Aar siden nægtede Pastor Ifversen ved Helligkorskirke at vie en fraskilt. Der

blev anlagt Sag mod Præsten, som selv forsvarede Sagen ved Højesteret — og vandt den. Men andre Folkekirkepræster viede jo fremdeles fraskilte.

Nogle Aar senere udtalte en anden Folkekirkepræst sig imod det Led i Trosbekendelsen, der lyder: »Født af Jomfru Maria«. Saavidt jeg husker, var der vist Tale om at afsætte Præsten, men jeg har glemt, hvad der videre skete. Derimod har jeg ikke glemt, hvad »Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« skrev om denne Sag (jeg studerede omhyggeligt Bladet paa Hjørnet af Korsgade og Griffenfeldtsgade, før jeg gik til Gudstjenesten i Helligkorskirke). Bladet skrev saadan noget som »at den lutherske Kirke ikke var berettiget til at afsætte denne Mand, da han jo kun havde fulgt Luthers Eksempel ved at udtale sine personlige Meninger om den rette Fortolkning af Bibelens Ord«.

Paa mig gjorde disse to Begivenheder et stærkt Indtryk. Jeg havde jo lært, at i den lutherske Kirke forkyndtes Guds Ord »purt og rent«, og havde jo selv læst i min Bibel Herrens Ord om at »tage en fraskilt til Ægte«, og jeg kendte jo godt Forudsigelsen om, at »en Jomfru skulde føde en Søn, og hans Navn skulde være Under, Raadgiver...« Jeg var ganske ung den Gang, og der gik mange Aar, hvor jeg ofte læste Ugebladet (stadigt paa det omtalte Gadehjørne) og samtidigt læste Johannes Jørgensens Skrifter. Disse var i Virkeligheden det fortræffeligste Oplysningsarbejde, der fuldstændig udryddede alle de sære Idéer om den katolske Kirke, som jeg havde modtaget i Skolen eller ved Læsning.

Altsaa: de ovennævnte 2 Begivenheder var den allerførste Anledning til, at jeg i 1918 blev optaget i den katolske Kirke. En

Dag blev jeg præsenteret for Biskop v. Euch, og han spurgte mig om Aarsagen til Konversionen. Jeg glemmer ikke hans glædestraalende Øjne, da jeg svarede: »Ugebladet«.

A.

Organist Nr. 2:

Da jeg begyndte Undervisningen, var det egentlig ikke for at blive Katolik, men snarere for at kende den katolske Kirkes Lære og for at vide Sandheden om Kirken.

Vi var vant til at se paa den katolske Kirke, som var det den, der var et Skud af vor Kirke eller maaske snarere som en Kirke, der var meget nær Vantroen eller Antikrist.

Jeg hørte til Folkekirken. Var fra spød opvokset i dens Midte. Fik som ganske ung min Gerning der som Organist og deltog med Glæde i Menighedsarbejdet.

I de senere Aar rejste Spørgsmaalet sig stærkt i mig, om det var helt sikkert, at denne Kirke vilde bestaa for Gud, naar der engang skulde gøres op. Hvad var Kirken før Luther? Hvorfor kasserede man dengang den katolske? Hvad var Ansgar, der bragte os Kristendommen, og Augustin, som man saa ofte talte om, og Frans af Assisi og alle Kæmperne? De var jo Katolikker.

Saa læste jeg! Jeg læste om Luther; men fandt ikke, at han var saa værdig til at bygge Nordens Kirke paa. Saa læste jeg »En dansk Karmelit«. Den betog mig. Saa var der dog een dansk Kvinde, der kunde ofre alt for sin Tro, og det i vore Dage! — Jeg læste Johs. Jørgensens Bøger. Ogsaa han var Katolik. Samtidigt var der indenfor den protestantiske Kirke Ting, der virkede frastødende.

Naar jeg f. Eks. i Aviserne læste de mange Diskussioner om store Spørgsmaal, som selv Præsterne ikke var enige om, saa undrede det mig, at ingen gejstlig Myndighed forbød disse Artikler.

Da en ung Mand, som jeg kendte som en ikke særlig sta-

bil Herre, pludselig blev Præst med Kjole og Krave uden ringeste Uddannelse, da forfærdedes jeg. Det gjorde det ikke bedre, at Præster gjorde Indsigelser uden at det kunde forhindres.

Jeg var da ogsaa gaadet ganske i Stykker, om ikke jeg havde tyet til den katolske Kirke. Jeg opdagede hurtigt, at her var Orden i Sagerne. Her fandtes Autoritet, der kunde forbyde. Her var ikke delte Meninger om Ægteskab eller Præstevielser. Her

kunde en Mand ikke gifte sig, lade sig skille og gifte sig igen og blive skilt. Jeg saa den store Forskel og fortsatte nu Undervisningen ikke blot for at vide mere, men for at blive forberedt til at blive modtaget i den Kirke, som har været fra først.

Ja! Saa blev jeg Konvertit og mine to store Børn tillige, og jeg tvivler ikke længere paa hvilken Kirke, der skal bestaa.

Emmy Bolvig Moritzen.

Domkirken bliver levende I

Med et Barn ved Haanden

Saa ofte det er muligt, søger jeg sammen med en Ven eller allerhelst alene ind i Domkirken for at søge Tilflugt fra Kæmpebyens Larm og Hastværk. Naar jeg har tilbedt det helligste Sakramente, hvis syv Lamper man ser skinne langt oppe i det store Rum, saa sætter jeg mig ned i det første Kapel til venstre. Det er indviet til de afdødes Sjæle. Først maa man slet ikke tænke paa noget. Lad Livets Pres og Pine sagte svinde fra baade Sind og Krop; lad Sjælens Kvaler blive mildnet og mindsket af alle de Hellige, som er nærværende i den vældige Bygning og som ikke forlanger, at man bevidst skal være opmærksom paa dem. De gør deres Gerning med Glæde og uopfordret. Her er et friggjort Sted. Det hektiske Liv udenfor kan slynge sig med Voldsomhed mod disse store Mure og Hvælvinger, men ind kan det ikke trænge. Uden Besvær kastes det tilbage. Man er inde i Hjertet af Guds hellige Bjerg, man er i en Domkirke under Havet...

Stilhedens Hjem

Dette Sted er saa stort, at de Tilbedendes bestandige Fodtrin ikke lyder stærkere i Stilheden end den svageste Vind mellem faldne Blade. Naar Mennesker træder ind, bøjer Knæ og rejser

sig, bryder deres Bevægelser ikke den uhyre Ubevægelighed. Lidt efter lidt bliver man opmærksom paa de halvdunkle Alléer af Hvælvinger og Udsynet op gennem hvælvede Kirkeskibe; det, som man ikke ser, kender man udenad, og det er nok, at man véd, at det er der. Frem for alt kan man ikke et eneste Øjeblik glemme det gigantiske Krucifiks, som hænger ned fra den taarnhøje Bue, dér hvor Trinene begynder at løfte sig op mod Korret og Højalteret.

I de dødes Kapel

Men maaske ens Tanker først vaagner til en stilfærdig Bevidsthed om det Kapel, man sidder i. Farverne i dets Mosaik er naturligvis strenge, ikke noget Guld, men en Slags blegt Sølv med dybe blaa Farver, lidt dybt mørkerødt og noget næsten usynligt grønt. Over Alteret, som er af Marmor i samme strenge, mørke Tone, viser Mosaikbilledet *Rex tremendae Maiestatis* — den forfærdende Majestæts Konge — som dog er den kærlige Jesus, der ikke vil glemme, at jeg fattige Sjæl, som endnu vandrer Pilgrimsvejen, er Aarsagen til, at han gik sin egen pinefulde Vej. Han sagde Magdalene løs fra hendes Synd, han hørte paa den stakkels Røvers Raab; saa-

dan er han ogsaa imod mig, saa kan han andet end skænke mig Haab?

Men bedst er det at glemme sit eget Jeg. Foran dette Alter er der blevet stillet saa mange Kister Aftenen før deres Rekviem og før Vejen til hint Hjem, hvor de skal være saa længe! Saa mange Sjæle flokkes i mine Tanker, Mænd og Kvinder jeg har kendt, og som har været mine Venner; især dem, der faldt i sidste Krig eller falder nu i denne — uden at jeg véd derom! Herre, jeg kom herind for at søge Hvile for min egen Sjæl. Jeg rækker dig denne min Sjæl og betror den til dig. Saa glemmer jeg den. Nu vil jeg kun tænke paa *hine* Sjæle, *hine* Sjæle, der flokkes her; saa taknemlige Sjæle... »Du husker os! Ved din blotte Tanke bringer du os Lindring og fører os mod Guds eviggrønne Paradisenge!«

Udenfor Kapellet er der en Indretning til at stille Lys i. De smaa, blafrende Flammer genspejles i Mosaikkernes blege sølv-brune Farver; Mosaikkerne bliver levende; de er næsten ikke andet end et tyndt Slør, gennem hvilket de flokkende Sjæle ser. Disse Sjæle, som ikke helt kan skue Gud, Kongen i al hans Skønhed, men som for mig er langt mere levende, end de nogensinde var, saa lette at tale til, saa lette at lytte til. Opstandelsens Kapel! Det evige Livs Kapel!

Et Barn til Besvær

Da var det, jeg lagde Mærke til en lille Pige, som stod lige udenfor Kapellets Gitter. Hun smilede til mig. Jeg smilede tilbage og spurgte, om hun var her helt alene. Hun fortalte mig, at hendes Mor havde sendt hende paa en Tur med Barnepigen, og mens Barnepigen gik i nogle Butikker, fik hun Lov til at gaa ind og vandre lidt rundt i Domkirken, hvor hun følte sig hjemme. »Saa er jeg ikke til Besvær for hverken Mor eller Barnepigen,« sagde hun naivt. Jeg følte, at der var en Tragedie bagved dette — stakkels lille Væsen, »altid i Vejen«, til Besvær derhjemme og til Besvær endogsaa paa

Spadsereturen... Jeg spurgte, om jeg maatte gaa rundt sammen med hende. Hun smilede og sagde meget genert et Ja, og saa tog hun min Haand med sine temmelig klistrede smaa Fingre.

Som en Kirke skal være

»Hvor skal vi først gaa hen?« spurgte jeg. Til St. Andreas Kapel, sagde hun. Saa gik vi over paa den anden Side af Kirken og kom til et Kapel ovre til højre. Det var en stor Kontrast. Det hvælvede Loft var rent Guld — store Vifter af Guld-Mosaik, der laa hen over hinanden ligesom Cedertræets Blade. Den nederste Del af Muren var naturligvis klædt i Marmor, som denne Gang var lys af Farve. Men ovenover — alle hine legendariske Byer, som St. Andreas eller hans Relikvier har besøgt... Man følte sig i Rusland, i Konstantinopel, i Amalfi og i Skotland, hvis Værnehelgen han er. Og disse Steder var fremstillet med den mest fortryllende Barnlighed; man kunde straks se, hvorfor dette Barn var henrykt og stolt over at dvæle ved hvert enkelt af de smaa Huse, Taarne og Kupler og stave sig gennem de Inskriptioner, der fortalte selv de enfoldigste, hvad det hele drejede sig om. Aa, det er netop, hvad en Kirke eller en Katedral skal være — Bogen saavel som Hjemmet for selv den enfoldigste Sjæl, selv den fattigste, selv den mindste! Hvert eneste af Vinduerne, hver lille Plads og en halv Snes smaa-Altre skal tjene dem med en eller anden fængslende Belæring, en eller anden hellig Morskab, naar Prædike-
nen bliver alt for uudholdelig kedsoimelig....

De korsfæstede lever

Min lille Veninde, der var saa glad her i dette muntre Kapel, stavede sig besværligt gennem Ordene, og hendes Fingre blev mere og mere klistrede ved den aandelige Anstrengelse. »Altid naar jeg ser Tidslær,« sagde hun, »saa tænker jeg paa dette Kapel, og saa siger jeg: St. Andreas, bed for Skotland! Og hvis De

staar der,« sagde hun og trak mig af Sted, »saa kan De se op gennem den Bue her og saa — hvad ser De saa?« »Det store Krucifiks,« svarede jeg, »som hænger halvvejs oppe i Himlen.« Hun ligefrem hoppede af lutter Fornøjelse. »Og saa kan jeg godt lide at lege, at Vor Herre kikker herind og ser St. Andreas paa Korset. Det var nu bare ligesom et stort X. St. Peters var ligesom Vor Herres eget, kun vendt op og ned. Naar vi gaar ud, saa maa De løfte mig op, saa jeg kan kysse hans Taa. Jeg beder altid en eller anden...« (For i Nærheden af Døren er der en stor Broncestatue af St. Peter ligesom den romerske, og naturligvis kysser man hans Fod og rører ved den med sin Pande, naar man gaar ind eller ud. Det giver lidt Hjemvé efter Rom, men i hvert Fald bringer det en lidt nærmere til Paven... Jeg lovede hende, at jeg nok skulde løfte...) »

»Jeg tror altsaa,« sagde hun, »at Vor Herre ser ned og smiler til St. Andreas, og St. Andreas ser op og smiler til ham — selv om St. Andreas kun staar foran sit Kors — men han bliver snart naglet rigtig fast...« »Du snakker,« sagde jeg, »ligesom de allesammen var levende.« »Jamen, det er de ogsaa,« sagde hun, overrasket og næsten hebrejdede. »Vor Herre er i Himlen, og det er St. Andreas ogsaa. Og Vor Herre er saa glad, fordi St. Andreas var saa trofast, og St. Andreas er glad, fordi Vor Herre er glad, og jeg er glad, fordi de er det!« Jeg tænkte, at hvis ikke denne Guds lille Skabning allerede var i Himlen, saa var Himlen paa en eller anden Maade inden i hende...

Religiøs Kunst — en anden Gang

»Ved De, hvad jeg nu vil gøre?« sagde hun. »Nej, hvad?« Saa tog hun fat i min Haand og af Sted gik det igen tværs gennem Domkirken, mens vi efterlod St. Andreas smilende mere lunt end nogensinde. Vejen gik op til Sakramentskapellet forbi

den katolske Kvindeligas store Gave, St. Jeanne d'Arc (nej! Nej, jeg kan ikke sige, at det er »religiøs Kunst«... Jeg lovede mig selv, at jeg en Dag vilde spekulere endnu engang over, hvad i Alverden »religiøs Kunst« kan være for noget), og forbi Kapellet, hvor Kardinal Vaughans Grav er med den store røde Hat hængende ovenover i Dunkelheden.

»Skal vi aflægge Sakramentet et Besøg?« spurgte jeg. »Det har jeg naturligvis gjort allerførst,« sagde hun, »saa nu vil vi bare blive der lige et Øjeblik for at være høflige. Men jeg vil gerne se, om der er nogen i Jesu Hjerter Kapellet.« Dette var et ganske lille Kapel, helt klædt i Mosaikker af Guld og matrødt. Man kom derind gennem Sakramentskapellet. Hvor jeg dog beklagede, at der var en Statue over Alteret. Ikke blot fordi jeg endnu aldrig har set en Fremstilling af Jesu Hjerter, der bare forekommer mig taalelig, men fordi der ikke burde være nogen Statue i en byzantinsk Domkirke. Men saa blev jeg vred paa mig selv, fordi jeg ønskede, at en Kirke skulde være et Slags arkæologisk korrekt Musæum.

Et Bolche til Vor Herre

Jeg maatte imidlertid holde op med at tænke paa dette, fordi min lille Ledsager forklarede mig, at hun altid gemte nogle Bolcher, naar hun fik Lov til at købe nogle, og saa gik hun ind i Jesu Hjerter Kapellet for at se, om der skulde være et fattigt Barn, som saa fik Bolcherne. Og ganske rigtigt; der var to mindre Børn, en lille Dreng og Pige, som knælede foran Statuen. »Tror De, det er uartigt,« spurgte min lille Ven, »at spise bare eet Bolche herinde?« »Hvorfor dog det?« svarede jeg. »Du giver dem jo i Virkeligheden til Vor Herre, og han kan godt lide, at du ser, hvor glad han er for dem.« Saa slap hun min Haand og listede hen til Børnene, knælede ned og hviskede. Jeg blev i Baggrunden. De hviskede lidt sammen, og saa kom Posen frem fra hendes Lomme og blev aab-

net.» Men vi maa først sige Tak,« hørte jeg hende sige; og saa gjorde de allesammen Korstegn og spiste højtideligt et Bolche hver.

Jeg begyndte at tænke: Hvad betyder det, om der er et Billede eller en Statue, naar dette Sted er saa fyldt af levende Kærlighed? Men saa afbrød hun mig; hun maatte nu gaa ud til Ind-

gangen, fordi Barnepigen maa-ske ventede paa hende. Altsaa gik vi nu ud igen; jeg løftede hende op for at kysse St. Peters Fod, og derefter kyssede jeg hende. »Tak, min lille Ven,« sagde jeg, »fordi du har givet mig saa dejlig og saa interessant en Eftermiddag.« Hun kyssede ogsaa mig og gik ud af Kirken. C. C. Martindale S. J.

blev hun fordømt. Da blev hun den lille. »Kræsten, Kræsten, du maa godt faa æ Ko,« gråd hun. Kræ Pæjsen var ikke smaalig: »Du skal ett faatvil, Metmari, du er en Guds Baan.« Og saa trak han af med den røde.

Eksekutivkomitéen foretog ofte Dommertogter om Natten. Det var med en Rædsel, som vi vanskelig forestiller os, at Beboerne i en ensomt beliggende Ejendom derude i Hedeegnene vaagnede op om Natten ved, at der blev banket paa Vinduerne. Manden stod op og fik et Par Bukser paa for at paahøre Dommen, mens Konen gråd henne i Sengen. I een af Kingos Passions-salmer findes et Vers, der begynder saaledes: »Annas ej er end i Senge, Vaagen er den gamle Skalk. I hans Hus de Jesum trænge, o. s. v.« Da nu de tre Dommere en Nat var paa Vej ud paa Dommertogt og kørte forbi et Hus, hvor Manden og Konen var fordømte, og hvor der endnu brændte Lys, citerede Kræ Pæjsen med Salvelse: »Annas ej er end i Senge«. Morten Jensen, der altid talte meget hurtigt, fortsatte: »Vaagen er den gamle Skalk«.

Men — rent principielt, hvilken Forskel er der da paa en Sekt stiftet af Luther, Calvin, Chr. III, Hans Tausen, Pæ Grawsen eller Profet Jørgensen fra Aalborg? Fælles for dem alle er jo, at deres Lære er bygget enten paa Sand eller kunstige Fundamenter.

Vi kom forleden til at tale om fraskilte, der giftede sig igen, og jeg bemærkede da, at vi Katolikker kan jo ikke anerkende et saadant Ægteskab for gyldigt.

— Vi Katolikker!? siger Fru Sørensen, det er Katolikker da ikke ene om. Det gaar vi da heller ikke med til.

— Ikke det? svarede jeg, da vier lutherske Præster da gladelig fraskilte.

— Ikke gladelig, siger Søren. Men det kan jo ikke nytte at lade være, de kan jo blive viede hos Giftfogden.

— Jeg ved naturligvis ikke, hvor gladelig de lutherske Præster gør det, men at de gør det er et Faktum, og det er jo offi-

Breve fra en Eremit

Fra en gammel Vækkelses Dage

Naar man som Katolik er vendt tilbage til sin lutherske Hjemegn og særdes blandt lutter Ikke-Katolikker, bliver man næsten hver Dag Vidne til, hvordan højstavelig talt de protestantiske Lærdomme er frit i Luften svævende. Ingen faste Holdepunkter, ingen klar Overbevisning om nogen Ting, men alt udflydende og vagt, naar det gælder vigtige Spørgsmaal vedrørende den kristne Livsførelse. Ofte maa jeg tænke paa min Olfader og hans Medkæmpere, der rejste Vækkelsen i Midtjylland for et Hundrede Aar siden. Det man vilde, var simpelthen kun dette ene: at finde det faste, det urokkelige, det der kun bygges usvigeligt sikkert paa i Liv og Død, kort sagt: Klippegrunden. Det var den katolske Kirke man søgte, Staden paa Bjerget, men man fandt den ikke. Den forblev skjult bag Skyer, der skyldtes disse Søgeres Mangel paa redelig Vilje til at bøje sig for Sandheden, selv om den ogsaa fandtes i noget saa afskyeligt som den katolske Kirke. Man prøvede da paa kunstig Vis at skabe et fast Fundament, en Klippegrund af Sand og Cement. Der blev givet faste og bestemte Forskrifter for »hvad man skulde tro og gøre«. Og alle, der ikke rettede sig efter dette, blev uvægerlig fordømte til Helvede. Der gaves ingen Pardon.

Jeg har truffet adskillige af dem, der som jeg var opvokset

i denne Sekt, men som nu nærmest slutter sig til Indre Mission. For dem alle gælder det, at de nu ser med Forargelse og Forundring ned paa den mærkelige Sekt, som nu synes dem saa fremmed. Og unægtelig er der mange kuriøse Hændelser at berette om fra denne Sekts 100-aarige Liv. Kusine Inger fortalte forleden om Oplevelser fra den bevægede Tid i Firserne og Halvfemserne, da »æ Dom var op«, som de gamle sagde. Der var baade »æ stuer Dom o æ lille Dom«. I disse Perioder af længere og kortere Varighed var der næsten ingen af Menighedens Medlemmer — undtagen de ledende — der ikke kortere eller længere Tid var fordømte og dermed udstødte af Samfundet. Der var saadan en Slags Eksekutivkomité bestaaende af min Mors Onkel Kræ Pæjsen, der havde en lille Landejendom, og hans tro Følgesvende Snedkeren Morten Jensen og Husmanden Jens Kjar. Kræ Pæjsen klarede Bedriften paa den Maade, at han lod Menighedens Medlemmer udføre Arbejdet, og naar en Ko var blevet for mager eller for gammel, trak han den simpelthen over til en Trosfælle og fik den byttet med en yngre og bedre. Gud naade den, der satte sig herimod. Et Sted havde Manden straks indvilget i Byttet, men Konen satte sig voldsomt derimod. Jeg vil ikke af med den røde, det er min Ko! Omgaaende

cielt tilladt. Forøvrigt er det jo ogsaa i Overensstemmelse med Kirkefader Luther, der gav Landgreven af Hessen Tilladelse til at have to Koner.

— Det er sikkert Løgn, udbryster Søren.

— Hvad behager? Er du en Lutheraner og ved ikke dette? Jeg kunde nok lide at se den lutherske Præst, der tør benægte denne historiske Kendsgerning.

Søren tager sin Lommebog og noterer. — Hvad var det, han hed?

— Landgreven af Hessen. Ganske vist sagde Luther, at det skulde holdes hemmeligt, men det blev det jo egentlig ikke bedre af.

— Det kan jo ikke nytte med alle disse Forbud, siger Søren opgivende.

— Saa skulde man maaske ogsaa ophæve de 10 Bud?

— Ja, I Katolikker tror jo ens efter en Snor, men det er jo ikke alle, der er Engle.

— Skal man ikke være enig i Troen? Forøvrigt er det da ikke Katolikkerne, der tror, at de er Engle. Det er ikke *dem*, der har afskaffet Skriftestolen.

— Nej, jeg vil godt indrømme, at der er for megen Uenighed indenfor den protestantiske Kirke. I har det meget lettere, I har bestemte Regler at gaa efter.

— Om det er lettere, skal jeg lade staa hen. Men mon du ikke vil indrømme, at vi skal holde alt, hvad Kristus har lært, og ikke blot Brudstykker, der efterhaanden bliver færre og færre. Engang var det forbudt lutherske Præster at vie fraskilte, nu er det tilladt; engang var det forbudt dem at medvirke ved den hedenske Skik Ligbrænding, nu er det tilladt.

Søren faldt i Tanker, men Fru Søren gik over til at tale om noget andet.

Jens Jyde.

URBI ET ORBI

Den hellige Fader har meddelt Prinsesse Maria Pia af Savoyen den første hellige Kommunion og Konfirmationens Sakramente. — Den hellige Fader har forlænget (indtil 29. Juni incl.) det Privilegium, ifølge hvilket enhver Præst hver Dag har indultum altaris privilegiati, uanset om han applicerer Messen for en afdød eller ej. — Den hellige *Januarius' Under* i Napoli har gentaget sig, og Indbyggerne i den af Krigen saa haardt ramte By strømmer i store Skarer til deres afholdte Skytshelgen.

Den japanske Udenrigsminister, Shigemitsu, har modtaget den apostoliske *Nuntius i Tokyo*, Mons. Paolo Marella, og haft en Times hjertelig Samtale med denne.

Friherre Ernst von Weizsäcker, tidligere Statssekretær i det tyske Rigsudenrigsministerium, der er udnævnt til Tysklands Ambassadør ved Vatikanet.

Den enorme *Hærvej*, som nu under Krigen er blevet anlagt *tværs gennem Canada*, er kommet Missionærerne til stor Nytte, idet den har skabt Vejforbindelse til Vikarierne Yukon og Alaska, hvor man hidindtil har været henvist til at benytte Flyver og Hundeslæde.

indens Alsidighed og Kærlighed til Arbejdet.

Da Vurderingen ydermere giver Anledning til at erhverve god Kunst til fornuftige og overkommelige Priser, kan det anbefales at aflægge Udstillingen et Besøg. *Axel Kellermann.*

Mindeudstilling i Stenosgade

Kunstmalerinden Anna Remy's efterladte Arbejder

Venner af god Kunst kan i disse Dage blive en Oplevelse rigere ved at besøge Sct. Knuds Skole, som formentlig for første Gang danner Ramme om en Maleriudstilling, idet afdøde Malerinde *Anna Remy's* efterladte Arbejder: Oliemalerier, Pasteller og Kultegninger, hvoraf de fleste er testamenteret Skolen, en kort Tid med Salg for Øje er ophængt i Skolens Tegelokale.

Uden at forsøge en altomfattende Bedømmelse af Udstillingen føler jeg dog Trang til at fremdrage og omtale nogle af de mest betydende Arbejder. De i Kataloget omtalte Oliemalerier — for Størsteparten Landskabsbilleder — er lyse, venlige og smilende ikke mindst: Brüssel, Huse med Flod er virkningsfuld og overbevisende Kunst, fremragende ved sin Farvebehandling. Noret ved *Ærøskøbing* med den dekorative gamle Mølle og de svagt bølgende danske Linier i

Landskabet tiltaler Øjet. Kanal i Frederiksberg Have er en forunderlig og betagende Morgenstemning. Blandt Portrætpastellerne, der har en kultiveret akademisk Form, som aftvinger Respekt, er særlig Portrættet af den gamle Dame fra *Ærøskøbing*, der vidner om teknisk Dygtighed og Omhyggelighed. Et Portræt af den gamle Reformator Savonarolas energiske Træk er af en monumental og storslaet Karakter, det samme gælder Billedet af vor egen Ah-salon.

Et Billede af Frans af Assisi giver et sikkert og godt Begreb af den bekymrede og strenge Helgen. Foruden disse er der mange andre forskelligartede Billeder, man kan glæde sig over, især de mange Blomsterbilleder, som selv enkeltvis vil kunne gøre en Væg festlig, udførte som de er med skønne Farver, og de viser alle Kunstner-

NICOLAUS COPERNICUS

J Anledning af Firehundredeaarsdagen for hans Død

Paa et af Warszawas mest trafikerede Strøg, Krakowskie Przedmiescie, staar et af Thorvaldsens Mesterværker, en Bronzestatue af Copernicus, rejst i 1822. Soklen bærer den talende Inskription: Niccolao Copernico Grata Patria — og i fredelige Tider vilde hele den civiliserede Verden den 24. Maj i Aar have

Nicolaus Copernicus
(efter et gammelt Stik)

fejret 400 Aars Dagen for denne Mands Død, den Mand, der blev Astronomiens Reformator og det ny Verdensbilledes Grundlægger.

*

Copernicus fødtes i Torun (Polen) i 1473 som Søn af en Storkøbmand. Sin første Uddannelse fik han ved Universitetet i Krakow, hvor han Side om Side med de humanistiske Fag ogsaa studerede Matematik og Astronomi. I 1496 rejste han til Bologna efter umiddelbart i Forvejen at være valgt til Domherre i Frauenberg. Efter adskillige Rejse- og Studieaar, der igen førte ham til Italien, erhvervede han sig Doktorgraden i Ferrara. 1512 rejste han tilbage til Frauenberg, hvor han skulde tilbringe Størstedelen af sit Liv. En Periode

var han Generaladministrator for Bispedømmet Ermland, men levede ellers den stille Videnskabsmands Liv. Sin Tid delte han mellem sit gejstlige Embede og Udarbejdelsen af det Værk, der skulde gøre hans Navn berømt for Eftertiden og trods hans Ensomhed voksede dog Rygtet om den stille Domherre, som endog afslog Laterankonciliet Opfordring (1514) til at yde Hjælp ved Kalenderreformen. Allerede i 1506 var han begyndt at udarbejde sin astronomiske Teori, der kom til at foreligge i hans *De revolutionibus orbium caelestium libri* (udgivet i Nürnberg i 1543 umiddelbart før hans Død). — Dette Arbejde indeholder hele hans Livs Værk og er kommet til at betyde et af de største Skridt i Erkendelsen af Naturen. Hans Teoris fundamentale Principper gaar ud paa, at Himmels daglige Omdrejning kun er tilsyneladende og er fremkaldt af Jordens daglige Omdrejning omkring en gennem dens Pol gaaende Akse, samt at Jorden er Planet og bevæger sig som disse omkring Solen som Verdens Midtpunkt, det saakaldte copernikanske Verdenssystem, et langt simplere Verdensbillede end Fortidens. Hvor revolutionær hans Lære end var paa disse Punkter, delte han dog mange af de gamle Filsoffers Anskuelser angaaende Tingenes Natur; som Ptolemaios ansaa han Stjernehimlen for en Sfære og alle Himmellegemernes Bevægelser for enkelt eller sammensat kredsformede. Længe blev Copernicus' Lære dog betragtet for et ørkesløst Tankeeksperiment, og der hengik næsten et Aarhundrede inden den vandt Tilslutning hos selvstændige Forskere. Dette skete først ved Keplers, Galilæis og Newtons Opdagelser.

—en

*

Mariadyrkelse i Island

i de katolske Tid

↑ Bursa, Korporaltaske med Mariæ Bedødsels Motiv (fra Skálholt).

Ikke blot vore hjemlige Strøg, ogsaa de andre nordiske Lande, er rige paa Minder om Mariadyrkelse. I Island har Middelalderens blomstrende kirkelige Liv frembragt en vidunderlig Lilje, idet det islandske Folks Mariadyrkelse hører til Nordens mest kostbare Skatte.

Nationalmuseet gemmer værdifulde Mariabilleder, Mariafremstillinger i Bøger, paa Messehagler, paa Fløjaltre, som er Tegn paa hin sagnomspundne Øs Kunstforstaaelse. Til Perlerne blandt den nordiske islandske Litteratur hører Marias Lovprisning i Helge-Kvadene, som forkynder Marias Lov med barnlig Andagt. Blandt Marias Troubadourer udmærker sig den islandske Skjald Jón Palsson, som kaldes poeta marianus, og som den islandske Litteratur har givet Hædersnavnet Mariaskjald.

En anden gør ham denne Hæderstitel stridig, den blinde Skjald Sigurdur, Sigurdr blindi, som efterlod det længste religiøse Kvad, »Rosa«. Det hører til den islandske Litteraturs dejligste Blomster og er en Efterlignelse af »Lilja«, som ligeledes indeholder Marias Lovprisning. Den blinde Sigurdur var

de Venner med den berømte Digterbiskop Jón Arason, i hvis Digtninger den gammelislanske Litteratur skulde opleve en sidste Blomstringsperiode. Denne forsvarerede Fædrenes Tro ikke blot med Sværdet i Haanden, han har givet Udtryk for det islandske Folks Tillid til Marias ægtelige Forbøn i »Pislargrátur«.

Det islandske Folks Kærlighed til Gudsmoderen imidlertid ogsaa ved de talrige Gudshuse,

↑ Antependium fra Reikjalid (13.-14. Aarh) med Motiverne (fra venstre): Marias Fødsel, Marias Tempelgang, Maria Trobøvelse.

den var indviet til Jomfru Maria. Hver tredje Kirke var en Vor Frue Kirke, medens Islands ældste Domkirke i Skálholt var indviet til den hellige Petrus for at give Udtryk for Islands Forbindelse med den romerske Kirke.

Den berømteste blandt disse Kirker, var Mariakirken paa Hofstadir i Skagafjorden. Naadebilledet i denne Kirke var i omtrent fuld Legemsstørrelse, besat med Guld og Sølv og iklædt en kostbar Dragt. Henfarne Slægter paa Island havde for Skik hvert Aar at sende en Gave til Gudsmoder i Hofstadir.

Øens dygtigste Dommer og Retslærde, Lagmanden Teitur Thorleifsson, sendte hvert Aar en Kostbar Gave til Vedligeholdelsen af Hofstada Maria. Og han har gjort det i det mindste i 28 Aar. Han døde i 1537.

Paa alle Mariafesterne valfartede mange Islandinge sammen med deres Biskopper fra Hofstadir og Skálholt til Hofstada Maria for der at bede om Raad og Trøst i personlige, huslige og almene

Tekst:
K. Pauli S. J.

Fotos:
Nationalmuseet (2)

Nationalmuseet i Reykjavik (2)

↑ Mariatavle fra Mødruvallakloster. Paa Fløjenes Inderside er Mariæ Bedødselse fremstillet (fra den senere Middelalder).

Anliggender. Dag ud og Dag ind fremsagdes inderlige Bønner, hvorved Folket anbefalede sig til den himmelske Moders Beskyttelse.

Ingen Dag blev begyndt eller afsluttet uden at have anraabt den velsignedes Navn.

Saaledes levede det islandske Folk i stærk Tro paa »Almagten paa Knæene«, som Maria ogsaa kaldtes, og længe efter at Kors og Mariabilleder var tilintetgjort paa Øen, har Folket bevaret en dyb Længsel efter Vor Frue.

↑ Relikvieskrin (fra det 13. Aarh.) Paa Laaget: Kristus paa Regnbuen, ved Siden Maria og Johannes samt to Engle. Forneden: Korsfæstelsen, under Korsfæstelsensymbolerne og Maria og Johannes.

Oh, hvor romantisk!

Ind imellem —

Aa, hvor jeg forstaar Dem, siger hun og ser smægtende ud. Jeg forstaar saa godt, at De er blevet Katolik. Jeg har ogsaa været i Italien og set mange af disse dejlige Kirker. Uforglemmelige Glasmosaiker! Og Søjlerne i Sankt Pauls Kirke udenfor Rom! Vidunderlige! Ja, Katolikkerne forstaar rigtignok, hvad Skønhed er! Jeg svælger i det altsammen, naar jeg er i Rom eller Sydtykland. Jeg har set nogle Madonnaer, som var aldeles henrivende. Bedaarende! En yndig ung Kvinde med det lille Barn; det er til at græde over. Og saa den katolske Gudstjeneste med al den megen Røgelse, der slaar som Dampe op mod Himlen. Det er betagende. Altsaa den Stemning, der er i en katolsk Kirke under Messen, den kan faa mig til at hulke højt, hvis jeg da ikke tog mig i det. Jo, jeg forstaar Dem rigtignok godt.

— Efter hvad De siger, kære Frue, saa forstaar De mig netop slet ikke, slet ikke.

— Jamen De hører jo ...

— Ja, jeg hører, at De mener, jeg bliver Katolik paa Grund af skønne Statuer, Søjler og Røgelse. Men jeg kan forsikre Dem om, at netop det, De nævner, betyder ingen Verdens Ting for min Konversion. Det er for mig kun et Sandhedsspørgsmaal.

— Aa, jeg forstaar Dem. Men Sandheden maa de være skøn.

— Der findes mange skønne Løgne. Men jeg er rigtig glad for, at jeg kan fortælle Dem, at vi Katolikker ikke er sværmeriske, men me-

get nøgterne Mennesker. Gudstjenesten er for os ikke Hulk og yndig Stemning, men Deltagelse i noget realistisk.

— Realistisk? De vil da ikke nægte, at der er noget romantisk ved en katolsk Messe.

— Det faar det til at vende sig inden i mig, naar nogen vil sige, at Messen er romantisk. Man kan ikke deltage i Messen med Udbytte, hvis ikke man er indstillet paa den meget realistiske Affære, som det er at bekæmpe sine Fristelser, forandre sig og blive et bedre Menneske. Kristus ofrer sig for os paa Al-

teret, og i vort Hjerter maa Ofret frembæres, Viljens Offer, altsaa det kedelige og besværlige, at man hver Dag om og om igen skal gaa i Rette med sig selv, skal gøre, hvad man ikke har Lyst til og unnlade, hvad man egentlig gerne vilde. Og det kan være, at man intet føler under Bønnen. Stemninger spiller en uhyre ringe Rolle. Eller tror De, at man er i nogen sværmerisk Stemning, naar man skal til Skrifte? Saa skammer man sig bare, og det er slet ikke rart. Men man maa være haard ved sig selv, om der skal ske nogen virkelig Forandring med en.

— Altsaa et frivilligt Martyrium, det er storartet. Hvor betagende, hvor vidunderligt! Hun rullede med Øjnene af bare Begejstring.

Saa opgav jeg hende.

Eva.

Kan Biografen og Kirken forliges? siger Bornholmerne ...

Hvordan det føles at være ung Katolik paa Bornholm

Frøken Aase Andersen

Ugebladets Redaktion havde foreledet Besøg af en sød ung Pige fra Bornholm, Frøken Aase Andersen, og vi fandt, det kunde være morsomt at høre lidt om, hvordan det er at være Katolik paa et saa isoleret Sted.

— Det føles undertiden lidt ensomt, sagde Frøken Aase Andersen — som i Parentes bemærket er Danmarks eneste kvindelige Forsikrings-Agent. Efter sin Studentereksamen er hun blevet Assistent i sin Fars Forsikringsforretning og tilbringer Tiden paa en afvekslende og tit anstrengende Maade med Ture rundt til Øens Beboere.

— Jeg tænker, der er tilsammen 200 Katolikker paa Øen, og de bornholmske Ikke-Katolikker er

gennemgaaende temmelig skeptiske overfor Kirken, som overfor alt nyt — den katolske Kirke er mere ny for dem end for Beboerne i Landets større Byer. Kontakten med den opnaar man ikke mindst gennem Læsning, og de er ikke videre ivrige Læsere i Almindelighed. Nogle af mine ikke-katolske Bekendte begriber ikke, hvordan jeg med god Samvittighed kan gaa i Biografen den ene Dag og til Messe Dagen efter —

Ikke mindst vi unge Katolikker føler os ofte meget ensomme, derfor blev vi henrykt, da Ugebladet startede Pennevenne-Klubben. Gennem den fik jeg en Penneven i København, som jeg siden har korresponderet med, det er saa fornøjeligt, tusind Tak for den gode Idé. Ugebladet i det hele taget er for os et uundværligt Livstegn fra Kirken, vi læser det hver Uge til sidste Stavelse, Annoncerne iberegnet.

— Og hvad synes De om det?

— Det er ganske underholdende. Efter min Smag (men den skal De endelig ikke tage for højtideligt, for jeg er jo ganske ung) vilde det være rart med flere smaa, fikse Novel-

ler og lidt færre Beskrivelser af Kirker og Klostre og den Slags. — Da vi fornylig læste om de katolske unges Læsning og de mangelfulde Sognebiblioteker, følte vi os truffet, for vi har overhovedet ikke noget Sognebibliotek i Rønne, og vi savner det haardt. Pastor *Jan Ballins* Artikel om Sognebiblioteket i Esbjerg inspirerede os til at starte et lille et, og det er vi nogle Stykker, som nu arbejder paa sammen med Sognepræsten i Rønne.

— Mener De, det er lettere at være Katolik i en stor, central By end i en lille, afsides?

— Alt iberegnet — ja! Derfor glæder jeg mig ogsaa, til jeg antagelig faar en Stilling i København i Løbet af et Aars Tid som Inspektør i Firmaet. Og jeg glæder mig ikke mindst til at deltage i A. C.s livlige Foreningsliv, som jeg har været en lille Smule misundelig over, at jeg hidtil maatte nøjes med at læse om i Ugebladet!

— Hvordan bærer en ung Pige sig ad med at gøre sig gældende i Forsikrings-Branchen?

— Det ved jeg saamænd ikke. Jeg har altid haft Lyst til at snakke med alle Slags Folk, og jeg synes,

Bornholmerne er saa flinke. De kan nok være lidt tilknappede til at begynde med overfor en Ikke-Indfødt som mig, men de smelter hurtigt. Og deres Ærlighed er landsberømt. Hvis man skal tegne en Livsforsikring, skal Mandens tidligere Sygdomme opføres, og andre Steder i Landet kan man godt træffe en og anden, der søger at gøre sig saa rask som mulig og bliver noget glemsom med Hensyn til, hvad han har fejlet. Men en Bornholmer bider hellere Tungen af sig, end han glemmer saa meget som en forstuvet Tommelfinger. Det er dejligt at have med den Slags Mennesker at gøre! *-sen.*

Fra Pennevenne-Klubben

Mon De kan finde en passende Penneven til mig? Jeg er 29 Aar og Snedker. Jeg er et religiøst Gemyt og begejstret for Liturgi og skøn Digtning, men skønt jeg interesserer mig stærkt for gregoriansk Sang, er jeg personlig middelmaadig begavet til at synge. Jeg er oprigtig talt daarlig til almindelig Konversation, jeg foretrækker at udtrykke mine Tanker og Oplevelser skriftligt. Jeg konverterede for to Aar siden. *B. C.*

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Henvendelser bedes venligst
rettet til CENTRAL 1868

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup Telefon Gentofte 64

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for **HOSPITALSSENGE**
og **HOSPITALSMØBLER**

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys
af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Liturgisk Kalender

Maj.

23. S. 4. Søndag e. Paaske (587); (hvid) 2. Bøn: Gudsmoder ([90]), 3. Bøn: For Kirken eller for Paven ([123, 122]); Paaskens Præf. (518).
24. M. † Feria (587); 2. og 3. Bøn (hvid) som Søndag; uden Credo; Paaskens Præf. (518).
25. Ti. St. Gregor VIII (916); 2. (hvid) Bøn: St. Urban I (917); Apostlenes Præfation (524).
26. O. St. Filip Neri (917); 2. (hvid) Bøn: St. Eleutherius (918); Apostlenes Præf. (524).
27. T. St. Beda den Ærværdige (hvid) (919); 2. Bøn: St. Johannes I ([8]); Apostlenes Præf. (524).
28. F. St. Augustin af Canterbury (hvid) (920); Paaskens Præf. (518).
29. L. † St. Maria Magdalene af (hvid) Pazzi (922); 2. og 3. Bøn som Søndag; Paaskens Præf. (518).
30. S. 5. Søndag e. Paaske (590).

Anm. Paa de med † mærkede Dage kan Præsten efter frit Valg læse Sjælemesse og andre Votivmesser, hvorfor man paa disse Dage ikke kan regne med, at de her angivne Messer læses.

Katolsk † Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Børnestævne i Trørød

Grundlovsdag den 5. Juni

Adgang for katolske Børn mellem 9 og 13 Aar.

DAGENS PROGRAM:

- Kl. 9,45: Messe (Prædiken ved Pastor Geertz-Hansen).
Kl. ca. 10,30: Morgenmad.
Kl. 11—12,30: Skolerne leger.
Kl. 12,30—14: Konkurrence i Spring og Boldkast.
Kl. ca. 14: Frokost.
Kl. 14,20—30: Korte Taler af en Studine og en Spejder.
Kl. 14,50: Biskoppen kommer, derefter forskellig Optræden af Børn.
Kl. 17: Flaget stryges — Afgang.

Pris (inclusive Togbillet) Kr. 1,25

Hjælp til at dække Omkostningerne ved Stævnet og til at betale Billetten til Trørød for Børn fra mindrebemidlede Familier, modtages med Tak af Pater *Groteclaes*, Stenosgade 4, V.

Generalforsamling

og litterært Foredrag i A. C.

Ved A. C.'s Generalforsamling blev der vedtaget nogle Lovændringer i Anledning af Aarhusafdelingens Oprettelse. Beretning og Regnskaber godkendtes, og Formanden og Kassereren genvalgtes; stud. med. Frk. Aase Christiansen valgtes til Sekretær i Stedet for stud. mag. Frk. Nina Sabra, der traadte tilbage paa Grund af Studier.

Efter Generalforsamlingen fortalte cand. mag. Johan Jensen om katolske Træk i dansk Litteratur. Siden Reformationen har de fleste danske Digtere været antikatolsk indstillet og ofte givet Udtryk derfor i polemiske og satiriske Skrifter. Ved nøjere Gennemgang af de betydligste Digterværker finder vi dog overalt Impulser fra katolsk Liv og Tankegang, som Forfatterne har vundet ved Rejser og ved historiske og litterære Studier. Foredragsholderen dvælede særligt ved Romantikken med dens Længsel efter det vidunderlige og det overnaturlige, smukkeste symboliseret i H. C. Andersens »Klokken«. Han kom ind paa Grundtvigs digteriske Fremstilling af de kristne Grundbegreber og Grundtanker (f. Eks. Kirketanken) og læste nogle af Ingemanns og Drachmanns skønne lyriske Helgenbilleder; Drachmanns »Ave Maria« burde kendes af alle Katolikker! Han omtalte Paludan-Müllers herlige Benediktsskikkelse og den fine Skildring i »Adam Homo« af Alma Stjerne

med dyb Forstaaelse for Lidelsens Betydning og Forbønnens Magt. Endelig nævnte han, at vi ogsaa hos Brandes kan finde Forstaaelse for Kirken som en betydelig andelig Magt, og i denne Forbindelse viste Magister Emil Frederiksen ved Kaffebordet, hvorledes Brandes ogsaa var dybere paavirket af katolsk Tankegang. Ogsaa nyere Forfattere har haft Forbindelse med Katolicismen, men de overskygges helt af Johannes Jørgensen, der som ingen anden Dansker har tolket Katolicismens Væsen og Livsindstilling i sine skønne Digterværker.

Foredraget har utvivlsomt givet mange Lyst til at stifte fornyet Bekendtskab med vor Litteratur.

M. R.

Horsens arbejder ...

Siden Generalforsamlingen d. 9. April har den nye Bestyrelse arbejdet flittigt i alle Medlemmernes Interesse.

Sæsonen blev indledet af Ove Paulsen, der holdt et yderst interessant Foredrag om, hvad han oplevede og saa undervejs til og i Rom. Til dette Foredrag var der knyttet en Del Lysbilleder fra St. Peters Kirken, fra Colosseum og andre Seværdigheder.

Samme Aften, Fredag den 16. April blev det vedtaget, at Ungdomsforeningens Medlemmer skulde holde Vagt Natten mellem Skærtorsdag og Langfredag. 2—3 ad Gangen skiftedes vi til at holde i

Times Vagt fra Kl. 8 Aften til Kl. 7,30 Morgen.

2. Paaskedag var der, Traditionen tro, Vandretur til Bjerre. Der blev ikke ret meget Vandretur ud af det, kun nogle faa Stykker, der var gaaet om Morgen, kom til Bjerre i Tørvej. Vi andre, som tog af Sted over Middag, kom kun til Dallerup, da en stor Bil tog os indendørs, men da var vi allerede saa gennemblødte, som vi overhovedet kunde blive. Ved Ankomsten til Bjerre Kro, var Humøret ikke særlig straalende, men en varm Stue og en varm Kop Kaffe gjorde godt Efter Kaffen var der forskellig Underholdning, som vi selv lavede, kort sagt det blev trods alt en god Tur.

Fredag den 30. April var der igen Foredrag, denne Gang af Wm. Brinch Christensen, der fortalte om sine Rejseoplevelser som Lystfisker. Efter Foredraget viste han nogle spændende Lysbilleder fra forskellige Fisketure, som han havde været paa.

Torsdag den 6. Maj Kl. 8,30 holdt Herr Pastor Thorbjørn Møller et Foredrag om St. Knuds Gilderne og deres Formaal. Under Kaffebordet blev der sunget et Par Sange, saa den rette Stemning var til Stede. Pastor Thorbjørn Møller viste os to underholdende Film fra de nordlige Fjelde. Aftenen sluttede Monsignore Olrik med Aftenbøn i Kirken. *Brinch.*

Radiogudstjeneste

fra Sakramentskirken

Mariæ Bebudelse (Store Bededag) Fredag d. 21. Maj Kl. 9.

Prædikant:

Pastor Hubert Messerschmidt.

Celebrant:

Sognepræst Cay Benzon.

Missa VIII (De angelis)

Credo III

Efter Messen Salmebog Nr. 194: „Ave Maria, klare“.

Katolsk Samariterforening

Onsdag den 26. Maj 1943 fejrer *Katolsk Samariterforening* sin Fødselsdagsfest. Frk. Tove Frydenlund vil holde et Foredrag, som hedder »Lourdes« og ledsages af Lysbilleder. Gæster er velkomne. Der er fælles Kaffebord à Kr. 1,00. Sukker bedes medbragt. Anmeldelse om Deltagelse til Fru E. Jacobsen, Palæ 7404, senest den 25. Maj.

Academicum Catholicum

Lørdag d. 3.—Mandag d. 12. Juli.

Studenter-Sommerlejr paa Langø ved Odense Fjord. Det bliver et Ferieophold under kammeratlige, men primitive Forhold. De kvindelige Deltagere sover paa Høloft, de mandlige i Telt, og alle maa deltage i alt forefaldende Arbejde. Deltagerantallet er begrænset af Pladsforholdene. Deltagelse koster 30 Kr. excl. Rejse (Cyklister fra København starter Fredag d. 2. Juli og vender hjem Tirsdag d. 13. Juli). Tilmelding til Sekretæren, stud. med. Aase Christiansen, Kbh. Ø., St. Kjeldsgade 1.

AARHUS

Fredag d. 28. Maj efter Majandagten.

Generalforsamling for Aarhusafdelingen i Præstegaarden. Vedrørende Dagsorden henvises til den udsendte Meddelelse. Derefter Foredrag af Pater C. Lønskov: Profetier og Spaadomme.

KØBENHAVN

Søndag d. 6. Juni Kl. 9,30.

Akademikermesse i Klosterkirken paa Jagtvejen. Derefter spises den medbragte Morgenmad hos Lioba-Søstrene (Husk Sukker til Kaffen).

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Fredag d. 21. Maj, St. Bededag, Cykletur. Stengaarden, Hjortekær, Nærum. Start fra Stenosgade Kl. 10, fra Husum Møllekro, hvor vi møder Frederiksberg K. U. K. Kl. 10,40. Hjemkomst ca. Kl. 17,30. Husk Vandresangbog. Lørdag d. 22. Maj, Afregning for Billetter efter Majandagten. Søndag d. 23. Maj, Foraarsfest. Se Programmet andet Sted i Bladet. Lørdag d. 29. Maj Kl. 20—22, Ung Aften.

Efter Generalforsamlingen og Valget 10. April har Bestyrelsen konstitueret sig som følger: Formand: Albert Strøyer, Næstformand: Jørgen Barfred Petersen, Kvindelig Leder: Lotte Fobian. Kvindelig Vikar: Margrethe Sarrild. Kasserer: Paul Sarrild. Sekretær: Maria Seitzberg. Assistent: Annemarie Skyum og Svend Nordrup Olsen. Til Revisorer er valgt: Ib Schneider og Albert Petersen.

Frederiksberg.

Fredag d. 21. Maj (Store Bededag) Cykletur med Start fra Jens Jessensvej Kl. 10. Stengaarden, Hjortekær, Nærum, Trørød, Skodsborg, Femvejen, Vibenshus Runddel. Hjemkomst ca. Kl. 17,45. Vi mødes med K. U. K., Kbhvn., ved Husum Møllekro. Der spises Frokost i Hjortekær.

Fredag d. 4. Juni stor Foraars-

og Afslutningsfest! Nærmere i næste Nr. Reserver Dagen!

Ordrup.

Paa Bestyrelsesmødet konstituerede den nylvalgte Bestyrelse sig som følger: Birger Hutter, Formand, Erik A. Guldager, Næstformand, Jytte Jørgensen, Kasserer, Alex Madsen, Sekretær. *Foraarsmødet* er udsat til *Tirsdag d. 1. Juni*, altsaa ikke d. 25. Maj som meddelt. Damerne medbringer Smørrebrød til 2, Herrerne Øl (eller Sodavand) til 2. Desuden medbringes godt Humør en masse og Glas til dem, der ikke kan drikke af Flasken. Der vil blive mange Overraskelser. Alle K. U. K.-Medl. er velkomne, og vi haaber i Særdeleshed, at der vil komme mange Lyngbyere. Se iøvrigt Ugebladet næste Gang. Vi gør opmærksom paa, at Foraarsfesten i Aar finder Sted i vore Lokaler, Kollegievej 2, Ordrup.

Lyngby.

Foraarsfest i Gl. Børnely Lørdag 29. Maj Kl. 20. Righoldigt Program. Entré 1 Kr. (incl. Kaffe).

Majandagter

St. Ansgars Kirke. Hver Aften Kl. 19,30.

St. Mariæ Kirke. Hver Søndag, Mandag, Onsdag og Fredag Kl. 19,30.

Sakramentskirken. Søndag Kl. 17, Mandag, Onsdag og Fredag efter 8-Messen, Tirsdag, Torsdag og Lørdag Kl. 20.

Jesu Hjerte Kirke. Hver Aften Kl. 19,30.

St. Annæ Kirke. Hver Aften Kl. 20.

St. Antoni Kirke. Hver Aften Kl. 20 (Mandag, Onsdag og Fredag med Prædiken og sakramental Velsignelse). OBS. Ikke som nævnt i Sognebladet!

St. Knud Lavards Kirke. Hver Søndag, Tirsdag og Fredag Kl. 20.

Hver Søndag i Maj Maaned Kl. 17 taler Pater C. C. Martindale S. J. i St. Therese Kirke, Bernstorffsvej 54, om

Gud og Menneskesjælen

Prædikenerne vil blive holdt paa *Engelsk.*

»Min Sjæl højlover Herren« (Lukas 1,46).

23. Maj. Død i Overensstemmelse med Kristus.

»Men ved Jesu Kors stod hans Moder: »Se, det er din Søn. — Se, det er din Moder«. (Johs. 19,26—27).

30. Maj. Det nye Guds Folk.

»Alle disse (Apostle) var endrægtigt vedholdende i Bønnen til lige med nogle Kvinder og Maria, Jesu Moder, og med hans Brødre«. (Apostl. Gern. 1,14).

Feriebørn og Rationeringsmærker

Vi minder om, at en god Ferie for vore københavnske Børn i Feriekolonierne er afhængig af, om gode Mennesker kan afse nogle ekstra Rationeringsmærker til Børnene. Foreløbig har vi kun faaet et Par enkelte Mærker fra en enlig Dame, der har sparet til Børnene. Men vi haaber paa, at Feriebørnene vil blive husket af alle deres gamle Venner. Send, hvad De kan afse, til Ugebladets Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N.

Trosbekræftelse i St. Ansgar

Da der til Trosbekræftelsen Fred. 21. Maj Kl. 9 ikke er saa mange Børn som første Gang, og de paarørende saaledes ikke optager alle Kirkens Pladser, vil der derfor være Adgang til Kirken for alle, idet dog de fleste Bænke i Hovedskibet fortrinsvis vil være reserveret de paarørende.

St. Ansgars Kirke

Sønd. 23. Maj efter Majandagten Kl. 19,30 er der aabent Hus for Sognets unge Mænd hos Pastor Geertz-Hansen.

St. Mariæ Kirke

Fred. 21. Maj Kl. 8 Højmesse, Kl. 19,30 Majandagt. Sønd. 23. Maj som alm. Søndag.

Sakramentskirken

Sønd. 23. Maj Kl. 8 og 9 stille Messe, Kl. 10 Højmesse med Konfirmation (Til Siddepladser udkræves Adgangskort). Mand. 24. Maj Kl. 20 ThereseForeningen.

Jesu Hjerter Kirke

Søndag 23. Maj Kl. 8,30 Fælleskommunion for Immaculatakongr. Mand. 24. Maj Kl. 19½ deltager de unge Mænds Kongr. i Majandagten. Torsd. 27. Maj Kl. 19½ deltager Mændenes Kongr. i Majandagten.

St. Antoni Kirke

Sønd. 23. Maj Kl. 7 og 11 stille Messe. Kl. 9 Biskoppens Messe, hvorefter Konfirmationens Sakramente meddeles. Onsd. 26. Maj Kl. 20 Majandagt; derefter Broderskabsmøde.

Aarhus Oppland

Søndag d. 23. Maj:
Odder: Kl. 10,15 (Komm. 9,15).
Søndag d. 30. Maj:
Ulstrup Mark: Kl. 10.
Søndag d. 30. Maj:
Ulstrup Mark: Kl. 10.

Hvornaar er Sommermarkedet?

Telefonen har kimet siden sidste Ugeblad udkom. Hvornaar er Dagen for Sommermarkedet? Her er den!!

6. JUNI KL. 8 MORGEN
TIL 8 AFTEN!

Husk at vi kan bruge alt fra Kontanter og Tændstikæsker til Malerier og Broderier. Det er sløjt med Sager i Aar ... men naar vi alle staar sammen, skal det vel lykkes helt godt. Et nyt Programpunkt: En Kanonfotograf!!

Markedskomiteén,
Tlf. Bella 1700.

Sygeplejerske-Forbundet

Forbundets aarlige Maj-Møde af-

Katolsk Ungdoms Klub, København

FORAARSFEST

Søndag den 23. Maj Kl. 20,15 pr.
i Sct. Knuds Sal, Stenosgade 4.

March af Hr. Niels Frederiksen.
Velkomst ved Formanden Hr. Albert Strøyer.
Tale af Pater L. Brunicaudi C. s. s. R.
Fællessang.
Hyldet til Konge, Folk og Fædreland.
Kaffebord og amerikansk Lotteri med mange Gevinster.
De unge giver lødig Underholdning.
Morsom Film.
Afslutning.

Billetter af Kr. 1,50 incl. Kaffe faas hos Klubbens Medlemmer, Portneren Stenosgade 4 og Sct. Ansgars Forlag.

Alle unge med Forældre og Bekendte indbydes.
Køb Billet i god Tid.

holdes i Rygaard, Bernstorffsvej 54, Mandag d. 31. Maj Kl. 20. Se nærmere i næste Ugeblad.

Skoleforeningen S. M. D. M.

afholder ekstraordinær Generalforsamling Torsdag d. 27. Maj 1943 Kl. 19,30 i Petersens Familiehøve, Pileallé 12.

Dagsorden: 1. Protokol og Beretning. 2. Regnskab. 3. Valg af Bestyrelse. 4. Indkomne Forslag. 5. Eventuelt.

Eventuelle Forslag indsendes inden 25. Maj til Formanden V. Nielsen, Torvet 10, Lyngby.

Benediktineroblaterne

Møde Fredag d. 28. Maj Kl. 19,30 hos Liobasøstrene, St. Kjeldsgade 1. Efter Mødet, Kl. 20,45 Majandagt og Komplet.

De kan finde

god Hvile for Sjæl og Legeme hos Benediktinerinderne paa Aasebakken i de herlige Omgivelser. Telf. Birkerød 698: Kl. 12—13.

Bredgade 67 . Palæ 4777

Et Parti Breviarer

Smuk Indbinding i Gedskindstryg, Rødsnit og Guldttryk. Fint Papir. Nyeste Udgave 69,50

En smuk Gave til Børn

Tove Frydenlund, To Landflygtige, Indbundet 4,75

Faas endnu

Ferlov, Pascals Tanker om den kristne Religions Sandhed 9,00

Udenlandske Bøger

Jordet, Recueils 4,85

Journet, L'Eglise du Verbe incarné 22,80

Lallemand, Le Transfini 8,00

Lettres de Montalembert à la Mennais 4,45

Le Magnificat (Traduction et Explication d'après les meilleurs Commentaires) 0,95

Cardinal Manning, Le Sacerdoce éternel 2,10

Maréchal,

Le Point de Départ de la Métaphysique, Cahier II, 8,85

Le Point de Départ de la Métaphysique, Cahier III, 10,50

Etudes sur la Psychologie des Mystiques, Bind I, 8,40

Etudes sur la Psychologie des Mystiques, Bind II, 12,00

Précis d'Histoire de la Philosophie moderne, I 6,75

BERNH. HANSEN'S BOGTRYKKERI

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 Privat: Sundby 836

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør til vore Hospitaler, Kirker, Skoler etc. . Bedste Referencer.

<p>HELSINGØR</p> <p>Kaas & Sørensen Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR Telefoner: 39 - 1139 - 575 Kul, Koks, Brænde og Briketter</p>		<p>LEDIG</p>
<p>NYKØBING F</p>		<p>Køkkenudstyr Glas og Porcellæn Henri Herz Østergade 20 . Tlf. 776</p>
<p>J. N. Jensen Murermester Bispegade 20 . Telefon 984 x Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke</p>	<p>W. Hardeweg Slagtermester . Paalægsgf. Østre Allé 54, Tlf. 1082 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>A-S Lolland-Falsters Kulkompagni KUL.KOKES.CINDERS Nykøbing F . Tlf. 626, 945 Leverandør til kat. Institutioner</p>
<p>Mackeprang's Boghandel A-S PAPIRLAGER EN GROS Nykøbing-Falster Telefon 38 og 769</p>	<p>JOHS. AÆN Manufakturhandel Kjoler . Overtøj . Udstyr</p>	<p>Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed</p>
<p>C. W. Kronmann GRUNDLAGT 1852 Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas Autogensvejserværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203</p>	<p>A-S NYKØBING F. BRYGHUS Lager . Pilsner . Export Beer Lyst Hvidtøl . Mørkt Hvidtøl . Mineralvande</p>	
<p>ROSKILDE</p>		
<p>F. Christiansen Maskinfabrik Sct. Olsegade 15, Telf. 87 Lev. til kath. Præstegaard & Hospital</p>	<p>Dom-Apotheket ROSKILDE Forbindsstoffer Sygepleartikler J. AUGSBURG</p>	<p>H. Weber Tømremester Maskinsnedkeri</p>
<p>H. V. Nordsteen Blikkenslagermester Algade 34, Telefon 923 Leverandør til kat. Menighed</p>	<p>Fiskehallen Algade 32 . Tlf. 239 Prima Flsk Lev. til Sct. Maria Hospital</p>	
<p>LEDIG</p>	<p>ROSKILDE MEJERI BORGERDIGET, TELF. 349</p>	<p>Ejegod Jørgensen Slagtermester Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olsegade 13 . Telf 157 Leverandør</p>
<p>Mønsterbageriet Bageri og Konditori Morgenbrød bringes Leverandør til katolsk Menighed Sct. Olsegade . Tlf. 859 - 1365</p>	<p>C. J. Schledermand & Sønner Entrepenører . Murermestre . Jernbeton Allhelgensgade 18, Tlf. 122 Murermester ved Sct. Maria Hosp.</p>	

FREDERICIA

<p>H. Olsen Holmelund A/S <i>Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170</i> Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde Prima Kvaliteter <i>Prompte og reel Betjening</i></p>	<p>Landbomejeriet <i>Telefon 1558 . 1559</i> Altid 1. Kl.s Mejeriprodukter <i>Leverandør til St. Josefs Hospital</i></p>	
---	---	--

<h2>ESBJERG</h2>		<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Kruccifiks og Vloevandskar <i>Katolsk Litteratur</i> <i>All i katolske Bøger</i> Kongensgade 78 . Tlf. 1920</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 <i>Esbjerg</i></p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/S Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Eske Petersen Blikkenslager-, Vand- og Gasmester <i>W.C. Centralvarme . Sanitet</i> Finlandsgade 62, Tlf. 1765</p>
<p>Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 <i>All i Sengeudstyr og Manufaktur</i> Lev. til St. Josefs Hospital</p>	<p>Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62</p>	<p>Jørgen Jepsen og N. Møller Gram <i>Kongensgade 26 . Esbjerg . Tlf. 536</i> 1. Kl.s Skræderi og Maalkonfektion</p>
<p>Florian Sørensen <i>Skolegade 17, Esbjerg</i> Alt i Boligmontering Lev. til de katolske Institutioner Telefon 934, Privat Telefon 632</p>	<p>Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldsmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 <i>Lev. til Sct. Joseph Hospital</i></p>	<p>N. A. Frederiksen <i>Nørregade 65 . Telefon 576</i> COLONIAL • MEL Leverandør til St. Josefs Hospital</p>
<h2>KOLDING</h2>		<p>J. Bondesens Efff. <i>C. V. Hennebjærre</i> Tømrermester og Entreprenør Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)</p>
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Døllkasser, Tobakker & Cigarer Hj af Hollændervej og Kongebrogade Telefon 698</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>M. Schultz' Efff. <i>F. A. Fahrenholtz</i> Alt i Kolonial, Isenkram, Brændsel Læssøgade 47 . Telefon 1249 <i>Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik</i></p>
<p>H. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 439 Udført Arbejdet ved den ny Klinik</p>	<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 <i>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</i></p>	<p>Kolding Andelsmejeri <i>Telefon 153</i> leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmedaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. <i>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</i></p>
<p>Berring, Larsen & Co. A/S KUL-IMPORT . KOLDING Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør</p>	<p>Slagterludsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserver Leverandør til St. Hedvig Klinik</p>	<p>M. Lauridsen <i>Bade- & W. C. Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 <i>Leverandør til katolsk Menighed</i></p>

Katolsk Ugeblad

30. Maj 1943
91. Aarg.
Nr. 22

Reformations- Monumentet

St. Josef-Søstre
som Missionærer
I Begivenhedernes
Centrum: Sicilien
Disse Mindreværds-
Komplekser

Reformations-Monument

I næste Uge vil Reformations-Monumentet ved Vor Frue Kirke i København blive afsløret. Vi Danske holder af Mindesmærker og er glade for at fejre historiske Jubilæer. Men naar man inden denne Monument-Afsløring lytter efter en vaagnende Feststemning, bliver man skuffet. Der er ingen, som rigtigt glæder sig til Dagen. Naturligvis vil de nødvendige Festtaler blive holdt, men der er ikke Tegn til, at de vil finde rigtig Sangbund nogen Steder, og vi skulde tage meget fejl, om Dagen faar nogen som helst kirkehistorisk Betydning. Den bliver glemt med det samme.

Hvorfor skal vi netop nu have dette Mindesmærke? spørger Folk. Der har været Aarhundreder nok, hvor det vilde have været naturligt at rejse det. I Aarhundreder troede alle Danske ganske oprigtigt, at den katolske Kirke var faldet fra Kristus, og at Reformationen efter Aandsformørkelsens lange Middelalder-Nat atter lærte vort Folk, hvad Kristendom er. Disse vore lutherske Forfædre kunde have rejst et Reformations-Mindesmærke i den rette Feststemning. Og Monumentet vilde have staaet her som et Vidnesbyrd om den gamle Lutherdom og dens voldsomme Protest mod alt katolsk.

Men i Stedet er det først i 1943, at dette Monument bliver rejst. Danske Historikere har nu forlængst afsløret de gamle lutherske Fordomme mod Middelalderkirken som Propaganda-usandheder. Skolen har i Hovedsagen fulgt Historikerne og bestræber sig for at give danske Børn et sandt Billede af Middelalderens ægte Kristendom. Og ogsaa den levende, nutidige Katholicisme møder dyb Forstaaelse hos Folkets bedste Del. Langt ind i den danske Folkekirke og langt udenfor kirkelige Kredse ses der hen til Pavestolen, naar Mennesker drister sig til Forhaabninger om en kristen Indflydelse paa vor lemlæstede Verdens Fremtid.

Samtidig er der blevet stille om Reformationens Velsignelser. Udenfor den beskedne Del af vort Folk, der er praktiserende Medlemmer af Folkekirken, findes der ikke længere nogen Overbevisning om, at Reformationen frigjorde kristne Værdier. Man ser bedre det meget, den slog i Stykker. Og indenfor Folkekirken har den »stille Reformation« (den stiltiende Genoptagelse af Ting, som Reformationen afskaffede) virket saa længe, at mange har set, hvad det er, der foregaar, og nogle af dem har sagt det højt. Samtidig

har alle faaet Øjnene op for, at Reformationen var en national Ulykke for vort Folk, hvad den saa end var eller ikke var kristeligt set. Reformationen gjorde den danske Kirke mindre dansk. Det kan alle se i 1943.

Og saa rejser man alligevel et Mindesmærke for Reformationen. Mens man godt ved, at man ikke længere har ret mange Meninger fælles med Reformatorerne. Mens man godt ved, at Tiden kræver god Vilje til Samarbejde mellem alle, der kalder sig efter Kristus. Intet Under, at Feststemningen synes at ville udeblive. Naar Monumentet nu er lavet, lad os saa faa det overstaaet, synes Stemningen at sige.

Men vi faar altsaa dette ene Reformations-Monument. Lad os trøste os med, at der staaer i Tusindtal af mere monumentale Mindesmærker for Danmarks katolske Fortid, alle vore gamle Kirker, som katolsk Kristentro har rejst til at trodse Aartusinder. Om vort gamle middelalderlige Dannebrog vajer fra mange af disse katolske Monumenter Søndag d. 6. Juni, saa gør det maaske ikke saa meget, at der paa en lille Plads i København rejses et Minde om det Forsøg paa en Nyordning af Kristendommen, som skriver sig fra Wittenberg. *H. D. T. K.*

Munke Sigtemel

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

N. P. Nielsens Eftf. Brændselsforretning H. Hinsch
Vodroff Tværgade 4, Telefon Vester 601
KUL, KOKS, og BRÆNDE

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

H. A. V. Ahlgren . Malermester
VED KLOSTERET 6
Tlf. Nora 6065 og Ryvang 4963 x
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaelsgaard

Molins flydende Hjemmefarver
til Gardiner, Garderobe, Strømper m. m.
Bonalin-Kompagniet A/S, København F
Tomme Flasker godgøres af de Handlende

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12
København L
Tlf. Taga 573 . 574

Jos. Fischlein
Murermester
Limfjordsvej 43
Tlf. Godthaab 8410
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

AAGE HJORTH-JENSEN
Malerfirma
Vesterbrogade 64
Tlf. Vester 9909

Anton Siegler
Malermester

Kingosgade 17 Vester 4753

Torp & Co.
BLIKKENSLAGERMESTER
Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
Amagerbrogade 154
Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

MIZAR *fac*

L. E. LARSEN

Sommersko

Nørrebrogade 206

VEJLE

Vejle Trælast & Kulkompagni
Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69
Lev. til de kat. Institutioner

C. V. BERG Blikkenslagermester
Autoriseret Gas og Vandmester
Langelinie 53 . Telefon 2751
Leverandør til de katolske Institutioner

Carl Petersen
Slagtermester
1. Kl. Varer - Pølsefabrik
Nørregade 2 . Tlf. 17 21
Leverandør til St. Maria Hospital

1/8 Vejle Mælkekompani
Fineste Mejeriprodukter
Vejle . Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

VEJLE NY Mineralvandsfabrik
P. C. NIELSEN
Vissingsgade 8, Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

St. Josef-Søstre i Hedningemissionens Tjeneste

Nogle Uddrag af Breve fra St. Josef-Søstrenes første Priorinde paa Missionsmarken, skrevet paa hendes Rejse til Indien.

I første Halvdel af forrige Aarhundrede voksede en glad og kæk lille Pige op i Marlines i Savoyen. Det var Marie-Josephine Boissat, født den 7. Dec. 1821. Allerede tretten Aar gammel mistede hun imidlertid begge sine Forældre, og et Par Aar senere sendtes hun af sin ældre Broder, der var Kapellan i Chambéry, til St. Joseph-Søstrene der. Meget snart følte hun et begyndende Kald til Ordenslivet, og efter et Par Aars Overvejelser og med sin Skriftefaders Billigelse indtraadte hun i Noviciatet. Den 3. Juni 1838 modtog hun Ordensdragten som Søster Saint-Jean, og i de følgende Aar skulde den unge Søster nu igennem sit Ordenslivs Stadier modnes til den usædvanlige Gerning, der var forbeholdt hende: At blive St. Joseph-Søstre af Chamberys første Priorinde paa Missionsmarken.

Med Iver og uden Forbehold kaster den unge Novice sig ud i Opfyldelsen af sine klosterlige Pligter under Valgsproget: Bøn og Arbejde, og i Erkendelse af, at Ydmyghed og Kærlighed maa erhverves frem for alt andet.

Efter Aflæggelse af de evige Løfter i 1840 fordobles hendes Iver, men, beretter den gamle Kronik, hun spares ikke for dybe sjælelige Lidelser, og lever i ni lange Aar i aandelig Tørhed, Kamp og Forladthed.

Hurtigt er Søster Saint-Jeans Foresatte blevet opmærksom paa hendes rige Evner og helstøbte Karakter, og tøver ikke med at overdrage hende Hverv. 1843 bliver hun Lærerinde i Pensionatet, 1845 Leder af Fattighørns-Asylet, 1846 Bestyrerinde for den store Friskole med over 500 Elever, hun er da kun femogtyve Aar, og derefter yder hun hele sin Personligheds Indflydelse paa selve Ordenssam-

fundet som Leder af Noviciatet. Endelig ser vi hende i 1850 som Generalpriorinde for Ordenen i Chambéry, og det er paa denne Post, at Kaldet til Hedningemissionær naar hende.

Paa dette Tidspunkt kan Moderhuset i Chambéry allerede se tilbage paa talrige Grundlæggelser af nye Kommuniteter. I Løbet af en Menneskealder var de vokset op rundt omkring i Savoyen og Norditalien, og havde atter dannet selvstændige Kongregationer, saaledes i Annecy, hvorfra de første Missionærer sendes ud i 1849, idet fire Søstre drager til Vizagapatam i Ostindien efter indtrængende Anmodning fra »St. Frans af Sales' Missionærerne«, hvis nyoprettede Kongregation havde faaet overdraget Arbejdet der.

Da Søstrene i Ostindien allerede efter et halvt Aars Forløb mister deres Priorinde, retter Missionens Biskop, Monseigneur Neyret en Henvendelse til Ordenshuset i Chambéry. Overfor denne Anmodning gribes Mère Saint-Jean paany af en stærk Forudfølelse af sit Kald. Helt opfyldt heraf gaar hun til sin gejstlige Foresatte, Monseigneur Billiat, men møder en afgjort Modstand; man kan ikke undvære den unge Generalpriorinde i Moderhuset. Mère Saint-Jean giver dog ikke op, og efter en Konference med sit Raad bøjer Ærkebiskoppen sig for hendes uomtvistelige Kald.

Efter en bevæget Afsked med sine Medsøstre forlader Mère Saint-Jean i Juni 1851 Ordenshuset i Chambéry og rejser sammen med to Søstre til Annecy. Her slutter endnu to Søstre sig til, og Rejsen gaar videre til Marseille, hvor St. Frans af Sales-Fædrene venter paa dem. Fire Patres bliver Missionskaravanens Førere, og den 15. Juli

1851 gaar de ti Missionærer om Bord i det Skib, der fører dem bort fra Frankrigs Jord.

Herefter skriver Mère Saint-Jean i Dagbogs-Form en Række Breve hjem til Moderhuset i Chambéry, adresseret til Priorinden, Mère Felicité.

18. Juli 1851.

Jeg vil berette om vor Rejse, saadan som De har bedt mig gøre, nemlig i alle Enkeltheder og ganske ærligt og sanddru, uden at besmykke eller fortie noget af Omhu for at skaane Deres Moderhjerter for Ængstelser.

Vi gik om Bord paa »Canada« den 15. Juli Kl. 6 Morgen. »Canada« er et Koffardiskib, der sejler paa Indien med Varer; men det tager ogsaa Passagerer med, hvis der melder sig nogen. Besætningen bestaar kun af 15 Mand: Kaptajnen Hr. Ardisson, hans Næstkommanderende, Styrmænd og tolv Matroser; med de fire Præster og os seks Søstre er vi ialt 25 Personer.

Skibet kan tage en Last paa 400 Tons; det er 29 Meter langt og 8 Meter bredt. Det Rum, som udgør Spisesal, er en Firkant paa 2,95 Meter paa hver Led. Kahytterne ligger rundt omkring den og har alle deres Indgang fra Spisestuen. Det var blevet sagt os, at der var en Kahyt til hver Søster; men vi har kun een til os alle sammen; til Gengæld er den ret stor; 4,80 Meter lang, 0,50 Meter bred, 1,80 Meter høj, Køjerne ikke iberegne. Disse Køjer er anbragt ovenover hinanden ligesom Hylderne i et Skab. De minder om vor Frelseres Grav paa Kalvariehøjen i Chambéry, og denne Lighed er mig kær. Tre af Køjerne er ved Gulvet, de tre andre oven over dem. Præsterne er ikke bedre indkvarteret end vi. Vor Karavane er de eneste Passagerer.

Skibet lettede, som sagt, Anker den 15. Juli, men det har ikke været mig muligt at sætte

Pen til Papiret før i Dag. Tro mod mit Løfte maa jeg nemlig bekende, at Søsnyen tog meget haardt fat paa os. Vi havde knapt været en Time om Bord, før den, ved et voldsomt Vindstød fra Vest, pludselig kastede sig over os alle sammen paa een Gang. Hvis De havde set os, kære Moder, hvordan vi løb efter vore Vandfade og skyndte os til vore Køjer, ja, det var til at le over; men vi var i det Øjeblik slet ikke oplagt til at le; Præsterne blev ogsaa alle søsnye i samme Øjeblik som vi, saa der var ingen til at passe de syge. Vi var alle meget medtagne, men Søster Augustine og Søster Marie des Anges var de haardest angrebne, de var syge i hele tre Døgn. Hvad der forværrede Tilstanden, var den snævne Plads og Umuligheden af at kunne lufte ud. Der er nemlig kun tre smaa Luger i vor Kahyt; og i Søgang maa de ikke lukkes op. — Her har De, gode Moder, det sanddru Virkelighedsbillede, saadan som jeg har lovet at skildre det. Jeg maa dog i Sandhedens Interesse tilføje, at vi alle var glade over at have en lille Smule at lide for Jesu Kristi Navns Skyld, indtil det guddommelige Forsyn finder os værdige til større Prøvelser og da ogsaa skænker os den fornødne Naade til at bære dem.

19. Juli. — Vi er nu ud for Øen Ivica. Blæsten har lagt sig, og Søsnyen er taget af; derfor har Pater Richard og Pater Decompoix i Morges, for første Gang siden vor Afrejse, læst den hellige Messe, og det just Lørdag, Guds Moders Dag. Og vi har alle haft den Lykke at modtage den hellige Kommunion, dybt bevægede over, at vor store Sjæleven kommer til os her midt ude paa Havet for at vise os sin Kærlighed, for at ledsage os og bistaa os. Hvorhen vi end gaar, overalt finder vi Ham. Hvad behøver vi saa mere?

23. Juli. — Vejret er stadig stille. Pater Richard og Pater Delalex har læst Messe; alle Søstre har kommunikeret, kun ikke jeg. Grunden var et for mig bedrøveligt Uheld; jeg følte mig i Morges ilde tilpas og agtede

vistnok for meget derpaa; og da der i Gaar ikke havde været Tale om, at der skulde læses Messe, bad jeg om et Glas Vand, som jeg straks drak. Fem Minutter efter saa jeg, at der forberedtes til Messe... De kan tænke Dem, hvor jeg fortrød min Mangel paa Spøgelse. Pater Richard holdt en glødende Tale om den hellige Kommunion — og jeg — med mit Glas Vand — maatte blive tilbage. Det var en ordentlig Bod for det stakkels Glas Vands Skyld. Efter Messen hensank jeg i sørgelige Betragtninger over hvad jeg havde mistet; jeg lænede mig et Øjeblik ud over Rælingen; da slog en mægtig Bølge pludselig, uden at spørge om Forlov, op over mit Hoved, overskyllede mig fra Top til Taa. Ja, Vandet vilde mig til Livs den Dag. Lidt efter kom Turen til Præsterne. Medens tre af dem gravitetisk spadserede op og ned paa Dækket uden at frygte Havet, der slet ikke saa truende ud, kom pludselig en Bølge, lige saa uhøflig som min, slog helt over dem, og det gik ikke dem bedre end mig. —

15. August. — Den længselsfuldt ventede Dag er oprunden. Ved første Morgengry gik vi ud for at se, hvordan Vejret var. Der havde været stærk Søgang hele Natten. Vi ventede og haabede, omsider maatte vi bringe Offeret, det vil sige: høre stille Messe som sædvanlig i Kaptajns Kahyt, og uden Sang. Naa, det var Guds Vilje saaledes, og der er intet bedre end den. Vore Tanker og Hjerter var hos Maria, og det var jo Hovedsagen. Vi fik en Prædiken om vor himmelske Moders herlighedsfulde Triumf, og vi sluttede de aandelige Øvelser med en Indvielse af vor Person og hele vor Fremtid til denne vor kærlige Moder, under vore Omstændigheder en saare gribende Indvielse, forelæst med høj Røst af en af Missionærerne, der selv var lige saa dybt bevæget som vi.

23. August. — Vi passede i Dag Ækvator. Denne Begivenhed fejres om Bord som »Fastelavn«. »Tropetar« (en gammel Matros) møder op i den behørig Dragt, den besynderligste, man kan

tænke: en stor Sjako paa Hovedet, langt Skæg af Hamp, en Skind-Tunika, hvide Knæbukser, store Vandstøvler o. s. v. To Officerer ledsager ham, og to andre bemægtiger sig de Passagerer, som endnu aldrig har passeret Linien. Det var os ikke muligt at blive fri for at modtage »Daaben«; thi, siger Søfolkene, ingen i dette Liv kan fritages derfor. Vi slap dog med et Par Draaber Vand paa Ærmet. Præsterne fik Vand paa Hovedet; men de stakkels Matros, som endnu ikke var »døbte«, blev helt og holdent puttet ned i en stor Balje Vand. ...

15. November. — Et længe næret Ønske er nu gaaet i Opfyldelse. Vi har haft den Lykke at faa Lov til at holde fælles Exerцитier. En Retræte foran Indgangen til det Land, Gud fører os ind i. En Retræte givet af en Mand helt gennemtrængt af Guds Aand og brændende af Kærlighed. Alt det er vel i Stand til at ryste, gribe og oplumme selv det ufølsomme Hjerter.

Exerцитierne aabnedes med et Foredrag over Teksten: »Drager ikke ud af Jerusalem, før I have modtaget hin Aand, som jeg vil sende Eder.« Og de sluttede med en Prædiken over Kristi Ord: »Herren være med Eder.«

»Jeg ønsker Eder,« sagde Guds Tjener, »hverken et langt Liv eller et godt Helbred, ej heller Hæder og Ære for Menne-skene, ja, ej engang den aandelige Trøst; men: At Herren maa være med Eder, at den Aand, I har modtaget, maa ledsage Eder overalt og altid forblive hos Eder.«

Derefter indviiede vi os alle og for bestandig til Jesus og Maria. Hvis De havde været til Stede, kære Moder, ved denne fromme Ceremoni, vilde De have udgydt Taarer af Rørelse og af Taknemmelighed mod Gud, som overøser os med sin Naade; under hele Retræten, altsaa fulde otte Dage, og i de næstfølgende sytten Dage havde vi hver Dag den Lykke at høre den hellige Messe og modtage den hellige Kommunion... Hvordan kan det være, der times os saa megen Naade? Den bliver os visselig til Del for

de Bønners Skyld, som De, gode Moder, og alle vore kære Søstre forretter for os, og dem, saa mange hellige Sjæle opsender for os. Hvor vi dog er lykkelige ...

5. December. — I Dag begynder den af vor hellige Regel foreskrevne Rekolektion for at forberede os til den Ubesmittede Gudsmoders Fest; nu gælder det om at fatte kraftige Forsætter for vor Frelse og til Velsignelse for vor Fremtidsgerning. ...

Om Morgen den 9. December saa vi Land. ...

Det er Indiens Jord, den jeg er kommet saa langvejs fra for at søge. Det er det Sted, jeg skal arbejde og virke. Og her vil jeg blive, efterdi Herren har valgt det for mig... Ogsaa til mig har Herren sagt: »Forlad dit Fædreland og din Faders Hus, og kom til det Land, som jeg vil vise dig.« Jeg var dybt bevæget og følte Trang til kun at tale med Gud alene. Jeg kastede mig paa Knæ for at frembære mig selv som Offer til Hans guddommelige Majestæt; og jeg bad Ham give mig et Hjerte ret efter Hans Hjerte.

Vi skulde være gaet i Land i Yanaon, men Vinden bar os til Vizagopatam, 25 eller 30 Sømil nordligere. Paa Grund af Modvind kunde Skibet først løbe ind næste Dags Aften. Da Generalvikar Tissot fik Nys om »Canada«s Ankomst, sørgede han straks for at have Palankiner, d. v. s. Bærestole parat ved Strandbredden; og han kom ud og hentede os i en Baad, for Skibet kunde ikke gaa helt ind, da her ingen Havn er, men kun en simpel Kaj.

Rygtet om vor Ankomst havde allerede bredt sig over hele Byen, saa en umaadelig Menne-skemængde stod og ventede paa os. Saa snart vi steg i Land, stimlede denne tavse Hob sammen om os. Vi satte os i vore Palankiner og drog af Sted, baa-ret af disse stakkels sorte, som jo er vore Brødre, Guds Børn ligesom vi.

Det var noget ganske nyt for os at blive befordret paa denne Maade og vilde under andre Omstændigheder have vakt vor

Muntherhed, men vi var alt andet end oplagt til at le.

Efter en lille Snes Minutters Forløb var vi ved Missionsfædrenes Hus. Vi skyndte os ind i Kirken, og der fandt vi vor Biskop, Monseigneur Neyret knælende ved Alterets Fod. Han istemte straks Te Deum, som vi alle sang med paa af hele vort Hjer-te. Derefter gav han Velsignelse med det hellige Sakramente og forkyndte, at der næste Dag skulde være en højtidelig Messe som Taksigelse for vor lykkelige Ankomst.

Den næste Dag mødte næsten alle de katolske Europæere i Kirken for at overvære den hellige Messe. Efter Messen gik Mødrene til Generalvikaren og bad om Lov til at hilse paa os og forestille os deres Børn.

De engelske, protestantiske Damer lod ligeledes spørge, om vi vilde modtage dem. Det sagde vi ja til, og de kom med deres Børn. De følgende Dage bad nogle af disse om at faa et Billede eller et Krucifiks; de vidste, at vi endnu ikke skulde blive i Vizagapatam.

Næste Dag, den 12. gik vi i de Indfødtes Kirke for at overvære et lille Barns Begravelse. Da Hinduerne havde faaet at vide, at vi vilde komme i deres Kirke, var de gaet derhen for at modtage vor Velsignelse.

Da vi skulde forlade Kirken, kom en Hindu hen til mig med en Vievandskost, for at jeg skulde velsigne den hele Skare af Mødre med deres Børn. Jeg følte Rødmen stige mig op i Kinderne, og jeg afslog det og trak mig lidt tilbage. Men Pater Tissot sagde, at jeg skulde efterkomme disse ydmyge Troendes enfoldige Ønske og give dem min Velsignelse. Jeg tog da skælven-de Vievandskosten, medens jeg tænkte paa Kong Josias, der formastelig forrettede en præstelig Handling; dog, jeg handlede jo i Lydighed, og jeg velsignede ...

Vi opholdt os seks Dage i Vizagapatam, næsten uafbrudt beskæftiget med at tage imod Folk, der gerne vilde se os og hilse paa os. Flere unge katolske Irlænderinder bad deres Forældre om Lov til at komme i Pension hos

os i Yanaon. Forældrene gik ind derpaa, og vi tog straks fire med os.

Den 17. Dec. om Aftenen rejste vi, ledsaget af Pater Decampoix, fire Pensionærer, en nydøbt Hindupige og de europæiske Børns Tjenestepige. Vi benyttede »Canada«s Afgang til Yanaon og fik igen den samme Kahyt. Efter seksogtredivte Timers Sejlads lagde vi til i Coquenada og sejlede derefter op ad Godavery-Floden, der slyngede sig gennem et malerisk Krat af Busk- og Trævækster, jeg aldrig har set. Efter omtrent to Timers Fart saa vi et Skib komme os i Møde. Det var Pater Dupont, der kom for at hente os. Han gav mig et Brev, som jeg straks aabnede; der stod: »Det er paa høje Tid! Skynd Dem at komme, ærværdige Moder! Risen er allerede over Ilden ...« Underskrift: »Søstrene i Yanaon«.

Vi længtes ogsaa efter at se vore kære Søstre. Men for at give os Lejlighed til at bringe et Offer, tillod Forsynet, at vi af Mangel paa Vind maatte blive liggende paa Floden indtil den bælgmørke Nat.

Da vi ankom til Yanaon, lagde Skipperen til lige foran Indgangen til en Pagode. Pater Dupont lod ham bakke og lægge til et andet Sted. Vi vilde ogsaa nødtigt have holdt vort Indtog paa den Fjendes Territorium, vi var kommet for at bekæmpe. Vore Søstre stod og ventede paa os faa Skridt fra deres Hus; de vovede sig ikke længere bort paa Grund af Mørket og frygtede ogsaa for at forarge Hedningerne ved en saadan natlig Udflugt. Jeg overlader Dem, gode Moder, at udmale vor Glæde over at se vore Søstre og omfavne dem. Næste Morgen gik vi for første Gang til Kirken, hvor vi sang Te Deum; siden undte vi os hjemme den uskyldige Fornøjelse i Ro og Mag at tale om vore kære Mødre og Søstre i Savoyen.

Trods Herlighed bliver Menne-sket ikke, han er som Dyrene, der forgaar; saa gaar det dem, der tror sig trygge, saa ender det for dem, deres Tale behager.

49. Salm.

»Sentire cum Ecclesia«

Vi har modtaget disse Kommentarer til
Pastor Wevers Artikel forleden om dette Emne ...

Der er et gammelt teologisk Mundheld, som siger: »In necessariis unitas, in dubiis libertas, in omnibus caritas«. Det rinder mig i Hu, naar jeg læser Indlægget »Sentire cum ecclesia« i »Ugebladet« for den 9. Maj. Og jeg haaber, at de Indvendinger, jeg i det følgende agter at komme med, under alle Omstændigheder baade maa blive fremførte og opfattede i Overensstemmelse med det sidste Led af det ovenanførte Citat.

Men først vil jeg tillade mig at fremkomme med et lille historisk Korrektiv til den nævnte Artikel. Det er vistnok en temmelig udbredt Misforstaaelse herhjemme, at det først var Pius X's Initiativ, der vakte Lægfolkets Interesse for Liturgien. Det er muligt, at en saadan Opfattelse kan have en vis Berettigelse for de germanske Landes Vedkommende, men det gælder absolut ikke for de romanske Lande. Jeg er selv vokset op i det romanske Schweiz paa et Tidspunkt, da den senere Pius X endnu kun var en lille ukendt Sognepræst i det Venetianske, og da Forfatteren til ovennævnte Artikel slet ikke var født endnu. Det var da ganske almindeligt, at Lægfolk — især Damer — benyttede en saakaldt »Paroisien« — svarende til vor hjemlige »Messebog« — under Guds-tjenesten. Og vi Skoledrenge begyndte i al Fald paa det Tidspunkt, da vi var til første Kommunion, at sætte os ind i alle Liturgiens Mysterier og Rubrikker og kunde ikke tænke os andet, end at benytte en rigtig Messebog med tilhørende Vesperbog. For paa Latinskolen — som var grundlagt af Peder Canisius og i hvis Kirke Helgenen ligger begravet — mødte vi hver Søndag mer eller mindre fuldtallig op Kl. 3 for at synges Vesper og Komplet paa Latin. Men skal jeg være helt ærlig, saa tror jeg

ikke, at denne liturgiske Iver ubetinget var til Gavn for Fromhedslivet, idet den hos mange af os i alt Fald fik lidt vel meget Karakteren af en Slags Sport, blev til en Slags forfængelig Kappestrid om, hvem der bedst kunde hitte ud af Rubrikkerne og var bedst inde i alle smaa Detailler med Hensyn til den kirkelige Etikette og med størst Sikkerhed kunde lægge Dagens Messebønner til Rette i sin egen Messebog. (Hvad der faktisk var noget af et Kunststykke, for noget Directorium var vi ikke i Besiddelse af.)

Jeg vil tilføje, at denne Benyttelse af Messebogen i de romanske Lande sikkert beror paa en meget gammel Tradition, langt ældre end det XIX« Aarh. Jeg ejer saaledes en fransk Messebog paa Fransk og Latin fra Aaret 1765, men den maa være et Optryk af en tidligere Udgave, for den er forsynet med en anbefaling af Ærkebiskoppen af Paris' Generalvikar, hvorved denne udtrykkelig fremhæver, hvor gavnligt han anser det for Lægfolk at deltage i selve Kirkens Liturgi, og denne anbefaling er dateret 1738. Allerede for 200 Aar siden arbejdede man altsaa for at faa Lægfolk til at deltage i Liturgien. Bogen har sikkert været beregnet for et bredere Publikum, thi paa Titelbladet staar der, at den uindbunden koster 40 Sous, d. e. 2 Francs. Selv om man tager Hensyn til Pengenes større Købekraft i Fortiden, kan det under ingen Omstændigheder blive til mere end allerhøjst 10 Kroner i vore Dage. (At Bogen forøvrigt bærer et tydeligt Præg baade af Jansenisme og af Gallicanisme er meget interessant, men kan ikke belyses nærmere i denne Sammenhæng.)

Det var den historiske Side af Sagen, men for nu at komme til Sagens Kerne: Rigtigheden af

den liturgiske Deltagelse i Messen, saa vil der vel næppe være mange, der vil bestride, at Menigheden bør være med i, hvad der sker ved Alteret, og ikke blot nøjes med at være tilstede i Kirken. Men det er nu strengt taget heller ikke noget nyt. Jeg var vel en 5—6 Aar, da jeg begyndte at lære Katekismus — vel at mærke herhjemme, under »germansk« Indflydelse, længe før jeg kom til Schweiz — og kan tydeligt huske, at det Gang paa Gang blev fremhævet, at man ikke havde hørt Søndagsmessen paa »gyldig« Maade, hvis man ikke havde sin Opmærksomhed henvendt paa, hvad Præsten foretog sig i det mindste ved Messens tre Hovedpunkter: Offertoriet, Forvandlingen og Kommunionen. Det var absolut utilstedeligt at bede Rosenkransen eller andre Bønner, der ikke vedkom Messen, under disse tre Hovedhandlinger.

Det er en gammel Erfaring, at enhver Reformperiode er tilbøjelig til at sværte den nærmeste Fortid saa meget til som muligt. Og da vi nu lever i en liturgisk Reformperiode, saa er mange i deres Iver for at vække Interessen for disse Reformers tilbøjelige til at fremstille den foregaende Generation som mere stupid paa dette Omraade, end den fortjener det. Paa den anden Side kan det saa maaske være berettiget at opkaste det Spørgsmaal, om denne uden Tvivl velmente og prisværdige Iver ikke har ført til, at man lægger en overdreven Vægt paa de ydre Former — ikke blot i Retning af Knæbøjninger og andre Etikettespørgsmaal, men ogsaa og maaske først og fremmest med Hensyn til Spørgsmaalet: Messebog eller ikke Messebog. Jeg mener, det er berettiget at advare imod den Fare, at man gør Brugen af Messebogen til et »Necessarium«, medens det absolut bør regnes til »Dubia«, naar man tager dette Ord i en videre Betydning af fakultativt. Jeg underkender aldeles ikke den kontemplative Værdi af de liturgiske Bønner, men det vil dog som Regel kun være under en Højmesse, man vil have den fornød-

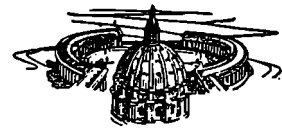
ne Tid og Ro til at fordybe sig heri — hvis man da ikke har saa megen Tid til sin Raadighed, at man kan gennemgaa Dagens Messe i sit Hjem, inden man gaar hen i Kirken. Det det derigennem kommer an paa, er den rette *Forstaaelse* af Messens indre Væsen. Har man den, saa kan man ogsaa følge med i Messen uden nogen Messebog, ja maaske bedre, fordi ens Tanker ikke adspredes af den idelige Ombladen og af Hensynet til, om man nu ogsaa beder i samme Takt og Rytme som Præsten. Jeg tror, at der er mange Mennesker — og maaske ikke mindst de *fødte* Katolikker, der saa at sige har Katolicismen i Blodet — som har større Udbytte af Messen ved at følge den rent kontemplativt, idet de maaske dog kan enkelte af de faste Bønner udenad, saasom Trinbønnen, Gloria og Credo, suscipe sancta trinitas, orate fratres, sanctus, i alt Fald Begyndelsen af Canon, Pater noster og Agnus dei. (Naar jeg citerer disse Bønner paa Latin, er det kun for Nemheds Skyld, selvfølgelig kan det være lige saa godt at kunne dem paa Dansk, især hvis man ikke forstaar Latin).

Ved Forstaaelse og Kontemplation, eller kontemplativ Forstaaelse om man hellere vil, forstaar jeg først og fremmest, at man har den rette Forstaaelse af, hvad det liturgiske Offer betyder, nemlig ikke blot en, om jeg saa maa sige etiketmæssig Gave, hvorved man hylder og tilbeder Gud, men en 'Gave af sig selv', en Hengivelse af sin egen Person til Guds Raadighed for at *fuldendes* i Overensstemmelse med den Idé, som ligger til Grund for Skabelsen og ifølge hvilken vi hver for sig og hver paa sin ejendommelige Maade skal blive et Udtryk for Guds uendelige Væsen og faa Del i Trefoldighedens Liv, hvad vi udtrykker mere teologisk ved at sige, at vi er skabt til at forherlige Guds Navn og gengælde Hans Kærlighed. Men efter Syndefaldet kan dette kun ske i Forbindelse med Kristi Offer og ved at vor egen Substans forædles ved Forbindelsen — jeg kunde

godt lide at bruge Udtrykket: at vi amalgeres — med Kristi Substans. Dette sker imidlertid fortrinsvis i Messen, hvor vi deltager med Kristus i Hans evige Offer til Faderen — jeg maa her indføje, at jeg er Tilhænger af den Teori, som siger, at saasom Han er Præst i *al Evighed*, og det er Præstens Funktion at ofre, saa er Hans Offer ikke indskrænket til Ofret paa Golgatha, men hele Hans Tilværelse, saavel paa Jorden som i Himlen er et eneste fortsat Offer, en eneste Hengivelse i ovennævnte Forstand, — og idet vi med vor Bevidsthed deltager i dette Offer og i Kærlighed og Taknemmelighed forener os med Ham, der er reelt tilstede paa Alteret, saa gennemstraales vi af den Kraft, der udstraales fra Hans Legeme, ligesom Solen gennemstraales og opliver den svage og den syge, der *hengiver* sig til dens Straaler. Endnu mere intens bliver selvfølgelig Virkningen, naar vi modtager Herrens egen Substans i Kommunionen, idet denne er en virkelig Føde — ikke en *Spise*, som man saa tit ser det forkert oversat — en Næring, der forædler og forfiner vor egen Substans og faar os til — kvalitativt — at vokse ud over os selv.

Har man først naaet at leve sig ind i den Opfattelse af Messen, saa behøver man heller ikke Messebogen for at følge dens Handling og for intentionelt at deltage i alt, hvad Præsten foretager sig. Men jeg vil gerne fremhæve saa stærkt som muligt, at jeg ikke mener hermed at give nogen almen gyldig Regel. Jeg er nemlig en udpræget Tilhænger af Personlighedens Ret paa Fromhedslivets Omraade, saasomt vi bevæger os udenfor det essentielle, det strengt nødvendige — in necessariis unitas! Den moderne Tendens til Standardisering, til Uniformering, til 'Gleichschaltung' — Demokrater og Fascister har saamænd ikke noget at lade hinanden høre i saa Henseende — denne Tendens er alt andet end katolsk. Indenfor Katolicismen respekteres Personligheden —

Stultes Side 349

URBI ET ORBI

Den hellige Fader har modtaget Tysklands hittidige og mangeaarige Ambassadør ved Vatikanet, *Dr. Diego von Bergen*, samt dennes Hustru og Døtre i Afskedsaudiens. Audiensen varede en halv Times Tid og den hellige Fader underholdt sig hjerteligt med Ambassadørfamilien. — Det forventes iøvrigt i Vatikanet, at det tyske Riges ny Ambassadør vil ankomme til Rom i allernærmeste Fremtid.

Den apostoliske *Nuntius i Bern*, Mons. Filippo Bernardini, er kommet til Vatikanet for at aflægge Rapport.

New Yorks Erkebiskop, Mons. Fr. Spellman, besøger i Øjeblikket amerikanske Tropper i *Theheran*.

Stephan Lochner:

Madonna

*Hil dig, Himmeldronning
skære,
Frue over Englehære,
Jomfru fuld af Naade funden,
hvoraf Verdens Lys er
runden.
Glæd dig, Moder prud og
skøn,
Perlepryd for Evas Køn!
Ved din Bøn, o milde Frue,
lad os engang Jesum skue!*

Johs. Jørgensen.

→ Basilikaen i Monreale, hvis verdensberømte Mosaiker fuldendtes i 1182

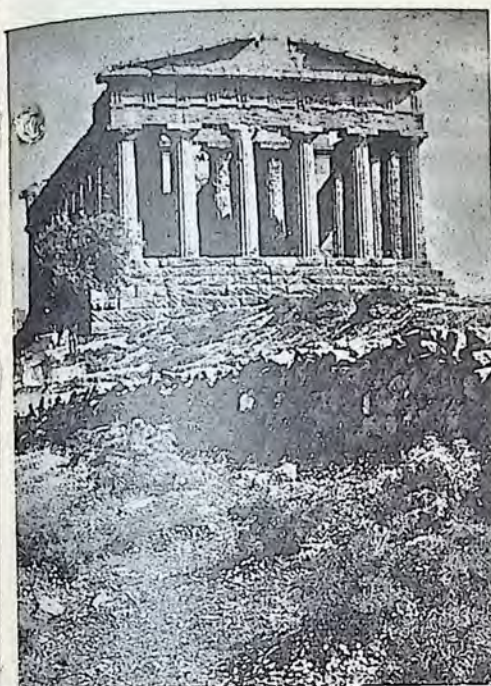
Tekst: Jøbe

Fotos: Enit (2)

Jøbe (2)

Arkiv (1)

→ I et Hjørne af Korsgangen i Monreale staar denne skønne Brønd. Mere end 200 Søjlepar — hver især med forskellige Motiver — bærer de med Mosaiker dækkede Spidsbuer

Rester fra forhistorisk Tid, sikuliske Nekropoler, helleniske Bygninger, byzantinske Kunstskatte, spidsbuet arabisk Arkitektur, Normannerkirker af udødelig Skønhed — kort sagt: næppe noget andet Sted paa Jorden er der samlet saa righoldige

← Concordiatemplet i Agrigento

→ Sicilianere i Festrugt

og forskelligartede Kunstskatte, idet samtlige de Folkeslag, der i Tidernes Løb har behersket Sicilien, har efterladt synlige Spor paa deres Magt. Mangt og meget er i Tidens Løb — takket være Natur- og Krigsmagternes blinde, aldrig hvilende Raseri — gaaet til Grunde, og kun ved et Tilfælde er det skønneste doriske Værk, Concordiatemplet ved Agrigento, blevet bevaret. To Perioder er imidlertid endnu nogenlunde bevaret, den græske og den arabisk-normanniske — og fra denne sidste staar endnu Vidunderværket Monreale udenfor Palermo, i hvis Mosaikker byzantinske Kunstnere har skænket Eftertiden de mest fuldkomne Fremstillinger fra det gamle og det ny Testamente.

Med dystre Tanker skuer Alverdens Kunstelskere ud i den nærmeste Fremtid. Italien har skænket Verden saa dyrebare Kunstværdier og rige aandelige Skatte, at alle Folkeslag er i Gæld til dette Land. Man haaber derfor, at Ødelæggelsen maa gøre Holdt over for de store og uerstattelige Værdier, der findes i Italien, og som hele Menneskeheden har Ret til at betragte som en uerstattelig Del af Aarthusunders Kulturarv.

*

I Begivenhedernes Centrum SICILIEN

Med ubarmhjertige, hastige Skridt har Krigen nærmet sig Solskinslandet Italien og staar nu foran Døren til dets sydligste Forpost, Vidunderøen Sicilien, Middelhavets største, skønneste og mest maleriske Ø. Allerede længst henfarne Slægter har bemærket dens trekantede Form og fundet dette saa karakteristisk, at Trekanten til sidst blev Øens Symbol. Med sine tre Kyster vendt mod tre Verdensdele: Europa, Afrika og Asien, har Sicilien selvsagt fra Tidernes Morgen været Midtpunktet for nogle af Historiens mest skæbnesvangre Begivenheder. Ogsaa Naturen har — i Lighed med Historien — udvalgt denne Ø og skænket den Skønhed og Skatte, men tillige truet den med Farer, som kun faa andre Steder paa Kloden.

Naturens Beskaffenhed gør Sicilien særdeles egnet for fjendtlige Indfald: ingen stejle Klipper yder Værn ved Kysten, Landets dingspladserne er bekvemme og Jordens frugtbare Frugtbarhed, Klimaets Mildhed, Landskabets Skønhed og Mangfoldighed har til alle Tider bevirket, at Sicilien har været et eftertragtet Bytte for de Folkeslag, der beherskede Middelhavets Kyster.

I det 8. og 7. Aarhundrede før Kristus var det Grækerne, der — følgende den vidtberømte sejrende Odysseus Spor — faldt ind over Øen, og senere var den Maalet for Arabernes og Normannernes Røvertogter. Den var Skuepladsen for Kampen mellem Rom og Kartago, mellem Saracenerne og Normannerne, for Afrikas Sammenstød med den vestlige Kulturverden. Føniker, Grækere, Romere, Kartager, Byzantinere, Saracener, Normanner, Hohenstauffer, Araber og Bourboner, der alle efter hinanden har hersket over Øen, har i Historiens Løb beriget Stedet med vidunderlige Kunstskatte, omend de ogsaa har hærgt med Røvertogter og Blodsudgydelser. Her findes

→ Det græske Teater i Taormina paa Siciliens Østkyst

Mindreværds-Komplekser

Jeg kommer for sent til alting, hvorfor er jeg ogsaa saa umulig, Onkel Jonathan, sagde jeg og saa misfornøjet paa min rare, gamle Onkel, ham, hele Familien tyer til, naar der skal uddeles gode Raad, for han er saa svulmende fuld af sund Fornuft.

— Er du saa umulig? sagde han.

— I enhver Henseende, sukkede jeg og mente det oprigtigt i det Øjeblik.

— Nu skal jeg sige dig een Ting, sagde Onkel Jonathan.

— Naar vi engang i Skærsilden skal renses for de jordiske Ufuldkommenheder, tænker jeg, en bestemt Gruppe vil forbavses meget: de med Mindreværds-Komplekserne! Beskedenhed er en Borgmesterdyd, gaar vi omkring og siger, og det er saa sandt, som det er sagt. Men det er, som om vi samtidig opfatter Mindreværds-Komplekserne som den højeste og ædleste Form for Beskedenhed, og det er farligt. En Mand, der sniger sig langs Husmurene med nedslagne Øjne, og hellere vilde bide Tungen af sig end hæve Røsten og sige noget i et større Selskab — ham anser man for en meget beskeden Mand, og saa er han netop nærmest det modsatte. Hvorfor tør han ingenting sige i Selskab med andre? Af Angst for ikke at gøre et tilstrækkelig gunstigt Indtryk! Af Frygt for, at de ikke skal finde ham intelligent nok eller formfuldendt nok eller kultiveret nok — af Forfængelighed, kort sagt, af utilfredsstillet Forfængelighed. Hans inderste Hensigt er ikke Spor

smukkere end den malede Skønheds, der iført et eller andet overdrevent Skrud kommer vuggende nedad Strøget og slaar Smut med Øjnene til hvem som helst, der gider opfange det. Han balancerer angst paa den negative Forfængeligheds Line — hun paa den positive Forfængeligheds. Han synes ikke, han er god nok, som Vorherre har skabt ham — han er een stor Haan mod sin Skaber i Stedet for, at han skulde være taknemlig over den Udrustning, han nu eengang har faaet her i Livet, vurdere den efter Fortjeneste og arbejde med den, saa den kan blive bedre og mere fuldkommen.

En beskeden Mand — det er ikke en Mand, der underkender alle sine smaa, gode Talenter og Egenskaber, men en Mand, der anerkender, at han har faaet dem uden egen Fortjeneste og ydmygt arbejder paa at forbedre dem. Jeg hader at høre et Menneske sidde og udvikle, hvor elendig han er til dit og dat, og hvor haabløst det derfor er for ham at komme frem i Verden. Han skulde hellere skamme sig over sin Utaknemlighed og skynde sig at begynde paa Overvindelsen af sine svage Sider: sin Menneskefrygt, sin fortvivlede, evige Hensyntagen til, hvad andre Mennesker mener, siger og tænker om ham. Og hvis han hver Morgen og Aften Livet igennem husker sig selv paa, at det, han kan, kan han ikke i Kraft af sig selv, men af Naade ovenfra, saa bliver han aldrig en selvglad Farisæer, men en rankrygget, ydmyg, beskeden

Mand. Og saa kan det forresten være, der bliver knap saa meget at rette paa ham i Skærsilden!

Sagde Onkel Jonathan og stirrede brysk frem for sig, som han har for Vane, naar han har faaet Luft for et eller andet, der har rumstret i hans Hjerneceller længe!

Den anden.

Med Hensyn til

Katolsk Aktion!

Det er kun en lille Ting, men i det lange Løb kan ogsaa den faa Betydning: Det er dette med at følges ad i Svar-Bønnerne under og efter Messen. Hvordan kan det være, at i næsten en hvilken som helst Kirke, hvor man dellager i Messen, findes der en eller to ærgerrige Herrer eller Damer, der føler det som en Forpligtelse at være en halv eller hel Linje foran de andre, naar det bliver Menighedens Tur til at svare paa Præstens »Hil dig Maria« og »Hil dig Dronning«. Det virker uhyre distraherende og ødelæggende for den fælles Andagt, og hvis der er Ikke-Katolikker til Stede, kan man ikke fortænke dem i, at de faar et ejendommeligt Indtryk af det hele. Kor-Bønner skal bedes i Kor. Det er ogsaa et lille Stykke katolsk Aktion at indordne sig paa det Punkt!

Pennevenne-Klubben

holder Sommerferie

Nu, da vi gaar ind i den grønne Sommer, kan det ikke ventes, at Indendørs-Beskæftigelser, deriblandt Brevskrivning, skal være særlig stor. Vi har derfor besluttet at lade Katolsk Pennevenne-Klub holde et lille Sommerhvil. En Mængde Læsere har allerede gennem Klubben en livlig og udbytterig Korrespondance i Gang, men vi synes ikke, Tidspunktet er belejligt for at stifte nye Pennevenne-Forbindelser. Til Efteraaret tager vi fat igen!

Provinsens Præster,

der ønsker Sommerferietidens Søndagsgudstjenester i deres Kirker opført paa Ugebladets sædvanlige Gudstjenesteliste i Ferietiden, bedes sende Redaktionen de nødvendige Oplysninger snarest muligt. For at undgå fejle Oplysninger, opføres kun de Kirker, der er modtaget Besked fra.

Pro recitantibus horas canonicas

Quoad Orationes tam pro S. Zephyrino die 26. Augusti quam pro S. Marco die 7. Octobris error habetur, non quidem in ORDINE Universalis Ecclesiæ, sed in nostro Supplemento proprio. Ideoque neglecto proprio Ordine nostro, omnino sequendus est ORDO Universalis Ecclesiæ. Quod iam illico nunc annotare velint omnes, ad quos pertinet.

Sommermarkedet i Brønshøj

Søndag den 6. Juni fejrer Sankt Antoni Menighed sin Værnehelgen med Levitmesse Kl. 10. Pater Pauli S. J. holder Festprædikenen. Hele Dagen holdes Sommermarkedet, som afsluttes med en Andagt og Takkebøn for vore Velgørere Kl. 19,30.

Har De husket at reservere den Dag til Sankt Antoni Kirkes Hjælp. Der er god Restaurant med lækert Smørrebrød. De maa ogsaa gerne spise medbragt Madpakke i det grønne. Og Underholdningen er meget afvekslende. Vi finder paa Eftermiddagens Program Navne som Violinisten Christian Matas, Universalkunstneren Karl Albert, Hurtigtegneren Helge Hall og den syngende Politibetjent. Der er ogsaa Korsang og Biografteaterforestilling. Kom nu, alle Sankt Antonis gode Venner. Kan De ikke komme, saa send et lille Bidrag eller bestil pr. Telefon nogle af vore overordentlig fine Lodsedler. Vi er paa Vej til at faa udsolgt, men De kan endnu faa en fin Chance. Ring blot til Bella 1700.

Markedskomiteén.

Svar til K. H. angaaende Dr. Gades Foredrag

Som Svar paa Deres Spørgsmaal i Katolsk Ugeblad for 2. Maj, kan jeg oplyse, at Dr. Gade har givet »Danmarks katolske Kvindeforbund« Lov til at lade Foredraget om »Kvindehygiejne og Ægteskabsmoral« cirkulere i en Række Provinsbyer, til at oplæse indenfor Foreninger, som er tilsluttet Kvindeforbundet. Forøvrigt har jeg bragt i Erfaring, at der paatænkes Udgivelse af en Bog om samme Emne.

D. K. K. F.s Sekretariat, Ndr. Frihavnsgade 26.

Erikke Scheel,
Formand.

Academicum Catholicum

Lørdag d. 3.—Mandag d. 12. Juli.

Studenter-Sommerlejr paa Langø ved Odense Fjord. Det bliver et Ferieophold under kammeratlige, men primitive Forhold. De kvindelige Deltagere sover paa Høloft, de mandlige i Telt, og alle maa deltage i alt forefaldende Arbejde. Deltagerantallet er begrænset af Pladsforholdene. Deltagelse koster 30 Kr. excl. Rejse. (Cyklister fra København starter Fredag d. 2. Juli og vender hjem Tirsdag d. 13. Juli). Tilmelding til Sekretæren, stud. med. Aase Christiansen, Kbh. Ø., Sect. Kjeldsgade 1, Tlf. Ryvang 381.

KØBENHAVN

Søndag d. 6. Juni Kl. 9,30.

Akademikermesse i Klosterkirken paa Jagtvejen. Derefter spises den medbragte Morgenmad hos Liobasøstrene (Husk Sukker til Kaffen).

D. K. K. F.

Heldagsstævne for katolske Kvinder afholdes i Trørød Kristi Himmelfartsdag, 3. Juni. Tog afaar fra København H. 8,20, i Vedbæk 9,01, Messe i Kapellet Kl. 9,30.

Program:

Foredrag af Fru Karen Plovgaard, Underholdning af forskellig Art, frit Samvær og Spadsereure. Tale af Pater Coenen S. J.

Madpakke til hele Dagen maa medbringes. Drikkevarer faas i Skovløberhuset lige ved Siden af. Alle katolske Kvinder er hjertelig velkomne. Se iøvrigt Opslag paa Kirkedørene.

Katolsk Ungdoms Klub

Lørdag d. 5. Juni, Grundlovsdag, holder K. U. K.-Klubberne Stævne i Farum. Start fra Raadhuspladsen Kl. 14, fra Grundtvigskirken Kl. 14,30, fra Lyngby Kl. 14,35, fra Ordrup Kl. 14,15. K. U. K.'erne mødes i Bagsværd Kl. 15 og kører derfra til Farum. Der drikkes Eftermiddagskaffe og spises medbragt Aftensmad i Farum. Hjemtur ca. Kl. 21,30. Medbring Vandresangbog. De, der ikke cykler, tager Tog med Slangrupbanen, Afgang Nørrebro Kl. 13,25 og 15,40. Afgang fra Farum Kl. 19,50 og 21,36.

København.

Lørdag d. 29. Maj Kl. 20—22, »Ung Aften«. Vi deltager først i Majandagten. Lørdag d. 5. Juni: Fællestur til Farum. Se ovenfor.

Frederiksberg.

Fredag d. 4. Juni — efter Andagten Kl. 19,30 — stor Foraarsfest. Indledning ved Formanden Niels Frederiksen. Tale: Redaktør H. Bølling. Vi unge og Kirken, Ruth Scharff Olsen og Johs. Samuelson. Kaffeord. Munter Underholdning. Morsom Film. Mød op og tag Venner og Bekendte med! Deltagelse koster 0,75 Kr. pro pers. Vi deltager i Cykklaturen til Farum den 5. Juni (Grundlovsdag).

Ordrup.

Paa vort sidste Møde afholdt vi Generalforsamling. Valgresultaterne meddeltes sidste Gang. Efter Generalfors. holdt Hr. Kærgaard Madsen et pragtfuldt Grammofoncauseri for os. Titlen var: Paa Rejse gennem Europa, og første Del, som vi hørte, var Landene syd for Grænsen. Det var pragtfulde Plader, og Hr. Kærgaard Madsen har lovet at komme igen med Resten af Causeriet.

Tirsdag d. 1. Juni Kl. 20 pr. Foraarsfest. Udsmykning (delvis) af Viggo Nielsen. Damerne medbringer Smørrebrød til 2, Herrerne Øl til 2. K. U. K. leverer Snapsen. Kaffe- og Snapspejning for denne Aften forhøjet til 75 Øre. Mange Overraskelser. Vel mødt den 1. Juni til Afslutningsmøde.

Stemme- og Talelidelser behandles.

Aandedræt - Diktion.

Lægeforeningens Autorisation som Talelærer.

Diplom. Medlem Tpf.

Sangundervisning.

Marie Groth Hoffmann.

Skjoldsgade 4¹. Koncertsangerinde. Øbro 3109 y.

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Benzon

Alle Hevendelser bedes venligst

rettet til CENTRAL 1868

Liturgisk Kalender

Maj-Juni.

30. S. 5. Søndag e. Paaske (590); (hvid) 2. Bøn: St. Felix I (922), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]); Paaskens Præfation (518).
31. M. Bededag (594); 2. Bøn: St. (violet) Angela Mericia (923), 3. Bøn: St. Petronilla ([67]; Præf. (518). — Eller: (hvid) St. Angela Mericia; Messen „Dilexisti“ ([66]) med egne Bønner (923); 2. Bøn: Bededagen (595), 3. Bøn: St. Petronilla ([67]); Præf. (518); sidste Evangelium: Bededagens (596). — Hvor der holdes Procession, læses efter denne Bededagens Messe (594), som ovenfor.
1. Ti. † Bededag (594); 2. Bøn: (violet) Gudsmoder ([90]), 3. Bøn: For Kirken eller for Paven ([123, 122]); Præf. (518).
2. O.* Vigilie (598); 2. Bøn: St. (hvid) Marcellinus, St. Petrus og St. Erasmus (927), 3. Bøn: Bededagen (595); Paaskens Præf. (518). — hvor der holdes Procession, læses (violet) Bededagens Messe (594); 2. Bøn: Vigilien (591), 3. Bøn: St. Marcellinus, St. Petrus og St. Erasmus (927); Præf. (518); sidste Evang.: Vigiliens (598).
3. T.* KRISTI HIMMELFARTS (hvid) DAG (600).
4. F. St. Frans Caracciolo (928); (hvid) 2. Bøn: Kristi Himmelfarts Oktav (600); Oktavens Præfation (519).
5. L. St. Bonifatius (931); 2. (rød) Bøn: Oktaven (600); Præf. (519).
6. S. Søndag i Oktaven (604). (hvid)

*) Den 2. Juni, St. Eugenius I's Dag, er Hs. Hellighed Pave Pius XII's Navnedag. St. Eugenius var Pave fra 655—657.

Fortælltes nederst næste Spalte

Katolsk ☩ Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition og Kasserkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER ≈

En ny Rejsebog

Jørgen Sandvad: »De glade Rejser (Gyldendal).

Der er ingen Tvivl om, at Rejse-litteraturen har oplevet en virkelig Renæssance i disse indestængte Aar, hvor Baedeker'en har kunnet samle Støv paa Reolen. Det er maaske ogsaa derfor, at den rejse-glade Journalist Jørgen Sandvad — der er Luftfartsmedarbejder ved et københavnsk Dagblad og som forrige Aar debuterede med en velskrevet Bog om en Tur til Java med K. L. M. — paany har begaaet en Bog om »De glade Rejser«, en Samling Kronikker om Rejser i alle Retninger. Som Bog betragtet er den maaske ikke helt paa Højde med hans første; han er imidlertid en af dem, der rejser meget og gerne og (hvad værre er) som paa en blændende, journalistisk Façon forstaar at delagtiggøre andre i sine Rejseindtryk, samt (og det er det værste af det hele) formaar at smitte Læseren med den Sygdom, der hedder Udlængsel, og som er en af de frygteligste af alle!

J. B.

Betragtninger ved Flyve-maskinens Rat

Antoine de Saint Exupéry: »Krigsflyver« (Jespersen og Pio).

Denne Flyver, som er en blændende Sprogets Mester, har skrevet en Krigsbog forskellig fra alle andre. Han sendes i Frankrigs Nederlagstid ud paa en nytteløs Re-kognoscering. Og hele Bogen er in-tet andet end hans Tanker før, under og efter Flyvningen. Skønt der næsten intet »sker« paa de tohundredre Sider, mindes man ikke hos nogen anden Forfatter at være blevet grebet af den Haabløheds-Stemning, som beseglede Frankrigs Ulykke i 1940. Ligeledes belæres man med stor Kunst om Flyveren og Døden og synes efter Læsningen

*) Torsdag den 3. Juni, Kristi Himmelfarts Dag, er sidste Dag for Opfyldelsen af Kirken s Bud om Paaskekommunionen. — Udsæt ikke Skriftemalet til sidste Øjeblik!

at man nu endelig aner lidt om, hvordan det maa føles at færdes højt oppe over Menneskeholiger med Døden som Last. Dybest er imidlertid Forfatterens Betragtning over Kulturen og dens Op-løsning. Han betragter Humanismen som Gudstroens Afløser, men med rig Arv efter Religionen, f. Eks. Offertanken, og ser nu, hvorledes den humanistiske Kultur har opløst sig i Dyrkelsen først af Individet og siden af Individsummen, den menneskelige Masse. Det er ham næppe selv bevidst, hvor dybt et Suk efter Religion, der gaar gennem hans Tanker i de isnende Hø-jder over Frankrigs Jord. Læserne kan dog næppe undgaa at høre det og vil næppe kunne se, at den eneste Religion, der kan udfylde dette nagende Savn, er den fulde og hele Religion, den katolske.

L. H.

Katolsk Erhvervsliv

G. Thils: »Mission du Clergé« (Desclée de Brouwer, tilsendt af St. Ansgars Boghandel).

Forfatteren (kendt for nogle gode Bøger om St. Paulus) ser det nutidige Præsteskab specifiikt aktuelle Opgave i at bringe Kristen-

BOGHYLDEN

- Lavallière, Eve: Écrits spirituels. Précédés de sa biographie par Omer Englebert, 214 S. 3.00
- Lépiciér, Cardinal, O.S.M.: Le Miracle. Sa nature, ses lois, ses rapports avec l'ordre surnaturel. Traité philosophico-théologique, 592 S. ... 5.25
- Taveau, Claude, prêtre de l'Oratoire: Le Cardinal de Bérulle, maître de vie spirituelle, 384 S. 4.85
- Valensin, Albert, S.J.: Les Exercices spirituels. Textes pontificaux annotés, 208 S. 3.15
- R. P. Fr. Valentin-M. Breton, O.F.M.: Le Christ de l'âme franciscaine, 266 S. 3.00
- Bremont, Henri: Das wesentliche Gebet, 292 S. 9.40
- Rafn, Holger: Johannes Chry-sostomos. Roman 7.75

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

Køb det Danske Steril Catgut Novo

leveres i Glasklokker i Nøgler paa 25 à 50 m

hos VALD. FOERSOM . 1868-1943

Amagervej 27 . Central 4310 . Byen 4310

dommen ind i det moderne Erhvervsliv. Kunst og Litteratur ejer en rig katolsk Arv, men vort Haandværk, vor Industri og Handel, vore faglige Organisationer o. s. v. staar helt udenfor Kristendommen. Den katolske Industrimand og den katolske Købmand og Arbejder er Katolikker i deres Privatliv, ikke i deres Profession. Det er Opgaven at levendegøre Erhvervslivet ved f. Eks. Indførelsen af katolske Skikke i selve dette Liv. M. Thils stiller Problemerne udmærket op, medens det ikke forekommer at lykkes ham at vise den praktiske Vej frem. Her bliver han staaende ved en meget løs Skitse.

T. T.

Kirkehistorie

Professor Paul V. Rubow skriver i »Berl. Aften« d. 19. Maj om Professor Hal Kochs nysudkomne Kirkehistorie:

»Mindre tilfredsstillende end Biskop Plums Afsnit [om Kristendoms-kundskab] er den lærde Historiker Professor Hal Kochs kortfattede Fremstilling af Kirkehistorien. Sprogbehandlingen er uædel, grov i Mælet og støjende. Det Hele er ligesom skrevet i Distraktion. Forfatteren synes mere at interessere sig for Kirkepolitik end for den religiøse Følelse og Tankes Historie. Skildringen af de Personligheder, der skænkes Omtale, er meget kursorisk. Saaledes findes Frans af Assisi med nogle banale Linier. Luther kaldes »den store Profet«, og det hedder, at »Ingen trængte vel dybere ind i Problemerne og besvarede dem med en saadan religiøs Kraft og indre Bundethed til Evangeliet som han«. Sætninger, der begynder med Pronominet *Ingen*, er næsten altid tvivlsomme. Der er i Bogen en Tavle, hvor man paa den ene ser et af Cranachs Lutherbilleder, og paa den anden Side Filip II's Hofmaler Coëllos Billede af St. Ignatius Loyola, den første Jesuit. De to Portrætter giver bedre Besked end Prof. Kochs Tekst. Paa den ene Side ser man et Væsen hildet i sine egne Tankers Snare, og paa den anden Side et Ansigt præget af Andagt og Disciplin.«

Børnestævne i Trørød

Grundlovsdag den 5. Juni

Adgang for katolske Børn mellem 9 og 13 Aar.

DAGENS PROGRAM:

- Kl. 9,45: Messe (Prædiken ved Pastor Geertz-Hansen).
 Kl. ca. 10,30: Morgenmad.
 Kl. 11—12,30: Skolerne leger.
 Kl. 12,30—14: Konkurrence i Spring og Boldkast.
 Kl. ca. 14: Frokost.
 Kl. 14,20—30: Korte Taler af en Studine og en Spejder.
 Kl. 14,50: Biskoppen kommer, derefter forskellig Optræden af Børn.
 Kl. 17: Flaget stryges — Afgang.

Pris (inclusive Togbillet) Kr. 1,25

Børn, der vil cykle til Trørød og slaa Følge med Pastor Wevers, maa være paa Rygaard Kl. 8.

Hjælp til at dække Omkostningerne ved Stævnet og til at betale Billetten til Trørød for Børn fra mindrebemidlede Familier, modtages med Tak af Pater *Groteclaus*, Stenosgade 4, V.

»Sentire cum ecclesia«

fortsat fra Side 343

hvad der ikke maa forveksles med Individualismen — mere end noget andet Sted. Det lader sig godt gøre baade af Helgenernes Liv og af de mange forskellige Ordner, som er fremstaaet indenfor Kirken. En moderne Standardiseringstaabe vilde sikkert anse det for Idealet, om der kun var en eneste mandlig og en eneste kvindelig Orden indenfor Kirken. Men saadan er det nu engang ikke, fordi der skal være Plads for Personligheden indenfor Kirken, og for at enhver, der vil være Munk eller Nonne, skal kunne finde det Milieu og den aandelige Atmosfære og Virksomhed, der stemmer med hans Anlæg og Karakter.

Derfor tror jeg, det er beretti-

get at advare imod alt for stærke Standardiseringstendenser med Hensyn til Menighedens Fromhedsliv. Og jeg vil tilføje, at jeg for nogle Aar siden havde den Glæde, at se netop en Benediktiner i 'Benediktinische Monatshefte' give Udtryk for nøjagtig de samme Tanker. Desværre har jeg ikke Tidsskriftet — som jeg opbevarede — ved Haanden i Øjeblikket, men det behøves jo strengt taget heller ikke, da Pladsen alligevel ikke vilde tillade en længere Redegørelse for den paagældende Artikel.

Peregrinus.

N. P. Rostrup Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
 Valkendorfs-gade 34-36
 Tlf. 778 - 728

Tænk
 paa
 Ferie-
 børnene

BRØDRENE DAHL A/S
 Industrivænningen
 Telefon Central 6585

Rør og Fittings - Sanitet - Centralvarme
 Armatur - Pumper - Værktøj - Metaller

Rationeringsmærker og Feriebørn

Vi har til Dato modtaget 5 Breve med Rationeringsmærker til Feriekolonierne. Hjertelig Tak! Men endnu er det som en Draabe i Havet, hvis alle Børn skal kunne faa alt, hvad de kan spise. Vi kan bruge enhver Slags Mærker. Send dem til Ugebladets Redaktion, Nørrebrogade 27 C, saa sørger vi for, at de bliver fordelt mellem Feriehjemmene.

Bønnens Apostolat

Intentioner for Juni: At Forældrene maa gøre mere for at opdrage deres Børn til fromme Katolikere og lovlydige Statsborgere. — At de unge Arbejdere i Missionerne maa kunne opfylde deres Pligter som Kristne.

Konfirmation i Domkirken

De tre Dage før Kristi Himmelfart er Bededage. Hver Dag før Bededagsmessen Kl. 8 synges Allehelgenslitani. Kristi Himmelfartsdag Kl. 7 og 8 stille Messe. Efter Pontifikalmessen Kl. 10 meddeler Biskoppen Konfirmationens Sakramente baade til Børn og til voksne. Enhver, der ønsker at blive konfirmeret, bedes henvende sig paa Pastoratets Kontor, Bredgade 64 (Kl. 11—12 og 17—18).

Sakramentskirken

Kristi Himmelfartsdag som om Søndagen.

Jesu Hjerter Kirke

Mand. 31. Maj Kl. 19½ deltager unge Mænds Kongr. i Majandagten. Tirsd. 1. Juni Kl. 16,30 og 20 Møde for Immaculatakongr. Torsd. 3. Juni (Kristi Himmelfartsdag) som om Søndagen. Kl. 19 Afslutningsmøde for Mændenes Kongr. Fred. 4. Juni Kl. 6 Sonekommunion.

St. Antoni Kirke

Sønd. 30. Maj Kl. 8 Fælleskommunion for Broderskabet. 31. Maj —2. Juni Allehelgenslitani efter 8-Messen. Torsd. 3. Juni som om Søndagen. Fred. 4. Juni Kl. 20 Andagt; intet Menigheds møde.

St. Andreas Kirke

Sønd. 30. Maj Konfirmation. 31. Maj—2. Juni Kl. 8 Allehelgenslitani og Procession. Torsd. 3. Juni Guds-tjenester Kl. 7, 8, 10 og Andagt Kl. 17. Fred. 4. Juni Tilbedelse fra 8-Messen og Andagt Kl. 19½.

St. Augustins Kirke

Fra 27. Maj er der om Hverdagene ingen 9-Messe mere. Fra Søndag 30. Maj at regne og i Sommer-

tiden er ingen Messe Kl. 11 om Søndagene.

Immaculatakirken

Kristi Himmelfartsdag. Kl. 7 stille Messe. Kl. 10 Højmesse. Kl. 18 Festandagt.

Oblater bedes bemærke

at Benediktineroblaternes maa-nedlige Møde grundet paa en Forhindring maa henlægges til Fredag 4. Juni Kl. 19,45 hos Liobasøstrene, St. Kjeldsgade 1. Efter Mødet Jesu Hjerter Andagt og Komplet.

Musikaftenen paa

Sct. Knuds Skole

Det er blevet en Tradition, at Sct. Knuds Skoles Drengene hvert Aar indbyder til en Musikaften og derved giver en Prøve paa, hvad de kan præstere. Aftenen var som sædvanlig godt besøgt — et glædeligt Tegn paa den Interesse, der vises Skolen — og Opvisningen tjente i det hele og store Eleverne til Ære, især naar man tager i Betragtning, at Stemmematerialet denne Gang hovedsageligt bestod af mindre Drengene og at det gennemgaaende var ret krævende Ting, der opførtes. *rg.*

»Vor Glædes Aarsag«

afholder sidste Møde i denne Sæson *undtagelsesvis* Tirsdag d. 1. Juni Kl. 19,30 hos Sct. Josefs Søstrene, Østerbro. Efter Mødet »Havefest« (Husk at medbringe Brød og Sukker).

Sygeplejerske-Forbundet

Den aarlige Majaften i *Rygaard* holdes Mandag d. 31. Maj Kl. 20. Vi samles i Kirken, hvor der er Andagt og Prædiken af Pater Wevers. Derefter frit Samvær, Kaffe-drikning m. v. Afslutning ved Pater Coenen. Husk at medtage Sangbog og Sukker!

1 Kr. for Ikke-Medlemmer og 75 Øre for Medlemmer. Alle Sygeplejersker og Elever er velkomne.

Katolsk Kantor- og Organistforening

afholder ord. Generalforsamling Mandag d. 7. Juni Kl. 8, Bredgade 69. — Dagsorden: 1. Valg af Dirigent; 2. Beretning; 3. Regnskab; 4. Valg af Bestyrelse; 5. Eventuelt.

Sølvbryllup

Den 5. Juni kan Direktør Alfred Silcowitz og Hustru fejre deres Sølvbryllup. Kl. 9 læses der en Messe for Sølvbrudeparret i St. Andreas Kirke i Ordrup, hvor ogsaa Vielsen fandt Sted for 25 Aar siden.

Provins-Præst, for hvem Cykle er uundværlig, mangler

CYKLE-DÆK

Hvem kan mon hjælpe ham? Dagens Pris betales. Tilbud sendes til Ugebladets Redaktion.

Salmebog

Skulde en eller anden have en Salmebog liggende, vil jeg meget gerne købe den.

Inger Leser,
Nordkrog 27, Hellerup.
Helrup 4436.

Johannes Jørgensen:

Rejsebogen 1895 (evt. 1905) Eva 1901, Fioretti 1902, Pilgrimsbogen 1903, søges helst med Omslag og i pæne Eksemplarer.

Billet Nr. 535 med Opgivelse af Pris sendes til Katolsk Ugeblad, Nørrebrogade 27 C.

SANKT ANSGARS

Boghandel

Bredgade 67 . Palæ 4777

„Nyere Bidrag til Niels Steensens Historie“ af G. Scherz

er udkommet og faas i vor Boghandel 1.25

Endnu en Rest tilbage af det

avtererede Parti Breviarium Romanum 69.50

Ny fransk Bog

G. Thils, Mission du Clergé.. 4.45

Udenlandske Bøger

Mandonnet: Saint Dominique, I-II 12.60

Maritain:

Les Degrés du Savoir 11.55
Religion et Culture 2.45
Le Docteur Angelique ... 5.50
Art et Scolastique 5.00

de Meaux: Solesmes a Egmond 0.80

Mellet: L'Itineraire et l'Idéal

Monastiques 3.15

Mérimée: Choisir 4.20

Merkelbach: Marialogia 8.40

Til Danmarks Landboere!

7000 Skolebørn fra københavnske Smaaahjem mangler Ferieplads i denne Sommer. Under de nuværende haarde Livsvilkaar trænger Storbys Børn i særlig Grad til at komme ud i Sol og frisk Luft paa Landet.

Vis disse Børn en Venlighed og luk Deres Hjem op for et af dem i 6 Uger af Sommerferien!

Lad en flink Dreng eller Pige hente Sundhed og Styrke ved et Ophold ude i Deres frie Omgivelser!

Saa gør De en god dansk Gerning i en vanskelig Tid og glæder et Barn, som vil være Dem taknemlig for hele Livet.

Sommerferien begynder 20. Juni, men det er af største Vigtighed, at Deres Ferietilbud kommer os i Hænde snarest muligt, saa vi faar Tid til — ved en af Hovedstadens 100 Skoler — at udsøge det rette Barn til Dem.

Alle Feriebørn medbringer Ernæringskort for 6 Uger.

Udfyld allerede i Dag nedenstaaende Blanket og læg den uden Konvolut i Postkassen! Den besørger gratis af Postvæsenet.

Ethvert Tilbud modtages med Tak og kommer som en Solstraale til et lille Barnehjerte.

København i Maj 1943.

Viceskoleinspektør CHRISTIAN ØSTRUP

Leder af Feriebørnsudsendelsen

Ingolfs Allé 35, København S

Telefon Amager 2118.

Denne Blanket kan klippes ud og ufrankeret nedlægges i Postbrevkasserne

TRYKSAG

Undertegnede ønsker i Sommerferien

at modtage Dreng paa Pige Aar.

Tydeligt Navn

Stilling

Tydelig Adresse

Jernbanestation,
hvor Barnet ønskes afhentet

Til

Komiteen for københavnske
Skolebørns Landophold

Ingolfs Allé 35

København S

Kan
nedlægges
ufrankeret
i
Postbrev-
kasserne

33

Reserveret Postvæsenet

Afklippes her

**Husk ogsaa
Rationeringsmærkerne
til Feriebørnene**

HORSENS
Manufaktur . Trikotage . Udstyr A-S Horsens Textil Lager Leverandør til katolske Institutioner
Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed
RANDERS
Randers Andelsmejeri Telefon 776 (4 Linier) Fineste Mejeriprodukter fra Dyrlæge kontrollerede Besætninger

AARHUS	
<i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditori Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital	Køb hos vore Annoncører
	
ODENSE	
Allegades Røgeri og Fiskeforretning Alt i Fisk Allegade 46 . Telefon 1896 Lev. til Sct Joseph Hospital	Junker-Drejøe Kolonial . Delikatesser Nørrebro 49 . Odense Lev. til Sct Josephs Hospital
Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13, Tlf. 2021 Leverandør til Dalum Kloster	JØRGEN RASMUSSEN Glarmester Overgaden 29, Telefon 1117 Leverandør til St. Josephs Hospital og Kirken

AALBORG

Ferd. Færch & Co.
Tømrermestre
Strandvejen, Tlf. 301

A. Hoffmann Urmager og Optiker
Borgerg. 17 (lige v. den nye Bro)
Briller efter Lægerecept
Rep. udf. nøjagtigt og billigt
Telefon 3779

CHR. SIMONI
grundl. 1836
Kul- og Koks-Import
Telf. 67 — 68 — 69
Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og
Kamilianerkliniken i Aalborg.

M. Thomsen Støtt
Entreprenør og Murermester
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992

Mathias Christensen
Absalonsgade 14 . Tlf. 1556
Kolonial . Delikatesser . Kaffe

Køb
Hjemmets Udstyr
hos
Thuen, Gravensgade 2

P. Krebs
Elektroinstallatør
Frederiksgade 6
Telefon 1786
Udf. Arb. ved Kamilianerkliniken

Aalborgs katolske Begravelseskontor
Ligkister, Ligsenge, Kistepyntning og Salmer
Begravelser ordnes smukt og samvittighedsfuldt
G. PETERSEN
Jens Isangsgade 8 . Telefoner: 2068 og 2289

Hans Wiencken Kastetvej 51 . Aalborg
er det rigtige Indkøbssted for
Kød, Flæk og Paalæg
Reelle, unge Varer til beskedne Priser
Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud

N. Nielsen & A. Brostrøm
H. PERS EFTERFØLGER

Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre
SANITET- CENTRALVARME
Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581

NAKSKOV

Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter
Nakskov . Telefon 621

Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeap-
parater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter.
A-S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17
Leverandør til den katolske Kirke

Broderimagasinet
Østergade 18 . Telefon 921
Alttil Haandarbejde . Tegning, Montering
Stort Udvalg i Garn
Leverandør til Søstrene

Nakskov Dampmølle
Aktieselskab

L. C. Clasen
Murermester
Telefon 208
Lev. til kat. Kirke

Chr. Steffensen
HERREEKVIPERING
Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796
Leverandør

HOLBÆK

A. P. PEDERSEN
Murermester
Markedsplads 10 . Telefon 239

Vestergades
Maskinværksted
RASMUSSEN & NIELSEN
Telefon 1039

H. P. Larsen
Kolonial . Delikatesser
Algade 28 . Tlf. 849
Leverandør til Hospitalet

Holbæk Mejeri A/s
Algade 54 . Telefon 65
Leverandør til Hospitalet

A-S Arbejdernes Fællesbageri
Bedste Brødsted
Lev. til St. Elisabeth Hospital

JENSEN & OLSEN
statsaut. Installationsforretning
Elektrisk Lys og Kraft
Algade . Telefon 365
Leverandør til den kat. Menighed

Katolsk

Ugeblad

6. Juni 1943

91. Aarg.

Nr. 23

Et halvt Aarhundrede

paa Frederiksberg

Det finske Viborgs
katolske Kirke

Kristoffer gaar baglæns
Erstatningsreligioner

Kristoffer gaar baglæns

Den hellige Kristfór (eller Kristoffer som han jo kom til at hedde paa disse Breddegrader) maa have været en meget yndet Helgen i sin Tid. I mange forskellige Lande fik han Indpas. Ja, det ser næsten ud, som om han havde sin Plads i hver Kirke, stor eller lille. Danmark stod i saa Henseende ikke tilbage for de øvrige katolske Lande. Dér hvor man nu om Stunder med nænsom Haand fjerner det Ligklæde, som Reformationen lagde over Landsbykirkernes Kalkmalerier, træder som oftest ogsaa Kristoffer frem: Kæmpen Kristofór, der med opkiltet Kjortel, en stor Kæp i den højre Haand og Jesusbarnet paa den anden Arm møjsommeligt skridter frem gennem Vandet. I Faneffjord Kirke paa Møen løber Kæppen over Kæmpens Hoved ud i tre store Egeblade og to Agern, som Barn Jesus strækker sin Haand ud efter.

Hvoraf denne Popularitet? Historien ved kun saare lidt om Sankt Kristoffer. Den ved kun om ham, at han levede i Syrien i det 3. Aarhundrede og blev dræbt for den kristne Tros Skyld. Det er Legenden, dette fromme Digterbarn, der har udstyret den syriske Martyr med saadanne Træk, der talte til alle Tiders Menneskers Fantasi og Hjerte.

Legenden fortæller, at den unge Kæmpe ønskede at stille

sine Kræfter i den mægtigste Herres Tjeneste. Først var det Kejseren. Men en skønne Dag, da nogen i Kejsereens Nærværelse bandede og nævnte Djævlens Navn, saa Kristofór Kejseren fare sammen. Da traadte han i Fandens Tjeneste, siden denne sidste lod til at være mægtigere end den første. Da skete det atter en Dag, at Kristoffer sammen med Fanden kom gaaende ad en ensom Vej. Pludselig blev Fanden urolig og talte om at vende om. Kristoffer blev nysgerrig; han vilde vide, hvad der saaledes kunde skræmme den mægtigste Herre. Det viste sig, at der længere henne ved Landevejen stod et Kors med Kristusbillede paa. Da forstod Kristoffer, at den Korsfæstede maatte være stærkere end Fanden, og fra den Dag af traadte han i Kristi Tjeneste. Han fik nu som Opgave at være Færgemand ved en farlig Bjergstrøm: dér skulde han bære alle de Veffarende over, der vilde bede ham derom i Kristi Navn. En Gang om Natten blev Kæmpen vækket i sin Søvn: der var En, der trak i Klokkerebet. Kristoffer sprang op fra sit Leje og tog sin Knortekæp. Det var et Barn, der bad om at blive baaret over. For en Kæmpe som Kristoffer maatte det være den letteste Sag i Verden. Han løftede Barnet og traadte ud i Vandet. Men til Færgemandens store Forbavselse viste det sig, at det Barn var

den tungeste Byrde, han nogensinde havde baaret. Samtidig teede ogsaa Floden sig vildere end nogensinde, saa at Kristoffer rigtigt maatte støtte sig til sin Stav for ikke at blive revet omkuld. Da han omsider naaede Bredden og skulde sætte Barnet fra sig, udbrød han: »Men Barn dog, du er saa tung som hele Verden!« Da svarede Barnet: »Kristoffer, du bar ikke blot hele Verden, men Ham, der skabte Himmel og Jord.« Og i det samme var Barnet forsvundet.

Denne Kæmpe, hvis Vej førte fra Kejser til Satan og fra Satan til Kristus, har sikkert for Middelalderens Kristne været et Symbol: Symbolet paa det egenraadige Menneske, der lader sig drage af verdslig Anseelse eller syndig Lyst, men omsider finder den Lykke, han dér forgæves efterstræbte, i Kristi anstrengende Tjeneste.

Denne Kristoffer er desværre blevet borte for mange Nutidsmennesker. Og det er ikke udelukkende Reformationens Skyld. Det er, fordi vor Slægt for en stor Del brød med Kristus. Symbolet paa vor Tid vilde være en Kristoffer, der gaar baglæns: bort fra Kristus og tilbage til Satan og Kejser. De tror, at de er paa Vej til Lykken, men mærker ikke, at de ogsaa gaar baglæns paa Lykkens Vej.

S. W.

Munke Sigtemel

Salg og Udlejning

AF LYSBADE OG ELEKTROMIDICINSKE APPARATER

DANSK RØNTGEN-TEKNIK A/S

KØBENHAVN
TELF. 4229

AARHUS
TELF. 6545

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning

Amagerbrogade 156

og prøv vor ekstrafine Maltkaffe

1.39 Kr. pr. 1/2 kg.

Altid friske Smaakager

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353

Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019

BONALIN-BONEVOKS

til alle Gulve

Bonalin-Kompagniet A/S, København F

GAMELCA med den rigtige Kaffesmag

Forlang den hos Deres Købmand

Fabrikeret af **A. C. GAMÉL**

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbh.

Tlf.: 12,166 og 12,161

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg

Telefon 8533

Købke's

Reproduktionsanstalt

Vester Voldgade 91

Klicheer i fineste Udførelse

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryegade 106

Telefon Central 408

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**

Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y

Alt Maler-

og Tapetsererarbejde udføres

Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Udfører Arbejdet ved **St. Andreas Præstegaard**

Iac. Schneidelbach

Tømrermester

Charlottenlundvej 23

Telefon Hellerup 2484

Lützhøft Christiansen

Snedkermester

Rygaards Alle 5 . Tlf. Hellerup 1882

Henry Henriksen

Gas, Vand, Sanitets, Blikkenslagermester

Korsgaardsvej 13 . Charlottenlund

Telefon Ordrup 2955

Tidsskrifter
Brochurer
Cirkulærer
Brevpapir
Reklamekort
Programmer
o. s. v.

Bogtrykkeriet **TERTIA**

Goth. 5077 y . Sallingvej 32 . F

Leverandør af Katolsk Sogneblad

Viborgs katolska kyrka återinvigd

av Guill P. B. Cobben

Apostolisk Vikarie för Finland

Den 13. mars 1940. Med stor bestörtning erfar världen slutet på kriget mellan Ryssland och Finland genom Moskvafreden.

På julaftonen kännetecknade den hl. Fadern i sitt tal till kardinalkollegiet kriget mot Finland »som en väl överlagd aggression mot ett litet, arbetsamt och fredsälskande folk under förevändning av en hotelse, som varken fanns, var påtänkt eller ännu mindre möjlig« (la premediata aggressionem contro un piccolo, laborioso e pacifico popolo, col pretesto di una minaccia nè esistente nè voluta e nemmeno possibile. — L'Osservatore Romano 26.—27. Dicembre 1939). Det fanns knappast ett folk, som ej sympatiserade med det tappra folket i Norden och som ej hade önskat ett gynnsammare resultat av den ojämna kampen.

Beundrade en hel värld Finlands tapperhet under kriget, så var den hållning, med vilken landet bar följderna av de hårda fredsvillkoren ännu mer beundransvärd.

Även den Katolska Kyrkan i Finland fick sitt kors att bära. En kyrka, 2 kapell och ett barnhem blevo på andra sidan av de nya gränserna. Våra troende i den stora finska diasporan spriddes ännu mer över hela landet. Att grunda en ny församling i Lahtis, till vilken stad även Viborgs barnhem flyttade, syntes nödvändigt, för att någorlunda tillgodose flyktingarnas själavård.

Den 30. augusti 1941. Viborgs erövring hälsas med stor glädje av Finlands folk, men framför allt av karelarna. Nu kunde de snart återvända till sina älskade hemtrakter, även om fördelens staggelse hade varit fram över stad och land. Det dröjde ännu en tid, innan civilbefolkningen fick bosätta sig i den erövrade gränstrakten. Den 4 november gjordes ett första besök i Viborg och i februari 1942 lästes den första hl. Mässan i den härjade staden. Den 19 maj kom en präst till Viborg för att sedan

stanna där. Nu började arbetet på allvar för att restaurera kyrkan och prästgården, ty inte nog med att allting var bortrövat, utan själva kyrkan hade tjänstgjort som teater- eller klubblokal för de objudna gästerna. Det fordrades ett hårt arbete, emedan krafterna och medlen voro ringa. För övrigt erbjöd hela staden en syn av feberaktig verksamhet av ett folk, som var besjälade av stor tillit och stark vilja att resa sin stad ur ruinerna, så långt det under pågående krig var möjligt.

Vid julen hade arbetet framskridit så långt, att vår kyrka som den första av de 3 oförstörda gudshusen i staden kunde invigas.

Den 25 december var en stor bemärkelsedag för den Katolska Kyrkan i Finland. Med glädje i hjärtat och tacksamhet mot Gud hade jag lyckan att förrätta invigningen och celebrera den första hl. Mässan. Festligheten var sublim i sin enkelhet. Kyrkan och altaret voro smyckade med grönt och blommor och tack vare våra spanska trosfränders givmildhet brunno vaxljus på altaret. Enligt Pax Romanas president skulle de utgöra en symbol för deras ständiga böner om fred för ett folk, som städse har varit kristenhetens bålverk mot förvillensens och hatets mörker.

Vid början av invigningen riktade jag inledningsvis följande ord till de talrika närvarande: »Denna dag är betydelsefull i den katolska församlingens liv i Finland. Gud har i sin nåd bevarat denna vår kyrka för ödeläggelse, och nu äro vi åter i tillfälle att inviga den för gudstjänsten, ty under den föregående tiden har fienden använt den för syften, som har varit främmande för religionen.

Denna byggnad är mycket gammal, den härrör sannolikt från medeltiden och den har inemot hundrafemtio år använts som katolsk kyrka. Långt äldre är emellertid den katolska för-

samlingen i Viborg. Här ha de katolskas böner stigit fram oavbrutet ända från den katolska medeltiden, nedkallande Herrens välsignelse över denna stad och över hela landet. Liten är den skara, som nu har samlats för att representera Viborgs katolska församling. Talrika äro de medlemmar av dem, som ännu bo förskingrade landet runt, men förvisso äro de alla i denna stund med oss i sina höner. Må vi bedja den Allsmäktige välsigna denna församling, som har prövat så hårda öden, och välsigna hela vårt land. Och då Gud en gång unnar oss fred och bringar vårt krig till et lyckligt slut, kunna vi vara förvisade om, att vår skara snart skall förstoras och fylla detta tempel.«

Med djup andakt följde de närvarande invigningsceremonierna och frambärandet av det hl. Mässoffret, och tankarna gingo ofrivilligt tillbaka till den första kristna menigheten i det gamla Viborg.

Det får inte heller förbli osagt, att tidningarna i sympatiska ordalag skildrade denne festlighet, som pressens representanter själva velat övervara. Mellan raderna i denna anspråkslösa artikel skönjer den uppmärksamme och välvillige läsaren Finlands folks orubbliga tro på Guds Försyn om en bättre framtid. Det önskar innerligt en rättvis och varaktig fred för att kunna viga sig åt fredens verk.

Eftersom återuppbyggnadsverksamheten mitt under brinnande krig ligger det finska folket så varmt om hjärtat, kan det icke råda något tvivel om, att det skall infria de förväntningar man hyser om det samma för fredens tid. Ett fredsälskande och arbetsamt kulturfolk såsom det finska folket undandrar sig ej de förpliktelser det har lagt på sig. Det förflutna är det bästa beviset därpå.

Utän tvivel skall den ärade läsaren tillsammans med författaren till denna artikel av hela

sitt hjärta instämna i den klas-
siska välgångsönskan:

Finlandia vivat, crescat, flo-
reat.

Domkirken bliver levende II

En Arbejder, en Nonne og en Agnostiker ...

Før jeg blev kendt med den Domkirke, jeg her fortæller om, spekulerede jeg ofte over, om det nogensinde vilde lykkes for den at skabe sig hin usædvanlige aandelige Atmosfære, som man indaander i Verdens gamle Katedraler. Naa, jeg tror nu, at alle Steder, hvor Mennesker har bedt længe og oprigtigt nok, udvikles en saadan Atmosfære. Og den uophørlige Bøn, der stiger op i den Domkirke, jeg skriver om, er allerede begyndt at gennemtrænge Mure og Hvælvinger med det Resultat, at vi — om vi haaber paa det og ikke hindrer Aandens Komme — kommer meget intimt i Kontakt med de Menneskesind, som beder her eller blot søger at bede.

Kardinal Hinsleys Grav

Jeg gaar sjældent til St. Josefs Kapel, for det er meget ufuldendt... og fordi (som jeg er nødt til at sige) noget af Udsmykningen i andre Kapeller er saa daarlig, at jeg langt foretrækker de nøgne Mursten frem for slette Mosaikker, og jeg har været bange for, hvad der vil kunne ske med St. Josefs Kapel. (Nu vilde jeg dog have meget mere Grund til at gaa til dette Kapel, da Kardinal Hinsley er blevet begravet dér. Sjæle bliver ikke ved at svæve over de begravede Legemer, men jeg tror, at Graven kan gribe os saa stærkt, at den bringer os i nær Berøring med den himmelfarne Sjæl. I hvert Fald begyndte Helgendyrkelsen omkring Martyrernes Grave! Maatte mange knæle omkring denne Grav, som er Hvilested for hin ærlige, uforbeholdne, kompromisfrie og samtidig

saa milde, muntre og venlige Prælat i Guds Kirke. R. I. P. et Oret pro nobis).

En Arbejder og St. Josef

Jeg havde imidlertid ofte bemærket en Mand, som knælede i St. Josefs Kapel, en meget jævn Arbejder. Han kom der tilsyneladende paa Vej hjem fra Arbejde, knælede et Øjeblik foran det helligste Sakramente højt oppe i Kirken, hvorpaa han vendte sig til St. Josefs Kapel og blev knælende dér i fem Minutter. Saa rejste han sig rask, bøjede atter Knæ for Tabernaklet og forlod Domkirken. Denne Aften satte han sig imidlertid, øjensynligt dødtræt og maaske ogsaa sjæleligt udmattet.

Jeg gik ind i Kapellet og satte mig ved Siden af ham. I en saadan Atmosfære hører Konventionerne op med at være til, og man mødes paa Troens Grund — ja, hvad andet end Tro har saa meget som hygget Domkirken? »Det gaar ikke saa godt?« spurgte jeg. »Jeg maa ikke klage,« sagde han med et Smil, der prøvede paa ikke at være bedrøvet. »Nej,« indrømmede jeg, »men sommetider skal der en hel Del Tro til for at lade være.« Han smilede friere. »Jeg har mit Arbejde,« sagde han; »jeg er Murer. Men saadan som Forholdene er, kan man jo ikke regne med at beholde sit Job. Man ved aldrig, hvornaar man kan staa uden Arbejde og saa — ja, som De selv siger, Hr. Pastor, saa har man Brug for al den Tro, man har og lidt til endda, naar man er arbejdsløs og ikke kan se nogen Udsigt til et nyt Job.«

»Er De gift?« spurgte jeg.

»Ja,« sagde han, »og vi har tre smaa Unger, og der er een til paa Vej. Min Peggy er den tapreste lille Kone i Verden, men der skal mere end Mod til at klare alt det Arbejde, hun har med de smaa. Forstaa mig vel,« sagde han energisk, »hverken hun eller jeg vilde undvære en eneste af dem. Vorherre skal nok tage sig af dem.« Og han mente det...

Jomfru Marias Hænder

»Maa jeg komme og besøge Dem en Dag?« spurgte jeg. »Jeg kan saa godt lide at være i et katolsk Hjem, hvor Ægteskabets Sakramente holdes i Ære.« »Naturligvis,« sagde han. Og saa tilføjede han, halvt i Tanker: »De forstaa nok, det er ikke saa let. Der er ogsaa mine gamle Forældre at tage sig af. Far faar nok sin Smule Pension, men Priserne er høje paa al Ting, og hvis jeg bliver arbejdsløs, saa Gud hjælpe os. Derfor er det, at jeg hver Morgen paa Vej til Arbejde lige stikker her ind til St. Josef, der var Arbejder ligesom jeg. Jeg gør det ogsaa paa Hjemvejen for at sige Tak, fordi han har taget sig af mig. Jeg tænker, hans Hænder var lige saa ru som mine, og at Jomfru Maria og min Peggy's Hænder ogsaa er ens med al deres Slid i Huset — mon ikke, Hr. Pastor?« Han var helt bange for, at han havde sagt noget uærbødigt. »Jo, det kan De være vis paa,« sagde jeg. »Hun vaskede og skrubbete og lavede Mad, og hun gjorde ingen Mirakler for sig selv, lige saa lidt som vor Herre gjorde det for sig selv.«

»Ja,« sagde han, »og mon ikke St. Josef havde temmelig slemme Bekymringer fra Tid til anden?« »Det havde han,« svarede jeg, »tænk paa den Gang, de maatte drage af Sted til Ægypten midt om Natten... og da de mistede Barnet... ja, og den forfærdelige Tid, da han saa, at Maria skulde føde, og han ikke kunde forstaa...« »Det har jeg aldrig tænkt paa,« sagde han, og saa tilføjede han, idet han nikkede op imod det store Krucifiks i Dunkelheden højt oppe under Hvælvingerne: »Jeg har heller

aldrig været saa haardt prøvet.« »Nøgen og naglet,« sagde jeg. »Som en myrdet Slave. Spigret fast som et Aadsel. Og hans Moder saa det altsammen. Og hun mistede hverken Tro eller Tillid... Naa, Farvel, Joe,« sagde jeg og rejste mig: »Jeg kommer og ser til Dem.« »Hvor vidste De fra, at jeg hed Joe?« spurgte han overrasket. »De kunde ikke hedde noget andet,« svarede jeg, og opmuntret af denne prægtige Tro gik jeg over til Sakramentskapellet, Kapellet for dette store Troens Mysterium.

I Smeltediglen

Pengene til Bygningen af dette Kapel er blevet indsamlet i Sydamerika, der ogsaa er et Troens Land, om man da har Øjne til at se. Det højtidsfulde Marmor- og Metal-Arbejde var færdigt, men der var endnu ingen Mosaikker. Saa meget mere centralt og opmærksomheds-samlende var Tabernaklet. Jeg havde dog set et Glimt af en Nonne, som knælede dér. Jeg havde set derhen og troede, at jeg kendte hende. Det gjorde jeg ikke, men et Sekund var jeg næsten lammet af den Renhed og den Smerte, den Gennemsigtighed og den Kval, der var over hendes Træk. Hvilken Konflikt fandtes der her? Jeg knælede ned, og et Øjeblik efter var jeg sikker paa, at jeg vidste det... Hun gennemgik en af de lutrende Kriser, som Gud forunder sine udvalgte. Hun stod Ansigt til Ansigt med den fuldkomne Forsagelse af sit eget Jeg, den livsvarige Forsagelse, som skulde fornyes hvert eneste Nu, og som Gud forlangte af hende, mens han kun gav hende det nødvendige Minimum af hint tørre Brød, som Troen er — og det skulde være nok til hendes store Gerning. »Grandis tibi restat via — du har endnu en lang, lang Vej at gaa.« Og hun var næsten en Afmagt nær. Et Liv af intet andet end »Nej« til Selvet? Et Liv, der ikke kendte til Farver eller til Tonernes Skønhed eller blot til Tanken om Naturens Herligheder... Solopgangen og Aftenskumringen, Kil-

dernes Rislen, Træernes og Markernes samstemte Jubelsang...? Hvor maatte hun have været modtagelig for alt dette. Blot et eneste Blik paa hendes forfinede Træk, hendes Hænders skære Skønhed — det var nok til at forstaa, at der af hver en Fiber i hendes Væsen strakte sig en stærk og øm, mild og længselsfuld Sympati ud mod al den skabte Skønhed.

Et sakramentalt Liv

Og Børnene og de syge, som hun ofrede Livet for? Aa, hun elskede dem sikkert og var elsket af dem... Men hun vidste, at hun maatte forsage hin subtileste af alle menneskelige Illusioner og Følger — det at søge Kærlighed, bevare Kærlighed, ja selve det at skænke Kærlighed for Selvets Skyld! Ikke for Selvet, ikke for sig selv — for Kristus! Nu kunde hun kun se sit Liv som en lang, lang Række Dage med Krucifikset i Spidsen, der forkyndte Jesu Død og Selvets Død. Men hint Troens tørre Brød var nok til den lange Vej, hun maatte gaa. I sig selv beviste hun det Paradoks, at den, der mister sit Liv for Hans Skyld, er den eneste, som finder og frelser det — og med Guds Naade vilde hun snart erfare, at det helligste Sakramente altid vilde vandre Vejen sammen med hende... Hun vilde finde, at den Verden, hun havde vendt Ryggen, vendte tilbage til hende paa sakramental Vis. Til sidst vilde alle Ting tjene det tilslørede guddommelige Liv; selv vilde hun være noget sakramentalt, der meddelte den Naade, som hele hendes Liv betegnede.

I de engelske Martyrers Kapel

Jeg betroede hende derfor til det helligste Sakramentes Om-sorg og gik ned gennem hele Katedralen til de engelske Martyrers Kapel for at bede om, at der i hende maatte blive skænket os endnu en Martyr til Berigelse af den Høst, hvortil Martyrblodet er den udødelige Udsæd.

Jeg brød mig ikke ret meget om dette Kapel. Dets *opus secti-*

le var for facilt — det fandt for let Sidestykke i Restauranter og Raadhussale... Dog saa de alvorlige Skikkelser, som var døde for Troen i England, ned paa deres Efterkommere med et gigantisk Budskab... Jeg gik imidlertid ikke ind i Kapellet. Der sad en Mand, som jeg kun havde truffet een Gang, men hvis Type jeg kendte saa godt. Han var Forretningsmand, klædt efter Sagføreres og Vekselleres uangribelige Konventioner... Han var blevet midaldrende, den Periode, hvor Lidenskaber, man saa ofte har givet efter for, og Tilfredsstillelser, man saa gerne har jaget efter, kan forvandle sig til Sanselighedens beske Aske.

Agnostikerens Bøn

Jeg vidste godt, at den Slags Mennesker ofte fandt Vej ind i Domkirken i Stunder af Væmmelse, Nedtrykthed eller Tvivl, og dér sad de saa og vogtede omhyggeligt paa ikke at genkende nogen eller blive genkendt. Jeg kendte hans Tanker: »O Gud — du, som jeg ikke tror paa — og som dog alle tror paa — du, til hvem jeg ikke kan bede... Kan det regnes for en Slags Bøn, at jeg er her? Du behøver ikke at fortælle mig, at min Tilværelse er Forlorenhed, mine Glæder Usandheder, min Gerning uden virkeligt Maal — Penge betyder i Virkeligheden ingenting. Gud, jeg ved, at du har fuldkommen Ret, og jeg har Uret i alt. Ingen behøver at belære mig om det! Alle de Billeder her af Mænd, som døde for deres Tro... Taa-her? I hvert Fald er jeg en endnu større Taabe, for jeg har ingen Tro. Jeg tror ikke paa noget som helst af alt det trættende, æklende og kedsommelige, som udgør min Tilværelse. Alt, hvad der var sømmeligt og bedst i mig, er dødt nu. Det er næppe til at tro, at jeg engang var Dreng, spændt og fuld af Iver, forelsket og med Tro paa Kærligheden — ja, selv da jeg giftede mig med Molly, troede jeg halvvejs paa hende, og jeg haabede — jeg *haabede!* — paa et lykkeligt Ægteskab. Tænke sig

at haabe! Tænke sig at elske! Jeg kender ikke stort til hende endnu, men i hvert Fald kan hun umuligt tro paa mig!»

Jeg saa, at hans Blik et Øjeblik var vendt op mod Krucifikset deroppe, der havde betydning saa mange Ting for Barnet, for Arbejderen og for Nonnen... Der gik ligesom et Gys igennem ham, og han sænkede igen Blikket. »Det var vel det bedste af alt«, tænkte han. »Helt modsat mig. Naa, det nytter ikke at blive her længere«.

Han rejste sig og gik hen imod Døren, mens han passede paa ikke at komme andre Mennesker nær. Mig lagde han ikke Mærke

til, eller hvis han gjorde det, saa gav han ikke Agt paa mig — jeg var bare »en Præst«, upersonlig, anonym. Selv tænkte jeg: »Hvor mange Slags Bønner mon der er?« Jeg gad vidst, i hvilken Form hans Bøn naaede til Himlen, og hvilken Form Herren gav den. Jeg formoder, at et af de stærkeste Udtryk for Tro kan bestaa i Ord, der bekender Vantro. Denne Mand led simpelthen Troens Pine gennem alle sine agnostiske Knogler. Man kunde næsten se Krucifikset bøje sig og tage ham i begge Hænder. »Naar jeg bliver ophøjet, vil jeg drage alle Ting til mig«.

C. C. Martindale S. J.

Da Pastor Oluf Rothe agiterede for den katolske Kirke:

Ved at læse Robert H. Bensons Bøger fik jeg Lyst til at læse noget om selve den katolske Kirke, som disse Bøger altid handlede om. Jeg søgte paa Biblioteket og fandt en Bog med Titlen, »Hvis Danmark blev katolsk«. »Det maa være en rigtig Propagandabog«, tænkte jeg: Lad os se, hvor dejligt det bliver, naar Danmark bliver katolsk. En Propagandabog var det ogsaa, men ikke som jeg troede. Den er som bekendt skrevet af en protestantisk Præst imod Kirken, men dens Beskrivelse af den katolske Kirke var saa himmelraabende, at den i alt Fald paa mig havde den modsatte Virkning af den, Bogen tilsigtede, og i Stedet for gav mig det første Skub imod min Konversion. N. N.

Hvorfor vi blev Katolikker

Den negative Indstilling over for Romerkirken, der er karakteristisk for visse protestantiske Præster og Lærere, har, som vi allerede ofte har haft Lejlighed til at konstatere, haft en modsat Virkning paa mange retskafne Mennesker. Her følger endnu et Par interessante Eksempler.

En, der læste sig til Catholicismen i Fabricius' Kirkehistorie:

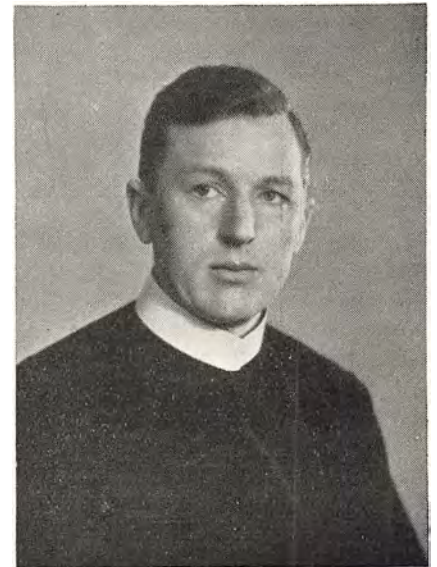
Aarsagen til at jeg blev Katolik, var den, at jeg i mine yngre Aar var ivrig til at læse kirkehistoriske Beretninger og især Kirkehistorien af Fabricius og Pastor Aschenfeldt-Hansen. De var ganske vist protestantiske, men derigennem fik jeg Kendskab til katolsk Kristendom. For selv om det, der stod skrevet der, ikke just var til Gunst for Catholicismen, saa syntes det mig at være umuligt, at det kunde være sandt, hvad der blev sagt om Middelalderens Vankundighed og Mørke. Bedst syntes jeg om Kirkefædrene og de første Kristne. Men at Kirken siden skulde være geraadet i saa stort Forfald, at den maatte betragtes som Antikrist, eller i bedste Fald skulde være nedsunket til et dødt Kirkesamfund, det kunde jeg ikke tro. Og det destomindre, da alt det, som vi endnu

har tilbage fra den Tid, saasom Domkirker og andre Minder, udviser baade Tro og Dygtighed, selv om der endnu ikke eksisterede det, vi nu kalder tekniske Vidundere.

Jeg besluttede saa at høre Modparten. I Aaret 1900 henvendte jeg mig i den katolske Præstegaard i Aarhus og spurgte, om jeg kunde faa danske katolske Bøger tillaans. Dels læste jeg disse Bøger og dels tog jeg med nogle Afbrydelser Undervisning i den katolske Religion, indtil jeg endeligt i 1905 tog Skridtet og blev optaget. Nu er jeg 71 Aar, men jeg har aldrig fortrudt det og haaber at dø i Moderkirkens Skød. Altsaa i Stedet for at bevare mig for Folkekirken, blev disse Skrifter Aarsagen til, at jeg fik endnu bedre Grund at finde hjem til Moderkirken.

Peter Carl Petersen.

Præstevielse i København

Søndag den 20. Juni Kl. 10 præstevies i Sankt Annæ Kirke i København Redemptoristen Tage Henry Ansgar Langsted, født i Tommerup den 29. Marts 1916. Sin første hellige Messe vil Pater Langsted læse i Odense Søndag den 27. Juni, ved hvilken Lejlighed Pastor Knud Ballin vil holde Prædiken.

Dovenskab eller Travlhed?

Hvorfor er Mændene i Mindretal i Kirken?

Ved en Diskussion i A. C. oplyste Redaktør Kiærulff, at der ifølge Statistikken ikke er væsentlig flere Kvinder end Mænd i den katolske Menighed. Naar vi ser flere Kvinder end Mænd i Kirken, udtalte Redaktøren, skyldes det enten de sidstes Dovenskab, eller at de har mere at bestille.

Jeg vil ikke udtale mig bestemt om, hvorvidt det nu er det ene eller det andet, der er i Vejen, og heller ikke om, hvorvidt Mænd virkelig nutildags har mere at bestille end de fleste Kvinder, som jo gerne foruden deres Selverhverv har noget husligt Arbejde under en eller anden Form. Jeg vil bare komme med et »Stemmingsbillede«.

Det er Helligdag, men ingen »befalet« Helligdag (grimt Udtryk for Resten — kan vi ikke faa et bedre?)

Kirken er fuld — af Kvinder. I Dag har de fri fra Kontorer og Forretninger; men det har deres Mænd og Kærester og Brødre og Sønner jo ogsaa. Naar Mændene har fri, har Kvinderne altid mere at bestille hjemme; men de kommer altsaa til Messe, og de gaar næsten alle til Kommunion. Der er den svære Kone, som vasker Trapper og gør rent i Kontorerne i det store Forsikrings-selskab. Hun møder meget tidligt hver Morgen, men hun kommer ogsaa op i Dag og gaar i Kirke. Hendes Mand er arbejdsløs; han er en rigtig flink Katolik; men *han* har ikke kunnet komme op. I Bænken bag ved hende sidder Direktørens Kone og Datter. Maaske hører de til de Kvinder, som ikke har travlt; men de kommer i alt Fald ud af Sengen paa en »ikke-befalet-Helligdag«. Det gør Direktøren ikke, for han har travlt om Hverdagen; og Sønnen gør det heller ikke, og han har ikke Spor af travlt endnu. Direktøren vilde imidlertid blive meget vred,

hvis man sagde, at han var en mindre god Katolik.

Saa er der den ældre, svage-lige Dame, som kommer i Messen næsten hver Dag, for hun »har saa meget at bede for«. Hendes Mand er ikke svagelig, slet ikke; og han er pensioneret, saa han har ikke travlt; men i Messen kommer han kun, naar Helligdagen er »befalet«, og til Kommunion kun af og til. Men han er en *god* Katolik.

Derhøved gaar den unge, blege Pige med Kontorpladsen, som giver saa meget Overarbejde for Tiden. Hun har tre Brødre, og saa gode Katolikker; de kommer bære ikke i Kirke før paa Søndag, i Messen Kl. 11 eller 11½, eller hvornaar den sidste nu er, — og saa er det naturligvis for sent paa Døgnet at kommunikere. *Det* er nu overhovedet meget vanskeligt, naar man tilhører det stærke Køn. Den lille lyskrøllede Pige dér, som gaar saa andægtigt til Kommunion, har to Brødre blandt Ministranterne. De er altsaa i Messen, — men de kommunikerer ikke; det er der kun een af de 7 Ministranter, der gør.

Et eller andet overlegent Mandfolk sagde engang, at vore Andagter var saa »feminine«, at han ikke kunde gaa til dem. Hvordan de egentlig er blevet det, naar ingen Kvinde nogen Sinde har noget at skulle have sagt med Hensyn til Gudstjenesteordningen, er ikke godt at vide.

Naa, men lad saa gaa med Andagterne — — Men *Messen!* Findes der noget kraftigere, noget værdigere end den hellige Messe i al sin Storhed og Skønhed?

Hvorfor svigter Mændene den da? Og hvor findes den, som kan bringe de dovne eller alt for travle Mænd over dette døde Punkt?

e. d.

URBI ET ORBI

Den apostoliske Nuntius i Storbritannien, *Mons. Godfrey*, er udset til at repræsentere den hellige Stol ved den *polske Regering* i London. Der foreligger dog ingen Meddelelse om at *Mons. Godfrey* vil blive akkrediteret den polske Regering eller at han skal fungere som Nuntius. Hans Funktion maa anses som midlertidig og tilskrives den Omstændighed, at den polske Ambassadør ved Vatikanet stadig fungerer samt at den pavelige Nuntius i Warszawa aldrig formelt er blevet tilbagekaldt, hvorfor man har anset det for rimeligt, at den diplomatiske Forbindelse opretholdes.

Ved en Aftenandagt i Sct. Eugenia Kirken i Stockholm aabnedes i Lørdags det *katolske Ungdoms-Rigmøde*, som er foranstaltet af »Sveriges Katolska Ungdomsförbund«. Pastor Harald Högborg, der nylig er vendt tilbage fra en Rejse til Italien, talte til den store Ungdomsskare om katolsk Aktion og Ungdomsarbejde i Italien. Rigmødet strakte sig over tre Dage og omfatter foruden en Del Drøftelser bl. a. ogsaa en fælles Udflugt til det mindrerige Uppsala, hvor der ifjor — i Universitetets umiddelbare Nærhed — indviedes et Sct. Lars' Kapel.

I Anledning af *Hundredearsmindet* for den *katolske Kirkes Tilbagekomst til Norge* efter Reformationen har Propagandakongregationens Præfekt, Kardinal Fumasoni-Biondi celebreret en Messe ved Sct. Olavs Alter i Kirken San Carlo al Corso i Rom. Højtideligheden overværedes af et Antal Repræsentanter for den skandinaviske Koloni i den evige Stad. — Endvidere har den hellige Fader i Anledning af Jubilæet modtaget *Medlemmer af den norske Koloni i Rom* under Ledelse af Pastor Ivar Hansteen Knudsen i *Privataudiens* og holdt en Tale til Deltagerne.

Sigrid Undset, som for nylig har udsendt en Bog, der bl. a. er udkommet i Sverige under Titlen »Åter mot framtiden«, er blevet udnævnt til *Æresdoktor i Litteratur* ved Smiths College i Northampton, Massachusetts, et af U. S. A.s ældste Universiteter for Kvinder.

▲ Pastor H. Slump, Sct. Mariæ Kirkes første Sognepræst

Et halvt Aarhundrede paa Frederiksberg

Tekst: Jøbe

Fotos: Arkiv (5)

O. V. Sørensen (2)

Den 11. Juni i Aar er en Mærkedag i Københavns katolske Kirkehistorie, idet der paa denne Dag er forløbet et halvt Aarhundrede siden *Biskop von Euch* — den 11. Juni 1883 — udskilte Frederiksberg (med en Del af Vesterbro), Christianshavn og Sundbyerne fra Sct. Ansgars Sogn og oprettede *Sct. Mariæ Sogn*, ogsaa kaldet Rosenkranssognet.

I flere Aar havde Biskop von Euch ihærdigt arbejdet med

▲ Kirkerummet i Boyesgade, saaledes som det tog sig ud efter Ombygningen i 1929

← Skolebygningen i Boyesgade, som rummede det midlertidige Kirkerum fra 1892—1941

Planen om at dele Sct. Ansgars Sogn — Københavns eneste katolske Sogn — og oprette et nyt for den vestlige og sydlige Del af Hovedstaden, der var i stadig Vækst. Allerede i 1884 havde den apostoliske Præfekt erhvervet en større Byggegrund med nogle gamle Bygninger paa Frederiksberg, ved Frederiksberg Allés Begyndelse, med det Formaal for Øje, at rejse en Kirke og en Skole og herom danne en Menighed. I 1885 indviedes man et foreløbigt Kapel og Josef-

søstrene flyttede ind i en Del af Bygningerne med deres franske Skole Noviciat. Endelig i 1892 kunde Biskop von Euch — umiddelbart efter sin Bispevielse — indvie den midlertidige Rosenkranssøge, der var indrettet i Skolebygningen Boyesgade, indtil den paatænkte Kirke senere kunde rejses, og et halvt Aarstid senere, i Juni 1893, foretoges den haardt tilkæmpte Sognedeling; for første Gang siden Reformationen foretog en katolsk Biskop en højtidelige Indsættelse af en Sognepræst, og Sct. Mariæ Sogns første Sognepræst blev Pastor H. Slump, der virkede i Sognet i over 25 Aar, fra 1893—1919.

En halv Sned Aar senere blev det store Sogn imidlertid — Det ikke ringe Antal katolske Familier, der var bosiddende »hinsides Brunne«, paa Amager, havde hidindtil hørt til Sct. Mariæ Sogn, men fik nu eget Sogn og Sognekirke, Sct. Annæ Kirke, der indviedes Marts 1903.

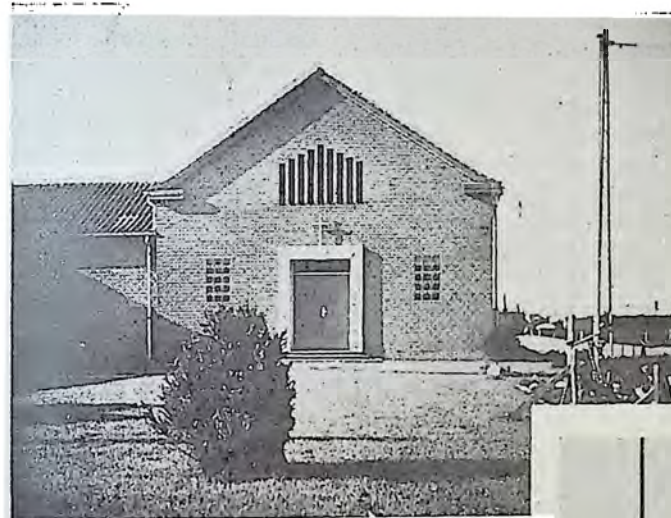
Aarene gik og efterhaanden som Hovedstaden voksede mod Vest, blev Sct. Mariæ Kirke mere og mere skudt op i et Hjørne af det enorme Sogneomraade, som foruden hele Frederiksberg ogsaa omfattede Størstedelen af Vesterbro, Kongens Enghave, Vanløse, Valby, Vigerslev samt hele Rødovre og Hvidovre. Det blev klart, at det ikke var tilmaaltstjenligt at rejse en større Sognekirke — saaledes som det jo oprindeligt havde været Hensigten — paa dette Sted, med Tiden forlægge Sognekirken længere mod Vest. Allerede i 1924 flyttede Josefsøstrene til det mere tidssvarende Institut Jeanne d'Arc i Alléens modsatte Ende, og Gang efter Gang var en Flytning af Sct. Mariæ Kirke paa Tale.

I 1895 havde Biskop von Euch imidlertid haft den store Glæde

kune indvie Jesuitternes store, smukke Jesu Hjerter Kirke i Stenosgade paa Vesterbro. Denne Kirke maatte med Tiden blive det naturlige Midtpunkt for et nyt Vesterbro Sogn — saaledes som det da ogsaa blev Tilfældet ved Nyordningen af Storkøbenhavns Sogne i 1942. Endnu engang formindskedes da Sct. Mariæ Sogns Omraade og Sognekirken flyttedes til det ydre Frederiksberg, hvor man i 1941—42 havde opført en ny Præstegaard og et Menighedshus, der foreløbig tjener som Kirke, og som

indviedes den 24. Januar 1942. Den ny Sognekirke er beliggende i smukke Omgivelser og gør et yderst tiltalende Indtryk. Det enkle, lyse Kirkerum virker moderne og har hidindtil næsten undgaaet tidligere Tiders ofte paatrængende, uliturgiske Prydelser. — Over det enkle Alter troner Aksel Theilmanns dekorative Krist Konge-Krucifiks, og paa Evangeliesiden staar Birgitte West's Prædikestol med Evangelistsymboler.

Et halvt Aarhundrede er forløbet og mangt og meget har formet sig anderledes end man kunde forudse for 50 Aar siden. Fra at være en lille Skare, samlet omkring Sct. Ansgars Kirke i Bredgade, tæller Hovedstadens Katolikker nu godt syv Tusinde, fordelt over en Række Sogne. Blandt disse er Sct. Mariæ Sogn det ældste næst efter Sct. Ansgar. Og har det end skiftet Form, er Bygningen, der rummer Sct. Mariæ Kirke, end en anden, saa er det dog stadig Biskop von Euch's Stiftelse. Det er her — saaledes som det er Tilfældet saa mange andre Steder rundt om i Landet — stadig den gamle Kirkemands livslange Indsats, der er bygget videre paa.

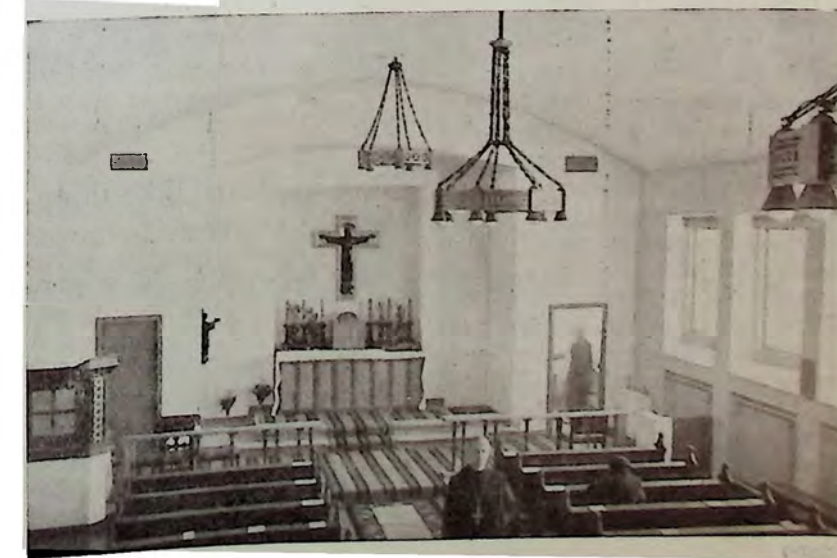
▲ Sct. Mariæ Kirkes Portal

► Bygningskomplekset paa Jens Jessens Vej

Y Interiør fra Sct. Mariæ Kirke

▲ Det smukke enkle Alter med Tryptikon af Mogens Kaj Nørregaard. Over Alteret Aksel Theilmann's smukke Krist Konge-Krucifiks

Erstatningsreligioner

bliver altid menneskelige

Dansk Ungdom
er ikke saa antireligiøs endda

I denne Tid, hvor der bliver sagt saa mange mindre smigrende Ting om den moderne Ungdom, er det forfriskende og opmuntrende at høre et Par moderne og intelligente Repræsentanter for dansk Ungdom fortælle B. T. om deres Syn paa Religion og Moral — i Særdeleshed seksuel Moral. Det drejer sig om to 23-aarige studerende, og deres Udtalelser er formet som et Svar paa to illusionløse unge Polyteknikere, som et Par Dage forinden havde udtrykt sig særdeles livstræt og anti-religiøs i det samme Blad. Hverken Olaf Pedersen eller Niels Lomholt er Katolikker. Vi gengiver her et Udpluk.

Olaf Pedersen: — Vi synes ikke, at disse Polytekniker-Udtalelser bør staa uimodsagte, det var jo et ualmindelig pessimistisk Syn paa Kulturens og Kirkens Stilling, og jeg tror ikke, at det helt dækker den nye Generations Meninger, selv om mange tænker saadan i Dag.

Den løse Moral er kun et Overgangsfænomen

Man taler saa skrækkelig meget om Moralen for Tiden. Den er maa-ske nok ikke saa god, men det kommer an paa hvor alvorligt man skal tage den. Det er et Spørgsmaal, om ikke den moderne, løse Moral kun er et Overgangsfænomen. Jeg tror ganske givet, at man før eller senere vil blive nødt til at vende tilbage til de mere gammeldags Former for Moralen. Se, den mere moderne Seksualmoral, den er jo et væsentligt Angreb paa Ægteskabet, men dog indser de fleste tænkende Mennesker, at Ægteskabet er den eneste Løsning, ogsaa rent praktisk. Familien er Samfundets

Grundbestanddel. Det er en Kendsgerning, at i alle mere fremskredne og stabile Kulturer har Familien været Grundpillen.

Niels Lomholt: — Jeg vil give de to andre Ret i, at meget Hyklery er kommet bort, saa den usminkede Sandhed paa dette Omraade nu viser sig for alle. Men jeg tror samtidig, at mange af disse Unge snobber for alt det, der kaldes »moderne« og »kynisk«, og Snobberi er galt ... det gælder ogsaa dem, der snobber for det »gammeldags«. Man skal dømme ud fra det rent personlige. Man skal ikke flygte ind under hverken moderne eller gammeldags Dogmer. Man skal ikke gaa uden om det personlige Opgør med sig selv, som dog er det væsentligste. Med Hensyn til Seksualmoralen mener jeg, at den moderne Moral indebærer en underlig Spaltning ... man tror, at man kan skille den fysiske Side og behandle den for sig alene, men man glemmer, at Mennesket er en Helhed. Jeg er bange for, at mange Unge i Bestræbelsen for endelig at blive frigjorte og kyniske nok ødelægger mere for sig selv og andre, end de egentlig har haft til Hensigt. Men de opdager det desværre som oftest for sent.

Man kommer ikke uden om Dogmerne

Olaf Pedersen: — Jeg er ganske enig med dig, man bliver mere og mere klar over, at baade den moderne og gammeldags kristne Moral bygger paa Dogmer. Jeg synes nu, Erfaringen taler for, at de gammeldags Dogmer i og for sig er de fornuftigste. Det er der sikkert mange af vor Aargang, som er ved

at faa Øjnene op for. Det er lidt for overfladisk blot at ville anse dem for et irrationelt Tabu-System.

Det er givet, at Kirken ikke har noget ret stærkt Tag i Befolkningen, det er ikke blot Ungdommen, der her er Tale om. Men den Udvej, som den ene af B. T.s unge Polyteknikere, Hr. Brodersen anviste, at man kunde forsøge med en *Erstatningsreligion*, der skulde sætte Mennesket over Gud, den kan vi ikke akceptere! Man maa gøre sig klart, at paa det Grundlag kan der ikke bygges nogen Religion, og vi synes alle at være enige om, at en Religion er nødvendig. Hensynet til Medmennesket bør være det grundlæggende, mener Brodersen. Men rent historiske Kendsgerninger viser, at hvor man har forsøgt dette, fører det før eller senere til direkte Umenneskelighed. Det er det paradoksale ved det.

Er man oprigtig, kommer man ikke udenom Kristendommen

Niels Lomholt: — Ja, det har du Ret i. Mange Unge siger, at Kristendommen er noget ligegyldigt for dem — den har ingen Interesse, den er intet Problem. Ethvert Menneske, som i personlig Sandhedssøgen trænger ind i de rent menneskelige Problemer, vil imidlertid aldrig kunne undgaa at tage personligt Standpunkt til Kristendommen — for eller imod. Og det, som saa utrolig mange Unge siger, at de er ligeglade med, hvad der prædikes i Kirkerne, at det ikke er noget som helst Problem for dem, det kan skyldes den Form, hvorunder de møder det. Der er sikkert meget, som kunde og burde rettes. Og dog, lige meget hvordan det er — den unge Mand, som er ærlig og oprigtig overfor sig selv, vil ikke kunne komme uden om Kristendommen.

Jeg tror, at det meget er det formelle i Kirken, som gør den og dens Væsen saa uhyre fremmedartet for en Mængde Mennesker. Jeg har arbejdet noget i Studenter-

Settlementet i Saxogade og gjort en og anden Iagttagelse blandt de unge Arbejdsløse. Der var een, som stivnede fuldkommen over selve Nadveren ... han stod fuldkommen maabende deroverfor.

Katolikkerne gør Religion til noget naturligt

Olaf Pedersen: — Det kan ogsaa ligge i den forsømte Religionsundervisning i vore Skoler. Katolikkerne lærer deres Børn Troen paa en langt naturligere Maade, saa den bliver en Del af deres Liv.

Niels Lomholt: — Man har under Diskussionen herom stillet to Typer op mod hinanden: Massemensket og Individualisten. Der findes ogsaa en tredje Udvej: et Folk af Enkeltmennesker, som er uden den Overbetoning, der ligger i Individualismen, og som ogsaa er fri for Massens Uniformitet, men som dog føler sig i Sammenhæng, uden at det individuelle Præg derved er udslettet. Er det ikke Idealet, vi bør stræbe henimod i vort Land?

Jo, og jeg mener, at vi her i Danmark har alle Forudsætningerne for det ... og at vi ogsaa til Dels tidligere har realiseret det. Det var jo den Ende, som Grundtvig havde fat i. Man skal nok pleje sin personlige Egenart, men man maa ikke glemme Fællesskabet, det har disse Tider vist!

Til gensidig Glæde

En af vore hjemlige Konvertitter, der ikke kendte en eneste Trosfælle, fik for nylig en god Idé. Hun henvendte sig til Sognepræsten og bad ham skaffe sig Navne og Adresser paa andre Trosfæller i Sognet, som følte sig ligesaa isolerede, og som hun kunde tænke sig at være paa Bølgelængde med — skrev til' de respektive og indbød dem til en fordringsløs Gang Løbesod. Der blev en hyggelig og opmuntrende Aften ud af det, og Resultatet blev en lille Sammenslutning, der nu mødes med jævne Mellemlum skiftevis hos hinanden og drøfter fælles Interesser. til stor gensidig Glæde og Udbytte. God Idé til Efterfølgelse!

Naar Kastanjerne blomstrer

Den Tid, hvor Kastanjerne blomstrer — aah, tit
faar jeg Lyst til at sætte den lige i Sprit
og gemme den hen med sin duftende Dejlighed
indtil en bundtrist og grumset-graa Lejlighed,

— saa ta' den frem med et sødmefyldt Gys
og se paa Kastanjernens higende Lys,
og mærke mig Væksten, der pulser i Grønheden
— vel, og gaa vid're i Skæret af Skønheden.

Aah, men saa blev det altfor let!

Livet vil leves i Ryk og Sæt.

En Dag er det karrigt og graat og fortærende

— en Dag faar man Lykken næsten forærende!

—sen.

God Vind i Sejlene

Jeanne d'Arc-Troppen — de katolske Pigespejdere i København — har i de sidste Maaneder haft stærk Tilvækst, og forleden kunde 15 nye Medlemmer aflægge Spejderløftet ved en Sct. Georgs-Parade i Sct. Therese Kirke paa Rygaard. Det foregik højtideligt foran Alteret, og bagefter blev der uddelt Aarsstjerner og forskellige Hæderstegn. — Troppens Veteran, Tropsassistent Fru *Alice Henriksen* fik foruden sin 13. Aarsstjerne af Divisionschefen, *Inge Hartnack*, overrakt Divisionsens Fortjenstmedalje i Bron-

ce for sit lange og trofaste Arbejde, og Tropføreren, Fru *Garth-Grüner*, fik overrakt sin femte Aarsstjerne.

Der er udmærket Vind i Sejlene i Jeanne d'Arc-Troppen i Øjeblikket. Pigerne er i fuld Træning til 2. og 1. Klasses-Prøven. I Pinsen skal de i Teltlejr paa Ledreborg ved Lejre, og i Sommer skal de deltage i Divisionens Sommerlejr ved Roskilde Fjord. Paa Billedet ses Jeanne d'Arc-Troppen ved Paraden, længst til højre Tropføreren og Tropsassistenten.

Liturgisk Kalender

- Juni:
6. S. Søndag i Kristi Himmelfarts (hvid) Oktav (604); 2. Bøn: St. Norbert (933), 3. Bøn: Oktavens Præfation (519).
7. M. i Oktaven (600); 2. Bøn: (hvid) Gudsmoder ([90]), 3. Bøn: For Kirken eller for Paven ([123, 122]); Præf. (519).
8. Ti. i Oktaven (600); som Mandag (hvid) dag.
9. O. i Oktaven (600); 2. Bøn: St. (hvid) Primus og St. Felician (934), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]); Præf. (519).
10. T. Oktavdag af Kristi Himmelfart (hvid) (600); 2. Bøn: St. Margarete, Dronning af Skotland (936); Præf. (519).
11. F. St. Barnabas, Apostel; Messen „Protexisti“ ([18]) med Bønner, Epistel og Evangelium som S. 936—939; 2. Bøn: Feria, som foregaaende Søndag (604); Apostlenes Præf. (524).
12. L.* VIGILIE (607). (violet og rød)
13. S.** 1. PINSEDAG (616). (rød)

*) For den sædvanlige Faste- og Abstinenspligt er der i Aar dispenseret.

** 1. Pinsedag afholdes i alle Kirker og Kapeller den aarlige Pressekollekt.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N. Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER ≈

Jens Busk

Garnæs Petersen: »Jens Busk. Et Levnedsløb«. (H. Hagerup).

Jens Busk var fra Aaes ved Horsens. Han blev født i 1845. Grundlovsændringen i 1866 vakte den unge Bondes Harm. En halv Snes Aar senere førte hans politiske Interesse ham ind i Folketinget (1876), hvor han blev siddende, til han tredivede Aar senere (i 1906) selv afslog igen at lade sig opstille. Som Politiker var han blandt Bondenestres hæftigste Stridsmænd i de lange Kampaar, en svoren Tilhænger af den folkelige Frihed og en Bonde, der ikke inde paa Rigsdagen vilde skatte til Hovedstadens Manerer, hverken i Tale eller i Klædedragt. Hans gammeldags Halsbind var Karrikaturtegnerne velkomment, og han bar det med Selvfølelse. Han var altid Centrum i Stridigheder, og forstod tilfulde at give Svar paa Tiltale. Noget varigt Præg fik han ikke sat paa den politiske Udvikling, men han var en god dansk Mand og en helstøbt Karakter.

Et halvt Hundrede Aar gammel (i 1896) vakte han uhyre Opsigt ved at lade sig optage i den katolske Kirke. Endnu i vore Dage staa danske Bønder i Almindelighed Kirken fjernt, fordi den ikke krydser deres Vej. Kendte de den, vilde de ofte erfare, at den udtaler deres bundne Tanker og tilfredsstiller deres dybeste Higen. Det var dette, der skete for Busk. Det var Fastheden og Klarheden, som greb ham. Hans Konversion blev især ved en Valgkampagne nogle Aar senere udnyttet imod ham, men uden Held. Hans Overbevisnings Styrke og Renhed var afvæbnende. I Horsens katolske Menighed blev han og hans Hustru trofaste Medlemmer, og den sparsommelige Bonde paalagde sig selv en Tiendeafgift til Kirken. Han er en af Horsens-Menighedens store Velgørere.

Den Bog, der nu er skrevet om ham, er noget ujævn i Opbygningen. Mange karakteristiske Træk er kommet med, men Skildringen er noget stødvis med uforholdsmæssig Dvælen ved enkelte, kortere Episoder. Overfor Jens Busks Konversion indtager Forfatteren det Standpunkt, at den stod i Modstrid med Busks Kamp for folkelig Frihed. Det var ikke Busks egen Mening om den Ting, og hans Biograf indrømmer da ogsaa beredvilligt, at denne danske Bondes Katolicisme var saa uforbeholden en Hjemvendt til Moderkirken som nogen.

H. D. T. K.

Kristi Legemsprocession i Horsens

vil i Aar finde Sted første Søndag efter Pinse, altsaa Søndag den 20. Juni. Højmessens begynder Kl. 10, og Processionen gaar fra Kirken Kl. ca. 11,15. Hr. Sognepræst Brentegani fra Aalborg har lovet at holde Festprædiken og Foredrag om Eftermiddagen Kl. 15,30 i Sølysts Park. Højmessens er Levitmesse.

Justitsministeriet har givet Tilladelse til, at Processionen afholdes, dog uden Hornmusik. Politiet har dog intet imod, at der bliver sunget under Processionen.

De, der ønsker det, vil kunne faa Midag paa Sølyst som sædvanligt for 2 Kr. 50 Øre, dog kun hvis de har bestilt den i Forvejen og sendt Pengene til Postkonto 7964 Monsignore I. Olrik, katolsk Sognepræst i Horsens. Bestillingen og Beløbet maa være tilgaaet mig senest Fredag den 18. Juni.

J. Olrik.

Hvem vil med til Trørød?

»Danmarks katolske Kvindeforbund« arrangerer et Stævne 2. Pinsedag den 14. Juni paa Trørødhus for alle unge Piger, som tidligere har tilbragt Sommerferien i »Prinsesse Margrethes Feriehjem«. Tog fra København H. 8,20, Messe i Vor Frue Kapel, Trørød, Kl. 9,30. Prædiken af Pater Groteclaes S. J. Frit Samvær og Spadseretur, Lege og Underholdning. Tale af Pastor Geertz-Hansen. Deltagerne maa medbringe en Madpakke til hele Dagen, Drikkevarer faas derude. Tag Badetøjet med, og se at faa saa mange som muligt af Kammeraterne med.

... EN lang RÆKKE

Institutioner med »Katolsk Ugeblad« og de katolske Forlag i Spidsen handler hos »Athene«, som gennem mange Aar har været Leverandør af Tryksager til den danske katolske Kirke

Athene

Svanemosegaardsvej 4
København V
Central 11.313

En af Svendborg Menigheds ældste, Fru Petersine Jørgensen, Enke efter Skomagermester Anders Jørgensen, kan i denne Maaned, den 24. Juni, fejre sin 90. Aars Fødselsdag. Fru Jørgensen vil blive hyldet af hele Menigheden og af sin store Familie. 9 af hendes Børn lever endnu, og desuden har hun den Glæde at kunne se udover 25 Børnebørn, 32 Oldebørn og 2 Tipoldebørn.

Taastrup-Koncerten

Aftenunderholdningen d. 2. Maj til Fordel for St. Pauls Kirke i Taastrup burde have samlet mange flere Mennesker. Det økonomiske Resultat kender jeg ikke til i Øjeblikket, men maaske er der, som ved en tidligere Lejlighed en Del, som har købt Billet uden at komme — i saa Fald har de snydt sig selv. Billetterne burde ikke have kostet 1, men 2—3 Kr., da Programmet var saa fint, at det burde betales ganske anderledes godt. De optrædende Dammers Præstationer var fremragende.

Frøken Jytte Albrechtsen maa have en Fremtid for sig som Pianistinde, saa vidunderligt som hun mestrer sit Instrument. Fru Ragna Schacks skønne Stemme, som vi gentagne Gange har hørt, maatte fryde hver eneste Tilhører, og Fru Tonia Appelt sagde sine Vers og Historier saa foraarfriskt og smukt. Det var en *fin* Aften, og Publikum sluttede sig ganske til Ar-

Børnestævne i Trørød

Grundlovsdag den 5. Juni

Adgang for katolske Børn mellem 9 og 13 Aar.

DAGENS PROGRAM:

- Kl. 9,45: Messe (*Prædiken ved Pastor Geertz-Hansen*).
- Kl. ca. 10,30: *Morgenmad*.
- Kl. 11—12,30: *Skolerne leger*.
- Kl. 12,30—14: *Konkurrence i Spring og Boldkast*.
- Kl. ca. 14: *Frokost*.
- Kl. 14,20—30: *Korte Taler af en Studine og en Spejder*.
- Kl. 14,50: *Biskoppen kommer, derefter forskellig Optræden af Børn*.
- Kl. 17: *Flaget stryges — Afgang*.

Pris (inclusive Togbillet) Kr. 1,25

Børn, der vil cykle til Trørød og slaa Følge med Pastor Wevers, maa være paa Rygaard Kl. 8.

Hjælp til at dække Omkostningerne ved Stævnet og til at betale Billetten til Trørød for Børn fra mindrebemidlede Familier, modtages med Tak af Pater *Groteclaes*, Stenosgade 4, V.

rangøren, Hr. Alexander Kochs Tak til de optrædende.

Onkel Verner.

saa vi har virkelig gode Gevinster til Tombolaer og Salgsbod. Og der er mange fornøjelige Spil og først og fremmest en fin og lødige Underholdning Dagen igennem.

Alle er velkomne!

Markedskommitéen.

Om Sommermarkedet i Brønshøj

Der er visse Begivenheder, som har fæstnet sig uløseligt i mange Katolikkers Bevidsthed og dertil hører Sommerens store, fornøjelige Festdag i Brønshøj — Sommermarkedet! Har De allerede reserveret Søndag den 6. Juni til et Besøg bag den smukke lille Kirke, ellers tag Beslutningen nu. De kommer lettest til Brønshøj med Linie 5 og kører til Stoppestedet »Viksøvej«. — Dagen begynder med Levitmesse og offentlig Højtideligholdelse af Skt. Antonius Fest, som i Aar falder sammen med Pinsen og derfor maa fejres forinden. Til denne Messe skulde alle Sankt Antonius Venner i hele Storkøbenhavn valfarte. Og hvis De saa vil være med til at støtte hans Kirke, saa gør De et Besøg efter Messen paa Markedspladsen bag Kirken. — Gode Venner har sendt os mange smukke Ting,

Sommerophold for unge Piger i Asserbo

Pastor Thorbjørn Møller, der leder Centralskolens Klub for Skolens gamle Elever, har i Aar stillet Klubbens Feriehytte i Asserbo til Disposition for unge Piger i Tiden fra 1.—15. August. Unge Piger, der er fyldt 14 Aar, kan i Aar holde deres Ferie i Asserbo, 8 eller 14 Dage, som de har fri til. Prisen vil blive 2 Kr. pr. Dag. I enkelte Tilfælde kan opnaas Moderation.

Ved Henvendelse til Sr. Margrete Bredgade 64 (Pa. 3762 Mandag og Torsdag fra 11—12) udleveres et Ansøgningsskema, som inden 1. Juli skal være indsendt sammen med de nødvendige Rationeringsmærker og 5 Kr. Resten af Beløbet skal indbetales inden 25. Juli.

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Redstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Henvendelser bedes venligst

rettet til **CENTRAL 1868**

St. Antoni Sommermarked

Frederikssundsvej 225

Søndag den 6. Juni

- Kl. 8: Stille Messe — derefter Kaffebord i det Grønne.
Kl. 10: Levitmesse i Anledning af Sankt Antonius Fest med Festprædiken af Pater Pauli S. J. og Korsang af Askuskoret. Derefter Frokost i Markedsrestauranten. Den medbragte Mad kan nydes med Øl og Kaffe i det Grønne. Der serveres ogsaa lækkert Smørrebrød.
Kl. 12—14: Orkesterkoncert.
Kl. 14: Violinisten *Christian Mathas*.
Kl. 14,30: Biografteater I.
Kl. 15: Universalkunstneren *Karl Albert* (Sang, Recitation, Akrobatik).
Kl. 15,30: Biografteater II.
Kl. 16: Hurtigtegneren *Helge Hall*.
Kl. 16,30: Biografteater III.
Kl. 17: Den syngende Politibetjent.
Kl. 17,30: Biografteater IV.
Kl. 18: Aftensmad.
Kl. 19: Lodtrækning.
Kl. 19,30: Andagt med Takkebøn for vore Velgørere.

Dagen igennem Tombola, Lykkehjul og alle de andre Forlystelser.

Rationeringsmærker og Feriebornene

I den sidste Uge havde vi den Glæde at modtage Mærker fra yderligere 15 Velgørere. Vi har nu godt 100 Rugbrøds- og Sigtebrødsmærker, godt 50 Havre- og Byggrynsmærker, ca. 30 Sæbe- og Vaskemidelmærker og en halv Snes Sukker- og Smørmærker. Men til de mange Børn skal der bruges meget mere, selv om de medbringer deres beskedne Ration. Saa vi haaber, at endnu mange flere vil betænke Børnene med Gaver, som modtages af Ugebladets Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N.

St. Ansgars Kirke

Søndag 6. Juni Kl. 8 Reciteret Messe og Fælleskommunion.

Sakramentskirken

Fred. 11. Juni Kl. 8 Højmesse (stiftet Messe for afd. Mgr. Anton Neuvel).

Jesu Hjerte Kirke

Sønd 6. Juni Kl. 8,30 Fælleskommunion for Mændenes Kongr. Mand. 7. Juni Kl. 20 Afslutningsmøde for unge Mænds Kongr.

St. Antoni Kirke

Sønd. 6. Juni Sommermarked. Kl. 10 Levitmesse. Onsd. 9. Juni Kl. 20 Kongr. for Mænd.

St. Mariæ Kirke

Fred. 4. Juni Tilbedelse fra Kl. 10,30. Andagt Kl. 19,30. Søndag d. 6. Juni Kl. 7: Stille Messe. Kl. 9: Konfirmation. Kl. 11,30: Stille Messe med ital. Prædiken. Ingen Andagt. Fredag d. 11. Juni: 50-Aarsdag for Oprettelsen af Skt. Mariæ Sogn. Kl. 7: Stille Messe. Kl. 8: Højmesse. Kl. 19,30: Festandagt.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

Lørdag d. 3.—Mandag d. 12. Juli.

Studenter-Sommerlejr paa Langø. Listen er overtegnet, men Administratores vil saa vidt muligt skaffe Plads til Medlemmer, der melder sig senest d. 15. Juni. Tilmelding til Sekretæren Stud. med. Aase Christiansen, St. Kjeldsgade 1, Kbh. Ø.

Enkelte Deltagere kan faa Moderation.

AARHUS

Paa Aarhusafdelingens Generalforsamling d. 28. Maj genvalgte Styrelsen, Læge *Sven West* (Formand) og Stud. jur. *Kresten Krogh*.

KØBENHAVN

Søndag d. 6. Juni Kl. 9,30.

Akademikermesse i Klosterkirken paa Jagtvejen. Derefter spises den medbragte Morgenmad hos Liobasostrene (Husk Sukker til Kaffen).

Kristi Legemsprocession i Roskilde

Søndag d. 20. Juni.

Kl. 7 stille Messe, Kl. 9 Levitmesse og Procession ad Frederiksborgvej rundt til tre Altre i St. Mariæ Hospitals Have. (Hæfter med Processionssalmerne à 10 Øre faas ved Kirken). Skolens Legesal staar til Disposition for udenbys Deltagere. Her kan medbragt Mad nydes. Kaffe, Øl, Sodavand faas billigt.

D. K. K. F.

I Aar læses den hellige Messe i Vor Frue Kapel, Trørød, 2. Pinsedag d. 14. Juni Kl. 9,30 i Stedet for selve Indvielsesdagen d. 15. Juni.

Eukaristisk Forening

Damerne bedes huske deres Tilbedelsestimer første Fredag d. 4. Juni.

SANKT ANSGARS
Boghandel

Bredgade 67 . Palæ 4777

Hünermann:

Priester der Verbannten

322 S. Ib. Kr. 10,35

Bogen om »Fader Damian«, Præsten, der rejste til de spedalskes Ø i Stille Oceanet og virkede der, til han selv fortæredes af Sygdommen.

Franske Bøger

Mersch: Le Corps mystique du Christ I—II	19,60
Montessori: Les Etapes de l' Education,	0,80
Moreau: Dom Hildebrand de Hemptinne	4,65
Moreau: Saint Anschaire	6,50
Peterson: Le Mystère des Juifs et des Gentils dans l' Eglise	3,15
Petitot: Historie exacte des Apparitions de N.—D. de Lourdes a Bernadette	3,80
Puniet: Le Pontifical Romain	4,20
Richard: Théologie morale	6,30
Rousseau: Moines Bénédictins martyrs et confesseurs de la foi pendant la Revolution	4,65
Schwob: Capitale de la Priere	4,20
— Rome ou la Mort	5,05
— Solitude de Jesus-Christ	4,20

Sct. Laurenti Tropic og Flok 10 Aar

Det var tydeligt at se, at Roskilde Menighed var glad for sine Spejdere og Ulve, da Troppen fyldte 10 Aar. Det er ikke nogen lang Levetid, men det er en Trops vanskelige Aar, for der maa dannes en Kærne af trænede Førere og Spejdere før Troppen er levedygtig. At en Provinsmenighed her staar over for særlige Vanskeligheder er indlysende. Naar Arbejdet er lykkedes i Roskilde, skyldes det (næst Spejderne selv) Præsterne og Søstrene. Det kunde varme en gammel Spejder om Hjertet at se Søstrene tage ivrig Del i Troppens Aftenfest og høre Pater Quaadvliëgs Fødselsdagstale, der viste, at Pateren for 10 Aar siden helt havde forstaaet Spejderlivets etiske og pædagogiske Principper og derfor havde sat alt ind paa at starte Troppen.

Troppen og Flokken staar i Hertug Knuds Division, men ofte maa Troppen samarbejde med den stedlige Kolonne, hvis Chef udtrykte sin Glæde over Samarbejdet. En særlig Hilsen fik Troppen fra Divisionen, idet Divisionskapellanen mindede Spejderne om, at de ikke maatte være besjælet af en »Spejderaand«, som ingen vidste hvad gik ud paa, men at Spejderløfte og Spejderlov var noget ganske bestemt: Kristi Evangelium og Kirkens Praksis udtrykt paa en Maade, saa Drengene let forstod det og følte sig bundet deraf. Flere gode Ønsker blev overbragt Tropic og Flok; ellers var der den sædvanlige Spejderunderholdning, hvor — ogsaa som sædvanlig — Ulvene gjorde mest Lykke. Før »Lejrbaa-

let« begyndte, gav Tropsføreren Løfte om fortsat »Trofasthed overfor Biskoppen og Troppen«.

DK.

Katolsk Ungdoms Klub

Lørdag d. 5. Juni, Grundlovsdag, holder K. U. K.-Klubben Stævne i Farum. Start fra Raadhuspladsen Kl. 14, fra Grundtvigskirken Kl. 14,30, fra Ordrup Kl. 14,15, fra Lyngby Kl. 14,35. K. U. Kærne mødes i Bagsværd Kl. 15 og kører herfra til Farum. Hjemtur ca. Kl. 21,30. Medbring Vandresangbog. De, der ikke cykler, tager Tog med Slangerupbanen. — Afgang Nørrebro Kl. 13,25 og 15,40. Afgang fra Farum Kl. 19,50 og 21,36.

Frederiksberg.

Freitag d. 4. Juni — efter Andagten Kl. 19,30 — stor Foraarsfest. Indledning ved Formanden Niels Frederiksen. Tale: Redaktør H. Bølling. Vi unge og Kirken, Ruth Scharff Olsen og Johs. Samuelsen. Kaffebord. Munter Underholdning. Morsom Film. Mød op og tag Venner og Bekendte med! Deltagelse koster 0,75 Kr. pro pers. Vi deltager i Cykleturen til Farum den 5. Juni (Grundlovsdag).

Amager.

Lørdag d. 5. Juni, Grundlovsdagen, tager vi med de øvrige K.U.K.-Klubber til Farum. Vi starter paa Cykle fra Hans Bogbinders Allé Kl. 13,30, og for Togfolk er Afgang fra Slangerupbanen Kl. 13,25 og 15,40. Afgang fra Farum Kl. 19,50

og 21,36. Husk at medbringe Aftensmad.

Søndag d. 6. Juni. Vi tager til Sommerfest i Taastrup. Vi starter paa Cykle fra Hans Bogbinders Allé Kl. 8,30 pr. Kl. 10,15 Højmesse i Taastrup sammen med Taastrup K. U. K og i Løbet af Dagen forskellig Underholdning, Revy, Haandboldturnering m. m. Husk Mad med til hele Dagen! For dem, der tager Toget, er Afgang her fra København Kl. 11,15. Vel mødt!

Eksercitier for Herrer

Med Hs. Ekscellence Biskoppens Tilladelse og Anbefaling afholdes i Dalum Kloster ved Odense 3 Dages lukkede Eksercitier i Tiden fra Mandag Aften den 16. August til Fredag Morgen den 20. August. Eksercitierne ledes af Pater Fr. Horn, O. S. C., Aalborg.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Direktør Henry Schultz, Tøndervej 15, Kolding, hvortil Anmeldelse om Deltagelse snarest bedes sendt.

Husgerning

Ung Pige søges til alm. Husgerning af enlig ældre Ægtepar i moderne 4-Værelses Lejlighed i København. Der holdes Vinduespudder og Vaskekone. Lønnen er 65—70 Kr. efter Kvalifikation. Hyggeligt Værelse. Billet mrk. 67 modtager Ugebladets Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København K.

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton

Murermester ved Sct. Maria Hospital

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogevæjsværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus

Alex J. Hansen

Ingeniør . Entreprenør . Murermester
Hørsholm
Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645

Svend Larsen aut. elektr. Installatør

Ravnæsvej 2 . Birkerød
Telefon Birkerød 273
Udført Arbejdet ved det elektriske Køkken og Bageri

Jul Jensen

Tømremester . Msskinsnedkeri
Usserød Kongevej 108
Telefon Hørsholm 94

N. P. Pedersen

Snedkermester
Bolbrovej 61 . Telf. Rungsted 42

Poul Jørgensen

statsautoriseret Installatør
Kohavealle 17 . Hørsholm
Telefon Hørsholm 275

Monies & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen
Højbroplads . St. Kirkestæde 3
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“

<p>Henry Richter <i>Blikkenslager . Gas- og Vandmester</i> Griffenfeldtsgade 24 Privat Dr. Abildgaards Alle 14 Telf. Nora 3985 y og Nora 5876</p>	<p>Hansen & Hansen <i>Elektroinstallatører</i> Blaagaardsgade 13 . Nora 3840</p>	<p>E. PIHL MORTENSEN <i>Tømrermester</i> Marsalavej 15 . Telf. Amager 6811</p>
<p>Axel O. Petersen <i>Murermester</i> Solvænget 4 . Telf. Ryvang 3738</p>	<p>O. Hansen & R. J. Møller <i>Bygnings- og Maskinsnedkeri</i> Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806 PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196</p>	<p>Charles Jørgensen <i>Glarmester</i> Landskronagade 14 Telefon Ryvang 54</p>
<p>AABENRAA Aabenraa Kul-Kompagni A-S <i>Kul & Koks Import</i> Skibbroen 5 . Tlf. 218 . 220 Leverandør til Sct. Ansgar Klinik</p>	<p>ESBJERG Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 Alt i Sengendstyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital</p>	<p>KOLDING Slagterludsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserves Leverandør til St. Hedvig Klinik</p>
<p>Brødrene Jensens Byggeforretning og Cementstøberi</p>	<p>»CIMBRIA« <i>Tømmerhandel, Aktieselskab</i> Telefoner: 2006, 2007 og 2008 Træløst Bygningsartikler, Støbegods Leverandør til den nye kat. Kirke</p>	<p>NYKØBING F. Johannes Madsen <i>Elektr. Installatør Nykøbing F.</i> Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed</p>
<p>Niels A. Nielsen & Søn <i>Malermestre</i> Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>ROSKILDE Mønsterbageriet Olsgade 17 . Tlf. 1365 <i>Anbefaler sig med 1. Kl.s</i> BAGERI & KONDITORI Alt i Isanretninger og Desserter</p>	
NÆSTVED		
<p>Næstved Tømmerhandel ved T. A. Meding . Tlf. 1478 (3 Lin) Træløst & Bygningsartikler</p>	<p>URE OG BRILLER <i>Arndt Nielsen</i> Jernbanegade 2, Telefon 543</p>	<p>Næstved Mælkeforsyning <i>v. F. Andersen Kildemarksv. 35 Tlf. 1789</i> Lev. til Sct. Elisabetns Hospital</p>
<p>C. V. Gørgens <i>Kolonial . Delikatesser</i> Præstøvej 45 . Tlf. 582 Leverandør</p>	<p>C. Mortensen <i>Murermester</i> Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed.</p>	<p>N. Juel Pedersen <i>Glarmester</i> Ramsherred 13 . Tlf. 158 Leverandør til St. Elisabeth Hospital</p>
<p>Evald Nielsen <i>Malermester</i> St. Mortensgade 5 . Tlf. 659 Ny Østergade 11 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Fiskehuset Ramsherredgade, Tlf. 107</p>
<p>R. RASMUSSEN Riddergade 4 . Tlf. 29 . Næstved Lev. til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Næstved Kul- og Koks Kompagni <i>Aktieselskab</i> Ny Havn . Telefon 1420</p>	<p>Kolonial . Brændsel Støbegods . Fourage Fr. Brandt Østergade 28 . Tlf. Næstved 71</p>

Katolsk Ugeblad

13. Juni 1943

91. Aarg.

Nr. 24

Troens Melodi

Jeg har set Filmen »Et Spil om en Vej, der til Himlen gaar«. Det er enfoldige Dalarne-Bønders religiøse Forestillingsverden, man føres ind i. Tids- og Milieubegreb eksisterer ikke. De bibelske Personer gaar klædt ganske som hjemme i Dalarne paa hin Tid, Spillet foregaar. Salomon lytter til den Sang, Maria synger ved sit Barns Vugge. Denne Sang synes mig det mest gribende ved hele Filmen. Det er den, jeg her vil beskæftige mig med.

Salomon fremstilles som et Menneske, der tilbringer al sin Tid med Dans, Drik og Udskejelser (de talrige Hustruer). Fra sin Lastefuldheds Dyb lytter han til en barnlig, usigelig ren Stemme, der sagte synger en enkel, skøn Melodi. Kontrasten mellem denne Melodi og hans Sjælstilstand er skærende. Han vil ikke lytte til den. Han stænger Skodde efter Skodde. Men han kan ikke lukke den fine Røst ude. En sagte Nynnen — og dog har denne Stemme en usigelig Magt over Sindet. Den minder om all, der er rent og helligt, den minder om Barnesjælens trygge Fred, om alt, hvad der er iklædt den Skønhed, der er af Gud, den minder om Gud selv.

Mennesket, som er forstokket i Synd, føler Leden, den vil alligevel ikke slippe Synden, raser og kæmper imod.

Man kan ikke tænke sig »Tonen fra Himlen« klinge renere og stærkere end den gør det i denne Film. Marias fredfyldte, barnlige Aasyn; Stemmens ydmyge Tone; Melodiens enfoldige Skønhed; alt dette er et ualmindelig fint Udtryk for Religionens Magt over Sindene.

Der findes Mennesker, som overhovedet ikke er i Stand til at opfange denne Melodis Dejlighed. »For Børn og barnlige Sjæle«, vrænger de.

Der er andre, som Melodiens Skønhed piner, fordi den minder om, hvad de har lukket sig ude fra ved at give sig Synden i Vold. Religiøse Mennesker, som har begaaet den Synd, vi kalder Dødssynden, er ulykkelige, fordi de har mistet det bedste de ejede: Sjælens Renhed og Samfundet med Gud.

Paa en Gang toner Troens barnetrygge Melodi. Det er ikke blot et Minde om en Lykke, man har sat til. Det er en klar Flamme for den, der lever i Mørke, en Flamme, som kun gaar forbi.

Men det sker, at et Menneskes Længsel efter Gud vokser sig saa stærk, at han sprænger de Lænker, der binder ham. Hvilken Lyksalighed igen at eje Friheden, den Frihed, som er betinget af Bundethed mod Guds Vilje! Det er gaet ham som et Menneske, der i mange Aar har levet fjernt fra Fædrelandet, og

Katolsk Sverige-Film

Pater Martindales
Konvertitter
Novelle af Paul Keller
Spillet om en Vej,
der til Himlen gaar
St. Josef-Søstre
paa Missionsmarken

som paa en Gang hører en af Hjemlandets skønne Sange. Da ved han med eet, at han *maa* hjem igen. Og for os Katolikker er det gjort saa let at vende hjem til Gud, naar vi har svigtet ham.

Der var et Menneske, som i mange Aar havde ligget under for Vantroen. Der eksisterede for ham kun Videnskaben. Sandheden var for ham et koldt Hjerneanliggende. Derfor er det ikke saa underligt, at han saa længe stod udenfor Guds Sandhed. Saa skete det, at han kom i en Kirke, en Klosterkirke. Der saa han en Munk gøre Korsets Tegn. Det var ikke andet end det. Men det var nok til, at han fornam, hvad Troen er. Han saa for sig et Aasyn, der lyste af Tro. Det stille, ærbødige Kors-tegn; den Andagt hvormed Munken tegnede det hellige Tegn; det *var* Troens Melodi, der klang saa ren og skøn og kaldte paa noget dybt inde i hans Bryst. Hans iskolde Verdensopfattelse smeltede. Han blev Barn igen.

Enhver af os kunde blive et Instrument, hvorpaa Gud spiller sin Melodi. Jo mere inderligt vort Gudsforhold er, jo mere bliver dette muligt.

C. B.

Munke Sigtetmel

HANDELSBANKEN

=== Aktiekapital Kr. 50.000.000 Reserver Kr. 38.500.000 ===

Alle Bankforretninger udføres
34 Afdelinger i København og Omegn
52 Filialer og Kontorer i Provinsen

HOVEDKONTOR: HOLMENS KANAL 2. TELF: 8600

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

C. & L. Tofte . V. Reusch

Blikkenslager

Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester

Set. Poulegade 42. Telefon Palæ 533

Privattelefon Palæ 1373

Udfører Arbejdet ved Benediktinerindeklosteret

N. P. Nielsens Eftf. Brændselsforretning H. Hinsch
Vodroff Tværgade 4, Telefon Vester 601
KUL, KOKS, og BRÆNDE

ROBERT HANSEN

1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg

Amagerbrogade 212 A . Amager 6390

Leverandør til de katolske Institutioner

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbh.

Tlf.: 12,166 og 12,161

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforretning A/S

Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Damp-
skorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrader, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968

Indgang fra Vagtelvej

LEDIG

Thor's kemiske Fabriker A/S

Thorasvej 12, N.

Central 2910

1412

**Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler**

Lev. til Hospitaler og Institutioner

I. Tannenbergt

Aut. elektrisk Installatør

Frederikssundsvej 148'

Telefon Bella 384

Floralin flyd. Blomstergødning

giver frodige Planter og Blomsterrigdom

Bonalin-Kompagniet A/S, København F

Axel Steckhahn

Kolonialvarer og Delikatesser

Gamle Kongevej 155

Telefon 8016

Leverandør til katolske Institutioner

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.

Viktor Nielsen

Frukt, Grønt, Konserveres m. m.

Stenoegade 3, Vester 2319 x

MIZAR *flor*

L. E. LARSEN

Sommeresko

Nørrebrogade 206

Leverandører til den nye Præstegaard og Menighedssal i St. Marlæ Sogn

R. Reusch

Kunst- og Kleinsmedie

Blaagaardegade 21

Telefon Nora 5052

AAGE HJORTH-JENSEN

Malerfirma

Vesterbrogade 64

Tlf. Vester 9909

Th. P. Stillinge

Tømremester

Sejrøgade 15

Tlf. Ryvang 1225

St. Josef-Søstre i Hedningemissionens Tjeneste

Næstekærlighed og Utaknemmelighed

Missionsdistriktet, som af den hellige Stol var betroet St. Frans af Sales-Fædrene, og i hvilket Mère Saint-Jean skulde grundlægge betydende katolske Institutioner, strækker sig 500 engelske Mil langs den bengalske Bugt fra Cuttack i Nord til Godawey's Munding. Mod Nord grænser det til Bengal, mod Vest til Bombay, mod Syd til Hyderabad og mod Øst til den bengalske Havbugt. Den katolske Befolkning udgøres af garnisonerede egentlige Hinduer fra Malabarkysten og deres Familier, irske Soldater og deres Familier, indfødte Konvertiter og Indere af portugisisk Afstamning; desuden nogle faa engelske og franske Familier. Den øvrige Del af Befolkningen er en Blanding af Protestanter, Muhamedaner og Hedninger. Endelig er der Beboerne af Bjergegnene i Landets Indre, Khonderne, et temmelig uciviliseret Folkefærd.

De tre Byer, som St. Joseph-Søstrenes Gerning særlig blev tilknyttet, er Vizagapatam, Vikariatets Hovedby og Biskoppens Residens, dengang en By paa 40.000 Indbyggere, Kampti, der omkring 1850 var en af Englands vigtigste Militærstationer i Indiens Centrum, og som havde ca. 50.000 Indbyggere, og endelig den franske Handelsplads Yanaon.

*

Ankomsten til Yanaon gaar Mère Saint-Jean straks i Gang med sine nye Opgaver. Forbavsende hurtigt tilegner hun sig det engelske Sprog fuldkomment, og med Sans for engelsk Mentalitet indfører hun Forbedringer i Pensionat, Skole og Børnehjem, idet hun med Omhu sørger for, at en vis Hygge og Komfort kommer Børnene tilgode.

I Marts 1852 aabner Priorinden en Skoleinstitution i Hovedstaden, og den ny Gerning trives. Men Mère Saint-Jean har

en Opdragelsesplan, der gaar stærkt imod den gængse Opfattelse af, hvad europæiske unge Piger bør beskæftiges med, idet hun paa sit Program optager Husholdningslære i Teori og Praksis. Det støder voldsomt an i engelske Kredse, saa voldsomt, at Mère Saint-Jean finder det klogest ikke at gaa imod den offentlige Mening, men foreløbig tale ved sit eget Eksempel. Og da Kostskolens Elever daglig bliver Vidne til den Energi, hvormed deres Lærerinder tager fat, varer det ikke længe, inden de selv faar Lyst at være med, og frivilligt gaar de ind paa den fastsatte Dagsorden, hvormed Fordommene lidt efter lidt overvindes.

Kort efter Aabningen af denne Skole bliver Mère Saint-Jean alvorligt syg; i 3—4 Maaneder maa hun ligge som Patient, men efter sin fuldstændige Helbredelse skriver hun i et Brev til Priorinden i Annecy d. 28. Aug. 1852:

Det glæder mig meget at se af Deres Brev, at De agter at sende os flere Søstre. Lad dem komme saa hurtigt som muligt; der er Arbejde nok, der venter paa dem. Vi har været her (i Vizag.) siden Slutningen af Marts og har 50 Børn i Skolen, alle af irske Soldaterfamilier; vi skal nu til at aabne den højere Døtreskole. Min Sygdom har været Skyld i, at det ikke er sket før. Naar vi faar lært Malabar-Sproget, overtager vi Ledelsen af en Skole for Indfødte i Byens Udkant. Vi sørger ogsaa for Kirketøjet og holder Sakristiet i Orden, og vi istandsætter Præsternes og deres Elevers Linned; desuden har vi forældreløse Børn i Huset. Indtil nu har vi ikke kunnet tage mere end seks af Mangel paa Plads, men vi skal nu udvide. Vi har en lille Dreng paa 16 Maaneder at passe. Da Faderen laa paa sit Dødsleje og var urolig for sine allerede moderløse Børns Skæbne, tog han det Par-

ti, som saa mange har gjort før ham: Han gjorde et lovformeligt Testamente, hvori han skænkede sin Søn til Missionspræsterne og sine Døtre til Søstrene. Det er de Skatte, vi arver her, men de er mere værd end mange andre.

Der forberedes en Mission blandt Khonderne; der er Tale om at aabne et Hus ved Indgangen til det store Skovdistrikt, for at Søstrene der kan opdrage unge Khonder og siden sende dem hjem til deres Hytter, for at de kan hjælpe med til at undervise deres Forældre og Naboer. De ser, ma mère, at det mangler ikke paa Arbejde. Vi er fem Søstre her, men vi har Arbejde til mindst otte ...

28. Sept. skriver Mère Saint-Jean i et Brev til Priorinden i Chambery:

De vil vide, ma mère, hvad vi har at lide her? Saa skal jeg fortælle det, som jeg lovede ved min Afrejse. Enhver af os lider i sin Sjæl alt det, den himmelske Fader vil, at vi skal lide af Aandstørhed, Fristelser o. s. v. Disse Misærer plejer at være de samme under alle Himmelstrøg. Men der er meget, der forøger dem i et Land som dette, saa forskelligt fra vort eget, og hvor intet er egnet til at vække Fromhed. Det er en stor Lidelse at se Afgudsbilleder overalt, og taabelige Mennesker, som tilbeder dem. De smaa Spadsereture, vi engang imellem under os efter Solnedgang, gør een saa trist i Sjælen, at man kommer hjem mere forstemt end forfrisket i Sindet. Det er ogsaa en Pine, mere eller mindre følelig alt efter Forholdene, at have med Folk at gøre, som slet ikke kan ræsonnere fornuftigt, og som i Almindelighed er meget lidt taknemlige.

Og saa er der de fysiske Ubehageligheder. Her er som bekendt meget hedt. Jeg hørte forleden en Embedsmand sige: I Dag mangler Luftens Tempera-

tur kun fire Grader Celsius for at være paa *Kogepunktet!* Den første Følge af denne stærke Hede er »Kogebobler«, d. v. s. Udslet af Knopper, der fremkalder stærk Kløe. Den anden er en Følge af den første, nemlig Søvnløshed. Kostforandringen giver ogsaa Anledning til stor Spægelse. Se, det er, hvad vi har at døje med for Tiden. Hvad Fremtiden gemmer for os, véd Gud alene. — —

I et Brev til Marquise Costa de Beauregard, offentliggjort af denne d. 12. Maj 1853 i »L'Univers«, skriver Mère Saint-Jean:

Vi har nu ret ofte den Trøst at se Hedninger modtage Daaben; deres Omvendelse er i den Grad Naadens Værk, at vi godt kan sige, det er Bønnen alene, der virker Omvendelserne. Jeg beder Dem, Madame, lade Deres smaa Børn bede nogle korte Bønner for vore Hinduer; disse uskyldige Barnehjerters Bøn modtages med Glæde af Ham, som er den store Børneven, vor Frelser Jesus Kristus.

Naar vore Hinduer antager Kristentroen, har de som oftest ikke andre Bevæggrunde end disse: Jeg vil være Kristen, *fordi det er godt*. — Jeg vil dele Deres Tro, *fordi det er en god Aand, den indprenter*. Eller: I Deres Religion er der *Næstekærlighed*; det er der ikke i vor. Men de som nægter at følge Lyset, siger: Det er ikke godt at være Kristen. Hvis man siger dem, at dersom de modstaar Naaden, kommer de i Helvede, saa svarer de: Joni, det er lige meget, eller: Naa ja, hvis alle mine Landsmænd gaar med, saa gør det ikke noget. Det er derfor som Regel alvorligt, naar de endelig ønsker at blive Kristne; og naar de har den Lykke at være det, er det meget sjældent, at de forlader vor hellige Religion og vender tilbage til Heden-skabet; men de er svage som Børn og trænger altid til Hyrder, der er hos dem og værner og vogter dem.

Vore Søstre i Yanaon plejer de syge, og ofte har de den Trøst at faa nogen døbt. En gammel, hvidhaaret Kvinde modtog for nylig Daaben. Søsteren, som un-

derviste hende, talte til hende om Hjertets Renhed. Hun svarede, at hun aldrig havde hegaaet en eneste Synd (og dog var hun en offentlig Synderinde). Da Søsteren forklarede hende lidt om, hvad der forstaas ved Synd, kom det med et smerteligt Udraab: Ak, Søster! Jeg vidste ikke, at det var Synder, jeg begik; det er der aldrig nogen, der har sagt mig!

Nu beder hun om at komme til sin første hellige Kommunion hurtigst muligt. Hun peger paa sine hvide Haar og siger: Vil I have, at jeg skal dø uden at have modtaget den kære Gud? — —

Det guddommelige Forsyn har sørget for at værne os mod et

Skær, som det er nemt at strande paa. Som De ved, Madame, er man altid glad for Taknemlighed; og naar man er vis paa at møde den, føler man sig mere tilskyndet til at gøre vel; men da er det svært at undgaa, at der sniger sig noget menneskeligt med ind. Vore Hinduer lægger som Regel ingen Taknemlighed for Dagen, ja, røber end ikke nogen Tilfredshed, naar de modtager en Velgerning. Deres Sprog ejer ikke noget Udtryk for Tak; de betjener sig af Ordet salam, som de bruger baade for at hilse, for at bede og for at takke; og dette Ord er laant fra det arabiske Sprog. — — —

Fortsættes

Samvittighedsransagelsen

Af Paul Keller

Naar jeg af og til kommer paa Besøg hjemme i Landsbyen og ser den store, kønne Heinrich Schmitzke gaa i Kirke om Søndagen, velklædt og omgivet af en Børneflokk, der ser lige saa pæn og ordentlig ud som han selv, glæder jeg mig ved Synet af denne flinke Arbejder og tænker paa, at det ofte kun er et meget beskedent Maal af Skolekundskaber, der kræves for at blive til noget paa den Plads i Livet, hvor man hører hjemme.

Thi med Heinrichs Kundskaber stod det slet til; det ved jeg, for vi to Landsbydrengene sad i otte Aar paa Skolebænk sammen.

Da vi var 13 Aar (saa sent skete det dengang!), kom den Foraarsmorgen, da vor hvidhaarede Lærer bevæget sagde:

»I store — I gaar i Eftermiddag for første Gang til Skrifte. Fra jeres Undervisning ved I, hvor vigtig denne Dag er for jer. Gaa nu over i Kirken og forbered jer godt!«

Saa rejste »de store«, hvortil Heinrich og jeg hørte, sig fra deres Plads. Hver af os hentede op af Skoletasken et vældigt Ark Papir, der skulde bruges til Syn-

deregistret, tog et Blækhus fra Skolebordet og stak et Penneskraft bag Øret.

Saaledes udrustet til vor Bodsgang forlod vi Skolestuen, mens de smaa betragtede os næsten med Ærefrygt. Men først gik en af os hen til den gamle Lærer og mumlede noget uforstaaeligt, der skulde betyde: »Hr. Lærer, hvis vi nogen Sinde har fornærmet eller krænket Dem, beder vi Dem nu om Tilgivelse.«

»Gaa saa i Guds Navn,« svarede den gamle Mand med Taa-rer i Øjnene. I dette Øjeblik vidste han vel ikke selv, om vi i de syv lange Skoleaar »nogen Sinde havde krænket« ham.

I det dejlige Foraarssolskin drog den lille Flokk hodfærdige, Drengene og Piger, i Tavshed over til Kirken. Ellers raabte og skreg disse Børn saa højt her paa »Kirkebakken«, at de døde inde bag Muren vilde være vaagnet derved, hvis de ikke havde sovet saa fast, som de gjorde; men nu sagde ingen i den vilde Skare et Ord, og ingen saa paa de andre.

Kirken laa i dyb og hellig Fred. Solen lyste paa St. Mikael's Klædning, som han stod oppe

over Højalleret, og fik den til at skinne som Guld; og dens Straaler funkede i den evige Lampes røde Glas, saa den blev til en flammende Rubin. Stille gik Børnene, nogle paa Taaspidserne, op til Alteret og knælede ned. En Pige begyndte, og alle bad saa med i Kor:

»Kom, Helligaand, opfyld dine troendes Hjerter, og antænd i dem din Kærligheds Ild.«

Derpaa gik vi ind i Bænkene, satte os paa Knæleskamlerne og lagde Papiret paa Bænken. Den, som nu var kommet ind i Kirken, vilde ikke have set en levende Sjæl, saa langt nede sad alle de smaa Syndere. Der var ganske stille; kun af og til hørte man en Pens Kradsen paa Papiret eller saa en Dreng eller Pige liste hen til Alteret for igen at bede om Naade og Hjælp. Saadan udforskede vi alle sammen vor Samvittighed og skrev vore Synder op.

Endelig var en færdig. Hans Hoved dukkede op over Bænken, men da der ingen andre var at se, mente han, at han havde skyndt sig for meget, og dukkede ned igen. Og stadig straaledede den gyldne Engel over Alteret, og der laa et Smil over hans Ansigt.

Omsider kunde man høre, hvordan den ene efter den anden foldede sin Seddel sammen og stak den i Lommen. Saa samlede Flokken atter foran Alteret, der blev bedt en Angerbøn, og saa forlod vi Kirken.

Da vi gik ned ad Kirkebakken, kom min specielle Ven Karl hen til mig og sagde: »Heinrich har skrevet alle sine Synder af efter mig.«

Ja, Heinrich! Du skrev altid af: Regneopgaver, Diktater, overhovedet alt, hvad der kunde skrives af; det havde du tilkøbt dig Retten til med mange Røfler, megen Oversidden og mange Prygl. Men — skrive Synderne af — det var dog at gaa for vidt!

I den sidste Skoletime følte jeg mig forfærdelig urolig. Hvis Heinrich gik til Skrifte med sin Afskrift, modtog han jo Sakramentet uværdig, begik en stor Synd; og jeg, som vidste Besked

dermed, maatte forhindre denne Synd, ellers blev jeg meddelagtig i den. Jeg maatte fortælle Læreren, eller maaske endda Præsten, hvad der var sket; men det kunde jeg altsaa ikke, — jeg havde jo aldrig nogen Sinde før sladret. Derfor var jeg den Dag, der burde blive en Dag fuld af Sjælefred, opfyldt af en Uro og Angst som aldrig før. Men endelig fandt jeg da paa en Udvej.

Paa Hjemturen fra Skolen fik jeg fat i Heinrich.

»Du har skrevet dine Synder af efter Karl!« sagde jeg med en Mine som en Stor-Inkvisitor.

»Det rager vel ikke dig,« svarede han.

»Det gør det vel nok!« sagde jeg — og kom saa frem med en længere religiøs Udredning af Spørgsmaalet.

Heinrich højede Hovedet. »Jeg kan ikke hitte ud af det,« sagde han saa mismodig, at jeg fik ondt af ham.

»Ved du hvad,« sagde jeg, »det er jo først Klokkeren 3, vi skal til Skrifte; hvis du nu er i Kirken Klokkeren 2, saa skal jeg hjælpe

dig med at ransage din Samvittighed. Vil du?«

Heinrich nikkede bare. Og da jeg Klokkeren 2 kom ind i Kirken, var han der allerede.

Jeg satte mig paa en Knæleskammel og bredte et stort Stykke Papir ud paa Bænken.

»Naa, Heinrich, nu maa du sige mig alt, hvad du har gjort, og ikke glemme noget; saa skal jeg skrive det hele op,« sagde jeg alvorlig.

Heinrich nikkede; jeg tog fat og spurgte ham ud efter de ti Bud: »Har du gjort det? Har du gjort det?« og han nikkede eller rystede paa Hovedet. Det gik hurtigt. Ogsaa det sjette Bud, som omfatter alle Synder mod Kyskheden, kom vi let over. Vor gode Lærer var en Pædagog af den gamle Skole; han kunde ikke lære os Fysik og Kemi; men hans Børn var ufordærvede. Jeg var som Dreng inde i alt, hvad der skete i Landsbyen; jeg kendte alle Børnenes smaa og store Hemmeligheder, og jeg kan med fuld Overbevisning sige: om de Laster, som nutildags anretter saa ubodelig Skade hos

PINSEFEST (efter et gammelt Kalkmaleri)

vore unge, havde *ingen* af Arnsdorfer Skolebørn den ringeste Anelse. Det kan jeg sige som en sand Lovprisning af vor gamle Skole og dens Lærer.

Nu kom det syvende Bud.

»Har du stjaalet?« spurgte jeg. Heinrich saa vredt paa mig og svarede: »Nu faar du en paa Kassen!«

Jeg fandt det yderst upassende af ham at blive fornærmet paa mig, som dog hjalp ham saa godt; men jeg forstod, at jeg ingen Vegne kom med Strenghed, og derfor sagde jeg: »Naa — jeg har da f. Eks. hugget Æbler.«

»Æbler? Naa — ja, det har jeg naturligvis ogsaa gjort.«

»Og jeg har skaaret Skiver af vores Skinker,« vedblev jeg.

»Vi har ingen Skinker,« sagde Heinrich. Der stod han altsaa moralsk set højere end jeg.

Klokken halv 3 var vi færdige. Jeg havde skrevet alt, som Heinrich følte sig skyldig i, op paa Sedlen med store fine Bogstaver; nu rakte jeg ham den og sagde: »Der er dine Synder; dem maa du læse op i Skriftestolen, saa er det hele i Orden.«

Heinrich nikkede igen. Tak sagde han ikke — saadant noget lød bare dumt. Lidt efter begyndte de andre at komme, og Klokken 3 kom Sognepræsten, tog den blaa Stola paa og satte sig i Skriftestolen.

Uden at ville tale særlig fromt maa jeg sige: det var et af de største Øjeblikke i mit Liv. Bevidstheden om at skulle aflægge Regnskab for mit Liv gjorde det dybeste Indtryk paa mig. Den ene efter den anden af Flokken gik ind i den stille Skriftestol og kom lidt efter ud derfra med Øjnene straalende af Lykke. Jeg var en af de første og kunde altsaa godt forlade Kirken, inden de andre var færdige; men jeg blev. Heinrich, mit Smertensbarn, havde jo anbragt sig paa den allerbageste Plads. Jeg sad saadan, at jeg kunde se Skriftestolen. Endelig kom Heinrichs Tur. I venstre Haand holdt han det Skriftere regnskab, jeg havde fabrikeret, og med den højre purrede han op i sit tjavsede Haar.

Saa, nu knælede han! Nu begyndte han at læse sine Synder op. Men — hvad var det? Min Seddel faldt fra ham og flagrede ned paa Gulvet! Det var forfærdeligt! Jeg svedte Angstens Sved — jeg var meget inere bange under Heinrichs Skriftemaal end under mit eget. Det varede længe — Præsten, som jeg ogsaa kunde se, lod til at sige en Masse. Nu tog han Baretten af for at give Absolutionen. Da — stak Heinrich af. Han tænkte aabenbart, at nu havde han faaet sin Straffeprediken, og saa kunde han godt forsvinde. Aah, hvor jeg led! Men Præsten kom ud af Skriftestolen og hentede Flygtingen tilbage. Endnu engang talte han længe til ham, og saa løflede han Haanden og sagde: »Ego te absolvo —«.

Vi gik hjem, og Heinrich kom hen og gik ved Siden af mig, men jeg sagde ingenting. Omsider begyndte han selv at fortælle. Han havde slet ikke kunnet læse, hvad der stod paa min Seddel; saa havde Præsten sagt:

»Det vil jeg nok sige, — nu har du gaaet i Skole i syv Aar, og saa kan du ikke engang læse, hvad du selv har skrevet!«

»Det vilde jeg nu ikke lade sidde paa mig,« sagde Heinrich, som paa visse Punkter havde en stærk Æresfølelse. »Derfor sagde jeg: »Det har jeg heller ikke skrevet selv, det har Paul Keller skrevet.« Saa skulde Sognepræsten jo have nøjere Besked om den Historie, og saa var det, min Seddel med Skønskriften faldt paa Gulvet; for Præsten spurgte selv Heinrich ud.

Han har naturligvis nok forstaaet det bedre end jeg. Men endnu tænker jeg med Glæde paa den smukke Foraarsaften, da jeg, med Hjertet fuldt af Fred, fulgtes med Heinrich gennem Landsbygaden. Og jeg glæder mig, hver Gang jeg er hjemme paa Besøg og om Søndagen ser den fattige, men bundhæderlige Heinrich komme i Kirken med alle sine rene og pæne Børn, — i den samme Kirke som dengang. (*Paa Dansk ved T. Fd.*)

Hvorfor vi blev Katolikker

Father Martindale fortæller atter om en Del af sine Konvertitter ...

Jeg er adskillige Gange blevet opfordret til at give endnu nogle Eksempler paa »Aarsager« til Konversion. Naar jeg gør det, er det i Haab om, at Redaktionen vil blive i Stand til at uddrage nogle Generaliseringer, saa Fortiden kan kaste Lys over Fremtiden og vejlede dem, der kunde ønske at hjælpe andre. Jeg forudsikker dog, at mine Erfaringer er begrænsede, da 1. langt de fleste af dem, der har undervist, var Mænd (moderne Tendenser i Opdragelsen af Pigebørn og en vis nutidig — i hvert Fald overfladisk — »Hærdning« af Kvindepsyken kunde dog indgive Formodning om, at de mentale Processer hos Mænd og Kvinder i stigende Grad vil blive ensartede), og 2. fordi næsten ingen

af dem havde nogen bestemt Religion, men kun en vag Tro paa Gud, en vag Respekt for Kristus og ingen Tiltro til nogen som helst religiøs Sekt. Her er nu nogle Eksempler:

Fra forrige Krig. En sagde: »Jeg ser, at jeres Præster gør noget for Mænd, der ligger og dør ude i Ingenmandsland. Det faar dem til at dø en fredelig Død. Jeg er kommet til at tænke ...«

En anden: »Paa Hospitalet har jeg set den ene Mand efter den anden, som blev regnet for at være døende, men som bliver raskere, naar jeres Præst giver dem noget. Lægerne og Sygeplejerskerne lægger allesammen Mærke til det. Hvad er det, I

gør?» (Dette her er ganske nøjagtigt gengivet. Sygeplejersker har som Spøg fortalt mig, at en bestemt Patient var Katolik; faktisk kom Folk sig nemlig efter de Syges Sakramenter, og Sygeplejerskerne haabede halvvejs, at jeg vilde give disse Sakramenter til deres Patient).

En til: »Jeres Præster lever et hæderligt Liv, men de er ikke hævet over en Smøg eller et Glas, og de beder ikke med en underlig Røst.«

Og endnu en: »Man kan ikke lade være med at lægge Mærke til de Krucifikser.« (Ikke bare fordi de saa tit paa forbavsende Maade var uskadt, mens alt omkring dem laa i Ruiner; men fordi Soldaterne forstod, at Kristus havde lidt endnu mere end de selv).

Og en sidste: »Min Kammerat gav mig et Emblem med et Hjerter paa. Det faldt af min Trøje ned i et Granathul, og jeg kravlede ned efter det. Mens jeg var der, sprængte en Granat hele det Sted, jeg havde staaet, i Atomer. Tror De, at der er noget i den Slags?» — Saadan var Udgangspunktet for disse ganske jævne Mænd.

En Jurist: »Skal jeg have en Religion, kan det ikke være en, der er i Tvivl om, hvad der er Ret og Uret. De har en Morallov. Hvordan er den?»

En Kaptajn i Hæren: »Jeg holder af Disciplin. Det gør Mandskabet ogsaa. Vi Anglikanere har ingen Disciplin. Biskopperne? Hvem vilde rette sig efter dem, selv om de turde opstille en Lov? Jeg ved, at De har Disciplin. Hvordan virker den?»

Og atter og atter (efter *katolske Radioprædikener*): »Katolske Prædikener er ganske »anderledes«. I er saa sikre, saa rolige. I undskylder ikke Religionen, og I sætter ikke Tingene paa Skruer, og I Præster synes at kende en farlig Masse til den menneskelige Natur.«

En Kabaret-»Crooner«: »Jeg lever i en Verden med saa fordærvt Musik, fordærvede Sange og fordærvt Moral, at jeg maa have noget, der redder mig fra

selv at blive fordærvt.« (»Men hvorfor kommer De til mig?» »Aa, det véd da alle, at hvis der er noget sandt i Religionen, saa er den katolske Kirke den ægte Vare.« Det bliver sagt til Stadighed).

»Protestantiske Kirkesamfund forekommer mig saa lokale, spidsborgerlige.« »Deres Kirke er den eneste, der kan forene sund Fornuft og Mystik.«

Naturligvis er det dybeste Motiv som oftest ikke den søgende bekendt, og det er altid inkomensurabelt, da det er Guds Naade, som rører Sjælen. Argumenterne kommer senere i fornødent Omfang. Imens sidder Konvertitten som en Sfinx ved Siden af Ateistens intellektuelle Vej« (Compton Mackenzie).

C. C. Martindale S. J.

URBI ET ORBI

Paa den hellige Eugino's Fest — 2. Juni — forsamledes de i Rom bosiddende Medlemmer af Kardinalkollegiet i Vatikanet for i Fællesskab at overbringe den hellige Fader deres *Lykønskninger i Anledning af Navnedagen*. Den hellige Fader svarede Kardinalerne i en betydningsfuld Tale, der formede sig som en af de store, principielle Proklamationer, der kendetegner Pius XII's Taler ved slige Lejligheder.

Efter at have formuleret sine Forhaabninger til Fremtiden, sin Tillid til, hvad Fremtiden vil bringe — vore Dages store Begivenheder vil ej heller gaa Kirken ubemærket forbi — gav den hellige Fader Udtryk for Kirkens Sorg over, at Krigen trækker i Langdrag, og at den stadig skærpes; den hellige Fader mindede her om sine Bestræbelser i den elvte Time før Katastrofens Udbrud samt understregede, at han allerede fra Begyndelsen havde gjort, hvad der stod i hans Magt for at formaa de krigsførende Parter til at respektere Humanitetens Love.

Sorg og Ulykke følger i Krigens Spor, og den hellige Fader føler med alle, der lider, men især gav den hellige Fader Udtryk for sin inderligste Medlidenhed med alle de, der uden egen Skyld maa udstaa udsigelig Lidelser paa Grund

af Nationalitet og Afstamning — Folkenes Ledere maatte ikke glemme, at de ikke herskede over Liv og Død. Kirken vilde gøre alt, for at hindre de lidendes Nød, men stilledes ofte overfor lukkede Døre, som ingen Nøgle kunde aabne. Den hellige Fader kom derpaa ind paa de smaa Nationers Skæbne og erindrede om sine Bestræbelser til Fordel for alle dem, der paa Grund af deres geografiske og geopolitiske Stilling var blevet draget med ind i Stormagtskonflikten. Et særligt Afsnit af sin Tale helligede Paven det polske Folk. »Vi tænker paa alle, der lider«, udtalte den hellige Fader, »men i dette Øjeblik gaar vore Tanker især til det polske Folk og dets Skæbne«. Dette Folks Lidelsesheroisme har overbevist Verden om, at Polen er og maa være et uundværligt Led i det Europa, som efter Krigen skal opstaa paa Kristendommens Grund; den, der kender Europas Historie, fortsatte den hellige Fader, kan ej heller være uvidende om, hvad Polens Helte og Helgener har betydet. Maatte Guds hellige Moder, Polens store Beskytterinde, styrke det polske Folk og føre det frelst gennem Stormen mod en lykkelig Fremtid. Til Slut henstillede den hellige Fader paany til de Krigsførende om at acceptere de kristne Grundsætninger for en human Krigsførelse og gav derpaa Udtryk for Haabet om, at der af Krigens Nød og Ulykke snart maatte opstaa en ny og bedre Verden, hvor alle Nationer kunde leve i Fred og Fordragelighed.

I en Bekendtgørelse henleder det *Hellige Officium* Opmærksomheden paa det stadig voksende Antal trofsjendtlige, antireligøse Skrifter, der publiceres. Da det er udelukket at optage samtlige disse paa Index, indskærper Officiet den kirkelige Lovbogs Bestemmelser samt de Beføjelser, der er tillagt Biskopper og Præster i saa Henseende.

Ved en højtidelig Promotion er Storbritanniens Ambassadør i de forenede Stater, *Lord Halifax*, blevet udnævnt til Æresdoktor ved det katolske Universitet i Quebec. Ambassadøren talte ved denne Lejlighed om Fremtidens Opdragelsesproblemer og understregede her Bønnens Magt og Naade.

Det nordamerikanske Episkopat har foranlediget, at der stilles Sjælesørgere til Disposition for de ca. 30,000 Arbejdere, der er beskæftiget ved Anlæggelse af den tidligere omtalte Hærvej gennem Canada. — Interessant er endvidere den Kendsgerning, som forøvrigt først er blevet konstateret nu under Krigen, at ca. 35% af de amerikanske Soldater er Katolikker.

Vatikanets Radio har paabegyndt religiøse *Udsendelser paa russisk*.

Kanske är det inte i enlighet med filmförevisningens regler att först hälsa publiken, men denna lilla föreställning börjar dock med en dylik hälsning till alla Ugebladets läsare och alla Danmarks katoliker. Denna punkt utanför programmet kan kanske också ursäktas därigenom, att förevisaren bor i Helsingborg, där man ständigt kan se det danska landet, också då det är natt och dimma.

LITEN KATOLISK SVERIGEFILM

av Monsignor D. Assarsson

Vår katolska sverigefilm måste bli liten av flera orsaker. En av dessa är den, att det inte har hänt så mycket ytligt sett i det katolska Sverige under den sista tiden. Men det är ju långt ifrån alltid det som syns mest, som betyder mest. Människolivet och alldeles särskilt den kristna människans och kyrkans liv är ju mycket mera än en film. Den första bilden är *den apostoliske vikarien av Sverige*, biskop Johannes Erik Müller, som nyligen

av den helige Fadern blivit utnämnd till påvlig tronassistent. Detta skedde i samband med hans tjugoårsjubileum som biskop. Hans biskopsvigning ägde rum i domkyrkan i München, och den som förrättade denna vigning var ingen mindre än den nuvarande Påven. Vår fotografi är egentligen tagen för den stora ledande tidskriften Veckojournalen. Den innehöll för någon tid sedan en med åtskilliga bilder illustrerad intervju med vår biskop, som på sista tiden har gjort flera uppmärksammade uttalanden i aktuella frågor.

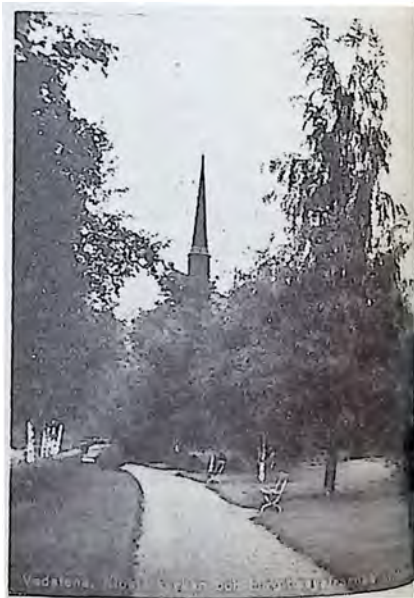
Bild 2 visar oss *biskop Müllers kyrka*, Sankt Eriks Kyrka i Stock-

holm, som i oktober förra året firade sitt femtioårsjubileum. Denna fest var i all sin enkelhet strålande, gynnat av det skönaste solskensväder i både egentligt och bildlik bemärkelse. Alla mindes den dagen gamle biskop Bitter, som var denna kyrkas byggherre. Sankt Eriks Kyrka har nu också fått ett Sankt Eriks altare, ett anspråkslöst centrum för en långsamt spirande Sankt Eriksskult.

Bild 3 för oss bort från den hullrande huvudstaden till det lugna, idylliska *Vadstena*. Här vi se spiran av den gamla vittberömda klosterkyrkan, men dessutom se vi en annan byggnad, som äges och vårdas av den heliga Birgittas andliga döttrar. De systrar som där äro verksamma tillhöra en sammanslutning som är stiftad av en ännu levande svensk kvinna, moder Elisabeth Hesselblad, som därigenom har velat återuppliva den stora heliga Birgittas verk i en för vår tid passande form. Genom reskript

av den 12 september 1942 har den universitetets närhet den 15 november 1942 ett Sankt Lars Kapell, fått utmärkelsen att få bära den som under sig i källarvåningen gamla birgittinerordens namn, också har ett samlingsrum med Ordo Ss:mi Salvatoris. I detta stort bibliotek, som särskilt samstycke förklaras, att det av modemanställt med tanke på den aka-

Elisabeth grundade verket »är en levande gren av den heliga Birgittas gamla stiftelse«. En uppbyggd gäst i detta fridfulla hus är professor Johannes Jörgensen, som här fullbordat sin stora birgittabok.

Bild 4 föreställer en högtidlig klockvigning i *dominikanernas nya kyrka i Stockholm*. Våra dominikanerfäder tillhöra pariserprovinsen av sin orden, som också i den gamla tiden utfört ett stort arbete i det katolska Sverige. På kort tid endast något mer än tio år ha de hunnit med mycket. Deras *Mari Bebådelsekyrka* är redan ett betydande centrum för den katolska aktionen i huvudstaden. Också ett gammalt katolskt centrum i vårt land, nämligen Uppsala kunde vi notera framsteg. Här invigdes

demiska ungdomen. Den lilla församlingens föreståndare är Credo's redaktör, doktor Josef Gerlach.

I västra Sverige är Sankt Sigfrid centralfiguren för de stora katolska minnena. Under den gamla katolska tiden tycks han till och med ha betraktats som Sveriges egentlige apostel. I varje fall var han verksam under tiden för det första kristna genombrottet i vårt land i början av 1000-talet. Han skall bland annat ha döpt Sveriges förste kristne konung vid Husaby i Västergötland. I detta landskap har han nu ett kapell i den framåtgående industristaden Borås. Den 27 december 1942 kunde detta fira sitt tioårsjubileum. Också i Göteborg har hans namn på sista tiden kommit mer och mer i förgrunden bland katolikerna. Här verkar ett

särskilt Sankt Sigfrids Gille för hans minne, men stadens katolska helgedom (Bild 5), den ståtligaste och mest representativa i hela Sve-

rige, är en *Kristus Konungens Kyrka*. Bild 6 visar oss en nyligen utförd bild av den helige Sigfrid; i bakgrunden ser man Husaby Kyrka och nedtill Smålands och Västergötlands vapen. Denna bild är utförd av Gisela Trapp.

En af våra gamla katolska biskopar har på sista tiden blivit förvånande aktuell. Det är bi-

(Forts. sidan 380)

Fra Elefanter til Jordmider ...

Det fikse Særpræg

Det er altsammen Led i Kunstværket

Vil De se min Samling, siger han med et straalende Smil.

— Ja, det vil jeg gerne. Hvad samler De paa?

— Paa Sneglehuse. Se nu bare. Vi begynder med de store Østersskal-ler i de øverste Skuffer. Nu skal De bare se, hvor mange forskellige Former Sneglehuse har, blot her hjemme i Danmark. Han løfter nogle interessante Skaller i Vejret og ser kærtegnende paa dem. Og se en Gang denne Flaske her. Paa Bunden ligger der en Mængde mikroskopiske Sneglehuse paa Størrelse med Knappenaalshoveder.

Han viser frem og fortæller. Han er rigtigt i sit Es, nu da han er i Gang med sit Yndlingstema.

Og jeg tænker paa en anden af mine Bekendte, som er lidenskabelig Sommerfuglesamler. Han tager paa store natlige Ekspeditioner for at faa fat i nogle sjældne Natsvær-mere. Han sætter Sirup paa en Pind, og saa venter han spændt, om ikke de »rigtige« skulde komme. Der er samme Spænding over dette som over en Jagt.

Jeg mindes ogsaa Sangfugle-Eks-perten, der saa begejstret talte om Optagelserne paa Grammofonpla-der af Sangfugle-Røster ...

Hvor er Naturens Skatkammer stort! Her er nok for Menneskebør-nene at vælge imellem. Nogle in-teresserer sig for Elefanter, andre for Jordmider. Blot der var mange flere Mennesker, der opnaaede et

Forhold til Naturen, ikke et flyg-tigt, men et *stadigt* Forhold. Vi har saa godt af at stilles Ansigt til Ansigt med Moder Natur. Mange Bybo-ere, der er taabeligt selvsikre og overlegne overfor Tilværelsen, vil-de faa et lille Kursus i Ærbødighed ved at føle deres Lidenhed over-for Naturens Vælde.

Og hvordan undgaa at læse Guds Signatur ud af Skabningens Kunst-værk? Man maa være blind, om man ikke kan se, at Guds Navn staar skrevet i hvert Blad, i hvert Insekt, i hvert Organ i Menneskets vidunderlige Legeme.

Det er sundt for os at føle os som Guds Skabninger blandt de andre »Guds Børn«: Dyrene og Planterne, vore Brødre og Søstre, som den hellige Frans af Assisi har lært os at kalde dem. Det er sundt at vende Menneskelivets megen Smaalighed Ryggen og fordybe sig i Naturens Undere, lade sig betage af de Overraskelser og Usandsyn-ligheder, som Naturen er saa rig paa. Ser man Naturens vældige Harmoni, ser man hvordan det ene griber ind i det andet som Detal-jerne i et Urværk, kan man deraf faa Forstaaelse af, hvor smukt det er, naar vi Mennesker hver for sig søger at føje os ind i Helheden og bidrage til Harmonien.

Naturen er en stor Læremester, og ikke mindst gribende er det, hvad den fortæller os om Gud.

C. B.

II Tidens Løb har jeg truffet Folk med mange mærkelige Vaner. Jeg kendte engang en Mand, der havde vænnet sig i den Grad til Gade-spektakel, at han var paa Nerve-sammenbrudets Rand, naar nogen forlangte, han skulde sove paa et Sted, hvor der var stille. Jeg har mødt en Dame, der havde vænnet sig saa inderligt til store, højlof-tede Rum, at hun paastod, hun fik Astma, naar hun skulde opholde sig over en halv Time i et Lokale, hvor der var mindre end fire Me-ter til Loftet (ellers glædede hun sig over et stortet Helbred). Hun har en Medsøster, der i fuldt Alvor har betroet mig, at hun ikke er Menneske, hvis hun ikke kan faa Lov at begynde Dagen med et raat Æg, som hun sluger umiddelbart efter at have sagt Rrrrr tre Gange.

I Udlandet kom jeg engang i Snak med en Medpassager, der be-troede mig, at han altid medbragte eget Sengetøj, fordi han ikke kun-de tænke sig at ligge i fremmede Lagener i en Hotelseng, hvor han ikke kendte Forgængerer. Eller maa jeg præsentere Dem for en el-skelig gammel Onkel, der opgav sin Sveriges-Ferie efter tre Dages For-

løb, fordi han ikke kunde udholde det Brud i sine Vaner at faa Morgenmaden serveret Kl. otte en halv i Stedet for Kl. syv en halv. Ak, og der er langt igen, særlig hvis jeg skulde dvæle ved smaa, pikante Vaner som at kranse Tallerkenen med indbildte Sener, naar man spiser Kød, pleje en gennemført Antipati for Mennesker med Fregner etc., etc. Men det mærkeligste ved Fænomenet er i Grunden, at disse kære Medborgere plejer at være umaadelig stolte af deres lille, fikse Særpræg. De synes, de har noget fremfor den store Hob — et distingveret Stænk af Personlighed.

Jeg deler ikke helt deres Begejstring. Jeg synes, at jo mere Tilpasningsevne man kan have det Held at tilegne sig i denne vanskelige Verden, des bedre er man hjulpet, og des bedre kan man frigøre sig for den Afhængighed, formaalsløse Pynte-Vaner giver. Des bedre er man i Gang paa den stenede Vej opefter — mod Personligheden bl. a.! *Brændglasset.*

Spørgeskasse

To tilsyneladende Modsigelser

De bedes venligst oplyse mig om, hvordan man forener de tilsyneladende Modsigelser, der findes i Messens Ritualer. Jeg tænker dels paa følgende to Passus'er, der kommer næsten lige efter hinanden: »Lad os i Ydmygheds Aand og med et sønderknust Hjerte blive modtaget af dig, Herre —«, og denne: »Herre, jeg har elsket dit Huses Skønhed og din Herligheds Bolig. Lad ikke min Sjæl gaa fortabt med de ugudelige, ej heller mit Liv med Blodmændene, i hvis Hænder er Uret, og hvis højre er fyldt med Gaver. Men jeg har vandret i min Uskyldighed, frels mig og forbarm dig over mig. Min Fod har staaet paa den rette Vej —«. Den første staaer for mig som et ægte Udtryk for kristen Anger, den anden forekommer mig ikke saa lidt farisæisk og selvglad. Samtidig vil jeg gerne vide, hvordan man skal forene den ganske utvetydige Hævntørst i en Del af de Tekster

fra Det gamle Testamente, der hører med til Paaskens Liturgi, med Budet: »Du skal elske dine Fjender og gengælde ondt med godt!« I Teksterne udtrykkes bl. a. Haabet om, at Herren vil sætte sin Fod paa Fjendernes Nakke, og at der maa times dem alt ondt.

Aarhusianer.

1. Hvis 25. Davidssalme, hvoraf Ordene er taget, indeholdt Spor af Farisæisme, var de aldrig kommet i Messebogen. Det er Kong David, der taler. Han er dybt rystet over den uretfærdige Forfølgelse, som han er blevet et Offer for. Derfor bønfalder han Gud om at skaffe ham Ret og frelse ham, idet han samtidig gør sin Kærlighed til Gud og sin Afsky for de onde i Verden gældende. Han begrunder ydermere sin Bøn med sin Kærlighed til Guds Hus, som han nu uden egen Skyld er afskaaret fra at færdes i. Endvidere beder han Herren om at lade ham gaa fri for den Straf, som skal ramme de gudløse. Det er altsaa det samme, som ogsaa vi gør, naar vi beder om at blive frelst fra det onde, efter at vi forinden har sagt til Gud, at vi elsker hans Navns Ære, hans Riges Fremgang og hans Viljes Opfyldelse. Der er kun den Forskel, at Salmernes Sprogform er livligere og mere anskuelig end 7. Bøn i Fadervor.

Foruden Bøn er Salmen ogsaa en *Samvittighedsransagelse*, der fører til det Resultat, at David paa Grund af sin Tillid til Herren og hans Miskundhed og ved Hjælp af den guddommelige Aabenbarings Sandhed kan glæde sig ved en god Samvittighed. Denne Stemme i hans Indre giver ham det Vidnesbyrd, at han for Alvor elsker det gode og hader det onde, saa vidt det staaer i hans Magt. Farisæisme bestaar i, at man tilskriver sig selv og sine egne Kræfter en Retskaffenhed, som i Virkeligheden er en Guds Gave og en Frugt af et Samarbejde mellem guddommelig Naade og vore egne naturlige Kræfter.

Farisæisme er en Synd eller syndig Tilstand; en ren Samvittighed derimod er noget, som vi alle skal anstrenge os for at have og bevare.

2. Det er i vor Tid blevet moderne at glemme en vigtig Sandhed. Man husker nok, at Gud er Kærlig-

hed, men man overser fuldstændigt, at Gud ogsaa er Retfærdighed. Den sidstnævnte Fuldkommenhed er lige saa uendelig stor som den førstnævnte. Naar Guds Kærlighed ikke kan omvende Synderne til Bod og Bedring, saa faar Retfærdigheden Ordet, og den kender ingen Personsanseelse. Dette er en ufravigelig Lov i Guds Verdensorden. Hvis vi vil være Guds Børn, der tænker og føler som deres Fader i Himlen, bør vi først og fremmest ønske, at Guds Godhed maa overvinde det onde i Syndernes Hjerter ved at føre dem til Anger og Brud med Synden. Men lykkes dette ikke paa Grund af den onde Viljes Modstand, saa maa vi ønske, at Retfærdigheden gør sin tunge Gerning. Vægrer vi os ved at ønske Retfærdighedens Triumf i Verden, er det et Tegn paa, at vor Kærlighed til det gode ikke er ægte. Ellers vilde den Tanke være os modbydelig, at godt og ondt skulde føre til det samme Resultat, og at godt og ondt skal behandles ens af den Allerhøjeste. Vil nogen kalde dette Standpunkt for Hævntørst, saa er det mildest talt et uheldigt Udtryk, for det drejer sig her kun om Tørst efter Retfærdighed.

I øvrigt vil jeg gerne indrømme, at de saakaldte »Truselssalmer« fortjene en noget udførligere Behandling her i Ugebladet end Spørgeskassens Plads tillader.

F. K.

Med Hensyn til Katolsk Aktion

Det er Sommerferie-Tid. Og det er morsomt at slaa op i Katolsk Lommebog for 1943 og se, hvor mange Steder i Landet der findes et katolsk Centrum, hvor man kan overvære Messen og gaa til Kommunion. Behøver der overhovedet at vælges ret mange Feriesteder udenfor et af disse Centrers Rækkevidde? Det er katolsk Aktion at forene sig i Messeofret med Alverdens Bedende. For det giver Kraften til nyt Arbejde for Kirken — nye frugtbare Idéer, ny Udholdenhed i det tilvante. Det er maaske en Smule Eftertænkksomhed værd — i en Ferietid!

Liturgisk Kalender

Juni.

13. S.*) 1. PINSEDAG (616).
(rød)
14. M. 2. PINSEDAG (621).
(rød)
15. Ti. 3. PINSEDAG (624).
(rød)
16. O.***) **Tamperdag** (627); 2. Bøn:
(rød) For Kirken eller for Paven
([123, 122]).
17. T. i Oktaven (632); 2. Bøn:
(rød) For Kirken eller for Paven.
18. F.***) **Tamperdag** (633); 2. Bøn:
(rød) St. Efræm Syrer (945), 3.
Bøn: St. Marcus og St. Marcellianus (946).
19. L.***) **Tamperdag** (637); 2. Bøn:
(rød) St. Juliane af Falconeri
(947), 3. Bøn: St. Gervasius
og St. Protasius ([39]).
20. S. **Hellig Trefoldigheds Fest**
(hvid) (644). 1. Søndag e. Pinse.

*) 1. Pinsedag afholdes i alle Kirker og Kapeller den aarlige Kollekt til Fordel for katolsk Presse i Danmark.

**) Paa Grund af de særlige Forhold har Hs. Excellence Biskoppen i Aar dispenseret for den sædvanlige Faste- og Abstinenspligt paa Tamperdagene. — Fredag er dog — som alle Fredage — Abstinensdag.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutlet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KJÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.
Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER ≈

Newmann i Uddrag

Denys Gorce: »Introduction a Newman« (Desclee de Brouwer, LV+ 335 p., 40 frcs. Tilsendt af St. Ansgars Boghandel).

Forfatteren, der især har gjort sig bekendt ved Studier af St. Hieronymus, er af sin Interesse for Kirkefædrene ført til Kardinal Newman, hvis Konversion og hele Forfatterskab bærer Præg af hans Studier af Fædrene. For en halv Snes Aar siden skrev han en lille Bog »Newman et les Pères«, som er en ganske fortræffelig Ledetråd. I sit nyeste Arbejde har han efter en kort biografisk Skitse samlet en Mængde smaa Uddrag af især Newmans Breve og Prædikener for at give sine Landsmænd et Indtryk af den store Kirkemand og Forfatter. Normalt skal man ikke gaa til en Franskmand for at faa en Englænder forklaret (eller omvendt), men Gorce udgør en Undtagelse. Hans Uddrag er mere lagt an paa at vise Newmans Personlighed end f. Eks. Przywaras tilsvarende tyske Uddrag, der har mere filosofisk Sigte.

Ugebladet paatænker i nær Fremtid her i Spalterne at bringe nogle Newman-Sider, oversat af afdøde cand. mag. Niels Hansen. De vil give yderligere Appetit paa at læse Gorce's Bog og derfra finde frem til Newmans egne Bøger.

L. H.

Katolsk Sverige-Film

(Forts. fr. sidan 377)

skop Tomas av Strängnäs, författaren till den bekanta Frihets-sången, som börjar: »Frihet är det bästa ting, som sökas kan all världen kring«. Många skulle gärna vilja ha denna underbart friska och kraftiga sång till Sveriges nationalsång. Femhundraårsminnet av hans död den 25 januari 1443 har firats i dom-

kyrkan i Strängnäs med stor högtidlighet icke minst med anledning av hans tankars stora aktualitet. Han besjöng med hänförelse Engelbrekt och hans folkfresning, men samtidigt var han liksom i allmänhet Kyrkans män under denna tid varm unionsvän. Hans frihetspatos var framför allt hänförelse för laglighet och rätt.

Vår sista bild visar oss en modern katolsk unionsbild. Det är våra nordiska apostoliska vikarier och prefekter, samlade till konferens i Stockholm i april 1936. Hur kan man komma med en så gammal fotografi i en film, som skulle vara aktuell? Vi medgiva att den redan har hunnit att bli en forntidsbild, men hoppas vi inte alla, att den också skall bli en framtidsbild, ja, till och med en symbol för vår kyrkliga framtid?

BOGHYLDEN

Dewailly: Lectures spirituelles. Essai d'orientation ...	0,85
Gourbillon, R. P.: Pour suivre la Messe et la dialoguer, 48 S.	1,35
Maire, Chan. E.: Notre-Dame de chez Nous. Stations mystiques, 286 S.	9,00
La Messe du Dimanche et notre vie de Chrétien, 56 S.	1,65
Mirepoix, Levis: Jeanne de France, 256 S.	4,50
Sertillanges, R. P.: Lumière et périls du bergsonisme, 64 S.	1,80

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C: 2453

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfsgade 34-36
Tlf. 778 - 728

VALD. FOERSON

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Sommermarkedet i Brønshøj

Sankt Antoni Menighed takker alle, som har bidraget til den overordentlig store Succes, som Sommermarkedet blev i Aar. Overskuddet kommer over 2700 Kr., hvad vi hidtil endnu aldrig har naaet. Tak til Dem, der gav Underholdningen, Tak til dem, der sendte Gaver, Tak til alle, der medvirkede, og Tak til alle, der kom. Maatte Gud velsigne Dem alle og lade dem se Hundredfold Løn af deres Godhed mod Sankt Antoni Menighed.

Knud Ballin,
Sognepræst.

Bortlodningerne gav følgende Resultater. Hovedlotteriet: 290, 846, 2075, 266, 784, 1208, 731, 798, 1412, 1868, 238, 840, 1522, 834, 451, 1334, 1899, 74, 550, 2459, 1010, 1762, 557, 845, 1293. Amerik. Lotteri (grønne Sedler) Filmsapparat 44, Dukke 55. Amerik. Lotteri (gule Sedler) Barnevognstæppe 45. Bonbøger (blaa og hvide Sedler) Kurv med Kolonialvarer, hvid 89. Bonbog (gule Sedler) To Marsvin 25. Maleri 46.

Retræte i Fredericia

Paa Initiativ af herværende Agnesforening holdtes for første Gang Retræte i Fredericia.

Lørdag den 29. Maj efter Andagten holdt Pastor O. J. Ballin et indledende Foredrag om Skriftemaalet. Det blev holdt i en saa klar Form, at alle fik rigt Udbytte deraf.

Søndag under den stille Messe talte Pastoren om de daglige Bønner og deres store Betydning.

Ved Højnessen prædikede Pastor Ballin igen, denne Gang over Dagens Tekst.

Kl. 14 var der i Kirken Foredrag om Mariæ Bebudelse.

Efter en Kaffe-pavse fulgte Kl. 16 det sidste Foredrag, som handlede om Brylluppet i Kana.

Deltagerne tilbragte Tiden mellem Gudstjenesten og Foredragene med stille Bøn og Betragtning i fuldkommen Tavshed, dels i Haven og dels i Kirken.

Kl. 17 sluttedes med Prædiken og Andagt. Efter denne hilste de

30 Damer, der havde deltaget, paa Pastor Ballin og takkede, fordi denne saa beredvilligt havde efterkommet Opfordringen til at holde denne for dem saa korte Retræte, men for Pastoren sikkert anstrengende Dag.

Maatte vi inden længe igen faa Lejlighed til at være sammen og i Tankerne samles om det for os alle ene fornødne: vor Sjæls Frelse.

Med inderlig Tak til Pastor Ballin.
En Deltager.

Kristi Legemsprocession i Horsens

vil i Aar finde Sted første Søndag efter Pinse, altsaa Søndag den 20. Juni. Højmessens begynder Kl. 10, og Processionen gaar fra Kirken Kl. ca. 11,15. Hr. Sognepræst Brentegani fra Aalborg har lovet at holde Festprædiken og Foredrag om Eftermiddagen Kl. 15,30 i Sølysts Park. Højnessen er Levittesse.

Justitsministeriet har givet Tildelse til, at Processionen afholdes, dog uden Hornmusik. Politiet har dog intet imod, at der bliver sunget under Processionen.

De, der ønsker det, vil kunne faa Middag paa Sølyst som sædvanligt for 2 Kr. 50 Øre, dog kun hvis de har bestilt den i Forvejen og sendt Pengene til Postkonto 7964 Monsignore I. Olrik, katolsk Sognepræst i Horsens. Bestillingen og Beløbet maa være tilgaaet mig senest Fredag den 18. Juni.

J. Olrik.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

Lørdag d. 3.—Mandag d. 12. Juli.

Studenter-Sommerlejr paa Lango. Listen er overtegnet, men Administratores vil saa vidt muligt skaffe Plads til Medlemmer, der melder sig senest d. 15. Juni. Tilmelding til Sekretæren Stud. med. Aase Christiansen, St. Kjeldsgade 1, Kbh. Ø.

Enkelte Deltagere kan faa Moderation.

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Sct. Hans Aften, Onsdag den 23. Juni, afholder vi i Lighed med tidligere, Sct. Hans-Baal paa Farumgaard. Baalet tændes Kl. 20, hvorefter der følger Baaltale, Fællesange og Underholdning. Der vil blive truffet Arrangement til fælles Kaffebord efter Baalet. Cyklister starter fra Grundtvigskirken Kl. 19 pr. (Husk Cyklelygte). Turleder: Jørgen Barfred Petersen.

Nærmere angaaende Togtider følger i næste Nummer. Alle interesserede er venligst indbudte.

NB: I Tilfælde af Regn er Baalet aflyst.

K. U. K. Ordrup og Lyngby deltag i Sct. Hans-Baal, Farumgaard.

Ordrup.

Vort sidste Møde var Foraars- og Afslutningsfest. Vore Lokaler var smukt pyntet og desuden dekoreret med Tegninger af en af Sognets unge Tegnersker. Efter at Formanden havde budt velkommen, blev der serveret Smørrebrød med Snaps og Øl. Mens vi spiste holdt Sognepræsten en Formaningstale, hvori han dog udtalte sin Glæde over Frengangen indenfor K. U. K. trods Sognets Deling. Endvidere talte en af Klubbens Oldinge, der lovede, at han og hans Kolleger nok skulde hjælpe, naar der blev Brug for dem. Senere paa Aftenen blev der serveret Kaffe og Kager. Alt ialt en dejlig Aften, hvor den helt rigtige Stemning var til Stede. Med dette Møde sluttede vi Sæsonen og genoptager atter Moderne i September.

Trykfejl

To beklagelige Trykfejl har sneget sig ind i Artiklen »Et halvt Aarhundrede paa Frederiksberg« i sidste Uge. Artiklens første Datoangivelse — 11. Juni 1883 — skulde selvsagt være 1893, hvilket iøvrigt fremgaar af Artiklen. Endvidere er Mogens Kai Nørregaards Tryptikon i en Billedunderskrift fejlagtig nævnt i Forbindelse med Kirkens Alter. Billedet findes i Daabskapellet.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Henvendelser bedes venligst
rettet til CENTRAL 1868

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt
Rosenørnsallé 29 . København V
Telefoner: 4295, 13,504, 2207

God Vask
-Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

Katolske Bedemænd

I Storkøbenhavn findes kun een katolsk Bedemand, der har biskoppelig Autorisation som saadan. Det er Hr. Ib von Benzon, hvis Telefonnummer derfor er opført i Telefonbogen blandt officielle katolske Telefonnumre. »Katolsk Haandbog« anbefaler, at man gør Brug af den autoriserede Bedemands Tjeneste, da han er fuldt fortrolig med katolsk Skik og Brug.

Rationeringsmærker og Feriebørn

Med Gaver fra yderligere 13 Velgørere bragte sidste Uge Rationeringsmærkerne godt i Vejret. Men vi mangler stadig mange, især Smør og Sukkermærker. Alle Mærker modtages fortsat med Tak af Ugebladets Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N.

St. Ansgars Kirke

Pinsedag Kl. 7 og 8 stille Messe. Kl. 10 Pontifikalmesse m. Præd.. Kl. 17 Andagt.

Sakramentskirken

Pinsedag som alm. Søndag. 2. Pinsedag ingen Prædikener og ingen Andagt. Torsd. 17. Juni Kl. 8 Højmesse (stiftet Messe til Ære for St. Aloysius).

Jesu Hjerter Kirke

Pinselørdag Kl. 8 Daabsvandets Indvielse; Højmesse. Pinsedag Kl. 8,30 Fælleskommunion for unge Mænds Kongr. Kl. 10 Levitmesse, Kl. 19,30 Festandagt. 2. Pinsedag som om Søndagen, dog ingen Messe Kl. 11,30 og ingen Prædiken.

St. Mariæ Kirke

Pinselørdag Kl. 7,30 Daabsvandets Indvielse; Messe. Pinsedag Kl. 8 stille Messe. Kl. 10 Levitmesse. 2. Pinsedag Kl. 8 stille Messe. Kl. 10 Højmesse.

St. Antoni Kirke

Pinselørdag Kl. 7 Daabsvandets Indvielse og Levitmesse. Pinsedag Kl. 8 stille Messe. Kl. 10 Levitmesse. 2. Pinsedag kun een Messe Kl.9.

St. Therese Kirke

Pinsedag som alm. Søndag. 2. Pinsedag Kl. 7 og 8,30 stille Messe.

St. Andreas Kirke

Pinsedag Messer Kl. 7, 8 og 10. Andagt Kl. 17. 2. Pinsedag Messe

Kl. 8 og 10. Onsd. 16. Juni Kl. 8 Mødreforeningens Messe.

St. Knud Lavards Kirke

Pinsedag Kl. 7 og 8,15 stille Messe. Kl. 9,30 Højmesse. 2. Pinsedag Kl. 9,30 Sangmesse.

Immaculatakirken

Pinsedag Kl. 7 stille Messe. Kl. 10 Højmesse. Kl. 18 Festandagt. 2. Pinsedag Kl. 17 Kommuniionsuddeling. Kl. 9 Sangmesse. Kl. 18 Andagt.

St. Ansgars Kirkekantor i Ferien

I Tiden fra 15. Juni—1. August har St. Ansgars Kirkekantor (Bredgade 64) aabent hver Formiddag Kl. 11—12, men kun Tirsdag og Fredag fra 17—18.

Kristi Legemsprocession i Roskilde

Søndag d. 20. Juni.

Kl. 7 stille Messe, Kl. 9 Levitmesse og Procession ad Frederiksborgvej rundt til tre Altre i St. Mariæ Hospitals Have. (Hæfter med Processionssalmerne à 10 Øre faas ved Kirken). Skolens Legesal staar til Disposition for udenbys Deltagere. Her kan medbragt Mad nydes. Kaffe, Øl, Sodavand faas billigt.

Tre lukkede Retræter i Roskilde

For ældre Damer: Fra Tirsdag Aften d. 27. Juli Kl. 19,30 til Lørdag Morgen d. 31. Juli.

For unge Damer: Fra Lørdag Aften d. 31. Juli Kl. 19,30 til Onsdag Morgen d. 4. August.

For Herrer: Fra Onsdag Aften d. 4. August Kl. 19,30 til Søndag Morgen d. 8. Aug.

Prisen for de tre Dage er 12 Kr., men hvis der forlanges Eneværelse, er Prisen 17. Kr. (Værelset skal forudbestilles.)

Tilmeldelser, som kun bliver besvaret, hvis alt er optaget, sendes til Sognepræsten i Roskilde eller til Søster Helena, St. Josefs Skole. Der medbringes almindelige Toilet-sager, Salmebog, Kristi Efterfølgelse — og Rationeringsmærker. Retræterne ledes af Pater Robert Groteclaes S. J.

D. K. K. F.

I Aar læses den hellige Messe i Vor Frue Kapel, Trørød, 2. Pinsedag d. 14. Juni Kl. 9,30 i Stedet for selve Indvielsesdagen d. 15. Juni.

Hvem vil med til Trørød?

»Danmarks katolske Kvindeforbund« arrangerer et Stævne 2. Pinsedag den 14. Juni paa Trørødhus for alle unge Piger, som tidligere har tilbragt Sommerferien i »Prinsesse Margrethes Feriehjem«. Tog fra København H. 8,20, Messe i Vor Frue Kapel, Trørød, Kl. 9,30. Prædiken af Pater Groteclaes S. J. Frit Samvær og Spadsretur, Lege og Underholdning. Tale af Pastor Geertz-Hansen. Deltagerne maa medbringe en Madpakke til hele Dagen, Drikkevarer faas derude. Tag Badetøjet med, og se at faa saa mange som muligt af Kammeraterne med.

Ferieophold

En ung Pige, 17 Aar, søger i Maanedes Ferie i et dannet Hjem paa Sjælland. Oplysninger med Pris bedes sendt til: Billet mrk: Ferieophold, Katolsk Ugeblads Annonceekspedition, Klosterstræde 23.

SANKT ANSGARS
Boghandel

Bredgade 67 . Palæ 4777

Ny fransk Bog

Gorce: Introduction a Newmån.

Udenlandske Bøger

Schrijvers: Notre Père qui êtes aux cieux 6,30
Termier: La Joie de Connaître 9,45
A la Gloire de la Terre ... 9,45
La Vocation de Savant 5,50
Thibaut: Autobiographie de S. Ignace de Loyola 1,60
Thibaut: Le sens de l, Homme-Dieu 5,25
Thils: Mission du clergé 4,45
Le Clergé diocésain 3,70
Thône: L'Appel suprême du sauveur 3,40
Dans les Pas du Sauveur... 3,40
Sur le Cœur de notre Sauveur 3,60
Vivons notre Foi 3,40
Une Journée chez les Moines Ullathorne: Humilité et Patience 1,60
Valensin: Les Exercices spirituels 3,15
Verhelst: Précis d'Apologétique 2,45
Précis de Dogmatique 4,00
Urbain et Levesque: Les dernières Années de Bossuet, I 3,15, II 3,15

AALBORG M. Thomsen Støtt <i>Entreprenør og Murermester</i> Kong Christians Allé 6 Telefon 1992	AALBORG Aalborgs katolske Begravelseskontor <i>Ligkister, Ligsenge, Kistepynning og Salmes</i> <i>Begravelser ordnes smukt og samvittighedsfuldt</i> G. PETERSEN Jens Bangsgade 8 . Telefoner : 2068 og 2289	NAKSKOV Chr. Steffensen <i>HERREEKVIPERING</i> Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør
---	--	---

HORSENS

Installationsforretningen »Lyset« <i>Torvet 10 . Telefon 618</i> Alt udføres i Installationer Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt <i>Installatør for Sct. Joseph Søstrene</i>	C. C. Nielsen <i>Mel . Gryn . Hønsfoder</i> Smedegade 91 Telefon 515 . 565 <i>Udsøgte Kvaliteter, billigste Priser</i>	H. F. Caspersen <i>BAGERI</i> Sænderbro 71 . Telefon 1074 <i>Leverandør til Sct. Josephs Hospital</i>
S. Henningsen <i>Slagtermester</i> Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst	Svend Hansen Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres Hjemmel. Medister og Leverpostej Fabriksvej 33 . Telefon 1379 <i>Lev. til Sct. Josephs Hospital</i>	Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/s <i>Telefon 310</i> Leverandør til Sct. Joseph Hospital
<i>Manufaktur . Trikotage . Udstyr</i> A-S Horsens Textil Lager Leverandør til katolske Institutioner	Køb hos vore Annoncører	Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed

AARHUS

„BOTHILLA“ Ryesgade 24 Telefon 6162 <i>Hjemmelavet Paalæg</i> <i>Ekstrafint Smørrebrød til alle Priser</i>	<h1 style="font-family: cursive;">Ledig</h1>	
H. J. Madsens Begravelsesforretning <i>tidligere I. A. Pedersen</i> Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardsgade 17 . 19 . Aarhus	Alfred Pihl Bagermester, Conditori Telefon 3041 - Hammershus <i>Leverandør til St. Josef Hospital</i>	<i>Brug</i> Pindstrup Tørvestrøelse til Jordforbedring, Stald- og Fjerkræstrøelse eller Ind- skudsmateriale. Pindstrup Mosebrug Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.) <i>København: Central 8261</i> Forlang Brochure
A. B. C.	LINOLEUM <i>billigst Høiland Carlsen</i> Imit. Linoleum, Rullegardiner Bonevoks i fast og flyd. Form Anboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347	
Skomager Chr. M. Jensen Ryesgade 23, o. G. Gennemg. v. Fajancevarehuset Telefon 8326	KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Telefon 4088	
Karl Hansen <i>Lys-, Kraft-, Ringe- & Radioanlæg</i> Frederiksgade 75, Tlf. 295 Omstil. til priv. Bogensegade 5	Andelselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier) 	

RANDERS

<p>Vi har Fisk til Dem <i>A. K. Schmidt</i> Strømmen 12. Randers. Tlf. 2160 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>Brdr. Qvist Brændselsforretning Kul . Koks . Terv og Optændingsbrænde til billigste Priser Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>Randers Andelsmejeri Telefon 776 (4 Linier) Fineste Mejeriprodukter fra Dyrslæge kontrollerede Besætninger</p>
<p>Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler Sygeplejeartikler, Bandage <i>køber De bedst hos:</i> C. Mærsk-Andersen's Eff. Randers . Telefon 137</p>	<p><i>Mineralvandsfabrikken</i> »CITO« Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>N. M. Nielsen Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne Markedsgade 16, Telefon 1834 Leverandør til St. Josef Hospital</p>
<p>Johs. E. Mortensen <i>Bagermester</i> Nørreboulevard . Telefon 1157 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>N. Chr. Nielsen <i>Snedkermester</i> BYGNINGSARBEJDE L. Voldgade 10 . Tlf. 2002, 3670 Lev. til den katolske Kirke</p>	 <p>Alt vedrørende Begravelser i By og paa Land ordnes uden ekstra Betaling . . . M. MØNSTER'S Snedker- og Lignistalorrem. Tlf. 2161 Nørregade 10 (v. Brønden).</p>
<p>Randers Kul-Kompagni <i>Aktieselskab</i> Kul- og Koks-Import Kulkajen . Randers Telefon 3900 (4 Linier)</p>	<p><i>Johs. Stoffregen</i> <i>Malermester</i> Telefon 3204 . Randers Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	

VEJLE

<p>C. V. BERG <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>LEDIG</p>	
<p>Jørgen Petersen & Co. <i>(Indh. N. C. Jørgensen)</i> TØMRERMESTER Jernbanegade 18 . Tlf. 131, 1631 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Hvidehus Boglade <i>Jul. Jensen . Jens Hagner</i> Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger</p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik <i>P. C. NIELSEN</i> Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>¹/₈ Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>
<p>Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggrdsg. 15, Tlf. 287 - 597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELEFON 306 . 307</p>	<p>Niels Boesen <i>Katolske Begravelser ordnes</i> Nørrebrogade 9 . Tlf. 725</p>
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>J. ANCKER & SØN <i>Murermestre</i> Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>

Katolsk

20. Juni 1943

91. Aarg.

Nr. 25

Ugeblad

Du maa ikke have hende ...

Sankt Hans. Det Navn staa i vort Evangelium hverken i Forbindelse med Festbaal eller Midsommerstemning. Det er tværtimod Navnet paa en meget asketisk Skikkelse, saa asketisk, at man maa gaa tilbage til Rekaab i det gamle Testamente for at finde Mage til ham. Sankt Hans levede for det meste tilbagetrukket i Judæas Ørken og døde ved Halshugning i den skumle Fæstning Macheronte Øst for det Døde Hav.

Hans Forbrydelse? Han, hvis Opgave det var at jævne Vejen for den kommende Kristus, kom til at sige Herodes Antipas og hans fyrstelige Konkubine Herodias Sandheden. Han sagde til Kongen: »Du maa ikke have hende«.

Det var en slem Streg i Regningen for denne sanselige og ærgerrige Kvinde. Naar hun nu vilde have ham. Og det havde hun straks været klar over, da Svogeren for et Par Aar siden var kommet hos dem, altsaa hos hende og hendes Mand Herodes Philip i Rom. Antipas skulde dengang gøre sin Opvartning hos Kejser Tiberius og den almægtige Indenrigsminister Sejan. Hun havde da ikke været længe om at opdage, at han kunde lide hende. Og hun var en af de Kvinder, der lytter mere til deres Blod end til deres Samvittighed. Hun behøvede heller ikke at betænke sig længe for at foretrække denne Herodes, der spil-

lede en Rolle i det offentlige Liv frem for den skikkelige Philip, der førte en mere udvisket Tilværelse. Selv om Antipas juridisk set ikke var mere end Tetrark, gjaldt han alligevel som en hel Konge derovre i den splinternye Residens ved Genesaret Søen. Og dersom han var Konge, vilde hun jo være Dronning. Jo, jo, det lod sig høre. Og hun hjalp ham ved hans Frieri. Hun vilde for hans Skyld bryde med sin Mand — det var Synd for den gode Philip, men der var ikke andet at gøre. Til Gengæld maatte Antipas love, at han vilde skille sig af med sin Hustru, Kong Aretas' Datter. Rettere sagt, han maatte gøre det med det samme, for hun, Herodias, vilde ikke sætte sin Fod i Tiberias, saa længe den anden endnu var der. Ogsaa det var Antipas gaaet med til, og han havde faaet Krig med Nabatærerne paa Halsen for den Sags Skyld. Men hun havde altsaa faaet sin Vilje.

Og nu kom denne barfodede Munk og truede med at slaa det hele over Ende. »Du maa ikke have hende«. Ikke fordi denne Prædiken var i Stand til at gøre synderligt Indtryk paa Herodes. Det laa ikke til hans Familie at komme under Indtryk af Prædikener. Men det styrkede ikke Kongens Position, naar hans Undersaatter skulede til det Kvindemenneske, der var Kongens Svigerinde og hørte hjemme hos Broderen i Rom. Hvordan skulde

„Mennesket
paa Lerfødder“

Den eneste Røst

Børnestævnet 1943

St. Johannes Døberen

man faa denne Bodsprædikant til at tie stille? Dersom det havde drejet sig om et dannet Menneske, der var velklædt og satte Pris paa at omgaaes de bedre Kredse, — dersom det havde været en Mand, der lod sig friste af et godt Maaltid, da havde det ikke været udelukket, at Herodes havde indbudt Hr. Johannes til en bedre Middag. Saa vilde Prædikanten ikke have kunnet unddrage sig, naar det gjaldt at drikke Fruens Skaal. Og da havde det ikke været saa let at tage Ordet og sige: »Du maa ikke have hende«. Men en Mand, der ikke lod sig lokke bort fra Ørkenen, og der nøjedes med en Haandfuld ristede Græshopper, ham kunde man ikke stoppe Munden paa med lidt god Mad og et Glas Vin. Han kunde blive ved med at sætte Herodes og hansuægte Hustru i Gabestokken.

Da var det, at den intrigante Frue forstod at spille paa et syndigt forelsket Hjertes Strenge. Profeten blev fra Ørkenen ført over til Varetægtsarrest i Macheronte. Og saa udnyttede hun yderligere Elskerens svage Øjeblik, en Dag da hans Hjerne var omtaaget af Drik og Dans og Fødselsdagsstemning. Herodias fik atter sin Vilje. Dog er Døberens Røst ikke derfor forstummet. Endnu den Dag i Dag lyder det paa Trods af al Verdens fornærmede Herodias'er: »Du maa ikke have hende«. S. W.

Munke Sigtemel

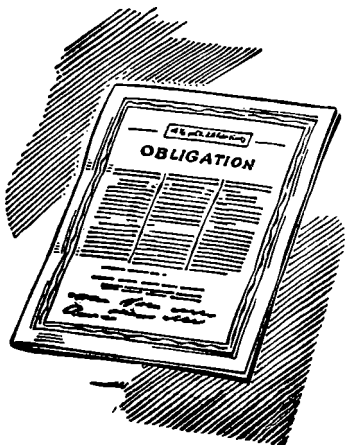
GAMELCA med den rigtige Kaffesmag
Forlang den hos Deres Købmand
Fabrikeret af **A. C. GAMÉL**

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Familie- Færdsels- og kombineret Grundejerforsikring
Forsikrings Compagniet
for Kongeriget Danmark
Telf. 10,093 Amaliegade 31 B Giro 2107

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen
Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

Køb og Salg af
AKTIER og OBLIGATIONER

VERDIPAPIRER modtages til
Opbevaring i AABENT DEPOT
Alle Oplysninger meddeles af
LANDMANDSBANKEN
gennem vore Filialer og vor Hovedkontor
C. 65 00 — Lokal 329

Urmager . Guldsmed
Griffenfeldtsgade 54
Alle Reparationer til
rimelige Priser
Villy Mikkelsen Telefon Nora 3465 y

Ledig

PARANAT Stof-Imprægneringsmiddel
gør alle Beklædningsgenstande vandtætte
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

Quinize
Tonic Water

**ROSENBORG
BRØNDANSTALT**

TELEFON:
C. 180—5821

Flytteforretning til **„FREDERIKSHOLM“**
v. Andersen og Poulsen
Flytning, Opbevaring og Forsendelse
besørget med Garanti overalt i Landet
Sjælør Boulevard 21
Telefon nr. 3333 . Godthaab 3653 x

Blomsterforretningen
CAMELIA
Smukke Kranse og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

Chr. Hansens Kød-Udsalg
Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 11 58
Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Peter Hansen
Tømrer- og Snedkermester.
Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Børnesteævnet 1943

Et Udsnit af Børnesteævnet, der ser paa Komedie

Det var femte Gang, de katolske Børn samledes i Trørød, og Tilstrømningen var saa stor som nogensinde. Det tyder paa, at man har set rigtigt, da man begyndte med disse Stævner, og det maa ønskes, at de bliver en fast Institution med al den Støtte, de fortjener. Det er ikke svært for en voksen Deltager at forstaa, hvad der har bevirket denne Succes: den omhyggelige Forberedelse — den velafvejede Blanding af Alvor og Skæmt og den faste Form, hvormed hele det store Program gennemføres. Lederne har Orden i Sagerne — dette være sagt til Beroligelse for de Forældre, der maaske er ængstelige for at sende deres Børn afsted. Kærlige Øjne vaager over dem.

Stævnet begyndte med Friluftsmesse, og det er tydeligt at

Scene fra „Zigeunerspillet“

mærke, at denne Messe har en høj Stjerne i Børnenes Sind. Svarene falder sikkert og klart, og deres Andagt er ganske aabenlys. Pastor Geertz-Hansen prædikede levende og smukt.

Saa følger Programmet Slag i Slag: Taler, Sportsøvelser, Konkurrencer — og saa kommer Biskoppen! Dette er Festens Højdepunkt. Og i hans Nærværelse afbrændes Programmets mest straalende Numre: En stor Pige sætter trørødsk Rekord i Højdespring — og Stævnets Festspil om den hellige Louise de Marillac (—hun stiftede Sct. Vincents Søstre —) satte Børnenes Fantasi i den livligste Bevægelse, da Scenen fyldtes med Riddere, Zigeunere og skønne Damer, der i fantasifulde Dragter agerede med sikker Livfuldhed.

Og saa kom Regnen! I Uger havde vi sukket efter Regn — og nu kom den endelig — som en festlig Afslutning paa en dejlig Dag.

»Det gør ikke noget, jeg bliver vaad«, sagde en lille Pige, »for saa faar vi nok rigtigt Franskbrød til Vinter«.

Den enda Röst

Harry Blomberg skrev d. 5. Juni i „Göteborg-Posten“ under denne Overskrift en Artikel om Muligheden for en retfærdig Fred. Vi gengiver Artiklens Slutning ...

»Hur skall då en rättfärdig fred bli möjlig?

Det finns en enda röst som för rättfärdighetens talan med auktoritet över hela jorden. Det är påvens röst.

Detta har blivit synnerligen klart ju längre kriget pågått. Från alla håll har man tydligt visat vilket värde man sätter på Vatikanen. Även från lutherska länder som Finland har man placerat sändebud där. Vatikanen är höjd över det förbittrade nationalistiska tänkandet och är dessutom mera välunderrättad om tillståndet i de olika krigförande staterna än någon annan. Inte ens Englands berömda underrättelseväsen torde kunna tävla med Vatikanens.

Påven har i ett tal dragit upp riktlinjerna för en kommande

fred. Hans berömda fem punkter kunna utan vidare accepteras framför allt av de kristna miljöerna världen runt. Även om påven hittills icke varit persona grata i exempelvis Tyskland, torde den stund nu vara inne, då de tyska makthavarna skulle bli tacksamma för en fred på den grundval han antytt. Och för oss i Sverige borde det vara naturligt att bidraga till den enda röstens ökade auktoritet i detta särskilda fall. Med andra ord: de kristna i Sverige, representerade av kyrkliga och frikyrkliga ledare, borde kunna förena sig i arbetet på att förbereda en rättfärdig fred genom att bearbeta allmänna opinionen i antydd riktning.

Det skulle kunna ske på flera sätt. Man vill gärna tro att ingen

småaktig samfundsprestige til-låtes att smyga sig in i ett ögonblick som detta. Vi äro lutheraner, men detta bör icke få hindra oss att av änglan för beblandelse med Rom konsolidera den kristna fronten, när syftet är så högt och allvarligt. Kyrkliga och frikyrkliga ledare i Sverige borde kunna gemensamt uttala sig för stöd åt påvens fem punkter och därefter söka förbindelse

med de olika kyrkorna både i den neutrala och krigförande världen för att dymedelst få till stånd en världsomfattande opinion. I England ha flera av de mest framskjutna kristna ledarna redan offentligt varnat för en »segerfred«. Det är ett gott tecken. För oss är påvens signal den enda tänkbara att samlas kring. Därför borde vi också samlas omkring den.

selv at vide det — fik mig til at gaa op til den nærmeste Præst og bede om at faa klar Besked om Kirkens Lære.

Og det kan jo nok give Anledning til Tanker om vore Pligter overfor anderledes troende og ikke troende i Dagliglivet. Men jeg vil for en Sikkerheds Skyld tilføje, at det ikke var en fanatisk Profet, men »kun« et naturligt, kristent Menneske med en grundig og klar Indsigt i sin egen Tro, der fremkaldte det afgørende Skridt.

Ch.

Hvorfor vi blev Katolikker

Alle Veje fører til Rom ... Her er en Del Pilgrimme, der ad forskellige Veje fandt ind til den hellige Stad og udtaler deres Glæde over, at de derved er kommet Gud nærmere ...

Ad Modsætningens Vej:

Som ganske ung Pige var jeg et Aar i Huset hos en katolsk Familie paa en Herregaard langt ude paa Landet. Af og til kom der en Præst og læste Messe. Hvor syntes jeg godt om den Præst! Det Aar lærte jeg »Hil dig Maria!«, lærte det baade paa Dansk og Latin og brugte det somme Tider. Senere kom jeg til at læse til Lærerinde, og under mine Studier kom jeg ud i en religiøs Krise. Jeg var Medlem af K. F. U. K., men jeg befandt mig ikke altid saa godt der. Paa Seminariet lærte vi Fortolkning af det nye Testamente, og da gik det rigtigt op for mig, at den protestantiske Kirke helt manglede Autoritet. Den tog aldrig et fast Standpunkt og sagde: »Saadan, og kun saadan skal dette Skriftsted forklares!« Vi fik lange Forklaringer om de forskellige Synspunkter, man kunde anvende. Til sidst følte jeg mig helt slaaet ud, jeg manglede Klippegrunden, og saa gik jeg den modsatte Vej og vilde intet tro. Men efter et Par Maaneders Forløb kunde jeg ikke trodse Gud mere. Hvor skulde jeg gaa hen? Den protestantiske Kirke var jeg færdig med, men saa var der jo den katolske. Gan-

ske vist havde jeg paa Seminariet hørt megen Fordømmelse af Romerkirken, men det fik mig netop til at gaa i en katolsk Kirke. Den første Messe blev senere efterfulgt af mange. 9 Maaneder efter meldte jeg mig til Undervisning, og to Aar efter mit første Besøg i katolsk Kirke blev jeg optaget. Det var en vidunderlig dejlig Dag! »Dorte«.

Ad Tankens Vej:

Jeg kan vanskeligt give andet Svar paa Spørgsmaalet om, hvorfor jeg blev Katolik, end dette, at det var, fordi jeg anser Kirkens Lære for den ene sande, baade paa Grund af dens Klarhed og dens historiske Udvikling.

Derimod kan man spørge, hvorfor jeg saa blev 22 Aar, før jeg gik til en Præst og søgte den Undervisning, som førte mig ad den lige Vej til Catholicismen. Svaret herpaa maa blive, at de Katolikker, jeg mødte paa min Vej før den Tid, ikke gav det Incitament, der skal til for at overvinde den Inertiens Lov, som vist alle Mennesker, der ikke er inde i en religiøs Krise, er underkastet.

Men en skønne Dag mødte jeg altsaa en, der — iøvrigt uden

Via katolsk Læsning:

Det, der gav det første Stød til min Konversion, var Læsningen af Johannes Jørgensens Bøger, som temmelig »tilfældigt« faldt i mine Hænder endnu i min Skoletid. Disse Bøger lod mig ane en Kirke, vidt forskellig fra de i Danmark gængse, falske og forvrængede Begreber om den katolske Kirke. Den vakte Interesse førte mig til Studiet af anden katolsk Litteratur, og efter mange Aars Forløb forstod jeg en Dag pludseligt (under Læsningen af Robert Hugh Bensons »Kristus i Kirken«), at den romerske katolske Kirke og den alene er Kristi Kirke.

Sacerdos.

Guds Viljes Vej:

Hvorfor jeg blev Katolik?
Fordi Vor Herre vilde det!

Omkring Jul 1922 fik jeg den Tanke, at det var saa tomt ikke at komme i Kirke Juleaften.

Gudstjenesten i Folkekirken kunde jeg ikke overvære grundet paa mit Arbejde.

Jeg havde imidlertid faaet oplyst, at der var katolsk Gudstjeneste Kl. 12 Midnat; paa den Tid forhindrede mit Arbejde mig ikke.

— Og saa gik jeg der. —

Det blev mit Livs store Oplevelse! Jeg har ikke overværet nogen protestantisk Gudstjeneste (bortset fra enkelte Begravelser og Bryllupper) siden eller følt Trang dertil.

Jeg har tidligere søgt forskellige protestantiske Retninger og hørt mange Prædikener, men jeg

syntes altid, jeg ligesom stod udenfor.

Helt anderledes følte jeg det hin Julenat i den lille katolske Kirke; det var som at komme hjem. Her findes de Naademidler, jeg længes efter og trænger til.

Siden dengang er der gaaet ca. 10 Aar, og den Dag i Dag har jeg den Opfattelse: at jeg blev Katolik, fordi Vor Herre vilde det.

J. Kr.

Ved Korset til Lyset:

Jeg havde i 12 Aar levet et uendelig lykkeligt Ægteskab, men paa Grund af sidste Verdenskrig gik min Mand fallit og blev i Fortvivelse herover meget fortrukken og helt ødelagt. Af Sorg over min Mand, og over at have mistet vort smukke Hjem, var jeg selvfølgelig meget nedbøjet; men ustandselig kom den Tanke til mig: »Gaa og tal med en katolsk Præst«. Jeg skubbede Tanken til Side, da min Mand var gode Venner med den protestantiske Biskop og Sognepræst, men Tankerne lod mig ikke i Fred, og jeg begav mig til den katolske Præstebolig. Ikke saa snart var jeg kommet ind i Entréen, før jeg tænkte: »hvad vil du her, du har intet at gøre her«, og jeg forsvandt skyndsomst igen. Da Tanken stadig plagede mig, gik jeg igen til Præsteboligen efter nogen Tids Forløb, men med samme Resultat, — jeg skyndte mig væk, inden der kom nogen.

For tredje Gang gik jeg derop, og skulde som de andre to Gange lige til at forsvinde, da pludselig en Præst stod foran mig og spurgte, hvad jeg ønskede. Jeg bad om at tale med Biskoppen og blev ført til ham; han var meget elskværdig og forstaaende, men da jeg sagde, jeg gerne vilde være Katolik, smilede han til mig og sagde: Det gaar ikke saa let, dertil fordres der meget, det er bedre at være en god Protestant end en daarlig Katolik. Nu er De saa fortvivlet, at De ikke tænker klart, men om 14 Dage skal jeg komme op til Dem og Deres Mand, og vi kan da tale om Sagerne. Han kom, og det

blev bestemt, at vi skulde gaa til Undervisning. Et halvt Aar senere blev vi begge optaget i Kirken i Juni 1922. Vore tre Børn, som endnu ikke var konfirmerede, ligeledes.

Havde jeg ikke været Katolik, var jeg gaaet til Grunde af alle de Sorger, der blev lagt paa mine Skuldre; nu fik jeg Kraft til at bære alt ved hyppig Kommunion, og er derigennem blevet et lykkeligt Menneske. Biskoppen vedblev at være min gode Ven, og da vi senere flyttede her til Danmark, korresponderede vi i mange Aar. *J. H.*

Ad Korsets Vej:

Hele mit Liv hørte jeg til de Menesker, der indbilder sig selv, at de for at tro hverken trænger til Kirke eller Præst. Det var vist Grunden til, at jeg blev ved at være en søgende og urolig Sjæl. Da skete det, at Gud i Aaret 1936 lagde et tungt Kors paa mine Skuldre. Og i den Tid lærte jeg en Dame at kende, som var Katolik. I Fastetiden foreslog hun mig at følge med sig i Kirken for at høre Fastepredikenerne. Jeg gjorde det for hendes Skyld. Der blev talt om Frelserens Korsvej. Da Fastetiden var forbi, havde disse herlige, ophyggele og gripende Prædikener bevirket, at min egen Lidelse var traadt i Baggrunden, mens jeg tænkte meget mere paa Frelserens store Lidelse.

Derved var Interessen for den katolske Kirke vakt. Fra den Tid af gik jeg ofte i Kirke. Jeg læste regelmæssigt Katolsk Ugeblad, talte om hvad jeg læste, og fik Forklaring paa, hvad jeg ikke forstod, og som var fremmed for mig. Efterhaanden gik det op for mig, at alle de Fordomme, jeg sad inde med mod den katolske Kirke, var uden Grund. Jeg var derimod fast overbevist om, at det slet ikke kan være anderledes, men at den katolske Kirke er den Kirke, som vor Herre Jesus Kristus har indstiftet, altsaa den sande.

Da gik jeg til Undervisning for at lære, hvad der endnu manglede, og for at komme til

fuld Forstaaelse af den katolske Lære. I Aaret 1942 gik mit Ønske i Opfyldelse: jeg blev optaget i den katolske Kirke. Nu takker jeg hver Dag Gud for den store Naade, at han tillod, at jeg i 62 Aars Alderen endnu maatte finde hjem. Det er efter min Opfattelse aldrig for sent at bekende sig til Sandheden.

A. J.

Endog ad Forelskelsens glatte Stier:

Det skete i Montréal, Kanada. Fra Høsten 1921 til Foraaret 1923 var jeg nær knyttet til en ung katolsk Mand.

— Som Katolik gjorde den unge Mand, hvad han formaaede for at undgaa mig, hvilket jeg led meget under; han docerede af og til Moralteologi for mig, navnlig det at undgaa Lejligheden til Synd var for mig noget fuldstændigt nyt; hjælpe vilde jeg ogsaa, men ... Det gik saa op og ned. En Overgang var jeg paa Selvmordets Rand over det Mørke og den absolutte Ensomhed, hvori jeg befandt mig. Hans Mor tog mig med i Kirke Skærtorsdag Nat, og en Dag præsenterede hun mig for en tysk Søster. Mine Kirkebesøg betød dog kun Lejlighed til at høre smuk Sang.

Skærtorsdag 1923 kom han for at sige Farvel. Han skulde til en anden By: Jeg siger saa: »I Katolikker kan sagtens; naar der er noget i Vejen, kan I gaa til en hvilken som helst Præst og faa klaret Tingene«. Saa siger han: »Jamen, det kunde du jo blive«. Det gjorde dog intet Indtryk. Jeg fortsatte i Mørket; men i Løbet af de næste tre Dage følte jeg i halv Fortvivelse, at jeg maatte blive Katolik, opsøgte den tyske Søster og kom til Undervisning. Bortset fra Undervisningstimerne var det stadig mørkt, egentlig en slem Tid. Saa endelig paa Jesu Hjerte Fest d. 8. Juni blev jeg optaget. Da svandt noget af Mørket; men først efter min Konfirmation 1. Juli blev det lyst og klart som Dagen, og jeg blev meget lykkelig, og er det den Dag i Dag.

Brevis retrouvée.

»Mennesket paa Lerfødder«

Om Forfatterinden Hulda Lützens meget omtalte Bog skriver en Katolik, der særlig har studeret psykoanalytisk Drømmetydning, disse Linier ...

Blandt denne Bogs Drømmesyner er der eet, som H. L. aabenbart ikke selv har gennemskuet. Hun drømmer, at hun vandrer fra Nutiden tilbage gennem Tiderne. Hun begynder i en solid, hverdagsagtig Gade (Nutiden), fortsætter gennem en skøn gammel, død Landsby (Stavnsbaandets Tid) og kommer til en sølsom Middelalderborg, hvis Rædsler hun i vaagen Tilstand kun dunkelt mindes. Paa den anden Side Borgen kæmper hun sig frem gennem et jordskælvsgyngende Terræn til Toppen af en Høj, hvor hun kun med yderste Nød kan holde sig fast. Herfra ser hun et »blændende hvidt« Kirketaarn af en »aandagtig Skønhed og Renhed« — som et »manede Lys mod Himlen«; og *stille* midt i Stormen. — Men til den anden Side ser hun en kæmpemæssig Kirke med »blødende Skygge« og en hæsleg Form. Blodigrød. — Med en umaadelig Svulst som en Kræftskade, en Svulst, der synes at ville tvinge den i Støvet! — Og hun hører en Stemme sige: Dette er Blodets og Aandens Kirker.

Bag den hæslege Kirke ser hun et sølsomt uhyggeligt, forstenet Hav, en Afgrund af forræderisk, dragende Skønhed, Dødens og Fortabelsens Afgrund, en evig Forstening: Helvede. —

Da hun hører Røsten, vaagner hun og »forstaar alt«. Den ædle Kirke er Reformationens Kirke, den uhyggelige med Kræftskaden, er den katolske.

Sammenligner vi denne Drøm med Bogens øvrige Syner og Drømme og hele Billedverden, er den dog egentlig let at gennemskue for den udenforstående. Den er en Slags Selvbesindelse, en dyb Selverkendelse, som det bevidste Jeg kun modstræbende vil vide af. Den historiske Iklædning er her, som

andet Steds, en billedlig Form, et Symbol paa hendes egen Sjæls Historie: Fra sin voksne, dagligdags Bevidsthedsverden skuer hun tilbage, ser sin Ungdoms traditions- eller maaske slægtsbundne »Stavnsbundethed« lige skøn, men død og forladt. — Ser Pubertetsalderens Middelalderborg, hvis »Rædsler« hun ikke mere ret mindes. — Kommer endnu dybere ned i Erindringen og finder sin Barndoms lyse Land, den hvide, rene Kirke, der symboliserer Barnesjælens Hellighed. Men — ak — ser »til den anden Side« — den hæslege Kirke med Kræftskaden! Den skyder hun i Væmmelse fra sig for ikke at komme til Bunds i Selvet og — kalder den for den katolske Kirke (som hun altsaa ikke ved det mindste om).

Underligt at H. L., der i sin Bog aabenbarer saa heftig en Trang til at naa til Bunds i Tingene og saa sjældent en skabende Evne til at forme sit Sinds Rørelser i store, gribende og malende Billeder — at hun her viger tilbage. Underligt og — karakteristisk for hele Værket. —

»Selvet er altid ondt i Dybet.

Hvorfor? Vi ved det, men vi skjuler det. Vor Tale er fostret som et Dække af Løgn over Driften«. — Saa modig og ærlig er H. L., at hun skriver dette. Hun behøver ikke at være bange for at komme i daarligt Selskab: de største Helgener har erkendt, at de ikke kunde udholde den fulde Selverkendelse, i hvert Fald til en Tid. Men det er kun de faa, som tør se sig selv i Ansigtet. H. L. tør det — men altsaa ikke altid; — eller (maaske ogsaa) — ikke til Bunds.

Søren Kierkegaard siger: »Jo mere Aand, des mere Angst«. — Det ser vi med H. L.: hun er fuld af Angst; hun maa bore og bore for at naa til Sandheds Er-

kendelse, og at hun ikke naar den, fylder hende med Angst. Om jeg forstaar hende ret, da er det selve denne Angst, som til sidst saa at sige begaar »Selvmord« og føder en Forløsning, en Trøst: »Kristus«. —

Havet bag den hæslege »Kirke« — Afgrunden, det Helvede, hun allerede som Barn forestillede sig der horte i »Ingen Mands-Land« — dette Hav drager hende og fylder hende alligevel samtidig med Rædsel. Hun maa forløses for enhver Pris, og hun forløser saa at sige sig selv: hun trænger ind i sit eget Væsens Dyb — skiller eller skelner Aandens Kirke (Sjælen) fra Blodets Kirke (Legemet). Sin Sjæl opfatter hun som mandlig, sit Legeme som kvindeligt, og Kampen mellem disse to Principper i forskellig Iklædninger er hele Bogens Grundidé! Hun gaar saa vidt som til at drømme om sit Legeme som et laaddent Dyr med Bukkeben, et Dyr, som faar hende til at gaa paa fire og rode i Jorden, mens det selv gaar skoggerleende ved Siden af (man mindes Bogen om Guy de Manpassant!)

Fra denne Spaltning og den deraf følgende (?) Dødsrædsel maa hun forløse sig. Hun udformer, udmejsler sit aandelige »Jeg« i en Række Kristusvisioner. Særlig en Drøm, i hvilken hun oplever sin egen Korsfæstelse, er karakteristisk: af en Slags erotisk-religiøs Grobund vokser en Samfølelse med Kristus: hun bliver selv Kristus — og idet hun bliver Kristus, bliver hun Del af Menneskeheden, een blandt mange korsfæstede.

Hvis Bogen var endt her, vilde vel mangen Læser have tænkt: godt, hun er altsaa blevet Kristen. Dermed er Kampen endt. Men Bogen ender ikke her. En ny Drøm tager saa at sige tilbage, hvad den første gav, saa at Læseren faar det Indtryk, at Kampen varer ved: mellem Sjæl og Legeme, mellem »ja« og »nej«. For H. L. smelter ofte Helvede og Himmel sammen, Gud og Djævel, godt og ondt, Død og Liv. Atter og atter udformer hun disse Modsætninger i Billeder og smelter atter de

modsatte Billeder sammen til Eet — paa forvirrende Drømmevis. —

Det bliver ikke hendes Drømme, ikke heller hendes kunstneriske, bevidste Skaben, som bringer Bogens Løsning; og denne Løsning virker heller ikke overbevisende. — Hun ender med et Kristus! —

Men man mærker, at det er et »Kristus-trods-alt«, Kristus trods Forstandens Tvivl, Kristus trods Legemets »Nej«. — Kristus — fordi Angsten vil det — Angsten og en dunkel, dyb Længsel efter Renhed. —

Mennesket paa Lerfodder! Lerfodderne er Legemet, Mennesket Sjælen! — Angsten er Marmorøjler, der knuser Lerfodderne, saa at Sjælen selv maa forstenes — om ikke Jesus hjælper. Men en eneste Bøn — og hun er frelst (i Drømmen!) — Men nu raaber hun ikke: Tak! Nej — hun ser paa sine Fodder:

»De har overvundet Døden. Læret er altsaa stærkere end Døden ...« — Hun selv — igen! —

Beständig denne Svingen mellem en Tro paa en objektiv Kristus og en Tro paa sig selv som Kristus, sin egen Forløser. »Men jeg forstod tilfulde den seksuelle Drift: hvor nøje den var parret med den guddommelige Higen«, skriver hun. — Er det ikke her, vi finder Lerfodderne: det dunkle, subjektive Følelsesgrundlag er ikke nok til at knytte Sjælen til den virkelige Kristus, til at *finde* ham?

Maatte den Dag komme, da det gaar de stakkels Lerfodder, som det gik med Lerfodderne i hint bibelske Syn: at de knuses af en liden Sten, kastet af en usynlig Haand. Og Stenen (Petrus) vokser og bliver til Bjerget (den sande, katolske Kirke) — saa at den hvide Sjæl (»Aandens Kirke«) endelig har fundet Klippegrund! R. Bl. S.

Middelhavskulturen

Redaktør Jørgen Bast skriver i Berl. Aften for 8. Juni om Messina:

Det er jo i det hele taget det, der gør saa dybt et Indtryk ved denne Krig i Italien: Dette Sammenstød mellem den italienske Skønhed, den italienske Romantik og den graa, ubarmhjertige, moderne Krigsteknik.

Nogle Steder er denne Krig gaet ud over uerstattelige Kunstværker. Det kan man som sagt ikke sige, hvor det gælder Messina — men her er det en hel Livsform, en paa samme Gang travl og sorgløs Tilværelse, der tromles bort.

Det er rigtigt, at det er sket før — for Blod har der været i Messinas Historie, lige siden Grækerne grundlagde Kolonien i Aaret 730 før Kristus. Men med alt var de gamle Krige barmhjertigere, baade mod Bygninger og Mennesker, det er, som om disse Egne slet ikke er skabt til disse Uvejr af Staal og Ild — og derfor er det, man med saa stor Bekymring spørger sig selv, hvad der skal blive af denne Middelhavskultur, som vi alle, bevidst eller ubevidst, har drukket af.

Man behøver i og for sig slet ikke lægge politiske Motiver i den spanske Udenrigsminister Jordanas sidste Skridt: Hans Henvendelse til de krigsførende Stormagter om at inddele Landene i krigsvigtige, delvis krigsvigtige og ikke krigsvigtige Zoner og saaledes fremtvinge en Humanisering af Luftkrigen. Man behøver blot at elske Middelhavet for at forstaa ham.

Radiomesse

fra Sakramentskirken

Torsdag d. 27. Juni, Kristi Legemsfest, Kl. 8

Celebrant:

Sognepræst *Cay Benzon*.

Prædikant:

Pastor K. Geertz-Hansen.

Messe XVI (Gloria XV), Credo III, Salme 156: »Højtidsdag i Kristi Kirke

Redaktionen i Ferien

Opmærksomheden henledes paa Redaktionens ændrede Træffetid i Feriemaanederne: Fra 20. Juni til 15. August kan Henvendelser kun ske Mandag Kl. 15—16.

Om 14 Dage gaar vi atter paa Valfart til Haraldsted

Det bliver i Aar Søndag d. 4. Juli, at Pilgrimsskaren paany skal vandre den gamle Valfartsvej fra Ringsted til Ruinerne af Kapellet i Haraldsted paa Stedet, hvor Knud Lavard led Martyrdøden.

Maribo Birgittin

„Habitaculum Ma

GAVEN TIL BISKOPPEN

Resultatet af den Gave, der overraktes Biskoppen paa Sct. Ansgars Fest foreligger nu: en *Alterkalk*, skænket Vikariatets Overhovede af de danske Katolikker i Anledning af Vikariatets Jubilæum.

Den smukke Gave er udført af Kunstneren Aksel Theilmann.

»Cum Ericus, regnorum Svecie Dacie Norweigie Scalauorum Gothorumque rex et dux Pomeranie« saaledes begynder den pavelige Skrivelse af 7. April 1418, som anerkender Kong Erik af Pommerens Stiftelse af Maribo Kloster »in Skemminge Ottonieusis diocesis«, i Landsbyen Skemminge i Odense Stift.

Allerede ved Aarhundredets Begyndelse havde Dronning Margrethe forberedt denne Klosterstiftelse ved at skænke Jord dertil i Skemminge. Efter et Besøg i Vadstena, hvor Dronningen optoges som Søster udenfor Klosteret besluttedes det, at Jordegaven skulde tilfalde Sct. Birgittas Orden. Det faldt i Søsterdattersønnen Kong Erik af Pommerens Lod at fuld-

A N

Tel

← R
var
Klos

kløster

ke — Taarnet er nyt

otos:

➤ Ruinerne — set mod Solen

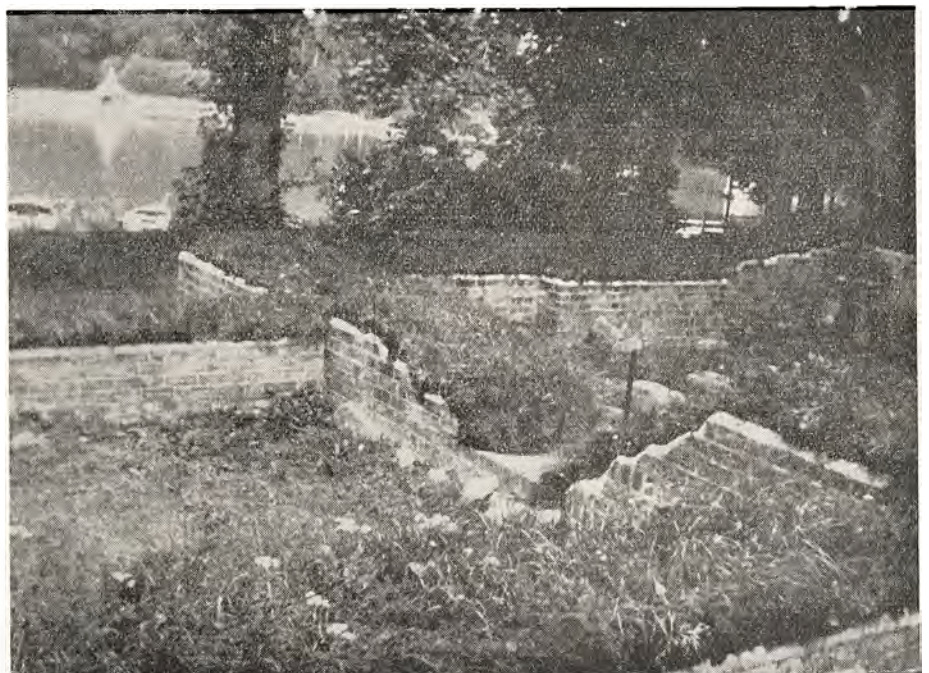
f Fløjen, der gamle og ny grunden Kirken.

føre Værket. — Kun faa Aar skulde forløbe inden de første Klosterbygninger blev for trange for det rige Liv, der her udfoldede sig. Tre nye Fløje føjedes til, saaledes at hele Komplekset af Nonneklosteret kom til at omfatte 2 Gaarde omgivet af Bygningerne i Firkanter, saaledes at en Fløj blev Mellembygning, der delte hele Anlægget i en gammel og ny Del. Hertil kom saa efter Birgittas Regel et Munkekloster og Kirken, som laa mellem disse to Afdelinger. Blot Kirken staar i Dag. I 100 Aar skulde Livet leves her indtil Reformationens Storm gik hen over ogsaa dette Sted. Søstrene fik Lov til at forblive her til de døde, men Klosterliv kunde det ikke blive. Tvungen var Overværelsen af luthersk Prædiken, men den kunde de dog lade gaa hen over Hovedet paa sig. Værre var det, at Klosteret blev gjort til Opholdssted for Adels Døtre. I denne Periode falder Leonora Kristines Ophold her. Snart brødes Klosterbygningerne ned.

▲ Fra det lille Museum, der findes ved Udgravningerne

En Købstad var vokset op omkring denne Klosterstiftelse, en af Nordens største og mest bemærkelsesværdige i de blot 100 Aar katolsk Klosterliv levede her. Slemme blev til Maribo, det gamle sank i Grus, og Byen levede sit Liv over dets Ruiner, som atter er draget frem og nu minder den besøgende om det fromme Liv, der engang levedes og udfoldede sig saa rigt her.

Kunst bliver kun Kunst

Ind imellem -

hvis der er Hjerte med

Tre unge katolske Kunstnere om deres Arbejde og Syn paa Tingene

Fra venstre: Ingolf Røjbæk, Eigil Vedel Schmidt med en af sine Statuetter, og Jørgen Høeg Brask

Blandt det sidste Par Aars Konvertiter herhjemme er tre unge, lovende Charlottenborg-Udstillere: Malerne *Ingolf Røjbæk* og *Jørgen Brask* og Billedhuggeren *Eigil Vedel Schmidt*. Hvordan ser katolske unge Kunstnere paa Kunst? Hvad vil de med den, og hvilken Rolle spiller deres Religion for deres Kunst?

Vi har spurgt dem ad alle tre. Længe førend dette Numer af Ugebladet kommer, er Ingolf Røjbæk over alle Bjerge, i Gang med at restaurere Joakim Skovgaards Fresker i Viborg Domkirke. Han har tidligere arbejdet baade med Fresker og Mosaik og bl. a. udført den smukke nye Døbefond i St. Ansgars Kirken, og han er blevet valgt til denne Opgave i Viborg som *Elof Risebys* Assistent sammen med Maler-Kammeraten *Poul Lassen*. Men paa Falderebet ryddede han to Sto-

le midt i Rejse-Uryddeligheden og sagde:

Vi savner store, levende Forbilleder!

— Det er sørgeligt, at Folk som Joakim Skovgaard og hans Medarbejder Larsen-Stevns er døde. De betød virkelig noget for deres Samtid, Skovgaard med sin Kultur og sin geniale Evne til at udfylde Flader, mere end med sin Farvesans. Saadan gaar det. De store Forbilleder, vi skulde have for Øje, dør. Tiden bliver kedeligere af det. Der er saa megen Middelmadighed og Ensidighed til, man trænger til kunstneriske Idealer at stræbe op imod.

— Hvad er det ømme Punkt ved Kunsten af i Dag?

— Jeg holder ikke af at udtrykke mine uforgribelige Meninger, men

jeg tror, at den Individualisme, som raader i Kunsten, er forkert. Intuitionen skal ikke dræbes, men jeg mener ikke, Kunsten faar nogen virkelig Opblomstring, førend Kunstneren igen opfatter sig som dens ydmyge Tjener, saadan som det var indtil omkring 1500. Den, der skaber god Kunst, tror paa noget, bevidst eller ubevidst og arbejder ikke alene med Hjernen, men ogsaa med Hjertet. Hvis en Kunstners menneskelige Egenskaber faar et Brist, faar hans Kunst det ogsaa.

— Er religiøse Motiver Deres Speciale?

— Jeg har baade malet Interiører i Almindelighed og religiøse Motiver, men jeg holder mest af Fresko-Arbejder, det er mig en Lidenskab at udfylde store Flader. Jeg naaede lige at faa nogle Maaneder i Italien, førend Krigen kom, og de to

gamle Mestre Fra Angelico og Ma-saccio betød uhyre meget for mig. Men de viste mig ogsaa, hvor lidt jeg kan. Jeg maa af Sted igen, saa snart Krigen slutter — —

Nu ved jeg, hvad Meningen er!

Eigil Vedel Schmidt er lige flyttet ind i den nye, hyggelige Kunstner-Koloni af Rækkehuse med Smaahaver i Søborg sammen med sin Kone og sine to Smaa-børn. Han lærte ligesom Ingolf Røj-bæk Kirken at kende paa nærmere Hold i Italien under et Studieop-hold, og de italienske Bønders barnlige Fromhed var hans første Vejviser. I Gaarden foran hans Ate-lier staar Udkastet til et større Ar-bejde, som han er ved at hugge i Sten: »Mand og Kvinde« — to Men-nesker, men forenet til en Helhed gennem en ejendommelig fælles Rytme i alle Bevægelser, en højere Enhed af blødt og haardt, rundt og kantet — en mærkelig levende, or-ganisk Fremtoning i et dødt Stof.

— Jamen, organisk, det er netop Sagen, udbrød Eigil Vedel Schmidt nidkært, da jeg nævnede dette Ord. Kunst skal være organisk, for det skal være en Del af det Men-ne-ske, som skaber den — noget af hans bedste Ejendom, som han gi-ver fra sig, fordi han ikke synes, man har Lov at beholde sine Ople-velsers Værdier for sig selv. Det er dog oprindeligt Arbejdets Velsignelse, at man skaber Skønhed igen-nem det, derfor er rent mekanisk Arbejde saa utilfredsstillende, og derfor har der aldrig eksisteret saa mange Amatørkunstnere som nu — Skaberglæden maa have Luft, om det saa bare kan blive i Fritiden. Hvis denne Form- og Farvesans blev taget mere højtideligt og op-øvet rationelt, vilde Livet blive indholdsrigere for det jævne Men-neske. Var det mig, der bestemte over Skolerne, vilde jeg indføre Æstetik som et Fag.

For mit Arbejde har det at være blevet Katolik først og fremmest betydet, at jeg er sluppet for en Mængde halsløse Spekulationer over Meningen med det hele. Jeg har set, at Meningen med Kunst er at skabe Liv og at give andre Part i det guddommelige, man kommer

i Berøring med gennem sin Inspi-ration!

De yngste Kunstnere — og de 30-40-Aarige

Den sidste af Trekløveret, Jør-gen Høeg Brask, er kun tyve Aar, men den, som har naaet at se mest af Verden, inden Krigen kom — han har gennemrejst det halve Europa. Chesterton og Hugh Ben-son blev for ham den første Station paa Vej til Kirken.

— Er Deres Generation af Kunstnere anderledes indstillet end de 30—40-Aarige? spurgte jeg ham.

— Uden Tvivl. Den er ikke saa ateistisk, og Venus og Bachus dyr-kes ikke saa kraftigt mere. Jeg tror nok, vi alle skal igennem den Pe-riode, hvor man sidder og ordner Verden over diverse Øller, men det gaar over.

— Vil De specielt dyrke religiøs Kunst?

— Nej, for mig er al Kunst reli-giøs, hvis det er Kunst. Og nu tager jeg til Bornholm for at faa no-get ud af de dejlige Belysninger Sommeren igennem — —!

-sen.

Spørgeskasse

Pavens Bærestol

Hvorfor bæres Paven ind i Pe-terskirken, naar der skal holdes store Højtideligheder? Det gjorde St. Peter ikke.

Karen S., Sønderjylland.

Nej, St. Peter blev ikke baaret ind i Peterskirken, fordi den ikke var bygget endnu. Men vi er ikke sikker paa, at han ikke engang imellem lod sig bære paa en »sel-la gestatoria«, en Bærestol, som net-op paa hans Tid hyppigt brugtes af Statens højeste Embedsmænd og de fornemme i Samsundet. En »Ca-thedra« eller en Trone havde St. Peter i hvert Fald som Tegn paa den Lærer- og Dommermyndighed, som Kristus havde overdraget ham. To Gange fejrer Kirken jo en Fest til Ære for St. Peters Bispestol. Det ligger da nær at antage, at de tro-ende i Rom hædrede Apostelfyr-sten, naar han skulde forrette sin Tjeneste, med en lignende Æresbe-visning, som de saa ofte saa i de-

res Gader, naar en fornem Embeds-mand blev baaret forbi. Det gamle Testamente beretter forøvrigt Ting, som muligvis har haft Indflydelse paa det pavelige Ceremoniel. Gud Herren, som havde sit Sæde over Pagtens Ark, lod denne bære af Le-vitterne. Hos Profeten Ezekiel er det Keruberne, der bærer Herren paa hans Trone. (Kap. 10 og 43.) Er denne Formodning rigtig, saa vilde Pavens højtidelige Indtog i Peterskirken altsaa betyde, at Kri-sti Stedfortræder paa Jorden, for at vise, hvem han repræsenterer, efterligner sin Herre paa dette Punkt, saaledes, at de troende kan ære den Myndighed fra Herren, som Kristi Statholder paa Jorden sidder inde med. — Moderne Iagt-tagere siger iøvrigt: det er godt, at Paven bæres ind i Kirken, ellers kunde man slet ikke se ham i den store Menneskevrimmel.

Trosbekræftelse og Konfirmation

Er det ikke Begrebsforvirring at kalde Trosbekræftelsesfesten for de 14-aarige for »Konfirmation«?

Boromæa.

Det latinske Ord confirmatio be-tyder paa Dansk: 1) Bestyrkelse og Befæstelse og 2) Bekræftelse og Forsikring. For saa vidt kunde man altsaa godt kalde Trosbekræftelsen for Konfirmation. Men da Ordet i Forvejen er brugt som Betegnelse for det andet Sakramente i Rækken af de syv, som Kristus har givet sin Kirke, er det meget uheldigt og-saa at anvende det Navn paa noget, der er forskelligt derfra. Det er for-øvrigt ikke første Gang, vi oplever denne Sprogforvirring. Omkring Aarhundredskiftet var der noget lignende, idet den katolske Konfir-mation blev forvekslet med den i Folkekirken. Dengang lod Biskop v. Euch det indtil da brugte Ord »Konfirmationens Sakramente« er-statte med Ordet »Firmelse«, som i den katolske Middelalder herhjem-me blev brugt jævnsides med »Kon-confirmation« for at betegne det an-det af vore syv Sakramenter. Hvis nu de 14-aariges Trosbekræftelse rask væk kaldes for Konfirmation, ser man paany, hvorledes Folkekir-kens Skikke har Indflydelse paa vor egen Sprogbrug og i dette Til-fælde ikke til det gode.

Liturgisk Kalender

Juni:

20. S. Hellig Trefoldigheds Fest (hvid) (644); 2. Bøn: 1. Søndag e. Pinse (645); sidste Evangelium: Søndagens (648).
21. M. St. Aloysius (948). (hvid)
22. Ti. St. Paulinus (951). (hvid)
23. O. Vigilie til St. Johannes Døbers Fødsel (953); 2. Bøn: Gudsmoder ([90]), 3. Bøn: For Kirken eller for Pavven ([123, 122]).
24. T. KRISTI LEGEMS FEST (hvid) (652). — Paabudt Helligdag.
25. F. ST. JOHANNES DØBERS FØDSEL (957); 2. Bøn: Kristi Legems Oktav (652), 3. Bøn (kun i st. Messer): St. Vilhelm (961); Credo; Jesu Fødsels Præfation (514).
26. L. i Kristi Legems Oktav (652); (hvid) 2. Bøn: St. Johannes og St. Paulus (961), 3. Bøn: St. Johannes Døbers Oktav (957); Credo; Præf. (514).
27. S.*) Søndag i Kristi Legems Oktav. — I Dag fejres (rød) Apostlene St. Petrus og St. Paulus (971).

*) Søndag den 27. Juni afholdes i alle Kirker og Kapeller Kollekt af Peterspenge.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenbundet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3666.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

I Ferien

indtil 15. Aug. kan Henvendelser til Redaktionen kun ske Mandag Kl. 15—16. Redaktør Kiærulff træffes ikke i Juli og Redaktør Berg ikke i August Maaned.

SOMMERENS

GUDSTJENESTELISTE

SØNDAGSMESSE

København

<i>Sct. Ansgars Kirke</i> (Bredgade 64) ..	8; 10
<i>Jesu Hjerte Kirke</i> (Stenosgade 4) ...	6; 7; 7½; 8½; 10; 11½
<i>Sakramentskirken</i> (Nørrebrog. 27).	8; 10
<i>Sct. Mariæ Kirke</i> (Jens Jessensv.7)	8; 10
<i>Sct. Andreas Kirke</i> (Ordrup)	7; 8; 10
<i>Sct. Therese Kirke</i> (Bernstorffsvej 54)	8½; 11
<i>Sct. Annæ Kirke</i> (Sundby)	6; 8½; 10
<i>Sct. Antoni Kirke</i> (Fr.sundsv. 225)	8; 10
<i>Sct. Nikolaj Kapel</i> (Strøbyvej 2, Hvidovre)	9½
<i>Sct. Mikæls Kapel</i> (Vandtaarnsvej 7)	9½ (dog ikke 13. og 27. Juni).

Nordsjælland

<i>Asserbo</i> (»Friheden«, Skovbovej)...	(27. Juni, 4. Juli) 9; (11. og 18. Juli) 10
<i>Lyngby</i> (Knud Lavardsvej)	8¼; 9½

Øvrige Sjælland

<i>Holbæk</i> (Kastanievej 17)	9 (paa Hospitalet 7)
<i>Holmegaard Glasværk</i>	(Sidste Sønd. i Md.) 9
<i>Næstved</i> (Præstøvej 29)	8; 10 (2. Sønd. i Md.) 8; 9½ og 10¼
<i>Roskilde</i> (Frederiksborgvej 11).....	6 (paa Hosp.) ; 8; 10
<i>Taastrup</i> (Køgevej)	7½; 10¼
<i>Vordingborg</i> (Chr. Winthersvej)...	(1. og 3. Sønd. i Md.) 10½

Lolland-Falster

<i>Maribo</i> (Ny Østergade 4)	9 (m. dansk Præd.); 10½ (m. polsk Præd.)
--------------------------------------	--

Fyn

<i>Nyborg</i> (Vindingevej)	8 (dog ikke sidste Sønd. i Md.) og 10
-----------------------------------	---------------------------------------

Bornholm

<i>Aakirkeby</i> (Gregersgade 20)	10½
---	-----

Jylland

<i>Aabenraa</i> (Sønderlorv)	5,40; 9¾
<i>Aalborg</i> (Kastetvej 1)	6; 8; 10
<i>Aarhus</i> (Ryesgade 26)	7; 8; 10
(Sct. Jos. Hospital)	6
<i>Ebeltoft</i> (»Pax«, Nørreport)	(18. Juli og 19. Sept.) 9¼
<i>Fredericia</i> (Sjællandsgade 50)	7; 9½
<i>Grenaa</i> (Afholdshotellet)	(20. Juni og 15. August.) 10
<i>Haderslev</i> (Mariegade 8)	8; 10
<i>Horsens</i> (Nørregade 19)	7½; 10
<i>Odder</i> (Holsteinsgade 29)	(2. og 4. Sønd. i Md.) Komm. 9¼; Messe 10¼
<i>Pindstrup</i> (Ringsø)	(1. og 3. Sønd. i Md.) 10
<i>Ulstrup Mark</i> (Stenvad)	(29. August) 10
<i>Sønderborg</i> (Ringridervej)	10 (dog ikke 27. Juni og 18. Juli)
<i>Viborg</i> (Mogensgade 8)	8; 10

Kom over Møenbroen!

Møen er blevet landfast med Sjælland, og allerede Dagen efter at

Broen var aabnet, blev Møen ogsaa rigtig indlemmet i sit nye Sogn. Pastor Klar fra Næstved kom den 31. Maj hertil og tilbragte 5 Dage

med at cykle rundt og besøge de meget spredt boende Katolikker herovre. Der blev læst Messe tre Steder, paa Klintholm, Nordfeld og Liselund, og hvert Sted samledes der en lille, men meget lykkelig Menighed. Sognepræsten selv havde nok ventet eller haabet et tal-mæssigt større Resultat, og nægtes kan det heller ikke, at Mandefaldet har været stort i de Aar, hvor Møen har været overladt til sig selv. Nu haaber vi, at der ikke igen skal gaa baade Vinter og Vaar, før vi genser vor Sognepræst.

Og saa et lille Sommerferie »Gruk« — Møen er meget smuk. Her er flere interessante gamle Kirker med udmærkede Kalkmalerier fra den katolske Tid. Hvis en eller anden Præst faar Lyst til at prøve Broen og se Øen, maa jeg saa ikke faa et lille Forvarsel, for saa har jeg af Pastor Klar faaet Løfte om at faa sendt en Kuffert med det nødvendige Messeudstyr, Altersten o. l., saa Præsten ikke selv behøver at tage den tunge Bagage med. Alt skal saa nok blive befordret til det Sted, hvor han vil bo og læse Messe, og de Katolikker, der bor indenfor Rækkevidde, vil blive underret-

tede om, at der bliver læst Messe, uden at Præsten ellers skal have nogen Ulejlighed af det — og for-øvrigt kan nyde sin haardt til-trængte Ferie i Ro.

Berrit Fiehn,

»Stenohus«, Lilleskov pr. Borre,
Møen.

Vore Spejdere

Divisionen.

Den aarlige Divisionsturnering fandt Sted i »Egemosen« Søndag den 30. Maj. De 6 Troppe stillede ialt 19 Patruljer til den spændende Konkurrence, der omfattede 3 Timers LejrLiv incl. Madlavning og et Terrænløb, der varede ca. 1 Time. Vindende Patrulje blev II Absalons 4. Patrulje og vindende Trop i Tropskonkurrencen II Absalon Trop.

Som nævnt i Forbindelse med Divisionsjubilæet, delte I Absalon Trop sig i to Dele, for bedre at kunne udføre Arbejdet paa henholdsvis Nørrebro og i Brønshøj. Den nye Trop, der fremkom som Følge af denne Deling, har nu faaet Navnet Sankt Mikael's Trop. Tropsfører er Poul F. Pedersen.

II Absalon Trop.

Tropskonkurrencen »Stasevang-turneringen« er nu afsluttet. Den vandtes af Troppens 4. Patrulje, og Patruljens Medlemmer fik hver som Præmie overrakt et Silvakompas, der var skænket Troppen i samme Øjemed.

Troppen holder Sommerlejr for Spejderne i Tiden 28. Juni til 7. Juli paa en Lejrplads paa Skel-skøregnen, og Ulvene tager i Lejr ved Borup den 25. Juni til 1. Juli.

Københavns Distrikts aarlige Week-end-Tur for Rovere fandt Sted den 5.—6. Juni med Overnatning paa Troppens Lejrplads i Stasevang.

I Absalon Trop.

Ulvene ligger i Lejr i Pinsen ved Farum og Troppen tager i Sommerlejr til Vemmetofte Strand ved Faxe.

Sankt Ansgars Trop.

Sommerlejrpladsen bliver i Aar paa Godset Basnæs ved Skelskør og Ulvene tager til Borup.

Sankt Bendts Trop.

Spejdernes Sommerlejr bliver 26. Juni—1. Juli. Ulvene skal ligge sammen med Ulvene fra II Absalon og Sankt Bendts Trop ved Borup.

Sankt Laurentii

holder 8 Dages Sommerlejr fra 24. Juni ved Østskoven.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Høvedelser bedes venligst
rettet til CENTRAL 1868

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Sankt Mikael's Trop.

Det første Forældrerådsmøde blev afholdt den 26. April og der valgtes her et Tropsråd bestaaende af følgende: Sognepræst C. Benzon, Skoleinspektør H. D. T. Kiærulff, Bankfunktionær P. Nybo Andersen samt Flok og Tropsfører. Flokfører er Frk. Agnes Bisgaard.

AS

Jubilæum

En elskelig gammel Dame i Kalundborg, Frk Ada Steenberg, kan den 20. Juni fejre et Dobbelt-Jubilæum, i det hun den Dag fylder 80 Aar og samtidig kan se tilbage paa 50 Aar som Katolik. Vi, der har kendt hende, har Grund til at være taknemmelige over at have mødt et Meneske, som i den Grad ustraalede Troens levende Overbevisning. Mange er de Mennesker, som hun med sit Eksempel og navnlig med sin stadige Forbøn har ledet i den rigtige Retning.

Elisabeth Kemp.

St. Ansgars Kirke

Torsd. 24. Juni, Kristi Legemsfest. Kl. 7 og 8 stille Messe. Kl. 10 Pontifikalmesse. Kl. 19½ Festandagt.

Sakramentskirken

Mand. 21. Juni Kl. 20 Knud Lavards Broderskab. Torsd. 24. Juni, Kristi Legemsfest. Kl. 7 stille Messe. Kl. 8 Højmesse (udsendes pr. Radio). Kl. 20 Andagt. Hverdagsaftener i Oktaven Kl. 20 Andagt.

St. Mariæ Kirke

Sønd. 20. Juni Kl. 8 Højmesse m. Fælleskommunion. Kl. 10 stille Messe. Torsd. 24. Juni, Kristi Legemsfest. Kl. 7 stille Messe. Kl. 10 Højmesse. Kl. 19½ Andagt.

Jesu Hjerter Kirke

Torsd. 24. Juni, Kristi Legemsfest. Stille Messe Kl. 6, 7, 7½ og 8¼. Højmesse Kl. 10. Andagt Kl. 19½. Hver Aften i Oktaven (indtil 1. Juli incl.) Andagt Kl. 19½.

St. Antoni Kirke

Onsd. 23. Juni Kl. 20 Kongr. for Mænd og Broderskabsmøde. Torsd. 24. Juni, Kristi Legemsfest. Kl. 6 og 9 stille Messe. Kl. 20 Andagt.

St. Andreas Kirke

Torsd. 24. Juni, Kristi Legemsfest. Messe Kl. 6, 7, 8 og 10. Denne Dag og alle Oktavens Hverdage Andagt Kl. 19½.

St. Therese Kirke

Torsd. 24. Juni, Kristi Legemsfest. Stille Messe Kl. 7 og 8 (ingen Messe Kl. 11).

St. Knud Lavards Kirke

Torsd. 24. Juni, Kristi Legemsfest. Kl. 7 stille Messe. Kl. 9½ Sangmesse. Sakramenterne er udstillet imellem Messerne.

Aarhus

Torsdag d. 24. Juni, Kristi Legemsfest (paabudt Helligdag): Kl. 6,30 Stille Messe, Kl. 8,00 Højmesse, Kl. 10,00 Sangmesse, Kl. 19,30 Procession i Hospitalets Hæve, hvortil hele Menigheden indbydes og Kongregationerne møder med deres Faner. (I Tilf. af ugunstig Vejr bortfalder Processionen; saa er der Festandagt i Kirken Kl. 20).

I hele Oktaven hver Dag: Kl. 7,55 Skolemesse foran det Allerhelligste, Kl. 20,00: Oktavandagt.

Søndag d. 27. Juni: Kl. 10 Levitmesse, derefter Procession i Kirken. Alle bedes gøre deres bedste, for at Kirken kan udsmykkes saa festligt som muligt, med Blomster og Grene. De bedes bragt baade Onsdag og Lørdag Formiddag.

Aarhus Opland

Pindstrup:

Søndag d. 20. Juni, Trefoldigheds Fest: Kl. 8 Stille Messe, Kl. 10 Højmesse, derefter Procession, Kl. 17 Festandagt. Mandag d. 21. Juni, Den hellige Aloysius' Fest: Kl. 8 Stille Messe.

Grenaa:

Søndag d. 20. Juni: Kl. 10 paa Aftoldshotellet.

Med Hensyn til Gudstjenesten i Aarhus Opland Sommeren over henvises til den fælles Gudstjenesteliste.

D. K. K. F.

Retræte med Højskole afholdes paa Trørødhus i Dagene fra 15.—22. August under Ledelse af Pater Flynn C. M. — Tresengsstuer 30 Kr., Sovesal 25 Kr. Togtiderne vil senere blive bekendtgjort. Indmeldelse til Sekretariatet, Ndr. Frihavnsgade 26, Grevinde Scheel, Øbro 9250.

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Sct. Hans Aften, Onsdag den 23. Juni afholder vi i Lighed med tidligere Sct. Hans-Baal paa Farumgaard. Baalet tændes Kl. 20, hvorefter der følger Tale af Pater G. Heggum S. J., Fællessange og Underholdning. Medbring D. K. K. F. Sangbog eller Vandret Sangbog. Efter Baalet kan der drikkes Kaffe paa Farum Kro. Cyklister starter fra Grundtvigskirken Kl. 19 pr. (Husk Cykellygte). Turleder: Jørgen Barfred Petersen. — Tog med Slangrupbanen fra København 18,55, sidste Tog fra Farum Kl. 21,36. (Besked om evt. Ekstratog faas først samme Aften).

Alle interesserede indbydes venligst.

K. U. K. Ordrup og Lyngby deltager i Sct. Hans-Balet.

NB! I Tilfælde af Regn er Baalet aflyst.

Torsdag d. 24. Juni. K. U. K.'erne indbydes til at deltage i Kristi Legems Processionen paa Farumgaard, Kl. 20.

Søndag d. 27. Juni Cykeltur. Vangede-Folehave-Usserød. Start fra Stenosgade Kl. 10, fra Grundtvigskirken, hvor vi møder Frederiksberg K. U. K. Kl. 10,30. Hjemkomst ca. Kl. 17,30.

Amager.

Onsdag d. 23. ds. Sct. Hans Aften, Cykeltur til Taastrup. Vi skal sammen med Taastrup-Ungdommen fejre Sct. Hans Fest og Baal. Baaltale af Pater Brunicardi. Vi starter fra Hans Bogbinders Allé Kl. 18,15 og for de, der tager Toget er Afgangstiderne følgende: Fra Københavns Hovedbanegaard Kl. 18,35 og 19,27, og Hjemturen fra Taastrup Kl. 22,54. Husk Cykellygte! Vel mødt!

BERNH. HANSEN'S BOGTRYKKERI

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 Privat: Sundby 836

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør til vore Hospitaller, Kirker, Skoler etc. . Bedste Referencer.

<p>HELSINGØR</p> <p>Kaas & Sørensen Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR Telefoner: 39 - 1139 - 575 Kul, Koks, Brænde og Briketter</p>		<p>LEDIG</p>
<p>NYKØBING F</p>		<p>Køkkenudstyr Glas og Porcellæn Henri Herz Østergade 20 . Tlf. 776</p>
<p>J. N. Jensen <i>Murermester</i> Bispegade 20 . Telefon 984 x Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke</p>	<p>W. Hardeweg <i>Slagtermesler . Paalægssf.</i> Østre Allé 54, Tlf 1082 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>A-S Lolland-Falsters Kulkompagni KUL.KOKES.CINDERS Nykøbing F . Tlf. 626, 945 Leverandør til kat. Institutioner</p>
<p>Mackeprang's Boghandel A-S PAPIRLAGER EN GROS Nykøbing-Falster Telefon 38 og 769</p>	<p>JOHS. AAEN <i>Manufakturhandel</i> Kjoler . Overtøj . Udstyr</p>	<p>Johannes Madsen <i>Elektr. Installatør</i> Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed</p>
<p>C. W. Kronmann GRUNDLAGT 1852 Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Cen- tralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejse- værker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203</p>	<p>A-S NYKØBING F. BRYGHUS Lager . Pilsner . Export Beer Lyst Hvidtøl . Mørkt Hvidtøl . Mineralvande</p>	
<p>ROSKILDE</p>		
<p>A/s F. Christiansen Maskinfabrik Sct. Olsegade 15, Telf. 87 Lev. til kath. Præstegaard & Hospital</p>	<p>Dom-Apotheket ROSKILDE <i>Forbindsstoffer</i> <i>Sygepleartikler</i> J. AUGSBURG</p>	<p>H. Weber <i>Tømremester</i> Maskinsnedkeri</p>
<p>H. V. Nordsteen <i>Blikkenslagermester</i> Algade 34, Telefon 923 Leverandør til kat. Menighed</p>	<p>Fiskehallen <i>Algade 32 . Tlf. 239</i> Prima Fisk Lev. til Sct. Maria Hospital</p>	
<p>LEDIG</p>	<p>ROSKILDE MEJERI BORGERDIGET, TELF. 349</p>	<p>Ejegod Jørgensen <i>Slagtermester</i> Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olsegade 13 . Telf 157 Leverandør</p>
<p>Mønsterbageriet <i>Bageri og Konditori</i> Morgenbrød bringes Leverandør til katolsk Menighed Sct. Olsegade . Tlf. 859 - 1365</p>	<p>C. J. Schledermann & Sønner <i>Entrepenører . Murermestre . Jernbeton</i> Allehelgensgade 18, Tlf. 122 Murermester ved Sct. Maria Hosp.</p>	

FREDERICIA

<p>H. Olsen Holmelund A/S <i>Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170</i> Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde Prima Kvaliteter <i>Promte og reel Betjening</i></p>	<p>Landbomejeriet <i>Telefon 1558 . 1559</i> Altid 1. Kl.s Mejeriprodukter <i>Leverandør til St. Josefs Hospital</i></p>	
--	---	--

<h2>ESBJERG</h2>		<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Krucifikka og Vievandskar <i>Katolsk Litteratur</i> <i>All i katolske Bøger</i> Kongensgade 78 Tlf. 1920</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Eske Petersen Blikkenslager-, Vand- og Gasmester <i>WC . Centralvarme . Sanitet</i> Finlandsgade 62, Tlf. 1765</p>
<p>Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 <i>All i Sengendstyr og Manufaktur</i> Lev. til St. Josefs Hospital</p>	<p>Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62</p>	<p>Jørgen Jepsen og N. Møller Gram Kongensgade 26 . Esbjerg . Tlf. 536 1. Kl.s Skræderi og Maalkonfektion</p>
<p>K. Rosendahls Bogtrykkeri Aktieselskab Borgergade 25 Esbjerg . Tlf. 22 01</p>	<p>Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldsmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Telefon 576 COLONIAL . MEL Leverandør til St. Josefs Hospital</p>
<h2>KOLDING</h2>		<p>J. Bondesens Efft. <i>C. V. Hennebjerre</i> Tømrermester og Entreprenør Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)</p>
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Delika- tesser, Tobakker & Cigarer Hj af Hollændervej og Kongebrogade Telefon 698</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>M. Schultz' Efft. <i>F. A. Fahrenholtz</i> Alt i Kolonial, Isenkram, Brændsel Læssøegade 47 - Telefon 1249 Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>H. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 439 Udført Arbejdet ved den ny Klinik</p>	<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>Kolding Andelsmejeri Telefon 153 leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmedaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>Berring, Larsen & Co. A/S KUL-IMPORT . KOLDING Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør</p>	<p>Slagteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserves Leverandør til St. Hedvig Klinik</p>	<p>M. Lauridsen <i>Bade- & W. C. Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til katolsk Menighed</p>

Katolsk Ugeblad

27. Juni 1943

91. Aarg.

Nr. 26

Kirkekunst og Kultur

Pavefilmen til København

Biskop Müllers

Præstebubilæum

Præstevielsen

paa Amager

Valfart om en Uge

Tidens Umoral og et Lægemiddel

En Præst tillod sig den Dristighed at sige nogle alvorlige Ord om Ungdommens Moral, og hvor blev han haanet! Pressen var ond ved ham, for ikke at tale om al den Spot, der plaskede ned over ham fra Varietéer og Revyteatre. Man kunde faa det Indtryk, at den megen »Forargelse« gjaldt, at en Præst overhovedet forlangte Renhed af Ungdommen.

Saa langt er vi nu naaet, at et stort Antal af Befolkningen finder det i sin Orden, at unge Mænd og unge Piger staar i Forhold til hinanden uden at være gift.

Selv om der endnu — ogsaa udenfor Kirken — findes karakterfaste Unge, som holder Renhedens Fane højt, maa en nøgtern Bedømmelse føre til det Resultat, at en betydelig Del af Befolkningen har mistet Respekten for Kønslivet. Som Følge deraf er de to Køns Respekt for hinanden i høj Grad svækket. Kærlighedslivet har for mange mistet sit aandelige Indhold og er blevet Driftsliv.

For den katolske Kirke vil Kønslivet altid forblive noget helligt. Overalt hvor katolsk Tro og Moral har Magt, vil man bøje

sig i dyb Ærbødighed for Guds Skabergerning, som den sker gennem Kønslivet. Vor hellige Kirke vil stadig holde os Renhedens Ideal for Øje.

Men man maa indrømme, at vor Ungdom er udsat for meget store Fristelser, og der stilles særligt store Krav om Karakterstyrke til den, omgivet som den er paa alle Sider af Mennesker, der kun har et Grin tilovers for Kyskhedens Dyd.

Saa maa da Ungdommen og vi alle i rigeligere Maal øse af Kirkens Naadekilder.

Hvor saa Pave Pius X dog klart, da han tilskyndede til Børnenes første hellige Kommunion og den hyppige Modtagelse af Sakramentet i det hele taget! Her findes jo det store Lægemiddel.

Vore Børn kommer næsten alle tidligt til Første Kommunion. Men for mange Børn faar det ikke den store Betydning for hele Livet, fordi Forældrene (eller den af Forældrene, der er Katolik) ikke støtter Kirkens Bestræbelser for at faa Børnene til ofte at kommunikere. Tit savnes en Fader eller en Moder ved Barnets Side paa Kommunionens bænken.

Hvis du ønsker at bevare dit Barn for al den Usædelighedens Smitte, som truer det, saa før din Dreng eller din Pige til Mesteren. Og gør det især ved dit Eksempel. Hvorfor gaar du ikke til Kommunion hver Søndag? (Hvorfor gaar ikke hele Menigheden til Kommunion hver Søndag?) Messeofret er jo dog indstiftet som et Offermaaltid. Mange af vore Unge, som nu lever i Periferien af Kirkens Liv, kunde have været bevaret i stadig levende Kontakt med Kirken, hvis Familie og Menighed havde gjort det til noget selvfølgeligt, at man gaar til Kommunion, hver Gang man kommer til Messe.

Naturligvis forudsætter det, at Aanden i Hjemmet er gennemkristen, det bedste Værn imod, at den hyppige Kommunion skal blive noget mekanisk og overfladisk.

Særligt siger jeg det til vore Unge, som endnu har Idealerne i Behold: Gaa til Kommunion hver Søndag! Du kan næppe nøjes med mindre, om du skal være i Besiddelse af den Sjælsstyrke, som du maa eje for at bevare dig for Smitten udefra.

C. B.

Munke Sigtemel

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbh.

Tlf.: 12,166 og 12,161

N. P. Nielsens Eftf. Brændselsforretning H. Hinseh
Vodroff Tværgade 4, Telefon Vester 601
KUL, KOKS, og BRÆNDE

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL **KOKS**
NØRREGADE 15 TELF. 9270

H. A. V. Ahlgren . Malermester
VED KLOSTERET 6
Tlf. Nora 60:5 og Ryvang 4963 x
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaelsgaard

Molins flydende Hjemmefarver
til Gardiner, Garderobe, Strømper m. m.
Bonalin-Kompagniet A/S, København F
Tomme Flasker godtgøres af de Handelende

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik

Gormsgade 8-10-12

København L

Tlf. Taga 573 . 574

Jos. Fischlein
Murermester
Limfjordsvej 43
Tlf. Godthaab 8410
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

AAGE HJORTH-JENSEN
Malerfirma
Vesterbrogade 64
Tlf. Vester 9909

MIZAR
L. E. LARSEN
Sommersko Nørrebrogade 206

Anton Siegler
Malermester
Kingsgade 17 Vester 4753

Torp & Co.
BLIKKENSLAGERMESTER
Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
Amagerbrogade 154
Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

VEJLE

Vejle Trælast & Kulkompagni
Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69
Lev. til de kat. Institutioner

C. V. BERG Blikkenslagermester
Autoriseret Gas og Vandmester
Langelinie 53 . Telefon 2751
Leverandør til de katolske Institutioner

Carl Petersen
Slagtermester
1. Kl. Varer - Pølsefabrik
Nørregade 2 . Tlf. 17 21
Leverandør til St. Maria Hospital

^A/_S Vejle Mælkekompani
Fineste Mejeriprodukter
Vejle . Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

VEJLE NY
Mineralvandsfabrik
P. C. NIELSEN
Vissingsgade 8, Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

Horisonten rundt

Biskop Müllers Præstebjubilæum

»Katolska Församlingsbladet« skriver: Tirsdag d. 29. Juni er der gaaet 40 Aar, siden vor højtagede Biskop modtog Præstevielsens hellige Sakramente. Den højtidelige Handling fandt nemlig Sted i Freisings gamle Domkirke paa St. Peters og Pauls Fest i 1903.

Det er nu den tredje i Rækken af Mindedage, som vor Overhyrde har kunnet fejre indenfor et kort Tidsrum. Den 14. November i Fjor blev Biskoppen 65 Aar, og den 7. Januar i Aar kunde han fejre 20 Aarsdagen for sin Bispevielse.

Siden han i 1923 blev vor Overhyrde, har han givet al sin Kraft, al sin Interesse, alt sit Arbejde og al sin Bøn for Kirken i Sverige og alle de Sjæle, som er ham betroet.

Præstevielsen paa Amager

I Søndags viede Biskoppen i St. Annæ Kirke den unge danske Redemptorist, Tage Langsted til Præst. Ved den højtidelige Handling var Biskoppen assisteret af Patrene Küpferle, Scherz og Brunicardi og Pastor v. d. Stok. Desuden var til Stede Provikaren, Pater Flynn, Pastor Geertz-Hansen og Pastor Andreasen, Patrene Heggum og Eriksen samt den nye Præsts Konfratres Steidl, Freitag, Jaworski (Odense) og Fritz (Nyk. F.). Om Eftermiddagen meddelte Pater Langsted sin første præstelige Velsignelse til en Menighed, der helt fyldte den store Kirke, og som alle modtog et Mindebillede.

Valfarten til Haraldsted

Som tidligere meddelt holdes den først Søndag den 4. Juli.

Forhaabentlig hindrer det seneste Tidspunkt ikke, at Valfarten faar stor Tilslutning. Hans Excellence Biskop Suhr deltager som de forudgaaende Aar.

Ved 10-Tiden udgaar Valfartsprocessionen fra Sankt Knuds Kirke i Ringsted. Under den 2 Timer lange Vandring (11 km) synges og bedes skiftevis. I Ruinen ved Haraldsted læses Messe. Derefter er der ca. 4 Timers Hvil i Skoven.

I Aar lader det sig ikke gøre at sælge Øl og Sodavand i Haraldsted. Derimod vil man kunne købe disse Drikkevarer i Præstegaardshaven i Ringsted, selv om det bliver i beskedent Omfang, inden Valfarten starter. (Et praktisk Raad: Tag en Termo-Flaske med noget varmt i med hjemme fra).

Husk Sangbogen (udgivet af Katolsk Kvindeforbund). Den fylder ikke saa meget som Salmebogen og har flere Sange, der egner sig til Valfart.

Flere Oplysninger i næste Nummer. C. B.

Ogsaa en Nattergal behøver Føde

Det var paa min Morgentur i den skønne Park ved Dalum Kloster. Højt oppe mellem de grønne Kroner var der en Nattergal, som sang. Jeg kunde ikke se den — stod kun længe og lyttede til dens gudbenaadede Toner. Saa tav den — jeg hørte et Sus af Vinger ned gennem Løvet — og dér, kun nogle Skridt borte, saae jeg den beskedent klædte Sanger ivrigt hoppe rundt mellem Græs og visne Blade og søge efter noget at spise. Ganske som en almindelig Graaspurv! Og idet jeg gik videre, sagde jeg til mig selv: »Ogsaa en Nattergal behøver Føde!«

Ja, det gør den! Ogsaa en Sanger, ogsaa en Digter, ogsaa en Maler behøver Føde — ogsaa en Kunstner er underkastet den sørgelige Nødvendighed, tre eller fire Gange om Dagen at sætte sig ved et dækket Bord og dér med Ske og Kniv og Gaffel foretage sig, hvad der er fornødent for at

blive mæt. Menneskets trivielle Lod — ogsaa Kunstnerens!

Og da tænkte jeg paa alle de Tusinder (eller er det Hundretusinder?), som i dette Øjeblik, rundt om i den af det krigerske Vanvid hærgede Verden, vilde være glade ved at kunne hengive sig til denne banale Handling: at sætte sig til Bords og spise!

Men fra de ukendte Hundretusinder gik min Tanke saa til et enkelt Tilfælde, som nylig var bleven mig bekendt. Det drejede sig om en Landsmand i det Fremmede, en dansk Kunstner, en dansk Maler, som ved et Spil af Omstændigheder, han ikke var Herre over, er bleven afskaarren fra Moderlandet og fra de Tilførsler, som tidligere sikrede hans beskedne Existens, saa at han nu, i Ordets bogstaveligste Forstand, lider Nød, ja *sulter*. Ordet virker uhyggeligt, her i det, trods alt, velnærede Danmark — men der er ikke noget

andet. I det af Krigen hærgede Italien er der ikke Overflod paa Næringsmidler, men de er der — blot man har Midler til at sikre sig dem — blot man, for at sige det rent ud, har *Penge*. Og det har Manden, jeg taler om, netop *ikke*.

Og Grunden dertil er ingenlunde den, at han ikke er arbejdssom. Tværtimod — hans Produktion er omfattende: Pasteller, Akvareller, Pennetegninger. I Fredens Dage blev hans fine Kunst højlig skattet af danske og fremmede, mest engelske, Italiensrejsende. Men der er ingen Italiensrejsende mere. Og de færdige Billeder hober sig op i Kunstnerens Atelier — og selv maa han sulte.

Der er imidlertid en Maade, hvorpaa vi, hans Landsmænd (og Trosfæller, thi han er Katholik), kan komme ham til Undsætning. Vi kan sende ham *Penge* — paa den Betingelse, at det er Betaling for et af hans Arbejder (at udvælge, naar Vejen til hans Værksted dernede i Italien

atter bliver aaben — det ske snart!) Betalingen kan foretages i maanedlige Rater, og da vor Valuta staar ret højt i Forhold til den italienske (Liren noteredes igaar i København 25,19), vil selv et mindre maanedligt Bidrag, 25 à 35 Kroner, være en velkommen Hjælp til den nød-

stedte danske Kunstner, hvis Repræsentant herhjemme, Højesteretsadvokat Carl Heise, Ny Vestergade 1, gjerne overtager Forsendelsen af de Bidrag, som maatte indkomme.

Dalum Kloster, 18.VI.1943.

Johannes Jørgensen.

Domkirken bliver levende III

Kirkekunst og Kultur

Jeg sad i Vor Frues Kapel og maa tilstaa, at jeg med en Del Morskab holdt Øje med en ung Mand, der undersøgte Mosaikkerne og de andre Kunstværker og øjensynligt lod sig irritere stærkt af dem. Han greb mig i at sætte et stort Smil op, og da han gik forbi mig, sagde han: »Jeg formoder, at De nærer stor Beundring for disse Ting«.

Hvad er katolsk Kunst?

»Hvorfor tror De nu det?« spurgte jeg. Det svarede han ikke paa, men han fortsatte, mens han stirrede rundt omkring sig: »Aa nej, sikken Chance De er gaaet Glip af her i dette Kapel! Se bare paa den Madonna! En kedelig hvid og blaa Madonna paa en kedelig hvid og blaa Baggrund ... Aa, tænk paa Ravenna! tænk paa Murano ... disse majestætiske Madonnaer, dybt mørkeblaa mod en fuldkommen gylden Himmel! Og hvad med alle disse smaa Billeder uden Sammenhæng! hvor er Kompositionen dog rodet, og hvor er Farverne vandede! Hvorfor er katolsk Kunst altid saa gyselig?«

»Hvad mener De med katolsk Kunst?« spurgte jeg lidt maliciøst ... for hvem kan rigtigt svare paa det?

Katolske Devotionalier ikke lavet af Katolikker

»Aa«, sagde han utaalmodigt. »Det er, hvad Katolikker laver.

Hvad de holder af. Hvad de anbringer i ders Kirker«. »Ja«, svarede jeg, »men jeg tror nu ikke, at eet af hver 100 af vore religiøse Billeder er lavet af Katolikker! Vi køber dem i Butikker. Hele vor nye katolske Katedral i Liverpool har en ikke-katolsk Arkitekt ... forresten havde den protestantiske Domkirke sammesteds en Katolik til Arkitekt«.

»Saa burde De skamme Dem over Dem selv«, sagde han. »Højest sandsynligt«, svarede jeg, »men hvis De kritiserer vor Devotionalie-Kunst, maa De ikke gaa ud fra, at den er lavet af Katolikker. De kan vædde ti mod een paa, at den ikke er det. Jeg tvivler meget stærkt paa, at Mosaikkerne her er det«.

»De køber i hvert Fald disse Ting«, sagde han, »og anbringer dem i Deres Kirker«. »Og en af Grundene til det«, sagde jeg, »er den, at vi er meget fattige. Vi vil gerne have disse Ting i vore Kirker, og da Fabrikanterne opdagede, at der var Efterspørgsel efter saadanne Ting, begyndte de paa en Masse-Produktion af dem, og vi har saa nedværdiget os til at købe det, vi ønsker, hvor vi kan købe det billigt«.

Kultiverede Folk løber efter Moder

»Aha, saa indrømmer De, at De til en vis Grad selv bærer Skylden!« »Ja, selvfølgelig! Præsten begynder hver Messe med at sige: »Jeg bekender«, og derefter siger Menigheden det samme.

Naturligvis er det ikke specielt Kunsten, de tænker paa, men alligevel ... Og saa maa De ogsaa vide, at kun et meget lille Mindretal af os er højt kultiverede, skønt jeg saamænd ikke véd, om de saakaldt kultiverede Folk som Regel har bedre Kunstforstand end andre ... Se selv, hvordan de følger Moden! Hvor mange Damer køber Hatte, fordi de klæder dem. De gaar med en Absurditet, fordi Moden dikterer det. Hattemagerne ønsker at tjene Penge, saa opfinder de en ny Hat, faar en Films-Stjerne til at gaa med den (mod passende Honorar) — og saa skal alle Damer have den! Pengebegærlighed i den ene Ende — og Forfængelighed og abeaftig Efterlignelse i den anden«.

Kontrol med Kirkeudsmykningen

»I hvert Fald«, sagde han, »burde kultiverede Mennesker kontrollere, hvad De anbringer i Kirkerne«. »Jeg er bange for »kultiverede« Mennesker«, sagde jeg. »De kultiverede Mennesker er sjældent de rige, som er i Stand til at give Kirkerne virkelig gode Ting; og de rige er endnu sjældnere kultiverede. Men jeg vil indrømme, at et Dioces godt kunde have en Komité af *virkelig* kultiverede Mænd og Kvinder, som kunde have et vist Opsyn med de Gaver, der gives Kirkerne. Altid forudsat, at den kirkelige Myndighed har Mod til at risikere at fornærme en rig Velgører ved at afslaa en fuldkommen uegnet Gave ... og at Sognepræster ikke bliver vrede over, at man forhindrer dem i at gøre, hvad de vil, i deres Kirker«.

Død Fortidsdyrkelse

»Men naar De er bange for kultiverede Mennesker, er De saa ikke bange for selve en saadan Komité?«

»Jo, af to Grunde. For det første fordi »kultiverede« Folk saa ofte ligger lige saa meget under for Griller og Modeidéer som alle andre. Og for det andet, fordi

Kirken er Folkets Hjem og ikke et Museum for de udvalgte. Se engang paa det første af disse Punkter ... Impressionismen var en Grille; det samme var Post-Impressionismen; det samme var Kubismen. Se paa Kubismens Virkninger paa Boligbygningen! Praktisk talt alt i den er Efterligning af noget fransk. Men man kan ogsaa faa en religiøs Fortidsdyrkelse, der næsten er værre. I England er der ikke saa mange Kirker, der forlanger at faa alt ligesom det var i det Herrens Aar 1400; men i Irland bliver Kirker bestandig bygget og dekoreret efter gamle Motiver, og de er fuldstændig døde. Jeg tror, at der ogsaa i Danmark er en Tendens til at *kopiere* før-reformatoriske danske Kirker. Dødt! Dødt!«

Modernister maa have tre Øjne

»Men De er da ikke Modernist?« »Hverken i Religion eller Kunst, det Gud forbyde!« svarede jeg rædselsslagen. »Modernistiske Kunstnere hylder den Idé, at Mennesket engang havde tre Øjne. For jeg antager, at saadanne Kunstnere maa have det ene Øje rettet mod deres Arbejde, og sikkert er i hvert Fald, at de har et Øje rettet mod deres Forgængere for endelig at gøre noget, der er *forskelligt* fra, hvad der før er gjort; og et tredje Øje retter de mod Publikum for at forarge det. 'Epatons le Bourgeois!' Alt dette er uoprigtigt, og uoprigtig Kunst er daarlig Kunst. Kom og se paa Korsvejsstationerne af Eric Gill, der døde for kort Tid siden. Lad være med at sige noget, før vi har set paa en halv Snes af dem.«

Ærlig Kunst er katolsk Kunst

Vi gik nu langsomt rundt om de vældige Piller, hvorpaa disse store Marmorrelieffer var fæstet. »Jeg vil tro, at Meningen om dem er temmelig stærkt delte.« sagde han. »Ikke saa faa,« svarede jeg, »finder dem hæslige. Men jeg kender ogsaa en Dame, der ikke kan se paa dem,

mens hun gaar Korsvejen, fordi de er saa distraherende smukke. Folk spørger: 'Hvad er det for en Stil?' 'Eric Gill'-Stil, andet er der ikke at svare. De er bestemt ikke byzantinske i antikvarisk Betydning — teoretisk burde de være det for at 'harmonere' med Katedralen. Men paa en eller anden Maade er de 'rigtige'. Det er, fordi Eric Gill var absolut ærlig. Var det Michel Angelo, der sagde, at al ærlig Kunst er katolsk Kunst.«

»Er det ikke risikabelt at sige?« spurgte han, som nu havde ladet en hel Del af sin Arrigskab og Selvsikkerhed falde. »Eric Gill tegnede og modellerede en hel Del, som De ikke vilde vise offentligt frem.«

Censur i en ufuldkommen Verden

»Jo vist,« sagde jeg. »Jeg tror absolut paa en Censur — og sandsynligvis en Censur over Kunstnere øvet af Mennesker, der ikke er Kunstnere. Det vil sige, hvis Kunstnerne (eller Forfatterne) vil vise deres Arbejder for Offentligheden, og især hvis de er i Besiddelse af et 'seksuelt Kompleks'. Jeg er ganske overordentlig ked af, at vort Slægtled er lige saa sygeligt optaget af Seksualiteten som et tidligere Slægtled var bange for den. Snerperi og Lystenhed er maaske Sidestykker og Modsætninger paa een Gang, men ingen af dem vilde have haft en god Jordbund i Middelalderen. Nutidig Sex-Dyrkelse er en Reaktion mod gammelt Snerperi, og det var selv en klar Følge af Protestantismen... Og i hvert Fald staar det fast, at den fuldkomne Kunstner viser sit Værk til en ufuldkommen Verden, og denne Verden vil afgjort fordreje det til noget, som Værket ikke er i sig selv. Men hvor faar man desuden den fuldkomne Kunstner? Det er meget faa, der kommer Idealt saa nær som Fra Angelico, og selv han udgød sin saare rene Aand i ganske faa Former. Men det var ellers religiøs Kunst, vi talte om.«

Kan alt siges?

»Ja,« sagde han, »men hvis al ærlig Kunst er religiøs Kunst, burde man kunne skildre enhver Bestanddel i Menneskelivet uden Frygt, blot man gør det ærligt.«

»Det indrømmer jeg. Og jeg kender en Mand, der gerne vilde skrive en stor Roman i en halv Snes Bind, som nøjagtigt skulde skildre et Menneskes Pilgrimsfærd fra Barndommen gennem alle Slags gode og slette Erfaringer frem til Helligheden. Jeg vilde give meget for selv at kunne det. Men denne Ærlighed maatte være *absolut*. Hvad kunde være mere erklæret »religiøst« end Berninis »St. Teresas Gennem boring«? Og hvad er dog mere oprørende sanseligt? Hvad er mere katastrofalt oprigtigt end St. Hildegard? Og hvor er der dog en sødere eller klogere Sjæl? Der er i det mindste to af selve Vor Herres Udtalelser, som vi, der er blevet trykkede og nervøse, ikke vilde citere i en Prædiken; og selv Jøderne vilde kun have voksne til at læse Højsangen, om end de ansaa Bogen for guddommelig... Find en Forfatter, der kan berette seksuelle Episoder uden ringeste Uredelighed selv, og og find 100 pCt. redelige og oprigtige Læsere, saa kan *alt* lade sig sige. Men jeg tror, at vi i denne blandede Verden med Beklagelse maa se os om efter et Kompromis. Se ogsaa paa det paa en anden Maade. Jeg foretrækker Gills Kartoner frem for selve Korsvejsstationerne; de er endnu mere eliminerende, endnu mindre repræsenterende. Men vilde jeg have dem sat op her? Nej. De vilde ikke være nogen Nytte til — undtagen maaske for mig selv... Og endnu eet Punkt, undskyld min Langtrukkenhed! Kunstneren maatte være aldeles uselvvisk. Alle disse Forfattere, der siger, at de trænger til at udtrykke *sig selv*! Hvem andre ønsker, de skal? Det kommer ganske an paa, hvad Slags Selv de er i Besiddelse af. Gid de maatte faa en sand Inspiration og søge at udtrykke den — og saa glemme eller bortfjerne deres taabelige Jeg'er.«

»Og imens vil De forhindre almindelige Mennesker i at læse — naa ja, almindelige Bøger?«
 »De lader til at komme over til mit Synspunkt«, svarede jeg, »at man i en blandet Verden ikke maa kæle for en Klike! Iøvrigt vil jeg ikke det, De siger. Jeg haaber, at Gennemsnitsmennesket er gennemsnitlig sund nok til at forkaste det, der er usundt. Jeg formoder, at De ikke er Katolik?«

Katolik betyder omfattende — i rigtig Forstand

»Jeg er Katolik i den Forstand, at jeg ønsker at indbefatte *alt!*«

»Javel, saa maa De ogsaa indbefatte det jævne Menneske og behandle ham mildt. Og da De ikke er Katolik i kirkelig Forstand, saa har De vel ikke *gaaet* Korsvejen. Hvorfor ikke indbefatte *det?* En ny Oplevelse, en ny Erfaring. Kom sammen med mig, saa skal jeg forklare, hvad

hvert Billede hentyder til. Bed, hvis og naar De kan. Jeg prøver ogsaa paa det.«

Vi gik rundt til de 14 Stationer paa denne Maade og vendte saa tilbage til Guds Moders Kapel. »Saaledes begyndte dette Liv,« sagde jeg. »Deroppe,« jeg pegede op paa det vældige Krucifiks, »ser De dets jordiske Endeligt. Denne nye Domkirke kan, om De vil, staa som Symbol paa Opstandelsen, og i det helligste Sakramentes Kapel har vi, som jeg forklarede Dem, selve det Evige Liv. Og da De sikkert har bemærket, at Korsvejen samtidig med os blev gaaet af nogle Børn, to fattige Kvinder, en Taxachauffør og en Mand, som jeg véd er professionel Bokser, saa vil De ikke finde paa at kalde Katolikker en eksklusiv Klike.«

»Nu er jeg temmelig træt,« sagde han. »Jeg sætter mig lidt i Vor Frues Kapel og hviler.« Vi udvekslede Kort, og jeg gik.

C. C. Martindale S. J.

det kan udmærket staa alene — evt. sammen med Bd. X, Benediktinerordenen (1933). Disse to Ordener med de betydningsfuldeste af vore »Herreklostre« har vel ogsaa efterladt sig de stolteste Bygningsværker herhjemme. Tænk paa, hvad Cistercienserne har skænket os (rettere har skænket Gud!) i de prægtige Kirker i Sorø og Løgum. Hvad kunde vi ikke have for Øje, om Herrevad, Esrom, Ryd, Øm og Vitskøl — for blot at nævne de største — endnu stod. Desværre er Tiderne jo faret haardt frem ogsaa mod de fleste af disse Ordeners Kirker og Klostre. Haardest gik det jo ellers udover Tigermunkenes Stiftelser.

*

For dem, som hidtil har savnet Bd. III af afdøde Pastor Edv. Ortveds flittigt samlede Oplysninger om »Cisterciensieordenen og dens Klostre i Norden**), nemlig Bindet om de danske Klostre, er her Lejlighed til en vis Afrunding. Som Dr. Lorenzen nemlig siger i samtlige Forord til sine Bind — saaledes ogsaa i Cistercienserbindet — vil han ikke nøjes med at beskrive de enkelte Klostres Bygninger, men »samtidig gøre Rede for Ordenens almindelige Byggeforhold og Byggeskik i Forbindelse med en Fremstilling af Bygningerne som Ramme om det daglige Liv«.

De enkelte Bind indledes derfor med en Skildring af den paa-gældende Ordens almindelige Historie og dens Udbredelse i Danmark. Herefter følger saa Stift for Stift en Gennemgang af de enkelte Klostres Bygninger, indrammet i en kort Skildring af vedkommende Klostres Historie, saa vidt den kendes. (Dr. Lorenzen stopper ikke op ved vore nuværende Statsgrænser, som vore Arkæologer alt for ofte gør det, glemmende at Skaaneland og Slesvig var rigtige Ledemod af Danmarks Rige.)

**) Bd. I, Ordenens Historie, og II, Sveriges Klostre (man glæde sig over denne nordiske Indsats fra katolsk Side!). Ogsaa dette Værk er udg. m. Carlsbergfondets Støtte. J. H. Schultz, 1927 og 1933. Faas nu i Nedsættelse til henholdsvis Kr. 1,75 og 2,75.

Et Størværk om de danske Klostre i Middelalderen

For 30 Aar siden paabegyndte den kendte Bygningshistoriker, Dr. phil. Vilh. Lorenzen et stort anlagt Værk om de danske Klostres Bygningshistorie. Meningen var oprindelig, at de enkelte Bind, hver med sin Orden, skulde komme nogenlunde samtidigt med tilsvarende Bind om de danske Klostres almindelige Historie, som Dr. phil. Johs. Lindbæk skulde behandle.

Ved denne dygtige, i Middelalderen saa velbevandrede Historikers altfor tidlige Død i 1919 maatte denne Plan opgives. Dr. Lindbæk naaede kun de danske Franciskanerklostre og, i Forning med Historikeren, afdøde Stiftamtmand Stemmann, de danske Helligaandsklostre. Heldigvis har Dr. Lorenzen midt i et frodigt Forfatterskab, et energisk Arbejde for gamle Bygningers Bevarelse og for bedre Bygge-

skik — sin Virksomhed i den højere Skole ikke at forglemme — fundet Tid til at afslutte *sin* Række, som betyder en stor Berigelse af den sparsomme Litteratur om dette Emne — ja, det er vel ikke for meget sagt, af vor middelalderlige kirkehistoriske Litteratur i det hele taget.

Sidste Bind (XI), »De Danske Cistercienserklostres Bygningshistorie«, som kom i 1941 efter en længere Pavse^{*)}, er ikke det mindst interessante af Bindene: Et Par af disse er udsolgt, enkelte foreligger nu kun i smaa Restoplæg; men Cistercienserbin-

*) Ligesom de andre Bind udg. m. Carlsbergfondets Støtte i Kommission hos G. E. C. Gad. Stort Kvartformat, 316 S. med som Tillæg 27 Tavler. Kr. 15. Ialt udgør de 11 Bd. ca. 1600 store Kvartsider + ca. 160 Opmaalingsstavler. Danmarks middelalderlige Klostre beløb sig til o. 140. Flere er dog forsvundet uden at efterlade sig synderlige Spor.

Denne Gennemgang af de enkelte Klostre udgør Hovedparten af hvert Bind, og paa dette Materiale bygger Forfatteren saa de to Afsnit: »Byggeforskel og Byggeskik« samt »Anvendelse af Bygninger og Rum«. Disse Afsnit er ikke mindst fyldige i Cistercienserbindet, og siges skal det nu, at Dr. Lorenzen er gaaet til Opgaven med Kærlighed til den og Ærbødighed for den. Det spores ofte i en helt igennem prisværdig Forstaaelse for og Indleven i Livet indenfor Murene.

Dr. Lorenzens Synspunkt er (Bd. XI) dette: »Gennem Cistercienserbygningernes Tale beriges vort Kendskab til den interessante og mærkelige Orden«. (Desværre er jo de skriftlige Kilder altfor ofte tavse.) »Kan Tolkningen af denne Tale baa- de her og der være vanskelig, og er der Forhold, hvor Talen er utydelig — Livet i disse Klostre forstaas dog bedst, naar man tager den Anskuelsesundervisning, Bygningerne giver, med i sine Betragtninger«.

Den her skitserede faste og i sig selv yderst logiske Inddeling af Værket rummer selvfølgelig den Fordel, at man let orienterer sig i det og kan læse det enkelte Bind isoleret; men det har ikke kunnet undgaas, at en Del Gentagelser faar Lov at brede sig i Værket som Helhed.

I Hovedstykket i det enkelte Bind fremlægger Dr. Lorenzen som oftest Resultaterne af egne Undersøgelser i Marken. Disse kan selvfølgelig ikke altid gøre Krav paa at være fuldstændig udtømmende. Ogsaa i Fremtiden vil der kunne opdages det ene og det andet eller kunne drages en ny Slutning angaaende det ene eller det andet Forhold. Men det gælder jo dog næsten al menneskeligt. Der er al mulig Grund til at være imponeret over Dr. Lorenzens Arbejdskraft. Det har i Virkeligheden været et Pionerarbejde, som ikke overflødiggør andres Spadestik. Resultaterne støttes hele Vejen af et rigt Billedmateriale: Udsnit af Generalstabskort, Fotografier og Opmaalinger. De sidste skyldes for en stor Del Forfatterens mangeaarige Hjælper, Arkitekt Charles

Christensen. For Bind XI's Vedkommende (og i d. flg. skal det omtales) har de nylige Udgravninger, foretaget af Forf. i Herrevad, Knardrup og Slangerup samt nye Opmaalinger i Holme (Brahetrolleborg) og Absalons Sorø særlig stor Interesse. For Esrom, Løgum, Vitskøl og Øms Vedkommende har Forf. kunnet bygge paa andres, navnlig paa Arkitekt C. M. Smidts Forskning.

Desværre har Udgravningerne i Esrom, Slangerup og Herrevad endnu ikke kunnet føres til Bunds: i Esrom, fordi moderne Bebyggelse paa Klostertomten hindrer mere omfattende Undersøgelser (navnlig gælder det Kirken), i Slangerup p. Gr. af Vrangvilje hos en Lodsejer, i Herrevad i Skaane, vort ældste Cistercienserkloster (stiftet 1144) p. Gr. af Krigen. Man maa meget haabe, at de samme gode Kræfter, svenske og danske, som hidtil har støttet Udgravningerne, inden kort atter maa kunne forenes i nyt Samvirke. Der er ingen Tvivl om, at netop Anlægget her er et af de allerinteressanteste.

Foruden at det nemlig sandsynligvis er det ældste (her tænker jeg paa Bygningerne) og i al Fald det eneste, som ikke er opført i Tegl, men i Naturstenskvadre (f. s. v. i Slægt med vore 3 romanske Domkirker), viser det mange udprægede burgundiske Træk — i Burgund stod Ordenens Vugge — og er da et af de mange Vidnesbyrd om den levende fransk-danske Forbindelse i vor Storhedstid, Valdemartiden, ja et haandgribeligt Minde om vor store Ærkebiskop Eskils Forbindelse og Venskab med den glødende galliske Helgenskikkelse, Bernhard af Clairvaux. Aaben for Paavirkning fra alle Sider, som Danmark laa, kunde det fremmede frit brydes herhjemme. Dansk Væsen skulde nok sætte sit Præg paa alt, som fik Borgerret. (Ogsaa vore Landsbykirker, det »danskeste« af alt, har fremmede Aner!) Landet laa endnu ikke under for en eensidig tysk Paavirkning, som Hansavælde og Reformation medførte.

Knud Nordbo.

(Sluttes næste Uge).

URBI ET ORBI

Den hellige Fader har fornylig i Belvedere-Gaarden i Vatikanet holdt en stor Tale til ca. 30.00 italienske Arbejdere. I Talen beskæftigede den hellige Fader sig især med Kirkens stadige Bestræbelser for Verdensfreden samt for Genoprettelsen af den sociale Retfærdighed.

Med Udgangspunkt i sin faderlige Glæde over at se den store Skare, udtalte den hellige Fader bl. a., at det ikke drejede sig om for enhver Pris at skabe en Nyordning, men en Nyordning, hvor der blev taget Hensyn til Samfundets Genopbygning og til Arbejdernes Stilling. Vejen var vist af hans Forgængere i de store Encyklikaer; her var Vejen, dersom man vilde raade Bod paa Tidens Nød og Ulykke. Paven advarede derpaa mod de falske Profeter, de falske sociale Lykke-Profeters bedragende Lokketoner, de, der kalder det gode ondt og det onde godt.

Frelsen og Retfærdigheden maa ikke søges i social Revolution, men i endrægtig Evolution. Guds Bud kan man ikke komme uden om. Efter Talen istemte den store Skare Hymnen »Christus vincit«, og under endeløse Eviva-Raab vendte den hellige Fader tilbage til Vatikanet.

Ved den tragiske Skolebrand i Sigtuna for kort Tid siden omkom ogsaa en 14 Aar gammel katolsk Dreng fra Göteborg, Raoul Högdahl. Drengens Forældre har nu skænket en Sum paa 10.000 svenske Kroner med det Formaal: Oprettelse af en katolsk Internatskole i Sverige. Fonden skal forvaltes af den apostoliske Vikar i Sverige, Biskop Müller og bære Navnet Raoul Högdahl's Skolefond. Det er Hensigten at oprette Skolen i Skåne, især med Henblik paa den Betydning som Forbindelsen med Danmark, hvor de katolske Forhold er større, kan faa efter Freden.

*

Biskoppen af Berlin, Münster og Osnabrück er ankommet til Vatikanstaten, hvortil iøvrigt i nær Fremtid ventes flere Medlemmer af det tyske Episkopat.

VATIKANET OG KRIGEN

▲ Internerede Italienerne i Australien har Besøg af den apostoliske Nuntius i Melbourne Mons. Panico

➤ En Gruppe Akse-Krigsfanger fra Ægypten paa Besøg i det hellige Land fotografet under et af Oliehavens ældgamle Træer. Pilgrimsfærden foretoges under Ledelse af den apostoliske Delegat for Ægypten og Palæstina

Fotos: Universa

☛ Krigsfanger i Indien foran Lejrens Kapel

Citta dell' Vaticano

Stedet, hvor Verdensdiplomatiets samles

Tekst: Jøbe

Verdenspressen har i Løbet af de sidste Aar gentagne Gange henledt Opmærksomheden paa Vatikanet, hvor en Række af Øjeblikke sine Diplomater — repræsenterende både katolske og ikke-katolske, baade krigsførende og ikke-krigsførende Lande — er samlet. Adskillige Gsninger er ligeledes med Mellemrum knyttet til mulige diplomatiske Skridt fra den hellige Faders Side og en forpint og af Ønske om Fred besjælet Verden har i Haab og Forventning lyttet til Kristi Statholders Røst.

Adskillige Gange siden Italiens Indtræden i Krigen i 1940 er fremragende Diplomater, der iblandt ogsaa Repræsentanter fra Lande, der er i Krig med Aksemagterne, ankommet til og afrejst fra Vatikanet, man behøver blot minde om Præsident Roosevelts personlige Besøg og Myron Taylor samt New Yorks Biskop, Mons. Spellman. For nylig har atter Par Diplomatudnævnelser understreget den betydning, som man overalt tillægger Vatikanet. Den tidligere italienske Udenrigsminister Benito Mussolini overrakte den hellige Fader sine Resignationer som Kongeriget Italiens Ambassadør, og det tyske Rige har ligeledes for nylig sendt en saa betydelig Diplomat som Friherre von Ribbentrop til Vatikanet.

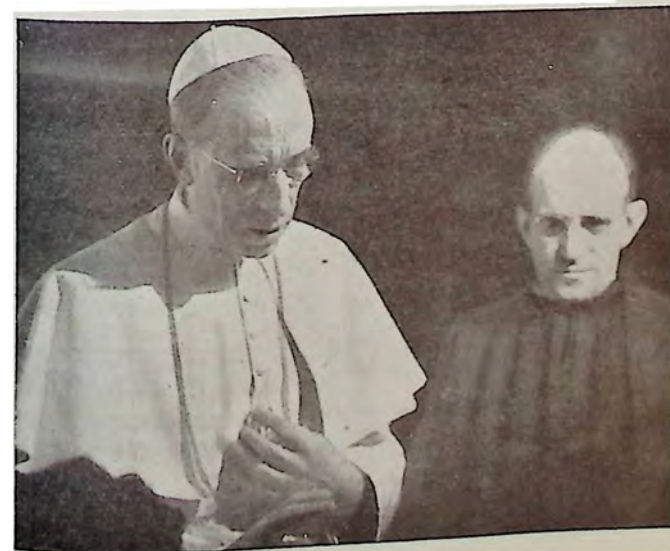
Italiens Indtræden i Krigen medførte for Vatikanet en Række Indskrænkninger og Forandringer, men medens Benedikt XV i den forrige Verdenskrig sendte de Diplomater, der repræsenterede Italiens Fjender, bort fra Vatikanet, og østrig-ungarske Gesandter samt den Bayerns Repræsentanter maatte forlade den evige Stad og begive sig til Lugano, har Latinstod i Forbindelse med Pavestolen, som de frem-

mede Diplomater, der tilhører Nationer, som er i Krig med Aksen, uhindret kan opholde sig i Vatikanstaten. I nævnte Artikel er der nemlig udtrykkelig tilkendt den hellige Stol »Ret til uhindret diplomatisk Forbindelse med Stater, der maatte komme i Krig med Italien«.

En Del af de Diplomater, der er akkrediteret Vatikanet, havde før Krigen Bopæl i Rom, men da Italien traadte ind i Krigen, ansaa den italienske Regering de Diplomater, hvis Stater den var i Krig med, for uønskede i den romerske Hovedstad, hvorfor disse flyttede til Vatikanstaten. Den lille Stat, der kun bestaar af 44 Hektarer Jord og hvis Indbyggerantal i normale Tider ikke naar de Tusind, huser derfor i Øjeblikket et i Forhold til dens Størrelse overvældende Antal Diplomater, der har Bopæl i Vatikanets »Hotel«, S. Marta, som ledes af Ordenssøstre. Den første, der ankom til S. Marta, var den franske Ambassadør, derefter fulgte Repræsentanterne for Storbritannien, Belgien, Polen o. s. v. Inden

Sluttes Side 413

Pavefilmen PASTOR ANGELICUS til København

Til Efteraaret vil den store Pavefilm *Pastor Angelicus* faa Premiere i København og i Aarhus. Ugebladet har tidligere indgaaende omtalt Filmen og skal her blot minde om den entusiastiske Modtagelse, der blev den til Del i Rom og i de øvrige store Byer i Udlandet, hvor den har været vist. Den er et dokumentarisk Mesterstykke, og en udenlandsk Anmelder skrev bl. a.: De herlige Billeder af Vatikanstatens Bygninger og Kunstværker danner en suggestiv Baggrund for Filmen; man »fornehmer« saa at sige den hellige Fader, snarere end man ser ham, og ser man ham, saa er det ikke Paven man ser, men den Idé, han repræsenterer.

i Ildlinjen ...

Hvad en Ordenssøster kan opleve i Krigstid

Vi hørte dem kaste noget haardt mod Skolens Jerndør

Naar en ung Pige træder ind i Ordenslivet, forberedt paa et Liv i rolig Ubemærkethed, faar hun ikke altid sine Forventninger opfyldt. Det kan en Ordenssøster skrive under paa, som oplevede hele Verdenskrigen i et katolsk Kostskole-Gymnasium i Galizien, i det nuværende Polen, dengang Østrig, en halv Times Togkørsel fra den russiske Grænse.

— Vi havde netop overstaet en ualmindelig fin Eksamen og glædede os til et nyt, resultatrigt Skoleaar efter Sommerferien, fortæller Søsteren. Men Eleverne — de fleste var Børn af dannede russiske og østrigske Forældre — vendte aldrig tilbage.

Jeg maa næsten smile, naar jeg tænker paa, hvor dybt Indtryk det gjorde paa os Søstre, da vi hørte

de første Kanonsalver fra de fremtrængende russiske Soldater den 22. August 1915 — siden blev vi sandelig mere hærdede, tvunget af Begivenhederne. Allerede Dagen efter blev Huset beskudt saa kraftigt, mens vi sad og spiste til Middag, at vi maatte flygte ned i Kælderen, og Muren var gennemhullet af de russiske Kugler. Men saa gik det op for Russerne, at Bygningen var en Klosterskole og ikke, som de havde troet, en Bank eller lignende, og efter den Tid lod de os være i Fred saa længe, de besatte Byen.

Men Krigen var kommet over os som et Nys, og da Tilførslen af Madvarer og Brændsel standsede, havde vi slet ikke forsynet os. Saa hele næste Aar sultede og knagfrøs vi. Der blev fyret lidt op i Kapellet og Samlings salen, men ikke i

Soveværelserne, hvor der kunde være 21—25 Graders Kulde. Maden bestod om Morgenen af en Kop Te uden Sukker med Brød, bagt af for-dærvet Mel — Suppe, kogt paa Kartoffler og Kaal om Middagen og Te med samme Slags Brød til igen om Aftenen. Ca. hver fjortende Dag fik vi et lille Stykke Kød, men det var saa haardt, at man kunde knække Tænderne paa det. Det hjalp lidt, da vi fik en Ko installeret i Vaskekælderen — den tilhørte en Proprietær i Nærheden, der havde sat den i Pleje hos os for at have den i Sikkerhed. Men de tre, fire Liter Mælk, den gav daglig, forsløg jo ikke meget til ca. 14 Søstre.

Man kunde aldrig være sikker paa at vende levende hjem, naar man skulde et Ærinde i Byen. En Pinsemorgen, da jeg sammen med en Søster var gaaet ud paa Kirkegaarden for at se til en Grav, begyndte Bomberne at regne. Jeg havde ikke andre Udveje end at styrte ind i en aaben Grav, der lige var blevet gravet, og der krøb jeg sammen, til Bombardementet var forbi. Men paa Vejen hjem havde jeg den værste Oplevelse under hele Krigen. Jeg mødte en af de Vogne, hvor man havde skovlet Resterne af de lemlæstede Lig fra Bomberegnet sammen. Den var fyldt med løsrevne Arme, Ben, Hoveder og Kroppe, der stak frem under Presenningerne.

I tre Aar havde det kejserlige russiske Militær Herredømmet over Byen, og i den Tid oplevede vi Eksempler paa Russernes inderlige og ligefrem rørende Religiositet. De græsk-katolske Soldater overfyldte Byens Kirker uden Hensyn til, at de var romersk-katolske. Man saa dem tit dele deres Mad med Byens Børn, og hver Aften hørte vi dem fra Klosteret synge deres Fadervor — en af de skønneste musikalske Oplevelser, jeg nogensinde har haft. Saa dyb en Religiositet og navnlig saa inderlig en Kærlighed til Gudsmoder kan ikke dræbes i et helt Folk. Naar man har set dette paa

nært Hold, kan man ikke være i Tvivl om, at Gudløsheden stammer fra et fremmed Element, ikke fra selve Russerne.

Vi hørte dem storme Nabohuset

Men ogsaa Bolchevismen naaede vi at opleve paa nærmeste Hold. Jeg har selv hørt den liberale Politiker *Kerenski* staa paa Torvet og prædike for Folk, at nu skulde alle have det godt, for nu var Kapitalismens Forbandelser ved at være forbi, og jeg er ikke i Tvivl om, at han var en stor Idealist. Men han oversaa, at de besiddelsesløse ikke kunde taale denne pludselige Magt. De slæbte de kejserske russiske Officerer ud fra Kaféerne, og hvor de fandt dem, rev de deres Epaulletter af og mishandlede dem, de plyndrede Butikkerne, og i Juli 1917 begyndte de systematisk at brænde Byen af. I Klosterskolen var vi efterhaanden forberedt paa det værste, ikke mindst den Dag, det gik op for os, at Turen var kommet til vor Gade. Elektricitetsværket og Vandværket var allerede ødelagt, saa vi sad i Mørke, mens vi hørte Soldaternes Latter og Skraal nærme sig fra Hus til Hus. Nu stormede de Naboejendommen, — vi hørte Kvinder og Børn skrig. Nu hørte vi dem kaste noget haardt mod Skolens Jerndør, der kun kunde aabnes indvendigt fra, og vi kunde intet andet sige end: »Hellige Josef, hjælp os, hellige Josef, hjælp os!« Da hørte vi en Kvinde udenfor raabe til dem: »Det er kun Søstre, lad dem være!« Og de stormede videre til næste Hus. Larmen tabte sig langsomt.

Vagt ved alle aabne Kloaker

Til sidst var alle Huse i Gaden brændt paa nær tre, deraf var Klosterskolen det ene. Men næsten

mere enerverende var det at opleve, hvordan Bolchevikerne holdt Jagt paa en højtstaaende polsk Officer, som var sluppet fra dem og havde gemt sig i Kloakerne. En Dag, da vi skulde et Ærinde i Byen, saa vi alle Kloaker undervejs uden Dæksel, og foran hver Aabning stod en Bolchevik-Soldat med Geværet pegende ned i Kloaken. Om sider fangede de ham, og vi hørte dem skyde ham i Haven lige ved Siden af Skolen. Havde han holdt det gaaende to Dage til, var han blevet reddet, for da kom Fransk-mændene og slog Bolchevikerne paa Flugt.

En fem Dages Tur i Kreaturvogn

Men Kampen bølgede frem og tilbage omkring i Byen, og Moderhuset havde allerede besluttet, at vi skulde se at faa Skolen solgt og vende tilbage. Det skete mere brat, end vi havde tænkt os. En skønne Dag saa vi Bankfolkene i Banken overfor staa og pakke sammen. Vi var klar over, at det var daarlige Tegn, og da de forklarede os, at Bolchevikerne var paa Vej til Byen igen og kunde ventes om fire Timer, besluttede vi at flygte. Vi fik overladt en Kreaturvogn, og siddende paa en Stabel Kasser med 17 levende Høns og saa mange af vore Ejendele, som vi kunde naa at slæbe til Banen i Løbet af Eftermiddagen, tog saa en Del af os af Sted, mens Priorinden vilde blive sammen med Resten af Søstre og se at faa Huset afhændet. Turen til Warszawa tog os fem Døgn, hvor vi hverken blev vasket eller fik ordentlig Mad, og med Mellemløb kobede de Lokomotivet fra og rangerede rundt med Vognene, saa jeg en enkelt Gang nær aldrig havde fundet vores Waggon, fordi jeg havde været nødt til at stige af et Øjeblik for at skaffe noget Vand til en Søster, der var blevet syg. Jeg løb og ledte efter den fra Kl. 3 om

Eftermiddagen til Kl. 12, angst for, at den skulde være kørt ud i det blaa, men lykkeligt fandt jeg den paa et fjernt Sidespor.

Vi flygter i Drømme

I Mellemtiden var Bolchevikerne blevet slaaet midlertidig tilbage af Franskmand og Amerikanere, saa Priorinden og Resten af Søstre slap uskadt derfra ogsaa. Huset blev omsider solgt til de polske Myndigheder og Søstre spredt rundt om i Verden. Ingen Kugle har nogensinde truffet nogen af os, skønt vi tit saa dem trille omkring Fødderne, naar vi sad og læste i Klosterhaven. Men mange af os er endnu om Natten i Drømme paa Flugt for Kugler og Bomber. Og jeg tror, vores inderligste Bøn siden da er blevet Bønnen om Fred. For har man først oplevet Krigens bundløse Elendighed — — —!

Med Hensyn til

Katolsk Aktion

Det er et væsentligt Led i katolsk Aktion, at flest muligt faar Chance for at komme i Berøring med katolske Tanker. Derfor er det vigtigt, at flest muligt faar Lejlighed til at komme i Berøring med katolsk Presse. Adskillige, der siden er traadt ind i Kirken, har bagefter sagt, at de fik deres første Misforstaaelser med Hensyn til den katolske Religion udryddet gennem, hvad de flygtigt læste i den katolske Ugepresse, naar de i Forbifarten standsede foran et af de Steder, hvor det stod opslaaet i Bladskabet.

Men der findes ikke saa nær Bladskabe til Katolsk Ugeblad udenfor alle katolske danske Kirker eller Præstegaarde endnu, og saa længe det ikke er sket, lader vi daglig mange Chancer ubenyttet til at lade Kirken tale sin stillfærdige Tale til andre. Udgiften til et Bladskab er ikke umenneskelig. Lad os se nogle flere af dem blomstre frem snarest!

Stemme- og Talelidelser behandles.

Aandedræt - Diktion.
Lægeforeningens Autorisation som Talelærer.
Diplom. Medlem Tpf.
Sangundervisning.

Marie Groth Hoffmann.

Skjoldsgade 4¹. Koncertsangerinde. Øbro 3109 y.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Henvendelser bedes venligst

rettet til **CENTRAL 1868**

Liturgisk Kalender

Juni-Juli.

27. S. *) Søndag i Kristi Legems Oktav. — I Dag fejres i alle Messer:
- (rød) St. Petrus og St. Paulus (971); 2. Bøn: Søndagen (659), 3. Bøn: Oktaven (652); Apostlenes Præfation (524); sidste Evangelium: Søndagens (660).
28. M. i Kristi Legems Oktav (hvid) (652); 2. Bøn: St. Irenæus (964), 3. Bøn: St. Johannes Døbers Oktav (957); 4. Bøn: Vigilien til St. Petri og St. Pauli Fest (968); Præfation (514); sidste Evangelium: Vigiliens (970).
29. Ti. APOSTLENE ST. PETRUS (rød) OG ST. PAULUS (971); 2. Bøn: Kristi Legems Oktav (652); Apostlenes Præf. (524).
30. O. i Kristi Legems Oktav (hvid) (652); 2. Bøn: St. Paulus (976), 3. Bøn: St. Petrus (789), 4. Bøn: St. Johannes Døbers Oktav (957); Præf. (514).
1. T. **) Oktavdag af Kristi Legems Fest (652); 2. Bøn: St. Johannes Døbers Oktavdag (957), 3. Bøn: St. Petri og St. Pauli Oktav (972); Præf. (514); sidste Evang.: Apostlenes Oktavs ([54]).
2. F. JESU HJERTES FEST; (hvid) Messen „Cogitationes“ (***)
3. L. VOR HERRES JESU KRISTI DYREBARE BLOD (rød) (978); 2. Bøn (kun i st. Messer): St. Leo II (983);

Fortsættes nederst næste Spalte

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

I Ferien

indtil 15. Aug. kan Henvendelser til Redaktionen kun ske Mandag Kl. 15—16. Redaktør Kiærulff træffes ikke i Juli og Redaktør Berg ikke i August Maaned.

BØGER ≈

Kirken hos Paulus

L. Cerfaux: »La Théologie de l'Eglise suivant Saint Paul« (Editions du Cerf, Paris 1942).

Den foreliggende godt 300 Sider store Bog er udkommet paa Pariser-Dominikanernes højt ansete Forlag som tiende Bind i Serien »Unam Sanctam«, hvorfra M. J. Congars »Chrètiens désunis« (1937) vil være adskillige Læsere bekendt. Forfatteren til det nye Bind er Professor i Louvain og har allerede midt i Tyverne i Tidsskriftsartikler behandlet det Emne, som han nu fremlægger som moden Frugt af lange Studier. Professor Cerfaux skildrer Kirkebegrebets Udvikling i Urkirken i nær Tilknytning til Begrebet »Guds Folk« og paaviser tre Kilder til den paulinske Begrebsdannelse. Af særlig Interesse er ogsaa Forfatterens Fremstilling af den paulinske Tanke om »Kristi (mystiske) Legeme«. I moderne katolsk Literatur spiller denne Tanke en ganske særlig central Rolle, idet dette Udtryk (som i og for sig kun findes hos St. Paulus og kun i fire af dennes Epistler af ældre Dato) foretrækkes frem for f. Eks. Billedet af Vintræet og Grenene ved Fremstillingen af den organiske Forbindelse mellem Kristus og de Kristne. Professor Cerfaux hidrager her til større Klarhed over St. Paulus Tanke, idet han holder Tanken om »Kristi Legeme« og Tanken om »Hoved og Lemmer« ude fra hinanden. »Man gaar ud over den paulinske Teologis Bogstav, naar man tænker sig et *mystisk Legeme*, dannet af Kristus som dets Hoved og de Kristne som dets Lemmer; dette er en Sammensmeltning

det hellige Korsens Præfation (517).

4. S. Søndag i Jesu Hjertes Oktav (662).

*) Søndag den 27. Juni afholdes i alle Kirker og Kapeller Kollekt af Peterspenge.

**) Jesu dyrebare Blod (1. Juli) fejres i Aar den 3. Juli, og Jomfru Marias Besøgelse (2. Juli) den 5. Juli.

***) Udgivet som Tillæg til Messebogen af „Jesu Hjertes Budbringer“; faas hos de katolske Bøghandlere.

af to Udtryk, der i St. Paulus Tanke, saaledes som denne foreligger for os, er adskilte og forskellige«.

H. D. T. K.

Kirken og Folket

Paul Nedergaard: »Som om intel var hændt« (Haases Forlag).

Pastor Nedergaard holdt i 1941 et meget omtalt Foredrag »Lukker vi for Radioen, naar Præsten taler?« Ogsaa i andre Foredrag, dels i Radioen, dels i Eliaskirken, har han beskæftiget sig med den samme Tanke: hvorfor forekommer den kirkelige Prædiken Størstedelen af Folket uvedkommende, og hvad kan der fra kirkelig Side gøres for at bringe Kirke og Folk paa bedre Talefod. Paa manges Opfordring er de paagældende Foredrag nu samlet i en Bog, der læses med Fornøjelse. Pastor Nedergaard selv kan i hvert Fald ikke beskyldes for manglende Evner til at tale i Tidens Sprog, og dog nøjes han ikke med blot at anbefale en ny gejstlig Retorik. Han har positive Forslag til sin Kirke, f. Eks. Genoptagelse af Privatskriftemaalet.

BOGHYLDEN

Barthe, Dr. R.: Les valeurs de la vie	3,60
Berdiaeff, Nic.: Constantin Leontieff	5,10
— Problèmes du Communisme	3,25
Doucoeur, Pierre: Péguy, la Révolution et la saeré	4,50
Hoog, G.: Histoire du Catholicisme social en France. De l'encyclique »Rerum Novarum« à l'encyclique »Quadragesimo Anno«	13,50
Maréchal, J.: Précis d'histoire de la philosophie moderne I	6,75

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfs-gade 34-36
Tlf. 778 - 728

Køb det Danske Steril Catgut Novo

leveres i Glasklokker i Nøgler paa 25 à 50 m

hos VALD. FOERSOM . 1868-1943

Amagervej 27 . Central 4310 . Byen 4310

Til det første Foredrag om Radi-oen knyttede Politimester Hoeck, Aarhus, nogle Bemærkninger, som blev kommenteret bl. a. her i Bladet. Professor Skydsgaard svarede Politimesteren og i en Fodnote og-saa Ugebladet. Professorens Svar staar nu i Pastor Nedergaards Bog, hvorfor der maaske er Anledning til en ganske kort Bemærkning. Og-saa vi Katolikker kender Problemet Afkristning og staar altid overfor den Opgave at skulle lægge vor For-kyndelse saaledes om, at skiftende Tidér følger den evigt aktuél. Vi kan derfor sikkert med Udbytte drøfte saadanne Ting med Folkekirkens Mænd. Men der er ogsaa Forskelligheder mellem Situationen for dem og Situationen for os. Al mulig Statistik (Pastor Nedergaard bringer selv noget saadant) viser, at den katolske Kirke i langt højere Grad har »Tag« i Folket og præger Folkelivet. Og det er os (ganske ufari-sæisk) umuligt at se andet end, at Forskellen væsentligt beror paa, at Lutherdommen (ikke mindst i In-dre-Missions Forkyndelse) røber den ensidige Fremhævelse af En-keltræk i Kristendommen, som er uundgaaelig for dem, der har valgt og vraget mellem de katolske Sand-heder.

T. T.

Katolske Bogkataloger

Fra mange Sider har et katolsk Bogkatalog i flere Aar været stærkt efterspurgt. Et lille fransk Forsøg af Dominikanerpateren L. M. De-wailly (der har været Præst i Stockholm) er nylig udkommet hos Revue des Jeunes i Paris. Under Titlen »Lectures spirituelles« gives der i en Række Kapitler (Helgener og andre kristne Personligheder, Den hellige Skrift, Kirkefædrene, Kirkehistorie, Jesu Kristi Person, Den katolske Religion, Kirken, Li-turgien, Det sakramentale Liv, Den hellige Treenighed o. s. v.) en kort-fattet Studievejledning, der overalt begynder med det lettere Stof (Ka-pitlernes Orden er ogsaa pædago-gisk valgt).

Men ogsaa herhjemme gør vi i al Beskedenhed lidt. Først og frem-mest maa vi vide, hvilke Bøger, der kan købes den Dag i Dag. Bog-handler Dansholt har velvilligt paataget sig at udarbejde en saadan Liste, og i den følgende Tid vil den Stykke for Stykke blive of-fentliggjort her i Bladet. Vi begyn-der allerede i Dag andetsteds paa denne Side.

Morsomt Skoleprogram

St. Knuds Skoles Bestyrer, Pater Kossmann har kedet sig over Ens-formigheden i de gængse Skolepro-grammer og har i Aar forsøgt no-get helt nyt. Skolens Program fremtræder nu læseværdigt fra først til sidst som et virkelig Bin-deled mellem Skolen og dens Ven-ner, især de gamle Elever. Der fin-

Kvindelige Præster

I »Kvinden og Samfundet« for 15. Maj skrev Aagot Lading en Arti-kel om dette Emne. Pointet i Arti-klen er, at Kvinderne aldrig rig-tig kan faa klar Besked fra folke-kirkelig Side, om det er god prote-stantisk Kristendom med kvinde-lige Præster, eller hvorfor det ikke er det. Ifølge Artiklens Forfatter-inde er Modstanden mod Kvinder paa den protestantiske Prædike-stol til syvende og sidst begrundet i et Hensyn til den katolske Kirke.

»Den vægtigste Grund, der gives for at nægte Kvinder Adgang til Præsteembeder,« staar der, »er den, at vi af Hensyn til det øku-meniske Arbejde ikke skal være med til at fjerne Nordens Kirker yderligere fra Moderkirken. ... Men her maa vi atter spørge: var det ikke Luther, der skulde have tænkt paa det? Sket er sket. Kan vi ikke, som Sagerne nu ligger, trøstigt sige: den Tid, den Sorg! Hvis vi trænger til Kvinder i Kirkens Tje-neste nu, saa lad os bruge dem.

des gengivet et smukt Foredrag af Pater Heggum om Morgensangens Betydning, en Beretning om 20 Drenges Vandrejse i Sommerfe-rien i Fjor, et Par Sider om en Uges Lejrskole, lidt om Forældre-kredsen samt (det morsomste) »Navne og Nytt«, hvori der fortæl-les, hvilke gamle Elever der er ble-vet gift i Aarets Løb, hvem der er blevet Fædre og hvem der har faaet nye Stillinger eller opnaaet Æresbevisninger. Hele Programmet er een god Idé, som andre Skoler sikkert vil tage op. H. D. T. K.

Citta dell' Vaticano

fortsat fra Side 409

for den lille Stats Omraade er de imidlertid frie Folk. Vatika-nets Parker og Museer staar til deres Disposition, Vatikanets Kommunikationsmidler — Post og Radio — sørger for deres Forbindelse med Omverdenen og Hjemlandet. Enkelte af disse »indespærrede« Diplomater har imidlertid opnaaet Tilladelse til et Par Gange om Maaneden un-der Politiledsagelse at begive sig til Rom, men iøvrigt er den vel-kendte italienske Imødekom-menhed ogsaa kommet disse Di-plomater til gode — og den tid-ligere skærpede Situation mild-nes efterhaanden som Krigen skrider frem. Men Diplomatiets arbejder stadig videre.

Hvis vi engang er naaet saa vidt, at vi for den kirkelige Enheds Skyld giver Afkald paa *alt andet*, som skiller os fra den katolske Kirke, og igen bøjer os ind under Rom, ja, saa kan vi da afskaffe vore kvindelige Præster igen. Saa faar vi Nonner og Priorinder og Abbedisser til Erstatning baade for dem og de forskellige Former for Diakonisser, vi i Tidens Løb har skaffet os.«

Sagen er ikke en, som vi Kato-likker ønsker at blande os i. Men Artiklens Forfatterinde tager sik-kert fejl af den »vægtigste Grund«. Den er ikke saa meget et Ønske om af Hensyn til den katolske Kir-ke at undgaa et Skridt, som *man ellers gerne gjorde*, men som vilde skulle Folkekirken yderligere fra Rom. Man *ønsker ikke* at gøre Skridtet, for Tendensen er netop den modsatte, man længes langt mere tilbage mod Ting, man i sin Tid skilte sig fra, end man længes mod at drage yderligere Følgeslut-ninger af det Brud, man i Virke-ligheden beklager. Det er den »stil-le Reformation« Dage i den dan-ske Kirke.

T. T.

Nye Testamente. 1932. Shirt. 4,50, Shirt. I-II 6,00, Skind I-II 11,00. Oversat af Erikk Rosenørn-Lehn efter Vulgata.

Salmernes Bog. 1906. (n. 1,75). Oversat efter Vulgata og forsynet med for-klarende Anmærkninger af O. Offerdahl.

Katolsk Katekismus. 1932. 148 S. Kart. 2,25. For større Skolebørn og Voksne.

Messebogen. 1926. Shirt. Kr. 7,50, Skind og Guldsnit Kr. 18,75. Missale Romanum paa Latin og Dansk.

Den stille Uges Liturgi. 1926. Shirting Guldsnit. 0,65.

Gregoriansk Sang. 1939. Shirt. 1,50. Kyriale med moderne Noder, latinsk Tekst og dansk Oversættelse.

Messen for de afdøde. 1939. 0,25. Tekst og Noder til Requiem-Messens Musik.

Orgelledsagelse til Salmebog. 1919. 4,00.

 SANKT ANSGARS
Boghandel

Bredgade 67 . Palæ 4777

GUDSTJENESTELISTE

SØNDAGSMESSE

København

<i>Sct. Ansgars Kirke</i> (Bredgade 64) ..	8; 10
<i>Jesu Hjerte Kirke</i> (Stenosgade 4) ...	6; 7; 7½; 8½; 10; 11½
<i>Sakramentskirken</i> (Nørrebro. 27).	8; 10
<i>Sct. Mariæ Kirke</i> (Jens Jessensv.7)	8; 10
<i>Sct. Andreas Kirke</i> (Ordrup)	7; 8; 10
<i>Sct. Therese Kirke</i> (Bernstorffsvej 54)	8½; 11
<i>Sct. Annæ Kirke</i> (Sundby)	6; 8½; 10
<i>Sct. Antoni Kirke</i> (Fr.sundsv. 225)	8; 10
<i>Sct. Nikolaj Kapel</i> (Strøbyvej 2, Hvidovre)	9
<i>Sct. Mikæls Kapel</i> (Vandtaarnsvej 7)	9½ (dog ikke 13. og 27. Juni).

Nordsjælland

<i>Asserbo</i> (»Friheden«, Skovbovej)...	(27. Juni, 4. Juli) 9; (11. og 18. Juli) 10
<i>Lyngby</i> (Knud Lavardsvej)	8¼; 9½

Øvrige Sjælland

<i>Hillerød</i> (Godthaabsvej 24)	8; 10
<i>Holbæk</i> (Kastanievej 17)	9 (fra og med 4. Juli Kl. 9½) (paa Hospitalet 7)
<i>Holmegaard Glasværk</i>	(Sidste Sønd. i Md.) 9
<i>Køge</i> (Bjerggade 22)	8; 10¼ (4. Juli 6½ og 10¼)
<i>Næstved</i> (Præstøvej 29)	8; 10 (2. Sønd. i Md.) 8; 9½ og 10¾
<i>Roskilde</i> (Frederiksborgvej 11).....	6 (paa Hosp.); 8; 10
<i>Taastrup</i> (Køgevej)	7½; 10¼
<i>Vordingborg</i> (Chr. Winthersvej)...	(1. og 3. Sønd. i Md.) 10½

Lolland-Falster

<i>Maribo</i> (Ny Østergade 4)	9 (m. dansk Præd.); 10½ (m. polsk Præd.)
--------------------------------------	--

Fyn

<i>Nyborg</i> (Vindingevej)	8 (dog ikke sidste Sønd. i Md.) og 10
-----------------------------------	---------------------------------------

Bornholm

<i>Aakirkeby</i> (Gregersgade 20)	10½
<i>Rønne</i> (Østergade 59)	9½ (2. Sønd. i Md. Kl. 8)

Jylland

<i>Aabenraa</i> (Søndertorv)	5,40; 9¾
<i>Aalborg</i> (Kastetvej 1)	6; 8; 10
<i>Aarhus</i> (Ryesgade 26)	7; 8; 10
(<i>Sct. Jos. Hospital</i>)	6
<i>Ebeltoft</i> (»Pax«, Nørreport)	(18. Juli og 19. Sept.) 9¼
<i>Fredericia</i> (Sjællandsgade 50)	7; 9½
<i>Grenaa</i> (Afholdshotellet)	(20. Juni og 15. August.) 10
<i>Haderslev</i> (Mariegade 8)	8; 10
<i>Horsens</i> (Nørregade 19)	7½; 10
<i>Odder</i> (Holsteinsgade 29)	(2. og 4. Sønd. i Md.) Komm. 9¼; Messe 10¼
<i>Pindstrup</i> (Ringsø)	(1. og 3. Sønd. i Md.) 10
<i>Ulstrup Mark</i> (Stenvad).....	(29. August) 10
<i>Sønderborg</i> (Ringridervej)	10 (dog ikke 27. Juni og 18. Juli)
<i>Viborg</i> (Mogensgade 8)	8; 10

St. Ansgars Kirke

Hver Aften i Kristi Legems Oklaven (ogsaa Søndag) er der Andagt Kl. 19½. Fred. 2. Juli, Jesu Hjerte Fest, Andagt Kl. 19½. I Juli Md. er der stille Messe hver Morgen Kl. 8. For dem, der ønsker at modtage den hellige Kommunion tidligere, vil den blive meddelt Kl. 7¼. I adskillige Tilfælde vil der være en Messe Kl. 7, men dette kan ikke loves med Sikkerhed.

Sakramentskirken

Mand. 28. Juni Kl. 20½ (efter Andagten) Thereseforenningen. I Juli og August bortfalder Søndagens Eftermiddagsandagt.

St. Mariæ Kirke

Sønd. 27. Juni Kristi LegemsproceSSION i Kirken i Forbindelse med Højmessens. Fred. 2. Juli, Jesu Hjerte Fest. Kl. 19½ Andagt.

Jesu Hjerte Kirke

Sønd. 27. Juni Kl. 10 Levitmesse. Kl. 19 (ikke 19½) Kristi Legems Procession i Kirken med Deltagelse af Kongregationernes Medlemmer. Fred. 2. Juli, Jesu Hjertefest, Kl. 6 Sonekommunion. Kl. 8¼ Højmesse med Indvielse til Jesu Hjerte. Tilbedelse indtil Aftenandagten. Kl. 19½.

St. Antoni Kirke

Sønd. 27. Juni Kl. 8 stille Messe; Kl. 10 Levitmesse og Procession.

St. Andreas Kirke

Sønd. 27. Juni. Tilbedelse af det Allershelligste fra Højmessens til Aftenandagten Kl. 17. Fred. 2. Juli Kl. 8 Højmesse. Tilbedelse af det Allershelligste indtil Andagten Kl. 19½.

St. Therese Kirke

Sønd. 27. Juni. Umiddelbart efter Messen Kl. 8½ stor Kristi Legems Procession i Rygaards Park. Kl. 11 stille Messe. Fred. 2. Juli, Jesu Hjerte Fest. Under Andagten Kl. 15 Indvielse til Jesu Hjerte.

Immaculatakirken

Torsd. 24. Juni, Kristi Legems Fest. Messer Kl. 7 og 9.

Aarhus

Søndag den 27. Juni:

Kl. 8: Sangm. uden Præd. Kl. 10: Levitmesse, derefter *Procession*. Kl. 19: Festandagt.

I hele Oktaven Hver Dag:

7,55: Skolemesse foran det Allerselligste. 20,00: Oktavandagt. Der modtages Grene og Blomster til Udsmykning af Kirken Lørdag Morgen.

Fredag den 2. Juli. Jesu Hjertes Fest: (ikke paabudt Helligdag):

6,30: Stille Messe. 7,15: Stille Messe. 8,00: Højmesse, derefter udstilles det Allerselligste indtil Aftenandagten.

20,00: Festprædiken og den af den Hellige Fader anordnede Indvielse til Jesu højh. Hjerte. Der modtages Grene og Blomster til Udsmykning Torsdag Morgen.

Fødselsdag paa Bornholm

Lørdag d. 26. Juni fylder Grosse-
rer Chr. Hesthaven, Birgersvej 5,
Aakirkeby, 50 Aar. Hr. Hesthaven
er oprindelig Jyde. Han stammer
fra Hjørringegnen, men i de 15
Aar, han har opholdt sig paa Klip-
peøen, heraf de 14 i Aakirkeby, har
han vundet Bornholmernes Agtelse
og Tillid. Mange vil sikkert paa
Fødselsdagen sende ham en venlig
Tanke. Ogsaa indenfor Rosenkrans-
sognet er Hr. Hesthaven en popu-
ler Skikkelse og velkendt for sin
store Gæstfrihed. Menigheden bringer
ham sin hjerteligste Tak for
hans opofrende Arbejde og de bedste
Lykønskninger. ...

Sommerophold for unge Piger i Asserbo

Pastor Thorbjørn Møller, der leder
Centralskolens Klub for Sko-

lens gamle Elever, har i Aar stillet
Klubbens Ferielytte i Asserbo til
Disposition for unge Piger fra Kø-
benhavn eller Provinsen i Tiden
fra 1.—15. August. Unge Piger, der
er fyldt 14 Aar, kan i Aar holde deres
Ferie i Asserbo, 8 eller 14 Dage,
som de har fri til. Prisen vil blive
2 Kr. pr. Dag. I enkelte Tilfælde
kan opnaas Moderation.

Ved Henvendelse til Sr. Margre-
te Bredgade 64 (Pa. 3762 Mandag
og Torsdag fra 11—12) udleveres
et Ansøgningsskema, som inden 5.
Juli skal være indsendt sammen
med de nødvendige Rationerings-
mærker og 5 Kr. Resten af Beløbet
skal indbetales inden 25. Juli.

D. K. K. F.

Torsdag d. 3. Juni, Kristi Him-
melfartsdag, fandt det første Som-
merstævne i Trørød Sted. Det til-
rettelagte Program blev fulgt og
klappede i alle Enkeltheder. Efter
Messen nød Deltagerne den med-
bragte Morgenmad i Skovløberhu-
set. Forfatterinden, Fru Karen
Plovgaard, holdt derefter et ypper-
ligt og vel tilrettelagt Foredrag om
Norden. Fru Plovgaard pegede sær-
lig paa de skandinaviske Folks
gode Egenskaber og Evne til med
Ro og Værdighed at møde betyde-
lige og alvorlige Begivenheder, som
med Aarene indtraf i de forskel-
lige nordiske Nationers Liv. —
Grevinde Erikka Scheel gav deref-

ter et Rids af Børnehjemmets Histo-
rie, hvorefter der var frit Samvær.
I Tilslutning til Fru Plovgaards Fo-
redrag talte Pater Coenen S. J. om
Guds Tanker med Kvinden i Kir-
kens Tjeneste.

Den vellykkede Udflugt sluttede
med en Andagt i Kapellet, og
Tiden var inde til at skilles for
med Tog eller pr. Cykle at vende
tilbage til Byen. *Ean.*

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Søndag d. 27. Juni, Cykletur.
Vangede-Folehave-Usserød. Start
fra Stenosgade Kl. 10, fra Grundt-
vigskirken, hvor vi møder Frede-
riksberg K. U. K., Kl. 10,30. Hjem-
komst ca. Kl. 17,30. Søndag d. 4.
Juli deltager vi alle i Valfarten til
Haraldsted. Se nærmere ang. Tog-
tider i Ugebladet.

Frederiksberg.

Søndag d. 27. Juni, Cykletur.
Vangede-Folehave-Usserød. Start
fra Jens Jessensvej Kl. 10, ved
Grundtvigskirken møder vi Køben-
havns K. U. K. Kl. ca. 10,30.

For Feriegæster

I Ferietiden modtager Lio-
basøstrene Damer i Pension
for kortere eller længere Tid.

Nærmere ved Henvendelse
til *Priorinden*, St. Kjeldsgade
1, Tlf. Ryvang 381.

HORSENS

Manufaktur . Trikotage . Udstyr

A-S Horsens Textil Lager

Leverandør til katolske Institutioner

Carl Bech

aut. elektr. Installatør
Vestergade 33 . Telf. 1026
Leverandør til kath. Menighed

RANDERS

Randers Andelsmejeri

Telefon 776 (4 Linier)

Fineste Mejeriprodukter fra
Dyrlæge kontrollerede Besætninger

AARHUS

Alfred Pihl

Bagermester, Conditori

Telefon 3041 — Hammershus

Leverandør til St. Josef Hospital

Køb hos vore

Annoncører

MEJERIET
Vesterbro

ODENSE

Allegades Røgeri og Fiskeforretning

Alt i Fisk

Allegade 46 . Telefon 1896

Lev. til Sct Joseph Hospital

Junker-Dreie
Kolonial . Delikatesser

Nørrebro 49 . Odense

Lev. til Sct Josepha Hospital

Vald. Tørring

aut. elektr. Installatør

Kongensgade 13, Tlf. 2021

Leverandør til Dalum Kloster

JØRGEN RASMUSSEN

Glarmester

Overgaden 29, Telefon 1117

Leverandør til St. Josepha
Hospital og Kirken

AALBORG

<p>Ferd. Færch & Co. Tømrrermestre Strandvejen, Tlf. 301</p>	<p>A. Hoffmann <i>Urnager og Optiker</i> Borgerg. 17 (lige v. den nye Bro) <i>Briller efter Lægerecept</i> Rep. udf. nøjagtigt og billigt Telefon 3779</p>	<p>CHR. SIMONI grundl. 1836 Kul- og Koks-Import Telf. 67 — 68 — 69 Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og Kamilianerkliniken i Aalborg.</p>
<p>M. Thomsen Støtt <i>Entreprenør og Murermester</i> Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>Mathias Christensen Absalonsgade 14 . Tlf. 1556 <i>Kolonial . Delikatesser . Kaffe</i></p>	<p>Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2</p>
<p>P. Krebs <i>Elektroinstallatør</i> Frederiksgade 6 Telefon 1786 <i>Udf. Arb. ved Kamilianerkliniken</i></p>	<p>Aalborgs katolske Begravelseskontor Ligkister, Ligsenge, Kistepyntning og Salmier Begravelse ordnes smukt og samvittighedsfuldt G. PETERSEN Jens Bangsgade 8 . Telefoner : 2068 og 2289</p>	<p>Hans Wiencken <i>Kastetvej 51 . Aalborg</i> er det rigtige Indkøbssted for Kød, Flæsk og Paalæg <i>Reelle, unge Varer til beskedne Priser</i> Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud</p>
<p>N. Nielsen & A. Brostrøm H. PERS EFTERFØLGER</p>		<p>Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre SANITET- CENTRALVARME Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581</p>

NAKSKOV

<p><i>Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter</i> Nakskov . Telefon 621</p>	<p>Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter. A-S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17 <i>Leverandør til den katolske Kirke</i></p>	<p>Broderimagasinet <i>Østergade 18 . Telefon 921</i> Alt til Haandarbejde . Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn <i>Leverandør til Søstrene</i></p>
<p>Nakskov Dampmølle <i>Aktieselskab</i></p>	<p>L. C. Clasen Murermester Telefon 208 Lev. til kat. Kirke</p>	<p>Chr. Steffensen <i>HERREEKVIPERING</i> Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>

HOLBÆK

<p>A. P. PEDERSEN Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted RASMUSSEN & NIELSEN Telefon 1039</p>	<p>H. P. Larsen Kolonial . Delikatesser Algade 28 . Tlf. 849 Leverandør til Hospitalet</p>
<p>Holbæk Mejeri A/S Algade 54 . Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>A-S Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted <i>Lev. til St. Elisabeth Hospital</i></p>	<p>JENSEN & OLSEN statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Leverandør til den kat. Menighed</p>

Katolsk Ugeblad

3. Juli 1943
91. Aarg.
Nr. 27

En tapper Mor ...

Enhver Præst oplever en Del ved sine Besøg i Hjemmene. Naar man efter en Razzia i Guds Ærinde vender hjem til sit ensomme Værelse sent paa Aftenen, er det ikke blot med nogle nye Navne og Data til Berigelse af Sognets Kartotek. Man har ogsaa faaet Indblik i Menneskeskæbner. Det meste af det, Præsten saaledes oplever, egner sig hverken til Omtale eller Offentliggørelse; det skal være en Hemmelighed mellem ham og Hjemmet og Gud. Naar jeg her uden Navns Nævnelser tillader mig at berette en af mine Oplevelser, saa er det for at bringe en Hyldest til en tapper Kvinde.

Min første Indtræden i Entréen vakte hverken Begejstring eller Panik. Jeg blev budt ind i Køkkenet, mens de store Børn blev i Dagligstuen. Efterhaanden listede de dog ud til os for at se og høre den Præst med mærkelig Accent, der sad og røg Pibe hos Mor. Nej, Børnene var ikke Katolikker. De var paa det mindste nær alle konfirmeret protestantisk. Men Moderen var. Hun var blevet konfirmeret af selveste Biskop von Euch. Ja, og saa havde hun mødt sin Skæbne i Form af en Soldat. Ogsaa han var Katolik, af Navn da. Og dog var de blevet viet i Garnisons Kirke. Hvorfor? Egentlig uden videre Grund. Og af samme Grund havde de sendt deres

Børn i protestantisk Skole, hvor de fulgte med Flokken og blev konfirmeret af den lutherske Præst. Imidlertid havde det vist sig, at Manden ikke egnede sig til stort andet end at sætte Børn i Verden. Han duede hverken til at brødføde eller opdrage dem. Og saa havde de gjort som saa mange andre: de var blevet skilt. Og siden havde hun klaret det hele alene.

I snart tyve Aar, fortalte hun i al Beskedenhed, havde hun nu bragt Aviser ud. Hver eneste Morgen har hun i alle de Aar været oppe Kl. 4 for at gaa den obligate Tur. Lige meget om det regnede eller frøs, hvad enten det var mørkt eller Fuglene kvidrede slæbte hun af Sted med sin tunge Taske. I 40 (eller var det 80?) Ejendomme skal hun hver Morgen op paa tredje Sal for som en tjenstvillig Nisse at lægge Morgenavisen ind til de sovende Beboere. Da Børnene var smaa, har hun velsagtens maattet skynde sig hjem for at hjælpe dem i Klæderne og forsyne dem med Mad. Nu kan hun i det mindste lægge sig et Par Timer, inden hun gaar i Gang med den daglige Madlavning og Rengøring. Men alligevel: tyve Aar i Træk uden anden Afbrydelse end 14 Dages Ferie om Aaret.

Imidlertid er vi rykket ind i Dagligstuen og nyder en Kop

TIL HARALDSTED

Kaffe, der godt kan illudere for ægte. Det er et nydeligt Hjem og tiltalende Mennesker. Børnene har endog faaet Lov til at læse, saa de fik gode Stillinger. Paa dem vil ingen kunne mærke, at deres Mor var Aviskone. Forhaabentlig vil de aldrig skamme sig over det. For saa burde de skamme sig.

Vi ryger og passiarer om Krig og Invasion og Jomfru Fanny. Vi er enige om ikke at tænde Lyset for bedre at nyde Synet af det store blomstrende Pæretræ foran Villaen og Æbletræet, der kigger ind ad Sidevinduet. Der bliver spurgt efter Sognekirken og Gudstjenestetider. Fruen regner ud, at hun godt kan naa 11-Messen paa Søndag.

Paa Hjemturen bliver Skikkelsen af den tapre Kvinde ved at optage mig. Da Manden svigtede, holdt hun ud og bar alene, hvad de skulde have været to om at bære. Og hun gjorde det usædvanligt godt. Vel svigtede hun Kirken. Det var dumt, for Kirken vilde have været en Støtte for hende. Hun er ogsaa Skyld i, at Børnene gik tabt for Kirken; derved berøvede hun den uerstattelige Værdier. Og dog vilde jeg, der har erkendt det som mit Kald at tjene Gud og Kirke, nødigt dømme hende for strengt. For det kunde dog være, at denne selvopofrende Mor i Guds Øjne ikke er den mindste af os to.

S. W.

Munke Sigtemel

Salg og Udlejning

AF LYSBADE OG ELEKTROMIDICINSKE APPARATER

DANSK RØNTGEN-TEKNIK A/S

KØBENHAVN
TELF. 4229

AARHUS
TELF. 6545

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning

Amagerbrogade 156

og prøv vor ekstrafine Maltkaffe
1.39 Kr. pr. 1/2 kg.

Altid friske Smaakager

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353

Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019

BONALIN-BONEVOKS

til alle Gulve

Bonalin-Kompagniet A/S, København F

Malerfirmaet Gustav Lehnert

Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y

Alt Maler-

og Tapetsererarbejde udføres

Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Frederiksholms Kanal 6. Kbh.

Tlf.: 12,166 og 12,161

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Maries Allé 1 A - København V.

Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg

Telefon 8533

Købke's

Reproduktionsanstalt

Vester Voldgade 91

Klicheer i fineste Udførelse

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106

Telefon Central 408

Tidsskrifter
Brochurer
Cirkulærer
Brevpapir
Reklamkort
Programmer
o. s. v.

Bogtrykkeriet TERTIA

Goth. 5077 y . Sallingvej 32 . F

Leverandør af Katolsk Sogneblad

Katolikker!

Sørg for at ogsaa andre Trosfæller læser Ugebladet!

Horisonten rundt

Paa den kirkelige Søndagsside i »Aarhus Stiftstidende« skrev Sidens Redaktør, Professor, Dr. theol. Johannes Munck d. 20. Juni en Artikel med Overskriften »Mindesmærket for Reformationen er alt for lille«. Selve Artiklen skal vi lade ligge, da vi inden Mindesmærkets Afsløring har sagt, hvad vi havde paa Hjerte i denne Anledning. Men første Halvdel af Professorens Afsløring handler netop om, hvad vi skrev forud for Festen, og det vil interessere vore Læsere at se, hvorledes Professor Munck imødegaar vore Betragtninger. Det sker paa den gammelkendte Maade, som følgende Citat viser:

»Det nævnte Ugeblad er Organ for den herværende Afdeling af Romerkirken. Det er et i flere Henseender udmærket redigeret Blad med moderne Tilsnit og godt Billedstof, en Pryd for vor kirkelige Presse, men Indholdet staar ikke Maal med Bladets Ydre. Det bestaar i en varieret, men alligevel altid ensartet Fremstilling af vor evangeliske Kirkes Svaghed og Afældighed og den romerske Kirkes Vidunderlighed. Paa den ene Side er der kun Lys og paa den anden kun Skygge. En ejendommelig Form for Propaganda, der næppe svarer til dansk Mentalitet.«

Disse Linier vil undre vore mange trofaste folkekirkelige Læsere, der véd, at vi næsten aldrig indlader os paa Polemik, og at der gaar Maaneder imellem, at en særlig Anledning nøder os til at komme ind paa Folkekirkens Forhold (de fleste Gange iøvrigt for at sige noget pænt). Professor Munck kan ikke have videre godt Kendskab til vort Blad, naar han paa denne Maade vil underbygge det gamle protestantiske Raad: »Lyt aldrig til, hvad Katolikker siger, de er af udansk Aand«.

Bagefter anbefaler Professor

Munck os — frem for at tale om et dansk Reformations-Mindesmærke — at gaa i Rette med de spanske Katolikker og formaa dem til at behandle spanske Protestanter bedre. Det er atter det samme. Som Katolikker betragtes vi som udenforstaaende i vort eget Land, mens man aabenbart tror, at vi har Indflydelse overalt i den katolske Verden. Vi (og Prof. Munck) skal være anderledes godt inde i spanske Forhold end vi er, før vi kan tale med om dem uden at fortægne Billedet, og selv i saa Fald tør man næppe vente, at Katolsk Ugeblad (eller Aarhus Stiftstidende) faar afgørende Betydning for Udviklingen i Spanien. Derimod har vi katolske Danskere gode Betingelser for at snakke med om danske Forhold, og det hænder (vor Lidenhed til Trods), at større Kredse af vore

Landsmænd giver os Ret, naar vi siger vor Mening om et eller andet dansk.

Johannes Jørgensen faar Æresbolig i Svendborg

Adskillige Gange har det været paa Tale at søge fremskaffet Midler til en Æresbolig for Johannes Jørgensen i dennes Fødeby, Svendborg, hvor Digteren paa sin 70 Aars Fødselsdag i 1936 udnævntes til Æresborger. Tanken synes nu at skulle realiseres, idet Svendborg Byraad har vedtaget fremtidig at ville betale Lejen for Lejligheden i Barndomshjemmet i Fruestråde. Begrebet »Æreslejlighed« er maaske lidt nyt, men ikke desto mindre maa man glæde sig over, at Svendborg By for Alvor har gjort noget for sin berømte Søn. Iøvrigt opholder Johannes Jørgensen sig i Øjeblikket i Vadstena, hvor han lægger sidste Haand paa den svenske Udgave af Birgittabogen.

Valfarten til Haraldsted

Søndag 4. Juli

Saa drager vi da paa Søndag atter ud ad Vejen, der fra Ringsted fører til Stedet, hvor Knud Lavard blev myrdet. Vi gaar i vore katolske Forfædres Fodspor. En gammel katolsk Tradition fra Middelalderen blev genoptaget i 1920 og er blevet fortsat Aar til Aar: Pilgrimsfærden til Ruinen af Knud Lavards Kapel.

Jeg ved adskillige, som ikke forsømmer denne Valfart, medmindre de ligger syge eller en anden lige saa alvorlig Hindring holder dem tilbage. Hvoraf kommer denne Troskab? Det er jo dog en lang og anstrengende Vandring. Man risikerer, at det regner undervejs (et Aar haglede det endog), og Blæsten kan til Tider ogsaa være meget generende. Men den Slags ler de rigtige

Pilgrimme ad. De siger: »Hvis ikke det kostede Anstrengelser, var der jo ikke noget ved det. Det skal jo ikke være en Skovtur«. (Forstaar De rigtigt hvilket Haan, der ligger i Ordet »Skovtur«, naar der er Tale om en Valfart?)

Det er en Bodsvandring. Paa gammel, ja, middelalderlig Vis gør vi Bod for vor Synd (selv om vi ikke kommer Ærter i Skoene). Da den moderne Kultur ikke har gjort Menneskene mindre syndige, ak, langt snarere mere, kan det vel tiltrænges, at vi tager denne Smule Besvær paa os.

Og saa er der dog megen Glæde forbundet med at drage igennem det skønne Landskab, syngende og bedende, og have Bevidstheden om, at vi paa denne Maade fremhæver det katolske

Fællesskab. Denne Vandring er jo et Billede paa hele det kristne Liv.

Det er meget beklageligt, at vi i Aar maa give Afkald paa Messen i Ruinen. Det har paa Grund af det sene Tidspunkt ikke været muligt at finde en Præst, der kan læse Messen derude.

Togene gaar fra Københavns Hovedbanegaard Kl. 5,39 (i Ring-

sted Kl. 7,25) og Kl. 8 (Eksprestog: i Ringsted Kl. 9,10). Prisen Tur-Retur Kr. 6,00. (For Eksprestog 1 Kr. mere). Der læses Messe i Ringsted Kl. 8. Da der i Aar ingen Messe holdes i Haraldsted, maa man altsaa have været til Messe i Forvejen, om man vil benytte 8-Toget. *Husk at tage den katolske Sangbog med!* Paa Gensyn!

C. B.

sket. Kristendommen forkynder et Barneforhold. Vi er Guds Børn med Arveret til Himlen, d. v. s. til Guds egen Ære, Magt, Rigdom og Salighed.

Disse faa og summariske Andtydninger maa være tilstrækkelige. Hver især af dem kunde give Stof nok til lange og frugtbare Overvejelser og Betragtninger. Imidlertid maa vi overlade det til Læseren selv at anstille dem, for lidt udførligere at omtale Kristendommens Stilling til den gamle Pagts Religion.

At kende dette Forhold er af stor Vigtighed for dem, der vil forstaa Kristendommen til Bunds. Skriften karakteriserer det ved flere kendte og rammede Billeder. Den gamle Pagt forholder sig til den nye, siger den, som et Skygebillede til den virkelige Person eller Ting, hvis Skygge er blevet kastet paa en Væg, eller som Barnet til det modne Menneske. Man kan ogsaa sige som et Løfte til dets Indfrielse eller som Vejen til Maalet. Hermed er uden videre baade Lighedspunkter og Forskelle givet. Lad os komme til Klarhed over dem.

Aabenbaringen i Kristus afløser Profeternes. Det er den fundamentale Forskel. De første Kristne følte sig nemlig ikke som en Sekt, men som det »sande Israel« (Gal. 6, 15), d. v. s. uden at være Abrahams Børn i kødelig Forstand er alle Kristne, baade de som er af jødisk og hedensk Oprindelse, ved Guds Søns Menneskevordelse og Død blevet Guds Folk, Guds Menighed og Rige, fordi de gennem Troen er blevet delagtiggjort i Abrahams Velsignelse, som lød paa Kristus. Den Udmærkelse at være Guds Ejendomsfolk er ikke længere knyttet til en enkelt Nation, men er gaaet over til alle dem, som tror paa Guds Søn og ved Daaben er indlemmet i hans Kirke. Skygebilledet er afløst af Virkeligheden, det ufuldkomne af det fuldkomne med mere ophøjede Lærdomme og større Forjættelser, men ogsaa med vanskeligere Krav til den enkelte.

Kristendommen blandt Religionerne I

Kristendommens Overlegenhed

I nogle Artikler vil vi beskæftige os med Kristendommens Overlegenhed over alle andre Religioner. Alt, hvad vi tænker os eller ønsker, naar Ordet »sand og ægte Religion« kommer over vore Læber, findes realiseret i den Gudsdyrkelse, Jesus Kristus har lært os. Ogsaa andre Religionssystemer indeholder Elementer af ægte Religiositet, endda kristne Elementer, hvad den skarpsindige Tertullian for 1700 Aar siden udtrykte med det kendte Ord: »anima naturaliter christiana«, som man maaske kan gengive saaledes: »Menneskets Sjæl har medfødte Anlæg for Kristendommen«. Men den kristne Religion rager højt op over alle andre. Over de hedenske, fordi disse i Virkeligheden er et Frafald fra den oprindelige rigtige Gudsdyrkelse. Over Jødedommen, fordi denne endnu ikke fuldt udviklede Religionsform faar sin Fuldendelse gennem den kristne Aabenbaring.

Derfor kan det ikke være paa-faldende, naar den sammenlignende Religionsvidenskab paaviser baade Lighedspunkter og Forskelle mellem Kristendommen og alle andre Religioner. At der er Paralleller, er noget, man paa Forhaand maa vente, fordi de hører til Religionens Væsen. Ikke sjældent skyldes de ogsaa historisk Sammenhæng med Kristendommen.

Hvad der slaar en mest, naar man sammenligner *den kristne med de hedenske Religioner*, er følgende Punkter: I Jesu Religion indtager *Mennesket*, det vil altsaa sige Religionens Dyrker, en ganske anderledes fornem Plads paa Værdiernes Skala end i de andre Religioner. Dette gælder baade om det enkelte Menneske og om hele Slægten; dette gælder om saavel Sjæl som Legeme og deres Kræfter, navnlig da om de sjælelige Evner. Dette gælder ogsaa om alle Samfundsformer: Ægteskabet, Familien, Staten og hele det menneskelige Samfund. Den kristne Religion har ikke blot en Lære om dem alle, men vil samtidig være deres Sjæl og formgivende Princip og vil løfte dem alle op i et højere og guddommeligt Plan. Mennesket æres og ophøjes i denne Religion, det degraderes aldrig som saa ofte i de andre.

Kristendommen ejer endvidere et ganske anderledes rent og aandeligt og ophøjet *Gudsbe-greb*. Hos os er Gud ikke blot Himlens og Jordens Skaber og Herre og alle Tings Maal, men vi beder ogsaa til ham: »Vor Fader i Himlen«. Her bliver Hjerterne varme og lykkelige ved Tanken paa Gud.

Dermed opstaar der en stor Forskel angaaende *det religiøse Forhold mellem Gud og Menne-*

Af Bjergprædikenen ved vi, at Kristus lægger større Vægt paa det indre religiøse og moralske Sindelag end paa de ydre Geringer. Dette er den anden Forskel. Af de 613 Forbud og Paa- bud beholdes i den ny Pagt kun Samvittighedsloven eller de ti Guds Bud. Dertil føjes saa endnu Budet om Troen paa alt, hvad Kristus lærer, om Brugen af de hellige Sakramenter og Bønnen og endelig om at høre Kirken, naar Kristus er vendt tilbage til sin Fader i Himlen. Denne Kirke faar hierarkisk Styreform, d.v.s. der er en af Kristus indsat Øvrighed med lovgivende og administrerende Myndighed samt Fuldmagt til at paadømme gejstlige Sager. Et meget paafaldende, men ogsaa ganske væsentligt Træk i den nye Religion er de mange Raad. Hermed menes ikke blot de saakaldte tre evangeliske Raad (om frivillig Fatigdom, Cølibat og en speciel Ly-

dighed under en gejstlig Myndighed), der virker saa kraftigt, at der ligefrem opstaar en særegen Stand i Kirken som ved Præstevielsen, men utallige andre, som alle gaar ud paa dette: Gør ikke blot, hvad du skal, fordi du er strengt forpligtet dertil og bliver straffet, hvis du ikke gør det; men gør, hvad du kan, og spørg hellere: Herre, hvad faar jeg Lov til at gøre for dig og til dit Navns Ære? Med andre Ord: I Kristendommen skal det være Kærlighedens, ikke Frygtens Aand, der er Drivfjederen i alt. Trusel med Straf skulde egentlig være overflødig. I denne Ejendommelighed ved Kristendommen har hver især af os et sikkert Middel til at afgøre, i hvor høj Grad man er blevet Kristi Discipel. Mangler denne Kærlighed, som giver sig Udslag i den lige nævnte Højmodighed, saa er man langt fra en første Klasses Kristen.

F. K.

ste hellige Kommunion, om en elsket afdød, om en Kristi-Legems-Fest-Procession — —?

*

Saa langt var jeg kommet i mine Betragtninger, da jeg syntes, at jeg — oppe i Koret — saa tre unge Klerke, hvis hvide Rochetter lyste op i Halvmørket.

Øjeblikkelig blev min Forbavselse endnu større! Og nu spurgte jeg mig selv, hvad i Alverden der kunde være Skyld i, at et Sogn, som var saa umuligt i religiøs Henseende, havde tre Klerke! Der var tydeligvis ikke nogen særlig Højtidelighed, som de kunde være kommet for at overvære. Mon de bare var paa Feriebesøg hos Sognepræsten? Eller hørte de virkelig til Sognet? Nej, tre Kald i en saadan Menighed, det var dog utænkeligt — — skønt Gud kan naturligvis altid gøre Mirakler for at skaffe nye Præster og blodgøre haarde Menneskehjerner — —

Imidlertid blev jeg ved med at spekulere paa de tre — og til sidst besluttede jeg mig til at stille nogle Undersøgelser desangaaende.

Efter Messen begav jeg mig derfor over i Præstegaarden; jeg vilde bede Præsten om en eller anden Oplysning — og saa skulde der nok vise sig en Lejlighed til at faa noget at vide om de tre unge Mænd.

Sognepræsten, en gammel Mand, højt oppe i Halvfjerdserne, modtog mig meget venligt; da Isen mellem os var brudt, viste han en næsten rørende Glæde over mit Besøg.

Naturligvis kom vi i vor Samtale ind paa den uhyggelige Præstemangel. »Hvor de nye Præster skal komme fra, er et sørgeligt Problem her i Bispedømmet,« sagde Sognepræsten.

»Men det lader til, at De har løst Problemet paa en glimrende Maade her i Deres Sogn,« svarede jeg.

»De hentyder sandsynligvis til mine tre Seminarister?«

»Ja, og jeg maa tilstaa, at jeg var en Smule forbavset — —«

»Sig hellere: stærkt forbløffet — over at tre Kald kunde spire frem her i mit Sogns golde Jord.

De tre Klerke

Det var ganske tilfældigt, at jeg just en Søndag Morgen i min Ferie befandt mig i den lille, sydfranske By. Saadan en lille By er det muntreste af alt muntert en Helligdags Morgen, naar hele den lange Fridag ligger foran dens Beboere.

Jeg begav mig fra Stationen til Kirken, som jeg naaede, just da Klokkerne, som kaldte til Messe, holdt op med at ringe. Jeg havde ventet at finde Kirkepladsen fuld af Menesker paa Vej til Gudstjenesten; men der var øde og tomt, og kun et Par gamle Koner med Tørklæde om Hovedet var i Færd med at gaa ind ad Kirkedøren.

Saa forbavset blev jeg over denne Tingenes Tilstand — en Søndag Morgen, lige før den eneste Messe! — at jeg blev staaende lidt udenfor i Haab om i alt Fald at se en Flok lysklædte Smaapiger med en Søster i Spidsen dreje om Hjørnet af en af de

snævre Gader; men Pladsen laa lige øde og stille og sov under sine hundreaarige Lindetræer.

Saa fik jeg den Tanke, at det naturligvis var mig, der var alt for sent paa det! Og jeg skyndte mig ind i Kirken, mens jeg belavede mig paa at trænge mig frem til en Plads. Men jeg blev rigtignok forbavset, da jeg kom ind og saa, at Kirken var saa godt som tom. Hist og her sad et Par Kvinder og nogle faa Børn, og bag en Pille stod to Mænd — og dette var den eneste Søndagsmesse, i en By med seks Hundrede Familier! Hvilken Epidemio havde vel udryddet Religionen her i en saadan Grad! Gud skænker jo dog hver Dag disse Landsbyfolk saa mange Rigdomme: Himlens Klarhed, Solens Guld, Regnens Frugtbarhed. Var der virkelig ingen Taknemlighed i deres Hjerner? Eller var de saa udtørrede, at de ikke mere kunde røres ved Mindet om den før-

Og jeg kan forsikre Dem, at jeg selv ikke har den allerfjerneste Del deri.«

»Det er vel Deres Beskedenhed, som faar Dem til at tale saaledes. Biskoppen er sikkert meget stolt af Dem — og Deres tre Seminarister.«

»Jaja — nu maa De hellere høre, hvordan det er gaaet til, at de tre saa at sige er faldet ned fra Himlen til mig.

Ser De — det begyndte alt sammen nogle Aar før Krigen. Blandt mine Skoledrengene var der en, som vilde være Præst, og jeg hjalp og støttede ham, saa godt jeg kunde. Han kom paa Seminariet — først »det lille« og saa »det store«, og han skulde netop have været præsteviet, da Krigen brød ud, og han maatte af Sted. I December 1915 blev han sendt til Makedonien, og da Sommeren kom, blev han, som saa mange af vore Soldater i Østarméén, angrebet af Sumpfeber. Han skrev til mig om Sygdommens Forløb, for at jeg forsigtigt kunde fortælle det videre til hans Familie. Snart blev hans Breve foruroligende, og endelig skrev han, at nu havde han bragt Gud sit Liv og sit Kald som Offer, og bedt ham, hvis det var hans Vilje, kalde to af Sognets unge til Præstegerningen i Stedet for.

Et Par Dage efter meldte et Telegram, at han var død.

Naturligvis fortalte jeg mine Sognebørn om den unge Mands Offer, — og saa tænkte jeg ikke mere paa de mulige Følger deraf; jeg vidste jo, at Gud ikke lader sig binde af menneskelige Ønsker, end ikke af de frommeste og mest uegennyttige; men jeg glemte, at Gud aldrig lader Menneskene være mere ædelmodige, end han selv er.

Naa, næste Søndag kom min flinkeste Ministrant hen til mig i Præstegaarden.

»Jeg har tænkt saa meget paa det, De fortalte sidste Søndag.«

»Om hvad?«

»Jo, om Robert, som bragte sit Liv og sit Kald som Offer, for at der kunde blive to nye Præster her i Sognet.«

»Naa — og du havde maaske tænkt, at du vilde være den ene.«

»Ja, Hr. Pastor, lige akkurat.«

Han var en brillant Dreng, skønt han kom fra et i religiøs Henseende ligegyldigt Hjem. Til Oktober kom han paa Seminariet. Og næste Aar tog han sin bedste Ven med dertil, da han havde været hjemme at holde Ferie. Saadan gaar det tit med Børn. Man saar og saar — og man tror, Sæden er spildt; men en skønne Dag opdager man alligevel nogle smukke Aks.

Saadan gik det til, at jeg Aaret efter Roberts Død havde to Sognebørn i Seminariet i Stedet for eet.«

»Jamen Hr. Pastor, De glemmer den tredie!«

»Naa, ja, ham fik jeg bare, fordi Vor Herre vilde forkæle mig. Han hørte til i Bispedømmet Versailles, men da hans Forældre flyttede herved, skiftede han Seminarium, saa nu har jeg tre Sognebørn, der skal være Præ-

ster. — Havde jeg ikke Ret, naar jeg sagde, at jeg ikke havde den fjerneste Del deri? Mine to Drenge Kald var en skøn Blomst, som blev kaldt frem af den umilde Jordbund her i Sognet, da Gud modtog min lille Soldats Offer og gjorde Mirakler for hans Skyld — og maaske ogsaa en lille Smule for vor.«

*

Da jeg forlod den gamle Præst, kunde jeg ikke lade være at tænke, at han maaske alligevel havde sin Del i, at de smukke Blomster var spiret frem af hans Sogns haarde Jord. Thi den unge Soldat var vist ikke den eneste i Sognet, der bragte Ofre for Guds Rige; maaske det Offer at fortsætte en tilsyneladende unyttig Gerning for Guds Skyld er lige saa stort, som det at dø for ham.

(Paa Dansk ved T. Fd.)

Et Storværk om de danske Klostre i Middelalderen

Fortsat fra sidste Uge

Udgangspunktet for en Betragtning af Cisterciensernes Arkitektur kan passende være den hellige Bernhards Banlysning af al Pragtudfoldelse og Overdaadighed ogsaa i Bygninger — ogsaa i Kirkebygningen, i al Fald i Klosterkirken. Polemisk rettet mod Clunyascenserne, som Ordenen jo var stiftet i direkte Protest imod, er denne Puritanisme dog snarere at opfatte som Ængstelighed overfor en kunstnerisk Udfoldelse, som søger sig Maal i sig selv. Rent bortset fra at denne Aand ikke holdt sig altfor længe, har Cistercienserne dog netop opfyldt af den gjort en mægtig Indsats indenfor Bygningskunsten, nemlig ved at skabe en simpel og saglig (Kirkerne maatte saaledes ikke have Taarne, højst en Tagrytter til Klokken), men i Vir-

keligheden storslaaet Kirketype af en egen Skønhedsvirkning og kunstnerisk Kraft.

Nu paaviser Dr. Lorenzen først, at vi kan tale om en, i al Fald hvad Planlægning og Struktur angaar, ensartet dansk Cistercienserarkitektur, og at denne kan føres tilbage til franske Forbilleder — navnlig for de ældste Bygningers Vedkommende, hvor Klosterkirke og -huse senere i Middelalderen maatte bygges om. I det første Aarhundrede efter Ordenens Indførelse herhjemme i 1144 oplevede den jo en overordentlig stærk Tilgang baade af Medlemmer og Midler. Derefter fulgte en Stagnation. Ved Om- og Tilbygninger svigtedes det asketiske Syn paa Bygningerne i noget mon: man tillod sig Kompromis'er.

Videre viser Forf., hvorledes Cistercienserne, muligvis som de første, har formidlet den nordfranske Gotik i Danmark (— og betydet mere for denne Stil herhjemme end de franske Cisterciensere for Udviklingen af Stilen i Frankrig). Derimod har de næppe været de første, som brændte Tegl herhjemme. At de dog har været med til at forme den hjemlige solide og smukke Murstesteknik, er der dog næppe Tvivl om (tænk f. Eks. paa Korspillerne i Vitskøl). Ikke mindst »vidner ogsaa vor Cistercienserarkitektur om dansk Naturs Styrke til at kunne omforme, hvad udefra er lært, til noget personligt følt og oplevet. Vi har, ogsaa i dette Forhold, formaet at holde vor Linie« (p. 275).

Historieskrivningen om Middelalderen er blevet stærkt revideret herhjemme i de sidste Aartier. Det gælder ogsaa Synet paa en Orden som Cisterciensernes*). Prof. Arup har i sin Danmarkshistorie skildret Cistercienserklostrene som Datidens Landbrugsakademier — vel at mærke i en rig Opgangstid for dansk Landbrug! (Det hed tidligere »de dovne Munke«). Paa det sociale Omraade godtgør Udgravningerne og Dr. med. Kr. Isagers Skeletundersøgelser i Øm et Cistercienserklosters Om-sorg for de syge. At det ikke var Skeletter af nyfødte Børn, som jo rigtignok ogsaa navnlig skulde findes udenfor Nonneklostre — sligt bringer Daugaard til Torvs — trænger vist ikke til Understregning! Ogsaa fattige vejfarende kunde hvile ud i et saadant Kloster; jfr. de vidtløftige Bygninger i Sorø udenfor det egentlige Komplex. I litterær Henseende husker vi paa de stærkt fædrelandske (ret forstaaet!) Munke i Ryd og Sorø, som skrev Rydaarbog og Rin-

*) Man sammenligne blot med et gammelt Værk, unægtelig noget forældet — men hidtil det eneste af sin Slags, d. v. s. saa omfattende: »Om de danske Klostre i Middelalderen«, 1830. Forf., Daugaard døde som Bisp i Ribe.

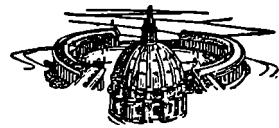
kroniken. Paa det videnskabelige og politiske Omraade kan vi som Cisterciensernes Indsats vel have Lov at betragte Bisp Gunner af Viborgs Arbejde med Jyske Lov. Ved 700-Aars Jubilæet for to Aar siden mindedes vi ikke mindst hans kærnefulde Fortale. Dens stolte retsbevidste Indledningsord har stadig noget at sige os! Bisp Gunner var Abbed i Øm, inden han flyttede til Viborg. Her vedblev han som Biskop frivilligt at overholde Cistercienserreglen. Vi kunde ogsaa godt lide at kigge lidt i de Munkebøger (»hvilke unyttige ere« — jeg citerer den paagældende Kilde efter Hukommelsen) fra Herrevads Bibliotek, som Chr. IV lod hente, og hvis Indmad han bogstaveligt lod gaa op i Fyrværkeri ved sin Søn, den udvalgte — men desværre noget depraverede — Prins Christians Bryllup (det store »Bilager«) i 1634.

Nu viser Dr. Lorenzen os i sit Værk, at de »hvide Brødre« ogsaa har betydet noget for vort Land paa Bygningskunstens Omraade. Ja, lad ham selv faa Ordet: »Som Cistercienserne har bygget — baade det vi ser i deres endnu bevarede Bygninger og kan slutte os til af de Levn, Murhammer, Spade og Hakke har bragt for Dagen, har de skænket Danmark en rig og vidunderlig, stærk og levende Bygningskunst, der staar Maal med og endda i visse Monumenter har overgaaet andre samtidige Bygningsværker« (p. 275).

Vi glemmer selvfølgelig ikke, at Cistercienserne først og fremmest har betydet noget for vort Land i religiøs Henseende. Lad det være nok at nævne som Vidner en Eskil af Lund, Gunner af Viborg, Sven af Aarhus.

Alt taget i Betragtning forstaar vi, at Dr. Lorenzen ogsaa har kunnet skrive: »Oprettelsen af et Cistercienserkloster har været betragtet som et landsvigtigt Foretagende og mere end det: som et Skridt af europæisk Betydning — i lige Grad af Vigtighed for Danmarks Stat og Folk som for den internationale Kirke« (p. 14). Ordenens Histo-

Sluttes næste Side

URBI ET ORBI

I Anledning af den svenske Konges 85-Aars Fødselsdag har den hellige Fader sendt sine Lykønskninger i Form af en Haandskrivelse, der overbragtes Kong Gustaf af den apostoliske Vikar for Sverige, Biskop Müller.

Efter mange Maaneders gennemgribende Arbejde med at restaurere de berømte *Vatikanske Grotter*, er disse nu blevet tilgængelige for Publikum, idet man ogsaa har bygget en særlig Trappe for at lette Adgangen til dem. Grotterne har Form af et treskibet Kirkerum med en Marmorstatue af St. Peter i det midterste. I de store Buer rundt om findes Gravmalerne for fjorten Paver fra Gregor V, som døde i Aaret 999, til den sidste Pave, Pius XI, og i de tilgrænsende Rum, som først er blevet opdaget under disse Restaureringsarbejder, findes Gravmaler for nogle andre Paver samt flere fyrstelige Personer, deriblandt Kejser Otto II, Dronningen af Cypern, Dronning Christina af Sverige, de tre sidste Stuarter og en Del Kardinaler, Dommerrer og andre fremragende Personligheder. Under Arbejdet opdagede man ogsaa Gulvet til Konstantin den Stores Basilika, og under dette en kristen Begravelsesplads med forskellige smukt udførte Marmorsarkofager, samt fire Meter nede en Række romerske Grave, alle anbragt med Retning mod Syd.

*

RADIO VATICANA

Ugebladet modtager hyppigt Forespørgsler om, paa hvilke Tider Vatikanets Radio sender. Vi skal her angive Tider og Bølgelængder men samtidig tilføje, at en Del af Udsendelserne ofte generes af Støj.

Der sendes om Hverdagen paa de fem europæiske Hovedsprog:

Kl. 20,30 paa Italiensk.
Kl. 21,00 paa Fransk.
Kl. 21,15 paa Engelsk.
Kl. 21,45 paa Tysk.
Kl. 22,00 paa Spansk.

Samtlige disse Udsendelser gaar over Bølgelængde 50,26 m. Endvidere transmitteres hver Søndag Kl. 11,30 (over 19,84 og 31,06 m) en stille Messe — der læses ved Apostelfyrsternes Grav i den hellige Faders Intention — afvekslende med Prædiken paa ovennævnte Sprog.

Desuden sendes der paa en Del andre Tider paa Portugisisk, Polsk, Ukrainsk, Russisk, Hollandsk m. m.

De danske Klostre

fortsat fra Side 423

rie herhjemme staar at læse i de stolteste Kapitler i vort Folks Historie, staar nævnt paa samme Sider som en Valdemar den Store, en Valdemar Sejr, en Eskil, en Absalon, en Anders Suneson. At denne Orden — som alt menneskeligt — har kendt til Nedgangstider kan ikke undre os. Mon det er tilfældigt, at disse indtraf samtidigt med Nedgangstider for hele Riget?

Dr. Lorenzen omtaler (p. 5) Lægbrødreinstitutionen, Cisterciensernes »Conversi«, som Benediktinernes Idé. Benedikts »Regula« kender dog ikke her til. Skønt Cistercienserne netop vilde vende tilbage til Regula rent og purt — Cluryascenserne havde jo efter deres Mening lempet den altfor meget — kom de til paa to Punkter at bryde afgørende med den: ved Oprettelsen af en Centralmyndighed, Generalkapitlet, som gjorde Ende paa det enkelte Klosters Selvstændighed, og ved Indførelsen af Lægbrødreinstitutionen.

Kan man mon kalde Munke, som f. Eks. i Løgumklosters »Necrologium«, Dødebog, beteg-

nes som Diakoner og Subdiakoner for Præster? (p. 292).

Om Nonnerne staar (p. 306, Roskilde Vor Frue, oprettet af Absalon, og Slangerup, formodentlig oprettet af Vald. d. Store, var Ordenens eneste Nonneklostre herhjemme), at de skulde overvære den daglige Kortjeneste, men i det store og hele som passive. Kun lejlighedsvis kunde de deltage i Sangen. Man fristes til at spørge, hvem mon saa udførte Korsangen? Da vel ikke det meget lille Antal løftbundne Kapellaner, endsige de sækulære Vikarer (»vicarii perpetui sine cura«)? Generalkapitelstatutterne forudsætter netop, at Nonnerne selv forretter Kortjenesten ligesom Munkene. Hvilket ogsaa stemmer med Erfaringen. — — —

Fra katolsk Hold bør lyde en Tak til Dr. Lorenzen for det højst fortjenstfulde Værk, som her er skænket os. Det rammer atter en Pæl gennem svindende Tiders skæve Opfattelse af Klostervæsenet, og — hvad mere er: det giver os mange værdifulde Oplysninger, som nu kun et Studium af Monumenterne kan give. Billedet af svundne Tiders Klosterfolk, deres Liv og Virke, træder paany klarere frem i Da-

gen. Som gammel Elev af Dr. Lorenzen har det været Anmelderen en særlig Glæde at fordybe sig i Værket. Jeg mindes med Ærbødighed og Taknemmelighed fra min Gymnasietid i Metropolitanskolen (den rigtige gamle inde ved For Frue!) Dr. Lorenzens fine og noble Behandling af de Sider i Historien, som ellers saa ofte bliver brugt til Angreb paa Kirken.

Jeg smiler ogsaa genkendende til min gamle Lærers Stil. Det er ikke alene i en Bog, Dr. Lorenzen faar Plads og Anledning til mange Udraabstegn. Det kunde ogsaa gøres mundtligt!! (Dr. Lorenzen er Fynbo). Forhaabentlig maa man selv kunne holde sig saa levende paa Katedret, nu man selv har bestaget det, og holde sig saa frisk overfor Stoffet. Det fortjener det. Historie er skam ikke støvet kedelig Fortid. Klosterhistorie heller ikke!

Knud Nordbo.

* * *

Konfirmationen i

Fotos:
A. Elnebo

Sct. Mari
paa Frec

Paray-le-Monial · Jesu Hjertes By

Stationsøstrenes Kirke i Paray-le-Monial —
erte Dyrkelsens Centrum

e Kirke
ksberg

Sammen med over 200 franske Præster ankom jeg til Paray-le Monial for i ti Maaneder at bo i Jeus Hjertes By. Hvor herskede der ikke Stilhed og Inderlighed i Jesu Hjertes Helligdom hos Visitations-søsterne. Især om Eftermiddagen hvilede der en saa from og andagts-vækkende Stemning i Kapellets hemmelighedsfulde Mørke, hvor Jesus saa ofte har vist sig for den hellige Margrethe Maria Alacoque. Skønt Kristus bor i alle Tabernakler, har man dog her det Indtryk, at man er nærmere ved Himlen. Det var jo fra Højalterets Tabernakel, hun saa Kristus komme frem for at vise sit Hjer-te, der brænder af Kærlighed til Menneskene. —

Revolutionens Storm har des-værre ødelagt Højalteret og Tabernaklet, — men det nye, hvide Alter staar nøjagtigt

paa samme Sted, og omkring det brænder utallige Lamper og næsten hvert Land har sit Flag hængende ved Alteret som Æresvagt. Hver Dag læste vi unge Jesuitpates to Messer ved Højalteret, hvis der ikke var fremmede Præster, der var kommet langvejs fra. To Gange om Aaret, paa Jesu Hjertes

Fest og den hellige Margrethes Fest, fik man Lov til at komme ind i Haven for at se de hellige Steder, hvor Jesus ligeledes havde vist sig for den hellige Søster, medens hun endnu var Novice. Men sædvanligt var det i Søstrenes Kor, der ligger til højre for Højalteret i en ret Vinkel til det øvrige Kapel, at den hellige Margrethe oplevede sine himmelske Timer, hvor hun modtog Kristi Befalinger, Forjættelser og trøstefulde Ord til hele Verden. Der hersker en helt særpræget Atmos-

↑ Interiør fra Kirken

fære paa dette Sted, saa helt anderledes end paa de andre hellige Steder i Frankrig, og man kan forstaa, at der kom saa mange Pilgrimstog fra alle Lande, fra Tyskland og England, fra Amerika; men især husker jeg et prægtigt Pilgrimstog fra det fjerne Indien til Jesu Hjertes By.

Tekst:
Rob. Groteclaes
S. J.

➤ Et Kig ind i Søstrenes Kor

Grovbrød —

og andre strenge Ting

Betragtninger i en Tandlægestol

Jeg sidder i en hyggelig Tandlægestol. Jeg er blevet boret godt og grundigt, og saa passiarer vi lidt sammen, Tandlægen og jeg.

— Jeg misunder de gamle Mennesker, der bevarer det Gebis, Vorherre har skænket dem, bemærker jeg.

— Det bliver mere og mere sjældent.

— Gaar det ogsaa tilbage paa det Omraade.

— Utvivlsomt.

— Hvad er Grunden?

— Vi faar alt for fin og vellillevet Mad. Vore Forfædre spiste Grovbrød, noget som stillede Krav om Bid af den Slags, Tænderne har godt af. Jo mere og kraftigere man bruger Tænderne, desto bedre holder de.

*

Det var nu en ny Illustration til et gammelt Tema: Det gaar tilbage for os moderne Mennesker netop paa Grund af den megen Civilisation. Livet er alt for let og bekvemt. Legemet er indrettet paa, at Livet er en Kamp. Legemligt set er Livet blevet en Leg. Derfor svækkes Kroppen. Ak, ak, det gaar tilbage.

Men ikke blot i legemlig Henseende. Ogsaa i moralsk, i aandelig Henseende.

Det er imidlertid ikke Meningen med denne Artikel bare at klynke og jamre. Vi stoler paa, at Kirken

er i Stand til at forny Menneskeslægten, som den gjorde det i Kristendommens første Tider.

Apostlene og deres Udsendinge mødte alle Vegne degenererede Mennesker, vege, svage Karakterer, overfor hvem Kristi kærnefulde Budskab blev forkyndt. Med en vis Barskhed stillede Kirken sine Krav overfor disse. Der blev taget alt blidt paa Bodsgørerne. Og hvor det bekom dem vel. Kristendommen gik med sin Livsalvor og Tugt ren-

sende hen over Verden. »Du skal bære dit Kors«, hed det fra nu af i Stedet for: »Nyd Livet«. »Hvis dit Øje forarger dig, saa riv det ud« i Stedet for »Enhver er sig selv nærmest«. »Du skal dø for at leve« i Stedet for »Man skal vel leve Livet«.

Al Strengheden, man kunde maa-ske sige Grumheden i Kristendommen, som visse moderne Aander betragter som Tegn paa Kristendommens Primitivitet, alt dette er netop Saltet i vor Religion, det bitre, men livsfornyende Salt.

Hvis man vilde leve Kristendommen helt, og vel og mærke ogsaa tage Tugten med, saa vilde det være det bedste Middel imod Degenerationen. C. B.

Som man ta'r det

Først kom Hansen. Han lettede paa Hatten, satte sig og tændte en Pibe med Theerstating — hvad gør man ikke i disse Tider!

— Dejligt Vej, sagde han. Jeg saa ud. Solen skinnede ikke just, men Luften var mild og sommerlig, saa han havde forsaavidt Ret. Han begyndte at snakke om sit Arbejde. Han er et eller andet paa et Kontor, i Aarenes Løb har han skaffet sig en god Stilling, og han venter at blive der Resten af Livet. Han talte om sin Kollega.

— Flink Fyr, forresten, sagde han. Bare man passer sine Ting, kan man faa det med Knudsen, som man vil have det.

— Er han ikke lidt uomgængelig? mente jeg.

— Aah, det er noget, Folk siger, det passer ikke, hvis man kender ham paa nært Hold. — Og nu skal jeg paa Ferie paa Mandag, fortsatte

han. Jeg synes det tegner til godt Vej, ikke?

— Sikkert. Hvor rejser De hen?

— Ingen Steder, sagde han med et stort, veltilfreds Smil. Dels siger Budgettet nej. Dels hygger man sig meget bedre hjemme, naar det er en Kamp for Livet at komme med Toget og — —

— Men De kunde cykle?

— Ikke saa godt. Min Cykle blev skrællet i Foraaret, og jeg siger Dem, hvis det ikke var sket, var det aldrig gaaet op for mig, hvor sundt det er at trave. Nu traver jeg 15—20 Kilometer hver Søndag, og jeg har aldrig befundet mig saa vel!

— — —

Skæbnen er saa pudsig, lidt efter sendte den mig Knudsen, jeg næsten faldt over ham omkring et Gadehjørne.

— Nederdrægtigt Vej, sagde han. Jeg saa op paa Himlen. Det var nøj-

agtigt som før, let overskyet, men mild Luft.

— Det er ligesom man ta'r det, sagde jeg. Hvorfor ser De forresten saa mellemfornøjet ud?

— Hvordan skulde man blive anderledes, jeg har ikke haft Tobak paa mig i fire Dage.

— Gør som Deres Kollega, Hansen, foreslog jeg. Han ryger Theerstatning — —

— Nævnt ham ikke, stønnede Knudsen, saadan en — —

Her fulgte en Række Gloser, som jeg ikke synes egner sig til at sætte paa Tryk, men de mundede i i hvert Fald ud i, at Hansen var under Normalen af Begavelse og havde en Serie af Egenskaber, som nærmest gjorde ham uegnet til at omgaas.

— Tænk, det Indtryk har jeg slet ikke faaet, sagde jeg. Naar De nu kommer frisk og veloplagt hjem fra Deres Ferie, ser De sikkert helt anderledes paa Hansen og hele Verden!

— Pyt, min Ferie bliver ikke egnet til at gøre mig oplagt. Det bliver fjorten Regnvejrsdage!

— Hvorfor dog det?

— Det bliver mine Ferier altid, sagde Knudsen og lettede paa Hatten.

Jeg saa efter ham, og jeg tænkte, at det er ikke usandsynligt, han faar Ret. Med det Gemyt *maa* det regne omkring En, hvor man saa sætter sine Ben!

Brændglasset.

HENDES SØN

I den halvmørke Domkirke knælede en Kvinde og bad. »Herre, jeg beder ikke om Naade for mig selv, men kun for mit ufødte Barn. Bevar det, Herre, og dan det efter din Vilje.«

Endnu en kort Stund blev hun i den svale, højtidsfulde Stilhed; saa rejste hun sig og forlod Kirken med langsomme, trætte Skridt.

*

Den bekendte Læge, Sir Bertram Evans saa meget alvorlig ud. »Det er absolut nødvendigt, at Deres Hustru ikke faar at vide, at Barnet er dødt; hun maa være fuldkommen rolig, ellers — kan vi frygte det værste.«

»Ja — ja vist — men hvad skal vi dog gøre?« svarede Horace Langley fortvivlet. »Det er umuligt at holde det skjult for hende ret meget længere; hun har flere Gange spurgt efter Barnet.«

»Hør engang, Langley: jeg har et Forslag at gøre Dem. For mig staa det som det eneste rigtige; men det er Dem, der skal træffe Afgørelsen.«

»Jeg gaar ind paa hvadsomhelst, naar blot — hvad er det for et Forslag?«

»Forrige Nat blev der paa Sct. Catherinas Hospital født en Dreng. Moderen er ganske uden Eksistensmidler, idet hendes Mand, som er en ren Slyngel, pludselig har forladt hende; hun er dannet og —«

»Jamen Forslaget, Planen?«

»Nu kommer det: Adopter det Barn. Jeg kan garantere for, at han er fuldkommen sund i enhver Retning. Naar Deres Hustru er blevet rask, maa De selvfølgelig fortælle hende det hele, og hun vil sikkert forstaa, at vi gjorde det for det bedste.«

»Men vil Moderen give Afkald paa sit Barn? Naturligvis er ingen Sum for stor, hvis vi paa den Maade kan frelse min Hustrus Liv.«

»Jeg tror ikke, at Penge vil friste hende. Men at *Barnet* ikke kommer til at mangle noget, og at det vil blive opdraget som en god Katolik, — det betyder noget!«

»Vil De saa ordne det, Evans? De maa for enhver Pris redde hende!« sagde Langley med rystende Stemme.

*

Saaledes gik det til, at Anthony Kershaw blev til Anthony Langley, den rige Forretningsmand Horace Langleys Søn og Arving.

Det yndige lille Barn blev til en rask Skoledreng, og Skoledrengen blev efterhaanden Student i Oxford. Han læste et Par Aar uden særligt Maal og kom saa hjem. Han var en ualmindelig smuk og begavet ung Mand, og hans Forældre betragtede ham med Stolthed og Glæde. Aldrig havde Faderen haft Grund til at fortryde, at han hin Nat for tyve Aar siden sendte Bud efter den lille Dreng, som kom med Livet til hans Hustru.

En stille Sommeraften sad Anthony og hans Far og røg og snak-

kede sammen. Efterhaanden blev der dog lange Pauser i Samtalen, og tilsidst gik den i Staa; men det gjorde ikke noget; de to kunde saa godt tie stille sammen.

Det var Anthony, der endelig brød Tavsheden; hans Ansigt havde et lidt uroligt og bekymret Udtryk.

»Far, der er en Ting, jeg maa fortælle dig; men jeg er bange for, at du bliver ked at det. — Det er mit Ønske, og jeg tror ogsaa, det er mit Kald, at blive Præst.«

Der var for en Stund ganske stille i Stuen. Saa spurgte Faderen: »Har du sagt det til din Mor?«

»Nej, — jeg haabede paa, at — at du vilde fortælle hende det. Jeg har været klar over det i nogen Tid, men jeg vidste jo, at I havde andre Planer med mig, og saa var jeg urolig ved at fortælle jer det. Jeg var bange for, at du vilde blive skuffet, Far.«

»Skuffet, min Dreng? Nej, det er jeg, Gud ske Lov, ikke skuffet over! Jeg skal sandelig ikke staa dig i Vejen.«

»Anthony rejste sig og gik hen til Vinduet. Lidt efter begyndte han at tale, mens han stod der med Ryggen til sin Far.

»Far, der er en Ting, du skal høre,« sagde han, og hans Stemme skælvede lidt. »Mens jeg var i Oxford, blev jeg forfulgt af den voldsomste Fristelse til at drikke over Maade. Det lyder latterligt, men det var, som om jeg var besat af en Djævel. Jeg kunde ikke begribe, hvor denne Djævel kom fra; jeg kunde tænke mig, det vilde have været saadan, hvis jeg havde været Søn af en Drukkenbold.«

Faderen flyttede sig lidt i Stolen.

»Og saa, min Dreng?«

»Jeg kæmpede saa haardt imod Fristelsen, og jeg tænkte paa dig og Mor, som jeg altid har beundret, og som jeg saa gerne vilde gøre Ære; men Fristelsen var lige stærk. Men engang, da det var allerværst, saa jeg et Par Hænder løftet mod Himlen i Bøn for mig. Hver Gang Fristelsen kom, prøvede jeg at bede: men der var en anden, der bad for mig, en træt bøjet Skikkelse med opløftede Hænder. I Uger, nej i Maaneder, saa jeg den stadig; vi kæmpede sammen, — og vi sejrede sammen. Da min Sjæl igen var faldet til Ro, vidste jeg, at jeg skulde være Præst, at Gud havde kaldt mig, og at jeg maatte følge hans Kald.«

*

Domkirkens Højalter straaledede i Kærternes Skær. Den sakramentale Velsignelse var just givet af en ung Præst, som var blevet ordineret samme Morgen.

Nu stod han ved Alterskranken, lidt bleg og bevæget, mens Menigheden, som den engelske Skik er,

Stettes Side 429

Den daglige Messe

Vi har modtaget:

En Artikelforfatter fortæller i Ugebladets Nr. 15, at en Præst til ham har beklaget sig over, at saa relativt faa Mennesker overværer den daglige Messe.

Jeg er Protestant, fordi jeg nu engang er født Medlem af Folkekirken. Alligevel er jeg en næsten daglig Gæst ved den hellige Messe, og det er mig uforstaaeligt, at en Præst har Grund til at beklage sig over, at Menigheden svigter; men jeg ved, at hans Klage er berettiget — jeg har gennem flere Aar set det baade her og i Provinsen.

Protestant — og dog til Messe? Hvorfor?

For at begynde Dagen i Bøn der, hvor Jesus Kristus i Alterens helligste Sakramente selv er tilstede. For her at hente Kraft, Styrke og Mod til at møde det, Dagen vil bringe mig. Og er jeg end som Protestant ekskommuniceret, føler jeg dog en vidunderlig Glæde, Styrkelse og Fred ved at kommunikere paa aandelig Vis. Dette er min Hjælp og Trøst i disse ophidsede, stormfulde Tider, hvor Folkene er i Oprør, Riger sønderrives, og vi i vort Land lever paa en Vulkan, der maaske kommer i Udbrud. Hvor meget større maa saa ikke den daglige Hjælp være for den, der virkelig kan modtage det hellige Sakramente og modtage Herrens sande Legeme og Blod. Og saa har jeg, der selvfølgelig er vokset op med de her gængse, forvanskede Anskuel-

ser om den katolske Kirkes Lære og Helgendyrkelse, tilfulde erfaret det dybere liggende Grundlag for alt i Kirkens Praksis, saaledes at de katolske Andagter for mig er praktisk Kristendom. I en Andagt foran Alterens hellige Sakramente i Tabernaklet har jeg fundet det, der tilfredsstiller mit Begær.

Tusinder af anderledes troende i dette Land tror, at de nyder vor Herre Jesus Kristus i Nadveren og aner ikke, at de aldrig har nydt hans sande Legeme og Blod.

Selv om jeg tror, at man, hvis man er en alvorlig Kristen, men staar udenfor den katolske Kirke, dog mangen Gang af Guds Naade faar hans aandelige Velsignelse og Trøst, saa er det dog nu nødvendigt for mig at søge ham der, hvor jeg ved, han er legemlig tilstede — nemlig i den katolske Kirke.

Derfor kommer jeg, en Protestant, som Gæst, som en fremmed i jeres Kirke. Velkommen eller lige gyldig for Katolikker? Jeg ved det ikke. Gennem ca. 10 Aar er jeg kommet til Messer i den katolske Kirke, men har aldrig talt med en Katolik. (Jeg undtager en højtstaende Prælat og en Præst, som jeg ikke regner med i den Forbindelse, men holder uendelig meget af). Kirken har indfanget mig. Jeg har ikke diskuteret Trosspørgsmaal med nogen, kun akcepteret. For jeg maatte akceptere.

Saa meget betyder Kirken — den daglige Messe — for en, der ikke tilhører Kirken.

Tænk lidt paa, hvad den betyder for jer, der tilhører den.

Og husk saa Messen i Morgen tidlig. Gør som jeg: Jeg barberer mig om Aftenen, og saa er der om Morgenens Tid til Messen.

Og nu bliver jeg snart rigtig Katolik.

Jørgen C.

Hendes Søn

fortsat fra Side 427

kom op til Alteret, een for een, knælede og kyssede hans viede Hænder. I Mængden var ogsaa hans Far og Mor; han mærkede at Moderen græd, da hun kyssede hans Haand.

Den allersidste, der kom, var en bleg, hvidhaaret Kvinde; hendes mørke Øjne var blanke af Taarer, og en Taare faldt paa Præstens Haand, da hun bøjede sig over den.

Den store Dag var endt. Pastor Anthony Langley kom fra Sakristiet ind i den dunkle Domkirke og gik henimod Sakramentskapellet. Pludselig hørte han en Lyd som et Suk, men da Kirken allerede var lukket til Natten, mente han, at han tog fejl. Men med eet standsede han: der knælede en Skikkelse, — en Skikkelse, han kendte saa godt — en træt, bøjet Skikkelse med op-løftede Hænder. Mens han betragtede den, sank den sammen paa Gulvet; i et Nu var Præsten derhenne og bøjede sig over en Kvinde, der aabenbart var lige ved at dø. Han løftede hendes Hoved en Smule, og hun aabnede sine mørke Øjne og saa paa ham. »Jeg dør nu, Fader! Giv mig Vandringsbrødet, før jeg dør.«

Præsten rejste sig og gik op til Tabernaklet.

»Skynd dig, min Søn«, hviskede den døende; men hendes Søn hørte det ikke, det var heller ikke hendes Mening, at han skulde høre det.

Gud gav hende engang en Søn; og nu skulde hun modtage Gud af sin Søns Haand. Hvor Gud var god!

(Efter det engelske.)

Undervisning i KLAVER og ORGEL

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup . Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Henvendelser bedes venligst
rettet til **CENTRAL 1868**

GUDSTJENESTELISTE

SØNDAGSMESSE

København

<i>Sc. Ansgars Kirke</i> (Bredgade 64) ..	8; 10
<i>Jesu Hjerte Kirke</i> (Stenosgade 4) ...	6; 7; 7½; 8½; 10; 11½
<i>Sakramentskirken</i> (Nørrebrog. 27).	8; 10
<i>Sc. Mariæ Kirke</i> (Jens Jessensv.7)	8; 10
<i>Sc. Andreas Kirke</i> (Ordrup)	7; 8; 10
<i>Sc. Therese Kirke</i> (Bernstorffsvej 54)	8½; 11
<i>Sc. Annæ Kirke</i> (Sundby)	6; 8½; 10
<i>Sc. Antoni Kirke</i> (Fr.sundsv. 225)	8; 10
<i>Sc. Nikolaj Kapel</i> (Strøbyvej 2, Hvidovre)	9
<i>Sc. Mikæls Kapel</i> (Vandtaarnsvej 7)	9½ (dog ikke 13. og 27. Juni).

Nordsjælland

<i>Asserbo</i> (»Friheden«, Skovbovej)...	(27. Juni, 4. Juli) 9; (11. og 18. Juli) 10
<i>Helsingør</i> (Nygade 8)	8; 10
<i>Hørsholm</i> (Marievej)	9¼
<i>Lyngby</i> (Knud Lavardsvej)	8¼; 9½

Øvrige Sjælland

<i>Hillerød</i> (Godthaabsvej 24)	8; 10
<i>Holbæk</i> (Kastanievej 17)	9 (fra og med 4. Juli Kl. 9½) (paa Hospitalet 7)
<i>Holmegaard Glasværk</i>	(Sidste Sønd. i Md.) 9
<i>Køge</i> (Bjerggade 22)	8; 10¼ (4. Juli 6½ og 10¼)
<i>Næstved</i> (Præstøvej 29)	8; 10 (2. Sønd. i Md.) 8; 9½ og 10¾
<i>Roskilde</i> (Frederiksborgvej 11).....	6 (paa Hosp.); 8; 10
<i>Taastrup</i> (Køgevej)	7½; 10¼
<i>Vordingborg</i> (Chr. Winthersvej)...	(1. og 3. Sønd. i Md.) 10½

Lolland-Falster

<i>Maribo</i> (Ny Østergade 4)	9 (m. dansk Præd.); 10½ (m. polsk Præd.)
<i>Nykøbing F.</i> (Bispegade 12)	8; 9½ (m. dansk Prædiken), 11 (m. polsk Prædiken)

Fyn

<i>Nyborg</i> (Vindingevej)	8 (dog ikke sidste Sønd. i Md.) og 10
-----------------------------------	---------------------------------------

Bornholm

<i>Aakirkeby</i> (Gregersgade 20)	10½
<i>Rønne</i> (Østergade 59)	9½ (2. Sønd. i Md. Kl. 8)

Jylland

<i>Aabenraa</i> (Søndertorv)	5,40; 9¾
<i>Aalborg</i> (Kastetvej 1)	6; 8; 10
<i>Aarhus</i> (Ryegsgade 26)	7; 8; 10
(<i>Sc. Jos. Hospital</i>)	6
<i>Ebeltoft</i> (»Pax«, Nørreport)	(18. Juli og 19. Sept.) 9¼
<i>Fredericia</i> (Sjællandsgade 50)	7; 9½
<i>Grenaa</i> (Afholdshotellet)	(20. Juni og 15. August.) 10
<i>Haderslev</i> (Mariegade 8)	8; 10
<i>Horsens</i> (Nørregade 19)	7½; 10
<i>Odder</i> (Holsteinsgade 29)	(2. og 4. Sønd. i Md.) Komm. 9¼; Messe 10¼
<i>Pindstrup</i> (Ringsø)	(1. og 3. Sønd. i Md.) 10
<i>Ulstrup Mark</i> (Stenvad).....	(29. August) 10
<i>Sønderborg</i> (Ringridervej)	10 (dog ikke 27. Juni og 18. Juli)
<i>Viborg</i> (Mogensgade 8)	8; 10

Jesu Hjerte Kirke

Paa Jesu Hjertes Fest: Stille Messe Kl. 6, 7, 7,30. Kl. 8,15: Højmesse med Indvielse til Jesu Hjerte.

Tilbedelse kun fra Kl. 16,30—19,30. Kl. 19,30: Festprædiken og Festandagt.

Søndag d. 4. Juli Kl. 8½: Fælleskommunion for Mændenes Kongregation.

St. Therese Kirke

Fra den 5. Juli og indtil videre udgaar om Søndagen Messen 7,30 og om Hverdagen Mesen Kl. 8,15. Ligeledes bortfalder den sene Onsdagsmesse.

St. Antoni Kirke

I Juli og August bortfalder alle Møder, undtagen 25. August Kl. 20: Kongregationsmøde for Mænd og Broderskabsmøde.

Basar

Sc. Vincents Søstrenes Basar finder i Aar Sted den 25. og 26. Juli.

Nu kaldes der atter paa alle Venner af disse trofaste Barmhjærtighedssøstre, der gennemlever svære Aar ved den stadig afbrudte Forbindelse med deres Ordens Hovedsæde og ved den voksende Nød i den Befolkning, de lever iblandt og tjener Aar efter Aar med saa utrættet Selvopofrelse og beundringsværdig Udholdenhed.

Send i god Tid Deres Gave; har De intet, der egner sig til Salg eller Bortlodning paa Basaren, er et Pengebidrag sikkert velkomment. Besøg om muligt Helsingør en af Basardagene. Basaren er aaben fra Kl. 16 (4) til Kl. 22 (10).

Der plejer at være mange smukke og nyttige Ting paa Søstrenes Basar, saa der findes maaske ogsaa noget, De har Brug for eller Lyst til.

Og endelig — glem ikke daglig at bede en Bøn om, at Basaren maa lykkes til Opmuntring for Søstrene i deres slidsomme Arbejde og til Gavn for de trængende.

Jo strængere Tiderne bliver, jo større Behov er der for alle gode Kræfters Samvirken i Barmhjærtighedens Tjeneste. *H. B.*

Dødsfald

R. I. P.
Vor kære lille Datter
JOHNNA
er gaaet bort fra os den 22. Juni 1943.
Anny og Carl Larsen,
Odense.

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Søndag den 4. Juli. Husk Valfarten til Haraldsted!

Vi deltager saa mange som overhovedet kan komme. De, der før har været med, behøver næppe en Opfordring, thi de ved, hvilken Oplevelse det er, saaledes frit at kunne bekende sin Tro, bede og synge sammen med mange Trosfæller, og den Oplevelse vil de ikke undvære. Til dem, der ikke før har deltaget i Valfarten, vil jeg sige: skynd jer at indhente det forsømte, og I vil ikke fortryde det. Ang. Togtider etc. se andet Sted i Bladet. *Allsaa vel mødt paa Valfarten den 4. Juli!*

Ordrup.

Valfarten staar for Døren. Søndag den 4. Juli foregaar denne, og i Lighed med de andre Aar arrangerer vi to Ture henholdsvis Lørdag Eftermiddag og Lørdag Aften den 3. Juli. Der overnattes i Ring-

sted. Søndag Aften og Mandag Morgen foregaar Hjemturen. De nærmere Tider, Mødesteder og lignende kan ses andetsteds i Bladet. I Turen deltager K. U. K.-Klubberne fra Amager, København og Lyngby.

Bestyrelsen.

Katolsk Klub

Efter Plenarmødet den 11. Maj 1943 bestaar Bestyrelsen af følgende:

Præsident: Billedhugger J. Windfeld-Schmidt, Ved Næsseskoven 8, Holte.

Vicepræsident: Tandlæge N. P. W. Stouge, Vespervej 9, Hellerup.

Sekretær: Repræsentant Helge Normann Friis, Holbækgade 4, Ø.

Kasserer: Bankkasserer Charles Høegh, Holmegaardsvej 4, Charl.

Med Højagtelse
Helge Normann Friis,
Sekretær.

Eksercitier for Herrer

Med Hs. Ekscellence Biskoppens Tilladelse og Anbefaling afholdes i Dalum Kloster ved Odense 3 Dages lukede Eksercitier i Tiden fra Mandag Aften den 16. August til Fredag Morgen den 20. August. Deltagelse: 20 Kr.

Eksercitierne ledes af Pater Fr. Horn, O. S. C., Aalborg.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Direktør Henry Schultz, Tøndervej 15, Kolding, hvortil Anmeldelse om Deltagelse snarest bedes sendt.

St. Josephs Hospital,

København.

Til 1. September antages Elever til 3 Aars Uddannelse i Sygepleje.

P. H. V.
Sr. L. Veronica.

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER

Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton

Murermester ved Sct. Maria Hospital

Knud Rasmussen BØGER . PAPIR

Vesterbrogade 60

Tlf. Central 39 55 - 27 55

Leverandør til Sct. Knuds Skole

Udfører Arbejdet ved St. Andreas Præstegaard

Iac. Schneidelbach

Tømremester

Charlottenlundvej 23
Telefon Hellerup 2484

Lützhøft Christiansen

Snedkermester

Rygaards Alle 5 . Tlf. Hellerup 1882

Henry Henriksen

Gas, Vand, Sanitets, Blikkenslagermester

Korsgaardsvej 13 . Charlottenlund
Telefon Ordrup 2955

Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus

Alex J. Hansen

Ingeniør . Entreprenør . Murermester

Hørsholm

Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645

Svend Larsen aut. elektr. Installatør

Ravnasøvej 2 . Birkerød

Telefon Birkerød 273

Udført Arbejdet ved det elektriske Køkken og Bageri

Jul Jensen

Tømremester . Msskinsnedkeri

Usserød Kongevej 108

Telefon Hørsholm 94

N. P. Pedersen

Snedkermester

Bolbrovej 61 . Telf. Rungsted 42

Poul Jørgensen

statsautoriseret Installatør

Kohavealle 17 . Hørsholm

Telefon Hørsholm 275

Monles & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen

Højbroplads . St. Kirkestæde 3

Central 1325

Centralvarme . Sanitære Installationer

Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“

Henry Richter <i>Blikkenslager . Gas- og Vandmester</i> Griffenfeldtsgade 24 Privat Dr. Abildgaards Alle 14 Telf. Nora 3985 y og Nora 5876	Hansen & Hansen <i>Elektroinstallatører</i> Blaagaardsgade 13 . Nora 3840	E. PIHL MORTENSEN <i>Tømrermester</i> Marsalavej 15 . Telf. Amager 6811
Axel O. Petersen <i>Murermester</i> Solvænget 4 . Telf. Ryvang 3738	O. Hansen & R. J. Møller <i>Bygnings- og Maskinsnedkeri</i> Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806 PRIVAT: Damso 2642 og Taga 8196	Charles Jørgensen <i>Glarimester</i> Landskronagade 14 Telefon Ryvang 54
AABENRAA Aabenraa Kul-Kompagni A-S <i>Kul & Koks Import</i> Skibbroen 5 . Tlf. 218 . 220 Leverandør til Sct. Ansgar Klinik	ESBJERG Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 All i Sengedstyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital	KOLDING Slagterludsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserves Leverandør til St. Hedvig Klinik
Brødrene Jensens Byggeforretning og Cementstøberi	DET ER IKKE TILSTRÆKKELIGT at De selv læser Ugebladet! De skal ogsaa faa andre Trosfæller til at læse og holde Katolsk Ugeblad DET ER KATOLSK AKTION	NYKØBING F. Johannes Madsen <i>Elektr. Installatør Nykøbing F.</i> Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed
»CIMBRIA« <i>Tømmerhandel, Aktieselskab</i> Telefoner: 2006, 2007 og 2008 Træløst Bygningsartikler, Støbegods Leverandør til den nye kat. Kirke	Niels A. Nielsen & Søn <i>Malermestre</i> Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner	ROSKILDE Mønsterbageriet Olsgade 17 . Tlf. 1365 <i>Anbefaler sig med 1. Kl.s</i> BAGERI & KONDITORI All i Isanretninger og Desserter
<h2 style="margin: 0;">NÆSTVED</h2>		
Næstved Tømmerhandel ved T. A. Meding . Tlf. 1478 (3 Lin) Træløst & Bygningsartikler	URE OG BRILLER <i>Arndt Nielsen</i> Jernbanegade 2, Telefon 543	Næstved Mælkeforsyning <i>v.F.Andersen Kildemarksv.35 Tlf.1789</i> Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
C. V. Gørgens <i>Kolonial . Delikatesser</i> Præstøvej 45 . Tlf. 582 everandør	C. Mortensen <i>Murermester</i> Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed.	N. Juel Pedersen <i>Glarimester</i> Ramsherred 13 . Tlf. 158 Leverandør til St. Elisabeth Hospital
Evald Nielsen <i>Malermester</i> St. Mortensgade 5 . Tlf. 659 Ny Østergade 11 Leverandør til katolsk Menighed	Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner	Fiskehuset Ramsherredgade, Tlf. 107
R. RASMUSSEN Riddergade 4 . Tlf. 29 . Næstved Lev. til Sct. Elisabeth Hospital	Næstved Kul- og Koks Kompagni <i>Aktieselskab</i> Ny Havn . Telefon 1420	Kolonial . Brændsel Støbegods . Fourage Fr. Brandt Østergade 28 . Tlf. Næstved 71

Katolsk Ugeblad

11. Juli 1943
91. Aarg.
Nr. 28

Domkirken i Köln

Den hellige Fader ud-
sender ny Rundskrivelse
Pater Langsteds
første Messe i Odense
Uheldig Polemik

Aarsagen til vor Tids Onder ...

Mens alle Sind er optaget af de ændrede Tilstande, agter Vi ikke her i fuldt Omfang at gen-drive vor Tids Vildfarelser. Naar Lejlighed byder sig, vil Vi gøre det, men nu blot fremsætte enkelte vigtige Bemærkninger derom.

Ærværdige Brødre! Ved at føje nye Forklaringer og nye falske Meninger til gamle Tiders Vildfarelser er Menneskene gaaet til saadanne Yderligheder, at Kaos og Ødelæggelse maatte blive Følgen. Først og fremmest er det klart, at Hovedkilden til alle de Onder, Menneskeslægten nu lider under, er den, at man fornægter og forkaster en almen-gyldig Morallov, saavel i det private Liv som i Samfundslivet og i de internationale Forhold. Man ringeagter og glemmer den moralske Naturlov, som hviler paa Gud — den højeste, fuldkomneste Lovgiver og de menneskelige Gerninger vise, retfærdige Dommer. Vover man at fornægte Gud, da vakler Grundlaget for al Moral, og Naturens Røst tier eller svækkes. Denne Stemme belærer ellers selv de udlærde og uciviliserede om Ret og Uret, hvad der er tilladt eller ikke; den minder dem om, at de en Dag skal aflægge Regnskab overfor den højeste Dommer for deres gode eller onde Gerninger.

Ærværdige Brødre! I ved allerede, at man i Europa begyndte at rokke Grundlaget for al Moral, da mange Mennesker ledtes

bort fra den kristne Lære, som Petri Lærestol værner om og forkynder. Og dog var Europas Folk netop da gennem Aarhundreder blevet saa rodfæstet i og præget af kristen Aand, saa forædlet i Korsets Skole, at de fra deres høje Stade i borgerligt Samliv kunde oplære andre Folk og Lande i al Viden. Men da stadig flere af vore fraskilte Brødre helt fjernede sig fra den ufejlbare Kirkes Lærdomme og endog dristede sig til at benægte selve den centrale kristne Lære om vor Frelzers Guddommelighed, fremskyndede man den aandelige Opløsning.

Evangeliet beretter, at da Kristus blev fæstet til Korset, »blev der mørkt over hele Verden« (Matth. 27,45). Det er et sørgeligt Symbol paa, hvad der skete og stadig sker, naar vantro Mennesker famler blinde om i Mørket, stolende paa sig selv. De forjager den guddommelige Frelser fra det daglige Liv og især fra de offentlige Sager, og med Troen paa Kristus svækkes ogsaa Troen paa Gud. Derfor er alle de Moralprincipper og Love, som forhen gjaldt i det private og offentlige Liv, nu blevet ligesom forældede. Daglig ser man klarere og mere forfærdende Tegn paa de gamle, ødelæggende, hedenske Vildfarelser alle de Steder, hvor det menneskelige Samliv retter sig efter den højt lovpriste saakaldte »borgerlige Orden«, og hvor man er gaaet

saa vidt, at de enkelte Borgere, Familierne og Staten er blevet fjernet fra Tanken om Gud og Kirkens velsignende Indflydelse. Dette sker ogsaa i Lande, hvor den kristne Civilisation har lyst i Aarhundreder. »Der blev Mørke, da de korsfæstede Jesus«. (Brev. Rom. Paracev. resp. V).

Mange af dem, der blev revet bort fra Kristi Lov, har dog maaske slet ikke opdaget Bedraget. Frafaldet fra den evangeliske Lære er blevet tilsløret som Frigørelse fra et paatvunget Slaveri. De forudsaa ikke Følgerne af at bytte Sandheden, som gør fri, med Vildfarelsen, som slavebinder. De indsaa ikke, at de pris-gav sig til Menneskers omskiftelige og fattige Visdom, naar de afviste Guds uendelig vise, faderlige Lov og Jesu Kristi Kærligheds samlende og opløftende Bud. De roste sig af Fremskridt og gik i Virkeligheden tilbage, de troede at svinge sig op til noget højt, men styrtede i Virkeligheden ned fra deres fordums Lykke. De mente at være naaet til Modenhed og Fuldkommenhed, mens de faktisk blev tvunget ned i gamle Tiders Slaveri. De forstod ikke, at alle menneskelige Forsøg paa at sætte noget andet i Stedet for den kristne Lov er forfængelige og haabløse: »de blev forfængelige i deres Tanker« (Rom. 1,21).

Fortælltes Side 442

Munke Sigtetmel

HANDELSBANKEN

=== Aktiekapital Kr. 50.000.000 Reserver Kr. 38.500.000 ===

Alle Bankforretninger udføres

34 Afdelinger i København og Omegn

52 Filialer og Kontorer i Provinser

HOVEDKONTOR: HOLMENS KANAL 2. TELF: 8600

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

C. & L. Tofte . V. Reusch

Blikkenslager

Aut. Gas- Vand- og Sanitetsinesier

Set. Poulogade 42. Telefon Palæ 533

Privattelefon Palæ 1373

Udfører Arbejdet ved Benediktinerindeklosteret

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

ROBERT HANSEN

1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg

Amagerbrogade 212 A . Amager 6390

Leverandør til de katolske Institutioner

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)
ODENSE

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

Thor's kemiske Fabriker ^{A/S}

Thorasvej 12, N.

Central 2910

1412

Alle Slags Sæber og Rengøringsartikler

Lev. til Hospitaler og Institutioner

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Emanuel Jensen & H. Schumacher
Murer- & Entreprenørforretning A/S
Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Damp-
skorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968

Indgang fra Vagtelvej

LEDIG

LEDIG

I. Tannenberg
Aut. elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148'
Telefon Bella 384

Floralin flyd. Blomstergødning
giver frodige Planter og Blomsterrigdom
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

Axel Steckhahn
Kolonialvarer og Delikatesser
Gamle Kongevej 155
Telefon 8016
Leverandør til katolske Institutioner

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.

Viktor Nielsen

Frugt, Grønt, Konserver m. m.

Stenøgade 3, Vester 2319 x

MIZAR *flor*

L. E. LARSEN

Sommersko

Nørrebrogade 206

Primits i Odense

Der kunde maaske veksles Meningen om, hvilken Dag i en Præsts Liv, der kan betegnes som den største, Præstevielsen eller Dagen, da han fejrer sin første hellige Messe og ved den Magt, der er blevet hans, byder sin Herre og Gud at komme til Stede paa Alteret. —

Odenseanerne, der Søndag den 27. Juni gik over Albani Torv, overraskedes ved at se Sankt Albani Kirke usædvanlig smukt pyntet ud mod Torvet. Paveflag og Dannebrog vajede fra Taarnet, og de fire store Flag, der sædvanlig hejses paa Kirkens store Dage, dannede nu ved Hjælp af Gran- og Blomsterguirlander en stilfuld Indgangsportal paa Fortovet foran Kirken. — Og inde i Kirken! Guirlander, Flag og Vimpler og en Overdaadighed af dejlige hvide og røde Gladiolus. Søstrene, Brødrene og deres Hjælpere havde Glæde — og Ære — af deres store Arbejde. —

Pressen, der ellers ved temmelig god Besked, havde ikke faaet nogen Meddelelse, man vilde forbeholde Menigheden denne fornemme Kirkefest, *Pater Tage Langsteds C.ss.R., Primits*.

I festlig Procession førtes Pater Langsted ind i Kirken. Tre af de fjorten hvidklædte Piger bar paa Puder Præstens Insignier, Stolaen, Myrtekronen og Breviaret, og Processionen sluttedes af Paterens Forældre og Søsken- de og andre Familiemedlemmer.

Veni Creator blev istemt, og Levitessen tog sin Begyndelse.

Pastor Knud Ballin prædikede. Han sagde bl. a.:

»Præsten er taget af Folket og er bestemt for Folket. De to Sætninger skal staa som Baggrund for den Fest, vi nu fejrer. Det er en Fest baade for den Orden, der har oplært den nye Præst og for Sankt Albani Menighed. Vi skal takke Gud, fordi han har givet os en ny Arbejder til hans Vingård, det er Jesus

Kristus selv, der har givet ham Fuldmagten til at forvalte Kirkens Sakramenter, Kirken lærer Kristi Ord saaledes, som Apostlene forstod dem. — Naar Biskoppen ved Præstevielsen udtaler Ordene: »Træd saa frem!« saa gør Kandidaten det i Tillid til, at det er hans Kald at følge Kristi Bud, fortsætte Kristi Gerning, tjene som Kristus selv var Tjener. Den røde Traad gennem det hele er Kristi Ord: »Gaa ud og forkynd Evangeliet«. Selv om Kirkens Lære forlanger alt af den katolske Præst, saa ved Præsten, at det, han forkynder, er bygget paa Klippegrunden. Præsten er ikke en Mellemand mellem Gud og Mennesket, han er Hammeren i Mesterens Haand. Vi ønsker Guds Velsignelse til den nyviede Præsts Gerning, og jeg slutter med Ordene: »Te Deum laudamus!« Vi takker dig Herre, vor Gud.« — —

Omsider indtraadte den store Stilhed, kun Celebrantens Stem-

me hørtes svagt: »*Hoc est corpus meum*«, og da Pateren hævede den lille, hvide, saa store almægtige Gud, saa var det, som den store, knælende Skare mere end ellers forstod Underet, der var sket, og Taarnets Klokker forkyndte Øjeblikket ud over Land og By.

Efter Messen meddelte Pater Langsted Primitsvelsignelsen til de 4—500 Katolikker, der havde overværet Messen.

*

Søndag Aften fejrede Odense Menighed Pater Langsted i Skolens Gymnastiksal, der var gjort til en rigtig dansk Festsal. Den nye Præsts Forældre og Søsken- de var Deltagere i Festen. Der holdtes flere Taler. Sognepræsten bød velkommen og talte om Præstedømmets store Betydning. En Lægmand holdt en manede Prædiken til Præsterne og mindede dem om, at det Søgelys, der ofte fra Prædikestolene sendes ud over Menigheden til Tider gri- bes af Tilhørerne og vendes mod Præstens Person med Spørgs- maalet, om han kan staa for dens Skær. Man venter og ønsker det, og vi beder for vore Præster, at de kan taale Lyset. »Vis altid de udenforstaaende

Levitessen i Sct. Albani Kirke under Kommuni- onsuddelingen. Præsterne er fra venstre: Pater F. Jaworski, Pater Poquet, Pater Langsted, der rækker sin Broder som Altertjener den hellige Kommunion, og Pastor K. Ballin. Ved Kom- muniionsbænken fra højre P. L.s Forældre og tre Søstre, i Forgrunden de tre Puder med Insignierne.

Foto: Grethe Spetzler

Kirkens rette Ansigt, vi er jo ikke fremmede, overalt bevæger vi os paa indviet Jord, og Ekkoet af »Credo in unum Deum« er endnu ikke forstummet i de gamle Kirker. Vi Danske sætter Pris paa moralsk Mod, hvor det mangler, fremkaldes det danske Smil, som er saa berygtet. —

Formanden for Albani Klubs Ungdomsafdeling, Pater Langsteds Skolekammerat, fremdrog fornøjelige Minder fra Skoleaarene i St. Albani Skole.

Pater Langsted tolkede et Litani af Taksigelse. Han vilde bevare Festdagene og hele den Tid, der er gaaet forud i taknemlig Erindring, og de mange Mennesker, der havde hjulpet og glædet ham, vilde han stedse minde i den hellige Messe.

Maatte Frugten af deres Arbejde, der forlod Fædrelandet og viede deres Kræfter for Kirken i Danmark bære Frugt i stedse nye Præstekald blandt Danmarks Katolikker. *Vidi.*

Kristendommens Fejl og Ufuldkommenheder i alle dens Medlemmer.

Kristendommens Kærne og Væsen er *altsaa Liv, gudmenneskeligt Liv, Jesu Kristi Liv* i de Kristne, som danner en hemmelighedsfuld, organisk Enhed med ham, idet de er Lemmer af hans mystiske Legeme. Dette Naadens Liv i Kirken og i den enkelte er fuldt af Mysterier som Kristus selv. Som Liv har Kristendommen Tendens og Kald til at vokse og udbrede sig. Da dette overnaturlige Liv er bestemt for alle Mennesker uden Hensyn til Sted og Race og Tid, saa tilsigter Kristendommen en Slags Guddommeliggørelse af hele Slægten og en Helliggørelse af alle menneskelige Forhold, ogsaa de politiske. Kristendommen er ifølge sit Væsen katolsk eller almindelig. Bliver der gjort Forsøg paa at reducere Kristi Religion til en Nationalkirke, Stats- eller Folkekirke, er dette et skæbnesvangert Indgreb i denne Livsstrøm og en Indsnævring af den, et Tilbagefald til den før-kristne Tid, hvor Jødedommen ved sin Lovgivning for Gudsdyrkelse og Samfundslivet i det væsentlige var en national Religion.

Naar man er blevet klar over dette Forhold, faar man en meget tydelig Forestilling om *det enestaende ved Kristendommen*. Det af Jesus Kristus stiftede Samfund er en Organisme, et Vintræ, som gennemstrømmes af Stifterens gudmenneskelige Liv. Det ved Moses Mellekomst grundlagte religiøs-borgerlige Samfund derimod *var ikke i Besiddelse af denne Livskilde*.

Guds Søn var jo ikke blevet Menneske endnu. Den israelitiske Stat var kun en haandgribelig Illustration til det store og nye, der skulde komme og afløse den gamle Pagt, fordi denne jo ikke ejede de messianske Goder i sig selv, men kun gav Løfte om dem.

Naturligvis kunde den gamle Pagts Folk ogsaa før Kristi Komme forskafe sig de aandelige Goder, som var lovet Adam og Abraham o. s. v., men kun paa den Maade, hvorpaa Mennesker i vore Dage opnaar den helliggø-

Kristendommen blandt Religionerne II

Kristendommens egentlige Væsen

Vi har sammenlignet Kristendommen med de andre Religioner. Vi kunde konstatere baade Overensstemmelser og Forskelle. Derved har vi banet os en Vej til Forstaaelse og Vurdering af *Kristendommens egentlige Væsen* eller det nye, som med denne Religion er kommet ind i Verden.

Det centrale i Kristendommen, det, der siger alt væsentligt, har vor Religions Stifter udtrykt med det Billede: »*Jeg er Vinstokken, I er Grenene.*« Heraf opstaar det hemmelighedsfulde Barneforhold, i hvilket alle Mennesker i og gennem Kristus skal staa til Gud, idet de bliver delagtiggjort i den guddommelige Livskraft, der udgaar fra Vinstokken, og derved bliver frugtbare for det evige Liv. Samtidig træder alle Grenene i et indbyrdes Samhørighedsforhold, som vi kalder Guds eller Kristi Rige, Menighed eller Kirke, i det Øjeblik vi ikke længere bruger Billeder for at tilkendegive vore Tanker. Naar nemlig Kristus med sin Religion vil gøre alle Mennesker til Guds Børn, opstaar der med logisk Nødvendighed ogsaa et Slægtsskabsforhold mellem disse Børn indbyrdes: de er alle Brødre og Søstre og danner en eneste stor Familie, ligemeget hvor mange Millioner der ved

Tro og Daab lader sig gøre til Guds Børn.

Kristendommen er *altsaa ikke blot en personlig Religion*, som man saa ofte kan høre herhjemme, d. v. s. en, hvor kun den enkelte i Kraft af indre Erfaringer og Oplevelser træder i et bevidst Forhold til Gud, men den er lige saa sikkert ogsaa *en Samfundsreligion*, der sammenslutter alle dem, som har en levende Tro paa Kristus, til en kirkelig Enhed, den ene Hjord, hvis Hyrde er Kristus; den ene Kirke, som han byggede paa Petrus, Klippen.

Herved præsenterer Kristendommens Organisme sig paa to Maader: Den staar for Guds Øjne som de Helliges Samfund, og den staar foreløbig ogsaa for Verdens Øjne som en Samfundsorganisation med synlige Former, Udviklingstrin og Magtmidler. Kristendommen i Kirken er nødvendigvis usynlig og synlig paa een Gang.

Det guddommelige Liv i den er usynligt og samtidig den stærke Kraft, der garanterer Kirkens Uforgængelighed og Uforanderlighed i alt væsentligt. Ved at frembringe disse Virkninger gør det guddommelige Liv sig synligt. Skrøbelige Mennesker danner den jordisk-synlige Side af Kirken. Heri har vi Aarsagen til

rende Naade, naar de ved ydre Omstændigheder er afskaaret fra at modtage de hellige Sakramenter. Ligesom disse er nødte til at tage deres Tilflugt til en aandelig Daab, aandelig Kommunion og Attraa efter Absolutionen, saaledes maatte Jøderne søge Syndsforladelse ved Tro, Haab og Kærlighed til den lovede Messias og Anger over deres Brøde. Herpaa beror den store Forskel paa Naadens Uddeling i den gamle og nye Pagt.

Der findes endnu et andet Moment, der sætter Skel. Medens nemlig de mange lovbefalede Renselser i det Gamle Testamente kun kunde forskaffe *den saakaldte levitiske Renhed*, eller med andre Ord en Slags juridisk Erklæring om, at man nu kunde deltage i Gudstjenesten, *renser Kristi Blod i det nye Testamente vore Samvittigheder* eller vore Sjæle fra Synden og gør os virkelig delagtige i Kristi egen Hellighed. Derfor behøver vi Kristne, naar Døden kommer, ikke længere at vente i Sheol (Forhelvede), men for dem, der har gjort sig værdige dertil, staar Adgangen til Himlens Helligdom aaben. Vi har Lov til »at nærme os til Sions Bjerg, til den levende Guds By, til det himmelske Jerusalem, til de mange Tusinder af Engles Forsamling«. (Heb. 10,12.) For vi er paany »Guds Børn, og er vi det, er vi ogsaa Arvinger, Guds Arvinger og Kristi Medarvinger«. (Ro. 8,17.)

Men det allervigtigste i denne Forbindelse er, at vi har *en Ypperstepræst*, der bereder Gud en Hyldest og Forherligelse af uendelig stor Værdi, idet han frembærer sig selv som Offer, medens den gamle Pagts Præstedømme kun kunde tilbyde Blod af Bukke eller Kalve eller Tyre o. s. v.

Kristendommen ejer guddommeligt Liv som en ganske væsentlig Bestanddel af sin Eksistens. Dog er den ikke blot Liv, men ogsaa Sandhed og Lære. Johannes siger jo i det første Kapitel af sit Evangelium: »Loven blev givet ved Moses, Naaden (Livet) og Sandheden er kommet ved Jesus Kristus«. Denne Sandhed og Lære har i Forhold til Livet

egentlig kun en forberedende og tjenende Funktion. Den skal oplyse os om dette Liv og dets umaadelige Rigdomme, om dets altovergaaende Værdi og evige Varighed. Ganske særlig skal Læren vise os Vejen til at komme i Besiddelse af dette guddommelige Liv, at bevare, forsvare, forøge og gøre det frugtbringende til Guds Ære, til Rigets Fremme og til Opfyldelse af Guds Vilje og dennes store Planer.

Det er altid skadeligt, hvis man overvurderer Læren paa Livets og Naadens Bekostning. Desværre er der mange i vore Dage, der gør det. De efterligner den korintiske Menighed,

der paa Grund af sit Fejlsyn gjorde den nye Religion til et Diskussionsemne, i Stedet for at tænke paa Naadelivets Vækst og Udfoldelse.

Jeg skal ikke her komme ind paa Dogmer og dogmatisk Udvikling, ej heller paa Kirkens Ufejlbarhed, som garanterer os Mennesker i det 20. Aarhundrede en lige saa stor Sikkerhed i vor Troslære, som de lykkelige Jøder og Hedninger havde, der kunde høre Kristus selv.

For en Ordens og Fuldstændigheds Skyld vilde jeg blot gøre opmærksom paa denne væsentlige Side af den kristne Religion. F. K.

Paul Keller:

Hvordan jeg blev Digter ...

Den katolske Forfatter Paul Keller, som Ugebladets Læsere har læst flere Fortællinger af, levede fra 1873 til 1932. Hans hyggelige og fornøjelige Bøger er oversat til 12 Sprog; paa Dansk har vi bl. a. »Ferie paa Jeg'et«. Da den forrige Verdenskrig udbrød, var Paul Keller saa elsket og anset, at den tyske Generalkommando sendte ham rundt i hele Riget for at holde Foredrag og læse op og derved forhindre Uro og Strejker og holde Befolkningen ved godt Mod.

Da jeg var 13 Aar, kom jeg hjem til mine Forældre igen. Jeg havde boet hos min Bedstefar, men han forkælede mig forfærdeligt, blev der sagt, og holdt mig ikke til Arbejde. »Arbejde« betød i vor Landsby naturligvis legemlig Virksomhed, og det holdt Bedstefar mig ganske rigtigt paa Afstand af. Men da ingen kunde forstaa det, sagde man i Arnsdorf, at jeg var doven, og brugte oven i Købet min Dovenskab til at haane andre med. »Han er lige saa doven som Kellers Paul,« hed det.

Det passede nu ikke med Dovenskab. Jeg havde ikke det mindste mod Arbejde. Bedstefar var flittig fra Morgen til Aften, og jeg holdt af at se til, mens han arbejdede. I alt Fald var jeg altid i Nærheden af ham, somme Tider beskæftiget med en Bog og somme Tider med mine egne Tanker. Naar jeg saa hav-

de udtænkt en Historie eller maaske lavet et Digt, var han den første, som fik det at høre, og saa fløjtede han ganske sagte. Det var hans Anerkendelse.

Min Far var mere streng. Han mente, at ingen Dreng havde Skade af at blive holdt i stramme Tøjler, navnlig naar han var saadan en Drømmer, som jeg. Og naar jeg tænker mig om, saa synes jeg, at Far havde Ret. Men Bedstefar havde ogsaa Ret.

En Dag tog min Far altsaa igen Kommandoen over mig og besluttede at holde mig til haardt Arbejde. Der var lige blevet revet et gammelt Skur ned hos os; i Stedet skulde der bygges et nyt, og til det skulde de endnu brugbare Teglsten fra det gamle anvendes.

Den, der nogen Sinde har set gamle Teglsten med modbydelig graa, snavset, ækel Kalk paa, ved, at det er noget af det hæsli-

ste i Verden. Jeg fik næsten ondt bare ved Synet af dem, og en sand Gru fyldte mig, da Far pegede paa den store Bunke Teglstens, gav mig en Murhammer og sagde:

»De Teglstens der maa du gøre rene. Al Kalken skal af. Hvis Halvdelen af en Sten er tilbage, kan den godt bruges, men smaa Stykker maa du kaste bort. Om en halv Time kommer jeg igen og ser, hvor langt du er naaet«.

Saa gik Far, — og jeg satte mig paa Stenbunken og hulkede i afmægtig Smerte og Vrede. Jeg havde en Fornemmelse af, at der overgik mig en frygtelig Skam. Lidt efter tog jeg en Teglstens i Haanden, men lod den straks falde, for det var, som om jeg tog paa et væmmeligt Kryb. Men til sidst bændt jeg mit Lommertørklæde omkring min venstre Haand, som jeg skulde holde paa Teglene med, og gav mig til at slaa løs paa en for at faa Kalken af.

Hvor følte jeg mig dog ynkelig til Mode. Jeg, der for en Uge siden havde sendt to Digte: »Taarer« og »Minderne« ind til Tidsskriftet »Dichterlaube« — jeg sad her og kradsede Teglstens rene! Sikke pragtfulde Fædre, der stod om i vor Læsebog i Skolen! For Eksempel han, der sagde: »Min Søn, her har du mit Spyd, — jeg magter ikke mer' det at bære«. Min Far — han gav mig ikke et Spyd, men en Murhammer. Og den anden, om hvem det hed saa smukt: »Jeg var kun ganske lille, kunde knap paa Benene staa, — da tog min gode Far mig med ud paa Bølgen blaa«. Paa Bølgen blaa! Mens jeg sad her paa en Bunke gamle Teglstens. Hvem der dog kunde løbe fra det hele — ud i den vide Verden — og maaske ende som Robinson Krusoe alene paa en grøn Ø! Men jeg kunde Geografi nok til at vide, at der her fra min schlesiske Landsby var en forfærdelig lang Vej til Hamburg; og kun i Hamburg kunde jeg finde et Skib, der vilde være parat til at tage mig om Bord og saa gaa under læt ved en grøn Ø. Derfor blev jeg siddende og kradsede Kalk af de hele, de omtrent hele og de halve Tegl,

mens jeg kastede Smaastykkerne bort.

»Av! Har du set! Paul skraber Teglstens!«

Det var to af mine Skolekamerater, Gustav og Karl. Hvordan kom de nu her? De maatte ellers slide godt nok i det, men i Dag kom de ind i vores Gaard og stillede sig op foran mig med Hænderne i Lommerne.

»Hva' gaar der af dig?« spurgte Gustav.

Jeg satte et fornøjet Ansigt op. »Aah, vi skal bygge et nyt Skur, og derfor lader Far mig pudse nogle Teglstens af — det er Sjøv«. »Ha — det skulde jeg ikke have noget af«, sagde Karl, »jeg vil hellere gaa ud og bade i Skovridderdammen.«

»Ja, vi tager til et Badested,« sagde Gustav.

Jeg svarede, at alle Drengene heldigvis ikke var saa dovne som de to, og bad dem lade være med at forstyrre mig i mit Arbejde, og saa gik de, mens de sang: »Vi er saa dovne som Kellers Paul!«

Den halve Sten, jeg kastede efter dem, ramte ikke, — og saa kom min Far. Da jeg beklagede mig over, at jeg blev til Grin her paa den dumme Stenbunke, svarede han blot: »Ja, det er, fordi du ellers er saa doven,« og saa gik han sin Vej igen.

Atter sad jeg alene. Men dette kunde ikke blive ved med at gaa. Noget maatte der gøres — noget forfærdeligt! Og jeg besluttede at knuse Tømmelfingeren paa min venstre Haand med Hammeren og saaledes gøre mig selv til Invalid, styrte mine Forældre ud i Sorg og Samvittighedskval og tvinge dem til at hente den dyre Doktor inde fra Byen.

Som tænkt — saa ikke gjort. Thi da Hammeren med et tilintetgørende Slag skulde til at ramme venstre Haands Tømmelfinger — trak jeg Haanden til mig og kun Stenen blev knust.

Jeg betragtede Stenen, der var blevet ofret, som Vædderen engang blev ofret i Stedet for Isak. Det var en stor Teglstens, og det vilde have været et surt Stykke Arbejde at gøre den brugbar igen. Men nu laa den der i Stumper og Stykker, og jeg kunde

ifølge den givne Instruktion kaste den bort.

Selvfølgelig gik der nu et stort Lys op for mig, og hver Gang jeg fik fat paa en Sten, der saa ud til at være omstændelig og besværlig at faa ren, slog jeg den med et dristigt Hug i Stykker, som jeg saa kunde smide væk.

Men lige saa selvfølgelig var det, at Far, som holdt Øje med mig, opdagede, hvad jeg lavede, og kom farende. Meget vred foreholdt han mig min Misgerning og sagde, at jeg straks skulde komme »med ind i Stuen«. Hvad det betød, var jeg ganske klar over. Far var ingen Tyran og absolut retfærdig; jeg havde kun to Gange før faaet Prygl af ham; men at det gode gamle Ord »Alle gode Gange tre« nu vilde gaa i Opfyldelse, forstod jeg og gav mig til at hyle og bede for mig. Min Far var ubønhørlig. »Denne Gang skal du faa saa mange Klø — — «

»Til Hr. Paul Keller.«

Det var Postbudet, som i dette Øjeblik kom ind i Gaarden med et Brev.

Far saa paa Brevet, rystede paa Hovedet og sagde: »Jeg hedder August.«

»Og Bedstefar hedder Johan,« sagde Postbudet, »saa maa det være til ham der,« og han pegede paa mig.

Jeg rakte Hals, og da jeg paa Konvolutten saa Ordene »Dichterlaube« trykt, raabte jeg: »Det er mit Brev!«

»Det maa vi se nærmere paa,« sagde Far. »Kom nu med ind i Stuen.«

Jeg rystede af Ophidselse, jeg skreg, at det var mit Brev, og jeg glemte al min Angst og prøvede paa at rive det fra min Far; men det lykkedes ikke. Da vi var kommet ind i Stuen, aabnede han Brevet og læste halvhøjt:

Meget ærede Hr. Paul Keller.

De os af Dem tilsendte Digte, »Taaren« og »Minderne«, forekommer os smukke og vil derfor blive trykt i et af Bladets første Numre. Andre Bidrag fra Deres Haand skal være velkomne.

Med særdeles Højagtelse Redaktionen af »Dichterlaube«.

Jeg hulkede og stønnede, jeg greb efter det vidunderlige Brev,

og Taarerne løb mig ned over Kinderne. Far spurgte, om jeg virkelig havde »sendt noget ind«, og jeg kunde næsten ikke svare. Saa stak han Brevet i Konvolutten og sagde: »Det havde jeg alligevel ikke troet.«

Der var ikke længere Tale om at give den »meget ærede Hr. Digter« en Endefuld. Far kaldte paa Mor, viste hende Brevet og talte sagte med hende. Endelig gav han mig det og sagde: »Naa, saa gaa hen til Lærer Kønig og vis ham Brevet, og bagefter kan du gaa over til Bedstefar. Teglsteneene skal vi nok faa kradsat rene.«

Som i en salig Drøm gik jeg ned ad Landsbygaden. Gustav og Karl kom mig i Møde; de havde været ude at bade og gjorde Nar ad mig, fordi jeg allerede var færdig med at arbejde. Da viste jeg dem mit Brev uden at sige et Ord. De stavede sig igennem

det og forstod vist ikke meget af det, men de brugte ikke mere Mund og fulgte mig venligt hen til Skolen.

Lærer Kønig var en ung Mand, som gav mig Privattimer, og hvem jeg skylder megen rig og fri Udvikling. Han blev henrykt over Brevet. Men allerbedst var det dog at komme med det til Bedstefar.

Den gamle Mand arbejdede paa sin Mark, da jeg fandt ham.

»Tænk dig, Bedstefar, to af mine Digte bliver trykt!«

Og jeg rakte ham Brevet. Han tørrede Hænderne af, før han tog det hvide Papir. Saa læste han de faa Linier; hans Øjne lyse under de buskede Bryn, og en sagte Fløjten steg som en gylden Melodi op mod den blaa Himmel. Men jeg lagde mig lykkelig paa Grøftkanten og stak mine arbejdsrættede Hænder ned i det svale, grønne Græs.

Uheldig Polemik

I Aarhus Stiftstidende for Sønd. 27. Juni 1943 polemiserer Biskop Dr. theol. Skat Hoffmeyer imod Katolsk Ugeblads Artikel i Anledning af Reformationsmindesmærket. For at give Nutidsdanskeren Afsmag for den katolske Kirke citerer Biskoppen to Ord af Professor Bergmanns Kirkehistorie: Nutidig Katolicisme er Mariakristendom og Pavekristendom. Nuvel, det er der intet ondt i, siden Kristendommen fra Pinsefesten ikke har været andet, men dog nok noget mere. Men nu kommer Biskoppens egen, originale Idé: Ogsaa i vore Dage viser Katolicismen Tegn til, at den gaar videre ad den Bane. (Tak for Komplimenten!). Biskoppens Bevis: Alle de Rørelser indenfor vor Kirke, der har Maria til Gensland ogsaa Mariologien (det Omraade af katolsk Dogmatik, der omhandler Maria). Saa langt, saa godt. Men naar Dr. theol. Sk. H. konkluderer, at det altsammen er noget, Teologerne sidder og finder paa, saa maa

vi katolske Teologer i hvert Fald raabe: Stop! Uden Spor af Bevis saadan at søge at diskvalificere sin Modstander, det er, mildest talt, unfair Sport. Og naar Biskoppen fortsætter med at forudsige, »at det næste bliver derfor, at hun (Maria) har eksisteret før Verden blev skabt«, saa maa vi baade for Biskoppens og Teologernes gode Navns Skyld i kristen Kærlighed antage, at Biskoppen har haft en mindre heldig Dag, eller at maa-ske Teologen har siddet og fundet paa noget rigtigt morsomt.

Men Beviser, Beviser savnes stadig.

Teolog.

Folkefærdene drøner som Drønet af mange Vande. Men truer han ad dem, flygter de bort, vejres hen som Avner paa Bjerge for Vinden, som hvirlvende Løv for Stormen.

Ved Aftenstid kommer Rædsel; før Morgen gryr, er de borte. Det er vore Plynderes Del, det er vore Ransmænds Lod.

Esajas, 17, 13-14

URBI ET ORBI

Mystici Corporis er Tittlen paa en Encyklika, som den hellige Fader netop har udsendt i Anledning af sit 25-Aars Bispejubileum. — Rundskrivelsen — der bærer Udsendelsesdatoen 29. Juni — omhandler Kristi mystiske Legeme og vor Forbindelse med Kristus.

Paa *Peter og Pauls Fest* deltog den hellige Fader i den højtidelige Gudstjeneste i San Pietro, der var fyldt med Trængsel, og foretog her Indvielsen af Pallierne samt af Grundstenen til den ny Eugenio Kirke, der skal rejses i Rom.

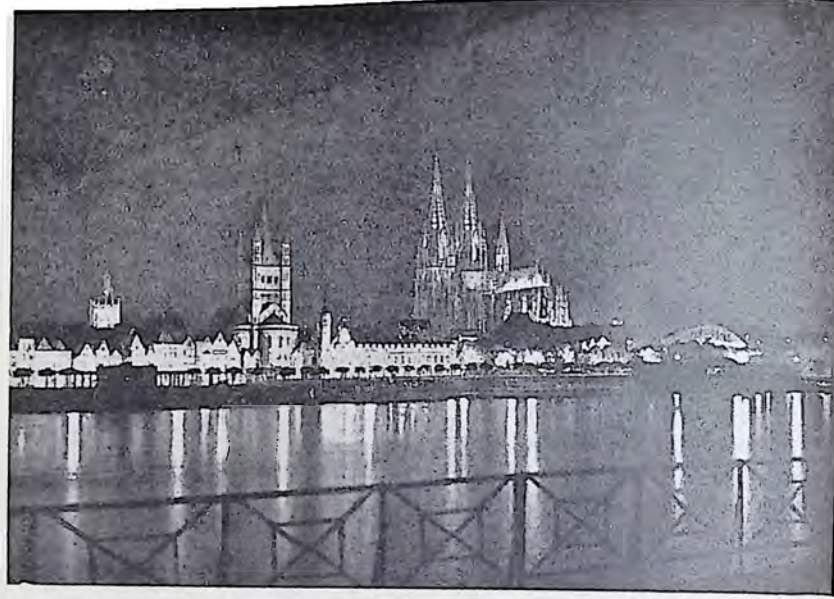
Det anses nu for sikkert, at den hellige Fader ej heller i Aar vil forlade Rom i Sommertiden som Følge af den internationale Situation; ligesom sidste Aar vil Hs. Helighed forblive i Vatikanet trods Lægernes Raad om at tage til Castel Gandolfo i den varmeste Tid.

Den hellige Fader har i sidste Uge modtaget *Finlands nye Gesandt ved Vatikanet*, Minister Harri Holma, i Tiltrædelsesaudiens. I sin Tale til Minister Holma gav den hellige Fader paany Udtryk for sin levende Interesse for Finland; Talen er blevet modtaget med stor Tilfredshed i det overvejende protestantiske Finland, hvor den hellige Faders Taler henholdsvis Kristi Himmelfartsdag og Pinsedag allerede har givet Anledning til paa-faldende sympatiske Kommentarer til og med i Pressekrædse, hvor man mindst havde ventet det. Aarsagen hertil fremgaar maaske tydeligst af »Suomen Sosialidemokraattis« Udtalelse om Vatikanet som en førsteklases diplomatisk Observationspost, som engang maa-ske kan vise sig at være et »Udgangspunkt for acceptable Fredsforslag.

Tysklands ny Ambassadør ved Pavestolen Friherre Ernst von Weizsäcker, har aflagt sin første Visit i Vatikanet, hvor han blev modtaget af den hellige Fader.

Ifølge Meddelelse til Dagspressen skal den britiske Ambassadør i Madrid, tidligere Udenrigsminister *Sir Samuel Hoare* være gaaet over til Katolicismen. Optagelsen skal have fundet Sted i Benediktinerklosteret paa Montserrat.

→ I Fredstid — hvor Turisterne strømmer til Köln fra nær og fjern — tager Domkirken sig ved Nattetid ud som Billedet viser; i Skæret fra Lysene aner man blot dens fuldendte Skønhed, medens Taarnene forsvinder hemmelighedsfuldt i Natten. Til venstre for Domkirken ligger St. Martin og yderst til højre skimtes Kölns Hovedbanegaard

γ Luftfoto af Kölner-Domen

Telegrammer til Dagspressen har berettet om det ny, store Luftangreb paa Köln, hvorved den berømte Kölner-Dom er blevet svært beskadiget af Luftbomber. Hidindtil — omtrent som ved et Mirakel — er dette Vidunderværk blevet forskaanet, endskønt Agrippas gamle Romerstad ved Rhinen, nu en moderne Industriby, atter har været Maalet for enorme, koncentrerede Luftangreb, og et af Rhinlandets Trafikcentre. Hovedbanegaarden i Köln, ligger i Domkirkens umiddelbare Nærhed. De samme sorgfulde Følel-

ser, der opfyldte hele den civiliserede Verden ved Efterretningen om Bombardementet af Westminster Abbey og St. Pauls Cathedral samt Ødelæggelsen af den berømte Katedral i Coventry, vækkes paany, nu hvor Højgotikkens mest fuldendte Mesterværk er blevet Offer for Krigens Rasen. Thi Kölner-Domen er ikke blot Byen Kölns Vartegn, den er overfor hele Verden Symbolet paa tysk Kunst og Kultur, paa den tyske Katholicisme, den er for Tyskland, hvad Hagia Sofia i Konstantinopel er for Tyrkiet, hvad Westminster Abbey i London er for Storbritannien, hvad Notre Dame i Paris er for Frankrig, hvad Peterskirken i Rom er for Italien — og dermed den hele Verden.

Ifølge de seneste Telegrammer synes Domkirken heldigvis ikke at have lidt saa stor Skade, som de første tyske Telegrammer efter Bombardementet lod formode; saa vidt vides har to Bomber ramt Kirken, hvorved bl. a. nordre Tværskibs Orgel samt Kirkens Nordportal (der vender ud mod Banegaardspladsen) er blevet beskadiget.

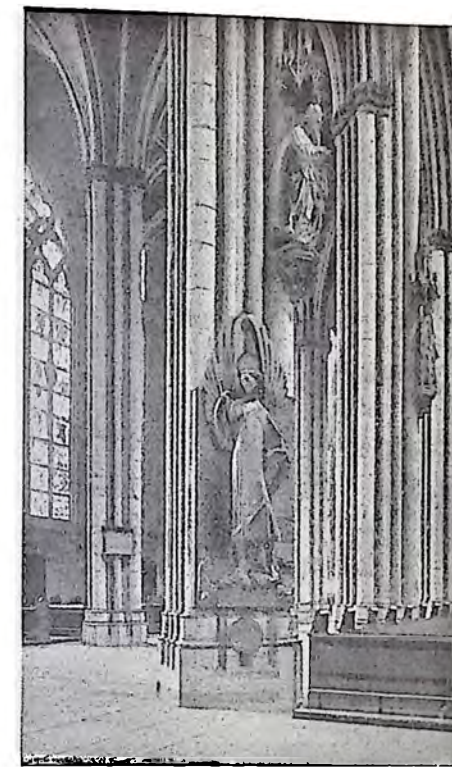
I seks Aarhundreder er der blevet bygget paa denne Domkirke og alligevel virker den som en støbt Helhed. Blot skulde man have ladet den beholde sine Omgivelser, de smaa

beskedne Haver indtil forrige Aarhundrede trænet op mod Stenkæmpen, og hvorfra enorme Taarne ligesom skød op mod Hølvælvet. Ganske vist giver dens Enhed nu Lejlighed til at beundre geniale Bygningsværk fra alle Sider, men Størrelsen for at bedømme dens omfang er gaaet tabt.

Paa det Sted hvor Domkirken nu ligger, laa den gamle katedral, der formentlig paabegyndtes omkring Aar 800 og indviedes 873. Den blev hjemmehjemsøgt af en heftig Brand, og gik i Aske de jordiske Rester af den gamle Katedral fra Østerland hertil fra Milano, og blev et søgt Valfartssted. En voldsom Brand lagde i 1248 Kölnerkatedralen i Aske, og man fattede nu den Plan, at bygge en ny, større, skønnere og værdigere Katedral paa Stedet. Allerede samme Aar, 1248, — medens Erik Plov-

Domkirken i Köln

Højgotikkens Mesterværk

↑ Ved en af Kirkens Søjler findes ovenstående St. Mikaelstatue — et Minde over de Kölnere, der faldt under forrige Verdenskrig

penning var Konge i Danmark — lagde Conrad von Hochstaden Grundstenen til den nuværende Kirke. Kun langsomt skred Arbejdet frem, til Tider stod det helt stille og først i 1880 var Kirken fuldendt.

*

← Domkirkens Indre

Tekst:

Jøbe

Fotos:

Academia

→ Det gyldne Skrin, der gemmer de hellige tre Kongers Relikvier — (fra omkring Aar 1200)

Og virker Domkirkens Ydre maaske en Smule urolig — mange forekommer endog den overvældende Ornamentik ensformig — saa er dens Indre af ubeskrivelig Skønhed og Ophøjethed. Det vældige Rum er smykket med gamle og ny Kunstværker i rig Fylde. Gennem de gamle Kirkeruder, paa hvilke de Fortidens Kejsere, Bisper og Helgener findes afbildet i stærke, klare Farver, brydes Dagslyset og kastes i alle Regnbuens Farver ind i Kirken. Inde i Skatkammeret stod indtil Krigens Udbrud de hellige tre Kongers Relikvieskrin, nu er det bragt i Sikkerhed andetsteds; Stephan Lochners berømte Billeder, bl. a. det herlige Kölner-Dombild, er ligeledes bragt bort, men i Korkapellerne staar endnu heden-gangne Ærkebiskoppers Gravmæler.

Indtil de mindste Detaljer er Domkirken et Mesterværk, den er helt igennem »Haandarbejde«. Mange Mennesker har ofret deres Tid, ja lagt deres Livs Arbejde ind paa at udsmykke denne Kirke og gøre den til et værdigt Gudshus. Man fortæller bl. a. følgende lille Episode, den være sand eller ej. Tidens Tand — eller nærmere betegnet Forvitningsprocesserne — sætter i høj Grad deres Præg paa Kirken, saaledes at der til Stadighed maa arbejdes med at udbedre Skader. En Flok Turister fandt saaledes engang oppe i et af Taarnene en gammel Mand, der møjsommeligt sad og udmejslede de fineste Figurer i Sandstenen. Paa Spørgsmaalet om hvorfor i al Verden han sad der og gjorde sig saa megen Umage, »der var dog alligevel ingen, der kunde se det«, svarede den gamle: »Der liebe Herrgott sieht's aber«. Imidlertid er denne lille Episode karakteristisk: Domkirken er indtil det sidste et Mesterværk til Guds Ære!

Naar Troen paa Gud og Jesus Kristus er svækket paa denne Maade, og naar Lyset fra den almene Morallov er blevet tilsløret i Sjølene, da vakler det eneste urokkelige Grundlag for al aandelig og materiel, privat og offentlig Orden, som kan skabe og bevare Nationernes Vel.

Ganske vist skortede det heller ikke paa Fjendtligheder, Oprør og Krige, dengang en og samme Broderpagt, næret af en og samme kristne Lære, holdt Europas Folkeslag sammenløjet; men aldrig har vist Menneskene følt sig saa ængstede og

nedslaaede som nu over at se, hvor vanskeligt det er at raade Bod paa disse Onder. Tidligere vidste eller følte Mennesker, hvad der var Ret og Uret, tilladt eller forbudt; og dette letter Overenskomster, tæmmer det ophidsede Begær samt aabner og sikrer Vejen til et hæderligt Forlig. Nutildags opstaar disse Stridigheder imidlertid ikke blot som stærke Udbrud af umaadeholdne Sind, men skyldes rettere en aandelig Krise, hvori der vendes op og ned paa den private og offentlige Moral.

Af Pius XII: Summi Pontificatus.

Hvorfor vi blev Katolikker

Gammel Lærer, der savner Skærsilden og Ærbødigheden for Guds Moder:

— Det er allerede mange Aar siden, jeg begyndte at interessere mig for Moderkirken, og Grunden var, at visse Ting indenfor den Form for Religion, jeg var opdraget i, stred mod min Fornuft. Jeg hørte bl. a. docere fra Prædikestolen, at Smaa-børn kom i Helvede, hvis de døde udøbt, og jeg saa Præster vie fraskilte.

Jeg fandt det ulogisk at have, at vi gaar direkte til Himlen eller Helvede efter dette Liv, eftersom vi sjældent er gode nok til det første eller onde nok til det sidste i det Øjeblik, vi forlader Verden. Halvt ubevidst savnede jeg det nødvendige Mellemled: Skærsilden.

Men først og fremmest undrede det mig, at man aldrig værdigede Guds Moder andet og mere end denne Bemærkning: »Født af Jomfru Maria —«

Jeg fandt, at hun maatte være noget særligt værd, siden hun var udvalgt til en saa ekstraordinær Opgave paa en saa overnaturlig Maade. Og jeg savnede i min egen Kirke de Hædersbevisninger og den Tillid og Ære-

frygt, som jeg syntes, tilkom hende.

Det faldt mig efterhaanden svært at undervise i Religion ud fra den lutherske Indstilling og bibringe Børnene Fordomme mod den katolske Kirke, som jeg selv var vokset op med. Jeg haaber, jeg har skilt Sol og Vind lige uden at være illoyal til nogen af Siderne.

Saa gav jeg mig til at læse katolske Bøger. Den af dem, som fik den største Betydning for mig blev »Kristi Efterfølgelse.«

Men jeg husker en lille Oplevelse, som fik afgørende Betydning for mig i samme Retning.

Jeg var en Dag gaaet ind i en katolsk Kirke, hvor jeg undrede mig over at se Folk af alle Aldersklasser komme ind og knæle, bl. a. en 11—12 Aars Dreng. Da han kom ud, kunde jeg ikke lade være med at spørge ham, hvorfor han havde været der, og hvad han var saa bedrøvet for: — »Fordi min Mor er syg«, sagde han. »Jeg bad til Gudsmoder om at bede for hende, at hun maa blive rask.«

— Tror du det hjælper?

— Ja, sagde han og saa paa mig med Selvfølgelighed i Blikket.

Denne Tillid gjorde Indtryk paa mig og hjalp mig et godt Stykke fremad Vejen til Kirken. En Dag var jeg kommet saa vidt, at jeg følte, jeg for min Samvittigheds Skyld kun havde eet at gøre. Og det gjorde jeg!

Det var den katolske Guds-tjeneste og St. Josef-Søstrene, der gjorde det:

Ved at læse om andre Menneskers Grunde til ovennævnte Spørgsmaal vokser Trangen til at grave efter min egen.

Hos mig var det ingen bevidst Søgen; min Konversion for ca. 10 Aar siden kom, gennem nogle Vanskeligheder, som noget selvfølgelig, der ikke kunde være anderledes; det var Nødvendigheden af at have et fast Holdpunkt i Tilværelsen i en Tid, hvor Begreberne om Værdier er flydende og konturløse, i Særlighed paa det religiøse Omraade.

Som 11-aarig kom jeg til at bo hos min Bedstemoder, der var Katolik, i Ordrup, hvor der i Begyndelsen af Aarhundredet var et stærkt katolsk Liv med Midtpunkt i St. Andreaskirken, -kollegiet og l'Ecole française, hvori jeg blev anbragt, bl. andre sammen med Ballin's og Johannes Jørgensens Børn. Jeg var meget betaget af Vekselsangen mellem Drengenes serafiske Stemmer og Præsternes fuldtønde, flerstemige Kor, og hele det uforanderlige Ceremoniel, der i de Par Aar, Forbindelsen varede, blev noget kendt og kært. Gennem St. Josefsøstrene modtog jeg et Indtryk af en blid og taalsom Kærlighed, som det møder mig den Dag i Dag hver Gang, jeg har den Glæde at tale med en af dem. Ofte faar de mig til at mene, at den Maade, de lever paa, er den mest menneskeværdige for den ugifte Kvinde, »mod Naturen«, som Protestanterne hævder, uden at tage Opdragelsen og det rene Sind i Betragtning.

Nu gik der mange Aar paa rent protestantisk Vis, Konfirmationsforberedelse med de obligate Søndagsgudstjenester, hvor jeg kedede mig noget saa for-

skrækkeligt og nærmest saa paa Præsten i sin lange, sorte Kjole, som paa en uudgrundelig Tvangsforanstaltning, og jeg levede videre som en Hedning, eller ingenting.

Midt i 30-erne blev jeg gode Venner med en katolsk Dams, som uden »katolsk Propaganda« af nogen Art gav mig Lyst til at undersøge, hvad det var, som bevirkede hendes Glæde over den katolske Kirke og dens Lære, hvorefter jeg talte med Præsten i mit eget Sogn. Ham regner jeg forøvrigt til mine bedste Venner, selvom vi ikke just plager hinanden med Besøg. Han havde en Del Besvær med mine Indvendinger. — De er filosofisk, sagde han med et elskværdigt Smil, men umærkeligt overvandt hans

Ro og usvigelig logiske Tankegang, i Forbindelse med nogle Problemer, der maatte stilles i Bero, mine Tvivl med Hensyn til Dogmerne, jeg konverterede og har siden kun haft Glæde af det Skridt.

For ethvert Menneske kommer der en Tid, hvor man standser og ligesom ikke kommer videre. Maatte det da være saa mange som muligt forundt at føle den Tiltrækning, Katolicismen udøver paa den, der engang har været i Berøring med den, om der ogsaa skal gaa baade Aar og Dag. In denne Kirke er der Fred og Svar paa alle Spørgsmaal. Intet flyder, intet falder ud af Sammenhængen.

Aslaug Kann.

Gudstjenestetider endnu ikke er indløbet, kan sikkert kun tilskrives den Omstændighed, at Sognepræsterne i Provinsen i den Grad er overbebyrdet med Arbejde, saa at de endnu ikke har kunnet afse Tid til at fremsende Meddelelse. Ikke desto mindre er det jo beklageligt, at Listen ikke er å jour, men vi tør til Gengæld heller ikke følge Deres Raad om at supplere op efter Haandbogen, da mange af Provinsens Præster ogsaa benytter Sommermaanederne til at faa en lille tiltrængt Ferie og som Følge deraf ofte ændrer lidt paa Gudstjenestetiderne. Men man kunde selvfølgelig angive Byernes Navn og henvide Læserne til selv at forespørge. Vi har overvejet det, men beklageligt er det i alle Tilfælde.

Redaktionen.

Feriegæster og Søndagsgudstjeneste

Vi har modtaget følgende:

Kære Hr. Redaktør.

Jeg ved ikke, om De holder af at rejse. Hvis De gør det, saa ved De ogsaa, at man gerne vil tilrettelægge sin Sommerrejse saa praktisk som muligt. Det vilde jeg, og i den Anledning tog jeg Ugebladet for at se, hvor og hvornaar jeg kunde høre den hellige Messe i hvert Fald paa de Helligdage, der faldt i min Ferie. Til min store Overraskelse opdagede jeg, at der kun var — siger og skriver — een By paa hele Fyn, Nyborg, hvor der læses Messe. Jeg var forbavset, næsten lamslaaet over denne Præstemangel, der maatte raade paa Fyn, hvor jeg havde til Hensigt at tilbringe hele min Ferie. Nu var jeg i Forlegenhed. Enten alle tre Helligdage i Nyborg eller Ferie i en anden Del af Landet.

Saa faldt det mig ind at slaa op i *Katolsk Haandbog for Danmark*, og der fandt jeg ud af, at der foruden i Nyborg ogsaa er Messer i Odense, Svendborg og Assens, nemlig i Odense Kl. 6, 8 og (om Søndagen) Kl. 10; i Svendborg Kl. 8 og 10, om Hverdagen Kl. 6 og 8 og i Assens Kl. 10, om Hverdagen Kl. 7,30, og saa har jeg endda, efter at jeg nu har tilbragt en dejlig Ferie paa den skønne Ø, faaet at vide, at der lejlighedsvis ogsaa holdes Messe i Faaborg.

Skulde vi holde os til Ugebladets Ferialister for Gudstjenester i Provinsen, saa maa det fraraades Katolikker at holde Ferie i f. Eks. Randers, Vejle, Kolding, Ringsted og Slagelse, men maaske Haandbogen ogsaa her kan fortælle noget om, at der alligevel læses Messer i disse Byer.

Jeg vil bede Dem, Hr. Redaktør, saa vidt muligt at føre den ellers saa udmærkede Gudstjenesteliste å jour saaledes, at den for de Kirkers Vedkommende, der ikke har indsendt Sommerplan, føres ud efter Haandbogen. Skulde der saa være indtraadt en Ændring, saa er Fejlen ikke Ugebladets. Haandbogen er for stor at rejse rundt med, Ugebladet kan vi have i Lommen, og mange Steder kan det købes ved Kirkerne.

Deres ærbødige
Vandrefugl.

Kære »Vandrefugl«.

Adskillige før De har rettet samme Bebrejdelse mod Ugebladet og ingen kan være mere ked af at »Sommerens Gudstjenesteliste« er saa ufuldstændig, som Tilfældet er, end Redaktionen. Imidlertid anmodede vi allerede i Ugebladets Nr. 22, (Side 347) i god Tid Landets Sognejstlighed om at indsende Tiderne blot for Søndagsgudstjenesterne, og naar enkelte Provinsbyers

Tre lukkede Retræter i Roskilde

Fra den 27. Juli Kl. 19,30 til den 31. Juli efter Messen for ældre Damer. Retræten er overtegnet, der er ikke Plads til flere Deltagere.

Fra den 31. Juli Kl. 19,30 til den 4. August Morgen, for unge Damer. Ældre Damer, der ikke kan deltage i den første Retræte, har Lov til at melde sig til denne.

Fra den 4. August Kl. 19,30 til den 8. August for Herrer. Der er Plads til mange flere Deltagere.

Tilmeldelse kan sendes til Sognepræsten i Roskilde eller til Søster Helena, Skt. Josefs Skole, Roskilde.

Benediktineroblaterne

Søndag den 11. Juli fejres St. Benedikts Fest (Sommerfesten). Alle Oblater, der ikke er bortrejst opfordres til at deltage i den højtidelige Højmesse Kl. 8. i St. Augustin's Kirke.

I Vesper er Lørdag Kl. 17, Matutin Kl. 20 og II Vesper er Søndag Kl. 14,30.

Roskilde katolske Ungdomsforening

Søndag den 11. Juli afholdes i Roskilde den planlagte Haandboldturnering mellem Taastrup—Roskilde—Ringsted og Slagelse katolske Ungdomsforeninger. Amager katolske Ungdomsforening er indbudt til at deltage som Gæst. — Om Aftenen samles man paa Sct. Josefs Skole Kl. 19 til en Fest, hvor der spilles en lille Komædie og forefindes forskellige Forlystelser, ligesom der slutes med Dans. Alle er velkommen. Af Hensyn til de rejsende gøres opmærksom paa, at der begyndes Kl. 19 præcis.

Liturgisk Kalender

Juli:

11. S. 4. Søndag e. Pinse (666). 2. (grøn) Bøn: St. Pius I ([5]), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]).

12. M. St. Johannes Gualbertus (hvid) (994); 2. Bøn: St. Nabor og St. Felix (995).

13. T.† St. Anacletus (996); 2. Bøn: (rød) Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg; Apostlenes Præfation (524).

14. O. St. Bonaventura (996).

15. T.† St. Henrik, tysk-romersk Kejser (996). 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg.

16. F. Vor Frue af Bjerget Karmel (hvid) (997).

17. L.† St. Alexius (1000); 2. Bøn: (hvid) Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg.

18. S. 5. Søndag e. Pinse (670). (grøn)

Anm. Paa de med † mærkede Dage kan Præsten efter frit Valg læse Sjælemesse og andre Votivmesser, hvorfor man paa disse Dage ikke kan regne med, at de her angivne Messer læses.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

I Ferien

indtil 15. Aug. kan Henvendelser til Redaktionen kun ske Mandag Kl. 15—16. Redaktør Kiærulff træffes ikke i Juli og Redaktør Berg ikke i August Maaned.

BØGER

Aktuelle Problemer

Einar Wallquist: »Mens Dagene gaar«-. (Haase & Søns Forlag).

Den svenske Doktor Einar Wallquist's sidste Bog: *Mens Dagene gaar* handler om vore finske Brødres Flugt ind over den svenske Rigsgræns gennem Doktorens Distrikt i Lapland, og giver ved samme Lejlighed et lille Indblik i Sveriges glimrende Indsats paa Flygtningeforsorgens Omraade. Man skulde tro, at disse ulykkelige Mennesker, hvis Lidelser, Nød og Angst enhver kan forestille sig, vilde fortabe sig i Fortvivelse over deres haabløse Stilling, men Dr. Wallquist fortæller stillfærdigt om Flygtningenes ukuelige Livskraft, som giver sig Udtryk i Ønsket om at vende tilbage til de ødelagte Hjem, saa snart de er kommet til Kræfter ved den gode Pleje i de velorganiserede Lejre, og naar Forholdene tillader det. Doktoren tegner endvidere mesterlige Skildringer af Laplandsbefolkningens primitive og slidsomme Kamp for Tilværelsen i de store, øde Vidder i Nord sverige, ofte flere Dagsrejser fra de nærmeste Naboer. Først og sidst giver Dr. Wallquist Udtryk for sin Kærlighed til Børnene, der lever i Nødet, og som stryger alle Besværigheder af sig, blot de faar Sulten stillet og hvilet ud.

mus.

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfgade 34-36

Tlf. 778 - 728

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Rosenkrans Kirken, København, St. Vincents Kirke, Helsingør, Immaculata Kirken, København, Katholsk Kirke, Ålborg, Katholsk Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København, Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

Sangbog for danske Katolikker. 1933. Shirting 1,00.

Julens Sange. 0,25.

Peter Andreasen: Sandhed og Sagn i det gamle Testamente, II-III-IV. 30-37-24 S. à 0,50. Katolsk Stillingtagen til moderne Bibelkritik.

C. M. Antony: Sankt Antonius af Padua. 1916. 105 S. 1,75. En Levnedbeskrivelse af den folkekære Helgen.

 SANKT ANSGARS
Boghandel . Bredgade 67

BOGHYLDEN

Bruno de, J. M.: Vie D'Amour de Saint Jean la Croix 266 S.	3,40
Cathedra, Peri: Les Exercices Spirituels. Textes Pontificaux. 182 S.	3,15
Le Fort, Gertrude von: La Dernière a L'Echafoud. »Les Iles« 132 S.	3,15
Moreau, E. de S. J.: Saint Anschaire, Missionnaire en Scandinavie au IX Siecle. 136 S.	7,15
Otegat, Paul. S. S.: Philosophie de la Religion. 474 S.	10,95
Schwob, Rene: Rome On La Mort. Les Iles. 326 S.	5,55
Smedt, Ch. De. S. J.: Notre Vie Surnaturelle I—II. 374+334 S.	10,95

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Eksercitier for Herrer paa Dalum 16.-20. August

Jeg var kommet ud til Stelmachs i Dallerup om Aftenen lidt over 9. Der var ingen at se i Gaarden, men Døren stod aaben; jeg gik ind, men der var ingen; saa opdagede jeg Roman eller, som han med en Slags Fordanskning kaldes, Rikard i Færd med at rense et Stykke Mark med Gulerødder. Hvor Far og Mor var henne? Ja, de var i Roerne, og han pegede. Jeg tænkte ved mig selv: Her bliver der nok bestilt noget. Paa Vejen hen til Roemarken maatte jeg standse og se paa Rugen. Jeg har i mine Levedage aldrig set saadan en Rug. Den var saa høj og saa tæt og saa frodig med sine silkebløde Aks, der spillede i graagrønt og brunt og blaalt og violet. Det var ganske øjensynligt, at den var istand til fuldstændig at kvæle alt, hvad der af vilde Urter kunde tænkes at komme frem i Bunden. Det var saa skønt et Syn, at jeg blev helt højtidelig ved det; jeg følte lidt af det, som en Islænder føler, naar han kommer ind i en højvoksen dansk Bøgeskov.

Saa gik jeg ind i Roemarken; det var Runkelroer, og de var ganske smaa endnu. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke kunde skelne Roeplanterne fra Ugræsset. Roerne var nok raderensede, men nu var Stelmachs i Færd med at hakke alt væk, der ikke var Roer, i de lange grønne Striber. Nu var Klokkeren halvti. Jeg tror, de var blevet ved noget endnu, hvis jeg ikke var kommet, men nu skulde vi hjem og have en Kop Kaffe. Stelmach sagde til mig, at denne Mark — han fik Ejendommen for et Par Aar siden, og da var Markerne fulde af Tidsler og mange andre slemme Ting, — altsaa, at denne Mark var den sidste, han ikke havde haft Roer i, og det vil sige den sidste, der ikke havde faaet den grundige Rensning, der følger med Roerne, for de skal hakkes tre Gange den Sommer, og det vil igen sige befries for alle vilde Urter. Det var øjensynligt, at han nød Tanken om nu endelig at være naaet saa vidt.

Saa standsede vi ved Rugen og betragtede den, og vi mindedes, hvorledes jeg var derude det første Aar og saa paa, hvordan Familien majsommeligt gik og stak Tidslerne netop paa dette Stykke. Tidslerne var nu nok gaaet væk, men der havde været Senegræs i, og Marken havde været helt gennemvævet med Senegræs; men saa havde Stelmach i Efteraaret gaaet den igennem 12 Gange skiftevis med Harve og Tromle. Ja, saa forstod jeg jo bedre, at den Rug var saa vidunderlig at se paa.

I Lignelsen om Sædemanden giver Vorherre en Beskrivelse af noget af Datidens jødiske Landbrug. Man har vænnet sig saadan til at høre den Fremstilling, saa selv den mest indgroede Københavner ikke knyer ved den; men der er nu ogsaa noget at lære af Nutidens danske Landbrug selv i polsk Udga-

Der er noget for Sjælen i denne yderst omhyggelige og myreflittige Rensning for Ugræs og vilde Urter for at skaffe Roefrøene eller Sædekornet Luft og Plads og Monopol og Privilegium og Førstefødselsret og Patentret og Eenret til Jorden og dens Frugtbarhed. Er det nu ikke aldeles ligetil at overføre det paa Guds Ord om Naade og vor egen Sjæl. Det er det, Eksercitiene vil: Saa Guds Ords Sød og Guds Naade i Menneskets Aand og Hjerter og saa hakke løs paa alle vilde og forfløjne og jordiske og verdslige og sanselige og forfængelige Tanker og Forestillinger og Ord og Beskæftigelser og Tidsfordriv og Pjæt. Faar man rigtig fat paa det i Eksercitiene, saa holder man saa ved med det bagefter, som det nu er muligt, saa skal der nok komme en Afgrøde frem i aandelig og overnaturlig Henseende, et fortættet Liv, der paa sin Vis minder om Stelmachs Rug i Dallerup.

I. Otrik.

SOMMERENS

GUDSTJENESTELISTE

København

Sct. Ansgars Kirke (Bredgade 64) .. 8; 10
Jesu Hjerter Kirke (Stenosgade 4) ... 6; 7; 7½; 8½; 10; 11½
Sakramentskirken (Nørrebrog. 27). 8; 10
Sct. Mariæ Kirke (Jens Jessensv.7) 8; 10
Sct. Andreas Kirke (Ordrup) 7; 8; 10
Sct. Therese Kirke (Bernstorffsvej 54) 8½; 11
Sct. Annæ Kirke (Sundby) 6; 8½; 10
Sct. Antoni Kirke (Fr.sundsv. 225) 8; 10
Sct. Nikolaj Kapel (Strøbyvej 2, Hvidovre) 9
Sct. Mikael's Kapel (Vandtaarnsvej 7) 9½ (dog ikke 13. og 27. Juni).

SØNDAGSMESSE

8; 10
 6; 7; 7½; 8½; 10; 11½
 8; 10
 8; 10
 7; 8; 10
 8½; 11
 6; 8½; 10
 8; 10
 9
 9½ (dog ikke 13. og 27. Juni).

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Henvendelser bedes venligst

rettet til CENTRAL 1868

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosenørnsallé 29 . København V
 Telefoner: 4295, 13,504, 2207

God Vask
 - Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

Nordsjælland

Aasebakken (Vor Frue Kloster pr. Birkerød)	8
Asserbo (»Friheden«, Skovbovej)...	(27. Juni, 4. Juli) 9; (11. og 18. Juli) 10
Helsingør (Nygade 8).....	8; 10
Hørsholm (Mariavej)	9¼
Lyngby (Knud Lavardsvej)	8¼; 9½
Trørød (»Vor Frues Kapel«, Trørødvej)	8½

Øvrige Sjælland

Hillerød (Godthaabsvej 24)	8; 10
Holbæk (Kastanievej 17)	9 (fra og med 4. Juli Kl. 9½) (paa Hospitalet 7)
Holmegaard Glasværk	(Sidste Sønd. i Md.) 9
Køge (Bjerggade 22)	8; 10¼ (4. Juli 6½ og 10¼)
Næstved (Præstøvej 29)	8; 10 (2. Sønd. i Md.) 8; 9½ og 10¾
Roskilde (Frederiksborgvej 11).....	6 (paa Hosp.); 8; 10
Taastrup (Køgevej)	7½; 10¼
Vordingborg (Chr. Winthersvej)...	(1. og 3. Sønd. i Md.) 10½

Lolland-Falster

Maribo (Ny Østergade 4)	9 (m. dansk Præd.); 10½ (m. polsk Præd.)
Nykøbing F. (Bispegade 12).....	8; 9½ (m. dansk Prædiken), 11 (m. polsk Prædiken)

Fyn

Nyborg (Vindingevej)	8 (dog ikke sidste Sønd. i Md.) og 10
----------------------------	---------------------------------------

Bornholm

Aakirkeby (Gregersgade 20)	10½
Rønne (Østergade 59)	9½ (2. Sønd. i Md. Kl. 8)

Jylland

Aabenraa (Søndertorv)	5,40; 9¾
Aalborg (Kastetvej 1)	6; 8; 10
Aarhus (Ryesgade 26)	7; 8; 10
(Sct. Jos. Hospital)	6
Ebeltoft (»Pax«, Nørreport)	(18. Juli og 19. Sept.) 9¼
Esbjerg (Nørregade 61)	7; 10
Fredericia (Sjællandsgade 50)	7; 9½
Grenaa (Afholdshotellet)	(20. Juni og 15. August.) 10
Haderslev (Mariegade 8)	8; 10
Horsens (Nørregade 19)	7½; 10
Odder (Holsteinsgade 29)	(2. og 4. Sønd. i Md.) Komm. 9¼; Messe 10¼
Pindstrup (Ringsø)	(1. og 3. Sønd. i Md.) 10
Ulstrup Mark (Stenvad)	(29. August) 10
Sønderborg (Ringridervej)	10 (dog ikke 27. Juni og 18. Juli)
Viborg (Mogensgade 8)	8; 10

Sankt Albani Klubs Ungdomsafdeling, Odense

indbyder alle unge fra Fyn til et Ungdomsmøde i Odense, Søndag den 18. Juli.

Stævnet indledes med Højmesse i Dalum Klosters Kirke Messe og Prædiken holdes af Pater Langsted, den nyviiede Redemptoristpater fra Fyn. Efter Messen vil han meddele Primitivelsignelsen.

Om Eftermiddagen vil man under kyndig Vejledning aflægge Besøg i Odenses gamle katolske Kirker, og der sluttes af med Andagt i Sct. Albani Kirke.

Der arrangeres en fornøjelig Aften, hvor medbragt Aftensmad kan nydes i Fællesskab.

Stævnets første Del indtil Kl. 15 holdes paa Dalum Kloster. Deltagelse koster 1 Krone til Betaling for Morgenkaffe (medbring selv Sukker og Brød) og Middagsmad.

Bestyrelsen for A. K. U. Odense.

St. Therese Kirke

Resten af Juli Maaned læses der kun een Messe om Hverdagen: Kl. 7, altsaa hverken 7,30 eller om Onsdagen Kl. 11. Ligeledes udgaar Messen Kl. 7,30 om Søndagen.

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Onsdag den 14. Juli, Afregning for Sct. Knuds Gilderne i Stenogade »Den røde Sal« Kl. 18,45.

Derefter Cykeltur Buddinge-Herlev. Hjemkomst ca. Kl. 23.

Amager.

Søndag den 11. Juli. Efter Indbydelse fra Ungdommen i Roskilde starter vi paa Cykel fra Hans Bogbinders Allé Kl. 7,30 pr., saaledes at vi kan naa Højmessens Kl. 10 i Roskilde. Kl. 11,30—12,30 Spisepause. Kl. 13 Haandboldkampe. Kl. 17 Andagt hvor Pater Brunicardi holder Prædiken. Kl. 17,30—18,30 Spisepause og Kl. 19 Komædie og Forlystelser. Husk Madpakke til hele Dagen og husk Cykellygte! Vel mødt!

De, der tager Toget mødes under Uret i Afgangshallen paa Hovedbanegaarden og tager Toget Kl. 8,47.

Eukaristisk Forening

lader læse en Sjælemesse Lørdag d. 10. Juni Kl. 8 i Sct. Ansgars Kirke for Foreningens tidligere Formand og trofaste Medlem, Fru Elisabeth Hastrup, som afgik ved Døden paa Sct. Josef Hospital 28. Juni. R. I. P.

Medlemmerne opfordres indtrængende til at overvære Messen.

Vor kære Mama

Elisabeth Maria Hastrup,

er død den 28. Juni 1943.

Thure og Aase, Bertel og Vera,

Claes og Else,

Lilian og Børnebørn.

Den kære afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

Vor Kære Far

Snedkermester

Gerhard Bomholt

er stille og velforberedt ved Kirkens Naademidler hensovet i Herren, Søndag den 2. Juli.

Efter afdødes Ønske frabedes Kranse og evt. Bidrag skænkes til Vincentsforeningen.

Den kære afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

Begravelsen foregaar Torsdag den 8. Juli Kl. 11 fra Katolsk Vestre Kirkegaard.

Børnene.

Leverandører til den nye Præstegaard og Menighedssal i St. Mariæ Sogn

<p>R. Reusch Kunst- og Kleinsmedie Blaagaardgade 21 Telefon Nora 5052</p>	<p>AAGE HJORTH-JENSEN Malerfirma Vesterbrogade 64 Tlf. Vester 9909</p>	<p>Th. P. Stillinge Tømremester Sejrøgade 15 Tlf. Ryvang 1225</p>
--	---	--

<p>AALBORG M. Thomsen Støtt Entreprenør og Murermester Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>AALBORG Aalborgs katolske Begravelseskontor Ligkister, Ligsenge, Kistepyntning og Salmer Begravelser ordnes smukt og samvittighedsfuldt G. PETERSEN Jens Bangsgade 8 . Telefoner : 2068 og 2280</p>	<p>NAKSKOV Chr. Steffensen HERREEKVIPERING Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>
--	---	---

HORSENS

<p>Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618 Alt udføres i Installationer Alt havs i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstrene</p>	<p>C. C. Nielsen Mel . Gryn . Hønsfoder Smedegade 91 Telefon 515 . 565 Udsøgte Kvaliteter, billigste Priser</p>	<p>H. F. Caspersen BAGERI Sønderbro 71 . Telefon 1074 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
--	--	---

<p>S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst</p>	<p>Svend Hansen Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres Hjemmel. Medister og Leverpostej Fabriksvej 33 . Telefon 1379 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/S Telefon 310 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
---	--	--

<p>Manufaktur . Trikotage . Udstyr A-S Horsens Textil Lager Leverandør til katolske Institutioner</p>	<p>Køb hos vore Annoncører</p>	<p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed</p>
--	------------------------------------	---

AARHUS

<p>H. J. Madsens Begravelsesforretning tidligere I. A. Pedersen Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardgade 17 . 19 . Aarhus</p>	<p><i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditori Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital</p>	<p>„BOTHILLA“ Ryesgade 24 Telefon 6162 Hjemmelavet Paalæg Ekstra fint Smørrebrød til alle Priser</p>
---	---	---

<p>A. B. C.</p>	<p>LINOLEUM billigst Høilund Carlsen Imit. Linoleum, Rullegardiner Bonevoks i fast og flyd. Form Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347</p>	<p>S. A. Kannegaard Vestergade 5 Telefon 2710 Viktualieforretning</p>
------------------------	---	--

<p>Skomager Chr. M. Jensen Ryesgade 23, o. G. Gennemg. v. Fajancevarehuset Telefon 8326</p>	<p>KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Telefon 4088</p>	
--	---	--

<p>Andelsselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)</p>	
--	--

<p>Karl Hansen Lys-, Kraft-, Ringe- & Radioanlæg Frederiksgade 75, Tlf. 295 Omstil. til priv. Bogensegade 5</p>	
--	--

RANDERS

<p>Vi har Fisk til Dem <i>A. K. Schmidt</i> Strømmen 12. Randers. Tlf. 2160 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>Brdr. Qvist Brændselsforretning Kul . Koks . Tørv og Optændingsbrænde til billigste Priser Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>Randers Andelsmejeri Telefon 776 (4 Linier) Fineste Mejeriprodukter fra Dyrslæge kontrollerede Besætninger</p>
<p>Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler Sygeplejeartikler, Bandage <i>køber De bedst hos:</i> C. Mærsk-Andersen's Eftf. Randers . Telefon 137</p>	<p><i>Mineralvandsfabrikken</i> »CITO« Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146 Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>N. M. Nielsen Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne Markedsgade 16, Telefon 1834 Leverandør til St. Josef Hospital</p>
<p>Johs. E. Mortensen <i>Bagermester</i> Nørreboulevard . Telefon 1157 Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>N. Chr. Nielsen <i>Snedkermester</i> BYGNINGSARBEJDE L. Voldgade 10 . Tlf. 2002, 3670 Lev. til den katolske Kirke</p>	 <p>Alt vedrørende Begravelser i By og paa Land ordnes uden ekstra Betaling . . . M. MØNSTER'S Snedker- og Lignisteforretning, Tlf. 2161 Nørregade 10 (v. Brønden).</p>
<p>Randers Kul-Kompagni <i>Aktieselskab</i> Kul- og Koks-Import Kulkajen . Randers Telefon 3900 (4 Linier)</p>	<p><i>Johs. Stoffregen</i> <i>Malermester</i> Telefon 3204 . Randers Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	

VEJLE

<p>C. V. BERG <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>LEDIG</p>	
<p>Jørgen Petersen & Co. <i>(Indh. N. C. Jørgensen)</i> TØMRERMESTER Jernbanegade 18 . Tlf. 131, 1631 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Hvidehus Boglade <i>Jul. Jensen . Jens Hagner</i> Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger</p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik <i>P. C. NIELSEN</i> Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Væver - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 17 21 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>¹/₈ Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>
<p>Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggrds. 15, Tlf. 287 - 597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELEFON 306 . 307</p>	<p>Niels Boesen <i>Katolske Begravelser ordnes</i> Nørrebrogade 9 . Tlf. 725</p>
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>J. ANCKER & SØN <i>Murermestre</i> Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>

Katolsk Ugeblad

18. Juli 1943

91. Aarg.

Nr. 29

Verdens Ernæring

Skandinaviske
Presserøster

Et Kig ind i
en skjult Verden

Ungdomsstævne
paa Rygaard

Kærestepassiar ...

Kærestefolk har altid saa meget at betro hinanden. Derfor sidder de gerne og taler sagte, selvom de en sen Aftenstund har hele Bænken og det halve Anlæg for sig selv. Det er mest ham, der taler. Hun lytter med det dulgte Smil, der er Knoppen paa den spirende Lykke. Vi skal nok vogte os for at aflytte, hvad de unge ikke bliver trætte af at sige eller høre paa. Det er deres Hemmelighed: det første, der binder dem sammen. Enhver Indblanding er her uvedkommende. Den vil være noget i Retning af en Helligbrøde, som det at stikke Haanden i en Rede med Fugleunger. Nej, vi skal end ikke forsøge at gætte, omend det ikke vilde være saa svært, siden Menneskebørnene i de sidste Aartusinder saaledes har siddet og hvisket om de samme Ting. Ja, det er de samme Ting, som den elskende siger til den elskede om og om igen; men de bliver nye for hver Gang, de bliver sagt af en ny ung Mand til hans udkaarne.

Forleden kom en ung Mand uopfordret til at røbe over for mig, hvad han havde talt med sin Kæreste om. Det var et Par friske og tiltalende unge, der agtede at sætte Bo. Han var Katolik, hun Protestant. De havde

været hos mig et Par Gange for at faa Oplysninger om de Pligter, den hellige Ægtestand medfører og om den katolske Tro, de skulde opdrage deres eventuelle Børn i. Nu havde vi gennemgaaet Ritualer og skulde i i Kirken se lidt paa Placeringen ved det forestaaende Bryllup. De unge Mennesker fik at vide, hvornaar de skulde staa, og hvornaar de kunde sidde ned. Brudgommen har sikkert troet, at det var af Hensyn til den ikke-katolske Brud, at jeg undgik at lade dem knæle. Derfor sagde han: »Vi kan godt knæle, for det har jeg lært hende«. —

Saadan en lille Sætning dukker op i Ens Sind, naar der er blevet stille og saa mange andre Ord, der i Dagens Løb svirrede En om Ørene, er blevet borte. »Vi kan godt knæle, for det har jeg lært hende. « Jeg ved godt, at dersom nogen, der selv aldrig har prøvet at knæle ned i Bøn, læser dette, vil han grynte noget om Hellige med Blodmangel og gammeldags Skikke. Det er jo ikke moderne at knæle. Det er er ikke godt for de pressede Benklæder. Og det ligger endnu mindre for det moderne Sind, der fra Barndommen af er blevet vaccineret mod Religion og opdraget til at være sig selv nok.

Utallige unge nutildags er nemlig mere villige, end salig Per Gynt var det. For han sagde Nej Tak, da Dovregubben foreslog ham en lille Operation: »I venstre Øjet, jeg risper dig lidt, saa du ser skævt; men alt det du ser, tykkes gildt og gævt. Saa skærer jeg ud højre Ruden ...«. Nu hører denne Operation med til den aandelige make up. Verden vil bedrages.

Vi, der ikke er overtroiske og har baade vore Sanser og vor sunde Fornuft i Behold, ved, at det ikke er os, der raader over Livet. Og vi ved ogsaa, at vi Mennesker bedst kan faa Livets Herre i Tale, naar vi ligger paa Knæ foran Ham. Naar vi bliver den lille over for Ham, der ene er stor. For de unge, der lægger Haand i Haand, for at gaa ind til Livets Tjeneste, er det da ogsaa den naturligste Sag, at de sammen knæler for Gud, der skabte dem som Mand og Kvinde, og som nu kalder dem til at være med i den sjette Dags Værk: »Lad os skabe Mennesket efter vort Billede«. Det var han altsaa klar over, og derfor havde han lært hende at knæle ...

Til Lykke, unge Mennesker!

S. W.

Munke Sigtemel

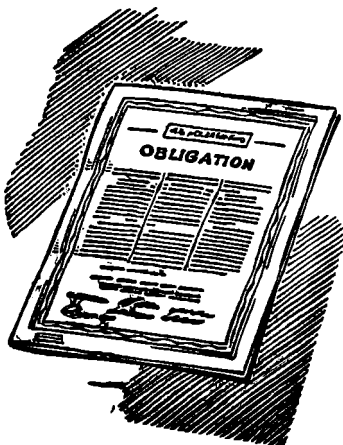
GAMELCA med den rigtige Kaffesmag
Forlang den hos Deres Købmand
Fabrikeret af **A. C. GAMÉL**

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Familie- Færdsels- og kombineret Grundejerforsikring
Forsikrings Compagniet
for Kongeriget Danmark
Telf. 10,093 Amallegade 31 B Giro 2107

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen
Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog, 125, Telefon Amager 4019

Køb og Salg af
AKTIER og OBLIGATIONER

VERDIPAPIRER modtages til
Opbevaring i AABENT DEPOT
Alle Oplysninger meddeles af
LANDMANDSBANKEN
gennem vore Filialer og vor Hovedkontor
C. 65 00 — Lokal 329

Urmager . Guldsmed
Griffenfeldtsgade 54
Alle Reparationer til
rimelige Priser
Villy Mikkelsen Telefon Nora 3465 y

Ledig

PARANAT Stof-Imprægneringsmiddel
gør alle Beklædningsgenstande vandtætte
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

ROSENBORG
Tonic Water
Faas over hele Danmark

Flytteforretning i **„FREDERIKSHOLM“**
v. Andersen og Poulsen
Flytning, Opbevaring og Forsendelse
besørget med Garanti overalt i Landet
Sjæler Boulevard 21
Telefon i Volby 3333 . Godthaab 3653 x

Blomsterforretningen
CAMELIA
Smukke Kranse og Kisteptyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

Chr. Hansens Kød-Udsalg
Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Peter Hansen
Tømrer- og Snedkermeste.
Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Horisonten rundt

Svensker ser paa den hellige Faders fem Punkter

Forfatteren Harry Blomberg, som vi nylig citerede her i Ugebladet, har i Göteborg-Posten fortsat sine Betragtninger om Pavens Bestræbelse for en retfærdig Verdensordning. Hans anden Artikel (G. P. d. 26. Juni) slutter paa følgende Maade:

Påven är en levande auktoritet bland miljoner människor över hela världen. Hans fredsprogram är icke adresserat enbart till katoliker och omfattas icke blott av dem. Som förut nämndes, ha flera engelska kyrkoledare omedelbart deklarerat sin anslutning. Inom hela den kristna världen, sak samma om man kallar sig katolik, ortodox, lutheran eller calvinist, kan varje kristen ge påven sin anslutning i detta fall. Han icke bara kan, han bör, ty påven har med förebildlig klarhet självt innehåller.

Men ett studium av påvens fem punkter uppenbarar säkert också för många människor, som icke kalla sig kristna, grundvalen för den fred och framtid som de önska. Här i Sverige torde allmänna meningen vara att just en sådan fred och framtid är vad vi måste eftersträva. Vi önska inte något enda folks undergång — vi önska undergång åt orättfärdigheten, förtrycket, förföljelserna. Påvens program kunde för den skull lika väl ha skrivits av en svensk.

Det borde följaktligen vara självklart att vi alle stödde detta principprogram, som uttrycker vad vi alla tänka och känna. Vi borde stödja det även därför, att det är det enda klara program som framlagts. Vid förra freds slutet hämmades de stora massorna, som önskade en rättfärdig fred, genom frånvaron av ett program, till vilket de kristna ledarna anslutit sig. Man kom försent till tåget, som så ofta förr. Nu behöves detta icke ske. Inom vida kretsar av vårt folk, först och främst de kyrkliga och fri-

kyrkliga, torde man nu också vara på det klara med att fredsproblemet måste aktualiseras i allmänna opinionen. Det är givet, att ett dylikt förberedande arbete kan och skall missförstås och vantolkas av båda de stridande parterna. Men om Sverige har en stor livsuppgift, så är det att bli en folkförsonande faktor. De små ländernas största synd är at tänka för smått om sina egna möjligheter.

Protestant om Helgenkaaringer

I Aalborg Stiftstidende for d. 18. Juni i Aar har Dr. phil. F. L. Østrup skrevet en udmærket Artikel om »Forestaaende Helgenkaaringer« med særligt Henblik paa Theodor og Alfons Ratisbonnes forestaaende Kanonisation. Vi gengiver her et enkelt Afsnit af Artiklen.

Hvad skal vi nu fra et luthersk Synspunkt dømme om Helgenværdighed og Helgenkaaring? Vi vil gerne vise dem fuld Tillid, der har prøvet disse Helliges Liv og Gerning, og vi er rede til med dem at bøje os i den dybeste Beundring for de Helliges Opofrelse og Selvfornægtelse, og vi synes, at det er smukt, at saadanne, som tit har været ringeagtede i Verdens Øjne, ja, hadede og forfulgte, faar deres Oprejsning i Kirken. Men vi kan dog ikke andet end mene, at det, vi her beundrer, altsammen har været Mærket af og indsluttet under Synd, og at selv den største Helgen ikke kan blive frelst paa anden Maade end ligesom Røveren paa Korset, helt og ganske af Naade. Og der er ingen, som er mere villige til at give os Ret i alt dette end Helgenerne selv. De har altid ført det mest ydmyge Sprog. En af dem, Fidelis af Sigmaringen, kalder sig i et Brev, han skrev til Paven kort før sin Død 1622: »Fidelis, den største Synder, snart Ormenes Føde.« Men Katolikerne siger dertil: »Ja, saadan dømte han

selv i sin Ydmyghed, men vi dømmer ham anderledes; vi mener, at Guds Naades Kraft og Forløsningens Frugter netop viser sig derved, at mange Kristne virkelig overvinder det onde i Menneskenaturen og bliver gode helt igennem, Guds kostelige Hvede paa Kirkens Ager, Sæd, som bærer hundredfold Frugt. Saa lyst et Syn har vi paa Menneskenaturen.« Og det forklarer ganske vist for en Del det for os andre besynderlige, vi finder ved Helgenværdigheden og Helgenanraabelsen.

Katolicismen og Skolebøgerne

Under Overskriften »Katolicismen og Skolebøgerne« bringer Nationaltidende den 3. Juli en Kronik, hvori Forfatteren, Professor i Kirke- og Dogmehistorie ved Universitetet i Aarhus, Dr. theol. P. G. Lindhardt anmelder Pater Ottos nyudkomne Bog om »Den katolske Kirke i vore Historielærebøger«.

Dr. Lindhardt omtaler den kritiske interskandinaviske Revision af Historiebøgerne og Kirkehistoriens Problemer og fortsætter:

Men ogsaa mellemkirkeligt er der et Problem. Og det maa siges aabent, at skal der være Mening i Talen om en større Forstaaelse mellem de forskellige Bekendelser, saa maa der ogsaa renses ud i Skolebøgerne, saa maa man være villig til at lade indgroede Yndlingsanskuelser om de andre Kirkesamfund fare og forsøge at dæmpe sit konfessionelle Hovmod...

Derefter følger en meget velvillig Omtale af »den udmærkede Historiker, Jesuiten, Dr. phil. Alfr. Otto«s Bog — en Omtale, der kun kan glæde os Katoliker — og Dr. Lindhardt slutter sin Anmeldelse saaledes:

Dr. Ottos Bog er et alvorligt Memento til alle, der paa en reformatorisk Kirkes Grund skal beskæftige sig med Historieundervisning.

Verdens Ernæring

For en Tid siden fik jeg det Raad ikke at skrive om Fremtiden og ikke at give efter for den engelske Hang til Utopier. »Fortæl os, hvad vi gør nu«. Men det, at tænke paa og at forbedre Fremtiden, er netop en af de vigtigste Ting, vi nu har at gøre. Ingen Katolik kan være ligegyldig overfor, om Fremtiden vil blive mere eller mindre katolsk end Fortiden!

I de følgende Overvejelser vil jeg hverken berøre politiske Teorier eller militære Tildragelser, men simpelthen gaa ud fra den Sandhed, som vi kender baade gennem Fornuftens og Aabenbaringsens Lys — at »Gud har skabt Mennesker over hele Jorden«, den kristne Sandhed, at hvert Menneske er den Prisværd, som Kristus har betalt for ham, samt det Faktum, der direkte lader sig erfare, at Uretfærdighed i gigantisk Maalestok er blevet øvet i Fortiden mod Myriader af Mennesker.

Naar Verdensgangen ændrer sig

Fra Tid til anden sker der et Slags »Stød« i et Folks Historie; der hænder noget, som afgørende ændrer Linien for Folkets Udvikling og derved ogsaa paavirker andre Folk. Eksempler er Muhammeds eller Karl den Stores Komme. Nu i vore Dage kan ingen være i Tvivl om, at Verden oplever et saadant Retningsskifte, og et af Resultaterne deraf har vi allerede: mange flere Nationer end før er i aktiv og intim Forbindelse med hinanden. Handels- og Missionsvirksomheden vil begge komme ind i helt nye Perspektiver. I Løbet af tre Aar maa Børn have lært mere Geografi med »Mening« for dem end nogensinde før. Den civile Luftfart vil givet udvikle sig enormt, og dette vil faa Verden til at skrumpes sig endnu yderligere

ind. Jeg tror ikke, at Øjeblikkets Interesse for de internationale Forhold vil høre op efter Krigen, for jeg kan ikke indse, hvordan den skal kunne det: den svarer til et Stød, som hele Menneskeaanden har været Genstand for. Et lille Mindretal af Katolikker i England var vidtskuende nok til, at de efter forrige Krig oprettede et »Katolsk Raad for internationale Forhold«, men dette Raad trivedes ikke rigtigt, fordi den offentlige Mening endnu ikke havde modtaget sit »Stød«, og de fleste Mennesker havde intet lært af Myrderiernes og Elendighedens Aar, men ønskede egenkærligt at faa det saa godt som muligt for sig selv og glemme (eller at vende tilbage til) Fortiden.

Der er imidlertid en Amerikaner, som har sagt, at den gamle Formel »Leve og lade leve« er vejet for den nye Tanke: »Leve og hjælpe til at leve«, og en anden har sagt: »Verden er nu et enkelt Nabolag, og hver Mand er ansvarlig for sin Næste«. Som Kristne ved vi dette teoretisk, men vi har endnu aldrig anvendt denne Del af vor Tro i Praksis. Lad os nu se, hvordan dette indvirker sig paa et enkelt Omraade — jeg vil blot paapege et Par Punkter som *Illustrationer* af et *Princip*.

Hot Springs Konferencen

Læserne har sikkert fulgt Meddelelserne fra det internationale Møde i Hot Springs, Virginia, hvor repræsentative Eksperter fra 44 Nationer diskuterede *Verdens Ernæring*. De gik ud fra det Princip, at hvert Menneske har *retfærdigt* Krav paa tilstrækkelig Ernæring. Først samlede man Oplysninger om, hvor megen og hvilken Slags Føde de forskellige Lande fik, og man raadspurgte Videnskaben om, hvor megen og hvilken Slags Føde Mennesker burde faa (med

skyldig Hensyntagen til Klima o. s. v.). Begreberne Ernæring, Under-Ernæring (at faa for lidt at spise) og Fejl-Ernæring (at faa de forkerte Ting at spise) blev saaledes klart defineret. Alle har længe vist, at de fleste Indere altid har været underernærede. I Afrika søgte jeg i Enkelt-heder at studere den faktiske Fejl-Ernæring af Millioner af Mennesker. Læserne ved sikkert allesammen Besked om Under-Ernæring eller Fejl-Ernæring i Størstedelen af Europa, selv om Deres Opmærksomhed maaske er gledet bort fra dette Emne, fordi Danmark saa længe har haft nok (om ikke for meget). Omtrent 800 Millioner alene i Asien er underernærede. Resultatet er ikke blot den forfærdelige Mængde Tuberkulose, Engelsk Syge, Beri-Beri og alle de Dødsfald, som skyldes manglende Modstandskraft, samt alle de andre sygelige Følger, som har kunnet iagttages af bekymrede rejsende, men Resultatet er ogsaa, at der mangler *den Kraft*, som er nødvendig, hvis Børnene skal vokse og blive til voksne Mennesker, der formaar at forbedre Forholdene gennem haardt og kyndigt Arbejde. Hverken Hjerne eller Muskler kan staa for Anstrengelsen.

Hvorfor er det gaaet saadan? Jeg ser bort fra det, der er uundgaaeligt (Klimaet—selv om der kan gøres meget ved Overrisling, Dæmninger og Skovrydning, som f. Eks. i Ægypten og Australien) og fra det, der skyldes Uvidenhed eller Dovenskab (ligelødes til at rette paa), og giver saa dette Svar: Fordi den meget utilstrækkelige Mængde producerede Fødevarer ikke kan *bringes* til dem, som trænger til dem, og ikke kunde *betales*, hvis de blev bragt (ja, i Virkeligheder det, fordi de ikke kan sælges for »tilfredsstillende« Priser, at de ikke bliver bragt) — nej, det er, fordi der ikke kan opnaas »tilfredsstillende« Priser, at store Mængder af den i hvert Fald *utilstrækkelige* Produktion bliver *ødelagt* med Vilje — hvor fortvivlende megen Brug der end er (og vil blive) for Hvede, Kaffe, Kakao, Mælk o. s. v.

Skriftemaalets største Kvaler

Jeg har talt med Mennesker, som hævder, at man maa tage alle Forretnings- og Finanstrikkene for givet. *Selvfolgelig* skruer man Priserne op, hvis man kan komme til det, uden Hensyn til, hvor mange Millioner Mennesker der bliver syge eller dør paa den anden Side af Kloden — ja, uden Hensyn til, hvor megen Nød, der forvoldes i Finansmandens egen By. Og andre siger med tilsyneladende Ret, at de selv er fanget ind af Systemet og ikke kan gøre for det. Det er min Erfaring fra Skriftestolen, at ingen Problemer er saa kvalfulde som de finansielle. Det er ogsaa saa svært for Præsten at afgøre, om ens Skriftebarn er delvis eller slet ikke ansvarlig for noget, som baade er en *Forbrydelse mod Menneskeheden* og en *Synd imod Gud*: at skulle spørge sig selv, om denne Mand maa opgave sin Stilling, ruinere sig selv, bringe sin Familie i Nød og Elendighed, komme paa den sorte Liste og ikke kunne finde anden Plads — for ikke fortsat at have personlig Lod og Del i en Ting, som er en social Dødssynd.

Nu har vi en moralsk Pligt

De fleste af os kender vist nok til disse Ting, i hvert Fald gennem Romaner saasom dem af Upton Sinclair, Sinclair Lewis, Stribling eller af nyere Dato Louis Bromfield »Og Regnen kom« eller John Steinbeck »Vredens Druer« (den sidstnævnte fremkaldte en fuldkommen Storm af Raseri blandt de skyldige); men de fleste af os bliver kun følelsespaavirkede af Romaner. Det er en stor Skam, at *denne* Slags social Viden ikke bliver meddelt til Stadighed i Skolerne og grundigt diskuteret i Studiekredse af baade unge og voksne. I hvert Fald maa Konferencen i Hot Springs have vakt Verdens Opmærksomhed for disse Ting, og den enorme Mængde Dokumentation, der er blevet samlet, vil ikke kunne forsvinde igen. Men dette har generaliseret en alvorlig *moralsk Pligt*:

Uvidenhed kan næppe vedblive at være uforskyldt. Hvis de nuværende Regeringer afslaar at tage de fornødne Forholdsregler, saa har Borgerne en fuldent Ret til at skille sig af med disse Regeringer. For det er klart, at Regeringer er forpligtet til at udføre deres Opgave, baade nationalt og *internationalt*. »Leve og hjælpe at leve«.

Nu vides det, hvad hvert Folk har Behov for at leve ordentligt; hvad det kan producere (Verdensproduktionen trænger til en Forøgelse paa 200 pCt.); hvad det har for meget af, saa det kan eksportere, og hvad det har for lidt af, saa det behøver at importere. Der maa ikke længere kunne stilles saadanne Spørgsmaal som disse: »Hvor kan vi finde Markeder, hvis alle Lande producerer mere selv?« »Hvor kan vi faa de højeste Priser?« »Hvordan kan vi forhindre Landet X i at stjæle vor Handel ved at sælge billigere?« Det eneste Spørgsmaal, der skal stilles, er dette: »Hvordan kan vi medvirke til at sikre, at alle Jordens Folkeslag bliver ordentlig ernæret?« Det er klart, at dette vil kræve lokal, national og international Organisation (der er nødvendig i ethvert større Foretagende), og dette medfører igen, at en hel Del af den saakaldte »Staternes Suverænitet« maa afskrives. Staterne er ikke til af og for sig selv, saa lidt som Individerne er det, og saa lidt som noget Forretningsforetagende burde være det.

Moral og Magt

Alle, der taler om en saadan international Instans, taler og

saa om en international *Magtfaktor*, som maa staa bag den. Sandt er det, at før Verden er blevet fri for Begærlighed, Bedrag, Løgn og Kynisme, fri for Bestikkelse og Bagvaskelse, vil Magtens Sanktion altid være nødvendig til en vis Grad. Men i samme Grad hvori et Problem betragtes som et *moralsk* Problem, der rummer en *moralsk Forpligtelse*, i netop samme Forhold vil Magten blive nødvendig, med mindre vi bevidst finder os i det umoralske og enten handler umoralsk eller bøjer os for det umoralske ved ansvarlig Uvirksomhed.

Hidtil har det været muligt at være uvidende. Det har lige akkurat været umuligt at have en svag Erkendelse af det forfærdelige Onde, vi har talt om, og saa føle sig hjælpeløs og vende Blikket bort og gøre det uden Følelse af Skyld. Men jeg kan ikke se, hvorledes vi efter Hot Springs Konferencen længere kan være i uovervindelig uforskyldt Uvidenhed. Og i hvert Fald: i det Øjeblik, at Problemet er *moralsk*, saa er det *katolsk*, og dette Problem er paa sin rette Plads paa vore Prædikestole, i vore Foredragssale og vore Studiekredse. Gid vi havde flere katolske Prædikener, som beskæftigede sig med de Principper, der ligger til Grund for saadanne Emner — ingen vilde kunne sige, at *de* er partipolitiske! Men det er ikke nær nok at tale inde i Kirkerne med hinanden, heller ikke nok til Stadighed at proklamere abstrakte Principper. I hvert Fald burde vore Lægfolk være velinformerede og veludannede og kunne tale til alle og overalt. C. C. Martindale S. J.

Kristendommen blandt Religionerne III

Kristendommen, den fuldkomne Religion

I Kristendommen har Religionen naaet et saadant *Højdepunkt*, at en fuldkommener Form for Gudsdyrkelse bliver en Umu-

lighed. Menneskene kan blive bedre og tage imod Guds Gave paa en fuldkomnere Maade, men den af Gud i Jesus Kristus aabenbarede Religion kan ikke overgaas.

Det er ikke vanskeligt at indse Rigtigheden af denne Paastand. Den støtter sig til to Kendsgerninger. Paa den ene Side er Gud selv i Jesus Kristus steget ned til vor Ringhed og er blevet Menneske. Paa den anden bliver vi Mennesker i Kristus løftet op til Gud for at blive delagtiggjort i hans egen Natur, som Skt. Petrus udtrykker sig, og i hans Visdom, Magt, Ære og Salighed. Større Bevis paa Guds Kærlighed til os kan ikke tænkes. Guds Søn hengives for os til Døden, og den helligste Trefoldighed tager Bodelig i os. Større Kald og højere Udmærkelse for os Mennesker end Delagtiggørelse i de guddommelige Goder og Rigdomme er umulig. Derfor er Kristendommen den absolutte, den fuldkomne Religion, og Religionsvidenskabens Forsøg paa at stille den i Klasse med andre er en uhyrlig Fejltagelse og en forfærdelig Uret mod Gud og vor Frelser.

Saaledes som Kristi Person er guddommelig og absolut, saaledes er ogsaa hans Værk guddommeligt og absolut. Derfor har ogsaa baade han og Kristendommen lige fra Begyndelsen afgjort Krav paa at eje den endelige og uovertræffelige Form for Menneskets religiøse Forhold til Gud og ene at kunne meddele denne til Menneskene. Herimod kan man ikke indvende, at Kristendommens ydre Skikkelse altid har været ufuldkommen og skæmmet af menneskelige Skrøbeligheder. For vi ved jo, at Guds Gave til os ikke tvinger nogen til at tage imod, eller tage det hele eller holde ud til det sidste. Vi ved, at Kristendommen maa begynde sit Opdragelsesarbejde forfra i hvert enkelt Slægtled. Af denne Grund er Kristendommen i sin dennesidige Skikkelse og i sin jordiske Periode stadig kun det »kommende Rige«, ikke det fuldendte. »Lad dit Rige komme«, beder vi derfor hver Dag lige til Verdens Ende.

Nej, det uovertræffelige i den

kristne Religion ligger i, at *det nye Liv, som vi har talt om, og som vi modtager i Daaben, kommer ovenfra, fra Himlen*. Det er Helligaandens Pust. Det opstaar i os gennem en Genfødelse, en Nyskabelse, en Delagtiggørelse i den guddommelige Natur og bevirker en saadan Enhed med Kristus og mellem os indhyrdes samt med den treenige Gud, at vi er nødte til at tale om en mystisk Organisme, hvori Kristus er Hovedet, Helligaanden Sjælen og vi Lemmerne. Og naar saa Verdensuret engang slaar tolv, og hin Dag begynder, som ikke længere efterfølges af nogen Nat, da skal Gud blive alt i alle. Heri ligger saa ogsaa Forklaringen paa, at Kristendommen er i Besiddelse af en saadan indre Rigdomsfulde, en saadan Alsidighed og vidunderlig Harmoni med alt, hvad der eksisterer, og navnlig med Livet, at man kunde tro, at den har draget *al Sandhed og Dybde, som findes i andre Religioner og Verdensanskuelser* til sig og opsuget dem uden dog at falde i de andre Standpunkters Ensidighed og Overdrivelser.

Lad os tage nogle Eksempler. Som al Metafysik og Mystik hævder Kristendommen, at *Gud er uendelig stor og ophøjet over hele Verden*. I Læren om den højhellige Treenighed bliver denne hemmelighedsfulde Ubegribelighed endnu større. Men medens f. Eks. Talmud forcerer denne Tanke i den Grad, at den ophæver al Forbindelse mellem Gud og os Mennesker, ser vi i

Kristendommen lige det modsatte. Her *knyttles Skabningen paa det inderligste til Skaberen* — »i ham er vi, lever vi, bevæger vi os«, siger Skriften — og i Menneskevordelsens Hemmelighed bliver denne inderlige Forbindelse mellem Gud og Mennesket gjort til et ubegribelig stort *Mysterium*. »Complexio oppositorum«, Modsætningernes Sammensmeltning har man villet kalde denne Kendsgerning, men det drejer sig kun om et Udslag af Guds Uendelighed.

Tankens Fordybelse i *Evighedens dunkle Mysterium og den travle Virksomhed i den flygtige Tid* er et andet Eksempel. Betragtningen af Evighedens Dybder har altid virket paa Mystikerne saa rystende og overvældende, at alt det timelige, hele Verdenshistorien og alle Verdensriger blev til ingenting for deres indre Øje. Men den kristne Fromhed retter sit Øje ikke blot mod Evigheden, men ogsaa mod Tiden og Verden, fordi den evige Guds Raadslutninger udføres i Verdenshistoriens Drama, og hver enkelt Sjæl naar kun gennem den historiske Kristus og hans Kirke hjem til Evighedens Hus.

Af den Slags er der meget mere endnu. Men de anførte Prøver kan være tilstrækkelige til at illustrere, hvad jeg mener. Derfor slutter jeg nu min Gennemgang af Kristendommen som det eneste Fænomen i Verdenshistorien.

F. K.

ONKLERNE

Fra Engelsk ved J. Fd.

»Huset med alle Blomsterne«, som Naboerne sagde, tilhørte to gamle Tvillingbrødre, Rudolph og Randolph Scott. De havde to store Stuer ovenpaa og tre mindre nedenunder; og i de to store boede Onkel Rudy og Onkel Randy, mens Ernest, deres Nevø, en ung dygtig Ingeniør, havde de tre mindre. Et Par Gange om Ugen kom Mrs. Mc. Finn og

gjorde rent hos Ernest; men Rudy og Randy vilde ikke have hende inden for deres Døre undtagen lige for at beundre, hvor sirligt og rent de selv kunde holde deres Hjem, og indrømme, at ikke alle Mænd var afhængige af Kvinden.

En Dag fortalte Ernest dem, at han snart skulde giftes. De lyttede dybt interesserede, men

tavse til, hvad han fortalte om Mary; men da de kom op til sig selv, gik Snakken desto livligere. De to gamle, som var yderst stilsfærdige, naar de var sammen med fremmede, elskede at snakke sammen, og nu var der da noget at drøfte. Mary var irsk, af den gammeldags kvindelige Type, og Ernest havde lært hende at kende i sin sidste Sommerferie. Hun var forældreløs, men havde en Tante et Sted nordpaa, og deroppe skulde Brylluppet staa, i en katolsk Kirke, fordi Mary var Katolik. Onkel Rudy og Onkel Randy kendte ikke det mindste til den katolske Kirke; de havde ikke selv nogen Religion, skønt de i Tidens Løb havde prøvet et Par Stykker; og nu haabede de bare, som Rudy sagde, at Vor Herre vilde være klar over, at de ønskede at gøre det rigtigt, selv om de gjorde det paa en forkert Maade.

Brødrene delte Sovekammer, og henimod Daggry satte Randy sig op i Sengen og kaldte paa Rudy. Det gjorde han tit, hvis han i Nattens Løb kom til at tænke paa et eller andet vigtigt, og skønt Rudy var meget fornærmet over denne Vane, kunde han ikke faa den pillet ud af Broderen. »Naa, hvad er der nu paa Færde?« spurgte han irriteret. »Jo, ved du hvad, — hvis de to faar Børn, saa skal de ogsaa være Katolikker!«

»Hvor ved du det fra?« »Det sagde Mrs. Mc. Finn. Hun er Katolik, og Manden ikke, men Børnene er det, for det skal de være, ellers maa Katolikken ikke gifte sig med en, som ikke er det!« »Det kan godt være, det er rigtigt. Men hvis du faar flere religiøse Idéer i dit Hoved, saa tag og behold dem for dig selv, til vi er kommet op.«

Onklerne medførte en vældig Kurv Blomster, da de rejste til Bryllup, og Blomsterne var saa dejlige, at ingen skulde tro, at de kom fra en lille Forstadshave. Mary beholdt nogle af dem til at pynte Bordet med, men Resten blev brugt til Pynt paa Alteret i Kirken, og de to gamle var ganske stolte. »Der maa for Resten være noget ved en Religion, som har Brug for Blomster,« sagde

de. Ernest og Mary tog paa en lille Bryllupsrejse, og Onklerne tog hjem, ladet med nye Indtryk, som gav Stof til Samtale i Ugevis.

Ernests Kone gjorde vældig Lykke i Huset. Hun var ung og sød og forstod at tage de gamle Onkler paa en saadan Maade, at de snart kom til at tilbede hende som den vidunderligste af alle Kvinder.

Tiden gik, og en Dag spurgte Onkel Rudy Ernest, hvorfor Mrs. Mc. Finn optraadte saa tit for Tiden. »Hun kommer hver Dag foreløbig; jeg skal ikke have noget af, at Mary overanstrenger sig.«

Ganske ophidset vandrede Rudy op til Randy. »Nu faar vi snart en Baby her i Huset!« meddelte han triumferende. »Det er ogsaa et glimrende Hus for et Barn,« svarede Randy; »der er ikke en Have som denne her i hele Byen.« Han saa ud i Haven. »Derovre paa Plænen skal vi have en Gyng; saa falder han i Græsset, hvis han skal falde.« »Det første, jeg skal købe til ham, er en Trillebør og Vandkande,« sagde Rudy.

Rudy havde kun sovet en Time den Nat, da Randy vækkede ham. »Bevares vel, Randy, hvad er der nu paa Færde?« Broderen sad op i Sengen og talte i den ynkeligste Tone. »Jeg har drømt noget skrækkeligt, Rudy. — Tænk, hvis der hænder Mary noget?« Rudy slog Hænderne sammen. »Jeg har aldrig kendt Mage til —!« »Ja, vist saa, — men det sker, og hvis Barnet nu bliver moderløst, saa maa vi to opdrage det.« »Mary har jo en Tante.« »Nej, Ernest vil naturligvis beholde sit Barn hos sig. Vi to maa altsaa klare de Dele, — og der er heller ikke ret meget, en Mand ikke kan gøre, hvis han rigtig anstrenger sig.«

Næste Dag gik Randy ud og købte den allermest storartede Bog om Barnepleje, der var at faa, og baade han og Rudy studerede den ivrigt. »Vi maa have nogle ordentlige Spinatbede,« sagde Rudy; »her staar, at der er en Masse Jern i Spinat, og derfor er den sund for smaa Børn.« Men midt om Natten

URBI ET ORBI

De forenede Staters Præsident har — ifølge Meddelelser til Dagspressen — samtidig med den allierede Invasion af Sicilien tilstillet den hellige Fader en Skrivelse, hvori Præsidenten giver Udtryk for, at de Allierede vil respektere saavel Vatikanstatens som de øvrige pavelige Domæners Neutralitet.

Ved Udgravning af Luftsbeskyttelsesrum i Syrakus paa Sicilien fandt man fornylig et ret udstrakt Anlæg af Katakomber fra den oldkristne Periode. Disse Katakomber bestaar af brede Gange med Loft, der bæres af firkantede Søjler, og i hvis Vægge der er anlagt talrige Gravkamre. Paa Væggene findes Spor af enkelte Malerier.

vækkede Randy sin Broder og sagde: »Vi har jo glemt det allervigtigste!« »Du er da den mest utaaelige — —«

»Jo, Marys Barn skal jo opdrages katolsk!« »Ja, det kan vi i hvert Fald ikke gøre.« »Ikke det? Tror du, saadan en Smule generer mig? Det skal jeg nok ordne i Morgen.«

Næste Dag halede Randy Rudy med hen til den katolske Kirke, som ikke laa langt fra deres Hus. Forsigtigt listede de sig ind i Kirken, hvorfra der lød en stærk Hamren og Banken, og fandt en Haandværker paa en Stige. »Om jeg kan fortælle Dem noget om Kirken? Det kan De tro jeg kan. Det der, det er Højalteret, og det derovre, det er Jomfru Marias, og dette her, det er Sankt Josephs, saa meget ved jeg da. Her er Bunker af Guds-tjenester herinde; men det staar altsammen skrevet op uden for Døren.« Efter denne foreløbige Vejledning i Katolicismen, gik de to Brødre ud og saa paa, hvad der var »skrevet op«, og der stod: »Undervisning for Børn, Torsdag 5,30.« »Det er vist noget for os,« sagde Randy. Og saaledes gik det til, at de, i al Hem-

Fortælltes paa anden Midterside

Enhver af os kender en eller anden, om hvem vi kan sige: han — eller hun — er ikke som Mennesker er flest, uden derved at mene noget nedsættende. Der gives Mennesker, som synes at staa hævet over det dagligdags, men som Regel øver disse en højst forskellige Virkning paa deres Medmennesker. Nogle ryster paa Hovedet af disse »Outsiders« og finder, at et saadant Liv er uden Værdi, ubegribeligt eller umenneskeligt. Andre derimod ser med Beundring og Ærefrygt op til disse og har svært ved at skjule en Slags Misundelse.

Blandt disse »udvalgte« findes Forskere, der utrættelig staa bøjet over et Mikroskop, Kunstnere, der kun lever og aander for deres skabende Kunst. Til disse hører ogsaa Munkene, der lever Livet helt for Gud og i Gud. De lever deres Liv skjult, ikke bare skjult bag Klostermurene, men skjult for almindelige Menneskeøjne, skjult for Mennesker, der ikke forstaa deres Liv.

*

Midt i de moderne Storbyers Larm findes saadanne »Afkroge« af Verden, hvor Mennesker henlever deres Liv for Gud. I en af de europæiske Hovedstæder banker vi paa en saadan Kloster-

«Naar Brødrene vil forlade Klosteret skal de knælende bede deres Overhovede om hans Velsignelse ... og naar de har faaet Velsignelsen, kysse hans Skapular ...», hedder det i Ordensregelen. En dybsindig Læsning for os. Munken forlader Klosterets Læ, hans »Verden«, og træder ind i den store Verden. Hans Klosterdragt er hans Stolthed og Beskyttelse. Derfor det ærværdige Kys paa Skapularet — Ordensmandens Skjold.

port. Et godmodigt Portneransigt kommer os i Møde og lukker os ind. — Døren falder i bag os, som en Sluse for Verdens-

Tekst:
R. S.

«Staaende forretter Karmelitterkonventet den daglige Liturgi»

Fotos:
Academia

«Talrige fattige og nødlidende har hver Dag det daglige Brød fra Karmelitterne»

larmen udenfor, og vi står i et Karmelitterklosters Veststjerne Fred og Tavshed. Livets Mangfoldighed i Klosterstrene er ikke noget sødt øjendommeligt. Klosterlivet byglader sig ikke ind i Bygler. Og selv om Karmelitterne maa rere Munkenes Dagværk, kan afske med sit aabne Øje, kan foresløre Scener og Ting, som kommer Verdens Børn, som intet artede, fortæller det om Munkenes Liv i Klosterets Klausur. Ogsaa Karmelitterne trækker sig tilbage fra Verden, i Dage, Maaneder, Aar, og lever i en lige sig sit Værk; han lever i en Slags »Klausur«, lever i en Vilje, er ikke Herre over sig selv.

Et Kind i en skjult Verden

og Frihed, hengiver sig med usvigelig Kærlighed til sit Værk, glemmer Spise og Drikke og gaar op i sin Verden.

*

Karmelitterne er en af Kirkens strengeste Ordener. Karmels Aand er: uafsladeligt at staa for den levende Guds Ansigt!

«Enkelt og simpelt er Karmelitternes Bord, aldrig nydes der Kød. Dødningshovedet, der altid staa paa Bordet skal minde om den jordiske Nydelses For-gængelighed»

Det er Karmelitternes Kald! Karmelitternes Stamfader er Profeten Elias, hvem den hellige Skrift tillægger følgende Ord i hans Dyst med Kong Achab: »Saa sandt Herren, Israels Gud, lever, for hvis Øjne jeg staa, skal der hver-

«Førend Brødrene gaar til Ro, slaaes der med »Tabellæ« (Klaptræer, som Frateren foran til venstre holder i Haanden) samtidig med at der læses en from Sentens for at vække Andagt ... hedder det i Ordensforskrifterne.»

ken falde Dug eller Regn undtagen paa mit Ord! Fader Elias boede i en Hule paa Bjerget Karmel, hvorfra Ordenen har sit Navn. Elias samlede ligesindede om sig, Mennesker, som vilde leve et betragende Liv, helt hengivet Gud. De kaldes ogsaa »den store Profets Sønner«. Og Elias' Tradition uds lukkes ikke. Sct. Brocardus sammenfattede Karmel-Eremitternes Alvor og Livsform i en Regel, som Pave Innocens IV stadfæstede i 1247. Men Regelen kunde ikke holde den samme Glød ned gennem Tiderne. Kærligheden trættes. Da satte den hellige Teresia's store Fornylesværk ind. Hun tilhørte Ordenen fra 1536 og genoprettede den oprindelige Ordensaand. Den store spanske kvindelige Mystikers Stræben var: at hengive sig til Gud med den yderste Fuldkommenhed og Kærlighed. Vi Mennesker ude i Verden gaar ofte lange og store og skuffende Veje, Munkene derimod gaar i den hellige Teresias Aand den lige Vej til Gud.

ONKLERNE fortsat fra Side 455

melighed, for det kunde jo ikke gaa an at fortælle Mary, hvad de tænkte paa, hver Torsdag sad bag en Pille og lyttede andægtigt til, hvad Pastor Fancey lærte sine yngste Sognebørn. Da Præsten et Par Uger havde set dem der, gik han, for Undervisningen begyndte, hen og fortalte dem, at han en Gang om Ugen samlede voksne til Undervisning og Vejledning i Troen.

»Vi er ikke Katolikker,« sagde Onkel Rudy. »Vi kommer bare for at kunne noget i Nødsfald.« Præsten saa lidt uforstaaende ud, men sagde: »Des mere Grund er der til at vide god Besked.« Og fra den Dag kom de to gamle Brødre regelmæssigt til Pastor Fanneys Undervisning.

Dette skete først i Marts. Mary ventede sin Baby i Juli, og hen i Juni rejste Ernest op til hendes Tante med hende. Dagen efter blev Onkel Rudy og Onkel Randy optaget i Kirken.

Ernest havde lovet at telegrafere, saasnaart Begivenheden var overstaaet, og de to gamle gik rundt og var saa forfærdelig nervøse. De første Dage af Juli gik, og der kom stadig ingen Nyheder. Til sidst telegraferede Onkel Randy, med Svar betalt, at Ernest og Mary, lykkelige over deres Søn, som allerede var to Dage gammel, spekulerede over Meningen med de mærkelige Ord: »Hvad er det, Randy?« »Telegraferede du ikke til dem, som du lovede?« spurgte Mary. »Nej, det glemte jeg — jeg var saa op-

kørt,« tilstod Ernest. »Naa, saa maa du skynde dig at telegrafere, at det er en Dreng.«

Det var en stor Dag, da Ernest bragte Mary og Drengen hjem. »Det er for Resten sært,« sagde han, da han havde hjulpet hende ud af Vognen, »de har plukket alle Liljerne af; det plejer de aldrig at gøre.«

Hele Huset var fuldt af Blomster, og de to gamle Mænd var ude af sig selv af Henrykkelse over Mary og lille John. Da de havde drukket The, skulde Mary absolut gaa med ovenpaa og se noget. Og oppe for Enden af den lange Gang stod en stor, smuk Statue af Jomfru Maria med Jesusbarnet, og omkring den stod alle Havens Liljer, som aldrig før var blevet plukket af til nogen. »Aah, hvor er det dog smukt!« udbrød Mary, og hun blev staaende med sit lille Barn i sine Arme og saa op paa den anden Moder. »Det var akkurat, som om de talte sammen,« sagde Rudy bagefter til Randy.

Inde i Onklernes Dagligstue laa en stor Bunke Legetøj, som lille John nok skulde blive glad

for med Tiden. Og henne paa Bordet laa en stor Bog. »Vejledning for unge Mødre,« udbrød hun, »hvad vil I dog med den?« Rudy og Randy blev højroede i Hovedet. »Aah, vi købte den til — til Nødsfald,« sagde Randy forvirret. »Købte I ogsaa denne her til Nødsfald?« spurgte Mary; nu stod hun med »Katolsk Bønnebog« i Haanden. »Ja, — det begyndte — — det begyndte saadan,« sagde Randy undselig; men saa fortsatte han ivrigt: »Men det endte saadan, som om vi havde arbejdet i en Have hele vort Liv og havde syntes, den var saa dejlig, uden at vide, at der ganske tæt ved den laa en meget, meget smukkere, som vi kunde faa, blot vi ønskede det.«

Den Nat var det Rudy, som vækkede Randy. »Det var nu godt sagt, det med Kirken, som lignede en dejlig Have.« »Synes du? Jamen, nu kunde jeg sige det meget bedre. Jeg synes nemlig, at al den Tid, vi har gaaet og lagt Planer for og tænkt paa det lille Barn, har han trukket og draget os to gamle hen til Gud.«

*Magasin
du Nord*

... den ny Tids Stormagasin

Otto Piper

RAADHUSPLADSEN 14
KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt
Stearnllys og Voksllys
af enhver Art

ASP-HOLMBLAD
STEARINLYSFABRIKER
København

Om at lege med Knive

Der gaar næppe en Dag, uden at den københavnske Eftermiddagspresse kan bringe Meddelelse om en ny og interessant Fosterfordrivesaffære. Det hører faktisk til Dagsordenen. Man spørger sig uvilkaarligt om Aarsagen — men lad os ikke falde hen til sørgelige Betragtninger. Pius XII forklarer vor Tids Ulykker og Nød med den Begrundelse, at »Troen paa Gud og Jesus Kristus er svækket ... og Lyset fra den almene Morallov er blevet svækket i Sjælene«.

Det er med Voksne som med Børn. Børn ynder at lege med Ting, som Voksne ikke tolererer i deres Nærværelse. Men naar Forældrene er ude, tager Børnene Revanche. Det er vældig fornøjeligt at høre Gassen strømme og syde. Og Knivene! Hvilket herligt Legetøj. Tænk, hvor det vilde være interessant at forsøge Fars Barberkniv, naar blot man kunde finde den. Og saa er der jo Ilden. De saa strengt forbudte Tændstikker findes frem, og saa er det den prægtigste Morskab at se Ilden blusse og flamme.

Det kan godt være, at en Del Bøhave gik med under Børnenes glade, frie Leg. Maaske kom Lillebror til at skære sig alvorligt paa de morsomme Knive og Lillesøster satte maaske Ild paa Huset. Men saa fik Børnene dog Lejlighed til at prøve, hvor herligt det er kun at kende sin egen Vilje.

Store voksne Mennesker bærer sig ogsaa ofte ad som ansvarsløse Børn. Det gælder i Særdeleshed for dem, der arbejder for Tilladeligheden af Fosterdrab. Herfra og saa til at lade Drabet ske med Støtte af Staten er der ikke langt; snart

vil andre Drab følge efter, nemlig Drab af vanskabte, gamle og svage-lige Mennesker — og hvorfor skulde Staten saa endelig ikke ogsaa hjælpe Selvmordere ud af denne Verden?

Man leger med de skarpe Knive ganske som tankeløse Børn. Og ligesom Børn mener, at alt er godt, naar blot de kan holde Forældrene udenfor deres Ulykkestreger, saaledes tror disse Taaber, at slig Forsyndelse mod Livets Love kan gaa ustraffet hen, naar man blot kan hindre Politiet i at blande sig i Sagen.

Nye Love kan yde Straffrihed for Drab. Men de kan ikke hindre

Sært nok ...

Vort Udtryk »En Troid i en Æske« hedder paa Engelsk »Jack in the Box« og er, saa uskyldigt det end lyder, et Haansord fra Reformationstiden, anvendt om Frelseren i Alterens Sakramente! Mon vor »Troid i Æsken« har samme triste Oprindelse? Ordet Hokus-pokus har det jo i alt Fald, idet det er en Forvrængning af Messens Ord under Forvandlingen: Hoc est corpus...

Marionetspillerne, som paa Markedsdage fornøjer saa mange engelske Børn, er de sidste Rester af de gamle Mysteriespil i England. Den mandlige og den kvindelige Hovedperson i disse Spil kaldes Punch og Judy, og ingen tænker paa, at det er Forvanskninger af

de mange grufulde Følger, som disse Mord har for hele Folket. Naar Mennesket bliver mere og mere aandeligt afstumpet og egoistisk, kan Lovene ikke gøre den Skade god igen, og hvad der er Synd mod Gud, kan ingen Statslov gøre til uskyldig Handling.

Om der saa end er nok saa mange, der prøver paa at overbevise sig om, at de ikke tror paa Gud, saa vil Hans Vilje dog staa ved Magt. Hans Bud lyder: Du maa ikke dræbe. Den, som sætter sig ud over dette Bud, vil blive forfulgt af Hans Forbandelse. Af Kærlighed til Menneskene har Gud villet det saaledes. Vi har som Børn i vore Religionstimer lært, at Synd er Død. Og vi har som voksne oplevet, i hvor uhyggelig Grad dette Ord er bekræftet. Ikke enhver Synd viser tydeligt Dødsnærket, men naar Foragten mod Guds Vilje fører til aabenlyst at gøre Drab lovlige, da kommer Syndens sande Væsen for en Dag. B.

Mysteriernes Pontius (Pilatus) og Judas!

Det gamle Børnerim om »Little Jack Horner«, som alle engelske Børn kan, og som mange danske Børn vist kender fra deres engelske Læsehog, indeholder en tragisk Hentydning til Klosterplyndringen i England. Den »lille Jack Horner, som sad i en Krog og spiste sin Herres Budding, stak Fingeren i den og tog en Rosin og sagde: Næ, hvor er jeg dog sød!« var Cromwells Skriver og Henrik VIII's Hovedagent under Konfiskeringen af det engelske Klostergoods. Han »stak Fingeren i Buddingen og fiskede en Rosin frem til sig selv« — nemlig Godset Mells, som hørte under Glastonbury Abbediet. Mells tilhører for Resten stadig Familien Horner.

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Henvendelser bedes venligst

rettet til **CENTRAL 1868**

Liturgisk Kalender

Juli.

18. S. 5. Søndag e. Pinse (670); 2. (grøn) Bøn: St. Kamillus af Lellis (1001), 3. Bøn: St. Symphorosa og hendes syv Sønner ([28]); Præfation (521).

19. M. St. Vincents af Paul (1002). (hvid)

20. Ti. St. Hieronymus Æmiliani (hvid) (1003); 2. Bøn: St. Margarete ([61]).

21. O. † St. Praxedes (1007); 2. Bøn: (hvid) Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg.

22. T. St. Maria Magdalene (1008). (hvid)

23. F. St. Apollinaris (1011); 2. (rød) Bøn: St. Liborius ([34]).

24. L. Vigilie til Apostelen St. Jakob (violet) køb ([1]); 2. Bøn: St. Christine ([61]), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]).

25. S. 6. Søndag e. Pinse. (rød) St. Jakob, Apostel (1014).

Anm. Paa de med † mærkede Dage kan Præsten efter frit Valg læse Sjælemesse og andre Motivmesser, hvorfor man paa disse Dage ikke kan regne med, at de her angivne Messer læses.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.
Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Announceafdeling: Klostersrøde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

I Ferien

indtil 15. Aug. kan Henvendelser til Redaktionen kun ske Mandag Kl. 15—16. Redaktør Klærulff træffes ikke i Juli og Redaktør Berg ikke i August Maaned.

BØGER ≈

Nyttig Haandbog

To Aargange af *Salmonsens Leksikon Tidsskrift* (Schultz) er nu indbundet og udgør et værdifuldt Leksikon, en Haandbog i Tidens nyeste Foreteelser. Den Interesse, som Tidsskriftet paakaldte — og fik ved Starten for godt og vel to Aar siden, er ikke blevet skuffet: hvert Hefte bragte et Væld af aktuelle og orienterende Artikler, korte og sagkyndige i Formen. Alle mulige Emner har været taget op, men selvsagt knytter der sig en særlig Interesse til Hefternes udmærkede Oplysninger om Krigen og de dermed forbundne Navne. J. B.

Frank Andersens Fond

Under 15. April d. A. har Fondet modtaget en Obligation, stor 1.000 Kr. paategnet:

»Grethe Huthers Mindelegat til Fordel for Frank Andersens Fond, stiftet af A. M. Huthers og Hustru 15/4 1943«.

Kurs d. 15/4 1943: 100¼%
Køber 1002,50

Endvidere modtaget:

Ady Witt, Vejle 4,00

Ialt 1006,50

Tidligere indkommet 6012,86

Formue ialt 7019,35

Fondets Obligationbeholdning er herefter:

Østifternes Kreditforen.:

14. Serie 4% 1500

13. Serie 4% 2000

14. Serie 4½% 1500

13. Serie 4½% 1000

Grundejernens Hypotekf.:

4. Afdl. 5% 1000

Ialt 7000

Alle Obligationer er henlagt i Depot hos Fa.: Benzon og Sundberg.

Fondet udtaler sin hjerteligste Tak for den store Gave fra A. M. Huthers og Hustru. Gaven vil sætte Fondet i Stand til at udvide Antallet af Friabonnenter, hvilket snarest vil blive ordnet.

Bidrag kan som sædvanlig indbetales paa Fondets Postgiro-konto 1087.

Niels Frederiksen,
Jyllingevej 185, Vanløse.

Sygeplejerske- Forbundets Heldagesstævne

Søndag den 1. August

Stævnet afholdes hos St. Lioba-søstrene, St. Kjeldsgade 1.

Kl. 9,30 Reciteret Messe.
Morgenmad.

Kl. 11¼ Pastor Oppermann: *Ord i Hverdagen*.

Derefter Samtale.
Kl. 13,00 Middag. Se nedenfor.
Pause til Kl. 15.

Kl. 15,00 Fuldmægtig Enok Hjorth: *Offentlig Forsøg i kristelig-etisk Belysning*; dens historiske Udvikling og nuværende Standard. Sang og forskellig Underholdning.

Tale af Sygeplejerske Frk. Dora Sørensen.

Kl. 17,30 Aftensmad.

Kl. 18,30 Pastor Oppermann: *En moderne Helgenskikkelse*.

Kl. 19,30 Festandagt i Kirken.

Til Formiddagsmøderne har *kun Sygeplejersker og Elever*, ogsaa Ikke-Katolikker, Adgang. *Fra Kl. 14,30 er Stævnet aabent for alle*.

Adgangstegn, der faas ved Indgangen, koster 50 Øre Stk. Man bedes medtage *Tørkost og Sukker* til hele Dagen. *Middagsmad* — Steg og Frugtgrød — kan bestilles og koster 2,75 Kr. pr. Portion.

Middagsbilletter kan købes følgende Steder *inden Onsdag den 28. ds.*: Hos St. Lioba-søstrene, hos Sygeplejerskerne Frk. Rudolf, Frederiks Hospital, Frk. Joan Ekmann, Rigshospitalet, Frk. Cava, St. Josefs Hospital, Frk. Selek, St. Elisabeths Hospital, Frk. Wisnevka, St. Maria Hospital, Roskilde, samt hos Formanden.

Sodavand kan købes paa Stævnet.

Husk at medtage Sangbog!

Hos St. Elisabethsøstrene

Tirsdag d. 6. Juli var Forbundets Medlemmer inviteret ud paa St. Elisabeth Hospital, og vi tilbragte en dejlig Aften sammen med Søstrene; først samledes vi i Søstrenes Kapel, hvor Pater Freitag C.ss.R. holdt Andagt med sakramental Velsignelse. Derefter gik vi ned i Søstrenes Have, hvor der var dækket et festligt Kaffebord, hvor Forstanderinden og flere Søstre ogsaa var til Stede. Vi sang og talte og Aftenen gik meget hurtigt. Pater Coenen S. J. sluttede Aftenen med den præstelige Velsignelse. Tak for den gode og hyggelige Aften!
Deltager.

Ungdomsstævne paa Rygaard

Søndag den 29. August 1943

Atter i Aar afholdes der et stort Heldagsstævne. For at vi maa faa et godt Stævne, er Dagen sat under Beskyttelse af Ungdommens Værnehelgen — den hellige Aloysius. Dagens Motto er: »Ung Katolik — Hvorfor?«

At Programmet skal foreløbig fremhæves, at Dagen begynder Kl. 9,30 med Flaghejsning og stille Messe med Fælleskommunion.

De Lege og Konkurrencer, som ikke blev gennemført sidste Aar paa Grund af det daarlige Vejr, vil blive gennemført i Aar. Foruden diverse Lege og Konkurrencer for alle afholdes der Turneringer i

Toutrækning for Hold paa 8 Deltagere fra samme Forening el. 1. Haandbold for Hold paa 6 Deltagere fra samme Forening el. lign. I de nævnte Turneringer kan saavel unge Piger som unge Mænd deltage. Hver Forening maa stille indtil to Hold i hver Konkurrence. Tilmeldelse, som maa indeholde saavel Foreningens Navn som Navn og Adresse paa Holdenes Ledere, maa være Komitéen i Hænde senest den 15. Aug. — Efter Modtagelse af Anmeldelserne tilsendes der Holdene nærmere Propositioner m. m. — Der udsættes Præmier til de bedste Hold.

Dagen afsluttes med Sakramentsandagt og Prædiken af Hs. Excellence Biskoppen.

Nærmere Program følger.

Komitéens Adresse: Hr. Assistent Albert Strøyer, Nansensgade 90, Kbhvn. K.

Støvnets Indbydere: A. C.'s Ungdomssektion, D. K. K. F., Sygeplejerskeforbundet, Pædagogforbundet, Hertug Knuds Division, Katolsk Ungdoms Klub, København, Amager K. U. K., Lyngby K. U. K., Ordrup K. U. K., Frederiksberg K. U. K., De unge Mænds Kongregation, Stenosgade.

Et Krav: Du skal —!

I de sidste Par Aar er der begyndt at komme en Forstaaelse af, hvilken Rolle »Ansvar«, »Pligt« og »Offer« spiller i Menneskelivet. Man hører atter og atter disse Ord, og man er blevet klar over, at de maa danne Grundpillerne i »det nye«, der kommer, hvis ikke det hele skal ende i Kaos. Ikke mindst over for Gud gælder disse Ting.

Naar man lever i et Land, hvor Befolkningen overvejende er protestantisk, kan det af og til være nødvendigt at præcisere, at Gudsdyrkelsen er en Pligt. Gud er Menneskets Skaber og har som saadan Krav paa Dyrkelse. Han har gennem sin Kirke vist os, hvorledes han dyrkes paa den mest ophøjede Maade, og Han forlanger, at vi følger den og derved Ham. Man gaar ikke i Kirke om Søndagen af følelsesmæssige Grunde for at komme i Stemning ved Salmesang, eller fordi man trænger til at nyde en smuk Prædiken. Religion er ikke en Nydelse, den er et Krav. Stemningsfulde Følelser maa ikke faa afgørende Indflydelse i religiøse Spørgsmaal. Religion er en Gudsdyrkelse, og Messeofret er den fuldendte Gudsdyrkelse. Her ofres Sønnen mangfoldige Gange hver Dag til Faderen. Her modtager vi Sønnen, der giver os Kraft til at kæmpe Livets Kamp. Det er Livet, som det skal leves. Her behøves Offer, og enhver skal staa til Ansvar over for Guds Bud. Her er Pligt, og derfor hedder det ogsaa i det første og største Bud: Du skal elske Herren, din Gud.

J. B. P.

Katolsk Ungdomsstævne i Øm Kloster Ruiner d. 24.-25. Juli

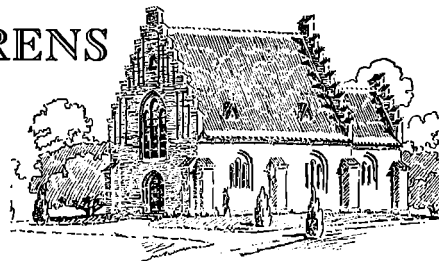
Alle interesserede Unge fra Jylland, der har Lyst til at komme sammen med andre katolske Unge, bedes reservere den 24.—25. Juli. Vi samles Lørdag Aften ved Øm Forsamlingssal, hvor vi skal sove. Søndag den 25. Juli Kl. 8 Højmesse med Fælleskommunion; bagefter Kaffe i Konditoriet.

Om Eftermiddagen afholdes der Haandboldkampe, 100 m Løb, Kuglestød m. m.

Reserver Dagene, saa vi kan faa Jydsk Ungdom samlet igen; Sovepose og Tæpper og Kost til Søndagen bedes medbragt.

Katolsk Ungdoms Forening, Horsens.

SOMMERENS

GUDSTJENESTELISTE

SØNDAGSMESSE

København

Sci. Ansgars Kirke (Bredgade 64) ..	8; 10
Jesu Hjerte Kirke (Stenosgade 4) ...	6; 7; 7½; 8½; 10; 11½
Sakramentskirken (Nørrebrog. 27).	8; 10
Sci. Mariæ Kirke (Jens Jessensv.7)	8; 10
Sci. Andreas Kirke (Ordrup)	7; 8; 10
Sci. Therese Kirke (Bernstorffsvej 54).	8½; 11
Sci. Annæ Kirke (Sundby)	6; 8½; 10
Sci. Antoni Kirke (Fr.sundsv. 225)	8; 10
Sci. Nikolaj Kapel (Strøbyvej 2, Hvidovre)	9
Sci. Mikael's Kapel (Vandtaarnsvej 7)	9½ (dog ikke 13. og 27. Juni).

Nordsjælland

<i>Aasebakken</i> (Vor Frue Kloster pr. Birkerød)	8
<i>Asserbo</i> (»Friheden«, Skovbovej)...	(27. Juni, 4. Juli) 9; (11. og 18. Juli) 10
<i>Helsingør</i> (Nygade 8)	8; 10
<i>Hørsholm</i> (Mariavej)	9¼
<i>Lyngby</i> (Knud Lavardsvej)	8¼; 9½
<i>Trørød</i> (»Vor Frues Kapel«, Trørødvej)	8½

Øvrige Sjælland

<i>Hillerød</i> (Godthaabsvej 24)	8; 10
<i>Holbæk</i> (Kastanievej 17)	9 (fra og med 4. Juli Kl. 9½) (paa Hospitalet 7)
<i>Holmegaard Glasværk</i>	(Sidste Sønd. i Md.) 9
<i>Køge</i> (Bjerggade 22)	8; 10¼ (4. Juli 6½ og 10¼)
<i>Næstved</i> (Præstøvej 29)	8; 10 (2. Sønd. i Md.) 8; 9½ og 10¾
<i>Roskilde</i> (Frederiksborgvej 11).....	6 (paa Hosp.); 8; 10
<i>Taastrup</i> (Køgevej)	7½; 10¼
<i>Vordingborg</i> (Chr. Winthersvej)...	(1. og 3. Sønd. i Md.) 10½

Lolland-Falster

<i>Maribo</i> (Ny Østergade 4)	9 (m. dansk Præd.); 10½ (m. polsk Præd.)
<i>Nykøbing F.</i> (Bispegade 12).....	8; 9½ (m. dansk Prædiken), 11 (m. polsk Prædiken)

Fyn

<i>Nyborg</i> (Vindingevej)	8 (dog ikke sidste Sønd. i Md.) og 10
<i>Svendborg</i> (Havnegade 1)	8; 10

Langeland

<i>Rudkøbing</i> (Brogade)	(11., 18. og 25. Juli, 8. og 22. Aug.) 10
----------------------------------	---

Bornholm

<i>Aakirkeby</i> (Gregersgade 20)	10½
<i>Rønne</i> (Østergade 59)	9½ (2. Sønd. i Md. Kl. 8)

Jylland

<i>Aabenraa</i> (Søndertorv)	5,40; 9¾
<i>Aalborg</i> (Kastetvej 1)	6; 8; 10
<i>Aarhus</i> (Ryesgade 26)	7; 8; 10
(Sct. Jos. Hospital)	6
<i>Ebeltoft</i> (»Pax«, Nørreport)	(18. Juli og 19. Sept.) 9¼
<i>Esbjerg</i> (Nørregade 61)	7; 10
<i>Fredericia</i> (Sjællandsgade 50)	7; 9½
<i>Grenaa</i> (Afholdshotellet)	(20. Juni og 15. August.) 10
<i>Haderslev</i> (Mariegade 8)	8; 10
<i>Horsens</i> (Nørregade 19)	7½; 10
<i>Odder</i> (Holsteinsgade 29)	(2. og 4. Sønd. i Md.) Komm. 9¼; Messe 10¼
<i>Pindstrup</i> (Ringsø)	(1. og 3. Sønd. i Md.) 10
<i>Ulstrup Mark</i> (Stenvad)	(29. August) 10
<i>Sønderborg</i> (Ringridervej)	10 (dog ikke 27. Juni og 18. Juli)
<i>Viborg</i> (Mogensgade 8)	8; 10

Eksercitier for Herrer

Med Hs. Ekscellence Biskoppens Tilladelse og Anbefaling afholdes i Dalum Kloster ved Odense 3 Dages lukede Eksercitier i Tiden fra Mandag Aften den 16. August til Fredag Morgen den 20. August. Deltagelse: 20 Kr.

Eksercitierne ledes af Pater Fr. Horn, O. S. C., Aalborg.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Direktør Henry Schultz, Tøndervej 15, Kolding, hvortil Anmeldelse om Deltagelse snarest bedes sendt.

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Søndag d. 25. Juli Cykeltur til Køge. Start fra Toftegaards Plads Kl. 8. Messe i Køge Kl. 10¼. Hjemkomst ca. Kl. 22. Medbring Badetøj. Medlemmer fra andre K. U. K.-Klubber er velkommen til at deltage.

Vincentforeningen f. Herrer

afholder Generalforsamling Søndag den 25. Juli i Præsteboligen efter Højmessens i St. Annæ Kirke. Alle Interesserede i Menighedsplejen indbydes venligt.

R. I. P.

Fru Josepha Jaworska

* 16. Febr. 1859,
† 6. Juli 1943,

vel forberedt ved Kirkens hellige Naademidler.

Familien Jaworski.

Den kære afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

B. Thierry d'Argenlieu: En blick på den katolska kyrken i nutiden. 1939. .. S. (Sv. Kr. 0,75).

B. Thierry d'Argenlieu; Vilket öde väntar dem som övrraskets av döden? 1940. 18 S. (Sv. Kr. 0,50).

B. Thierry d'Argenlieu; Vilket öde väntar som dö utan kyrkans sista sakrament? 1940. 16 S. (Sv. Kr. 0,50).

B. Thierry d'Argenlieu; Kristi och de kristnas önskan om enhet, 1941. 30 S. (Sv. Kr. 0,75).

Hilaire Belloc: Den katolske Kirke og Historie. 1929. 79 S. (N. Kr. 2,50).
Har den katolske Kirke forvansket Kristendommen? En Historikers Svar.

 SANKT ANSGARS
Boghandel . Bredgade 67

BERNH. HANSEN'S BOGTRYKKERI

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 Privat: 836

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør till vore Hospitaler, Kirker, Skoler etc. . Bedste Referencer.

HELSINGØR**Kaas & Sørensen**

Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

LEDIG

NYKØBING F**J. N. Jensen** *Murermester*

Bispegade 20 . Telefon 984 x

Udfører Arbejdet ved den katolske

Skole og Kirke

W. Hardeweg*Slagtermester . Paalægsh.*

Østre Allé 54, Tlf. 1082

Lev. til de kat. Institutioner

*A-S Lolland-Falsters***Kulkompagni****KUL.KOKES.CINDERS**

Nykøbing F . Tlf. 626, 945

Leverandør til kat. Institutioner

Mackeprang's Boghandel A-S

PAPIRLAGER EN GROS

Nykøbing-Falster

Telefon 38 og 769

JOHS. AAEN*Manufakturhandel*

Kjoler . Overtøj . Udstyr

Johannes Madsen*Elektr. Installatør Nykøbing F.***Installationer**

St. Kirkestræde, Tlf. 684

Leverandør til katolsk Menighed

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogenervejværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203**A-S NYKØBING F. BRYGHUS**

Lager . Pilsner . Export Beer

Lyst Hvidtøl . Mørkt Hvidtøl . Mineralvande

ROSKILDE**A_s F. Christiansen****Maskinfabrik**

Sct. Olsgade 15, Telf. 87

Lev. til kath. Præstegaard & Hospital

Dom-Apotheket

ROSKILDE

*Forbindsstoffer**Sygepleartikler*

J. AUGSBURG

H. Weber*Tømremester***Maskinsnedkeri****H. V. Nordsteen***Blikkenslagermester*

Algade 34, Telefon 923

Leverandør til kat. Menighed

Fiskehallen

Algade 32 . Tlf. 239

Prima Fisk

Lev. til Sct. Maria Hospital

LEDIG

ROSKILDE MEJERI

BORGERDIGET, TELF. 349

Ejegod Jørgensen*Slagtermester***Kød . Fløsk . Paalæg**

Sct. Olsgade 13 . Telf 157

Leverandør

Mønsterbageriet*Bageri og Konditori*

Morgenbrød bringes

Leverandør til katolsk Menighed

Sct. Olsgade . Tlf. 859 - 1365

C. J. Schledermand & Sønner*Entrepenører . Murermestre . Jernbeton*

Allehelgensgade 18, Tlf. 122

Murermester ved Sct. Maria Hosp.

FREDERICIA

<p>H. Olsen Holmelund A/S <i>Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170</i> Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde Prima Kvaliteter <i>Prompte og reel Betjening</i></p>	<p>Landbomejeriet <i>Telefon 1558 . 1559</i> Altid 1. Kl.s Mejeriprodukter <i>Leverandør til St. Josefs Hospital</i></p>	
---	---	--

ESBJERG

<p>Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 <i>Esbjerg</i></p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/S <i>Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</i></p>	<p>Eske Petersen Blikkenslager-, Vand- og Gasmester <i>W.C. Centralvarme . Sanitet</i> Finlandsgade 62, Tlf. 1765</p>
<p>Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 <i>Alt i Sengendstyr og Manufaktur</i> Lev. til St. Josefs Hospital</p>	<p>Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62</p>	<p>Jørgen Jepsen og N. Møller Gram <i>Kongensgade 26 . Esbjerg . Tlf. 536</i> 1. Kl.s Skræderi og Maalkonfektion</p>
<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Krucifiks og Vlevandskar <i>Katolsk Litteratur</i> <i>Alt i katolske Boger</i> Kongensgade 78 . Tlf. 1920</p>	<p>Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldsmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 <i>Lev. til Sct. Joseph Hospital</i></p>	<p>N. A. Frederiksen <i>Nørregade 65 . Telefon 576</i> COLONIAL • MEL Leverandør til St. Josefs Hospital</p>

KOLDING

		<p>J. Bondesens Efff. <i>C. V. Hennebjærre</i> Tømremester og Entreprenør Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)</p>
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Delika- tesser, Tobakker & Cigarer HJ af Hollændervej og Kongebrogade Telefon 698</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>M. Schultz' Efff. <i>F. A. Fahrenholtz</i> Alt i Kolonial, Isenkram, Brændsel Læssøegade 47 . Telefon 1249 <i>Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik</i></p>
<p>H. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 439 Udført Arbejdet ved den ny Klinik</p>	<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 <i>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</i></p>	<p>Kolding Andelsmejeri <i>Telefon 153</i> leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmedaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. <i>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</i></p>
<p>Berring, Larsen & Co. A/S KUL-IMPORT . KOLDING Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør</p>	<p>Slagterludsalg <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserves Leverandør til St. Hedvig Klinik</p>	<p>M. Lauridsen <i>Bade- & W.C. Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 <i>Leverandør til katolsk Menighed</i></p>

Katolsk Ugeblad

25. Juli 1943
91. Aarg.
Nr. 30

Pavens ny Encyklika

Valfart til Æbelholt
Middelhavets
gaadefulde Ø
Klosterpension
paa Aasebakken

PAVE PIUS XII's NY ENCYKLIKA

MYSTICI CORPORIS CHRISTI gengivet i Hovedtræk

I.

Som allerede meddelt har Pius XII. d. 29. Juni udsendt en Rundskrivelse til hele Verdens Biskopper om *Kristi mystiske Legeme og vort Samfund med Kristus gennem samme*. Encyklikaen begynder med Ordene „Mystici Corporis Christi“ og er imponerende ved sit Omfang, ved sit storslaaede teologiske Indhold og ved de praktiske Anvisninger, den giver.

I en længere Indledning gør Paven Rede for de Motiver, der har faaet ham til at udsende dette Dokument. Det er baade Em-

nets vidunderlige Storhed og den øjeblikkelige Verdenssituation, der har kaldt ham frem. Med den sidste mener han — bortset fra Uvidenhed hos mange Kristne — den beskæmmende *Tendens hos Kirkens Fjender* til at vende sig bort fra Kristendommens Lys, der kommer fra Gud, og søge tilbage til et overvundet Hedenskabs Mørke. Endvidere ønsker Paven at vise *alle dem, der maa lide* under Krigens katastrofale Omvæltninger og Ødelæggelser, den rette Maade at tage Hjem søgelserne paa, for derved at sikre dem højere og evige Goder istedenfor de timelige, der nu bryder sammen og skuffer. Desuden vil Pius XII. være dem, *der staar udenfor den katolske Kirke*, men viser den stadig større Interesse, baade til Glæde og Gavn med, hvad han har at sige om sit Emne.

Ogsaa *personlige* Grunde har spillet en Rolle ved Udsendelsen af denne Encyklika: nemlig Synet af den Endrægtighed og Kærlighed, hvormed Katolikkerne i alle Lande tog Del i Pavens 25 Aars Bispejubilæum, som han fornylig kunde fejre, samt Tilbudet om i Rom at ville rejse en Kirke til Ære for Pave Eugen I., som er Pavens Navnehelgen. Denne Rundskrivelse skulde altsaa være en Tak til Kirkens Børn for udvist Kærlighed og Opmærksomhed.

Men Hovedaarsagen til Fremkomsten af „Mystici Corporis Christi“ er *en stor Bekymring*, som Kirkens øverste Hyrde har

og lynges af. Som bekendt er der i den senere Tid blevet talt og skrevet meget om Kristi mystiske Legeme, og det baade udenfor og indenfor den katolske Kirke. Som det plejer at gaa, blev der fremsat Meninger, som ikke kan forliges med den kristne Tro og Lære. Men det ejendommelige var, at disse Meninger repræsenterer Standpunkter, der ophæver og udelukker hinanden indbyrdes. Paa den ene Side staar den „vulgære Naturalisme“, der benægter alt overnaturligt, og som derfor i Kristi Kirke kun kan se en Forening af Mennesker, som udelukkende holdes sammen af juridiske og moralske Baand ligesom alle andre Foreninger. Paa den anden Side findes den modsatte Yderlighed, nemlig en falsk Mysticisme, der vil udviske Grænserne og Forskellen mellem Skaber og Skabning og i Overensstemmelse med denne Tendens forfalsker Skriftens Lære om Kirken.

For at tilbagevise den Slags Vildfarelser og gøre Ende paa den Uro og Usikkerhed, der er opstaaet hos angstelige Sjæle, agter Paven at forelægge den katolske Lære om den Troshemmelighed, vi kalder Kristi mystiske Legeme og de troendes Samfund med Kristus gennem dette.

Munke Sigtelme

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

H. A. V. Ahlgren . Malermester
VED KLOSTERET 6
Tlf. Nora 6065 og Ryvang 4963 x
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaelsgaard

Molins flydende Hjemmefarver
til Gardiner, Garderobe, Strømper m. m.
Bonalin-Kompagniet A/S, København F
Tomme Flasker godtgøres af de Handlende

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12
København L
Tlf. Taga 573 . 574

Jos. Fischlein
Murermester
Limfjordsvej 43
Tlf. Godthaab 8410
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

AAGE HJORTH-JENSEN
Malerfirma
Vesterbrogade 64
Tlf. Vester 9909

MIZAR *fac*
L. E. LARSEN
Sommersko Nørrebrogade 206

Anton Siegler
Malermester
Klingosgade 17 Vester 4753,

Torp & Co.
BLIKKENSLAGERMESTER
Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
Amagerbrogade 154
Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

VEJLE

Vejle Trælast & Kulkompagni
Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69
Lev. til de kat. Institutioner

C. V. BERG Blikkenslagermester
Autoriseret Gas og Vandmester
Langelinie 53 . Telefon 2751
Leverandør til de katolske Institutioner

Carl Petersen
Slagtermester
1. Kl. Varer - Pølsefabrik
Nørregade 2 . Tlf. 17 21
Leverandør til St. Maria Hospital

^A/_s Vejle Mælkekompagni
Fineste Mejeriprodukter
Vejle . Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

VEJLE NY
Mineralvandsfabrik
P. C. NIELSEN
Vissingsgade 8, Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

II.

Det er umuligt her at give en udtømmende Fremstilling af de dogmatiske Problemer, som Paven i Encyklikaens første og anden Del kommer ind paa. Vi maa nøjes med at trække Hovedlinierne op.

Ud fra Skriften og Arvelæren klarlægges i første Del den These: „Kirken er Kristi mystiske Legeme“. Hvert Ord bliver Udgangspunkt til Drøftelser. Kirken er et „Legeme“, der trods Lemmernes Mangfoldighed danner en udelelig og synlig Enhed. Ligesom det menneskelige Legeme er bygget op „organisk“, saaledes er det ogsaa med Kirken. Lemmerne er ikke ensartede, men danner en Rangstige, som holdes i Live af en anden Slags „Organer“, nemlig de hellige Sakramenter. Hvem der ved Daaben er optaget i Kirken og bekender den kristne Tro, er et Lem af dette Legeme, lige saa længe, som han ikke selv opgiver sin Forbindelse med Kirken. Ved Guds Barmhjertighed udelukker ikke enhver Synd fra Kirken; kun Skisma, Vranglære og Frafald skærer Baandet over. Hvor der endnu er den Tro, som Kristus har lært os, og det kristne Haab, dér er der stadig en Mulighed for Frelse trods svære Synder, skønt naturligvis Mennesker med svære Synder paa Samvittigheden er en Skamplet paa Kristi Legeme.

Kirken er endvidere „Kristi“ Legeme og det af flere Grunde. Kristus er jo „Grundlæggeren“ eller Ophavsmanden til dette Legeme, idet han forkyndte Evangeliet, led Døden paa Korset for det og lod paa Pinsedagen sin Kirke træde ud i Livet. Kristus er ogsaa Kirkens „Hoved“, ikke blot fordi han overgaar alt andet ved sin Fuldkommenhed, men ogsaa fordi han styrer Kirken paa to Maader. Usynligt virker han i Sjælen, navnlig i sine Helgener, og synligt gennem Kirkens Hyrder, Paven og Biskopperne. — Under det Arbejde, han gør for at helliggøre sin Kirke, benytter han alle Legemets Lemmer som Redskaber. Ogsaa herved viser han sig som Hoved, ligesom ved

af han er det store Forbillede, som alle i deres Livsførelse skal rette sig efter. — I ham er endelig hele Fylden af Guds Gaver; fra ham udgaar det Lys, der oplyser os, og den Hellighed, som er Kirkens største Skat. — Kirken bør ogsaa kaldes „Kristi“ Legeme af den Grund, fordi han „bærer“ Kirken, som Vinstokken bærer Grenene. Ved sin Hellige Aand, der bliver Kirkens Sjæl, vedligeholder Kristus Kirkens Livskraft. — Siden St. Paulus siger om Herren, at han er sit Legemes Frelser, er det klart, at Kirken ogsaa derfor er „Kristi“ Legeme.

Men hvad ligger der saa i Ordet „mystiske“? Jo, det skal udtrykke, at vi ikke mener Kristi *fysiske* Legeme, som Maria skænkede ham, ej heller et rent og skært *moralisk Legeme* eller et Legeme i billedlig Forstand, d. v. s. en Forening af Mennesker, som ikke er knyttet sammen ved andre Baand end et fælles Maal, som skal virkeliggøres og naas ved fælles Arbejde. Paven slutter den første Del af sin Rundskrivelse ved at tage Stilling til det Spørgsmaal, som nu i flere Aartier har optaget Sindene i Europa: Skal Kirken være en *juridisk* Kirke eller et Samfund, hvori *kun Kærligheden* skal raade? Men allerede før har han sagt det afgørende Ord om de mange Diskussioner om vort Emne, der ellers har fundet Sted, og givet praktiske Anvisninger i de Tilfælde, hvor falske Løsninger har forsøgt at føre det kirkelige Liv ind paa Fejlspor.

III.

Den anden Del af Rundskrivelsen er betydelig kortere end den første. Den handler om *de troendes Samfund med Kristus gennem Kirken* eller Kristi mystiske Legeme. Ogsaa dette Afsnit kan kun refereres ganske kort, skønt dets Dybsindigheder egentlig trænger til en udførligere Behandling.

Det mest haandgribelige Baand, der knytter de troende i Kirken til Kristus, bestaar i, at Kirken efter sin Stifters Vilje er

bygget op som *et fuldkomment organiseret Samfund*, der ved Medlemmernes fælles Arbejde skal forherlige Gud og Lammet, idet alle skal stræbe efter Hellighed og Fuldkommenhed. Dertil hjælper baade Gud Helligaand, Kirkens usynlige Sjæl, og alle vore synlige Midler saasom Trosbekendelsen i Livet, Sakramenterne og Ofret samt Kirkestyret.

Hvor der er Tale om Samfund med Kristus, bør der ganske særlig nævnes de tre guddommelige Dyder, *Tro, Haab og Kærlighed*, som forener Sjælen paa det inderligste med Frelseren. Han paa sin Side elsker sin Kirke med uendelig stor og evig Kærlighed. Som Følge af denne gensidige Kærlighed opstaar et saa inderligt Forhold mellem Kristus og dem, der hører ham til, at Apostlen Paulus gentagne Gange bruger Ordene: „Kristus i os“ og „vi i Kristus“. Ved den Helligaands Iboen i os bliver Kristus og Kirken en hemmelighedsfuld Enhed. Det *højeste Udtryk for denne Samhørighed* har vi i den h. Eukaristi.

IV.

De Vanskeligheder for vor Tanke, der ligger i Troslæren om vor Forening med Kristus, har, som før nævnt, fremkaldt Vildfarelser og givet Anledning til Fejlgreb i det praktiske Kristenliv. Derfor er Paven nødt til i Rundskrivelsens tredje Del først at advare mod falsk Lære og Praksis og saa at komme med positive Forslag.

Advarslerne er rettet mod den *falske Mysticisme*, som er blevet karakteriseret før; endvidere mod *falsk Kvietisme eller Passivitet*. Denne Vildfarelse gaar ud paa, at Kristi Naade skal gøre det, som er nødvendigt til Sjælenes Frelse, alene, vi selv behøver ikke at gribe den tilbudte Naade og arbejde sammen med den; endelig mod de Vildfarelser angaaende *det hyppige Skriftemaal af tilgivelige Synder og den private Bøns Værdi*, som i den senere Tid er dukket op flere Steder. Disse tre Dele fortjener at blive gengivet i deres Hel-

hed. En Oversættelse af dem kan offentliggøres en anden Gang.

De positive Formaninger, som følger efter Advarslerne, kan sammenfattes med den ene Sætning: „Elsk Kirken, Kristi mystiske Legeme“. Elsk den med inderlig Kærlighed, saaledes som Kristus elsker den. Hans Kærlighed er saa vidtfavnende, at han fra sin Side ikke udelukker et eneste Menneske. Han vil frelse dem alle gennem sin Kirke, hvis bare de ogsaa selv vil. Derfor skulde ogsaa vor Næstekærlighed være stor som hele Verden. Men det bør være en virksom Kærlighed i Lighed med Kristi Kærlighed, der har ud-tømt alle sine Kræfter for Kirken. Aktiviteten maa dog være ledsaget af megen Bøn, saaledes som det var og er hos Kristus. Vi bør bede for alle Kirkens Børn, vi bør bede for dem, der endnu ikke har fundet Vejen til Kristi ene Kirke, vi bør bede for

de styrende i det borgerlige Samfund; disse har jo Ansvaret for Nationernes Velfærd. Endelig bør vi, ved at bære *vort daglige Kors som en Bod*, udfylde det, som efter Pauli Ord endnu mangler i Kristi Lidelser, og opofre det for Kirken. — Til Slut udtaler Pius XII. det Ønske, at den saligste Jomfru Maria ved sin Forbøn maatte opnaa os den rette Kærlighed til Kristi Kirke. Samtidig viser han, *hvilken Plads der efter Guds Plan og Vilje tilkommer Herrens velsignede Moder i Kristi mystiske Legeme*.

*

Dette er i korte Træk det betydningfulde Indhold af den nyeste pavelige Encyklika. Referatet kan dog ikke give noget fyldestgørende Indtryk af dette tankevækkende Dokument. Kun en fuldstændig Oversættelse vil kunne gøre det.

F. K.

Voksne bevidst ligger under for samme Fristelse. Og dem er der ikke saa faa af, desværre.

Saaledes traf jeg forleden i et Selskab sammen med en Dame. Hun var fransk født. Altsaa Katolik? Baade ja og Nej. Hun forklarede mig nemlig uden Tegn paa Fortrydelse, at hun ikke holdt sig til Kirken, men derfor vilde hun dog ikke slaas i Hartkorn med hverken van- eller vrangtro. Kirken betød stadig saa meget for hende, at naar det kom til at knibe . . . „De mener paa Dødslejet?“ „Nej, noget før.“ „Ved De, hvornaar det er?“ „Nej,“ det vidste hun jo ikke, men alligevel . . .

Det lød vist ikke videre polisk, da jeg, mens jeg slog Asken af min Cigar, gjorde en Ende paa dette Ordskifte, med den trøstende Bemærkning: „Naa ja, saa vil De i hvert Fald have hele Evigheden til at fortryde det“. Før det er ansvars-løst, naar man tror paa Gud og Kirke, alligevel at ville indrette sig i Livet efter eget Forgødtbe-findende. Og det er syndig Spe-kulation — vor Katekismus kalder det formasteligt Haab —, naar man regner med at bringe sine Sager med Gud i Orden lige inden den sidste Rejse. Det kan man ikke engang gøre, naar det drejer sig om en Færgebillet til Store Bælt.

Men ogsaa den anden Form for Uartighed, Drengen skimtede som en Udvej, er grim, naar den af voksne Mennesker bliver sat i System. Det er Tilfældet, naar saakaldte praktiserende Katoliker betragter Opfyldelsen af deres religiøse Pligter som en Sag for sig. Som en Skat, der i regelmæssigt tilbagevendende Rater skal betales til Vorherre. For saa at have Fred og kunne passe sig selv. De hører Messen om Søndagen, lader være med at spise Kød om Fredagen o. s. fr. Det er deres Religion. Deres ægteskabelige Liv, deres Forretninger, og deres Forhold til saavel Slægtninge og Tyende eller Arbejdsgivere er noget helt andet, som ikke staar i Forbindelse med den Religion. Som om Gud var en Tigger, der lod sig afspise med

Den uartige Dreng

Tillægsordet i Overskriften maa ikke misforstaas. Drengen, jeg her tænker paa, er ikke mere uartig end Drengene i hans Alder i Almindelighed er. Ikke mere end vi alle har været i vor Barndom. Der gives nemlig et Minimum af Uartighed, der hører med til det svingende Sind i Hvalpealderen, og som man med Tiden vokser fra. Betegnelsen skyldes da ogsaa ene og alene den Omstændighed, at vedkommende Dreng interesserer mig i et af sine uartige Øjeblikke. Dette vilde jeg forudsikke for ikke at rage uklar med Knægtens Forældre, fra hvem jeg har Historien.

Det hændte forleden Dag, da den 6—7-aarige Purk var særlig vanskelig. Hans Mor fandt det belejligt at kalde paa den lille Mands Værdighedsfølelse og ytrede som sin Mening, at det nu var paa Tide, at han tog sig sammen. Den bed ikke. Tværtimod. Det lille Menneske syntes,

at det slet ikke hastede, siden han havde god Tid til at forbedre sig. Den Indvending var Moderen dog ikke længe om at parere: „Du ved da ikke, sagde hun, om du bliver gammel. Du kunde da lige saa godt dø som ung“. Den stædige Unge var øjensynligt besluttet paa ikke at give sig. Derfor kom det efter et Øjeblik Betænkning: „Saa maa jeg hellere gaa i Kirke hver Dag.“

Man kan godt sidde og gøre sig lystig over saa megen Snu-hed hos et 6-aarigt Barn, der spekulerer i daglig Kirkebesøg for at sikre sig Retten til at være uartig. Naar man senere uvilkaarligt reflekterer over Sagen, gaar det op for En, hvor megen Uartighed denne Tankegang egentlig rummer. Ikke saa meget fra Drengens Side. Paa sin ærlige Barnemane røber han blot en almenmenneskelig Fristelse. Anderledes er det, naar

Rester. Som om vi ikke gik i Kirke og bad til Gud for at faa Kraft til at vise os som Lysets Børn i vor Hverdagsgerning og at sætte Frugt i alle Livets fineste Forgønelser. Ligesom man

spiser for at kunne bevæge sine Muskler og udføre sit Arbejde.

Nej, der findes saamænd ikke saa faa uartige Drengene.

Og de værste er ikke de smaa ... S. W.

færdigt, og tørnede ind med Hænderne flængede af Fiskekrogene og svulne af Saltlagen, gennemfrosne og med Støvlerne tunge af Vand, maatte de ruske de andre, smide dem ud af Køjerne og skubbe og puffe dem søvndrukne ud af Døren.

„Hvormange har vi nu paa Tavlen?“ spurgte Skipperen, da „Madlen“ havde ligget paa Fiskeri en Maaned.

„14000 Torsk.“

„Saa gi'r jeg en ekstra Omgang Vin!“

Paa Mellemdækket blev der den Aften tømt en halv Snes Flasker fin gammel Vin, som gjorde vældig godt, hvor den kom hen. Og da Hospitalsbaaden næste Dag sejlede op paa Siden af „Madlen“ og spurgte, hvordan det stod til om Bord, var der ikke en eneste syg, og Hospitalsbaaden fik en stor Bunke begejstrede Breve med hjem til Bretagne.

„Hvis du er saa lykkelig, at du er lige ved at give dig til at

Den hellige Jomfru

slog ordentlig til ...

Efter

Pierre l'Ermite ved J. Fd.

Det var en vældig køn og solid Skonnert, „Madlen“, som de flinke bretagniske Skibstømrere havde bygget af Egetræ. Den Dag, den skulde døbes, anbragte Matroserne en Træstatue af den hellige Jomfru under Bovsprydet; og Madeleine, Rederens unge Datter, var Skibets Gudmoder.

Da „Madlen“ laa parat til at sejle paa Fiskeri ved Island for første Gang, vandrede Rederen længe op og ned langs Kajen i Paimpol med Skibets Kaptajn, Jean-Marie Le Huddec; og da Le Huddec maatte gaa om Bord, trykkede Rederen hans Haand og sagde: „Gud være med dig, Jean-Marie! Nu har du Faderens Formue og Datterens Medgift at svare til.“

Det var første Gang, Le Huddec førte et Skib og havde Ansvaret for en Besætning — hele to og tyve Mand. I den lyse Foraarsmorgen forlod „Madlen“ Havnen, medens Folkenes Slægtninge og Venner stod ved Kajen og vinkede og raabte: „Farvel, Yves!“ „Farvel, Jean-Marie!“ „Hav det godt, Coarentin!“ „Held og Lykke med Fiskeriet!“

Hele Fiskerflaaden drog ud den Dag, og alle Skibene fulgtes en Tid lang; men allerede næste Dag var „Madlen“ ganske alene, en ensom lille Søfugl paa det store Hav. Der var Travlhed om Bord det gjaldt om at have alle Grejer i Orden, saa at Fiskeriet kunde begynde, saa snart man naaede Bankerne.

Heldet fulgte „Madlen“ hele

den første Maaned. Det var, som om Torskene ligefrem strømmede til og trængte sig om Baaden, og Mændene stod paa den Plads, de havde faaet ved Lodtrækningen, og gav sig næppe Tid til at trække Vejret, saa travlt havde de, for hver Torsk betød saa meget som fire Sous for den, der tog den. Naar et Hold, hvis Tur det havde været at fiske, var

Olav den Hellige Norges Værnehelgen (Detail af middelalderlig Træskulptur af ukendt norsk Herkomst — forestillende Norges Kongehelgen, der led Martyriet for sit Land i 1030 og hvis Fest Kirken fejrer 29. Juli)

tale derom, saa pas paa, thi saa er Ulykken ganske nær!" siger et gammelt Ord fra Cornwall.

Hvem kunde mon i den magre, udtærede, ynkelige Mand, som stod og lænede sig mod en Rulle Tovværk og stirrede stivt ud over det blygraa Hav, have genkendt „Madlen“s stoute Fører? Og hvem vilde vel have troet, at Matroserne med de guavne Miner og det tvære Væsen var de samme Folk som „Madlen“s raske og glade Besætning, der for et halvt Aar siden drog saa haabefuld af Sted? Og de burde da være i godt Humør, for nu var de snart hjemme igen; om fire Dage vilde Skonnerten lægge til ved Kajen i Paimpol, hvor Mødre, Hustruer og Børn ventede med Længsel.

Men der var jo det, at de andre Islandsfiskere kunde juble: „60000 — 65000 — 70000 — 77000 Torsk!“ medens Folkene paa „Madlen“ maatte holde sig tilbage; thi, naar man kun har taget 30000 Torsk, saa skjuler man sig. „Eller man tager Livet af sig!“ sagde Skipperen.

„Jamen, er det da din Fejl, at vi to Gange har maattet forlade Banken, har mistet vor Plads og spildt seks Ugers Fiskeri for at sejle dig ind til Land med den Typhus, du stadig er sløj af?“ spurgte hans Svoger.

„Det betyder Ruin for os allesammen. Og en Kaptajn har slet ikke Lov til at blive syg.“

„Men naar han nu bliver det alligevel?“

„Saa maa man lade ham ligge og dø! Døden er da langt at foretrække for de Breve, Rederen har skrevet til mig om sin Skuffelse, og for de Bebrejdelser, Besætningen gør mig. Folkene har mistet 40000 Torsk for min Skyld!“

Særlig om Aftenen stiger Le Huddecs Ophidselse. Han gaar i Timevis op og ned, rystende af Føder og stirrer ud over Vandet, eller han bøjer sig frem over Rælingen og ser ned i Bølgerne, der ligesom kalder paa ham: „Kom, det gaar saa hurtigt, og saa er du paa en Gang ude af det hele!“

Jo nærmere Skibet kommer Bretagnes Kyst, jo stærkere bliver Fristelsen. Han ser i Aanden sig selv staa, ynkelig, tilintetgjort, mellem de andre Skibskaptajner, der bliver modtaget med Begejstring af deres Redere og hilst med Henrykkelse af deres Matroser og disses Familier. Han — han er bare Kaptajn paa „Ruinen“, som han har hørt sine Folk sige. Nej, han kan ikke holde det ud! Han maa gøre en Ende paa det hele!

Han lister ned ad Trappen til sin Kahyt, lægger sit Ur, sine Nøgler og sin Kasket paa Køjen, saa man kan se, at han har begaaet Selvmord, og vil til at gaa op igen, da en Tanke farer igennem hans stakkels syge Hoved: Hvad om han tændte det lille indviede Vokslys, som enhver Islandsfisker tager med, naar han drager hjemmefra? For det, han nu vil gøre, det er fejgt, og det er en Synd, men maaske den indviede Flamme kan bede lidt for ham, medens han strider den sidste Strid nede i det mørke Vand?

Han tænder Kærten. Og ved dens milde Lys ser han sig om i Kahytten. Der er saa pænt derinde med de Smaating, han har pyntet op med, da han indrettede sig hernede i de første glade, forhaabningsfulde Dage. Der er Portrættet af hans unge Kone — det er fra Forlovelsesdagene — hun har Douarnenezpigernes Hovedtøj paa. —

Nu gaar hun og venter paa ham; maaske staar hun i dette Øjeblik ude paa Molen med begge Smaatøsene og spejder ud over det mørke Hav. Tænk, naar „Madlen“ nu i Morgen kommer ind med Flaget paa halv Stang!

„Du maa ikke give din Sjæl til Helvede!“ lyder en Stemme fra

Krucifixet over Køjens Hovedgærde.

„Tænk paa, at dit Legeme ikke kommer til at hvile i indviet Jord,“ hvisker den tørre Buket af Lyng og Tornblad, som Børene har plukket til ham. Al den gode, gamle nedarvede Fromhed vaagner i hans Hjerte og siger: „Du kan ikke gøre det!“ Men han forhærder sig og svarer: „Jo — og jeg gør det nu, lige med det samme!“ Alle de kære Minder, der fylder hans Sind, siger: „Nej, vi forbyder dig det, for dit tidligere Livs Skyld — for din Sjælefreds Skyld!“

Le Huddec mærker, at han er ved at blive svag over for alle disse Røster. Men nu vil han udføre sin Beslutning, og han løber ud af Kahytten saa hastigt, at han støder Panden mod den lille Metalfigur af den hellige Jomfru, som er anbragt paa sin traditionelle Plads ved den snævre Indgang til Kahytstrappen. Og han styrter bevidstløs om, med et blødende Saar i Panden.

Han kommer først til sig selv i Land, i sit Hjem. Og et Par Dage efter, da han sidder ved Ovnen og er kommet til Ro i den hjemlige Hygge, fortæller han sin Kone det hele og slutter med at sige: „Ser du, naar vi Søfolk skal redde en Mand, der er ved at drukne, gi'r vi ham først et Slag, der bedøver ham, saa at han ikke kan stritte imod. Saa-dan var det, den hellige Jomfru bar sig ad mod mig. Jeg var lige ved at drukne mig, og saa gav hun mig en ordentlig een, saa jeg blev bedøvet!“

Han er ogsaa altid parat til at fortælle sine Venner Historien, og saa peger han paa Saaret i sin Pande og siger: „Se, hun slog da godt til, den hellige Jomfru!“

Hvorfor vi blev Katolikker

Sigrid Undset's »Gymnadenia« og »Den brændende Busk«

En Konversion griber saa dybt og afgørende ind i et Menneskes

Væsen, saa man ikke kan udlevere sine „hvorfor“, uden der-ved ogsaa at udlevere sig selv. Da noget saadant er fremmed for katolsk Tankegang, gaar jeg ud fra, at det ikke er *det*, Ka-

tolsk Ugeblad vil med sin Enquete.

Bladet vil sikkert heller ikke give Anledning til noget Angreb paa den protestantiske Kirke, men dette vil, ved en indgaaende Udredning af en Konversion, være vanskeligt at undgaa, naar vi Konvertiter antagelig næsten alle har forladt Folkekirken, fordi den ikke tilfredsstillede os.

Og endelig vil man næppe heller, at vi skal begynde at gøre os til af nogen større personlig Indsats i Anledning af vor Konversion; om den Side af Sagen er der vel i alle Tilfælde kun eet at sige: *Gud alene Æren*. Det er ham, og ham alene, der har givet os Naade til at søge og finde Vorherre Jesus Christus, hvor han rettelig er at finde.

Tilbage er der saa et enkelt Punkt, vi kan skrive om, og det gør jeg hermed beredvilligt, fordi det muligvis kan blive til Hjælp for andre, nemlig dette: at fortælle, hvilke Bøger eller andre Impulser, der hjalp en paa Gled, da man endelig havde opgivet at kæmpe imod Guds Vilje med en.

For mit Vedkommende blev det Sigrid Undsets to sammenhængende Bøger: *Gymnadenia*

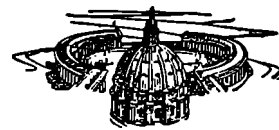
og *Den brændende Busk*. Disse to Bøger er et Kunstværk uden Tendens og kan som saadan læses af alle. Alligevel indeholder de, i den Konversionshistorie, Æ beretter, hele den katolske Tros-lære ført ud i Virkeligheden til yderste Konsekvens. Den bevægede Sjæl, der har læst dem gentagne Gange, ved, hvad der venter ham af dyb aandelig Glæde og Fred, og hvad der *kan* vente ham af menneskelige Vanskeligheder, den Dag, han beder om Optagelse i Kirken. Maaske har disse to Bøger i deres Afgjorthed forskrækket andre, for mig var de af afgørende Betydning, fordi de er skrevet ud fra en brændende Kærlighed til Kirken og dens Lære, fordi de er blottet for al Føleri, fordi de er en Kunstners store og gode Værk.

Johanne Marie Willer.

Katolsk Præst gæster Børnesanatorium

D. 1/10. »Havde i Dag Besøg af en katolsk Præst — diskuterede ivrigt katolske Forhold!« Denne lille Bemærkning er skrevet i en Lommekalender fra Aaret 1930.

Fortsættes Side 474

URBI ET ORBI

Den hellige Fader har tildelt Finlands mest ansete Diplomat og tidligere Gesandt ved Vatikanet, nu i Stockholm, *Minister Georg Gripenberg*, Storkorset af Sct. Silvesterordenen.

Den forulykkede polske Ministerpræsident, *General Sikorski*, bisattes for nylig fra Westminster Cathedral i London. Requiemsmessen celebreredes af den polske Armébiskop, Mons. Gawlina, og overværedes af et stort Antal Repræsentanter for fremmede Magter, deriblandt den britiske Premierminister W. Churchill.

Ifølge officielle Bekendtgørelser forøgedes Antallet af *Katolikker i de forenede Stater* sidste Aar med 389 Tusinde. Det sammenlagte Antal Katolikker i U. S. A. (incl. Alaska og Hawaii-Øerne) udgør nu 22 Millioner 945 Tusinde. I Chicago findes der 1,589 Millioner Katolikker, i New York 1,2 Millioner og i Boston godt og vel 1 Million.

En religiøs Vækkelse gaar i Øjeblikket gennem store Dele af *Bayern*, i Særdeleshed gennem Bayerischer Wald. Religiøse Højtideligheder drager Folk i store Skarer til de forskellige smaa Valfartssteder. Adskillige Steder kommer Pilgrimmene i saa store Skarer, hvis Lige ikke er set siden de store Valfarter til den salige Broder Konrads Kirke i Altötting.

For at gøre Processionen saa festlig som mulig henstiller Katolsk Klub til Kongregationer og Foreninger at medtage Faner.

For ældre og svagelige Katolikker vil der ved Henvendelse inden 8. August til Katolsk Klub's Sekretær, Repræsentant H. N. Friis, Holbækgade 4, Tlf. Øbro 3364, kunne skaffes Kørelighed formedelst 3 Kr. pro persona.

Jernbanebilletprisen til Hillerød og retur er 3,30 Kr.

Valfart til Æbelholt

Søndag 22. August

Efter at den første Messe efter Reformationen blev læst i *Æbelholt Kloster* sidste Aar i Juni Maaned under en Udflugt for Katolsk Klub's Medlemmer (se Katolsk Ugeblad Nr. 26 1942), enedes man om at arrangere en fælles Valfart for alle Katolikker, saa snart Udgravningerne var afsluttet.

Arbejdet ved Udgravningerne afsluttes nu i Sommer, og Katolsk Klub indbyder derfor nu alle Katolikker til at deltage i en Valfart fra Hillerød til Æbelholt Søndag den 22. August, ved hvilken Hans Excellence Biskoppen vil læse Messen ved Højalteret i

den nylig udgravede Abbedikirke.

Tog afaar fra Hovedbanegaarden Kl. 7.59 med Ankomst til Hillerød Kl. 8.57. Deltagerne samles, og Valfartsprocessionen udgaar fra Sct. Villehad's Kapel, Godthaabsvej 24, Kl. ca. 9.15.

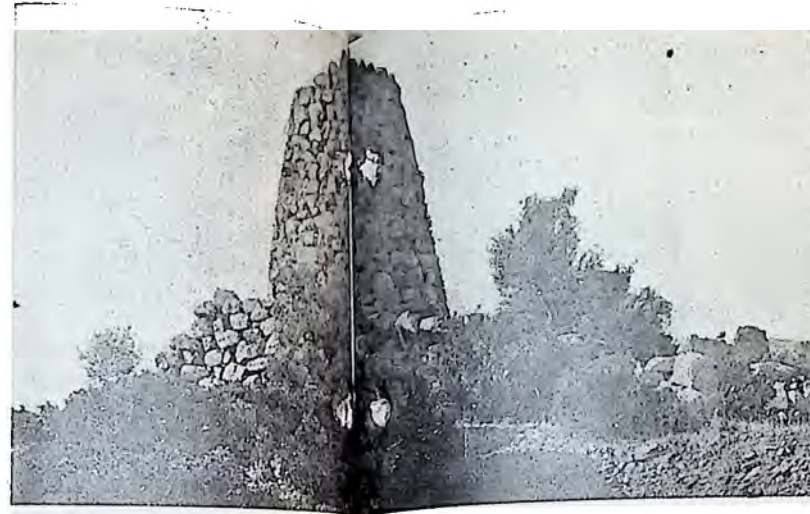
Da Vejlængden er ret kort (kun ca. 7 km), kan Messen antagelig læses Kl. 10.15.

Efter at den medbragte Frokost er spist, har Dr. med. Møller-Christensen, som har ledet Udgravningerne, venligst lovet at vise Deltagerne rundt i Ruinerne.

← Elefanttaarnet i Cagliari

➤ Nurago Soro, mellem Cagliari og Muravera

Υ Katedralen i Alghero (14. Aarhundrede)

Atter og atter strejfer Krigens Søgelys Sardinien, Middelhavets gaadefulde Ø. Blandt de talrige Øer i Middelhavet er Sardinien baade fra et historisk, geologisk og etnologisk Synspunkt en af de interessanteste, og paa adskillige Omraader frembyder den endnu en uløst Gaade for Videnskaben. For det første bestaar den egentlig af to oprindeligt helt adskilte Dele, idet den sydvestlige Del i længst forsvundne Tider var en Fortsættelse af Alperne, adskilt ved en Havarm fra den nordlige Del, som igen dannede en Part af et forsvundet Fastland, Tyrrhenis. Samtidigt med at Tyrrhenis og Forbindelsen med Alperne sank i Havet, hævede Havarmen sig og blev til det nu saa frugtbare Lavland Campidano, der danner Forbindelsen mellem de to Dele af Øen. Men ogsaa etnologisk er Sardinien omgivet af Mystik. Dens egentlige Befolkning er Sarderne, om hvis Oprindelse man ikke ved noget som helst sikkert, idet de ikke bestemt kan siges at tilhøre noget andet Folkeslag i Middelhavsomraadet. Og saa ved man endda ikke, om Sarderne var de oprindelige Beboere eller ej, idet man har fundet talrige Rester af en ejendommelig Kultur, baade Bygninger og Grave. Dette er saaledes Tilfældet med de saakaldte „Nuraghi“ paa Sardinien. Nuraghierne er Fæstningstaarne, byggede af raat tilhuggede Sten, men uden Kalk, Cement eller noget andet Bindemiddel. Det Indre bestaar i sin primitiveste Form af et enkelt Rum med Adgang for oven, men de fleste andre har en lav Indgang

foroven og hyppigt er der flere Rum, undertiden i to Etager, enkelte endda i tre, forbundne med en primitiv Trappe i Muren. Der findes omkring 6000 af disse Nuraghi spredt over hele Øen, især ved Kysterne, og selv om Videnskaben mener, at de er bygget i Broncealderen, har man i Virkeligheden intet fast Holdepunkt for, hvem der byggede dem, eller hvornaar det skete. Ejendommeligt er det, at der i Skotland findes nogle lignende Bygninger, de saakaldte „Brochs“ eller „Duns“ eller „Caiscals“, opført efter samme Princip, men ofte i fem eller seks Etager. Paa Sardi-

nien er formodentlig Nuraghiernes Bygmestre blevet fordrevet eller blandet med Fønikerne, som erobrede Øen i det 6. Aarhundrede før Kristus. Endnu er Oldtidslevningerne paa denne interessante Ø langt fra rigtigt undersøgt, og ogsaa den nuværende Befolkning er ret upaavirket af Omverdenen og ejer en særpræget Kultur. De forholdsvis faa Turister, der har besøgt Sardinien, er mere end begejstret over dens Naturskønhed, dens karakteristiske Befolkning, dens ejendommelige Arkitektur og dens enestaaende Fortdsminder, der strækker sig langt tilbage i Stenalderens graa Urtid.

Sardinien's egentlige Historie begynder imidlertid som nævnt først ved Kartagernes Besættelse af Øen, omkring Aar 700 før Kristus. De fortælle de ældre føniske og græske Koloni-

ster. Efter Kartagerne fulgte Romerne, der bragte Øen deres Kultur og gjorde den til et Kornkammer for Rom. Samtidig frembød Sardinien et vigtigt Flaadestøttepunkt.

Dermed var Udviklingen ikke afsluttet. Omkring 450 kom Vandalerne til Øen, hvorefter det østromerske Riges Tropper besatte den. De forskellige Paver forstod som Regel at værdsætte Sardinien's Betydning og Gregor den Store forsøgte i sin Regeringstid at ordne de religiøse og civile Forhold. Takket være Pavens og Indbyggernes

forenede Anstrengelser blev Lombardernes Invasion afværget. Tapperhed og Disciplin var dog ikke tilstrækkelig til at forhindre Arabernes gentagne Landgangsforsøg, der efterfulgtes af Rov og Mord og Brandskatning.

I Begyndelsen af det 11. Aarhundrede lykkedes det Saracenerne at underlægge sig en Del af Landet; dette skyldtes bl. a. Østroms svigtende Indflydelse, som atter var foraarsaget af, at dens Sømagt smuldrede hen.

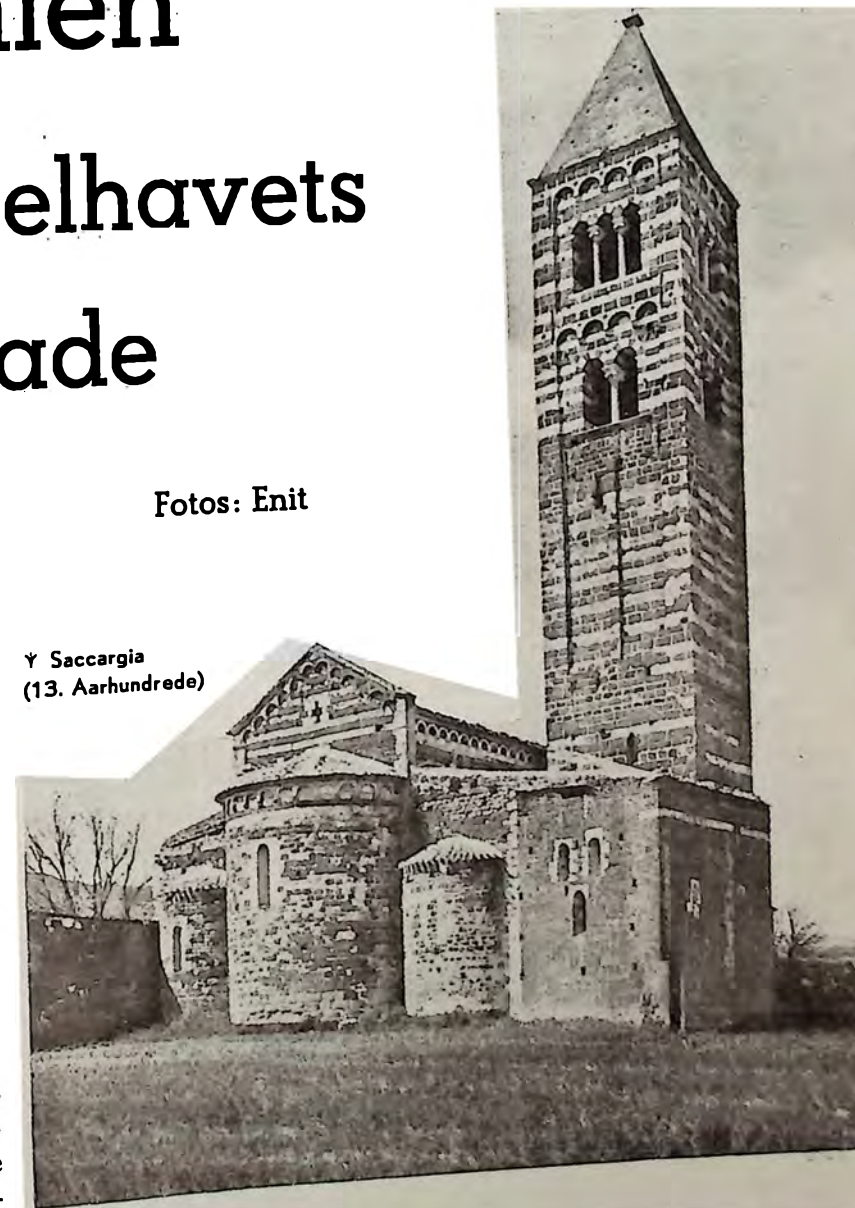
Øens Indre, der var afskaaret fra Forbindelsen med Omverdenen grundet paa Saracenernes Herredømme over Kyststræk-

Sardinien

Middelhavets Gaade

Fotos: Enit

Υ Saccargia (13. Aarhundrede)

ningerne, deltes i fire store Omraader, som tit laa i indbyrdes Strid. Men da Republikkerne Genua og Pisas mægtige Udvikling til at blive Sømagter tog Fart, overtog de paa Pavestolens Vegne Øen. Men indbyrdes Rivalitet førte til, at Øen tit var Vidne til bitre Søslag mellem de rivaliserende Magter. Omkring 1200 var Pisa saa at sige Encher-sker paa Øen. Men dens Magt smuldrede og atter begyndte indbyrdes Fejder mellem Landsde-lene og Familieerne.

For at faa en Ende derpaa gav Pave Bonifatius VIII Øen i For- lening til Jakob II af Aragonien. Derved begyndte den spanske Periode, der varede til 1714, hvor Spanien afstod Øen til Østrig, der atter byttede den mod Sici- lien i 1718. Sardinien kom den Gang som Kongeriget Sardinien til Savoien. Siden den Tid hørte Øen til den Stat i Italien, der

var Bannerbærer af Enhedstan- ken og som i 1870 indtog som sidste Bytte den lille Rest af Pavestaten, der var blevet til- overs og som af franske Soldater var bleven forsvaret mod den fremstormende Fjende.

*

Sardinien er Middelhavets næststørste Ø, ca. 2.500 Kvadrat- kilometer, med omkring en Mil- lion Indbyggere. I kirkelig Hen- seende er Øen delt i 3 Ærkebisp- sæder — Sassari, Cagliari og Oristano, hvilket sidste oprette- des i det 4. Aarhundrede — og 8 Bispesæder. Øen kan endvidere opvise en Række gamle Kirke- bygninger og Valfartssteder, af hvilke blot skal nævnes Madon- na di Bonaria paa et Højdedrag udenfor Cagliari, hvor man end- videre kan se Rester af puniske og romerske Nekropoler.

K. P.

min aarlige Ferie, og jeg drog nu paa Rundrejse i Landet i Sel- skab med: Katolsk Katekismus, Schindlers: Sakramenterne i den katolske Kirke, Veje til Moder- kirken, o. fl. —

Gjorde jeg Ophold i en By, hvor der fandtes en katolsk Kir- ke, gjaldt mit første Besøg den, og jeg overværede Messen saa ofte, som jeg havde Lejlighed dertil.

Og jeg husker, at det var mig en Tilfredsstillelse at konstatere, at ogsaa mange Mænd deltog i Messen. — Fra Aarene i Syd- amerika havde jeg en Erindring om, at det der hovedsagelig kun var Kvinder, der gik til Messe.

I København blev det i særlig Grad Sct. Ansgars Kirke, jeg føl- te mig hjemme i.

Under mit Ophold i Syd-Ame- rika havde jeg undertiden lidt overlegen smilet ad den Skik at tænde et Lys foran en Statue af Gudsmoder, naar man havde et eller andet, som man særligt vil- de bede om hendes Hjælp til. Og nu kunde jeg ikke slippe den Tanke, at skulde jeg kunne fri- gøre mig for det, der hindrede drede mig i for Alvor at bede om Hjælp til at finde Sandheden, da maatte jeg tænde et Lys for Guds Moders Statue i Sct. Ansgars Kirke.

En Morgen tidlig mødte jeg med det faste Forsæt, at i Dag skulde det være. Og saa var det alligevel saa svært, at jeg syv Gange forlod Kirken og vendte tilbage igen, før det endelig blev Alvor.

Kort Tid efter begyndte jeg Undervisningen hos den katol- Præst, og det, der for mig blev endelig afgørende for min Over- gang til den katolske Kirke, var dens urokkelige faste Lære, der var saa uafhængig af hvilken Præst, der fortolkede den (i Modsætning til Folkekirkens Lære).

Og dens første Disciplin føl- te jeg som en nødvendig Hjælp, hvis jeg skulde blive en ærlig Kristen.

Med fast og tryk Tro aflagde jeg den 17. December 1936 Løf- tet om at ville leve mit Liv som katolsk Kristen.

Sygeplejerske.

Hvorfor vi blev Katolikker *fortsat fra Side 471*

Præstens Besøg var tiltænkt 2 katolske Dreng, som en Tid havde været Patienter paa det Sanatorium, hvor jeg er ansat som Plejemor. Børnene var imid- lertid udskrevet nogle Dage i Forvejen, og det blev mig, der kom til at høste Udbyttet af at Præstens Besøg. Denne (til- syneladende) tilfældige Hændelse blev den første spæde Spire til min senere Overgang til den ka- tolske Kirke.

Fra et fireaarigt Ophold i Syd- amerika kendte jeg en Del til katolske Forhold, og mange af de unge, som jeg der havde Lej- lighed til at omgaas, fandt jeg, var friske og tiltalende, men føl- te dengang ikke Trang til dybe- re Betragtninger hverken over katolsk eller protestantisk Kri- stendom.

Men nu havde den katolske Præst ved sit Besøg, (som sene- re blev gentaget) bragt en ube- lejligh Uro ind i mit Sind.

Det passede slet ikke ind i mine Planer, at betale den Pris, der krævedes for at blive ka- tolsk Kristen.

I en Periode, hvor jeg havde Vanskeligheder, som jeg ikke syntes jeg magtede selv, meldte sig igen Tanken om at søge Hjælp i den katolske Kirke.

Paa et Bibliotek havde jeg laant en Bog, som gjorde et stærkt Indtryk paa mig (O. F. Dudley-Munken), og paa sam- samme Tidspunkt havde jeg af Opslag paa Døren i den katolske Kirke set, at den Præst, som jeg flere Gange havde talt med, hver Onsdag Aften i Fastetiden præ- dikede.

En Aften tog jeg Mod til mig og vovede mig ind i Kirken. Em- net for Prædikenen den Aften var som lagt til Rette for mine Vanskeligheder; og nu maatte jeg have Klarhed, og det første Besøg efterfulgtes af flere.

Kort Tid derefter havde jeg

Klosterpension paa Aasebakken

For unge Piger i Alderen 14 til 21 Aar, som ellers vilde være rejst til en Klosterpension i Udlandet, aabner Benediktinerinderne paa Aasebakken pr. Birkerød, fra Nov. eetaarige Kursus i alt praktisk husligt Arbejde. De unge Piger lærer at forestaa en lille Husholdning, medens der samtidigt gives Lejlighed til Uddannelse i Sprog af indfødte og uddannede Kræfter samt i Mu-

sik, Syning, Brodering, Maling, Modellering, Maskinskrivning, Stenografi, Sygepleje til hjemligt Brug o. a. Der lægges Vægt paa, at de unge Piger lærer at underbygge deres Liv med en sand kristen Livsopfattelse.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til Priorinden,

„Vor Frue Kloster“,
Aasebakken, pr. Birkerød.

nyt, der vækker vor Forbavselse. Tænk engang paa det menneskelige Øje. Der findes nu til Dags saa mange fintmærkende Fotografiapparater, som tager fortrinlige Billeder, men ingen af disse er tilnærmelsesvis saa fuldkomne som det menneskelige Øje. Alt sker her paa et Øjeblik: Fotografering, Fremkaldelse og Kopiering og straks med det samme er vort Øjes lysfølsomme Plade rede til det næste Billede. Og saa er det til og med Farvefotografier, vi optager. Naar Øjet er sundt, gengives det Billede, vi ser, indtil de mindste Enkeltheder. Eller lad os tage Blodkredsløbet. Eller det menneskelige Legemes Opbygning, Knoglerne. Vi vil altid undres naar vi betragter dette vidunderlige Værk, som det menneskelige Legeme er, i dets Enkeltheder. *Deus fecit* — Gud har skabt det. Det er den Kunstnersignatur, som ethvert Menneske bærer paa sig.

*

Om

at komme for sent i Kirke

I en gammel Kirkebog findes følgende: Naar nogen kommer for sent til Gudstjenesten, saa skal han blive udenfor, hvem han saa end er, Diakonen skal ikke lade ham komme ind. Det er nemlig et Forbillede paa den kommende Dom og desuden vil de øvrige blive forstyrret, naar nogen kommer ind under Gudstjenesten. Den, der altsaa kommer for sent og finder Døren lukket, skal ikke banke paa. Naar Gudstjenestens første Del er til Ende, skal Diakonen lade ham komme ind og højlydt udraabe: „Lad os bede for vor Broder der kommer for sent, for at Gud maa give ham Flid og Iver, maa løse ham fra Verdens Baand og skænke ham Kærlighed og Haab“.

*

Lad os være glade for at sligt ikke praktiseres i vore Dage — der vilde sikkert blive større Sammenstimlen foran vor Kirkedøre til de sene Søndagsmesser!

„Deus fecit“ — Guds Værk

Naar en Kunstkender eller en Antikvar finder et gammelt Kunstværk, saa er det første han ser efter, altid Kunstnersignaturen, d.v.s. det Mærke, hvormed Kunstværkets Skaber har signeret sit Værk; som Regel staar der et Navnetræk og efter dette det lille Ord *fecit*, d.v.s. skabt af, fremstillet af.

Paa samme Maade bærer ogsaa det menneskelige Legeme sin Kunstnersignatur. Gud har skabt det og til og med formet det som et stort Kunstværk. Den hellige

Skrift siger os det ganske udtrykkeligt. I Skabelsesberetningen tilføjes altid hver Gang Gud havde skabt noget nyt: Gud saa, at det var godt. Men da han paa den syvende Dag havde skabt Mennesket, tilføjer Skabelsesberetningen: Gud saa alt det, han havde skabt, og det var saare godt.

Det er noget ualmindelig smukt at betragte vort Legemes Kunstværk i dets Enkeltheder. Man vil stadig — saaledes som det er Tilfældet ved Guds Værker — opdage noget

Stemme- og Talelidelser behandles.

Aandedræt - Diktion.
Lægeforeningens Autorisation som Talelærer.
Diplom. Medlem Tpf.
Sangundervisning.

Marie Groth Hoffmann.

Skjoldsgade 4^a. Koncertsangerinde. Øbro 3109 y.

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Benzon

Alle Henvendelser bedes venligst

rettet til **CENTRAL 1868**

Liturgisk Kalender

Juli-Aug.:

25. S. St. Jakob, Apostel (1014); 2. (rød) Bøn: Søndagen (673), 3. Bon (kun i st. Messer): St. Christopher ([12]); Apostlenes Præf. (524); sidste Evangelium: Søndagens (675).
26. M. St. Anna, Jomfru Marias Moder (1017).
27. Ti. Foregaaende Søndags Messe (grøn) (673) uden Gloria og Credo; 2. Bon: St. Pantaleon ([15]), 3. Bon: Om de helliges Forbøn ([120]), 4. Bon: Om Fred eller for Paven*); alm. Præf. (525). — Eller:
- (rød) St. Pantaleon ([15]); 2. Bon: Søndagen (673), 3. Bon: Om de helliges Forbøn, 4. Bon: Om Fred eller For Paven*).
28. O.†St. Nazarius, St. Celsus, St. Victor (rød) I og St. Innocents I (1018); 2. Bon: Om de helliges Forbøn, 3. Bon: Efter frit Valg, 4. Bon: Om Fred eller For Paven*).
29. T. St. Olav, Konge af Norge (rød) (1021); 2. Bon: St. Martha ([67]), 3. Bon: St. Felix II og Lidelsesfæller (1020), 4. Bon: Om Fred eller For Paven; sidste Evangelium: St. Marthas (1046).
30. F.†St. Abdon og St. Sennen (1021);

Fortsættes næste Spalte

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Announceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

I Ferien

indtil 15. Aug. kan Henvendelser til Redaktionen kun ske Mandag Kl. 15—16. Redaktør Kiærulff træffes ikke i Juli og Redaktør Berg ikke i August Maaned.

Et Spørgsmaal —

„Hvorfor gør de unge Katolikker ikke noget for at overbevise anderledestroende Unge om, at den katolske Kirke er den eneste sande Kirke?“

Dette Spørgsmaal blev jeg stillet overfor forleden Dag af en ung Mand, der for Tiden gaar til Undervisning for evt. at blive Katolik. Jeg svarede naturligvis, at jeg ikke kunde tro andet end, at de

fleste unge Katolikker hver for sig forsøgte at overbevise deres protestantiske Kammerater om, at Sandheden alene er at finde i vor hellige Kirke, men at Forsøgene meget ofte strandede paa, at Modparten slet ikke bryder sig om at høre herom. Vi kender jo ogsaa alle den evigt gentagne Floskel: „Enhver bliver salig i sin Tro“.

Den unge Mand svarede mig, at han aldrig havde mærket noget til, at der var nogen, der forsøgte at faa netop ham til at interessere sig for den katolske Kirke, tværtimod følte han ligesom Kulde omkring sig. Han kom i en bestemt katolsk Kirke hver Søndag, og han mente, at hvis de unge virkelig var opfyldt af deres Tro, saa maatte de lægge Mærke til, naar en fremmed begyndte at komme regelmæssigt i Kirken, og prøve at komme i Snak med ham.

(rød) 2. Bon: Om de helliges Forbøn, 3. Bon: Efter frit Valg, 4. Bon: Om Fred eller For Paven.

31. L. St. Ignatius (1022); 2. Bon: Om (hvid) Fred eller For Paven.

1. S. 7. Søndag e. Pinse.

(grøn)

*) Som Oratio imperata (den af Biskoppen paabudte Bon) bedes indtil videre Bønnen om Fred (som (nedenfor) eller Bønnen for Paven ([122])).

Bøn om Fred.

Kirkebøn: Gud, fra hvem alle hellige Begæringer, gode Beslutninger og retfærdige Gerninger stammer, giv dine Tjencere hin Fred, som Verden ikke kan give, saa at vi uhindret maa kunne lyde dine Bud, og befriede for al Frygt for vore Fjender, under din Beskyttelse maa opleve rolige Tider. Ved vor Herre.

Stillebøn: Gud, du som ikke tillader, at de Folkeslag, som tror paa dig, rystes af nogen Rædsel, tag naadigt imod det dig helligede Folks Bønner og Offergaver, for at den Fred, din Godhed forunder os, maa lade de Kristnes Lande være sikre mod enhver Fjende. Ved vor Herre.

Slutningsbøn: Gud, du som elsker Fred og selv er Fredens Ophav, hvem det at kende er at leve, og det at tjene er at herske, vær os, som bonfalder dig derom, mod alle Angreb, for at vi, som stoler paa dit Forsvar, ikke maa frygte noget fjendtligt Vaaben. Ved vor Herre.

BOGHYLDEN

Arens, Bernard: Manuel des missions catholiques, 490 S.	6,45
Garrigon-Lagrange: Le réalisme du principe de finalité, 366 S.	6,75
Garrigon-Lagrange: Le sens du mystère et le clair-obscur intellectuel, 340 S. ..	6,30
Grégoire, A.: Immanence et transcendance, 230 S.	5,90
Peeters, Louis: Vers l'union divine par les Exercices de S. Ignace, 282 S.	4,85
Le risque chrétien, 246 S. (Études carmélitaines) ..	7,15
Vandeur, D.Eugene: La sainte Messe, notes sur sa liturgie, 330 S.	4,15

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfs-gade 34-36
Tlf. 778 - 728

Køb det Danske Steril Catgut Novo

leveres i Glasklokker i Nøgler paa 25 à 50 m

hos **VALD. FOERSOM** . 1868-1943

Amagervej 27 . Central 4310 . Byen 4310

Unge Katolikker, som altid har hørt til Moderkirken og maaske ovenikøbet altid har boet i samme Sogn, har sikkert aldrig tænkt over, at Konvertitter kan føle sig skuffede over deres Holdning, og endnu mindre gjort sig klart, at man ventede af dem, at de skulde gøre noget særligt for eventuelle nyankomne til Sognet.

Naar en ung Katolik flytter til et nyt Sogn, er det forhaabentlig i de fleste Tilfælde ganske naturligt, at han saa hurtigt som muligt gaar op og hilser paa Sognepræsten, og hvis han ikke er kendt i Sognet, vil Sognepræsten fortælle om de lokale Foreninger, og kommer man først der, er der altid nogen, der tager sig af de nye — akkurat som naar man kommer i en ny Skole.

Helt anderledes stiller det sig med Konvertitter, de er i Reglen nervøse for at komme i Foreningerne, hvis de ikke i Forvejen ved, at der er nogen, de kender, og saa lader de være at gaa til eventuelle Møder.

Nu vil man maaske ræsonnere som saa: „Jamen, hvis man vil gøre Bekendtskaber, maa man ogsaa selv gøre noget for det.“ Dette er selvfølgelig ogsaa rigtigt; men naar man er ny, er man bange for at trænge sig paa, selvom man længes nok saa meget efter at blive optaget i Laget — om jeg saa maa sige.

Hvis man ønsker, at saadanne unge Konvertitter skal holde ud — og det ønsker vi jo allesammen — tror jeg, det vilde være klogt, om de unge Katolikker i Tide gør, hvad de kan, for at faa dem optaget i Foreningerne.

Saasart en fremmed er kommet regelmæssigt i Kirken en Tid, er han ikke mere fremmed, han har vist sin Interesse, men tør som oftest ikke gøre mere, saa er det vor Pligt at gøre Resten, faa ham til at føle sig hjemme. Han har taget det første Skridt, vi maa gøre det næste. Men det er ikke nok, at en enkelt viser sig imødekommende, for saa tror han ikke paa Sammenholdet!

E. W.

Ungdomsstævnet paa Rygaard

Søndag den 29. August 1943

Atter i Aar afholdes der et stort Heldagsstævne. For at vi maa faa et godt Stævne, er Dagen sat under Beskyttelse af Ungdommens Værnehelgen — den hellige Aloysius. Dagens Motto er: „Ung Katolik — Hvorfor?“

Af Programmet skal foreløbig fremkæves, at Dagen begynder Kl. 9,30 med Flaghejsning og stille Messe med Fælleskommunion.

De Lege og Konkurrencer, som ikke blev gennemført sidste Aar paa Grund af det daarlige Vejr, vil blive gennemført i Aar. Foruden diverse Lege og Konkurrencer for alle afholdes der Turneringer i *Toutrækning* for Hold paa 8 Deltagere fra samme Forening el. 1. *Haandbold* for Hold paa 6 Deltagere fra samme Forening el. lign. I de nævnte Turneringer kan saavel unge Piger som unge Mænd deltage. Hver Forening maa stille indtil to Hold i hver Konkurrence. Tilmeldelse, som maa indeholde saavel Foreningens Navn som Navn og Adresse paa Holdenes Ledere, maa være Komitéen i Hænde senest den 15. Aug. — Efter Modtagelse af Anmeldelserne tilsendes der Holdene nærmere Propositioner m. m. — Der udsættes Præmier til de bedste Hold.

Dagen afsluttes med Sakraments-

andagt og Prædiken af Hs. Excellence Biskoppen.

Nærmere Program følger.

Komitéens Adresse: Hr. Assistent Albert Strøyer, Nansensgade 90, København K.

Stævnets Indbydere: A. C.'s Ungdomssektion. D. K. K. F., Sygeplejerskeforbundet, Pædagogforbundet, Hertug Knuds Division, Katolsk Ungdoms Klub, København, Amager K. U. K., Lyngby K. U. K., Ordrup K. U. K., Frederiksberg K. U. K., De unge Mænds Kongregation, Stenosgade.

Robert Hugh Benson: Kristus i Kirken. 1926. 214 S. (N. Kr. 6,00).
Oversat af Sigrid Undset. Troen paa Kirken som Kristi Legeme.

Robert Hugh Benson: Kristi Venskab. 1928. 173 S. (N. Kr. 4,00).
Oversat af Sigrid Undset. Vort Møde med Kristus i Livet.

Robert Hugh Benson: Verdens Herre. 1940. 260 S. Kr. 4,50, Skind Kr. 10,00.
Bensons berømteste Roman oversat af Johs. Jørgensen. En Fremtidsroman om Antikrists Forfølgelse af Kirken.

Robert Hugh Benson: I Dronningens Navn. I—II. 1942. 252 S. Kr. 12,75, Skind Kr. 24,75.
Oversat af Vera de Journal. En dramatisk Roman fra Religionsforfølgernes Tid i England. Stærkt overbevi-

*Magasin
du Nord*

... den ny Tids Stormagasin

BRØDRENE DAHL A/S
Installationsfirmaet
Telefon Central 6585

Rør og Fittings — Sanitet — Centralvarme
Armatyr — Pumper — Værktøj — Metaller

LEDIG

sende om den katolske Kirkes Autoritet overfor de politiske Magthaveres Tryk.

Cay von Benzon: Sognepræsten i Ars. 1926. 97 S. Kr. 1,75.
En Levnedbeskrivelse af den Hellige Jean Marie Baptiste Vianney.

M. V. Bernadot: Från Eukaristien till Treenigheten. 1941. 110 S. (Sv. Kr 2,25).
En af vor Tids berømteste Andagtsbøger.

Nils Beskow: Den kostbare Perles Glans. 1928. 129 S. Kr. 1,00.
E. Wahls Udtog og Oversættelse af de kendte svenske Betragtningbøger »Guds väger« og »Inför Guds ansikte«. Indtryk af katolsk Liv og Tanker fra Forfatterens Udenlandsrejser før han konverterede.

Joseph Bonsirven S. J.: Moderne Jødedom. 1934. 40 S. Kr. 0,50.
Forfatteren er en kendt Personlighed indenfor katolsk Israelsmission.

J. van der Burg: Barsedåpen. 1934. 105 S. (N. Kr. 2,00).
Biblen og Traditionen om Barsedåben.

J. van der Burg: Det bibelske Skriftemaal. 1935. 87 S. (N. Kr. 1,00).
Skriftemaalet i Modsætning til Oxfordgruppens Form for Synsbekendelse.

J. van der Burg: Det katolske Trosprincip. 1943. 136 S. (N. Kr. 2,50).
Det katolske Trosprincip sammenlignet med det protestantiske.

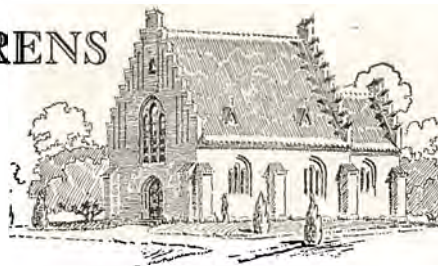
Lisbeth Burger: Mødre. 1931. 191 S. Kr. 4,00.
Ulla Vedel Berrums Oversættelse af den berømte tyske Bog »40 Jahr Storchentante«. En katolsk Jordemoders Oplevelser. En Bog, hvor Livet selv taler for Familiemoralens Betydning.

Dom Christopher Butler O. S. B.: Kristendommen før Nicæa. 1939. 44 S. Kr. 1,25.
Kirkens Identitet gennem Tiderne.

Willa Cather: Døden henter Ærkebiskoppen. 1934. 236 S., 5,75, ib. 10,75.
En Roman om to katolske Prælaters Oplevelser i Grænselandet mellem Mexico og U. S. A.

Willa Cather: Skygger paa Klippen. 1939. 189 S. 5,75.
En Roman om de franske, katolske Nybyggere, der grundlagde Quebec i Canada.

SOMMERENS

GUDSTJENESTELISTE

SØNDAGSMESSE

København

<i>Sct. Ansgars Kirke</i> (Bredgade 64) ..	8; 10
<i>Jesu Hjerter Kirke</i> (Stenosgade 4) ...	6; 7; 7½; 8½; 10; 11½
<i>Sakramentskirken</i> (Nørrebrog. 27).	8; 10
<i>Sct. Mariæ Kirke</i> (Jens Jessensv.7)	8; 10
<i>Sct. Andreas Kirke</i> (Ordrup)	7; 8; 10
<i>Sct. Therese Kirke</i> (Bernstorffsvej 54)	8½; 11
<i>Sct. Annæ Kirke</i> (Sundby)	6; 8½; 10
<i>Sct. Antoni Kirke</i> (Fr.sundsv. 225)	8; 10
<i>Sct. Nikolaj Kapel</i> (Strøbyvej 2, Hvidovre)	9
<i>Sct. Mikael's Kapel</i> (Vandtaarnsvej 7)	9½ (dog ikke 13. og 27. Juni).

Nordsjælland

<i>Aasebakken</i> (Vor Frue Kloster pr. Birkerød)	8
<i>Asserbo</i> (»Friheden«, Skovbovej)...	(27. Juni, 4. Juli) 9; (11. og 18. Juli) 10
<i>Helsingør</i> (Nygade 8).....	8; 10
<i>Hillerød</i> (Godthaabsvej 24)	8; 10
<i>Hørsholm</i> (Mariavej)	9¼
<i>Lyngby</i> (Knud Lavardsvej)	8¼; 9½
<i>Trørød</i> (»Vor Frues Kapel«, Trørødvej)	8½

Øvrige Sjælland

<i>Holbæk</i> (Kastanievej 17)	9 (fra og med 4. Juli Kl. 9½) (paa Hospitalet 7)
<i>Holmegaard Glasværk</i>	(Sidste Sønd. i Md.) 9
<i>Køge</i> (Bjerggade 22)	8; 10¼ (4. Juli 6½ og 10¼)
<i>Næstved</i> (Præstøvej 29)	8; 10 (2. Sønd. i Md.) 8; 9½ og 10¼
<i>Roskilde</i> (Frederiksborgvej 11).....	6 (paa Hosp.); 8; 10
<i>Taastrup</i> (Køgevej)	7½; 10¼
<i>Vordingborg</i> (Chr. Winthersvej)...	(1. og 3. Sønd. i Md.) 10½

Lolland-Falster

<i>Maribo</i> (Ny Østergade 4)	9 (m. dansk Præd.); 10½ (m. polsk Præd.)
<i>Nykøbing F.</i> (Bispegade 12).....	8; 9½ (m. dansk Prædiken), 11 (m. polsk Prædiken)

Fyn

<i>Nyborg</i> (Vindingevej)	8 (dog ikke sidste Sønd. i Md.) og 10
<i>Svendborg</i> (Havnegade 1)	8; 10

Langeland

<i>Rudkøbing</i> (Brogade).....	(11., 18. og 25. Juli, 8. og 22. Aug.) 10
---------------------------------	---

Bornholm

<i>Aakirkeby</i> (Gregersgade 20)	10½
<i>Rønne</i> (Østergade 59)	9½ (2. Sønd. i Md. Kl. 8)

Jylland

<i>Aabenraa</i> (Søndertorv)	5,40; 9¾
<i>Aalborg</i> (Kastetvej 1)	6; 8; 10

 SANKT ANSGARS
Boghandel . Bredgade 67

Aarhus (Ryesgade 26)	7; 8; 10
(Sct. Jos. Hospital)	6
Ebeltoft (»Pax«, Nørreport)	(18. Juli og 19. Sept.) 9¼
Esbjerg (Nørregade 61)	7; 10
Fredericia (Sjællandsgade 50)	7; 9½
Grenaa (Afholdshotellet)	(20. Juni og 15. August.) 10
Haderslev (Mariegade 8)	8; 10
Horsens (Nørregade 19)	7½; 10
Odder (Holsteinsgade 29)	(2. og 4. Sønd. i Md.) Komm. 9¼; Messe 10¼
Pindstrup (Ringsø)	(1. og 3. Sønd. i Md.) 10
Ulstrup Mark (Stenvad)	(29. August) 10
Sønderborg (Ringridervej)	10 (dog ikke 27. Juni og 18. Juli)
Viborg (Mogensgade 8)	8; 10

Foruden paa de ovenfor nævnte Steder læses der regelmæssigt Messe paa følgende Steder, hvorom Meddelelse imidlertid ikke foreligger. Man henvises til selv at søge Oplysning om Tidspunktet, enten ved Henvendelse til den stedlige Præst eller gennem evt. Opslag ved Kirken:

Allerslev (Allerslev Kloster pr. Lejre), Assens (Nørregade 3), Dalum (Dalum Klosterkirke), Farum (Gl. Farumgaard), Frederikshavn (Havnegade 11), Gørlev (Kapellet ved Aagaard Hovedgaard), Kalundborg (Lundemarken 14), Kolding (Kaalundsvej 2), Ledreborg (Ledreborg Slotskapel), Nakskov (Bredgade 47), Odense (Albani Torv), Randers (Thorsgade 22), Ringsted (Skt. Knudsgade 19), Silkeborg (Hostrupsgade 16), Skelskør (Banegaarden), Skuldelev (Skt. Olafs Kapel), Slagelse (Frederiksgade 7), Tønder (Statsseminariet), Vejle (Fjellegade 2)...

D. K. K. F.

**Retræte og Højskole
i Trørød**

Alt optaget. Ankomst Søndag d. 15. August med Tog Kl. 14.20 fra København H., i Vedbæk Kl. 15.03. Rutebil til Trørød Kl. 15.15. Damerne bedes medbringe Lagner, Pude-

vaar, Haandklæde og Serviet. Rationeringsmærker bedes paa Grund af Indkøb sendt i Forvejen til: Sct. Josefssøstrene, Prinsesse Margrethes Feriehjem, Trørød pr. Vedbæk.

Pædagogforbundet

Retraite Tirsdag d. 3. August Kl. 18,30, Lørdag d. 7. August Kl. 18,30 og Søndag d. 8. August. Frit Samvær. Pater Brunicardi C. ss. R. leder. Man bedes melde sig til Forstanderinden, Rygaard. Lagner, Haandklæde og Rationeringsmærker bedes medbragt. Pris 20 Kr.

SØGES!

til Købs (eller til Laans):
Abbé Jacquemet: Tu es Petrus. Annuaire Pontif. Cath. (1. Aarg. efter 1938).
Annuario Pontificio (1. Aarg. efter 1939).
Y. la Brière: L'Eglise et son gouvernement.
Tilbud modtages af Sct. Ansgars Boghandel, Bredgade 67, K.

R. I. P.

Vor kære Datter og Søster,

Elisabeth Endresen

er død paa Sct. Josephs Hospital den 18. Juli 1943.

Familien.

HORSENS
Manufaktur . Trikotage . Udstyr A-S Horsens Textil Lager Leverandør til katolske Institutioner
Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed
RANDERS
Randers Kul-Kompagni Aktieselskab Kul- og Koks-Import Kulkajen . Randers Telefon 3900 (4 Linier)

AARHUS	
<i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditori Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital	Køb hos vore <i>Annoncører</i>
MEJERIET <i>Vesterbro</i>	
ODENSE	
<i>Allegades Røgeri og Fiskeforretning</i> Alt i Fisk Allegade 46 . Telefon 1896 Lev. til Sct Joseph Hospital	Junker-Drejøe Kolonial . Delikatesser Nørrebro 49 . Odense Lev. til Sct Josephs Hospital
Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13, Tlf. 2021 Leverandør til Dalum Kloster	JØRGEN RASMUSSEN Glemmer Overgaden 29, Telefon 1117 Leverandør til St. Josephs Hospital og Kirken

AALBORG

<p>Førd. Færch & Co. Tømrermestre Strandvejen, Tlf. 301</p>	<p>A. Hoffmann <i>Urmager og Optiker</i> Borgerg. 17 (lige v. den nye Bro) <i>Briller efter Lægerecept!</i> Rep. udf. nøjagtigt og billigt Telefon 3779</p>	<p>CHR. SIMONI grundl. 1836 Kul- og Koks-Import Telf. 67 — 68 — 69 Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og Kamilianerkliniken i Aalborg.</p>
<p>M. Thomsen Støtt <i>Entreprenør og Murermester</i> Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>Mathias Christensen Absalonsgade 14 . Tlf. 1556 <i>Kolonial . Delikatesser . Kaffe</i></p>	<p>Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2</p>
<p>P. Krebs <i>Elektroinstallatør</i> Frederiksgade 6 Telefon 1786 <i>Udf. Arb. ved Kamilianerkliniken</i></p>	<p>Aalborgs katolske Begravelseskontor Ligkister, Ligsenge, Kistepynning og Salmer Begravelser ordnes smukt og samvittighedsfuldt G. PETERSEN . Jens Bangsgade 8 Telefon: 8418 . Privat: 2068</p>	<p>Hans Wiencken <i>Kastetvej 51 . Aalborg</i> er det rigtige Indkøbssted for Kød, Flæsk og Paalæg <i>Reelle, unge Varer til beskedne Priser</i> Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud</p>
<p>N. Nielsen & A. Brostrøm H. PERS EFTERFØLGER</p>		<p>Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre SANITET- CENTRALVARME Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581</p>

NAKSKOV

<p><i>Spis</i> Arbejdernes Fællesbageri's Produkter Nakskov . Telefon 621</p>	<p>Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter. A-S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17 <i>Leverandør til den katolske Kirke</i></p>	<p>Broderlomagasinet <i>Østergade 18 . Telefon 921</i> Alt til Haandarbejde . Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn <i>Leverandør til Søstrene</i></p>
<p>Nakskov Dampmølle <i>Aktieselskab</i></p>	<p>L. C. Clasen Murermester Telefon 208 Lev. til kat. Kirke</p>	<p>Chr. Steffensen <i>HERREEKVIPERING</i> Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>

HOLBÆK

<p>A. P. PEDERSEN Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted RASMUSSEN & NIELSEN Telefon 1039</p>	<p>H. P. Larsen Kolonial . Delikatesser Algade 28 . Tlf. 849 Leverandør til Hospitalet</p>
<p>Holbæk Mejeri A/s Algade 54 . Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>A-S Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted <i>Lev. til St. Elisabeth Hospital</i></p>	<p>JENSEN & OLSEN statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Leverandør til den kat. Menighed</p>

Katolsk

Ugeblad

1. August 1943
91. Aarg.
Nr. 31

Katolsk Ungdom

i Odense

Legemlig og aandelig
Ernæring

St. Josef-Søstre
som Missionærer

Non prævalebunt ...

Den gamle Kones Drøm

Det var i en lille, faldefærdig Rønne, langt ude ved Havet. En gammel Morlil havde faaet Besøg — „aah, saa fint Besøg“ — Præsten havde ved et Tilfælde hørt om hende og aflagde nu et lille Besøg under sin Omflakken. Modtagelsen var hjertelig — i saa mange Aar havde hun ikke set en Præst, og til Kirke kunde hun ikke komme, da hun var Invalid, og skrive kunde hun lige saa lidt som læse, saa hun var sunket hen i Ensomhed.

Naa, men nu var Præsten kommet, og der var saa meget at tale om. Der var alle hendes forskellige Problemer og Tanker og saa om Bønnen og Guds Naade. Det var ved at blive Aften — Solen stod i Vesterled — og det var ogsaa ved at blive Aften for hende. Dagen var ved at svinde, og hun maatte sande Ordene:

„Det er ikke det, som Du gjorde,
Men det, som Du ugjort veed,
Som falder Dig tungt paa Sinde
Ved Kvæld, naar Solen gaar
ned ...“

Ak ja, der var saa meget hun kunde have gjort for Gud, men ikke fik gjort; medens det, hun ikke skulde have gjort, blev gjort — alt for ofte. „Men, Hr. Pastor, Gud er barmhjertig, og Guds Moder har været mig til stor Trøst — det er som de viser sig for mig ...“ Og saa kommer der forskellige smaa Oplevelser, som

paa en Maade viser Guds Barmhjertighed og Føring i Livets Sorger og Glæder og Tilskikkelser. „Men for nylig har jeg haft en Drøm, mon Gud ikke har en Mening med den?“

„Jeg drømte, at jeg oplevede den Glæde at komme til Kirke, men da opdagede jeg til min Sorg, at der ingen Præst var og jeg vilde saa gerne til Skrifte — saa gerne. Jeg græd og græd og bad Gud saa mindelig om at hjælpe mig. Da kom der en Søster — en Nonne — og sagde, at hun vilde hjælpe mig. Hun bad mig følge med, og hun førte mig ind i en stor Stue. Midt i Stuen stod der et stort Bord, og paa den anden Side af det sad Jesus. Hende ved Vinduet stod Maria og saa ud, men hun vendte sig og saa paa mig. Ved Siden af Bordet stod en Biskop eller noget i den Retning. Han saa paa mig med et meget bedrøvet Blik — saa bedrøvet. Han bad mig komme nærmere til Bordet og drikke en Kalk med Vin, som stod der. Men aah, den var saa stor. Jeg kunde umuligt drikke saa meget, og jeg kviede mig — vidste ikke, hvad jeg skulde gøre. Jeg saa paa Kalken og paa Biskoppen og paa vor Frelser og paa hans Moder og vidste ikke mit levende Raad. Da saa jeg Jesus sige til Maria, at hun skulde bede mig drikke Kalken og hjælpe mig — saa jeg besluttede at gøre det. Men da jeg saa gik i Gang med at drikke

den, da viste det sig til min Overraskelse, at det ikke blev til mere end en lille Mundfuld. Kalken syntes saa stor og overvældende, men da jeg gik i Lag med den, blev den til næsten intet ... Mon Gud kunde have ment noget med denne Drøm?“

„Hm, ja — man skal jo ikke tro paa Drømme, men det hindrer os jo ikke i at tage denne som en Gunstbevisning fra Gud. Han har jo givet Dem en Del smukke Tanker og Billeder i Drømmen. Den taler om Guds Barmhjertighed og Omsorg for os ...“

*

Noget senere da Præsten sad og kørte videre paa sin Cykle, gik Tankerne tilbage til Konens Drøm. De smukke Tanker — ja, de var der. Søstren — Nonnen — blid og kærlig, som fører den bodfærdige Synder til Gud. Guds Moder hos vor Frelser ... og Biskoppen — Kirken — som ikke er vred, men bedrøvet over Synderen og som alligevel rækker hende Livets Kalk — Frelserens Kalk. Den Kalk, som synes saa uoverkommelig, men alligevel bliver saa let, naar vi giver os i Lag med den med god Vilje ...

Naa maaske Drømmen er enfoldig — det var jo ogsaa kun en enfoldig, gammel og forladt Kone, som havde drømt den.

Pastor Vagabundus.

Munke Sigtemel

Salg og Udlejning

AF LYSBADE OG ELEKTROMEDICINSKE APPARATER

DANSK RØNTGEN-TEKNIK A/S

KØBENHAVN
TELF. 4229

AARHUS
TELF. 6545

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning

Amagerbrogade 156

og prøv vor ekstrafine Maltkaffe
1.39 Kr. pr. 1/2 kg.

Altid friske Smaakager

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353

Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

BONALIN-BONEVOKS

til alle Gulve

Bonalin-Kompagniet A/S, København F

Malerfirmaet Gustav Lehnert

Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y

Alt Maler-

og Tapetsererarbejde udføres

Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

GAMELCA med den rigtige Kaffesmag

Forlang den hos Deres Købmand

Fabrikeret af **A. C. GAMÉL**

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S

Esromgade 15. København N. Telef. 7480

Centralvarmeanlæg af enhver Art

Køkken-, Vaskeri-, Desinfections- samt Tørrestueanlæg m.m.

RECK-STAALEDLER

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbh.

Tlf.: 12,166 og 12,161

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Maries Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Købke's

Reproduktionsanstalt

Vester Voldgade 91

Klicheer i fineste Udførelse

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryegade 106

Telefon Central 408

Tidsskrifter
Brochurer
Cirkulærer
Breupapir
Reklamekort
Programmer
o. s. v.

Bogtrykkeriet TERTIA

Goth. 5077 y . Sallingvej 32 . F

Leverandør af Katolsk Sogneblad

Katolikker!

Sørg for at ogsaa andre Trosfæller læser Ugebladet!

Horisonten rundt

Valfarten til Æbelholt

I sidste Uge bragte vi Meddelelsen om Valfarten til Æbelholt Søndag d. 22. August og vi skal her kun kort minde om de vigtigste Punkter paa Programmet for denne Tur til Ruinerne af et af vort Lands betydeligste Herreklostre.

Valfartsprocessionen udgaar fra Hillerød Kl. ca. 9.15.

Messen læses af Hs. Excellence Biskoppen Kl. ca. 10.15.

Efter Frokosten Omvisning i Klostruinen ved Dr. med Møller-Christensen.

Tog afgaar fra Københavns Hovedbanegaard Kl. 7.59. Billetpris Kr. 3.30.

For ældre og svagelige Katolikker vil der ved Henvendelse inden 8. August til Katolsk Klub's Sekretær, Repræsentant H. N. Friis, Holbækgade 4, Tlf. Øbro 3364, kunne skaffes Kørelighed formedelst 3 Kr. pro persona.

Hvor Uvidenheden florerer

Krigsbegivenhederne i Middelhavsegnene har givet Dagspres-

sen Anledning til regelmæssigt at bringe orienterende Artikler om de respektive Egne og deres Befolkninger. Det er i disse Artikler faktisk uundgaeligt at komme ind paa katolske Forhold og det er da ogsaa glædeligt at se, hvor nøgtern og objektiv de fleste Blade kan være. For nylig bragte imidlertid „Lollands-Posten“ (for den 13. Juni) en Artikel med Overskriften Sicilien, og vi kan ikke nægte os den Fornøjelse at bringe nedenstaaende henrivende Uddrag af Artiklen:

Palermo er berømt for sine Kirker, og Byen ejer da ikke mindre end 90 Kirker og Kapeller. Mange af de mindre Kapeller, der har svært ved at faa det til at løbe rundt, og derfor ikke kan anskaffe sig Orgel, lader Bønner og Messer udføre af en Talemaskine. Det gaar tilsynladende glimrende.

I Sandhed et Guldkorn. Det betaler sig ikke at komme med Kommentarer — thi overfor en saa himmelraabende Uvidenhed formaar Ord aldeles intet.

Katolikker og Verden II

Legemlig og aandelig Ernæring

Naar jeg talte med forskellige Mennesker om Hot Springs Konferencen, viste det sig, at de alt i alt ikke troede paa, at den vilde føre til noget nyttigt. Nogle var af denne Opfattelse, fordi de simpelthen ansaa Menneskenaturen for at være alt for begærlig — man vil aldrig faa Bugt med korrupte og bedrageriske Forretningsfolk, saa lidt som med Regeringer, der ikke engang vil kunne blive ved Magten, hvis ikke Vælgerne tror, at de gør alt, hvad de kan for deres egen Nation, selv om det er paa andre

Nationers Bekostning. Jeg mener dog ikke, at kristne Mennesker kan indtage en saa haabløs Holdning. Ganske vist venter vi ikke, saaledes som Materialisterne eller H. G. Wells gør det, at der kan skabes et Paradis paa denne Jord, men jeg gentager, at vor Herre ønskede, at vi skulde bede om det daglige Brød og mer til her „paa Jorden“, saa Mennesketilværelsen kan blive en hel Del mindre af et Helvede, end den har været det for Millioner af Mennesker.

Andre sagde, at intet af de

Raad, som Ernærings Konferencen kom med, vil have nogen Indflydelse paa Regeringerne, hvis ikke de bliver støttet af en mægtig stærk offentlig Mening. Det er ganske rigtigt, for Regeringer er følsomme overfor den offentlige Mening og prøver selv at forme den ved Hjælp af Presen, som ofte er meget mindre „fri“, end den giver det Udseende af — ogsaa i Fredstid og indenfor saakaldt demokratiske Samfund. Og derfor er det, at disse Sager angaar Katolikker saa meget. For Katolikkers Op-gave gælder det *hele* Menneske, og Mennesket er ikke bare „Sjæl“, men „Legeme-Sjæl“, og vi tager os slet ikke af Menneskets Vel, hvis vi glemmer dets Legeme, og hvis vi glemmer, at Retfærdighedens Kardinaldyd angaar Menneskets legemlige Liv, dets Hjem og Familie lige saa vel, som den angaar dets Sjæl og dennes Tilværelse hisset.

»Ingen Over-Stater eller Hersker-Racer«

Det er ikke Meningen at skrive endnu en Artikel om Konferencen, men jeg vil gerne understrege, at det er første Gang i Verdenshistorien, at noget saadant har tildraget sig; at de 44 repræsenterede Nationer udgør 1600 Millioner Mennesker, tre Fjerdedele af Klodens Befolkning; at der paa alle Punkter blev opnaaet fuldstændig Enighed, mens ikke en eneste Nation saa meget som foreslog en eneste Ting, der kunde være til Skade for andres Vel; at alle endes med Præsidenten, Dommer Martin James, om, at „der ikke gives Over-Stater eller Hersker-Racer“, men at Verdens Folkeslag udgør een Familie, og at intet (end ikke „Naturens Modstand eller Aarstidernes Luner“) umuliggør Løsningen af den Op-gave at ernære denne Familie. Jeg siger „umuliggør“, for selv om Videnskabens Gerning aldrig naar til Ende, véd vi allerede nu tilstrækkeligt til at kunne redde de mange Lande, som efter Krigens praktisk talt vil lide Hunger (og „Hunger“ er noget ganske

andet end de smaa Ülempen, vi i Øjeblikket maa døje), og til *bagefter* at sikre alle Folkeslag mod *Mangel*.

Tænker vi efter, saa er det en forbløffende Kendsgerning, at Flertallet af Jordens Indbyggere aldrig i Verdenskrig har været fri for at lide svære Mangler, samtidig med at et lille Mindretal af Mennesker ejede alt det nødvendige til et Liv i Luksus eller i hvert Fald i Overflod. Nuvel, Videnskaben er international, den *kan* allerede vise os, hvad vi skal dyrke, og hvor det skal være, og hvordan vi kan sætte Produktionen enormt i Vejret. Økonomien *kan* vise os, hvordan Købeevnen sættes op, hvordan Beskæftigelsen udvides, hvordan Handelsvejene frigøres, hvordan Penge kan udlaanes paa rette Vis til Lande, der lider Nød eller ligger i Ruiner, ja endogsaa hvordan disse Lande kan rejses af Ruinerne.

Stats-Kontrol og overstatslig Kontrol

Der var dog noget paa Konferencen, der gjorde mig betænkelig. Saa vidt jeg ved, omtalte den ikke med eet Ord den *daarlige Vilje*. Det var, ligesom om den delte Platos Mening, at vi kun behøver at vide, hvad der er bedst, for ogsaa at gøre det. Den indrømmede aabenlyst, hvad der ogsaa er indlysende — at Iværksættelsen af enhver Plan angaaende Verdensernæringen langt overstiger det uhjulpne og ukontrollerede private Initiativ. Ingen ønskede at afskaffe det private Initiativ eller udtalte, at privat Profit som saadan skulde være noget forkert. Men alle var enige om, at der maa sikres en betydelig Statskontrol, som allerede findes indenfor de enkelte Nationer, men som endnu ikke eksisterer paa international Basis. Og dog er der ikke den ringeste Chance for at sikre Verdens Ernæring, hvis ikke der foreligger en saadan international Kontrol, der samstemmer Videnskabens Resultater paa Landbrugets, Hygiejnens og Økonomiens Omraader med

Kontrol med Produktion, Fordeling og Prisdannelse og med en hensynsløs Udryddelse af Bander og Udbytte-Ringe. Ingen af os elsker Statskontrol med Detalje, vi har Mistillid til Statsmonopoler, vi savner aldeles Tro paa den almægtige Stat, og vilde gøre det endnu mere, hvis Staten var en Over-Stat.

Og dog kan vi som Katolikker ikke sætte os imod en vis Kontrol, heller ikke en Verdenskontrol, for Kirken selv er den mest forbløffende Organisation, Verden nogensinde har set, og ingensinde i Historiens Forløb har der været et Menneske, der saaledes som Paven udøver en Verdens-Myndighed uden nogensinde at være en Tyran. Dette er et stort Vidunder, og det er næppe mindre vidunderligt, at Mennesker med god Vilje ikke allesammen forstaar dette: maa-ske det er et Faktum, der er for stort til at kunne ses, vilde Chesterton have sagt. Men forstaar vi Katolikker selv at værdsætte det til enhver Tid? Vistnok ikke.

Først maa Verden opdrages

Konferencen erkendte altsaa, at en international Kontrol vil være nødvendig, for at saadanne Planer kan bringes til Udførelse. Men en anden Gruppe Mennesker har diskuteret, hvad der ligger bagved selve den rette Statskontrol — det vil sige en *bedre almen Opdragelse*. Mr. Wallace, De forenede Staters Vicepræsident, sagde for kort Tid siden: „Efter Krigen vil der følge en aandelig og filosofisk Hunger“. Lægger vi Mærke til, hvad Mr. Wallace siger ved forskellige Lejligheder, bliver vi overbevist om, at han grundigt maa have studeret Pius XI's og Pius XII's og sikkert ogsaa andre Pavers Encyklika er, i den Grad er hans Udtryk næsten identiske med dem i de romerske Dokumenter, hvori der fastlægges Principperne for et retfærdigt menneskeligt Samfund. De, der behandler dette Emne, har uden Undtagelse fremhævet Nødvendigheden af at udvide Opdragelsens Basis, hæve dens Niveau og give den

en international Farve i denne Forstand — at hidtil har Opdragelsen alt for ofte snarest forstærket de uheldige Følelser mellem Nationerne og ikke bidraget til Samarbejde, men hvis Europa og hele Kloden overhovedet skal kunne leve videre, kan der ikke i Fremtiden være „spe-dalske“ Nationer eller „Paria“-Folk.

Og her ser vi endnu engang, at dette Problem, ligesom alle andre af Betydning, er et moralsk Problem (for hvilken Opdragelse er tænkelig uden Etik?) og derfor med det samme et Problem, der angaar os Katolikker.

Gensidig Hjælp efter Krigen

For det første er det klart, at ingen Nation vil tillade nogen anden Nation eller international Skole-Komitè at overtage Kontrollen med dens Opdragelse. Forestil Dem f. Eks., at U. S. A. dikterede Nordmændene deres Mentalitet eller at Kina vil opdrage Holland ... Men det er ikke mindre klart, at mange Nationer er blevet ødelagt materielt fra Opdragelsens Synspunkt — hele Universiteter er lagt i Grus, Laboratorier, Kunst, uerstattelige videnskabelige Instrumenter fjernet eller sprængt i Stumper og Stykker, hele Biblioteker blevet Flammernes Bytte. Og hvad værre er: lærde Mænd i Tusindvis har mistet Livet; ja, det er aabenlyst blevet sagt, at Lærdom ingen Nytte er til, hvis ikke den tjener Landbruget eller Militæret — vi har ikke blot set Pøbelens Misundelse overfor de dannede, men ogsaa den ligefremme Rædsel og det Had, som Kulturen indgyder de uvidende.

Ogsaa her kunde enhver Nation, hvis Kulturskatte har overlevet Krigen mere eller mindre uskadt, føle Glæde ved at bringe virkelige Ofre for Genoprettelsen af de intellektuelle „Redskaber“, som andre har mistet. Dog er Ofrene her mindre end de Ofre, som Verdens Ernæring kan kræve — alene af den Grund, at hvis Verden skal ernæres ordentligt, maa vi alle være rede

til at spise mindre end vi gerne vil (ikke mindre end vi behøver), mens ingen Offervillighed angaaende aandelig Føde — Bøger, Instrumenter, Lærere — behøver at betyde, at vi selv gaar Glip af aandelig Opdragelse.

I en tredje Artikel haaber jeg at kunne sige noget om Kvaliteten af den Opdragelse, der maa sørges for. Her vil jeg kun dvæle ved et enkelt Punkt: den *maa* være aandelig, d. v. s. virkelig human i Ordets videste Forstand, ellers falder vi tilbage i et værre Barberi end nogensinde. Og dette er et netop et Punkt, som alle, der taler om dette Problem, ikke undgaar at berøre, hvis ellers de taler med Forstand. Det er faktisk næsten foruroligende at høre Statsmænd hele Verden over understreger Nødvendigheden af aandelige Principper, hvis den menneskelige Tilværelse skal forme sig rigtigt. Og dette betyder, at de aandelige Principper skal *gennemtrænge* den folkelige Opdragelse.

Eksaminernes Forbandelse

Opdragelse, der kun er Belæring, er slet ingen Opdragelse. Og en Opdragelse, der er meget nøje reguleret af Staten, rammes næsten altid af Eksaminernes Forbandelse — og værre sjælsødelæggende Forbandelse og Pestilens er ikke klart opfundet: For vel er Eksaminer i begrænset Omfang ønskelige for at kunne finde ud af, hvad en Elev ved (ikke hvad han *ikke* ved), og hvordan han kan bruge sin Viden, men bliver de betragtet som et Maal, Eleven retter Blikket imod, saa han tror, at han har modtaget Opdragelse, hvis han kan bestaa eller har bestaaet en Eksamen, saa er dette (gentager jeg) det mest effektive Vaaben til at myrde al Kultur. Da jeg var i Sydafrika, opdagede jeg, at en bestaaet „Matriculation“ (som i det hele taget er en absurd Eksamen) aabnede Døren for enhver Slags Stilling indenfor Forretningslivet og endogsaa blev anført, naar man friede til en Dame . . . Og forøvrigt kender

vi Historien om Manden, der trykte paa sit Visitkort „Ikke bestaaet cand. mag.“ . . . for at Folk skulde vide, at han i hvert Fald havde søgt at tage den Eksamen . . .

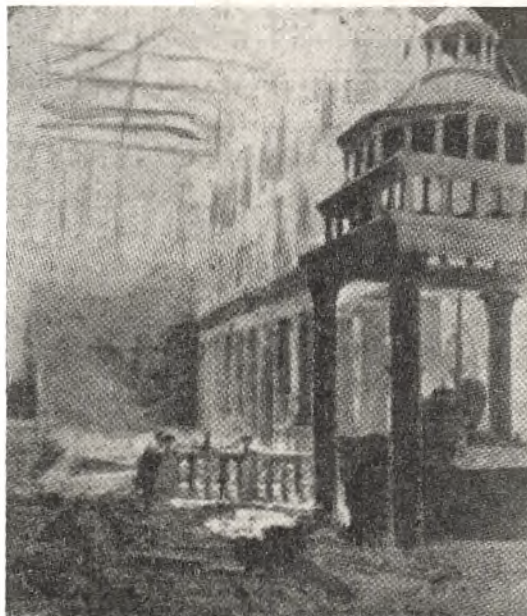
Nej, Verden trænger fortvivlet

haardt til Opdragelse, og selv om ingen anden tænkte paa at sørge for dette, *burde Katolikker gøre det*, hvilke Vanskeligheder der end maatte rejse sig mod Genneførelsen.

C. C. Martindale.

Non prævalebunt ...

Fotos:
Felici

I snart to Tusinde Aar har Kristi Kirke holdt Stand mod Ulykker og Overfald. Kirker er sunket i Grus og nye er rejst. Under Luftangrebet paa Rom for nylig ødelagdes delvist den gamle Laurentius-Basilika udenfor Murene (Billedtelegrammet til venstre viser Kirkens Indre efter Branden) og kort Tid i Forvejen, paa Peter og Pauls Fest, indviede den hellige Fader ved Apostelfyrsternes Grav (Billedet for oven) Grundstenen til en ny Eugenio-Kirke, derskal rejses i den evige Stad.

St. Josef-Søstre i Hedningemissionens Tjeneste

En Rejse gennem den indiske Jungle

I 1854 grundlægger Missionen Skoler i Militærhyen Kampti. Endnu inden Bygningerne staar færdige, beslutter Mére Saint-Jean at rejse dertil for at begynde Arbejdet i Betragtning af, at en Forstærkning paa seks Frans af Sales-Fædre og seks St. Joseph-Søstre er undervejs fra Frankrig. Med Støtte af Biskoppen Mgr. Neyret forberedes Afrejsen, og Gruppen til Kampti, d. v. s. to Patres og tre Søstre, bryder op den 17. Januar 1854 og begynder den fyrretyve Dages lange Rejse til Fods gennem mægtige og vidtstrakte Urskove.

Mére Saint-Jean skriver herom til Kommunitetet i Chambéry:

Vi forlod Vizayapatam den 17. Januar paa Ørkenfaderen St. Antoni Fest. Karavanen bestod af Pater Avrillon og Pater Bozon, Missionspræsten, Pater Guillermin og Pater Seigneur, ogsaa Missionspræster, som skal til Khaiderm, samt en Broder, Frater Piest. Endvidere Søster Ursula og Søster Alphonse, en Enke med to Smaa børn, en katolsk Lagnossi (en Slags indisk Ordensperson), en forældreløs ung Pige paa 16 Aar, to smaa forældreløse Dreng, som skal være Patrenes Ministranter; endelig, for at transportere dette Mandskab plus Proviant og alskens nødvendige Redskaber: Seks smaa tohjulede Kærre, syv Par Stude, en Hest, to Mand til at passe Dyrene og syv Studedrivere, der snart gaar, snart kører.

Vi havde knap kørt et Par Timer, før den Kærre, hvorpaa Pater Guillermin og Pater Seigneur sad, fik et Forspring, saa den forsvandt af Syne; noget efter vältede den i en Skovsø; men det saa vi ikke, før vi en Times

Tid senere naaede Stedet. Den Dag nøjedes vi med næsten ingenting til Middag; en god Del af Provianten var nemlig i den Kærre, der vältede.

Den 19. naaede vi til Vizianagram. I den katolske Kirke fik vi Lov at tage en Statue af den hellige Jomfru; den anbragte vi i den Kærre, som kørte i Spidsen for vor Karavane. Der var stor Glæde hos alle over, at vi saaledes havde vor himmelske Moder med os paa Rejsen. Men eftersom denne milde Jomfru ved, at Modgang er saare gavnlig for de trofaste Sjæle, saa var det netop hendes Kærre, der vältede først. Driverne tager det særdeles roligt. Henad Kl. 5, lige som Dagen begyndte at gry, hørte jeg Støj forude og spurgte om Grunden; Svaret kom med stor Koldblodighed: Bandi poindi, Kærre kaput! D. v. s. vältet og itu. Saa galt var det nu ikke; en af Patrene havde derimod faaet en Skramme.

Det var oprindelig min Hensigt at berette om hver Gang, en Kærre vältede; men det skete saa mange Gange, at jeg maa give Afkald derpaa. Hvad der derimod er værd at berette er, at skønt de atter og atter vältede og vendte Bunden i Vejret, ja undertiden brækkede helt itu, saa kom dog ingen Personer noget til.

Efter ti Døgn Rejse paa denne Vis ankom vi til Berhampen, hvor vi fejrede den hl. Frans af Sales' Fest med Højmesse og Vesper.

Den 31. Januar drog vi videre. Dagen efter traf vi Pater Dupont og Pater Richard, der begge missionerer blandt Khonderne. Vi holdt Maaltid sammen, hvorefter den Beslutning blev taget, at vi

skulde gøre en Dagsrejses Omvej for at faa en af vore Kærre repareret. Stedet, hvor vi kunde faa det gjort, hed Askra, en stor Landsby ved Indgangen til Khondernes Skovdistrikt. Denne Tur gjorde vi i Selskab med de to nævnte Missionærer, og vi blev sammen, indtil Reparationen var fuldendt, og vi kunde genoptage vor afbrudte Rejse.

I Askra blev vi gæstfrit modtaget af en kristen Inder af portugisisk Herkomst. Han indbød os til at tilbringe Ventetiden i hans Hjem, og forsynede os med alt, hvad vi kunde trænge til paa de fire Døgn Rejse, der endnu forestod os.

Vi startede paany, men vore Kærre genoptog snart deres Yndlingssport, at vælte. Pater Dupont var saa god at ledsage os to Døgn paa Vej; da han maatte forlade os, var det ikke uden Ængstelse for vor Skæbne. „Gud være med Jer! Han være Jeres Fører og Støtte,“ sagde han stærkt bevæget. Og vi havde i Sandhed ganske særlig Bistand behov. Vi havde endnu 250 Mils Vej foran os, gennem Urskov og ukendte Egne, hvis Sprog var os fremmed; og de to Missionærer, der var med os, var ogsaa ukendte med Beboernes Sprogart og Skikke, eftersom de kom lige fra Europa. Vi havde ingen uden Gud at stole paa.

Men jeg har glemt at fortælle, at da vi var ude af Askra, foretog vi en sælsom Omklædning. Vi afførte os vor Ordensdragt, som ellers vilde være blevet totalt ødelagt, længe før vi naaede Kampti. For Vejen gik gennem Urskov, Tjørnekraat og uvejsomme Tykninger; og hvor der var Sti eller Vej, druknede vi næsten i et Hav af Støv. Vi kunde have slidt vore og alle vore indiske Søstres Dragter op og dog være ankommet uden Klæder paa. Vi lavede os da en Slags Kjortler i Lighed med vore fromme Foreningers Processionskjortler. Da de var hvide, kunde vi have haft nødig at skifte dem hver Dag, men vi havde kun tre hver. Saa maatte vi finde paa noget andet. Vi optraadte derpaa i sort Skørt og Trøje, og paa Ho-

vedet Kappe med en bredskygget Solhat over, der efterhaanden gik i lutter Laser.

Det var nu toogtyve Dage, siden vi havde forladt Vizag, og vi naaede til en stor Landsby, Cutila. Da vi nærmede os Landsbyen, table den Kærre, hvorpaa mine to Medsøstre sad, det ene Hjul; alle Eger og Stænger knækkede, og Kærren væltede. Vor Lagnani og en anden Tjener blev ved den havarerede Vogn, medens vi gik ind i Landsbyen; vi vidste ikke, hvad vi skulde stille op. Nogle Timer senere — hvem ankom? — Pater Balmand! — Umuligt at skildre vor Overraskelse og Glæde — vi troede ham hundrede Mile borte. „Hvordan kommer De her?“ spurgte vi alle. Han svarede, at de to Patres, som virker blandt Khonderne, var meget urolige for vor Skyld og havde opfordret ham til at følge vort Spor for at se, om alt stod vel til, og hvis der var tilstødt os noget, skulde han blive hos os. Han anstrengte sig for at opdrive nogen, der kunde reparere vor Kærre, men fik at vide, at saa maatte vi vige ca. tredive Mils Vej af fra Ruten og slæbe den søndrede Kærre til Cuttack.

Der var imidlertid ingen Tid at spille. Hurtigt tog P. Balmand et Hjul af en anden Kærre og satte det paa den havarerede, og han og P. Bozon drog med den til Cuttack. De tog Messeklæder med og to Drengene til at tjene Messen, anbragte Børnene og Tøjet paa Kærren, medens de selv red de forspændte Heste og saa af Sted!

Saa snart de to Patres var borte, begyndte det at regne. Det var vanskeligt at faa Foder til vore Okser, og vi selv maatte tære paa vort Forraad uden Udsigt til at faa det fornyet. Vore Tjenere, som intet havde at bestille, begyndte at skeje ud. Vi tog da det Parti at sende Ilbud til Cuttack for at sætte Patrene ind i vor pinlige Situation. Vor Lagnassi drog af Sted med et Brev fra Pater Avrillon, og ved at løbe Dag og Nat naaede han frem i Løbet af fireogtyve Timer. P. Balmand svarede, at vi øjeblikkelig skulde bryde op til

Cuttack. Den gode Lagnassi satte atter alle personlige Hensyn til Side og skyndte sig tilbage med Budskabet; saa hurtigt løb han, at den Fører, Pateren havde givet ham med, ikke kunde følge ham. Vi gjorde os rede til at drage af Sted; Føreren kom stadig ikke; men vi begav os paa Vej med den Tanke, at vi jo nok mødte ham. Natten faldt imidlertid paa, og vi havde allerede spildt megen Tid med at komme op ad en stejl Bakke. Føreren viste sig stadig ikke, men vi satte al vor Lid til Gud. Naaet til et Sted, hvor et lavt Buskads kantede Vejen, hørte vi en hul, klagende Lyd derinde fra. Først troede vi, det var et vildt Dyr; men ved en pludselig Bevægelse, som det ukendte Væsen gjorde, opdagede vi, at det var et nødstedt Menneske, som laa derinde. Vi nærmede os med Lygter og genkendte Paterens Tjener, som skulde have tjent os som Fører. Han formaaede lige at fremstamme saa meget, at vi kunde forstaa, han havde faaet Kolera. Missionæren indhyllede ham i sin egen Kappe og lagde ham paa sin egen Kærre, og vi fortsatte Rejsen i Haab om snart at finde en Landsby, hvor vi kunde overnatte. Men den stakkels syge faldt hvert Øjeblik ud af Kærren, hvilket sinkede os meget. Det blev værre og værre med ham, og vi var klar over, at det var paa det sidste. En sagde mig, at han vistnok havde haft til Hensigt at blive Kristen. Jeg spurgte ham, om han vilde modtage Daaben. Han svarede ja, og Pateren døbte ham. Derefter blev jeg alene tilbage med ham, medens Karavanen søgte at finde ind til en Landsby. Et Kvarters Tid efter vendte Pateren tilbage, tog den syge paa sin Skulder og bar ham hen til Ilden, der var tændt, for at vi kunde faa lidt at styrke os paa, og vi maatte nu holde Maaltid ved Siden af et stakkels Menneske, der laa i Døds kamp; men vi trængte forfærdelig til at faa noget i os.

Præsten og en Tjener vaagede saa hos den døende, der udaandede, medens vi undte os et lille Blund paa vore Kærre. Den næ-

URBI ET ORBI

Begivenhederne i Italien i Forbindelse med Mussolinis Tilbage-træden og den italienske Regerings Omdannelse, har givet Anledning til den mest intensive diplomatiske Aktivitet i Vatikanet siden Krigenes Begyndelse. Den ny Regeringschef, Marskal Badoglio, var umiddelbart for sin Overtagelse af Regeringens Ledelse i Audiens hos den hellige Fader. — Italiens ny Udenrigsminister, Raffaele Guariglia, var fra Attolicos Død i 1942 og til sin Udnævnelse til Posten i Ankara, Italiens Ambassadør ved Vatikanet, hvor han som bekendt efterfulgte af den tidligere Udenrigsminister, Grev Ciano.

I Anledning af *Luftangrebet paa Rom* 19. Juli har den hellige Fader — i sin Egenskab af Roms Biskop — sendt Kardinalvikaren for Rom, Kardinal Marchetti-Selvaggiani, et Brev, hvori den hellige Fader „i en særlig Sorgens Time“ endnu engang minder om sine Betræbelser for at hindre Krigen Udbrud og derved ogsaa for at forhindre et Luftangreb paa den evige Stad, den By, der ikke blot er af saa stor kulturhistorisk Betydning, men tillige ogsaa rummer „den katolske Kirkes hellige Steder“. Krigen ubønhørlige Basen har strejft den evige Stad og derved delvis ødelagt den hellige Laurentius' Basilika udenfor Murene, hvor bl. a. Pius IX ligger begravet. Verden over spreder Krigen Nød og Ulykke og den hellige Fader hævdede derfor paany sin Røst for at opfordre alle sine Børn over hele Verden til at bede om at „Barnhjertighedens Time snart maatte oprinde“.

Adskillige Nyhedsagenturer har publiceret *den hellige Faders Brev* til Kardinalvikaren og der er derved indløbet en Del Misforstaaelser i Ordlyden. Det understreges derfor paa officielt Sted i Vatikanet, at den hellige Stol er en neutral og uafhængig Stat, der raader over en egen Efterretningstjeneste; officielle Bekendtgørelser o. l. publiceres i Vatikanets officielle Organ „Osservatore Romano“ og ikke gennem fremmede Nyhedsagenturer; disse sidste overtager Nyhederne fra Vatikanets officielle Efterretningstjeneste og man kan ikke overtage nogen Garanti for Referaternes Paalidelighed.

Samtidig udsendtes et Dementi af de i Udlandet fremsatte Rygter om, at den hellige Fader skulde have tilstillet de forenede Staters Præsident en Protest i Anledning af Luftangrebet paa Roms Forstæder.

Unge fynske Katolikker besøger

MINORIGE STEDER ODENSE

Klosterets Kirke. Dagen begyndte, som saadan en Dag skal begynde, og Kirken var overfyldt.

Pateren indledede sin Prædiken med at citere Pius XI: „Jeg takker Gud hver Dag, fordi jeg har faaet Lov til at leve i saa stor en Tid“. Og Pateren fortsatte: „Vi lever i en Tid med Brydning og Kamp, og mens Slagene raser, føres paa den aandelige Front en Kamp, hvis Udfald er af største Betydning. Kampens Maal skal være Ungdommens Ideal, Idealet, der aldrig vil svigte, Jesus Kristus. Hvorledes er dit Forhold til ham? Er hans Billede i din Sjæl levende?

Kender du ham, saa kan du kun som den strenge Dommer, eller om du ham saaledes, at han overhovedet ikke imponerer dig? Det er evigt livsvigtigt at du har en virkelig Trosopfattelse af ham. Han skal være Maalet, han skal være Midlet, og han skal være Drivkraften til det gode, Tyngdepunktet, hvorom alt skal dreje sig.

Læs, studer og led. Bibelen tegner et Billede af ham. Tag det, og det atter og atter, og lad det blive levende, at du træder frem for at modtage ham så. I er ikke fuldkomne, men I

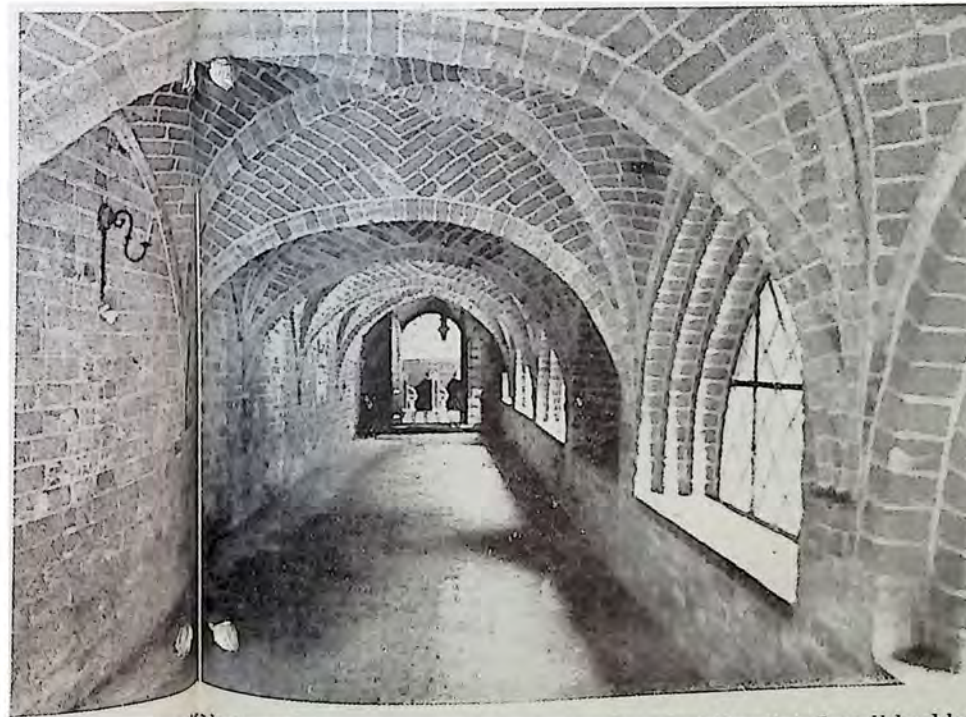
▲ Messen i Dalum Klosterkirke. Pater Langsted foran Alteret

Søndag den 18. Juli indtog de unge fynske Katolikker Dalum Kloster, og Klosteret modtog dem med sit mest indtagende Ansigt, naturskønt i Sommer og Sol, saadan som vi alle kender og holder af det gamle Kloster og dets skønne Park.

Pater Langsted C. ss. R. sang Højmessens Kl. 9½, og festligt fyldte de unges Stemmer

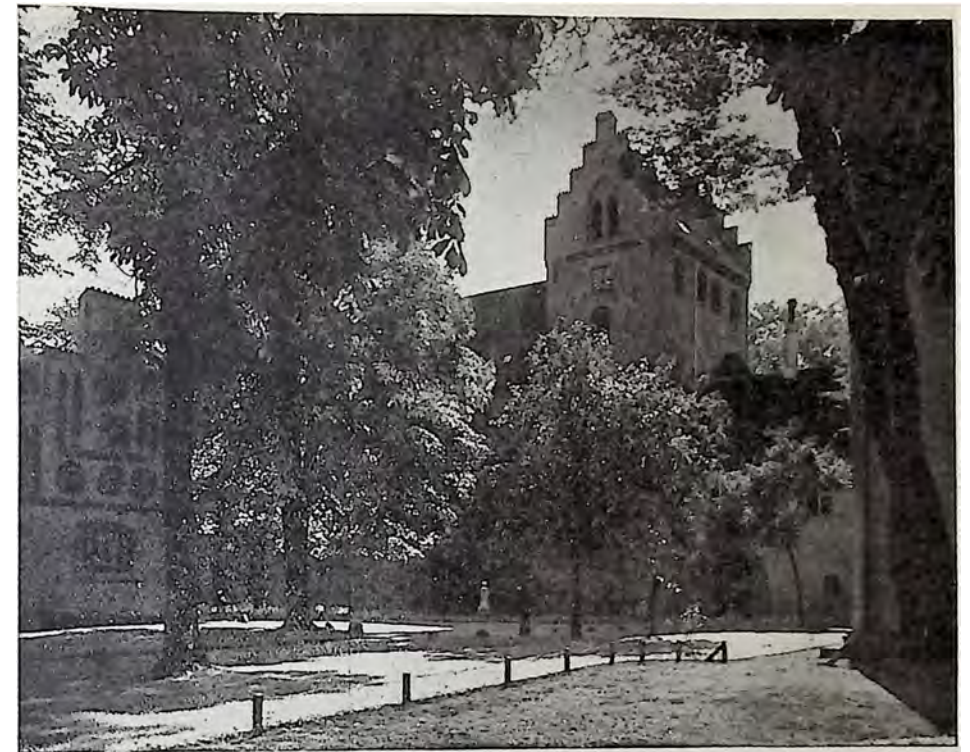
▲ Sct. Knudsstenen paa Albani Torv, Stedet, hvor Helgenen led Martyr døden i 1086

▲ Munkegang i Dalum Kloster

Tekst: VEN
Fotos: G. S. P. ZLER (2)
ARN (3)

← Dalum Kloster i perspektiv

▲ Sct. Hans Kirke, Johannitternes skønne gamle Klosterkirke

Jeg tror, Størsteleparten modtog den hellige Kommunion.

*

Klosterets Liggehal var festligt pyntet med Guirlander og Flag, og her serverede Søstrene Kaffen, mens Deltagerne selv medbragte Sukker og Brød.

Saa gik et Par Timer med fornujelig Fri-luftsunderholdning, hvori ogsaa de gejstlige Herrer gjorde en liden Indsats.

Da saa Søstrene lod Middagsgongonen lyde Kl. 13½, lod man den herlige Middag. Bøf med Løg og Rødgrød vederfares Retfærdighed. Som en udsøgt Opmærksomhed blev noteret, at Priorinden selv deltog i Serveringen.

Saa var der lige Tid til en frisk Haandboldkamp, og Maden saa tilpas fordøjet, at man kunde tage Afsked med Dalum Kloster i stor Taknemlighed for den dejlige Dag og for Søstrenes store Gæstfrihed, og saa gik Turen til Odense.

Paa Albani Torv mødtes man med den fra Sct. Knuds festen 1936 kendte Hr. Vici, der havde lovet at føre de unge paa en Rundtur til Byens fire store Kirker med deres Klostre. Turen formede sig mere som en Valfart end just som et Museumsbesøg, og derfor startedes fra St. Knudsstenen paa Torvet, den Odense Byraad lod nedlægge

skal stræbe efter at blive det. I er ikke blot mødtes her for at more og adspire Jer, I kom for at finde og vinde nye Impulser for praktisk Kristendom, og vi vil i denne Time tænke paa vore fynske Venner, der kunde have været her, men som har valgt sig andre Idealer. Over hele Verden har den katolske Ungdom grebet til Aandens Vaaben besluttet paa at føre Kristi Idealer frem i Livet. Vi vil slutte op om ham, Ungdommens eneste Ven, dens sande Ven, dens eneste Ideal“.

En Del af Deltagerne med Ryggen til St. Knuds Kloster, mens Vici fortæller om Domkirken, mod hvilken Selskabet er vendt

efter Beslutning ved Byraadsmødet 28. 4. 1911. Her holdt Vici en Indledningstale om den katolske Middelalder i Odense, da Byen ikke var større, end man kunde gaa rundt om den paa et Kvarter, og dog skal der dengang inden for Byomraadet have ligget en halv Snes Kirker og Kapeller, og lige saa mange Kirker fandtes tæt uden for Byens Mure. Turen gik derfra hen til *Domkirken*, hvis ydre Inskription og Gisicos Størværk man fik oversat. Paa *Graabroretorv* fortsattes med et lille instruktivt Foredrag, der tog Udgang med den hellige Frans og hans Brødre, omfattede deres Ankomst til Odense, hvor Biskop Thyge, i Ribe kunde foretage Indvielsen i August 1279, saa de den 15. s. M. kunde læse den første hellige Messe paa deres egen Grund.

Efter et meget interessant Besøg i det gamle Kloster, fortsatte man til *Sct. Hans Kirke*, Johannelernes gamle Klosterkirke. Selve Klosteret er jo nu gemt inden for Odense Slots gule Puds. Særlig Interesse vakte den udvendige Prædikestol, hvorfra Kirkens Præster prædikede for de specielle fra *Sct. Jørgens Kloster*. De maatte jo ikke komme ind i Kirken.

Under vort Ophold i *Sct. Hans Kirke* udløstes Dagens Hede i en skybrudlignende Regn, der satte Stop for videre Rundgang, Vor

Frues Kirke maa derfor vente til en senere Lejlighed.

Eftermiddagen sluttede saa med Andagt med sakramental Velsignelse i *Sct. Albani Kirke*, og igen frydede de unge os faa ældre, med deres unge, friske Stemmer.

*

Noter

I Skolens Gymnastiksal tilbragtes til Slut nogle fornøjelige Timer med Tømning af medbragte Madpakker, Sang, Underholdning, en ildnende Tale af Pastor Druyts, Nyborg, og muntert Samvær.

Under denne sidste Del havde undertegnede en Samtale med flere af de unge. Der var Deltagere fra Svendborg, Nyborg, Assens, Amager, Hørsholm og Kolding.

*

Amagerkaneren sagde, at det havde været en fornøjelig og afvekslende Dag, en Fest af den Slags der fører de unge nærmere sammen, haabede, at man til bedre Tider kunde arrangere et Landsstævne for D. K. U. Et særlig stærkt Indtryk havde Pastor Druyts Tale gjort. —

*

To Repræsentanter for den mandlige og kvindelige Ungdom i Nyborg: „Det var dejligt at se Klosterkirken helt fuld, og hvor var det godt, at næsten alle kommuniserede under Messen.“ — Mange flere af den Slags Stævner maatte vi have, de styrker Fællesfølelsen. — De var overstrømmende i Beun-

dring og Taknemlighed for Dalum Klosters Gæstfrihed og store Venlighed.

*

Assens: „Saadan en Dag er egnet til at gøre et uudsletteligt Indtryk paa os unge fra de smaa Menigheder. Til daglig er vi ensomme, men i Dag har jeg følt mig som hørende til de mange, til den store Kirke. Jeg ved saamænd daarligt, hvad der gjorde stærkest Indtryk paa mig, om det var den fyldte Kirke eller Samværet i Parken, det hele var dejligt, og hvor er jeg ogsaa Søstrene taknemlig. —

*

Formanden for K. U., Odense: Glimrende Udbytte, brillant Tilslutning, stærkt betaget af Pater Langsteds Prædiken, udvidet Vekselvirkning mellem Odense og de andre fynske Byer. Odense Ungdom skylder Søstrene paa Dalum en dyb og hjertelig Tak for deres store Indsats for Dagen og Gæstfriheden, Vejret særdeles heldigt, til Regne satte Stopsignal, glad for den udmærkede Tilslutning.

*

Pater Langsted: „Jeg har glædet mig over den kammeratlige, ligefremme og virkelige gode Tone, der har hersket Dagen igennem. Jeg beundrede, at saa mange kommuniserede paa det sene Tidspunkt, skønt mange havde gjort en lang Tur forinden.“

Programmet var lagt passende afvekslende. Det var en god Form i Programmet med Kirkebesøgene i Byen. —

Jeg tror, der er store Muligheder for den danske, katolske Ungdom, blot den bliver ledet i det psykologisk rigtige Spor.“

Har De noget særligt Ønske for den katolske Ungdom?

„Ja, jeg ønsker den mere Katholicisme og større Kristusbegejstring. Jeg ønsker den Hjemmenes gode Eksempel. Jeg ønsker, at de, der skal undervise Børnene i Religion maa komme i den rette Kontakt med Børnene, saa Religionsundervisningen maa blive mere end almindelig Lektuelæsning, og dog er det med Religionen som med alle andre Fag, Personlighed og Liv i Undervisningen er en Forudsætning for, at Resultatet kan blive godt. — Saa ønsker jeg Ungdommen dygtige Ledere. —

Det er første Gang, jeg har oplevet Ungdomsarbejdet paa denne aktive Maade. Det har været mig en stor Oplevelse, instruktiv og interessant. Jeg har jo til Sammenligning set en Del i Tysklands Brydningstid.“

Dagens Mand og Situationens Herre var Pater Schnabel, han havde Glæde af sit Arrangement.

Veni.

St. Josef-Søstre

i Hedningemissionens Tjeneste

fortsat fra Side 487

ste Morgen, Søndag, maatte vi begrave den nydøbte Kristne. Et Stykke Lærred, jeg havde købt til Linned til Søstrene, tjente som Ligklæde, og af Bambus flettede vi en Baare. Mændene gravede en Grav, og vi sang Misericordie og fulgte Liget med brændende Lys, som vi havde fundet frem af Oppakningen. Naturligvis havde vi iført os vor Ordensdragt. Vore Karavanefolk, skønt næsten alle Hedninger, græd og sagde: „Kunde vel denne Mands Fader og Moder have gjort mere for ham, end disse Kristne har gjort? Hvor han er lykkelig! Men Lykken vilde ham til Livs.“ Efter at Liget var sænket i Graven, bad Præsten de rituelle Bønner færdig, og vi sang: *Benedictus Dominus in omnibus operibus suis!*

Fra den Stund og indtil vi naaede Cuttack, gik alt godt. Vi fandt de to Præster i god Behold.

*

Vi Søstre var alle tre saa daarlige af den stærke Hede, at vi næppe formaaede at fortsætte Rejsen. Missionærerne nødte os da til at tage imod deres Heste. Da vi ingen Ridedragt havde, lavede vi os en egen Slags Ridebukser. Og saa tog vi fat paa denne nye Øvelse. Vi var ikke gode Ryttere. Søstrene skreg, hver Gang Hesten gjorde et lille Hop. En Dag stangede en af vore Okser Søster Ursulas Hest; den gjorde et højt Spring og kastede Ryttersken af. Søsteren slap dog med lidt Smerter over Lænderne. Om mig sagde man, at jeg svang mig til Hest med stor Lethed; og det passer nok; for en Dag var Svinget saa flot, at jeg fløj over Hesten og faldt ned paa den anden Side, og det skal der en vis Lethed til.

*

Nye Forhindringer taarnede sig op. Den 10. Marts kom vi til et Bjerg, som vi maatte over. Der var to Mil nede fra og op, og lige saa langt oppe fra og ned igen. Det tog os halvanden Dag. Hvis De, ma Mère, havde set de umulige Steder, vore Kærre maatte passere, vilde De næppe tro Deres egne Øjne. Hvilket Slid og hvilken Anstrengelse for vore stakkels Missionærer. Men det, der har pint os mest, var en brændende Tørst. Her er ingen Kilder; det er altid Huller med stillestaaende Vand, eller Gadekær, hvor alle Landsbyens Beboere bader, vasker deres Tøj og fører Kreaturerne til Vands; og det er ved disse Kær, Inderne indretter deres Latrinmøddinger. Ofte er Vandet i Kæret saa smudsig, at ingen Europæer vilde bruge det til at lægge sit Tøj i Blød i.

Her er det en Livsfornødenhed at bade hver Dag, især paa en Rejse, hvor man er i stadig Sved og bliver indhyllet i Støvbølger hele Dagen igennem. Vi tog da ogsaa Bad undervejs, naar vi kunde komme til det. —

Jeg ved ikke, mine kære Søstre, om De skatter mit Brev i Forhold til, hvad det koster mig. Jeg sidder og skriver det med mine Knæ som Skrivebord, og af Hede tørrer Blækket paa Pennen omtrent lige saa hurtigt, som jeg dypper den. Sveden løber af mine Fingre, væder Papiret og sletter ofte ud, hvad jeg skriver. En Hvirvelvind kaster sig over mig og river mit Papir itu. Jeg skriver hele Tiden forkert, og jeg er flink til at slaa Klatter. Men alt det maa I tilgive en vejfarende Inder og holde lige meget af mig for det.

Nu er vi kun to Dagsrejser fra Kampti; det gaar hurtigt nu; men jeg er lidt daarlig af Heden. Det mærkes paa os alle sammen,

Folk saa vel som Dyr, at vi har været længe paa Rejse. Bed lidt for os, mine kære Søstre. Klimaet er frygteligt saavel for Sjælen som for Legemet. Dog er det sandt, at en højmodig Sjæl, som aldrig siger Nej til Naaden, kun bliver endnu ivrigere i dette Klima. Men hos en svag Sjæl skal der stor Troskab til for ikke at gaa tilbage. — — —

Kun seks Timers Vej fra Kampti gik mine Søstres Kærre i Stykker — det var den tredje paa denne Tur! Og denne sidste var næsten ny, da vi tog hjemmefra. Mon Djævelen ikke er med i Spillet? Denne Dag er en af de besværlige. Vi sulter, og Heden er brændende. Her er ingen eller næsten ingen skyggende Træer, og Uheldet med Kærren sætter os i Forlegenhed. Det er Vigilien til Maria syv Smerter. Hvad er vore smaa Lidelser ved Siden af den Korsfæstedes Moders, ogsaa vor gode Moder! —

Endelig naaede vi da Kampti. En af Kampti-Præsternes Tjenere kom os i Møde med en Kurv store Appelsiner, vokset i vore Søstres Have. Lidt efter kom Pater Larien ridende os i Møde. Vi ventede, til det var mørkt og køligere, før vi drog ind i Byen. Klokkerne ni Aften stod vi da ved Kirkens Port. Pater Lawrel modtog os dér, iført Rochet og Stola. Vi knælede ned for hans Fødder, og han velsignede os gentagne Gange i Frelserens og hans Moders Navn. — —

Skolen blev aabnet i Morges, Onsdag i Paaskeugen. En højtidelig Messe blev celebreret, og vi sang Litaniet til Guds Moder. Præsten holdt en Tale til de Troende, hvorefter han tog en lille Pige ved Haanden, førte hende hen til mig og overgav hende i min Varetægt som Repræsentant for alle kommende Plejebørn. Præsten maatte holde inde et Øjeblik og viske en Taare af Øjet; jeg græd ogsaa, men tænkte paa den kære Guds Moder Maria, som er dette Børnehjems gode Plejemoder, der betjener sig af mig trods min uendelig store aandelige Elendighed. —

(Sluttet)

Liturgisk Kalender

August:

1. S. 7. **Søndag e. Pinse** (677); 2. Bon: (grøn) St. Petrus i Lænker (1024), 3. Bon: St. Paulus (976), 4. Bon: De h. machabæiske Brødre (1024); Præfation (521); sidste Evangelium: Fcstens (974).
2. M. **St. Alfonsus Maria Liguori** (hvid) (1026); 2. Bon: St. Stefan I ([9]), 3. Bon: Om Fred*) eller For Paven.
3. **Ti-†Gjendelsen af St. Stefans, den første Martyrs Relikvier** (1029), 2. Bon: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bon: Efter frit Valg, 4. Bon: Om Fred*) eller For Paven.
4. O. **St. Dominicus** (1029); 2. Bon: (hvid) Om Fred*) eller For Paven.
5. T. **St. Maria i Sne** (1030); 2. Bon: (hvid) Om Fred*) eller For Paven ([1212]).
6. F. **Vor Herres Jesu Kristi Forklarelse** (1030); 2. Bon (kun i st. Messer: St. Xystus II, St. Felicissimus og St. Agapitus ([28]).
7. L. **St. Cajetan** (1033); 2. Bon: St. (hvid) Donat, 3. Bon: Om Fred*) eller For Paven.
8. S. 8. **Søndag e. Pinse** (680). (grøn)

*) Bonnen om Fred findes i K. U. Nr. 30.

Anm. Paa de med † mærkede Dage kan Præsten efter frit Valg læse Sjølemesse og andre Votivmesser, hvorfor man paa disse Dage ikke kan regne med, at de her angivne Messer læses.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Announceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

I Ferien

indtil 15. Aug. kan Henvendelser til Redaktionen kun ske Mandag Kl. 15—16. Redaktør Klærulff træffes ikke i Juli og Redaktør Berg ikke i August Maaned.

Elisabeth Endresen

in memoriam

Frk. Elisabeth Endresen, der var Strygerske paa Sankt Josephs Hospital, i den sidste Tid Aldersrentenyder, er en kendt Skikkelse fra katolsk Ungdomsarbejde i København. Hun har i en Menneskealder været Formand for *Birgittaforeningen*, der samler unge Piger paa Nørrebro, og hun ledede Foreningen med Myndighed og friskt Initiativ. Hun havde alle Betingelser for at udføre et saadant Arbejde. Først og fremmest elskede hun sin katolske Religion mere end noget andet, og der er ingen Tivl om, at hun har øvet en stærk personlig Indflydelse paa mange, ikke mindst Medlemmer af *Birgittaforeningen*. Hun havde en egen frejldig Maade at vise sin Religiositet paa, hendes norske Afstamning gav hende den djærve Gaapaasomhed, som skal til, naar man vil udrette noget i Foreningslivet. Hun havde et dejligt friskt Humør og Sans for Ungdomsvirke. Naar *Birgittaforeningen* fik Ord for at være ualmindelig hjælpsom og tjenstvillig, saa var det først og fremmest hende, der prægede Foreningen i den Retning.

Hun var ivrig Deltager i Sakramentskirkens Kor, som hun var med til at starte. Paa mangfoldig Maade gjorde hun sig nyttig. Altid havde hun mange Jærn i Ilden, og disse „Jærn“ havde altid noget med Kirkens Gerning at gøre.

Da hun forstod, at Døden nærmede sig, blev hun meget bedrovet; ikke fordi hun var bange for at dø, men fordi hun saa ikke længere kunde hjælpe sin gamle Moder i Norge, hvor der jo raader saa stor Nød. Det var betegnende for hende,

at hun glemte sig selv for at tænke paa andre.

Næppe har et Menneske bedre end hun virkelig gjort det, som Pius XI forstod ved „Katolsk Aktion“.

Mange af *Birgittaforeningens* nuværende og forhenværende Medlemmer mødte op ved hendes Begravelse den 22. Juli fra Sakramentskirken, hvor *Birgittaforeningens* to Faner vajede. Da den ene af disse Faner paa Kirkegaarden sænkedes over hendes Grav, en Fane, hun selv havde skænket, blev det et meget smukt Udtryk for manges Taknemlighed imod hende. R. I. P. C. B...

R. I. P.

Hermed meddeler jeg mine Bekendte og Venner, at min kæreste Søster,

Dora Edle von Poquet

efter et langt og smertefuldt Sygeleje er afgaaet ved Døden den 10. Juli, styrket ved alle hellige Sakramenter.

Jeg anbefaler hendes Sjæl til de troendes Forbøn.

Pater Poquet, C. Ss. R.
Næstved

Kantor søges

Yngre eller ældre Mand, kendt med gregoriansk Sang og iøvrigt med Kirkemusik samt med Lyst til at lede et lille Kirkekor, bedes henvende sig til Sognepræsten ved Sankt Antoni Kirke, København-Brønshøj.

... EN LANG RÆKKE

Institutioner med „Katolsk Ugeblad“ og de katolske Forlag i Spidsen handler hos „Athene“, som gennem mange Aar har været Leverandør af Tryksager til den danske katolske Kirke

Athene

Svanemøsegårdsvej 4
København V
Central 11,313

AKTION

„Nu ringer Telefonen. Det er nok til dig, Inger.“

„Ja, bestemt.“ lo Inger, — hun var allerede paa Vej.

„Hvorfor skal Ingers Venner altid ringe, mens vi spiser?“ sagde Faderen.

„Aah, paa den Tid regner de med at træffe hende; hun er jo ellers saa optaget.“ Moderen talte undskyldende, og Faderen brummede noget, men Datterens høje, klare Stemme fra Dagligstuen ved Siden af gjorde videre Samtale umulig:

„Nej, kæreste du, — tusind Tak, men jeg har ikke Tid! — — Aah, i Aften skal jeg i vores Studiekreds, og jeg har forberedt en Del Spørgsmaal. Onsdag er der et Diskussionsmøde — — og du ved, Diskussion er min Kæphest. Torsdag har vi Ungdomsmøde hos Pastor Lassen — du aner ikke, hvor de Ungdomsmøder er vigtige. — — Aah, undskyld, jeg ved godt, du har meget at gøre med Ungdomsarbejdet i dit Sogn. — — Fredag? Det er virkelig umuligt Fredag, for om Aftenen maa Gerda og jeg lægge en Masse til Rette til Lørdag — — da har vi et mægtig interessant Kom-sammen hos hende. — — Det er en Bunke stærkt religiøst interesserede unge. — — Nej, slet ikke. katoliserende, men *vaagne* forsikrer jeg dig — og de skal faa at mærke, at *vi* ogsaa er *vaagne*. — — Aah, det er først og fremmest Gerdas Bekendte — hun kender Al-verden; men jeg har ogsaa hittet nogle Studenterkammerater, og der er flere andre, som er med i vores Aktion, og som ogsaa har været paa Jagt efter interesserede. Du er velkommen — jeg har flere Gange tænkt paa at ringe til dig. — — Nej, Søndag skal jeg ud paa Tur med et Par af Pastor Lassens Konvertitter — vi skal besøge Maja Andersen i Skovby — hun har saadan en Kreds, hun samler hver Uge, og jeg skal hjælpe hende — jeg har jo efterhaanden en Del Erfaring. — — Ja, det er jo meget at tage sig af, — — Slider mig op i Vikariatets Tjeneste? — — Er du ironisk? — — Nej, hvis vi unge ikke tager fat, saa — — Selvfølgelig er det morsomt at mærke, at man udretter noget. Naa, Tak for Opfordringen, men du kan jo nok

forstaa, at jeg ikke kan forsømme noget af alt det vigtige. — — Saa maa det vente, til efter den femte, for jeg rejser jo den første, husker du nok. — — Naa, men jeg løber. Vi er ved at spise til Middag, og Else kommer og henter mig om et Øjeblik. Hun er med i vores Studiekreds — jeg har maset for at faa hende med, for hun er saa død i det. — — From? Ja, det er hun vist, men ved du hvad, — fødte Katholiker er nu tit saa underlig ligegyldige, — de mangler Gløden — Inderligheden, Ildhuen! Men jeg løber altsaa. Farvel med dig, og prøv paa at komme paa Lørdag — som *min* Gæst!“

„Nu er din Mad blevet helt kold, lille Inger,“ sagde Moderen.

„Ja — Karen snakker ogsaa forfærdeligt. Hun vilde have mig med til et Skolekammerat-Selskab, og det var jo pænt af hende, at hun vilde indrette sig efter mig, men jeg er alt for optaget for Tiden.“

„Hm.“ Faderen saa ud, som om han vilde sige noget, men tog sig i det, da han saa Moderens bønkelige Blik; og saa spiste de videre i Tavshed. De var næsten færdige, da Moderen spurgte: „Hvad var det for Resten for noget, du sagde om at rejse den første? Du husker nok, at Tante Louise bliver 75 den anden og glæder sig som et Barn til den Dag?“

„Tante Louise? Nej, Mor, det har jeg glemt.“

„Naa, men saa var det da godt, jeg fik mindet dig om det.“

„Men Mor, jeg kan ikke blive hjemme for Tantes Skyld. Jeg skal til Exercitier for kvindelige Akademikere fra den første — — det er Pastor Poulsen, der holder dem, og de bliver noget ganske enestaaende, absolut epokegørende.“

Atter standsede Moderens Blik et Udbrud fra Faderen. „Naa, skal vi rejse os?“ sagde hun — og fortsatte saa: „Tænk nu lidt over det, min Pige. Tante Louise holder jo saa meget af dig.“

Inger lagde Armen om Moderen. „Du er sød, lille Mor! Men Tante kommer nok gennem Fødselsdagen uden mig. — Ih, nu ringer det! Det er nok Else, — og jeg skulde jo have en anden Kjøle paa!“

Hun fo'r ud og lukkede op.

„Da', Else, gaa ind i Stuen, mens jeg bliver færdig. Du kan godt fortælle Far og Mor lidt om Studiekredsene og alt saadant noget, de har saa godt af at høre, at der fore-gaar noget hos os. Tag bare Frakken af, det varer lidt — — —“

Inde i Dagligstuen stod Ingers Far og rodede i et Par Cigarkasser for at se, om der dog ikke skulde være glemt noget rygeligt i en af dem.

„Ved du hvad, Mor,“ sagde han; „det er naturligvis rigtigt, som du plejer at sige, at vi maa være glade for, at Inger blev Katholik og fik noget at være optaget af. Men — — jeg vilde bare ønske, jeg kunde se, hun blev virkelig *god* af det, — og det kan jeg — ja, nu var jeg lige ved at bande, og det kan du jo ikke lide, — men det kan jeg altsaa ikke se. Hun skræpper bare saa meget op om alt det, hun laver, og om sin Agitation, eller hvad det nu er, det hedder, at jeg ender med at se rødt og slaa i Bordet, om du saa bliver nok saa ked af det. Og Katholik — det skal jeg i alt Fald ikke være, — saa maatte Ingers „Agitation“ være af en ganske anden Art.“

Sygeplejerske- Forbundets Heldagesstævne

afholdes Søndag den 1. August

hos St. Liobasøstrene, St. Kjeldsgade 1.

Efter Kl. 14,30 er alle, ogsaa ikke Sygeplejersker, velkomne.

Kl. 15 taler Fuldmægtig Hjorth om offentlig Forsorg.

Derefter er der forskellig Underholdning samt Tale af Sygeplejerske Frk. Dora Sørensen.

Pastor Oppermann taler om en moderne Helgenskikkelse og Dagen slutter med Festandagt i Kirken.

Se iøvrigt Opslagene i Kirkerne!

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Benzon

Alle Henvendelser bedes venligst

rettet til **CENTRAL 1868**

Eksercitier for Herrer

Med Hs. Ekscellence Biskoppens Tilladelse og Anbefaling afholdes i Dalum Kloster ved Odense 3 Dages lukede Eksercitier i Tiden fra Mandag Aften den 16. August til Fredag Morgen den 20. August. Deltagelse: 20 Kr.

Eksercitierne ledes af Pater Fr. Horn, O. S. C., Aalborg.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Direktør Henry Schultz, Tøndervej 15, Kolding, hvortil Anmeldelse om Deltagelse snarest bedes sendt.

J. B. Chautard, Sjælen i Apostolatet. 1935. 40 S. 0,50.

En berømt »Grundbog« for Medlemmer af Katolsk Aktion.

G. K. Chesterton: Den katolske Kirke og Konversion. 1929. 86 S. (N. Kr. 2,50).

Den berømte Konvertits første Bog om sin Konversion.

C. K. Chesterton: Det evige Menneske. 1931. 450 S. (n. Kr. 10,00).

Oversat af Sigrid Undset. En Bog der tilbageviser den almindelige Indvending, at Kristus kan sidestilles med hedenske Myteskikkelser.

C. K. Chesterton: Manden som var Torsdag. 1942. 147 S. Ib. Kr. 5,00.

Oversat af Jesper Ewald og illustreret af Storm Petersen. En fantastisk Roman om en hemmelig Anarkistbevægelse: en Belæring om Guds Humor.

Hubert Dewald: Vejledning i katolsk Trosliv. 1927. 308 S. Ib. Kr. 6,00.

Katolsk Lære, Liturgi og Fromhedsliv.

Ecker: Kommuniionsandagter. 1915. 392 S. Ib. Lommeformat Kr. 4,00.

T. S. Eliot, Mordet i Domkirken. 1940 62 S. Kr. 3,00.

Det engelske Skuespil om Sankt Thomas af Becket's Død.

Eymard, Den guddommelige Eukaristi. 1898. 350 S. Lommeformat Kr. 4,00.

Betragtninger foran det allerhelligste Sakramente.

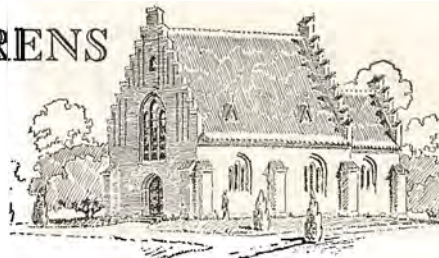
Knud Ferlov: Pascals Tanker om den kristne Religions Sandhed. 1928. 368 S. Kr. 9,00.

Udvalg af de store, katolske, franske Tænkere's Filosofi.

Th. Fritsche, St. Kamillus og hans Orden. 1915. 117 S. Kr. 0,50.

En Levnedbeskrivelse af Ordensstifteren og Reformatoren.

SOMMERENS

GUDSTJENESTELISTE

SØNDAGSMESSE

København

<i>Sct. Ansgars Kirke</i> (Bredgade 64) ..	8; 10
<i>Jesu Hjerter Kirke</i> (Stenosgade 4) ...	6; 7; 7½; 8½; 10; 11½
<i>Sakramentskirken</i> (Nørrebrog. 27).	8; 10
<i>Sct. Mariæ Kirke</i> (Jens Jessensv.7)	8; 10
<i>Sct. Andreas Kirke</i> (Ordrup)	7; 8; 10
<i>Sct. Therese Kirke</i> (Bernstorffsvej 54)	8½; 11
<i>Sct. Annæ Kirke</i> (Sundby)	6; 8½; 10
<i>Sct. Antoni Kirke</i> (Fr.sundsv. 225)	8; 10
<i>Sct. Nikolaj Kapel</i> (Strøbyvej 2, Hvidovre)	9
<i>Sct. Mikael's Kapel</i> (Vandtaarnsvej 7)	9½ (dog ikke 13. og 27. Juni).

Nordsjælland

<i>Aasebakken</i> (Vor Frue Kloster pr. Birkerød)	9 (1., 8. og 15. August)
<i>Asserbo</i> (»Friheden«, Skovbovej)...	(27. Juni, 4. Juli) 9; (11. og 18. Juli) 10
<i>Helsingør</i> (Nygade 8).....	8; 10
<i>Hillerød</i> (Godthaabsvej 24)	8; 10
<i>Hørsholm</i> (Mariavej)	9¼
<i>Lyngby</i> (Knud Lavardsvej)	8¼; 9½
<i>Trørød</i> (»Vor Frues Kapel«, Trørødvej)	8½

Øvrige Sjælland

<i>Holbæk</i> (Kastanievej 17)	9 (fra og med 4. Juli Kl. 9½) (paa Hospitalet 7)
<i>Holmegaard Glasværk</i>	(Sidste Sønd. i Md.) 9
<i>Køge</i> (Bjerggade 22)	8; 10¼ (4. Juli 6½ og 10¼)
<i>Næstved</i> (Præstøvej 29)	8; 10 (2. Sønd. i Md.) 8; 9½ og 10¼
<i>Roskilde</i> (Frederiksborgvej 11).....	6 (paa Hosp.); 8; 10
<i>Taastrup</i> (Køgevej)	7½; 10¼
<i>Vordingborg</i> (Chr. Winthersvej)...	(1. og 3. Sønd. i Md.) 10½

Lolland-Falster

<i>Maribo</i> (Ny Østergade 4)	9 (m. dansk Præd.); 10½ (m. polsk Præd.)
<i>Nykøbing F.</i> (Bispegade 12).....	8; 9½ (m. dansk Prædiken), 11 (m. polsk Prædiken)

Fyn

<i>Nyborg</i> (Vindingevej)	8 (dog ikke sidste Sønd. i Md.) og 10
<i>Svendborg</i> (Havnegade 1)	8; 10

Langeland

<i>Rudkøbing</i> (Brogade).....	(11., 18. og 25. Juli, 8. og 22. Aug.) 10
---------------------------------	---

Bornholm

<i>Aakirkeby</i> (Gregersgade 20)	10½
<i>Rønne</i> (Østergade 59)	9½ (2. Sønd. i Md. Kl. 8)

Jylland

<i>Aabenraa</i> (Søndertorv)	5,40; 9¼
<i>Aalborg</i> (Kastetvej 1)	6; 8; 10

Aarhus (Ryegade 26)	7; 8; 10
(Sct. Jos. Hospital)	6
Ebeltoft (»Pax«, Nørreport)	(18. Juli og 19. Sept.) 9¼
Esbjerg (Nørregade 61)	7; 10
Fredericia (Sjællandsgade 50)	7; 9½
Grenaa (Afholdshotellet)	(20. Juni og 15. August.) 10
Haderslev (Mariegade 8)	8; 10
Horsens (Nørregade 19)	7½; 10
Odder (Holsteinsgade 29)	(2. og 4. Sønd. i Md.) Komm. 9¼; Messe 10¼
Pindstrup (Ringsø)	(1. og 3. Sønd. i Md.) 10
Ulstrup Mark (Stenvad)	(29. August) 10
Sønderborg (Ringridervej)	10 (dog ikke 27. Juni og 18. Juli)
Viborg (Mogensgade 8)	8; 10

Foruden paa de ovenfor nævnte Steder læses der regelmæssigt Messe paa følgende Steder, hvorom Meddelelse imidlertid ikke foreligger. Man henvises til selv at søge Oplysning om Tidspunktet, enten ved Henvendelse til den stedlige Præst eller gennem evt. Opslag ved Kirken:

Allerslev (Allerslev Kloster pr. Lejre), Assens (Nørregade 3), Dalum (Dalum Klosterkirke), Farum (Gl. Farumgaard), Frederikshavn (Havnegade 11), Gørlev (Kapellet ved Aagaard Hovedgaard), Kalundborg (Lundemarken 14), Kolding (Kaalundsvej 2), Ledreborg (Ledreborg Slotskapel), Nakskov (Bredgade 47), Odense (Albani Torv), Randers (Thorsgade 22), Ringsted (Skt. Knudsgade 19), Silkeborg (Hostrupsgade 16), Skelskør (Banegaarden), Skuldelev (Skt. Olafs Kapel), Slagelse (Frederiksgade 7), Tønder (Statsseminariet), Vejle (Fjellegade 2).

Retræte og Højskole i Trørød

Ankomst finder Sted Søndag den 15. August med Tog Kl. 14.20 fra København H., i Vedbæk Kl. 15.03. Rutebil til Trørød Kl. 15.15. Damerne bedes medbringe Lagner, Pudevaar, Haandklæde og Serviet. Rationeringsmærker bedes paa Grund af Indkøb sendt i Forvejen til: Sct. Josefsøstrene, Prinsesse Margre-

thes Feriehus, Trørød pr. Vedbæk.

København eller Provinsen

Det er nødvendigt, at 40aarig Konvertit (Jyde) søger anden Stilling. Ansat i stort københ. Firma i en Aarrække og er uopsagt. Fineste anbefaling kan faaes. Høj Uddannelse, men alt har Interesse.

Billet mrkt: „1715“ til Ugebladet.

Aarhus

Lørdag den 31. Juli *Den h. Ignatius af Loyola*: Gudstjeneste som paa Hverdage.

Søndag den 1. August: *Den h. Innatius* Fest fejres offentligt:
Kl. 8: Fælleskommunion.
Kl. 10: Højmesse.
Kl. 19: Festandagt.

Ungdomsstævnet

Tiden for Ungdomsstævnet rykker nærmere og vi kan nu røbe lidt mere af Dagens store Program.

Kl. 13.00 Tale af Hr. Fuldmægtig Enoch Hjorth: „Verdens Syn paa Dig“.

Kl. 16.45 Tale af Pastor K. Geertz-Hansen: „Jeres Pligt overfor Verden“.

Kl. 18.00 Tale af Frøken Kirsten Henning-Jensen og stud. med. vetr. Carl Chr. Melchior: „Vor Stilling i Dag“.

Vedr. Lege og Konkurrencer se Ugebladet Nr. 29 og 30.

Fuldstændigt Program følger.

NB. Foreningerne opfordres til at medbringe Faner.

K. U. K. Amager

Søndag d. 1. August Tur til Næstved. Tog afaar fra Hovedbanegaarden Kl. 6.15; vi mødes under Uret i Hallen Kl. 6. pr. I Næstved overværer vi Højmassen — derefter Spisepause. Om Eftermiddagen smaa Konkurrencer paa Herlufsholmsletten. Senere paa Dagen Underholdning i Skolens Gymnastiksal, Hjemtur med sidste Tog Kl. 20.28, i København Kl. 23.12. Husk Madpakke til hele Dagen. Spørgvogne afaar fra Sundby Kl. 5.20 og 5.40.

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton
Murermester ved Sct. Maria Hospital

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogenevejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus

Alex J. Hansen

Ingeniør . Entreprenør . Murermester
Hørsholm
Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645

Svend Larsen aut. elektr. Installatør

Ravnøsevej 2 . Birkerød
Telefon Birkerød 273
Udført Arbejdet ved det elektriske Køkken og Bageri

Jul Jensen

Tømrermester . Msskinsnedkeri
Usserød Kongevej 108
Telefon Hørsholm 94

N. P. Pedersen

Snedkermester
Bolbrovej 61 . Telf. Rungsted 42

LEDIG

Monles & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen
Højbroplads . St. Kirketæde 3
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“

Henry Richter <i>Blikkenslager . Gas- og Vandmester</i> Griffenfeldtsgade 24 Privat Dr. Abildgaards Alle 14 Telf. Nora 3985 y og Nora 5876	Hansen & Hansen <i>Elektroinstallatører</i> Blaagaardsgade 13 . Nora 3840	E. PIHL MORTENSEN <i>Tømrermester</i> Marsalavej 15 . Telf. Amager 6811
Axel O. Petersen <i>Murermester</i> Solvænget 4 . Telf. Ryvang 3738	O. Hansen & R. J. Møller <i>Bygnings- og Maskinsnedkeri</i> Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806 PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196	Charles Jørgensen <i>Glarmester</i> Landskronagade 14 Telefon Ryvang 54
AABENRAA <hr/> Aabenraa Kul-Kompagni A-S <i>Kul & Koks Import</i> Skibbroen 5 . Tlf. 218 . 220 Leverandør til Sct. Ansgar Klinik	ESBJERG <hr/> Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 Alt i Sengestyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital	KOLDING <hr/> Slakteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserves Leverandør til St. Hedvig Klinik
Brødrene Jensens <hr/> Byggeforretning og Cementstøberi <hr/> »CIMBRIA« <i>Tømmerhandel, Aktieselskab</i> Telefoner: 2006, 2007 og 2008 Træløst Bygningsartikler, Støbegods Leverandør til den nye kat. Kirke	DET ER IKKE TILSTRÆKKELIGT at De selv læser Ugebladet! De skal ogsaa faa andre Trosfæller til at læse og holde Katolsk Ugeblad DET ER KATOLSK AKTION	NYKØBING F. <hr/> Johannes Madsen <i>Elektr. Installatør Nykøbing F.</i> Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed
Niels A. Nielsen & Søn <i>Malermestre</i> Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner	ROSKILDE <hr/> Mønsterbageriet Olsgade 17 . Tlf. 1365 <i>Anbefaler sig med 1. Kl.s</i> BAGERI & KONDITORI All i Isanretninger og Desserter	
<h2 style="margin: 0;">NÆSTVED</h2>		
Næstved Tømmerhandel ved T. A. Meding . Tlf. 1478 (3 Lin) Træløst & Bygningsartikler	URE OG BRILLER <i>Arndt Nielsen</i> Jernbanegade 2, Telefon 543	Næstved Mælkeforsyning <i>v. F. Andersen Kildemarksv. 35 Tlf. 1789</i> Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
C. V. Gørgens <i>Kolonial . Delikatesser</i> Præstøvej 45 . Tlf. 582 everandør	C. Mortensen <i>Murermester</i> Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed.	N. Juel Pedersen <i>Glarmester</i> Ransherred 13 . Tlf. 158 Leverandør til St. Elisabeth Hospital
Evald Nielsen <i>Malermester</i> St. Mortensgade 5 . Tlf. 659 Ny Østergade 11 Leverandør til katolsk Menighed	Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A.S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner	Fiskehuset Ramsherredgade, Tlf. 107
R. RASMUSSEN Riddergade 4 . Tlf. 29 . Næstved Lev. til Sct. Elisabeth Hospital	Næstved Kul- og Koks Kompagni <i>Aktieselskab</i> Ny Havn . Telefon 1420	Kolonial . Brændsel Støbegods . Fourage Fr. Brandt Østergade 28 . Tlf. Næstved 71

Katolsk Ugeblad

8. August 1943
91. Aarg.
Nr. 32

Italiensk Intermezzo

I St. Dominikus' Land
Uddrag af den nye
pavelige Rundskrivelse
Samtaler
med Smaabørn

Fra Vejle til Bindeballe

Der skal i Vejle være mange Kunstmalere. Det er ikke saa underligt, siden selve Byen tager sig ud som et stort Maleri i rødt og hvidt i en Ramme af grønne Bakker og den dejlige Fjord. Det forbausede mig da heller ikke, at det var en Kunstners Haand, der straks bød mig velkommen i den idylliske jyske By. Forbauselsen begyndte, da samme Kunstner skulde vise mig, hvor han hentede sin Inspiration, og han førte mig bort fra Byen og dens umiddelbare Omgivelser. Vi begav os ad Byens kedeligste Gade — Vedelsgaden — til den prosaiske Station Vejle Nord. Der stak han en Returbillet i min Haand og puffede mig op i en af Grindsted-Banens to højhjulede Vogne. Foreløbigt var der dog nok at se og nyde. Der er Vejledalen med dens vigende Skrænter, hvor Mark og Skov afløser hinanden, og langs med Aaen den endeløse Eng, hvor røde, sortbrogede og silkeklædte Jersey-Køer fredeligt græsser Side om Side. Snart mærkes det, at vi kører i Retning af den jyske Hede. Her virker en enlig Hvedemark som en Fejltagelse. Ej heller staar Rugen saa højt og saa tæt som ellers. Hist og her, hvor Skoven er blevet ryddet, vifter Gedehamsen med lila-røde Flag. Nu begynder Heden at stikke sit krusede Hoved — en kuglerund lyngklædt Top — op over de magre Afgrøder.

Togets hastige Pulsslag røber, at vi er i Færd med at forlade Dalen. Og naar vi efter lange Hvil ved Smaastationer og Trinbrætter endelig naar Bindeballe, hopper vi ned i det blødeste Sand. Og til alle Sider samme bakkede Landskab: Korn- og Kartoffelmarker delt i ulige Lodder ved Granbælter, der skal standse Sandflugten, og saa den mørke Lyng, der fra Bakketoppen vder sig ind i Kulturen. Skal dét være saa smukt? Her er mennesketomt. Vi møder en enkelt Bonde, hvis straatækte Længe trykker sig mod Skraaningen. Selve Manden er holdt i samme Tone som Landskabet: lav og bred med stor, gammelgraa Filthat trukket ned over den murstensrøde Nakke. Mistroisk skuler han til den fremmede, mens de skæve Tænder, der svømmer i Skraasovs, udstøder en kort Goddáv' samt en spydig Bemærkning, som jeg ikke fatter. Her er vi sandelig langt fra det smukke Vejle med de venlige Villaer, de mørke Bøgeskove og den sølvgraa Fjord. „Se, nu er vi der“, siger Kunstneren tilfreds og aabner Døren til sin Hytte. Hytten er prydet med en Del helt eller halv færdige Malerier: Landskabsbilleder i blide Farver. Det er for det meste store Vidder, hvor alle Enkeltheder saasom Huse og Træer gaar op i Landskabets enkle Linier. Her bliver alting eet: Mark og Skov og Hede, alt lever under

samme skyede Himmel, mens hver Ting beholder sin egen Farve: den røde Timian foran paa Vejen, de mørke Graner, den hvidtskinnende Længe, de lyse Rug- og de blaa-grønne Runkelroemarker. Ja, det er virkelig smukt.

Naar jeg senere hen ser ud af Vinduet, opdager jeg, at det er samme Landskab, som jeg lige har beundret paa Malerierne. Der er kun sket det, at jeg ved at se paa Billederne har faaet Øje for de enkle Liniers storslaaede Skønhed og det udstrakte Landskabs mangfoldige Farvenuancer.

Nu gaar det op for mig, at der i denne ensomme Egn er mere at se for en Kunstner end i Turistbyen med dens ensprægede Skønhed. Men samtidigt gaar det op for mig, at det med Livet gaar som med Landskabet. Det, det gælder om, er at se Skønheden i Hverdagen, Idealet i vore kedelige Pligter, Poesien i vore tilvante Omgivelser og Kristus i den Næste, der til daglig irriterer os med sine Smaafejl. I Vejle er det let nok at se, hvor smukt det er, men at se, at der ogsaa er smukt i Bindeballe, ja, at der i Bindeballe endog er smukkere end i Vejle, det er Kunsten.

S. W.

Munke Sigtemel

HANDELSBANKEN

≡ Aktiekapital Kr. 50.000.000 Reserver Kr. 38.500.000 ≡

Alle Bankforretninger udføres
34 Afdelinger i København og Omegn
52 Filialer og Kontorer i Provinsen

HOVEDKONTOR: HOLMENS KANAL 2. TELF: 8600

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

Ledig

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

I. Tannenberg
Aut. elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148
Telefon Bella 384

Brug
Pindstrup Tørvestrøelse
til Jordforbedring, Stald- og
Fjerkræstrøelse eller Ind-
skudsmateriale.
Pindstrup Mosebrug
Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)
København: Central 8261
Forlang Brochure

Emanuel Jensen & H. Schumacher
Murer- & Entreprenørforretning A/S
Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Damp-
skorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.
Johs. Schrøder, Entreprenør
L. Schumacher, Murermester
Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968
Indgang fra Vagtelvej

Floralin flyd. Blomstergødning
giver frodige Planter og Blomsterrigdom
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.
Viktor Nielsen
Frukt, Grønt, Konserver m. m.
Stenoegade 3, Vester 2319 x

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØB KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

C. & L. Tofte . V. Reusch

Blikkenslager
Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester
Sct. Poulsgade 42. Telefon Palæ 533
Privattelefon Palæ 1373

Udfører Arbejdet ved Benediktinerindeklosteret

ROBERT HANSEN

I. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg
Amagerbrogade 212 A. Amager 6390
Leverandør til de katolske Institutioner

Thor's kemiske Fabriker A/S

Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412

**Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler**

Lev. til Hospitaler og Institutioner

Axel Steckhahn

Kolonialvarer og Delikatesser
Gamle Kongevej 155
Telefon 8016

Leverandør til katolske Institutioner

MIZAR *flor*

L. E. LARSEN

Sommersko

Nørrebrogade 206

Italiensk Intermezzo

Med denne Overskrift vil jeg udtrykke, at jeg gør en Afbrydelse i Rækken af de Artikler, hvormed jeg har besværet Ugebladets uskyldige og taalmodige Redaktør, og jeg gør det, fordi jeg ikke kan lade være. Jeg forsøger paa at skrive en Levnedbeskrivelse af St. Kamillus af Lellis, Grundlæggeren af „de syges Tjenere“, hvis Gerning i Aalborg vinder samme oprigtige Beundring som alle andre Steder i Verden. Nu stammede St. Kamillus fra Abruzzerne, denne Provins, der næsten helt udgøres af Apenninerne, hvor de kommer løbende ned mod Umbrien og sydvest paa imod Rom paa den ene Side og lige ud i Adriaterhavet paa den anden. Og dertil kommer, at et af mine bedste Minder er om en Chauffør, som jeg kom til at stifte nært Bekendtskab med i Rom, og hans Land var ogsaa Abruzzerne.

»Italianita«

De er forhaabentlig klar over, at selv om alle Italienerer er i Besiddelse af den mystiske Egen-skab „italianità“, saa er de indbyrdes enormt forskellige. Hvem kunde forveksle en Venetianer med en Milanese, en Lombarder med en Florentiner, en Romer, en Neapolitaner eller (jeg tror, jeg kun har truffet et Par af disse) en Calabrier? (Jeg brugte for et Øjeblik siden Ordet mystisk. Nu kan jeg indse, at jeg brugte det af Dovenskab. For hvem kunde — uden at beslaglægge et helt Nummer af Ugebladet — forklare Betydningen af „italianità“? Det forener Kløgt med Barnlighed, et højst ætsende Vid med Følsomhed, Realisme med en fin Sans for det kunstneriske, ja endogsaa det filosofiske ... kort sagt, saa ved jeg ikke, om der er nogen, jeg holder mere af og beundrer mere end den ufordærvede Italiener, som man

(selvfølgelig) bedst finder *udenfor* Byerne, hvor meget jeg end har beundret og søgt Selskab med Italienerer fra Universitetskredse og fra en „ældre Verden“). Men jeg maa vende tilbage til min Chauffør, som hed Domenico.

Uden Hænder paa Rattet

Jeg traf ham, da jeg skulde hjælpe med at føre en engelsk Pilgrimsskare rundt i Rom. Hver Dag skulde vi besøge en Række Kirker og Museer, som jeg kunde udenad. Jeg sagde til Passagererne i min Vogn: „De har vel ikke noget imod, at jeg ikke sidder sammen med Dem inde i Vognen? Jeg kan ikke trække Vejret dør, og mig ser De iøvrigt tilstrækkeligt til.“ Jeg kunde heller ikke holde ud at høre paa de dumme og ligefrem løgnagtige Bemærkninger, som de officielle Førere kom med inde i Kirkerne. Og frem for alt syntes jeg, at min Chauffør var meget mere interessant ...

Vort Bekendtskab tog i Virkeligheden sin Begyndelse, da jeg spurgte ham, om han var gift. Risikabelt Spørgsmaal! Vi slingrede ned gennem den snævraste af Roms Gader. Til Svar tog han begge Hænder fra Rattet og løftede dem i Lovprisning af sin KonesDyder. „Hold fast paa Rattet“, skreg jeg rædselsslagen. Og af Frygt for at forekomme ham ufølsom, stønnede jeg: „Har De Børn?“ „Aah! Een lille en (Hunkøn ...)! Men stærk — veludviklet — høj — saa høj —!“ Begge Hænder fri igen og langt fra hinanden. „For den hellige Jomfrus Skyld“, raabte jeg, „bliv dog ved Rattet!“ Han undertrykte sin Smerte over min Nervøsitet, og faktisk synes Italienerer ikke at opleve Biluheld ... Jeg vil ikke paastaa, at alle hans Tanker udelukkende drejede sig om hans Kone og hans lille Datter, men

Hjem og Familie var visselig den urokkelige Grundsten i hans Tilvarelse.

Chauffører vurderer Paver

Vi kom til en Kirke, som Pilgrimmene skulde bese. Jeg sagde: „Jeg bliver udenfor hos Dem. Vil De drikke et Glas Rødvin sammen med mig? Maaske Deres Venner, de andre Chauffører, vil komme ind i dette *trattoria*?“ De kan tro, De var høflige. De sagde: „Vi kommer allesammen til England. Meget Arbejde! Stor Løn! Men er det sandt, at Solen aldrig skinner?“ En af dem afbrød: „Har I da ingen Takt? Det er rigtigt, at der er en vis Taage i England ... men, Reverendo, der er sikkert Sol om Middagen ...“ Han var meget bange for, at mine Følelser skulde være blevet saaret ... Jeg forsikrede ham, at paa visse Tidspunkter i visse Aarstider kunde vi komme til at se Solen — — „men ikke“, sagde jeg, „en Sol som Deres! Vi kan ikke ligesom De, leve af Solskin og en Skive Melon! Nej, carissimi Signori, kom ikke til England. Der er megen Arbejdsløshed, og der er dyrt at leve. Og desuden“, sagde jeg for at se, hvad disse elskværdige Bandidter vilde gøre, „desuden har vi ikke hos os den Mand, som hele Verden lytter til“. De sænkede Blikket og saa ned langs deres Næser. Jeg fortsatte: „Hvad mener De om Hans Hellighed?“ Allesammen begyndte de straks at snakke. „Oh — eruditissimo (det var Pius XI). Han taler med Fyrster, med Journalister, med Familiefædre — og han tager aldrig fejl“. „Og hvordan med Benedikt XV?“ „Ja, ham kendte vi saa lidt til. Vi var alle med i Krigen, Og som den fælles Fader maatte han være neutral“. „Og Pius X?“ Et Slags elektrisk Stød løb hele Bordet rundt. „Ah! Quelle li!“ raabte de med een Røst, „un vero Santo!“ Dette vil man altid kunne bemærke. Italieneren, og især Romeren, har „Instinkt for Hellighed“. Hvad enten det gælder en Tigger, en Nonne eller en Pave, er de ikke i Tvivl om, naar Helligheden fin-

des, selv om de personlig kun gaar til Messe en Gang om Aaret, maaske til et Barns første Kommunion . . . Vi skiltes som gode Venner.

Ægte Filosofi

Samme Dag eller en anden kørte vi op foran en Kirke. Som sædvanlig blev jeg, hvor jeg var. Til højre for os var der en Stiftelse for meget gamle Mænd og Kvinder. Straks begyndte Chaufførerne at foranstalte en Indsamling til dem. Jeg spurgte, om jeg maatte faa Lov til at være med. Det var de glade for, og de tilkaldte den affældige Portner, for at han skulde hilse paa mig. Bagefter sagde Domenico: „De har gjort et meget godt Indtryk paa den gamle Mand“. „Det er jeg glad for“, sagde jeg, „men hvorfor?“ „Fordi De gav ham *Lei*. (Paa Italiensk siger man 'Lei' i tredje Person til Personer af Betydning, mere familiært siger man 'Tu'; Brugen af 'Voi' er vanskeligere at definere). Det viste, at De havde Respekt for ham“. „Naturligvis“, sagde jeg og tilføjede: „Hvis jeg nu sagde 'Tu' til Dem? Hvad vilde De saamene om det?“ „Her i Bilen“, svarede han, „vilde det passe sig rigtig godt, fordi der er opstaaet en Fortrolighed mellem os. Men ude der paa Piazza'en vilde alle Mennesker udbryde: Hvoraf denne Fortrolighed? Hvorfor ikke overholde sømmelige Former?“ Og saa føjede han dette til: „De fattige har ikke andet end Respekt at byde hinanden, men fordi den menneskelige Natur har sine Svagheder, kræver Respekten, at der findes Former, hvori den kan vise sig“. Hvilket Svar! Hvilken Filosofi om den menneskelige og samfundsmæssige Tilværelse! Jeg sad længe og tænkte paa, hvad en engelsk Taxachauffør vilde have sagt i en saadan Anledning. Han vilde (som alle anstændige Mennesker) have *tænkt* det samme, men hvad vilde han have *sagt*? Jeg kunde skrive det paa Engelsk, men jeg er vis paa, at jeg ikke kunde oversætte det til Dansk, skønt De paa en Maade har flere „For-

mer“ end vi. Men denne Italiener, der maaske nok kunde læse, men som (at dømme efter vor lange Korrespondance, da jeg var vendt hjem til England) fandt det meget svært at skrive, han krystalliserede i en enkelt Sætning et helt Kapitel af Filosofien . . . (Han mindede mig straks om Spanien, hvor en af mine Venner fo'r vild i Bjergene. En Hyrde gik en halv Mil bort fra sin egen Vej for at hjælpe ham ind paa den rette. Naturligvis (og dog taktløst) tilbød min Ven ham nogle Penge. „Senor“, sagde Hyrden, „vi fattige Folk har kun vore *Tjenester* at byde“ . . . Her var en vis Stolthed, der adskilte den overvældende „Spanskhed“ fra den enkle og mildere „Italiانيتà“).

Da Peterskirken var illumineret for den lille Therese

Som Dagene gik, kunde vi tale endnu mere „fortroligt“. Han fortalte mig om Messen. Hvordan kunde han gaa til den, naar hans Arbejde *bestod* i at køre „forestieri“ til alle mulige Slags Gudstjenester, *specielt* hver Søndag Morgen? Udlændinge var venlige, de havde mange Dyder, foruden at de muliggjorde det for ham at tjene til Livets Ophold og ernære sin Kone og sin vældige lille Datter . . . Maaske Religionen overalt var noget, der blot hørte til Skik og Brug. „Tro ikke det“, sagde jeg, „De kunde ikke dø uden Sakramenterne“. „Nej, det vilde være svært“, sagde han. „Og De ved jo,“ sagde jeg, „at intet andet end Troen kunde have frembragt en — en San Camillo de' Lellis, en Mand fra Abruzzerne ligesom De, eller en lille Santa Teresa fra Lisieux“. „Aah!“ udbrød han, „la *Santina!* La *Tersinetta!* Aah, hvis De havde set Illuminationen af Kuplen! (For Romerne er der kun een Kuppel . . .) De taler om Solen? om Maanen? Det er kun dagligdags Ting — *cose cotidiane!* Men *det* Lys . . .!“ „Jeg svarede, at det for os kunde være vor fattige lille Genspejling af Eternität.“

I det ringere Lys at se det større

„Aah, min meget ærede og højt dannede Fader og nu min meget kære Ven,“ sagde han (og visse- lig havde ingen nogensinde før kaldt mig alt det), „Poveretto Io — fattige lille Jeg, hvor kan jeg i min *servizio*, mit tjenende Liv, se et saadant evigt Lys? Det er Folk som Dem, der maa bede for Folk som mig . . .“ „Ja, men „Domenico“, sagde jeg, „De er Chauffør, og jeg er Præst, men vi er begge Mennesker og begge Kristne“. „Sicuro“, sagde han og gjorde Korsets Tegn for sig (som sædvanlig til min Rædsel, for han sad og kørte Vognen), „og i det Lys skal vi begge se Lys“. Han brugte to Ord — *lume* og *luce*. Jeg følte, at det første var mere materielt, det andet mere himmelsk. I hvert Fald mindedes jeg Salmen: „I dit Lys skal vi se Lyset“. Det var ikke helt, hvad han mente, eller rettere sagt: jeg var ganske sikker paa, hvad han mente, men ikke sikker paa, om han rigtigt vidste, hvad det var, han mente. Men i andre Samtaler, naar han kom til mig, f. Eks. om Aftenen, efter at han var færdig med at køre, og vi sad sammen under Pinjerne og Cypresserne udenfor Rom og i den gyldne Aften saa mod den evige Domkirke og maaske lyttede til Solfaldsklokkerne fra Rom eller iagttog, hvordan Maanen forvandlede den massive Kuppel til et sølverne, næsten spøgelsesagtigt Syn, da lærte jeg meget mere om ham baade som Menneske og som Kristen. Og jeg troede, at jeg lærte noget om den robuste, objektive Realisme, om Uafhængigheden og den melankolske og dybt væsentlige Tro hos ikke blot Italieneren men hos Manden fra Abruzzerne. I lange Tider skrev han til mig. Men ak, da det jo er umuligt at korrespondere med alle de Mennesker, man har kendt, saa holdt vore Breve op.

Men har De faaet et Billede af ham? Temmelig mager, med Ørn-næse, lige sorte Øjenbryn, et hurtigt, godt og meget barnligt Smil. Parat til at slaa en ned,

hvis man fornærmede ham — eller maaske snarere til at knuse en med et Epigrams enorme Værdighed. Kære Domenico! Hvad er der blevet af dig? I disse Dage, der er lige saa tragiske for mig som for dig, hvor beder jeg

dog nu med Inderlighed til San Camillo, til Santa Agata og Santa Lucia og til alle de mange, mange Helgener fra Italien og Sicilien! Hvad beder jeg om? Ikke om mere, end du selv gjorde — at vi Nordboer maa fange

et Glimt af hint Lys, der uslukkeligt skinner for dig i Dybet af din Sjæl, selv om det til Tider kun blaftrer paa Overfladen af dit Sind. Gud være med dig, og maatte Vor Frue af Loreto bede for dig! C. C. Martindale, S. J.

„Mystici Corporis Christi“

Pave Pius XII's nye Encyklika

NOGLE UDDRAG

I sin Rundskrivelses tredje Del advarer Paven mod de Vildfarelser, der er opstaaet som Følge af en vilkaarlig og ukritisk Behandling af et saa vanskeligt Emne, som Læren om Kristi mystiske Legeme jo er. Han tilbageviser først de sidste Aartiers falske Mysticisme, fordi den vil udviske Grænserne og Forskellen mellem Skaber og Skabning og derfor er nødt til at forfalske det Nye Testaments Lære om Kirken.

I. Falsk Mysticisme

„Der er dem, som ikke tilstrækkeligt betænker, at Apostlen Paulus kun i Ordets overførte Betydning har talt om dette Emne (Kristi mystiske Legeme). Uden paa behørig Maade at skelne mellem de fra hinanden forskellige Begreber: fysisk Legeme, moralsk Legeme og mystisk Legeme, konstruerer de et ganske urigtigt Enhedsbegreb. De mener nemlig, at vor guddommelige Frelser og Kirkens Lemmer vokser sammen til en eneste fysisk Person og blander sig med hinanden; og medens de tillægger Menneskene guddommelige Egenskaber, gør de vor Herre Kristus til et Bytte for Vildfarelser og for den menneskelige Naturs Hang til det Onde. Af denne falske Lære er den ka-

tolske Tro og de hellige Kirkefædres Forskrifter en uforsonlig Modstander. Men ikke mindre fremmed for denne Lære er Hedningepostlens Opfattelse og Udtalelser. Skønt han nemlig lader Kristus og hans mystiske Legeme indgaa en underfuld Forbindelse med hinanden, saa stiller han dem dog som særskilte Personligheder overfor hinanden, ligesom Brudgommen staar overfor Bruden. (Ef. 5,22—23).“

II. Falsk Passivitet

„Ikke mindre langt borte fra Sandheden er en anden farlig Vildfarelse, nemlig den, der af vor hemmelighedsfulde Forbindelse med Kristus vil udlede en ganske meningsløs Kvietisme eller Passivitet. Denne tilskriver ene og alene den Helligaands Virksomhed alt aandeligt Liv i de Kristnes Sjæle og al Fremgang i Dyden, idet den udelukker og tilsidesætter alt det, vi selv skal yde ved at være medvirkende og ligesom medhjælpende. Naturligvis kan ingen nægte, at Jesu Kristi hellige Aand er den eneste Kilde, hvoraf al himmelsk Kraft vælder frem til Gavn for Kirken og dens Lemmer. Salmisten siger jo: „Naade og Herlighed giver Herren.“ (Sl. 83,12.) Men naar det drejer sig om, at Menneskene skal holde ud i at for-

rette Hellighedens Gerninger; at de med Lyst og Iver skal gøre Fremskridt i Naade og Dyd; at de, kort sagt, ikke blot selv enersgisk skal stræbe mod den kristne Fuldkommenheds Maal, men ogsaa efter Evne skal opmuntre andre til at gøre det samme, saa er det altsammen Ting, som den guddommelige Aand kun vil bevirke, hvis Menneskene selv yder deres Part ved et dagligt og energisk Arbejde. „Guds Gaver tildeles ikke Mennesker, der sover“, siger Ambrosius, „men dem, som vaager“. (Expos. Evangel. sec. Luc. IV, 9.) Hvis nemlig Lemmerne i vort dødelige Legeme tager til i Styrke og Kraft ved en gennemført Øvelse og Brug, saa er dette naturligvis endnu mere Tilfældet i Jesu Kristi sociale Legeme, hvor de enkelte Lemmer jo kan glæde sig ved hver sin Frihed, sin Samvittighed og egne Fremgangsmaade. Derfor har den Apostel, der sagde: „Det er ikke længere mig, der lever, men Kristus lever i mig“ (Gal. 2,20.) ikke løvet med at paastaa: „Hans (d. v. s. Guds) Naade imod mig har ikke været uden Virkning; men jeg har arbejdet mere end alle de andre, dog ikke jeg, men Guds Naade sammen med mig“. (I. Kor. 15, 10). Det er altsaa aldeles indlysende, at ved den Slags falsk Lære bliver det Mysterium, som vi

her taler om, ikke et Middel til aandelig Fremgang for de troende, men til sørgelig Ødelæggelse.“

III. Vildfarelser angaaende det hyppige Skriftemaal

„Til det samme skæbnesvange Resultat fører ogsaa en Mening som den, at man ikke bør lægge saa megen Vægt paa det hyppige Skriftemaal af tilgivelige Synder, fordi hin almindelige Syndsbekendelse er at foretrække, som Kristi Brud hver Dag aflægges gennem Præsterne under Trinbønnen sammen med sine Børn, der er forenet med den i Herren. Ganske vist kan den Slags tilgivelige Synder sones paa meget forskellige og rosværdige Maader, som I, ærværdige Brødre, jo godt ved. Men siden det gælder om at opnaa hurtigere Fremskridt paa Dydens daglige Vej, anbefaler Vi indtrængende den fromme Skik, som Kirken under den Helligaands Vejledning har indført, nemlig ofte at skrifte sine Synder. Derved opnaas en rigtigere Selverkendelse. Den kristne Ydmyghed vokser. Daarlige Vaner udryddes. Der sættes Bom for aandelig Ligegyldighed og Lunkenhed. Samvittigheden bliver mere fintmærkende. Viljekraften tager til. Sjælen staar under heldbringende aandelige Vejledning, og Guds Naade tildeles rigeligere i Kraft af Sakramentet. Derfor skal alle de, som svækker og undergraver Højagtelsen for det hyppige Skriftemaal i den yngre Gejstligheds Rækker, vel vide, at de indlader sig paa noget, der er modsat Kristi Aand og en stor Ulykke for vor Frelasers mystiske Legeme“.

IV. Vildfarelse angaaende den private Bøns Værdi

„Desuden findes der nogle, som enten frakender vore Bønner al Evne til at kunne opnaa noget hos Gud, eller som forsøger at bibringe Folk den Mening, at vore private Bønner ikke er meget værd, medens de offentlige, som forrettes i Kirkens Navn,

virkelig har Værdi, siden de fremføres af Jesu Kristus mystiske Legeme. Dette er imidlertid ganske urigtigt. Thi vor guddommelige Frelser er ikke blot paa det inderligste forenet med Kirken, sin elskede Brud, men i samme ogsaa med de enkelte troendes Sjæle, som han ønsker at føre intim Samtale med, navnlig naar de ved Kommunionsbænken har modtaget den hellige Eukaristi. Og selv om den officielle Fælleshøn, som frembæres af selve Kirken, vor Moder, overgaar al anden Bøn paa Grund af Kristi Bruds Værdighed, saa mangler dog alle andre Bønner, ingenlunde hverken Værdighed eller Kraft, end ikke naar de fremføres ganske privat, og de bidrager endog meget til det mystiske Legemes Vel. I dette kan der jo ikke gøres noget godt og rigtigt af de enkelte Lemmer, uden at det — paa Grund af de Helliges Samfunds Eksistens — faar Betydning for alles Frelse. Og fordi de enkelte er Lemmer af dette Legeme, er det dem ikke forbudt at bede om specielle Naadegaver for sig selv, end ikke naar det drejer sig om noget, der angaar det jordiske Liv, bare de vedblivende vil, hvad Gud vil. De er jo og forbliver selvstændige Personer og har deres egne individuelle Fornødenheder. (Thom. II, II q. 83, a. 5—6.) Hvor højt endelig alle bør skatte den betragtede Bøn, der fordyber sig i det, som hører Himlen til, fremgaar ikke blot af de kirkelige Dokumenter, men ogsaa af alle deres Erfaring og Eksempel, som udmærker sig ved Hellighed.“

V. Til hvem skal man bede

„Til Slut endnu dette. Der er ogsaa dem, som paastaar, at vi ikke skal henvende vore Bønner til Jesu Kristi Person, men snarere ved Kristus til Gud eller den evige Fader, fordi vor Frelser, som sit mystiske Legemes Hoved, kun skal opfattes som „Mellemmand imellem Gud og Menneskene“ (I. Tim. 2,5.) Dog er denne Paastand ikke blot i Strid med Kirkens Aand og de Krist-

nes Skik, men den krænker ogsaa Sandheden. Thi Kristus er, hvis vi skal tale ganske nøjagtigt og præcist, hele Kirkens Hoved i Kraft af sin dobbelte Natur samtidig. (St. Thom. De veritate: q. 29 a. 4. c.). Forøvrigt erklærer Herren selv højtideligt: „Hvis I beder mig om noget i mit Navn, vil jeg gøre det“. (Jo. 14,14.) Skønt Bønnerne navnlig i det eukaristiske Offer, i hvilket Kristus paa særlig Vis fungerer som Mellemmand og Forsoner, for det meste henvendes til den evige Fader gennem hans enbaarne Søn, saa sker det alligevel ikke sjældent og endda under selve Offerhandlingen, at Bønnerne rettes til vor guddommelige Frelser. Det maa jo være alle Kristne bekendt og deres klare Overbevisning, at Mennesket Kristus Jesus samtidig er Guds Søn og Gud selv. Idet derfor den stridende Kirke tilbeder og paakalder det lydeløse Lam og den hellige Offergave, svarer det øjensynlig til Raabet fra den triumferende Kirke, som uafsladeligt synger: „Ham, som sidder paa Tronen, og Lammet være Pris og Ære og Herlighed og Magt i al Evighed.“ (Jo. Aab. 5,13.)

En Kommentar til ovenstaaende er vist overflødig. Jeg kan nøjes med at minde om, at en Del af de behandlede Punkter ogsaa har været Diskussionsemne hos os i Danmark. Derfor har Pavens Direktiver ikke blot praktisk Betydning for andre, men ogsaa for os herhjemme.

F. K.

Ny katolsk Salmebog

Vor Salmebog har i nogen Tid været udsolgt. Paa Hs. Excellence Biskoppens Foranledning udarbejdes her et Manuskript til en ny Salmebog, som bliver væsentlig righoldigere end den gamle. Foruden Salmerne — hvoraf der er optaget en hel Del nyere til Gengæld for lidt benyttede ældre, som udgaar — vil man finde en hel Messebog til Brug paa alle Aarets Søn- og Helligdage, et udvidet Afsnit latinske Hymner m. m. (inklusive Kirkens Aftenbøn, Komplet), en Række „gregorianske Messer“ samt Bønner til privat og fælles Brug. Salmebogen ventes at foreligge færdig inden Jul.

Hvorfor vi blev Katolikker

En ung Bornholmer i Engelen Rafaels Rolle

Fra jeg var en 14—15 Aar, har jeg altid interesseret mig for den katolske Kirke og dens Trosliv, og da jeg paa det Tidspunkt boede i København, havde jeg rig Lejlighed til at gaa i Kirke; men jeg maatte altid snige mig derhen, da mine Søskende ikke kunde lide det. Enden paa det blev da, at jeg begyndte at gaa til Undervisning hos nu afdøde Pater Hausmann, Stenosgade.

Min Undervisning hos Pater Hausmann blev kun kort, da min Moder imidlertid døde, og det bevirkede, at jeg afbrød Undervisningen. Men saa 10 Aar efter, i Aaret 1941, kom jeg til Bornholm, og min Interesse for Kirken havde jeg stadig; men jeg var ikke videre stolt over, at jeg skulde begynde Undervisningen igen. Saa var det en Aften, at jeg følte saadan en Trang til at komme i den katolske Kirke, og jeg vilde saa gaa derhen til Aftenandagt; men da jeg kom derhen, var der lukket, og jeg belavede mig paa at gaa hjem igen, da der pludselig kom en ung, ubekendt Mand hen til mig og spurgte, om jeg søgte Præsten, og det gjorde jeg. Saa indbød den unge Mand mig med hjem, hvilket jeg ikke var saa glad ved, da jeg jo ikke kendte hans Forældre. Paa Vejen talte vi om Kirken, og den unge Mand var overbevist Katolik og bevirkede ved sin Samtale, at jeg ogsaa fik Lyst til at være Katolik. Jeg fik saa talt med Pastoren, og vi aftalte en Undervisningstid, og det var jeg glad ved.

Efter ca. tre Ugers Tid blev jeg optaget i den hellige Kirke, og det har jeg ikke fortrudt. Min Optagelsesdag staaer for mig som en af de skønneste i mit Liv. Søstrene derovre i Rønne gjorde deres til, at Dagen blev en Festdag, dels ved Pyntning af Kirken med de mange Lys og deres dejlige Salmesang, og dels ved den dejlige Morgen, de beredte mig paa min første Kom-

munionsdag og den Hjælp, som baade Pastoren og Søstrene viste mig; ja, det er Dage, som jeg aldrig glemmer.

Jeg blev optaget i Rønne Kirke den 19. November 1941, og den hellige Kommunion fik jeg den 20. November 1941. Jeg er ogsaa saa glad som Katolik, og jeg haaber, at jeg aldrig maa svingte den hellige Kirke; men at det Løfte, jeg den Aftenstund aflagde i den lille hyggelige Rønne Kirke, maa være et Løfte for Livet, et Løfte med Gud i Pagt.

Den nærmeste Grund til, at jeg blev Katolik er vel den, at Kirken ved sin Skønhed og Stilhed drog mig. Jeg syntes, at man kom Frelseren saa nær, og saa den dejlige Gudstjeneste, men det egentlige var jo, at det var den eneste sande Kirke, og at det var der, Forvandlingen skete; jeg synes, at man er saa tryk som Katolik, da vi kan betragte Kirken som en Mor, der værner og beskytter os. Selvfølgelig er der mange Ting indenfor Religionen, som jeg ikke kender, men med Tiden faar jeg jo nok Indblik i dette ogsaa, og der har vi en god Hjælp og Støtte først og fremmest i vore Præster, men ogsaa i en god Ven, hvad jeg har erfaret.

Sangeren.

En Konvertit, der fejrer 25 Aars Jubilæum

I ti Aar læste jeg Johs. Jørgensens Bøger og var meget glad for dem. Saa gik jeg over i St. Andreas Kirke to Søndage i Oktober 1916. Jeg syntes, det var saa fremmed for mig. 3. Juledag kom jeg paa St. Josefs Hospital for en stor Operation. Det var den Vej, Gud vilde føre mig til Kirken. Jeg saa, at Søstrene arbejdede haade med Ord og Gerning til Guds Ære. Jeg har altid været hos mine Forældre og skulde lyde dem. Mine Forældre gav endelig Lov. Jeg kendte ingen Katolik, men den Søster paa Hospitalet, der plejede mig, sagde jeg skulde gaa paa den franske Skole i Ordrup. Der traf jeg

URBI ET ORBI

De allieredes Øverstbefalende i Krigen paa Sicilien, General Eisenhower, har givet sin Tilladelse til, at to amerikanske Skibe under paveligt Flag maa bringe Evakuerede og Flygtninge fra Sicilien til Napoli. Dermed har den hellige Stol paa ny ydet et konkret Bidrag til Afhjælpningen af Civilbefolkningens Nød under Krigen. Denne Forholdsregel maa sikkert siges at være ret usædvanlig, og næppe nogen anden Stat end Pavestolen har kunnet tage et saadant Initiativ uden at være blevet beskyldt for at optræde til Gunst for den ene af de krigsførende Parter. Aktionen er imidlertid i nøje Overensstemmelse med den Holdning, som den hellige Fader har indtaget lige siden Krigen Udbrød. Den romerske Kirke indtager en i alle Lejre respekteret, strengt neutral Holdning — undtagen naar det gælder Humanitetens Sag, og da har den hellige Faders Ord altid været lige skarpe mod den af Parterne, der overtraadte Humanitetens Bud.

Søster Mechtilde. Hun fik Pater Gunther til at vejlede mig. Jeg blev optaget paa Paterens Fødselsdag og modtog den første Kommunion paa hans Daabsdag. Søster Mechtilde var min Gudmoder. Jeg havde den store Glæde, at min Mor blev Katolik 3 Uger før hun døde i 1924. Far døde ogsaa i 1927 og var meget glad for Søstrene. Jeg har faaet Lov til at komme til den hellige Kommunion hver Dag. Jeg kan ikke beskrive, hvor god Gud og Mennesker er imod mig.

A. C. Naur.

Damen, der idelig citerede Paven

Hvad der gav Stødet til at jeg blev Katolik! For 17 Aar siden opholdt jeg mig i Udlandet og kom der meget sammen med en katolsk Dame. Jeg tilhørte Indre Mission, og vi talte meget sammen om Religion.

Naar vi var allerbedst i Gang med vore aandelige Samtaler,

Fortsættes Side 508

Paa Valfart til St. Dominikus' Land

MINDER FRA TOULOUSE

Takket være vor store Digter Johannes Jørgensen, er den ene af Middelalderens store Grundlæggere af Tiggermunkcordener, den hellige Frans af Assisi kendt og elsket herhjemme. Det Italien, hvori han og hans Brødre færdedes, er skildret og afbildet i saa mange herlige Bøger, at vi føler os hjemme i Umbrien, hvad enten vi har kunnet rejse paa Pilgrimsfærd derned eller har maattet nøjes med at rejse i Lænestolen under Læselampen.

Den anden store Ordensstifter, Frans' samtidige

og jævnbyrdige, den hellige Dominikus er derimod kun et fremmedartet Navn for de fleste. Nogle har endda ikke helt kunnet frigøre sig for den gamle protestantiske Legende, der aftegner ham som en fanatisk, blodtøstig Kætterforfølger. Det er Skade, for han og hans Idéer har netop saa meget at sige vor Tid, hans Helligheds-„Type“ kunde blive et Ideal for mange unge brændende Sjæle ogsaa hos os. Og naar Verden atter bliver aabnet for fredelige Pilgrimsrejser, kunde jeg unde mange Landsmænd en Valfart til det Languedoc, som blev St. Dominikus' Land.

Det er nemlig ikke i Spanien, man skal søge Minderne om ham, selv om han fødtes syd for Pyrenæerne og først i de sidste 15 Aar af sit omtrent 50aarige Liv færdedes udenfor Hjemlandet. Hinsides Pyrenæerne laa Languedocs politisk og religiøst urolige Verden, hvis storslagne Natur genspejler sig i det lidenskabelige Kætteri, der truede med helt at erobre Sydfrankrig. Tilfældigt faldt Dominikus Vej gennem disse Egne, hvor Bevolkingen saa ned paa Kirken som en intellektuel og moralsk Fiasko. Det blev hans Skæbne.

Pilgrimmens Vej gaar først til Prouille, som man ser nede paa Sletten oppe fra Fanjeauxs Højder. Der modtages man den Dag i Dag af Dominikanermonner paa Stedet, hvor Ordensstifteren samlede sine første kvindelige Medhjælpere endnu i det samme Aar, hvor han var naet til Frankrig. Faa Steder i Verden møder man et rigere religiøst Liv præget samtidig af den dominikanske Kærlighed til Teologi og af Rosenkransens Genvej til Kontemplationens Dybder, af en strengere Ascese, end vi heroppe i Norden er vant til at regne for „sund“ og af en sand Livsudfoldelse af de bedste menneskelige Kræfter. Man har Fornemmelsen af, at endnu i vore Dage som i 1206 er det bedende, ofrende Kvinder, der staar bag ved Prædikebrødrenes store Resultater ved Universiteter, paa Prædikeke stole og i Sjælesorgen.

St. Sernins Basilika

»Inquisitions-Huset«. Efter et gammelt Tryk

Taarnet paa »Jacobiner«-Kirken

Men den gamle Hovedstad i Grevskabet Toulouse er dog Midtpunktet for enhver dominikansk Valfart til Kilderne, hvorfra saa stor en religiøs og kulturel Fornylse gik ud over Europa. Hvis ikke de allerseneste Aar har vist sig uskaansomme mod gamle Minder i Toulouse, søger Pilgrimmene først det gamle „Inkvisitions-Hus“, i de sidste Par Hundrede Aar i Ærkebiskoppens Eje. Det er Prædikebrødrenes gamle Hjem, og da de senere fik sig deres store Kloster, blev det i deres Eje, idet de fik overdraget Hvervet som Inkvisitorer. Men det er ikke Mindet om Inkvisitionen, Pilgrimmen søger. Han dvæler paa Stedet i Erindring om en lille Haandfuld Mænd, der blev sendt ud over hele Europa trods alles Advarsler om, at det vilde sprænge den spæde Ordensspire. Korstoget mod Albigenenserne var lige endt efter Kampe, der tælles blandt Krigshistoriens blodigste. Fjendtlighederne truede med atter at blusse op. Der var al Grund til at blive i Toulouse og bygge med Kristenkærlighed

paa Ruinerne efter Krig og Had. Men Dominikus saa sin Opgave som en europæisk.

Af det store Kloster, som Ordenen fik i Toulouse kort efter Dominikus' egen Død, staar endnu nogle Dele. Det er bedst kendt som „Jakobiner“-Klosteret, et Navn, der ellers vækker Minder om den franske Revolution. Det skyldes, at de syv Brødre, som Dominikus sendte til Paris, fik Bolig i det gamle St. Jacobs-Hus i Hovedstaden. Deraf kom Tilnavnet „Jakobinere“ til Prædikebrødrene, et Navn de ogsaa fik i andre Byer. Og Revolutionens Jakobinere fik saa igen deres Navn af, at de holdt til i et af Dominikanernes gamle Huse. Lige indtil den samme Revolution var Klosteret i Toulouse i Besiddelse af Relikvierne af den største af St. Dominikus' Sønner, den hellige Thomas af Aquin.

Nu findes disse Relikvier i den ældgamle St. Sernins Basilika, en prægtig romansk Bygning i Toulouse. Mens vi blader i disse faa Billeder fra Dominikanerordenens Vugge, vil vi ogsaa mindes den paa en Gang rørende og for et Nutidsmenneske tillige oprø-

rende Maade, hvorpaa der kæmpedes om Thomas' Relikvier, efter at denne store Helgen og europæiske Berømthed var død paa Rejse i et lille italiensk Cistercienserkloster. Cistercienserne gjorde deres yderste for at beholde Helgenens jordiske Levninger hos sig. Flere Gange flyttede de hans Grav for ikke at faa Relikvierne røvet fra sig. Til sidst blev det døde Legeme ligefrem kogt i Vin, for at de saaledes blottede Knogler lettere kunde skjules — forøvrigt slet ikke noget enestaaende Træk; man kaldte Skikken „*mos teutonicus*“.

For den, der besøgte disse Steder i Fredens fjerne Dage, gaar Tankerne ofte til de to Helgener, for hvis Skyld Rejsen blev foretaget. Begge levede de i Krigstider, den ene missionerende midt under Blodsudgydelser, den anden af Krigerslægt, men uforstyrret af Krigslarmen ene optaget af at tjene den kristne Kultur. Begge to med blandt Europas store Bygmestre. Kan man finde bedre Helgerner at paa kalde i Tider, hvor man ængstes for Krigens Voldsfærd med vor Verdensdels Kristendom, Kultur og Humanisme? *Inger S.*

Prouilles Basilika og Kloster, set fra Fanjeaux

Samtaler med Smaabørn

Allerede fra det Øjeblik, Barnet er begyndt at skønne, er det af sin kristne Moder blevet bragt i Kontakt med Troens Mysterier.

Jesusbarnet paa sin Moders Arm, hvis Billede hænger over den lille Seng; Korsets Tegn, som hver Aften tegnes paa det lille Barns Pande, før det sover ind; Navnet Jesus, som saa ofte lyder fra Moderens Læber — med en egen Klang, en Inderlighed, som har givet Barnet det første Indtryk af et højere Væsen, som er Indbegrebet af al Godhed og Magt — — alt dette og meget mere har forberedt Barnets Sjæl til den første Undervisning i Religion, paa den Tid og under den Form, som svarer bedst til Barnets Udvikling og i nogen Maade til Moderens Mentalitet. En saadan »Undervisning« vil som Regel kunne begynde i 4 Aars Alderen.

Som Grundlag har Barnet altsaa, som før sagt, et lille Fond af Viden om Gud. Gud har længe spillet en vis Rolle i dets Tilværelse. Nu er det paa Tide at faa lidt Plan og Orden i de spredte Tanker og klare og uddybe de noget vage Begreber. Om en ligefrem systematisk Undervisning kan der dog slet ikke blive Tale. Børn lader sig kun nødigt lede ad forud afstukne Veje. Børn har ikke Øje for Systematik og derfor heller ingen Interesse derfor.

Men hvad vi kan gøre, er at tale med Barnet og lægge vore Samtaler til Rette med et bestemt Maal for Øje — men uden derfor at lade os altfor stærkt binde af den Retningslinie, vi har valgt, idet vi altid maa være parat til at slaa ind paa et Sidespor for derefter atter varsomt at dreje Kursen tilbage mod det Maal, vi har sat os.

Til saadanne Samtaler er der nedenfor givet nogle Udkast. Hvor meget det enkelte Barn vil kunne magte, og hvor hurtigt man kan gaa frem, afhænger af Barnets Alder og Udvikling og forøvrigt af Tid og Lejlighed. Kunsten vil blive at lade Barnet selv bestemme Farten inden for en bestemt, ikke altfor snæver Grænse. Men fremfor alt maa Op-

drageren regne med og respektere Helligaandens Arbejde i Barnets Sjæl, og vil da snart erfare, at »Aanden blæser, hvorhen den vil«, og at Opdragerens Rolle bestaar i at »være til Raadighed«. Gud selv er Mesteren — vi Mennesker bliver altid kun Haandlangere.

Første Samtale

(som gaar ud paa at vække Barnets Interesse for Naturen — Glæde og Undren).

Med Barnet ved Haanden gaar vi Tur i Haven, Parken eller ud i den fri Natur. Vi gaar paa »Opdagelsesrejse«, og vi giver Navn til de Ting, vi »opdager« — vi beundrer dem — udtrykker vor Glæde over dem.

Der er *Træerne*, de store »gode« Træer, som giver os Skygge, naar Solen brænder, og Ly for Regnen, og som bærer Frugten til os, og som Fuglene bor i, og som bliver til den dejlige Skov. — — Det er da godt, vi har Træerne.

Og saa er der *Blomsterne*, de kunne smaa Blomster med de fine Farver, og som vi samler til en Bukket til Farmor — — Og mens vi plukker dem, synger Mor og Per »Nu titte til hinanden de fagre Blomster smaa«.

Og *Fuglene*, vore søde smaa Venner, som kvidrer saa muntert og hopper helt hen til os, naar vi strør Brødsmler til dem.

Og det grønne *Græs*, som det er saa blødt at gaa paa og saa rart at sidde i.

Og saa er der ogsaa *Himlen*, den dejlige blaa Himmel — aa, hvor er den dog stor. Allevegne er Himlen, baade hjemme og ude hos Mormor paa Landet — —

Og *Solen*, den gode, varme Sol, som gaar sin Vej engang imellem, for at vi rigtig kan glæde os, til den kommer igen.

Ja, hvor er der dog meget at se paa og snakke om!

Naa ja, og saa er der jo lille Per selv — og Mor — ja og Far, som hver Dag maa arbejde for os to.

Det er da godt, vi har Far, ikke?
Men nu gaar vi ind og tegner noget af det, vi har set.

Anden Samtale

(Alt kommer fra Gud).

Moder og Barn har fortsat deres Ture i det fri. Barnet har stadig gjort nye Opdagelser, har oplevet Genkendelsens Glæde, har lært at undres — og før eller senere vaagner Videtrangen hos det.

Hvorfra kommer det altsammen? Det kommer alt sammen fra Gud.

Barnet forbavses ikke over dette Svar. Gud er ikke et nyt Begreb for det. Ordet »Gud« har det hørt, lige fra den Dag, det begyndte at skønne.

Gud — det er En, som Mor kender og holder meget af, som kan hjælpe Mor og gøre hende glad — og som Mor taler til paa en helt anden Maade end til de andre — —

Ja, selvfølgelig! Det er Gud, som har givet os alt, hvad der er kønt og godt.

Og saa fortsætter Mor og Barn deres Forskning, men under en ny Synsvinkel.

Vi finder frem, alt, hvad vi er glade for — i Naturen, men ogsaa i Hjemmet.

Denne Øvelse skulde gerne vare ved i Dage og Maaneder, ja, helst hele Livet.

Barnet lærer at tage alt af Guds Haand, lærer den første lille Takkebøn: »Tak, kære Gud, for ...«

Men nu den bitre Medicin? Og Regnvejret? Og meget andet, som vi ikke er glade for? Det maa ogsaa tages med!

Nej, vi kan ikke være glade for det — men Gud ved, at det er godt for os. Det maa vi tro paa — det ved vi, for *Gud er altid god*.

Gud er en god Far for os alle sammen.

Fader vor, du som er i Himlen.

ENQUÊTE

Rubrikken »Det katolske Hjem« modtager gerne korte sandfærdige Beretninger om smaa Børns ofte pudsige, ofte overraskende dybe Forstaelse af Religionen og dens Sandheder. Vi offentliggør alle Bidrag, der skønnes at have almen Interesse.

Breve fra Læserne

Apropos Valfarten til Haraldsted

Et Billede, der viser den forbedende Præst i Valfartsskaren

Naar vi drager paa Valfart og beder og synger, er det af stor Betydning, at *alle* i Følget kan høre, hvad der bedes *for*, og hvilke Numre, der synges i Sangbøgerne.

Den Præst, der plejer at lede Bønnerne, taler altid højt og tydeligt, men eftersom det foregaar i fri Luft, faar kun de, der gaar foran ham, Gavn af det. For dem længere bagved, som ogsaa gerne ønsker at bede med, kniber det at høre, hvad der bliver sagt, selv om der spidses Ører.

Var det ikke en Ide at lade flere end een Præst bede for? Der er jo altid en hel Del Præster med, og de kender jo Programmet og kan bede for, nogle i den ene Ende af Følget og i Midten, og andre i den anden Ende. Hvis det er for vanskeligt at følges ad i Bønnen, kan Følget jo deles op i flere store Grupper, der hver har sin Forbeder og beder uafhængigt af hinanden.

Maaske er dette allerede paa en Maade praktiseret, men Hensigten og den fulde Virkning er i hvert Fald endnu ikke opnaaet.

Vor Biskop udtalte efter Valfarten, at Besøget var godt i Betragt-

ning af Nutidens forskellige Vanskeligheder.

Uden at undervurdere disse Forhold synes man dog, at der kunde være mødt mange flere. Saa vidt vides, er der en hel Division katolske Spejdere paa Sjælland, hvorfra kun faa mødte op, og K. U. K.-Klubberne og A. C. var ogsaa meget svagt repræsenteret.

Allerede om Foraaret bliver det bekendtgjort, hvornaar Valfarten til Haraldsted foregaar. Saa var der mange, der godt kunde prøve at lægge deres Program for Sommerens Ferie, Lejre og Ture efter denne Dag.

Mon ikke vi kunde præstere noget nyt og mere storslaaet i den Retning til næste Sommers Valfart?

En af de Unge.

Redaktionen vil lige bemærke, at Valfarten i Aar fandt Sted saa sent (fordi de bevægelige Helligdage faldt usædvanlig sent), at en Kollision med f. Eks. Spejdernes Lejre var ganske uundgaaelig.

Provinsboer i København

Nu da Efteraar og Vinter staar for Døren, vil jeg gerne have Lov at fremsætte nogle Tanker, der længe har beskæftiget mig.

Efter Sommerferien kommer der hvert Aar mange unge Mennesker til København for at gennemgaa en eller anden Uddannelse paa Skole, Kursus eller Universitet.

Disse unge Mennesker — hvoraf en Del er unge Katolikker — er vant til som en Selvfølgelighed at have deres Hjems Hygge at ty til i Fritiden.

Nu er de kommet til Hovedstaden, og en stor Del af dem er i den kommende Vinter henvist til i Fritiden at opholde sig paa deres mere eller mindre hyggelige Værelser.

Jeg glemmer slet ikke, at der afholdes adskillige Ungdomsmøder, hvor disse unge er velkomne og ogsaa kommer, men har man selv i sin pure Ungdom været henvist til at tilbringe sine Aftener dels i et Mødelokale og dels paa et møbleret Værelse, saa ved man — og husker endnu — at man kan længes usigeligt efter rigtig at nyde Hyggen i et privat Hjem.

Min Tanke er da den, at der sikkert findes en Del Hjem, der gerne, f. Eks. en bestemt Dag hver Uge, vil holde aabent Hus for en Del af disse Unge i den kommende Vinter. De unge kunde tegne sig paa Lister, saa de kunde fordeles med 10—12 til hvert Hjem.

Det vil være forbundet med en Del Arbejde for de Hjem, der paatager sig Opgaven og med en Udgift til det lille Traktement, der hører til en saadan hyggelig Aften, men mon ikke de unges Tak vil opveje Besværet og Udgiften. Jeg tror det.

Er det ikke en Opgave: at lukke katolske Hjem op for unge Katolikker, der savner et Hjem her i Byen, og føre katolsk Ungdom sammen der?

Hvem tager Initiativet dertil?

Jørg. Christensen.

Husk Ungdomsstævnet

Søndag den 29. August paa Rygaard

Liturgisk Kalender

August:

8. S. 8. Søndag e. Pinse (680); 2. Bon: (grøn) St. Cyriacus, St. Largus og St. Smaragdus (1035), 3. Bon: Om de helliges Forbon ([120]), 4. Bon: Om Fred*) eller For Paven ([122]).
9. M. Vigilie til St. Laurentius (1036); (violet) 2. Bon: St. Johannes M. Vianney**), 3. Bon: St. Romanus (1037), 4. Bon: Om Fred eller For Paven. — Eller:
- (hvid) St. Johannes M. Vianney**); 2. Bon: Vigilien (1037), 3. Bon: St. Romanus (1037), 4. Bon: Om Fred eller For Paven; sidste Evang: Vigiliens ([10]).
10. Ti. St. Laurentius (1038). (rød)
11. O.†St. Tiburtius og St. Susanne (rød) (1041), 2. Bon: Om de helliges Forbon, 3. Bon: Efter frit Valg, 4. Bon: Om Fred eller For Paven.
12. T. St. Clara (1042); 2. Bon: Om (hvid) Fred eller For Paven.
13. F.†St. Hippolyt og St. Cassian (rød) (1042); 2., 3. og 4. Bon som Onsdag.
14. L. Vigilie til St. Marias Optagelse (violet) (1043); 2. Bon: St. Eusebius ([47]), 3. Bon: Om den Helligaand ([120]), 4. Bon: Om Fred eller For Paven.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammentilrettet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

I Ferien

indtil 15. Aug. kan Henvendelser til Redaktionen kun ske Mandag Kl. 15—16. Redaktør Berg træffes ikke i August Maaned.

MIRAKLET

Naar Talen er om Mirakler — og der tales meget derom for Tiden, baade af dem, der har Forstand derpaa, og dem der ikke har det — kommer man let til at tænke paa Hellig Ansgars Ord, da Talen var om Mirakler omkring ham: Jeg ønsker kun, at Gud vil gøre eet Mirakkel, at han vil gøre et godt Menneske af mig! Saaledes kunde den skønne og fromme Sjæl sige.

Et andet Ord fra Ansgars Historie kan vi mindes. Ærkebiskop Ebo af Reims sagde til ham: Hvis engang det, som vi har begyndt blandt hine Folkeslag, for Syndens Skyld ligesom skal blive forhindret — — —

For os som kæmper paa samme Front, bliver Værket ogsaa fordunklet. Vi Konvertitter kan ofte klage over manglende Forstaaelse fra vore nærmeste og kære. Hvis vi havde Fromhed og Tro, vilde vi ved vor Forbøn og Eksempel drage dem til den Tro, vi ikke med Ord kan besnakke dem til. Hvad skal vi gøre for at vinde andre? Vi skal ikke ivre og diskutere, men solde vore Hænder og bede Gud om Miraklet: At gøre gode Mennesker af os.

C. P.

15. S. St. Marias Optagelse i Himlen (1044).

*) Bøn om Fred findes i K. U. Nr. 30.

**) St. Johannes M. Vianney, »Sognepræsten fra Ars«, har Messen »Os justi« ([46]) undtagen:

Kirkebøn: Almægtige og barmhjertige Gud, som paa underfuld Vis har udmærket den hellige Johannes Maria ved Sjæleiver og en stadig Bønnens og Bodens Glød, giv os, beder vi, ved hans Eksempel og Forbøn at kunne vinde vore Brødres Sjæle for Kristus og sammen med dem opnaa den evige Herlighed. Ved samme vor Herre.

Hvorfor vi blev Katolikker

fortsat fra Side 503

kom Damen atlid med et eller andet Citat af en Pave. Det irriterede mig meget, da jeg mente, det var ligegyldigt, hvad Paverne sagde. Saa en Dag hun atter citerede et Paveord, blev det mig for meget og jeg udbød: „Hvad skal vi dog med saadan en Pave, Vor Herre Jesus har da aldrig sagt, at vi skulde have en saadan Pave“. Hun svarede: „Har han aldrig sagt det?“ Og saa fortalte hun mig, hvad han havde sagt. Det bed sig fast i mig og efter 7 Aars Betænkningstid blev jeg Katolik. 40aarig fra Provinsen.

Valfarten til Æbelholt

Søndag den 22. August

Valfartsprocessionen udgaar fra Hillerød Kl. ca. 9.15. Husk at medbringe Sangbog.

Messen læses af Hs. Excellence Biskoppen Kl. ca. 10.15.

Efter Prokosten Omvisning i Klosteruinen ved Dr. med Møller-Christensen.

Tog afgaar fra Københavns Hovedbanegaard Kl. 7.59. Billetpris Kr. 3.30. Hjemreisen er beregnet at kunne ske med Toget 14.36 fra Hillerød.

For ældre og svagelige Katolikker vil der ved Henvendelse inden 8. August til Katolsk Klub's Sekretær, Repræsentant H. N. Friis, Holbækgade 4, Tlf. Øbro 3364, kunne skaffes Kørejlighed formedelst 3 Kr. pro persona.

NU GAAR DET GODT

Trods alle Vanskeligheder er det lykkedes os at faa en større Sending fransk katolsk Litteratur hjem.

Nu burde De aflægge et Besøg i Bogladen.

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsvej 34-36

Tlf. 778 - 728

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE

LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Horsens Ungdom

Søndag den 30. Maj havde vi en god Tur til Sandrup Bakker og endte ude paa den lange Dæmning i Horsens Fjord „Allerø“. Vi havde om Lørdagen faaet en Del Gæster fra K. U. K. i Aarhus; disse overnattede i Salen, og efter Stille Messe kørte vi alle til „Allerø“.

Torsdag den 4. Juni var der igen Cykletur, som denne Gang gik til den hellige Kilde ved „Skævt Mølle“ ved Skanderborg. Det blev en hellig Dag, skønt der kun var faa Deltagere.

Søndag den 13. Juni var vi i Aarhus og Gæster i K. U. K. Vi var allesammen inviteret hos vore Kammerater i de aarhusianske Hjem til Middag og Frokost næste Dag. Søndag Aften blev en hyggelig Aften, idet de unge optraadte med en „Week-end Hylte“, som gjorde store Lykke.

Søndag den 20. Juni havde vi Kristi Legems Fest med Procession til Sølyst. Kl. 10 var der Levitmesse med Prædiken af Pastor Brentegani fra Aalborg. Kl. 3.30 var der et stort Friluftsmøde med Tale af den samme Gæst fra Aalborg. Senere var der en spændende Haandboldkamp, som endte med, at Horsens sejrede med 16 Maal mod 5.

Fredag den 25. Juni var vi i Ølsted Kro og holdt Ungdomsmøde for en Forandrings Skyld. Vi havde saa hyggeligt i denne gamle Kro. „Brinck“.

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Torsdag den 12. August: Aftentur til „De smaa Haver“ i Pileallé. Start fra Stenosgade Kl. 19.30. Hjemme Kl. ca. 22.30.

SOMMERENS

GUDSTJENESTELISTE

SØNDAGSMESSE

København

<i>Sct. Ansgars Kirke</i> (Bredgade 64) ..	8; 10
<i>Jesu Hjerte Kirke</i> (Stenosgade 4) ...	6; 7; 7½; 8½; 10; 11½
<i>Sakramentskirken</i> (Nørrebrog. 27).	8; 10
<i>Sct. Mariæ Kirke</i> (Jens Jessensv.7)	8; 10
<i>Sct. Andreas Kirke</i> (Ordrup)	7; 8; 10
<i>Sct. Therese Kirke</i> (Bernstorffsvej 54)	8½; 11
<i>Sct. Annæ Kirke</i> (Sundby)	6; 8½; 10.
<i>Sct. Antoni Kirke</i> (Fr.sundsv. 225)	8; 10
<i>Sct. Nikolaj Kapel</i> (Strøbyvej 2, Hvidovre)	9
<i>Sct. Mikael's Kapel</i> (Vandtaarnsvej 7)	9½ (dog ikke 13. og 27. Juni).

Nordsjælland

<i>Aasebakken</i> (Vor Frue Kloster pr. Birkerød)	8
<i>Asserbo</i> (»Friheden«, Skovbovej)...	9 (8. og 15. August)
<i>Helsingør</i> (Nygade 8)	8; 10
<i>Hillerød</i> (Godthaabsvej 24)	8; 10
<i>Hørsholm</i> (Mariavej)	9¼
<i>Lyngby</i> (Knud Lavardsvej)	8¼; 9½
<i>Trørød</i> (»Vor Frues Kapel«, Trørødvej)	8½

Øvrige Sjælland

<i>Holbæk</i> (Kastanievej 17)	9 (fra og med 4. Juli Kl. 9½) (paa Hospitalet 7)
<i>Holmegaard Glasværk</i>	(Sidste Sønd. i Md.) 9
<i>Køge</i> (Bjerggade 22)	8; 10¼ (4. Juli 6½ og 10¼)
<i>Næstved</i> (Præstøvej 29)	8; 10 (2. Sønd. i Md.) 8; 9½ og 10¼
<i>Roskilde</i> (Frederiksborgvej 11).....	6 (paa Hosp.); 8; 10
<i>Taastrup</i> (Køgevej)	7½; 10¼
<i>Vordingborg</i> (Chr. Winthersvej)...	(1. og 3. Sønd. i Md.) 10½

Lolland-Falster

<i>Maribo</i> (Ny Østergade 4)	9 (m. dansk Præd.); 10½ (m. polsk Præd.)
<i>Nykøbing F.</i> (Bispegade 12).....	8; 9½ (m. dansk Prædiken), 11 (m. polsk Prædiken)

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Henvendelser bedes venligst
rettet til CENTRAL 1868

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt
Rosenhørnsallé 29 . København V
Telefoner: 4295, 13,504, 2207

God Vask
-Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

Fyn

Nyborg (Vindingevej) 8 (dog ikke sidste Sønd. i Md.) og 10
Svendborg (Havnegade 1) 8; 10

Langeland

Rudkøbing (Brogade)..... (11., 18. og 25. Juli, 8. og 22. Aug.)
10

Bornholm

Aakirkeby (Gregersgade 20) 10½
Rønne (Østergade 59) 9½ (2. Sønd. i Md. Kl. 8)

Jylland

Aabenraa (Søndertorv) 5,40; 9¾
Aalborg (Kastetvej 1) 6; 8; 10
Aarhus (Ryesgade 26) 7; 8; 10
(Sct. Jos. Hospital) 6
Ebeltoft (»Pax«, Nørreport) (18. Juli og 19. Sept.) 9¼
Esbjerg (Nørregade 61) 7; 10
Fredericia (Sjællandsgade 50) 7; 9½
Grenaa (Afholdshotellet) (20. Juni og 15. August.) 10
Haderslev (Mariegade 8) 8; 10
Horsens (Nørregade 19) 7½; 10
Odder (Holsteinsgade 29) (2. og 4. Sønd. i Md.) Komm. 9¼;
Messe 10¼
Pindstrup (Ringsø) (1. og 3. Sønd. i Md.) 10
Ulstrup Mark (Stenvad)..... (29. August) 10
Sønderborg (Ringridervej) 10 (dog ikke 27. Juni og 18. Juli)
Viborg (Mogensgade 8) 8; 10

Foruden paa de ovenfor nævnte Steder læses der regelmæssigt Messe paa følgende Steder, hvorom Meddelelse imidlertid ikke foreligger. Man henvises til selv at søge Oplysning om Tidspunktet, enten ved Henvendelse til den stedlige Præst eller gennem evt. Opslag ved Kirken:

Allerslev (Allerslev Kloster pr. Lejre), *Assens* (Nørregade 3), *Dalum* (Dalum Klosterkirke), *Farum* (Gl. Farumgaard), *Frederikshavn* (Havnegade 11), *Gørlev* (Kapellet ved Aagaard Hovedgaard), *Kalundborg* (Lundemarken 14), *Kolding* (Kaalundsvej 2), *Ledreborg* (Ledreborg Slotskapel), *Nakskov* (Bredgade 47), *Odense* (Albani Torv), *Randers* (Thorsgade 22), *Ringsted* (Skt. Knudsgade 19), *Silkeborg* (Hostrupsgade 16), *Skelskør* (Banegaarden), *Skuldelev* (Skt. Olafs Kapel), *Slagelse* (Frederiksgade 7), *Tønder* (Statsseminariet), *Veile* (Fjellegade 2).

Nykøbings Ungdom

Ungdomsklubben „Lætitia“, Nykøbing paa Falster, holdt Sommerfest Søndag den 18. Juli. Næstved Ungdomsforening gjorde Fakstringerne den Glæde at komme til Stede. I Dagens Løb afholdtes Haandboldkampe og Tovtrækning ved Siden af Møderne, der var præget af god Stemning. Om Aftenen opførtes i Menighedssalen nogle smaa Dilettantstykker.

St. Vincentsøstrene i Helsingør

sender herved alle, som med Gaver eller paa anden Maade har bi-

draget til at støtte Basaren i Helsingør den hjerteligste og bedste Tak.

Ved Lodtrækningen efter Basaren blev Kaffestellet vundet paa 2844 — Dukke Hans 811 — Rejsekuffert 1860 — Fotografiapparat 1308 — Maleri 176 — Sofapude 493 — 5 hl Brændsel 1867 — Kravlegaard 2045 — Askebæger 163 — Dameparaply 257 — 5 hl Brændsel 1192 — Dukke Grethe 3451 — Bordlampe 2317 — Sofapude 3425 — Prismekikkert 2533 — Gavekort, 15 Kr., 209 — Rejseur i Etui 52 — Billede i Ramme 1335 — Tegnebog 1640 — Spejl 2266 — Dukke Lisbeth 195 — Dukkeseng med Dukke 17 — Husholdningskurv 199.

Retræte og Højskole i Trørød

Ankomst finder Sted Søndag den 15. August med Tog Kl. 14.20 fra København H., i Vedbæk Kl. 15.03. Rutebil til Trørød Kl. 15.15. Damerne bedes medbringe Lagner, Pudevaar, Haandklæde og Serviet. Rationeringsmærker bedes paa Grund af Indkøb sendt i Forvejen til: Sct. Josefssøstrene, Prinsesse Margrethes Feriehjem, Trørød pr. Vedbæk.

Eksercitier for Herrer

Med Hs. Excellence Biskoppens Tilladelse og Anbefaling afholdes i Dalum Kloster ved Odense 3 Dages lukkede Eksercitier i Tiden fra Mandag Aften den 16. August til Fredag Morgen den 20. August. Deltagelse: 20 Kr.

Eksercitierne ledes af Pater Fr. Horn, O. S. C., Aalborg.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Direktør Henry Schultz, Tøndervej 15, Kolding, hvortil Anmeldelse om Deltagelse snarest bedes sendt.

R. I. P.

Vor kære elskede Mor

Juliane Winde,

Enke efter Fængselslæge P. Winde, døde den 29. Juli 1943.

Hans Chr. Winde Anna Winde
U. S. A.

Den kære afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

Dr. Josef Froberger: Broder Hieronimus. 1914. 32 S. Kr. 0,50.

Lægbroder af de hvide Fædres Selskab fortæller om den blodige Mission ved Tanganjikasøen.

Henry Gheon: Skuespilleren. 1939. 94 S. Kr. 2,00.

Et Drama om Skuespilleren og Martyren Genesius.

Richard Gräf: Guds Viljes Vej. 1940. 145 S. Lille Format. Ib. hft. 1,75.

De senere Aars populæreste Betragtningssbog. Udkommet i 3. Oplag.

SANKT ANSGARS
Boghandel . Bredgade 67

Leverandører til den nye Præstegaard og Menighedssal i St. Mariæ Sogn

<p>R. Reusch Kunst- og Kleinsmedie Blaagaardsgade 21 Telefon Nora 5052</p>	<p>AAGE HJORTH-JENSEN Malerfirma Vesterbrogade 64 Tlf. Vester 9909</p>	<p>Th. P. Stillinge Tømrermester Sejrogade 15 Tlf. Svang 1225</p>
<p>AALBORG M. Thomsen Støtt Entreprenør og Murermester Kong Christlans Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>AALBORG Aalborgs katolske Begravelseskontor Ligkister, Ligsenge, Kistepynning og Salmer Begravelser ordnes smukt og samvittighedsfuldt G. PETERSEN . Jens Bangsgade 8 Telefon: 8418 . Privat: 2068</p>	<p>NAKSKOV Chr. Steffensen HERREEKVIPERING Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>

HORSENS

<p>Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618 Alt udføres i Installationer Alt havs i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstre</p>	<p>C. C. Nielsen Mel . Gryn . Hønsfoder Smedegade 91 Telefon 515 . 565 Udsøgte Kvaliteter, billigste Priser</p>	<p>H. F. Caspersen BAGERI Sønderbro 71 . Telefon 1074 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst</p>	<p>Svend Hansen Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres Hjemmel. Medister og Leverpostej Fabriksvej 33 . Telefon 1379 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/s Telefon 310 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Manufaktur . Trikotage . Udstyr A-S Horsens Textil Lager Leverandør til katolske Institutioner</p>	<p>Køb hos vore Annoncører</p>	<p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed</p>

AARHUS

<p>H. J. Madsens Begravelsesforretning tidligere I. A. Pedersen Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardgade 17 . 19 . Aarhus</p>	<p><i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditori Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital</p>	<p>„BOTHILLA“ Ryesgade 24 Telefon 6162 Hjemmelavet Paalæg Ekstrafint Smørrebød til alle Priser</p>
<p>A. B. C.</p>	<p>LINOLEUM billigst Høilund Carlsen Imit. Linoleum, Rullegardiner Bonevoks i fast og flyd. Form Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347</p>	<p>S. A. Kannegaard Vestergade 5 Telefon 2710 Vikualieforretning</p>
<p>Skomager Chr. M. Jensen Ryesgade 23, o. G. Gennemg. v. Fajancevarehuset Telefon 8326</p>	<p>KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Telefon 4088</p>	
<p>Karl Hansen Lys-, Kraft-, Ringe- & Radioanlæg Frederiksgade 75, Tlf. 295 Omstil. til priv. Bogensegade 5</p>	<p>Andelsselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)</p> <p></p>	

RANDERS

<p>Vi har Fisk til Dem <i>A. K. Schmidt</i> Strømmen 12 . Randers . Tlf. 2160 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>Brdr. Qvist Brændsølsforretning Kul . Koks . Tørv og Optændingsbrænde til billigste Priser Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>Randers Andelsmejeri Telefon 776 (4 Linier) Fineste Mejeriprodukter fra Dyrslæge kontrollerede Besætninger</p>
<p>Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler Sygeplejeartikler, Bandage <i>køber De bedst hos:</i> C. Mærsk-Andersen's Eftf. Randers . Telefon 137</p>	<p><i>Mineralvandsfabrikken</i> »CITO« Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146 Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>N. M. Nielsen Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne Markedsgade 16, Telefon 1834 Leverandør til St. Josef Hospital</p>
<p>Johs. E. Mortensen <i>Bagermester</i> Nørreboulevard . Telefon 1157 Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>N. Chr. Nielsen <i>Snedkermester</i> BYGNINGSARBEJDE L. Voldgade 10 . Tlf. 2002, 3670 Lev. til den katolske Kirke</p>	 <p>Alt vedrørende Begravelser i By og paa Land ordnes uden ekstra Betaling . . . M. MØNSTER'S Snedker- og Liggelsteforretn., Tlf. 2161 Nørregade 10 (v. Brønden).</p>
<p>Randers Kul-Kompagni <i>Aktieselskab</i> Kul- og Koks-Import Kulkajen . Randers Telefon 3900 (4 Linier)</p>	<p><i>Johs. Stoffregen</i> <i>Malermester</i> Telefon 3204 . Randers Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	

VEJLE

<p>C. V. BERG <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>LEDIG</p>	
<p>Jørgen Petersen & Co. <i>(Indh. N. C. Jørgensen)</i> TØMRERMESTER Jernbanegade 18 . Tlf. 131, 1631 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Hvidehus Boglade <i>Jui. Jensen . Jens Hagner</i> Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger</p>	<p>Vejle Træløst & Kulkompagni Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>
<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>¹/₈ Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik <i>P. C. NIELSEN</i> Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggrdsq. 15, Tlf. 287 - 597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELEFON 306 . 307</p>	<p>Niels Boesen <i>Katolske Begravelser ordnes</i> Nørrebrogade 9 . Tlf. 725</p>
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>J. ANCKER & SØN <i>Murermestre</i> Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>

Katolsk Ugeblad

15. August 1943

91. Aarg.

Nr. 33

Lykkelige Blindhed ...

Jeg gør mig en Fornøjelse af at tænke paa den unge Mand, der er forelsket for første Gang. Hans Sjæl er saa ren, hans Livserfaring lig Nul. Genstanden for hans Beundring er en ganske almindelig, ung Pige. Køn og frisk, levende og munter. I hans Øjne er hun naturligtvis et Under. Aldrig har Verden nogensinde set Magen. Hun er ikke blot Skønheden i højeste Udfoldelse, men hendes Sjæl er dyb som en Skovsø, og hun er intet mindre end fuldkommen. Det er aldeles udelukket, at hun nogensinde kunde gøre noget forkert. Alt hos hende er fint og ædelt. Og saa behøver jeg vist ikke at sige mere. Det er Forelskelsens Forblindelse i højeste Potens. Lykkelige Blindhed! Thi saa længe han er bjergtaget af denne Drøm, er hun for ham alt det, han tror hun er.

Forresten tror jeg, at hun er en rigtig fornuftig og god Pige, som han godt kan være tjent med at gifte sig med. Og saa lad os haabe, at han kommer godt over Chokket, naar det viser sig, at den overjordiske Skabning kun er det, hun er, og bevares, hun er som sagt god nok.

Men jeg vil ikke nøjes med at smile ad den unge Mands naive Forelskelsesblindhed. Jeg bliver alvorlig, naar jeg tænker paa

den Ærbødighed, hvormed han bøjer sig for det ophøjede, der har aabenbaret sig for ham. I Grunden en saare alvorlig Sag dette. En udødelig Menneskesjæl med Ungdommens friske og dybe Længsel efter Skønhed og Godhed higer imod noget uendeligt højt og stort!

Og jeg fastslaar, at alle udødelige Menneskesjæle ejer saadanne Længsler, om de da ikke dræbes.

Ganske vist; efter nogen Tids »Svæven i de højere Sfærer« dumper den forelskede unge Mand igen ned paa vor syndige Jord. Han føler en Smerte ved at opdage, at Livet ikke er saa vældigt, som han troede. Maa-ske glemmer han snart Smerten.

Han vænner sig til at se Livet, som det nu en Gang er, med Begrænsninger paa alle Kanter. Hvis du spørger ham idag, da han er gift og hjemfaren, en sat Bedsteborger, kan han maaske slet ikke længere huske den spæde Ungdomstids himmelstormende Længsler.

Men tilbage bliver, at enhver Menneskesjæl oprindelig rummer saadanne Længsler. De kommer blot alt for sjældent og i alt for ringe Grad til Udfoldelse.

Thi det er jo sandt, at vi længes efter den højeste Skønhed

Valfarten til Æbelholt

Gudstjenestens
Tilbehør

Marias Optagelse

Dr. med. Kristen Isager

Sommeren i Asserbo

og den mest fuldkomne Godhed. Det er sandt, at vor Evne til at elske ikke kan tilfredsstilles af noget jordisk.

Gud er den, Sjælen higer imod, han, som er Sandheden, Skønheden, Godheden. En Dugperle kan genspejle Himlen. Et Menneskebarn kan vække Fornemmelser, omend *vage* Fornemmelser, om det højeste — om Gud.

Forelskelse er en begyndende Kærlighed (eller en indbildt Kærlighed), kan i hvert Fald være Optakt til Kærlighed.

Men Kærlighedens ubegrænsede Krav stiller kun Gud.

Vi har her gjort et Spring fra et lille dagligdags Mennesketræk til det største, som gives. Og det kan gøres, fordi Mennesket er skabt i Guds Billede.

Vort kristne Livssyn viser os Kærligheden — Barnets til Forældrene — Mandens til Hustruen — Forældrenes til Barnet — som Led i den Udvikling, der først finder sin fulde Udfoldelse i Sjælens Forening med Gud.

Det er godt at have denne Stige for Øje. Det er endnu bedre at vandre op ad den.

C. B.

Munke Sigtemel

GAMELCA med den rigtige Kaffesmag
Forlang den hos Deres Købmand
Fabrikeret af **A. C. GAMÉL**

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Familie- Færdsels- og kombineret Grundejerforsikring
Forsikrings Compagniet
for Kongeriget Danmark
Telf. 10,093 Amaliegade 31 B Giro 2107

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen
Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019

Køb og Salg af
AKTIER og OBLIGATIONER

VÆRDIPAPIRER modtages til
Opbevaring i **AABENT DEPOT**
Alle Oplysninger meddeles af
LANDMANDSBANKEN
gennem vore Filialer og vor Hovedkontor
C. 65 00 — Lokal 329

Urmager . Guldsmed
Griffenfeldtsgade 54
Alle Reparationer til
rimelige Priser
Villy Mikkelsen Telefon Nora 3465 y

LEDIG

PARANAT Stof-Imprægneringsmiddel
gør alle Beklædningsgenstande vandtætte
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

ROSENBERG
Tonic Water
Faas over hele Danmark

Flytteforretning: „**FREDERIKSHOLM**“
v. Andersen og Poulsen
Flytning, Opbevaring og Forsendelse
besørge med Garanti overalt i Landet
Sjælør Boulevard 21
Telefon Gulby 3333 . Godthaab 3653 x

Blomsterforretningen
CAMELIA
Smukke Kranse og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

Chr. Hansens Kød-Udsalg
Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Peter Hansen
Tømrer- og Snedkermester.
Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Marias Optagelse

Marias Optagelse, som Dom Guéranger kaldte »Højtidernes Højtid blandt Helgenfester«, er den største af de mange Fester for Guds Moder og maaske den ældste, skønt det ikke er muligt at sige nøjagtigt, hvornaar den blev indført første Gang. En af Grundene hertil er den, at der i de ældste Beretninger ikke synes at være lagt noget Eftertryk paa Maaden, hvorpaa den saligste Jomfrus Bortgang fandt Sted. I vore Dage er Festens Genstand en dobbelt, saaledes som det nu har været i mange Aarhundreder: Marias salige Død og hendes legemlige Optagelse i Himlen; men til en Begyndelse var dette ikke Tilfældet. Hun mindedes paa eller i Forbindelse med Dagen for hendes Bortgang — som det skete med Martyrerne lige fra de ældste Tider — men der er intet paalideligt Vidnesbyrd før det 6. Aarhundrede om en udtrykkelig Tro paa hendes legemlige Optagelse. Vi maa indrømme, at denne Lære mere stammer fra Kirkens indre Tanke, belært af Helligaanden, end fra ydre Vidnesbyrd.

De ældste kristne Skrifter, som udtrykkeligt hentyder til Optagelsen, er *Apokryferne*, der var saa talrige i det 4., 5. og 6. Aarhundrede, og som leverede Stof til saa mange middelalderlige Legender om dette og om saa mange andre Emner. Som Navnet siger var det Skrifter af ukendt Forfatterskab og i hvert Fald tvivlsom Autenticitet, men de er ikke uden Værdi som Vidnesbyrd om Datidens Tro.

Det første tilfredsstillende Vidnesbyrd om dette Lærepunkt møder vi her i Vesterland hos St. Gregor af Tours, der skrev i Midten af det 6. Aarhundrede. Dog er det sandsynligt, at Troen paa Guds Moders legemlige Optagelse i Himlen var vidt udbredt paa et meget tidligere Tidspunkt. Kardinal Schuster mener, at Dedikationen af den store romerske Basilika S. Maria Maggiore i det 4. Aarhundrede har

en vis Forbindelse med denne Fest. Paa Pave Sergius I's Tid (687—701) gjaldt denne Fest, som holdtes d. 15. August, for at være en af Aarets største Fester, og den havde da været fejret i meget lang Tid. Under denne Pave blev der indstiftet en stor natlig Procession før Messen paa denne Fest og paa andre af de vigtigste Gudsmoder Fester, og denne Skik blev bevaret indtil det 16. Aarhundrede. Før Processionen satte sig i Gang, blev følgende Bøn bedt over den forsamlede Menighed:

Det sømmer sig for os, o Herre, at højtideligholde denne Dag, paa hvilken Guds hellige Moder led den timelige Død; dog kunde hun ikke holdes af Dødens Lænker, hun som af sit eget Kød fødte vor Herre, din menneskevordne Søn, som sammen med dig lever og regerer... Amen.

I gammel Tid var der en Del Afvigelser angaaende Festens Dato. Der forefandtes en gammel Tro paa, at den saligste Jomfru døde Juledag, og i Gallien blev hendes Død (ligesom i forskellige Dele af Østens Kirke) mindet den 18. Januar. Sommer- og Vinterfesterne kappedes en Tid lang med hinanden, indtil Valget af den 15. August til sidst blev almindelig. Guds Moders Bortgang mindedes ogsaa under forskellige Navne. *Transitus*, Overgang, *dormitio*, Falden-i-Søvn, *pausatio*, Hvile, og *natalis*, Fødselsdag, var alle ældre end det nuværende Navn.

Ordet *Assumptio* kommer naturligtvis af det latinske *assumere*, at optage, og betyder her, at den saligste Jomfru meget kort efter sin Død (én Tradition siger i Løbet af tre Dage) blev taget legemligt op i Himlen. Hun opstod ikke ved egen Kraft fra de døde, saaledes som Vor Herre gjorde det i sin Opstandelse, men ved en Kraft, Gud gav hende. Teologisk er Læren om Marias Optagelse nøje forbundet med den om den Uplettede Undfangelse, og begge finder deres For-

klaring og Retfærdiggørelse i Jomfru Marias sublime Stilling som Guds Moder. Da Død og Forraadnelse er de sluttelige, uundgaaelige Straffe, der er en Følge af Arvesynden, som Jomfru Maria var helt fritaget for, forekom det ikke rimeligt, at hun skulde dø paa almindelig Maade. Endnu mindre kunde det tænkes, at hun, der havde haaret det menneskevordne Ord i sit Skød og havde givet af sit saare rene Legeme for at danne hans Menneskelegeme, skulde lide Forraadnelse. I det mindste een af de gamle Helgener havde været i Tvivl om, at hun i det hele taget var død, men Kirkens Lære er nu ganske klar paa dette Punkt. Hvorfor døde hun? Adskillige Grunde kunde anføres til Svar, men her er det nok at sige, at hun ønskede at være forenet med sin Søn, der underkastede sig Døden for Menneskeslægten Frelses Skyld. Men selv om hun døde, var hun ganske fri for den Sorg og Smerte, vi plejer at forbinde med Døden. »Synden er Dødens Brod«, sagde St. Paulus (I Kor., 15, 16), og i Marias Tilfælde var denne Brod helt borte. I den gamle gallikanske Liturgi finder vi disse Ord: »Ingen Smerte ved Barnefødslen, ingen Lidelse i Døden, ingen Opløsning i Graven, for ingen Grav kunde holde paa hende, som Jorden aldrig havde tilsølet.«

Der var endnu en Grund til, at den saligste Jomfrus Død ikke var bitter, men glad og lykkelig. Hun døde af Kærlighed. Kirkefædrene, Teologerne og de aandelige Forfattere er alle enige herom. I sine Pilgrimsaar efter Himmelfarten havde hun længtes saa meget efter at være sammen med sin Søn i Himlen, at det var sværere for hende at leve end at dø. Helgenernes Nidkærlighed — St. Teresas: »Herre, om jeg maatte lide eller dø« — kan lære os lidt om, hvad hun følte, selv om endogsaa deres Længsler var svage i Sammenligning med hendes.

Naar vi vender os til Festens Messe og Officium, bemærker vi, at bortset fra den 2. Læsning i Matutinen, som er taget fra St. Johannes Damascenus, forkyn-

des den legemlige Optagelse in-
tetsteds direkte — selv om det er
klart, hvad Ordet Assumptio
skal hentyde til. Dette synes at
passe til den »Skjulthed«, som
Jomfru Maria øvede saa trofast
hele sit Liv igennem, og tillige
kan det minde os om, at over-
naturlige fysiske Virkninger
ikke er den gavnligste Side af
den aandelige Verden at holde

Betragtning over for svage Men-
nesker. I Kirkebønnen giver den
hellige Kirke os ogsaa et meget
praktisk Bud, ligesom for at sik-
re sig, at ingen skal anse Festen
for at være for høj og himmelsk
til, at den kan have nogen Betyd-
ning for dem i denne Hverdagens
Verden.

Dom Michael Hanbury O.S.B.

KRISTEN ISAGER *in memoriam*

Kristen Isager blev født paa
Viborgegnen som Søn af en
jydsk Gaardejer, saa han kunde
ikke være af bedre Æt — og det
mærkedes.

Han skulde ogsaa virke næsten
hele sit Liv som Læge i Jyllands
Hjerte, baade som praktiseren-
de Læge i Ry og i en Menneske-
alder som Overlæge ved Ry Sa-
natorium. Hans Speciale var Tu-
berkulose, og han blev en kendt
Mand inden for dette Speciale.
Betegnende for ham er det, at
hans medicinske Doktordispu-
tats handlede om Tuberkulosens
Udbredelse paa Landet. Han var
den gode, menneskekærlige
Læge, der kun tænkte paa at
hjælpe sine Medmennesker over
eller gennem denne farlige Syg-
dom. Som Læge blev han derfor
paa sin Egn højt elsket og æret
og meget agtet blandt Kolleger.
Men det skulde blive ad en noget
anden Vej, at hans Navn blev
berømt herhjemme og i Udlan-
det: gennem hans Undersøgelser
af Gravene ved Øm Klosters
Tomt.

I sin Bog om »Skeletfundene
ved Øm Kloster« fortæller han
selv derom. Han indrømmer
aabent, at han kon ind i Arbej-
det uden eget Ønske. Man havde
i 1915 fundet den første murede
Grav af særlig Interesse. Skelet-
tet viste, at Manden havde lidt af
en Hoftelidelse, saa han haltede,
og da der saa Aaret efter fandtes
en anden Grav af langt større
patologisk og historisk Interesse,
»indfangedes jeg af Emnet«.

Det var den berømte Abbed
Jens' Grav, og det var Isagers

Dr. Isager ved Messen i Øm i 1939

Idé med at sammenholde Fundet
af den saarede Munk med Klo-
sterkrønikens Beretning, der før-
te til Identificering af Manden.
Fra da af førte Isager Journal
over alle Skeletfundene, hvoraf
Bisp Peder Elafsøns, Abbed
Mikkels og nu sidst men ikke
mindst Biskop Svends Grave har
kunnet identificeres, men af
maaske endnu større, videnska-
belig Interesse var de Undersø-
gelser af over 900 Skeletter, der
efterhaanden er blevet udgravet
og undersøgt. Derved blev Isager
klar over, at der til Klostret
maatte have være knyttet et Sy-
gehus, og det førte igen til, at
han studerede Sygepleje i Mid-
delalderen. Dette aarelange, flit-
telige og økonomisk ulønnede Ar-

bejde kan man læse om i et
Værk, som meget forstaaeligt
udkom paa Tysk: Krankenfür-
sorge des dänischen Zisterzien-
serklosters Øm, og som den nu
gamle Mand — han var født i
1864, og Værket udkom i 1941 —
høstede megen Anerkendelse for.
For længst var jeg kommet i
Forbindelse med Dr. Isager. Da
jeg første Gang læste Messe i
Ruinen i Øm Kloster i 1938, gjor-
de jeg det yderst uofficielt. Jeg
kunde ikke saa godt »reklame-
re« paa det Sted, der ejes af »Hi-
storisk Samfund for Aarhus
Stift«, men underhaanden lod
jeg Dr. Isager vide, at vi Unge
kom dertil paa week-end, følge-
lig skulde have Messe og agtede
at celebrere den i Kirketomten.
Han kom; under min Prædiken
lagde jeg Mærke til hans store
Lydhørhed, og de Unge havde
under Messen ikke kunnet und-
gaa at bemærke hans Grebethed.
Da jeg efter Messen hilste paa
ham, sagde han: »Det maa vi
have hvert Aar«, og dermed var
det en givet Sag, at disse Messer
blev accepteret i videre Kredse.
Det blev til hele Stævner!

Nu havde jeg hørt Dr. Isager
tale om Munkemedicin og Klo-
sterbehandling ved et Møde i
Foraaret 1938, hvor en Minde-
sten over Biskop Gunner var
blevet afsløret i den søndre Klo-
stergaard, og det jeg hørte den
Dag, baade af Doktoren og af
Arkitekt C. M. Smidt fra Natio-
nalmusæet samt af Bibliotekar
Haugsted, havde givet mig Idéen
til denne Valfart. Dr. Isager ud-
talte bl. a.: »Munkemedicin og
Klosterbehandling blev i sin Tid
betragtet som den rene Bedrøve-
lighed. I den sidste Menneskeal-
der har Synet paa den dog æn-
dret sig. Vi ved, at der i Kloster-
haverne dyrkedes mange Læge-
urter — og det han ogsaa været
Tilfældet i Øm. I den moderne
Medicin spiller de gamle Læge-
urter kun en ringe Rolle, men
der kan ikke være Tvivl om, at
de i Munkenes Hænder og den
Gang, man troede paa dem, ofte
har gjort Gavn. Sammen med
Urtebehandlingen indtog i Mun-
kemedicinen Bade, Diæt, Kop-
sætning og Aareladning en be-
tydelig Plads, men baade Bade-

behandling, Diæt og tildels Aareladning er jo i vor Tid atter kommet til Ære. Bøn og Helgenpaakaldelse hørte ogsaa med til Klostrenes Sygebehandling, og der kan jo ikke være Tvivl om, at ogsaa disse Midler i mange Tilfælde har bragt Lindring og i enkelte Tilfælde Helbredelse«.

Og han sluttede med stor Indderlighed i Stemmen: »Det er da gaet her i Øm, som det saa ofte gaar, hvor man graver: det gamle, som kommer frem, fortæller os om noget nyt og øger derved Kærligheden til vore Minder, og som Talsmand for disse Børn under Mulde (de fremdragne Skeletter), som nu har sprængt Aarhundreders Grav, bringer jeg det gamle Kloster og den gamle Kirke en Tak for de Kærlighedsgerninger, som her er øvet«.

Hvert Aar overværede Dr. Isager Messen i Ruinen, ogsaa da hans Helbred blev daarligt og Synet svagere og svagere for det sidste halve Aar helt at svigte. Han var saaledes med den festlige Dag, da Biskoppen omgivet af mange Præster og hundredvis af Katolikker selv celebrerede Messen. Hans Taknemlighed over, at vi ligesom havde givet den gamle Klosterkirke Liv, ytrede sig bl. a. ved, at han sendte mig sine talrige større og mindre Publicationer over sine Undersøgelser og med Interesse læste de Noveller i »Julekærten«, der i fortællende Form skulde give Læseren et Indblik i Klosters Virksomhed. Da jeg skrev den lille Novelle om »Biskop Gunners to Indtog i Viborg«, skrev han til mig, at den var blevet læst op, da Familien var samlet Nytaarsaften.

Dr. Isager var ikke Katolik, men en Dag betroede han mig, at han fra sin Ungdom havde interesseret sig for den katolske Kirke, og jeg mærkede, at det var en religiøs Interesse, der var blevet næret ved disse Aars Arbejde i Øm.

For et Par Aar siden, da jeg erfarede, at Alderen begyndte at gøre sig stærkt gældende, skrev jeg derfor til ham, at den Dag vel ikke var saa fjern, da ogsaa han maatte herfra, og jeg vilde

saa gøre det for ham, som de gamle Munke havde gjort for deres Brødre:: jeg vilde læse den hellige Messe for hans Sjælefred.

Han svarede og takkede mig hjerteligt, for »ogsaa jeg skal snart forlade dette jordiske Hylster«.

Siden hørte jeg ikke meget fra ham, han saa jo saa daarligt, men midt i Sommerens Lejrliv og langt fra Aviser og Radio erfarede jeg hans Død, og først nu

har jeg haft Lejlighed til at skrive disse Mindeord. Men den hellige Messe har jeg læst for ham, som jeg i sin Tid læste den for alle, der ved Øm Kloster i 400 Aar havde maattet undvære denne Messe, og det er helt paa sin Plads, at jeg slutter disse Mindeord over en ædel, dansk Mand med Kirkens egne Ord: Herre, giv ham den evige Hvile, og lad det evige Lys skinne for ham — Requiescat in pace.

Kjeld Geertz-Hansen.

Valfart paany til Æbelholt

Naar vi Søndag 22. August for første Gang efter Reformationen deltager i en fælles Valfart til Æbelholt Klostreruiner, genoptager vi dermed en gammel Tradition. I Middelalderen var Æbelholt Kloster et af Danmarks største Klostre og et yndet Valfartssted. Nyere Udgravninger og Undersøgelser, der blev ledet af Arkitekt Schultz og Dr. med Møller-Christensen, har givet os værdifulde Oplysninger om det store Klosteranlægs og den monumentale 66 m lange Klosterkirkes Grundrids. Hvad vi eller endnu ved om Æbelholt Klosters Historie, er hentet fra en ældgammel Helgenbiografi, »Abbed Vilhelms Levned«, og hans store Brevsamling. »Abbed Vilhelms Levned«, som er skrevet af en af Klostrets Kanniker omkring Aar 1220, indeholder mange Enkeltheder om Klostrets Grundlægger, hans Fromhedsliv og de Undergerninger, der skete ved hans Paakaldelse. Den bedste Kilde til Vilhelms Levned og Klostrets Grundlæggelseshistorie er dog en Samling paa over 100 Breve fra Abbed Vilhelms Haand. Gennem disse Breve lærer vi ikke blot den fransk fødte Abbets livlige og ildfulde Personlighed at kende, men faar ogsaa Indblik i Samtidens kirkehistoriske Begivenheder og Landets kulturelle Forbindelse med den store kristne Verden.

I Æbelholt Kloster fandt saaledes Ærkebiskop Erik af Trond-

hjem og flere norske Biskopper et sikkert Tilflugtssted under den kirkepolitiske Kamp med Kong Sverre. Fra Æbelholt Kloster sendte Abbed Vilhelm sine trøstefulde Breve til den danske Kongedatter Ingeborg, der ved hans Formidling blev viet til den franske Konge Filip August, for at knytte en indeligere Forbindelse mellem Vilhelms gamle og nye Fædreland og sikre Danmark en mægtig Forbundsfælle mod den tyske Kejser. Ganske vist formaede Abbed Vilhelm ikke at forandre den ulykkelige Dronnings sørgelige Skæbne. Som bekendt blev hun efter Brylluppet forskudt af Kongen, men Vilhelm kæmpede til det sidste for at skaffe hende Ret, og ti Aar efter hans Død kom det endelig til en Udsoning mellem det kongelige Ægtepar.

Under Abbed Vilhelms dygtige og energiske Ledelse blev Æbelholt Udgangspunkt for Klosterreformer samt kirkelige og kulturelle Fremskridt i Valdemarernes Storhedstid. Af den nævnte Brevsamling faar vi ogsaa at vide, at Klostret paa hans Tid talte 25 Kanniker og daglig bespiste 100 fattige og vejfarende. Endnu længe efter Reformationen levede Mindet om Klostrets berømte Grundlægger. I Tjæreby Kirke stod der til Kristian IV's Tid en Statue af Sankt Vilhelm, som Biskop Resen lod fjerne, fordi Bønderne nærrede »overtroisk Ærefrygt for den«.

Æbelholt Klosterruiner er et af de mange talende Vidnesbyrd om, hvor brutalt og skaanselsløst Reformationens Kamptid er faret frem mod kirkelige Bygninger og den danske Middelalderkulturs religiøse Centre. Omkring 1561 blev Klosterkirken med de vældige Taarne og Klosterbygningen nedbrudt og Stenene blev sandsynligvis brugt til Opførelsen af Frederiksborg Slot. I det oprindelige Klosterkapel, hvor Sankt Vilhelm gennem 25 Aar har fejret den liturgiske Gudstjeneste, ved det sam-

me Alter, hvor han døde Paa skedag 1203 og blev begravet, indtil hans Levninger flyttedes over til den større Klosterkirke, frembærer Biskoppen paa Valfartsdagen det hellige Messeoffer. Efter Gudstjenesten vil Dr. med. Møller-Christensen, der har været den egentlige drivende Kraft i Arbejdet paa at drage Æbelholt Kloster frem af Glemselen, vise Deltagerne rundt i Ruinerne og give fyldige Oplysninger om Klosterets Bygningshistorie og de mange Skeletfund.
A. Otto.

Væk med den Pebersvendegud. Væk!!!
Han kyler rasende Bogen hen ad Gulvet med sin højre, stærke, unge Haand. Den svirrer vandret ud i Rummet og havner i et Stød mod Væggen. — Ned i Krogen. —

Og Aarene gik. Han fik sin Stella og mangen Stella efter hende.

Han blev sig selv nok, som den er det, der ikke behøver Gud. — Han holdt trods alt, som en Hædersmand, fast ved sin første Stella. Det fortalte han sig selv, det fortalte han sin Stella. Det fortalte han Verden. Det troede enhver paa, selv Stella. —

Og Døden kom og hentede ham, og han frygtede ikke. Nu var alt forbi. Og var det ikke forbi — godt: han havde Ret. Ingen Gud kunde dømme ham. —

Saa døde han. —
For Guds Trone stod han. —

Dies iræ, dies illa
Solvat sæclum in favilla
Teste David cum Sibylla. —

Lacrimosa dies illa,
Qua resurget ex favilla
Judicandus homo reus

Huic ergo parce Deus:
Pie Jesu Domine,
Dona eis requiem.

Der sad en anden ung Mand, ensom paa sin Hybel. Petroleumsovn var tændt. En usselig lille Lampe sendte en lille svag Lyskreds ned over Bordet, hvor Bogen laa. Men Bogen var ikke saa fin, den heller. — Ikke nogen Originaludgave. — Nej, en billig Gengivelse paa kedsommeligt Papir, med banalt og sjælløst Tryk. Den unge Mand smaafrøs. Stolten, han sad i, var vaklevorn og plettet. Købt i en Forretning med gammelt Ragelse. —

Langt borte var hans unge Drøm, hans Stella. — Vist holdt hun af ham. Og maaske — en gang . . .

Men nu sad han altsaa og læste hin skæbnsvangre Bog, Bogen hvis Rosenstil lader sig op

OVER EVNE

J Novellens Form berører en Katolik med Udgangspunkt i Søren Kierkegaards Forkyndelse den i protestantiske Lande ofte borte Klage, at de kristne Krav er „over Evne“.

Der sad en ung Mand og læste i sit Studereværelse. — Lampen var tændt over Bogen i Krogen, og han sad godt og ensomt i sin brede Lænestol. — I Dagligstuen nedenunder muntrede hans Søster sig med et Par Veninder. En Latter, han kendte, naaede af og til op til ham og fik ham til at sænke Bogen. — Stella, tænkte han. — Han vilde smile, men kunde ikke ret. —

Det var en saa underlig Bog. — En skæbnsvanger Bog. — Man tror, at man tager en dufte Rose i sin Haand, naar man griber til saadan en Bog. Dejligt fortroligt hviler den i Haanden, dejligt, næsten sødme fyldt ser troskyldige, gammel-dags Bogstaver en i Møde fra det tykke, gullige Papir. — En gammel Bog — som Minder og Lavendler. —

Og naar man har lukket Bogen op, naar man har læst nogle Sider, da begynder den at brænde Fingrene, at brænde langt ind i Hjertet, at svide, at lue, at ætse sig ind til Aandens inderste, hemmelige Grund.

Du er kaldet til noget uendelig stort, du er kaldet til at være Guds Barn. Men det vil koste dig din Barneret i Verden. — Alt det dernede i Dagligstuen skal blive fremmed for dig og du for det. — Du er kaldet til at dø for at leve. — Stella — er ikke din Stella. — En anden Stella skal du følge . . .

Den unge Mand lægger Bogen i sit Skød.

Ikke Stella! — Men jeg kender intet skønnere, intet helligere end Stella.

Det er unaturligt, det, der kræves.

Alt i mig gør Oprør.

Hvad er der, hvis Stella ikke er!

Forvredne, gamle Pebersvend, der har skrevet den Bog! Pint selv Kæresten ihjel! —

Nej, saadan er jeg ikke. —

Jeg er et Menneske.

Jeg svigter ikke mig selv.

Stella er min Ret.

Væk med en Gud, der vil tilintetgøre, hvad han selv har saet, og høste, hvad han ikke saae!

som luende Ild og brænder til Sjælens dybeste Grund. — Et evigt, ulægeligt Saar. —

Den unge Mands Hænder skælver en lille bitte Smule. Han mærker det ikke selv.

Han ser for sig den Mand, som har kunnet skrive en saadan Bog. Frygtsomt betragter han hans lidende, rene Træk, hans dybe, straalende, men saa tungsindige Øjne. Frygtsomt skuer han ind i de Øjne og skælver derved. — Du har Ret, hvisker han, du har Ret. Men jeg kan ikke. — Aa, Gud, jeg er en elendig, svag Stymper! *Det er min egen Skyld.* Du vilde vel næppe skænke mig et Blik, om du levede nu og kendte mig. Du maatte jo foragte mig. Jeg ikke bare ligner andre Mennesker, jeg er endnu svagere. — Aah, Gud, hvad skal det blive til! —

Og han lukkede Bogen — varsomt. Beholdt den mellem sine Hænder. Der sad han længe og stirrede ind i den usle Lampes matte Lys.

Endelig rejste han sig træt og tungt. Bogen holdt han stadig i sine Hænder. Paaklædt lagde han sig paa Sengen, med Bogen ind til sig. Taarerne løb ham ned ad begge Tindinger, som han laa der paa Ryggen og saa op paa det smudsige og revnede Loft. —

Endelig faldt han i Søvn. —

Og Tiden gik, og det blev Stella.

Men Bogen var hans dyreste Ven. — Trods Stella. —

— — —

Da kom han en Dag ind i en katolsk Kirke, Gud ene ved hvordan. —

Dér hændte dette, at han mødte den Herre Jesus i Alterens Sakrament. Med skælvende Knæ gik han derfra. Nu havde han mødt Gud. —

Og som et Søm drages af en Magnet, droges hans Menneskehjerte af dets Gud, og han blev Katolik, næsten uden selv at vide hvordan.

Men Stella forstod det ikke. Hun blev vred. — Hvad var nu *det* for Fantasterier! — —

Da var det, som Verden skulde styrte sammen. Svag havde den unge Mand altid været. Svag var

han endnu. Stella! — Umuligt at give Afkald paa Stella. — Nej, vanvittigt, umuligt! — Ak, der var intet at gøre. Svag var og blev han. Det følte han nu.

— — —

Han tænkte og tænkte. Jo, dog — der var eet at gøre: skrifte. —

Han gik ind i den underlige Genstand med Forhæng paa alle Sider; han hviskede om sin Svaghed, sin Nød, sin haabløse Viljesvagthed. —

Men da han gik fra Skriftestolen, var han ikke mere helt den samme. Han følte et noget i sig, et ukendt noget: et ligevægtigt, tillidsfuldt, ureflekteret noget. Han kunde ingenting, men det noget, i ham kunde. Det var han ganske klar over. —

Stella forstod det ikke. Hun var ikke mere uovervindelig. Det var i Grunden sært. — Han var altsaa, trods alt — et Mandfolk! — Hun skældte ud, hun surmulede, hun blev fornem. Hun blev overlegen . . . Hun blev — 1000 Stellaer og dog den samme — vidunderlige, yndefulde, knitrende lille Kvindesjæl, der havde hersket, som hun vilde . . . Nu var det forbi. —

Gudstjenestens Tilbehør

Hvad er en Kirke?

Før vi i nogle ganske korte og meget populære Artikler giver os til at tale om de forskellige Dele af en Kirke, er det maa ske godt, at vi først spørger os selv, hvad en Kirke i det hele taget er. I et Leksikon finder vi Ordet forklaret som en Bygning til offentlig kristen Gudsdyrkelse. Gudstjenesten bestaar af Bøn, Offer og Sakramenternes Forvaltning. Hvis vi levede paa en Planet, hvor der var et uforanderligt Klima uden hverken Regn, Sne, Vind eller Slud og heller ikke for stærkt Solskin, vilde der ikke være nogen Nødvendighed for at bygge Kirker. Gudstjenesten kunde finde Sted i fri Luft. Men da denne ideale Tilstand ikke findes her paa Jor-

Da gik hun en Dag, hemmeligt, til en af disse Pokkers Præster. — Hun skulde nok, *hun!* —

Men Stella blev endnu engang den lille. Hun vilde bare ikke indrømme det.

En haard Tid kom. Men den unge Mand vidste nu, hvad det *noget* i ham var: det var Naaden, det var Jesus selv, det var den Aand, som Verden ikke kender. — Og selv om den unge Mand havde det ondt, havde han det alligevel godt. — Han fandt sin fordums eneste Ven frem fra Reolen. Nænsomt aabnede han den og kærtegnede næsten dens Blade. De Blade, der havde luet i hans Sjæl som Blod og Ild. — Tak, hviskede han. Kraften kunde den ikke skænke mig; og den kunde ogsaa tage fejl. Men eet skænkede den mig: den frelste mig fra Løgnen, den frelste mig fra at dyrke en Afgud.

Sælsomt nok: ogsaa Stella fandt Vejen. Og den Dag kom, da de to sammen kunde knæle for den Gud, som drog ind i deres egne Sjæle. Og de tænkte da begge den samme Tanke: „Uden mig kan I slet intet gøre.“ —

R. Bl. S.

den, er en vis Beskyttelse imod Vejret nødvendig. Kirkens første Opgave er derfor at huse de Mennesker, der tager Del i Gudstjenesten, og at beskytte de Genstande, der bruges ved denne.

Men nu er det et menneskeligt Instinkt at ville forskønne de almindelige Genstande, som benyttes i Hverdagslivet, og endnu mere naturligt er Ønsket om at forskønne de Ting, der bruges ved Dyrkelsen af vor Skaber. I alle Tidsaldre, hvor Religionen blomstrede og var en Del af Folkets normale Liv, har Kirken derfor altid været den Bygning, hvorpaa Haandværkere og Kunstnere ofrede deres Talenter — Murere, Tømrere, Smede, Malere, Billedhuggere og Vævere. I

S. Ambrogio i Milano

senere Tider, da Religionen mere blev et isoleret Afsnit af Livet, har disse samme Kunstnere og Haandværkere maattet søge Beskæftigelse ogsaa andetsteds.

I denne lille Artikelserie vil vi beskæftige os med de forskellige Dele af en kristen Kirke, forklare deres Funktioner og vise, hvordan enhver af dem har udviklet sig i Løbet af nitten Hundrede Aar.

I Forhallen

En Forhal er først og fremmest et overdækket Rum, gennem hvilket man kommer ind i en Bygning. I Kristendommens ældste Tider blev disse Rum meget praktisk udnyttet. I mange Tilfælde var der en Gaard med aabne, overdækkede Gange rundt om. Midt i Gaarden (kaldet *atrium*) var der en Brønd eller et Springvand, hvor Folk vaske-

Bradford-on-Avon, Wiltshire

de deres Hænder, før de gik ind i Bygningen — et Levn heraf har vi stadig i vore Vievandskar.

Store Forhaller eller Gaarde var nødvendige i hine fjerne Ti-

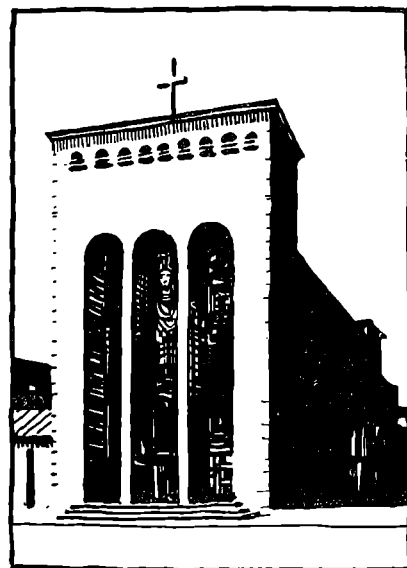
der, for der var visse Grupper af de besøgende, som ikke havde Lov til at komme ind i den egentlige Kirke. De kaldtes de *bodsgørende*. De stod ude i den aabne Gaard eller i Forhallen, og bad om de troendes Forbøn. Sommetider var der en indre Forhal, kaldet *narthex*. Dette Arrangement er kun et Levn af Planen for det typiske romerske Hus, hvori de første Kristne plejede at holde deres Gudstjeneste; man kan se det i S. Ambrogio i Milano, S. Clemente i Rom og mange andre Kirker i Sydeuropa og det nære Østen.

Da man ikke længere indrettede en ydre Gaard, bibeholdt Kirkerne stadig en stor aaben Forhal. Der er mange Eksempler herpaa i Roms Basilikaer. St. Laurentius udenfor Murene er en af dem.

Da Kristendommen naaede Nordeuropa, var der ikke længere Brug for *atrium* eller *narthex*. De første Aarhundreders strenge Bodspraksis var blevet betydelig mildnet, og Daaben blev ikke opsat saa længe, som det tidligere havde været Sædvane. Derfor forsvandt de bodsgørende samt *Katekumenerne*, som vi vil tale om næste Gang. Forhallen blev mindre og havde ringe eller slet ingen liturgisk Betydning. Nogle Steder gav den dog et Fristed for de Forbrydere, der flygtede

Northreach, Gloucestershire

Moderne Kirke i Frankfurt

for Retfærdigheden. Man kan endnu se den store Dørhammer til Helligdommens Fristed i Durham Katedralen. Her er to Tegninger af engelske Kirkeforhaller: den ene fra den gamle angelsaksiske Kirke i Bradford-on-Avon i Wiltshire, den anden af langt senere Dato fra Northreach i Gloucestershire. Der er Eksempler paa, at et Rum over Forhallen blev brugt af Eneboere i Middelalderen.

I vore Dage er Forhaller nærmest en Luksus, og mange Steder undværer man dem af økonomiske Grunde. Men de kan stadig opfylde en nyttig Mission ved Processionen paa Palmesøndag eller under den første Del af Ceremonierne Paaskelørdag — især naar det regner eller blæser! Selv om der er en Forhal, anbringes Vievandskarrene oftest inde i Kirken, hvad der egentlig er en Skam, for vi trænger til at rense vore Sind for verdslige Tanker, om ikke vore Hænder for Snavs, før vi gaar ind i Kirken.

Den sidste Tegning viser en meget moderne Forhal fra en ny Kirke i Frankfurt; den kan illustrere, hvor store Ændringer Kirkeforhallen er undergaaet i Løbet af nitten Hundrede Aar.

Peter Anson.

Friheden, Ferie, Fællesskab

Hos Centralskolens Drengene i Asserbo

Efter en varm Tur i Toget fra Hovedbanen, kun afbrudt af »Kong Volmers vilde Jagt« for at faa Plads i Hundested-Toget i Hillerød, ankom vi til Melby Station den 21. Juni ved 15-Tiden. En Times Tid senere var vi, d. v. s. Pastor Thorbjørn Møller og jeg, med 10 Drengene (senere faar vi 4 til) vel installeret i »Friheden«, Centralskolebørnenes Paradis, som ligger paa en herlig

Deltager i Renlighedskonkurrence underkastes Eftersyn.

Gran- og Fyr-beplantet Grund med aabne Pletter af Lyng og Græs i det skønne Asserbo.

Bygningerne bestaar af Hovedhuset med Spisesal, Køkken og 3 to-Mandskamre til de voksne, to Sovesale til Drengene og Kapellet ikke at forglemme, alt af Træ og smukt og praktisk indrettet, dertil de nødvendige Udhuse.

Eftermiddagskaffen var velkommen og smagte efter den lumre Rumletur i Toget herop, saa orienterer vi os lidt, og det blev Aftensmiddag; og lad mig sige det med det samme: vores Madmor Frøken Grethe Larsen, til daglig Biskoppens Husbestyrerinde, sørgede for, at vore Maver blev fyldt Morgen,

Middag og Aften med god og rigelig Mad, lige som hun tog sig af Drengenes Tøj, for gale Katte faar jo som bekendt reven Skind—ogsaa i en Sommerlejr — snart var det en flænget Skjorte og saa et Par revnede Benklæder, der kom under hendes kyndige Behandling, og vi elskede hende alle for hendes gode Humør og moderlige Kærlighed.

Og Livet gik sin Gang. De, der vilde, og det vilde alle vi voksne, og nogle af Drengene ofte, var til Messe hver Morgen Kl. 7; de øvrige blev purret ud paa samme Tid, saa alle kunde være klar til Morgenmaden efter Morgenbønnen Kl. 8. Efter Morgenmaden, der bestod af Havregryn eller -grød, Sigtebrød, Mælk og Kaffe, havde Lejrbanken aaben, og Drengene fik de Lommepege udleveret, som de mente var nødvendige til Dagens Slikkeri, Jordbær eller Iskager og hvad ellers hver enkelt var mest slikmundet efter; i disse Tider er Udvalget jo ikke stort. Drengene fik saa Lov til at køre til Slikboden og gøre deres Indkøb. Saa gik Formiddagen enten med Leg paa Grunden eller en rask Travetur til Arrenakke, Drengenes Yndlingssted; der var vilde Jordbær i Massevis, bare man gad plukke dem, og det manglede ikke paa Lyst, skal jeg love for. Kl. 12,15 var der Middag.

Eftermiddagen indtil Aftensmaaltid Kl. 18, var helliget Vand-

Lejrens Vagthund med sin Oppasser

gang ved Stængehuset udenfor Plantagen; ude i de herlige store Klitter fandt vi »Gryder« med nogenlunde Læ, her laa vi saa hele Eftermiddagen i Sol og Blæst — for trods alt fandt Blæsten ned til os; i Vandet tumlede Drengene lykkelige, — til at begynde med noget blege, men mange Dage varede det ikke, før flere ømmede sig, naar en eller anden Kammerat rørte ved en forbrændt Skulder eller Ryg, Synderen fjernede sig skyndsomt for ikke at blive ramt af den solskoldedes nu brune Næve.

Sct. Hans Aften opførte Drengene deres egne hjemmelavede smaa Sketches til stor Jubel for saavel de optrædende som Tilskuerne. Baal havde vi ogsaa, saa det blev omtrent en Time over normal Sengetid (Kl. 21) før end der blev fløjtet til Aftenvask og Aftenbøn. Efter en halv Times Sludren og Mumlen fra Sovesalene blev der stille, alle var i »Drømmeland«, trætte og udmattede af Dagens Leg og Vandgang.

Naar Drengene saa var kommet til Køjs, fik vi voksne os en Kop Aftenkaffe og Samtalen kom i Gang,

Centralskolebørnenes Ferieparadis

Efter Badet

enten vi sad hjemme eller drog af Sted paa Tur i Plantagen, til Paradisdalen og Troldskoven. Emnerne var mangfoldige, men det alt overvejende var dog Troen, Gud og hans Kirke.

Jeg mindes en Aften, da fire af os, pjankede og staldkaade, gik til Liseleje Strand, — pludselig blev vi tavse og alvorsfulde. Længe stod vi paa Stranden og saa ud over Vandet, langt ude sendte Hesselø Fyr sine Glimt ud over Havet — Aftenhimmelen var ude i Horison-ten glødende og gylden af den ned-gaaende Sol, der farvede store bly-graa Skymasser purpur paa Under-siden, — ovenover hvælvede Him-

melen sig i blaa og grønne Farver — en enlig Aftenstjerne tindrede i Vest. Da blev Sindene stemt til Høj-tid, og vi følte os smaa og Gud stor, da steg Takken for Livet opad, — det var som fik vi et Pust fra Evig-heden, som jeg tror ingen af os vil-de have været foruden; — langt om længe vendte vi tilbage — stille og grebne af de Tanker, vi havde udvekslet ved Stranden.

Et Par Fødselsdage havde vi og-saa i Lejren, de blev ligesom Sct. Hans Aften fejret med Optræden af Drengene, og Tryllekunster af de-res glade »Hofskuespiller« og Gøg-ler Remy, og saa havde Frk. Lar-sen bagt Kage, — den forsvandt som Dug for Solen i de umættelige Drengemaver — og for Resten og-saa i os voksne.

En Fryd var det at se Drengene rette sig, blive rankede, brunede og hærdede af Sol og Vand. For dem blev »Friheden« virkelig Frihed. Og for os voksne blev det især Fæl-lesskab, et Fællesskab, som jeg tror vil holde; vi blev fælles i An-svar for Drengene, og Arbejdet ry-stede os sammen, saa vi fik lært hinanden at kende, fik talt om snart det ene, snart det andet; og

jeg tror, eller rettere jeg ved, vi lærte af hinanden, og det er meget værd her i Livet.

Saa vil jeg da blot til Slut frem-sætte et Par Ønsker for »Frihe-den«, der jo kun er et Aar gammel, for det første at der maa komme en god og solid Personvægt dertil, saa Drengene kan blive vejjet, naar de kommer, og inden de rejser hjem igen, dernæst var et Uden-dørstermometer og et Barometer ønskeligt og endelig, at der aldrig maa komme elektrisk Lys, vi vil have Lov at beholde vore hygge-lige Stearinlys.

Og saa siger jeg Tak for en ufor-glemmelig Sommerferie til Gud og den Mand, Han gav Idéen til at ska-be det herlige Sted »Friheden«, Pa-stor Thorbjørn Møller, siger ham og hans Medarbejdere i »Dreng-klubben« Tak for det velsignelses-rige Arbejde, der er gjort for at skabe det dejlige Feriehjem i Guds skønne Natur, Feriehjemmet for de Drengene, der i Fremtiden skal vokse op og være med til at bygge det nye Danmark op, naar Ufreds-aarene er forbi. — Og saa er jeg atter midt i Hverdagen.

Deo gratias! »Generalen«.

*Magasin
du Nord*

... den ny Tids Stormagasin

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys
af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER
København

Grosserer Georg Lohrer

in memoriam

Atter er en af vor Kirkes trofaste gamle Støtter gaet bort. Et yngre Slægtled kendte ikke Grosserer Georg Lohrer, men de ældre mindes hans opofrende Gerning for Kirken, især som Medlem af Forstanderskabet for St. Ansgars Kirke i over tyve Aar (1892—1913). Grosserer Lohrer sad ligeledes i Bestyrelsen for Ansgarius-Bonifatiusforeningen og var en Aarrække Tilsynsførende for Kirkeskolen i Bredgade. Den afdøde overleves af sin Hustru og sin Søn, C. B. Lohrer, der viderefører hans Forretning.

Mange ældre Medlemmer af St. Ansgars Sogn sender Sognets trofaste Ven og Støtte en taknemlig Tanke og beder Gud skænke den afdøde de trofaste Sjæles Løn. N. N.

Et protestantisk Kloster

Er det en Tanke eller et Tilfælde, at der samtidig med Planlægningen af en Valfart til Æbelholt Klosteruin under Førerskab af vor Biskop, i Radioen d. 3. August blev udsendt et stærkt og varmt Opraab af Provst Gram for Oprettelsen af et »protestantisk Kloster«? Det skulde være Opholdssted for de mange Mennesker, der ikke kan finde sig til Rette i Livet; ved Hjælp af en fast Dagsorden skulde de i Bøn, Altergang og Betragtning kunne finde deres Standpunkt til Livsførelsen og saaledes falde til Ro.

Ordensvæsenet, som er en bedre og mere omfattende Betegnelse end Munkevæsenet, er oprindelig opstaaet under Devisen »Ora et labora« (Bed og arbejd!) medens Provst Gram nærmest fremhævede Bønnen. Betonning af den anden Faktor savnede man i dette af re-

ligiøs Interesse stærkt prægede Forredrag. Men vi vil i en følgende Artikel paa denne givne Anledning anføre en Del Udtalelser af protestantiske Forfattere i nyere Tid om Klostertanken og dens historiske Udvikling.

Ved Valfarten paa Søndag vil vi mindes Abbed Villhelm og bede ham og alle danske Helgener om deres Forbøn hos Gud, at han vil velsigne vore Ordensfolk, Munke og Nonner, og deres Klostre, Sygehuse og Skoler, og at han vil velsigne deres Bestræbelser for Oprettelse af stadig flere saadanne Institutioner for religiøs Oplysning og til kristelig katolsk Kultur i vort Land.

J. Hammelmüller.

Hvad Jens sagde til Menigheden

En Søndag var en Præst blevet syg og var følgelig ikke i Stand til at læse Messen.

Folk havde allerede indfundet sig i Kirken. Præsten kaldte da paa Sakristanen, den gamle Jens, og bad ham meddele Menigheden, at der ingen Messe kunde blive den Dag, fordi han var syg, og at man ingen Synd begik ved ikke denne Søndag at hivaane den hellige Messe. Der var i Grunden flere Ting, Præsten vilde have givet Besked om, men han stode ikke paa gamle Jens's Hukommelse.

Men Jens mente, at hvis bare Præsten vilde indprente ham det rigtig grundigt, skulde det nok gaa. Derfor tilføjede Præsten: „Sig ogsaa, at der er Skriftemaal førstkommande Torsdag paa Grund af første Fredag i Maanedens, Tirsdag fejres Fest for Petrus og Paulus. Paa Søndag er der Kollekt for Paven. En Pakke er fundet og kan afhentes i Sakristiet. Onsdag vies John Dahl og Marie Moe. Hvis nogen er bekendt med Ægteskabshin-

dringer, er de forpligtet til at anmelde det o. s. v.

Et Øjeblik senere stod Jens i Kirken og forkyndte: „Mine Damer og Herrer, Pastoren er syg, og det er ingen Synd. Førstkommende Torsdag er det første Fredag i Maanedens, Tirsdag fejres Festen for John Dahl og Marie Moe. Næste Søndag kommer Paven hertil for at indsamle Kollekt. Onsdag vies Petrus og Paulus. Hvis nogen kender Ægteskabshindringer for denne Forbindelse, kan han finde Besked i en Pakke i Sakristiet.«

(Efter »St. Olav«)

Frk. Endresens Mor

I sine Mindeord her i Bladet om Frk. Endresen skrev Pastor Benzon, at det var hendes store Sorg ikke længere at kunne hjælpe sin Mor hjemme i Norge. En norskfødt Dame i København har læst dette og vil gerne sende Fru Endresen nogle Pakker med saadanne Ting, hendes Datter tidligere glædede hende med. Skulde andre have Lyst til at hjælpe paa samme Maade, ogsaa med smaa Ting, vil den paagældende Dame gerne tage sig af den praktiske Forsendelse. Henvendelser bedes rettet til Pastor Cay Benzon, Nørrebrogade 27, København N. Tlf. Nora 3380.

St. Annæ Kirkes Basar

afholdes d. 3. og 4. Oktober 1943

Menighedsmedlemmer og Kirkens Venner, støt Basaren! Send Gaver til Hans Bogbindersallé 2 eller til Girokonto: St. Annæ Kirke 4198! Hjælp med til at fylde Boderne! For alle Bidrag, for alt Arbejde, for venlig Modtagelse af vore Lykkesedler takker Kirkens Præster: P. P. P. D. Steidl, R. Freitag, G. Scherz, L. Bruncardi.

Undervisning i KLAVER og ORGEL

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Henvendelser bedes venligst
rettet til **CENTRAL 1868**

Liturgisk Kalender

August

15. S.¹⁾ JOMFRU MARIAS ÓPTA-
(hvid) GELSE I HIMLEN (1044); 2.
Bøn: 9. Søndag e. Pinse (684);
sidste Evangelium: Søndag-
ens (686).

16. M. St. Joachim, Jomfru Marias
(hvid) Fader (1047); Gudsmoders
Præfation (522).

17. Ti. St. Hyacinthus ((46)); 2. Bøn:
(hvid) Oktaven (1044), 3. Bøn: St.
Laurentii Oktavdag (1049), 4.
Bøn: Om Fred²⁾ eller For
Paven ((122)); Præf. (522).

18. O. Foregaaende Søndags Mes-
(grøn) se (684), uden Gloria og Credo;
2. Bøn: Oktaven (1044),
3. Bøn: St. Agapitus (1050),
4. Bøn: Om Fred eller For
Paven; Præf. (522). — Eller:

(hvid) 4. Dag i Oktaven (1044); 2.
Bøn: Søndagen (684), 3. St.
Agapitus, 4. Om Fred eller
For Paven; Præf. (522).

19. T. St. Johannes Eudes³⁾; 2. Bøn:
(hvid) Oktaven (1044), 3. Bøn: Om
Fred el. For Paven; Præf. (522).

20. F. St. Bernhard (1050); 2. Bøn:
(hvid) Oktaven (1044), 3. Bøn: Om
Fred el. For Paven; Præf. (522).

21. L. St. Johanne Francisca (1051);
(hvid) 2. Bøn: Oktaven (1044), 3. Bøn:
Om Fred eller For Paven;
Præf. (522).

22. S. 10. Søndag e. Pinse (687).

1) Søndag d. 15. Aug. afholdes i alle Kirker og Kapeller Kollekt for Ansgarius-Bonifatius-Foreningen (den danske katolske Kirkesag).

2) Bøn om Fred findes i K. U. Nr. 30.

3) St. Johannes Eudes har Messen „Os justit“ ((46)) undtagen:

Kirkebøn. Gud, du som paa underfuld Vis har opflammet din salige Bekender Johannes til at fremme den rette Dyrkelse af Jesu og Mariæ helligste Hjerter og ved ham har villet samle nye Samfund i din Kirke, forund os, beder vi dig, at vi, som ærer hans fromme Fortjenester, ogsaa maa belæres ved hans Dyders Eksempel. Ved samme vor Herre.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Biedets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

I Ferien

Indtil 15. Aug. kan Henvendelser til Redaktionen kunske Mandag Kl. 15-16. Red. Berg træffes ikke i Aug. Maaned.

UNGDOMSSTÆVNET

paa „Rygaard“, Bernstorffsvej 54

Søndag den 29. August

PROGRAM:

- Kl. 9,30: Flaget hejses. Velkomst.
Tale af Frøken Kirsten Ledel: Den hellige Aloysius. Stille Messe med Prædiken og Fælleskommunion. Reciteret Kyrie, Gloria, Credo, Sanctus, Agnus Dei og Confiteor.
- Kl. 11,00: Frokostpause.
- Kl. 12,00: Underholdning af Mandolinorkester.
- Kl. 13,00: Tale af Hr. Fuldmægtig Enoch Hjorth: »Verdens Syn paa dig«.
- Kl. 14,00: »Styrkeprøve«. Konkurrencer og Lege. (Se nærmere Oplysninger i Katolsk Ugeblad, Nr. 29 og 30).
- Kl. 15,30: Kaffepause.
- Kl. 16,15: Festspil skrevet af Malerinde Frøken Birgitte West.
- Kl. 16,45: Tale af Hr. Pastor Kjeld Geertz-Hansen: »Jeres Pligt overfor Verden«.
- Kl. 17,15: Underholdning under Medvirken af »Askus«-Koret og Hr. Johannes Jørgensen.
- Kl. 18,15: Tale af Frøken Kirsten Henning-Jensen og stud. med. vetr. Carl Chr. Melchior: »Vor Stilling i Dag«.
- Kl. 18,30: Aftensmad.
- Kl. 19,15: Flaget tages.
Sakramentsandagt med Prædiken af Hs. Excellence Biskop Th. Suhr.

Foreningerne bedes medbringe Faner.

Medbragt Mad vil kunne indtages i Parken. Der forefindes — som tidligere — Udsalg af: Kaffe, Øl, Sodavand, Wienerbrød etc. Desuden kan leveres Smørrebrød med Bestilling før Messen.

Adgangstegn à 50 Øre faas ved Indgangen.

Stævnets Indbydere: A. C.'s Ungdomssektion, D. K. K. F., Sygeplejerskeforbundet, Pædagogforbundet, Hertug Knuds Division, Katolsk Ungdoms Klub, København, Amager K. U. K., Frederiksberg K. U. K., Lyngby K. U. K., Ordrup K. U. K., De unge Mænds Kongregation, Stenosgade.

Sygeplejerske-Forbundet

I straalende Sol afholdt vi vort andet Sommerstævne Søndag den 1. August. Der var fra Morgenstunden i Kirken god Tilslutning. Om Formiddagen talte Pastor Oppermann til os om Gud i Hverdagen: Om Varsomhed i Omtale af andre, om Kærlighed til Næsten, om Ansvar, om levende og afgjort Kristentro. — Vi vil vist alle huske dette alvorlige og samtidig opmuntrende Foredrag. — Om Eftermiddagen talte Fuldmægtig Hjorth om Forsorgen, der oprindeligt er udsprunget af Kirkens Arbejde. Sygeplejerske Dora Sørensen talte om, hvad det betød for hende personlig og for katolske Sygeplejersker i det hele taget, at vi har vort Forbund, — senere talte Pastor Oppermann om St. Camillus og hans opofrende Gerning for de syge. Ind imellem spiste vi og samtalede. Der var ogsaa flere Medlemmer fra Provinsen, helt fra Fyen! Vi fik Telegram fra Aarhuskredsen. Foruden Medlemmer var der en Del Gæster, Præster, Læger og Søstre fra

de forskellige Ordenshuse; vore Værtsfolk, St. Liobasøstre, gjorde deres til, at Stævnet blev saa smukt og vellykket.

Stævnet sluttede med Festandagt i Kirken, hvor Pater Coenen talte til os og udtalte, at vi i Dag har levet med Gud og faaet gode og værdifulde Indtryk, som vi nu skal tage med os ud i det trættende, opslidende Hverdagsliv.

Derefter bad vi vor Bøn, modtog den sakramentale Velsignelse og sluttede med at synge »Store Gud, vi love Dig«.

Deltager.

Tak

Dybt rørt over al den Venlighed og Medfølelse, der er strømmet mig i Møde ved min kære Søsters Død, beder jeg alle og enhver modtage min hjerteligste Tak.

René von Poquet, C. Ss. R.,
Næstved.

Valfarten til Æbelholt

Søndag den 22. August

Deltagerne samles og Valfartsprocessionen udgaar fra St. Villehads Kapel, Godthaabsvej 24 i Hillerød Kl. ca. 9,15. Messen i Æbelholt læses Kl. ca. 10,15 af Hs. Excellence Biskoppen ved Højalteret i den nylig udgravede Abbedikirke. Efter Frokosten (som medbringes hjemmefra, inklusive Drikkevarer) er der Omvisning i Klosterruinen ved Dr. med. Møller-Christensen.

Tog afaar fra Københavns Hovedbanegaard Kl. 7,59. — Hjemreisen beregnes at kunne ske med Toget 14,36 fra Hillerød. Returbillet Kr. 3,30.

Kongregationer og Foreninger opfordres til at medbringe Faner. Alle bedes huske Sangbog!

Svendborgs Ældste

Den 10. August fyldte Former Oskar Fristrøm i Svendborg 93 Aar. Mon ikke denne gamle, trofaste Ka-

tolik er vor ældste i hele Landet? Han er stadig sin Kirkes faste Støtte og Svendborg Menigheds Stolthed. Ugebladet sender sine venligste Hilsener til den gamle Sømand og Former og ønsker ham endnu en Række Aar iblandt os.

Retræte og Højskole i Trørød

Ankomst finder Sted Søndag den 15. August med Tog Kl. 14.20 fra København H., i Vedbæk Kl. 15.03. Rutebil til Trørød Kl. 15.15. Damerne bedes medbringe Lagner, Pudevaar, Haandklæde og Serviet. Rationeringsmærker bedes paa Grund af Indkøb sendt i Forvejen til: Sct. Josefssøstrene, Prinsesse Margrethes Feriehem, Trørød pr. Vedbæk.

Eksercitier for Herrer

Med Hs. Excellence Biskoppens Tilladelse og Anbefaling afholdes i Dalum Kloster ved Odense 3 Dages lukkede Eksercitier i Tiden fra Mandag Aften den 16. August til Fredag Morgen den 20. August. Deltagelse: 20 Kr.

Eksercitierne ledes af Pater Fr. Horn, O. S. C., Aalborg.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Direktør Henry Schultz, Tøndervej 15, Kolding, hvortil Anmeldelse om Deltagelse snarest bedes sendt.

SOMMERENS

GUDSTJENESTELISTE

SØNDAGSMESSE

København

<i>Sct. Ansgars Kirke</i> (Bredgade 64) ..	8; 10
<i>Jesu Hjerte Kirke</i> (Stenosgade 4) ...	6; 7; 7½; 8½; 10; 11½
<i>Sakramentskirken</i> (Nørrebrog. 27).	8; 10
<i>Sct. Mariæ Kirke</i> (Jens Jessensv.7)	8; 10
<i>Sct. Andreas Kirke</i> (Ordrup)	7; 8; 10
<i>Sct. Therese Kirke</i> (Bernstorffsvej 54)	8½; 11
<i>Sct. Annæ Kirke</i> (Sundby)	6; 8½; 10
<i>Sct. Antoni Kirke</i> (Fr.sundsv. 225)	8; 10
<i>Sct. Nikolaj Kapel</i> (Strøbyvej 2, Hvidovre)	9
<i>Sct. Mikæls Kapel</i> (Vandtaarnsvej 7)	9½ (dog ikke 13. og 27. Juni).

Nordsjælland

<i>Aasebakken</i> (Vor Frue Kloster pr. Birkerød)	8
<i>Asserbo</i> (»Friheden«, Skovbovej)...	9 (8. og 15. August)
<i>Helsingør</i> (Nygade 8)	8; 10
<i>Hillerød</i> (Godthaabsvej 24)	8; 10
<i>Hørsholm</i> (Mariavej)	9¼
<i>Lyngby</i> (Knud Lavardsvej)	8¼; 9½
<i>Trørød</i> (»Vor Frues Kapel«, Trørødvej)	8½

Øvrige Sjælland

<i>Holbæk</i> (Kastanievej 17)	9 (fra og med 4. Juli Kl. 9½) (paa Hospitalet 7)
<i>Holmegaard Glasværk</i>	(Sidste Sønd. i Md.) 9
<i>Køge</i> (Bjerggade 22)	8; 10¼ (4. Juli 6½ og 10¼)
<i>Næstved</i> (Præstøvej 29)	8; 10 (2. Sønd. i Md.) 8; 9½ og 10¼
<i>Roskilde</i> (Frederiksborgvej 11).....	6 (paa Hosp.); 8; 10
<i>Taastrup</i> (Køgevej)	7½; 10¼
<i>Vordingborg</i> (Chr. Winthersvej)...	(1. og 3. Sønd. i Md.) 10½

Lolland-Falster

<i>Maribo</i> (Ny Østergade 4)	9 (m. dansk Præd.); 10½ (m. polsk Præd.)
<i>Nykøbing F.</i> (Bispegade 12).....	8; 9½ (m. dansk Prædiken), 11 (m. polsk Prædiken)

Fyn

Nyborg (Vindingevej) 8 (dog ikke sidste Sønd. i Md.) og 10
Svendborg (Havnegade 1) 8; 10

Langeland

Rudkøbing (Brogade)..... (11., 18. og 25. Juli, 8. og 22. Aug.) 10

Bornholm

Aakirkeby (Gregersgade 20) 10½
Rønne (Østergade 59) 9½ (2. Sønd. i Md. Kl. 8)

Jylland

Aabenraa (Søndertorv) 5,40; 9¼
Aalborg (Kastetvej 1) 6; 8; 10
Aarhus (Ryesgade 26) 7; 8; 10
(Sct. Jos. Hospital) 6
Ebeltoft (»Pax«, Nørreport) (18. Juli og 19. Sept.) 9¼
Esbjerg (Nørregade 61) 7; 10
Fredericia (Sjællandsgade 50) 7; 9½
Grenaa (Afholdshotellet) (20. Juni og 15. August.) 10
Haderslev (Mariegade 8) 8; 10
Horsens (Nørregade 19) 7½; 10
Odder (Holsteinsgade 29) (2. og 4. Sønd. i Md.) Komm. 9¼; Messe 10¼
Pindstrup (Ringsø) (1. og 3. Sønd. i Md.) 10
Ulstrup Mark (Stenvad) (29. August) 10
Sønderborg (Ringridervej) 10 (dog ikke 27. Juni og 18. Juli)
Viborg (Mogensgade 8) 8; 10

Foruden paa de ovenfor nævnte Steder læses der regelmæssigt Messe paa følgende Steder, hvorom Meddelelse imidlertid ikke foreligger. Man henvises til selv at søge Oplysning om Tidspunktet, enten ved Henven-delse til den stedlige Præst eller gennem evt. Opslag ved Kirken:

Allerslev (Allerslev Kloster pr. Lejre), Assens (Nørregade 3), Dalum (Dalum Klosterkirke), Farum (Gl. Farunggaard), Frederikshavn (Havne-gade 11), Gørlev (Kapellet ved Aagaard Hovedgaard), Kalundborg (Lun-demarken 14), Kolding (Kaalundsvej 2), Ledreborg (Ledreborg Slots-kapel), Nakskov (Bredgade 47), Odense (Albani Torv), Randers (Thors-gade 22), Ringsted (Skt. Knudsgade 19), Silkeborg (Hostrupsgade 16), Skelskør (Banegaarden), Skuldelev (Skt. Olafs Kapel), Slagelse (Frede-riksgade 7), Tønder (Statseminariet), Vejle (Fjellegade 2).

Retræte i Roskilde

Lige inden jeg rejste til den anden Retræte, traf jeg en Dame, som var kommet hjem fra den første. »Det var vidunderligt,« erklærede hun. Med endnu større Forventninger tog jeg derfor derned, og nu gaar jeg rundt og føler virkelig Medlidenhed med de Mennesker, som aldrig har været til Retræte.

I en Korsvejsandagt læser man ved den 5. Station: De tvang Simon af Cyrene til at bære dit Kors, men du, Herre, viste ham Korsets Vel-signelse. Paa samme Maade vilde det sikkert gaa de fleste Katolikker, hvis der kom et nyt Kirkebud, som lød:

Du skal i det mindste hvert 5. Aar holde Retræte.

En af de 27.

**BERNH. HANSEN'S
BOGTRYKKERI**

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 Privat: Sundby 836

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør til vore Hospitaler, Kirker, Skoler etc. . Bedste Referencer.

Vikariatets

statistiske Afdeling beder de enkelte Sognepræster, som endnu ikke har indsendt Aarets statistiske Skemaer, om at gøre dette inden Udgangen af indeværende Maa-ned.

Immaculatakirken

Mariæ Optagelses-Fest 15. Aug.: Stille Messe Kl. 6. Ceremoni-Messe med Løfteafleggelse Kl. 7½. Højmesse Kl. 10. Andagt med sakr. Velsignelse Kl. 18:

St. Augustins Kirke

Lørdag d. 14. August højtidelig Vesper Kl. 17,00.
Matutin for Mariæ Optagelse Kl. 20.
Søndag. Højmesse m. Prædiken Kl. 8,00.
Højtidelig Vesper Kl. 14,30.

St. Pauls Kirke, Taastrup

Akvarellen blev vundet paa Nr. 624, og maa afhentes i Løbet af August Maaned hos Alexander Koch, Lykkesholms Allé 7, 2., V.

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Torsdag d. 12. August. Husk Af-tenturen! Se iøvrigt sidste Nummer af Ugebladet. Søndag d. 22. August. Vi deltager i Valfarten til Æbelholt. Angaaende Program og Togtider se Side 525. — For de, der ønsker at cykle, arrangeres fælles Cykletur til Hillerød. Start fra Vibenshus Runddel Kl. 7. Hjemkomst ca. Kl. 18. Medbring D. K. K. F.s Sangbog. Andre, der maatte ønske at deltage i den fælles Cykletur, er hjertelig velkomne.

St. Dominikus' 3. Orden

Møde Tirsdag d. 24. August Kl. 20.

Vor elskede Mand, Fader, Svigerfader og Bedstefader

Grosserer Georg Lohrer

døde den 4. August, vel forberedt ved Kirkens Naademidler.

Emma Lohrer.

*Gudrun og Carl Lohrer.
Elisabeth og Carl.*

Begravelsen har fundet Sted. R. I. P.

HELSINGØR**Kaas & Sørensen**

Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

LEDIG

NYKØBING F**J. N. Jensen** Murermester

Bispegade 20 . Telefon 984 x

Udfører Arbejdet ved den katolske
Skole og Kirke**W. Hardeweg**

Slagtermester . Paalægshf.

Østre Allé 54, Tlf. 1082

Lev. til de kat. Institutioner

A-S Lolland-Falsters

Kulkompagni

KUL.KOKES.CINDERS

Nykøbing F . Tlf. 626, 945

Leverandør til kat. Institutioner

Mackeprang's Boghandel A-S

PAPIRLAGER EN GROS

Nykøbing-Falster

Telefon 38 og 769

JOHS. AÆN

Manufakturhandel

Kjoler . Overtøj . Udstyr

Johannes MadsenElektr. Installatør Nykøbing F.
Installationer

St Kirkestræde, Tlf. 684

Leverandør til katolsk Menighed

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Cen-
tralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejse-
værker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203**A-S NYKØBING F. BRYGHUS**

Lager . Pilsner . Export Beer

Lyst Hvidtøl . Mørkt Hvidtøl . Mineralvande

ROSKILDE**A/s F. Christiansen**
Maskinfabrik

Sct. Olsegade 15, Telf. 87

Lev. til kath. Præstegaard & Hospital

Dom-Apotheket

ROSKILDE

Forbindsstoffer

Sygepleartikler

J. AUGSBURG

H. Weber

Tømremester

Maskinsnedkeri

H. V. Nordsteen

Blikkenslagermester

Algade 34, Telefon 923

Leverandør til kat. Menighed

Fiskehallen

Algade 32 . Tlf. 239

Prima Fisk

Lev. til Sct. Maria Hospital

LEDIG

ROSKILDE MEJERI

BORGERDIGET, TELF. 349

Ejegod Jørgensen

Slagtermester

Kød . Flæsk . Paalæg

Sct. Olsegade 13 . Telf. 157

Leverandør

Mønsterbageriet

Bageri og Konditori

Morgenbrød bringes

Leverandør til katolsk Menighed

Sct. Olsegade . Tlf. 859 - 1365

C. J. Schledermann & Sønner

Entrepenører . Murermestre . Jernbeton

Allehelgensgade 18, Tlf. 122

Murermester ved Sct. Maria Hosp.

FREDERICIA

<p>H. Olsen Holmelund A/S <i>Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170</i> Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde Prima Kvaliteter <i>Promte og reel Betjening</i></p>	<p>Landbomejeriet <i>Telefon 1558 . 1559</i> Altid 1. Kl.s Mejeriprodukter <i>Leverandør til St. Josefs Hospital</i></p>	
--	---	--

<h2 style="text-align: center;">ESBJERG</h2>		<p>Jespersens Boghandel <i>Stort Udvalg i Krucifikke og Vievandskar Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger</i> Kongensgade 78 . Tlf. 1920</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 <i>Esbjerg</i></p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/S <i>Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</i></p>	<p>Eske Petersen Blikkenslager-, Vand- og Gasmester <i>WC . Centralvarme . Sanitet</i> Finlandsgade 62, Tlf. 1765</p>
<p>Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> <i>Kongensgade 25-27</i> <i>Alt i Sengeudstyr og Manufaktur</i> <i>Lev. til St. Josefs Hospital</i></p>	<p>Engers Hansen <i>Bog- & Papirhandel</i> Kongensgade 65 . Telefon 62</p>	<p>Jørgen Jepsen og N. Møller Gram <i>Kongensgade 26 . Esbjerg . Tlf. 536</i> 1. Kl.s Skræderi og Maalkonfektion</p>
<p>K. Rosendahls Bogtrykkeri <i>Aktieselskab</i> Borgergade 25 <i>Esbjerg . Tlf. 1220</i></p>	<p>Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldsmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 <i>Lev. til Sct. Joseph Hospital</i></p>	<p>N. A. Frederiksen <i>Nørregade 65 . Telefon 576</i> COLONIAL • MEL <i>Leverandør til St. Josefs Hospital</i></p>

<h2 style="text-align: center;">KOLDING</h2>		<p>J. Bondesens Efft. <i>C. V. Hennebjærre</i> Tømremester og Entreprenør Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)</p>
<p>V. FALTHER <i>Alt i Kolonial, Vin, Dellekasser, Tobakker & Cigarer</i> <i>Hj af Hollændervej og Kongebrogade</i> Telefon 698</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>M. Schultz' Efft. <i>F. A. Fahrenholtz</i> Alt i Kolonial, Iænkram, Brændsel Læssøgade 47 . Telefon 1249 <i>Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik</i></p>
<p>H. Nielsen & Søn Malermestre <i>Telefon 439</i> <i>Udført Arbejdel ved den ny Klinik</i></p>	<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 <i>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</i></p>	<p>Kolding Andelsmejeri <i>Telefon 153</i> leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmedaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. <i>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</i></p>
<p>Berring, Larsen & Co. A/S KUL-IMPORT . KOLDING Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør</p>	<p>Slagterludsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserver <i>Leverandør til St. Hedvig Klinik</i></p>	<p>M. Lauridsen <i>Bade- & W. C. Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 <i>Leverandør til katolsk Menighed</i></p>

Katolsk Ugeblad

22. August 1943
91. Aarg.
Nr. 34

Katolikker og Verden

Studenternes
Sommer

Døbefont
og Baptisterium

Biskoppen i Radio

Vær barmhjertige

Det er meget, vi efter Krigen bliver nødt til at lære om igen. Det er bl. a. den nytestamentlige Lektie om Barmhjertighed. Vort Hjerte har nemlig ikke haft godt af Krigen. Der var for meget med Sprængbomber, Granater, Skydning af sagesløse Civile, Deportationer og Undertrykkelse af enhver tænkelig og utænkelig Art. Hvad vi har lært, er at bide Tænderne sammen og at sætte haardt mod haardt. Endog vi rødmossede neutrale, der plejede at staa og se paa de store, naar de periodisk røg i Totterne paa hinanden, blev nu revet omkuld og nødt til at slaa fra os. Vi har endog faaet Øvelse i at bide gennem Mundkurven. Det fik man da ud af Nietzsches haanende Vurdering af de kristelige Dyder saasom Ydmyghed og Barmhjertighed og selvsammes Forherligelse af Overmenneskets brutale Kræfter.

Saa længe Krigen varer, bliver det vist ikke muligt i større Udstrækning at faa Ørenlyd for Evangeliets Bud: „Vær ogsaa I barmhjertige, som Eders Fader i Himlen er barmhjertig.“ Men ogsaa paa dette Punkt er det paa Tide at forberede Freden.

Ikke saadan at forstaa, som om Kirken vil holde igen, hvis der bliver Tale om, at ansvarlige

Personer skal lide deres Straf. Det bliver jo heller ikke i Fredstid forlangt af en kristen Dommer, at han skal frifinde de skyldige. Ejheller skal vi Kristne lægge dem Hindringer i Vejen, der med alle mulige retfærdige Midler vil prøve paa at forebygge en lignende Elendighed, som den nuværende Krig har paaført Millioner af Mennesker. Vi har altid vidst, at Barmhjertighed og Blødsødenhed ikke rigtigt rimer sammen. Tværtimod vilde Eftergivenhed over for forbryderiske Elementer netop være Mangel paa Barmhjertighed med Samfundet.

Nej, men Barmhjertigheden sætter en Dæmper paa Revanchelysten. Den tilskynder En til at være med, naar det gælder om at rydde Ruinerne, lindre Saarene, og i det hele taget at raade Bod paa al den Skade, de krigsførende i Aarevis har tilføjet hverandre. Den aktiverer Blodlegemerne baade de røde og de hvide — i Samfundets Organisme. Derfor behøver man ikke i Blinde at kaste sig over den første den bedste Opgave. Ligesom den kristne Kærlighed kender ogsaa Barmhjertigheden en Rangstige, den skal respektere. Der er blandt Ens Næste dem, der staa En nærmest: Slægtning-

ge og Landsmænd. Ligeledes trænger de, der led uforskyldt, til at blive først hjulpet. Slagtoftet først, og saa Morderen. Men ubarmhjertigt vilde det være, dersom man satte Grænser for den hjælpende Medlidenhed. Paa en Vejviser nær ved den hollandsk-tyske Grænse i Nærheden af Nymegen kunde man før Krigen læse: „Lad Venskab hele, hvad Grænser dele.“ Det vilde forbavse mig, om det Skilt havde faaet Lov til at staa. Det er heller ikke sandsynligt, at den første Generation vil være i Stand til at svinge sig op til Venskab. Saarene har været for store, og der er gaaet Betændelse i dem. Her har den kristne Kærlighed som Opgave at neutralisere Hadet. Og saa skal Barmhjertigheden, som Overmennesket i sin Tid vendte sig bort fra, atter blive anerkendt som det den er: et Kendetegn saa vel paa ægte Kristendom som paa ægte Kultur. For saaledes som den hollandske Kulturhistoriker Huisinga skriver:

„En Kultur kan siges at være højtudviklet selvom den hverken frembringer Teknik eller Billedhuggerkunst, men ikke naar den mangler Barmhjertighed“.

— S. W.

Munke Sigtemel

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

H. HINSCH - Brændselsforretning

VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

H. A. V. Ahlgren . Malermester
VED KLOSTERET 6
Tlf. Nora 6065 og Ryvang 4963 x
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaelsgaard

Molins flydende Hjemmefarver
til Gardiner, Garderobe, Strømper m. m.
Bonalin-Kompagniet A/S, København F
Tomme Flasker godtgøres af de Handlende

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12
København L
Tlf. Taga 573 . 574

Jos. Fischlein
Murermester
Limfjordsvej 43
Tlf. Godthaab 8410
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

AAGE HJORTH-JENSEN
Malerfirma
Vesterbrogade 64
Tlf. Vester 9909

Anton Siegler
Malermester

Klingogade 17 Vester 4753

Torp & Co.
BLIKKENSLAGERMESTER
Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
Amagerbrogade 154
Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

MIZAR *fac*
L. E. LARSEN
Sommersko Nørrebrogade 206

VEJLE

Vejle Trælast &
Kulkompani
Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69
Lev. til de kat. Institutioner

C. V. BERG Blikkenslagermester
Autoriseret Gas og Vandmester
Langelinie 53 . Telefon 2751
Leverandør til de katolske Institutioner

Carl Petersen
Slagtermester
1. Kl. Varer - Pølsefabrik
Nørregade 2 . Tlf. 17 21
Leverandør til St. Maria Hospital

A/s Vejle Mælkekompani
Fineste Mejeriprodukter
Vejle . Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

VEJLE NY
Mineralvandsfabrik
P. C. NIELSEN
Vissingsgade 8, Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

Opdragelse og aandelige Principper ...

Siden jeg skrev den sidste Artikel i denne Serie, har jeg bl. a. talt med en ikke-katolsk Forretningsmand om Konferensen i Hot Springs. Jeg sagde: „Hvis ikke vi oplever en mirakuløs Sindsændring hos alle dem, som i Øjeblikket kontrollerer de store Handelskoncerner, og som derfor øver en meget stærk Indflydelse paa Landenes Regeringer — hvordan tror De saa, at de Ting, som Konferencen enstemmigt anbefalede paa $\frac{3}{4}$ af Verdensbefolkningens Vegne, de Ting, som alle Mennesker virkelig trænger til, skal kunne gøre Skridtet fra Beslutningernes Papirtilværelse til den konkrete Virkelighed?“ Han svarede: „Kun ved at der dannes en stærk offentlig Mening, som taler kort og klart“. Jeg spurgte: „Hvordan skal denne offentlige Mening blive til og kunne udtrykke sig? Sæt at den bliver til, vil Pressen saa give den Ytringsfrihed?“ „Nej“, sagde han, „for Pressen er næsten allevegne kontrolleret af selve disse Truster eller Koncerner. Og hvis et enkelt Blad ytrede sig frit, saa vilde det blive købt af een eller anden Gruppe Mænd — naturligvis gennem en Agent og anonymt — og saa vilde dets Tone gradvis ændre sig“.

Opdragelse

Jeg vidste, at dette er rigtigt, og sagde derfor: „Ja, men Spørgsmaalet er nu især, hvordan vi *former* vor offentlige Mening — for er en saadan først engang blevet til, vil den finde *en eller anden* Maade at udtrykke sig paa.“ „Opdragelse“, sagde han, „folkelig Opdragelse. Der er ingen anden Metode“. Dette glædede mig, for hvad andet var det i Virkeligheden, jeg havde sagt i forrige Artikel, og hvad andet er det,

saa mange Tusinder af oprigtige Mennesker arbejder for i sikkert alle Verdens Lande?

Hyldest til Folkeskolen

Lad os allerførst sige, at det var en Fornøjelse at høre, hvor ofte de danske „Folkeskoler“ er blevet nævnt i Løbet af denne Diskussion om Efter-Krigs-Tidens Gen-Opdragelse. Disse Skoler siges at fuldende deres Undervisning uden Eksaminationer, Diplomer, Certifikater eller andre Prydelser til at dække Skrammer med ... Gid det maatte være rigtigt¹⁾. De ønsker at sende Mennesker ud i Verden med Sans for Værdier mere end med Boglærdom. Om de ogsaa har til Maal at udvikle Karakteren, ved jeg ikke.

Intelligens og Samfundsklasse

I hvert Fald er jeg glad for at finde en almen Forstaelse af, at de saakaldte „lavere“ Samfundsklasser baade vil og kan assimilere langt mere end indbildske Folk tror. Jeg har altid selv haft dette Indtryk. Jeg har ofte fundet de Samfundsklasser, der *ikke* arbejder med deres Hænder, mindre modtagelige end de, der gør det. Naturligvis er disse sid-

¹⁾ Ja, gid det var! Den triste Virkelighed er den, at Danmark lider under et frygteligt Eksamens-Snobberi. Fra Skolens Side gøres der et Arbejde for at lære Folk at skelne mellem, hvornaar en Eksamen er paakrævet og hvornaar ikke. Foreløbig med lidet Held. Dertil kommer, at der raader en højst uintelligent Tro paa Eksamenskvotienten som objektiv og ene-tilstrækkelig Norm ved Bedømmelsen af Menneskers Duelighed.

Red. Anm.

ste oftest blevet fileet og tromlet og halvvejs kvalt af Eksamensuvæsenet, men selv bortset herfra forekommer de mig ikke at have videre *Appetit* paa Intellectets Ting.

(Har jeg fortalt, hvordan jeg i den lille bitte By Mendoza ved Foden af Andesbjergene kom ind i en Klub, hvor en hel Del Mænd sad og spillede og drak. De bød mig velkommen og sagde: „Vil De ikke komme igen i Aften og holde et Foredrag for os?“ Jeg spurgte: „Et Foredrag? Om hvad?“ „Hvad som helst, der kan sætte *Tanker* i Bevægelse!“ Ja, Intelligensen lider — ligesom et vissent Lem gør det — hvis den ikke passer sin Dont, som bestaar i at tænke! Og jeg har holdt en og samme Prædiken i den fattigste og den rigeste Del af London. Paa det sidste Sted sagde man: „Deres Prædikener gaar helt over Hovedet paa os.“ Det første Sted blev jeg bagefter bombarderet med intelligente Spørgsmaal, Indvendinger og Kommentarer til, hvad jeg havde sagt).

I hvert Fald staar det fast, at vi aldrig kan vide, hvad der er muligt, før vi har prøvet at finde ud af det. Det er ikke sandsynligt, at Mennesker vil fortælle os, hvad de har Behov — ofte ved de det ikke selv eller kan ikke udtrykke det. Vi maa finde ud af det og skaffe dem det. Og lad os dristigt sige, at vi ikke hentyder til det, der er udtrykkeligt „polemisk“-katolsk. Alt, hvad der er sandt, finder sin Plads i „Res Catholica“. Jeg tror, det var Michelangelo, der sagde: „Al god Kunst er katolsk Kunst“. I Rejseforedrag burde maaske 2 Sætninger af hver 100 berøre noget specifikt katolsk; men den katolske Aand burde gennemtrænge det hele, og man vil gerne have Tilhørerkredsen *helt* mættet ... „lad alt, som er i mig, prise Herren“. Og (ifølge Vulgata): „I alle Dele af hans Rige, pris Herren, du min Sjæl“ (Salme 102). *Alt* i Mennesket trænger til at lære at give sit Svar til *alt* i Naturen — svare med at lovprise Gud, hvor stammende og ufuldkomment det end maa blive.

Hvad forstaar Danskere ved „aandelige Principper“?

Vi siger, at alle nu vil indrømme (kun faa tør andet), at Opdragelsen enten hviler paa aandelige Principper eller er værdiløs. „Men“, sagde jeg til min Ven, „hvad mener disse Mennesker med 'aandelige'? Hvad mener De?“ Man kunde se de forskellige Ord løbe gennem Hjernen paa ham — Ære, Sanddrøghed, Selvopofrelse, Retfærdighed. Jeg sagde: „Mener De, at De vil forkynde Gud! Mener De, at Deres Land maa lære at *bede*, spontant og af hele sit Hjerte, saa at et Menneske føler sig urolig og daarlig tilpas, hvis hans Dag begynder eller slutter uden Bøn? Vil Borgerne i deres sociale Grupper føle det nødvendigt at udtrykke deres 'aandelige Genfødelse' kollektivt og ved Hjælp af en eller anden Slags Organisation? Agter De paa en eller anden Maade at forbinde Deres (i mine Øjne) langt fra levende Folkekirke med den (ogsaa i mine Øjne) meget subjektive og langt fra altid tiltrækkende 'Indre Mission'?“

Længselen efter den „eneste Røst“

„Kan De ikke se“, svarede han, „at der kun er een Røst, som kan sige os, hvad vi trænger til uden at vide det? Som kan forklare os vore egne Ord?“ I samme Øjeblik kom der nogen ind i Værelset. Da vi bagefter atter var alene, sagde han: „Forstod De, hvad jeg mente før? Med den eneste Røst?“ Jeg sagde: „Det tror jeg. . . Selv er jeg naturligvis klar over, hvem den eneste Røst er, men jeg skal indrømme Dem, at Katolikker meget sjældent bruger Højttaler. Hvis De overhovedet siger noget, er det indbyrdes til hinanden. . .“ Men her var der i hvert Fald en Ikke-Katolik, som erklærede, at kun Kirken har en Røst, der (gennem sine Børn) kunde sige den moderne Verden, hvad denne trænger til — forudsat naturligvis, at Røsten taler klart.

Nu var det noget af det karakteristiske ved Pinsen, at „Apostlene paa forskellige Tungemaal forkyndte Guds vældige Gerninger“. „Jøder, Kretensere . . Arabere, vi har paa *vore Sprog* hørt dem forkynde Guds vældige Gerninger“. Her er ikke Plads til en fyldestgørende Forklaring af, at det ikke vil nytte stort at tale til Ikke-Katolikker i et Sprog, der er blevet velkendt for os, men er totalt fremmed for dem. Vi maa tale saaledes, at vi naar frem til deres Sind. Og der burde ikke være nogen Vanskelighed her, om blot vi fuldtud kender vor Tro, er oprigtige og helt klare. En Katolik, der søger at forklare sin Tro uden selv at kende den ordentligt, gør megen Fortræd. Det gør den ogsaa, der f. Eks. er vigtig eller overlegen eller ikke villig til at lytte, ligesaa den, der bruger ukendte tekniske Udtryk

Mennesker tror mere, end de mener, de tror

Og det er unødvendigt. Ikke blot er det Helligaanden, der er Hovedfaktor i enhver Prædiken, ethvert Foredrag og enhver Samtale, der gaar ud paa at forklare Troen — Apostlene „talte, som Aanden indgav dem at tale“ — men vore Tilhørere tror ofte allerede langt mere, end vi tror de gør. Vi maa først og fremmest stole paa Guds Aand. Men ogsaa paa, at et Menneske rimeligvis ved mere, end de tror, de gør.

Dogmet lærer os, at Mennesker kan hæve sig fra Synet af de skabte Ting til Erkendelse af Skaberen . . . Det ser ved første Øjekast ud, som om de fleste af dem ikke gjorde det. Men er det mon ikke ofte, fordi de ikke kan forklare os — eller sig selv — *hvordan* det gaar til? De kan ikke give filosofisk Udtryk for deres aandelige Processer. Det er ofte blevet sagt, at der gives en „kunstig“ Logik, der kan fremstilles i Bøger, og en næsten øjeblikkelig virkende intellektuel Bevægelse, der flyver fra Præmissen til Konklusion. Der gives en stiltilende og en udtrykkelig Reaktion, en direkte og en re-

flektiv, og fordi et filosofisk utrænnet Menneske sjældent kan gøre metodisk Rede for den Vej, ad hvilken han har naaet sine 'Overbevisninger', og ofte selv tror, at en Konklusion ikke er noget værd, naar han ikke kan fremsætte alle de Argumenter, der kan bevise dens Gyldighed, saa er han selv alt for tilbøjelig til at sige: „Jeg kan ikke lade være med at føle, at der en Gud“; „Jeg har et Slags Instinkt, der siger mig, at der er en Gud“, men han tør ikke sige, at han *tror* paa Gud. Her er det, at en ærlig og erfaren Katolik ofte kan vise sin Næste, at han *har* Grunde og 'ubevidst' har brugt dem til at naa den rette Konklusion, men kun en Katolik, som er opfyldt af Helligaanden, vil *overbevise* ham om, at han virkelig har gjort det og virkelig *tror*.

Imod Stats-Opdragelse

Nu er det ganske afgjort, at Stats-Opdragelse ikke vil gøre dette for sine Elever. Der kan gives Stats-Kirker, men de plejer at være de mindst effektive og mindst dogmatiske af alle. Giver Staten Lov til, at der undervises i 'Religion' i Skolerne, maa det være en Religion, der ikke generer nogen — selv om Lærere ofte benytter Lejligheden til at lære noget, som i Virkeligheden er Ir-Religion. Det har jeg tit lagt Mærke til, og desuden bliver katolske Lærere ofte og ganske uretfærdigt udelukket fra 'neutrale' Skoler eller de Skoler, hvor den officielle Stats-Religion læres.

Vor Pligt

Dog er det ikke netop det, jeg her vil sige. Her skal siges, at Katolikker selvfølgelig tror, at de alene ejer den fulde Sandhed og har Mandat til at forkynde den; men desuden er det en Iagttagelse, enhver kan gøre, at de *faktisk* er de eneste, der forkynder et klart, sammenhængende System af 'aandelige' Principper for en Verden, der er syg af Skepticisme eller af blot og bar Følelsesoverbevisning. Sidste Gang sagde

vi, at Gud ønsker, ethvert Menneſke ſkal leve et 'retteligt' Liv, og at det meste af Verden ikke lever dette Liv og derfor er i Strid med Guds Vilje — og de, der er ansvarlige herfor, er skyldige i en Forbrydelse mod Mennesker og en Synd mod Gud. Ligesaa maa vi ſige, at hvis Katolikker ikke gør deres Pligt i Retning af at beſpise Næstens legemlige og

belære hans aandelige Liv, ſaa er deres Ansvar større end nogen andens. Hvis de ikke indſer, hvordan de kan bære ſig ad, maa de i det mindſte kaſte ſig over dette Problem, og vi maa indrømme, at under Helligaandens Førelſe er intet Problem uløseligt.

C. C. Martindale, S. J.

St. Josef-Søstre ſom Miſſionærer

Oprettelſen af Noviciat i Indien . Mère Saint-Jeans Død

SIDSTE ARTIKEL

Ved Grundlæggelſen af Miſſionens Inſtitutioner i Kampti i Foraaret 1857, med Aabning af Skole og Børnehjem, ſtaar Mère Saint-Jean igen med et Kæmpearbejde foran ſig. Og Vanskelighederne melder ſig omgaaende, ſom de har gjort det ved Oprettelſen af de to andre Kommuniteter; Kamp mod Sygdom, Klima og ikke mindſt mod sociale Fordomme gentager ſig. Men Mère Saint-Jean anſpører ſine Døtre: „Gaa fremad med Faſthed, urokkelig Faſthed, paa *Selvfor nægtelſens Vej*, for at dette Højmod maa neddrage Guds Velsignelſe over Huset. Frem for alt maa vi bede meget, for at Guds Vilje maa opfyldes i os og med os. Derfor maa vi omhyggeligt undgaa al Forſtemthed og bede og tilbyde os ſom Offer til Gud; bede og bære den Pine, ſom hver Dag bringer; bede og tage Begyndelſernes ringe Fremgang med ſtor Taalmodighed; bede og leve uden ſærlige Ønſker og Planer; bede og overgive os i Guds Hænder. Vi maa være meget tro mod Naaden, og det Værk, Herren har betroet i vore Hænder, ſkal nok fuldbyrdes ved Marias Hjælp.“

Mon ikke denne heroiske Beſlutning ſkulde være Aarsagen til Vækſten i alt hendes Arbejde og hele Hemmeligheden i denne Kvindes enorme Indſats i Kirkens Tjeneste!

En Præſt, der i 12 Aar var knyttet til Miſſionen, ſkriver i ſine Notater: „Guds Værk, ſom den ærværdige Moder under Naadens Indflydelse medvirkede til at rejſe, fik ſtadig faſtere Fodfaſte og voksede kraftigere for hver Dag. Hun vandt alle Hjerter. Næſten hver Mandag tog hun ſig for at aflægge Beſøg i de Familier, hvis Mødre eller Børn ikke havde været til Søndagsmeſſen. Hendes Beſøg hos de fattige Hinduer i deres Hytter eller Halmtelte fyldte dem med Glæde; de elskede hende ſom deres Moder.“

Hun talte Hinduernes Sprog godt nok til at gøre ſig forſtaaelig, og de kristne Hinduer græd af Glæde, naar hun talte til dem om Gud i deres eget Sprog. Proſtatanterne undgik heller ikke at komme ind under hendes Indflydelse. I Samtaler med hende blev de indtaget af hendes enfoldige og ligefremme Maade at tale paa og hendes milde Frejdighed, ſom forjog mangan Fordom mod Kloſter og Ordensfolk.“ — —

Efter at have tilbragt tre Aar i Kampti tager Mère Saint-Jean den Beſlutning at beſøge Kommuniteterne i Vizag og Yanaon, og begiver ſig igen ud paa den lange, beſværlige Rejſe gennem Urskov og Bjergegne, ledsaget af en Miſſionær, en irſk Novice og en ung Hindu kvinde. De naar alle frem i god Behold, og der gaar nu to Aar, i hvilke Mère

Saint-Jean er fuldt optaget af at ordne og yderligere forbedre Forholdene i de to „gamle“ Kommuniteter. I Løbet af denne Tid kommer der flere Gange Forſtærkning af Miſſionærer fra Savoyen, men alligevel bliver det Priorinden klart, at man ikke i det lange Løb kan klare ſig med de Søſtre, der kommer fra Europa. Arbejdet vokſer overalt; Rejſen fra Frankrig er koſtbar, lang og beſværlig; det gaar for langſomt. Og Mère Saint-Jean fører da en Tanke ud i Livet, ſom hun længe har ſyſlet med: *Hun opretter et Noviciat i Indien.*

Kampti bliver Noviciatets Hjemſted, da Skolen her er den ſtørſte, og da det maa forventes, at Poſtulanterne hovedſagelig vil komme fra Elevernes Rækker. Uden Betænklichkeiten realiseres Planen imidlertid ikke. Da de unge Piger ifølge deres Opdragelſe og Levemaade er forvante, er man bange for, at de fleſte vil mangle Forudsætninger for at kunne gaa ind under Ordenslivets Afkald; men ſtærkt tilskyndet af Biſkoppen Msgr. Neyret, ſkyder Mère Saint-Jean al Tvivl til Side og forbereder Oprettelſen af Noviciatet.

Den 6. Maj 1859 lægges Grundſtenen til en ny Bygning, og det økonomiſke Spørgſmaal afgøres paa en overraskende og glædelig Maade for Søſtrene. En ung engeliſk Officer, Kaptain Dewell, der Aaret forinden var konverteret i Rom, og ſom ſaa Aar senere indtraadte i Jeſuiterordenen, tilbyder at dække Udgifterne for næſten hele Byggeforetagendet og i Løbet af otte Maanedes ſtaaer Bygningen færdig.

Imidlertid er Mère Saint-Jean afrejſt fra Vizag d. 5. Nov. 1859 for at være i Kampti i rette Tid til Indvielſen, og efter megen Modgang — den ledsagende Præſt blev dødssyg paa Rejſen — naar hun hjem først i Dec. Maaned, modtaget med Jubel af Medsøſtre og Elever.

Foruden den irſke Novice har tre Poſtulanter meldt ſig, og under ſtadige Konferencer med St. Frans af Sales-Patrene lægger Mère Saint-Jean alt til Rette, roligt og velovervejeth, og Juledag,

den 25. Dec. 1859 aabner St. Joseph-Søstrene deres Noviciat i Indien.

Ved en højtidelig Akt bliver det indviet til den hellige Jomfru og stillet under Novicemesterindens Ledelse. Mère Saint-Jean, der selv havde haft dette betydningsfulde Hverv i Chambéry, havde personligt uddannet denne Søster.

Med de fire Novicer var det kun en lille Begyndelse, men ogsaa Noviciatet voksede efterhaanden, og er nu det Sted, hvorfra Søstre udgaar til alle Ordrenes Huse i Indien.

Samtidig med dette almindelige Noviciat grundlægger Mère Saint-Jean endnu eet med det særlige Formaal at uddanne indfødte Ordenssøstre til Opdragelse af Pigebørn af Hindu-, Malabar- og Tannul-Stammerne. De kristne Indere viste en stigende Interesse for deres Døtres intellektuelle Undervisning, og hertil var haardt Brug for indfødte Lærere.

Mère Saint-Jean vovede Forsøget og begyndte med to unge Piger, der havde vist Evne for Studier, og som havde afslaaet Ægteskabstilbud, fordi de ønskede at blive hos Søstrene. Hun skriver hjem til Frankrig herom: „Vore to malabariske Novicer har det godt. De bliver en Begyndelse til „St. Josephs aggregerede Søstre“, (d.v.s. tilknyttede Hjælpe-søstre). Vi bygger dem et Hus ved Siden af vort; jeg holder meget af disse Søstre for deres barnlige Enfoldigheds Skyld“.

Forsøget lykkes, og flere Postulanter melder sig. Efter Biskoppens Raad affatter Mère Saint-Jean en tillempet Regel for disse Søstre, ligesom man nøjes med at give dem en Dragt omtrent som de kastefødte Kvinders af ensfarvet, mørkeblaat Lærred. Det nye Kommunitet faar Navnet „Den ubesmittede Undfangelses Døtre“, og ogsaa i vore Dage hjælper de stadig under St. Joseph-Søstrenes Ledelse Ordenen i dens Missionsarbejde blandt Hinduerne.

For at kunne gøre mere for Ungdommen oprettede Mère Saint-Jean dette Dobbelt-Noviciat, men det var et Elitekorps hun

ønskede til den Hjælpehær, Missionspræsterne behøvede.

Sit Krav til Ordenspersoner udtrykker hun i et Brev til en St. Joseph-Søster, der ønskede at komme til Indien:

„Jeg baade tror og ved af Erfaring, at Kaldelsen til Hedningemissionen er en stor Naadegaave fra Gud, men den kræver, at man sætter alle menneskelige Hensyn til Side! Vore gejstlige Foresatte maa helst dømme om vort Kald; og trods vore Længsler og Ønsker maa vi være rede til at blive i Europa, hvis de ikke skønner det godt at lade os drage til Indien, eller ogsaa til at vente lige saa længe, de finder for godt. Naar Skridtet er gjort, maa man være parat til at tage alle de Prøvelser, det er Guds Vilje, man skal døje. Man maa være forbedret paa at blive syg, paa at miste Hukommelsen, paa maaske at være ude af Stand til at lære Sproget, paa at taale, at alting mislykkes for en, og at man intet formaar at udrette for Næsten. Desuden maa man være forberedt paa aandelig Tørhed og paa at blive anfægtet af stærke Fristelser, hvis Gud vil, det skal være saa. Frem for alt maa man øve sig i Aandens Underkastelse, lade sig dømme af de Foresatte. Naar de siger: „Bryd Dem ikke om den og den Ting“, saa maa det være afgjort; og siger de: „Tag Dem i Agt!“, saa maa Sjælen være paa sin Post. Uden Lydighedens Enfoldighed vilde Djævelen anrette megen Skade her i dette Land. Hvis man endnu ikke har dette lykkelige Sindelag, saa maa man bede Gud indstændigt og udholdende derom — og daglig betro sig i den hellige Jomfrus Varetægt.“ —

*

Kun to Aar endnu skulde Mère Saint-Jean vie Missionen sit Liv og sine Kræfter. I Nov. 1861 var hun paany draget af Sted gennem Junglen til Vizag for personlig at modtage fire unge Søstre, der kom fra Savoyen. Rejsen forløb tilsyneladende heldigt, men ved Ankomsten til Vizag viste det sig, at hun havde paadraget sig Malaria. De dygtigste Læger opbød alle deres Kræfter for

at redde hendes Liv, men alt var forgæves. Den 6. Februar 1862 døde hun, kun fyrretyve Aar gammel, under Medsøstrenes, Patrenesog Vennernes grænseløse Sorg.

Med hendes Død bristede ogsaa de Haab for Fremtiden, som Missionen havde sat til hendes Ungdom og Kraft. Og intet Under, at Forhaabningerne havde været store. Msgr. Neyret skrev hjem til Frankrig om den afdøde Priorinde: „Naturen og Naaden havde rakt hinanden Haanden for at udstyre denne helgenmæssige Ordenssøster. Resultatet var en Harmoni af Fornuftens og Troens Kræfter, som gjorde hende lige ærværdig baade i Verdens og i Kirkens Øjne.“

I sin Bog om den indiske Missions Historie skriver Pater Domenge: „Midt i en af Rigdomsbegær og egoistisk Nydelsestrang fordærvet Tid havde hun kun den ene Ærgerrighed: at opfylde Herrens Raad bogstaveligt: „søger først Guds Rige . . . ! det vil sige Fuldkommenhed, Hellighed . . . og alt det andet skal tillægges eder!“ Hun elskede Gud og Næsten af hele sit Hjerte indtil Ofret af al Verdens Goder. Hun blev begrædt som en Moder, æret som en Helgeninde; og den Arv, hun efterlod, var fire solidt baserede Institutter til Ungdommens Opdragelse, Frugten af hendes utrættelige Arbejdsomhed og heroiske Opofrelse, vel ogsaa af den hellige Fader, Pave Pius IX's Bønner og den Velsignelse, som han med faderlig Godhed havde sendt hende ved hendes Afrejse.“

Disse Ord blev St. Frans af Sales-Fædrenes offentlige Anerkendelse af *Mère Saint-Jean Boissat*.

Biskoppen i Radioen

Lørdag den 21. August
Kl. 19 taler Biskop Suhr i
Radioen om „Pavestaten“.

Hvordan vi blev Katolikker

Det begyndte ved et Barns Dødsleje

En Søndag Nat i Januar 1928 vaagnede jeg pludselig. Udenfor var alt mørkt; men gennem en aabentstaaende Dør skinnede Lyset fra et lille Stearinlys ind til min Seng. Alt som mine Tanker klaredes, gik den triste Virkelighed op for mig. Derinde laa jo min kære, lille Kone. Der havde hun ligget i Gaar Morges og i mange forudgaaende Morgener; men megen Søvn var det nok ikke bleven til. Ved Siden af min Kones Leje stod en lille Barne-seng med et kønt, lille, sorthaa-ret Drengbarn paa 8 Maaneder — vor Stolthed, vort Haab og vor Glæde. Hans ligesom klagen- de Aandedræt og Sveden paa hans Pande fortalte kun alt for tydeligt, at det Livslys, der kun havde brændt saa kort, allerede var ved at slukkes. Og dog kunde vi, hans unge Forældre, ikke tro paa, at det kunde være sandt. Han var dog saa kraftig, havde allerede gaaet saa meget igennem — han maatte blive rask. Haab og Tvivl havde vekslet i vort Sind i Maaneder; men Tvivlen var vokset i de sidste Dage. Denne Søndag Morgen var vort Haab kun svagt.

Tiden sneg sig frem. Det blev Dag og Tid til at staa op. Søndagen har jo ogsaa sine Pligter, bl. a. plejer Maven ikke at holde Hviledag. Men denne Søndagmorgen havde den mistet Appetitten. Da vor lille Dreng intet kunde spise, sad Maden ligesom fast i Halsen paa os andre. Vi tænkte paa, hvorledes han havde glædet sig over sin Bananmad i de Juledage, der knap var forbi endnu. Nu sad vi to stakkels, hjælpeløse Menneskebørn dér og vidste ikke vort levende Raad. Vi turde knap tale sammen og slet ikke om det, hvorom vore Tanker dog drejede sig.

Af og til kredsede vi om den lille Seng. Drengen var mere rolig, end han havde været længe, men hans Øjne, der dog saa sent

som Dagen før kunde se saa glade og taknemmelige paa os, naar vi rettede paa hans lille Pude eller gav ham hans Mælk, var nu helt fraværende. Min stakkels Kone var træt af Nattevaagen og Spænding, men havde endnu ikke sluppet Haabet om, at vi maatte faa Lov til at beholde vor lille Stolthed. Hun søgte Trøst hos mig; men hvorledes skulde jeg kunne give hende, hvad jeg ikke selv havde? Hvor skulde vi søge hen i vor Nød? Paa Bunden af min Sjæl gemte sig nok Troen paa en Gud, men jeg var vandret for langt bort fra Bønnens Vej til at kunne hæve min Sjæl til Bøn. Min Hustru derimod var født Katolik og fandt Vejen tilbage til Kirken. Foran Guds Alter i Køges lille Kapel bad hun til Gud for os.

Nu sad jeg da alene og ventede, saa til vor lille Dreng, hørte hans nu ganske svage pibende Aandedræt. Jeg satte mig hen for at hvile, men da jeg atter vilde se til min lille Dreng, hørte jeg ikke mere det pibende Aandedræt. Medens min Kone havde bedt Bønnen over alle Bønner: „Ske Din Vilje“, havde Dødsengelen hentet vor lille Drengs Sjæl.

Da min Hustru kom tilbage, saa hun straks paa mig, hvad der var sket. Spændingen var

udløst; med et lille Skrig faldt hun sammen. Lægen kom og gik. Vi var ene med vore Tanker. Ene med den ubegribelige Virkelighed. Jeg fattede intet — forstod intet. Livets og Dødens store, alvorlige Spørgsmaal bankede paa og fordrede Svar, men jeg forstod intet — fattede intet. Hvad nyttede mig alle mine skønne Fraser, hele min indbildte Vantro. Den store Intethed havde grebet mig. Livet var meningsløst. Alt var uvirkeligt. End ikke Smerte kunde jeg føle. Jeg fandt intet Svar paa Livets og Dødens store: Hvorfor?

Denne Søndag Eftermiddag mødte jeg for første Gang Møderkirken. To Sct. Joseph-Søstre — Mère Filomena og Søster Constantia — besøgte min Hustru og talte ogsaa med mig. Dette Besøg var Begyndelsen til min Konversion, som jeg tilskriver Søstrenes Forbønner Fortjenesten af. Der er endnu en lang Historie at fortælle, men mit Indlæg er vist allerede for langt. De Bøger, Søstrene gav mig, aabnede mine Øjne for, at Katolicismen var noget ganske væsensforskellig for alt, hvad jeg før havde mødt. Pastor Schindlers lille Skrift: „Petrus, Paven og Rom“ var den Bog, som betød mest for mig i min forstandsmæssige Tilegnelse af Katolicismens Sandhed; men det er, som Kipling siger, en anden Historie.

G. Andersen.

Valfarten til Æbelholt

SØNDAG DEN 22. AUGUST

Deltagerne samles og Valfartsprocessionen udgaar fra St. Vilhelms Kapel, Godthaabsvej 24 i Hillerød Kl. ca. 9,15. Messen i Æbelholt læses Kl. ca. 10,15 af Hs. Excellence Biskoppen ved Højalteret i den nylig udgravede Abbedikirke. Efter Frokosten (som medbringes hjemmefra, inklusive Drikkevarer) er der Omvisning i Klosterruinen ved Dr. med. Møller-Christensen.

Tog afgaar fra Københavns Hovedbanegaard Kl. 7,59. — Hjemrejsen beregnes at kunne ske med Toget 14,36 fra Hillerød. Returbillet Kr. 3,30.

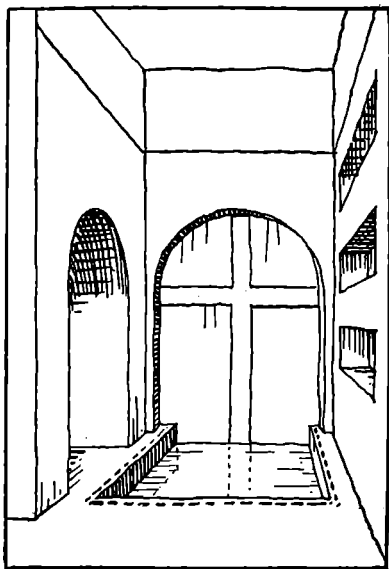
Kongregationer og Foreninger opfordres til at medbringe Faner. *Alle bedes huske Sangbog!*

Gudsdyrkelsens Tilbehør

II Font og Baptisterium

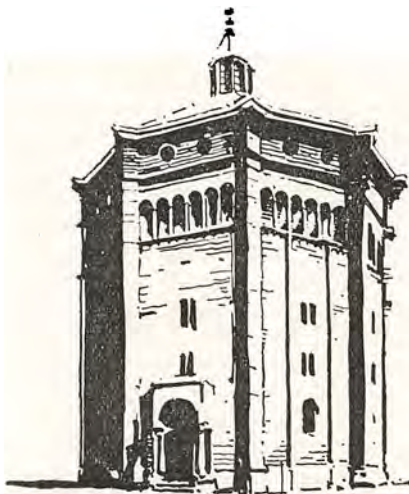
Træder man ind i en katolsk Kirke, er Døbefonten eller Daabskapellet (Baptisterium) rimeligvis det første, der fanger ens Blik, hvis de da er anbragt saaledes, som de bør være, d. v. s. i Nærheden af Hovedindgangen. For Daaben er det „første Sakramente“, ofte kaldet „Sakramenternes Dør“, fordi den er den nødvendige Betingelse for Modtagelse af de andre.

Ordet „Daab“ kommer af at dyppe og „Baptisterium“ er afledt af et græsk Udsagnsord, der betyder at vaske eller dykke ned i Vand. Ordet „Font“ kommer af et latinsk Navneord, der betegner en Vandkilde. I de første kristne Aarhundreder blev Daabens Sakramente i Almindelighed meddelt i Floder, Damme eller ved Kysterne, eller ved andre Lejligheder i private Huse og i Katakomberne, naar der var Frygt for Forfølgelse. Daab i fri Luft vedblev at være almindelig Skik endnu længe efter, at de Kristne havde opnaaet Frihed. Vi hører, at saa sent som i det 6. og 7. Aarhundrede lod St. Augustin af Canterbury og St. Paulinus af York store Skarer omvendte døbe i Floder.

Daabsbassin i Katakomberne

Den oprindelige Form for Baptisterium stammede fra det typiske romerske Badeværelse med

Baptisteriet i Cremona

et Bassin i Midten, hvortil der førte Trin ned fra Gulvets Niveau. Vandet kom ind gennem Rør, og ved Bassinets Kant var der en Platform, hvorpaa Præsten stod, naar han døbte Katekumenen, d. v. s. den omvendte, der undervistes til Modtagelse af Daaben. Et af de ældste permanente Baptisterier, som endnu findes, er det, der er rejst af Kejser Konstantin ved Lateran-Basilikaen i Rom.

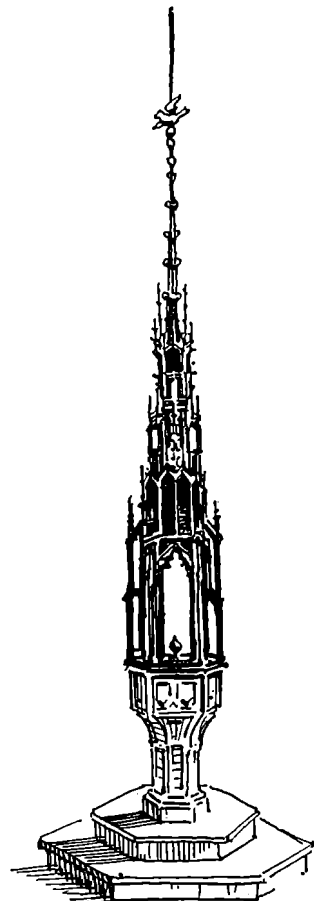
Det moderne Baptisterium — et lille Kapel, udbygget paa selve Kirken — stammer ned fra de ældste kristne Typer, selv om de fleste af disse er særlige Bygninger, enten runde eller ottekantede af Form. De blev stadig bygget lige til Middelalderens Slutning i Italien og andre sydeuropæiske Lande, som man kan se dem i Pisa, Parma og Cremona. Selve Fonten plejede at være omgivet af Tæpper.

Omkring det 8. Aarhundrede blev Barnedaaben normal, saa der ikke længere var Brug for særskilte Bygninger. Fonten blev flyttet ind i selve Kirken eller anbragt i Narthex eller Forhal. I mange af de ældste Baptisterier

er Fonten stor nok til at rumme adskillige voksne Personer, der stod eller knælede ned i Vandet under selve Ceremonien.

I Middelalderens Nordeuropa var de særskilte Baptisterier ikke populære, for vi har kun faa Eksemplere paa dem. Fonten blev altid anbragt nederst i Kirken, enten nederst i Hovedskibet eller i et Sideskib. Desuden blev den hævet op paa nogle Trin. For at beskytte Daabsvandet mod Støv og Snavs, var der gerne anbragt en stærkt udskaaet Træ-Overbygning. I mange Tilfælde naar disse berømte før-reformatoriske Overbygninger helt op til Loftet og løftes i Vejret ved Hjælp af Trisser. Paa nogle af dem er der Spor af rig Udsmykning i Guld og Farver. Den sandsynlige Grund til, at vi ikke finder Baptisterier i Nordeuropa er Kristendommens senere Komme hertil og maaske ogsaa klimatiske Forhold.

Kirken har givet meget strenge

Middelalderlig Døbefont med rigt smykket Overbygning

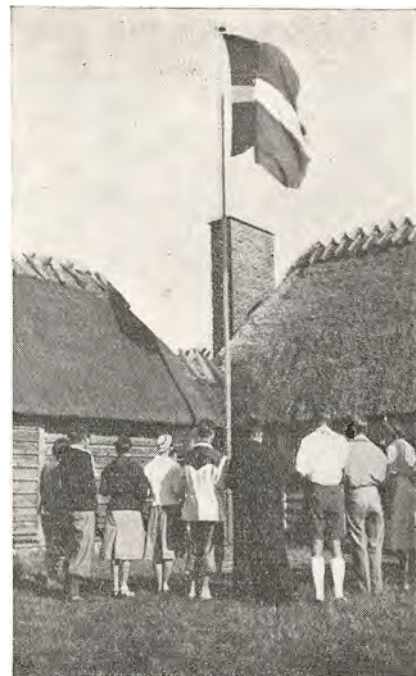
Regler for Indretningen af Fonten og Baptisterier, men siger ikke, om Fonten skal staa i et Kapel for sig selv eller inde i selve Kirken. Men eftersom Daabsriterne begynder ved Kirkens Tærskel, *ad limam ecclesiae*, og da der skal gaa en Procession hen til Fonten, bør denne være i Nærheden af Hovedindgangen.

Fonten kan være af Sten eller Metal. I vore Dage deles den i to Dele, den største er Daabsvandet i, mens den mindre optager Vandet, der rinder ned fra den døbtes Hovede, for dette Vand maa ikke blandes med Resten af Daabsvandet, men skal synke ned i Jorden. En Døbefont maa altid være dækket med et Laag

og være laast, naar den ikke er i Brug. I Nærheden af Fonten bør der være et Skab til de hellige Olier og et andet til Daabsrekvisitterne (Salt, Haandklæde, Lys, den hvide Klædning o. s. v.). Det romerske Rituale foreskriver ogsaa, at der om muligt ogsaa skal være en Statue eller et Billede af Jesu Daab.

Næst efter Altret er der ingen Del af Kirken, der bør behandles med en saadan Ærbødighed som Døbefonten, for Daaben er Døren ind til alle de andre Sakramenter, eftersom vi ikke kan indgaa i Himmerige, hvis ikke vi bliver født paany ved Vand og Helligaanden.

Peter Anson.

Flaget hejses

Studerterne paa Langø

Morgenstemning ved Teltene

Over 35 unge Studenter havde atter i Aar nogle vidunderlige Dage paa Langø. Vi havde virkelig Ferie, borte fra Studier og Pligter, og vi levede saa smukt sammen, som man kun sjældent oplever det. Paa en Gang gik alt naturligt og jævnt, og dog var det hele gennemtrængt af det overnaturlige fra Messe og Komplet, hvor alle synger, beder og er med i de samme hellige Handlinger.

Trods alle Vanskeligheder blev der ved Venners Hjælp sørget for det materielle. Arbejdet gik for sig fuldt af Humør og Glæde. Vi gik Ture og badede, vi talte sammen om vore Problemer og Op-gaver og hjalp hverandre i man-

ge Vanskeligheder. Vi sang og fortalte Historier, læste, spillede smaa Sketsch og holdt morsomme Fester. Vi levede i Naturen og gav dog alle vort Bidrag til

Arbejdet og til det aandelige Udbytte.

Pater Roos sagde hver Dag under Messen nogle dybe, indtrængende Ord til os om det, som skal præge katolske Studenter: om Fællesskab og Kirke, om Tro og Kærlighed, om vort Aandsliv og vore Pligter og om vort Forhold til Gudsmoder.

Om Aftenen sad vi ved Pejsen og drøftede fælles Problemer. En Aften hørte vi om Liturgien, dens Udførelse og Betydning: hvorledes alt det Ydre, Kirkerum og Kirkekunst, Ord og Holdning skal tale til os om det Indre, der ligger bagved, hvorledes det fælles skal præge vort personlige religiøse Liv, saa vi faar Sans for, at vi ikke blot staar som enkelte

Cykler repareres og Kartofler skrælles

Et af Dagens Højdepunkter

overfor Gud, men ogsaa skal hjælpe hverandre mod vort fælles Maal, og endelig hvorledes vor Deltagelse skal være aktiv, saa vi ikke blot vegeterer, men fungerer! Ved Diskussionen kom vi ind paa de mange forskellige Maader, man fejrer Messe paa rundt i Landet og kunne fastslaa, at der endnu er alt for ringe Forstaaelse for Betydningen af, at alle tager aktiv Del i selve Messen. Man vil hellere synge Salmer eller bede Rosenkrans. Det er ogsaa godt, men hver Ting til sin Tid.

En anden Aften talte vi om Apostolatet. Især Konvertitter er alt for ivrige til at prædike og ville omvende alle, de møder, og kan slet ikke tale om andet end Katolicisme. Ofte virker det langt bedre, naar vi virkelig lever, som Katolikker bør, og har Forstaaelse for alle Menneskelivets og Samfundets Problemer

og i al Stilfærdighed fører Kirkens Principper ud i Hverdagen. — Vi kom ind paa den komplette Mangel paa religiøs Interesse hos store Dele af Befolkningen — Skylden er i høj Grad de kristnes egen! — men ogsaa paa den større Forstaaelse for Samarbejde og økumenisk, ja ofte katolsk Tankegang i protestantiske Kredse.

Vi hørte ogsaa et Foredrag om Naturretten, som ligger til Grund for og er mere forpligtende end alle skrevne Love. I Realiteten er det den, der taler til os i Samvittigheden. Det er ogsaa den, der ligger til Grund for alle Pavernes sociale Skrivelser og hele Vatikanets politiske Indsats, Spørgsmaal, som i høj Grad har Interesse for en større Kreds, og maaske ved Lejlighed kan naa denne gennem Ugebladets Spalter.

Ved Samtalen bagefter kom vi ind paa mange aktuelle Problemer.

Endelig hørte vi en Aften om katolsk Aandsliv. Først defineredes — i Tilknytning til Maritains Tanker — det katolske Kulturbegreb. Derefter taltes om vort personlige Aandsliv: om Sindets Dannelse og alt det Ydre, der skal danne os: Rigtig Betragtning, Bøn, Læsning, Hvile og Fornøjelser; endelig om selve Studierne og vort fælles Arbejde i Academicum Catholicum.

Det bedste paa Langø er dog, at vi er Kammerater, ja mere: som en stor Familie. Har man set de glade Beretninger og dybt-følte Takkebreve, de forskellige Deltagere har skrevet, vil man

forstaa, at det har været en enestaaende Oplevelse for os alle, som lover godt for de enkelte og hele Foreningens fremtidige Arbejde i Kirken og ved Kirken. Vi lader de enkeltes Tak gaa videre til alle, der har bidraget til denne uforglemmelige Ferie.

R.

Nogle Udtalelser

om Klostre og Munke

Tanken om et protestantisk Kloster, som Provst Garm den 3. August gav et smukt Udtryk for i sin Radiotale, er ikke nogen ny Fremtoning ved Diskussioner i den protestantiske Verden. Baade udenfor og indenfor vort Lands Grænser har mange førende Personligheder udtalt sig om dette, skarpt og tydeligt. En af de mest oprigtige og aabenhjertige er Professor Harnark i Berlin, som skrev i sin Bog: „Das Wesen des Christentums“ oversat af Lehmann under Titlen „Kristendommens Væsen“ S. 209: „Reformationen har afskaffet Munkevæsenet. Der indtraadte nu noget, som Luther hverken har forudset eller villet: „Munkevæsenet“, saaledes som det er evangelisk tænkeligt og nødvendigt, forsvandt overhovedet. Men ethvert Samfund behøver Personligheder, der udelukkende lever for deres Kald; saaledes behøver ogsaa Kirken Frivillige, som lader ethvert andet Kald fare; som forsager „Verden“ og ganske helliger sig Næstens Tjeneste, fordi det er nødvendigt, og fordi en saadan Drift maa opstaa i de evangeliske Kirker. Det er en dyr Pris, som vi der har betalt; Betragtninger over, hvor meget jævn og usminket Fromhed der til Gengæld er optændt i Hjemmene, bringer ingen Balance i Regnskabet! Men vi har Lov at glæde os over, at i Diakonisser og lignende Fremtoninger faar de evangeliske Kirker det tilbage, som de engang har stødt fra sig. Dog maa det udvikle sig endnu rigere og mangfoldigere! Reformationen har ikke blot maattet betale en høj Pris, men den har ikke ævnet at overskue sin nye Erkendelse i alle dens Konsekvenser og at gennemføre

Aften over Langø

dem rent. Nej, men dens Udformelse er blevet stikkende ogsaa paa Punkter, hvor man havde været berettiget til at vente sig noget Højere“.

I Tilslutning til denne klare og tydelige Udtalelse slutter Hellpach sig i sin Bog „Zwischen Wittenberg und Rom“ i en noget skarpere Form, idet han S. 41 siger: „I den evangeliske Reformation bunder en dyb tragisk Skæbne: den har sønderslaaet Klosteret, resolut brudt med Munkeidealet, men Klosterlængselen og Munkenaturellet kunde den ikke skaffe ud af Verden; den gjorde kun de fødte Munke (og Nonner) hjemløse, og de fødte Munke af begge Køn danner nu engang en evig, efter Omfanget skiftende, men uudryddelig Procentsats af enhver menneskelig Befolkning. Protestantismen tvang disse Mennesker ud i Livet, idet den undrog dem Klosteret, smed den dem ud i den offentlige Hverdag, idet den nægtede dem det beskuelige Liv.“

Inden vi nu bringer Udtalelser om Ordensvæsenet i dansk Literatur, vil vi første kaste vort Søgelys paa en enkelt dansk markant Munkeskikkelse, og se ham gennem Professor Hans Brix's Brillen, saaledes som denne fremstiller ham i „Analyser og Problemer“ 2. B. 1935 S. 90: „Poul Helgesen, eller som han selv kaldte sig Paulus Heliæ er den første danske Forfatter, af hvis Ydre vi faar et Glimt at se. For dette Glimt har vi hans vanartede Discipel, den rødhaarede Frands Vormordsen, at takke. Efter paa Grund af Giftermaal at være faldet fra den gode Fader Paul, sin gamle Mester, trakterede han ham i et Fejdeskrift som blodtørstig, forbryderisk og ugudelig Rænkesmed og siden som hin fedbugede Skalk, Guds Dyds og al Kyskhedens Fjende Lektor Povl, samt som „hin blinde Bug og vældige digre Bug (immanes et crassus iste venter)“. Saaledes har han da set ud, denne Kar-

meliternes Øverste, der i sin hvide Ordenskappe paa Københavns Slot af et nidkært Sind dreves ud til at tale lige haardt imod Christian den Anden, den blodbestænkede, og mod Frederik den Første, den drevne Diplomat, hvis lutherske Drabanter overfaldt og torterede Karmeliterordenens Chef i Slotsgaarden, da han efter endt Gudstjeneste med sin Ledsager bærende Herrens Sakrament begav sig tilbage til Staden.

I det svære Legeme boede en tindrende Begavelse, en klar veltalende Aand og et bevægeligt, heftigt Sind. Selv Købstadmand harmedes han som Aandsaristokrat over den Byalmue, der førte det store Ord ved Reformationen, disse Bryggere og Bagere, Smede og Skrædere, Sudere og Remmesnidere, Bartskeepere og Badstumænd, Kødmande og Fiskere, Toldere og Aagerkarle, Prakkere og Kræmmere — og anden saadan Adel. De løse Beskyldninger for Venalitet, som udkastedes imod ham, havde intet reelt at bygge paa. Og hans Levned var, i en meget grumset Tidsalder, rent somt hans Hjerte. Poul Helgesen er Guds Mand, den hellige Kirkes Mand, Aandshøvdingen Erasmus af Rotterdams Mand og Universitets Kulturens Mand. Han stod ensom midt i en Strid, der bragte hans Klostre til Fald — og Myndighed, Lærdom og den strenge Fromheds Observans til Fald. Han døde midt under en desperat Kamp, ene imod alle, tilsidst haabløs resignerende.

Poul Helgesen var en ypperlig, i Tanken kernefast Skribent i det danske Sprog. De polemiske Skrifter, som han forfattede, bærer Præget af den fremragende og øvede gejstlige Talers Ordrigdom og Bredden i Perioden. Han var en klar og glimrende teologisk Debattør, sine Modstandere overlegen i akademisk Skarpsind og Argumentation.

Om denne ejendommelige og højt-begavede Personligheds Endeligt er

der os ikke levnet noget direkte Vidnesbyrd. Man dannede i en senere Tid til hans formentlige Ære en from Legende om, at den stolte og begavede Munk i den hvide Kappe var endt som Lutheraner og Sognepræst i Roskilde. Velgørende Tanke for en trofast protestantisk Smag. Dette var nu alt for kønt til at være sandt. Paa Døren til Vaabenhuset i Skibby Kirke skulde have staaet skrevet: „Da Paulus Eliæ var Kirkeværge“. Han skulde altsaa være endt som luthersk Tillidsmand i Skibby. Man var i det 17. Aarhundrede ikke karrig med Falsum'er, og det er formodentlig en Præst eller Degn, der som en trofast Lutheraner har besørget Indskriften anbragt paa Basis af en fri Hypotese.

Der forefindes endnu et Fingerpeg, nemlig Slutningsordene af Fortalen til hans sidste Skrift: Forligsforlaget fra Oktober 1534: „Den hellige Apostolorum Kirke følger jeg endnu, saa maa hun (Kirken) og fordrage mig, saalænge jeg kan vorde bedre, der mig haabes med Guds Hjælp at kunne ske med det aller snarreste“. Disse Ord kan kun betyde eet, nemlig at han imødeser sin snarlige Død, som vil føre ham til den himmelske Evighedskirke, der hvor hans Plads var hos Herrens Vidner. Ordene „jeg kan vorde bedre“, betyder „komme sig“, er af ham brugt om Helbredelsen til det evige Liv — med andre Ord, at der maa blive løst op for ham. Ordene er præget af en aandelig Fjernhed og vemodig Fred, der ellers var helt fremmed for Poul Eliæ's ildfulde Natur. Han saa nu blot hen til snarlig at skulle svales i Evighedens Bølger.

Sjældent har en Forfatter tegnet et mere indtrængende Billede af en af Danmarks Karakterer i stort Format i en levende og herlig Sprogform, som er enestaaende i dansk Literatur.

J. Hammermüller.

Ønsker De at sælge

eller at købe Villa . Ejendom . Grund . Forretning
eller Pantebrev, yder jeg Dem betryggende Assistance

EMIL OVERGAARD

Statseksamineret Ejendomsmægler
Gentoftegade 86 . Tlf. Gentofte 2535

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

Liturgisk Kalender

August

- 22. S.** 10. Søndag e. Pinse (687). 2. (grøn) Bøn: Jomfru Marias Optagelses Oktav (1044); 3. Bøn: St. Timotheus, St. Hippolyt og St. Symphorian (1052), 4. Bøn: Om Fred*) eller For Paven ((122)).
- 23. M.** Vigilie til St. Batholomæus (violet) (1); 2. Bøn: St. Filip Benitius (1053), 3. Bøn: Om Fred eller For Paven. — Eller: (hvid) **St. Filip Benitius** (1053), 2. Bøn: Vigilien (2), 3. Bøn: Om Fred eller For Paven; sidste Evangelium: Vigiliens (3).
- 24. Ti.** **St. Bartholomæus, Apostel** (rød) (1053); Apostlenes Præfation (524).
- 25. O.** † **St. Ludvig**, Konge af Frankrig (1056); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ((120)), 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn: Om Fred eller For Paven.
- 26. T.** **St. Zephyrinus** (1059); 2. 3. (rød) og 4. Bøn som Onsdag; Apostlenes Præfation (524).
- 27. F.** **St. Josef af Calasanz** (1059); (hvid) 2. Bøn: Om Fred eller For Paven.
- 28. L.** **St. Augustin** (1060); 2. Bøn: St. Hermes (1061), 3. Bøn: Om Fred eller For Paven.
- 29. S.** 11. Søndag e. Pinse (691). (grøn)

*) Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30.

Anm. Paa de med † mærkede Dage kan Præsten efter frit Valg læse Sjælmesse og andre Votivmesser, hvorfor man paa disse Dage ikke kan regne med, at de her angivne Messer læses.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Announceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

I Ferien

Red. Berg træffes ikke i Aug. Maaned.

UNGDOMSSTÆVNET

paa „Rygaard“, Bernstorffsvej 54

Søndag den 29. August

PROGRAM:

- Kl. 9,30: Flaget hejses. Velkomst.
Tale af Frøken *Kirsten Ledel*: Den hellige Aloysius. Stille Messe med Prædiken og Fælleskommunion. Reciteret Kyrie, Gloria, Credo, Sanctus, Agnus Dei og Confeitor.
- Kl. 11,00: Frokostpause.
- Kl. 12,00: Underholdning af Mandolinorkester.
- Kl. 13,00: Tale af Hr. Fuldmægtig *Enoch Hjorth*: »Verdens Syn paa dig«.
- Kl. 14,00: »Styrkeprøve«. Konkurrencer og Lege. (Se nærmere Oplysninger i Katolsk Ugeblad, Nr. 29 og 30).
- Kl. 15,30: Kaffepause.
- Kl. 16,15: Festspil skrevet af Malerinde Frøken *Birgitte West*.
- Kl. 16,45: Tale af Hr. Pastor *Kjeld Geertz-Hansen*: »Jeres Pligt overfor Verden«.
- Kl. 17,15: Underholdning under Medvirken af »Askus«-Koret og Hr. *Johannes Jørgensen*.
- Kl. 18,15: Tale af Frøken *Kirsten Henning-Jensen* og stud. med. vetr. *Carl Chr. Melchior*: »Vor Stilling i Dage«.
- Kl. 18,30: Aftensmad.
- Kl. 19,15: Flaget tages.
Sakramentsandagt med Prædiken af *Hs. Excellence Biskop Th. Suhr*.

Foreningerne bedes medbringe Faner.

Medbragt Mad vil kunne indtages i Parken. Der forefindes — som tidligere — Udsalg af: Kaffe, Øl, Sodavand, Wienerbrød etc. Desuden kan leveres Smørrebrød mod Bestilling før Messen.

Adgangstegn à 50 Øre faas ved Indgangen.

Stævnets Indbydere: A. C.'s Ungdomssektion, D. K. K. F., Sygeplejerskeforbundet, Pædagogforbundet, Hertug Knuds Division, Katolsk Ungdoms Klub, København, Amager K. U. K., Frederiksberg K. U. K., Lyngby K. U. K., Ordrup K. U. K., De unge Mænds Kongregation, Stenosgade.

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfsvej 34-36
Tlf. 778 - 728

BOGHYLDEN

Har De sikret Dem et Eksempplar af
Maritain's Bog: Religion og Kultur?
76 S. Kr. 2.75

Maritain, Jacques: La philosophie de la nature, 148 S. » 5.40
Mauriac, Francois: La vie de Jean Racine, 254 S. » 3.55
Chevrot, MGR: La vie de l'homme nouveau — suivie de la Retraite Pascale, 330 S. » 3.90

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

Køb det Danske Steril Catgut Novo

leveres i Glasklokker i Nøgler paa 25 à 50 m

hos **VALD. FOERSOM**, 1868-1943

Amagertorv 27 . Central 4310 . Byen 4310

Fra Horsens til Øm

Lørdag den 24. og Søndag den 25. Juli havde vi vor traditionelle Tur til Øm Kloster. Vi havde inviteret vore Kammerater fra Vejle, Silkeborg, Brædstrup og Aarhus, disse kom da ogsaa med saa mange Repræsentanter, som de kunde, men man saa straks, at Krigen tydelig havde nedsat Deltagerantallet. Grunden er den sløje Dækration.

Ved Ankomsten til Øm, belejrede de unge Mænd Forsamlingssalen, og de unge Piger Skolestuen. Bagagen blev taget af Cyklen, nu skulde vi have det behagelig efter den lange Tur. De unge Mænd hentede nu alt det Hø, som stod paa en Vogn, det gav os et baade godt og lunt Leje.

Kl. 8 læste Pastor *Op de Coul* fra Vejle stille Messe, hvor alle de unge var til Kommunion.

Morgenkaffen blev forlæret, og vi rettede lidt paa Tøjet og gjorde Stemmerne klare, for vi skulde jo til Højmesse.

Kl. 9½ ringede vi med en primitiv Klokke til Højmesse i de gamle Klosterruiner. Messen blev læst af Pastor Grobetz fra Horsens.

Under hele Messen paraderede en Repræsentant fra Horsens med Danmarks smukkeste Fane med Ins-kriptionen „D. K. U. F. Horsens“ som den tidligere Horsens Præst, Pastor Kjeld Geertz Hansen var Mester for, og som vi er saa stolte af.

Under Prædikenen udtalte Pastor Grobetz: „Det er vist nok længe siden, at det kristne Europa har levet i en saadan Længsel, Spænding og Bedrøvelse som nu. Alle vore Fremtidsplaner maa lægges i Guds Haand. Kan vi lære det af den nu-

Fortsættes næste Side

SOMMERENS

GUDSTJENESTELISTE

SØNDAGSMESSE

København

<i>Sct. Ansgars Kirke</i> (Bredgade 64) ..	8; 10
<i>Jesu Hjerter Kirke</i> (Stenosgade 4) ...	6; 7; 7½; 8½; 10; 11½
<i>Sakramentskirken</i> (Nørrebrog. 27).	8; 10
<i>Sct. Mariæ Kirke</i> (Jens Jessensv.7)	8; 10
<i>Sct. Andreas Kirke</i> (Ordrup)	7; 8; 10
<i>Sct. Therese Kirke</i> (Bernstorffsvej 54).	8½; 11
<i>Sct. Annæ Kirke</i> (Sundby)	6; 8½; 10
<i>Sct. Antoni Kirke</i> (Fr.sundsv. 225)	8; 10
<i>Sct. Nikolaj Kapel</i> (Strøbyvej 2, Hvidovre)	9
<i>Sct. Mikæls Kapel</i> (Vandtaarnsvej 7)	9½ (dog ikke 13. og 27. Juni).

Nordsjælland

<i>Aasebakken</i> (Vor Frue Kloster pr. Birkerød)	8
<i>Asserbo</i> (»Friheden«, Skovbovej)...	9 (8. og 15. August)
<i>Helsingør</i> (Nygade 8).....	8; 10
<i>Hillerød</i> (Godthaabsvej 24)	8; 10
<i>Hørsholm</i> (Mariavej)	9¼
<i>Lyngby</i> (Knud Lavardsvej)	8¼; 9½
<i>Trørød</i> (»Vor Frues Kapel«, Trørødvej)	8½

Øvrige Sjælland

<i>Holbæk</i> (Kastanievej 17)	9 (fra og med 4. Juli Kl. 9½) (paa Hospitalet 7)
<i>Holmegaard Glasværk</i>	(Sidste Sønd. i Md.) 9
<i>Køge</i> (Bjerggade 22)	8; 10¼ (4. Juli 6½ og 10¼)
<i>Næstved</i> (Præstøvej 29)	8; 10 (2. Sønd. i Md.) 8; 9½ og 10¼
<i>Roskilde</i> (Frederiksborgvej 11).....	6 (paa Hosp.); 8; 10
<i>Taastrup</i> (Køgevej)	7½; 10¼
<i>Vordingborg</i> (Chr. Winthersvej)...	(1. og 3. Sønd. i Md.) 10½

Lolland-Falster

<i>Maribo</i> (Ny Østergade 4)	9 (m. dansk Præd.); 10½ (m. polsk Præd.)
<i>Nykøbing F.</i> (Bispegade 12).....	8; 9½ (m. dansk Prædiken), 11 (m. polsk Prædiken)

*Magasin
du Nord*

... den ny Tids Stormagasin

BRØDRENE DAHL A/S
 Installationsvirksomheden
 Telefon Central 6585

Rør og Fittings - Sanitet - Centralvarme
 Armatur - Pumper - Værktøj - Metaller

LEDIG

Fyn

Nyborg (Vindingevej)	8 (dog ikke sidste Sønd. i Md.) og 10
Svendborg (Havnegade 1)	8; 10

Langeland

Rudkøbing (Brogade).....	(11., 18. og 25. Juli, 8. og 22. Aug.) 10
--------------------------	--

Bornholm

Aakirkeby (Gregersgade 20)	10½
Rønne (Østergade 59)	9½ (2. Sønd. i Md. Kl. 8)

Jylland

Aabenraa (Søndertorv)	5,40; 9¾
Aalborg (Kastetvej 1)	6; 8; 10
Aarhus (Ryesgade 26)	7; 8; 10
(Sct. Jos. Hospital)	6
Ebeltoft (»Pax«, Nørreport)	(18. Juli og 19. Sept.) 9¼
Esbjerg (Nørregade 61)	7; 10
Fredericia (Sjællandsgade 50)	7; 9½
Grenaa (Afholdshotellet)	(20. Juni og 15. August.) 10
Haderslev (Mariegade 8)	8; 10
Horsens (Nørregade 19)	7½; 10
Odder (Holsteinsgade 29)	(2. og 4. Sønd. i Md.) Komm. 9¼; Messe 10¼
Pindstrup (Ringsø)	(1. og 3. Sønd. i Md.) 10
Ulstrup Mark (Stenvad).....	(29. August) 10
Sønderborg (Ringridervej)	10 (dog ikke 27. Juni og 18. Juli)
Viborg (Mogensgade 8)	8; 10

Foruden paa de ovenfor nævnte Steder læses der regelmæssigt Messe paa følgende Steder, hvorom Meddelelse imidlertid ikke foreligger. Man henvises til selv at søge Oplysning om Tidspunktet, enten ved Henvendelse til den stedlige Præst eller gennem evt. Opslag ved Kirken:

Allerslev (Allerslev Kloster pr. Lejre), Assens (Nørregade 3), Dalum (Dalum Klosterkirke), Farum (Gl. Farumgaard), Frederikshavn (Havnegade 11), Gørlev (Kapellet ved Aagaard Hovedgaard), Kalundborg (Lundemarken 14), Kolding (Kaalundsvej 2), Ledreborg (Ledreborg Slotskapel), Nakskov (Bredgade 47), Odense (Albani Torv), Randers (Thorsgade 22), Ringsted (Skt. Knudsgade 19), Silkeborg (Hostrupsgade 16), Skelskør (Banegaarden), Skuldelev (Skt. Olafs Kapel), Slagelse (Frederiksgade 7), Tønder (Statsseminariet), Vejle (Fjellegade 2).

Danmarks ældste Katolik

En 98 aarig gammel Dame

Vi udtalte sidste Uge en Formodning om, at den 93aarige Former Oskar Fristrøm i Svendborg er Danmarks ældste nulevende Katolik. Det viser sig at være urigtigt. Paa St. Annæ Hjem paa Amager bor der en gammel Dame, Fru Rasnine Høybye, der den 16. November kan fejre sin 98 Aars Fødselsdag. Fru Høybye er ogsaa Fynbo, idet hun er født i Faaborg. Hun er rask og livlig og følger med i alt og kan hver Uge modtage den hellige Kommunion. Der er sikkert flere Trosfæller, som vil notere sig Datoen og sende vor ældste en Hilsen, naar Fødselsdagen kommer.

Ude paa St. Annæ Hjem er der ogsaa en anden „Rekordindehaver“. Det vil i hvert Fald sikkert ikke være nemt at finde en ældre Ministrant, end Hjemmet raader over. Det er en gammel Herre, som lærte at ministrere, da han var 65, og som nu i en Alder af 75 Aar daglig tjener Præsten ved Alteret.

Fra Horsens til Øm

fortsat fra forrige Side

værende onde og blodige Tid, saa har den bragt os en virkelig Fordel. Krigens, Hadets og Dødens Tid kan blive en Lutring og Fornyelses Tid, som alle kristne Folkeslag

trænger haardt til. Derfor vil jeg ønske, at dansk katolsk Ungdom, medens dette hellige Offer bliver frembaaret paa dette gamle og kulturhistoriske Sted, vil bede om en snarlig og retfærdig Fred, og at den nye Tid, som kommer efter denne blodige Krig, frem for alt maa blive os til Gavn for Evigheden“.

Ved Messens Afslutning bad vi for vort Fædreland og for vor Bispe.

Derefter spiste vi Middag, og denne bestod af, hvad enhver havde taget med hjemme fra. Efter en lille Middagslur gik vi i Bad nede ved Mossø, og det gjorde godt i en stegende Varme paa 24 Gr. C.

Senere var der Komsammen paa en stor Mark, hvor hele Ungdommen morede sig, indtil vi tog fra Øm ved 5-Tiden. Da vi skiltes i fire Retninger, var vi alle enige om, at hvis der endnu er lidt Dæk paa Cyklen, vil vi tage til Øm igen næste Aar. „Brinck“.

Richard Gräf: *Levende Tro*, 1939. 111 S. Lille Format. 1b. 2,50 hft. 1,50. En Fortsættelse af Bogen »Guds Viljes Vej«.

Romano Guardini: *Guds Moders Rosenkrans*, 1941. 84 S. Lille Format. Kr. 1,00. En Digterpræsts Skildring af Rosenkransbønnens religiøse Dybder.

Johannes Hansen: *Sankt Ansgars Kirke i hundrede Aar*. 1942. 128 S. Kr. 3,50. Den danske Hovedkirkes Historie.

Niels Hansen: *Fra Henrik den VIII's Dage*. 1908. 128 S. Kr. 0,50. Skildringer fra det sekstende Aarhundredes England.

Niels Hansen: *Aloysiusbogen*. 1912. 167 S. Lommeformat. 1b. Kr. 1,00. Oversættelse og Uddrag af »Dosenbach: Der heilige Aloysius Gonzaga«.

Niels Hansen: *Vore Helgener*. 1917. 197 S. Kr. 1,00. En Levnedsbetegnelse af alle danske Helgener.

Niels Hansen: *Et Ord til hver Dag*. 1929. 64 S. Lommeformat. 1b. Kr. 1,00. En Kalender med Ord af hellige Mænd og Kvinder.

 SANKT ANSGARS
Boghandel . Bredgade 67

Københavns Katolikker

indbydes til paa Guds Moders Fødselsfest, Onsdag den 8. September Kl. 19½, at deltage i en Gudstjeneste i Domkirken, hvor vi vil forene os med den Hellige Fader i Bøn for Freden. Prædiken af Hans Excellence Biskop Th. Suhr. Nærmere Meddelelse om Gudstjenesten følger i næste Uge.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

KØBENHAVN

Søndag den 22. August Kl. 7.

Medlemmer, der ønsker at cykle fra København til Hillerød for at deltage i Valfarten til Æbelholt, mødes Kl. 7 ved Store Vibenshus. Hjemkomst ca. Kl. 19. Turlleder: Max Reiter.

Søndag den 29. August Kl. 9.30.

A. C. er Medindbyder til Ungdomsstævnet paa Rygaard. Studenterne opfordres til at møde med hvide Huer.

Søndag den 5. September Kl. 9.30.

Academikermesse i Klosterkirken paa Jagtvejen. Efter Messen spises medbragt Morgenmad hos Sct. Liobasøstrene.

Aarets Russer er velkomne til at komme med.

St. Augustins Kirke

Lørdag 28. August, St. Augustin, Kirkens Værnefest, Levilmesse Kl.

7 og højtidelig Vesper med sakramental Velsignelse Kl. 17.

Benediktineroblater

Freitag 27. August Kl. 20 Møde hos Liobasøstrene, St. Kjeldsgade 1. Mødet slutter med Komplet.

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Søndag den 22. August. Vi deltager i Valfarten til Æbelholt. Ang. Program og Togtider se andet Sted i Bladet. Medbring D.K.K.F.s Sangbog. For dem, der ønsker at cykle, arrangeres fælles Cykletur til Hillerød. Start fra Vibenshus Runddel Kl. 7. Hjemkomst ca. Kl. 18. Andre, der maatte ønske at deltage i den fælles Cykletur, er hjertelig velkomne.

Søndag d. 29. August. Husk Ungdomsstævnet paa Rygaard!

Lyngby

Lørdag d. 21. Aug. Kl. 20 aabner K. U. K. Lyngby Sæsonen med et Møde i Gl. Børnely v. Sct. Knud Lavards Kapel.

Foreningens Program for de kommende Mødeaftener vil blive bekendtgjort og vi haaber, at alle Unge i vort Sogn vil møde op og støtte Foreningens Bestræbelser i Arbejdet for de katolske Idealer.

Bestyrelsen.

St. Dominikus' 3. Orden

Møde Tirsdag d. 24. August Kl. 20.

Katolsk Aktion

Ung Dame, kontorvant og bankuddannet, vil gerne ofre en Del af sin Fritid i Katolsk Aktions Tjeneste, eventuelt som Kasserer, Protokolfører — Maskinskrivning, Duplikering, Stenografi o. lign. Vedkommende ønsker ikke at deltage i Foreningsliv. Henvendelse til Redaktøren.

En ung Pige

til Husgerning søges straks af St. Vincentsøstrene i Helsingør, Nygade 8.

Ung troende Pige

søges til Husgerning og daglig Madlavning 1. September i et Hjem, hvor Husmoderen er Katolik. Evt. familær Stilling. God Løn. God Frihed. Gode Arbejdsvilkår. Lejlighed i Charlottenlund. Telefon Ordrup 3641.

HORSENS
Manufaktur . Trikotage . Udstyr
A-S Horsens Textil Lager
Leverandør til katolske Institutioner
Carl Bech
aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed
RANDERS
Randers Andelsmejeri
Telefon 776 (4 Linier)
Fineste Mejeriprodukter fra Dyrlæge kontrollerede Besætninger

AARHUS	
<i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditør Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital	Køb hos vore Annoncører
ODENSE	
Allegades Røgeri og Fiskeforretning Alt i Fisk Allegade 46 . Telefon 1896 Lev. til Sct Joseph Hospital	Junker-Drejøe Kolonial . Delikatesser Nørrebro 49 . Odense Lev. til Sct Josephs Hospital
Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13, Tlf. 2021 Leverandør til Dalum Kloster	JØRGEN RASMUSSEN Glarmester Overgaden 29, Telefon 1117 Leverandør til St. Josephs Hospital og Kirken

AALBORG

<p>Ferd. Færch & Co. Tømrermestre Strandvejen, Tlf. 301</p>	<p>A. Hoffmann Urmager og Optiker Borgerg. 17 (lige v. den nye Bro) Briller efter Lægerecept Rep. udf. nøjagtigt og billigt Telefon 3779</p>	<p>CHR. SIMONI grundl. 1836 Kul- og Koks-Import Telf. 67 — 68 — 69 Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og Kamilianerkliniken i Aalborg.</p>
<p>M. Thomsen Støtt Entreprenør og Murermester Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>Mathias Christensen Absalonsgade 14 . Tlf. 1556 <i>Kolonial . Delikatesser . Kaffe</i></p>	<p>Køb Hjemmets Udstyr hos Thuén, Gravensgade 2</p>
<p>P. Krebs Elektroinstallatør Frederiksgade 6 Telefon 1786 <i>Udf. Arb. ved Kamilianerkliniken</i></p>	<p>Aalborgs katolske Begravelseskontor Ligkister, Ligsenge, Kistepyntning og Salmer Begravelser ordnes smukt og samvittighedsfuldt G. PETERSEN . Jens Bangsgade 8 Telefon: 8418 . Privat: 2068</p>	<p>Hans Wlencken Kastetvej 51 . Aalborg er det rigtige Indkøbssted for Kød, Flæk og Paalæg <i>Reelle, unge Varer til beskedne Priser</i> Egen Følsfabrik . Forlang Tilbud</p>
<p>N. Nielsen & A. Brostrøm H. PERS EFTERFØLGER</p>		<p>Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre SANITET- CENTRALVARME Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581</p>

NAKSKOV

<p><i>Spis</i> Arbejdernes Fællesbageri's Produkter Nakskov . Telefon 621</p>	<p>Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter. A-S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17 <i>Leverandør til den katolske Kirke</i></p>	<p>Broderlimagasinet Østergade 18 . Telefon 921 Alttil Håndarbejde . Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn <i>Leverandør til Søstrene</i></p>
<p>Nakskov Dampmølle <i>Aktieselskab</i></p>	<p>L. C. Clasen Murermester Telefon 208 Lev. til kat. Kirke</p>	<p>Chr. Steffensen <i>HERREEKVIPERING,</i> Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>

HOLBÆK

<p>A. P. PEDERSEN Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted RASMUSSEN & NIELSEN Telefon 1039</p>	<p>H. P. Larsen Kolonial . Delikatesser Algade 28 . Tlf. 849 Leverandør til Hospitalet</p>
<p>Holbæk Mejeri A/S Algade 54 . Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>A-S Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted <i>Lev. til St. Elisabeth Hospital</i></p>	<p>JENSEN & OLSEN statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Leverandør til den kat. Menighed</p>

Katolsk

22. August 1943

91. Aarg.

Nr. 34

Ugeblad

De kristne overfor Samfundsspørgsmaalene

I Dagspressen har det været nævnt, at der i Dagene 20.-22. August er blevet afholdt et Stævne i København, hvor et halvt Hundrede Lægfolk (fra forskellige kristne Trossamfund) samledes til Udveksling af Tanker om Samfundsproblemer i Kristendommens Lys. Ogsaa Katolikker havde taget imod Indbydelsen og tog livligt Del i Forhandlingerne.

Hvad der her trænger sig paa, er ikke »økumeniske« Ønsker om en Genforening i Troen. Mens der ventes paa, at dette afgørende Spørgsmaal kan tages op, er det imidlertid af den største Værdi, at de forskellige Kirkesamfund kommer paa Talefod og endnu mere, at de i praktisk Arbejde lærer hinanden at kende og lærer at værdsætte hinandens Gerning. Hvad der er vundet siden vore Forældres og Bedsteforældres Generation skyldes hovedsageligt et saadant nærmere Kendskab, der har af-dækket meget, som kun var Misforstaaelser, og som har fejlet en Række Pseudo-Problemer til Side. Men der er endnu et Stykke Vej tilbage, og først naar det er tilbagelagt, vil det store »økumeniske« Spørgsmaal staa klart for alle i sine enkle Linier: hvad Kirkeenheden er, hvad den koster, og hvad den lover.

I en Del andre Lande har det allerede vist sig muligt for Katolikker og mangehaande Prote-

stanter at gøre en til en vis Grad fælles Indsats ovenfor livsvigtige Samfundsspørgsmaal. De samme Spørgsmaal er lige saa brændende i Nutidens Danmark, og lykkes det for kristne Danskere at hjælpe hinanden til en værdifuld Indsats for Løsningen af dem, vil en af Afkristningens vigtigste Aarsager være besjret.

Lige saa lidt som danske Katolikker nogensinde har paa-tænkt at grundlægge et politisk Parti paa de Principper om f. Eks. Familiens og Arbejdernes Stilling i Samfundet, som er nedlagt i pavelige Rundskrivelser, vil der kunne blive Tale om, at de fælles kristne Bestræbelser vil søge at bane sig Vej ad andre politiske Kanaler end de her i Landet givne. Det vilde være nødvendigt, hvis den kristne Tro førte til en Samfundsopfattelse, der kun kunde forstaaes og godtages af Kristne. Men vor Samfundsopfattelse hviler paa den fællesmenneskelige Retsopfattelse („Naturretten”), som den kristne Aabenbaring ikke afskaffer, men uddyber og værner mod Forfald. Vor Samfundsopfattelse udledes af vor kristne Tro, den kan dokumenteres med Skriftbeviser og autoritative kirkelige Udtalelser, men den kan ogsaa retfærdiggøre sig paa almenmenneskelig Basis, selv hvor den (f. Eks. i Spørgsmaalet om Skils-

Pavestolen og den finske Presse

De kristne og
Samfundsspørgsmaalene
Katolsk Sømandsmission
Kristen Frihed og Pligt

misse) er af saa aabenbar Kristus-Inspiration.

En Del Protestanter, der endnu er trofaste mod gammel protestantisk Teologi, vil benægte, at de i deres Kristendom har nogen Ledetraad til Afgørelse af saadanne Spørgsmaal. De benægter ikke, at den Kristne maa føle et socialt Ansvar og tage disse Spørgsmaal op til Løsning. Kun mener de, at han maa nøjes med sin naturlige Fornuft, naar han behandler disse Sager. Det kan imidlertid ikke hindre, at de vil kunne forstaa os, ligesom vi vil kunne forstaaes af de ikke-kristne, naar vi begrundet vor Opfattelse. Og med disse Protestanter har vi jo desuden tilfælles, at deres og vor Religion forkynder en Næstekærlighed, der gør Spørgsmaalene brændende og paalægger os Uselvskhed i Forsøgene paa at løse dem.

De fleste Protestanter kan dog følge os endnu et Skridt videre. Med dem kan vi overveje ikke blot den naturligt-menneskelige Begrundelse for den kristne Samfundsopfattelse, men ogsaa Kristi Ord om disse Ting. Naturligvis vil vi Gang paa Gang støde paa, at de forstaa Ordene anderledes, end vi gør. Vi har velkendte Eksempler herpaa i vor forskellige Stillingtagen til Ting som Børnebegrænsning, Fosterdrab og Skilsmisse. Men idet vo-

Munke Sigtemel

Salg og Udlejning

AF LYSBADE OG ELEKTROMEDICINSKE APPARATER

DANSK RØNTGEN-TEKNIK A/S

KØBENHAVN
TELF. 4229

AARHUS
TELF. 6545

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning

Amagerbrogade 156

og prøv vor ekstrafine Maltkaffe
1.39 Kr. pr. 1/2 kg.
Altid friske Smaakager

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353

Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

GAMELCA med den rigtige Kaffesmag

Forlang den hos Deres Købmand

Fabrikeret af **A. C. GAMÉL**

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S

Esromgade 15. København N. Telef. 7480

Centralvarmeanlæg af enhver Art

Køkken-, Vaskeri-, Desinfections- samt Tørrestueanlæg m.m.

RECK-STÅLKEDLER

BONALIN-BONEVOKS

til alle Gulve

Bonalin-Kompagniet A/S, København F

Malerfirmaet Gustav Lehnert

Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y

Alt Maler-

og Tapetsererarbejde udføres

Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbh.

Tlf.: 12,166 og 12,161

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Maries Allé 1 A - København V.

Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg

Telefon 8533

Købke's

Reproduktionsanstalt

Vester Voldgade 91

Klicheer i fineste Udførelse

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106

Telefon Central 408

Tidsskrifter
Brochurer
Cirkulærer
Brevpapir
Reklamekort
Programmer
o. s. v.

Bogtrykkeriet TERTIA

Goth. 5077 y . Sallingvej 32 . F

Leverandør af Katolsk Sogneblad

Katolikker!

Sørg for at ogsaa andre Trosfæller læser Ugebladet!

Kristen Frihed og Pligt

Paa hin Tid var Marcus Aurelius Kejser, og det syntes, som om Visdommen selv regerede over den romerske Verden i Skikkelse af denne Adoptivson af Antoninus Pius, Epictets Discipel ... Men Filosoffen Justinus, der var anklaget for at være Kristen, blev sammen med flere Fæller ført frem for Roms Præfekt, Rusticus, selve den Mand, der havde lagt Epictets Samtaler i den unge Kejsers Hænder.

»Hvori bestaar dine Studier?« spurgte Rusticus Justinus.

»Jeg har studeret alle Viden-skaberne, den ene efter den anden, og jeg har fundet Hvile i de Kristnes Lære, hvor uantagelig den end kan forekomme dem, som Vildfarelsen har forledt«.

»Elendige Menneske, er dette det Studium, du har valgt dig?«

»Ja, for de Kristne ejer den sande Lære.«

Rusticus vendte sig til en af Justinus' Fæller og spurgte: »Og hvad er saa du?«

»Jeg er Cæsars Slave, men Kristus har skænket mig Friheden.«

Men de anklagede nægtede at adlyde Kejseren og ofre til Guderne, og Præfekten fældede Dom over dem. Justinus og hans Fæller blev halshuggede. (Fra Justinus Martyrs *Acta*).

*

»Jeg er Cæsars Slave, men Kristus har skænket mig Friheden«. De efterfølgende Overvejelser hviler paa dette klare, funklende Svar. Mit Maal er kun at gøre Læseren klar over dets dybe Mening. Jeg vil afgive et teologisk Svar paa Diskussionerne om Friheden i det sociale Liv. Filosofer og Sociologer har før mig behandlet dette Emne, mens jeg vil forsøge at fremlægge Teologens Synspunkt. Og jeg kan ikke i noget teologisk Værk finde en mere gennemsigtig, mere tillidsfuld og mere prægnant Tekst end disse Ord af en forglemt Martyr: »Jeg er

Cæsars Slave, men Kristus har skænket mig Friheden«.

Der var engang, da min Rolle som Teolog vilde have været utaknemmelig — for hundrede Aar siden, dengang Metternich, den »Hellige Alliance« Teolog, stillede de Kristne i den forfærdelige Stilling, som Montalembert talte om: at maatte vælge mellem deres Retroenheds Integritet og deres Kærlighed til Friheden. Lacordaire var ganske klar over dette Dilemma. Men nu har en Teolog af Lacordaires egne Sønner en Lejlighed til at fremdrage hint store Gode, som Liberalismen kompromitterede, og hvis Nydelse Katolikker sommetider synes at have frasagt sig under Paaskud af at fordømme Misbrugene af det. I vore Dage er Situationen vendt om, og i en Verden, der hærages af Tyranni og Vold, viser Kirken sig som Frihedens Bolværk, baade i sit Overhovedes Person og i sine troendes Mængde. Selv for dem, der ikke deler vor Tro, bliver det klart, at den kristne Lære og det kristne Liv er Garantierne og Rettessnorene for al samfundsmæssig Frihed.

Naar *Teologen* taler om Frihed og Friheder, tænker han ikke paa dem som Emner, der udelukkende henhører under ham, saaledes som Tilfældet er med de overnaturlige Sandheder, der kun lader sig erkende i Aabenbaringens Lys. Han erklærer tværtimod, at vi her har at gøre med et Gode, som hører Naturens Orden til, en Egenskab, som Mennesket er i Besiddelse af i Kraft af sin fornuftbegavede Natur, og som det er sig bevidst gennem sin Fornuft. Teologen indrømmer derfor Filosofens Ret til at fastslaa denne Friheds Eksistens ud fra hans egne Principper, og Sociologens Ret til at behandle Arbejdet for Organisation af disse Friheder. Samfundsbygningen er ikke Teologens Opgave.

Men han kan kaste sit specielle Lys over baade Beviserne

for Friheden og Organisationen af Frihederne. Og han kan komme med sit eget Synspunkt og sine egne Løfter om Trøst og Helse, hvis det bliver nødvendigt. Og det bliver det, naar som helst Naaden og Naturen kommer i Strid.

Filosoffen maa rette sig efter de Regler, der er bestemmende for Filosofien og gøre sine Opdagelser, lægge sine Planer og fælde sine Domme i Lys af, hvad han véd om Menneskets *universelle Natur*; Teologen arbejder i Lys af sin Viden om den Kristnes *specielle Kald*. Han betragter Mennesket fra samme Synsvinkel som Filosoffen, men medens denne ser Frihedens Rødder og dens Muligheder i Menneskets Natur, ser Teologen disse i hin nye Lysstraale, som er den Viden, Gud har givet ham om Menneskets guddommelige Bestemmelse. Det vil ikke sige, at Teologen opdager nye Sandheder, men badet i dette Lys opnaar allerede kendte Sandheder en ny Glans og hævder sig med ny Styrke. Vi kan sige, at de blomstrer i et nyt „Klima“. For et »Klima« er den Temperatur, der giver Planten Mulighed for at udvikle sig til sin Naturs hele Fylde, den skjulte Varme, der sikrer Safternes langsomme Stigning uden at ændre ved Plantens Væv. Teologen kan komme med den Glans, som oplyser Sjælen til dens dybeste Dyb.

Hvilke er da de Bestanddele i dette kristne »Klima«, der er saa velegnede til at nære vor Frihed og Organisationen af vore Friheder? Hvilken Hjælp kan der ydes den ordnede Udøvelse af vore borgerlige Friheder gennem Gudsbornenes Frihed, som kristen Sprogbrug kalder det. Vi akcepterer Filosoffens og Sociologens Resultater og undersøger dem i Aabenbaringens Lys. Filosoffen siger os, at Frihedens Udøvelse og dens effektive Ordning hviler paa to Sandheder: for det første, at Mennesket er frit, da det er en Aand og derfor en Person, noget *absolut*; for det andet, at eftersom Mennesket lever et Samfundsliv og gør det ifølge selve sin Naturs Behov, saa kan

dets Frihed kun tænkes og kun udøves indenfor Grænserne af dette Samfunds fælles Gode. Friheden har baade en personlig og en social Side, fordi Friheden og det fælles Vel er indbyrdes forbundet.

Teologen betragter ikke denne dobbelte Basis ud fra Analysen af Menneskets aandelige og sociale *Natur*, men ud fra den kristne Økonomi, som hviler paa Meddelelsen af det guddommelige Liv. Med Ærefrygt ser han, hvordan Guds Aand ved dette nye Kald, hvortil enhver af os er kaldet, kommer til at bo i denne aandelige Natur; han kender den vidunderlige Ophøjelse af Aandens Frihed, som maa blive Følgen heraf; han ser, at denne Guds Aand gives ved og i Kri-

stus, den menneskeverdne Gud, al Menneskeligheds Hoved, i hvem alle Mennesker kun er eet Legeme, et Samfund hvori Aanden kan bo — han ved, hvor Kristne maa fryde sig over denne Frihed.

Personligt Kald, samfundsmæssig Forpligtelse — to Poler, to Tiltrækningscentre, omkring hvilke vi skal se den rette Idé om Friheden udvikle sig, Friheden som Guds Børn, delagtige i det største af alle fælles Goder — guddommeligt Liv i Kristus. Aandelig Frihed, samfundsmæssig Forpligtelse — disse to Punkter vil vi i det følgende behandle.

(Fortsættes næste Uge).

M. D. Chenu O. P.

Pavestolen og den finske Presse

I Sommerens Løb har den finske Presse vist de offentlige Taler, som den Hellige Fader har holdt, særdeles stor Opmærksomhed, især naar man betænker, at Dagspressen i Finland ellers er præget af Landets store Fjernhed fra den katolske Kirke.

Den eneste faste Organisation

Den 6. Juni havde Hufvudstadsbladet, Landets største svenskskrevne Avis, paa ledende Plads en Artikel af Professor i international Ret ved Helsingfors Universitet, S. R. Bjørksten, om »Human og inhuman Krigsførelse. Den begyndte med følgende Ord:

»I disse Dage har Paven udtalt sig imod den barbariske Maade, hvorpaa Krigen føres, og tillige advaret mod den Fare, som den inhumane Krigsførelse rummer for vor kristne Kultur. Der er to Grunde, som berettiger Paven til at tage Ordet i denne yderst vigtige Sag. Efter at Folkeforbundet er skudt tilside, er den Kirke, hvis Overhoved Paven er,

saa godt som den eneste faste Organisation, der er af international Art og udstrækker sig over forskellige Folk og Lande. Som Repræsentant for en kristen Kirke maa Paven værne den kristne Religions Grundsætninger.«

Efter at have skildret Bestræbelserne for at humanisere Krigsførelsen og disse Bestræbelsers Sammenbrud under den forrige og den nuværende Verdenskrig, slutter Professor Bjørksten sin Artikel paa følgende Maade:

»Trækker den nuværende Krig længe ud endnu, vil den sandsynligvis blive endnu grusommere, end den allerede er. Efter Krigen følger der sikkert som en Reaktion en Flod af Løssluppenhed, som gennembryder al Moral. Og snart øjnes maaske en ny Verdenskrig i Horisonten. Hvor forfærdelig vil den nye Verdenskrig ikke blive! Menneskeslægten burde besinde sig og lytte til den Advarsel, som den Hellige Fader i Rom har udsendt.«

Den Aand, der ikke bøjer Knæ for Tidens Guder

Fire Dage senere skrev i Anledning af den samme Tale en af de mest ansete svenskskrevne Provinsaviser, »Västre Nyland«:

»Det er ikke ofte, at Røster hæver sig over Krigslarmen med en saadan Kraft og Autoritet, at Menneskene med deres afstumpede Reaktionsevne eller propaganda-forblindede Retsopfattelse standses for et Øjeblik og tvinges til at lytte. Af og til hænder det dog.«

Avisen refererede derefter Hovedpunkterne i den Hellige Faders Tale og tilføjede for egen Regning:

»Det er ikke til at tage fejl af, at de Tanker, som bærer den pavelige Tale, kendetegnes af en sand Humanitet. Kirken hæver sin Røst for at mane til Besindelse overfor de Farer, der truer den civiliserede Verden ved Randen af en afgrundsdyb Elendighed. Pavens Ord slynges ikke ud i et natmørkt Rum; de har deres tydelige Adresse til Dagens ledende Statsmænd. I Appellen til Fordel for de smaa Folkeslag genkender man den Aand, som ikke bøjer Knæ for Tidens Guder, men i Kristendommens egen Aand kræver Retfærdighed overfor de lidende og undertrykte. Naar denne Krig engang er overstaaet, og Tankerne gaar tilbage fra Kaos og Ruiner til disse forfærdelige Aar, lyder endnu længe i Bevidstheden en Stemme, som hørt over Hadet og Larmen, Stemmen fra Rom. Den førte Humanitetens Tale i en forvirret Tid, i en umenneskelig Verden.«

Pavens moralske Autoritet

Den 13. Juni blev samme Tema optaget af »Kajala«, det førende Dagblad i Karelen. Det omtalte først Vatikanets politiske Betydning, der giver sig Udtryk i, at ogsaa ikke-katolske Lande opretholder diplomatisk Forbindelse der, og fortsatte saa:

»Pavestolens Betydning og Indflydelse er alligevel endnu større

paa det moralske end paa det politiske Plan. I en Tid, hvor alle moralske Værdier trædes i Støvet, hæver Paven sin Røst for de undertrykte, forurettede og ulykkelige Sag. Vel kan det synes, at hans Formaninger ikke kan have større praktisk Betydning, men helt uden Virkning kan de dog ikke være, saa stor er Pavens moralske Autoritet som Repræsentant for et stort kristent Kirkesamfund.

»Karjala« gav derefter en Oversigt over den Hellige Faders Virksomhed for at lindre Krigens Gru og stillede hans Bestræbelser for at humanisere Krigsførelsen i Kontrast til de kirkelige Røster, som har godkendt de Bombardementer, der er rettet mod Civilbefolkningen. Videre skildredes Virksomheden til Fordel for Krigsfangerne.

Et »socialistisk« Paveprogram

Endelig har en redaktionel Artikel i Landets socialdemokratiske Hovedorgan, »Suomen Sosialidemokrati« behandlet den katolske Kirke under Overskriften »Kirkens Fornyeelse«. Efter en meget uforstaaende Indledning om Kirkens Virksomhed i tidligere Perioder fortsætter Skribenten:

»Det 20. Aarhundrede synes dog at have medført et Omsving ogsaa i den katolske Kirkes Opfattelse og Indstilling. Allerede under nogle af de tidligere Paver har man kunnet spore Tendenser i den Retning, og særlig tydeligt er de traadt frem i den nuværende Pave, Pius XII's Embedstid. I Særdeleshed medens den nuværende Storkrig raser, og Verden søger en Vej ud af det raadende Kaos mod mere trygge og ordnede Forhold, har Overhovedet for den romerske Kirke set det som sin Opgave at fremdrage og indskærpe de Principper, ud fra hvilke en bedre Verden kan bygges op. Idet han nøje vogter sig for at laane sig som Redskab for nogen af de indbyrdes kæmpende Magtgrupper, har han i ofte gentagne Udtalelser forsvaret saadanne moralske Grundsætninger, hvis

Gyldighed maa indrømmes af ethvert tænkende Menneske, uanset politisk eller religiøs Indstilling. Han har ikke gjort nogen Hemmelighed ud af, at han fordømmer Anvendelsen af Vold ved Løsningen af internationale Konflikter; han har klart og tydeligt udtalt sin Forkastelse af Nationalitets - Undertrykkelse; forsvaret de smaa Folks Rettigheder o. s. v. Det seneste Vidnesbyrd om hans uden Tvivl oprigtige Stræben efter at hidføre Retfærdighed, er den Tale, som han til Pinse holdt i Vatikanet til 30 Tusind italienske Arbejdere, og hvori han behandlede sociale Reformforslag. Paven kommer i denne Tale ind paa et Program af ligefrem »socialistisk« Anstrøg, idet han bl. a. ytrer, at hele Samfundet trænger til en Fornyelse, og at frem for alt Arbejderspørgsmaalet maa løses. Ifølge den katolske Kirkes Opfattelse forudsætter den elementære sociale Retfærdighed, at Arbejderen faar en Løn, som er tilstrækkelig til hans Families Op- hold, en menneskeværdig Bolig, en ordentlig Uddannelse for hans Børn og Betryggelse mod Nød, Mangel og Alderdom. I disse Programpunkter indbefattes alt, hvad Arbejderbevægelsens Kamp for Højnelse af Arbejderklassens Stilling har tilsigtet.

Pavens Tale, som samtidig er et Udtryk for hele den romersk-katolske Kirkes Standpunkt, har man Anledning til at bemærke ogsaa andre Steder end i de Lande, hvor Katolicismen fører Ordet. I denne Tid, hvor de moralske Værdier synes at betyde saa lidt, at man manges Gang let bliver et Bytte for Pessimisme, er det atter et Vidnesbyrd om, at disse Værdier alligevel lever i Menneskesindene og endogsaa vinder nyt Fodfæste der«.

Ædel Upartiskhed og stor Humanitet

Den levende Omsorg, Hans Hellighed har vist Finlands Sag, og den dybe Forstaaelse for Finlands Stilling, som lyste ud af hans Tale, da han modtog den

finske Minister ved Vatikanet i Tiltrædelsesaudiens, har naturligvis fremkaldt talrige Ytringer af Tilfredshed og Ærbødighed i finsk Presse. Saaledes skrev f. Eks. »Turun Sanomat«, den liberale Avis, der staar Partiledelsen nærmest, d. 30. Juni under Overskriften »Den hellige Stol«:

»Os, et kæmpende Folk, som har baaret tunge Ofre, bereder den interesserede Velvilje og Forstaaelse, hvormed Paven har udlagt den Hellige Stols Forhold til Finland, en dyb Tilfredsstillelse. En saadan Erkendelse er mere end en Trøst i vor Kamp. Den er opmuntrende og vækker Tillid.

I hans Budskab til os fornemmer vi Støtte hos en ædel Upartiskhed, og vi er taknemlige derfor. Men samtidig forstaar vi, at hans Stemme, som er en Tolk for stor Humanitet, skænker Trøst til alle dem, der lider Uret og uden Skyld har faaet Krigens Forfærdelighed at prøve«.

Et tungt vejende Ord med i Laget

Samme Dag skrev »Satakunnan Kansa«, et af det konservative Partis mest ansete Organer, bl. a. følgende:

»Vort Folk har Aarsag til taknemligt og ærbødigt at bemærke, at Pavestolen med Interesse retter Opmærksomheden mod vor Sag og vor Kamp. Pavestolens Indflydelse og Autoritet er stadig af den største Betydning for hele Verden. Den romersk-katolske Kirke er det største og mest udbredte af alle kristne Kirkesamfund, og Pavestolen ejer en absolut Autoritet blandt Medlemmerne af dette Kirkesamfund. Derfor vil Pavestolens Indstilling og Vatikanets Diplomati ogsaa faa en Autoritet, som man tager Hensyn til ved Ordningen af det indbyrdes Forhold mellem Nationerne. Under den sidste Fase af den nu rasende Verdenskamp, som Paven henviste til i sin Tale, kommer Pavestolen øjensynligt til at have et tungt vejende Ord med i Laget. Man har saaledes ingen Anledning til at undervurdere

den Opmærksomhed og Velvilje, som Pavestolen vier vort Land og vort Folk«.

Saaledes har indenfor en enkelt Maaned de mest forskellige Kredse og politiske Retninger

igennem deres Presse givet Udtryk for den Agtelse, som det finske Folk uanset konfessionelle Skillelinier nærer for den hellige Faders Udtalelser og for de Principper, han repræsenterer.

me for ikke at tale om andre Sygdomme, saa Lægehjælp var yderst nødvendig. Om »Société des Cœvres des Mer« har taget sit Forbillede i det engelsk-episkopale Selskab: »Royal National Mission to Deep-Sea Fishermen« stiftet 1880, skal være usagt. Faktum er, at Bestræbelserne i alle Fald er næsten parallelle. Tanken om et Hospitalsskib laa saaledes meget nær; maatte man end i Begyndelsen klare sig med en Kutter som de andre, var det dog et mægtigt Fortrin, at der om Bord haade var Læge og Præst — undertiden forenet i samme Person, navnlig til en Begyndelse. Fra Pierre Loti »Islandsfiskeren« er disse Forhold bekendte, og til Tider har den franske Regering endogsaa stillet et Orlogsskib til Disposition. Det var ganske imponerende at møde en saadan hvid Krydser, hvis Læge ogsaa gerne hjalp, hvis der var Brug for ham paa andre Nationers Skibe. Hjælpen var gratis.

Var det en Fryd for Nordsøfiskeren at komme til Møde, senere endda til Kommunion paa Hospitalsskibet, var Glæden ikke mindre for de franske Fiskere, naar alle disse Herligheder kom til dem paa det aabne Atlanterhav og dertil Brevene hjennefra og Kasser med Bøger, hvis Indhold var baade oplysende, underholdende, moralsk og kristeligt forsvarligt. De religiøse Pligter kunde nu ogsaa fyldestgøres — og Breve sendes hjem. De sidste Opgivelser savnes formedelst Krigen; men 1921 besørgede ovennævnte Mission 32000 Breve og 278 Telegrammer. At der trænges i højeste Grad til Hjælp og Oplysning blandt Fiskerbefolkningen viser den Omstændighed, at der i 1919 solgtes 50,000 Liter Alkohol til St. Pierre, 1920, et normalt Aar 131,000 Liter. Selvfølgelig er en vis Portion Vin, Sprit o. lign. nødvendig til enhver Skibsudrustning; men disse Tal er overordentlig høje.

Naturligvis sørgede man for at indrette et moderne Sømands-hjem, endda med varmt Bad, og St. Pierre paa New Foundland er et af de Steder, som Hospitalsskibet

Katolsk Sømandsmission

af Lic. theol. S. H. Poulsen

Det er en gammel Misforstaaelse, at den katolske Kirke først har drevet Sømandsmission i dette Aarhundrede. Allerede Simon Peter og hans Broder Andreas, Brødrene Jakob og Johannes, var saaledes Fiskere. Dermed turde det være slaaget fast, at allerede Herren selv har sat Søfolket paa fremstaaende Plads blandt Menighedsmedlemmerne. De oldkristelige Bønner for de søfarende og den Omstændighed, at der fra Middelalderens Dage baade har fulgt Skibspræster med Skibe og Konvoyer samt paa Orlogsfartøjer lige til vore Dage viser klart, at man aldrig i Praksis har glemt sine Sømænd. Naar dertil saa kommer, at man i Middelalderens Missaler finder den ene Votivmesse efter den anden for Sømændene, kan man se, at disse ikke har været upaaagtede. Desværre savnes disse Messer i de danske Missaler, og i det nugældende romerske Missale findes kun Rester af disse, Kollekt, Secreta, Postkommunio, hvorimod Dominikanerne og Karmelitterne har bevaret hele Messen.

Det eneste Punkt, hvori Misforstaaelsen har Ret, er, at man først i Slutningen af det 19. Aar-

hundrede er begyndt at oprette Læsestuer og lign. for Søfolkene i Lighed med den protestantiske Sømandsmissions.

Den første Begyndelse i nyere Tid blev gjort, da 2 franske katolske Præster Bernard og Baudoin 1857 nedsatte sig i Seydisfjord og Reykjavik for at tage sig af de franske Islandsfiskere.

Den særlige Sjølepleje blev det imidlertid Frankrig forbeholdt at yde sine egne Søfolk under rigere Former end denne beskedne Begyndelse.

Dette nye Arbejdes første Pioner var Pater Grosjean, der tilhørte Jesuitterordenen, for paa hans Initiativ stiftedes 1894 la Société des Cœvres des Mer«, der udgik fra les Pères Augustin de l'Assomption.

Det nystiftede Selskab satte sig som Formaal at bringe Hjælp til Fiskere og Søfolk paa alle Omraader, religiøs og lægelig, materiel og moralsk, og ikke mindst forsøge at opretholde Forbindelsen med Hjemmet, da mange Skibe kun faa Gange i Fisketerminen kom i Havn. Der var nok at tage fat paa. Fra Hjemmet havde de fleste, som næsten alle var Katolikker, religiøs og moralsk Ballast; men naar de aldrig kunde komme hverken til Messe eller Skrifte, og Folk, som ikke selv havde nogen religiøs Overbevisning, kom i Forbindelse med dem ved Udlosning af Fisk, gled de ofte helt bort fra deres Barnetro. Sygdomme savnedes heller ikke. Læsioner og brækkede Lemmer var ikke sjældne. Behandlingen om Bord var yderst mangelfuld — og med Saarene kunde Feberer kom-

anløber. I en af Skibets Rapporter oplyser Kommandør Beauge, at de 1922 blandt andet har besøgt 1 dansk Skib 3 Gange, mange af Skibene indtil 8 Gange.

Paa et saadan Togt hænder det, at Fiskere kommer bort fra Flaaden, naar de skal arbejde i Baadene med Garnene, og Stormen kommer. Dem skal man søge efter og saa vidt mulig hjælpe tilbage til Livet, da de ofte er halvdøde af Sult og Kulde, og derefter bringe dem tilbage til Skibene. Paa en saadan Færd traf Hospitalsskibet et Ror, der drev omkring, og ved en lykkelig Førelse naaede de Skibet, der havde mistet det paa Grund af Isen.

Disse Fiskere lever under langt tarveligere Forhold, end vi har været vant til i vore Sejlskibe.

Kahytterne og Lukaferne er langt tarveligere; men i Kahytten findes næsten altid et Krucifix eller en Mariafigur, der undertiden fungerer som Pryd for et Vievandskar og en Underskrift som: »O Maria, Havets Stjerne, bed for os«. Tilfældigvis er i de senere Aar flere af de gamle større to- eller tre-mastede franske Fiskeskonerter blevet købt i Danmark, hvor de efter en grundig Reparation og stærke Ændringer nu skal bruges i Fragtfartens Tjeneste.

Et Arbejde, der er uundværligt i Sømandsmissionens Tjeneste, er dette at skaffe Litteratur til Søfolkene. Tidligere var man i Frankrig som her afhængig af Tilfældighederne; men siden 1916 har »le livre du Marin« (Sømandens Bog) forsøgt at hjælpe Sømanden med at fremskaffe »sund Læsning og undgaa Ensommelighedens Fare, som i Løbet af en lang Rejse truer Depoterne. En af de første »Sous le col bleu, Eugène Consort« er en Levnedsskildring af en ung Marinesoldats Liv og Død, altsaa i Stil med Märtha Lagerfeldts »Oscar Thorén«, der findes i dansk Oversættelse. En anden (Sømandens Ven) »l'Ami du Marin«, der baade har en praktisk Afdeling, hvori alle mulige Ordningsbestemmelser, Hygieine, Baadsmanøvrering, Skibsmandsarbejde og en hel Bønne-

bog m. m. findes. En tilsvarende haves ogsaa paa Italiensk. Her kunde vore Sømandsmissioner finde Tanker, der sikkert kunde gøres brugbare for vore Søfolk. Dette Selskab udsender selvfølgelig en Aarsberetning og et lille Blad »Au large«, der nærmest svarer til »Redningsbaaden«

Fra katolsk Side, særlig Société des Œuvres des Mer har man i flere franske Byer oprettet Sømandshjem. Fra evangelisk Side har man i Marseille »Repos des Marins«. Dette støttes fra forskellige evangeliske Kirker, og derfor har de evangeliske Kirker Opsigt med det, bl. a. har den tyske Præst en ugentlig Aften til at samle sine Søfolk.

I Tyskland havde den katolske Kirke forsøgt at faa et Arbejde i Gang mellem Søfolkene;

1911 kom det begyndte Arbejde ind i Diskussionen, og dette førte til, at der dannedes det katolske Sømandsforbund. Den tyske Præst i Neapel Dr. Toll havde i 1910 stiftet »en katolsk Sømandsklub« i Neapel. Han hørte til Osnabrück Diöces, og han forsøgte nu at forene alle enkelte Arbejder inden for den katolske Kirke, der sigtede paa Sømandens Vel, og Paven velsignede hans Arbejde. En ganske lignende Plan var opstaaet og udført i Kanada, hvor Dr. W. H. Atherton havde organiseret Montreal Sømandsklub. Disse to Organisationsforsøg banede Vejen for Centralorganisationen »Havenes Apostolat«, Apostolatus Maris, der nu er Centralstyret i al katolsk Sømandsmission.

Fortsættes næste Uge.

Søster Pouline in memoriam

Paa Maria Optagelses Fest mistede vi vor kære, gode Søster Pouline, som i mange Aar har været Oversøster over Personalet paa Sct. Josephs Hospital. Efter faa Dages Sygdom, men under store Lidelser tog Gud hende til sig. Mange nuværende og forhenværende af Personalet

vil mindes Søster Pouline som den kærlige, venlige, overbærende Foresatte. Altid havde hun et venligt Ord, naar man henvendte sig til hende, og altid havde hun en Undskyldning parat for andre. Som Sct. Josephs Søster var hun et lysende Eksempel, pligtopfyldende overfor alt, hvad der angik Sct. Josephs Ordenen, aldrig søgende sig selv, men ydmyg, beskeden og tilbageholdende og lydlig overfor sine Foresatte ved det mindste Vink. Tak for alt, kære Søster Pouline, vi faar aldrig en Overordnet som Dem.

Begravelsen foregik i Torsdags under stor Deltagelse. Kirken var fyldt. Hele Personalet ledsagede Søster til hendes sidste Hvilested, og ved Graven sang vi »Klokken slaar«. Denne Salme syntes vi passede saa godt for vor gode Søster. For Bingittaforeningen var Søster en stor Hjælp, idet hun altid søgte at faa de unge til at deltage i Foreningens Møder.

En af Personalet.

Gudstjenestens Tilbehør

III. Klokker og Klokketaarn

Klokker er et meget vigtigt Tilbehør til den kristne Gudstjeneste. De nævnes første Gang i det 6. Aarhundrede som et Middel til at kalde de troende sammen i Kirken. Saa tidligt som det 8. Aarhundrede omtales der et Klokketaarn, bygget i Rom af Pave Stefan II. Smaa Haandklokker brugtes ved mange Lejligheder i Irland og andre keltiske Lande. Adskillige Eksempler paa disse Haandklokker er blevet bevaret. De blev betragtet med Ærbødighed. Der blev aflagt Ed paa dem, og de blev baaret med ud i Kampen. Ogsaa i senere Tider gjorde Missionærer, saasom Frans Xaver, Brug af smaa Klokker, naar de prædikede for Hedningerne.

St. Zeno, Verona. »Kampanile« fra 12. Aarh.

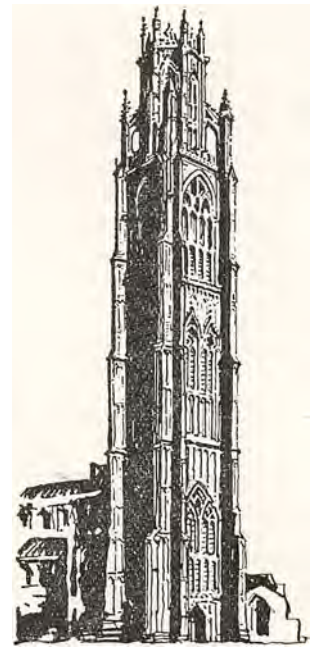
Ceremonierne ved Klokkeindvielse er nogle af de mest udpenslede, man finder i det romerske Pontificale. De har meget tilfælle med Daabens Ritus. Der er Exorcismer foruden indviklede Ceremonier, hvorunder der anvendes hellige Olier, Vand, Salt og Røgelse. Hver Klokke faar sit Navn, og der var engang, da det ogsaa var Sædvane, at den fik en Fadder.

St. Karl Borromæus fastsatte, at der skulde være syv Klokker ved en Domkirke, tre ved en Sognekirke og en ved et Kapel. Hvor det gælder et Oratorium, bliver Klokkerne ikke indviet af en Biskop, men kun velsignet af en Præst.

Udover den normale Klokke-ringning til Gudstjenesterne er det i katolske Lande Skik og Brug at ringe til Angelus Morgen, Middag og Aften. Nogle Steder ringes der efter Solnedgang som et Tegn til de troende om at bede *De profundis* for de afdødes Sjæle.

Inde i Kirken ringes der med Klokker, naar Præsten forlader Sakristiet for at gaa til Alteret og ved Sanctus og Forvandlingen under Messen. Mange Steder er det ogsaa Skik at ringe ved Præstens Kommunion, men det nævnes ikke i Messens »Rubrikker«. I nogle Kirker forkyndes Forvandlingen under Højmessens ved Ringning med en af de store Klokker i Taarnet. Gong-gong'er, som er meget almindelige i England og flere andre Steder, er i Virkeligheden forbudt af Ritus-Kongregationen. Der bør altid ringes med en Haandklokke under Led-sagelse af en Præst, der bringer Vandringsbrødet til en syg. Alle Klokker maa tie i de tre sidste Dage i den Stille Uge og et Klaptræ bruges i Stedet.

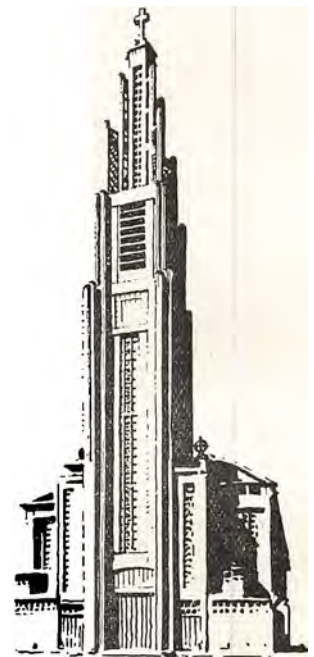
I Sydeuropa, især i Italien, er Klokketaarne hyppigt fritstaaende ved Siden af Kirken (f. Eks. det paa Billedet fra St. Zeno i Verona). Nord for Alperne er Taarnene gerne et af de vigtigste

Boston, Lincolnshire. Engelsk Taarn fra 14. Aarh.

arkitektoniske Træk ved selve Kirken.

Klokke- og Kirketaarne har altid og vil altid vedblive at være

Notre Dame de Raincy. Fransk Kirke-taarn fra 20. Aarh.

en væsentlig Del af en Kirke, og over hele Verden er der i de senere Aar bygget meget smukke Taarne. I det ikke-katolske

Munke Sigtemel

HANDELSBANKEN

≡ Aktiekapital Kr. 50.000.000 Reserver Kr. 38.500.000 ≡

Alle Bankforretninger udføres
34 Afdelinger i København og Omegn
52 Filialer og Kontorer i Provinsen

HOVEDKONTOR: HOLMENS KANAL 2. TELF: 8600

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Rosenkrans Kirken, København, St. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Katholsk Kirke, Ålborg,
Katholsk Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

ODENSE

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

I. Tannenberg

Aut. elektrisk Installatør

Frederikssundsvej 148
Telefon Bella 384

Floralin flyd. Blomstergødning

giver frodige Planter og Blomsterrigdom
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

G. Garth-Grüner

Landsretseagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.

Viktor Nielsen

Frukt, Grønt, Konserver m. m.
Stenoegade 3, Vester 2319 x

C. & L. Tofte . V. Reusch

Blikkenslager

Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester

Sct. Poulsgade 42 . Telefon Palæ 533

Privattelefon Palæ 1373

Udfører Arbejdet ved Benediklinerindklosteret

ROBERT HANSEN

1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg

Amagerbrogade 212 A . Amager 6390

Leverandør til de katolske Institutioner

Thor's kemiske Fabriker ^{A/S}

Thorasvej 12, N.

Central 2910

1412

Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler

Lev. til Hospitaler og Institutioner

Axel Steckhahn

Kolonialvarer og Delikatesser

Gamle Kongevej 155

Telefon 3016

Leverandør til katolske Institutioner

MIZAR *frø*

L. E. LARSEN

Efteraarsska

Nørrebrogade 206

Katolsk

5. Septbr. 1943

91. Aarg.

Nr. 36

Ugeblad

12. Søndag efter Pinse

Det særlige ved disse mange Søndage efter Pinse er, at de ikke er noget særligt. Deres Navn er et blot og bart Ordenstal; det henviser til den overstaaede Pinsesfest. Der er ligesom faldet Ro over vor Liturgi. Den kirkelige Kalender, der i sin første Halvdel var rig paa alle mulige Festdage, lader nu denne ensformige Række af beskedne Søndage defilere forbi os. Sakristanen øjner ingen Anledning til at overdække Altret med Sensommerens mange Blomster. Der er heller ingen Grund til at synge flerstemmige Messer. Og Messeklæderne er altid af samme grønne Farve; den minder om Naturen, før Efteraaret begynder at sætte Kulør paa Landskabet.

Saadan er det. Og det kan heller ikke være anderledes. Kirkeåret satte ind med en lang Række Festligheder, hvoraf de mest markante er Jul, Paaske og Pinse. Det gjaldt om med al Festivitas at fejre Mindet om de store Begivenheder, der markerede Menneskeslægtens Frelse. Det begyndte med den mest skelsættende af alle Historiens Fakta: da Guds Søn blev Menneske paa Jord. Det kulminerede med Frelserens Død og Opstandelse, og endte med, at Han for til Himlen, hvorfra han sendte Helligaanden. Det er alt dette, vi med Tak og Undren mindes i Kirkeårets første Halvdel.

Fortsættelsen er af en hel anden Art. Det er Historien om Sædekornet, der spirer og vokser

i Stilhed. Det er de mange Uger, da Rug og Hvede staar og vugger i Vinden for at sætte Aks og modnes. Det er ikke noget sensationelt, men er dog af den allerstørste Betydning. Uden denne langsomme progressive Vækst vilde Pløje- og Sædemandens mangehaande Anstrengelser have været til ingen Nytte. Det er denne stadige og langsomme Vækst, de mange grønne Søndage minder os om. Mere endnu: de vil være med til at fremme den hos os.

Derfor er det, at Læsestykkerne paa disse Søndage gerne belyser en eller anden Betingelse for vort kristne Liv. Saaledes begynder Epistlen for den 12. Søndag efter Pinse med at indskærpe os, at vi af os selv ikke er dygtige til at udtænke noget, men at vor Dygtighed er af Gud. Det er en fundamental Sandhed, som ikke for ofte kan gentages. Vi skal sørge for, at Guds Naade ikke forbliver uvirksom i os; vi skal bære Frugt, men det kan kun ske, dersom vi staar i levende Forbindelse med Stammen, vi blev podet med. »Jeg formaar alt,« sagde Apostlen, men han tilføjede ogsaa »i Ham, der styrker mig.« Vort Liv i Kristus skal bære Frugt i Kærlighed til baade Gud og Menneskene. Dagens Evangelium fremfører Lignelsen om den barmhjertige Samaritan: det er en Advarsel mod at »kontingentere« Kærligheden, noget man særligt i Tider som disse godt kunde være fristet til

Pavestaten

Katolsk
Sømandsmission
Klokketaarn
ved Domkirken
Kapelindvielse
i »Munkegunge«

at gøre. Men foruden denne Kristi Lære, som Kirken udstykker for os Søndag efter Søndag, opdrager den os ogsaa til at bede. Bønnen gaar mest ud paa, at Gud maa fjerne alt det, der staar vort Livs Udvikling i Vejen og hidføre det, der i Stand til at fremme det. Det, der mest af alt styrker vort af Kristus fornyede Liv, er hans eget Kød og Blod under de sakramentale Skikkelser. Kirken, der gaar ud fra, at den, der møder til Søndagsmesse, ikke nøjes med Belæring og Bøn, men ogsaa ved den hellige Kommunion virkelig deltager i det eukaristiske Offer, afslutter da ogsaa denne Søndags Liturgi med følgende Bøn: »Herre, vi beder dig, lad Deltagelsen i denne hellige Hemmelighed skænke os baade Liv og Forsoning og Beskærmelse ...« Saaledes tager Bønnen sig ud i Messebogens danske Oversættelse. I Originalens latinske Tekst ligger hele Eftertrykket paa første Ord »Vivificet«: Gid den maa være en Livsfornyelse for os, denne hellige Deltagelse i Mysteriet, gid den maa skænke os Tilgivelse (for de Synder, der betød en Livsfornyelse) og Styrke (mod det overnaturlige Livs Farer). Ved vor Herre Jesus Kristus...«

Saaledes er hver enkelt af disse stilfærdige grønne Søndage ment som et Led i vor aandelige Vækst.

S. W.

Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“

Henry Richter <i>Blikkenslager . Gas- og Vandmester</i> Griffenfeldtsgade 24 Privat Dr. Abildgaards Alle 14 Telf. Nora 3985 y og Nora 5876	Hansen & Hansen <i>Elektrounstallatører</i> Blaagaardsgade 13 . Nora 3840	E. PIHL MORTENSEN <i>Tømrermester</i> Marsalavej 15 . Telf. Amager 6811
Axel O. Petersen <i>Murermester</i> Solvænget 4 . Telf. Ryvang 3738	O. Hansen & R. J. Møller <i>Bygnings- og Maskinsnedkeri</i> Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806 PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196	Charles Jørgensen <i>Glarmester</i> Landskronagade 14 Telefon Ryvang 54
AABENRAA Aabenraa Kul-Kompagni A-S <i>Kul & Koks Import</i> Skilbroen 5 . Tlf. 218 . 220 Leverandør til Sct. Ansgar Klinik	KOLDING Slagterludsalg <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinokod . Konserves Leverandør til St. Hedvig Klinik	NYKØBING F. <i>A-S Lolland-Falsters</i> Kulkompagni KUL.KOKES.CINDERS Nykøbing F . Tlf. 626, 945 Leverandør til kat. Institutioner
Brødrene Jensens Byggeforretning og Cementstøberi	ESBJERG Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 All i Sengendstyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital	Johannes Madsen <i>Elektr. Installatør</i> Nykøbing F. Installationer St Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed
»CIMBRIA« <i>Tømmerhandel, Aktieselskab</i> Telefoner: 2006, 2007 og 2008 Træløst Bygningsartikler, Støbegods Leverandør til den nye kat. Kirke	Niels A. Nielsen & Søn <i>Malermestre</i> Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner	ROSKILDE Mønsterbageriet Olsgade 17 . Tlf. 1365 <i>Anbefaler sig med 1. Kl.s</i> BAGERI & KONDITORI All i Isanretninger og Desserter

NÆSTVED

Næstved Tømmerhandel ved T. A. Meding . Tlf. 1478 (3 Lin) Træløst & Bygningsartikler	URE OG BRILLER <i>Arndt Nielsen</i> Jernbanegade 2, Telefon 543	Næstved Mælkeforsyning <i>v.F.Andersen Kildemarksv.35 Tlf.1789</i> Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
C. V. Gørgens <i>Kolonial . Delikaesser</i> Præstøvej 45 . Tlf. 582 Leverandør	C. Mortensen <i>Murermester</i> Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed.	N. Juel Pedersen <i>Glarmester</i> Ramsherred 13 . Tlf. 158 Leverandør til St. Elisabeth Hospital
Evald Nielsen <i>Malermester</i> St. Mortensgade 5 . Tlf. 659 Ny Østergade 11 Leverandør til katolsk Menighed	Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner	Fiskehuset Ramsherredgade, Tlf. 107
R. RASMUSSEN Riddergade 4 . Tlf. 29 . Næstved Lev. til Sct. Elisabeth Hospital	Næstved Kul- og Koks Kompagni <i>Aktieselskab</i> Ny Havn . Telefon 1420	Kolonial . Brændsel Støbegods . Fourage Fr. Brandt Østergade 28 . Tlf. Næstved 71

Lolland-Falster

Maribo (Ny Østergade 4) 9 (m. dansk Præd.); 10½ (m. polsk Præd.)
Nykøbing F. (Bispegade 12) 8; 9½ (m. dansk Prædiken), 11 (m. polsk Prædiken)

Fyn

Nyborg (Vindingevej) 8 (dog ikke sidste Sønd. i Md.) og 10
Svendborg (Havnegade 1) 8; 10

Langeland

Rudkøbing (Brogade) (11., 18. og 25. Juli, 8. og 22. Aug.) 10

Bornholm

Aakirkeby (Gregersgade 20) 10½
Rønne (Østergade 59) 9½ (2. Sønd. i Md. Kl. 8)

Jylland

Aabenraa (Søndertorv) 5,40; 9¾
Aalborg (Kastetvej 1) 6; 8; 10
Aarhus (Ryesgade 26) 7; 8; 10
(Sct. Jos. Hospital) 6
Ebeltoft (»Pax«, Nørreport) (18. Juli og 19. Sept.) 9¼
Esbjerg (Nørregade 61) 7; 10
Fredericia (Sjællandsgade 50) 7; 9½
Grenaa (Afholdshotellet) (20. Juni og 15. August.) 10
Haderslev (Mariegade 8) 8; 10
Horsens (Nørregade 19) 7½; 10
Odder (Holsteinsgade 29) (2. og 4. Sønd. i Md.) Komm. 9¼; Messe 10¼
Pindstrup (Ringsø) (1. og 3. Sønd. i Md.) 10
Ulstrup Mark (Stenvad) (29. August) 10
Sønderborg (Ringridervej) 10 (dog ikke 27. Juni og 18. Juli)
Viborg (Mogensgade 8) 8; 10

Pauluskredsen

udsender i Efteraaret *Pave Pius XII's nye Rundskrivelse: »Kristi mystiske Legeme«, Hans Bølling: »Kirke, Nation og Stat«, C. C. Martindale: »Hvad foretager de sig med Ringen?«* samt A. J. Lutz: »Helligaandens syv Gaver«.

Den sene Messe

Der spørges fra St. Therese Kirke: Skal vi fortsætte med den sene Messe Kl. 11 om Onsdagen? Vilde Kl. 10 eller en anden Time maaske være mere belejlig? Svar bedes sendt til Sognepræsten, Bernstorffsvej 54. Flertallet vil faa sin Vilje.

Jesu Hjerte Kirke

Torsd. 2. Sept. Kl. 20 Mændenes Kongr. Fred. 3. Sept. Kl. 6 Sonekommunion.

St. Antoni Kirke

Fred. 3. Sept. Kl. 20 Andagt og Menighedsmøde.

Eukaristisk Forening

i St. Mariæ Kirke genoptager Tilbedelsen Fredag den 3. September.

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Knud Rasmussen BØGER . PAPIR

Vesterbrogade 60

Tlf. Central 3955 - 2755

Leverandør til Sct. Knuds Skole .

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER

Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton

Murermester ved Sct. Maria Hospital

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas Autogensvejsværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler

NYKØBING F.

TELEFON 203

Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus

Alex J. Hansen

Ingeniør . Entrepreneur . Murermester

Hørsholm

Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645

Svend Larsen aut. elektr. Installatør

Ravnøsnævej 2 . Birkerød

Telefon Birkerød 273

Udført Arbejdet ved det elektriske Køkken og Bageri

Jul Jensen

Tømrermester . Msskinsnedkeri

Usserød Kongevej 108

Telefon Hørsholm 94

N. P. Pedersen

Snedkermester

Bolbrovej 61 . Telf. Rungsted 42

LEDIG

Monles & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen

Højbroplads . St. Kirketæde 3

Central 1325

Centralvarme . Sanitære Installationer

Paa Guds Moders Fødselsfest

Onsdag den 8. September Kl. 19.30 samles Københavns Katolikker i Domkirken. Pave Pius XII har foreskrevet, at hele Verden indvies til Guds Moder med Bøn om, at hendes Moderhjerte maa ynkes over vor lidende Verden og bære vore Bønner om Fred og Frelse fra alt ondt frem for Guds Trone. Den højtidelige Indvielse foretages af Hans Excellence Biskoppen i en Aftengudstjeneste, der samtidig former sig som en Fredsbøn i Forening med vor Hellige Fader i Rom. Ved Andagten holdes Prædiken af Biskoppen. Kirken bør denne Aften være fyldt til sidste Plads.

SØLVBRILLUP

Onsdag d. 25. August fejrede Harvariekspert A. Prüser og Hustru deres Sølvbryllup. Det var en stor Dag for den katolske Menighed paa Amager. Hr. og Fru Prüser har gennem Aarene betydet meget for St. Annæ Menighed, blandt hvis trofaste og altid offervillige Støtter de stadig tæller. Ogsaa Ugebladet skylder Hr. Prüser en varm Tak for mange Aars dagligt Arbejde med Bladets Abonnementsprotokoller og ønsker Sølvbrudeparret, at det katolske Liv paa Amager, som ligger dem saa varmt paa Sinde, maa blomstre endnu mere i Aarene, der kommer.

Plads søges som Husbestyrerinde

i en Præstegaard af 49-aarig proper Dame (Katolik). Billet mrk. »Polen« modtager Bladets Kontor.

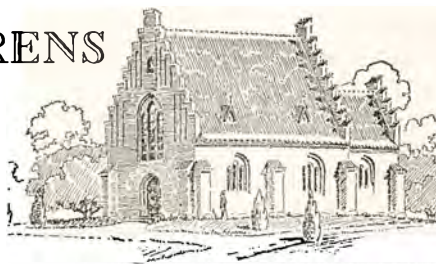
Niels Hansen: Kardinal Newman. 1937. 101 S. Kr. 1,25.

En historisk-litterær Skildring af den store engelske Konvertits Liv.

John H. Horgan: Garcia Moreno. 1927. 54 S. Kr. 0,25.

Equadors Præsident. Oversat af Knud Kinzi.

SOMMERENS

GUDSTJENESTELISTE

SØNDAGSMESSE

København

<i>St. Ansgars Kirke</i> (Bredgade 64) ..	8; 10
<i>Jesu Hjerter Kirke</i> (Stenosgade 4) ...	6; 7; 7½; 8½; 10; 11½
<i>Sakramentskirken</i> (Nørrebrog. 27)..	8; 10
<i>St. Mariæ Kirke</i> (Jens Jessensv.7)	8; 10
<i>St. Andreas Kirke</i> (Ordrup)	7; 8; 10
<i>St. Therese Kirke</i> (Bernstorffsvej 54)	8½; 11
<i>St. Annæ Kirke</i> (Sundby)	6; 8½; 10
<i>St. Antoni Kirke</i> (Fr.sundsv. 225)	8; 10
<i>St. Nikolaj Kapel</i> (Strøbyvej 2, Hvidovre)	9
<i>St. Mikæls Kapel</i> (Vandtaarnsvej 7)	9½ (dog ikke 13. og 27. Juni),

Nordsjælland

<i>Aasebakken</i> (Vor Frue Kloster pr. Birkerød)	8
<i>Asserbo</i> (»Friheden«, Skovbovej)...	9 (8. og 15. August)
<i>Helsingør</i> (Nygade 8)	8; 10
<i>Hillerød</i> (Godthaabsvej 24)	8; 10
<i>Hørsholm</i> (Mariavej)	9¼
<i>Lyngby</i> (Knud Lavardsvej)	8¼; 9½
<i>Trørød</i> (»Vor Frues Kapel«, Trørødvej)	8½

Øvrige Sjælland

<i>Holbæk</i> (Kastanievej 17)	9 (fra og med 4. Juli Kl. 9½) (paa Hospitalet 7)
<i>Holmegaard Glasværk</i>	(Sidste Sønd. i Md.) 9
<i>Køge</i> (Bjerggade 22)	8; 10¼ (4. Juli 6½ og 10¼)
<i>Næstved</i> (Præstøvej 29)	8; 10 (2. Sønd. i Md.) 8; 9½ og 10¼
<i>Roskilde</i> (Frederiksborgvej 11).....	6 (paa Hosp.); 8; 10
<i>Taastrup</i> (Køgevej)	7½; 10¼
<i>Vordingborg</i> (Chr. Winthersvej)...	(1. og 3. Sønd. i Md.) 10½

 SANKT ANSGARS
Boghandel . Bredgade 67

ber sin 70. Fødselsdag. De mange Børn, hvis Klæder hun har syet, skønt hun stadig var syg og skrøbelig, vil sikkert tænke paa hende paa denne Mindedad. Til Lykke!

Katolsk Ordensvæsen . . .

Fortsat fra Side 555

nelser sammenfattes de Former, hvor igennem Klosterlivet virker som en Afdøen fra Livet. Denne Trang til at afdø fra Livet og fornægte Selvet, er og bliver den bærende Kraft i Klostersvæsenet. Og for dem, der i Livet her paa Jorden kun saa en Forberedelse til et hinsidigt Liv, maatte Klosters Livsform nødvendig synes den formaalstjenligste (S. 67). Alligevel, at afdø fra Verden og fornægte Selvet er kun Midlerne til at naa en Fromheds- eller Hellighedsstand, som er til for at benyttes i Guds og Medmenneskenes Tjeneste (S. 431). Endnu den Dag i Dag kan selv den Ikketroende ved et Ophold i et Benediktinerabbedi faa et stærkt Indtryk af, hvad den klosterlige Livsform gemmer af evige Værdier.«

J. Hammermüller.

Katolsk Dame

i København søger 15. September eller senere Beskæftigelse fra Kl. 8 til 16 ved Pasning af Børn eller syge, lettere Husgerning eller Kontorarbejde. Billet mrk. 238 modtager Ugebladets Redaktion, Nørrebrog. 27 C.

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Søndag d. 29. August finder det store Ungdomsstævne Sted paa Rygaard. Som I vil have set af Programmet i tidligere Numre af Ugebladet, er der noget for enhver Smag. Vi haaber derfor, at I allesammen møder op paa denne Ungdommens Dag. Tag Kammerater og Venner med, og vær med til at gøre det til

et virkeligt godt Stævne, som vi alle kan have Gavn og Fornøjelse af. Vel mødt paa Rygaard den 29. August!

Amager.

Søndag d. 29. August deltager vi alle sammen i Ungdomsstævnet paa Rygaard. Som sædvanlig for helst at komme samlet derud starter vi fra Hans Bogbinders Allé Kl. 8¼. Husk Cykellygte.

Frederiksberg.

Sæsonen indledes *Fredag d. 3.-9.* 43 Kl. ca. 20,15 (efter Jesu-Hjerte-Andagten Kl. 19,30, som vi alle overværer). Tale af Pater P. Nøsen S. J. Munter Underholdning. Mød alle op til vort første Møde i den nye Sæson og tag Venner og Bekendte med! Hvis du er forlovet med en Protestant, saa tag hende (ham) med!

UNGDOMSSTÆVNET

paa „Rygaard“, Bernstorffsvej 54

Søndag den 29. August

PROGRAM:

- Kl. 9,30: Flaget hejses. Velkomst.
Tale af Frøken *Kirsten Ledel*: Den hellige Aloysius. Stille Messe med Prædiken og Fælleskommunion. Reciteret Kyrie, Gloria, Credo, Sanctus, Agnus Dei og Confiteor.
- Kl. 11,00: Frokostpause.
- Kl. 12,00: Underholdning af Mandolinorkester.
- Kl. 13,00: Tale af Hr. Fuldmægtig *Enoch Hjorth*: »Verdens Syn paa dig«.
- Kl. 14,00: »Styrkeprøve«. Konkurrencer og Lege. (Se nærmere Oplysninger i Katolsk Ugeblad, Nr. 29 og 30).
- Kl. 15,30: Kaffepause.
- Kl. 16,15: Festspil skrevet af Malerinde Frøken *Birgitte West*.
- Kl. 16,45: Tale af Hr. Pastor *Kjeld Geertz-Hansen*: »Jeres Pligt overfor Verden«.
- Kl. 17,15: Underholdning under Medvirken af »Askus«-Koret og Hr. *Johannes Jørgensen*.
- Kl. 18,15: Tale af Frøken *Kirsten Henning-Jensen* og stud. med. vetr. *Carl Chr. Melchior*: »Vor Stilling i Dag«.
- Kl. 18,30: Aftensmad.
- Kl. 19,15: Flaget tages.
Sakramentsandagt med Prædiken af *Hs. Excellence Biskop Th. Suhr*.

Foreningerne bedes medbringe Faner.

Medbragt Mad vil kunne indtages i Parken. Der forefindes — som tidligere — Udsalg af: Kaffe, Øl, Sodavand, Wienerbrød etc. Desuden kan leveres Smørrebrød mod Bestilling før Messen.

Adgangstegn à 50 Øre faas ved Indgangen.

Stævnets Indbydere: A. C.'s Ungdomssektion, D. K. K. F., Sygeplejerskeforbundet, Pædagogforbundet, Hertug Knuds Division, Katolsk Ungdoms Klub, København, Amager K. U. K., Frederiksberg K. U. K., Lyngby K. U. K., Ordrup K. U. K., De unge Mænds Kongregation, Stenosgade.

Undervisning i KLAVER og ORGEL

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

Liturgisk Kalender

Aug.-Sept.

- 29. S.** 11. **Søndag e. Pinse** (691); 2. (grøn) Bøn: St. Johannes Døbers Halshuggelse (1062), 3. Bøn: St. Sabina (1063), 4. Bøn: Om Fred*) eller For Paven ([122]); sidste Evangelium: St. Johannes Døbers (1063).
- 30. M.** **St. Rosa af Lima** (1066); 2. (hvid) Bøn: St. Felix og St. Adactus, 3. Bøn: Om Fred eller For Paven.
- 31. Ti.** **St. Raymund Nonnatus** (hvid) (1067); 2. Bøn: Om Fred eller For Paven.
- 1. O. †** **St. Ægidius** ([53]); 2. Bøn: Tolv h. Brødre (1024), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 2. Bøn: Om Fred eller For Paven.
- 2. T. †** **St. Stefan**, Konge af Ungarn (1068); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn: Om Fred eller For Paven ([122]).
- 3. F. †** **Feria** (691), uden Gloria og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Bøn: efter frit Valg; alm. Præf. (325).
- 4. L. †** **Gudsmoders Lørdagsmesse** ([90]); 2. Bøn: Om den Helligaand ([120]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]), 4. Bøn: Om Fred eller (medmindre Bønnen for Paven er valgt som 3. Bøn) For Paven.
- 5. S.** 12. **Søndag e. Pinse** (694). (grøn)

*) Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30.

Anm. Paa de med † mærkede Dage kan Præsten efter frit Valg læse Sjælemesse og andre Votivmesser, hvorfor man paa disse Dage ikke kan regne med, at de her angivne Messer læses.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.
Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.
Palæ 4777, Kl. 10-12.
Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Biedets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

DE KRISTNE

overfor Samfundsspørgsmaalene

Fortsat fra Side 545

re Kilder delvis er de samme og vor Inspiration beslægtet, saa sandt den er Kristus, vil vi i disse Sager næppe let komme ud for, at vi direkte modarbejder hverandre — vort konkrete Arbejde vil oftest foregaa ad parallelle Linier, der følges ad i hvert Fald et Stykke Vej.

Et særligt Tilfælde foreligger, hvor det er selve den kristne Kirkes Stilling i Samfundet, det gælder. Her kan det gælde saa elementære Retskrav, at vi selvfølgelig støtter hinanden, saaledes som vi har Eksempler paa fra vore Dages Norge. Men det kan ogsaa gælde Ting, som berører den konfessionelle Forkyndelse som saadan (f. Eks. Religionsundervisningen i den offentlige Skole), at fælles Bestræbelser udelukker sig selv.

Men hvor parallelle Bestræbelser er mulige til Gavn for Land og Landsmænd, vil det ikke være forsvarligt ikke at gaa ind i saadant Arbejde. Kirkens Splittelse er den store Anstødssten for saa mange oprigtige Mennesker. Mens vi venter paa en Tid, hvor de gamle Saar vil kunne heles, kan vi i det mindste sørge for, at Kløften ikke synes bredere og dybere, end den i Virkeligheden er. Ingen umistelige religiøse Sandheder vil tage Skade af, at vi — i den mulige Udstrækning — rækker ærlige Landsmænd Haanden for at undersøge, om vi maaske i Fællesskab kan skaffe de fattige den Retfærdighed, de har Krav paa, gøre Tilværelsen tryggere for de arbejdsløse, støtte Hjemmene som Samfundets Livsceller, forsvare Ægteskabets Hellighed og fjerne de værste Fristelser, som andre saa flittigt dynger op paa vore unges Vej.

H. D. T. Kiærulff.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

KØBENHAVN

Søndag den 29. August Kl. 9.30.

A. C. er Medindbyder til Ung-

domsstævnet paa Rygaard. Studenterne opfordres til at møde med hvide Huer.

Søndag den 5. September Kl. 9.30.

Academikermesse i Klosterkirken paa Jagtvejen. Efter Messen spises medbragt Morgenmad hos Sct. Liobasøstrene.

Aarets Russer er velkomne til at komme med.

Fru Johanne Kathrine Fischer

der i en hel Menneskealder har været og endnu er et ivrigt og virksomt Medlem af Damernes St. Vincentsforening, og som har deltaget i deres Syforening baade i Boyesgade og i Sundbyerne, fejrer den 17. Septem-

... EN lang RÆKKE

Institutioner med „Katolsk Ugeblad“ og de katolske Forlag i Spidsen handler hos „Athene“, som gennem mange Aar har været Leverandør af Tryksager til den danske katolske Kirke

Athene

Svanemøsegårdsvej 4
København V
Central 11,313

Tænk om vi, Mor og Per, kunde lave saadanne kønne Fugle, som flyver ude i Haven.

Hvad om vi prøvede?

Her har vi en Klump Ler (eller et Stykke Papir).

Per maa selv prøve. Mor hjælper.

Jo, det ligner da en lille Fugl. — Vi giver den Farver.

Kan vores lille Fugl flyve? eller synge?

Kan vi ikke faa den til det?

Nej, kun Gud kan gøre Tingene levende.

Vi gaar ud i Haven. Se, der kommer en Fugl flyvende. Er den levende? Ja, den flyver.

(For det lille Barn er Bevægelse Tegn paa Liv — det kan ogsaa lære, at Vækst og Omdannelse er Tegn paa Liv).

Rosenknoppen derhenne — er den levende?

Eller Tulipanen i det tildækkede Glas?

Eller de smaa grønne Spirer, der lige er kommet op af Jorden?

Eller de smaa Frø, som vi nu vil lægge i en Urtepotte?

Barnet mener Nej — de rører sig jo ikke.

Mor mener, de er levende — nu faar vi se.

Vi vender tilbage i Morgen — i Overmorgen.

Vi konstaterer Forandringen — Væksten — Former og Farver.

Barnet følger alt med den dybeste Interesse.

Barnet oplever Livet.

Gud har givet Livet til Fuglen, til Blomsten, men ogsaa til Per — til Far og Mor.

Kære Gud, Tak, fordi jeg er levende og kan gaa og spise og synge og være glad.

Vi lærer maaske det lille Vers: »Gik alle Konger frem paa Rad« og tegner den deri beskrevne Situation.

Disse Samtaler om Livet skal bidrage til at danne Gudsbegrebet i Barnets Sjæl: Gud, Skaber, Fader, Livets Ophav — uden hvem intet er!

der interesserer os i denne Sag, er, at begge er enige i at beklage Nedgangen i Kultur.

Men hvad vedkommer dette Kulturen? Herpaa svarede Henning Kehler i »Berlingske Tidende« 5. Maj tydelig og energisk ved først at spørge: »Hvem har skabt den europæiske Kultur?« og Svaret lyder: »Det har Gregor den Store, St. Gildas, Bernhard af Clairvaux, Ansgar og Snorre og mange andre. Søkonger bliver katolske Helgener, Vikinger bliver Vassaller, Mordbrødre Riddere. I det ellefte Aarhundrede er den Fusion under Kirkens Formynderskab mellem Norden og Kristenheden en fuldbyrdet Kendsgerning.« Og for Danmarks Vedkommende nævner Kehler her St. Ansgar som den, der trods al Modgang og tungt Arbejde grundede den danske Kirke og dermed dansk kristen Kultur.

Men naar vi nu spørger om Ordenslivets Idé, Formaal og Hensigt, saa giver Valdemar Vedel os Svaret i sin Bog »Bag Klostermure« S. 17, hvor han klart og korrekt angiver Ordenslivets Maal som »en Fuldkommengørelse i Kristelighed, og Midlerne hertil er Opfyldelsen af Munkeløfterne og Efterlevelsen af Benedicts »Regula«. Og det, alle Ordensfolk attraar, er den »Fuldkommengørelse«, som Kristus taler om i Matthæus 19. Kap., den Kristi Efterfølgelse, som den hellige Skrift skildrer, og for hvilken Frelseren det nævnte Sted stiller en særlig »Skat i Himlen« i Udsigt som Løn. Og denne konstante Idé om Klosterlivets Maal og Midler er ikke en blot officiel Fælleetikette, den er selve den ledende Kraft i Klosterlivets Historie. Netop denne dets uovervindelige Livskraft gennem Tiderne viser, hvor dybt det benediktinske Klosterideal er begrundet i Menneskenaturen og i Livets Tarv (S. 21). Klostervæsenet er ikke et Stykke Natur, men et Stykke Kultur, det er ikke en uvilkaarlig Vækst, men en hensigtsbestemt Stræben, og det aabenbarer derfor ikke sit inderste Væsen i, hvad det er, og hvad det præsterer, men i hvad det vil og prætenderer (S. 32). Ved Siden af Bøn staaer Arbejdet som Benedicts andet Hovedbud, og Isletten i Dagværket er forskelligt Legems- og Aandsarbejde (S. 66). Lydighed, Fattigdom, Afholdenhed — under disse Benæv-

Fortsættes Side 557

Flere Udtalelser om katolsk Ordensvæsen

Med Interesse og Anerkendelse har vi i forrige Nummer af Bladet fulgt Professor Hans Brix's stærke og i Udklagen saa stemningsfulde Fremstilling af Munken Paul Heliæ, der udøser sin luende Harme over Klosterstormens Byalmue: »disse Bryggere og Bagere — — Praktikere og Kræmmere.« Men mærkelig er det, at danske Forfattere i nyere Tid paa tværs af gammel overfladisk Fordom stiller sig ved Siden af Paul Heliæ i hans Harme over den ødelæggende Kamp mod Ordensvæsenet.

Saaledes udtaler Museumsinspektør Dr. phil. H. C. Broholm i en kort, rammende Form i »Nationaltidende« 18. April 1942: »Udgravningerne i Øm viser, hvorledes den katolske Kirke, lige til den dreves paa Porten af en Hob forvorten Pøbel og rovgribske Adelsmænd, har forstaaet at røgte sit Hverv, som det nu er Socialministeriets og Indenrigsministeri-

et Pligt at passe. Det var ikke skurkagtige Afladskræmmere, levelystne Munke og dovne Prælater, som man havde Ret til at jage paa Døren. En Nedgang i aandelig og social Kultur, det var det, der fulgte i Reformationens Spor. Det er paa Tide, man reviderer Begreberne og giver den katolske Kirke, hvad den fortjener af Anerkendelse.«

Men Ønsket om en Revision er allerede 1907 udtalt af J. P. Jacobsen i »Tiilskueren« S. 306, hvor han siger, at »Reformationsværket maa undersøges, behandles og vurderes paa en helt anden Maade, end hidtil er sket. Reformationen var Danmark en dyr Forandring, baade økonomisk, nationalt og kulturelt.« Hermed stemmer overens, hvad Professor Lindhardt udtalte til »Aftenbladet« 14. Juli i Fjor, at »Reformationen var en umaadelig Ulykke, baade politisk, religiøst og navnlig kulturelt«, og det,

sonten, og hvor den smukkeste Udsmykning voksede omkring os.

Af særlig skrappe Opgaver og Ture skal jeg lige nævne den noget anstrengende Travetur til Fakse Kalkbrud, ca. 24 km i bagende Sol. Ved Hjemkomsten var Fødderne ophovnede og Vablernes Tal utrolig stort, men Graabrør, Lejrens Benjamin, lod sig ikke gaa paa, ved Hjemkomsten slog han fire Kraftspring ind over Lejrpladsen. Humøret holdt til alle Anstrengelser. Efter at have plejet Fødderne, startede vi næste Dag til den store Olympiade. Saavel Patruljerne som Dommerkomitéen var udklædt til det næsten ukendelige. Vi sprang, kastede og løb, som om der ikke var noget, der hed ømme Fødder. Falkene kom ind som en flot Nr. 1, langt forud for de øvrige. For at vi ikke skulde blive for magelige, startede vi allerede om Eftermiddagen paa et 15 km langt Orienteringsløb. Det var et underligt Kort, vi fik udleveret, der var kun en lille Antydning af Veje, men til Gengæld fik vi Besked paa ikke at færdes udenfor Veje og Stier. Det var nu kedeligt, for vort dejlige Silvakompas var lige til at gaa tværs igennem Terrænet efter. Efter mange Anstrengelser og ni mærkelige Opgaver kom vi da igennem, det vil sige, vi maatte lade sidste Post ligge, for vi var helt udkørte. Ogsaa her sejrede Falkene stort. Da vi kom tilbage til Lejren, maatte vi i Gang med Aftensmaden og saa forberede Lejrbaalsunderholdning, saa vi fik end ikke Tid til at »slikke vore Saar«. Næste Morgen lovede Lejrchefen, p. t. kaldet Gøngehøvdingen, at vi skulde faa en rolig Dag i Lejren. Vi aandede lettet op, men ak, straks efter forlangte han Teltene, Kogekar og Stegepander udleveret, og i Stedet fik vi Mel og Gryn, Smør og Kartofler, lidt Gær samt to Sild pr. Mand. Saa maatte vi til at bygge Hytter, bage Snobrød og planke Fisk. Det kneb med at faa Hytterne færdige inden Aften, og det var ikke saa godt med Kartoflerne, for de, der ikke var brændte, var raa indeni, men Sildene var vel nok fine, meget bedre end Mors, for dem kan jeg ikke lide, men jeg var ogsaa sulten —. Først 24 Timer efter fik vi vore Ting igen, og vi syntes selv, at vi havde klaret os glimrende, Point'ene sagde det paa en lidt anden Maade.

Næste Opgave var Wood-craft-Samlinger, det var da endelig en mere stilfærdig Sport. Viberne sejrede stort, men vi havde ogsaa et Par skrappe Naturelskere. Om Aftenen havde vi stort Lejrbaal med den lokale 1. Karise og Helsingørtruppen 1. Kronborg som Gæster plus en Masse civile Gæster med Skovfogeden i Spidsen. Vi var godt træt, da vi kom i Teltene, og faldt omgaaende i Søvn. Kort efter blev vi brutalt vækkede af Vagtens vilde Raab om Hjælp, men før vi naaede ud af Sovposerne, laa Teltene over Hovedet paa os, saa var vi klar over, at det var Alvor. Da vi kom ud, var Tropsstanderen borte, og saa gik den vilde Jagt i de mørke Skove. Langt om længe stødte vi paa Tropsføreren fra Karise, og da han forekom os noget fordægtig, bad vi ham gaa med, det

passede ham nu ikke, saa bar vi hans 100 kg tunge Bagerlegeme (han var Lejrens Leverandør). Da vi naaede Lejren, var alle hans Folk paa nær een bastede og bundne, og vi lovede dem alle en langsom og pinefuld Død, hvis ikke Standeren omgaaende kom til Veje. Og det hjalp. Kort efter sov vi de retfærdiges Søvn. — Søndagens Menu stod paa Kalvesteg med nye Ærter og Gulerødder, og et Tropsraadsmedlem gav Jordbær, saa nu var Livet atter værd at leve. Iøvrigt er Søndagen som bekendt Hviledag, saa vi nød Livet. De sidste Par Dage gik med Haandbold og morsomme Konkurrencer. En Aften var vi paa Besøg hos 1. Kronborg og med til deres Lejrbaal. Og saa kom Opruddets Time. Alt pakket og Lejrpladsen ryddet, og en dejlig Lejrtid staar indskrevet i Mindernes Bog. *Vibe.*

Det katolske Hjem

Samtaler med Smaabørn

Tredie Samtale

Gud har skabt Himlen og Jorden og alle Ting

Atter paa Tur i Have eller Park.

Hvorfra har Gud alt det, han har givet os?

Gud har selv lavet det alt sammen.

Gud kan lave alt, hvad han vil. Kan Mor det, eller maaske Far?

Kan være, at Barnet af Mors Blik eller Tonefald kan skønne, at det kan hverken Far eller Mor gøre.

Kan ogsaa være, at det selv finder Vej gennem et lille Ræsonnement.

Far er ikke stor og stærk nok til at lave saadan et højt Træ! eller: Far kunde da aldrig blive færdig med at lave saa mange, mange Ting.

Begge Veje fører til Maalet.

Men Moderen maa altid huske, at hendes Ord er Lov for Barnet og overbeviser stærkere end alle Ræsonnementer.

Kan Far og Mor lave en lille levende Fugl?

Nej, men Gud kan. Han siger blot, at nu skal der være en Fugl, saa er den der.

Hvad har Gud lavet Fuglen af? Af ingenting.

Kan vi lave noget af ingenting?

Lad Barnet prøve selv. Giv det Papir og hjælp det at klippe og folde en lille »Hat«. Bed det saa om at lave en til — men giv det ingen Papir!

Gud kan skabe, d. v. s. lave noget af ingenting.

Gud har skabt Himmel og Jord og Mennesker og Dyr o.s.v.

Gud har skabt det lille Barn og givet det til Far og Mor.

Gud kan gøre alt, hvad han vil!

Kære Gud, hvor er du dog stor! Hvor er du dog stærk!

Paa en Regnvejrdsdag, naar vi maa blive indendørs, forsøger vi os med Skabelsesberetningen.

Fjerde Samtale

Gud har givet os Livet

Lad Barnet ikke blot lære at kende og beundre Former og Farver, men ogsaa Livet i dets vidunderlige Udfoldelse.

Nordeuropa forhindrer Fattigdom ofte Rejsningen af et Taarn ved de moderne katolske Kirker og man træffer mange Steder en stor Kirke uden Klokker. De betragtes som en Luksus, ikke som et nødvendigt Tilbehør til

Gudstjenesten, foreskrevet af Rubrikkerne. Dette er maaske et sørgeligt Resultat af de Forbud, som i sin Tid forbød Klokker ved de katolske Kirker i de protestantiske Lande.

Peter Anson.

Tider, men overholdt blev det. Igenem hele Lejrperioden var vi inde i en drabelig Konkurrence i Lejrspor. Der var spændende lige til det sidste. Ingen følte sig sikker paa Sejren, før Resultatet blev bekendtgjort. Det blev Viberne, der løb af med Standerpladen, tæt forfulgt af Falkene med kun et Points Forskel. Lejrbaalene holdt vi helt nede ved Stranden, og i disse skønne Omgivelser hvilede en særegen Stemning over os alle. Efter de muntre Sange og Skæzket kom Alvoren listende med Gasmørket, og Stemningen steg til uaned Højder. Dagens Højdepunkt var dog Morgenens reciterede Messe, og særlig paa Jesu Hjerter Fest følte vi Højtiden i Guds store Domkirke, hvor Himlen var Hvælvingerne, og Sidskibene tabte sig langt ude i Hori-

Snaphanernes Lejr

1. Absalon og St. Mikael's Troppe i Vemmetofte Ny Strandskov

Godt Kammeratskab og travl Aktivitet kendetegnede Sommerlejren i den meget smukke Vemmetofte Strandskov. Gemt bort fra Verdens Larm, borte fra Alfarvej, laa Lejrpladsen naturligt indhegnet af Skov paa de tre Sider og Kildeaaens Slyngninger paa den fjerde. Kun 100 Meter fra Lejrpladsen havde vi Stranden og dejlige salte Bølger. Træerne skærmede for Vinden, Solen straaled ned over Lejrpladsen, alt var saaledes vel tilrettelagt fra Naturens Haand.

Straks ved vor Ankomst gik Patruljerne igang med at rejse Telte og indrette sig paa en længere Lejrtid. Ved Middagstid gik Flaget til Tops, og efter en fortjent Frokost startede Patruljerne paa en tre Timers Ekspedition i Omegnen, hvor vi navnlig var glade for Hellig Svends Kilde, der laa ca. 150 Meter fra Lejren og afgav Lindring for vor Tørst i Lejrens samfulde Dage. Ogsaa Vemmetofte Kloster fik et nøjere Eftersyn, og vi aflagde et lille Besøg ved den vrang Bøg i Marelund. Dagbøgerne kom frem, og Siderne fyldtes med Skitser og smaa Notater. Dagen sluttede med Lejrbaal, og det var 27 trætte Spejdere, der kravlede i Soveposerne efter en begivenhedsrig Dag.

Næste Dag var vi travlt beskæftiget med Lejrarbejder. Sindrige Kogesteder, Køkkenborde, Kølerum og Høkasser, m. m. Om Eftermiddagen var vi som Snaphaner paa Jagt efter Svenskekongens Skat. Efter mange Besværligheder kom vi igennem det ukendte Terræn, men ak, vi havde været for langsomme, og Ørnene fik 1. Pladsen og Skatten. Saa gik Dagen iøvrigt med de nødvendige Arlavning med endog usædvanlig fine

Resultater og med nøje Overholdelse af alle fastsatte Tider, det kneb til bejder til Livets Opretholdelse. Den noget besværlige Proviantering, Mad-

Øverst: Korttegning - Messe i Domkirken - Ømme Fødder efterses. I Midten: Travlhed i Kabysen - Middagen nydes - Den olympiske Dommerkomité. Nederst: Kalvesteg, ah! - De sørgmuntre Musikanter - Lidt af Lejren.

PAVESTATEN

Med Biskoppens Tilladelse bringer vi nedenfor Hovedindholdet af Hans Excellences interessante Radioforedrag fra Lørdag den 21. August om Vatikanstaten ...

I Tider som vore er det kun Stormagter, Verden regner med. Et lille Land som vort kan ikke undgaa at lære dette. Og de Lande, som er endnu mindre end Danmark, kan ikke engang betragtes som Brikker i det Spil, de store Stater spiller mod hverandre. Den lille Pyrenæerstat Andorra, der er mindre end Fanø, eller den østitalienske San Marino, som er paa Størrelse med Lyø, er kun historiske og turistmæssige Kuriositeter. Og dog er disse Lilliput-Stater henholdsvis 1000 og 150 Gange saa store som den mindste af dem alle. Verdens mindste Stat er Vatikanstaten, et lille Omraade i Verdensbyen Rom. Denne suveræne Stat bestaar alt i alt af et mindre Antal Bygninger med Haveanlæg, tilsammen paa det nærmeste af Udstrækning som Frederiksberg Have, 44 Hektarer eller 80 Td. Land. Men dette Støvfug paa Verdenskortet er alligevel en Stormagt.

Vatikanstaten som Stormagt

De andre større og mindre Statssamfund forstaar dette. Allerede før Krigen sendte de fleste af dem deres diplomatiske

Repræsentation til Vatikanstaten. Under Krigen har yderligere en Række Stater ladet sig repræsentere der, og de har alle valgt et af deres Diplomatiske største Navne som Udsending paa dette Sted. Det skyldes ikke, at Vatikanstaten spiller nogen magtpolitisk Rolle. Den Hær, som Vatikanet raader over, er en dekorativ Æresgarde, klædt og bevæbnet som for Aarhundreder siden. Grunden til den diplomatiske Rolle, Vatikanet spiller, maa naturligvis til en vis Grad søges i, at Antallet af neutrale Stater er blevet saa lille, og at de neutrale dog ikke kan undværes, hvis ikke enhver Kontakt mellem de krigsførende skal være umuliggjort. Men Hovedgrunden er den, at Vatikanet virkelig er en Stormagt og vil vedblive med at være det, saa længe Kristendommen er en aandelig Magt i Verden.

Vatikanstaten, som regeres af Paven, den katolske Kirkes Overhoved, eksisterer kun for at sikre Paven og dermed denne Kirke den ydre Frihed til at forkynde Kristi Lære. Selv om Paven ikke var suveræn Regent over et lille Statsomraade, vilde hans Ord have deres autoritative

Betydning for 400 Millioner Katolikker. De vilde paahøres med Ærbødighed og Opmærksomhed af mangfoldige Kristne udenfor den katolske Kirke saavel som af alle denne Verdens mægtige, der ikke kan se bort fra, hvad Katolikernes Millioner tænker og vil. Men den, der til enhver Tid og overfor enhver Modstand skal kunne forkynde de kristne Moralbud, maa være i Besiddelse af en suveræn Frihed overfor verdslige Magtfaktorer. Under denne Krig er f. Eks. Overhovederne for de danske, norske og islandske protestantiske Kirkesamfund underkastet samme Militærbesættelsens Vilkaar som de øvrige Borgere i disse Lande. Og selv om dette ikke nødvendigvis er ensbetydende med, at det kristne Budskab paa et eller andet Omraade maa afkortes eller forvanskes, vil det ofte kunne vække Tvivl om Forkyndelsens fulde, ubeskaarne Frihed. Forholdet er det samme, som naar man ønsker, at den, der skal føre en betydningsfuld Sag igennem paa Trods af indflydelsesrige Modstandere, maa være økonomisk uafhængig. Er han det ikke, vil det være svært at overvinde enhver Tvivl om hans Be-

stræbelsers ubestikkelige Renhed. Under den forrige Verdenskrig var Paven ikke Regent over en suveræn, neutral Stat, saaledes som Tilfældet nu er. Derfor var der dengang ikke den samme universelle Tillid til, at Pavestolen udelukkende har Kristendommens Sag for Øje, som vi kan iagttage under den nuværende Krig. Og da Paven blandt alle Overhoveder for kristne Kirkesamfund er den eneste, som besidder denne absolutte Frihed, har man her en af Grundene til, at ikke blot alle Katolikker, men væsentlige Dele af de protestantiske Befolkninger, f. Eks. ogsaa her i Norden, ser mod Vatikanet i deres Haab om, at Kristendommen ikke vil forblive uohørt, naar Fredens Vilkaar engang skal fastlægges og en ny Verdens- og Samfundsordning bygges op.

Kirkestatens Historie

Den nuværende Vatikanstats Selvstændighed er af nyere Dato, men Kirkestatens Historie er mere end tusindaarig, og et kort Blik paa dens Opstaaen og de Vanskeligheder, den mødte i Aarhundredernes Løb, kan tjene til at kaste Lys over den vidtskuende Klogskab, Pave Pius XI viste ved Kirkestatens Genoprettelse for 14 Aar siden. Han havde ikke siddet Historiens Lære overhørig.

I de urolige Folkevandrings-tider efter Romerrigets Fald blev Paverne efterhaanden det faste Punkt i Rom og Verdensbyens faktiske Herskere, selv om de stadig »de iure« var Kejserens Undersaatter. Fra Pavestolens Side rejstes der ikke Krav om Uafhængighed af Byzans. Tvertimod viste de skiftende Paver sig i de aarhundredlange Kampe mellem Longobarderne og Kejseren som dennes eneste loyale Støtte, selv om Loyaliteten blev tyndslidt, da Kejser Leo III vilde forbyde, at man viste Helgenernes Billeder religiøs Dyrkelse. I Forbindelse hermed planlagde han Pavens Tilfangetagelse og samtidig konfiskerede han Pavens sicilianske Ejendomme, der i Aarhundreder havde beko-

stet Fattigforsorgen i Rom. Nogle faa Aar senere (i 752) truede en Longobarderkonge med at indtage Rom, og da han ikke som flere af sine Forgængere gav Agt paa Pavens Henvisninger til Apostelgravens Hellighed, søgte Pave Stefan II Hjælp hos Pipin den Lille i Frankrig. Den franske Konge fik Titel af Roms Beskytter, og da han i to Felttog havde fordrevet Longobarderne, nedlagde han de erobrede Byers Nøgler paa St. Peters Grav og overdrog derved de paagældende Landomraader til Paven. Denne første Kirkestat fra 756 udvidedes i Tidens Løb flere Gange; som et Par Højdepunkter i dens Historie kan nævnes Innocens III's Regeringstid i de sidste Aar af det 12. Aarhundrede og Julius II's i Begyndelsen af det 16.

Udefra set kan Kirkehistorien læses som Beretningen om uophørlige Magtkampe mellem Kirkens Ledere og verdslige Storheder. Og faktisk har Kirken aldrig været skaanet for saadanne Kampe. Under disse betragtede man Kirkestatens Eksistens som en værdifuld Styrkelse af Kirkens Position. Innocens III skrev midt i Middelalderens kristne Storhedstid: »Intetsteds bliver den kirkelige Frihed bedre respekteret end de Steder, hvor den romerske Kirke besidder den fulde timelige og aandelige Magt.« Og om de Krige, hvori Reformationens Paver var indviklet som Kirkestatens Regenter, sagde Historikeren v. Pastor: »Paa et Tidspunkt, hvor Verden kun havde Respekt og Agtelse for den materielle Magt, og den almindelige politiske Tendens var at lade den timelige Magt gaa frem for den aandelige — var Paverne nødt til at søge en Støtte for deres dengang stærkt røkkede aandelige Magt i en Konsolidering af den verdslige.« Man kan diskutere, om denne Historiker har Ret, men i hvert Fald skildrer han de Tiders egen Opfattelse af, hvad der var nødvendigt for at sikre Kristendommen. Atter nogle Aarhundreder senere gav Kirkens antiklerikale Angribere i det 18. Aarhundrede Udtryk for

den samme Opfattelse, naar f. Eks. den preussiske Konge Frederik II skrev til Voltaire: »Naar Pavernes verdslige Herredømme er faldet, har vi sejret, og Tæppet er nede. Man vil give den hellige Fader en stor Pension. Men hvad vil der ske? Frankrig, Spanien, Polen, kort sagt alle de katolske Magter, vil ikke anerkende en Kriti Stedfortræder, som er Kejserens Undersaat. Hver af dem vil skaffe sig sin egen Patriark. — Lidt efter lidt vil de alle skille sig ud fra Kirkens Enhed, og til sidst har hver i sit eget Rige sin egen Religion, ligesom man har sit eget Sprog.« Frederik II har ikke været ene om det Haab at faa Romerkirken splittet i selvstændige Landkirker.

Ulemperne ved at forene den aandelige Autoritet med det verdslige Herredømme viste sig imidlertid gennem hele Kirkestatens Historie. Næppe var Kirkestaten oprettet, før de romerske Baroner søgte at sikre sig den nye Suverænitet ved at besætte Pavestolen med en af deres egne. Senere fulgte Aarhundreders Kampe med den tysk-romerske Kejser om de pavelige Territorier, senere igen indvikledes Pavestolen i de nye Nationalstaters Stridigheder for til sidst i 1870 helt at miste sine Besiddelser til den nye italienske Stat. Ogsaa indenfor Kristendommens Rammer maatte der i Perioder vise sig Vanskeligheder i Forholdet til opdukende Strømninger i Befolkningen, saaledes især i Slægtledet forud for Kirkestatens Ophævelse, hvor de liberale Anskuelse i Befolkningen overalt øvede deres Tryk mod Regeringerne. Og mens disse Ulemper kunde opfattes som den Pris, der maatte betales for Suverænitetens Goder, d. v. s. for Kristendommens Frihed, var det noget andet, naar en Del Paver blev mere oplaget af at værne og udbygge denne Suverænitet end af deres pavelige Opgaver, og naar de ved at indgaa Alliancer med nogle Stater kom i Modsætningsforhold til andre og derved maatte bringe Kristendomsforkyndelsen i Vanskeligheder.

Som allerede nævnt blev Kirkestaten indlemmet i Italien i 1870. Allerede i Forvejen var Størstedelen af dens Omraade blevet indlemmet i det forenede Italien. Men den 20. September 1870 benyttede den italienske Regering sig af, at Frankrig var i Krig med Tyskland og havde trukket sin Beskyttelses-Garnison tilbage, og italienske Tropper besatte den sidste Rest af den tusindaarige Kirkestat.

(Biskoppen omtalte nu det »romerske Spørgsmaal«, som i 58 Aar holdt Paven som »Fange i Vatikanet« og forekom uløseligt, indtil Pave Pius XI paa genial Maade fandt Vejen til en fredelig Ordning).

Vatikanstatens Genoprettelse

Forliget med Italien fandt Sted d. 11. Februar 1929 ved Undertegnelsen af Lateranpagten, der allerede nu kan ses at være Pave Pius XI's eget Værk. Han havde Raadgivere, der gik ham imod. Og da Roms Diplomati og Verdenspressen fik Nyheden at vide, kon den ganske bag paa dem alle. Deres første Tanke var, at Pavestolen havde lidt et Nederlag. I det uløste Spørgsmaals lange Aar havde man stadig set tilbage til den gamle Kirkestat, der havde haft en Befolkning henimod Danmarks nuværende. Og nu lod Paven sig nøje med et Omraade paa Størrelse med en mindre Park. Fra fascistisk Side faldt der Udtalelser som denne: »Vi har givet Pavernes verdslige Magt netop saa meget, som er nødvendigt for at begrave den«. Men Pius XI havde ikke ønsket at opnaa det mest mulige, han havde ønsket det strengt nødvendige og intet mere. Om det havde været muligt at opnaa mere, vilde han have afslaaet det. »Netop saa meget materielt, som er nødvendigt for at bevare Sjæl og Legeme forenet,« sagde han selv, »det Maal af Territorium, der er uundværligt for Udøvelsen af vor aandelige Magt«. Derved opnaaede Pius XI, at hans nye Kirkestat ikke vilde friste noget storpolitisk Begær eller selv fristes til Deltagelse i Magtpolitiken. Desuden angav

Lateranpakten, at Paven ikke blot er Vatikanstatens Regent, men Ejer af hele Statens Omraade, hvorved yderligere en af dem til Verdens hyppigste Aarsager til Strid var blevet fjernet. Og ved Kirkestatens Begrænsning til at omfatte en Befolkning, der alle er i Vatikanets Tjeneste, formindskedes de »indenrigske« og sociale Opgaver til et patriarkalsk Omfang. Betydningen heraf udtrykte den daværende Statssekretær Kardinal Gasparri saaledes: »Det er ikke min Opgave at beskæftige mig med Sporvejsstrejker ...« Suverænitetsens Goder var opnaaet uden at paadrage sig de Ulemper, hvormed den tidligere havde været forbundet for en Suveræn, hvis Rige, ligesom hans Herres, vel maa virkeliggøres i Verden, men ikke hører Verden til.

(Biskoppen tilføjede her en Skildring af Vatikanets diplomatiske og internationale Stilling).

»Intet Territorium er større eller kosteligere«

Hvis det var muligt, skulde Radiolytterne ogsaa have faaet et Indtryk af den Rigdom af Kulturens Skatte, som er samlet i Vatikanstaten. Pius XI sagde om sin lille Stat: »Naar et Territorium kan fremvise Berninis Kollonnade, Michelangelos Kuppel og de Kunstens og Videnskabens Skatte, som rummes i Vatikanets Arkiver og Biblioteker, Museer og Gallerier, naar det ejer og værner Apostelfyrstens Grav, har det visselig Ret til at hævde, at intet Territorium i hele Verden er større eller kosteligere«. Hvad enten man tror eller ikke tror paa den katolske Kirke, kan man ikke betræde Peterskirkens vældige Rum, hvor Verdenskunstens største har efterladt os Mesterværk paa Mesterværk, uden at overvældes af den Stræben, som har skabt alt dette. Selv det Menneske, der staar kristen Tro fjernest, glemmer ikke igen dette Indtryk af, hvad Kristendommen har vakt til Live i de Kunstnere, den har inspireret. Eller man spørger Verdens Kunstnere og Videnskabsmænd, hvilke af

Verdens berømte Museer og Kunstgallerier, de ønskede skaaet, i Fald kun et eneste vilde blive sparet af Luftflaadernes Bomber. Et stor Flertal fra alle Verdens Egne vilde bede om Skaansel for Vatikanets Skatte. I de 1400 Sale, som gamle danske Skolebøger gjorde til 11000 Værelser, beboet af Paven i hans Pragt og Herlighed, samles Lærde og Kunstnere fra alle Lande til aare- eller livslange Studier af den europæiske Kulturs Skatte.

Men Vatikanstaten er ikke udelukkende Fortid og rige Minder. Der er alt, hvad der hører sig til i en lille Stat, som vil være paa Højde med Nutiden. Lige bag Peterskirken, tæt ved den gamle Stefanskirke, der blev restaureret under Pius XI, findes Statens Justitspalads med alt til den strenge Retfærdighed hørende, lige til hele tre Fængselsceller, hvis det skulde vise sig nødvendigt. Mellem dette Palads og den store Guvernørbolig, hvorfra Statens verdslige Liv bliver ledet, ligger den lille Mosaikskole. Og bag denne er der bygget Statens eneste Jernbanestation. Sporarealet er ikke større end en almindelig Landstations, men Bygningen vilde passe til en større Provinsby, og fra den er der Statens maaske allerskønneste Udsigt til Peterskirkens vidunderlige Kuppel.

Endnu længere tilbage i Parken, bag det ætiopiske Kollegium findes saa det mest moderne Træk i Vatikanets gamle Aasyn, Radiostationen, bygget af selve Marconi. Herfra staar Pavestolen i Forbindelse med sine Sendebud Verden over, og paa stærkt aflyttede Kortbølgelængder sendes Gudstjenester og Foredrag og Nyheder paa en Række forskellige Sprog. Og for at afslutte Oprensningen raader Vatikanet ogsaa over eget Postvæsen, et betydeligt Trykkeri, Elektricitetsværk og stort Centralvarmeanlæg.

Den fælles Fader

Men Fortid og Nutid i Vatikanstaten er altsammen kun en

Fortsættes Side 573

De nødvendige katolske Bøger

Vi sagde sidste Gang, at hæderlige og dygtige Mænd er meget bekymrede over den Fortræd, som i mange Lande er blevet tilføjet Opdragelsen — ikke blot ved ren og skær Ødelæggelse af Bygninger, Biblioteker og videnskabelige Apparater, men ved Drabet eller Landsforvisningen af saa mange lærde Professorer og ypperlige Lærere og ved at Millioner af Skolebørn og Studenter faar deres Uddannelse slaact i Stykker. For slet ikke at tale om, at falske og fordærvelige Lærdomme bliver paatvunget den yngre Generations store Masser. Derfor er det, at disse hæderlige og dygtige Mænd lægger Planer om at gøre alt, hvad de formaar for at hjælpe de Lande, der har lidt, og selv om de ikke nærer fjerneste Ønsker om at paatvinge noget som helst Land den eller den bestemte Opdragelse, er det dog klart, at der i mange Lande maa findes et Organisations-Centrum, der kan lade de tjenstvillige Hjælpere vide, hvad det er, der er Brug for.

Hvis Staten kræver Skolemonopol

Men disse nationale Organisations-Komitéer kan næppe undgaa at være »neutrale« overfor Religionen, ligesom Regeringerne er det eller siger, at de er det. Nationaliseringen af Opdragelsen er skredet meget langt frem i Danmark og vil sikkert gaa yderligere frem i England, hvor nogle af de højest talende (og vistnok hele Arbejderpartiet med Undtagelse af dets katolske Medlemmer — og naturligvis har Katolikker deres Frihed til at slutte sig til dette Parti) kræver, at der kun skal være *een* Slags Skoler og *een* Slags Undervisning for *alle* Børn, i hvert Fald til 12 Aars Alderen. Og ogsaa hvad de større Børn angaar maa man huske, at alle Pengene vil være i det offentliges Hænder, og

at det i England vil udkræve en endnu højere Grad af Idealisme hos Forældrene end her i Landet, hvis deres Børn skal sendes i rent katolske Skoler.

Personligt anser jeg det for meget uheldigt, hvis Forældre ingenting betaler for deres Børns Uddannelse, og det er en stor Skam, hvis Børn ikke *ejer* de Bøger, som de studerer. Men hvorom alting er, saa tror jeg, at efter Krigen vil al Opdragelse tendere mod at blive et Stats-Monopol og derfor ikke katolsk. Vi er alle enige om, at Staten har Ret til at kontrollere, at Skoleuddannelsen i verdslige Fag holdes oppe paa et passende Niveau i samtlige Skoler; jeg er ganske indforstaaet med, at der ogsaa her maa være Kontrol, ligesom der er det angaaende Ejendomsrettens Benyttelse eller angaaende Priser og Lønninger. Men at faa Staten til at sørge for alle Ting er den hurtigste Vej til at opnaa apatiske Medborgere og tyranniske Regeringer, kort sagt til Folkets Demoralisering.

Redskaberne til Hjemmenes Religionsundervisning

Men jo sandsynligere det er, at Udviklingen vil gaa denne Vej, des klarere bliver det, at Hjemmene maa være i Stand til at lægge et solidt Grundlag for deres Børns katolske Opdragelse. Vi har sagt dette saa tit, at det ikke er nødvendigt at dvæle længere ved det. Men vi har Brug for Redskaberne til en saadan Belæring (der ogsaa kan tjene til forberedende Undervisning af Konvertitter) — og vi har ikke disse Redskaber. Vi burde derfor lægge en fuldstændig *Plan* for de nødvendige korte Monografier — belærende, omfattende alle Felter, approberede af Autoriteten, og ingen af dem maatte faa Lov at blive udsolgt uden straks at genoptrykkes. Disse Smaabøger burde være af samme Format, Udstyrelse, Længde og intellek-

tuelle Standard — om muligt ogsaa koste det samme. Lidt efter lidt — maaske meget langsomt — kunde disse Bøger blive skrevet (man sørger naturligvis for Oversættelser eller Tillem্পninger, hvis der findes Originaler af rette Længde og Standard, og man ikke kan finde den egnede hjemlige Forfatter); men hvis der ikke foreligger nogen Plan, vil Udgivelsen blive tilfældig: nødvendige Ting vil savnes, nogle Emner vil blive behandlet to Gange, unødvendige Ting vil komme med og koste Penge. Ligeledes vil Variationer i Stil og Standard skabe Forvirring. Og uden Plan vil frem for alt nogle af Bøgerne blive udsolgt uden at trykkes op igen, og det er fatalt i Betragtning af, at der stadig stiftes nye Hjem og fødes nye Børn — samt fordi Serierne da ophører med at være *Serier*.

Vi trænger desuden til lignende Bogserie af akademisk Standard, hvori der ogsaa medtages Emner saasom Økonomi, Psykologi, mere Historie og sammenlignende Religionskundskab. Hvad angaar store originale Bøger maa de naturligvis overlades til kvalificerede Forfattere, som taler med Autoritet paa deres Omraader. Jeg kunde dog tilføje, at en akademisk Bibel-Serie med kritiske Noter samt en fuldstændig Kirkehistorie, begge udgivet af flere i Samarbejde, er væsentlige for den katolske Opdragelse i ethvert katolsk Samfund. Jeg taler om et »Samarbejde«, fordi det er usandsynligt, at en og samme Mand kan skrive lige godt om Profeterne og om St. Pauli Breve, om Mosebøgerne eller hebraisk Historie, om Evangelierne, om den ældre Middelalder eller om det 18. Aarhundrede.

Eksempel paa en Bogserie

Men enhver af disse Serier skal have en Redaktør og en Komité. Komitéen maa være lille og kunne mødes hver Maaned. Redaktøren maa ikke blot være absolut klar over, hvad han ønsker, og bestemt nok til at tvinge sine (og naturligvis Komitéens) Ønsker igennem hos Forfatterne,

men ogsaa tilstrækkelig bekendt med den dannede Offentlighed til at kunne *opdage* Forfattere og med udenlandske Publikationer til at vide, hvad der kunde skrives af en Udlænding og oversættes, hvis det allerede eksisterede. Jeg tør maaske minde om vor engelske Udgivelse af 5 Bind paa hver 8 Kapitler à 32 Sider om Religionerne i Verden. Et helt Bind beskæftiger sig med katolsk Kristendom, et andet med de ikke-katolske kristne Systemer og et tredje med efterkristne religiøse Systemer saasom Teosofien. De to første Bind handler om Oldtidens store Religioner. Serien tilfredsstillede mig aldrig rigtigt, om ikke af anden Grund saa fordi jeg blev

tilkaldt som Redaktør, da den oprindelige Redaktør, som var en meget temperamentsfuld Mand, var blevet fortvivlet og pludselig havde opgivet det hele. Resultat var, at jeg stod med en Masse Materiale af meget forskellig Værdi og med en Plan, der udkrævede saa drastisk en Rekonstruktion, som det var muligt, naar en hel Del af Kapitlerne allerede var udkommet hver for sig og ikke kunde skrives om. Naa, da det kom til Stykket, saa blev denne Serie, som alle til en Begyndelse havde erklæret laa ganske udenfor, hvad Katolikker *ønskede* (skønt jeg stadig fremhævede, at det var, hvad store Grupper af Katolikker *trængte* til), den blev solgt

fantastisk godt, ogsaa blandt Ikke-Katolikker (for jeg vilde aldrig nøjes med at tage Katolikker i Betragtning; vor Pligt gælder *Verden*, hvor meget vi saa end trænger til at opdrage os selv), og den gav sine Penge tilbage, flere Gange endda.

Hvis vi lader disse Ting ligge

Jeg har med Vilje nævnt denne Serie blandt saa mange andre, fordi dens Emne »Sammenlignende Religionskundskab«, ikke er direkte »opbyggeligt«; men *selv* om vi skulde mene, at Katolikker ikke behøver at vide noget om Religionshistorien som Helhed, er det dog en frygtelig Tanke, at Ikke-Katolikker shri-

Klokketaarn ved Domkirken

Da St. Ansgars Kirke blev opført i 1842, var Myndighedernes Tilladelse kun blevet givet paa Betingelse af, at Bygningen skulde være »uden Taarn og Klokker«. Siden fik vi Religionsfrihed herhjemme, og ofte rejstes Ønsker om, at vor katolske Hovedkirke maatte faa et Klokketaarn. Biskop *von Euch* var stærkt optaget af Tanken og indhentede flere Udkast, men intet af dem viste sig fuldt tilfredsstillende.

I Fjor ved Vikariatets Jubilæum modtog Biskop *Suhr* en Gave, der skulde anvendes til det længe savnede Taarn. Og nu lykkedes det for Arkitekt *Gunnar Glahn* at paavise en enkel og smuk Løsning af Problemet. Som Arkitektens vedføjede Tegning viser anbringes Taarnet i den Passage, der fra Bredgade langs Kirkens højre Side fører til Præstehuset, og lige ud for den gamle Indgang til Præsteboligerne. I Taarnet føres nu den fremtidige Trappe op til disse. Og ligesom for at fremme Sagen er det fra Brandvæsenets Side for nylig blevet forlangt, at det gamle Præstehus bliver forsynet med en ny, brandsikker Trappe, da det ellers ikke længere kan tilledes, at det bliver benyttet til Beboelse.

I Sommer kunde Arbejdet paabegyndes. Desværre viste det sig samtidig, at den lille Pavillon ud til Gaden for Enden af Passagen ned til det nye Taarn, maatte rives ned og genrejses paa nye

Fundamenter, da Grunden var sunket. Men hele Arbejdet ventes at kunne være fuldført omkring Jul.

I Øjeblikket er det ikke muligt at faa Klokker til Ophængning i det nye Taarn. Men Katolikker fra hele Landet vil sikkert gerne allerede nu ved større eller mindre Bidrag til dette Formaal mulliggøre, at vor Domkirke, saa snart Klokker atter kan fremstilles, faar Mæle blandt de Malmrøster, der taler til Hovedstadens Befolkning om vor højeste Herre.

ver og læser den ene Bog efter den anden om dette Emne, uden at der gives Korrektiver til bevisligt falske Teorier og daarlig Historiefremstilling, og uden ledende Principper, man kan stole paa.

Jo mere Katolikker forstaar den »internationale« Karakter af Verden efter Krigen, jo mere vil de finde udenlandske Lærde parate til at samarbejde, og de vil se, at verdensberømte Eksperter er rede til at skrive ganske enkle Brochurer, som giver Essensen af deres opsamlede Viden. Allerede i den ovenfor nævnte Serie fandt jeg franske, tyske, italienske og belgiske Specialister højst villige til at arbejde med og gøre, hvad de blev anmodet om. Men det var *nødvendigt* at sige dem *nøjagtigt*, hvad der var Brug for og hvorfor. Jeg gentager, at dette udkræver en fuldendt Plan, og dette udkræver igen en Komité, en Formand, en Redaktør og fuld kirkelig Autorisation. Jeg kan tænke mig endnu mange flere Serier, som vi burde have — Kristendom og Historie, Kristendom og Filosofi — og Videnskab — og Kunst ... men vi kan ikke fylde Spalterne op med alle disse Ting.

Pligten mod Hjemmene — og mod Verden

Maa jeg slutte med først at sige, at vi har en Pligt i vore Hjem. Hvem ved ikke, hvor stort Antallet er af »forhenværende« Katolikker baade i England og her? Hvor mange Børn af katolske Forældre »mister deres Tro«? Saa vidt jeg kan se forklares dette i det store Flertal af Tilfælde ved Mangel paa Belæring — først hjemme og siden i Ungdomsaarene. Og dette skyldes igen ikke mindst Mangelen paa læselige Bøger eller paa Bøger i det hele taget. Lad os ikke straks erklære: »Forældrene maa have været slappe; de unge har givet efter for Umoraliteten«. Dette kan nemt være en Bagtalelse. Men for det andet har vi en Pligt mod Nationen, dernæst mod Verden og dernæst specielt

mod Efterkrigens Verden. Vi bliver nødt til at tale meget klart, meget forstandigt og meget højt, hvis vi skal blive hørt. Saa uhyre stort er vort Kald, i saa tragisk en Tilstand befinder Verden sig, at naar vi ofte Dagen igennem mindes den guddommelige Kaldelse — *Ite in universum mundum* — gaa ud i

Alverden, saa føler vi os i Messen forpligtet til at samle os om Ordene: *Agnus Dei, qui tolis peccata mundi* — forbarm dig over os! Guds Lam, paa hvem alle Verdens Synder er læsset, forbarm dig over Verden og over os! Hjælp os til at hjælpe dig med at redde den!

C. C. Martindale S. J.

Katolsk Sømandsmission

af Lic. theol. S. H. Poulsen

I England var man allerede begyndt at interessere sig for det katolske Sømandsarbejde i 1890, idet der i Bladet »Jesu Hjertes Budbringer« (»Messenger of the holy Heart«) var optaget et Brev fra Kannik Archibald Douglas. Han forlangte, at de katolske Sømænd skulde hjælpes, og man hørte paa hans berettigede Krav. Straks blev Tanken ført ud i Livet i London, Sidney (Australien), New York, Philadelphia, New Orleans, Dublin, Belfast og mange andre Steder.

Fra denne Kreds udgik Initiativet til at danne »Søfolkens Gren af Bønnens Apostolat«, idet Jesuitterpateren Goldie grundede en særlig Sektion af Bønnens Apostolat for Søfolk. Paa deres Medlemskort stod

»Havets Apostolat« (»The Apostleship of the Sea«). Den nystiftede Bevægelse tog til i Dybde og Omfang, og saa blev en Reorganisation nødvendig. Denne skete i Glasgow 1920 paa Præsten Richard Ansons Initiativ; snart tog imidlertid Glasgows Ærkebiskop, Msgr. Machintosch fat med stor Kraft, og 1922 modtog Arbejdet Pavens Sanktion og Velsignelse i et Brev, skrevet 17. April 1922 af Kardinal Gasparri. Dermed var Organisationen fastlagt, og den øverste Ledelse af det internationale Havets Apostolat fik naturligvis Sæde i London. Under dette kom saa Landskomitéer og Lokalkomitéer. Over det hele Arbejde og over alle, der støtter det ved Bøn, Penge eller personligt Arbejde nedkaldte Paven

Daab om Bord

Messe paa
Oceandamperens
Dæk

Guds Velsignelse og nu fulgte et intenst Arbejde i ca. 17 Aar.

Det var svært at samle alle de bestaaende katolske Arbejdsgræne indenfor Centralorganisationen; men det gik dog forholdsvis hurtigt, da de sluttede sig til ganske frivilligt.

Der var nok at tage fat paa. Over Halvdelen af Verdens Søfolk var Katolikker, og det gjaldt nu om at hjælpe dem baade aandeligt og moralsk, samt saa vidt muligt økonomisk. Den første Side bliver altid den vigtigste i Sømandsmissionen, og her indsaa de ledende Kardinaler og Ærkebiskopper straks, at Bønnen var Kernen i alt kristeligt Liv, og at al Organisation var uden Værdi, hvis Hjerterne ikke blev omvendt til Gud. Derfor blev Forbønnen for Sømændene meget hurtigt optaget af mange Ordenspræster og Skoler og Kollegier.

Men Sømændene skulde selv hjælpes til at bede, og derfor forfattede en af den katolske Sømandsmissions store Forkæmpere, Father Martindale, en Bønebog for Søfolk. Den udkom i 1931 til den uhyre billige Pris af 2 Pence, ligesaa hans Brochure: »Apostolatus Maris«. Disse Bøger udkom paa »Catholic Truth Society's Forlag i London. Bibelen og det nye Testamente er i de senere Aar ligeledes udgivet i praktiske Formater, og atter og atter har de kirkelige Autoriteter manet de katolske Menigheder til et virkeligt Bibelstudium; saa i den Henseende staar den katolske Sømænd paa lige Fod med sin protestantiske Kollega.

»Apostolatus Maris« udsender baade et Maanedsmagasin og et Aarskrift samt Brochurer og

Kort, der giver Oplysning om Sømændshjem o. lign., alt selvfølgelig paa mange forskellige Sprog.

Der er endvidere gjort et udmærket Forsøg paa at faa Organisation til at have Forbindelsen i Orden med den enkelte, idet hvert Medlem af en af de katolske Sømandsforeninger har en Medlemsbog, hvori Præsten noterer, at han har været i Forbindelse med sin Kirke, et aldeles glimrende Hjælpemiddel til at holde Forbindelsen med Kirken og Hjemmet. Hvis dette virker efter sin Hensigt, vil Sømandspræstens uendelig sørgelige — og i mange Tilfælde haabløse — Eftersøgninger efter Sømænd, hvis Slægt i Aarevis intet har anet om dem, kunne undgaas.

Efterhaanden som »Apostolatus Maris« udstrækker sit velsig-

nelsesrige Arbejde, vil de katolske Sømændshjem blive talrigere; men foreløbig tillader den katolske Kirke sine Søfolk at besøge saavel protestantiske Sømændshjem som »socialt anstændige«. De første byder med Glæde den katolske Trosbroder velkommen, og kan Søfolk engang imellem være lidt uslebne, hinandens Religion krænker de dog ikke, og enhver Polemik er udelukket. Ved Mødet synges nogle Salmer og Sange, undertiden ogsaa Nationens Fædrelandssange. Derefter holdes en Prædiken og der synges atter en Salme. Der drikkes Kaffe og sluttes med en Andagt. Derefter kan Sømændene skrive hjem. Papir og Konvolutter er gratis, Frimærker undertiden ogsaa, hvis det er nødvendigt.

Det internationale katolske Sømandsmissionsarbejde har store Fordele, som det evangeliske kunde ønske at have. Ved Sømandsvielser er det en uvurderlig Velsignelse at have en international Kirke bag sig, hvor Latin er Kirkesproget, og hvor Vielsesspørgsmaalet er ordnet ved et Konkordat, saa at ikke et tilfældigt Lands Embedsmænd af en eller anden Grund lægger Hindringer i Vejen for, at en Sømænd kan blive gift i en Havn, hvor han kun er kort Tid. Alle Papirer kan langt lettere ord-

Procession til Søs

nes for en katolsk Sømand, idet hele Ritualet og Ægteskabsbetingelserne kan ordnes efter de engang vedtagne internationale Bestemmelser, og man ikke behøver at afvente Myndighedernes ikke altid lige hurtige eller lige velvillige Holdning, der tillige begrænses af forskellige Landes Sprog og Love.

Vanskelighederne ser vi derimod i Øjeblikket, hvor hele Arbejdet som Følge af Krigen har skilt de enkelte Landes Sømandsmissionsarbejde fra Centraladministrationen i London, og hvor det Missionsarbejde, der overhovedet kan drives blandt Søens Folk, maa opretholdes af de enkelte Landes katolske Menigheder, der sjældent er rige.

Det betyder tillige, at den aarlige Konferencen ikke har kunnet holdes i flere Aar, og at al Pengenhjælp fra Centralstyrelsen er udelukket til Fastlandet.

I 1934 var der ca. 50.000 Medlemmer i Apostolatet, og det er stadig stigende. Selvfølgelig er disse som alle andre Katolikker frit stillet i Henseende til, hvilke Andagtsbøger de ønsker at benytte; men den særlige Bøn indenfor Havenes Apostolat er følgende, der bedes hver Dag: »Jesu helligste Hjerte, forbarm dig over de Søfarende! Maria, Havets Stjerne, bed for os! Hellige Petrus og hellige Andreas, bed for os.«

Særlige Helgenfester synes ogsaa at være paa Vej til at udvikle sig indenfor Havenes Apostolat, idet naturligtvis først og fremmest Apostlene Peter, Andreas, Johannes (mærkelig nok nævner Father Martindale ikke Apostlen Jakob i denne Række) og Paulus omtales. Derefter nævnes St. Nicolai, hvis Helgendag er 6. December. Han er en af de mest fejrede katolske Helgener. Dernæst følger St. Vincent de Paul, hvis Orden mange Steder har taget Sømandsarbejdet op. Han havde paa en vis Maade selv prøvet Søens Farer, idet han var fanget af Tyrkerne, ført til Tunis, solgt som Slave, men undslap og udførte et storslaaet, velsignedt Arbejde blandt Galejslaver, Fanger og nødstedte Børn.

Han døde 1660 og mindes 19. Juli.

Selvfølgelig hører Frans Xavier med i denne Helgenrække. Han er en af den katolske Kirkes allerstørste Missionærer, der i Aarevis havde missioneret i Ostindien og helt op til Japan. Han var foruden at være en glødende from Præst, tillige den bedste Sportsmand som Student ved Paris' Universitet, en underholdende Ven og god Kammerat. Han døde 1552 og mindes 3. December. Father Martindale afslutter Rækken med to Helgener, der i Almindelighed er ret ukendte, nemlig St. Denis (Dionysios) og St. Brendan. Den første hed Piere Berthelot og var født 12. December 1600 ved Honfleur (Normandiet). Som ung Sømand sejlede han paa New Foundland. Senere kom han i portugisisk Tjeneste og blev Overflods i Flaaden i Goa. 1635 gik han ind i Karmelitterordenen (efter at man allerede i Flaaden havde lagt Mærke til hans store Fromhed og Iver for at bringe andre til Troen. 1638 skulde han sendes i en officiel Mission til Kong Atschin paa Sumatra. Han fik en anden Broder »Redemptus af Korset« med. Kongen fangede begge, og de led begge Døden under skrækelige Pinsler 29. November 1638. Begge blev optaget paa Helgenlisten 10. Juni 1900 og fik 29. Novbr. til Mindedag.

St. Brendan var Irlænder og kaldes ofte »den rejsende St. Brendan«, fordi han sin meste Tid færdedes meget paa Rejser, og der fortælles mange underfulde Beretninger om ham. Han grundede flere Klostre og stiftede et af de irske Bispedømmer. Han døde ca. 552. I selve Messen har Sømandsmissionen endnu ikke sat sit Spor, men den Tid vil sikkert komme, da i det mindste den gamle Messe helt bliver genoptaget, eller nye tilføjet.

Den voksende Skibsfart i de katolske Lande har efterhaanden medført, at Skibspræsten er genopstaaet i en mere moderne Skikkelse, idet flere af de store italienske Dampskibslinier baa-

de har en Skibskapellan og et eller flere smukke Kapeller om Bord, hvor der daglig holdes Gudstjeneste og Betragtning for Passagerer og Besætning. Dermed bliver det muligt, hvis Papiernerne er i Orden at holde visse Festligheder som Vielse, Barndaab og selvfølgelig Begravelse under anstændige kirkelige Former om Bord. Om verdslig Øvrighed behøves, fungerer Kaptejnen som saadan, og Præsten er Kirkens Repræsentant.

De protestantiske Sømandsmissioner fører ikke saa sjældent et særligt Flag. Dansk indenandsk Sømandsmission har f. Eks. et blaat Flag med røde Kanter og Duen med Oliebladet i Næbet. Det er baade Flag og Emblem. Apostolatus Maris har ogsaa sit, et Anker med Redningsbøjen paategnet Apostolatus Maris. I det indre af Redningsbøjen sidder Hjertet, hvorfra 4 Bundter Straaler udgaar. Farverne skal være rødt, sort og blaat, men i Reglen er Skiltet sort og hvidt. Da de fleste katolske Præster ogsaa her i Landet beredvilligt tager sig af deres farende Medkristne, er Skiltet ikke saa sjældent at se ved katolske Præstegaarde. Det er nu efterhaanden blevet et Verdensmærke for katolsk Sømandsmission.

De fransk-katolske Hospitalskibe førte i Reglen tidligere det røde Korsflag paa Fortoppen med »Trikoloren« i venstre Hjørne foroven, og deres Præster havde i Reglen Ankeret omvundet med Enden af Ankeretøvet paa deres Bareter, ellers gik de i almindelig fransk-katolsk Præstedragt.

Den katolske Sømandsmission viser som Regel venlig og hjertelig Forstaaelse for den protestantiske Sømandsmissions Arbejde, thi selv om der er betydelige Forskelle i Praksis, er man enige i Arbejdets dybeste Grund.

Derfor er Sømandsarbejdet et af de Felter, hvor de skilte Kirkesamfund kan mødes i Fred og Forstaaelse. Muligvis har Gud foruden Hovedhensynet: de hjemløse Sømands timelige og i Særdeleshed evige Vel ogsaa i

Nyt Kapel i »Munkegunge«

*St. Thøger, Aalborg og St. Clemens, Aarhus
i fælles Sommerlejr i Dronninglund Storskov*

St. Thøgers Kapel i Munkegunge

Ikke uden Betæneligheder

Saa kom den alligevel i Stand, vor fælles Sommerlejr i Dagene 24. Juli til 1. August. Vi i Aarhus var jo ikke helt uden Betæneligheder — hvad kunde der ikke ske i de Dage — men de forskellige Instanser i Aalborg overvandt dem alle ved deres venlige Indbydelse og hjælpende Haand. Og naar Skoleelever alligevel fik Lov til at rejse hele Landet over ...

Tag til Vendsyssel

Jeg kan forresten saa godt forstaa, at man i Himmerland og Vendsyssel ogsaa er glad for en Gang at se Trosfæller fra andre Egne; de er jo deroppe paa noget, der ligner en Forpost, og de fortjener, at vi viser, at vi føler os eet med dem. Altsaa, det være sig en Spejdertrop eller Ungdomsklub, hvis I har Tid og Raad, saa tag ogsaa engang til Byen og Egnen ved Limfjorden. Jeg tror ikke, I bliver skuffet.

Men Lejren. Det er nu ikke saa let at fortælle om den. Man ved ikke rigtigt, hvor man skal begynde. Det maa blive i Telegramstil, kun hist og her lidt mere udførligt.

To katolske Troppe hilser paa hinanden

Lørdag Aften ved 23-Tiden Ankomst paa Dronninglund Hovedbanegaard — Lastbil parat til Lejren. — Det sidste Stykke til Fods — og saa byder de to Brodertroppe hinanden hjertelig velkommen. St. Thøger har allerede rejst Teltene, saa St. Clemens kun behøver at krybe ind og strække sig paa de halmfyldte Underlag.

En eneste Højtid

Søndag Morgen er egentlig kun en eneste Højtid. Troppene træder an i Hesteskoform, flankeret ved to Flagstænger, hvor samtidig Paveflaget og Dannebrog stiger til Top. Saa overrækker Tropsfører Sven Kirkegaard, St. Thøger i sin Egenkab af Chef for Nørrejydske Division paa Korpsets Vegne Hr. Godsejer, Skovrider von Folsach Det Danske Spejderkorps' Hæderstegn. Det er nemlig Godsejeren, der nu i flere Aar har stillet den dejlige Lejrplads, ja hele Skoven til vor Raadighed. I Aar har han desuden

To Tropskapellaner drøfter Sagerne

bygget et smukt Kapel, som i første Række kommer Spejderne til Gode.

St. Thøgers Kapel indvies

Indvielsen af dette Kapel var Nr. to paa Dagens Program.

Det kan ikke nægtes, Kapellet er en Pryd i sig selv, men ogsaa for Skoven netop paa det Sted, midt for Enden af en Lysning, selv omgivet af Skovens Træer. Efter Tegning af Arkitekt A. Albertsen er det tømret sammen af hele, runde Granstammer og dækket med røde Teglsten; midt i Bagvæggen er der et ca. en halv Meter højt romansk Vindue, og lige foran staar Alterkorset. Rummet kan lukkes med en massiv tredobbelt Dør med smukt Smedejernsarbejde.

Det var Pater Horn, Tropskapellan for St. Thøger, der foretog Indvielsen og læste den første hellige Messe.

Fordi en Del Forældre og andre Gæster først kunde ankomme til Lejren ved Middagstid, blev der Kl. 14 holdt en Festandagt ved Pater Laux, Kapellan for Sct. Clemens Trop. Derefter var der en festlig Sammenkomst i Pavillonon, hvor Skovrideren og hans Frue var Værter for alle Gæster og Besøgende. Der blev sagt mange smukke Ord den Eftermiddag, bl. a. takkede Skovrideren de forskellige, der havde hjulpet med til, at Kapellet blev rejst, og Journalisten Verner Thomsen reciterede et smukt Digt og talte om Spejderbevægelsens Værdi.

Lejren gaar sin Gang

Saa gik Lejren sin Gang. Der var tre faste Punkter paa Dagsordenen: Messen om Morgen, Middagen ved Spisebordet under Solsejlet, og Lejrbaalet om Aftenen. De to Tropsførere og Tropskapellanen havde skiftevis Lejrtjeneste.

Særlige Højdepunkter var Haandholdkampene, Badeturen til det »Asaa'ske Hav«, en Tur til Hunds-lund Kloster, nu kaldet Dronning-lund Hovedgaard (i Kirken der saa vi blandt andet et afdækket Kalkmaleri, der fremstillede Guds-moder) — saa var der Woodcraft-uren og den spændende Natøvelse, hvor man ikke var helt klar over, om der var Krybskytter i Skoven eller ikke — og alle Lejrbaalene.

Liturgisk Kalender

Sept.

- 5. S. 12. Søndag e. Pinse** (694); (grøn) 2. Bøn: St. Laurentius, Justiniani ([34]), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 4. Bøn: Om Fred*) eller For Paven ([122]).
- 6. M.† Feria** (694), uden Gloria (grøn) og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Bøn: Efter frit Valg**); alm. Præf. (525).
- 7. Ti.† Feria** (694), uden Gloria (grøn) og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg**), 4. Bøn: Om Fred eller For Paven; alm. Præf. (525).
- 8. O. Jomfru Marias Fødsel** (hvid) (1069); 2. Bøn (kun i st. Messer): St. Hadrian ([12]).
- 9. T.† St. Gorgonius** (1072); 2. (rød) Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Efter frit Valg**), 4. Om Fred eller For Paven.
- 10. F. St. Nicolaus af Tolentino** (hvid) (1073); 2. Bøn: Om Fred eller For Paven.
- 11. L.† Gudsmoders Lørdagsmesse** (hvid) (1069); 2. Bøn: St. Protus og St. Hyacinthus (1073), 3. Bøn: Om den Helligaand ([120]), 4. Bøn: Om Fred eller For Paven; uden Credo.
- 12. S. 13. Søndag e. Pinse** (699).

*) Bøn om Fred findes i K. U. Nr. 30.

**) Naar en af Bønnerne er »Efter frit Valg«, er det tilladt at vælge den ene af de af Biskoppen foreskrevne Bønner (Om Fred eller For Paven).

Katolsk Ugeblad

Nordisk Ugeblad for katolske Kristne sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Udsendelsessted: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245 Postgros 1668.

Abonnementspris 2,75 Kr. kvartalet. Nogle af Sverige 14 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Biskopets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Den idylliske Dobbeltlejr, St. Thøgers Trop til venstre, St. Clemens til højre

Begge Tropper gjorde deres bedste for at underholde hinanden, men St. Thøger kunde ingen hamle op med; jo, Munkegunge Lejravis maa ikke glemmes med sine Indlæg for Eksempel om Footsho og Knæbremser med indlagt Varmeradiatør og paasat Fløjte.

En Aften var begge Troppene Gæster paa Skovridergaarden. Inden vi vidste af det, havde vi tilbragt en hel Time med Friluftslæge; bl. a. oplevede vi alle Tidens mest spændende Rytterkamp; saa skulde vi ind til Kagerne, og derefter kom der en Regn af Præmier.

Rigtig Højmesse

Det hele var dog ikke bare Morsskab, der blev ogsaa lyttet til alvorlig Tale baade ved Lejrbaalet og under den hellige Messe; en Dag maatte vi endda bede for en af vore Aalborgkammeraters Mor, som døde, netop mens vi laa i Lejr.

Hvad Gudstjenesten angaar, havde vi for det meste reciteret Messe, een Dag fik vi det dog helt højtideligt. Det viste sig nemlig, at der var tilstrækkeligt med Sangstemmer; vi sendte da Bud efter Graduale og Koralmessebøger, og om Fredagen til vor Fælleskommunion fik vi en rigtig Højmesse.

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer & Entreprenørforetning A S

Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kældindmurning, Isolering, Kloakarb.

Iohs. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Kl. 10 F. Centr. 968

Indgang fra Vaglevej

Lejrbaalet tændes sidste Gang

Man kan forstaa, at Tiden gik alt for hurtigt, og at vi godt kunde have ønsket os nogle Dage til, da vi tændte det sidste Lejrbaal. Under dette blev der uddelt Sølvplader for forskellige Konkurrencer: Lejrorden: Falkene, St. Thøger. Turn-out: Egern, Sct. Clemens. Woodcraft: Spætter, Sct. Clemens. Sport (Terrænøvelse): Viber, St. Thøger.

BOGHYLDEN

Lutz, A. J.: Den katolske Religion, fremstillet for moderne Protestanter, 402 S.	8,00
Gorce, Denys: Introduction a Newman, 334 S.	8,40
Journet, Charles: La Juridiction de l'Eglise sur la cité, 234 S.	4,10
Thibon, Gustave: Destin de l'homme, 80 S.	1,45
Thibaut, René: Le sens de l'Homme-Dieu, 170 S.	5,25
Saint Thomas d'Aquin. Préface et traduction du R. P. Mennessier, 228 S.	5,40
Vialotoux, Joseph: Morale et Politique, 138 S.	3,15

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

10 Aars Erfaring

Valkendorfsgade 34-36

Tlf. 778 - 728

VALD. FOERSON

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Køkkenholdet smører Klemmer

Ogsaa Skovrideren fik Præmie: en stor Sølvske med Troppenes Navne paa Sølvplader. Det er Meningen, at hver eneste Gang en Trop har ligget i Sommerlejr i Storskoven, skal der tilføjes en ny Navneplade.

Saa holdtes den sidste Aftenandagt ved Kapellet med Te Deum. Der var Grund til at takke Gud, for Lejren var gaaet særdeles godt, hvis man da ikke vil sige, at vi

blev forkælet i denne Lejr. Vi Aarhusianere blev for det første forkælet af Godsejeren, vi blev forkælet af Kokkene, og endelig blev vi forkælet af vor Herre, idet vi ikke havde en eneste Draabe Regn; den kom først, da vi sad i Toget paa Vej hjemefter.

Jeg tror, vi alle med Glæde vil tænke tilbage paa denne Lejr, nogle af de ældre maaske ikke mindst paa »Lejrbaalet efter Lejrbaalet«.

—x.

Pavestaten *fortsat fra Side 565*

Ramme om den Mand, i hvis beskedne Privatbolig Studereværelsets Lampe ofte lyser til langt ud paa Natten. Tungt hviler paa denne Mands Skuldre Ansvaret overfor den Herre, der har kaldt ham til hans ophøjede Stilling. Andre Monarker har en stor Nations Skæbne i deres Hænder, men Vatikanstatens Hersker skal have Omsorg for den hele Verden og dens dybeste Behov. Det er ikke som Overhoved for selv nok saa stor en Del af Verdens Befolkning, at han syner

mest i disse angstfyldte Aar for vore Slægtled. Det er som Kristendommens Talsmand overfor alle Mennesker uden Undtagelse. Helt op til de finske Skove og Søer, hvor Mennesker kun kender lidet til den katolske Kirke, naar Tilliden til, at om noget Menneske formaar at lade en menneskeværdig Fremtid genopstaa efter det blodige Kaos, da er det Paven. Han føles som den legitime Arving til Aarhundreders kristne Visdom, hans Stilling giver ham en Autoritet som ingen andens, — og takket være de 44 Hektarer Jord, som er

unddraget al Lod og Del i Magt- og opgøret, taler han fra den Talerstol, som er den frieste i Verden.

* Th. Suhr.

Paa Guds Moders Fødselsfest

Onsdag den 8. September Kl. 19,30 foretager Biskoppen i Domkirken den af Paven foreskrevne højtidelige Indvielse til Guds Moder. Iøvrigt former Gudstjenesten sig som en Fredsandsdag, hvorunder Biskoppen prædiker. Det bemærkes dog, at en Udsættelse af Andagten vil være nødvendig, hvis Forbudet mod Færdsel paa Gaden efter Mørkets Frembrud endnu er gældende den Dag.

St. Ansgars Kirke

Fred. 3. Sept. Kl. 8 Sonemesse til Jesu hellige Hjerte; derefter udstilles Alterets Sakramente til Tilbedelse. Sønd. 5. Sept. Kl. 8 Reciteret Messe med Fælleskommunion. Sønd. 12. Sept. efter Højmessens Kl. 10 indvies St. Ansgars Floks nye Stander.

St. Mariæ Kirke

Fred. 3. Sept. Kl. 16,30—19,30 Tilbedelse. Eukaristisk Forening. Søndag 5. Sept. Kl. 8 Børnemesse, Kl. 10 Højmesse, Kl. 11,30 Messe med italiensk Prædiken, Kl. 17 Andagt.

Jesu Hjerte Kirke

Fred. 3. Sept. Kl. 6 Sonekommunion. Sønd. 5. Sept. Kl. 8,30 Fælleskommunion for Mændenes Kongr. Kl. 10 Levitmesse (Højtideligholdelse af St. Ignatius' Fest).

St. Antoni Kirke

Sønd. 5. Sept. Kl. 8 Børnefælleskommunion. Efter Messerne Afregning for St. Knuds Gilderne.

St. Therese Kirke

Sønd. 5. Sept. Kl. 8,30 Børnemesse.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosenørnsallé 29 . København V
Telefoner: 4295, 13,504, 2207

God Vask
-Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

Valfarten til Æbelholt

Processionen sætter sig i Gang i Hillerød

Gennem Sjelunds fagre Sletter drog under Salmesang og Bøn med Dannebrog's Korsbanner vajende midt i Skaren det første Pilegrims-tog Søndag den 22. August ud fra Præstegaarden i Hillerød til Æbelholt Klosterruin. Der var ca. 300 Deltagere under Ledelse af Hs. Excellence Biskop Suhr.

Det var en herlig og stemningsfuld Oplevelse at høre Menigheden samlet og som med en Mund bede missa recitata sammen med Biskoppen, der frembar Messen til Ære for hellig Vilhelm, som mange Gange selv har holdt Gudstjeneste ved dette Alter.

Efter apostolisk Skik modtog hele Menigheden den hellige Komunion.

Efter Frokostpausen talte Dr. med. *Holm Christensen* om Æbelholts kulturelle Betydning for sin Tid og fremhævede Munkenes store Dygtighed som Læger, og denne Anskuelse kulminerede i den Bemærkning, at »Munkene kunde deres Kram«. Desuden udtalte han sin Glæde over Dagens festlige Møde, der hos ham havde udløst en ejendommelig Stemning, da vort Tog kom dragende i det Fjerne. Den opbyggelige Stemning forhøjedes ved Synet af de mange Unge, der havde sluttet sig til Toget. Dette Møde lover godt for den katolske Aktion til Velsignelse for Danmark i denne bevægede Tid.

J. H.

Under Biskoppens Messe i de gamle Klosterruiner

Katolsk Sømandsmission

fortsat fra Side 570

Naade begyndt gennem dette Arbejde at pege hen paa Enheden iblandt kristne Mennesker.

Jeg undlader ikke at bringe en hjertelig Tak til adskillige, som har hjulpet mig til, trods Krigen, at faa ovenstaaende Artikel sat sammen. Disse er Frk. Dr. Elisabeth Schneider, Arkivar Rostock, Friherre P. von Brackel S. J., Bremerhaven, Pater Martindale, Pater Koch, Aarhus, og især Pastor K. Ballin, som stillede et større Materiale til min Raadighed. Maatte Gud velsigne dem og maatte han gennem disse Linier opvække en hjertelig Kærlighed til vore Brødre paa Havet i Bøn og Arbejde for dem.

P. Dominicus Johner: Gregorgiansk Koral. 1931. 169 S. Kr. 1,50.
Den gregorianske Korals Væsen, Historie, dens indre Værd og dens Udførelse.

Johan Johnsen: Katolske Præstetyper. 1926. 40 S. Kr. 0,25.

Johan Johnsen: Sankt Knuds Helligdomme i Haraldsted. 1931. 47 S. Kr. 0,35.
Knud Lavard Dyrkelsens Historie med Illustrationer.

Johan Johnsen: Sakramentskirken. 1942. 36 S. Kr. 1,25.
Nørrebros katolske Historie og Sakramentskirken i femogtyve Aar.

Vernon Johnson: Een Herre, een Tro. En kendt anglikansk Præsts Beretning om sin Konversion.

Asgerd Jørgensen: En ensom vender hjem. 1938. 73 S. (N. Kr. 2,—).
En kendt Konversionshistorie.

Johannes Jørgensen: Af det dybe. 1916. 74 S. Kr. 4,00.
Digtsamling.

Johannes Jørgensen: Pilgrimsbogen. 1936. 189 S. Kr. 7,50.
Digteren oplever Assisi og møder Katalicisismen ved en Vens Omvendelse og Daab.

Johannes Jørgensen: Jorsalafærd I-II. 1923. 192 S. 209 S. Kr. 7,50.
Digterens Rejse til det hellige Land.

Eukaristisk Forening

for St. Ansgars Kirke. Damerne bedes huske deres Tilbedelsestime første Fredag d. 3. September.

St. Franciskus' 3. Orden

Møde i St. Annæ Kirke Søndag d. 19. September Kl. 14,30 (2½).
Generalabsolution.

 SANKT ANSGARS
Boghandel . Bredgade 67

Leverandører til den nye Præstegaard og Menighedssal i St. Mariæ Sogn

<p>R. Reusch Kunst- og Kleinsmedie Blaagaardsgade 21 Telefon Nora 5052</p>	<p>AAGE HJORTH-JENSEN Malerfirma Vesterbrogade 64 Tlf. Vester 9909</p>	<p>Th. P. Stillinge Tømremester Sejrøgade 15 Tlf. Ryvang 1225</p>
<p>AALBORG M. Thomsen Støtt Entreprenør og Murermester Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>AALBORG Aalborgs katolske Begravelseskontor Ligkister, Ligsenge, Kistepyntning og Salmer Begravelser ordnes smukt og samvittighedsfuldt G. PETERSEN . Jens Bangsgade 8 Telefon: 8418 . Privat: 2068</p>	<p>NAKSKOV Chr. Steffensen HERREEKVIPERING Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>

HORSENS

<p>Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618 Alt udføres i Installationer Alt havs i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstre</p>	<p>C. C. Nielsen Mel . Gryn . Hønsfoder Smedegade 91 Telefon 515 . 565 Udsøgte Kvaliteter, billigste Priser</p>	<p>H. F. Caspersen BAGERI Sønderbro 71 . Telefon 1074 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst</p>	<p>Svend Hansen Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres Hjemmel. Medister og Leverpostej Fabriksvej 33 . Telefon 1379 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/s Telefon 310 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Manufaktur . Trikotage . Udstyr A-S Horsens Textil Lager Leverandør til katolske Institutioner</p>	<p>Køb hos vore Annoncører</p>	<p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed</p>

AARHUS

<p>H. J. Madsens Begravelsesforretning tidligere I. A. Pedersen Telefoner: 2516 . 1805 Jørgergaardsgade 17 . 19 . Aarhus</p>	<p><i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditori Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital</p>	<p>„BOTHILLA“ Ryesgade 24 Telefon 6162 Hjemmelavel Paalæg Ekstrafint Smørrebrød til alle Priser</p>
<p>A. B. C.</p>	<p>LINOLEUM billigst Høilund Carlsen Imit. Linoleum, Rullegardiner Bonevoks i fast og flyd. Form Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347</p>	<p>S. A. Kannegaard Vestergade 5 Telefon 2710 Viktualieforretning</p>
<p>Skomager Chr. M. Jensen Ryesgade 23, o. G. Gennemg. v. Fajancevarehuset Telefon 8326</p>	<p>KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Telefon 4088</p>	
<p>Karl Hansen Lys-, Kraft-, Ringe- & Radioanlæg Frederiksgade 75, Tlf. 295 Omstil. til priv. Bogensegade 5</p>	<p>Andelsselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)</p> <p></p>	

RANDERS

<p>Vi har Fisk til Dem <i>A. K. Schmidt</i> Strømmen 12 . Randers . Tlf. 2160 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>Brdr. Qvist Brændselsforretning Kul . Koks . Tørv og Optændingsbrænde til billigste Priser Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>Randers Andelsmejeri Telefon 776 (4 Linier) Fincste Mejeriprodukter fra Dyrslæge kontrollerede Besætninger</p>
<p>Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler Sygeplejeartikler, Bandage <i>køber De bedst hos:</i> C. Mærsk-Andersen's Eftf. Randers . Telefon 137</p>	<p><i>Mineralvandsfabrikken</i> »CITO« Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146 Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>N. M. Nielsen Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne Markedsgade 16, Telefon 1834 Leverandør til St. Josef Hospital</p>
<p>Johs. E. Mortensen <i>Bagermester</i> Nørreboulevard . Telefon 1157 Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>N. Chr. Nielsen <i>Snedkermester</i> BYGNINGSARBEJDE L. Voldgade 10 . Tlf. 2002, 3670 Lev. til den katolske Kirke</p>	 <p>Alt vedrørende Begravelser i By og paa Land ordnes uden ekstra Betaling . . . M. MØNSTER'S Snedker- og Lignisteforretn. Tlf. 2161 Nørregade 10 (v. Brønden).</p>
<p>Randers Kul-Kompagni <i>Aktieselskab</i> Kul- og Koks-Import Kulkajen . Randers Telefon 3900 (4 Linier)</p>	<p><i>Johs. Stoffregen</i> <i>Malermester</i> Telefon 3204 . Randers Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	

VEJLE

<p>C. V. BERG <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>LEDIG</p>	
<p>Jørgen Petersen & Co. <i>(Indh. N. C. Jørgensen)</i> TØMRERMESTER Jernbanegade 18 . Tlf. 131, 1631 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Hvidehus Boglade <i>Jui. Jensen . Jens Hagner</i> Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger</p>	<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>
<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>^A/_s Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik <i>P. C. NIELSEN</i> Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggrds. 15, Tlf. 287 - 597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELEFON 306 . 307</p>	<p>Niels Boesen <i>Katolske Begravelser ordnes</i> Nørrebrogade 9 . Tlf. 725</p>
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>J. ANCKER & SØN <i>Murermestre</i> Alt Murerarbejde Tønnegade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>

Katolsk Ugeblad

12. Septbr. 1943
91. Aarg.
Nr. 37

Biskoppens Prædiken

ved Fredsandagten

Uppsala Domkirke

Prædikestolens Historie

Gamle Dages Katolikker

Desillusioneret Ungdom

Jeg læste forleden i et københavnsk Dagblad et Indlæg fra en ung Mand, som søgte at gøre rede for, hvor vanskelig vor Tids Ungdom kan staa med Hensyn til Livsopfattelse. »Ungdommen er desillusioneret«, skrev han.

Lad mig standse et Øjeblik ved det mærkelige Ord »desillusioneret«. Det betyder som bekendt ordret: berøvet Illusionerne. Jamen, det er da kun godt, skulde man synes. Illusion vil jo nemlig sige Indbildning, altsaa noget uvirkeligt. Hvad kan det hjælpe at gaa rundt i en Drømmeverden!

Og saa betyder Ordet jo alligevel noget andet. Det er vel muligt, at den, der har støbt Ordet, har ment, at Mennesket ikke kan undvære Illusioner. »Man bør have sin Drøm i Fred, har han tænkt, selv om den ikke har noget med Virkeligheden at gøre. Det Menneske, som ikke har sin Drøm i Behold, er at beklage.« Men Ordenes Liv er underfuldt. I Virkeligheden betyder Ordet: At være berøvet Idealer; at være uden et højere Syn paa Livet.

Men skal vi tale om, hvor fattig moderne Ungdom ofte staa med Hensyn til Livsopfattelse, saa skyldes det maaske netop det, som Ordet »desillusioneret« oprindeligt betyder. Det skyldes at mange Mennesker, og deriblandt Børneopdragere og Religionslærere, ikke betragter Religionens Sandheder som reel

Virkelighed. Det er maaske Mennesker, som oprigtigt glæder sig over Poesien i Bibelen. De finder der megen dyb Menneskekundskab og mange betagende Idéer. Maaske vil et saadant Menneske sige med et ægte Hjertesuk: »Ak, det er for skønt til at være sandt.«

Den megen Skepticisme er en Frugt af en lang Udvikling indenfor Filosofi og protestantisk Teologi. Den Dag idag præges Sindene af Renæssancens Menneskedyrkelse. Mennesket blev uhyre selvoptaget. Det fortabte sig i Beundring over sig selv. Hvor er jeg klog! Hvor er jeg skøn! Hvor er min Magt stor! Menneskeligt Snilde og Videnskab vandt unægteligt store Sejre. Kunsten gik fremad i Stormskridt.

Mennesket følte sig ikke længere som afhængig af Gud. Man havde nok Brug for Gud. Men Gud var ikke Livets Midtpunkt længere, som han var det i Midaldderen. Mennesket var blevet det store, lysende Centrum.

Menneskelig Tanke, menneskelig Bedømmelse, Menneskepsykologi behersker vor Tilværelse. Der spørges hele Tiden om, hvad *vi* synes og mener.

En Ungdom vokser op under Indflydelse af dette Livssyn: Der er kun Mennesket og over ham er der ingen Magt. (Gud er i Mellemtiden blevet glemt).

Den studerende Ungdom ved

meget om Menneskeaaendens Frembringelser. I hvert Fald i de første, naive Studieaar, forventer de, at det skal lykkes Mennesker (Genier, Organisatorer, Filosofer, Statsmænd), at bygge en ny og lykkelig Verden op.

Men Illusionerne brister. (Og her bruger jeg Ordet i dets oprindelige Betydning). Illusionen om, at Mennesket kan alt, eksploderer som en Sæbeboble. I en Periode, hvor den mest imponerende menneskelige Indsats gaar ud paa Ødelæggelse, forstaar man, at Ungdommen finder Livet trist og ikke kan faa Øje paa et Haab, man kan leve paa.

Maatte da Unge, der har gjort denne smertelige Livserfaring, til Gavns erkende, at Mennesket intet formaar uden Gud. Maatte de komme til at indse, at det eneste Livssyn, som giver Tilværelsen en Mening og vækker Haab i Hjerterne, er det theocentriske, det, der viser os Gud som Verdens Centrum. Gud er til, Gud har talt, Gud viser os Livsmaal hinsides Jordelivets Myretue.

Brug din Forstand til at sætte dig ind i alt det *faktiske*, som vi ved om Jesus Kristus og gennem ham om Gud. Religøus Uvidenhed er den største Hindring for at naa udover Subjektivismens Illusioner til Objektivismens katolske Virkelighedstro.

C. B.

Munke Sigtemel

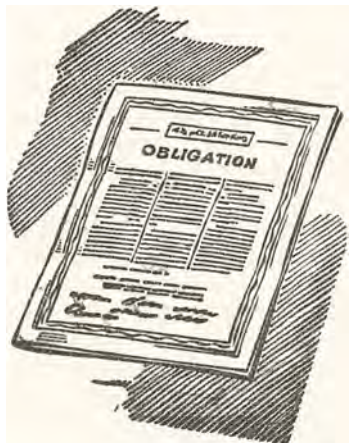
GAMELCA med den rigtige Kaffesmag
Forlang den hos Deres Købmand
Fabrikeret af **A. C. GAMÉL**

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Familie- Færdels- og kombineret Grundejerforsikring
Forsikrings Compagniet
for Kongeriget Danmark
Telf. 10,093 Amallegade 31 B Giro 2107

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen
Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

Køb og Salg af
AKTIER og OBLIGATIONER

VERDIPAPIRER modtages til
Opbevaring i AABENT DEPOT
Alle Oplysninger meddeles af
LANDMANDSBANKEN
gennem vore Filialer og vort Hovedkontor
C. 65 00 — Lokal 329

Urmager . Guldsmed
Griffenfeldtsgade 54
Alle Reparationer til
rimelige Priser
Villy Mikkelsen Telefon Nora 3465 y

LEDIG

PARANAT Stof-Imprægneringsmiddel
gør alle Beklædningsgenstande vandtætte
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

ROSENBERG
Tonic Water
Faas over hele Danmark

Flytteforretningen „**FREDERIKSHOLM**“
v. Andersen og Poulsen
Flytning, Opbevaring og Forsendelse
besørge; med Garanti overalt i Landet
Slæler Boulevard 21
Telefon Valby 3333 . Godthaab 3653 x

Blomsterforretningen
CAMELIA
Smukke Kranse og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

Chr. Hansens Kød-Udsalg
Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Peter Hansen
Tømrer- og Snedkermeste.
Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Biskoppens Prædiken

ved Fredsandsdagten i St. Ansgars Kirke paa Guds Moders Fødselsfest

(gengivet i Uddrag)

De mange gamle danske Kirker, der er indviet til vor Frue, er ligesaa mange Vidnesbyrd om den Kærlighed, som vore Forfædre nærrede til Jomfru Maria. Det kristne Folk har altid elsket Maria med en Kærlighed, som var forbeholdt hende alene, og det var ingen god Stund, da kristne Mennesker troede, at de for Jesu Æres Skyld maatte løse de ældgamle Baand, som bandt dem til hans Moder. Disse Baand vil vi gerne være med til at knytte igen, fordi vi ved, at vi er hendes Børn, og at ingen Forbøn har større Magt over Jesu Hjerter end den, der kommer fra hendes Moderhjerter.

Jomfru Maria har altid været de kristnes Tilflugt i Nøden, og jo sværere Trængslerne var, jo mere satte Menneskene deres Lid til hende. Det er derfor ikke underligt, at vor hellige Fader har følt Trang til at stille hele Kirken under Marias særlige Beskyttelse i disse Aar, hvor Krigens Svøbe hjem søger Verden. Har Menneskene nogensinde kendt en større aandelig Nød end den, de nu er stedt i? Er Guds Navn nogensinde blevet mere forhaanet end nu? Alle haaber vi paa en bedre Fremtid, men hvordan skal den blive bedre, med mindre vi ydmyger os under Guds Haand, anerkender Hans Herredømme og lærer at elske Ham som vor Fader? Pave Pius har ikke forsømt nogen Lejlighed til at vise den blødende Verden hen til Ham, der ene kan læge dens Saar; men som den gode Hyrde, han er, lægger han os ogsaa paa Sinde at bede uden Ophør, for at Guds Rige maa komme. Som et Led i hans Bestræbelser for at opnaa Guds Naades Lys over denne mørke Taarernes Dal maa vi se denne Indvielse til Guds Moder.

Men, vil mange sige, hvortil denne Indvielse, naar vi nu hvert Aar indvier os til Jesu Hjerter? Og hvad betyder i Grunden en saadan Indvielse?

Naar vi indvier os selv og vore

Hjem til Jesu Hjerter, saa tilkendegiver vi dermed, at vi tilhører Jesus helt og holdent, at vi stiller os selv og alle vore Anliggender under Hans Beskyttelse. Deraf følger naturligvis, at vi alvorligt prøver paa at leve saaledes, som vi ved, Jesus ønsker det af os, ellers er en saadan Indvielse kun tomme Ord eller snarere en Anklage mod os selv.

Naar vi indvier os til Jomfru Maria, er Forholdet det samme. Vi, hendes Børn, kommer til hende i barnlig Tillid til hendes moderlige Kærlighed, vi stiller os under hendes Beskyttelse, hun er det lysende Ideal, som skal bringe os nærmere til Gud. Thi selv om Evangeliet kun siger os faa Ting om Jomfru Maria, saa er det nok

for den opmærksomme Læser til at forstaa, at intet Menneske nogensinde har genspejlet Guds Naade mere fuldkomment, end hun gjorde det. Hun er Renhed og Ydmyghed, hendes Tro var altid beredt og hendes Hengivelse uden Grænser. Intet Menneske kan elske Gud og Næsten højere end hun, som fra Undfangelsens Øjeblik var fuld af Naade. Naar vi indvier os til Maria, saa vil vi prøve paa at efterligne hende, der allerede som Barn indviede sig selv til Guds Tjeneste. Vi knytter saaledes et Baand imellem hende og os og haaber dermed at faa en større Andel i den Velsignelse, som hendes Forbøn nedkalder over Jorden.

Maria er Menneske som vi. Men den Plads, hun indtager i Guds Plan angaaende Menneskenes Frelse, er saa stor, at vi ikke kan finde Ord, som er skønne nok for at udtrykke vor Beundring. Det sker da ogsaa, at de Ord, der bruges, er mere velmente end velovervejede. Men det sømmer sig ikke

Bøn til Guds Moder

Hellige Jomfru Maria, Guds Moder og vor Moder! I denne Time, hvor Mennesker kæmper imod hverandre, og hvor store Afgørelser skal træffes, kommer vi til dig, opfyldt af Tillid til dit Moderhjerter.

Din Tro var stærk i alle Livets Storme. Lad ikke vor Tro paa Kristus og hans hellige Kirke nogensinde svigte. Dit Haab var urokkeligt, selv i de mørkeste Timer og i den sværeste Nød. Lad aldrig vort Haab paa Herrens Forjættelser svækkes. Din Kærlighed var ren og stærk og udstraalede som Solen Lys og Varme. Lad ikke vor Kærlighed til Gud og til Næsten nogensinde svækkes eller helt udslukkes.

Vi bønfaller dig, hellige Guds Moder, forskaan os for en saadan Ulykke, og opnaa for os hos din guddommelige Søn at erkende Øjeblikkets Alvor og at gøre det, som er ret. Opnaa for os en fast og overbevist Tro, et urok-

keligt Haab, en ren og stærk Kærlighed, som kan overvinde al vor Nød.

Velsign vore Familier. Du kender deres Sorger og Bekymringer. Bed om, at vore Hjem maa blive Arnesteder for Troskab og Fred.

Bed for alle dem, der rammes af Krigens Svøbe, for alle de døende, de lidende, for alle dem, der maa leve adskilt fra deres Kære, og for alle dem, der ser deres Hjem styrte i Grus.

Du, som med Rette kaldes Apostlenes Dronning, bed for os, at vi maa faa Styrke til vort Apostolat i Ord og Gerning, og at vi maa faa den Naade at holde ud indtil Døden.

Bed for alle Syndere og Vantro, for alle, der lever i Vildfarelsens Skygge, og for alle dem, der forblindes af Had, at de maa omvende sig og gøre Bod.

at tale paa ukorrekt Maade, det være sig i den bedste Hensigt, om hende, som Kirken i det Lauretanske Litani kalder *sedes sapientiae*, Visdommens Sæde. Der siges om Guds Moder, at hun er Formidlerske af alle Naadegaver, *mediatrix omnium gratiarum*. Hvordan skal det forstaas? Vil det sige, at alle Naadegaver, som Kristus har fortjent og agter at give Mennesker, gaar igennem Marias Hænder? En saadan Opfattelse tyder paa en saare mekanisk Opfattelse af, hvad Guds Naade er. Hvis vi derimod ved Ordet Formidlerske tænker paa Marias formidlende Forbøn, kan det begrundes ved følgende Betragtninger: Der er ingen Tvivl om, at Maria som Frelserens Moder, med den Kærlighed

som en Moder har til sin Søn, har gjort Sønnens Sag til sin egen. Vi ved ogsaa, at hun er vor himmelske Moder, som ønsker af hele sit Hjerte, at vi alle maa komme til at elske hendes Søn og saaledes blive frelst. Derfor er det sikkert, at hun beder for alle Mennesker. Hendes Bøn kan ikke være andet end Bøn i Jesu Navn, som ifølge Guds Ord altid bliver hørt.

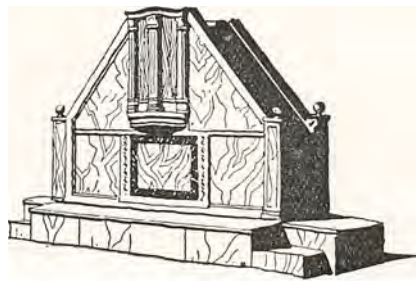
Altsaa har vi Grund til at tro, at Guds Moders Forbøn for alle Mennesker bliver hørt af Gud, og at hun paa den Maade har sin Andel i den Strøm af Naadegaver, som Gud sender til sine Børn. Saaledes indtager hun en Plads i Guds Frelsesplan, saa ophøjet som noget Menneske kan opnaa, og naar vi ærer

Fortsettes Side 583

Gudstjenestens Tilbehør

IV. Prædikestolen

I Kristendommens ældste Tider havde man intet særligt Sted til at holde Prædiken fra. Homilien efter Læsningerne, som al-

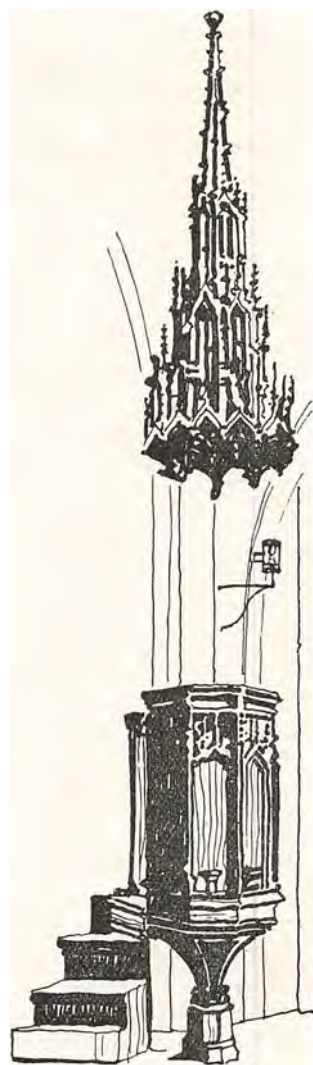

Ambo, S. Maria in Cosmedin, Rom

tid var en væsentlig Del af Liturgien, blev holdt fra *ambo*'en, d. v. s. en Slags hævet Pult paa den nordre Side af Koret, hvorfra Diakonen sang Evangeliet under Messen. I nogle Kirker var der endnu en *ambo* paa Korets modsatte Side til Afsyngelsen af Epistlen. Mange af disse *ambones* kan endnu ses i Roms ældre Basilikaer og i andre Dele af Sydeuropa. Ambo'en stod ikke altid i Koret. For Eksempel stod den under den store Kuppel i St. Sophia i Konstantinopel og midt i Kirkeskibet i Ravenna —

for blot at nævne to Eksempler. Efterhaanden begyndte man at rejse Prædikestole paa Nordsiden af Skibet. Ambonerne forsvandt, og Epistel og Evangelium blev sunget »in plano«, d. v. s. lige nedenfor Altertrinene, saaledes som det er forskrevet i den moderne romerske Ritus' Rubrikker.

Smukke Eksempler paa middelalderlige Prædikestole findes mange Steder. De fleste er bygget af Træ, og som Regel er de meget mindre end senere Tidens. Mange er smykkede med Udskæringer og ikke faa af dem har Resonansbagklædning og »Himmel«. Paa Prædikestolenes Sider findes udskaarne Helgenbilleder eller malede Skikkelser, som dog i visse Tilfælde senere er blevet ødelagt. Rundt om i Europa har vi vidunderlige Prædikestole fra Renaissance og Baroktiden. De italienske Marmorprædikestole, som er tegnet af Donatello eller andre berømte Kunstnere fra den tidligere Renaissance, er vidt berømte. Det gælder ogsaa de oversmykkede belgiske Barokprædikestole eller den enestaaende Prædikestol i Krakov, der har Form som et Skib med Sejl,

Engelsk Prædikestol fra 15. Aarhundrede

Master og Rig, og bæres af Søuhyrer. I Øjeblikket er der flere Steder en Tendens til at genoplive den ældre Form for *ambo* i Stedet for at rejse de sædvanlige Prædikestole i Kirkeskibet.

Der er ikke fastlagt bestemte Regler angaaende Prædikestolens Tegning og Materiale. Deres Anbringelse maa være afhængig af Kirkens Plan og Akustikken. *Ceremoniale Episcoporum* siger, at de paa større Festdage kan smykkes med Silke i de liturgiske Farver. Denne Skik er dog mærkeligt nok langt mere i Brug i den engelske Statskirke og hos engelske Frikirker end hos os selv. Ved Begravelser kan Prædikestolen klædes i sort.

Naar Arkitekter faar til Opgave at tegne en ny Prædikestol, bør

de huske følgende Smaating, der tjener til baade Nytte og Behagelighed. En Læsepult og en Hylde til Bøger er nyttige, ligesaa en omhyggeligt anbragt elektrisk Lampe med en Afbryder i praktisk Nærhed. En Knæeskammel og en Siddeplads bør heller ikke glemmes. Den første af disse kan forsynes med Hængsler, saa den kan være af Vejen, naar den ikke bruges. Et Krucifiks er ikke obligatorisk, men almindeligt i mange Lande. Der gives ingen Forskrifter, som forbyder en Præst at sidde ned i Prædikestolen. Og nogle Præster vilde føle sig meget bedre tilpas, hvis de kunde sidde ned, mens de talte til Me-

rekomme at være overflødig, men der er ikke saa faa veltalende Missionsprædikanter, som vilde føle sig langt sikrere, hvis de vidste, at der ikke var nogen

Fare for at falde baglæns. Ogsaa de, der er tvunget til at se paa deres dramatiske Gestus, vilde føle sig mindre nervøse.

Peter Anson.

Frk. Osterhammel i Randers 80 Aar

Minder om gamle Dages Katolikker i Danmark

Frk. Mary Osterhammel, afdøde Pastor Osterhammels Søster og Husbestyrerinde gennem mange Aar, fylder nu den 28. September 80 Aar. Hun er i vide Kredse bedst kendt under Navnet »Tante Mary«.

Tante Mary bliver kønnere og kønnere Aar for Aar. Man behøver blot at se hendes Solkskinssmil for at blive i godt Humør. Hvis jeg var Maler, vilde jeg male Tante Mary med den sorte Kjole, det violette Sjal og saa det krusede sølvhvide Haar.

Tante Marys Smil er intet Modesmil eller beregnet Smil eller paataget Smil, men det springer lige ud af Hjertet, for hendes Liv har været den trofaste Kærligheds Liv. Først var hun hos sin Moder, til denne døde som 84 Aar, og saa kom hun til sin Broder og passede ham til hans Død, og nu kan hun ikke undvære Randers, hvor der er saa mange, hun kender og holder af. Naar Tante Mary taler om sin Broder, Præsten, straalere hendes Øjne med forøget Glans, for ham har hun rigtignok set op til og beundret og elsket, og han fortjente det ogsaa.

Tante Mary er en af de nu efterhaanden yderst faa af dem, som Johannes Jørgensen i sit Livs Legende har kaldt for »Urkatolikkerne«. Hendes Barndom falder i Pastor Lichtles Tid i Odense.

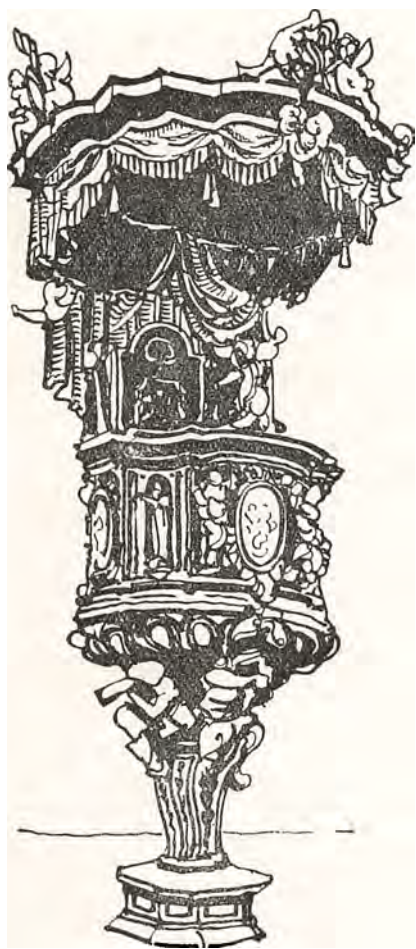
Dengang var det ikke let at være Katolik. Der blev gjort Nar ad en for det. Frk. Osterhammel kan huske, hvorledes der var en Mand, der, hvergang han passerede forbi hendes Forældres

Hus, nynnede »..lik, lik, lik«. Og saa gik han alligevel selv hen og blev Katolik. Drengene gjorde Nar ad Pastor Lichtle paa Gaden, og til en Begyndelse værgede han sig med at gøre Korsets Tegn, men det morede nu netop Drengene. Saa lagde han over paa en anden Bov og tog dem i Kraven og bragte dem paa Politistationen. Han forstod ikke, at et Smil og en Vittighed havde været bedre.

Pastor Lichtle krævede meget af sine Skolebørn; han holdt selv Skole. De fik 16 — seksten — Sider for i Katekismus af Gangen. I Ferierne skulde de læse Lektier og skrive Stile og saa medbringe disse, naar Ferien var forbi, og om Mandagen skulde de medbringe den Prædiken, han havde holdt, skrevet op med Renskrift, hvilket dog efterhaanden blev mildnet til, at de kun behøvede at medbringe den i Kladder. De kom til den første hellige Kommunion, naar de var femten Aar, og saa gik der 3 Dages aandelige Øvelser forud med 4 Foredrag om Dagen hver Dag.

Man havde ingen danske Salmer dengang endnu; dem kunde man jo ikke saadan stampe op af Jorden. Saa klarede man sig med tyske og latinske, og den lille Mary Osterhammel kunde mange udenad.

Engang kom Pastor von Euch fra Fredericia paa Besøg, og saa skulde den lille Mary vise, hvad hun kunde af Salmer, men saa kunde hun ogsaa vælge, hvilken Belønning hun helst vilde have. Hun ønskede sig 20 Æbleskiver — en solid Smag —, og hun fik dem, men spiste dog kun de 3.

Barok-Prædikestol

nigheden. I store Bykirker kan en Mikrofon med Højtalere være en stor Velgerning mod Præsten og hans Tilhørere. Men i hvert Fald bør der være en effektiv Resonnansanordning. Og endelig kan en Dør ovenfor Trinene fo-

Det er højst fornøjeligt at høre Frk. Osterhammel fortælle om gamle Dage. Jeg spurgte hende, om hun kendte Pastor Knapen. Jo, det gjorde hun rigtignok. Men første Gang blev hun meget bange for ham, for der var en Polak, der kom til ham og bad ham om et Helgenbillede. »Et Helgenbillede?« svarede Pastor Knapen, »Du skulde hellere have et Billede af Fanden! Det vilde passe meget bedre til det Liv, Du fører«. Frk. Osterhammel havde villet være til Skrifte hos Pastor Knapen, men da hun hørte den Salut, turde hun ikke, for hun troede, han var saa streng. Bagefter lærte hun ham rigtigt at kende og kom til at sætte ham meget højt.

Saa var det en Dag, medens hendes Broder læste Messe i Kirken, at han hørte tre mærkelige Slag paa Døren eller Væggen. Efter Messen fortalte han det til

sin Søster og sagde, at der nok maatte være en, der var død, og som bad om Forbøn. Lige efter kom der Brev fra Biskoppen, at Pastor Knapen var død. Ved Sjælemessen for ham græd Polakkerne lydeligt og ustandseligt, og de havde vel ogsaa nok Grund dertil.

Der er meget interessant at faa at vide, naar man kan faa Frk. Osterhammel til at fortælle.

Tante Marys Liv har været et stille Liv og et flittigt Liv, men hvor mange Præster og andre er der ikke, som med dyb Taknemmelighed tænker paa den hjertevarmende Gæstfrihed og de lykkelige Timer, de har nydt i Randers katolske Præstebolig, hvor Præsten og hans Søster tog saa smukt imod en og var saa gode ved en paa Grundlag af en dybt rodfæstet katolsk Tro.

I. Olrik.

Klubbens Feriehus

takket være et Arrangement med Landbrugsministeriet, der stillede en ekstra Ration Kød til Raadighed for Feriehjemmet. Naar vi atter faar fredelige Tider, haaber Klubben og Skolen at kunne udnytte Huset endnu bedre, saaledes at der ogsaa bliver en Række Week-ends for Klubmedlemmer, Ferie for Klubbens Piger, Lejrskole i Eftersommeren o. s. v.

Alle disse Herligheder har kun kunnet aabnes for Centralskolens Børn, fordi Skole og Klub har mange gode Venner, som rundt haandet har ydet deres Bidrag til Køb og Indretning af Feriehjemmet og til Driften af dette og af Klubbens Vinterarbejde. Et Par Tal kan vise Omfanget af den ydede Hjælp og dermed ogsaa af alt det udførte Arbejde.

Til Bygning af Kapel og Sovesale er der gaet Kr. 10.775,97, til Inventar og Service til Feriehjemmet samt Sløjdarbejde til Vinterlokalerne Kr. 2.922,01, Husleje, Lys og Varme til Vinterlokalerne har beløbet sig til Kr. 289,88 og de to Sommerferier har kostet Kr. 3.756,31, medens tre Vintersæsoner har krævet Driftsudgifter paa tilsammen Kr. 1.081,70. Og saa er endda Sengesteder, Madrasser, Tæpper og meget andet ikke med i disse Udgiftsposter, men er en Gave fra en stor Ven af Klubben.

Ved Sommerferiens Afslutning den 15. August i Aar balancerede Regnskabet med Kr. 117,54, et meget lille Beløb at have tilbage

Centralskolens Ferieklub

Resultater og Fremtidsplaner

For et Par Uger siden bragte Ugebladet nogle Billeder fra Feriehjemmet i Asserbo, og en af de voksne, som ofrede deres Ferie for at gøre alt saa godt som muligt for Børnene, gav en smuk og begejstret Skildring af Livet i Asserbo.

Som bekendt ejes dette Feriehjem af St. Jørgens Klub, d. v. s. Klubben for Centralskolens tidligere Elever. Drengene og Piger. Ved selve Skolen har Klubben nogle Stuer, hvor der bestemte ugentlige Aftener Vinteren igennem er aabent Hus for de gamle Elever, der er blevet Medlemmer af Klubben. De hygger sig med deres fælles Minder og alle deres Oplevelser ude i Livet, som de nu for Alvor skal prøve Kræfter med, og i Klubben finder de Bøger og Spil og anden Underholdning samt nogle voksne Venner, de gerne spørger til Raads. I Løbet af Efteraar, Vinter og Foraar arrangerer Klubben ogsaa

forskellige Udflugter, men Sommerferietiden i Klubbens eget Hus er og bliver Aarets Højdepunkt.

Foreløbig er det især Drengene, der har haft Glæde af det prægtige Hus i Asserbo. De to Aar, Klubben har ejet Huset, har den indbudt et Hold af Skolens nuværende Drengene til et Ophold paa 3—4 Uger, og desuden har Klubbens Medlemmer, de gamle Drengene, tilbragt deres Ferie deroppe. I Aar har man desuden laant Huset ud til et to Ugers Ophold for katolske Piger. Dette Hold var ledet af St. Ansgars Kirkes Sognesøster, og blandt de 22 deltagende Piger var ogsaa Klubbens ældre Medlemmer.

Paa denne Maade udnyttedes Feriehjemmet i de herlige Omgivelser ialt i næsten to Maaneder, fra 20. Juni til 15. August. Mange Børn har her ved Kattedag faaet Lys, Luft og god Mad — endog en rigelig Portion Kød,

i Kassen for en Virksomhed af Klubbens Omfang. Alle indsigtfulde Mennesker er klare over, at den sidste Ende af den store Krig og de første Aar efter Krigens Ophør vil blive en Tid, hvor netop Ungdommen kommer ud for svære Prøvelser. Hvis ikke den skal blive et Bytte for den Raahedens og Løssluppenhedens Aand, som utvivlsomt vil hjem-søge den krigshærgede Verden, maa der ydes den Støtte fra baade Hjemmene og dens andre Venner. Her har en Klub som vor en meget stor Opgave. Den Tilslutning, den har faaet fra de gamle Skoleelever, viser, at de unge virkelig føler, at dette er noget for dem, her er de hjemme, og her kan de selv gøre en Indsats i Klubbens Aand. Derfor paatænkes det — om ellers det økonomiske Grundlag kan tilvejreringes — at udvide Vinterarbejdet betydeligt, ogsaa ved at aabne Klubbens Døre for den ældste Aargang af Skolens nuværende Elever, og en Række voksne, deriblandt Lærere og Lærereinder fra Skolen, gamle erfarne Spejderførere fra St. Georgs Gilderne og Herrer og Damer, der fra Asserho-Ferierne kender Børnene, vil ogsaa i Vintertiden være Klubmedlemmerne behjælpelige med at tilrettelægge Livet i Klubben gennem de mørke Maaneder, saa det bliver et Sted, hvor alle er glade for at tilbringe deres Friaftener.

Men økonomisk Hjælp vil være nødvendig. Den gode Aand har vist sig at være til Stede, og Liv og Fremgang bringer de unge selv med sig. Der skal blot det materielle Grundlag til. Og vi er ikke bange for, at det ikke skal komme, naar vi beder om det. Det Arbejde, der gøres her, er af en Værdi, som ikke behøver nærmere Udredning. Det har vist sig i de forløbne Aar, at det har mange og store Venner. Skulde det være nødvendigt at understrege noget, var det, at ogsaa de Venner, de kun kan hjælpe med et ganske lille Beløb, er af Værdi for denne Skoleklubs Gerning. Skulde vi undvære de smaa Beløb, vilde det se sort ud for Klubbens fremtidige Økonomi. Vi be-

der Dem derfor sende os, hvad De kan undvære til Pastor Thorbjørn Møller, Bredgade 64, Giro-nummer 85248, og saaledes bidrage til, at nuværende og tidligere Elever, Drengene saavel som Piger, fra den Skole, der samler det største Antal af vore katolske Børn fra alle Samfundslag, dels finder fornøjelig Beskæftigelse og godt katolsk Kammeratskab i Vinterens Løb, dels faar Lejlighed til at komme paa Landet ogsaa til næste Sommer i Klubbens Hus i Asserbo.

Thorbjørn Møller.

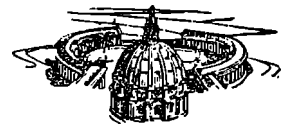
Biskoppens Prædiken

fortsat fra Side 580

hende som Himlens Dronning og giver hende mange andre skønne Titler, saa kan vi slet ikke komme til at sætte Jesus i Skygge derved, thi enhver Katolik ved udmærket godt, at naar vi ærer Maria, saa ærer vi Gud, hvis Naade har ført Maria op til Fuldkommenhedens Tinde.

Maatte denne Indvielse til Guds Moder blive det første Skridt henimod en større Andagt til hende. Jeg tvivler ikke om, at Katolikkerne i Danmark nærer Kærlighed til Vor Frue, men jeg vilde ønske, at denne Kærlighed kunde blusse op til en klar og stærk Flamme, der bringer den Varine og Inderlighed ind i vort Trosliv, som vi let kommer til at savne midt i al den Ligeegyldighed, der omgiver os. Maatte Mariakongregationerne blomstre op og bære Frugt, vi ved jo af Erfaring, hvor meget de kan betyde rundt om i vore Sogne. Maatte Rosenkransen blive bedt mere og mere af de enkelte, af Familierne og i Kirkerne. Vi kan da være overbeviste om, at de guddommelige Dyr, Troen, Haabet og Kærligheden, vil vokse i os og styrke os til Livets Kamp. Der er ikke saa faa Tegn til, at Kærligheden til Jomfru Maria ogsaa begynder at fæste Rod udenfor vore egne Rækker. Maatte det blive os forundt at gøre vort til, at vort Fædreland igen lærer at ære og at elske den velsignede blandt Kvinder. hun hvis hele Stræben det er at vise hen til Jesus Kristus, Verdens Frelser.

* TH. SUHR

URBI ET ORBI

Paa 4-Aarsdagen for Krigens Udbrud rettede den hellige Fader over Vatikanets Radio et *Budskab til alle Verdens Folkelag*. Talen transmitteredes bl. a. af de italienske Radiostationer, og Vatikanets Radio gengav senere Talens Ordlyd paa Hovedsprogene. Fire Aar er gaaet — indledte den hellige Fader — siden denne den frygteligste af alle Katastrofer begyndte. Den hange Anelse om den Ulykke, der var ved at bryde løs over Menneskeheden, foranledigede den hellige Fader til kort før Krigsudbrudet — 24. August 1939 — at rette en indtrængende Opfordring til samtlige Statsverhoveder og Folkelag om at undgaa Ulykken — »alt vil gaa taht med Krig« — men forgæves. Magt og Vold havde triumferet, og selv de, der dengang havde regnet med en hurtig Krig, føler nu intet andet end Ulykken, ser intet andet end Ruiner.

Den faderlige Kærlighed til alle Mennesker uden Undtagelse, som den Gang havde ligget til Grund for den hellige Faders Appel, den samme Kærlighed inspirerede ham idag til hans Ord. I vældige, ødelæggende Kampe synes Krigene at nærme sig sit Højdepunkt, og hos alle Nationer vokser Dag for Dag Modviljen mod Krigene. den Krig, hvis Fortsættelse kun betyder yderligere Nød og Ulykke. En retfærdig Fred kan imidlertid kun hygges paa sande Principper og gensidig Tillid, og denne Tillid er hlevet svækket ved gentagne brudte Løfter og Overenskomster. Tilliden Folkelagene imellem er imidlertid en Nødvendighed, og hver Part maa bidrage sit til dennes Genoprettelse.

Resten af den hellige Faders Tale — som vi senere skal bringe in extenso — formede sig derefter som en eneste Appel til alle ansvarlige om at søge Freden genoprettet, en Fred, bygget paa Ret og Retfærdighed, en Fred, der tilsikrede enhver Fred, Brød og Arhejde, en Fred, opbygget paa de kristne og humane Principper — thi uden Gud, den højeste Kilde til Ret og Retfærdighed, vil ingen varig Fred være mulig.

Ærkebiskoppen af New York, Mons. Fr. Spellman, er vendt tilbage til De Forenede Stater efter sin Verdensomrejse, der efter Besøget i Vatikanet bl. a. bragte ham til Storbritannien, Afrika og Indien. Umiddelbart efter sin Hjemkomst hlev Mons. Spellman modtaget af De Forenede Staters Præsident samt Premierminister Churchill, der netop opholdt sig i Amerika efter Forhandlingerne i Quebec.

Vatikanets Forvaltningsdirektør, Dr. Enrico Galeazzi, er afrejst til De Forenede Stater for økonomiske Drøftelser.

I Svenska Turistföreningens Årsskrift for 1942 offentliggøres en Artikel »Sankt Eriks minne«, hvori Forfatteren stiller og besvarer Spørgsmaalet: »Betyder Sankt Erik noget for Nutidens Sverige? Vil vi være oprigtige, maa vi tilstaa, at det ikke er Tilfældet. De eneste som ihukommer hans Dødsdag, er Sveriges faatallige Katolikker, som plejer at valfarte til Uppsala Domkirke«.

Domkirken gemmer Sankt Eriks Relikvier, men selve Kirken er ogsaa en Relikvi, der fører Tanken tilbage til den katolske Tid, som vi har dette Gotikkens Mesterværk at takke for. Kirken blev bygget under Ledelse af den franske Arkitekt Etienne de Bonnuille. Aaret 1287 staaer gerne som Hovedaars-tal. Arkitekten var ikke den eneste franske Gotik under vore nordlige Himmelstrøg. De Byggeregler, der omkring 1200 var Ledestjerner i Frankrig, blev anvendt her og Fagmænd genkender Fællestræk med Notre Dame Kirken i Paris og Domkirken i Amiens.

Den Gang havde man Tid til at bygge; man kendte ikke til Hastværk. Det kunde hænde, at Bygmesteren døde under Værkets Opførelse. Af denne eller andre Grunde gik Arbejdet i Staa. Langt om længe tog man saa atter fat. Men den ny Bygmester fortsætter Værket efter sine Planer, saa at det kommer til at se helt anderledes ud, end den oprindelige Plan havde planlagt.

Uppsala Domkirken skulde faa en lignende Skæbne. Indfødte Bygmestre, der var blevet uddannet efter tysk-nordisk Tradition, afslutter Kirken uden Taarn og hele den vestlige Apsis faar et helt andet Anstrøg, maaske i Lighed med Mariakirken i Sigtuna.

De store Taarne blev først tilføjet omkring Midten af det 15. Aarhundrede og giver en senere Udvikling af den tysk nor-

Nordens Domkirker

DOMKIRKEN I UPPSALA

hvor Sct. Eriks Relikvier gemmes

Tekst:

K. Pauli S. J.

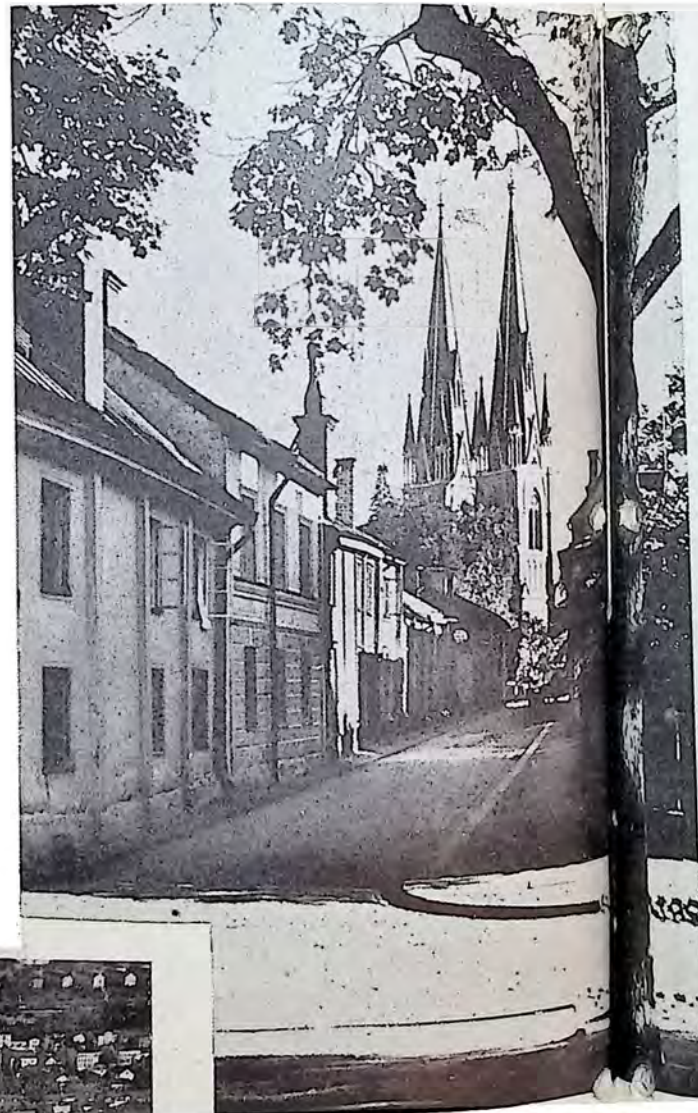
Fotos:

Svenska

Turistforeningen

Uppsala

Uppsala, »Byen deroppe«, set i Fugleperspektiv

diske Mursten-Stil. De minder sig tydeligt om Taarnene paa Maria Domkirke i Visby paa Gotland.

Den store Restaurering, som udførtes i 1893 gennemførte den franske og fjernede den vestlige Dels saavel som Taarnenes oprindelige Form.

Magtvilje har bygget Uppsalas gamle Slot og har gjort det storslaaet. Katolik Offer-vilje har rejst Kirken; den har ogsaa bygget noget, der er ære perennius, der staaer fastere end Jern, men samtidig et Bevis

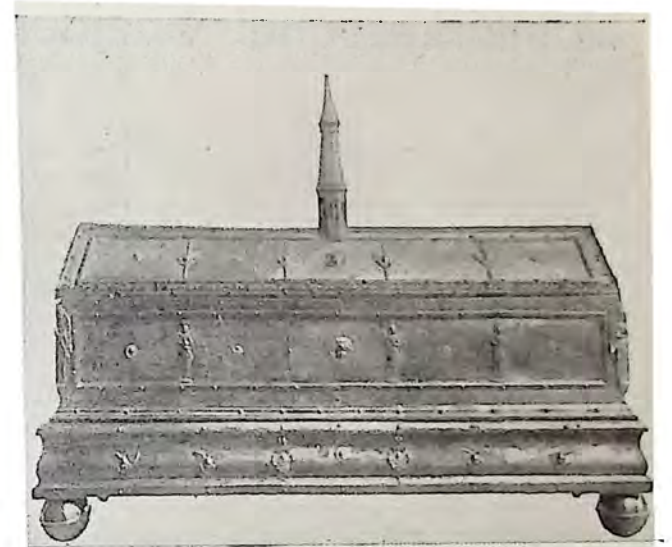
paa den aandelige Magt, der inspirerer Menneskene.

Domkirken i Uppsala har oplevet det katolske Kirkeaaers Skønhed, medens betydningsfulde Mænd har staaet i Spidsen for Stiftet, hvis Hoved- og Moderkirke Domkirken i Uppsala havde været. Disse Prælater holdt højtidelige og stemningsfulde Gudstjenester, om det saa var i den stille Uge, da Biskoppen omgivet af sit Kapitel fejrede Mindegudstjenesten om Indstiftelsen af Al-trets Sakramente og samtidig foretog de hel-lige Oliens Indvielse eller mindedes Kristi Ord: Jeg har givet jer Eksemplet, for at ogsaa I skal gøre, som jeg har gjort, medens de foretog Fodtvætningen — eller paa Langfredag overværede Sørgegudstjenesten for Frelseren — eller naar de foretog Haand-paalæggelsen for at give den apostolske Sukcession videre, saa at Ordet »Gør dette til min Ihukommelse« kunde blive ved med at være Virkelighed.

Skabet med den svenske Kongehelgens Relikvier, der overførtes til Domkirken i 1273

Et Kig op gennem den vældige Domkirkes Midterskib

Udsigt over Uppsala, til højre Domkirken, til venstre Vasa'ernes gamle Slot

Domkirken har set og oplevet alle de andre Højtidsdage, som det katolske Kirkeaar er saa rigt paa.

Ved Højaltet og de mange Alt-re læstes stille Messer, der saa ubetydelig dens ydre Form end er, alligevel er en Gentagelse af det største Drama, Verdenshistorien har kendt.

Kirkerummet genlød af Orglets Brusen, Klokkernes Malmrøst og Bjældernes skingrende Lyd; det blev fyldt med Røgelseskyer; det rungede af Menneskenes Røst, naar Kirkens Lovsang »Store Gud vi lover dig« blev istemt.

Fortælltes Side 589

Domkirkesognets Spejdere

paa Basnæs

Sct. Ansgars Tropa har for første Gang gennemført en langvarig Sommerlejr med en ret anseelig Styrke: 18 af 22 deltog. Belært af tidligere Erfaringer fra Krigsaarene søgte vi Lejrplads ved en Herregaard, saaledes at Forsyningsproblemerne ikke blev saa vanskelige. Vort Blik var faldet paa Basnæs, og det viste sig at være et heldigt Valg. Vi laa langt ude paa en stor Eng omgivet af Skov paa de tre Sider og af et frodigt Hegn ind til en Mose paa den fjerde. Den ene Langside Skov bestod af Eg med blomstrende Bjørneklo, og naar meget andet vil være glemmt, vil vi huske Solpletterne gennem det tynde Bladhang ned paa Stammerne og de store, hvide Skærme. Godset hjalp os beredvilligt med Forsyningerne, og selv Slagteren i Skælskør var medgærlig, naar der kun ikke var Kunder i Forretningen. Vor Herre gav os det dejligste Vejr, som Troppen nogensinde har haft.

Der blev arbejdet meget i det store, dejlige Terræn, saa Drengene kunde blive fortrolige med Bevægelser i

ukendt Skov, og Skovens Vildtrigdom forstod de ogsaa dygtigt at udnytte til »wood-craft«, hvor alt, hvad der kan findes af Uglegylp, Knogler og Kranier af Dyr og Fugle, Blade, Mosser, Blomster o. s. v. blev samlet sammen til Demonstration. Vi aflagde Besøg paa det berømte, middelalderlige Borreby, der ogsaa er kendt fra H. C. Andersens Eventyr om Valdemar Daa og hans Døtre, og da der er katolske Funktionærer paa Borreby, blev vi gæstfrit modtaget og tilmed inviteret til et Sommerhus ved Kobæk Strand. Det blev en Heldagstur med Badning, Bepisning og alskens godt.

Det var en helt igennem katolsk Lejr. Egnens spredte Katolikker var glade for et Besøg af en hel, katolsk Spejdetropa, end man herinde i København kan forestille sig det, og de ikke saa faa Gæster fra Egnen kunde ikke undgaa at lægge Mærke til vort Messetelt med det kønne, enkle Alter og de friske Blomster paa Baggrund af Egnens frodige Underskov.

I de første Dage af Lejren stod

Messen — et typisk katolsk Lejrbillede

Tropskapellanen foran Altret, men den Morgen, da han stillede sig paa den anden Side Altret, saa Spejderne kunde følge med i alt, mærkede han en stærkere Samhørighedsfølelse om det Hellege, Svarene tonede kraftigere, og der

Magasin du Nord

... den ny Tids Stormagasin

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSÆNGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys
af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER
København

hvilede over dette »Tabernaculum« og Gruppen derom den Aand, som hører til gamle, katolske Spejders kærester Minder. Derfor medsendes et Billede deraf, det er et typisk, katolsk Lejr-billede.

Der var ogsaa en Aften, hvor Drengene følte, at Gud havde betroet dem noget stort ved at give dem deres katolske Tro. En stor Ulveflok havde rejst Lejr i den anden (fjerne) Ende af Engen. De havde flot Udstyr med baade til de enkelte og til Flokken (jeg tænkte paa, hvor beskedent vore Ulve er udrustet!); Førerne var flinke og dygtige. Hen mod Aften bliver Ulveungerne fløjtet sammen i Kreds. De siger Ulveløftet, udstøder Ulvehylet . . . og sendes i Soveposerne. Vore Drenge

Lejrkomfuret — indrettet paa Grænratter dækket af et Jordlag

bemærkede det hele godt. Lidt efter tændte vi vort Lejrhaal-Lejrens sidste, og vi inviterede de fremmede Førere dertil, og de kom gerne. Men saa sluttede vi Dagen, saadan som vi altid gør det: med Kongernes Konge og Spejder-aftenbønnen. Da Kapellanen til Slut havde givet den præstelige Velsignelse, var der igen over Drengene dette uundsigelige: de var sig bevidst, at de var

Katolikker, og de føler sig stolte og rige. Den, der har beskæftiget sig blot lidt med Drenge i den Alder, vil vide at værdsætte saadanne Oplevelser. Han ved, hvor sjældne de er trods god Katekismusundervisning og regelmæssig Kirkegang. Paa Engen i Basnæs Skov blev Aanden i Lejrliv og Spejdersport levendegjort: Troskaben mod Gud og Kirke.
Tropskapellanen.

Klostre og Munke

Abbed Vilhelm og Saxo

Efter at vi i tidligere Artikler har betragtet Ordenslivets Idé, Formaal og Indhold af »evige Værdier«, vil vi nu se, hvorledes disse Idéer og Tanker har formet sig hos to fremragende Repræsentanter for Ordenslivet her i Landet: Abbed Vilhelm af Æbelholt og Saxo Grammaticus. Skønt Reformationen virkede ødelæggende paa den forudgaaende Litteratur, har vi dog Vilhelms Levned i »Vita Sanctorum Danorum« (ved Gertz) og hans Breve i »Scriptur. Dan. 6«, og heraf har Olrik formet en henrivende lille Bog »Abbed Vilhelm af Æbelholt« 1912, som vi burde have staaende paa Boghylden til egen Ophbyggelse og til Belæring for vore Omgivelser.

Paa den første Side af Bogen lyder det som en jublende Festfanfare, naar Olrik taler om »Høvdingskikkelser« og om »en hel Kreds af glimrende Personligheder, der sætter Præg paa deres Tidsalder, Absalon, den største Folkefører vi har haft, Eskil, Saxo, Eshern Snare, Sune Ebhesen, Anders Sunesøn, Bisp Gunner, en Flok ud-

kaarne Mænd med Aand og Kraft, som hævdede deres Tid til en sand Storhedstid«. Men om den franske Munk Vilhelm siger han: »Han blev et ypperligt Bindeled mellem os og den store Verden og en fuldgod Repræsentant for Vesteuropas højeste Kultur (S. 23). Betegnende er det, at han indfører Plante-frø, Pødekviste og Rodvækster, og at Sjællands Bønder fra Æbelholt og Esrom har faaet Sans for Havedyrkning (S. 28). Fremmede som Arnold af Lybeck var med Forbavselse Vidne til dette glimrende Opsving i dansk Kultur, og det var i første Linje Absalons og Vilhelms Værk (S. 41). Saa staaer Abbed Vilhelm da i Danmarks Historie som Absalons Hjælper i det store Kulturarbejde og som hans gode Ven. Men Æbelholts store Betydning for denne Egn, der er Hjertet af Nordvestsjælland, den skyldes Abbed Vilhelm. Maatte da hans Efterfølgere i Nutiden altid have noget »af den utrættelige Ildhu, som besjælede ham.«

Saxo derimod har af den grundige Gehejmearkivar A. D. Jørgensen i »Bi-

Forlang hos Deres Købmand

A. D. B. Bonevox i røde og blaa Daaser
A. D. B. Gulv-Renolin flydende Bonevox

Danmarks førende Mærke!
Resultatet af 80 Aars fagmæssig Erfaring

Enefabrikanter: **A. D. Burcharth & Søn**. Kolding
Lak-, Fernis- og Farvefabriker. Grdl. 1861

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Liturgisk Kalender

Sept:

- 12. S. 13. Søndag e. Pinse** (699). 2. (grøn) Bøn: Marias hellige Navn (1074), 3. Bøn: Om Fred*) eller For Paven ((122)); sidste Evangelium: Festens ((84)).
- 13. M.† Feria** (699) uden Gloria og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ((120)), 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140) 4. Bøn: Efter frit Valg (eventuelt Om Fred eller For Paven).
- 14. Ti. Hellig Korsens Ophøjelse** (rød) (1074); 2. Bøn: Om Fred eller For Paven.
- 15. O. Jomfru Marias syv Smerter** (hvid) (1077); 2. Bøn: Tamperdagen (717), 3. Bøn: (kun i st. Messer): St. Nicomedes (1077); sidste Evangelium: Tamperdagens (720).
- 16. T.† St. Cornelius og St. Cyprian** (rød) (1078); 2. Bøn: St. Euphemia, St. Lucia og St. Geminianus (1078), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ((120)), 4. Bøn: Om Fred eller For Paven.
- 17. F. Tamperdag** (722); 2. Bøn: St. Frans af Assisis Saarmærker (1079), 3. Bøn: Om Fred eller For Paven. — Eller: (hvid) **St. Frans af Assisis Saarmærker** (1079); 2. Bøn: Tamperdagen (723), 3. Bøn: Om Fred eller For Paven; sidste Evangelium: Tamperdagens (307).
- 18. L. Tamperdag** (725); 2. Bøn: St. Josef af Cupertino (1080), 3. Bøn: Om Fred eller For Paven. — Eller: (hvid) **St. Josef af Cupertino** (1080) 2. Bøn: Tamperdagen (725). 3. Bøn: Om Fred eller For Paven; sidste Evangelium: Tamperdagens (732).
- 19. S. 14. Søndag e. Pinse.**
- *) Bøn om Fred findes i K. U. Nr. 30.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.
Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition og Kassererkontor:

7/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

drag til Nordens Historie« faaet en enestaaende smukt Omtale, idet A. D. Jørgensen med Henblik paa Saxo's Danmarkshistorie — Gesta Danorum — siger: »Naar vi skal nævne Navnene paa dem, der ved Aandens Idrætter har vundet et uforgængeligt Eftermæle blandt os, da maa jo Saxe tages med blandt de Ypperste. Han indtager som Forfatterpersonlighed en ejendommelig fremragende Plads, saavel ved sit sjældne Herredømme over Sproget, som ved sin høje Dannelse, sin rene, mod det Store og Uforgængelige rettede Tankegang og sin hrændende Fædrelandskærlighed (S. 238). Denne Lærdom og dette Herredømme over det fremmede Sprog (Latin) er det da ogsaa, der har skaffet Saxe den største Anerkendelse hos Fremmede. »Jeg kunde ønske at komme til Danmark«, siger Erasmus fra Rotterdam, »det Land, der har skænket os Saxo Grammaticus, som beskriver sit Folks Historie paa en saa storladet og glimrende Maade. Jeg kan ikke undres nok paa, hvorfra i hin Alder en dansk Mand har faaet denne Veltalenhed«. Herhjemme manglede man ikke Lærdomssæder; Abbed Vilhelm indkaldtes for at ophjælpe Klostrene i den Henseende. Hvor udhredt Læsnin-gen var i den Tid, fremgaar blandt andet af de Citater af klassiske Forfattere, der blev brugt ved givne Anledning.

Fra dette Synspunkt maa det da ogsaa bedømmes, at Saxe skrev paa Latin. Kulturens Udbredelse blandt Folkene, Dannelsens Udhredelse i stedse videre Kredse her i Landet var knyttet til dette Sprog, der i sin rige Udvikling og kosmopolitiske Karakter havde Fortrin, som det nu er let nok at under-vurdere, da vort Modersmaal har lige saa mange Læsere, som dengang Latinen (S. 240). Saxes Opgave var det at hævde dansk Lærdom, ikke mindre end det danske Ryes ældgamle Selvstændighed og det danske Folks Hæder i Fortiden overfor Vest- og Syd-europas Lærdomsværker. Vi kan villig anerkende Snorres og de andre islandské Forfattere og deres Fortjeneste af den danske Tunge, og dog hævde, at den næppe naar op til, end sige over-gaar den, Saxe har indlagt sig ved at skrive Latin. Hvis vi nu i vore Dage, uden Hensyn til Fortiden, kunde vælge frit mellem den latinske og en dansk Saxe, da vilde vi upaatvivlelig vælge den sidste, men dog næppe med større Begærighed, end at vi ikke vilde købe den for selv den ringeste af de 16 Bø-

ger, vi nu har paa Latin; ser vi derimod tilbage paa de Aarhundreder, der har ladet dette Værk gaa fra Slægt til Slægt, indenlands og udenlands, da vilde det være utaknemmeligt at ønske det anderledes, end det er. Det Folk, der med uforgængelig Hæder har kæmpet en tusindaarig Kamp for sin Frihed, vil ikke miskende et af de ypperste Indlæg i denne Kamp om vort selvstændige Aands- og Folkeliv. Saxo kaldes i den tyske Oversættelse (1480) foruden »Grammaticus« ogsaa »Poeta« og det med rette, fordi han med sjæld-n Kunst har gengivet de gamle Folkesange i klassiske Vers, og fordi hans Sprog beaandes af en digterisk Veltalenhed, der er velgørende. Ogsaa her er der noget, der minder om de klassiske Epikere, særlig Ovid (S. 245). Det, der udgør den af Saxe hævdede Samfundsordens store Fortrin, er det Raaderum, den personlige Frihed faar, og det Eftertryk, der lægges paa Personlighedens Værd, men tillige paa dens Ansvar. Og i den Henseende kan ingen overgaa Saxe. Med Frimodighed dadler han enhver, der ikke svarer til sin Plads i Samfundet, og skaanselsløst peger han paa Skyggesiderne, der skæmmer det fortrinlige (S. 246). Den Skildring, Ohlenschläger giver af ham i sit Dyrchavsspil, er vistnok den mest træffende, der endnu er fremstaaet:

Han stirrer til den straalende Top,
hvorfra vi sjunkne, og atter skal op;
saa griber han Pennen i sin Haand
for at indgyde Nutid Oldtidens Aand!

(S. 248). Vel er det religiøse ikke fremtrædende i hans Fortælling. Det var jo Eskils Tidsalder, der havde udmærket sig ved sine Klosterstiftelser og ved Opførelsen af Stenkirker overalt i Riget. Fædrelandets Forsvar og det splittede Folks Samling var den Tanke, der gjorde Saxe til Historieskriver (S. 252). Hvad der gaar forud, og hvad der fulgte efter, taaler ikke at stilles op ved Siden af ham. Den norsk-islandske Sagaliteratur er det eneste, der kan stilles op imod Saxe. Begge i Forening lader de Norden indtage den første Plads i Middelalderens Historieskrivning. Skønt Saxes Værk blev et klassisk Mønsterskrift, saa danner det sammen med Snorres norske Kongesagaer et Tegn paa, at det er den samme Kulturstrømning og det samme Folkeliv, der har affødt dem.

Saxe hegnynder sin Tilegnelse med at skildre dette Foretagendes Vanskeligheder og Absalons Iver for at faa det

bragt i Stand, idet han skriver: »Han paanødte mig det Hverv at samle Folkets Minder, mig den ringeste i sin Kreds, da de andre unddrog sig; stadig paamindede han mig og aflod ikke, før jeg adlød dette kun altfor vanskelige Kald«. Og idet Saxe anbefaler sit Skrift til Kong Valdemar, siger han: »Efter gammel og nedarvet Ret til at tjene Kongen, siden jo min Fader og Bedstefar udmærkede sig som trofaste Mænd i din Faders Hird, besluttede jeg i det mindste med Aandens Idrætter at hævde min Plads under dit Banner.«

I. Hammermüller.

Uppsala *fortsat fra Side 585*

Domkirkens Ydre er et Bevis paa at den katolske Middelalder var en Storhedstid.

Betydelige Mænd har i Mitra og med Stav gjort Gudstjenesten saa festlig som muligt. Deres Indsats paa andre Felter har været lige saa betydningsfuld. Der var ivrige gode Hyrder, der røgtede Kristi Hjord, saasom Jarler og

andre. Der var berømte Retslærde, Birger Gregerson (1367—83) og Olav Larsson (1435—38). Atter andre var Statsmænd af Rang som Jon Bengtsson Oyenstjerna, som døde 1467, eller dygtige Administratore som Jakob Ulfsson Örnfof, der udmærkede sig som Kirkefyrste, Kongens Raadgiver, Kunstmæcen, Grundlægger af Universitetet, hvis Arbejde bidrog meget til at indføre Trykkekunsten i Sverige. Han døde i Karteuserklostret Mariefred 1522.

Der var lærde Forfattere som Johannes Magnus († 1544), som skrev »Historia de omnibus gothorum sueonumque regibus« og »Historia metropolitane ecclesie upsaliensis«, og hans Broder Olaus Magnus († 1588), som skrev »Historia de gentibus septentrionalibus« og som var den sidste katolske Ærkebiskop i Uppsala.

Domkirken i Uppsala er ligesom alle andre Nordens Domkirker rig paa katolske Minder; de er et Memento for os, der skal bære den katolske Tradition frem.

Exercitierne i Dalum

Paany har Dalum Kloster dannet Ramme om et Stykke katolsk Aktion. Som det vil være Ugebladets Læsere bekendt, har det med Tidsmellemrum været bekendtgjort, at der vilde blive afholdt lukkede Exercitier for Mænd i August Maaned, at de skulde foregaa i Hedvigsstretnes Moderhus, og at man kunde tilmelde sig hos Direktør Henry Schultz i Kolding.

Jeg er ganske klar over, at der er Fare for, at Rammerne vil blive sprængt til næste Aar; men i saa Fald fortjener Henry Schultz, at man bliver tvunget til at holde Exercitierne ad to Gange. Han har ikke denne Gang skyet nogen Anstrengelse for at naa et godt Resultat, og jeg ved, at han heller ikke vil gøre det i Frentiden, og lige saa sikker er jeg paa, at Exercitierne for Mænd vil blive Sommerens tilbagevendende Begivenhed.

Der var samlet Deltagere fra København, Viborg, Kolding, Ollerup og Odense, da Peter Franz Horn O. S. C., Aalborg, indledede med Andagt og sakramental Velsignelse om Eftermiddagen Kl. 19 den 16. August. Og det efterfølgende Indledningsforedrag anslog straks den stærke Tone, Afbiigt for at frelse vort Land! —

Hvad var det nu for Mænd, der var kommet for at bruge denne Del af

Sommerferien for at melde sig til aandelig Vaabenøvelse?

En kort Menstring viste, at der var Mænd i alle Aldre. Den yngste var 18 Aar, den ældste 77. Der var Haandværkere, Kontorfolk, Direktører, ogsaa Tjenestemændene og Kunstmalerne havde deres Stand repræsenteret. En ung Haandværker havde valgt denne Form for Forberedelse til Indgaaelse af Ægteskab. Hans Bryllup stod Dagen efter Øvelsernes Afslutning. —

Exercitiernes Deviser opsløges straks i Begyndelsen: »Deformata reformare!« Kravet om den personlige Reformation var det altoverskyggende, og den blev løftet stærkt paa et mandigt Krav om Retfærdighed over for Gud, Kærligheds Gud, til hvem Troen fører os gennem Jesus Kristus ved vor hellige Kirke, der er hans og vor Organisme, ikke bare et Samfund.

Efter det femte Foredrag havde man passeret Stationer om det onde i Verden, den helliggørende Naade og Skriftemaal, og denne Aften modtog Deltagerne Bodens hellige Sakramente. —

Den følgende Udformning af Devisen, »Reformata Conformare« viste Vej frem gennem levende Tro, Selvfornægtelse og sand Ydmyghed mod det Maal at søge Erkendelse af Kristus saaledes, som han er. »Kristus skal vokse, vi skal blive

mindre«. Vi maa ikke kræve, at Jesus skal aabne os sin Favn, før vi har kastet os for hans Fødder.

Gennem Kristi Efterfølgelse; Betragtning over Gud som Sandheden selv sammenholdt med Livets »Høflighed«, Uærlighed og Løgn, Bønnen og Kristi Eksempel naaede man den næste Udformning, »Conformata confirmare«, og Øvelserne førtes saa ud til Kirken som Kristi mystiske Legeme, der omfatter alle døbt Mennesker, der ikke ved egen Skyld er skilt fra vor hellige Kirke, og efter Foredraget om Mødet med Kristus i den hellige Messe og den hellige Kommunion, hvor hver enkelt maa gøre sig klart, hvorledes han møder sin Frelser (Franciskus saa ham som den fattige, Camillus: den barmhjertige Frelser, Ignatius: Sandheden selv, Benedictus: den bedende Kristus og Catarina: den korsfæstede Brudgom), tog Tankerne Form og Farve i den mandige Jesu Hjerte Andagt. Naar Mænd først faar lært den at kende, viser det sig, at det er den, vi har Brug for. Den har intet med Føleri eller Sværmeri at gøre. Han selv har ikke ønsket andet Symbol for sin Kærlighed end sit eget Hjerte. Han staar med al Magten paa Jord og i Himmel og hans Ret er Dommen, og samtidig staar han med Hænderne fulde af Kærlighed til os. Det er en Mands, en Faders Hjerte, der slaar for os. Han gik i Døden for os, og hans Hjerte slaar for os under den hellige Messe. Krybbe, Kors og Alter, det er hans fortsatte Kærlighedsvej. — At tilstræbe et 100 pct. katolsk Liv af Kærlighed til Jesu Kristus, det er Jesu Hjerte-Andagt. —

Den 20. August sluttedes af med Fælleskommunion — som alle de øvrige Dage —, »Te Deum« og endnu et Foredrag, det var om hende, der har baaret Verdens Frelser under sit Hjerte, og hvis Hjerte slog sammen med hans, hende, som den hellige Bernhard kaldte den sikreste Vej til Himmelen. Naar vi hilser hende med vort Hil dig Maria, saa siger vi med den hellige Bonaventura: »Maria hilser altid igen«. —

Alle vi, der oplevede disse naaderige Dage, er nu spredt over hele Danmark. Det er sikkert, at de Bønner, der blev opsendt for Danmark og for den lidende Menneskehed, vil bidrage til den Fred, der følger den gode Vilje, og til samme Formaal vil vi da sige et PAA GENSYN 1944.

Vald. Kallan.

Trørødhus

Hvis jeg var Tegner, vilde jeg over disse Linier tegne Billedet af en Bonde gaaende bag sin Plov. De kender Synet, ikke sandt? Det skarpe Plovjern skærer gennem den haarde, solsvedne Jord, saa Overfladen brister, og den frugtbare Muld krænges frem. Dette Billede staar for mig som Symbolet paa en Retræte. Gennem Hverdagslivets haarde Skal af Slid og Slæb og Sløvhed gaar Exercitiemesterens Plov og

plojer Sjælens Muldjord op, saa den gøres rede til at modtage Sæden, som er bestemt til at bære hundredefold Frugt.

Paa Trørødhus var det i Aar Pater Flynn, der var »Bonden bag Ploven«. Vi, som havde den Lykke at være med, har Grund til at takke ham, fordi hans Plovjern skar saa dybt. Det er ganske vovent at bruge store Ord om *uforglemmelige* Stunder, thi Mennesket er ube-standigt, men eet tør man vel sige: den Sæd, som her blev saæet, vil ligge som en Skat i vore Hjerter — en Skat, vi gennem Tiderne stadig vil øse af, selv om vi forlængst har glemt, hvem det var, der nedlagde den.

Trørødhus er det eneste af vore efterhaanden mange Retrætehjemsteder, hvor de tre tavse Dage efterfølges af ligesaa mange lystige. Den, som aldrig har været med til disse saakaldte Højskole-dage, gør sig intet Begreb om den Værld, de har som Overgangsled fra den dybe Indadvendthed under Retræten til Hverdagens vaute Sysler. Det højskole-mindende bestaar deri, at vi daglig hører et Foredrag. I Aar var Emnet: Beviserne for Kristi Guddom. Saa er der en Spørgetime. Resten af Tiden gaar til Traveture i den dejlige Natur og om Aftenen til alskens Spøg og Skæmt. Og hvor er man dog rar og venlig stemt mod sin Næste, naar man lige har holdt Retræte!

De skulde se at komme med til næste Sommer. Bliiver Tilslutningen stor nok, er Trørødhus rede til at byde paa baade to og tre »Otte Dage paa Højskole.«
En hyppig Deltager.

Exercitier for Præster

I Dagene fra Mandag Aften den 18. Oktober til Fredag Morgen den 29. Oktober afholdes paa Dalum Kloster Exercitier for Præster under Ledelse af Biskoppen. Anmeldelser om Deltagelse hedes sendt til Vikariatet snarest muligt.

St. Ansgars Kirke

Onsdag den 15. September Kl. 19 (ikke Kl. 19,30) Møde for Sognets kvindelige Kongregation, saafremt Forholdene tillader det.

St. Mariæ Kirke

Fredag den 10. September Kl. 19,30 Kongr. for unge Piger. Onsdag den 15. September Kl. 19,30 Kongr. for Mænd. Fredag den 17. September Kl. 19,30

Ungdomsmøde. Alt under Forudsætning af, at Forholdene tillader det.

Sakramentskirken

Hvis Forholdene tillader det, afholdes Ungdomsmøde Torsdag den 16. September Kl. 20 med Foredrag af Politibetjent Frk. Lily Howitz.

Jesu Hjerter Kirke

Søndag den 12. September Kl. 8,30 Fælleskommunionen for unge Mænds Kongr. Hvis Forholdene tillader det, afholdes Kongregationsmøder for unge Mænd Mandag den 13. September Kl. 20 og for Mænd Torsdag den 16. Sept.-Kl. 20.

St. Andreas Kirke

Torsdag den 12. September Kl. 8 Mødreforeningen.

St. Antoni Kirke

Onsdag den 15. September Kl. 14,30 Mødrekursus. Onsdag den 15., Fredag den 17. og Lørdag den 18. September Kl. 20 Andagt, saafremt Forholdene tillader det.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

AARHUS-AFDELINGEN

Fredag den 10. September 1943.

Studiekreds, Indledningsmøde. Leder: Pater C. Lønskov.

Fredag den 17. September 1943.

Foredragsaften. Læge Sven West taler om: Lægens Gerning og den kristne Moral.

Fredag den 24. September 1943.

Studiekreds.
Tidspunktet for Studiekreds- og Foredragsmøder vil grundet paa de ekstraordinære Forhold først senere kunne offentliggøres, ligesom i det hele taget Mødernes Afholdelse er afhængig af, om Forholdene tillader det.

St. Dominikus' 3. Orden

Tirsdag den 21. September Kl. 20, saafremt Forholdene tillader det.

St. Franciskus' 3. Orden

Møde i St. Annæ Kirke Søndag den 19. September Kl. 14,30 (2½). Generalabsolution.

Johannes Jørgensen: Som en Tyv om Natten. 1921. 91 S. Ib. Kr. 6,00. En Række Lignelser.

Johannes Jørgensen: Brig »Marie« af Svendborg. 1925. 93 S. Kr. 1,00. Digte.

Johannes Jørgensen: Pavl Fugl fra Firenze. 1924. 44 S. Kr. 1,00. Gendigtet fra Giovanni Pascoli's Digt.

Johannes Jørgensen: Som en Kærte. 1931. 172 S. Kr. 5,00. Fortælling om et Menneske, der lod sit Liv fortære som en Kærte for Guds Alter.

Johannes Jørgensen: Italiensk. 1932. 1488 S. Kr. 1,00. Fortællinger fra Italien.

Johannes Jørgensen: Efterslæt. 1931. 48 S. Kr. 1,00. Religiøse Digte.

Johannes Jørgensen: Hr. Johansen. 1932. 90 S. Kr. 1,00. Et Familiebillede.

Johannes Jørgensen: Bibelsk. 1933. 42 S. Kr. 1,00. Fire Billeder i Menneskenes Historie.

Johannes Jørgensen: Joakims Hjemkomst. 1933. 92 S. Kr. 1,00. Fortællinger.

Johannes Jørgensen: Den hellige Katerina af Siena. 1928. 367 S. Kr. 9,50. Helgenindens Liv og Levned.

Johannes Jørgensen: Don Bosco. 1929. 215 S. Kr. 7,50. Den store Helgen, Stifteren af Salesianernes Orden og Tusinder af Skoler til fattige Drenges Opdragelse.

Johannes Jørgensen: Charles de Foucauld. 1934. 165 S. Kr. 7,50. Den franske Officer der forlod Verden og blev Missionær i Sahara.

Johannes Jørgensen: Vers fra Vadstena. 1941. 23 S. Kr. 3,00.

Johannes Jørgensen: Den hellige Birgitta af Vadstena, I. 1941. 245 S. Kr. 13,75. Den svenske Helgeninde og Mystiker. Stifteren af Birgittinernes Orden.

Johannes Jørgensen: Den hellige Frans af Assisi. 1942. 211 S. Kr. 11,00. Franciskanernes Stifter, Fattigdommens Apostel.

Johannes Jørgensen: Mit Livs Legende. (Den røde Stjerne, Taarnet, Vælskland, Det usyrede Brød, Ved den skønne Tempeldor, Guds Kværn, Over de valske Mile) I—VII. 1916—1928. Kr. 36,00.

SANKT ANSGARS
Boghandel . Bredgade 67

**BERNH. HANSEN'S
BOGTRYKKERI**

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 Privat: Sundby 836

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør til voore Hospitaler, Kirker, Skoler etc. . Bedste Referencer.

HELSINGØR

Kaas & Sørensen

Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

LEDIG

NYKØBING F

J. N. Jensen *Murermester*

Bispegade 20 . Telefon 984 x
Udfører Arbejdet ved den katolske
Skole og Kirke

W. Hardeweg

Slagtermester . Paalægsh.
Østre Allé 54, Tlf. 1082
Lev. til de kat. Institutioner

A-S Lolland-Falsters

Kulkompagni

KUL.KOKES.CINDERS
Nykøbing F . Tlf. 626, 945
Leverandør til kat. Institutioner

Mackeprang's Boghandel A-S

PAPIRLAGER EN GROS

Nykøbing-Falster
Telefon 38 og 769

JOHS. AAEN

Manufakturhandel

Kjoler . Overtøj . Udstyr

Johannes Madsen

Elektr. Installatør Nykøbing F.
Installationer
St. Kirkestræde, Tlf. 684
Leverandør til katolsk Menighed

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Cen-
tralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogenevejse-
værker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

A-S NYKØBING F. BRYGHUS

Lager . Pilsner . Export Beer
Lyst Hvidtøl . Mørkt Hvidtøl . Mineralvande

ROSKILDE

A_s F. Christiansen Maskinfabrik

Sct. Olsegade 15, Telf. 87
Lev. til kath. Præstegaard & Hospital

Dom-Apotheket ROSKILDE

Forbindsstoffer
Sygepleartikler
J. AUGSBURG

H. Weber

Tømrmester
Maskinsnedkeri

H. V. Nordsteen

Blikkenslagermester
Algade 34, Telefon 923
Leverandør til kat. Menighed

Fiskehallen

Algade 32 . Tlf. 239
Prima Fisk
Lev. til Sct. Maria Hospital

LEDIG

ROSKILDE MEJERI
BORGERDIGET, TELF. 349

Ejegod Jørgensen

Slagtermester
Kød . Flæsk . Paalæg
Sct. Olsegade 13 . Telf 157
Leverandør

Mønsterbageriet

Bageri og Konditori
Morgenbrød bringes
Leverandør til katolsk Menighed
Sct. Olsegade . Tlf. 859 - 1365

C. J. Schleder mann & Sønner

Entreprenører . Murermestre . Jernbeton
Allehelgenagade 18, Tlf. 122
Murermester ved Sct. Maria Hosp.

FREDERICIA

<p>H. Olsen Holmelund A/S <i>Gøthersgade 44 . Tlf. 169 . 170</i> Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde Prima Kvaliteter Promte og reel Betjening</p>	<p>Landbomejeriet <i>Telefon 1558 . 1559</i> Altid 1. Kl.s Mejeriprodukter Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	
---	---	--

ESBJERG

<p>Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Eske Petersen Blikkenslager-, Vand- og Gasmester WC . Centralvarme . Sanitet Finlandsgade 62, Tlf. 1765</p>
<p>Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til St. Josefs Hospital</p>	<p>Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62</p>	<p>Jørgen Jepsen og N. Møller Gram Kongensgade 26 . Esbjerg . Tlf. 536 1. Kl.s Skræderi og Maalkonfektion</p>
<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Krucifiks og Vlevandskar Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920</p>	<p>Viggo Christensen Urmager, Optiker, Guldsmed Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Telefon 576 COLONIAL • MEL Leverandør til St. Josefs Hospital</p>

KOLDING

	<p>J. Bondesens Eftf. <i>C. V. Hennebjærre</i> Tømrermester og Entreprenør Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)</p>	
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Dølkafesser, Tobakker & Cigarer HJ af Hollændervej og Kongebrogade Telefon 698</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>M. Schultz' Eftf. <i>F. A. Fahrenholtz</i> Alt i Kolonial, Isenkram, Brændsel Læssøegade 47 . Telefon 1249 Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>H. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 439 Udført Arbejdet ved den ny Klinik</p>	<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>Kolding Andelsmejeri <i>Telefon 153</i> leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmedaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>Berring, Larsen & Co. A/S KUL-IMPORT . KOLDING Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør</p>	<p>Slagterludsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svineked . Konserver Leverandør til St. Hedvig Klinik</p>	<p>M. Lauridsen Bade- & W. C. Anlæg, Blikkenslager Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til katolsk Menighed</p>

Katolsk Ugeblad

19. Septbr. 1943

91. Aarg.

Nr. 38

Paveslottet i Avignon

Skriftestolens Historie

Vore Skoleproblemer

Kristen Frihed og Pligt

14. Søndag efter Pinse

For sunde Mennesker er intet bedre end den jævne Kost og de regulære Maaltider, mens skrantende Sjæle godt kan trænge til at strammes op ved Piller og stimulerende smaa Retter. Det samme gælder Sjælens overnaturlige Liv. Det henter Næring i Bøn og Sakramenter. Blandt de forskellige Former for Bøn er den officielle liturgiske Bøn Nr. Ect. Denne Bøn er i Tidens Løb vokset op omkring den hellige Handling, som de første Kristne saa betegnende kaldte Eukaristi d. v. s. Taksigelse, og som senere hen har faaet det mere tilfældige Navn »Messe«. Det er da ogsaa naturligt, at vor Moder Kirken forlanger, at Sognefamiliens Medlemmer regelmæssigt samles til denne fælles Bøn. Kærnen i denne hellige Handling er det, som Kristus bød os gøre til Minde om Ham. Det er Forvandlingen af Brød og Vin til Hans hellige Kød og Blod, hvorved paa mystisk og ublodig Vis Hans Offerdød gentages og fortsættes i vor Midte. Det er ogsaa den til Forvandlingen nøje knyttede Kommunion, hvor de af Kristus genfødte Mennesker under den almindelige Nærings Skikkelser faar Del i Frelserens egen Substans. De ældgamle Bønner, der udgør Messens Kanon d. v. s. dens uforanderlige Del, hjælper paa bedste Maade de troende til at samle sig om disse hellige My-

sterier. Disse Bønner er paa ganske faa nær affattede i Vi-Form. I den hellige Messe oplever vi vort Fællesskab i Kristus Jesus og træder ved Ham i Kontakt med Faderen.

Men som en Forberedelse til dette Helligdommens Allerheligste, er der Formessen. Det er den Del, der i gamle Dage ogsaa maatte overværes af de endnu ikke døbte, og som bestaar af Læsninger, Salmer og Bønner. Den er efterhaanden for de troende blevet et Led i selve den eukaristiske Gudstjeneste. Den tjener som Forberedelse og er af den største Betydning til Aandens rette Samling, før vi gaar over til Messens sakramentale Del. Formessen har en mere broget og skiftende Karakter end den konstante Offergudstjeneste. Læsninger, Sange og Bønner er her tilrettelagt alt efter Kirkeaarets forskellige Tider. Her har ogsaa Prædikenen sin Plads.

Alt dette afvekslende Stof er velegnet til at fange vor Interesse, idet det taler til Forstand, Fantasi og Følelse. Mennesker, der hele Ugen igennem har haft deres Hjerne og Hjerter optaget af tusinde Problemer, Bekymringer eller Dagens Begivenheder, har Lejlighed til at falde til Ro og stemme deres Sind i Samklang med Guds Tanker, saa de, naar Præsten ved den højtidelige Præfation (d. e. Optakten til Kanon)

opfordrer dem: »Opad med Hjerterne«, i Sandhed kan svare: »Vi har løftet dem til Herren«.

Paa denne 14. Søndag efter Pinse taler Evangeliet om det umulige i at ville tjene to Herre. Der indskærper Jesus os, at vi ikke skal lade Bekymringen for det materielle saasom Mad og Klæder faa alt for stor Plads i vort Liv, saaledes som det er Tilfældet med Hedninger — alle Tidens Hedninger. Dagens Epistel bringer en tilsvarende Belæring: vi maa vel Aanden døde Kød d. v. s. være Herre over det lavere Begær i os. Hvor det Begær kommer til Magten, raader Heds-kabet. Men det er ikke gjort med, at vi ved, hvad vi skal. Det var en Hedning, der indrømmede, at han saa, hvad der var godt, men alligevel gjorde, hvad der var forkert. Derfor hjælper Kirken os til at bede til Ham, uden hvem vi intet formaar. Som en Mor, der knæler ved Siden af sit Barn, beder Kirken paa denne Søndag med os: »Herre, vi beder dig, vogt din Kirke med uafslædlig Naade, og da den menneskelige Forkrænkelse falder, hvis den er uden din Understøttelse, saa lad den altid ved din Hjælp holdes borte fra Synd og ledes til Frelsen. Ved vor Herre Jesus Kristus . . . Amen.«

S. W.

Munke Sigtelme

H. HINSCH - Brændselsforretning
 VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
 VODROFF TVÆRGADE 4
 KUL - KOKS - BRÆNDE

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
 NØRREGADE 15 TELF. 9270

Fr. Bührmann & Sønner
 Pensel- og Børstefabrik
 Gormsgade 8-10-12
 København L
 Tlf. Taga 573 . 574

G. Garth-Grüner
 Landsretssagfører
 Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
 Tlf.: 12,166 og 12,161

Jos. Fischlein
 Murermester
 Limfjordevej 43
 Tlf. Godthaab 8410
 Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

AAGE HJORTH-JENSEN
 Malerfirma
 Vesterbrogade 64
 Tlf. Vester 9909

Molins flydende Hjemmefarver
 til Gardiner, Garderobe, Strømper m. m.
 Bonalin-Kompagniet A/S, København F
 Tomme Flasker godtgøres af de Handlende

MIZAR *flor*
 L. E. LARSEN
 Efteraarsska Nørrebrogade 206

Anton Siegler
 Malermester
 Kingosgade 17 Vester 4753

Torp & Co.
BLIKKENSLAGERMESTER
 Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
 Amagerbrogade 154
 Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

VEJLE

Vejle Trælast & Kulkompagni
 Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69
 Lev. til de kat. Institutioner

C. V. BERG *Blikkenslagermester*
 Autoriseret Gas og Vandmester
 Langelinie 53 . Telefon 2751
 Leverandør til de katolske Institutioner

Carl Petersen
Slagtermester
 1. Kl. Varer - Pølsefabrik
 Nørregade 2 . Tlf. 1721
 Leverandør til St. Maria Hospital

A/s Vejle Mælkekompagni
Fineste Mejeriprodukter
 Vejle . Telefon 335
 Leverandør til St. Maria Hospital

VEJLE NY
Mineralvandsfabrik
 P. C. NIELSEN
 Vissinggade 8, Telefon 121, 205
 Leverandør til St. Maria Hospital

Sociale og Skole-Spørgsmaal

I een bestemt Forstand forbedrer Katolikkerne Fremtidens Verden — alt i alt har de flere Børn end andre. Saaledes er f. Eks. Barnløsheden hos de sydafrikanske Calvinister ganske fantastisk. »Afrika graver sin egen Grav«, lød Overskriften til en Artikel af en Boer-Præst, som anførte statistiske Kendsgerninger.

Fra Tid til anden finder Verden ud af, at Katolikkerne har Ket. Politikere og Nationaløkonomer skriger nu efter flere Børn. Det vilde være kynisk at tro, at det kun skyldes Frygten for at mangle Kanonføde til en tredje Verdenskrig. De nærer alvorligt bange Anelser om det næste Slægtled. Hvordan vil det blive? Hvordan kan det blive? Millioner af unge Mænd bliver dræbt i disse Aar; derfor er der mange Millioner Børn, som ikke bliver født. Endnu flere Millioner bliver lem-læstet og gjort uegnede til Arbejde eller til fuldt Arbejde; hele Befolkninger er Ofre for noget, der næsten er Hungersnød, eller de mættes med Føde, som er uegnet, baade Forældre og Børn; og i deres Magtesløshed overfor Begivenhederne oplever de forfærdelige Ting, som afsætter varige Neuroser.

Befolknings-Nedgang

Naar en Befolkning ser ud til at øges, maa man se efter, om ikke det skyldes, at dygtige Læger hindrer Folk i at dø, før de er gamle, og uden at der bliver født flere Børn. Fortsætter Tingene saaledes, som de indtil Krigene gik deres Gang, vil England i 1980 kun have en Befolkning paa 34 Millioner, hvoraf en Fjerdedel vil være over 60 Aar. Skyldes Nedgangen i Fødselstallene nu helt og holdent den kunstige Børnebegrænsning? Nej, vi maa være retfærdige. Vel er det sandt, at der, hvor Materialismen raader med Trangen til Under-

holdning og Spænding eller simpelthen med Ønsket om at leve Livet nemt og roligt, der undviger man Omkostningerne ved at have Børn, Ansvarsfølelsen (ogsaa den nationale) svinder ind, og Procenttallet af nervøse og hypokondre Personer vokser. Men jeg har set det bevist af en vistnok ikke-troende Læge (som iøvrigt gjorde Kaal paa samtlige økonomiske og andre Argumenter til Fordel for den kunstige Børnebegrænsning), at faktisk svinder den menneskelige Frugtbarhed automatisk ind i samme Forhold, hvori det roligere Liv og det aandelige, kulturelle Liv bliver fremherskende. Dette overrasker mig ikke. Hvis vi lige undtager Helgenerne, ser det ud til, at aandelig Kraftanspændelse ret hurtigt udtømmer alle Former for fysisk Virksomhed, maa-ske med Undtagelse af den, der er febrilsk og derfor uproduktiv. Hvad der hos Helgenerne burde interessere enhver Psykolog, er det Faktum, at disse Mennesker, der bruger 1000 pCt. mere mental (og dermed Hjerne-) Energi end almindelige Mennesker gør, alligevel til Stadighed udfører 1000 pCt. mere aktivt fysisk Arbejde uden nogen fysisk Støtte (nej, ligesom St. Kamillus til Trods for et grusomt fysisk Handicap) og i mange Tilfælde helt op i deres Alderdom. Se Dem om efter en Mystiker-Helgen med frygtelige Bodsøvelser og uhyre Virksomhed — og De kan vente, at han bliver 90 Aar gammel. Men dette gælder ikke om almindelige Mennesker. Iøvrigt vilde Helgenen ikke være blevet født, hvis hans Forældre havde været »bange« (en meget berømt Læge sagde fornylig, at dette var det fremherskende Motiv til Børnebegrænsningen), bange for ikke at kunne give Børnene de (materielle) Fordele, de vilde ønske sig. Hans Forældre havde heller ikke været i den Situation at maatte bo i en Etagelejlighed,

mens Slyngel-Husejerne nægtede at leje deres Lejligheder ud til Folk med Børn.

Paverne og de sociale Spørgsmaal

Reformatorer siger med Rette, at der for Børnenes Skyld skal plantægges hele Byer. Der skal være familietilskud, flere Barselsklinikker, Mødrehjem, Vuggestuer, virkelige Huse med Haver og ikke Etagelejligheder, ordentlige Lønninger og Kontrol med Husleje og Renter. Pius XI var (i »Casti Conubii«) enig med alt dette. »Der bør anvendes saadanne økonomiske og sociale Metoder, at hver Families Overhoved er i Stand til at tjene saa meget, som alt efter hans Stand er nødvendigt for ham selv, hans Kone og deres Børn. . . Det er den offentlige Autoritets Pligt at træde til, hvor de private Bestræbelser ikke slaar til. . . Hvis Familier, især de børnerige, ikke har passende Boliger; hvis Ægtemanden ikke kan finde Arbejde og Mulighed for at tjene til Livets Op-hold; hvis de nødvendigeste Varer kun kan købes til urimelig høje Priser; hvis ogsaa Familiemoderen til Hjemmets store Skade er nødt til at tage ud og tjene Penge ved eget Arbejde; hvis hun under Svangerskab og Barnefødsel savner Føde, Medicin og en Læges Hjælp — da er det klart for enhver, i hvor høj Grad Ægtefolk kan tabe Modet, og hvor Hjemlivet og Overholdelsen af Guds Bud bliver gjort vanskelig for dem. Ja, det er klart, hvor stor en Fare for den offentlige Sikkerhed og selve det borgelige Samfunds Liv, der kan opstaa, naar Mennesker hensættes i en saadan Fortvivlelse, at de, som intet har at tabe, sætter deres Haab til, hvad de kan vinde ved Statens og den raadende Ordens Omstyrtelse.«

»Socialistiske Paver«

Nogle rige Katolikker var ry-stede over, at Paven (som de troede) forkyndte ligefrem Bolsjevisme — Pius XI sagde selv, at han kendte Tilfælde, hvor Præ-

ster og endogsaa Biskopper var blevet terroriseret saaledes, at de ikke turde lade de store sociale Encyklikaer blive læst højt i deres Kirker. Omvendt var Socialister rasende over, at Paven tog saa megen Vind ud af deres Sejl. Men midt mellem Socialister og Kapitalister var der Masser af Katolikker, som var forskrækkede over at høre Paven tale om Sygeplejersker, Husleje og Kloakforhold: det var ikke »opbyggeligt« — de vilde have haft ham til at tale om Jesu allerhelligste Hjerte og til at bede for Missionen . . . noget der koster En lidet, og som man ved, at man ikke kan vente at se Resultaterne af. Dette umaadelige Flertal af almindelige Katolikker var ikke blevet opøvet til den intellektuelle Anstrengelse, der var nødvendig for at forstaa Paven, og de vilde ikke gøre sig den moralske Anstrengelse, som skulde til, for at handle ud fra det, de kunde forstaa, om de vilde.

Endogsaa Katolikker siger: »Staten bør sørge for, at vi faar alle disse materielle Fordele. Hvorfor skal vi bekymre os om det, hvad enten det er som Katolikker eller som Borgere?« (Denne Distinktion er ikke god: vi bør være Katolik-Borgere og borgersindede Katolikker). Ikke blot de politiske Partier er forpligtet til at arbejde for social Retfærdighed, men alle Forældre, hvert enkelt Individ har uundgaaeligt Del i det fælles Ansvar. Som en Metodistpræst udmærket sagde det for nylig: »Vi trænger til kristne Fædre og Mødre — ikke til Stats-Bedstemødre«, og maa jeg tilføje heller ikke til en Hærskare af de bureaukratiske ugifte Tanter, hvis bestandige Indblanding ender med at ødelægge den sidste Stump af Karakter hos deres Ofre.

Det hele beror paa vor Moral

Men Karakter vil være nødvendig, hvis vi skal udføre en eneste Del af Pavens Plan uden at være tvunget til det, og Tvang er antagelig, hvad vi alle helst vil slippe af med. Hvem vil uden et moralsk Valg sætte Priser el-

ler Huslejer ned til, hvad der er retfærdigt, og ikke op til, hvad han kan faa? Hvem blandt Politikerne vil arbejde for noget andet Lands Interesser end hans eget, med mindre han er overbevist om, at han bør, og med mindre ogsaa hans Medborgere har dannet sig en offentlig Mening om *Pligt* til Forsket fra Egeninteresse? Men hvordan skal en saadan offentlig moralsk Mening kunne dannes og udvikles, om ikke hjemme og i Skolen? Skal den dannes hjemme, maa Forældrene øjensynligt være i Besiddelse af den og lære den fra sig. Skal det være i Skolen, staa Katolikker overfor mange Problemer.

Vore Skoleproblemer

Enten gaar deres Børn i katolske Skoler, eller de gør det ikke. Hvis ikke, saa gaar de Glip af en *katolsk* Uddannelse af deres sociale Bevidsthed. Dette kræver en *intensiv Efterskole-Uddannelse*, mere intensiv end nogen, som selv Grundtvig har forestillet sig. Dette lader jeg iøvrigt ligge nu i Øjeblikket, men beder Dem om ikke at sige »Umuligt«. Gaar Børnene i katolsk Skole, bliver det mange Steder et Spørgsmaal, om vi nu ogsaa her forbereder Børnene paa rette Maade til at møde Verden, saaledes som den er. Søstre og Præster kan næppe være helt tilstrækkeligt informeret om, hvad der sker i Verden. Og er Lægfolk helt »naturlige«, naar de skal tale med Søstre eller Præster? Men der maa være mange veluddannede, velinformerede, paalidelige Lægfolk, der kan være med i de katolske Skolers Arbejde.

Jeg prædiker ikke en pædagogisk Revolution i den katolske Verden, hvis vi da ikke vil sige, at St. Benedikt, Tiggermunkene og Jesuitterne lavede Revolutioner i katolsk religiøst Liv (den første og de tredje ogsaa i Opdragelsen), eller at St. Angela Merici eller St. Vincent af Paul var revolutionære. Men jeg vilde være meget ked af det, hvis vort religiøse Liv og vore pædagogiske

Metoder ikke mere kunde udvikle sig og gøre det frit og i Kraft af den indre Livsstrøm — ikke fordi Staten og dens Krav tvinger dem til det. Jeg har her i Bladet nævnt »Nazareth Damerne« eller »Gralen«, som har gjort (og sikkert gør) saa bemærkelsesværdigt Arbejde i Holland, England, Australien og U. S. A. Disse Kvinders *Karakter* er en saadan, at de kan betros at arbejde i Biografer, Restaurationer o. s. v., og de gaar ikke i en særlig Dragt. Har jeg nævnt det heroisk skabende Arbejde, der blev gjort i Polen af Mater Ledochowska, den afdøde Jesuitergenerals Søster? Hendes Nonner har ikke blot arbejdet ligesom Gralen eller paa forskellige Vaskerier, men de har opdrættet Heste til Landbruget og Hæren — jeg tror endogsaa til Væddeløbsbanen. Jeg havde i Rom en lang Samtale med denne hellige og energiske Dame, kort Tid før hun døde. Maatte hendes Gerning opstaa i Herlighed i hendes forpinte Land.

»Men«, vil De spørge, »skal vore Døtre da lære at lave Mad, at vaske? (ja, afgjort), at opdrætte Heste? (nej, ikke nødvendigvis). . . Hvad Slags Opdragelse ønsker De?« Jeg vil hellere spørge, hvad *De* ønsker, og hvad *De* tror, at Efterkrigstidens Verden vil ønske. Et Par Antydninger kan gives. Her vil jeg kun sige dette: Naar vi, som vi gør, aarelader os selv for at holde alle vore katolske Skoler, mens alle andre for længe siden har opgivet deres Kirkeskoler, saa har vi Lov til at kræve en fuldt ud tidssvarende Opdragelse i disse vore Skoler. Det er vældige Op-gaver, der stilles dem.

C. C. Martindale S. J.

Vandrer saa længe I har Lyset, for at Mørket ikke skal overfalde eder; thi den, som vandrer i Mørket, ved ikke, hvorhen han gaar.

Af Evangeliet paa Korsets Ophøjelses Fest.

Gudstjenestens Tilbehør

V. Skriftestolen

Skriftestole er forholdsvis nye Tilføjelser til Kirkerummets Tilbehør. De var ukendt i Kristendommens ældre Tider. Det er tvivlsomt, om et særligt Stykke Kirkemøbel til Meddelelsen af Bodens Sakramente er dukket op før det 15. Aarhundrede. I Middelalderen, da Lægfolk sjældent gik til Sakramenterne mere end to eller tre Gange om Aaret, blev Skriftemaal i Almindelighed hørt af en Præst, som sad i Korret. Skriftebarnet knælede ved Siden af ham, uden at der var nogen Slags Skærm imellem dem. Eller en af Korstolene kunde bruges.

Skriftestolens Udvikling er interessant. Den ældre Tanke var den, at det sakramentale Skriftemaal skulde ske i den aabne Kirke uden noget Forsøg paa at skjule hverken Skriftefader eller Skriftebarn. Den moderne Tanke, i hvert Fald i de nordligere Lande, er at sikre begge Parter den mest diskrete Afsondring.

Endnu St. Karl Borromæus, der i Slutningen af det 16. Aarhundrede gav sine Instruktioner om Kirkens Bygning og Inventar,

understregede, at baade Præst og Skriftebarn maa være synlige for enhver, der samtidig befinder sig i Kirken. Han gav ingen Anvisninger om Døre eller Forhæng.

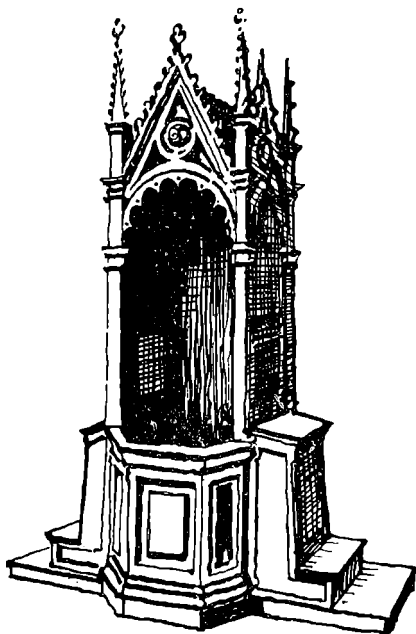
Moderne fransk Skriftestol

Alt hvad han forlangte, var et Gitter af gennemboret Metal mellem Præst og Skriftebarn, et Krucifiks til sidstnævnte og visse trykte Formularer, ophængt saaledes, at førstnævnte let kunde læse dem. Men han anbefalede ogsaa en laaset Dør foran Præstens Rum, for at ikke Omstrejferne skulde fristes til at sætte sig til at sove i Skriftestolen. Dette kan forekomme mærkeligt for dem, der ikke er kendt med Italien, men i mange Kirker, især i Landdistrikter, er Skriftestolene de eneste Steder, man kan sidde ned, naar et Par haarde Bænke undtages.

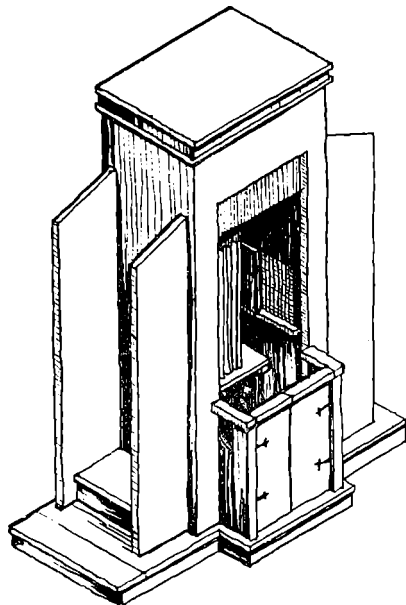
Det vilde være interessant at vide, hvad St. Karl havde at sige om den luksuøse Type anglo-amerikanske Skriftestole, der har vist sig i de senere Aar, og hvis bedste Eksempler findes i visse jesuitiske Kirker. Den Stol eller Skammel i Korret, der i Middelalderen var tilstrækkelig til Administration af Bodens Sakramente, har udviklet sig til et solidt bygget, vel oplyst og op-

varmet Værelse, udstyret med Bord og Stole. I mange Tilfælde er der ikke Adgang til Præstens Rum inde fra Kirken, Indgangen er fra en Korridor, der fører fra Præstegaard eller Sakristi. En elektrisk Lampe over Skriftebarnets Dør viser, om Præsten er disponibel. Denne Skriftestolstype synes dog at være begrænset til engelsk-talende Lande, og saa vidt jeg ved, er den oprindelige Form, det aabne Skab, stadig den almindeligste i det øvrige Europa.

Mærkeligt er det, at det, trods den kanoniske Rets strenge Krav om, at det Sted, hvor Kvinders Skriftemaal bliver hørt, skal være et »aabent og iøjnefaldende Sted«, bliver mere og mere almindeligt i visse Egne af Verden at finde Skriftestole skjult nederst i Kirken, saa de er saa lidt iøjnefaldende som vel muligt, idet man kun kan se dem, naar man vender sig helt om i sin Kirkebænk. Det er vanskeligt at se, hvad der vindes ved en saadan Ulydighed mod Kirke-loven. Skulde en Kirke være udstyret med Skriftestole nederst nede, hvor de ikke kan ses, saa er det bedst at anbringe røde og grønne »Trafiksignaler« paa Kirkeskibets Søjler eller Vægge, og lade dem automatisk vise, hvornaar Skriftebarnet knæler ned

Italiensk Skriftestol fra 15. Aarhundrede

Aaben Skriftestol af en Type, der er almindelig i de fleste europæiske Lande

paa eller rejser sig fra Skriftestolens Skammel. Det ideale Sted for en Skrifstol, især i store Bykirker, er i Sideskibene med god Plads imellem, saa de forskellige »Køer« ikke bliver blandet sammen.

Kirkelovens Regler har meget lidt at sige os om Indretningen af Skriftestole, undtagen at der insisteres paa en lille fast Skærm eller et Gitter mellem Skrifte-

barn og Skriftefader. Der siges, at medens Kvinders Skriftemaal altid skal høres i en Skriftestol i Kirken, er det Mænd tilladt at gaa til Bodens Sakramente i et privat Hus. I Italien er det meget almindeligt, at Mændene gaar til Skrifte i Sakristiet, mens de almindelige Skriftestole reserveres Kvinderne.

Peter Anson.

Kristen Frihed og Pligt

II. Vor Friheds dybe Grund

Filosoffen siger os, at Mennesket er frit paa Grund af sin aandelige Natur. Vi besidder en saadan *Fylde* af Væren, at vi har selvstændig Eksistens, er autonome. Ikke blot som Individ, men som noget, der i sig selv ikke lader sig reducere til nogen anden Kategori. Kort sagt, fordi Mennesket er en »Person«.

Naar dette er saaledes, har Menneskeandaen ingen nødvendig Relation til noget, der staar udenfor den — undtagen til det Absolutte. Og dette er netop, fordi selve vor Aands Fylde ikke lader sig tilfredsstillende af dette eller hint specielle Gode, men faar den til at begære al Væren, alle Goder, og kun lader den finde adækvat Næring i det Uendelige. Hvor vidunderlig er ikke denne Evne til at absorbere, optage alt, hvad den erkender og elsker — til at erkende og elske, hvad der ligger hinsides dens Erkendelse og dens Kærlighed. Denne Afhængighed af det Absolutte (eller rettere denne »Aahnen sig« mod det Absolutte) er den virkelige Grund til Menneskets Uafhængighed overfor alt andet.

Intet andet kan tilfredsstillende Mennesket, opfylde det og gøre det fuldtud lykkeligt, og vi behøver kun et Øjeblik at overveje Menneskets fundamentale Valg af og Krav paa en uendelig Lykke for igen at fatte denne Fri-

heds og denne Kærligheds bestandige Ungdom, ligesom et Barn, der gaar sine første Skridt alene og er sig sin Frihed bevidst. Saaledes er Mennesket for stedse og uafhængeligt sin egen Herre, og denne Afhængighed af det Uendelige, denne »aahnen sig« mod det Absolutte (selv om Mennesket tager fejl af det Absoluttes og sin egen sande Lykkes Natur) giver det en majestætisk Ubundethed overfor alt, hvad det kan vælge. Det er frit.

Menneskets Afhængighed af det Absolutte finder sin »Opfyldelse« (bliver Kød og Blod, om jeg saa maa sige) i levende Kontakt med et levende Væsen, med en *Person*. Den Kristne er et Menneske, der indlader sig paa et personligt Forhold til Gud. Vor fundamentale Afhængighed (fundamental for vor Aand, selve Roden til vor Frihed) raaber inod *den* Person, som er ren Aand, Gud Helligaand. Den Evne for det Uendelige, der løfter vor Natur saa højt og samtidig er vor Friheds hitre, men ophøjede Pris, som hindrer den i at ødsle sig bort i de jordiske Anstregelser, opnaar sin Friheds Konsekration ved Guds Nærværelse, for i Livsforbindelse med Ham opfyldes dens aandelige Begær.

Lad mig gøre det klart, at dette ikke er et Spørgsmaal om, at vi i Ham, vi kalder Gud, skal

finde den Sidste Aarsag, som forklarer Verdens Tilværelse, dens Bevægelser, dens Afhængighed, dens Skrøbelighed. For i saa Fald søgte og fandt vi ikke Gud for Hans egen Skyld som en Person at elske — da var Han kun nyttig til at forklare Universets Orden, og hint Univers vilde da i Virkeligheden være vore Ønskers Genstand. Nej, her er det omvendte Tilfælde: jeg vender mig til Gud som til en *Person*, i hvem jeg har Glæde, for en Person er ingen »Nytte« til for mig, hvis ikke han først er Genstand for min Kærlighed. Denne Kærlighed til Gud flytter mig helt udenfor denne Verden med alle dens materielle og aandelige Begrænsninger og alle dens snærende Baand — flytter mig til en anden »Stad«, et andet Samfund, hvor jeg i Kærlighed forenes med det »ene fornødne«.

I dette Livsfællesskab og io mere intimt det former sig, bliver Menneskeandaen fri med selve Guds Frihed, idet den paa en Maade faar Del i Skaberens Uafhængighed af det skabte. Vel er det en Erobring, som sker langsomt og aldrig naar til Fuldstændelse her i dette Liv, men den er tilstrækkelig for den Kristne, hvor svag han end maatte være, til at kunne vide sig uovervindelig af alle Verdens Magter, til at kunne føle sig som sin egen Herre, stærkere end al jordisk Loyaltets Krav og stærkere end alle sociale og politiske Lidenskaber. Han opnaar et Selv-Herredømme og en Selv-Besiddelse, der er saadan, at hans inderste Sjæl aldrig nogensinde — ikke mere end den Gud, med hvem den er forenet — kan blive Slave af Ideologier og Politik.

Ubi Spiritus Domini ibi libertas — hvor Guds Aand er, der er der Frihed. Disse Ord af St. Paulus nasser til Filosoffens Overvejelse. Hvis Friheden virkelig er selve Aandens Lov, hvis den maales ved Aandens *Fylde*, da vil den Kristne, hvis Sjæl er blevet et Tabernakel for Ham, som kaldes Gud Helligaand, nyde den mest suveræne Frihed — Guds egen Frihed. Han vil kæmpe for at forsvare sin Fri-

hed, for han véd, at den er Aandens Segl, Aandens Helligdom, og skulde han opgive sin egen Frihed, vilde det være at udsukke Guds Aand i sit Indre. Saaledes er Aandens Nærværelse i ham ogsaa Garantien for og Pant paa hans Frihed. Og Aand kan ikke tvinges, den trænger

gennem alle Hindringer, ingen Vold kan holde den tilbage, og selv i de farligste Lænker, som er smedet af Guld, forbliver den urørt og ren, smilende som Jomfruen Blandina paa Martyrødens Arena. *Ubi Spiritus, ibi libertas.*

M. D. Chenu O. P.

Fredsandagten i Domkirken

paa Guds Moders Fødselsdag den 8. September havde samlet saa mange Deltagere, som Domkirken overhovedet kan rumme, d. v. s. omtrent 300 i Kirkebænkene og 200 staaende bagved og i Gangen. Femten Præster var ligeledes til Stede. Og det var en Menighed, der forstod at synge og at bede med, saa man mærkede, at her var eet Sind og eet Hjerter, Katolikernes dybe Kærlighed til vor himmelske Dronning og vor brændende Længsel efter Fred, den sande og fulde Guds Fred.

I Løbet af den nærmeste Tid vil den samme Indvielse til Guds Moder i Forbindelse med en Fredsandagt finde Sted rundt om i samtlige Landets katolske Sognekirker.

Samarbejdets Muligheder

For et Par Uger siden fortalte vi om et Møde, ved hvilket en Del Personer fra de forskellige kristne Kirkesamfund i Fællesskab drøftede Samfundsproblemer i Kristendommens Lys. Vi udtrykte samtidig vor Opfattelse af, paa hvilken Basis fælles Bestræbelser vil være mulige til Trods for, at der bestaar saa store Meningsforskelligheder. I en Række Artikler i Løbet af de kommende Maaneder vil vi nu fortsætte en Tankeudveksling i Traad med den, der blev paabegyndt ved Fællesmødet, idet vi vil tage flere praktiske Spørgsmaal op, hvorom det efter vor Mening maa være muligt at samle alle kristne Mennesker. Vi bringer naturligvis i første Række Indlæg fra katolsk Side, men der er allerede rejst Forespørgsel, om Ugebladet ogsaa kan tænke sig at give Plads for Udtalelser fra anden Side, og det er der naturligvis intet til Hinder for. Vi vil tværtimod være glade, hvis vort Blad kunde blive et af Samlingsstederne for Drøftelsen af de Bestræbelser, vi alle haaber vil kunne resultere i, at Fremtidens Danmark kommer til at præges af kristne Tanker og faar Respekt for praktisk kristen Idealisme.

Inden vi gaar over til de konkrete Problemer, kan det maa ske være heldigt at sige et Par forberedende Ord. Saa godt som hele den danske Befolkning staar som Medlemmer af kristne Kirkesamfund, mens vel næppe mere end 3—5 pCt. har en virkelig aktiv Tilslutning til den danske Folkekirke og yder-

ligere 1—2 pCt. aktivt slutter sig til den katolske Kirke eller andre Kirkesamfund. Af den Grund nødsages vi til blandt vore Opgaver at skelne mellem saadanne, der forudsætter et bevidst kristent Livssyn, og saadanne andre, der blot forudsætter vor gamle kristne Kultur, som dybt præger ogsaa dem, der ikke skænker Kristendommen mange Tanker.

Ønsker vi saaledes en positiv og tilstrækkelig kristen Undervisning i den offentlige Skole, er det ikke nok at ville bygge paa det nominelle kristne Flertal i Folket. Skolen hører i Øjeblikket Præg af det overvældende Flertal, der kun har en fjernere og rent traditionel Tilknytning til Kirken, selv om kristne Lærere gør en værdifuld Indsats trods de snævre Rammer, der er givet for Kristendomsundervisningen. Den offentlige Skole vil først opfylde de kristne Forældres Krav den Dag, hvor det for Folkets Flertal er blevet en Livssag, at Undervisningen i Kristendom gøres til et Hovedfag ved Skolerne, og at hele Undervisningen finder Sted i kristen Aand. Mens man venter paa den Genkræftning af Folket, som her er nødvendig, vil den kristne Privatskole være en Nødvendighed, saaledes som den f. Eks. foreligger i den katolske Skole, til hvem mange protestantiske Forældre vender sig, ud fra Ønsket om, at deres Børn skal i kristne Skoleomgivelser.

Er Talen derimod om Beskyttelse af Hjemmene som Samfundets Grundpiller, vil kristne Be-

stræbelser møde fuld Tilslutning hos Flertallet af Folket. Her kan der bygges paa den »kristne Undergrund«, som er til Stede hos saa godt som alle, uden Hensyn til, om de vedkender sig den kristne Tro. Og her gælder det slet ikke om at forkynde, at det, vi vil, er kristne Programpunkter. Her skal vi simpelthen, alt mens vi vedkender os vor Kristendom, tale til vore Landsmænd i det Sprog, de forstaar, og tage dem, hvor de staar. Ganske af sig selv vil da Sammenhængen mellem Kristendom og de forskellige sociale Grundsætninger lidt efter lidt gaa op for alle dem, der ser, hvad vi udretter, og i hvilken Aand vi gør det. Og ikke mindst vil det gaa op for dem, naar de ser Kristne af forskellige Konfessioner løfte i Flok.

Skulde nogen saa stille sig et ængsteligt Spørgsmaal: »Ja, men hvilken kristen Konfession vil dette komme til at gavne mest; den, jeg tilhører, eller de andre?«, saa kan man passende hente Svaret i nogle Ord, som den norske Dominikanerpræst Finn Thorn sagde i en Prædiken:

»Forholdet til vore ikke-katolske Brødre er ikke først og frem-

Stultes Side 606

▲ Den mægtige Portal, der danner Indgangen til Pavepaladset. — Til højre: Paladsets Vestside — tillukket og utilnærmelig som en Fæstning.

»Pavedømmet paatrykker alt, hvad det kommer i Berøring med, Evighedens Stempel«, har en berømt fransk Skribent engang sagt — og denne Følelse af det evige bemægtiger en fuldstændig, naar man staar Ansigt til Ansigt med *Pavernes gamle Palads i Avignon*.

Det er fremfor alt dette Bygningsværks vældige Udstrækning, der fremkalder dette Indtryk, idet denne »Stenkolos« dækker et Fladerum paa 6400 Kvadratmeter. Dens høje stærke Mure, der er rejst paa Klippegrund, har trodset Aarhundreder. Man har i Tidens Løb ofte sammenlignet Pavepaladset i Avignon med Pyramiderne, maaske har man dermed ment, at Paladset er lige saa urokkeligt som disse. Heri ligger imidlertid ikke Bygningens virkelige Storhed. Omend det første Indtryk man faar ved Synet af det vældige Palads, er saa overvældende, saa trænger den Tanke sig dog snart ind paa en, at disse Bygninger i halvfjerds Aar har huset og beskyttet Verdens største aandelige Magt.

Avignon er i Historiens Løb adskillige Gange blevet smykket med Navnet »det an-

Pavernes Resi i Avig

Tekst: Dr. C. Colombe

Fotos: Akademia

det Rom«, altera Roma, og Byen har maaske ogsaa noget af Roms Storhed og Ophøjethed over sig. Og denne Storhed og Ophøjethed — som ikke nærmere kan bestemmes, men som f. Eks. ogsaa Ludvig XIV har erkendt, skylder Avignon aabenbart Pavernes Ophold og disses storslaaede Fremme af Kunst og Kultur.

To Paver har rejst dette kolossale Bygningsværk: Benedikt XII og Clemens VI, to hinanden saa modsatte Naturer som overhovedet tænkeligt. Benedikt XII var først og fremmest en streng Munk. Han udfyldte sin Mission ved at sørge for, at Kirkens Lære holdtes ren og uforfalsket. Han maatte imidlertid have et Fristed for at kunne udøve sin Magt frit og uhindret, og hans Landsmand Pierre Poisson de Mirepoix paatog sig derfor at rejse den vældige Fæstning, som Paven forlangte.

Overalt i det gamle Palads' Rum hviler der en klosterlig Enkelthed og Streghed,

thi Benedikt — en tro Søn af den hellige Bernhard — nærrede Mistillid til Kunsten, som han ansaa for al Fordærvelses Ophav.

I Clemens VI møder vi derimod en af Renaissancens ægte Paveskikkelser. Hvis prægtige Ceremonier og straalende Pragt kunde bidrage til at højne hans høje Embedes Anseelse — og det ansaa han for hævel over enhver Tvivl — ofrede han gerne

store Summer for at udvide og udsmykke sin Residens. Hans Arkitekt gjorde sit bedste for at tilfredsstille sin Herre, og den Bygning, der rejstes ved Siden af Benedikts Fæstning, blev et sandt Palads. Billedhuggerarbejder fik Indpas, og de talrige Vægmaleries, der smykker alle Dele af Paladset, stammer uden Undtagelse fra Clemens VI's Tid.

I de Aarhundreder, der fulgte efter at Paverne var vendt tilbage til Rom, undergik Bygningerne imidlertid Forandringer; to Modpaver benyttede Paladset, uden dog at foretage synderlige Ændringer. Efter at Avignon i 1791 gik over paa franske Hænder, stod Bygningerne i mange Aar tomme, indtil man besluttede sig til at tage Størstedelen af Paladset i Brug til Kaserne, medens Resten - saaledes som iøvrigt havde været Tilfældet under de franske Konger - tjente som Fængsel. I Midten af forrige Aarhundrede blev den franske Regering imidlertid klar over, hvilken Skændsel det var, og fra nu af tog man fat paa at genoprette den skete Skade. Adskillige fremragende Videnskabsmænd og Lærde, deriblandt den tidligere Præfekt for Vatikanerbiblioteket, Kardinal Franz Ehrle, har bidraget til at føre de historisk interessante Bygninger tilbage til deres oprindelige Stand. Paladset anvendes nu til Arkiv.

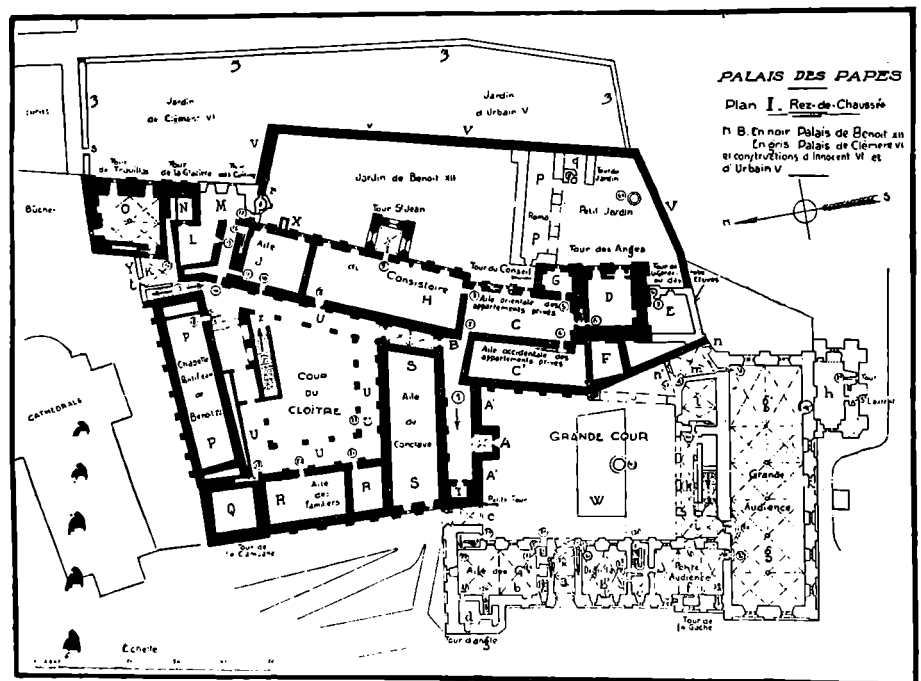
ns
n

↑ Den store Trappe. Paladsets centrale Del.

← Det indre af Benedikt XII.s Kapel, der nu tjener som Provsarkiv.

➤ Rids af det gamle Pavepalads: de med sort tegnede Dele er Benedikt XII's Værk medens den skraverede Del er opført af Clemens VI.

Skal det katolske Barn gaa i katolsk eller protestantisk Skole?

En af de unge besvarer dette Spørgsmaal

Selvfølgelig skal ethvert katolsk Barn gaa i katolsk Skole; der burde overhovedet ikke være Diskussion om det. Men da der nu alligevel lader til at være delte Meninger, vil jeg fremhæve nogle Ting, som taler for den katolske Skole.

Jeg har selv gaaet i katolsk Skole til mit 16. Aar og gaar nu paa tredje Aar i en protestantisk, saa jeg har Erfaring for begge Dele, og jeg kan ikke være taknemlig nok for at have tilbragt min Barndom i en katolsk Skole. — Barnesindet er som bekendt meget paavirkeligt, saa det er derfor katolske Forældres Pligt at sørge for, at Børnene faar en god, katolsk Paavirkning, og hvor skulde de faa den bedre end i en katolsk Skole? — Aanden her er meget særpræget og gennemsyrrer hele Skolearbejdet; — hvem har f. Eks. oplevet paa en protestantisk Skole, at man bad Fadervor før Eksamen, og at man bad Morgenbøn og Bordbøn? En stor Betydning for Eleverne har det ogsaa, at der er Kapel paa Skolen; jeg ved, hvordan jeg selv har været glad for det, og hvordan min lille Søster i Frikvartererne smutter derind, hvis hun ikke har været rigtig heldig, eller noget er gaaet hende imod. — Stor Betydning har det, at Undervisningen er paa katolsk Basis. Tænk blot paa Historieundervisningen, hvor man paa en protestantisk Skole kan høre de mærkeligste og tit fjendske Ting om Katolikkerne, og tænk paa, hvordan Reformationen kan fremstilles som den store Befrielse fra Middelalderens Mørke og Aandstyranni! Saadanne Problemer bør man ikke sætte et Barn over for, før det har en saa stærk, katolsk Ballast, at dets Overbevisning ikke røkkes, og det kan gendrive de forkerte Paastande. — Paa den katolske Skole faar Børnene ogsaa langt mere Religionsundervisning (3 à 4 Timer om Ugen) og desuden er der 1 à 2 Skolemesser ugentlig, som det dog er frivilligt, om man vil overvære, og Lejlighed til hyppigt og regelmæssigt Skriftemaal. — Jeg har hørt, at nogle mener, man faar mindre Ærbødighed

for Præster og Nonner ved at gaa paa katolske Skoler; men det er rent ud sagt Snak. Snarere er det modsatte Tilfældet; men man kommer i nærmere Kontakt med dem, snakker langt mere med dem, og det er absolut kun af det gode. — Elever fra de katolske Skoler regnes for at være ganske særlig velopdragne, fordi der bliver taget sig af den enkeltes Opdragelse, og fordi der findes en Disciplin og en Orden, som jeg ikke har set andre Steder, og som jeg ligefrem savnede, da jeg kom i Gymnasiet. — At man skulde lære mindre i de katolske Skoler, er absolut en forældet Opsfattelse, og de beskæftiger nu glimrende Lærerkrafter, der staar fuldt ud paa Højde med andre Skolers.

Og saa synes jeg, at naar katolske Præster og Nonner med Biskopper i Spidsen anbefaler og holder paa den katolske Skole, saa skulde der ingen Tvivl være for nogen.

Kirsten Lorenzen.

Klostrenes Rehabilitering

*Citater
fra protestantiske
Forfattere*

Ordensvæsenet blev af Luther og Reformatorerne bekæmpet med Voldsomhed, og efter Statskuppet 1536 eller »Revolutionen«, som Oscar Andersen kalder det i »Opbruddet«, blev denne Kamp gennemført ved Landsforvisning, Drab og Inddragning af Klostergodset som Statens Ejendom, hvilket Peder Plade omtaler i sin »Visitatsbog«, som Lindbæk i »De danske Franciskaner-Klostre« 1914 (S. 78) citerer saaledes: »Peder Paladius siger triumferende: Nu er de Skælmer drevne af Landet og en Part ophængte, og er

øjensynlig meget veltilfreds med det sidste.«

Midlerne, man brugte for at fremme Stemningen imod Munkene, var Løgn, Latterliggørelse og Skældsord, og heri var Luther en Mester, naar han f. Eks. i Skriftet imod Pavedømmet udtaler Ønsket om at rive Tungen ud af Halsen paa Paven og Kardinalerne og ellers brugte saa grove Ord og Udtryk, at Sømmelighed forbyder at anføre dem her. Norvin nævner ogsaa i sin Universitets Historie, at »Reformatorerne brugte Skældsord imod Modstandernes videnskabelige Beviser«. Om Ole Worms Tale 1618 imod Jesuitpater Coutzen siger Bjørn Kornerup i »Kirkehistoriske Samlinger« 6. R. 2. B. S. 66, at »Worm er stærkere i de heftige Beskyldninger og grovkornede Skældsord end i selve Bevisførelsen«, og anfører følgende Udfald imod Paterens Forsvarstale, at »der end ikke er en eneste Draabe, der ikke smager af Tungens bitre, stinkende Vædske, af Forhaanelser, Gudsbespottelser, Bagvadskelser og Løgne«. Om den løgnagtige Omtale af Munkene siger Lindbæk: »Man udsprede de urimeligste Historier om deres Usædelighed og Havesyge. De var deres Modstandere overlegne i boglig Lærdom, og hvad Kundskaben angik, stod de fuldt paa Højde med eller over deres Modstandere, Mænd som Peder Olsen og Lütke Namensen rager højt op blandt deres Samtidige.

Det er først efter Midten af det 19. Aarhundrede, at man fra protestantisk Side har anslaaet en mere maadeholdende Tone«. Og denne Tone er nu senere stegen til en mere objektiv Betragtning, der gaar uden om alle Fanatismens Fantasisøstre og ser Virkeligheden lige i Øjnene. Om Præsternes Sædelighed taler saaledes Troels Lund i sin Bog »Ægteskab og Sædelighed« S. 192 (Folkeudgaven S. 169), hvor han anfører Bispernes Bestemmelse af 1555, tyve Aar efter Reformationens Indførelse, at ingen Præst, som er funden i Mord eller Hor bør forblive i sit Embede, men bør forflyttes til et andet Kald. Og 1579 skriver Kongen til de forsamlede Bisper i København: »Vi kommer udi Forfaring, at her udi Riget mangesteds findes stor Brøst hos Præster saa vel som Provster, at en Part fører et utilbørligt Levnet udi Drukkenskab, Horeri og andre saadanne grove Laster«, og Troels Lund fortsætter: »I Norge og Sverrige synes Tilstanden at have været en lignende.

Ikke uvittig skrev en fransk Rejsende i sin Dagbog: »Ved Reformationen i Sverige delte de medvirkende Kirkens Efterladenskaber saalunde imellem sig: Kronien beholdt Kirkegodset, Præsterne dens Omsorg for Enker, Nonner og Jomfruer, og Lægmandene blev befriede for Skrifte og Faste«. Spørges der herefter: Hvorledes stillede i det 16. Aarhundrede den gifte lutherske Gejstlighed sig sædeligt set, i Sammenligning med den tidligere katolske ugifte? saa kan Svaret ikke være utvivlsomt. Reformationen betegnede paa dette Punkt et Tilbageskridt. Den lutherske Gejstlighed i det 16. Aarhundrede stod, hvad kønslige Udskjelser angik, lavere end den katolske, som den afløste. Den lutherske Gejstligheds Spidsere taalte maaske paa dette Omraade fuldt saa vel at ses i klar Belysning som i sin Tid den katolske. Men Standens brede Lag led af, og maatte ifølge de givne Forhold nødvendigvis lide af den Skrøbelighed, som Luther havde dømt saa haardt.«

Saa er det jo kun godt, at der er sket en Strømkæntring, idet Videnskaben i nyere Tid har udtalt sig for Ordensstanden, saaledes Harnach i »Kristendommens Væsen«, hvor han siger, at ligesom vi ikke kan undvære Handelsstanden og Krigerstanden, saaledes kan Menneskeheden ikke undvære Ordensstanden«. Blandt den nyere Tids Udtalelser fra kompetent Side har vi Dr. med. Isagers i Bogen »Skeletfundene ved Øm Kloster« 1936, hvor han ikke blot udtaler sig som Læge, men ogsaa som forstaaende medfølende Menneske. S. 130 taler han med en mærkbar Understrøm af varm Interesse om Munkenes mange Opgaver, idet han siger: »Omkring Aarene 1200 var Lægekunsten i en frodig Udvikling, som satte Spor i Frankrig, og herfra kom Cistercienserne til os som Kulturspredere, de reformerede vort Landbrug, forbedrede vor Bygningsteknik, de førte Lægeplanter hertil, og hvorfor da ikke ogsaa det nye i Lægekunstens (Trepanation). S. 137: Ved alle større Klostre bygges der Hospitaler, og Pavebreve indskærper Klostrene at være forsynede med Penge, Lægemedler og Læger (S. 15). Klostrene var forpligtet til daglig at optage vejfarende, syge og nødlidende (S. 50). Klosteret har vel ydet Pleje til Mænd baade med og uden Invaliditet, der er bleven knyttet til Klosteret og faaet en Grav der (S. 61). For de udskrevne blev Livet

under Klosters Varetægt og Forsorg maaske tryggere end under andre Forhold.«

Paa en Kunstrejse besøgte Meldahl en stor Del Klostre i Syden og gengav sine Indtryk af Klosterlivet i Nutiden i sin Bog: »Rejse i Mellem- og Syd-europa« Side 6 siger han: »Det var ikke blot aandelige og ideelle Interesser, der varetoges i disse Klostre. Overalt findes der kyndig Havedrift eller store Avlsgaarde, store Vinbjerge eller Bryggerier. Naar man betænker, at der i de østerrigske Lande var 1500 Munke- og 500 Nonneklostre, kan man forstaa, at Klostrene maa have haft en mægtig civilisatorisk Indflydelse paa Befolkningen. Ved hver Klosterport var en Bænk til Hvile og et Gæsterum for den Fattige, og der var altid nok at faa til at stille Sulten med. Ved Undervisningen blev Munkene Mængdens aandelige Ledere. Naar vi nu læser Meldahls Beretning om hans Oplevelser i de Klostre, han besøgte, og dertil hvad Paul Heliæ siger om Klosterlivet paa Reformationstiden, bliver Indtrykket kun, at de bekræfter og supplerer hinanden, idet han i sit Modskrift mod Malmøhøgen siger: »At læse og synges, vaage, skrive, studere og prædike, at tjene syge og kranke, at undfange Gæst og gangende, at koge, brygge og bage, at gøre meget andet, hvordan Klostrene plejer at være, er dette at være ørkesløs og ledig, da kendes jeg gerne, at der falder ingen Gerning i Klosteret.«

For yderligere at uddybe den Strømkæntring, der er sket i Betragtning af Ordenslivet, skal her endnu anføres nogle enkelte af vor Tid Forskere. Saaledes siger Hal Koch i sin Bog »Kirken i Middelalderen« 1938: S. 487 »Pachomios samlede en Række Eremiter til fælles Liv i fælles Bolig (claustrum, Kloster), og det første Kloster var opstaaet. Hermed er der tilført Europas Kulturliv en ny Kraft af uoverskuelig Betydning baade for det verdslige Samfund og Kulturliv, for Kirkeinstitutionen og for Religøsiteten og Fromhedslivet.«

Og Festskriftet »Skovkloster — Herlufsholm 1135—1935« har S. 22 følgende korte, men meget omfattende Bemærkning: »Klostrene gjorde Tjeneste som gratis Kroer for Vejfarende, Sygehuse, Fattighuse, Alderdomshjem m. m.«, og i Fortalen siger Rektor Olaf Friis Hansen: »Middelalderens Klostre var ikke blot Hjemstedet for Datidens

religiøse Liv, men for al Samtidens Kulturliv og tillige de eneste Steder, hvor Ungdommen kunde lære boglig Sysse. St. Peder Kloster har fra første Færd givet sig af med Undervisning, hvilket kan dokumenteres. Kontinuiteten er hevet fra 1135 og til nu, saaledes at Herlufsholm med Føje kan se tilbage til en 800-aarig Fortid baade som Stiftelse og som Skole.«

Naar Historieforskere, Læger, Kunstnere og Skolefolk i vor nyeste Tid ved Studium og Selvsyn endelig har faaet et saa korrekt og smukt Syn paa Ordenslivet i Klostrene, saa virkede det noget nedslaaende for nylig at se en farvelagt Karrikaturtegning af to tykke rød-næsede Munke med tilhørende Tekst af en Skoleleder i »Berlingske Tidende«s Søndagstillæg, hvad Redaktionen paa given Anledning da ogsaa beklagede at have optaget i Bladet.

En vægtig Undskyldning for Uvidenheden ligger dog i de historiske Lærebøgers forældede Standpunkt, der ikke er i Overensstemmelse med de nye Fremstillinger af Lindbæk, Hal Koch og andre moderne Forskere. Men en Bedring opstod ved, at Undervisningsministeriet 1930 nedsatte et Udvalg til Revision af Bøgenes Stofvalg og Fremstilling, til hvilket der fra katolsk Side skete Henvendelse; en Redegørelse herfor er optaget som Bilag i Udvalgets Betænkning af 1933, hvor Udvalget i sit Svar har givet den katolske Udtalelse sin Tilslutning undtagen paa enkelte Punkter. En udførlig Redegørelse har Pater Dr. phil. Otto givet 1943 i sit lille Skrift »Den katolske Kirke i vore Historielærebøger«, hvori han angiver nogle reviderede Bøger og S. 30 siger: »Man taler saa meget om Oplysning. Her er der endnu et Omraade, hvor der kan gøres meget. Man kan derfor kun være glad for de Bestræbelser, det nedsatte Udvalg har udfoldet for at rense Skolebøgerne for positive Fejl, Misforstaaelser og skæve Vurderinger.«

Ved Ministeriets Udvalg tog Staten Sagen i sin Haand og stemplede det derved som en Sag af kulturel Betydning, og Lærerstanden bør nu være i Stand til at staa paa Højde med Videnskaben og saaledes bevirke, at det danske Folk vil kunne erkende, at Ordensvæsenet har været og endnu er en Kulturfaktor af høj Rang og i Besiddelse af »evige Værdier«.

I. Hummermüller.

Liturgisk Kalender

Sept:

19. S. 14. **Søndag e. Pinse.** (702); 2. (grøn) Bøn: St. Januarius og Lidelsesfæller ([31]), 3. Bøn: Om Fred* eller For Paven ([122]).

20. M. **Vigilie til St. Matthæus** ([1]) (violet) med Evangelium (1082); 2. Bøn: St. Eustachius og Lidelsesfæller ([28]), 3. Bøn: Om Fred eller For Paven. — Eller:

(rød) **St. Eustachius og Lidelsesfæller** ([27]); 2. Bøn: Vigilien ([2]), 3. Bøn: Om Fred eller For Paven; sidste Evangelium: Vigiliens (1082).

21. Ti. **St. Matthæus, Apostel og Evangelist** (1083)

22. O. **St. Thomas af Villanova** (1085) (hvid) 2. Bøn: St. Mauritius og Lidelsesfæller (1085), 3. Bøn: Om Fred eller for Paven.

23. T. † **St. Linus** (1086); 2. Bøn: St. Thecla (1086), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 4. Bøn: Om Fred eller For Paven; Apostlens Præfation (524).

24. F. **Jomfru Maria, de fangnes Befrielse** (1087); 2. Bøn: Om Fred eller For Paven.

25. L. † **Gudsmoders Lørdagsmesse** ([90]); 2. Bøn: Om den Helligaand ([120]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]), 4. Bøn: Om Fred eller For Paven (medmindre denne er bedt som 3. Bøn).

26. S. 15. **Søndag e. Pinse.**

I konsekrede Kirker:
Kirkevielsesfest.

* Bøn om Fred findes i K. U. Nr. 30.

Anm. Paa de med † mærkede Dage kan Præsten efter frit Valg læse Sjælemesse og andre Votivmesser, hvorfor man paa disse Dage ikke kan regne med, at de her angivne Messer læses.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sam-
mensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (an-
svarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.
Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition og Kasserekontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23. Tlf. Cen-
tral 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge
og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland
18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-
dets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Vore Spejdere

Fra vore Korrespondenter i Aarets Sommerlejr har vi yderligere modtaget følgende Beretninger om Spejdernes og Ulvenes Oplevelser:

Sankt Laurentii Trop og Flok

Sommerlejren gik atter i Aar til Østskov, vor smukke gamle Lejrplads, til hvilken der knytter sig saa mange gode Minder for alle os, der har været med Aar efter Aar.

Selve Turen derop var en hel lille Oplevelse for sig. Den foregik pr. Rutebil til Jyllinge og herfra pr. Baad via Eskildsø til Østskoven. Da vi nærmede os Eskildsø og mente os inde paa lavt Vand, fik vi Tropskærren ud i Vandet for at trække den ind paa Land. Men der havde vi forregnet os, pludselig var der dybere, og Kærren gik i Vand til over Hjulene. I en Fart maatte vi op i Baaden igen, og denne Gang havde vi mere Held med os, for nu løb Baaden helt op paa Land.

Dagene i Lejren gik som det sig hør og bør i en Sommerlejr. De vekslede mellem Øvelser i Skoven, Sejlture pr. Kano, Haandboldkampe, Udflugter i Omegnen, ja om det saa var Rideture manglede det ikke. Vi havde naturligvis ogsaa vor traditionelle Nattevandring med Besøg ved Hejrebakken, de stille Skovsøer med den vandrende Ø, Rævebakken med den smukke Udsigt over Fjorden etc. Vejrguderne var os ogsaa naadige. Alt for hurtigt fik Lejren Ende, og 30 Drengene var blevet godt brunet og en Række uforglemmelige Minder rigere. BM

Ulvne fra Sankt Bendt og II. Absalon

Sankt Bendts Flok havde i Aar Sommerlejr i Rye Skov ved Borup i Dagene fra 25. Juni til 1. Juli. Det var en talmæssigt stor Lejr, ialt 34

Personer, idet Ulvene fra II Absalon havde sluttet sig til Sankt Bendts Ulve, og Spejderne fra Sankt Bendts Trop, repræsenteret ved 8 Mand, havde forenet egen Sommerlejr med Overtagelse af Hjelpearbejdet for Lejrchefen, Gudrun Tilling (Gut) og hendes Assistenten.

Tropsraadsformanden, Sognepræst B. Hake besøgte Lejren i dens sidste Dage og tog med Interesse Del i Ulvenes Liv, og tillige havde man Besøg saavel af Pater J. Bender som af Svendborgs Sognepræst, Pastor N. M. Oppermann,

BOGHYLDEN

Cappe, Jeanne: Un choix de livres pour les jeunes filles, 42 S.	Kr. 1.35
Doms, Herbert: Du sens et de la fin du mariage, 240 S.	» 5.25
Heeren. C. van der: L'Apocalypse 220 S.	» 4.10
Maritain, Jacques: La personne humaine et la société, 56 S.	» 3.10
Maritain, Jacques: Quatre essais sur l'esprit dans sa condition charnelle, 266 S.	» 3.80
Molien, A.: La Vierge mère de Dieu, 400 S.	» 5.70
Walcheren, P. Vander Meer de: Le Paradis Blanc (la vie des chartreux), 152 S.	» 3.10

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfs-gade 34-36
Tlf. 778 - 728

Køb det Danske Steril Catgut Novo

leveres i Glasklokker i Nøgler paa 25 à 50 m

hos **VALD. FOERSOM** . 1868-1943

Amagertorv 27 . Central 4310 . Byen 4310

der har bevaret sin Tilknytning til Sankt Bendts Trop og Flok. — Der var saaledes ikke Præstemangel i Lejren, og man kunde da ogsaa indlede hver Dag efter Divisionens gode Skik med Messe og Fælleskommunion.

Lejren var begunstiget af et pragtfuldt Sommervejr, for det meste med brændende Sol. Hertil kommer, at sjældent har vel Glæde, Kammeratskab og villigt Arbejde i Fællesskab i højere Grad end her præget Lejren, og der er derfor næppe Tvivl om, at denne Sommerlejr for saavel Ulve, Spejdere som Førere vil staa som et godt Minde om Sommeren 1943.

x—y—z.

II. Absalon Trop

Man ligger og snuer noget saa dejligt, indtil denne lille, mekaniske Indretning, der almindeligvis benævnes Vækkeur, vækker en med et infernalsk Spektakel. Man raser i det stille for ikke at vække Husets øvrige Beboere. Klokken er 4 — siger og skriver fire — om Morgen.

Jeg trækker i Uniformen, guffer hurtigt Havregrøden i mig, et hastigt Farvelkys til Far og Mor, og saa i en Fart ned ad Gaden til Hovedbanen, hvor jeg skal mødes med mine Kammerater. Snart damper vi sydpaa mod Næstved og derfra til Dallose. Vi vandrer fra Stationen mod den lille Ø, *Glæno*, hvor Sommerlejren skal være. Det er bagende varmt Solskin, men vi er saa heldige at møde Fragtmanden, som tager de mindre Spejdere med paa Vognen. Ved Middagstid er vi i Lejren, faar hurtigt rejst Teltene, og saa begynder 10 eventyrligt dejlige Dage.

Hvis en fremmed nærmøde sig vor Lejr vilde han blive meget forundret. Han vilde føle sig hensat til Nordamerika for nogle Hundrede Aar siden. Vi var nemlig alle sammen pludselig blevet Indianere. Patruljerne havde faaet Stammenavnene, som Mohikanere, Huroner,

Siouxer o. lign., og Førerne Høvdingenavnene: Graabjørn, Huggiwum, Chingacock m. fl., ja selv Lejrkapellanen fik sit Indianernavn »Opgaaende Sol«. — Det var noget, der kunde sætte Fantasiaen i Sving hos store som hos smaa.

Tiden jog afsted. Vi indrettede vor Lejr paa bedste Maade, byggede Broer, badede i det dejlige Smaalandskølv, prøvede paa at fange Harer, som der ude paa Fedet var Masser af, — men uden Held, og havde spændende Øvelser mellem Stammerne og meget mere. — Hver eneste Aften havde vi Lejrbaal, hvor Stammerne skiftedes til at lede og levere Underholdningen, og bagefter samledes Høvdingene og de gamle og vise Mænd til Palaver over en Pipe Tobak og en Kop The, medens Gløderne langsomt smuldrede hen til intet.

Men ak, 10 Dage er ingenting. Opbrud, Pakning, Hjemrejse over Slagelse, hvor vi ved Sognepræstens Velvilje fik arrangeret Aftensmaden, og saa stod vi igen paa Hovedbanen og sagde hinanden Tak for god Lejr.

Haagen.

Landspatruljeturneringen

Jo, Divisionen havde naturligvis ogsaa et Hold med i den store Lands-Patruljeturnering, som Det danske Spejderkorps afholdt i Sommer paa Skjoldenæsholm. En Patrulje fra II Absalon — dog ikke Vinderen af vor Divisionsturnering, hvem det ellers tilkom at repræsentere Divisionen, men som gennem en Udmeldelse var blevet afskaaret fra at kunne deltage — var Divisionens Repræsentant i den store Konkurrence. Uheldigvis var den paagældende Patrulje forhindret i at kunne faa sin ordinære Patruljefører med, og dette har uden Tvivl influeret paa Resultatet, der ikke blev saa godt.

Patruljen sled sig gennem Lejrarbejderne, men var tilsyneladende imponeret af det fine Selskab, klarede sig helt godt gennem de efter-

følgende 2 Dages Forhinderingsløb og dettes Opgaver, men faldt saa helt igennem paa den sidste Dags haarde Øvelse, hvor de ikke var nær robuste nok til at kunne gøre sig gældende.

Derimod fik nogle af vor Divisions Troppe Lejlighed til at gøre sig godt bemærket paa andre Omraader, idet Sankt Mikael's Trop stillede 1 Mand og II Absalon 10 Mand som Dommere, Hjælpere o. lign. ved Turneringens og Lejrens Gennemførelse. Det var saaledes 2 af vore Rovere, som havde paataget sig det ingenlunde ringe Arbejde at være Overkokke for den over 100 Mand store Lejr af Dommere og Hjælpere, medens vore yngre Medhjælpere var blandt deres bedste Assisterer ved det øvrige Arbejde i Kabysen.

Vore Hjælpere løste de dem paalagte Arbejder saa tilfredsstillende, at man Gang paa Gang fra Lejrledelsens Side udtalte sig rosende om den Indsats, Divisionens Spejdere havde gjort, og ved en afsluttende Parade for Hjælpemandskabet blev der fra Korpsets Side rettet en speciel Tak til Overkokkene, der yderligere — som en særlig Erkendtlighed — fik overrakt hver et flot Silvakompas.

KM 1211.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

Hvis Forholdene tillader det, afholdes:

AARHUS:

Fredag d. 17. September Kl. 19 pr.

Foredragsaften. — Læge Sven West taler om: Lægens Gerning og den kristne Moral.

Fredag d. 24. September Kl. 19 pr.

Studiekreds.

Tidspunktet for Studiekreds- og Foredragsmøder vil først senere kunne offentliggøres.

KØBENHAVN:

Onsdag den 6. Oktober 1943.

Rusgilde. — Tidspunktet vil senere blive offentliggjort.

Ønsker De at sælge

eller at købe Villa . Ejendom . Grund . Forretning
eller Pantebrev, yder jeg Dem betryggende Assistance

EMIL OVERGAARD

Statseksamineret Ejendomsnægler
Gentoltegade 86 . Tlf. Gentofte 2535

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Benzon

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Samarbejdets Muligheder

fortsat fra Side 599

mest et Spørgsmaal om Ret eller ikke Ret. En saadan Diskussion om, hvem der har Ret, og hvem der har Fejl, er nu ført i 400 Aar, uden at man er kommet til Enighed. Forholdet mellem Katolikker og Ikke-Katolikker er først og fremmest et Spørgsmaal om, hvem der har den største Kærlighed — den største Kærlighed til sin Næste.«

Dette skal vi have Lov til at kappes om, og saa kan vi være enige i det Ønske, at (som Idrætsmændene siger) »det bedste Hold maa sejre.«

Odense

Søndag den 5. September kom Biskoppen til Odense og holdt Konfirmation. Ialt modtog 38 Børn og 17 voksne Konvertitter det hellige Sakramente. Til Trods for de ugunstige Tidsforhold var Kirken fyldt til sidste Plads.

Aarhusianere i Randers

Trods Tiderne havde Sct. Michaels Klub i Randers vovet at holde en »Høstfest«, hvortil den foruden Menigheden havde inviteret Silkeborg, Horsens, Pindstrup og Aarhus. Grundet paa de vanskelige Trafikforhold var dog kun Aarhus og Pindstrup repræsenteret.

Lørdag Eftermiddag ankom vi enten pr. Tog eller ogsaa, hvis man var saa heldige at have ordentlige Cykledæk, paa Cykle. Selve Festen afholdtes paa »Skydepavillonen« Lørdag den 21. August, da det paa Grund af Togtiderne var umuligt at holde den om Søndagen.

Efter at Sct. Michaels Klubs Formand havde budt Velkommen, blev Ordet givet til et af Klubbens Medlemmer, Hr. Michael Jensen, som i sin Tale

bl. a. fremhævede, at Nutidens Ungdom ikke var værre end tidligere Tiders, men at den tværtimod var bedre og mere karakterfast. Af den efterfølgende Underholdning kan bl. a. fremhæves en nydelig Balletdans, udført af Frk. Else Melchior. Om Natten blev vi indkvarteret enten privat eller paa »Hotel Sct. Josef«.

Søndag Morgen overværede vi Messen, fik serveret Morgenkaffe hos vore gode Værter i »Vestergade 28«, saa lidt paa Byen, og blev derefter modtaget af vore Middagsværter, som havde gjort alt for at give os en saa festlig Middag som muligt.

Om Eftermiddagen cyklede vi eller kørte i Rutebil ud til Fladbro, hvor vi efter en lille Spadseretur i Omegnen drak Kaffe paa Kroen.

Atter vendte vi tilbage til Laksestaden, hvor der, da Aftensmaden var fortæret, blev serveret Pølser for os. Klokkeren var imidlertid blevet mange, og vi maatte, hvor nødigt vi end vilde, tage Afsked med Randers og vende Næsen hjemad. De, der cyklede, skulde jo gerne være hjemme inden Midnat. Men inden vi skiltes, udbragte vi dog et rungende Leve for S. M. C. som Tak for den dejlige Fest.

P. J.

Horsens unge

Søndag den 15. var det Meningen, at vi skulde ud og bese vort gamle Sommerhus, i Form af en Mølle ved Skævlund. Men af forskellige Grunde kunde de fleste ikke komme. Da der samme Dag var Blomsterregatta i Bygholm Sø, og nogle af de Unge ogsaa havde Baad i Søen, besluttede vi at gaa ud og pynte vore Baade, saa vi kunde være med til Festlighederne om Eftermiddagen; denne forløb da ogsaa storartet. Vi faa katolske Unge havde trods alt faaet en god Dag ud af det.

Søndag den 22. havde vi vor aarlige Udflugt paa Foreningens Regning, og denne gik i Aar til Saxild Strand, nogle faa Kilometer fra Odder, hvor vi var i Messe Kl. 9.30.

Derefter tog vi til Saxild Strand for at faa vort »aarlige Bad«. Om Aftenen tog vi til Skovsminde Kro, hvor vi spiste til Middag paa Foreningens Regning, (jo vi kan her i Horsens).

Søndag den 29. havde vi inviteret

vore Kammerater fra Vejle til Haandhold; men paa Grund af Situationen blev vi nødt til at aflyse dette, da Vejleenseres Tog var stoppet. Festen blev udsat indtil videre.

Brinch.

Danmarks katolske Radioklubber

Regnskab for Aaret 1942

Indtægt

Kassebeholdning pr. 1/1 1942 Kr. 275,10

Indbetalt Kontingent:

Aalborg 1941	»	24,00
Aalborg 1942	»	24,50
Aarhus	»	45,00
Esbjerg	»	13,00
Fredericia	»	19,00
Helsingør	»	20,00
Hillerød 1941	»	1,50
Hillerød 1942	»	5,00
Holbæk 1941	»	2,50
Holbæk 1942	»	3,50
Holstebro	»	2,50
Horsens 1941	»	24,00
Horsens 1942	»	28,00
Hørsholm	»	4,50
Kolding	»	7,00
København	»	159,50
Køge	»	5,00
Nyborg	»	7,00
Nykøbing F.	»	15,00
Odense	»	18,50
Roskilde	»	23,00
Silkeborg	»	1,50
Svendborg	»	13,50
Sydsjælland	»	40,00
Renter	»	3,80

Kr. 785,90

Udgift

Udbetalt Kontingent til de upolitiske danske Radioklubber	Kr. 264,00
Antenneansvarsforsikring 1942	» 117,80
Repræsentation i de upolitiske danske Radioklubber	» 25,00
Duplikering, Tryksager, Papir m. m.	» 25,50
Porto	» 34,02
Kassebeholdning pr. 31/12 1942	» 318,98

Kr. 785,90

Nykøbing F., den 22. Maj 1943.

C. G. Simonsen.
Kasserer.

Ovenstaaende Regnskab revideret og sammenholdt med Bilag. Intet at bemærke.

Randers, den 2. Juni 1943.

Bjørn Bjørnbak.

Katolsk Lommekalender

Rettelser til Aarets Lommekalender bedes omgaaende indsendt til Frøken Ulla Andersen, Grundtvigsvej 6 A, København V.

Det er absolut sidste Frist.

R. I. P.

Det bekendtgøres herved at pavelig Kabinetskammerherre, Greve

Christopher Paus

f. 10/10 1862

er afgaaet ved Døden den 10/10 1943 vel forberedt ved Kirkens hellige Sakramenter.

Afdødes Sjæl anbefales til alle troendes Forbøn.

Paa Familiens Vegne
Else Garth-Grüner.
f. Paus.

Sjælemessen i Domkirken 17/10 Kl. 10. Jordfæstelsen sker i Norge.

Passertilladelse for Præster

Pastor Geertz-Hansen ved St. Ansgars Kirke har opnaaet Passertilladelse, saaledes at man i Tilfælde af Sygdom kan tilkalde ham indenfor den spærrede Tid. Nattefonen (efter Kl. 23) er stadig Palæ 5583.

St. Mariæ Kirke

Søndag den 19. September Kl. 8 Højmesse med Fælleskommunion. Kl. 10 stille Messe. Onsdag den 22. September Kl. 19,30 Kongr. for Damer.

Sakramentskirken

Hvis Forholdene tillader det, er der Broderskagsmøde Mandag den 20. September Kl. 20 og Møde for Birgittaforeningen Torsdag den 23. September Kl. 20.

Jesu Hjerte Kirke

Mandag den 20. September Kl. 19,30 unge Mænds Kongr., Torsdag den 23. September Kl. 19,30 Mændenes Kongr.

St. Antoni Kirke

Søndag den 19. September Kl. 17 Indvielse til Guds Moder, Fredsandagt, Sakramentskirkens Kor synger. Hvis Forholdene tillader det: Onsdag den 22. September Kl. 20 Kongr. og Broderskabsmøde.

Næstved

Paa Grund af Forholdene er Skolens Basar tillige med Trækningen af Lykkesellerne udsat til Oktober.

St. Franciskus' 3. Orden

Søndag den 19. September Kl. 14,30 (2½) i St. Annæ Kirke. Generalabsolution.

HORSENS
Manufaktur . Trikotage . Udstyr
A-S Horsens Textil Lager
Leverandør til katolske Institutioner
Carl Bech
aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed
RANDERS
Randers Andelsmejeri
Telefon 776 (4 Linier)
Fineste Mejeriprodukter fra Dyrlæge kontrollerede Besætninger

St. Dominikus' 3. Orden

Tirsdag den 21. September Kl. 20 til 21.

Benediktineroblater

Møde Fredag den 24. September Kl. 19,45 hos Liobasøstrene, St. Kjeldsgade 1. Komplet Kl. 20,45.

»Vor Glædes Aarsag«

Andagt 21. September Kl. 7,30 hos St. Josephsøstrene, Østerbrogade 7 D, i Tilfælde af Færdseleksforbud efter Kl. 9 bortfalder Andagten.

Sygeplejerske-Forbundet

Tirsdag den 21. September Messe paa Sct. Josefs Hospital Kl. 8. Messen læses i Fredens Intention. Alle Sygeplejersker og Elever er velkomne. — Madpakke medbringes.

Ikke Ske, men Økse

I Nr. 36 i Artiklen om Aarhus og Aalborg-Spejdernes sælles Sommerlejr i Dronninglund Storskov hos den gæstfrie Godsejer, Skovrider von Folsche, stod der ved en Fejtagelse, at Troppen som Tak forærede Godsejeren en Sølvske. Det var i Virkeligheden en Økse, en rigtig Skovøkse med Skæft paa 1 m og forkronet Blad. Paa Skæftet var anbragt Sølvplader med de to Troppers Navne — og naar i Fremtiden Spejdetroppe ligger i Lejr hos Godsejeren, vil Økseskæftet faa nye Plader paasat.

Johannes Jørgensen: Udvalgte Digte. (Af Gyldendals Digtsamling) Skind Kr. 5,75.

Thomas a Kempis: Fire Bøger om Kristi Efterfølgelse. 1926. 302 S. Lommeformat. Skind, Guldsn. Kr. 7,75. Shirting Kr. 3,50.
I fem Aarhundreder Verdenslitteraturens kendteste Betragtningbog.

H. D. T. Kiærulff: St. Teresa. 1936. 91 S. Kr. 1,25.
Den store Mystiker, Reformator og Helgenindes Liv og Levned.

H. D. T. Kiærulff: St. Thomas af Aquin. 1938. 97 S. Kr. 1,25.
Levnedsskildring af Kirkens største Tankegang.

Otto Karrer: Læs Biblen. 1935. 30 S. Kr. 0,50.
Om Biblens Tilblivelse.

Fr. X. Kother: Magt og Penge i Kirken. 1936. 27 S. Kr. 0,50.
Om det materielles Plads i Kirken.

Jean Libert: Unge Aar. 1942. 226 S. Kr. 6,75.
En katolsk Kærlighedsroman. Brydningen mellem en ung Mand's Tro og hans Kærestes ateistiske Indstilling.

 SANKT ANSGARS
Boghandel . Bredgade 67

AARHUS	
<i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditori Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital	Køb hos vore Annoncører
	
ODENSE	
<i>Allegades Røgeri og Fiskeforretning</i> Alt i Fisk Allegade 46 . Telefon 1896 Lev. til Sct Joseph Hospital	Junker-Dreiøe Kolonial . Dellkatesser Nørrebro 49 . Odense Lev. til Sct Josepha Hospital
Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13, Tlf. 2021 Leverandør til Dalum Kloster	JØRGEN RASMUSSEN Gjarmester Overgaden 29, Telefon 1117 Leverandør til St. Josefs Hospital og Kirken

AALBORG

<p>Ferd. Færch & Co. Tømrermestre Strandvejen, Tlf. 301</p>	<p>A. Hoffmann <i>Urnager og Optiker</i> Borgerg. 17 (lige v. den nye Bro) <i>Briller efter Lægerecept</i> Rep. udf. nøjagtigt og billigt Telefon 3779</p>	<p>CHR. SIMONI <i>grundl. 1836</i> Kul- og Koks-Import Telf. 67 — 68 — 69 Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og Kamilianerkliniken i Aalborg.</p>
<p>M. Thomsen Støtt <i>Entreprenør og Murermester</i> Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>Mathias Christensen Absalonsgade 14 . Tlf. 1556 <i>Kolonial . Delikaesser . Kaffe</i></p>	<p>Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2</p>
<p>P. Krebs <i>Elektroinstallatør</i> Frederiksgade 6 Telefon 1786 <i>Udf. Arb. ved Kamilianerkliniken</i></p>	<p>Aalborgs katolske Begravelseskontor Ligkister, Ligsenge, Kisteoplysning og Salmes Begravelse ordnes smukt og samvittighedsfuldt <i>G. PETERSEN . Jens Børgsgade 8</i> Telefon: 8418 . Privat: 2069</p>	<p>Hans Wiencken <i>Kastetvej 51 . Aalborg</i> er det rigtige Indkøbssted for Kød, Flæsk og Paalæg <i>Reelle, unge Varer til beskedne Priser</i> Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud</p>
<p>N. Nielsen & A. Brostrøm H. PERS EFTERFØLGER</p>		<p>Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre SANITET- CENTRALVARME Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581</p>

NAKSKOV

<p><i>Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter</i> Nakskov . Telefon 621</p>	<p>Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeappara- parater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter. A-S Nakskov Kulimport <i>Telefon Nr. 17</i> <i>Leverandør til den katolske Kirke</i></p>	<p>Broderimagasinet <i>Østergade 18 . Telefon 921</i> Alt til Haandarbejde . Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn <i>Leverandør til Søstrene</i></p>
<p>Nakskov Dampmølle <i>Aktieselskab</i></p>	<p>L. C. Clasen Murermester Telefon 208 Lev. til kat. Kirke</p>	<p>Chr. Steffensen <i>HERREEKVIPERING</i> Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>

HOLBÆK

<p>A. P. PEDERSEN Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted <i>RASMUSSEN & NIELSEN</i> Telefon 1039</p>	<p>H. P. Larsen Kolonial . Delikatesser Algade 28 . Tlf. 849 Leverandør til Hospitalet</p>
<p>Holbæk Mejeri A/s Algade 54 . Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>A-S Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted <i>Lev. til St. Elisabeth Hospital</i></p>	<p>JENSEN & OLSEN statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Leverandør til den kat. Menighed</p>

Katolsk

26. Septbr. 1943
91. Aarg.
Nr. 39

Ugeblad

Grum Kærlighed

Jeg ser en Kvinde prygle en lille Dreng i et sandt Raseri, medens hendes vrede Ord hagler ned over ham. Det er kun en spinkel Fyr, som er Genstand for dette Orgie af Afstraffelse og Vrede. Er den Kvinde da ude af sig selv? Hun maa vel være Moder til Barnet, men hvor kan hun da slaa saa ubarmhjertigt paa det.

Paa min Forespørgsel faar jeg Forklaringen. Med lynende Øjne beretter Moderen, at hendes ulydige Dreng for lidt siden kun med Nød og Næppe undgik at blive dræbt. Saa ofte havde hun advaret ham. Se dig for, naar du skraar over Gaden, har jeg indprentet ham. Men De skulde have set ham for nogle Minutter siden. Han styrter over Gaden, førend han har faaet set sig for. Hvis ikke Chaufføren havde haft et saa glimrende Tag i sin Vogn, havde han nu været død.

Hvor kan man andet end være betaget over en Moders Kærlighed, saaledes som den ytrer sig i et Raseri som dette. Det er en Løvinde, der kæmper for sit Barns Liv. Fordi hun elsker sit

Barn saa højt, er hun saa »ond« ved ham.

Barnet har næppe nogen Forstaaelse af, at al den megen Vrede kun skyldes Kærlighed. Han synes, hun gør et alt for stort Nummer ud af Sagen og længes bare efter, at denne Scene skal faa en Ende. Han undres over, at Moderen ikke gør Livet noget lettere baade for sig selv og for ham ved at stryge alle disse Straffetaler og Tugtelse.

Den straffende Moder, den kærlige og grumme Kvinde, er et Billede paa Gud.

Vi Mennesker er i vor Tankegang ofte lige saa kortsynede som Barnet, der ikke faar Øje paa Moderens Kærlighed bag hendes Vrede og Straf.

Det er forfærdeligt svært for os at indse Sandheden i Ordet »Den Gud elsker, tugter han«. Nok, hvor det gælder andre Mennesker, men ikke med Hensyn til os selv, og navnlig ikke, medens Tugtelsen staar paa.

Lidelsens Problem er særligt aktuelt i denne Tid, og mange Mennesker prøver paa — i mere eller mindre god Tro — at skubbe Ansvaret overfor Gud fra sig

Rejsegilde *paa*
Domkirkens
Taarn ...

En Luftfartens Forløber
Pinsetøj og Lammesteg
En Negers Visdom

med den forslidte Bemærkning om, at hvis Gud elskede Menneskene, vilde han ikke lade dem lide.

Kan vi da overhovedet undvære Lidelsen? Hvorledes var det gaaet os, om vi altid havde været forskaanet for Ubehageligheder? Om vi altid havde faaet vor Vilje? Om vi aldrig havde maattet tvinge os selv til at tage imod det ubehagelige?

Egoisme og Nydelsessyge vilde der være kommet ud af det.

En anden Side af Problemet maa tages i Betragtning. Selv om Gud i dette Øjeblik befriede alle Mennesker for Lidelser, kan vi være forvissede om, at der ikke gik lang Tid, førend Menneskene atter havde skaffet den til Veje paany. Mon ikke de fleste og sværeste Lidelser netop paaføres Mennesker af Mennesker?

Hvor megen Sorg og Ulykke kunde ikke Næstekærligheden afværge? I hvor høj en Grad kunde ikke Lidelserne mildnes gennem kristelig Medfølelse og Godhed?

Det var jo netop dette, Jesus vilde lære Verden. Men hvor er vi alle tungnemme til at virkeliggøre det. C. B.

Munke Sigtemel

Salg og Udlejning

AF LYSBÅDE OG ELEKTROMEDICINSKE APPARATER

DANSK RØNTGEN-TEKNIK A/S

KØBENHAVN
TELF. 4229

AARHUS
TELF. 6545

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning

Amagerbrogade 156

og prøv vor ekstrafine Maltkaffe
1.39 Kr. pr. 1/2 kg.
Altid friske Smaakager

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353
Filial Amagerbrovej 125. Telefon Amager

BONALIN-BONEVOK

til alle Gulve

Bonalin-Kompagniet A/S, Københa

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S

Esromgade 15. København N. Telef. 7480

Centralvarmeanlæg af enhver Art

Køkken-, Vaskeri-, Desinfectlons- samt Tørrestueanlæg m.m.

RECK-STALKEDLER

Malerfirmaet Gustav Lehn

Rud. Berghsgade 65 . Ryv.

Alt Maler-

og Tapetsererarbejde udf.

Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbh.

Tlf.: 12,166 og 12,161

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.

Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg

Telefon 8533

Købke's

Reproduktionsanstalt

Vester Voldgade 91

Klicheer i fineste Udførelse

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106

Telefon Central 408

Katolikker!

Sørg for at ogsaa andre Trosfæller læser Ugebladet!

Tidsskrifter
Brochurer
Cirkulærer
Brevpapir
Reklamekort
Programmer
o. s. v.

Bogtrykkeriet TERTIA

Gøth. 5077 y . Sallingvej 32 . F

Leverandør af Katolsk Sogneblad

Paa Kongens Fødselsdag

sumler alle Katolikkers Tanker sig om Hans Majestæt. Vi søger at gætte vor Konges inderligste Ønsker og forener os med ham i de Bønner for Danmark, som vi véd aldrig er ude af hans Hjerte. Gud skænke Kong Christian at opleve Fredens Genkomst.

**Kammerherre, Greve
Christopher Paus**

døde paa sin 71 Aars Fødselsdag, den 10. September. Under Kri- gen var Greve Paus kommet til Danmark, hvor han havde købt Magleaa, syd for Benediktinerin- dernes Kloster paa Ausebakken. I en lang Aarrække havde Greve Paus som tjenstgørende Kabi- nets-Kammerherre opholdt sig i Rom ved Pavestolen, hvor han var en kendt Skikkelse, som be- tød meget for mange Nordboer. Mange har han ført til Vatikanet, saaledes var han Mellemmand, dengang Kronprins Frederik og Prins Knud blev modtaget i Au- diens af Pave Pius XI, og mange takker ham for, at han ogsaa hjalp dem at finde den katolske Tro. Herhjemme var hans Navn ikke saa kendt, men i Sverige og især i sit norske Fædreland betød han meget. Hans Kunst- interesse viste sig bl. a. ved stor- stiledede Gaver til forskellige Mu- seer. Han var dekoreret med en Række Ordener, bl. a. var han Kommandør af Dannebrog og af Islands Falk. Begravelsen fandt Sted den 17. September fra St. Ansgars Kirke. I sine Mindeord sagde Biskop Suhr, at om Greve Paus var død i Rom, vilde Vati- kanets højeste Gejstlige og en talrig Skare Venner have fulgt hans Baare til Graven. Nu var det under beskednere Former, hans Jordekjæde fandt Sted. Be- nediktinerpater Wolfgang Czer- nin sang Sjælemessen, bistaet af Pastor Knud Ballin, der havde givet den døende de sidste Sa-

F O R T S Æ T T E S S I D E 6 1 9

De hellige Værneengle

To Fester for de hellige Engle falder tæt ved hinanden i Kirke- aaret, St. Mikael's Fest den 29. September og Værneenglenes Fest den 2. Oktober. De to Fester er baaret af forskellig Aand. St. Mikael's Fest fører os op til Him- len. Dens Læsning, der er taget fra St. Johannes Aabenbaring, siger: »Naade være med eder og Fred fra ham, som er, og som var, og som skal komme, og fra de syv Aander, som er for hans Trone«. Den anden Fest holder sig til Jorden: »Jeg vil sende min Engel til at gaa foran dig og beskytte dig paa Vejen«. Men i Virkeligheden aabner begge Fe- ster en Dør mod Himlen. Værne- englene omgiver os til alle Sider, vi kan ikke vende en Sten, uden at Vinger løfter sig, og dog for- lader de aldrig Guds Nærværelse, saaledes at Himlen er her paa Jorden.

Denne Fest faar os til at stille et Spørgsmaal: Hvorfor behøver Gud at benytte sine hellige Værneengle til at holde Øje med os? Er hans almægtige Forsyn, som har talt endogsaa vore Ho- vedhaar, ikke i Stand til direkte at værne os uden Indgreb af un- derordnede Aarsager?

Det er klart, at vi ikke kan finde et tilfredsstillende Svar paa dette Spørgsmaal — eller paa noget andet Spørgsmaal, der spørger »Hvorfor?« angaaende Guds Styrelse af Universet — ikke før vi kommer op i Himlen. Gud benytter Engles og Menne- skers Gerning indenfor Ram- men af en vidunderlig Orden, saa vidunderlig, at den langt overgaar vore begrænsede For- nuftevners Rækkevidde. Selv den ene menneskelige Aand kan være langt fra at kunne fatte den anden. De fleste af os vilde, hvis vi saa et Spil Skak spillet af to virkelig store Mestre, ikke kun- ne se andet paa Skakbrættet end en forvirret Uorden, og dog vilde det være en forbløffende Udfol- delse af menneskelige Intelligen- ser, vi havde for Øje. Hvor kan vi da haabe paa at skue ind i

Dybdernes af Guds uendelige Vis- dom?

Samtidig kan vi dog se noget. Den Gave, Gud giver os i Værne- englene, er en Del af den Ødsel- hed, hvormed han overvælder os med Gaver — for at vi skal kun- ne se hans ubegrænsede og utræt- telige Kærlighed til sine Børn. Han har givet os Sakramenterne, han har givet os den Hellige Skrifts Lære og Eksempler, som kulminerer i Evangeliernes Hi- storie om vor Herres Liv; han har givet os den saligste Jomfrus og alle Helgeners Bønner, de troendes Bønner her paa Jorden og de arme Sjæles Bønner i Skærsilden; han har givet os Sa- kramentalerne-Vievand, Krucifik- set og Medaljer; han har givet os flere Gaver, end vi kan mindes. Og i Tilgift til alt dette giver han enhver af os en Engel helt for os selv, ganske ligesom For- ældre (for at bruge det smukke Billede fra Tridentiner Katekis- men) benytter Hjælpere og Væg- tere for at beskytte deres Børn, naar de skal gaa ad en farlig Vej. Ligesom den ældre Søster bliver sendt hen til Skolen ved Skole- tidens Ophør for at passe paa, at hendes smaa Søskende ikke bli- ver kørt over paa Hjemvejen, saaledes sender Gud Engle for at lede os frelst ad Livets far- lige Veje.

Og Gud gør ikke dette blot for vor Skyld. Englene selv har Lej- lighed til at øve visse Dyder. Naturligvis kan de ikke vinde Fortjenester nu, men hver Gang de øver disse Dyder, kender de en ny Lykke. De har Lydighe- dens og Kærlighedens Lykke. I Baruchs Bøg er der en vidunder- lig Beskrivelse af Stjernerne, som skinner i Lydighed mod Guds Bud — hvordan de svarer »her er vi«, naar der kaldes paa dem, og lyser med Glæde mod ham, der skabte dem. Og naar en Menneskesjæl er skabt, gaar den Engel, som fra Evighed af er be- stemt til at værne den, med Glæ- de frem til den Gerning, Gud paalægger ham.

Og Englene har det Privilegium at øve Kærlighed. Kærligheden er den eneste af de guddommelige Dyder, vi har tilføjes med Englene. De behøver hverken Tro eller Haab, for de ser det, som vi tror paa, og besidder det, vi haaber paa. Men ligesom vi elsker ogsaa de Gud og de andre Skabninger for Guds Skyld. Og faktisk trænger vi til deres Kærlighed. Jeg har sommetider tænkt paa, om ikke vi kunde bevise Værneenglenes Eksistens blot ud fra det Faktum, at overhovedet nogen Børn vokser op og bliver voksne. Jeg er bange for, at det ikke er muligt, men naar vi tænker paa alle de Maader, hvorpaa et sundt og kraftigt Barn sætter sit Liv i Fare, kan vi ikke lade være med at føle, at en mægtig, usynlig og kærlig Nærværelse vaager over det, en som stiltfærdigt drejer Barnet bort, naar det rækker Haanden ind over Ilden, og som

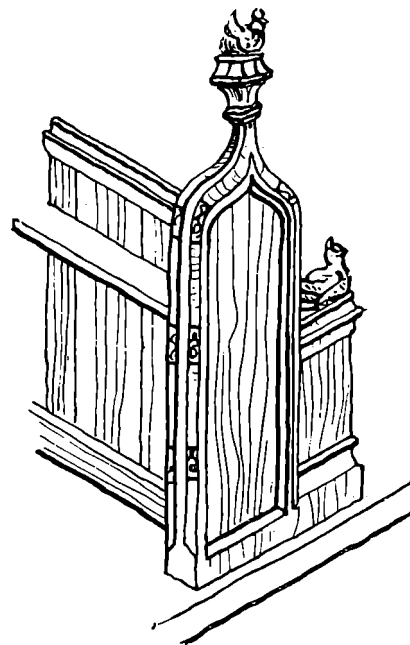
hvisker til det, naar det har Lyst til at se, om det kan staa paa en Trediesals Gesims: »Jeg tror ikke, jeg vilde gøre det, hvis jeg var dig«.

Saadanne Farer er det, vi først kommer til at tænke paa. Men i den aandelige Verden er vi altid Børn, og vi bliver frelst fra langt mere forfærdelige aandelige Farer hver Dag i vort Liv. Og naar den sidste Fare kommer, naar vi gør vort sidste Skridt paa den Plankebro over en Afgrund, som vi kalder »Livet«, da vil Gud alermest skænke os vor egen Engels Hjælp. I Lektionen til denne Fest (2. Mos. 23, 20) siger Gud: »Se, jeg vil sende min Engel til at gaa foran dig og beskytte dig paa Vejen og føre dig til det Sted, som jeg har beredt« — det Sted, som vor Herre er gaaet forud for at berede os.

Og da først vil vor livslange Ledsager og Ven blive aabenbaret for os.

O. S. B.

med Stavgærere i Spidsen for Processioner opstod paa Grund af Vanskelighederne med at bane sig Vej gennem en staaende eller knælende Menighed.

Udsmykket Kirkebænk

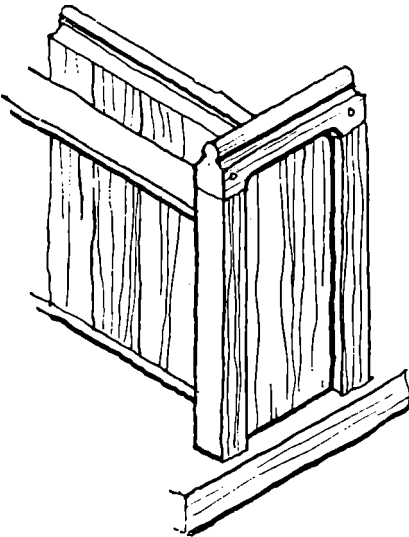
Gudstjenestens Tilbehør

VI. Kirkebænke og Stole

I Sydeuropa og forøvrigt i de fleste Egne af Verden undtagen Europa norden for Alperne og Nordamerika vilde faste Siddepladser til Lægfolket blive betragtet som et næsten overflødig Tilbehør i Kirkerne. Men i vore Dele af Verden betragtes ingen Kirke, hverken en katolsk eller protestantisk, som fuldstændig, før den største Del af Gulvpladsen er blevet fyldt op med Bænke eller Kirkestole.

Det er højst usandsynligt, at man i Kristendommens ældste Tider nogensinde har skænket faste Siddepladser en eneste Tanke. Træbænke fandt deres Vej ind i Sognekirker omkring det 13. Aarhundrede, og blev til en Begyndelse kun benyttet af de mere velhavende Menighedsmedlemmer eller af Kvinder. Forud for dette Tidspunkt var de eneste faste Sæder nogle Stenbænke ved Sidemuren eller rundt om Skibets Piller. Som man kan se

paa vort første Billede — et typisk Eksempel — var de første Træbænke meget enkle og solide og ikke det mindste luksuriøse. Visse Historikere er af den Mening, at den middelalderlige Skik

Middelalderlig Kirkebænk

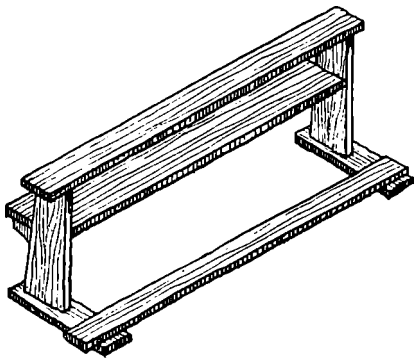
Som Tiden gik, blev Bænkene og Kirkestolene mere udsmykkede. Nogle af de bevarede har kunstfærdigt udskårne Endestykker (som paa vort andet Billede). Under Nygotikken i forrige Aarhundrede blev dog mange gamle Bænke ødelagt. Der var den Undskyldning, at de færreste af dem svarede til moderne Idéer om Komfort, da de var alt for snævre og lave i Ryggen. I nogle gamle skotske Kapeller, der er bygget i Forfølgelsestiden, finder man endnu lange snævre Bænke uden Ryg — rene Bodsredskaber under en langstrakt Prædiken! Allerede før Reformationen var der Familier eller Enkeltpersoner, som begyndte at tilegne sig en bestemt Kirkebænk som deres egen til Trods for de kirkelige Autoriteters Misbilligelse.

Da Siddepladserne i en moderne Kirke optager praktisk talt hele Gulvpladsen og saaledes vender Tilskuerens Blik fra den øvrige Bygning, kan selv den smukkeste Kirke blive ødelagt ved Anbringelsen af grimme Stole eller Bænke. Der er mange

Arkitekter, som ikke synes at forstaa dette, for i deres Perspektivtegninger viser de ofte en Kirke ganske uden Siddepladser til Lægfolk. Naar det kommer til Stykket, saa er Kirken ligesom et stort møbleret Værelse, og hvor gode Proportionerne end er i det tomme Rum, saa er det Møblementet, der afgør Rumets Skæbne, naar det benyttes. Og Bænkene er de Møbler, der synes mest, naar man træder ind i en Kirke.

Stole har den Fordel at være billigere end Kirkebænke, men hvis ikke de er godt Haandværk, er de baade umagelige og grimme. Maaske de bedste moderne Bænke er den Slags, man finder i lutherske Kirker i Norge og Sverrige. De er oftest af Fyrretræ og malet i stærke Farver — saa velgørende efter de ellers eneraadende ferniserede Egetræsbænke.

I mindre Kirker kunde man godt hos os kopiere den solide og dog let flyttelige Bænketype (se det tredie Billede), der er saa almindelig i Italien. De er ideelle til at knæle paa i ærbødig Holdning og dog lige saa bekvemme som Siddepladser. Naar man har faste Bænkerækker, anbefales Knæleskamler, de kan slaas op.

Italiensk Bænk

Og endelig, hvorfor er saa faa moderne Kirker forsynet med Stole, hvis Sæder kan slaas op? I Teatre og Biografer betragtes den Slags Sæder som uundværlige. De koster ganske vist mere, men de er meget bedre end den lange Bænk, hvor der kun er daarlig Plads til at passere forbi dem, der allerede har sat sig.

Peter Anson.

Er Pinsetøj og Lammesteg

ikke længere det største i Livet?

Mon det materialistiske Danmark skulde være ved at faa Øjnene op for Værdier, der ligger over god Mad, Kortspil og diverse Forlystelser. . . Af og til hører man en Tone, som kunde værlse om det.

»Lad det ikke bare være de religiøse, der skilter med et Livssyn«, siger f. Eks. en Arkitekt Tarp Jensen (Soc.-Dem. 12/9) og trækker derefter en københavnsk Gennemsnitsfamilies »Tidsfordriv« frem til Kritik:

»Christensens er med i livet. De holder af hinanden, kommer sammen med andre mennesker, hører radio og læser aviser . . . somme tider gaar Christensens i biografen og somme tider i teatret. De har ogsaa gæster til kaffe engang imellem, og bagefter spiller mændene kort, og konerne strikker og spiser frugt. Undertiden bliver mændene høj-røstede, men de skændes ikke, de gaar bare op i spillet.«

»Men hvad kræver Christensen af sin fritid, hvad faar han ud af den? Kan tidsfordriv tilfreds-stille hans krav til tilværelsen?« — og nu kommer det overras-kende: »Mon han ikke af og til savner en ryggrad i sin tilværelse. Et livssyn. Og hvordan med os andre? Naturligvis har man en politisk mening, men det er, som om den kun angaar livsvilkaarene, rammen om livet, og ikke det liv, vi skal udfylde rammen med.«

Det er da baade rigtigt og skarpt set, og modigt tillader Forfatteren sig endog at pille lidt ved Dogmet om »Religionen som en Privatsag«: »Nogen vil maaske kalde det en privatsag, hvordan vi lever vores liv, og det er det naturligvis ogsaa til en vis grad, men derfor behøver vi da ikke at gøre det tilfældigt og »planløst«. Vi lader temmelig ubevidst en hel mængde til-

fældige og dumme paavirkninger bestemme vort »livssyn«, hvis man kan kalde det det. Vi lader os ganske automatisk paavirke af »hinanden«, saa vi tilsidst ender i et eneste stort, ubestemme-ligt, offentligt livssyn.«

Ja, saadan staar der virkelig i det københavnske Dagblad. Spørger man derefter, hvad der da skal fyldes i Rammen, faar man til Svar at tage *Livet* som Interesse: »Vær kritisk overfor paavirkninger. Lyt ikke til tante olgas (man kunde vel ogsaa have sagt Onkel Pouls) velmente raad, skel ikke for meget efter naboens af andre naboer bestemte tilværelse. Vær meget hellere med, hvor tilværelsens problemer er sat under alvorlig debat, af mennesker, der vil føre os fremad.«

Hvis den gode Christensen følger disse vise raad, mener Arkitekten, at han vil opleve Tilværelsen paa en helt ny Maade, han har faaet noget at kæmpe for, og hans Liv bliver smukkere og rigere — han bliver et andet Menneske. Nyt Tøj til Pinse og Lammesteg om Søndagen er ikke længere det største Maal for hans Stræben her i Livet.

— Lad os ikke straks over for disse redelige og udmærkede Ord indvende, at det, der peges paa som *Livet*, stadig kun er en Ramme. Forfatteren kan jo ikke vide, at man kan komme meget nærmere ind til Indholdet. Vi maa ikke lade os friste til at ironisere med vor Bedreviden over for den manglende Konsekvens, hver Gang vi møder en af dem, vi dog godt kan se er blevet sat i Gang i den rigtige Retning. Lad os hellere række dem en Haand i det Arbejde, de gør for at faa andre med paa Vejen. En skønne Dag staar de maaske kun eet Skridt fra det Livssyn, hvis Centrum er Gud.

—xx.

Oktobers Guld

Maaske vi allerede tidligere har sammenlignet Oktobers faldende Blade med Efteraarets Rosenkransbøn. Vi gør det alligevel endnu engang, for vi har en særlig Grund til at lægge et Ord ind for denne Andagt, som Paverne anbefaler saa stærkt.

Rosenkrans og Bedemølle

Men lad os først mindes, hvori den bestaar. Vi er dens Modstandere taknemlige for at have sammenlignet den med den thibetanske »Bedemølle«. Vi er taknemlige, for det giver os Lejlighed til at paapege, hvilke fuldstændige Modsætninger Bedemøllen og Rosenkransen er. Kort forklaret skriver man en Bøn paa et Stykke Papir, fæster dette til Bedemøllen, sætter denne i Gang, gaar sin Vej og tænker ikke mere paa den. Men naar Bønnen er drejet 50 Gange rundt, regnes man at have bedt 50 Gange. Der er forskellige Variationer heraf, men Fremgangsmaaden er praktisk talt denne. Derimod er det afgørende for Rosenkransen — ja, hele dens Motivering — at den faar os til at *tænke* i et bestemt Tidsrum paa bestemte Emner, som man maaske ellers ikke tænkte paa.

Gentagelserne

Der er i Virkeligheden to Bestanddele i Rosenkransen. Gentagelsen af Bønner og desuden Meditationen. Saa vidt jeg véd opstod den Skik at gentage Bønner, dengang Folk igen maatte til at lære, hvordan man beder. I de allermørkeste Tider i det 10. og 11. Aarhundrede var Bønnen af mange Grunde blevet glemt blandt de store Masser af Europas Landbefolkning. De allersimpleste Bønner — Fader vor og en Del af Hil dig Maria — maatte læres om igen. Og Folk blev da opmuntret til ikke blot

at sige disse Bønner een Gang, men blive ved lidt længere med at bede dem ved hyppigt at gentage dem. Munke gjorde naturligvis dette med Davids Salmer, og Lægfolk blev opfordret til at have smaa Knopper paa deres Sværd eller selve deres Tøj, paa hvilke de kunde lægge deres Fingre og derved sikre sig, at de i hvert Fald med Læberne ikke havde bedt for kort en Tid.

Meditationen

Men naar den rent mundtlige Bøn i den Grad var gaaet i Glemme, saa var det naturligvis endnu mere Tilfældet med Kendskabet til den kristne Lære og til selve Kristi Liv. Efterhaanden — og især under Indflydelse af Dominikanerne, disse Rosenkransens store Forkæmpere — anbefaledes det, at de troende under Forløbet af ti Bønner skulde *tænke* paa og meditere over en eller anden større Begivenhed i vor Herres og hans hellige Moders Historie. Vi ved allesammen, hvorledes Rosenkransen bestaar af femten »Mysterier« — nogle glædelige, der staar i Forbindelse med vor Herres Menne-skevordelse og Barndom, andre sørgelige, i Forbindelse med hans Lidelse — og atter andre fulde af hans Herlighed, fordi de staar i Forbindelse med hans Opstandelse, med alle dens Følger og med vort evige Liv i Himlen.

Hvis vi vil vinde en Rosenkrans-Aflad, maa vi i hvert Fald forsøge at tænke over disse Mysterier — i den Grad er Rosenkransen fjern fra al ikke-Tænkning.

Barnet og Rosenkransen

Vi ser desuden, hvor godt Rosenkransen passer for alle Menesker. Et Barn kan ikke *ræsonnere* over noget, men det kan danne sig *Billeder* af Ting, og

det kan helæres om, hvordan det skal bære sig ad, ved at faa et rigtigt Billede af et eller andet Mysterium forelagt hver Dag — et forskelligt Billede hver Dag — og lære hvordan det skal finde stadig dybere Betvdingning i hver Detalje. Jeg er lige ved at tro, at det kan være klogt, hvis Forældre — i hvert Fald naar det gælder visse Børn, der bliver urolige og ikke længe kan koncentrere sig — ikke lærer deres Børn at gennemgaa mere end et Mysterium hver Dag med det tilhørende Billede foran sig. De kan ogsaa lære at dekorere Billedet med passende Blomster, hvis de kan finde dem, og paa deres lille Alter ofre en eller anden lille Gave, som de nu kan det, især om Fredagen, hvor de maa vænnes til at bringe smaa Ofre til Minde om vor Herres højeste og totale Selv-Opofrelse. Fra Begyndelsen af bør et katolsk Barn lære at give Afkald paa noget, det *gerne vilde beholde*, til Fordeel for vor Herre i hans Fattiges Skikkelse eller til hans Kirkes Behov. Jeg kan huske, at jeg sagde til nogen, der kom med Blomster til mig paa Hospitalet, om ikke de hellere vilde beholde dem — det var alt for smukke Blomster! Svaret lød: »En Gave er ingen Gave, hvis ikke man gerne vilde beholde dem«.

Ogsaa for de store Aander

Men Rosenkransen passer ogsaa for dem, der kan reflektere og gaa dybere ind paa det, de tænker paa. Det er sikkert og vist, at Rosenkransens Mysterier giver al Anledning hertil. Jeg kan næppe forestille mig et Mysterium, som ved første Blik er dybere end det om den tolv-aarige Jesus i Templet — *hvorfor* skjulte vor Herre sig saaledes for sine Forældre og sad lyttende og spørgende hos Templets Rabbidere? Hvem gavnede det? Og da den saligste Jomfru spurgte ham saa ydmygt og kvalfuldt, hvordan han kunde behandle dem saaledes — »din Fader og jeg har søgt dig *med Smerte*« — hvad var saa egentlig Meningen med hans Svar? Hver eneste af

disse Tildragelser rummer faktisk uudgrundelige Dybder af Mening, hvori den menneskelige Forstand kan granske uden nogen sinde at udtømme deres Indhold.

Ogsaa de Mennesker, hvis Bøn ikke hovedsagelig bestaar af Eftertanke, men af det, der er endnu bedre end Idéer — af direkte Intuition, Lovprisning, Tilbedelse, Taksigelse — ogsaa de finder Føde til alt dette i hvert eneste talt Ord og hver eneste fuldbyr- det Handling, som disse Mysterier minder om.

Guds Moder lærer os Rosenkransen

Og endelig: naar vi paa denne Maade værdsætter og mediterer over Tildragelserne i vor Herres Liv, saa efterligner vi jo blot selve Guds Moder, der (saaledes som St. Lukas to Gange siger det til os) *bestandig* bevarede alle disse Ord og Gerninger, idet hun »føjede dem sammen i sit Hjerte«, saa hun saa, hvorledes det ene kastede Lys over det andet, og hvordan hvert af dem førte hen til stadig noget mere.

Den »levende Rosenkrans«

Jeg sagde, at jeg havde en særlig Grund til, at jeg vovede endnu en Gang at tale om Rosenkransen. Den Andagt, der hedder den »levende Rosenkrans«, har været kendt meget længe. Den bestaar i, at en Gruppe Mennesker lover daglig at bede 5 eller blot 1 af Rosenkransens Led, saaledes at det derved sikres, at Rosenkransen til enhver Tid bliver bedt et eller andet Sted. Det er ligesom »Ur-Messen« i den Hellige Fadens Intention, hvorved det sikres, at Messen bliver opofret i disse Intentioner et eller andet Sted i Verden hele Døgnet rundt. Saaledes hører Messen *aldrig op*, den hører aldrig op for de Intentioner, der ligger Paven mest paa Hjerte.

Rosenkransen og Freden

Men efter at den nuværende Krig er begyndt, er der i mange

Lænde indført et System, hvorefter Folk paatager sig at bede *et Led* i Rosenkransen hver Dag for en *retfærdig Fred*. Vi tør antage, at dette er noget, som alle Katolikker ønsker og beder for. Af hvilken Nationalitet en Katolik end er, og hvilken Gruppe af Kombattanter han saa tilhører, kan han bede herom, og han *maa* gøre det, hvis han er trofast imod sin Tro. Politik og Teorier indgaar slet ikke deri. Hvis nu de Mennesker, som er med hertil, beder f. Eks. det første Led af Glædens Rosenkransen Uge, hvor de aflægger deres Løfte om at være med, saa fortsætter de i næste Uge med andet Led o. s. v. Nogle Steder holdes der imidlertid et nøjagtigt Register, saa man véd, hvor mange Mennesker, der beder med, og *hvilket Led* de beder *hvornaar*. Indskrivninger kommer fra hele Verden hver eneste Uge, f. Eks. fra saa indbyrdes fjerntliggende Steder som Sydafrika, Argentina, Italien og Østasien. I omtrent et Aar har man privat organiseret denne levende Rosenkrans her i Danmark. Omtrent 500 Mennesker beder nu deres Rosenkransled hver Dag. I den Uge, jeg skriver disse Linier, beder jeg det Led til Minde om Fremstillingen i Templet, sidste Uge had jeg det til Minde om Jesu Fødsel, og om Gud vil, skal jeg næste Uge bede det til Minde om Gjenfindelsen i Templet (der for mig er saa dyrebart i Betragtning af de store Masser, som har glemmt, at i Kirken, som er Fredens Moder, er vor Herre, den højeste Fredsgiver, altid at finde).

Og nu er det blevet muligt at henvende sig til en større Kreds. Med Hans Excellence Biskop Suhrs Tilladelse kan Tanken forelægges for alle Katolikker i Danmark. Yderligere Forklaringer kan faas hos Skolebestyrerinde, Fru Jerslev, Bülowvej 30^a, Telf. Nora 3229 (mellem 10 og 12), og Fortegnelsen over Medlemmer føres af Pater J. Koch S. J., Ryesgade 26, Aarhus.

En praktisk Anvisning paa, hvilket Led de nytilkommende Medlemmer skal begynde med, findes bag i Bladet. *Sluttes Side 621*

Navnet *Albrecht Dürer* (1471—1528) hører Verdenshistorien til. Og var Dürer stor som Maler, var han det ikke mindre som Kobberstikker og Tegner for Træsnit. Han er her den epokegørende Mester, der udnytter Stikket og særlig Snittet som vægtige kunstneriske Opdragelsesmidler for den store Befolkning. Ingensteds aabenbarer hans religiøse Følelsers Inderlighed, hans Fantasis Styrke og Omfang, hans Aands mægtige Tankerigdom sig som her.

Et af de mest fremragende Blade i Dürer's Træsniksamling »*Apokalypsen*« er Fremstillingen af *Ærkeenglen Mikael's Kamp med Dragen*, det Godes

Kamp mod de onde Magter, et Værk af uanet Skønhed og Magt. Den hellige Mikael's storslaaede Skikkelse dukker frem af et Virvar af Figurer; med begge Hænder holder han Spydet — Sandhedens Vaaben — højt i Vejret og med en saadan Kraft, at hele Kroppen drejes, med hele sin Vægt synes han at hænge ved det. Selve Mikael's skikkelse er gennemfuret af Rynker og Folder, i Lighed med Ansigtet, der yderligere fremhæves af den lange, slanke Engleskikkelse. Imidlertid er det den Naturfølelse, der kommer til Udtryk, der er medvirkende til at bestemme Billedets Karakter: paa Baggrund af de mørke Skyer tegner de kæmpende Skikkelser sig lysende, medens Mikael selv straalere som Solen. Som Skyer efter Uvejrh hænger Djævelens Dragehoveder, mens Solen allerede er ved at bryde frem over Jorden.

Det er Lysets Kamp mod Mørket, der her symboliseres. Det er Freden i Naturen — og at denne Fred kun kan vindes gennem Kamp, at det Gode altid sejrer over Mørkets Magter, det er det, Mikael og Dürer har at fortælle os. *U. E. O.*

Naar de store Bombemaskiner - flyvende Fæstninger eller hvad de nu hedder - drøner hen over vore Hoveder, er der vist næppe nogen, der tænker paa, at det var en Jesuitpater i sit stille Kloster, der var blandt de første der tumlede med Planer om at drage gennem Luften.

Pater Francesco Deodato Lana-Terzi S. J. er uden Tvivl en af det 17. Aarhundredes mest fremragende og interessante Personer, og den Beskedenhed, bag hvilken denne betydelige Ordensmand altid formaaede at skjule sin Personlighed, lader tværtimod hans sande Væsen træde tydeligere frem. Han fødtes i 1630 i Brescia i en gammel Adelslægt og indtraadte 1647 i Jesu Selskab. Fra Filosofi og Teologi vendte han sig snart mod Studiet af Matematik og Naturvidenskab.

Den store Jesuit paakalder dog især vor Interesse som Forløber for Luftskibsfarten. Han efterlod sig et Værk om »det flyvende Skib«, der — selv i Skæret af den moderne Videnskab — har beholdt sin Værdi, da det indtager en ubestridelig Førsteplads.

Indledningen til »Arte Maestra«, som offentliggjordes i 1670 i Brescia, indeholder en Afhandling om det flyvende Skib. En udførlig Behandling af Emnet forbeholder P. Lana sit Værk »Magisterium Naturae«. P. Lana-Terzi har haft et sikkert og klart Begreb om Luftfartens Væsen og har løst Problemet fuldkomment i enhver Henseende. Det af ham udtænkte Luftskib er teoretisk fuldkomment og kan — som han selv udtrykker sig — »holde sig i Luften og drives fremad ved Hjælp af Ror og Sejl«.

Den bedste Maade at forstaa P. Lana's Ide er sikkert at lade ham selv berette. Han begynder sin Beskrivelse af Bygningen af det flyvende Skib med at konstatere, at »dersom man kunde fremstille et Hylster af Glas eller Metal, der vejer mindre end den Luft, det rummer i sit Indre og derpaa suger denne Luft ind, vilde Hylsteret blive lettere end Luften, saaledes at det kunde hæve sig og stige op i Luften«. Forfatteren gaar derefter over til sit Projekts »praktiske Udførelse« og skriver: »Det er saaledes let at se, at man kan bygge en

En Luftfartens Forløber

Jesuitpateren Francesco Lana-Terzi

Tekst: C.
Fotos: Arkiv

QUI NACQUE FRANCESCO LANA
L' AERONAUTICA
EBBE PRINCIPIO DAL SUO PENSIERO

1631 1687

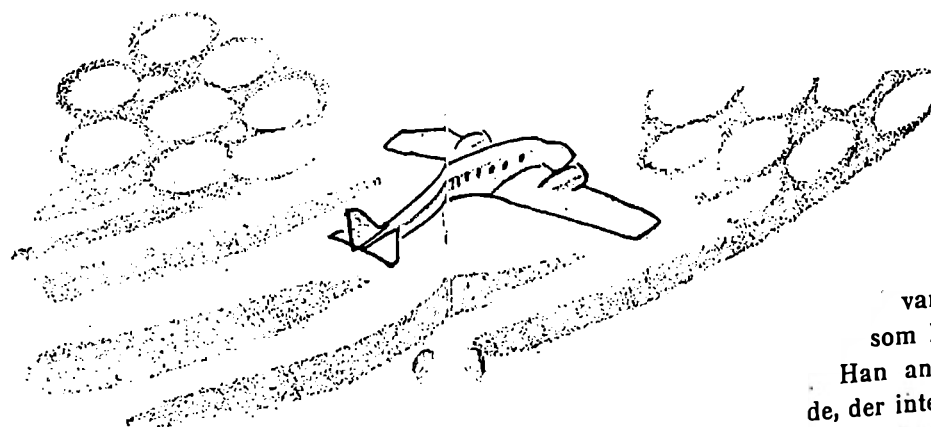
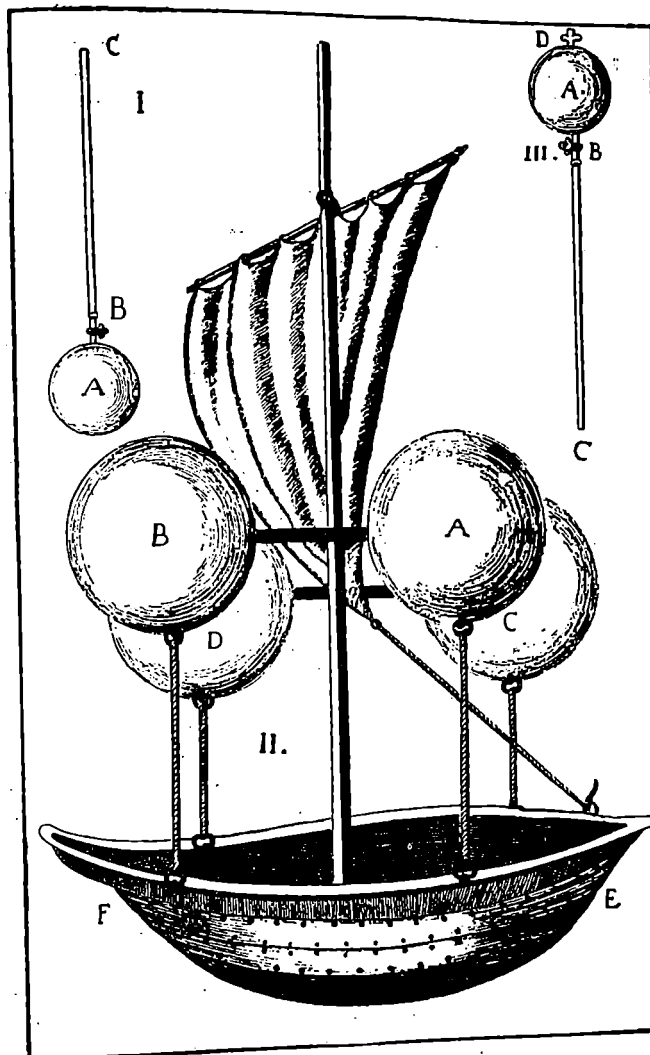
Mindetavle paa P. Lana's Fødehjem i Brescia

P. Lana-Terzi S. J.

Maskine, der — i Lighed med et Skib — kan bevæge sig gennem Luften. Man tager fire Kugler, af hvilke hver enkelt er stor nok til at kunne bære to eller tre Personer og tømmer den for Luft. Disse Kugler eller Hylstre betegnes med A, B, C og D. De er forbundet indbyrdes med fire Træstykker, som det fremgaar af Figuren. Man bygger derfor en Maskine af Træ i Form af et Skib (E. F.) med Mast, Sejl og Ror. Med fire lige lange Tove forbindes Skibet nu

med de fire Kugler, eller at disse er blevet tømt for Luft; man maa dog fæstne disse til Jorden for at de ikke skal stige til Vejrs og flyve bort før. Menneskene er kommet ombord i Baaden. Man løsner derpaa Tovene samtidig og Skibet vil da stige til Vejrs og kunne bære et mere eller mindre stort Antal Personer, alt efter Kuglernes Størrelse. Sejl og Ror tjener til at bevæge

Skibet og dette vil kunne bevæge sig alle vegne hen, endog til de højeste Bjerge«.

Lana kunde imidlertid ikke prøve sit Skib i Praksis paa Grund af Mangel paa Kapital — han var jo en fattig Ordensmand, som han selv siger i sit Forord. Han anbefaler dog imidlertid alle de, der interesserer sig for hans Planer og som disponerer over fornødne Midler, at prøve hans Opfindelse. Det flyvende Skib, en Forløber for det styrbare Luftskib, er ganske vist temmelig kompliceret i sin Bygning, saaledes som det fremgaar af hans Figur, men det har dog bragt Princippet »lettere end Luften« klart til Udtryk og forbinder samtidig en sikker Styring med den største Sikkerhed for de Personer, der maatte transporteres. Heraf fremgaar tydeligt, at det Princip, som Luftfartsvidenska-

ben — især med Hensyn til Ballonen og det styrbare Luftskib — hviler paa, allerede blev fundet i 1670 af Pater Lana-Terzi — den første, der havde den helt rigtige Indsigt i Luftfartens egentlige Væsen og saa, hvad det kunde komme til at betyde. Han forudsaa ikke blot, at man ad Luftvejen kunde transportere Personer og Gods fra den ene Ende af Verden til den anden, men forudsaa tillige ogsaa, at man ad denne Vej ogsaa var i Stand til at sprede Død og Ulykke — saaledes som det jo netop er Tilfældet i vore Dage. Han skriver: Jeg ser ikke, at der skulde være flere Vanskeligheder ved denne Opfindelses Virkeliggørelse end ved saa meget andet, undtagen at Gud maaske aldrig vilde tillade at en saadan Maskine blev fremstillet for derved at forhindre Følger, som vilde være i Stand til at bringe Forvirring i den borgerlige og politiske Orden blandt Menneskene. Thi enhver kan jo indse, at ingen By kan være sikker for Overraskelser, da det flyvende Skib kan komme over Markedspladsen hvad Time, det skal være, det kan jo endog lande og sætte Mandskab af. Det samme gælder Landhuse og Skibe paa Havet. Det flyvende Skib kan ikke blot stige ned fra sin Højde over Skibene paa Havet og ødelægge deres Sejl, det kan endog, uden at stige ned, bringe Skibet til at synke ved at kaste Jern og Bly ned paa det, dræbe Mandskabet og sætte Baadene i Brand med kunstig Ild, Kugler og Bomber; og ikke blot Skibe, men ogsaa Huse, Borge og Byer, da de, der sidder højt deroppe jo ikke kommer Spor til, naar de kaster deres Ild fra den umaadelige Højde.

Enhver, der beskæftiger sig blot en lille Smule med Luftfart, det være sig civil eller militær, kan ikke komme uden om, at Luftfarten, saaledes som den har udviklet sig, hviler paa Pater Lana's Tanke. Og desværre gik Lana's bange Anelser i Opfyldelse: Flyvemaskinen spreder i Dag Død og Ulykke over Jorden, men naar Verden engang igen vender tilbage til normale Tilstande, vil man forhaabentlig vide bedre at udnytte den fremragende Jesuits Opfindelse.

* * *

En Kikuyu-Negers Visdom

I min Fasters Øjne er vi fire Fætre endnu Drenge, skønt vi nu alle er over 35 Aar. Og Tante har Ret, thi selv om vi alle fire hver paa sin Maade har en Familie at tage os af, og alle mener at være blevet nyttige Borgere i Samfundet, saa har vi dog bevareret noget af det drengeagtige i os. Saaledes fortalte min Fætter Poul mig forleden, at han stadig havde en levende Interesse for Drengeaarenes Bøger; det hændte om Vinteren, at han en Aften kunde finde paa at søge en af de gamle, slidte Drengebøger frem for paany at opleve, hvad der dengang formaaede at sætte Fantasien i vildeste Bevægelse. Og han er ikke ene om at have beholdt Interessen for Drengetidens Læsning. Den Dag i Dag kan jeg selv med glubsk Hunger sluge Indholdet af Bøger om fjerne Landes Mærkværdigheder, om Forskerarbejdet i Klodens kolde Polarregioner eller om Livet i Tropernes glødende Varme og under deres dybe, stjerneklare Nætter. Interessen for disse Emner er nærmest vokset siden Opholdet paa Propaganda-Kollegiet i Rom. I fem lange og uforglemmelige Aar havde jeg der Lejlighed til i daglig Omgang med Mennesker fra over 35 forskellige Nationer at se ud i Verden ligesom igennem lige saa mange Vinduer. Paa den Maade har mange Egne, der paa mit Verdenskort endnu var hvide Omraader, *terrae incognitae*, her og der faaet lidt Kulør og er efterhaanden blevet levende Virkelighed for mig.

Da et Tordensvejrs Buldren en lummer Sommerdag i vort Lands sydligste Stationsby begyndte at overdøve fjern Kanontordens Rullen, og en graa Himmels varslede en hel Dags Indendørsophold, var jeg ingenlunde ked af at finde Karen Blixen's »Den Afrikanske Farm« blandt min Broders Bøger. De fire Vægges Snæverhed sprængtes, efterhaanden som Bladene vendtes, og Afrikas vidunderlige og gaadefulde Verden optog mig paany

med samme Styrke som saa mange Gange før. Jeg skal ikke begynde at resumere det Væld af Oplevelser og Iagttagelser, Forfatterinden med en Mesters Pen har formaaet at gøre levende, Oplevelser af Naturen saavel som af Menneskerne, hun under et mangeaarigt Ophold var knyttet til og havde Forbindelse med. De Indfødte har deres Fejl og Svagheder, lige som vi har vore. Interessant er Skildringerne af deres Mening om vor Tids tekniske Erobringer: en Ko kunde sætte deres Sind i langt større Bevægelse end selv de mest moderne Maskiner, der saas paa Egnen. Netop derfor kunde de ogsaa se paa vor Civilisations Erobringer fra en højere Stade, end man vilde formode. Bogen bringer flere Eksempler herpaa. Jeg skal her kun fremdrage et.

En af Forfatterindens Naboer, der efter sidste Verdenskrig havde anskaffet sig en Flyvemaskine, kom siden ofte flyvende for at indbyde hende til en Flyvetur. Det hændte da, at de under en saadan landede paa en Slette i Farmens Omegn. En meget gammel Kikuyu-Neger kom da op til dem. »Du var højt oppe i Dag«, sagde han til Forfatterinden. »Vi kunde slet ikke se dig, men vi kunde høre Maskinen summe som en Bi«. Jeg sagde, at jeg virkelig havde været højt oppe. »Saa du Gud?« spurgte han. »Nej, Ndwetti«, sagde jeg, »jeg saa ikke Gud«. »Ja, saa har du vel ikke været højt nok oppe«, sagde han, »men sig mig nu engang: tror du, at du nogensinde kommer saa højt op i den Fugl, at du kan faa ham at se?« »Ja, det ved jeg ikke, Ndwetti«, sagde jeg. Og da Maskinens Ejer heller ikke var sikker paa det, sagde den gamle Neger til sidst: »Ja, saa ved jeg heller slet ikke, hvorfor I to bliver ved at flyve«.

Det er dette dybsindige Svar, som har lagt Pennen i Haanden paa mig. Er det ikke, som om denne Mands Bemærkning fælder Dom over os alle, over hele vor forfinede og »fremskredne«

Civilisation? Hvad hjælper den os, naar den kun slaar os med aandelig Blindhed, naar den hindrer os i at se Gud? Civilisationens Udvikling er i de sidste Menneskealdrer gaaet for sig med rivende Fart. Vi har faaet Mikroskoper, der kan forstørre saa mange Titusind-Gange, at vi slet ikke ved, hvad det er, vi ser; vi har naaet svimlende Hastigheder, og Flyvemaskinerne formaar at stige op i saa uanede Højder, at vi end ikke længere kan høre dem »summe som en Bi«. Men hvad gavner os alt dette udvortes Fremskridt, naar vort indre Liv ikke kan holde Skridt hermed?

Der findes snart ingen Naturens Hemmeligheder mere for os, og alligevel bringer al vor Oplysning os ikke Gud nærmere, tværtimod! Tid Trods for de svimlende Højder, vi kan hæve os op i, falder det os mere og mere vanskeligt at se »Gud i det Høje«; vi har glemmt, at det ogsaa er Ham, der har givet os de Evner, vi har gjort saa flittig Brug af. Jeg tror, at det er Udviklingens rivende Fart, som tildels bærer Skylden herfor. I den »mørke« Middelalder var det anderledes. Dengang havde Folk rigelig Tid til at se og tænke sig om; derfor var de ogsaa frommere, end vi er det (selv om de heller ikke var Helgener allesammen). Jeg mener paa min Sommer-Cykletur paany at have faaet Beviser herpaa, lige fra da jeg en stormfuld Dag fra Gilbjerg Hoved drog sydpaa for at naa Gedsers Strand. Som Perler ligger Landet over vore gamle, ærværdige Landsbykirker: ved Søers Bred, paa Bakkers Top. Som et Øjets Hvilested midt ude i udstrakte Marker eller henne ved Skovens Rand, synlige langvejs fra. De bærer alle Vidnesbyrd om, at de Mennesker, som i fordums Tider byggede dem, saa Skønheden i Stedet, og Skaberen, der havde skabt det. Derfor skulde Hans Hus netop bygges her, Ham til Ære, dem til Gavn. Nu er Kirkerne nærmest kun Minder om svundne Slægters inderlige Religiositet, Vidner om, at disse, til Trods for, at de (eller netop fordi de) kun kunde kry-

he og kravle paa Jorden, alligevel saa Gud og ogsaa viste at have Brug for Ham og Hans Kirke. Størstedelen af Kirkerne holdes nu desværre lukket om Hverdagen, og selv paa Herrens Dag synes man efter Gudstjenesterne at have Hastværk med at faa dem laaset saa hurtigt som muligt. Selv er vi dog heller ikke bedre end *de andre*, vore i Troen adskilte Brødre; thi selv om vore Kirker holdes aabne til Mørkets Frembrud, burde dog langt flere, end Tilfældet er, komme til Gudstjenester og Modtagelse af Sakremitter, især der-

som Tidernes materielle Erobringer havde gjort os til bedre og mere gudfrygtige Mennesker. Men nej — Civilisationens Fremskridt har i Almindelighed ikke gavnet vor Religiositet eller fremmet vor Gudserkendelse: hverken Radio eller Flyvemaskiner har bragt os Gud nærmere; det er aabenlyst for alle. Derfor maa vi med bøjet Hoved give den gamle Kikuyu-Neger Ret, naar han paaviser en alvorlig Brøst i vor Civilisation. »Jeg forstaar virkelig ikke, hvorfor I bliver ved at flyve«.

O. V. S.

HORISONTEN RUNDT

fortsat fra Side 611

kramenter, og af Pastor Olav Sørensen, som fra sine Studieaar i Rom kendte Grev Paus. Til Stede var iøvrigt den afdøde faa danske Slægtinge, Monsignore Olrik fra Horsens, som var hans nære Ven, samt Repræsentanter for bl. a. Katolsk Klub.

Domkirkens Taarn

er nu saa nær sin Fuldendelse, at der i Mandags den 20. ds. kunde holdes Rejsegilde. Ved en lille Festlighed om Eftermiddagen samledes Biskoppen, Kirkens Præster og Forvaltningsraad med Arkitekt, Haandværkere og nogle indbudte Gæster.

Man besteg Taarnet, hvorfra der er en meget smuk Udsigt over den gamle By og Havnen og Sundet. Heroppe mindedes Biskoppen i en kort Tale det meget gamle Ønske om at rejse den katolske Hovedkirke et Klokketaarn og dvælede ved det mærkelige i, at den gamle Tanke nu har fundet sin Virkeliggørelse i en saa haard Tid, som den, vi nu oplever. Biskoppen var glad for, at Taarnet vilde staa som et Vidnesbyrd om, at vi ikke under Tidernes Tryk havde ladet os forlede til at lægge Hænderne i Skødet. Og dette Taarn vilde ligeledes staa som Vidnesbyrd om dansk Haandværks Dygtighed til at mestre de Vanskeligheder, det nu er ude for. Ligeledes talte St. Ansgars Kirkes mangeaarige trofaste Ven, Murermester A. V. Günther, som udtalte, at dette Taarns Rejsning var en meget stor Glæde for mange; hvorefter Taarnets Arkitekt, Gunnar Glahn, ønskede til Lykke og takkede saavel Biskoppen som Haandværkerne for et usædvanligt godt Samarbejde, der var forløbet uden noget Uheld. Bagefter samledes man igen ved et Kaffebord i Højskolens Lokaler paa den anden Side af Gaden. Her takkede Biskoppen Haandværkerne, og en Repræsentant for disse gengældte Takken og udtalte Haabet om, at Taarnet maa staa som et Symbol paa den Tro, der har rejst det.

HØJSKOLEN *flytter*

i denne Vinter ind i de katolske Hjem ...

Som saa mange andre gode Foretagender er ogsaa Katolsk Højskole berørt af de særlige Forhold, som raader for Tiden. Det vil saaledes ikke være praktisk muligt at gennemføre Højskolens Aftenkursus, som er stillet i Bero indtil videre.

Dette betyder imidlertid ikke, at Problemer, som kunde have samlet Deltagere i Højskolens Arbejde, bør henvises til at sove en Tornerosesøvn.

Hvordan end Begivenhederne i det ydre vil udvikle sig i den kommende Tid, maa vi regne med, at vi gaar en stærk Brydningstid imøde, og ingen Kristen maa undlade at tage sin Del paa sig ved Løsningen af de Opgaver, der ligger for.

En af de Opgaver, der melder sig i Centrum af Begivenhederne, er denne: Paa hvilke Omraader og paa hvilke Maader kan vi som Kristne genopbygge vort folkelige Liv paa den kristne Tro?

Her er Stof til mange Samtaler i Vinterens Løb i Familiens Kreds, eller naar Venner mødes. Tag dette, som en Opgave Højskolen stiller, og brug Tiden, til vi ses igen.

Overfor dem, der paastaar, at Religion er en Privatsag, som

kun vedkommer Personlighedens indre Liv, maa vi som Katoliker hævde, at ogsaa det jordiske Livs Foreteelser maa indordnes under de kristelige Grundprincipper, og at dette Livs Problemer ikke kan afgøres ud fra »almindelige menneskelige Synspunkter«. —

Det eneste Kursus, Højskolen under de foreliggende Forhold agter at gennemføre, er Kursuset i Kirkelatin om Tirsdag Eftermiddag. Kl. 15—16, som af praktiske Grunde afholdes i Stenogade og begynder Tirsdag den 28. September. Time 21—30 fortsætter og afslutter dette Kursus med Gennemgangen af et Antal liturgiske Tekster. Enkelte tidligere Elever, der kunde ønske en Genopfriskning af det lærte, er velkomne.

Deltagelse anmeldes til Højskolens Kontor, Sct. Ansgars Forlag, Bredgade 67, K. Telf. Palæ 4777. Girokonto 81851. Kl. 9—18. Kort: 2,50 Kr.

Under Katolsk Højskoles Leders midlertidige Bortrejse kan Henvendelser rettes til hans Stedfortræder, Fuldmægtig Enoch Hjorth, Bjergtoften 3, Hellerup, Telf. Gentofte 1483.

Liturgisk Kalender

Sept.-Okt.:

26. S. I ikke konsekreerede Kirker: (grøn) 15. Søndag e. Pinse (706); 2. Bøn: St. Cyprian og St. Justina (1087), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn (120), 4. Bøn: Om Fred*) eller For Paven (122).

I konsekkr. Kirker: (hvid) Kirkevielsesfest (77); 2. Bøn: Søndagen (706); Præfation (521); sidste Evangelium: Søndagens (708).

27. M. † St. Cosmas og St. Damian (1088); i ikke konsekreerede Kirker: 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn: Om Fred eller For Paven; — i konsekkr. Kirker: 2. Bøn: Oktaven (77), 3. Bøn: Gudsmoder (90), 4. Bøn**).

28. Ti. † St. Wenreslaus (1089); alle (rød) Bønner som Mandag.

29. O. ST. MICHAEL, Ærkeengel (hvid) (1089).

30. T. St. Hieronymus (1091); i ikke konsekkr. Kirker: 2. Bøn**); i konsekkr. Kirker: 2. Bøn: Oktaven (77), 3. Bøn**).

1. F. I ikke konsekkr. Kirker: (hvid) † St. Remigius (34); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn**). I konsekkr. Kirker: (grøn) Foregaaende Søndags Messe (706); 2. Bøn: Oktaven (77), 3. Bøn: St. Remigius (34), 4. Bøn**); Præf. (525). - Eller:

(hvid) 6. Dag i Oktaven (77); 2. Bøn: Søndagen (706), 3. Bøn: St. Remigius (34), 4. Bøn**).

2. L. De hellige Værneengle (1093); i ikke konsekkr. Kirker: 2. Bøn**); i konsekkr. Kirker: 2. Bøn: Oktaven (77), 3. Bøn**).

3. S. St. Therese af Jesusbarnet (1914).

*) Bøn om Fred findes i K. U. Nr. 30.
**) Om Fred eller For Paven.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIERULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet, Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER ≈

Vort Solsystem

Andreas Nissen: »Solen og dens Børn« (Povl Branners Forlag).

Observator Nissen fra Rundetaarns Observatorium er en alsidig Mand. Indenfor vore Kredse er han bedst kendt for sine smaa historiske Arbejder om Pavernes og de danske Biskoppers Rækker, og Ugebladet har i Aarenes Løb haft den Glæde flere Gange at nyde godt af hans historiske Viden. — Men desuden er han en af Landets ansete Skak-Forfattere, og sidst men ikke mindst er han Astronom, og dette sit Fag omfatter han med den særegne Kærlighed, der er egen for Astronomer — deres Fag er altid mere end blot et videnskabeligt Fag, det gør dem allesammen til Filosofer ved sine store Udsyn.

Observatoren har i den nye lille Bog sat sig til Opgave at fortælle om Solsystemet, saa selv »de i Astronomi fuldstændig ukyndige Læsere« kan faa et Overblik over den moderne astronomiske Viden. Saadan noget skal man aldrig tage helt bogstaveligt i en Videnskabsmands Mund, han tror altid bedre om os andre, end vi er det værd, og aner ikke helt, hvad fuldstændig Ukyndighed er. Men lad os sige, at den, der kan klare en Mellemskoleeksamen, ikke vil have svært ved at følge Observator Nissen paa hans Rejse rundt i vort Solsystem, efter først at være helært om de moderne Hjælpe-midler, især Spektralanalysen, der staar til Astronomernes Raadighed. Det er fængslende Læsning, selv om Forfatteren undgaar Astronomernes Fristelse: at lamslaa Læserne med Forskningsfeltets uhegrænsede Udstrækning og dets svimle Talstørrelser.

I de afsluttende Linier siger Observatoren: »De videnskabelige Forklaringer og Forstaelsen af Fænomenerne berøver... ikke Naturen dens Træg af Ophøjethed; den aabenbarer sig tværtimod for det tænkende Menneske ved sin Følgerigtighed som et ophøjet Værk, hvis Ophavsmand kan skjule sig uden at behøve at frygte for, at en fornøftbegavet Skabning derved forhindres i at forstaa Skabelsens Storhed og dens Frembringers Visdom og Magt«.

L. H.

Vid paa alles Bekostning

Evelyn Waugh: »Sort Uheld« (Thaning og Appels Forlag).

Denne katolske Forfatter har Ironi tilfælles med Hilaire Belloc og en Fantasi, der lejlighedsvis naar op imod den unge H. G. Wells'. Men hvis Læserne vil købe hans sidst oversatte Roman paa den Konto, at han er Katolik, er det bedst at advare dem i Forvejen, saa de undgaar en Skuffelse. Handlingen i Romanen udspilles i Azanien, en stor Ø, som Waugh paa egen Haand har placeret ud for Afrikas Vestkyst paa Højde med Abessinien. Der er haade Nestorianer-Kristne, Anglikanere og Katolikker i dette Land, og Bogens eneste Antydning af Forfatterens Standpunkt findes deri, at de azaniske Katolikker slipper billigere fra Mr. Waugh's Ironi end de andre. Handlingen er iøvrigt den, at Landets unge Kejser under et Ophold i Europa har forset sig paa den moderne Kultur, som han nu vil have plantet i Azanien. Hans store Reformnummer, som han knækker Halsen paa, er Indførelsen af »Fødselskontrol« ved Hjælp af moderne Propagandametoder. Er de arme Indfødte en taknemlig Skive for Waugh's Spot, er Modernismen det ikke mindre, og kosteligst i hele Bogen er nogle helt burleske Løjer med det europæiske Diplomati, repræsenteret af en herlig engelsk Diplomat uden fjerneste Interesse for Politik, endsige Neger-Politik, og en næsten lige saa henrivende Franskmand, der konstant aner udspekulerende Rævestreger i alt, hvad Englænderen foretager sig og navnlig ikke foretager sig. Forøvrigt er Spøgen og saa spændende, og maa kunne tilfredsstille selv haardkogte Læsere, naar Helten til sidst daard at vide det faa serveret sin Kæreste ved et Festmaal-tid. En vittig, hasarderet Roman med mange velmente og rammende Hug og ganske uden Alvor. Hvor meget Azanien end ligner Abessinien, bliver Læsere ikke kløge paa, om Waugh ønsker Abessinien lagt ind i et europæisk Imperium, endsige hvilket.

H. D. T. K.

Fem om det samme

Paa Chr. Erichsens Forlag er der udkommet 6 Bøger af yngre svenske Forfattere. Det er Forlagets Hensigt gennem dette Udvalg at give dansk Læserverden et Indblik i den yngste svenske Litteratur. Den ene af Bøgerne med Enne fra nordisk Middelalder skal

blive omtalt særskilt. De fem andre kan godt være fælles om en Notits. Brutalt sagt er der ikke fjerneste Grund til at oversætte unge Svenskere af denne Type, saa længe vi har Landsmænd nok, der ogsaa kan skrive Historier om ung Kærlighed, som hverken har Brug for Præst eller den simpleste Omtanke. I hvert Fald fire af Bøgerne kan ikke siges at have andet Tema end Seksualitet, og den Taukegang, der ligger til Grund for Skildringen er denne: hvad er der at vente efter; synes man om hinanden, hvorfor saa ikke? En dansk Journalist har netop i disse Dage i en Bog offentliggjort sine Undersøgelser af ung Mentalitet, der siges at gaa ud paa det samme. De unge indleder Kærlighedsforhold saa hurtigt og ubesværet, som man byder hinanden en Cigaret. Naturligvis er det et haabløst fortegnet Billede af Ungdommen som Helhed; de moralske Begreber er ikke uddøde endnu, og selv hvor de muligvis ikke har syndelig Indflydelse, er de unge ikke allesammen saa eneoptagne af det seksuelle, at de ikke kan bevare lidt Omtanke. Men Bøger som de foreliggende giver de sex-besatte et Indtryk af, at de er de normale, de frie og de moderne, mens de bare er paa gode Veje til at forkludre Tilværelsen for sig selv.

I *Håkanssons »Henri«* fortælles der om en ung Pige, der indlader sig med en infam Slubbært, som er gift. Bag efter kommer hun til at elske ham, og saa fortsætter Romanen med det samme, samme kødelige om og om igen, indtil han lader hende sejle sin egen Sø, mens hun bliver ved med at synes, at dette Monstrum af en Egoist og Slubbært er vidunderlig... *Key Åbergs »Vi mau vove noget«*, handler ligeledes om Forførelse, en ung Pige, der forføres af en Mand, og en anden ung Pige, der forfører en Mand, og han er Helt og derfor Ingeniør, for nu er det moderne... *Rundqvists »Løse Fugle«* fortæller om en Svensker, der paa Studierejse er løbet tør for Penge og lever en Tid blandt løse Eksistenser i Barcelona. Skuepladsen i Hovedsagen

et Bordel. Af ukendte Aarsager tror Forfatteren, at han har skrevet en social Roman... Den eneste af Bøgerne, der handler om andet en Kød, er *Forssells »At være Kammerat«*, hvor der ogsaa tales om godt Sportskammeratskab, som straks har til Følge, at en Del af Personerne virkelig kan tænke paa andet end Intimiteter med det andet Køn. Første Del af denne Roman giver endogsaa et kønt Billede af en ung Sportsmands Kærlighed til en syg ung Pige, men Resten er en langt udtværet Skildring af et Fængselsophold, som en anden af de unge Mænd er havnet i, takket være et Kvindemenneske...

Man plejer at advare mod Kiosk-litteraturen. Fra moralsk Synspunkt er den tam i Sammenligning med store Dele af den Litteratur, som ansete Forlag fylder Læsekredsene med. Den sidste af de fem Svenskere illustrerer i Virkeligheden dette. *Sandgrens »Maria«* handler om en ung Pige, der vil være Filmsstjerne. Og alt mens Kødets Lyst dyrkes flittigt i Bogen, doceres den Lære, at Filmen er forløjjet, fordi den ikke skildrer Virkeligheden. Det lærer Heltinden, da hun har opfordret Helten til at staa i Forhold til sig, for Filmen nøjes med at skildre Kærlighedshistorierne indenfor visse Grænser, og det er det fæle ved den. Det samme kan paa en vis Maade siges om Kioskhæfterne i Sammenligning med »Litteraturen«, som i foreliggende Tilfælde heller ikke stilistisk ligger over, hvad Kioskbøgernes Læsere kan gøtere. Tom.

OKTOBERS GULD

fortsat fra Side 615

»Bed, bed, bed og vid, hvad du beder om!«

Alle de, der har været saa elskværdige at læse vore sidste Artikler, vil ikke et Øjeblik tro, at vi blot tænker paa Kanonerens Tavshed, naar vi taler om

»Fred«. Det vilde være det samme som at sige, at en Kokain-Slave blot skulde holde op med at tage Kokain. Resultaterne kunde blive værre, end det, der gik forud. Kaos. Anarki. Mere Vold. Mennesker hele Verden over anstrænger al deres Tænkeevne for at finde ud af, hvordan Efterkrigens Verden bør blive. En retfærdig Verden siger ethvert sømmeligt Menneske. En retsindig Verden siger alle, der tror paa mere end en juridisk Lighed for Loven. En Verden, som er en *Familie*, siger alle, der tror paa Gud. En Verden, der er knyttet sammen i Kærlighed, siger alle, som tror paa Kristus. Maatte alle de, der beder deres Rosenkrans-Led, bede om en Verden efter Guds og Kristi Vilje. »Denne Verdens Riger er blevet Guds og hans Salvedes Riger« (Joh. Aab. 11, 15). Intet mindre end dette er nok. Intet af alt, hvad vi har sagt om Verdens materielt gode Fremtid vil blive aktuelt eller have den mindste Chance for at realiseres, med mindre vi beder om det. Og dette er en Maade til at bede om det — daglig at bede om en retfærdig, næstekærlig, varig Fred. Bed, bed, bed og vid, hvad det er, du beder om! I den ejendommeligste af alle det Ny Testaments Lignelser sammenlignede vor Herre sig med hin uretfærdige Dommer, der ydede Enken Retfærdighed, fordi hun trættede ham med sine Bønner (Originalens Udtryk er umaa-delig meget stærkere — for at hun ikke skulde give ham et blaat Øje — med sin Paa-trængenhed). Bed, bed, bed og vid, hvad du beder om!

C. C. Martindale S. J.

Eksercitier for Præster

I Dagene fra Mandag Aften den 18. Oktober til Fredag Morgen den 22. Ok-

Undervisning i KLAVER og ORGEL

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

tober (ikke som fejlagtigt meddelt den 29. Oktober) afholdes paa Dalum Kloster Eksercitier for Præster under Le-

delse af Biskoppen. Anmeldelser om Deltagelse bedes sendt til Vikariatet snarest muligt.

af Rosenkransbønner, som bedes for at opnaa Fred, giver vi Oplysning om det System, hvorefter Rosenkransens forskellige Led fordeles mellem Deltagerne i dette Bønnens Korstog for Fred. De hidtil indskrevne Medlemmer beder i den Rækkefølge, de hidtil har fulgt, mens de nye, som nu kommer til, anmodes om at følge de Anvisninger, som vi i de følgende Numre vil give. Som omtalt i Artiklen skifter Bønnen hver Uge. I Ugen 26. September—2. Oktober (begge Dage medregnet) beder de nye Medlemmer nedenfor angivne Led af Rosenkransen. Alle, hvis *Efternaavn* begynder med *A* beder saaledes 1. Led af Glædens Rosenkrans, alle med *P* beder 2. Led af Herlighedens Rosenkrans o. s. v. Ny Fortegnelse næste Uge.

Hvad bør vi gøre?

En ung Provins-Katolik sender Ugebladet disse Linier:

Jeg bor dybt inde i Jyllands Hjerter og er den eneste Katolik her i denne Stationsby. I saadan en lille By kender alle hinanden, og en Katolik er i deres Øjne et underligt Væsen. Hver Søndag farer han afsted med Tog eller Cykel til Messe i den nærmeste Købstad; men hvad værre er: Tænk, han beder Rosenkrans foran et Krucifiks hver Dag. Ja, han er bestemt ikke rigtig klog. Saadan siger Folk almindeligvis; men trods alt har de alligevel Respekt for ens Tro. Naar man er ung, har man jo vældig Mod paa Livet, og vi unge Katolikker har store Opgaver til løse ude blandt Folk. Man bliver mere ivrig og brændende i sin Tro, naar man er alene blandt et Hav af Protestanter, synes jeg. Jo, man tvinges til at kende sin Kirke mere indgaaende, for man kommer let ud i heftige Diskussioner baade med protestantiske Præster og Lærere, og saa skal man naturligvis være dem overlegen. Det er nu slet ikke saa vanskeligt, som mange vil mene; for de fleste Protestanter kender ikke til Katholicismen. Derfor slutter man snart Diskussionen og laaner dem Schindlers Bog »Katholicismen«, som er god at faa Forstand af. Nu maa vi naturligvis ikke optræde som indbildske og kyniske Væsener, som kun har Hjerne, eller tror at have det. Nej, vi skal vise dem, at vi har Hjerte, og at vi elsker det skønne og det gode her i Livet. Kunsten, Musikken og al god Litteratur skulde vi helst kende og holde af. Vi skulde helst være lige saa eller mere kultiverede end Protestanter fra det Samfundslag, vi hører til. Hvorfor? Jo, vi skal vise, at den katolske Kirke rummer en dyb og rig Kultur, som er i Stand til at højne Livet.

Min Nabo er Medlem af K. F. U. M., vi er gode Venner, men naturligvis altid rørende uenige paa mange Omraader. Han er et fiint og fromt Menneske; trods hans mærkelige Syn paa Livet, som han har fra Indre Mission,

er han et sjældent godt Eksempel paa en Protestant. Han ved i hvert Fald, hvad der er rigtigt og forkert paa det moralske Omraade; mens mange unge Protestanter ikke ved det. Hver Sekt har jo sin Morallære, hvis den da har nogen. Denne moralske Forvirring spores forfærdelig meget blandt den protestantiske Ungdom. Taler jeg til dem om den katolske Kirke, synes de bedste af dem, at det største ved Katholicismen er den faste Morallov. Ja, ærlig talt, det er sørgeligt at se den Forvirring blandt kristne Mennesker. Vel er vi ikke Engle; men vi ved, hvad vi maa og ikke maa, hvad vi kan og ikke kan, det lærer den katolske Kirke os.

Nej, det er rigtignok ikke kedeligt at være ude blandt lutter Protestanter, man skal være vaagen og altid til Raadighed for enhver Spørgs, som viser Interesse for den katolske Kirke. Det virker aldrig trættende, nej, tværtimod. Der burde i Grunden dannes en ny Munkeorden herhjemme, som med Kappe over Skuldre og Stav i Haand drog fra By til By for at lede Danmarks Folk tilbage til Moderkirken. De vilde møde megen Haan og Spot; men det vilde være en stor og herlig Opgave.

Verner Nielsen.

Messe for internerede danske Soldater

Pastor Geertz-Hansen har haft den Glæde at kunne faa Lejlighed til at læse den hellige Messe i to Lejre, hvor der blandt internerede danske Soldater er Katolikker. Hvis der ogsaa andre Steder skulde findes internerede katolske Militærpersoner, vil en Henvendelse til Pastor Geertz-Hansen sandsynligvis ogsaa kunne medføre, at Messen vil blive læst hos dem.

Rosenkransbønnen om Fred

I Tilslutning til Pater Martindales Artikel foran i Bladet om den Kæde

A	1. Led af Glædens R.
B	2. " "
C og D	3. " "
F og G	4. " "
H	5. " "
J	1. " af Smertens R.
K	2. " "
L	3. " "
M	4. " "
N	5. " "
E, I, O	1. " Herlighedens R.
P	2. " "
Q og R	3. " "
S	4. " "
T, U, V	5. " "
W, X, Y	
Z, Æ, Ø	

St. Ansgars Kirke

Søndag den 26. September Kirkevielsesfest. Kl. 10 Levitmesse m. Præd. Efter Messen udstilles det højhelige Sakramente til Tilbedelse indtil Andagten Kl. 17. Medlemmer af nedenstaaende Foreninger bedes komme indenfor følgende Tidsrum: Kl. 12—14 Eukaristisk Forening. Kl. 14—15 St. Josef-Sestre og Skolebørn. Kl. 15—16 »Fidelitaste«, »Apostlenes Dronning« og »Vor Glædes Aarsag«. Kl. 16—17 »Det gode Raads Moder«.

Jesu Hjerter Kirke

Søndag den 26. September Kl. 8,30: Fælleskommunion for Immaculatakongregationen. Mandag den 27. September Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Torsdag den 30. September Kl. 19,30 Mændenes Kongr.

Sakramentskirken

Kirkevielsesfest, Søndag den 26. September. Paa Grund af Forholdene bortfalder den natlige Tilbedelse. Sakramentet er dog udstillet fra Højmessens indtil Andagten Kl. 17. Man bedes paa Kirkens Kontor meddele, hvilken Tilbedelsestid, man overtager. Under Andagten, der former sig som en Freds-andagt, foretages Sakramentssogets Indvielse til Guds Moder.

St. Antoni Kirke

Søndag den 26. September Kl. 8
Broderskabsfælleskommunion.

St. Augustins Kirke

Mandag d. 27. September Kl. 8 Levit-
messe og Aflæggelse af Ordensløfter.

Kl. 14,30 1° højtidelige Vesper til Ære
for den hellige Lioba.

Kl. 20 Matatin.

Tirsdag den 28. September Kl. 8,30
Pontifikalmesse til Ære for den hellige
Lioba, under Messen Aflæggelse af
evige Løfter.

Højtidelig Vesper Kl. 14,30.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

AARHUS:

Fredag den 24. September Kl. 19,30 pr.
Studiekreds.

KØBENHAVN:

Søndag den 3. Oktober Kl. 9,30.

Akademikermesse i Klosteret paa
Jagtvejen. Efter Messen spises med-
bragt Morgenmad i Klosteret. Aarets
Russer er velkomne.

Onsdag den 6. Oktober.

Rusgilde. — Tidspunktet vil senere
blive offentliggjort. Russerne opfordres
til at opgive Navn og Adresse til Se-
kretæren, stud. med. Aase Christiansen,
St. Kjeldsgade 1, København Ø.

Benediktineroblaterne

Det averterede Møde maa desværre
aflyses paa Grund af Spærretidens tid-
lige Begyndelse.

Sygeplejerske-Forbundet

Retræte afholdes Søndag den 10. Ok-
tober hos St. Liobasøstrene. Den gen-
tages eventuelt Onsdag d. 13. Oktober.
Pater, Rektor Kùpferle leder Retræten.
Noter Dagen — nærmere Program føl-
ger i Ugebladet.

Eukaristisk Forening for St. Ansgars Sogn

Paa Kirkevielsesfesten, Søndag den
26. September, har Medlemmerne Til-
bedelse mellem Kl. 12—14.

Sr. Margrethe Marie Krohn: Min Sjæl
højlover Herren, Livet i Gud, Vort
Samfund med de afdøde, Adgang til
Jesu Hjerte. En Serie Andagtsbøger.
Lommeformat, Shirting. a. Kr. 2,00.

Leo XIII, Rerum novarum. (Pavestol-
en og Arbejderspørgsmaalet). 1942.
104 S. Kr. 2,75.
Arbejderpavens Forslag til Genopret-
telse af den sociale Orden.

Alphonsus Liguori: Bønnen, det store
Frelsesmiddel. 1914. 184 S. Kr. 0,50.
En Betragtningbog i Lommeformat.

Katolsk Katekismus. 1932. 148 S.
Kart. 2,25.

For større Skolebørn og Voksne.

Messebogen. 1926. Shirt. Kr. 7,50,
Skind og Guldsnit Kr. 18,75.
Missale og Romanum paa Latin og
Dansk.

Den stille Uges Liturgi. 1926.
Shirting, Guldsnit. 0,65.

Gregoriansk Sang. 1939. Shirt. 1,50.
Kyriale med moderne Noder, latinsk
Tekst og dansk Oversættelse.

Messen for de afdøde. 1939. 0,25.
Tekst og Noder til Requiem-Messens
Musik.

Orgelletsagelse til Salmebog. 1919.
4,00.

Fuldstændig Bønnebog. 1910. 613 S.
Shirting 5,00. Skind og Guldsn. 13,00.

Katolsk Haandbog for Danmark.
1943. 3,00.
Fortegnelse over Kirker, Ordner, For-
eninger og Institutioner i Danmark.

Katolsk Ordbog. 1934. 0,50.
Fortegnelse over almindelige Udtryk
fra Troens, Moralens og Kirkelivets
Omraader.

Lille Haandbog for Præster. 1939.
0,50.

Katolsk Lommekalender. 2,25.
Med Fortegnelse over Kirker og Mes-
setider i Danmark.

SANKT ANSGARS
Boghandel . Bredgade 67

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton

Murermester ved Sct. Maria Hospital

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Cen-
tralvarme . Sanitet . Ilt og Gas Autogenvæjse-
værker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus

Alex J. Hansen

Ingeniør . Entreprenør . Murermester
Hørsholm
Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645

Svend Larsen aut. elektr. Installatør

Ravnøsnævej 2 . Birkerød
Telefon Birkerød 273
Udført Arbejdet ved det elektriske Køk-
ken og Bageri

Jul Jensen

Tømrermester . Msskinsnedkeri
Usserød Kongevej 108
Telefon Hørsholm 94

N. P. Pedersen

Snedkermester
Bolbrovej 61 . Telf. Rungsted 42

LEDIG

Monles & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen
Højbroplads . St. Kirkestæde 3
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“

<p>Henry Richter <i>Blikkenslager . Gas- og Vandmester</i> Griffenfeldtsgade 24 Privat Dr. Abildgaards Alle 14 Telf. Nora 3985 y og Nora 5876</p>	<p>Hansen & Hansen <i>Elektroinstallatører</i> Blaaagaardsgade 13 . Nora 3840</p>	<p>E. PIHL MORTENSEN <i>Tømrermester</i> Marsalavej 15 . Telf. Amager 6811</p>
<p>Axel O. Petersen <i>Murermester</i> Solvænget 4 . Telf. Ryvang 3738</p>	<p>O. Hansen & R. J. Møller <i>Bygnings- og Maskinsnedkeri</i> Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806 PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196</p>	<p>Charles Jørgensen <i>Glarimester</i> Landskronagade 14 Telefon Ryvang 54</p>
<p>AABENRAA Aabenraa Kul-Kompagni A-S <i>Kul & Koks Import</i> Skibbroen 5 . Tlf. 218 . 220 Leverandør til Sct. Ansgar Klinik</p>	<p>KOLDING Slagterludsølget <i>Hadersløvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kaive- og Svinekød . Konserver Leverandør til St. Hedvig Klinik</p>	<p>NYKØBING F. A-S Lolland-Falsters Kulkompagni KUL.KOKES.CINDERS Nykøbing F . Tlf. 626, 945 Leverandør til kat. Institutioner</p>
<p>Brødrene Jensens Byggeforretning og Cementstøberi</p>	<p>ESBJERG Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital</p>	<p>Johannes Madsen <i>Elektr. Installatør</i> Nykøbing F. Installationer St Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed</p>
<p>»CIMBRIA« <i>Tømmerhandel, Aktieselskab</i> Telefoner: 2006, 2007 og 2008 Træløst Bygningsartikler, Støbegods Leverandør til den nye kat. Kirke</p>	<p>Niels A. Nielsen & Søn <i>Malermestre</i> Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>ROSKILDE Mønsterbageriet Olsgade 17 . Tlf. 1365 Anbefaler sig med 1. Kl.s BAGERI & KONDITORI Alt i Isanretninger og Desserter</p>

NÆSTVED

<p>Næstved Tømmerhandel ved T. A. Meding . Tlf. 1478 (3 Lin) Træløst & Bygningsartikler</p>	<p>URE OG BRILLER <i>Arndt Nielsen</i> Jernbanegade 2, Telefon 543</p>	<p>Næstved Mælkeforsyning <i>v.F.Andersen Kildemarksv.35 Tlf.1789</i> Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>
<p>C. V. Gørgens <i>Kolonial . Delikatesser</i> Præstøvej 45 . Tlf. 582 Leverandør</p>	<p>C. Mortensen <i>Murermester</i> Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed.</p>	<p>N. Juel Pedersen <i>Glarimester</i> Ransherred 13 . Tlf. 158 Leverandør til St. Elisabeth Hospital</p>
<p>Evald Nielsen <i>Malermester</i> St. Mortensgade 5 . Tlf. 659 Ny Østergade 11 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Herlufholm Dampmølle <i>og Brødfabrik A.S</i> Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Fiskehuset Ramsherredgade, Tlf. 107</p>
<p>R. RASMUSSEN Riddergade 4 . Tlf. 29 . Næstved Lev. til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Næstved Kul- og Koks Kompagni <i>Aktieselskab</i> Ny Havn . Telefon 1420</p>	<p>Kolonial . Brændsel Støbegods . Fourage Fr. Brandt Østergade 28 . Tlf. Næstved 71</p>

Katolsk Ugeblad

3. Oktbr. 1943
91. Aarg.
Nr. 40

Horisonten rundt

Restaureringsarbejder ved Domkirken

Biskoppen taler ved Rejsegildet paa Domkirketaarnet

Ugebladet har allerede omtalt det Trappetaarn ved St. Ansgars Kirke, der er saa langt fremme, at Rejsegilde kunde holdes. En Kreds af anonyme Katolikker staar bag Arbejdet, men det ses meget gerne, at andre ogsaa faar Lejlighed til at give et Bidrag.

Desuden har Opførelsen af Taarnet givet Stødet til en Regulering af Gaarden bag Ka-

puffen (den lille Portbygning ud mod Gaden). Gaarden har altid givet Indgangen til Bispeboligen et lidt uordentligt og trist Præg med sine ujævne Brosten og skæve Fliser. Arkitekten vil gerne gøre et Forsøg paa at skabe en køn eller i hvert Fald sømmelig Adgang til Bispeboligen. Men dertil er der for Øjeblikket endnu ikke skænket Penge.

Det har ogsaa vist sig, at den omtalte Kapuf er ved at skride sammen, fordi Fundamenterne synker. Disse maa støbes om, og en hel Del Murværk nedrives og genopføres. Først da Haandværkerne kom til, viste det sig, hvor slemt det stod til. Kapuffen er en arkitektonisk Ejenommelighed, der maa bevares og danne Rammen om Madonna-Relieffet, som saa mange dagligt glæder sig over. I det hele taget bliver det nødvendigt at istandsætte Kirkens Porte og Vaabenhus.

Den Dag kommer ogsaa, da man igen kan støbe Kirkeklokker, men allerede nu kan man begynde at samle Midler dertil, saa vor Domkirke hurtigst muligt kan faa de Klokker, den har maattet undvære i 100 Aar.

De Katolikker, der vil hjælpe Biskoppen med at fuldføre de paabegyndte Arbejder, kan bedst

Restaureringsarbejder ved Domkirken

Klosteret med de krigeriske Munke Ny Børnehave og statsanerkendt Fritidshjem Klostergeden Birte

gøre det ved at sende deres Gave direkte til Biskoppen med f. Eks. Paategningen: Til Domkirkens Restaurering. Dermed sikrer de sig ogsaa, at Anonymiteten bevares overfor Offentligheden.

Statsanerkendt Fritidshjem

»Katolsk Centralskole« oprettede sidste Efteraar et Fritidshjem, hvor Eleverne kan beskæftiges nogle Eftermiddagstimer efter Skoletidens Ophør. Efter at Overinspektionen for Børneforsorgen har befundet alt i Orden i det katolske Fritidshjem, har det modtaget Statsanerkendelse for nogle Dage siden. Et halvt Hundrede af Skolens 200 Elever besøger daglig Fritidshjemmet, og Forældrene er ikke mindst glade for, at der ogsaa i fornødent Fald ydes Børnene Lektiehjælp i de Eftermiddagstimer, de er paa Fritidshjemmet.

Skolen beder os samtidig gøre opmærksom paa, at Indmeldelser til det nye Skoleaar 1. April 1944 helst skal foretages i god Tid. Der er allerede indmeldt en Del Børn til 1. Klasse.

Skolebestyrelsen har ogsaa bedt os spørge, om muligvis en Velgører vil skænke Centralskolen et Radioapparat til Brug ved Aflytning af Skoleradioens Udsendelser.

Munkemel

HANDELSBANKEN

≡ Aktiekapital Kr. 50.000.000 Reserver Kr. 38.500.000 ≡

Alle Bankforretninger udføres

34 Afdelinger i København og Omegn

52 Filialer og Kontorer i Provinsen

HOVEDKONTOR: HOLMENS KANAL 2. TELF: 8600

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

Brug
Pindstrup Tørvestrøelse

til Jordforbedring, Stald- og Fjerkræstrøelse eller Indskudsmateriale.

Pindstrup Mosebrug

Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)

København: Central 8261

Forlang Brochure

Thor's kemiske Fabrikker A/S

Thorasvej 12, N.

Central 2910

1412

Alle Slags Sæber og Rengøringsartikler

Lev. til Hospitaler og Institutioner

I. Tannenberg

Aut. elektrisk Installatør

Frederikssundsvej 148

Telefon Bella 384

Floralin flyd. Blomstergødning

giver frodige Planter og Blomsterrigdom

Bonalin-Kompagniet A/S, København F

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbh.

Tlf.: 12,166 og 12,161

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.

Viktor Nielsen

Frugt, Grønt, Konserver m. m.

Stenoegade 3, Vester 2319 x

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

C. & L. Tofte . V. Reusch

Blikkenslager

Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester

Sct. Poulsgade 42. Telefon Palæ 533

Privattelefon Palæ 1373

Udfører Arbejdet ved Benediktinerindeklosteret

ROBERT HANSEN

1. Kl.s Kød, Flæsk og Pølse

Amagerbrogade 212 A . Amager 6390

Leverandør til de katolske Institutioner

Axel Steckhahn

Kolonialvarer og Delikatesser

Gamle Kongevej 155

Telefon 8016

Leverandør til katolske Institutioner

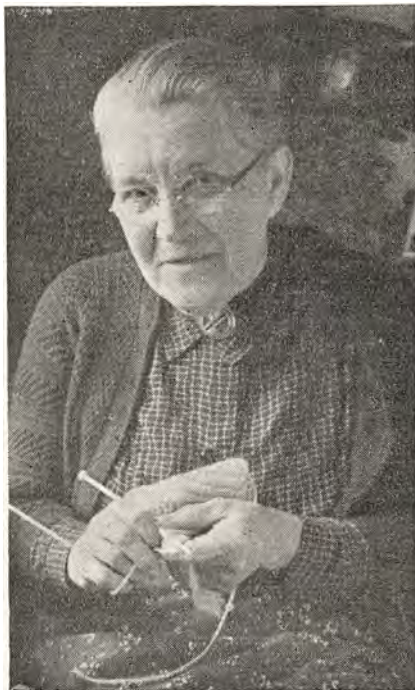
MIZAR *frø*

L. E. LARSEN

Efteraarsska

Nørrebrogade 206

75 Aar

Fru Isabel Magnussen

En af vore trofaste gamle Katolikker fejrer Fredag d. 1. Oktober sin 75 Aars Fødselsdag. Fru Isabel Magnussen er født i Skotland, men kom her til Danmark ved Aarhundredskiftet og opdrog i København sin store Børneflokk. Fru Magnussen, der mistede sin Mand for 25 Aar siden, har haft den meget store Glæde, at fem af hendes ni Børn har viet deres Liv til Guds og Kirkens Tjeneste, to Sønner som Præster og tre Døtre som St. Josef-Søstre. Men hendes eget Liv har heller ikke kendt højere Tjeneste, hver Dag i mange Aar trodsede Fru Magnussen al Slags daarligt Vejr og deltog i den hellige Messe, og hvor det var hende muligt, hjalp hun med i Sognets Arbejde. Siden For sommeren i Aar bor Fru Magnussen paa St. Annæ Hvilehjem paa Amager, hvor hun paa Fredag vil blive fejret af sine Børn og Børnebørn og modtage mange Hilsener fra Trosfæller.

Kristen Frihed og Pligt

III. Pligten og vor autonome Frihed

Lad os trænge ind i det hemmelige Mysterium ved Menneskets Person-Forhold til Gud og se den Rolle, dette spiller i Menneskets Skæbne.

Vor Evne for det guddommelige — Frihedens ukrænkelige Fæstning — naar ikke til Fuldendelse paa en og samme stereotype Maade i hver enkelt Sjæl, saaledes som det vilde ske, hvis Mennesker kun var Individuer. Nej, det drejer sig om *Personer*, og som vi har set, er Forskellen mellem *Personer* og *Individer* ikke blot en Gradsforskel, men i hver enkelt Person er der noget helt særegent. Vor Værdighed er saa stor, at Gud behandler os som den ene Person den anden, og dette gensidige Forhold til dens Gud. Som St. Paulus betegner som et »Kald«. For et »Kald« er det Kristens navn, der gives hver Sjæls Forhold til dens Gud. Som St. Paulus siger, er vi de »kaldede«, de »udvalgte«, og i denne Kaldelse, denne Udvælgelse ser vi Guds Kærlighed, som er den mest frie og mest absolutte Frihed. Som Kristne fødes vi ind i og lever i denne Atmosfære af guddommelig Kærlighed, og alle vore Handlinger er besejlet med dens Segl; det véd vi, hvad enten den saa bringer os Sorg eller Glæde. Naar vi lytter til denne Kaldelse, akcepterer denne Gave og faar Del i denne Kærlighed, da befrier vi os for stedse og skaber et uoverstigeligt Svælg mellem os og *alt*, hvad der ikke er Gud eller forenet med Gud. Har vi ikke blandt vore Medmennesker truffet en, som har overgivet sig til Kærligheden? Han behandler de kosteligste blandt jordiske Goder med Foragt, baa ret af en uimodstaelig og uovervindelig Styrke, som han øser af sin Kærligheds Genstand... Kærligheden til Gud er nidkær som al Kærlighed; er vi først grebet af den, vil vi behandle alt, hvad

der ikke hører den til, med et let Sind.

Er det rigtigt, at alle menneskelige Væsener finder Stabilitet, Helhed og Uafhængighed i et Kald, da ser vi, at den Kristne, naar han er sig sit guddommelige Kald bevidst, er uafhængig med en *flammende* Uafhængighed i Kraft af selve den Afhængighed, hvormed han bygger paa Ham, som har elsket og udvalgt ham.

Men naar vi er naaet saa langt, maa vi spørge, om ikke Friheden unddrager sig alle Forpligtelser? Hvilken Plads er der for en saadan Frihed i en Verden, hvor jordiske Love hersker — moralske, sociale, borgerlige og politiske Love?

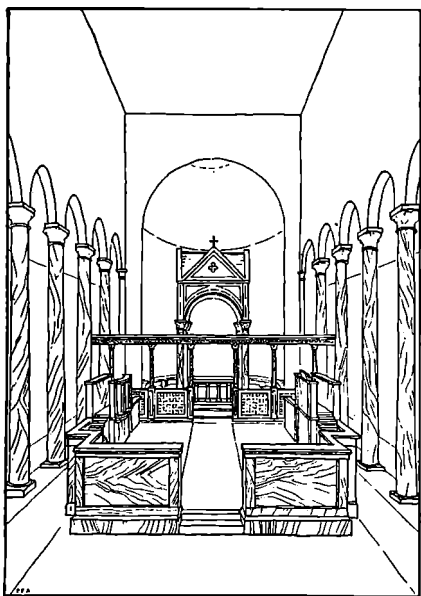
Her tilbyder der sig mange Løsninger, som er falske, ikke blot paa Grund af deres Resultater, men paa Grund af deres massive Klodsethed, f. Eks. dem, der betragter Frihed og Pligt som to modstridende Størrelser, der *udefra* maa bringes i Harmoni. Nogle understreger vor Friheds Skrøbelighed — den trænger til Vejledning og Indskrænkninger. Andre rejser Spørgsmaalet om social Hensigtsmæssighed — man maa jo til syvende og sidst tilpasse sig! Endnu andre nøjes med at sige, at da »Guds Børn skal elske hverandre«, maa de nødvendigvis enes indbyrdes. Eller de paaberaaber sig den kloge, sunde Sans: Vel er Friheden en kostelig Ting, men den maa alligevel være fornuftig og underkaste sig sine Pligter. — Vi vil imidlertid ikke akceptere nogen af disse heteronome Trusler mod vor Frihed; Mennesket maa altid være *autonom*, fordi den Frihed, som Gud giver os, ikke maa kompromitteres og indsnævres af Slaveri for ydre Love — Lydigheden maa tværtimod selv være *indenfor* Friheden.

Fortsættes Side 629

Gudstjenestens Tilbehør

VII. Altergitre

Ser man paa Sagen fra et rent Nyttessynspunkt, er en Skranke eller et Gitter mellem Menigheden og den celebrerende Præst ved Alteret en ganske øjensynlig Nødvendighed. Præsten skal ikke distraheres af Menneskemængder, der presser sig frem. Til Trods for alle de mystiske og symbolske Betydninger, som er blevet tillagt Alterskranken

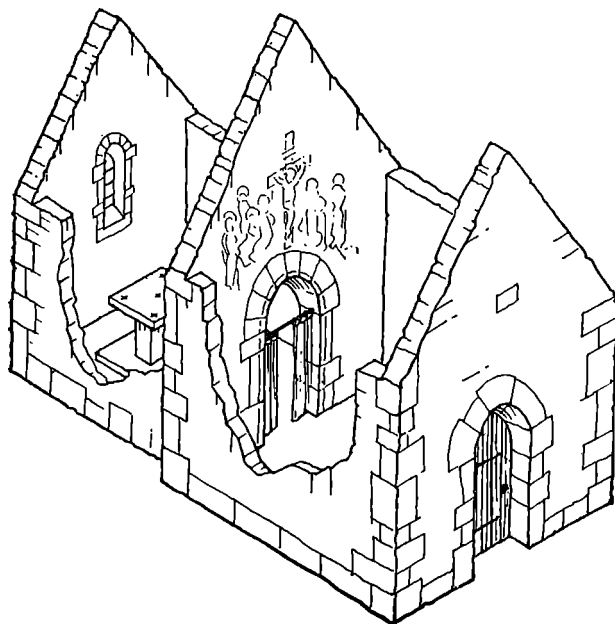
Typisk Kor i en gammel kristen Basilika. Man ser i Apsis Stolen til Præsteskalet, Alteret staar under en Baldakin (»Ciborium«); der er et aabent Gitter (»Pergola«) og to »Ambones« til Afsyngelse af Epistel og Evangelium og en lav Mur udenom Koret.

hos visse fromme Forfattere i forrige Aarhundrede, finder man en meget mere sandsynlig Forklaring paa dens Oprindelse i et Forsøg paa at sikre dem, der tog Del i Korbønnen eller Celebreringen af Messen en vis Afsondring.

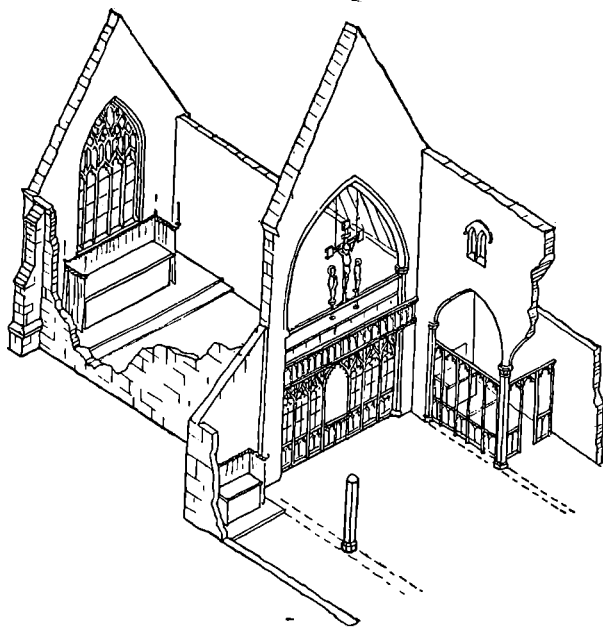
I de sydeuropæiske og nordafrikanske Basilikaer, som blev bygget i Kristendommens første Aarhundrede, sad Præsteskalet

i Apsis bag ved Alteret. Celebranten vendte Ansigtet mod Menigheden. Alteret var oftest omgivet af Forhæng, som blev trukket for under de mere højtidelige Dele af Liturgien. Meget tit var der et aabent Gitter (Pergola) eller en lav Mur rundt om Helligdommen. I den østlige Ritus' Lande blev disse Gitre efterhaanden fyldt ud og udviklede sig saaledes til den middelalderlige og nutidige Iconostastis (Billedvæg med Døre). I de Middelhavslande, som følger den latinske Ritus, er Basilikans Ordning blevet fulgt mere eller mindre uændret. I Katedraler og Klosterkirker sidder Præsterne eller Munkene stadig bagved Højalteret, mens dette i Sognekirker oftest er anbragt op mod Østmuren. Kun en lav Balustrade skiller Lægfolket fra det, der foregaar i Koret. Offentlighed i Stedet for Afsondring er blevet Resultatet. Da Korbønnen ikke længere er en integrerende Del af den offentlige Gudstjeneste undtagen i Dom- og Klosterkirker, er der ingen Brug for Korstole andre Steder.

Karakteristisk engelsk-irsk Kirketype fra ældre Tid. Bemærk den lille Bue, som fører ind til Koret, og som i mange Tilfælde havde været den oprindelige Indgangsdør til Kapellet, til hvilket der senere føjedes et Kirkeskib til Beskyttelse for Menigheden.

I Storbritannien og visse andre nordeuropæiske Lande udviklede de kristne Kirker sig efter ganske andre Linier og skylder ikke Middelhavssegnenes Basilikaer ret meget. De ældste angelsaksiske Bygninger til kristen Gudsdyrkelse var smaa Kapeller — f. Eks. den angelsaksiske Kirke i Bradford-on-Avon (se Billedet i denne Series første Nummer), Landsbykirken paa Øen Caldey eller de syv berømte irske Kirker i Glendalough. Det uforanderlige Fællestræk er her en meget snæver Korbue, blot en Dør i en solid Stenmur mellem Kor og Skib. Disse Døre er saa snævre, at det vilde være umuligt for mere end et Par enkelte i Menigheden at se noget som helst af det, der foregik ved Alteret. Nogle Arkæologer er af den Opfattelse, at der i disse smaa Kapeller slet ikke i første Instans var noget Kirkeskib, men at Kapellerne blot bestod af det, der nu er Koret, og at Korbuen var Bygningens vestlige Yderdør. Som Tiden gik, blev Kirkerne større, men man bibeholdt Lægfolkets Adskillelse fra Koret ved mere eller mindre aabne Gitre af enten Træ eller Sten. Hvor det gjaldt Domkirker eller Klosterkirker var der to solide Stenadskillelser — »Korbuen«, der skilte Kor fra

Typisk engelsk Sognekirke fra den senere Middelalder. — Den snævre Dør er blevet til Korsbuen og er blevet udfyldt med et Kors-Gitter, saaledes at Adskillelsen mellem Præster og Menighed bibeholdes. Højalteret, som nu er blevet meget langt i Stedet for det tidligere næsten kvadratiske, er anbragt op mod Øst-Væggen. Der er søjet flere Altre til, og i man-

ge Tilfælde er de omgivet af Gitre. Hele Tanken er en Modsætning til den romerske Basilikas, hvor der var nøje Kontakt med Menigheden.

Tværskib og »Korsbuen«, som skilte dette fra Langskibet. Munkene eller Kannikerne havde deres egen private Gudstjeneste i Koret, mens der blev opstillet et »Folkealter« i Skibet foran »Korsbuen«, meget ofte med et let Trægitter foran. Saaledes var der faktisk to næsten helt adskilte Gudsyrkelses-Steder under samme Tag.

De smukkeste middelalderlige Korgitre findes i England, og trods de Ødelæggelser, som det 16. Aarhundredes Protestanter var Skyld i, er der bevaret i Hundrevis af dem, selv om deres »rood-lofts« (Gallerier over Korsbuen) i de fleste Tilfælde er ødelagt. Efter Reformationen bevarede den anglikanske Kirke Traditionen med Korgitre, og der blev lavet smukke Gitre i det 17. Aarhundrede. Derimod genvandt Gitrene ikke nogen Popularitet hos Katolikkerne, trods de Anstrengelser forskellige Kunstnere har gjort sig for det. Tværtimod er nogle af de bedste Korgitre igen blevet fjernet, f. Eks. i St. George Katedralen, Southwark. Andre Steder naaede man til et Kompromis med en Kors-Bjælke mellem

Skib og Kor, men uden noget Gitter under.

Da de ydre Forhold for den katolske Gudstjeneste nu er saa forskellige fra Tiden før Reformationen, er det tvivlsomt, om man skal ønske et Gitter mellem Menighed og Alter, selv de Steder, hvor der er national Tradition for det. Der kan siges meget til Fordel for en vis Mystik i Gudsyrkelsen, for det opmuntrer til Ærbødighed og Andagt. Men andre hævder, at det er meget vigtigere, at Alteret bringes ned i Menighedens Midte, saa alle kan følge enhver Bevægelse i Messen uden Vanskelighed. Maaske Løsningen ligger i en gylden Midte, saaledes at vi bør sigte mod en Genoplivelse af den oprindelige Basilikaform med Præsteskabet bag ved Alteret, som staar under en Baldakin i Overensstemmelse med Rubrikkerne, og med et temmelig aabent Gitter foran. Naar man er i Tvivl, gives der ingen sikrere Regel end at følge selve Roms Eksempel, og dette var den oprindelige romerske Praxis.

Peter Anson.

Kristen Frihed og Pligt

fortsat fra Side 627

Hvad enten Lydigheden gælder den trivielleste sociale Konvention eller den alvorligste Lov, maa den være indenfor Friheden. Det vil sige: al Afhængighed er og skal betragtes som iboende i hin guddommelige Afhængighed, hvorpaa vor Frihed beror. Det vil sige, at ingen Afhængighed har nogen Kraft eller Mening, hvis ikke den er Udtryk for denne Afhængighed af Gud. Selv gode Kristne kan finde paa at sige, at hvis der tillægges Loven guddommelig Autoritet, er dette at ofre Aanden for en ydre Pligt, men de har ikke forstaaet Sagen rigtigt. De behandler Underkastelsen under Gud som om den var af samme Art som Underkastelse under et Menneske — kun gradforskellig derfra. Men Lydigheden mod Gud tilhører en helt anden Orden end Lydigheden mod Mennesker. Og for os Kristne har intet Menneske Magt over et andet Menneske, med mindre han faar denne Magt fra Gud, thi medens ingen har Ret til at herske over en anden, er Gud nærmere ved mig, end jeg selv er, og naar Han øver Indflydelse paa mig, sker det ikke paa en Maade, der er fremmed for min Sjæls Natur. Og er det ikke klart, at naar det ene Menneske hersker over det andet, maa Lydigheden forfalde til Slaveri? Det er i enhver Betydning bedre at adlyde Gud end Mennesker. *Omnis postestas a Deo.* Hvor gælder denne Sætning med Absolutthed!

Dette er den fulde Betydning af Leo XIII's Ord i Encyklikaen *Libertas*: Det er absolut umuligt at forstaa Menneskets Frihed uden Underkastelse under Gud, »for Underkastelsen under Gud er selve vor Friheds Kilde...« Mennesket adlyder ikke Mennesket. Enhver Autoritet, som er skaaret bort fra sin Rod, fra Gud, er Tyranni. Dette er ikke et mere eller mindre tilfældigt Fænomen; det ligger i selve Tingenes Natur.

M. D. Chenu O. P.

ANSIGTET ...

Det var Aften — efter en lang og besværlig Dag. Kampen for Tilværelsen, for det daglige Brød, — Bekymringerne for Fremtiden knugede mig. Bitre Tanker fyldte mit Sind. Utilfredshed, alle Slags Tvivl tog Sjælen i Besiddelse. Livet var alt for svært, Kravene alt for store; jeg følte mig fristet til at opgive Kampen og gaa frem ad andre, lettere Veje — — —

Omsider faldt jeg i Søvn; og Drømmen førte mig til en anden Verden, hvor jeg vandrede gennem et skønt Landskab. Vejen førte hen imod et Stenbrud, som skinnede hvidt i Solen. Da jeg kom nærmere, saa jeg, at det var et Marmorbrud. Rundt om-

kring laa utallige Marmorblokke, og foran hver stod et Menneske og brugte Hammer og Mejsel. Til min Forundring saa jeg, at ogsaa Kvinder og Børn arbejdede i Bruddet.

Jeg gik hen til en ledig Blok, greb efter Værktøjet og begyndte at hugge. Ingen havde sagt til mig, at jeg skulde gøre det, eller hvad jeg skulde faa ud deraf; men jeg vidste alligevel, at et Menneskeansigt var fanget i Stenen, og at jeg skulde befri det.

Hvert Slag, jeg slog, smertede mig selv, som om jeg havde ramt mit eget Legeme. Det samme maatte være Tilfældet med andre omkring mig, for jeg hør-

te Klagen og Stønnen alle Vegne fra. Mange kastede Værktøjet fra sig og flygtede; en knuste sit eget Hoved med Hammeren. Andre sank udmattede sammen ved Siden af deres Marmorblok og sov. Ogsaa jeg følte pludselig Trang til at opgive Arbejdet og flygte. Men da jeg nøjere betragtede min Blok, opdagede jeg i den Omridset af et Ansigt. Nyt Mod fyldte mig, og jeg tog den faste Beslutning at holde ud, indtil Værket var fuldendt. Og saa hamrede og mejslede jeg videre, trods alle Smerter og al Træthed. Sveden strømmede mig over Ansigtet, og Støv dækkede hele mit Legeme; men jeg gav ikke op. Med voldsom Flid og sejt Energi blev jeg staaende og arbejdede paa min Marmorblok. Og da mit Værk var fuldendt, og Ansigtet frest fra Stenen, hørte jeg en Røst, der spurgte: »Hvis

Ny Børnehave i Vejle

Den nye statsanerkendte katolske Børnehave i Vejle blev i Maanedens Begyndelse indviet ved en mindre Højtidelighed i Nærværelse af Repræsentanter for Skolevæsenet, Lægestanden og Magistraten. Den nye Bygning, som blev rejst ved Siden af Hospitalet, har 2 lyse Klasseværelser, en dobbelt Legeplads (til Solskin og Regnvejr), en Miniature-Gymnastiksal og endvidere en Spisestue, hvor de Børn, der bliver til Kl. 3, faar varm

Mad. I de brede, lyse Gange er der anbragt Knagerækker med et Haandklæde, Bager og Tandbørste til hvert Barn, samt smaa Haandvaske, W. C'er og Brusebade. Børnehaven har Plads til 54 Børn og er allerede fuldt optaget. »En Mønster-Børnehave, et lille Paradis for de Smaa, en Pryd for Byen og en Stolthed for Søstrene, en Glæde for mange Hjem« saaledes udtalte Byens Skoleinspektør sin Anerkendelse for det Arbejde, som Søstrene

har begyndt for mange Aar siden, og nu har kronet med den nye Bygning. For at kunne løse denne Opgave har Søstrene bragt store pekuniære Ofre; og for at lette denne Byrde afholder Søstrene en stor Basar den 2. og 3. Oktober i Skolens Gymnastiksal. Skulde man blive præsenteret for en Lodseddel til Fordel for den nye Børnehave i Vejle, saa husk, at det gaar til et smukt Formaal, og at man kan vinde gode Gevinster.

W. O.

Billede er det?« Jeg saa mig omkring, og opdagede først nu, at det var blevet Nat. Over mig hvævede den mørkeblaa Himmel sig uden Grænser; Millioner af Stjerner blinkede paa den. Atter saa jeg paa mit Værk, som straalende blændende hvidt under den stjernefunklende Himmel. Saa lod jeg mit Værktøj falde og foldede Hænderne; og da Stemmen atter spurgte: »Hvis Billede er det?« svarede min Sjæl: »Guds Billede«.

Da vaagnede jeg. Det var lys Morgen, og med Dagen vendte alle mine Sorger og Vanskeligheder tilbage. Jeg stod op og gik ud i Dagen; men — den var anderledes end mine tidligere Dage. Den var fuld af Højtid; og denne Højtid forsvandt ikke, da jeg tog fat paa mit sædvanlige Arbejde, og alle Livets Bekymringer meldte sig. Stadig havde jeg min Drøm i Tankerne. Den havde jo været en Afspejling af det virkelige Liv. Dagens Arbejde og Møje saa jeg nu i Drømmens Lys. Hvert enkelt Menneske staar paa sin Plads og arbej-

der, og oftest ser det ud, som om det kun arbejder for andre og kun tjener til det daglige Brød derved. Men i Virkeligheden mejsler de alle paa deres Sjæls Billede, som er skabt efter Guds Billede og gemt i Legemet venter paa sin Befrielse.

Hug derfor med Møjens og Smertens og Sorgens Hammer-slag Sjælens Billede ud af den haarde Sten, der omslutter det! Ofte gør det bitterligt ondt; men den, som kaster Værktøjet fra sig, og lader den raa Marmorblok ligge og løber fra det hele, er blødagtig og fejj. Grib Hammer og Mejsel og slaa til! Engang er det haarde Arbejde forbi, og alle Stjerner straal. Saa gaar den guddommelige Mester gennem Stenbruddet og undersøger alle Marmorblokkene. — Naar han nøje har betragtet din, hvorfra hans eget Billede lyser ham i Møde, spørger han: »Hvis Billede er det?« Og da kan du med Jubel svare ham: »Guds Billede!«

(Paa Dansk ved T. Fd.)

En Bog om Selverkendelse

Mens andre af Dr. Sigurd Næs-gaards Bøger indtager en selvfølgelig Plads blandt dem, som ingen Katolik vil læse, gør en af vore Medarbejdere opmærksom paa hans nyeste Bog »Kend dig selv« og interessante Synspunkter i den:

Det er noget, som vi alle mener, at vi gør: kender os selv! — Vel at mærke, naar vi sammenligner vort eget Kendskab med det Kendskab, som andre har til os. — (Selv om vi maa tilstaa, at vi af og til kommer ud for smaa Overraskelser!) — Naar Dr. N. da har givet sig i Lag med en saadan Opgave som den at give Mennesker en Vejledning til at kende sig selv, maa han være forberedt paa, at mange protesterer ved end ikke at aabne hans Bog: Hvad bilder Manden sig ind: at ville vide bedre Besked end én selv?! — Men de fleste af os,

som læser dette Blad, er jo Katoliker, og fælles for os er det forhaabentlig derfor, at vi er mere aabne og modtagelige for Belæring, mere villige til at erkende vor egen Begrænsning end Ikke-Katoliker (som jo ikke gennem Skriftemaalet har haft en Hjælp til — saa at sige — at komme bag om sig selv). — Vi vil derfor kunne drage mere Nytte af »Kend dig selv« end mange andre (saafremt vi iøvrigt har de fagmæssige Forudsætninger), og vi vil desuden lettere kunne sigte det fra, der ikke har Betydning for den praktiske Anvendelse af Bogens Idé. — I Vurderingen af mangt og meget maa vi være uenige med Dr. N., fordi vi i Selvet kender et Noget, som han ikke synes at kende — i hvert Fald ikke omtaler — det noget, det Sted, hvor Forbindelsen med det overnaturlige kommer i Stand, og hvor de deraf følgende Virkninger opstaar. Men vi har jo ikke blot Aand, men ogsaa Sjæl og Legeme. Og her

(Fortsættes Side 636)

Efterretningen om at Odense nu faar en Statue af *Knud den Hellige* er blevet publiceret af Dagspressen og vil blive modtaget med udelte Glæde af danske Katolikker.

Odense — Byen hvor Danmarks Helgenkonge faldt — har hidindtil ikke ejet nogen Statue af den store Dansker, hvis Navn er knyttet ligesaa uløseligt til dette Sted som H. C. Andersens og hvis Billede endog findes i det odenseanske Byvaaben.

Adskillige Odenseanere kender forøvrigt allerede Statuen, idet den for nogle Aar siden var blandt de præmierede og udstillede Udkast, der var indleveret til en Konkurrence om et Billedhuggerværk, som en odenseansk Institution vilde lade opstille i Byen. Udkastet vandt imidlertid ikke Konkurrencen, men en Kreds af Kunstvenner blev interesseret i det, og nu synes Tanken at skulle realiseres i Forbindelse med Opførelsen af det ny Raadhus.

Odense Centrum i Fugleperspektiv. Pilen peger paa Hjørnet af Skomagerstræde og Albani Torv, hvor Statuen skal placeres. Yderst til højre Sct. Albani Kirke.

Statuens Skaber er Professor Utzon Frank, og det er Hensigten at rejse Statuen paa den Rampe, der løber langs Facaden af det ny Raadhus, paa Hjørnet af Skomagerstræde og Albanitorv, kun faa Meter fra det Sted, hvor Mindestenen i Brolægningen angiver, at Kong Knud blev dræbt i 1086. Professor Utzon Frank oplyser, at Statuen — der bliver ca. 3½ Meter høj — forestiller Knud den Hellige staaende foran Alteret i Sct. Albani Kirke, i det Øjeblik han bliver dræbt; den vil dog næppe blive færdig førend Krigen er forbi, da den skal støbes i Bronze. U. E. O.

← Indkørslen til Farfa-Abbediet i Sabinerbjergene

Tekst: Carlo Cecchelli
Fotos: E. N. I. T.

Farfa

Klosteret med de krigeriske Munke

I en af Sabinerbjergenes mest yndefulde Dale ligger Farfa. Navnet er kun kendt af ganske faa — det er ikke et af de Steder, der har Verdensry — og hele den lille Landsby vilde faktisk intet være uden det mægtige Abbedi, et af Vesterledens betydeligste Klostre.

Dets Oprindelse fortæller sig i den graa Fortid. I disse Egne levede der adskillige orientalske Eremiter, og en af disse har formentlig grundet Farfa. Og naar man klatrer op paa en af Klipperne, finder man et Bjergkapel med Spor af Fresker fra det syvende Aarhundrede, en bleg Fremstilling med smaa Figurer Adam og Eva ved det paradisiske Æbletræ; Historien om den første Fristelse, hvis Følge var Arvesynden,

▲ Tabernakelopsats fra det 15. Aarhundrede

← Basilikakøbe

→ Interiør i Klosteret

har sikkert indeholdt en indtrængende Advarsel til Eneboeren!

Henimod Slutningen af det syvende Aarhundrede tager Farfa's Klosterhistorie fastere Omrids. Den franske Abbed, Thomas af Morienne's Skikkelse træder i Forgrunden: det var denne Mands Fortjeneste, at han rejste Farfa af det Forfald, som det var sunket ned i under Genserichs Vandalers eller Longobardernes Overfald.

Frankerkongerne og Hertugerne af Spoleto kappedes om at yde Farfa Støtte, Paver og Fyrster holdt Haan-

femte Aarhundrede, men man er under Udgravninger stødt paa store Travertinblokke, Inskriptioner og Malerier, der laa gemt under Klokketaarnet. Endvidere har man fundet Spor fra den før-karolingiske Periode. Af største Betydning for den italienske Klosterarkitekturs Historie var Tilstedeværelsen af en Kirke fra denne Periode med et dybt firkantet Kor og et Klokketaarn.

Farfa er en af de Grundpiller, hvorpaa Karolingernes og det hellige romerske Riges Kirkepolitik støtter sig, det er derfor ej heller saa mærkeligt, at man her støder paa de samme Bygningsformer som man senere møder nord for Alperne.

Det store Abbedi, som vi ser idag, stammer fra Tiden efter Sarascenernes Ødelæggelser. Da disse i 1890 rykkede frem mod Farfa's Mure, lukkede Kastellet sine Porte, befæstede Murene og ydede Modstand mod den fremtrængende Fjende i syv Aar. Til sidst var dog alle Kræfter udtømt. Abbeden lod i

al Hemmelighed Klosters Skatte bringe bort, knuste Sakramentalterets Onyx-Søjler og forlod Klosteret med sine Heltemunke. Klosters Genopbygning begyndte efter Sejren over Sarascenerne ved Liris i 915, men det klosterlige Sindelag var gaaet tabt. Munkene havde vænnet sig til Soldaterlivet og fortsatte nu Krigen indbyrdes; en Abbed blev forgiven, og Historieskriverne ved at berette om — imidlertid ikke helt troværdige — Udsvævelser.

Men Farfa voksede sig stort og ældet igen. Adskillige værdifulde Kunstværker fra det ellefte Aarhundrede kan fortælle os om, hvor højt Farfa var naaet kulturelt set. Lærde og dygtige Munke, haandværkskyndige Brødre kastede Glans over dets Navn, og Reformerne fra Cluny styrkede yderligere Klosters Magt og gjorde det til et Mønsterabbedi, som endog havde været utænkeligt under Karl den Store. Op- og Nedgangstider skiftede imidlertid, og Klosteret kom senere i Slægten Orsinis Eje.

Fra det femtende Aarhundrede stammer fremfor alt den vidunderlige Portal, der

Stultes Side 637

→ Den skønne Kirkeportal

Klostergeden Birtes

gale Streger

Jeg maa først gøre en Undskyldning, Jeg indrømmer, at det ser mærkeligt ud, at jeg efter et Ferieophold hos Benediktinerinderne paa Aasebakken, skriver en Artikel om Geddekiddet »Birte«, som ganske vist spiller en stor Rolle i Klosteret, men som dog ikke paa nogen Maade er Hovedpersonen.

Ganske vist kunde jeg skrive om Søstrenes skønne Sang, om den dejlige Park, om den fortræffelige Kost o. s. v. Men disse Emner vilde hurtigt være udtømte. Jeg kunde ogsaa søge at portrættere den venlige og energiske Priorinde eller den elskværdige Søster Katharina, der fungerer som Værtinde i Spisesalen. Men det er ikke sikkert, at Søstre vilde sætte Pris paa det. Lige saa lidt som den elskværdige, meget beskedne Pater Wolfgang kan tænkes at ville paaskønne nærmere Omtale.

Saa er der altsaa bare Geden tilbage, og den har bestemt ikke noget imod, at jeg fortæller om dens gale Streger. Den er sikkert lige glad med dette som med alt andet.

*

Første Gang, jeg saa Birte, løb hun i strakt Galop gennem Spisestuedøren og stod pludselig i Sofaen, hvor hun tumlede omkring paa den fornøjeligste Maade; et Øjeblik efter spiste hun med god Appetit af en Plante, der stod i Vinduet. Imidlertid kom Søster Katharina til Syne og jog med Indignation den sprælske Ged ud. To Minutter efter var den inde igen. Og blev atter jaget ud.

En anden Dag saa jeg Geden more sig med at drille seks adstadige Gæs, som spankulerede højtideligt omkring. Gæs forstaa ikke Spøg. De himlede forfærdeligt op over Birtes fin-

Gæs forstaa ikke Spøg

gerede Angreb. Spektaklet kunde høres viden om. Et Øjeblik efter kom Pater Wolfgang løbende og bortførte Urostifteren, medens en Søster søgte at berolige de opskræmte Gæs. Det varede dog ikke mange Minutter, saa gentog Scenen sig.

Jeg har ikke selv været Vidne til det, men paalidelige Mennesker beretter, at Geden af og til viser sin Fromhed ved at springe gennem Vinduet ind i Kapellet, og det midt under Gudstjenesten. Det plejer at ske, saa snart Gloria istemmes.

*

Men hvorfor bliver Kiddet da ikke tøjret, spørger De? Paa Grund af Paterens og Søstrenes gode Hjerter. Trods alle Gavytvestreger er Birte hele Klosters Kæledægge, og hvem kan lade være med at glæde sig over det spillevende Dyrs graciøse Bevægelser og nydelige Fremtoning?

Der er en af Søstre, som Birte søger hen til som et Barn til sin Moder. Hun kan faa hende til at opføre sig overmaade artig og skikkelig. Geden holder af at se til, medens denne Søster arbejder ude i Haven.

Ind imellem —

Man vil forstaa af dette, at Geden har en meget vigtig Mission i Klosteret, nemlig at repræsentere Livsglæden. Gud har haft en Hensigt med alt, hvad han har skabt. Mon ikke Smaabørnene baade hos Mennesker og Dyr har som Opgave at gøre Livet lettere for os alle?

Vorherre opfordrer os til at gaa i Lære hos Fuglene: »De saar ikke, de høster ikke, de sanker ikke i Lade, og eders himmelske Fader føder dem«. Vi kan ogsaa lære noget af den kaade Ged. En vis »Sorgløshed« er af det gode. Lad os lægge de overdrevne Bekymringer til Side og lad os opmuntre af den friske Glæde, som Gud gennem Naturen hyder os.

C. B.

Nederlag ønskes!

Slaa op paa Bladets Nr. 30, Side 475, tredje Spalte — — naa, De ved ikke, hvor De har det, nej. Men der stod, at i en gammel Kirkebog var det foreskrevet, at den, der kom for sent til Gudstjenesten, ikke maatte gaa ind, men skulde vente udenfor, indtil Gudstjenestens første Del var forbi. Saa skulde Diakonen føre Synderen ind og højlydt anmode Menigheden om at bede for hans Forbedring. Det er ikke uden aktuel Interesse for os. Men Ugebladet tilføjede: »Lad os være glade for, at sligt ikke praktiseres i vore Dage — der vilde sikkert blive større Sammenstimlen foran vore Kirkedøre til de sene Søndagsmesser! »Disse 5 Linjer og navnlig Udraabstegnet synes mig at udtrykke: »Tja-a —, det er jo kedeligt nok med den megen Kommen for sent, men det er der jo ikke noget at gøre ved — — —« Men slig Opgiven overfor et om

sig gribende Uvæsen finder jeg temmelig forkastelig. Der kunde vel i hine gamle Tider ligesaa vel som nu være sjældne Tilfælde, i hvilke nogen uden egen Skyld kom lidt for sent. Men naar — som jeg flere Steder og flere Gange har oplevet det — op til ca. Halvdelen af samtlige Kirkegængere kommer for sent, saa kan det næppe være ufor-skyldt. Og da er der Grund til at pille ved Spørgsmaalet!

Fodbold og Koncerter er noget andet, men —

Vi tror jo, vi er civiliserede, og vi finder det i sin Orden, at Dørene holdes strengt lukkede under en seriøs Koncert eller under de enkelte Akter af en Opera — hverken det ophøjede, der foregaar, eller de, der nyder det, maa forstyrres! Og i alt Fald de fodboldinteresserede blandt os, møder gerne en hel Time før Tiden for endelig ved Selvsyn at konstatere den Verdensbegivenhed, at Bolden gaar et Par Gange oftere ind i det ene Maal end i det andet! Hvis Kongen giver Audiens, eller hvis en god Arbejdsgiver paa bestemt Klokkeslet averterer Modtagelse af Ansøgere til en Række glimrende Stillinger, gad jeg nok se, om blot een eneste kom et Minut for sent! Ja-a-, vil De indvende, men en Gudstjeneste, det er da ogsaa noget andet, og De har fuldstændig Ret! Gudstjenesten er hverken Koncert, Fodbold eller andet underordnet, men det er en særlig Form for Audiens, givet af Alverdens Styrrer. Og givet i den dobbelte Hensigt, at de audienssøgende kan ære og tjene Giveren (det hedder Gudstjeneste!) og samtidigt opnaa uvurderlige Goder for sig selv og andre. Det ved vi allesammen udmærket, skønt vi ikke altid paa ethvert Punkt handler efter det. Men er ikke blot eet Minuts *selforskyldt* Kommen for sent en Utilbørlighed, ja en Fornærmelse mod Gud, en Forargelse for andre (ikke mindst for anderledestroende) og en væsentlig Skade for os selv?!

Minutterne til at „løbe paa“

Men *Aarsagerne* — ja, jeg gætter paa, at i mange Tilfælde er det noget med den Fjende, vi kalder Vækkeuret, der er galt. I den daglige Kamp bør *Vækkeuret blive den sejrende* og Mennesket lide det Nederlag, der samtidigt betyder Sejr over hans mindre gode Jeg! Jeg ved, hvad jeg taler om, har selv ført denne daglige Kamp i næsten halvanden Menneskealder, og jeg har lært at bukke under. Ikke mindst Jesuitterregelen om at »ågere contra« hjalp mig med det. — Giv bare Ringetidspunktet en Margin for uforudsete Forstyrrelser, men den skal udnyttes, *efter at* man er staaet op! — Saa er vi altsaa enige om at fælde Dødsdommen over den for ordentlige Menesker uværdige Vittighed »Den bedste Søvn faar man, efter at Vækkeuret har ringet«! *Og nu lader vi Vækkeuret sejre* — til Ære for Gud,

til Opbyggelse for andre og til Gavn og Glæde for os selv!

J. K. M.

Højskolen

Korrespondancekursus i Kirkelatin

Deltagerne i Højskolens Aftenkursus i Kirkelatin sidste Foraar kan, om ønskes, fortsætte Undervisningen pr. Korrespondance. Time 21—30 vil blive tilsendt de Elever, der melder sig; disse bearbejder den fremsendte Time skriftligt og sender den til Højskolens Latinlærere, som retter den og tilbagesender den tilligemed næste Time. Indmeldelse sker direkte til Hr. Pater J. Wolfisberg, Stenosgade 4, hvor ogsaa Betalingen, 3 Kr. pr. Deltager, indbetales.

Benyt denne Lejlighed til at vedligeholde og videreføre erhvervede Kundskaber!

Basar ved Sct. Annæ Kirke

Dronning Elisabeths Alle 3

Søndag den 3. Oktober:

- Kl. 14 Basaren aabnes. Adgang 25 Øre.
- Kl. 14 ½ Tonefilm, Program A — i Musiksalen (Børn 20 Øre, Voksne 40).
- Kl. 15 Fakiren Mister Ganpati optræder — i Festsalen.
- Kl. 15 ½ Tonefilm, Program B — i Musiksalen.
- Kl. 16 Vincens-Truppen, Artistoptræden.
- Kl. 16 ½ Speedy and Johnnie & Co. Parodister — i Musiksalen.
- Kl. 17 Elever fra Hans Brenaas Balletskole.
- Kl. 17 ½ Tonefilm, Program C — i Musiksalen.
- Kl. 18 Lille Auktion v. Hr. Olschansky.
- Kl. 18 ½ Tonefilm, Program A — Musiksalen.
- Kl. 19 Kløvnerne Franto og Jeppe & Co.
- Kl. 20 Basaren lukkes.

Mandag den 4. Oktober:

- Kl. 15 Basaren aabnes.
- Kl. 15 ½ Tonefilm, Program B — i Musiksalen, og herefter hvert halve Klokkeslet Forestilling m. skiftende Program.
- Kl. 16 Artistoptræden — i Festsalen.
- Kl. 17 En Vise-Afdeling v. L. Campolin og B. Stenalt.
- Kl. 18 Lodtrækningen bekendtgøres. Gevinster udleveres.
- Kl. 18 ½ Auktion.
- Kl. 20 Basaren lukkes.

Fyldte Boder — Gode Tombolaer — Forskellige Attraktioner — Restauration med Forfriskninger. — Ret til Programændring forbeholdes. — Alle indbydes venligst!

Liturgisk Kalender

Okt.

3. S.*) 16. Søndag e. Pinse.
(hvid) **St. Therese af Jesusbar-
net** Værnehelgen for alle
Missionslande ([194]); 2.
Bøn (bedes ud i eet med
den første Bøn): **Rosen-
kransfest** (1099), 3.
Bøn: Søndagen (710), 4.
Bøn (kun i st. Messer i
konsekrede Kirker): Okt-
tav af Kirkevielsesfest
([77]); Gudsmoders Prä-
fation (522); sidste Evan-
gelium: Søndagens (711).
4. M. **St. Frans af Assisi** (1096);
(hvid) (1096); 2. Søn: St. The-
reses Oktav ([195]), 3.
Bøn: Om Fred** eller
For Paven ([122]); Credo.
5. Ti. **Foregaaende Søndags**
(grøn) **Messe** (710), uden Gloria
og Credo; 2. Bøn: St. The-
reses Oktav ([195]), 3.
Bøn: St. Placidus og Li-
delsesfæller, Benediktiner-
ordenens første Martyrer
([28]), 4. Bøn***); alm.
Præf. (525). — Eller:
(hvid) **3. Dag i St. Thereses Okt-
tav** ([194]); 2. Bøn: Søn-
dagen (710), 3. Bøn: St.
Placidus og L. ([28]), 4.
Bøn***); Credo.
6. O. **St. Bruno** (1098); 2. Bøn:
(hvid) St. Thereses Oktav
([194]), 3. Bøn***); Cre-
do.
7. T. **Rosenkransfest** (1099);
(hvid) 2. Bøn (kun i st. Messer):
St. Markus, Pave (1099),
3. Bøn (kun i st. Messer):
St. Sergius, St. Bacchus,
St. Marcellus og St. Apu-
lejus (1099).
8. F. **St. Birgitta** (1102); 2.
(hvid) Bøn: St. Thereses Oktav
([194]), 3. Bøn***); Cre-
do.

Fortsettes nederst næste Spalte

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sam-
mensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (an-
svarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.
Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kasserkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Cen-
tral 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge
og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland
18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Blad-
dets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

En Bog om Selverkendelse

fortsat fra Side 631

er det, at Dr. N. sætter ind med
sin Forsken og Iagttagen — og har
noget at lære os. Naaden tilintetgør
som bekendt ikke Naturen, men
bygger videre paa den; det har der-
for altid stor Betydning at faa
Hjælp til bedre at kende sin rent
menneskelige Natur, at opdyrke
den og at tage sig i Agt for Farer,
der lurar paa den. —

For at tage et enkelt Eksempel:
Hvem af os ældre kender ikke det,
som Dr. N. kalder for »Stivnedy-
namiken« og »den store Stædig-
hed«?! — Den Fare, som lurar paa
os alle i »le terrible quotidiene«
— den frygtelige Dagligdag (Pius
XI): Stivnen i faste Vedtægters
Former, som ikke er Udtryk for
vor egen Personlighed, men snare-
re en Efterlignen, en Efteraben af
andres Livsførelse, — og Stædig-
hed, som hindrer os i selvstændig
Fornylse og Vækst! —

Dr. Næsgaards Bog er som hugget
i Sten — som de Bøger bliver det,
der er Resultatet af aarelang Ind-
leven i en bestemt Idéverden. —
Der mangler bløde og lette Nuancer

9. L. **St. Johannes Leonard**
(hvid) ([46]); 2. Bøn: St. The-
reses Oktav ([194]), 3.
Bøn: St. Dionysius, St.
Rusticus og St. Eleuthe-
rius (1103), 4. Bøn***);
Credo.

10. S. 17. Søndag e. Pinse.

*) Søndag den 3. Okt. afholdes i
alle Kirker og Kapeller Kollekt til
Fordel for St. Ansgarius-Bonifacius
Foreningen (den danske katolske
Kirkesag).

**) Bøn om Fred findes i K. U.
Nr. 30.

***) Om Fred eller For Paven.

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforetning A/S

Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Damp-
skorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968

Indgang fra Vagtelvej

og Overgange, og der er derfor ad-
skilligt, man selv maa tænke sig
til. N. gør ikke rede for alle de
Forudsætninger, som har ført ham
til hans Resultater, der derfor ofte
kommer til at virke som Paradok-
ser. — Som f. Eks., naar han lader
Hørelsen skabe Øret, Synet Øjet,
Stivnedynamiken ikke blot den
sjælelige Stivnen, men vort Lege-
mes Skelet! — Ogsaa hans Termi-
nologi er en lidt haard Skæl. Han
har selv skabt den, og man maa
sætte sig ind i den for at kunne
høste Udbytte af Bogens Idéver-
den. Men det lønner sig at knække
sig frem til Kernen. —

Er al god Kunst katolsk, da er
ogsaa al ærlig Tænken det, selv om
den hist og her kommer til gale
Resultater: Leo XIII har jo erklæ-
ret, at Videnskabsmænd ikke blot
skal have Lov at forske, men end-
og at fare vild. — »Kend dig selv«

BOGHYLDEN

Bouhéliier, Saint-Georges de: Introduction à la vie de Gran- deur, 294 S.....	8,10
Lefèvre, Frédéric: L'adhésion, 590 S.....	12,75
Maritain, Jacques: Humanisme intégral, 328 S.....	4,80
Maritain, Jacques: Théonas ou les entretiens d'un sage et de deux philosophes sur diver- ses matières inégalement ac- tuelles, 1925, 220 S.....	3,45
Renard, Georges, Jean Cayeux m. fl.: Anticipations corpo- ratives, 308 S.....	4,25
Sertillanges, A. D.: Dieu gou- verne, 134 S.....	2,25
Sertillanges, A. D.: La vie fran- çaise, 252 S.....	5,40

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbninergade 49
Telefon C. 2453

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfsgade 34-36
Tlf. 778 - 728

VALD. FOERSON

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

er et Resultat af ærlig og taalmodig Forsken, og den giver os Katolikker en Lejlighed til at indoptage nye Tanker, danne nye Grosteder i vort Selv. — Vi er jo et levende Legeme, der aldrig nogen Sinde stivner. — Heller ikke i Dogmatik, som Dr. N. maaske nok antager! — Et Legeme som drager Næring af alt nyttigt og lader *det* ligge, som eventuelt er Gift for os! — Skulde jeg — for at give Læseren »Blod paa Tanden« — fremhæve noget, som denne Bog særligt har givet mig personligt, saa skulde det være en vis Fremstillen af Legemet som sjælelig Funktion, en Hjælp til Forstaaelse af Betydningen af, at Legemet faar Lov til at udtrykke, hvad der bor i os, at det frigøres for sin (specielt nordiske?) stive Beherskethed. — David dansede af alle Kræfter foran Arken, og Kongedatteren foragtede ham! Men David, »Hyrdedrengen«, havde Ret: Ogsaa vort Legeme skal have Lov at ære Gud paa *sin* Vis! Derved vokser netop *det* i Sjælen, som Legemet saa at sige frigør. — Prøv engang i Ensomhed at synge en Salme — eller Sang — af Hjertens Grund — følg med i dens Rytme og Mening med Legeme saavel som med Sjæl — og Salmen eller Sangen vil lukke op for sin inderste Hemmelighed!

Vi kan lære at Dr. N. at løse »Bror Asens« Tøjler, saa at han ikke skal blive grebet af »den store

Stædighed« — og hindre Søster Sjæl i at flyve fremad! — (Ogsaa paa Liturgiengs Vinger!) —

Men læs Bogen — to Gange: Første Gang for at leve Dem ind i den, anden Gang for at leve Dem ud af den — og medtage det, som De praktisk har Brug for. —

R. Bl. S.

Farfa *fortsat fra Side 633*

hælder til Gotikken og i hvis øverste Bue man endnu skimter Resten af en ægte italiensk Madonna. Basilikaens Indre er meget festligt, men skuffer, hvis man mener at kunne finde Spor af Middelalderens Glansperiode. Senere Aarhundreders, ja endog Barokkens Kunst, har sat sine Spor her, omend enkelte Ting endnu er tilbage, f. Eks. en ejendommeligt Tabernakel-Opsats med en Reliefskulptur fra det femtende Aarhundrede.

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Søndag den 10. Oktober. Fællesmøde i »Den røde Sal«, Stenosgade 4. Kl. 14—16. Causeri ved Herr Redaktør H. D. T. Kiærulff. Munter Oplæsning af Herr Johs. Jørgensen. Musikalsk Underholdning. Kaffebrød (medbring Sukker), kammeratligt Samvær. Gruppe I har det

praktiske Arrangement. Sct. Knuds Gilderne Afregning Kl. 13,30.

De vi under de nuværende Forhold ikke kan holde vore traditionelle Møder Lørdag Aften, og vi jo alligevel gerne vil mødes med Kammeraterne under hyggelige Former, holder vi dette Møde Søndag Eftermiddag og haaber saa, at saa mange som muligt vil benytte sig af Lejligheden til at forny Vintrens gamle Kammeratskaber og evt. stifte nye.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

København.

Søndag den 3. Oktober Kl. 19,30.

Akademikermesse i Klosteret paa Jagtvejen. — Efter Messen spises medbragt Morgenmad i Klosteret. Aarets Russer er velkomne. —

Onsdag den 6. Oktober Kl. 17.

Rusgilde, der afholdes i Mødelokalerne Bredgade 67 A. Rustale af Redaktør Hans Bølling.

Der vil blive serveret Smørrebrød og Øl. Deltagelse i Rusgildet, der kun er for Medlemmer, og som koster 3 Kr., — for studerende dog kun 1,50 Kr. — (Russer gratis!) bedes meddelt til en af Administratores senest Søndag den 3. Oktober Kl. 14. — Brød- og Smørmærker samt Tobak bedes medbragt. — Daglig Paaklædning.

Ønsker De at sælge

eller at købe Villa . Ejendom . Grund . Forretning eller Pantebrev, yder jeg Dem betryggende Assistance

EMIL OVERGAARD

Statseksamineret Ejendomsmægler
Gentoftegade 86 . Tlf. Gentofte 2535

Vil De passe vore tre Børn

Alder 1-4 Aar er Pladsen ledig til 1. Novbr. i katolsk Familie. Vedkommende, der helst maa være lidt ældre, maa holde af Børn og kunne knytte sig til dem samt være paalidelig i enhver Retning. Alle moderne Bekvemmeligheder forefindes.

Fru Følsach, Storskoven pr. Dronninglund

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Benzon

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosenørnsallé 29 . København V
Telefoner: 4295, 13,504, 2207

God Vask
-Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

Rosenkransbønnen om Fred

De nye Medlemmer af den »levende Rosenkrans« beder i Ugen 3.—9. Oktober nedenfor angivne Led af Rosenkransen. Bogstaverne svarer til Forbogstaverne i Medlemmernes Efternavn.

A	2.	Led af Glædens R.
B	3.	„
C og D	4.	„
F og G	5.	„
H	1.	„ af Smertens R.
J	2.	„
K	3.	„
L	4.	„
M	5.	„
N	1.	„ Herlighedens R.
E, I, O	2.	„
P	3.	„
Q og R	4.	„
S	5.	„
T, U, V	1.	„ Glædens R.
W, X, Y		
Z, Æ, Ø		

St. Ansgars Kirke

Fred. 1. Oktober Kl. 8 Sonemesse til Jesu højhellige Hjerte, derefter Tilbedelse hele Dagen; Kl. 19 Andagt med Prædiken. Indtræder Spærretiden tidligere end Kl. 21, bortfalder Prædiken. Sønd. 3. Okt., Rosenkransfest, Kl. 8 reciteret Messe m. Fælleskommunion; Kl. 10 Levitmesse m. Prædiken. Kl. 17 Rosenkransandagt; denne Andagt vil blive holdt hver Søndag i Oktober.

Jesu Hjerte Kirke

Fred. 1. Okt. Kl. 6 Sonekommunion, Kl. 19,30 Andagt. Sønd. 3. Okt. Rosenkransfest, Kl. 8,30 reciteret Messe, Kl. 10 Levitmesse; Kl. 18 Festandagt med Indvielse til Guds Moder. Mand. 4. Okt. Kl. 19,30 Unge Mænds Kongr. Tirsd. 5. Okt. Kl. 16,30 Immaculatakongr. Torsd. 7. Okt. Kl. 19,30 Mændenes Kongr.

St. Mariæ Kirke

Fred. 1. Okt. Kl. 16,30—19,30 Tilbedelse, Eukaristisk Forening; Kl. 19,30 Andagt. Sønd. 3. Okt. Rosenkransfest, Kl. 8 Børnemesse, Kl. 10 Levitmesse og Menighedens Indvielse til Guds Moder. Kl. 17 Freds-andagt. Messen Kl. 11½ med italiensk Prædiken udsættes til følgende Søndag. Onsd. 6. Okt. Kl. 19,30 Kongr. for Mænd og Rosenkransandagt. Fred. 8. Okt. Kl. 19,30

Kongr. for unge Piger og Rosenkransandagt.

Fra 1. Okt. gør vi et Forsøg med en »sen Messe« hver Tirsdag Kl. 9 (i Stedet for 8-Messen).

St. Antoni Kirke

Fred. 1. Oktober. Kl. 19½ Rosenkransandagt og Jesu Hjerte Andagt. Hver Aften i Oktober Kl. 19,30 Rosenkransbøn.

St. Therese Kirke

Fred. 1. Okt. Indvielse til Jesu Hjerte efter Messen Kl. 7. Sønd. 3. Oktober, St. Thereses Fest. Under Messen Kl. 8,30 meddeler Biskoppen Børn og voksne Konvertitter Konfirmationens Sakramente.

St. Andreas Kirke

Fred. 1. Oktober Tilbedelse efter 8-Messen indtil Andagten Kl. 19,30. Sønd. 3. Okt. Sognets Indvielse til Marias reneste Hjerte.

St. Knud Lavards Kirke

Fred. 1. Okt. Kl. 7,30 Messe og sakr. Velsignelse. Sønd. 3. Okt., Rosenkransfest Kl. 8,15 reciteret Messe, Kl. 9,30 Højmesse, Kl. 16 Rosenkransandagt.

Katolsk Samaritterforening

Saafremt der bliver tilstrækkelig Tilslutning vil Katolsk Samaritterforening i Vinteren 1943—44 afholde et Samaritterkursus i Højskolens Lokaler, Bredgade 67 A, 2. Sal.

Kursus'et bestaar af 18 Dobbelttimer. Dr. Marie Gade vil give Undervisning een Gang ugentlig skiftevis Mandag og Tirsdag Kl. 18,15 og begynder Tirsdag den 12. Oktober.

Prisen er Kr. 5,00 pr. Deltager.

Tilmeldelse sker til Formanden, Fru E. Jacobæus, Dr. Tværgade 6, 3. Sal, Telf. Palæ 7404.

Sygeplejerske-Forbundet afholder Et-Dagesretræter

Søndag d. 10. Oktober og Onsdag d. 13. Oktober hos St. Liobasøstrene, St. Kjeldsgade 1. Retræterne,

der ledes af Pater Rektor Kùpferle, begynder med Messe Kl. 9,30 og slutter ca. Kl. 17,15. Tørkost maa medtages til hele Dagen. Kaffe, The og Bouillon faas hos Søstrene.

Pris 1,25 Kr. pr. Deltager. Man bedes meddele Søstrene om Deltagelse senest 2 Dage før Retrætnes Afholdelse. — Alle Sygeplejersker og Elever er velkomne!

Ugebladet Nr. 2, Aarg. 1940 søges til Indbinding.

Administrationen.

Bedes venligst sendt til Bogtrykkeriet »Athene«, Svanemo-segaardsvej 4, V.

Efteraarets katolske Bognyt

Pius XII: Kristi mystiske Legeme. Den sidste pavelige Rundskrivelse. Udkommer først i Oktober. Pris Kr. 1,25.

Johs. Jørgensen: Den hellige Birgitta, II.

Udkommer i Begyndelsen af Oktober Maaned. Pris heftet ca. Kr. 15,75. Samtidigt udgives Bind I-II samlet i et smukt Vælskbind til Kr. 52,00.

Mauriac: Mor og Søn.

En ny oversat Bog af Forfatteren til *Øglereden* udkommer ligeledes i Oktober Maaned. Pris ca. Kr. 6,75.

Mauriac: Farisæren.

Forfatterens nyeste Bog, er udkommet. Pris Kr. 7,75.

Chesterton: Fritænkeri og Rettroenhed.

Chestertons fremragende Bog *Ortodoxy* oversat og fordansket af Henning Kehler. Heftet Kr. 10,50.

Martindale: Hvad foretager Præsten sig med Ringene?

En Pjece om den kirkelige Vielse. Udkommer i Oktober. Pris ca. Kr. 0,50.

Lutz: Helligaandens syv Gaver.

En Bog om Sakramenterne. Udkommer i Oktober. Pris ca. Kr. 1,50.

P. Schindler: Petrus I.

Første Bind af Forfatterens store Værk om Apostelfyrsten. Pris ca. Kr. 15,00.

Bestil dem med det samme, saa at Bøgerne straks ved Udgivelsen kan ligge paa Deres Bord.

SANKT ANSGARS
Boghandel . Bredgade 67

Palæ 4777 . Giro 81851

Leverandører til den nye Præstegaard og Menighedssal i St. Marilæ Sogn

R. Reusch

Kunst- og Kleinsmedie
Blaagaardgade 21
Telefon Nora 5052

Th. P. Stillinge

Tømrermester
Sejrøgade 15
Tlf. Ryvang 1225

AALBORG

Aalborgs katolske Begravelseskontor

Ligkister, Ligsenge, Kistepynning og Salmer
Begravelse ordnes smukt og samvittighedsfuldt
G. PETERSEN . Jens Bangsgade 8
Telefon : 8418 . Privat: 2068

NAKSKOV

Chr. Steffensen

HERREEKVIPERING

Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796
Leverandør

HORSENS

Installationsforretningen »Lyset«
Torvet 10 . Telefon 618

Alt udføres i Installationer
Alt hav-s i Lamper og Lysekroner
Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt
Installatør for Sct. Joseph Søstrene

C. C. Nielsen

Mel . Gryn . Hønsfoder

Smedegade 91
Telefon 515 . 565

Udsøgte Kvaliteter, billigste Priser

H. F. Caspersen

BAGERI

Sønderbro 71 . Telefon 1074

Leverandør til Sct. Josephs Hospital

S. Henningsen

Slagtermester

Katteundet 22 . Telefon 1351

Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst

Svend Hansen

Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres
Hjemmel. Medister og Leverpostej
Fabriksvej 33 . Telefon 1379

Lev. til Sct. Josephs Hospital

Bagermestrenes

Rugbrødsfabrik A/s

Telefon 310

Leverandør til Sct. Joseph Hospital

Manufaktur . Trikotage . Udstyr
A-S Horsens Textil Lager

Leverandør til katolske Institutioner

Køb hos vore

Annoncører

Carl Bech

aut. elektr. Installatør

Vestergade 33 . Telf. 1026

Leverandør til kath. Menighed

AARHUS

H. J. Madsens Begravelsesforretning

tidligere I. A. Pedersen

Telefoner: 2516 . 1805

Jægergaardsgade 17 . 19 . Aarhus

Alfred Pihl

Bagermester, Conditori

Telefon 3041 - Hammershus

Leverandør til St. Josef Hospital

„BOTHILLA“

Rymsgade 24

Telefon 6162

Hjemmelavet Paalæg

Ekstrafint Smørbrød til alle Priser

A. B. C.

LINOLEUM

billigst Høilund Carlsen

Imit. Linoleum, Rullegardiner

Bonevoks i fast og flyd. Form

Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347

S. A. Kannegaard

Vestergade 5

Telefon 2710

Viktualieforretning

Skomager **Chr. M. Jensen**

Rymsgade 23, o. G.

Gennemg. v. Fajancevarehuset

Telefon 8326

KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN

Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier)

Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Telefon 4088

Karl Hansen

Lys-, Kraft-, Ringe- & Radioanlæg

Frederiksgade 75, Tlf. 295

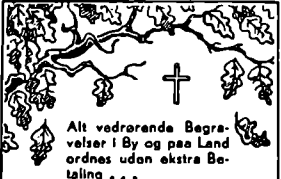
Omstil. til priv. Bogensgade 5

Andelsselskabet DE FORENEDE MEJERIER

Movedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)

MEJERIET
Vesterbo

RANDERS

<p>Johs. Stoffregen <i>Malmester</i> Telefon 3204 . Randers Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>Brdr. Qvist Brændselsforretning Kul . Koks . Terv og Optændingsbrænde til billigste Priser Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>Randers Andelsmejeri Telefon 776 (4 Linier) Fineste Mejeriprodukter fra Dyrslæge kontrollerede Besætninger</p>
<p>Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler Sygeplejeartikler, Bandage <i>køber De bedst hos:</i> C. Mærsk-Andersen's Eff. Randers . Telefon 137</p>	<p><i>Mineralvandsfabrikken</i> »CITO« Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>N. M. Nielsen Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne Markedsgade 16, Telefon 1834 Leverandør til St. Josef Hospital</p>
<p>Johs. E. Mortensen <i>Bagermester</i> Nørreboulevard . Telefon 1157 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>N. Chr. Nielsen <i>Snedkermester</i> HYGNINGSSARBEJDE L. Voldgade 10 . Tlf. 2002, 3670 Lev. til den katolske Kirke</p>	 <p>Alt vedrørende Begravelser i By og paa Land ordnes uden ekstra Betaling . . .</p> <p>M. MØNSTER'S Snedker- og Lignestofretn., Tlf. 2161 Nørregade 10 (v. Branden).</p>
<p>Randers Kul-Kompagni <i>Aktieselskab</i> Kul- og Koks-Import Kulkajen . Randers Telefon 3900 (4 Linier)</p>		

VEJLE

<p>C. V. BERG <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>LEDIG</p>	
<p>Jørgen Petersen & Co. <i>(Indh. N. C. Jørgensen)</i> TØMRERMESTER Jernbanegade 18 . Tlf. 131, 1631 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Hvidehus Boglade <i>Jui. Jensen . Jens Hagner</i> Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger</p>	<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>
<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>¹/₈ Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik <i>P. C. NIELSEN</i> Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggrdsg. 15, Tlf. 287 - 597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELEFON 306 . 307</p>	<p>Niels Boesen <i>Katolske Begravelser ordnes</i> Nørrebrogade 9 . Tlf. 725</p>
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>J. ANCKER & SØN <i>Murermestre</i> Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>

Katolsk

Ugeblad

10. Oktbr. 1943

91. Aarg.

Nr. 41

Til Vesper i Høsterkøb

Man behøver ikke længere at tage til Udlandet for at se et rigtigt Kloster. Aasebakken i Høsterkøb er lige saa idyllisk beliggende som saa mange Klostre i Sydtykland. Naar man har lukket Laagen efter sig — hvad der er den eneste Betingelse for at komme indenfor — har man forladt den Verden, vi til daglig færdes i, og betraadt en anden Verden, der beherskes af Benediktinerordenens enkle Løsen P A X. Fred aander fra den lille mørke Dam med de røde og gule Aakander. Fred hviler over de mægtige Græsplæner, der fra Parkens Indgang skraaner forbi Klostret helt ned til Skoven. Et Par unge Tyre sørger for at holde Græsset nede, mens sølvblaa Ædelgraner, der er posteret hist og her, tilsyneladende har det Hverv at holde Skoven i tilbørlig Afstand fra den grønne Arena. Buske af Georginer og Asters paraderer fredeligt med deres Huer af rødt og hvidt og blaat. Her er et helt Kompleks af høje og lave Drivhuse med de slankeste Tomatplanter, der klarer op til Loftet, med mørkeblaa Dru eklaser, der hænger under Glastaget og drømmer om Italien, og et enkelt Figentræ, der vover sig frem med et Par friske Skud efter de slemme Vintre. En gammel Tennisplads, der er overskygget af Hasselnød og Æbletræer, er forvandet til Høsegaard. Længere henne lig-

ger Avlsgaarden, en hyggelig lille Gaard, hvor Duer strejfer ned for min Fod, mens en brun Grævlingehund protesterende følger i Hælene paa mig. Staldene er forladte. Hestene har travlt med Efteraarspløjningen paa de 30 Tønder Land nede ved Sjælsø, og Køerne spiser vist Halvmaaner i den vaade Lucerne. Kun Grisene ligger tæt op ad hinanden og nyder deres Eftermiddagslur med Grynt, der ryster hele deres Mave.

Klokken er henved 3. Nu ringes der fra Klostret til Vesper. Jeg begiver mig til Kapellet. Allevægne dukker der Søstre op, der gaar samme Vej. Et graat Gedekid farer forbi mig, standser brat og rejser sig helt umotiveret paa Bagbenene. Er det, for at jeg skal beundre disse Akrobatkunster? Maaske snarere for at vise mig den violette Sløjfe og Klokken, som det bærer om Halsen. Det er jo Vigiliedagen for Apostlen Matthæus, og lille Mette er med i den liturgiske Bevægelse.

Nu kommer Søstrene ind i Kirken: sortklædte Postulanter, hvide Novicer og et helt Litani af Benediktinerinder i sort og hvidt. De staar et Øjeblik og beder i Stilhed. Saa istemmes der: »Deus in adiutorium meum intendende...« og Antifonen: »Dette er mit Bud, at I elsker hverandre, som jeg har elsket Eder«. Nu løfter Vekselsangen sig,

KIRKEN og Livsforsikringen

Totalitær Mystik
St. Knud i Odense
Vadstena
Birgitta-Bogen

understøttet af det rislende Akkompagnement. Dette er Kirkens Bøn til Kirkens Musik. Alle disse Skikkelser bærer ligesom saa mange Karyatider Kirkens uafbrudte Lovsang. Den enkelte gaar her op i Fællesskabet, svøber sig i de gamle inspirerede Ord og de næsten lige saa inspirerede Melodier. Jeg kommer til at tænke paa Klosterkirkerne i Beuron og Einsiedlen: der og alle Vegne over hele Jorden, hvor der er kontemplative Klostre synges nu den samme Vesperang: »I er mine Venner, dersom I gør, hvad jeg befaler Eder, siger Herren: Salig er det Menneske, der frygter Herren...« Sangen bevæger sig jævnt op og ned over Skalaens Mellemtøner. Rytmen er som Havets, naar det ved roligt Vejr, med jævne Mellemlum, støder mod Stranden. Sangen forekommer mig som Klosters Aandedræt, regelmæssigt og sundt. Og endskønt jeg sidder uden for i Gæsternes Aflukke, glæder jeg mig over det, fordi det er Kirkens, Kristi mystiske Legemes Pulsslag, jeg her fornemmer. Dette er Verdens sande Hjerte. Alt det andet, Krigen og Undtagelsestilstanden, ligger i Periferien. Det er, som om Nonnerne havde læst mine Tanker; forinden de forlader Kirken, hører jeg dem mumle ... »Et cum fratribus nostris absentibus ... Og med vore fraværende Brødre«. Kirkens be-

Munkemel

GAMELCA med den rigtige Kaffesmag
Forlang den hos Deres Købmand
Fabrikeret af **A. C. GAMÉL**

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Familie- Færdsels- og kombineret Grundejerforsikring
Forsikrings Compagniet
for Kongeriget Danmark
Telf. 10,093 Amallegade 31 B Giro 2107

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen
Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

Køb og Salg af
AKTIER og OBLIGATIONER

VERDIPAPIRER modtages til
Opbevaring i **AABENT DEPOT**
Alle Oplysninger meddeles af
LANDMANDSBANKEN
gennem vore Filialer og vort Hovedkontor
C. 65 00 — Lokal 329

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

PARANAT Stof-Imprægneringsmiddel
gør alle Beklædningsgenstande vandtætte
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

ROSENBERG
Tonic Water
Faas over hele Danmark

Flytteforretning **„FREDERIKSHOLM“**
v. Andersen og Poulsen
Flytning, Opbevaring og Forsendelse
besørges med Garanti overalt i Landet
Sjælør Boulevard 21
Telefon Valby 3333 Godthaab 3653 x

Blomsterforretningen
CAMELIA
Smukke Kranse og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

Chr. Hansens Kød-Udsalg
Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Peter Hansen
Tømrer- og Snedkermester.
Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

Birgitta-Bogen fuldendt

Den 6. Oktober udkom andet og sidste Bind af Digteren Johannes Jørgensens store Værk om den hellige Birgitta. Ugebladets Anmeldelse kan tidligst naa med i næste Nummer, men det er jo ogsaa i Forvejen en given Sag, at ingen læsende Katolik i Landet vil undvære Johannes Jørgensens Værk. Det er ikke saa sjældent blandt skrivende Folk, at de efter at have naaet den Alder, hvor andre stilsfærdigt tærer paa Pension eller Aldersrente, viser en Flid og Produktivitet, som yngre Kolleger misunder dem, men det er en Sjældenhed at skrive sit Hovedværk i en saa høj Alder. Det har Johannes Jørgensen imidlertid efter Fagfolks Mening — og man maa vel endda være forsigtig og skrive: den Bog, der foreløbig maa betegnes som hans Hovedværk.

I Pavens og Biskoppens Intention

I de Tider, vi oplever, er det mere end nogensinde en Nødvendighed, at kristne Hjerter i alle deres Bønner forener sig med den hellige Fader og vor egen Biskop. Vi kan ikke altid vide, hvilke Bekymringer paa en lidende Menneskeheds Vegne, der griber vore Overhyrders Sind. Men vi ved, at de mere end nogen andre kender og føler Verdens aabenbare og skjulte Nød og uafsladelig bringer den frem for Retfærdighedens og Miskundhedens Fader. Lad alle vore Bønner være forenet med Pavens og vor Biskops.

Vesper i Høsterkøb

fortsat fra Forsiden

dende Børn lyser Fred over dem, der er stedte i Verdens Ufred.

Da jeg staar rede til at forlade Aasebakken, ser jeg mig om: under Æbletræerne er en Del Søstre med Kurve og Stiger i Færd med at høste. Det er et Maleri fra Middelalderen midt i Nutidens Danmark. S. W.

Totalitær Mystik I

Nej, det er slet ikke min Hensigt at skrive om et eller andet mystisk Grundlag for den »totalitære« Teori. Men saaledes som jeg haaber at kunne paa-vise det, er der en hel Del (ogsaa katolsk) Mystik, der synes at udelukke en ikke uvæsentlig Del af Tilværelsen, og det holder jeg ikke af. Jeg er derfor ubeskrivelig glad over at have fundet en Forfatter, der samtidig er ortodoks og dristig, og som sætter mig paa det Spor, jeg gerne vil følge, eller i hvert Fald opmuntrer mig til at blive ved med Forsøget paa at følge dette Spor.

Mystikken og denne Verden

Pater Victor Poucel S. J. har blandt mange andre Bøger skrevet en, som er paa i hvert Fald 4 Bind, og som han kalder »Mystique de la Terre« — jeg tror, man kan haabe paa et femte Bind. Første Bud hedder »Et Forsvar for Legemet«, andet »Verdens Lignelse«, tredje »Menneskevordelsen«, fjerde »Ma Genèse« — hvordan skal jeg oversætte det? »Hvordan jeg blev, hvad jeg er?« Nu kan jeg kun faa fat i 3. og 4. Bind og kan derfor ikke beskrive hans Bog ordentligt; dog er der tilstrækkeligt til at fortælle os en Mængde om baade Manden og hans Metode.

Jeg lærte Victor Poucel at kende for mange Aar siden, da han var omkring de 30 Aar. Straks følte jeg Trang til at bruge et Ord om ham, som kan gøre ham rasende — Ordet »original«. Han akcepterer dog Glosen i dens strenge Forstand — han er tro imod sin »Oprindelse«, som er provençalsk. Jeg havde den Lykke som ung Mand at leve næsten to Aar i Provence. Naar Kulde eller Hæslighed overvælder mig, giver jeg mig Lov til at huske hint solbagte straalende Land. Jeg klatrer blandt dets graa Klipper og røde Jord, jeg

indaander den aromatiske Duft af dets Pinjer, Rosmarin og Timian. Jeg bader mig i dets Kilder, som er klarere end Krystal, og sidder derpaa under dets Figentræer og spiser dugvaade Figner med Brød til og drikker den dybtgule lokale Vin. Jeg ser fra den ene Bjergryg hen over terrassebyggede Dale i Ferskernes og Kirsebærrenes Blomstring og over til andre Bjerge, som skjuler Middelhavet og Marseilles. Jeg elsker hele det Frankrig, jeg kender, men jeg har en særlig smilende Forkærlighed for Provences' levende Egn, hvis særlige Træk jeg straks genkendte hos Victor Poucel, som havde travlt med sine Filosofistudier og skarpsindigt diskuterede den »reale Distinktion« mellem Essens og Eksistens, »Futura Possibilia« og deslige — stakkels Mand, han havde endnu ikke truffet »Entitulae« — — —

En ung Jesuits Prøvelser

Jeg tror, at det allerførste, jeg lagde Mærke til i det vældige Kommunitet, var hans afmagrede og dog saa livfulde Træk. Saa skrev han (og sang) nogle af disse smaa Sange, der hører med til de hjemlige fromme Festligheder. De knitrede af Vid og fortryllede samtidig med deres naive Charme. Jeg sagde til mig selv: »Enten faar denne Mand sin Hjerne lammet, om ikke sit Hjerte knust, af det krævende Liv, han kommer til at leve, eller ogsaa bliver han paa alle Maader usædvanlig«. Jeg er ikke sikker paa, om ikke jeg sagde: »Hvis han skal klare det, maa han blive en Helgen...« Jeg vidste ikke dengang, at han efter sine første fire Aar som Jesuit havde haft et fuldkomment nervøst Sammenbrud i syv Aar. Man siger mig, at hvis man undersøger et nervøst Menneskes Nerver, er de ganske ligesom

Nerverne hos en, der ikke er nervøs. Derfor begynder de »nervøse Sammenbrud« antagelig med et aandeligt Pres. De fleste Novicer oplever et saadant Pres, og formodentlig gør Provençalere det mere end de fleste andre, og maaske Victor Poucel gjorde det mere end de fleste Provençalere. I hvert Fald kan denne Hjælpeløshed og Lidelse være meget intens, og klart er det, at denne unge Mand allerede maatte udvise noget af den Heroisme, som jeg forudsaa vilde blive krævet af ham senere hen. Han blev i alt Fald tilstrækkelig helbredt til at tage fat paa sine filosofiske Studier, og straks viste sig hans Aands usædvanlige Realisme og dens overordentlige Skarphed. Men lad det vente til senere.

Verdensforagt

Her maa jeg tilsyneladende i et Par Afsnit forlade mit umiddelbare Emne. Vi véd, at vi er skabt for at tjene og forherlige Gud og siden blive lykkelige i den direkte Beskuelse af Ham. Det anbefales os derfor at foragte Verden; den er »Landflygtighed«, en »Taarernes Dal«, og de skabte Ting er Intet. Vi ser Helgener øve voldsomme Bodens Gerninger »for at befri sig for alt, hvad der ikke er Gud«, og store Mystikere ansporer os til at hæve os op over alle blotte Følelser (naturligvis) og Brugen af Billeder, ja endogsaa over *Idéer om Gud* (hvor sande de end er paa menneskelig Vis), ja tilmed over Hjertets Begær (hvor gode de end maatte være paa deres Vis), undtagen det formløse Begær, at Guds Vilje maa blive fuldbyrdet paa fuldkommen Maade i os.

Nu vil vi straks sige, at der her er Fare for to frygtelige Misforstaaelser. Den første er den, at »Stoffet« og alt, hvad der er forbundet med Stoffet, utvivlsomt eksisterer, men er noget *ondt*. Dette er den ældgamle Vildfarelse hos Manikæerne og andre af Østens Filosofer, som opnaaede saa hæftig Tilslutning i Middelalderens Begyndelse i f. Eks. Bulgarien, Norditalien og

Sydfrankrig. Den anden Misforstaaelse er den, at »Stoffet«, ja selv den individuelle Personlighed ikke engang eksisterer, men er Illusioner. Det er en Forestilling, som har hjemme i det fjerne Østen, f. Eks. blandt Hinduerne og nogle Steder i den kinesiske Tænkning. Den vilde betyde Pantcisme, hvis ikke selve Tanken om »Gud« blev betragtet som en Illusion. Nu vil vi ikke et Øjeblik benægte, at mange Helgener, ikke mindst St. Johannes af Korset, som Kirken selv har kaldt en af sine officielle »Lærere« (og hele hans Lære drejede sig om Løsrivelse fra de skabte Ting for at opnaa Forening med Skaberen), at de alle har brugt Vendinger, som kunde faa os til at tro, at de betragtede Stoffet (alle de ydre, begrænsede Ting og deres eget Legeme) som *onde*, og ligeledes, at Sjælen var bestemt til at blive »optaget« i Gud og forsvinde i Ham som en Draabe i Oceanet. Naar vi tager deres Lære som et Hele, ser vi, at de ikke docerede noget af disse Kætterier, men deres verbale Eftertryk hviler saa stærkt paa de skabte Tings »Intethed« og paa vor Pligt til i os selv at »udslette« alt, hvad der synes at have Værdi, at vi meget vel kunde gribes af Fortvivlelse. »Jeg kan ikke se, hvad de mener, og jeg er sikker paa, at jeg aldrig kunde gøre det, de indprenter mig«.

Helgener med Sans for Verdens Skønhed

Hvad mig selv angaar, er jeg tilbøjelig til at beruses af denne Verdens Skønhed, og det er en Befrielse for mig, at jeg hos Salmisten finder Snesevis af Steder, hvor han brister ud i Beundring over Guds Hænders mangfoldige Værker — Hans Skabnings massive Undere, Bjergene, Stormen og det brølende Hav, saavel som de smaabitte vidunderlige Ting, der viser Hans kærligste Berøring, Sommerfugle eller Blomster. Og Herren selv udraabte ved Synet af Markblomsterne, at end ikke Salomon i al hans Herlighed var klædt som en af dem.

Naar derfor jeg læser, at St. Bernhard aldrig lagde Mærke til en vis Sø ... ja, saa er jeg tilbøjelig til at foretrække St. Gertrud, som følte den største Glæde over Solskinnet, over Lyden af Vandet, der rislede gennem Klosterhaven og over Duernes Flugt. Og naar jeg læser om St. Katherina af Siena (som var en af de bodsivrigste Helgener), at en Mark med røde Valmuer mindede hende om Frelserens dyrebare Blod, saa spørger jeg mig selv, om hun, for at fyldes af Tanken om Frelserblodet, maatte høre op med at bemærke, ja ligefrem maatte vende sig bort fra Synet af de røde Blomster? Jeg vilde ønske, at hun saa begge Dele i et Syn, som omfattede baade Blomster og Jesu Blod.

Nu er det notorisk, at Helgenerne nærer temmelig ringe Tanker om Ekstaser, netop fordi disse *ikke* er alt-omfattende. En stor Del af den menneskelige Personlighed bliver lammet. St. Johannes af Korset sammenligner dem med en »Forvridning af Knoglerne«. Selv i den mest op-højede Gudsforeningens Bøn fungerer Forstand og Vilje som aldrig før. Idéen om den »altomfattende« Tilstand kunde derfor ikke være forkert, fandt jeg. Og saa tænkte jeg paa, at i selve Himlen i selve den saliggørende Beskuelse vil vor Bevidsthed være omfattende. For hvad var Meningen med Legemets Genopstandelse og Herliggørelse (Herrens Legemes allerførst, hvis vi alle skulde savne Bevidsthed om de skabte Ting? Og St. Johannes siger, at der skal være en *ny* Himmel og en *ny* Jord (ikke *ingen* Himmel og *ingen* Jord...). Vi vil derfor være i fuld Besiddelse af baade Sanser og Fantasi, som virker frit og med en Kraft uden Sidestykke.

St. Johannes af Korset

Men saa maatte jeg spørge: »Er denne omfattende Tilstand — eller i hvert Fald en Tilnærmelse til den — *kun* mulig i Himlen?« Skriften og de Helgener, jeg har citeret, synes at svare Nej. Og St. Johannes af Kor-

set, som var »Lærer i Nihilisme«, forekom dog at være en højst »omfattende« Aand. Han var en skarp og klar Psykolog og en sund Filosof; han skrev de vidunderligste Digte paa Spansk (og deres sensuelle Billedsprog kunde ligefrem forfærde en Nordbo), og (for næsten at dykke ned til det latterlige) da de troede, at han var ved at dø, og de spurgte, hvad han ønskede, og ventede et eller andet sublimt Svar som f. Eks. »at lide endnu mere for Guds Skyld«, saa svarede han, at han gerne vilde have Asperges... Ved et mærkeligt lille Under fandt de et Bundt Asperges, og denne den overmenneskelige Bodsøvelses Helgen spiste dem... Her er en direkte Udfordring til os. Hvordan forliger vi disse tilsyneladende Modsætninger?

Jeg vil gerne til en Begyndelse i denne Artikelserie udtale, at hvilket Temperament vi end er

i Besiddelse af, og hvilken Metode, der end passer for dette Temperament, saa trænger vi alle til en Mængde aktiv Løsrivelse fra Verdens-Dyrkelse og Jeg-Dyrkelse og til en meget stor Portion Bodsøvelse. Gid vor selvoverbærende Verden indsaa dette — denne Verden, som desuden er saa frygtelig fuld af Synd, som trænger til at sones. Men naar dette er sagt, vil jeg gerne undersøge, om vor provençalske Forfatter (som vi synes helt at have glemt) ikke har udvirket en Slags Forsoning. Han vilde baade gøre lidt Nar og blive lidt vred, hvis jeg antydede, at han kom med en ny Lære. Men i hvert Fald har han skrevet en helt ny Slags Bog, og i en følgende Artikel (af de 202, jeg gerne vilde skrive om det) vil jeg prøve paa at se, ad hvilke Baner hans Tanke bevægede sig, og hvordan han kan oplyse os. C. C. Martindale S. J.

Der er Sakristaner og Søstre, som synes at tro, at et Korgulv skal kunne maale sig med en Balsal eller et Skøjtepalads. Det er tilraadeligt, at Korgulvet eller i hvert Fald dets midterste Del er dækket med et Tæppe, en Maatte eller anden Gulvbeklædning.

Undtagen i Domkirker, store Bykirker eller Kirker med Ordensfolk, som i Fællesskab fremsiger Korbønnerne, er Korstole en overflødig Luksus. Det er tvivlsomt, om et Kor af Mænd og Drengene oppe ved Alteret opmuntrer Menigheden til selv at synge, hvor meget det end maatte forøge den æstetiske Virkning i Koret. Hvis Folk skal lære at tage Del i Gudstjenesten, er det bedst, at Sangkoret — hvis der skal være noget — sidder nede i Kirken blandt Menigheden. Vi kunde følge daarligere Eksempler end det, vi finder i mange franske Landsbykirker, hvor der er Kantorer, som synger de forskellige Dele af Messen sammen med Menigheden. I disse Tilfælde skal der være en Pult og to Stole til dem lige indenfor eller udenfor Alterskranken.

I den almindelige Sognekirke er det eneste Udstyr, som er nødvendigt i Koret, et Par Bænke eller Stole til Ministranterne, et Kredensbord og ved Alterets Epistelside en lang Bænk til Præsterne under Højmessens. Denne sidste skal være lang nok til at give Plads til tre Personer, og hvis der er Rygstød paa den, maa det være saa lavt, at Messehaglerne kan hænge ned over det. Paa Søn- og Festdage kan den være dækket med Stof i den rette liturgiske Farve. Den smukke middelalderlige *sedilia* med dens tre Sæder indbygget i Korvæggen er næppe praktisk i vore Dage, især ikke, naar der bæres »romansk«-formede Meseklæder. Lænestole af mere privat Karakter er ofte blevet fordømt af Rituskongregationen. Puder er ikke tilladt, med mindre Celebranten har Ret til at benytte »*pontificalia*«.

Kommunions-Skranker, der nu findes næsten overalt i Kirker, hvor man følger den latinske Ritus, er en forholdsvis moderne Ting, og de er et Slags

Gudstjenestens Tilbehør

VIII. Koret

I mange moderne katolske Kirker er Koret alt for lille til, at de liturgiske Funktioner kan udføres med Værdighed og Ærbødighed. Og hvad værre er, det brydes ofte af en Række Trin, som ikke tjener noget praktisk Formaal, eller det er overfyldt med Statuer, Blomsterstativer, Bedeskamler, Puder, Gong-Gonger og endnu meget mere. Sammenlign et typisk middelalderligt Kor i en gammel Sognekirke med adskillige moderne Eksempler i katolske Kirker, og man vil forstaa, hvor meget der er mistet ved Overlæsning. De middelalderlige Bygmestre saa vel som Renaissancens sørgede altid for rummelige Kor. De forstod, at det paa ingen Maade er væsentligt, at et Kor er hævet op over Kirkeskibet. I mange Kirker fra før Reformationen er Skib og Kor paa samme Niveau, og i nogle Tilfælde er der endog ogsaa et Trin ned til Koret. Det-

te sidste Arrangement bød paa den Fordel, at det øverste af Alteret var i Synshøjde for dem, der sad i Skibet. I ikke saa faa moderne Kirker maa Menigheden bøje Nakken tilbage for rigtigt at se Alteret, der er anbragt saa højt. Desuden er det meget ubekvemt for Præst og Messetjener, hvis Koret er brudt op i forskellige Terrasser, især i Højmessens, og naar der er Processioner. I tidligere Tider blev Altre ikke stablet op paa Trin, med mindre der var en Krypt underneden, og selv nu foreskriver Rituskongregationen kun et enkelt Trin. Pladsen mellem Kommunionsbænken og det laveste Trin, der fører op til Alteret, bør ikke brydes af yderligere Trin, og Gulvoverfladen bør under ingen Omstændigheder være meget glat. Der er altid Fare for, at Præsten kan glide paa Vej ned fra Alteret for at give den hellige Kommunion.

Kompromis mellem den middelalderlige Korsranke og den lave Mur, som omsluttede Koret i de romerske Basilikaer. Der er ikke Vidnesbyrd om, at man før Reformationen benyttede faste Kommunionsskranker. Hvilket Stof der end benyttes til dem — Sten, Marmor, Træ eller Smedejern — maa de ikke være mere end 75 cm høje, ellers er det vanskeligt for Præsten at give Kommunionen til smaa Børn. Bredden af Kommunionbordet bør være mellem 20 og 30 cm. En Knælebænk af Træ er praktisk, da Kommunikanterne saa knæler lidt højere, end Præsten staar, men der kan ogsaa være Puder at knæle paa. Kommunionbænken bør aldrig være hævet mere end et enkelt Trin, da der ellers kan ske Ulykker, og de ekstra Trin er meget ubekvemme for gamle Folk og Børn. En Dug bør altid hænge over Kommunionbordet, selv om Sakramentskongregationen nu paabyder Brugen af en Kommunionbakke af Metal.

En *piscina* (eller *sacrarium*, som det sommetider kaldes) er et nødvendigt Tilbehør i alle Kirker, skønt den ofte undlades i vore Dage. Det er en Kumme med et Afløb, som fører ned i Jorden, og det bruges til at hælde det Vand ud, som er benyttet til hellig Brug. *Piscinaen* bør indbygges i Væggen paa Alterets Epistelside og kan forenes med en lille Hylde, hvorpaa Flaskerne kan staa. Et Kredensbord, som er stort nok til at give Plads for alt, hvad der er nødvendigt til visse liturgiske Funktioner, saavel som til Kalken til-dækket med Humeralet under Levitmessen, anbringes i Nærheden af *Piscinaen*. Bordet skal være dækket med en hvid Dug, som gaar ned til Gulvet.

Paa Evangeliesiden bør der være et lille Skab til de hellige Olier, som skal opbevares i Kirken og ikke i Præsteboligen, med mindre særlige Grunde taler for det

Peter Anson.

ler Sammenslutninger, hovedsagelig af religiøs Art, men stammede fra Oldtidens hedenske Drikkelag og Offergilder. De stod under en eller anden Helgens Beskyttelse. I Danmark var det især St. Knud, der maatte lægge Navn til disse Sammenslutninger, hvis Opgave, naar vi ser bort fra den religiøse, bestod i at fungere som Retsvæsen for Gildebrødre og yde Hjælp i Sygdomstilfælde og ved Dødsfald samt være Forsikringsanstalt mod Rejsueheld, Søtransporttab, Brandskade og Tyveri. De tyske Bygilder understøttede ogsaa Gidlebrødrenes efterladte ugifte Døtre.

I Middelalderen tilstod Klostrene ofte Livrente. Et endnu opbevaret Livrentebrev, der var en Overenskomst mellem Abbeden af St. Denis og Ærkebiskoppen af Köln, gik ud paa, at Ærkebiskoppen for indbetalte 2400 Livres skulde have 400 Livres aarlig, dog skulde Kloret tilbagebetale 1000 Livres, hvis Ærkebiskoppen døde inden 2 Aar, men saaledes at eventuel Rente skulde fradrages. Forholdet mellem Købepris og Rentesats var man ikke rigtig klar over, da den almindelige Opfattelse var, at Døden afgang af Tilfældigheder. Beregning af Døds sandsynlighed hører senere Tider til.

I England udviklede der sig allerede i den tidlige Middelalder en særlig Form for personlig Rente, den saakaldte *corody*, der oprindeligt bestod i den Ret til fri Bolig, som en Lensherre indrømmede sin Lensmand; men senere blev Navnet paa en Rente, enten i Naturalier eller Penge, fra en religiøs Korporations Side. Klostre, der kom i økonomiske Vanskeligheder, greb ofte til dette Middel for at skaffe sig Penge. Som Eksempel kan nævnes, at Klosteret St. Swithun i Winchester i det 15. Aarhundrede befandt sig meget daarligt, pekuniært set, men kom ovenpaa igen i det følgende Aarhundrede ved Salg af *corodies*.

I Middelalderen eksisterede et kirkeligt Forbud mod at tage Rente, men Salg af Livrente kom ikke ind under Forbudet.

Kirkens Rolle i Livsforsikringens og Livrentesalgets Historie

Forsørgelse af Personer, som har mistet deres Erhvervsevne, eller som ikke længere har nogen til at underholde sig, er et Problem, der har meldt sig til Løsning, længe før Forsikringsvæsenet traadte ind for denne Opgave. Det har i Virkeligheden foreligget her i Europa, saa længe Kulturen har eksisteret. Man kender allerede i Oldtiden Institutioner, som tog sig af denne Opgave. I Rom fandtes de saakaldte *collegia tenuiorum*, hvis Medlemmer kom fra de ubemidlede Række. Et af Hovedformaalene med disse Sammenslutninger var Begravelshjælp, der dog ofte var saa stor, at Enke og Børn kunde leve af den i hvert Fald et Stykke Tid. I Rom fandtes ogsaa kristne Sammenslutninger, som ved Kristendom-

mens videre Udbredelse ogsaa opstod i de andre kristne Lande. Disse kristne Sammenslutninger minder i Begyndelsen ikke ret meget om Forsikringsinstitutioner, da de for meget bærer Frivillighedens Præg. Tertullian siger om disse Sammenslutningers Indtægter, at man kunde give, naar man vilde, hvor meget man vilde, og om man vilde. Men efterhaanden blev de kristne Foreninger organiserede ligesom *collegia tenuiorum* og førte Forsikringstanken frelst gennem Folkevandringens Kaos til Middelalderen, medens *collegia tenuiorum* og andre lignende Institutioner forsvandt sporløst.

Kirkens Omsorg for ubemidlede og nødstedte Mennesker fik i Middelalderen Udtryk ved Gilderne, der var Broderskaber el-

Pengeanbringelse i Form af Livrente blev officielt anerkendt fra Kirkens Side af Paverne Martin V og Calixtus II henholdsvis i 1425 og 1455. Det var uden Tvivl det kirkelige Renteforbud, der gav Livrentesalget Vind i Sejlene, fordi det var den bekvemste Maade dengang, baade for Sammenslutninger og private, at faa anbragt død Kapital paa.

I Italien opstod der i det 12. Aarhundrede en offentlig Institution, der fik velgørende Indflydelse paa Forsikringstanken, nemlig de saakaldte »*montes pietatis*«, som naaede deres Højdepunkt i det 16. Aarhundrede. »Montes pietatis« var til at begynde med rene Pantelaanerforretninger, der laante Penge ud mod Haandpant. De blev grundlagt som et Hjælpemiddel mod ublu Rentetagen af Aagerkarle, som f. Eks. i Frankfurt omkring Aar 1500 forlangte en aarlig Rente paa ikke mindre end 24 %, der dog omkring Aar 1600 var gaaet ned til 12 %, som Følge af, at der ikke alene i Italien, men ogsaa i andre Lande grundlagdes talrige »montes«. Den italienske Gejstlighed var meget ivrig i det XV Aarhundrede efter at bekæmpe Aager ved Stiftelse af »montes«. Under Pave Pius d. II's Pontificat fik saaledes Kardinalbiskoppen af Ostia grundlagt en saadan Institution i Orviedo i Aaret 1463. Den fik hurtigt Efterligninger i talrige af Øvre- og Mellemitaliens Byer. Driftskapitalen fik man i Begyndelsen ved frivillige Gaver baade fra Institutioner og Privatpersoner. Trods Løfte om kirkelige Begunstigelser flød denne Kilde dog saa sparsomt, at man saa sig nødsaget til at fremskaffe de nødvendige Pengebeløb ved direkte rentebærende Laan. Denne Metode til at skaffe Driftskapital til »montes« blev, da den egentlig var en Overtrædelse af det kirkelige Renteforbud, udtrykkelig godkendt af det 5. Laterankoncilium i Aaret 1515 og approberet af Pave Leo X. »Montes« fik saaledes Tilladelse til at udlaae Penge mod Rente, dog paa den ufravigelige Betingelse, at Renterne kun maatte

bruges til at dække de fra Virksomheden selv stammende Forvaltningsomkostninger. — Et i Aaret 1491 i Padua oprettet »mons« tog saaledes 5 % i aarlig Rente; andre forlangte dog 8—10 %. Det er lave Renter i Sammenligning med Aagerkarlernes 24 %. Særlig i Rom fungerede »montes pietatis« som rene Livrenteinstitutioner, idet Pavestolen var virksom for, at Byens Indbyggere anbragte Kapital i saadanne »montes« mod en aarlig, livsvarig Renteydelse. Navnlig i det XVI og XVII Aarhundrede opstod der i Italien de forskellige Former for »montes«. Man kunde saaledes ved en Datters Fødsel overgive en »mons« en bestemt Sum Penge, som saa, naar Datteren giftede sig efter sit fyldte 18. Aar, blev tilbagebetalt med 10 Gange det indbetalte Beløb. Hvis hun derimod døde før sit 18. Aar eller forblev ugift, tilfaldt det indbetalte Beløb »mont'en«. Hvis Faderen havde en anden Datter, saa kunde hun indtræde i den afdøde eller ugifte Datters Rettighed.

Naar man ser paa Kirkens Rolle i Livsforsikringens og Livrentesalgets Historie i Norden, er det foruden de allerede nævnte Gilder, især de Forsørgelseskontrakter, som bemidlede Personer indgik med Klostre, som er af Interesse. En Mand overdrog ved en saadan Kontrakts Oprettelse en større eller mindre Del af sin Ejendom, især Jordegods, til et Kloster. Til Gengæld skulde Klosteret helt eller delvis sørge for hans Underhold. Dertil kom, at den forsørgede skulde have en standsmæssig Begravelse, og der til Stadighed skulde læses Messe for hans Sjælefred. Hvad han skulde have til Underhold bestemtes meget nøjagtigt i Forsørgelseskontrakten. Som Eksempel paa dette kan nævnes, at en Mand ved Navn Anders Nielsen i Aaret 1427 overgav Dueholm Kloster i Nykøbing Mors to Gaarde, mod at Klosteret gav ham en Byggegrund, hvor han kunde anlægge en Kaalgaard. Desuden skulde fire af hans Køer og to af hans

(Fortsættes Side 653)

Trods Krigen er der stadig — ifølge Telegrammer til Dagspressen — stor Tilstømning til de offentlige Audienser i Vatikanet. Blandt de audienssøgende er der hver Uge et stort Antal nygifte Par, der indleder deres Ægtestand med et Besøg hos den hellige Fader. Vort Billede viser Tilstømningen til en af disse ugentlige Audienser: i lange Rækker staar Skarerne taalmodigt og venter paa at faa Adgang til den hellige Fader.

I Tidernes Løb er Menneskeskarer uophørligt strømmet over denne Plads, paa Vej til Kristi Efterfølger. De har alle passeret den høje Obelisk, som Caligula lod hen-

te i Heliopolis og rejste i det Cirkus, der opkaldtes efter Nero.

— Indtil Aar 1586 stod Obeliskens ved Siden af Basilikaen, men under Pave Pius V flyttedes den til Pladsens Midte. 900 Arbejdere deltog i Arbejdet med at rejse den, og herom fortæller Legenden: Mens den store Monolit under Mængdens aandeløse Spænding langsomt rettedes i Vejret, opdagede en Sømand fra Bordighera, at de spændte Tove var ved at briste, og til Trods for det pavelige Forbud, der havde sat Dødsstraf for den, der vovede at hæve sin Røst medens det farlige Foretagende stod paa, raabte han: »slaa Vand paa Tovene« og derved lykkedes det at faa Obeliskens over det døde Punkt og faa den rejst helt. Paven lod dog Naade gaa for Ret og Sømanden fik endog en Anerkendelse. U. E. O.

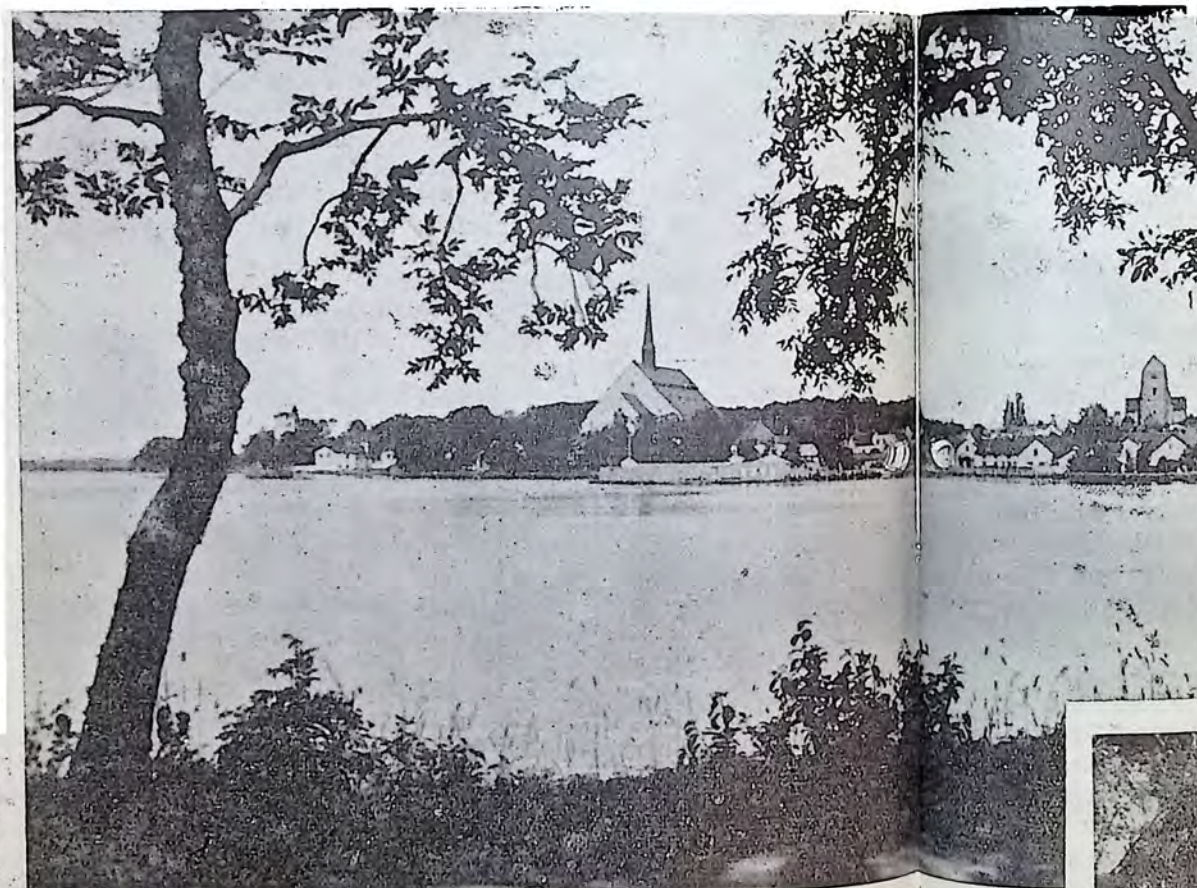
VADSTENA

Den hellige Birgittas By

← Birgittabillede fra Vadstena (muligvis et rigtigt Portræt)

Det er et ejendommeligt og meget særpræget Bybillede, der aabner sig for ens Øjne, naar man staar paa de vidtstrakte Højder ved Hagebyhöga og ser ned over Vadstena — utvivlsomt et af de mærkeligste Billeder, som Sverige ejer. Fra dette højtbeliggende Udsigspunkt strejfer Blikket et af Skandinaviens skønneste Slettelandskaber, begrænset af Vätterns Bredder og Omberg'ets Konturer. Indenfor denne Ramme fremstaar det stærkt kulturbetonede Landskab som et harmonisk Hele, hvor det ser ud som om dets

↑ Udsigt over Vättern . I Baggrunden Vadstena

← Vadstena-Klostrets Helligdom: Skrinet i hvilket Birgittas Jordiske Rester førtes hjem til Sverige

nuværende Skikkelse altid havde været den samme, og mod Vätterns lyse Baggrund faar Vadstena en forstærket Accentuering af de Taarne og Spir, der hæver sig over Byen.

Vadstena er den hellige Birgittas By. Den bærer Præg af hende og i Byens Vaaben troner hun. I Forordet til den første Del af sit prægtige Værk om Helgeninden forklarer Johannes Jørgensen da ogsaa, at »Birgitta er af Vadstena«. De to Begreber er uløseligt knyttet til hinanden, thi uden Birgittas Skikkelse i Baggrunden vilde Vadstena kun have

været det, den er idag for en overfladisk Beskuer: en österjötlandsk Provisidyl i naturskønne Omgivelser. Det er hendes Klosterstiftelse, der er den rette Aarsag til Byens Vækst og ^{den} ~~der~~ efter Klosterets Ophævelse har den da heller ikke gjort sig gældende paa nogetsomhelst Omraade, men er forblevet en Provisby.

Det omfattende Arbejde med Opførelsen af Klosterbygningerne ^{paa} ~~da~~ begyndtes i 1370, paa et Tidspunkt, da Birgitta endnu opholdt sig i Rom. ^{af} ~~af~~ Bygningerne staar endnu og ^{er} ~~er~~ bygget som Hospital, men Monumentet ^{over} ~~over~~ Helgeninden er dog Klosterkirken, enkel i Form og Udstyr efter Birgittas udtrykkelige Bestemmelse, men imponerende ved sin massive Masse og Materialets

↑ Morgenstund i Klosterkirken . I Midten Jomfru Mariæ Rosenkrans-Alteret, skænket af Vadstena-borgeren Märten Skinnare

Skønhed. Som en Kontrast til Tagkonstruktionens Horisontalitet løfter den spinkle Tagrytter sig mod Himlen.

*

I disse Omgivelser har Johannes Jørgensen formet sit Birgitta-Værk, hvis

afsluttende Del nu foreligger, og som bl. a. omhandler Vadstena-Klosteret. Den hellige Birgittas Aabenbaringer, der er en af Grundpillerne for Birgitta-Forskningen, hører til den svenske Litteraturs klassiske Værk og Sverige har aldrig undervurderet den Betydning, som Birgitta har haft for sit Hjemland. Herom vidner en Udtalelse af den svenske Kunsthistoriker, Professor Andreas Lindblom:

»Litterärt betraktad, betyder Birgittas klosterstiftelse så pass mycket att mer än hälften av vår medeltidslitteratur på svenska språket stannar från Vadstena. Östgötskan skulle säkerligen blivit riksspråk om inte reformationen kommit och den politiska makten förankrats i Mälardalen.

Nationalekonomiskt sett har klostrets innehav av hundratals gods och mängder av kvarnar och fiskevatten i vårt landskap inneburit en stor fördel. Atminstone kan man förmoda att så varit förhållandet, när man tänker på de tekniska rön på skilda områden som gjordes i klostret och vilka säkerligen fingo praktisk tillämpning å dess domäner. Det är också en Vadstenamunk, sedermera biskopen i Vesterås, Peder Månsson, som skrivit vår kända lantbrukslära på svenska, hans Bondekonst.

Fortsettes Side 653

Tekst: Jøbe

Fotos:

Svenska Turistföreningen

↑ Klosterbygningerne i Vadstena er saa godt som bevarede fuldstændigt — ovenfor Klosters Kapitalsal, som efter alt at demme allerede stod færdig ved Klosterindvielsen i 1384

← Klosterkirkens Vestgavl

Den lille, røde Plet

i Billedet!

Rosenkransen —

Anstødsstenen —

Fromhedens Værktøj!

Den alsidige Chesterton — den store, katolske, engelske Forfatter skrev Kriminalromaner med samme tekniske Dygtighed som den, hvormed han affattede dybt filosofiske Afhandlinger om Religion og Psykologi. Og engang skrev han noget helt tredje: en Betragtning over Farvesammensætninger, rigtige og forkerte. Der var noget, som hele Tiden gik igen i denne Betragtning: »The little red spot in the picture«, kaldte han det. Den lille røde Plet i Billedet. Der burde altid være en lille, rød Plet i Billedet, erklærede han — men heller ikke mere end netop pletvis! For den højrøde Farve er saa voldsomt oplivende, at den kun taaler at anvendes som et Krydderi paa andre Farver, hvis den skal komme til sin Ret. Og forstaar man det, er det rent utroligt, hvor man kan hygge og hekse med højrødt i en Stue. En enkelt rød Pude — en rød Stribe i et Tæppe — en rød Blomst — et Par røde Bogrygge i Reolen — det er smaa Festsignaler, der strøer Livsglæde videnom. — —

Men hvordan kunde det falde denne overlegne Aand, denne geniale Tænkter ind at beskæftige sig for fuld Alvor med noget saa underordnet som røde Puder i en Stue?

Antagelig fordi det hang sammen med hele hans dybt-katolske Livs-

indstilling, hvis fornemste Træk er, at den anbringer Tingene i det rette Forhold til hinanden, saa der altid bliver Balance og Fodfæste. Og det er paafaldende, hvilken Forskel det gør i Folks Omgivelser, om de har denne afbalancerede Indstilling til Tilværelsen eller ej. — Mangler De en Mening med det hele — ja, saa mangler de ogsaa tit Sansen for Harmoni mellem Farver og Linjer. Maaske finder de paa at omgive sig med et Skinger af stærke Farver, der slaar hinanden i Stykker og gør et sindsoprivende Helhedsindtryk, i Stedet for at lade varme og kolde Farver veksle og korrespondere med hinanden. — Maaske faar de den Ærgerrighed at omgive sig med Herregaardsmøbler i en Toværelses, og maaske kan de slet ikke se det komiske ved et lillebitte Bord foran en Kæmpe-stol.

Jeg paastaar ikke, at det absolut hænger sammen med god katolsk Livsførelse at sætte Farver godt sammen — det afhænger da endelig ogsaa adskilligt af Temperament og Nationalitet, hvad man anser for behagelige Farvesammensætninger. Men »Den lille røde Plet i Billedet« — den er nu trods alt god katolsk Maalestok for, hvordan det er mest praktisk at indrette sig — baade i sine Stuer og i sin Tilværelse!

—sen.

Rosenkransen — en af de store Anstødssten overfor Ikke-Katolikker, bliver af Forfatteren Franz Werfel forklaret i følgende enkle og gripende Ord i hans fortræffelige Bog om den hellige Bernadette af Lourdes, »Sången om Bernadette« (Bonniers):

... Kvinder i Lourdes gaar altid rundt med en Rosenkrans paa sig. Den er deres Fromheds trofaste Værktøj. Fattige, haardt arbejdende Kvinder evner ikke at holde Hænderne stille. At bede med tomme Hænder vilde ikke være det rette for dem. Men Rosenkransbønnen er en Slags himmelsk Haandarbejde, et usynligt Syarbejde, et Broderi eller en Søm, udført med de halvtreds Perlers halvtreds Ave Maria'er. Den, som igenem Aar og Dag beder et tilbørligt Antal Ave'r har altsaa syet eller sømmet et godt Stykke paa den Klædning, med hvilken hun haaber en Gang at kunne skjule en Del af sine Synder. Ganske vist mumler Læberne Engles Ord til Jomfruen helt automatisk, men Sjælen spadserer samtidig hengivent paa Salighedens Enge. Selv om Tankerne, bedst som det er, skulde vende Ryggen til Bønnens Ord og Indhold for at grue over Prisen paa Æg, eller man ligefrem skulde slumpe sig til at slumre ind et Par Minutter over et Ave, saa er dermed ingen Ulykke sket, thi Svinkeærinderne sker jo under mere betryggende Omstændigheder end ellers.

Nu rejses Knud d. Helliges Statue

i Odense

Det vil utvivlsomt glæde alle danske Katolikker og ganske særlig de Tusinder, der 1936 fejrede Knud den Hellige i Odense, at erfare, at der netop paa det Sted, hvor det store Friluftsmøde blev holdt lige før Valfarten til Sankt Knuds Krypt, vil blive rejst ham et stort, skønt Mindesmærke. Det sker i Tilslutning til Opførelsen af det nye Raadhus (en Tilbygning, tre Gange saa stor som det nuværende).

I det Udkast, som Arkitekt Helweg-Møller 1940 forelagde Offentligheden, da han havde vundet i Raadhuskonkurrencen, var ogsaa skitseret et Ønske om en Statue af Kong Knud; men dette Ønske gik Byraadet let henover. Her gjaldt det et Raadhusbyggeri til 5—6 Millioner, og man turde ikke tænke paa yderligere Summer til en Statue, det var Luksus, men man forstod, at den vilde være paa sin Plads, om Tiderne havde været dertil.

Nu kommer det for Odenseaner-

ne som Lyn fra en klar Himmel, at en unavngiven Mæcen (eller maaske en Kreds af Kunstvenner) har besluttet at stille Midlerne til Raadighed.

Arbejdet skal udføres af Billedhuggeren, Professor Utzon Frank. Figuren skal udføres i Bronze og have en Højde af m 3,60. Den skal vise Kongen staaende med Sværdet i Haand, som Kunstneren tænker sig ham staaende i Kirken, da Oprørerne trængte ind. Udformningen i Gips er allerede paabegyndt i Sommer, men der vil, efter hvad Professoren har meddelt Pressen, gaa et Par Aar, før Gipsmodellen er færdig og kan gaa til Broncestøberen. Spørgsmaalet bliver jo saa, hvornaar Broncen kan skaffes. Der er her Tale om et anseligt Værk, og det foreliggende Udkast er af imponerende Skønhed.

Den Omstændighed, at Statuen vil blive rejst netop paa selve den historiske Grund, der hvor Kirken laa, og hvor Drabet skete, vil gøre

dens historiske Værdi fuldstændig og give den Mindets stærke Nimbus. Den kommer til at staa ved Raadhushjørnet paa Albani Torv og lige for vor egen Sankt Albani Kirke.

Et stort Savn vil hermed være afhjulpet for Odense By og for alle danske Katolikker.

Fyens Stiftstidende skriver i sit Nummer for 20. September bl. a.:

»Ved at erfare dette vil mange sikkert tænke, at det i Grunden er mærkeligt, at Odense ikke for længe siden har faaet en Statue af denne store historiske og kirkelige Skikkelse, hvis jordiske Levninger hviler i Domkirkens Krypt, og som er det majestætiske og pompøse Midtpunkt i det odenseanske Byvaaben. Man glæder sig derfor dobbelt over, at det nu omsider lykkes at faa denne Statue rejst, specielt da den vil blive udført af en af vore betydeligste nulevende Billedhuggere, Professor Utzon Frank. Knud den Helliges Navn er mere end nogen anden dansk Konges knyttet til Odense Bys Historie, og det er kun naturligt, at der bliver rejst ham et værdigt Monument i

(Fortsættes Side 652)

Undervisning i **LATIN** og **LITURGI**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for **HOSPITALSSÆNGE**
og **HOSPITALSMØBLER**

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Liturgisk Kalender

Okt.

10. S. 17. Søndag e. Pinse (grøn) (714); 2. Bøn: St. Thereses Oktav ([194]), 3. Bøn: St. Frans Borgias (1105), 4. Bøn*).

11. M. Jomfru Marias Modervær-dighed ([197])**).

12. Tl.† Feria (714) uden Gloria (grøn) og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Bøn: Efter frit Valg (eventuelt*).

13. O.† St. Edvard, Konge af (hvid) England (1106); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn*).

14. T. St. Callistus I (1106); 2. (rød) Bøn*); Apostlenes Præfation (524).

15. F. St. Therese (1107); 2. (hvid) Bøn*).

16. L.† St. Hedvig (1108); 2. (hvid) Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn*).

17. S. 18. Søndag e. Pinse (734).

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30.

***) I Messen S. ([197]) læses i St. f. Introitus »Salva, sancta« følgende:

Introitus (Is. 7, 14). Se, en Jomfru skal undfange og føde en Søn, og hans Navn skal kaldes Emmanuel. Ps. 97, 1. Syng en ny Lovsang for Herren; thi han har gjort vidunderlige Ting. Ære være.

Katolsk ☩ Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition og Kasserekontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Østergårdsvej 23 Tlf. Central 6245. Postgiro 3608.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER ≈

Mauriacs nyeste Roman

François Mauriac: Farisæren (Carit Andersens Forlag).

Det kan næppe undgaas, at denne Fortælling af den kendte Katolik forvolder en lille Revolution i Menigmands Begreber om en »religiøs Bog«. Her er man vant til, at hos de religiøse Forfattere er fromme Folk ogsaa gode Folk, mens det med endnu større Regelmæssighed forekommer hos de ikke-katolske Forfattere, at fromme Folk er Frasemagere med tørre, egenkærlige Hjerter. Derfor vil mangan dansk Romanlæser, som ikke i Forvejen kender Mauriac eller Dybden i en katolsk Samvittighedsransagelse, læse Broderparten af »Farisæren« igennem i fast Overbevisning om at have en typisk Antiklerikal foran sig, indtil det pludselig gaar op for ham, at dette tværtimod er Religion af hvidglødende Renhed og Kraft.

Madame Brigitte er en velstillet Dame, som indtager en førende Stilling indenfor en Mængde kirkeligt Arbejde. Det er altid farligt. Store Helgener har anraabt Gud om den Naade aldrig at blive Biskop eller andet stort indenfor Kirken — som om der skulde en særlig Naade til for at slippe. Ogsaa for fromme Damer kan høje Stillinger indenfor kirkelige Organisationer runne Fristelser. Madame Brigitte holder af at gribe ind i andre Menneskers Tilværelse, og for saadanne ivrige Indblandere er Moralen som skabt til deres Formaal. Hendes egne menneskelige Sympatier og Antipatier sammenfiltrer sig med Moralens Bud og giver hende den farlige Vellyst ved at føle sig som Guds Talerør, selv hvor hun i Virkeligheden bestemmes af de mindst ædle Følelser.

Fortællingen viser nu i et Par Eksempler, hvad hendes Selvretfærdighed afstedkommer af Fortræd for hendes Mand, hendes Steddatter og et ungt Ægtepar, som er økonomisk afhængig af hende, og hvis Ægteskab hun misbilliger — i hendes egne Øjne af de aller-

kristeligste Motiver. Nogle Steder i Bogen føler man sig ikke sikker paa, om ikke Madame Brigitte er ganske let karrikeret, da hun i Virkeligheden ikke er af de rigtige Farisæeres indskrænkede og følelseløse Slægt, dertil er hendes Samvittighedsransagelse for oprigtig, men saa mindes man om, at Fortællingen, der er i Jeg-Formen, er oplevet af en stor Dreng, for hvem hun netop maa tage sig ud som skildret uden modnere Aars Medfølelse med ogsaa denne Slags Syndere.

Netop fordi hun i Virkeligheden er en ærlig Kristen, der ikke viger tilbage for en Samvittighedsransagelse til Bunds, kan Bogen slutte med en Krise, hvorunder hun ser sig selv i sin Ukærlighed og derfor løsriver sig fra den Stilling som Formynder for Sjæle, hun havde lagt sig til. Hun erkender, at det ikke er Lovens Bogstav, men dens Opfyldelse i Kærlighed, det kommer an paa. (Forlagets kortfattede Resumering heraf paa Bogomslaget er ikke skrevet af en Teolog).

Det er religiøst og religionspsykologisk en af Mauriacs bedste Bøger, man kunde kalde den hans mest »belærende«, hvis ikke det vilde genere ham i hans kunstneriske Fornemmelser. Som Roman-Komposition staar den dog ikke helt paa Højde med de bedste af hans tidligere Bøger. Dens menneskelige Spænding modvirkes en Smule af en tung og ikke helt afbalanceret Form.

H. D. T. K.

Knud den Hellige

fortsat fra Side 651

den By, hvor hans Liv blev sluttet paa saa tragisk en Maade.

Det er en udmærket Idé, at Planen om at rejse Knud den Hellige en Statue i Odense bliver kædet sammen med Bygningen af det nye Raadhus, thi derved faar den store Statue, der bliver 3½ Meter høj, ikke blot en velegnet Plads, men den kommer til at staa kun faa Meter fra den Mindeplade i Albanitorv, der markerer Stedet, hvor Kongen blev myrdet foran Alteret i den gamle Kirke en Julidag 1086.«

Artiklen, der er forsynet med Billeder af Relikvieskrinet i Domkirken, en Altertavle fra St. Peders Kirke i Næstved og af Stensætningen paa Torvet, bringer historiske Beretninger — uden Kommentarer — om Knud den Helliges Liv, hans Død og om hans Helgenkaaring, alt efter Kilder fra Slutningen af det ellefte og Begyndelsen af det tolvte Aarhundrede.

Vald. Kallan.

Vadstena fortsat fra Side 649

Socialt sett har Vadstenaklostret gennem sin kärleksverksamhet och undervisning förvisso betytt mycket för landskapet. Otaliga sjuka, ej minst sinnesjuka, fördes till Vadstena och att åtskilliga genom beröring med relikerna blevo helbräglagjorda, är ett faktum varom Processus Canonizacionis Beate Birgittae lämnar talrika vittnesbörd.

Religiöst sett torde man ej böra underskatta Vadstenamunkarnas predikan och den andliga livaktighet som utströmmade från den stora stiftelsen vid Vättern. När Gustav Vasa under Dackefejden sade sig lysa mistro till östgötarna, emedam de voro »fullstoppade med papisteri, Jungfru Marie mjölk och Sancta Birgittas uppenbarelser«, så må man taga detta som beröm eller klander — ur religiös synspunkt är konungens expressiva karakteristik i varje fall ganska upplysande.

Vad »vår medeltids märkligste personlighet« — för att citera Isak Collijn — betytt för Östergötland, kan icke enklare och bättre sammanfattas än genom de ord som Nathan Söderblom skrev år 1916 och som utgöra den bästa tänkbara slutvignett för denna studie:

Hur mycket fattigare hade icke denna rika östgötabygd och hela vårt land varit utan den ström av andlighet, bildning, skönhet och arbete, som här uppvälde och som under många släktled utbredde sig från denna ort!«

Kirke og Livsforsikring

fortsat fra Side 647

Heste have Lov til at græsse paa Klosters Grund. Endelig skulde han hvert Aar have seks Pund Korn og fire Læs Hø, foruden Tørvegravning. Ved sin Død skulde han behandles som Lægbroder i Klostret. Indtægter, som stammede fra Bygninger, som blev opført paa den Byggegrund, Klostret havde overladt ham, maatte hæn selv bruge; men efter hans Død fik Klostret det hele. Hvad han ellers ejede, kunde han frit disponere over ved Testamente. Det almindeligste ved saadanne Forsørgelseskontrakter var, at Underholdet blev udbetalt i Naturalier; men der findes ogsaa Eksempler paa, at den forsørgede skulde have en bestemt aarlig Pengesum. Det var meget almindeligt, at et Kloster havde flere saadanne Forsørgelseskontrakter løbende. — Dette skabte en Udligning mellem de forskellige Risici; men om Klostrene var klare over det, ved man ikke. Paa denne Maade erhvervede Klostrene deres store Jordegodser. Det nævnte Dueholm Kloster, der var oprettet omkring 1370 af Johanitterordenen, ejede, foruden flere Huse i selve Nykøbing Mors, udstrakte Jorder rundt omkring paa Mors.

I Norge syntes man at have spekuleret lidt mere over Forholdet mellem Prisen for Forsørgelsen og den forsørgedes Alder end i Danmark. Grunden er sikkert den, at forskellige norske Klostre havde været uheldige med deres Forsørgelseskontrakter, idet de forsørgede levede for længe. Da Magnus Lagabøter i Aaret 1276 gav Katharinahospitalet i Bergen en ny Fundats, jog han en Del forsørgede paa Porten, da de havde opbrugt deres Indskud.

I Sverige var det især Vadstenakloster, som indgik Forsørgelseskontrakter. Et af Klosters Formaal var at optage og forsørge enligstillede Kvinder, som tilhørte Adelen eller det høje Borgerskab. De, som ønskede at blive forsørgede af Klostret, indbetalte enten en Sum Penge eller overdrog Klostret Jordegods og

anden fast Ejendom. I Begyndelsen af det 16. Aarhundrede ejede Klostret 800 Gaarde, hvoraf en stor Del sikkert var erhvervet ved Forsørgelseskontrakten.

Ved Reformationens Indførelse i de nordiske Lande skete der en Revolution, idet ingen stod rede til at overtage de Forsørgelsespligter, som Klostrene havde paataget sig. Kun Hospitalerne formaaede i begrænset Udstrækning at tage Opgaven op. Hospitalerne, som ogsaa stammede fra den katolske Tid, var hovedsagelig indrettet til Forsørgelse af fattige, men paatog sig efter Reformationen i nogen Grad Forsørgelse paa samme Vilkaar, som Klostrene havde gjort. Det blev dog af og til forbudt, fordi det ofte viste sig, at Forsørgelseskontrakterne var ufordelagtige for Hospitalerne.

Ved en Gennemgang af Livsforsikringens og Livrentesalgets Historie i Middelalderen kommer man til det Resultat, at selv om baade Staten, Byforvaltningen og Private har været Forløbere for den moderne Livsforsikring, er det først og fremmest Kirken, som har Æren af, hvad der i den Retning er udført i Middelalderen. Ligesom vi skylder Klostrene næsten hele den europæiske Kultur, skylder vi den ogsaa de sikkert ufuldkomne, men dog energiske Forsøg paa at forsørge Mennesker ved Hjælp af Livrentelignende Indretninger.

A. N.

Biskoppen i Slagelse

Sorø Amtstidende skrev Mandag den 27. September:

»Kerterne blafrerede i den katolske Kirkes Dunkelhed under den smukke Festgudstjeneste i Gaar Formiddag, hvor Biskop Suhr prædikede.

I Anledning af Aarsdagen for Kirkens Indvielse mindede Biskoppen om Husets Bestemmelse som Forgaard til det evige Liv. Ogsaa til Kongen blev Tankerne sendt. Biskop Suhr udtalte: Vi fejrer vor Konges Fødselsdag, det har Betydning for os i disse alvorlige Tider, at vi gør os klart, hvilken umaade-

lig Byrde, der maa ligge paa vor gamle Konges Skuldre, og vi har Pligt til at ønske og bede for ham i Bevidstheden om Ansvar for vort Fædreland.

En tredje Festlighed i Kirken var de mange unges Konfirmation, under hvilken Biskoppen indprentede dem, at kun Lydighed mod Budene atter vilde kunne give Menneskeheden taalelige Kaar, og tilsidst fremsagde man en Bøn til Guds Moder.»

Ganske langsomt tømtes Kirken, hvor mange havde maattet nøjes med en Staaplads.

I Præstegaardens Festsal, der var pyntet i rødt og hvidt, blev Biskoppen budt Velkommen. Af Menighedens yngste blev der sunget en Velkomstsang, hvorefter en lille Pige i Højtidskrud overrakte Biskoppen en smuk Buket bronzegule Krysanter. Længe og indtrængende talte Biskoppen til Menigheden om de saa alvorlige Tider, vi lever i, og om det store Ansvar, der hviler paa alles Skuldre. Tilsidst lyste Biskoppen sin Velsignelse. Det var en herlig Dag! En stor Oplevelse.

Spectator.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 10. Okt. Kl. 8,30 Fælleskommunion for de mandlige Kongregationer. Kl. 14,30 Immaculata-kongregationens Aftenhold. Mand. 11. Okt. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Torsd. 14. Okt. Kl. 19,30 Mændenes Kongr.

St. Mariæ Kirke

Fred. 8. Okt. Kl. 19,30 Kongr. for unge Piger og Rosenkransandagt. Onsd. 13. Okt. Kongr. for Damer og Rosenkransandagt. Fred. 15. Okt. Rosenkransandagt.

St. Antoni Kirke

Sønd. 10. Okt. Kl. 8 Børnekommunion. Onsd. 13. Okt. Kl. 19,30

Rosenkransandagt og Kongr. for Mænd.

ACADEMICUM CATHOLICUM

AARHUS

Fredag d. 8. Oktober. Studiekredsmøde. Emne: Spredte Kapitler af Kirkens Historie. Leder: Pater C. Lønskov S. J.

KØBENHAVN

Onsdag d. 13. Oktober Kl. 17. I Stedet for Rusgildet, der maatte aflyses, holdes Rusmodtagelse. Man samles Kl. 17,00 i St. Ansgars Kirke til en kort Andagt; derefter begiver man sig til Mødelokalene, Bredgade 67 A, hvor Redaktør Hans Bølling taler til Russerne. Tilmelding kræves ikke.

Tirsdag d. 26. Oktober Kl. 17. Studiekreds II. Emne: Filosofiens Grundelementer begyndende med Lektion 7 efter Maritain. Leder: Pater H. Roos S. J.

Onsdag d. 27. Oktober Kl. 17. Studiekreds I. Emne: Filosofiens Grundelementer begyndende med Lektion 1 efter Maritain. Leder: stud. mag. Hans Bang.

Torsdag d. 28. Oktober Kl. 17. Studiekreds III. Emne: Vor Plads i Katolsk Aktion. Leder: Pastor Knud Ballin.

16.—19. Oktober. Tur til Asserbo.

D. K. K. F.

Fred. 8. Okt., St. Birgittas Fest, læses en Messe i Jesu Hjerter Kirke Kl. 7,30 for de skandinaviske Kvindeforbund.

St. Franciskus' 3. Orden

Sønd. 10. Okt. Kl. 14,30 (2,30) i St. Annæ Kirke. Iklædning.

St. Dominikus' 3. Orden

Tirsd. 19. Okt. Kl. 19 til 20.

Sygeplejerske-Forbundet

Retræte afholdes hos St. Liobasøstrene, St. Kjeldsgade 1, Søndag den 10. og Onsdag den 13. Oktober. Pater Rektor Kùpferle leder Retrætledagene. Se Programmet i Ugebladets sidste Nr.

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Søndag d. 10. Oktober. Fællesmøde i »Den røde Sal«, Stenosgade 4. Kl. 14—16. Cauceri ved Hr. Redaktør H. D. T. Kiærulff. Munter Oplæsning af Hr. Johs. Jørgensen. Musikalsk Underholdning. Kaffebrød (medbring Sukker), kammeratligt Samvær. Praktisk Arrangement Gruppe I.

Afregning for Sct. Knuds Gilderne Kl. 13,30.

Amager.

Søndag den 10. Oktober Kl. 14 pr. Kredsmøde. Indleder: Leo Karup. Emnet: »Grundig Gennemgang af den katolske Tro« med Pastor Schindlers Katolicisme som Grundbog.

Det praktiske Arrangement foretages af Gruppe II.

Lyngby.

Studiekredsmøde i Børnely ved Sct. Knud Lavards Kapel, Søndag den 10. Oktober Kl. 15 pr.

Emne: Den hellige Birgitta af Vadstena. Efter Rosenkransandagten fortsætter vi med forskellig Underholdning.

Kære A. B. Hjertelig Tak for det tilsendte.
I. L.

Det liturgiske Aars Helgener, 1934. (N. 3,50).

Aarets Dage med Festdage og en kort Levnedbeskrivelse af hver Helgen.

Katolsk Vægkalender. 0,50.

Med Helgenfester, Festdage og befalede Helligdage.

Tertiärbogen. 1942. Shirt, 3,00.

Haandbog for Hellig Frans af Assisis Tredie Orden.

St. Dominikus' Tredie Orden, 1938.

Nigerimit. 5,00, Skind 7,00.

Haandbog for Tertiärer i Danmark og Norge.

Sangbog for danske Katolikker.

1933. Shirting 1,00.

Julens Sange. 0,25.

BERNH. HANSEN'S BOGTRYKKERI

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 • Privat: Sundby 836

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør til vore Hospitaler, Kirker, Skoler etc. . Bedste Referencer.

Ignatius af Loyola: Exercitiebogen.
1938. 210 S. Lille Format, 1b. Kr. 3,00.
Den Bog hvormed Jesuitterordenens
Stifter uddannede sine Disciple til de-
res Gerning.

**A. Lutz: Den katolske Moral for Of-
fentlighedens Domstol.** 39 S. (n. Kr.
0,75).

**A. Lutz: Katolicismen og det person-
lige Gudsforhold.** 1927. 58 S. (n. Kr.
1,75).

A. Lutz: Kors og Alter. 1928. 142 S.
(n. Kr. 1,00).
En Bog om Messeofret.

**A. Lutz: Avluden og de helliges Sam-
fund.** 1930. 96 S. (n. Kr. 2,00).
Det altid misforstaaede Spørgsmaal
forklaret for Protestanter.

A. Lutz: Lourdes og dets Mirakler.
1931. 57 S. (n. Kr. 2,00).
Den hellige Jomfrus Aabenbarelse for

Bondepigen Bernadette og Mirakler-
ne ved Valfartsstedet.

SANKT ANSGARS
Boghandel . Bredgade 67

Palæ 4777 . Giro 81851

NYKØBING F

<p>J. N. Jensen <i>Murermester</i> Bispegade 20 . Telefon 984 x <i>Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke</i></p>	<p>W. Hardeweg <i>Slagtermester . Paalægssf.</i> Østre Allé 54, Tlf. 1082 <i>Lev. til de kat. Institutioner</i></p>	<p>A-S Lolland-Falsters Kulkompagni KUL.KOKES.CINDERS Nykøbing F . Tlf. 626, 945 Leverandør til kat. Institutioner</p>
<p>Mackeprang's Boghandel A-S <i>PAPIRLAGER EN GROS</i> Nykøbing-Falster Telefon 38 og 769</p>	<p>JOHS. AAEN <i>Manufakturhandel</i> Kjoler . Overtøj . Udstyr</p>	<p>Johannes Madsen <i>Elektr. Installatør</i> Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed</p>
<p>C. W. Krønmann <i>GRUNDLAGT 1852</i> Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Cen- tralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogønsøj- værker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203</p>		<p>A-S NYKØBING F. BRYGHUS Lager . Pilsner . Export Beer Lyst Hvidtøl . Mørkt Hvidtøl . Mineralvande</p>

ROSKILDE

<p>A/s F. Christiansen Maskinfabrik Sct. Olsgade 15, Telf. 87 Lev. til kath. Præstegaard & Hospital</p>	<p>Dom-Apotheket ROSKILDE <i>Forbindsstoffer Sygepleartikler</i> J. AUGSBURG</p>	<p>H. Weber <i>Tømrmester</i> Maskinsnedkeri</p>
<p>H. V. Nordsteen <i>Blikkenslagermester</i> Algade 34, Telefon 923 Leverandør til kat. Menighed</p>	<p>Fiskehallen <i>Algade 32 . Tlf. 239</i> Prima Fisk Lev. til Sct. Maria Hospital</p>	
<p>LEDIG</p>	<p>ROSKILDE MEJERI BORGERDIGET, TELF. 349</p>	<p>Ejegod Jørgensen <i>Slagtermester</i> Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olsgade 13 . Telf. 157 Leverandør</p>
<p>Mønsterbageriet <i>Bageri og Konditori</i> Morgenbrød bringes Leverandør til katolsk Menighed Sct. Olsgade . Tlf. 859 - 1365</p>	<p>C. J. Schledermand & Sønner <i>Entreprenører . Murermestre . Jernbeton</i> Allehelgensgade 18, Tlf. 122 Murermester ved Sct. Maria Hosp.</p>	

<p>FREDERICIA</p> <p>H. Olsen Holmelund A/S <i>Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170</i> Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde Prima Kvaliteter <i>Prompte og reel Betjening</i></p>	<p>HELSINGØR</p> <p>Kaas & Sørensen Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR Telefoner: 39 - 1139 - 575 Kul, Koks, Brænde og Briketter</p>	
--	--	--

<p>ESBJERG</p>		<p>K. Rosendahls Bogtrykkeri Aktieselskab Borgergade 25 Esbjerg . Tlf. 1220</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/S Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Eske Petersen Blikkenslager-, Vand- og Gasmester W.C. Centralvarme . Sanitet Finlandsgade 62, Tlf. 1765</p>
<p>Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital</p>	<p>Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62</p>	<p>Jørgen Jepsen og N. Møller Gram Kongensgade 26 . Esbjerg . Tlf. 536 1. Kl.s Skræderi og Maalkonfektion</p>
<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Krucifiks og Vievandskar Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920</p>	<p>Viggo Christensen Urmager, Optiker, Guldsmed Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Telefon 576 COLONIAL • MEL Leverandør til St. Josefs Hospital</p>

<p>KOLDING</p>		<p>J. Bondesens Efft. <i>C. V. Hennebjærre</i> Tømrermester og Entreprenør Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)</p>
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Dølkasser, Tobakker & Cigarer Hj af Hollændervej og Kongebrogade Telefon 698</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>M. Schultz' Efft. <i>F. A. Fahrenholtz</i> Alt i Kolonial, Isenkram, Brændsel Læssøegade 47 - Telefon 1249 Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>H. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 439 Udført Arbejdet ved den ny Klinik</p>	<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>Kolding Andelsmejeri Telefon 153 leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmedaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>Berring & Larsen A/S KUL-IMPORT . KOLDING Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør</p>	<p>Slagteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserves Leverandør til St. Hedvig Klinik</p>	<p>M. Lauridsen Bade- & W. C. Anlæg, Blikkenslager Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til katolsk Menighed</p>

Katolsk

17. Oktbr. 1943

91. Aarg.

Nr. 42

Ugeblad

Fromhedens Aand

*(Uddrag af Helligaandens Gaver,
som udkommer i næste Maaned)*

Som Jesus selv har ogsaa vi først og fremmest Omsorg for Guds Herlighed i vor Bøn. Før vi beder om Brød og om de andre Gaver, beder vi om, at Faderens Navn maa helliges, at hans Rige maa komme, og hans Vilje ske. Kirkens liturgiske Bøn er besjælet af den samme Aand. I Lovsangen: »Gloria in excelsis«, en Perle i Messeliturgen, synger vi: »Gratias agimus tibi propter magnam gloriam tuam, Domine Deus, rex celestis, Deus Pater omnipotens«. »Vi takker Dig for Din store Herligheds Skyld, Herre vor Gud, himmelske Konge, Gud almægtige Fader.« Vi takker hver Dag Gud for hans Gaver. Men frem for alt takker vi, fordi Gud er Gud. Vi er lykkelige over, at Gud er saa stor og herlig, og at ingen skabt Forstand kan fatte Ham. Saaledes beder vi med den Helligaand.

Den samme Aand opfordrer os til at ære og paakalde Helgenerne i Himlen. Hvad er deres Hellighed andet end en Virkning og en Aabenbaring af Guds egen Hellighed? Med Guds Naade har de opfyldt Jesu Ord: »Vær fuldkomne, som eders Fader i Himlen er fuldkommen.« Sammen med dem er vi en stor Familie af Guds Børn, »Medborgere med

de hellige og Guds Husfolk.« (Ef. 2, 19). Ligesom vi elsker vor jordiske Familie og vort Fædreland paa Grund af en fælles Æt og en fælles Nation; ligesom vi føler Pietet mod Billeder af vore Forfædre og Fædrelandets store Skikkelser, saaledes elsker og ærer vi vor himmelske Familie paa Grund af den »Barnerettens Aand«, vi har fælles med den. Vi lever endnu i Udlændighed, borte fra Guds Ansigt, medens Helgenerne skuer Ham Aasyn til Aasyn. Alligevel føler vi os forenet med dem, naar vi beder med Helligaanden. Vor Sjæl »føler de himmelske Lovsanges Sødme... Den himmelske Sangs Harmoni (concentus coeli) trænger ind i de bedendes Hjærter og forener dem hver Dag med Himmelborgernes Skarer.« (St. Gregor den Store).

Ogsaa her paa Jorden er der Mennesker, som vi føler os knyttet til ved Fromhedens Aand, hvis vor Kristendom er ægte. Hele Kirken er en Familie for os. Alle Kristne — eller rettere sagt alle Mennesker, siden alle er kaldet til at blive Guds Børn — er vore Brødre og Søstre. Paven er »vor hellige Fader«. Biskopper og Præster har Del i hans faderlige Myndighed og

Birgittabogen

St. Hedvigs

700 Aars Minde

En kroatisk

Billedhugger

Maa man være

verdslig?

Sankt Knuds Gilderne

Kærlighed, og har derfor Krav paa vor barmhellige Tillid.

Men i denne store Familie er der en Del, som vi med særlig Andagt skal behandle som Brødre og Søstre, nemlig de fattige, de forladte, de syge, de undertrykte, de fangne, alle de, som lider legemlig eller sjælelig Nød. Hvorfor mærker det kristne Hjærte en ukuelig Trang til at trøste al Sorg? Hvorfor bliver denne Trang hos store Kristne til heroisk Selvopofrelse? Mange sælger Hus og Jord for at hjælpe de fattige. Andre slider Dag og Nat paa Sygehuse. Der fandtes Helgener, som solgte deres egen Frihed for at frikøbe Slaver. Velgørenheden dør aldrig i den kristne Verden. Har den sit Udspring blot i naturlig menneskelig Medfølelse? Nej, dens Ophav er ogsaa den »Barnerettens Aand«, vi ejer i Samfund med Kristus og med hverandre, og som alle Mennesker er kaldet til at eje. Det er Kristus, vi vil hjælpe. Det er Ham, »vi ser sulten, tørstig, fremmed, nøgen, syg, fængslet.« (Matt. 25, 44). Al menneskelig Nød og Sorg er en Aabenbaring af Jesu egen Lidelse. »Hvad I har gjort mod en af disse mine mindste Brødre, har I gjort mod mig.« Derfor er vi ogsaa i al Evighed »Faderens velsignede«, hvis vi handler som Guds Børn mod den lidende Guds Søn.

Munkemel

H. HINSCH - Brændselsforretning
 VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
 VODROFF TVÆRGADE 4
 KUL - KOKS - BRÆNDE

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
 NØRREGADE 15 TELF. 9270

Fr. Bührmann & Sønner
 Pensel- og Børstefabrik
 Gormsgade 8-10-12
 København L
 Tlf. Tega 573 . 574

G. Garth-Grüner
 Landsretssagfører
 Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
 Tlf.: 12.166 og 12.161

Jos. Fischlein
 Murermester
 Limfjordsvej 13
 Tlf. Godthaab 8410
 Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Molins flydende Hjemmefarver
 til Gardiner, Garderobe, Strømper m. m.
 Bonalin-Kompagniet A/S, København F
 Tonne Flasker godtgøres af de Handlende

Anton Siegler
 Malermester
 Kingosgade 17 Vester 4753

Torp & Co.
BLIKKENSLAGERMESTER
 Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
 Amagerbrogade 154
 Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

MIZAR *flø*
 L. E. LARSEN
 Efteraarssko Nørrebrogade 206

VEJLE

Vejle Trælast & Kulkompagni
 Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69
 Lev. til de kat. Institutioner

C. V. BERG *Blikkenslagermester*
 Autoriseret Gas- og Vandmester
 Langelinie 53 . Telefon 2751
 Lev. til de katolske Institutioner

Carl Petersen
Slagtermester
 1. Kl. Varer - Pølsefabrik
 Nørregade 2 . Tlf. 17 21
 Leverandør til St. Maria Hospital

^A/_S Vejle Mælkekompani
Fineste Mejeriprodukter
 Vejle . Telefon 335
 Leverandør til St. Maria Hospital

VEJLE NY
Mineralvandsfabrik
P. C. NIELSEN
 Vissingsgade 8, Telefon 121, 205
 Leverandør til St. Maria Hospital

Konvertitter

I forrige Uge skrev Forfatteren Jacob Paludan i Politiken en Kronik om den engelske Skribent C. E. M. Joad, hos hvem Paludan især var glad for, at han kun interesserede sig for denne Verden og end ikke paa et Sygeleje (hans første og eneste) lod sig forlokke af en religiøs Person til at skifte Standpunkt.

Dagen efter kunde i samme Blad en Indsender, Forfatteren Herluf Froberg oplyse, at Joad for et lille Aar siden blev Katolik, hvilket — om det er rigtigt, og det synes tvivlsomt — unægteligt gør visse Korrekturer nødvendige i Paludans Kronik. Men Froberg, som beklager Joads Omvendelse, finder den tidstypisk og typisk for dem, der kun eksisterer paa »Lyrik, Æstetik, uansvarlige intellektuelle Debatter og lidt halv-teosofisk Spekulation«. Han mindes Grundtvigs Ord fra 1817 om tyske Skønaander, der »køber aaben Begravelse i den katolske Kirke«. Overgangen til Katolicismen er et »Fald«.

Det er vist egentlig overflødig at kommentere sligt. Blandt de aarlige Tusinder, som ovre i Joads Fædreland (for blot at nævne dette) gaar over til den katolske Kirke, er der et stort Antal Forfattere, som aldeles ikke svarer til Frobergs Definition af »Typen«, og hos alle de øvrige Konvertitter fra Admiraler til Fyrbødere og fra Læger og Ingeniører til Grubearbejdere er det lidt vanskeligt at se, at det er Æstetik, der gør Udslaget. Kirken er ikke saa lidt større, end Folk som Froberg formoder, den er ingen Sekt, som kun eger sig for bestemte »Typer«. De stærke søger den, fordi de er stærke, de svage, fordi de er svage, Æstetikerne fordi de er Æstetikere, og Handlingens Mænd fordi de er Handlingens Mænd.

Birgittabogens andet Bind

Johannes Jørgensens Storværk

Johannes Jørgensen
paa Katolsk Højskoles Talerstol

Da første Bind af Johannes Jørgensens store Birgittabog udkom for to Aar siden, mindedes man den lange Forhistorie, de mange Aar, hvor det ikke saa ud til, at det skulde lykkes at faa Tid og Kræfter til Værkets Fuldførelse. Digteren blev jo ogsaa en ældre Herre efterhaanden, og hvorfor skjule, hvad man kunde læse sig til paa Bagsiden af hans Bøgers Smudstitelblad gennem de senere Aar: de yderligt beskedne Oplag i en Tid, hvor en travl Forlægger virkelig ikke kan ulejliges for Bagateller paa 1000 Eksemplarer eller derunder.

Og saa skete for to Aar siden, hvad de færreste havde ventet. Ikke blot forelaa der en diger Bog, som Forlaget havde kælet for i alle Ender og Kanter og trykte i et Oplag (2500 Eks.), der viste en ekceptionel Tiltro til et Værk om en middelalderlig Helgeninde. Men langt var man ikke kommet ind i Johannes Jørgensens store Birgittabog, før man forstod, hvad Forlaget havde set i den. Digteren havde genvundet hele sit gamle Mesterskab. Det store Materiale, ikke blot om Birgitta, men om hendes hele Samtid, et vældigt Persongalleri og al den Lokalkolorit, som sted-

se var hans Særkende, var bundet af en streng Form og udført med en historisk Objektivitet, som maatte aftvinge Respekt. Sproget klang saa rent og skønt som nogensinde. Og mon ikke ogsaa det var en Vinding, at man ikke mærkede nogen heftig Kærlighed til den myndige svenske Frue og derfor intet Forsøg paa at »servere« hende, saa hun kunde vinde sig Venner. Derved blev hun særlig mangfoldigt levende og et for mange aldeles overvældende Bevis paa, at Helgener ikke tilhører bestemte Menne-sketyper, men er saa indbyrdes forskellige som Mennesker vel kan være.

Andet Bind er helt paa Højde med det første. Vel standser Digteren stadig i sin Birgittafremstilling for at give et Rids, nu af en Person, som Birgitta havde en Smule Berøring med eller holdt Dommedag over (sommertider uden alt for grundigt Kendskab til vedkommende), nu af en lokal Helgenkultus eller en Egns Historie. Og da Scenen her er Italien, hans andet Fædreland, maa disse Digressioner hyppigere falde ham ind. Men de afbryder ikke Gangen i Biografien, de kaster ofte et særligt Lys over Helgenindens Færd og er tillige saa blændende udført, at de et Øjeblik »stjæler Billedet« fra Birgitta selv — f. Eks. staar Cola di Rienzo lyslevende frem, baade som Personlighed og som Tidstype — og lettere at fatte for vore Dage end Helgeninden.

For den, der selv sammenføjer sine Sætninger i al jævn Beskedenhed, vilde det være latterligt at give Johannes Jørgensens Sprogkunst et Par venlige, anerkendende Ord med paa Vejen. Men selv den ringeste af dem, som Typografer maa arbejde

for, vil have Lov at sige, at »der er noget ved at tale Dansk«, naar Sproget har saa ædle Muligheder, som man ser virkeliggjort hos J. J.

Stedet er ikke her til at komme nærmere ind paa Detaljer i den historiske Fremstilling. Digteren gaar flere Steder sine egne Veje i Fortolkningen af Birgittas Skrifter, og hans Argumentation virker stærkt. Han er ganske fri for Ønsket om at lade Birgitta selv skrive sin Tids Historie. Ofte nok antyder han en anden Vurdering af Forhold og Personligheder end Birgittas, om end hun erklærer, at det er selve Himlen, der giver sin Mening tilkende. Det er vist ogsaa et Spørgsmaal, om Birgitta takket være denne Bog vil blive Genstand for ivrigere Dyrkelse som Helgeninde. I Modsætning til J. J.'s tidligere Helgenskildringer mærker man ingen apologetisk Hensigt. Saadan var Birgitta og hendes Samtid, og hvis det ene eller andet støder eller forvirrer, ja saa søg nærmere Udredning andetsteds. En Kvinde som Birgitta kan man ikke protegere. Den, der vil nærme sig hendes himmelske Helgensæde, maa gøre det i Bevidstheden om at være gennemskuet indtil Marven. Det gælder ogsaa den Digter, som vil tegne hendes Billede, og J. J. har vist sin Erkendelse heraf.

Et Sted skriver J. J. (Side 45), hvor han fortæller om noget, der foregik for over 1300 Aar siden: »Tiderne var onde — det er de for det meste — Verden var sønderrevet af Krig — det plejer den at være — Kains Børn fortsatte deres Faders Gerning og ihjelslog Abels Æt — hvilket er det, man kalder Verdenshistorien.« Derfor er det med Vejledere som Birgitta og Johannes Jørgensen ikke forgæves, at man lærer om Mennesker i længst forsvundne Tider — det er selve Menneskelivet man bliver klog paa. Dets Dybder er dybere end almindelige smaa Psykologer tror, og dets Højder mere svimlende høje. Birgittabogen er en Dantevandring fra Mennesketilværelsens Slugter til dens Tinder.

H. D. T. K.

Gudstjenestens Tilbehør

IX. Alteret

Blandt alt Tilbehør til den kristne Gudstjeneste har Alteret stedse indtaget første Rang i Værdighed og Betydning. Ja, strengt taget er det Kirken, som er Tilbehør til Alteret, ikke Alteret, som er Tilbehør til Kirken. Den kristne Gudstjenestes højeste Handling kan udføres i fri Luft uden andet Tag end Himlen, men den kan ikke udføres uden et Alter, hvor primitivt det saa end maatte være. I vore Dage er det ganske almindeligt at bygge en Kirke og lade Alteret vente til senere — naar Pengene tillader det; et midlertidigt Træalter maa foreløbig gøre Tjeneste. I Virkeligheden vilde det være mere i Overensstemmelse med Kirkens Aand at rejse Alteret først og faa det konsekreret, og derpaa fortsætte med Resten af Bygningen.

Altre har altid haft en væsentlig Plads i næsten enhver Form for Gudsdyrkelse, baade hedensk og kristen, i hvert Fald i de Religioner, der har kendt Offer tanken. De ældste kristne Altre var simpelthen Spiseborde, saaledes som ved den sidste Nadver. Det er derfor ikke overraskende, at det bordformede Træalter var næsten eneraadende gennem lange Tider. I nogle af Østens mere konservative Kirker lægges der en Træplade ovenpaa Stenaltret for saaledes at fastholde Tanken om det oprindelige Træbord. Dette er lige omvendt Skikken i Vesterland. Naar Størstedelen af Alteret er lavet af Træ, maa en Altersten lægges ovenpaa. I Lateranbasilikaen i Rom findes ifølge Traditonen det oprindelige Bord, hvorpaa St. Peter fejrede de guddommelige Mysterier. Firbenede Borde af denne Slags brugtes gennem de første kristne Aarhundreder.

Men i Forfølgelsestiden i Rom, da de Kristne blev nødt til at skjule deres Gudstjeneste under Jorden, blev Laaget af en Stenkiste med et Martyrlegeme til Gudstjenestens Alter — mens det hvælvede Loft ovenover, der

var hugget ud i Klippen, udgjorde en Slags Tronhimmel over Præsten. Her har vi det oprindelige Forbillede for det moderne Alter, som er obligatorisk overalt, hvor den latinske Ritus benyttes — en Stenplade, under hvilken der rummes Martyr-Relikvier.

Hellige Borde af Træ blev alligevel Middelalderen igennem benyttet i Vesteuropa sammen med Stenaltre. Det er interessant at mindes, at man i England forud for Normannernes Erobring af Landet plejede at kalde Alteret for »Guds Planke« — og Udtrykket blev bevaret længe efter, at Stenaltre var blevet det almindeligste. Man kan sige, at det kristne Alter væsentligt er baade en Grav og et Bord. Men da Stenaltre blev mere almindelige, blev de dog ikke altid formet som Sarkofager. Bordformen bevaredes med Stensøjler i Stedet for Ben af Træ.

Nogle af de ældre Stenaltre var højere end de var lange, især naar det var hedenske Altre, der tilpassedes til kristen Gudsdyrkelse. I de fleste Dele af Europa var Alterbordene stadig kvadratiske af Form indtil det 13. Aarhundrede, hvorefter de blev aflange. Nogle middelalderlige Altre i England, der har overlevet den almindelige Ødelæggelse ved Reformationen, er henved 3,75 m lange. I Østens Kirker er Alteret stadig kvadratisk, men ikke nødvendigvis i Form af et Bord med Søjler eller Ben.

Der er tre væsentlige Dele af et fast, permanent Alter.

1. Bordet (*mensa*)
2. Alterfoden (*stipes*)
3. Relikvigemmet (*sepulchrum*).

Bordet maa være en enkelt naturlig Sten, ikke Cement eller brændt Sten. Der maa ikke være Revner eller Brud i den. Der skæres fem Kors i den, et i hver Hjørne og det sidste i Midten.

Alterfoden skal være en enkelt solid Sten eller fire eller fle-

re Søjler. Ogsaa her tillades kun naturlig Sten, for et Alter maa have baade Plade og Fod og være et rigtigt Bord. Rummet mellem Søjlerne kan være frit.

Relikvigemmet er et lille Hulrum, der kan rumme Relikvier af mindst to kanoniserede Martyrer. Det er mærkeligt, at kun *Martyr-Relikvier* kan anvendes og ikke Relikvier af nogen anden Helgen, hvor berømt han end maatte være. Relikvigemmet kan være anbragt et af disse Steder: 1. Øverst i Stenblokken, der udgør Alterfod, saaledes at selve Bordet er Laag over Relikvierne, eller 2. foran i Basis, eller 3. i den øverste Del af Alterpladen, hen mod dennes forreste Kant. Det sidste er det almindeligste.

Et fast Alter bør altid staa frit ud fra Væggen, for under Konsekrations-Ceremonien skal Bi-

skoppen gaa rundt om det. Men naar det drejer sig om Sidealtre, hvor der ikke er Plads nok, insisteres der ikke herpaa.

Et Alter kan være af hvilken Størrelse det skal være, blot det er stort nok til Celebrering af Messen. Der er dog to Maal, som bestemmes af praktiske Grunde — Højden og Dybden. Højden bør ikke være over 107 cm og ikke under 99 cm og Dybden fra Forkanten til Tabernaklet, hvis der er et saadant, bør være mellem 53 og 61 cm.

Som allerede nævnt var de oprindelige kristne Altre næsten tærningeformede, og i Middelalderen var de meget lange. I vore Dage kan man sige, at 1,80 m er Minimum-Længde. Men i en stor Kirke bør Højalteret staa i Forhold til Korets Størrelse.

Peter Anson.

hun og var med eet saa fuld af besynderlige Tanker, som hun slet ikke forstod. Hun syntes, der maatte ske noget med hende, men kunde ikke rigtigt tage Beslutningen om hvad. Hun laa musestille og lyttede til de rolige Skridt, der lød derinde. Saa dan som Skridtene lød, kunde hun se den høje, slanke Skikkelse gaa frem og tilbage med bøjet Hoved, spekulerende. Hun mærkede, at hendes Kind brændte mod den kølige Pude. Saa gned hun Kinden ganske svagt og med en sød Fornemmelse mod det bløde Linned og laa der og saa ud i Mørket med store Øjne.

Først da hun havde hørt ham gaa til Ro, sov hun ind.

Den næste Dag stod Gudrun op med Solen; saa ny som Morgenens fine Lysskær paa Væggen var Rødmen paa hendes Kinder. Hu lo til sig selv og nynnede saa smaat, mens hun redte de gule Krøller foran Spejlet, saa de blev ganske glatte og blanke. Maaske var der allerede sket noget med hende; det var saadan en mærkelig Spænding, der baade gjorde glad og rastløs paa en Gang. Saa lo hun igen, da hun kom til at tænke paa, at hun omtrent havde været et helt Kvarter om at ordne sit Haar.

Og saa lavede hun en tosset Ungpigerøm, der handlede om, hvorledes hun kom hjem til Lillerød og præsenterede den unge Doktor som sin Forlovede. Der var bare det ærgerlige, at han var temmelig fattig og slet ikke helt rask. Den gamle Fru Berendt sagde, at han led af Blodmangel. Gudrun blev helt mut ved Tanken; hun havde ikke tænkt sig at skulle snydes saadan med sin Fremtidslykke; Udsigten til at skulle leve i et graat Studerekammer Resten af sit Liv var ikke straalende. Men hun var jo forelsket i ham, og saa blev hun fornøjet igen; det var saa romantisk. Desuden havde han Titel, og hun blev Doktorfrue. Jo, Gudrun vidste nok, hvad hun vilde, hun skulde nok blive lykkelig tilsidst.

Men nu skete der det mærkelige, at den unge Doktor stadigvæk overhovedet ikke lagde Mærke til den unge Pige, der

SKØNHED

En lille Kærlighedshistorie AF SVEN DAMSHOLT

Gudrun lyttede.

Derinde rejste han sig nu fra sin Stol og gik hen mod Vinduet.

Han var vel færdig med at arbejde for inat, eller han holdt en Pause. Hun kunde tydeligt gennem de tynde Vægge høre, hvordan han gik frem og tilbage over Gulvet. Nu gik han i sine egne Tanker, grublende og saa fordybet, at han ikke sansede, hvad der foregik omkring ham. Han havde ikke den mindste Anelse om, at der her inde laa en lille Pige paa sin Seng og lyttede til hans Skridt og tænkte paa ham.

Ham den unge Videnskabsmand.

Omtrent i tre Uger havde hun bragt ham hans Morgenmad og bragt ham hans The om Aftenen, og hver Gang hun var kommet ind paa hans Værelse med Bakken, havde han arbejdet.

Saa dan et fint og prægtigt Ansigt han havde, men blegt og træt saa det ud. Han sled ogsaa i det med de evindelige Studier fra Morgen til langt ud paa Natten; somme Tider blev det over Midnat, før hun hørte ham gaa til Ro. Han var meget optaget og saa sjældent op fra sit Arbejde, naar hun kom ind, og skete det endelig, var det blot med et fraværende Blik og et Smil, som han syntes at skyldte det Væsen, som bragte ham Theen. Han saa hende saamænd ikke og vidste vel knap nok, hvem hun var, saa langt væk var han i sit Arbejde.

Gudrun vendte hvileløst sit Ansigt fra Pudsen og saa ind mod Væggen. Det var jo det, som var saa mærkeligt; han var noget helt anderledes end det, hun ellers havde forstaaet ved Mænd. Hun havde aldrig spekuleret nærmere paa dette, men nu laa

kom med Bakken. Gudrun smilte og var saa sød saa sød, men udover en venlig fraværende Bemærkning kom der intet fra ham. Han lagde overhovedet ikke Mærke til hende.

Og alt som Tiden gik, blev Gudrun sur og rigtig bitter paa Skæbnen, som saadan gik hende imod. Triste og uden Forandring gik Dagene. Men saa en Aften skete der noget frygteligt.

Bedst som Gudrun sad ene og forladt inde paa sit Værelse, hørte hun, at han fik Besøg, og et Øjeblik efter hørte hun, at det var en Dame.

Hvor gjorde det hende med eet urolig. Hvorfra denne ulykkelige Følelse? Det var dog ikke saa ualmindeligt, at en Hæder fik Besøg; det kunde være Familie eller maaske en venlig, gammel Dame. Hun lyttede og rørte ikke en Finger. Der lød dæmpet glad Tale derinde. Det var som to, der ikke havde set hinanden længe og er lykkelige ved Gensynet. Hun hørte ogsaa hans Stemme; dyb og langsom, som den plejede at være, men hun syntes, den var mere livlig. Med eet blev det hende forfærdeligt vigtigt, ja, af næsten altoverskyggende Betydning at finde ud af, om Stemmen derinde tilhørte en ung Pige eller en ældre. Et Øjeblik for det Indfald gennem hendes Hoved, at hun maatte stjæle sig til at se det Menneske, naar hun gik, men saa skammede hun sig selv ud paa det frygteligste: At hun kunde tænke paa at være saa lav at lytte til andre Menneskers Samtale og prøve paa at udspejle dem. Og saa tvang hun sig til at sidde ligegyldig stille, da den fremmede nogle Timer efter gik.

Den næste Dag kom den fremmede Dame igen, og den stakkels Gudrun sad inde ved Siden af med sin Lysedug, og saa den tredie Dag, hvor der igen kom Besøg, stod hun alligevel med blussende Kinder ude i Gangen og saa, da hun gik, som havde besøgt ham.

Aa, hvor det gav et frygteligt Stik i hendes Hjerte, hun havde aldrig troet, at noget kunde gøre saa ondt. Den Dame, som kom

ud fra hans Kammer, var ung og saa smuk, at Gudrun aldrig før havde set et saadant Ansigt. Hvor var hun ulykkelig og forfærdelig urolig efter det Øjeblik. Om Morgen, hvor hun skulde bringe ham hans Chokolade, var hun lige ved at græde og skyndte sig ud det bedste hun kunde, men han havde vel ikke set det heller; han saa kun sit Arbejde og vidste vel knap, at det var hende, som havde dækket hans Morgenbord. Det kunde være en hvilken som helst anden, han vilde ikke have bemærket det.

Dagene sneglede sig hen, og Timerne var ulykkelige lange. Trist, trist var det hele. Hvad var der vel at se hen til? Om Aftenen vilde den samme smukke unge Pige komme, og Gudrun vilde bare sidde inde ved Lampen og høre de glade Stemmer tale utydeligt derinde. En bitter Følelse steg op i hende; et næsten hadsk Sindelag viste hun mod de Mennesker, hun omgikkes, og dog kunde hun være lige ved at briste i Graad, naar nogen viste hende en Venlighed. Denne ulykkelige Sindsstemning fulgte hende gennem de næste Dage, og stadigvæk, som om intet var hændt, mødte hende hans venlige God Morgen og God Nat, naar hun kom og gik. Men aldrig saa han, hvad der var i Vejen med hende, eller saa meget som lagde Mærke til en Forandring. Til sidst gik det hende paa Nerverne, og en Aften, hvor han intetanende sad og bladede i nogle Fotografier, brast det ubeberstet fra hende:

— Skal jeg ikke hellere bringe et Par Kopper til herind, for den unge Dame kommer vel iaften, som hun altid gør.

Han saa forbavset op.

— Det behøver De ikke, sagde han blot, — jeg tror ikke hun kommer iaften.

Det var sagt saa skikkeligt og saa ganske uden Vrede, at hun i samme Øjeblik følte sig ganske lille og saa frygtelig ydmyget.

Den Skamfølelse, der lige bagefter overvældede hende, gjorde at hun sad lang Tid stille med Hænderne i Skødet inde paa sin Stol og tænkte det hele igennem.

Mens hun sad her, gled langsomt som en stor gribende Følelse den Sandhed ind over hende, at hun elskede ham. Elskede ham — ikke blot med en dum lille Piges Forelskelse, men med en Kvindes eneste Kærlighed. Saadan greb den Opdagelse hende, at hun langsomt vendte sig mod sig selv for at se, hvordan det Under tog sig ud, nu da det var kommet til hende. Det gamle Ord, som Mor saa tit havde sagt, kom hun til at huske. Kærlighed er at give, gentog hun for sig selv, og ikke at tage.

Hun tog Spejlet ned, som hang paa Væggen, og saa ind i sit eget Ansigt. Nu var det ikke længer de kønne blanke Krøller, hun saa paa, og heller ikke den matte Teint, som hun før var saa stolt af. Hun saa sit Ansigt med dets Mennesketræk, saadan som det virkelig var.

Men hvad har jeg givet? tænkte hun. Har jeg ikke netop kun villet tage? Jeg har jo netop kun tænkt paa mig selv: Jeg skulde blive Doktorfrue, jeg skulde faa Hjem og Børn, og jeg skulde gøres lykkelig ved en Mands Kærlighed, og ikke et eneste Øjeblik tænkte jeg paa ham. Jeg var endda misfornøjet med, at han var svagelig og ikke saa velhavende. At jeg skulde pleje ham og hjælpe ham med hans Arbejde, det tænkte jeg ikke paa.

Og hun saa paa sit eget Ansigt: Der stod Egoismens grimme, grimme Træk saa tydelige som skrevne Tegn. Og der stod Bitterhedens og Skinsygens vansirende Fuger saa stygge, at hun forfærdedes. Hendes eget Ansigt blev hende paa een Gang saa hæsligt, at hun ikke kunde holde ud at se paa det længere, men lagde Spejlet hort med Bagsiden opad.

Grim! Grim! Saa er jeg altsaa grim. Saa forstaar jeg, hvorfor han aldrig skænkede mig en Tanke, ja, at han slet ikke lagde Mærke til mig. Hvorfor skulde ogsaa han, som er fin og klog, se mig? Paa sit Bord har han Fotografier af Ansigter, som er ti Gange smukkere. Det er jo netop det, han arbejder med; han studerer Anatomi og Arveligheden og Slægtslighederne i Ansigt

ter. Maaske er han besjælet af en skøn Idé om at gøre Menne-skene smukkere. Saa er det ikke saa sært, at han ikke lagde Mærke til et almindeligt grimt lille Ansigt som mit.

Hun lagde sig i Sengen og var saa ulykkelig, saa ulykkelig. Hvor var den anden Pige saa ikke meget smukkere; saa fine og blide Træk hun havde, og saa skønne kærlige som hendes Øjne var. Men hun elsker ham og vil give ham sin Kærlighed, skønt hun kunde gøre langt bedre Partier. Hun vilde give ham alt det, som jeg ikke havde en Tanke for; med hende vil han blive langt, langt lykkeligere. Aa, gid han saa maatte faa hende. —

Da hun havde sagt det, blev hendes Øjne fulde af Vand, og hun rejste sig og gik hen til Vinduet og saa ud over Husene. Der ude lyste den smukke Aftensol

paa alle Tagene, men inde i hendes Kammer var der mørkt som i hendes Sjæl. Hun syntes med eet, hun havde fortjent en saadan Fordeling, og saa trillede Taaren ned ad Kinden og lige ned i Urtepoten, hvor der var saaet Frø, som skulde vokse til Foraaret.

Det er dog bedre, han faar hende, for hun vil dog være god mod ham, tænkte hun graadkvalt. Og saa tog hun den store Beslutning. Det var saa forfærdelig sørgeligt, at hun kastede sig paa Sengen og græd af Hjerterørelse, fordi hun var saa god at give Afkald paa ham, og da hun kom til at tænke paa, at hun græd, fordi hun selv syntes, hun var god, hulkede hun endnu mere.

Det hele var saa forfærdelig sørgeligt. Det var en stor, stor Ulykke. Saadan sov hun ind.

(Sluttes i næste Uge).

Rosenkransen er sikkert Kirkens mest yndede Bøn — Bønnen uden Bønnebrog. Med samme Inderlighed er den blevet bedt i Aarhundreder af høj og lav, af gammel og ung — og aldrig tog den Moder fejl, der lærte sit Barn at lade Perlerne glide gennem de smaa Hænder.

Talrige gamle Billeder, Altertavler o. l., vidner om, at ogsaa herhjemme har Rosenkransen været bedt. Hr. Mikael, den danske Midelalders største Skjald, priser i sine Vers Bønnen til Guds Moder, »hun frelser dem [Menneskene] af al Vaade«.

Og hvad er da Rosenkransens Hemmelighed? Adskillige Mennesker har aldrig kunnet »forsone« sig med dens tilsyneladende Ensformighed. Men Tiden har lært Menneskenes Børn at elske denne Bøn, der mere end nogen anden af Kirkens Bønner har sin egen Rytme, sin egen Hemmelighed.

Et Blik paa Rosenkransens Historie er nok til at røbe dens Hemmelighed. Den tilskrives den hellige Dominikus, der ifølge en gammel Legende ved Hjælp af denne Bøn havde omvendt Albigenerne. Rosenkransen i dens nuværende Form stammer maaske ikke fra Dominikus, men en vis Forbindelse med den har han haft. I Tidens Løb vandt den en Udbredelse, som end ikke Radio eller Lysreklamer kunde skaffe — og adskillige Gange har den grebet afgørende ind i Kirkens Historie — i Kampen mod Vantroen og Tyranniet, mod Undertrykkelse og Voldsherredømme. Naar trange Tider truer, plejer Kirken gerne indtrængende at opfordre sine Børn til at bede til Guds Moder. Bønnen til hende, Rosenkransen, har da altid vist sig som det skæbnsvangre Vaaben, om hvilket det gælder, hvad der er sagt om Jomfru Maria selv: den »styrter de mægtige ned fra deres Troner og ophøjer de ringe« — og hvem vil nægte Rosenkransens Betydning netop for vor Tid?

U. E. O.

BØN for alle nødstedte Mennesker

*Du hjalp mig Herre ud af Nød,
gav mig et Hjem og dagligt Brød,
Helsen, Glæde og hellige Ord.
Jeg beder nu for al Sorg paa Jord,
for de ulykkelige uden Tal,
for dem, som lider af Hungerens Kval,
for dem, som fryser i Vinterens Nat,
for dem, som paa sidste Vagt blev sat,
for dem, som vansmægter i Ørkenens Sand,
for dem, som flygter for Ild og Brand,
for dem, som vandrer med Tiggerstav,
for dem, som sørger ved kæres Grav,
for alle Syge paa søvnløst Leje,
for alle, som gaar paa forbudne Veje,
for de landflygtige, de fordrevne
de faderløse, tilbageblevne,
for de sindssyge i mørken Nat,
for dem, som mistede Øjets Skat,
for dem, der ængstes for Fædreland,
for Fanger bundne paa fremmed Strand,
for de bedrøvede, uskyldig dømt,
for de forskudte og de forsømte,
for dem, Herre Jesus, som helt Dig glemte,
for dem, som aldrig Din Lov istemte,
for de forladte, for alle arme,
Gud, over dem Du Dig forbarme.*

Zakarias Topelius

Den kroatiske Billedhugger IVAN MEŠTROVIĆ

Værk og Personlighed

af Kay V. Nielsen

*„Man maa elske Evigheden, hvis
dens Skygge skal falde paa det færdige
Kunstværk“*

Mestrovic i sin Studie
over Michelangelo

Den kroatiske Billedhugger *Ivan Mestrovic* er født den 15. August 1883 i Otavice i Dalmatien. Hans Far var en kunstnerisk begavet Bonde, der ogsaa ernærede sig som Murer og Stenhugger. Som 15-aarig rejste M. hjemmefra og kom i Stenhuggerlære i Split, som han forlod i 1899, da han hentedes til Wien, hvor han begyndte sin kunstneriske Uddannelse. Opholdt sig senere i lange Perioder i Tyskland, England, Italien, U. S. A. og Serbien, hvor han ogsaa afholdt store Udstillinger. Mange af hans Værker blev købt af Kunstmuseer i de paa-gældende Lande. Bor nu i Kroatiens Hovedstad Zagreb.

I Landet mellem Floderne Krka og Cetina, hvor engang den kroatiske Konge Dimitrije Zvonimir herskede, har den store Billedhugger Ivan Mestrovic tilbragt sin Barndom og første Ungdom. I Svilaja-Bjergenes Karstland vogtede han Faar, og i sine Forældres fattige Bondehus lyttede han med aabent Sind til sin Mors Beretninger om det, der var hændt i gamle, gamle Dage i denne dalmatinsk-zagorianske Del af hans Fædreland. Her lærte han at læse og skrive. Biblen, Kacic' Viser og gamle støvede Kalendere var Lærebøgerne. Her blev han Ven med Naturens Skønheder og lærte Menneskenes Dyder og Laster at kende — og her vaagnede hans »Kærlighed til Evigheden«, som han senere skrev om i sin beaandede Studie over Michelangelo. I Lighed med de andre Drenges skar han Hyrdefløjter i Træ,

men snart blev det til, at hans Kniv fødte menneskelige Træk og Dyr, og derfor Springet ikke stort til at omsætte Træk og Følelser i det villige Ler. Begyndelsen var saaledes en ganske naturlig Udvikling i Overensstemmelse med hele Menneske-slægtens almindelige Trang til Skønhed trykt i en eller anden kunstnerisk Form. Men det var ikke kun disse ydre Begrunder, der drev ham, men ogsaa hindre, hvorved hans kunstneriske Iden stemmer overens med de forhistoriske lebeboeres Bestræbelser for at producere kunstnerisk. Gudsbegrebet som en liden Magt. Naturen i al sin Vælde og Menneskenes Forhold til Gud og til Naturen er de første Indtryk, der sætter sit Stempel paa ham. Det er de Drivkræfter, der sætter hans unge modtagelige Sjel i Bevægelse. Men rusker op i ham, naar han gennemstrømer Bjergene og fra de højeste Toppe oplever det skønne Adriaterhavs solglitrende Bølger.

Disse ubevidste men stadig virkende tryk indgaar i de modne Aar som en grænsende Del af Mestrovic' Personlighed folder sig ud som et mægtigt Orgelbragt alt, hvad han har skabt. Hans *dybe og derlige* Tro i alleregentligste Forstand gør alle hans Værker, hvilken Form end vælger.

Forkærligheden for den monumentale Udtrykshængsel hænger sammen med Naturens Beskaffenhed i hans Fødeegn, Bjerge rager ind i Skyerne, hvor Uvede Ekko løber tungt og voldsomt gennem Skjælvterne, hvor Orkanen raser og Solen bader mere glødende end i andre kroatiske eller europæiske Kunstneres Hjemegn.

Som Nordboernes Mystik næres af Indergrunden ved de dybe Klippefjorde, Irnes af Kæmpeurskovene, hvorigennem grundelige Floder flyder i sollys Brand saaledes næres hans Trang til Mystik, dog af en ganske anden Art, af den edige Gudstro, af Menneskeligheden, Reddigheden og Friheden, som den trives i lille By Otavice, hvor han saa Dagens. Han kunde ikke godt befinde sig lærborte fra de store europæiske Kulturcenter end her, hvor der ikke fandtes Skole, I hvortil Post sjældent naaede, og hvor Gudstjeneste var en Sjældenhed. Derfor dybe religiøse Trang og ægte etiske Følelser i sin rudimentære Urform, Egenskaber gaar igen i alle hans Værker. I saadanne afsides Egne, hvortil næppe en Vej før hvor Industrien er et ukendt Begreb, der de gamle Folkeskikke sig længst, bruges Nationaldragterne, der lever Følsomheden uberørt, Gudstroen er uden raffineret Halvhed, Moralen og Etikken udsæd ikke for den saakaldte »store Verden«s greb — her afgør Lys og Skygge Dagens Spil med skarpe, ægte og sande turer.

I Ugebladets følgende Nr. bringer vi Afslutningen paa Artiklen samt en Del Prøver paa Mestrovic's Værker

< Sankt Markuskirche i Zagreb, hvis Udsmykning hovedsagelig skyldes I. Mestrovic

(Sluttes næste

Den hellige Hedvig

I Anledning af 700-Aarsdagen for Helgenindens Død

To Miniaturer fra
den berømte
Schlackenberger Kronik
a 1353

Atter i Aar kan Kirken fejre Mindet om en af sine Helteskikkelser. Det er hverken et 25- eller 50-Aars Jubilæum, men det er — den 15. Oktober — 700 Aar siden, at *den hellige Hedvig* døde i Klosteret i Trebnitz. Kirkens store Mænd og Kvinder skal være vore Forbilleder i det daglige Liv, og som Regel er det en eller anden Dyd hos dem, der har været særlig iøjnefaldende, og

tekst: K. Pauli S.J.

som skal efterlignes af os almindelige dødelige.

Hedvig er derimod et Forbillede saavel for Lægfolk som for Klosterfolk. Hun fødtes i 1174(?), ægtede i en meget ung Alder Hertug Henrik I, den Skæggede, og blev Moder til seks Børn.

Sammen med sin Mand udøvede hun meget stor Indflydelse paa sit Lands Kultivering. Hun tilkaldte Augustinere og Dominikanere, Franciskanere og Præmonstratensere, Tempelherrer og Cisterciensere, der alle indlagde sig store Fortjenester ved Folkets Opdragelse. Mangt et Kloster skylder hendes Interesse sin Tilblivelse, ikke mindst Nonneklosteret i Trebnitz. Den berømte Schlackenberger Kronik fra 1353 fastholder denne Begivenhed ved et Miniaturemaleri, hvis Indskrift lyder: Hic induxit maritimum suum ut de proprijs sumptibus suis claustrum laceret trebnicense monasterium pro sanctimonialibus ordinis cisterciensis. (Her faar hun sin Husbond til af egne Midler at bygge Klosteret i Trebnitz til Nonner af Cisterciensordenen).

Efter sin Mands Død trak den trostærke Kvinde sig tilbage til dette Kloster. Der levede hun, iført en graa Ordensdragt, uden dog at aflægge Ordensløfterne. Hendes Taalmodighed og Gudhengivenhed var et Forbillede for alle, da hun fik Efterretning om en af sine Sønners Død i Kampen mod de fremstormende Tartarer. Fromhed og offervillig Næstekærlighed prægede hendes Virksomhed, idet hun tog sig af Samfundets fattige og syge.

Den ovenfor nævnte Kronik skildrer hendes Livs Legende ved en Række smukke Miniaturer. For os Kristne, for hvem Guds Velsignelse er af afgørende Betydning, er Billedet, der fremstiller Kristi Velsignelse af den gudhengivne Sjæl, saare indholdsrigt og betydningsfuldt.

Billedets Overskrift lyder: Hic ymago crucifixi manum et brachium dextrum de ligno crucis absoluens sanctam Hedwigim benedixit. (Den Korsfæstedes Billede løser højre Haand og Arm fra Korset og velsigner den hellige Hedvig).

Og Skriftbaandets Ordlyd er: Exaudita est oratio tua que postulas impetrasti. (Din Bøn er hørt og du har opnaaet, hvad du beder om).

Den 15. Oktober 1243 kaldte Gud den trofaste Sjæl hjem. Derfor mindes det romerske Martyrologium hvert Aar paa den Dag hendes himmelske Fødselsdag.

Herhjemme fejrer Hedvigssøstrene deres Værnehelgens 700 Aars Dødsdag. Ordenssamfundet blev grundlagt den 14. Juni 1859 og valgte den hellige Hedvig til Ordenspatron. Det tæller nu fire Provinser: den schlesiske, tjekkiske, polske og (siden 1906) danske Ordensprovincs, hvis Moderhus er det herlige, gamle Dalum Kloster.

Maa man slet ikke

være verdslig?

Jeg hører sommetider — mest ældre Mennesker — tale om »at være verdslig« og om »Verdslighed«. Men jeg forstaar ikke, hvad Ordene skal betyde. Vi lever jo nu en Gang i Verden. Man kan ikke beskæftige sig med religiøse Ting Dagen igennem, naar man nu ikke er gaaet i Kloster. Vi har alle en eller anden verdslig Beskæftigelse, om det nu bestaar i at staa i et Køkken, paa en Fabrik eller paa et Kontor. Og vi maa interessere os for Hundreder af Ting, som ikke har Spor med Religion af gøre. Er det forkert?

*

Naar man er Katolik præges hele ens Livsopfattelse af ens Tro. Ens Syn paa Tilværelsen vil nødvendigvis være grundforskelligt fra den, der ikke har den katolske Tro. Katolsk betyder almindelig, og den er altsaa ogsaa almindelig i den Forstand. Det skulde være overflødigt at minde om, at Kirken saa sandelig ikke forlanger, at vi skal gaa med foldede Hænder Dagen lang; det vilde være en Synd, om man gik i Kirke i Stedet for at opfylde sine ydre Pligter.

Det, der er Hovedsagen, er Sindelaget. Staar Gud for os som Altings Herre, den, hvis Vilje først og fremmest skal ske; den, vi er lykkelige over at tjene og elske; den, der aldrig svigter os, men gerne hører vor Bøn ... Og er vort Liv en Stræben i Overensstemmelse med dette Livssyn, da vil man med Urette beskyldes os for Verdslighed, selv om vi hele Dagen er optagne af ganske ydre Ting. Men et Menneske, som er saa nydelsessyg og optaget af Fornøjelser, at han kun

sjældent tænker paa Gud, forretter sin Bøn paa tankeløs Maade og i det hele taget trænger det religiøse tilbage til Sjælens yderste Afkrog, han er blevet et Offer for Verdsligheden. Det er betegnende for ham, at han praktisk talt aldrig finder paa at læse en religiøs Bog eller overhovedet give sig af med noget religiøst udover det af Kirken foreskrevne. Han tilhører uden Tvivl mere denne Verden end han tilhører Guds Rige. Det vil ofte vise sig, at hans Maade at bedømme Livets Hændelser paa er præget af hans Verdslighed. Han vil lade sig imponere af det første det bedste Argument, der gaar imod kristen Moral, idet han i saa ringe Grad har tilegnet sig katolsk Tankegang. Han hører f. Eks. til dem, der saa Filmen »Lægen, der dræbte« eller Thit Jensens »Storken« og lod sig besejre af disse Films Tendenser, til Trods for, at de betegner et alvorligt Angreb paa katolsk, d. v. s. kristelig Moral.

*

Man vil kunne høre et saadant Menneske erklære, at en pludselig Død maatte være en stor Lykke, uden at skænke det en Tanke, om man nu ogsaa er forberedt i det Øjeblik, Døden rammer en. Det er Mennesker, der opfatter enhver Modgang i Livet, ikke mindst Sygdom, udelukkende som Fortræd og Ulykke, uden at have Sans for, at alt saadant kan udnyttes til Gavn for vor Sjæl.

Kort sagt: At være verdslig vil sige ikke at eje det kristne Sindelag, men tænke og føle saaledes som den gør, der ikke tror, idet ens Tro er svundet ind til at blive en Formssag.

C. B.

Med Hensyn til

KATOLSK AKTION

Aviserne paastaar med større og større Ret for hvert Aar, at »det er et Læseaar i Aar!« Det bliver det uden Tvivl ogsaa i Vinter mere end nogensinde, og for en Katolik bliver der dermed en straalende Chance for at naa ind paa Livet af sin Religion — saa dækket alle de Steder, hvor man har paa Fornemmelser, at man har en alt for tynd Viden, og udbygge sine Kundskaber om andre Ting indenfor Omraadet. Hvad ved vi om de sidste Aarhundreders Helgeners Levnedsløb, der ofte er mere fængselnde end den sidste Cardby-Roman? Hvad ved vi om saa vanskeligt et Punkt som Aflad, hvor vi altid er sikre paa før eller senere at blive anklaget af Ikke-Trosfæller, der svæver i let forstaaelig Uvidenhed om mærkværdige Udtryk som »40 Dages Aflad«, »juldkommen Aflad« etc. etc. Hvad kender vi til de store katolske Forfatters Værker? Jo, der er nok at tage fat paa! Hvad om man gik op og raadførte sig med sin Sognepræst eller Skriftefader og satte en Smule System i Læsningen! Det skal nok give et positivt Resultat en Dag i den katolske Aktions Tjeneste!

Sognepræsten af Ars sagde:

Der er intet solidt udenfor Gud, intet som man kan bygge paa: Livet — det svinder bort. Lykken — den gaar til Grunde. Sundheden — den nedbrydes. Det gode Rygte — det angribes og ødelægges. Alt forsvinder — alt styrter sammen.

Ligesom Brillerne der forstørrelse Genstanden lader Helligaanden os se godt og ondt forstørret. Man ser Storheden i de mindste Handlinger der er gjort for Gud og Størrelsen af de mindste Fejl.

Den lille Femøre

med den store Virkning ...

**Gildernes 3. Leveaar
nærmer sig Afslutningen
Skal den stigende Linie holdes?**

Meningen med disse faa Ord kender alle Katolikker i Danmark, og for saa vidt vilde dette lille Fyndord være nok til at henlede Opmærksomheden paa *Sankt Knuds Gilderne*. Redaktøren af Ugebladet vilde i disse papirfattede Tider være tilfreds med den knappe Form, men da vi tillige kender Bladets Interesse overfor al Virksomhed indenfor Vikariatet, er vi vis paa, vi maa lægge Beslag paa en Spalte.

Sankt Knuds Gilderne fungerer godt — det være sagt straks. Resultatet var i 1941: Kr. 22,312,00, 1942: Kr. 22,667,00, og 1943 bør holde den stigende Linje. *Kan* den holdes — det er Spørgsmaalet, som vi skal beskæftige os lidt med.

Komitéen vil allerførst atter og atter sige Tak til de mange trofaste, energiske Gildeledere, der med godt Humør gennemfører, hvad de engang har paataget sig. Vi forstaar saa godt, at det ofte kan koste Ulejlighed og Kræfter at gennemføre Optræninger og Afregninger støt og præcist, men saa meget mere har vi Grund til at sige Tak.

Vi har jo alle — i større eller mindre Grad — et lille Punkt, der hedder Glemsomhed, og det er drilsk og besværligt at overvinde. Skulde der derfor rundt omkring sidde nogle enkelte — det være sig Gildeledere eller Medlemmer — der trods god Vilje »har glemt« det, saa lad dette være en venlig Paamindeelse.

Nu er Bladene ved at falde, Efteraaret sætter ind, og før vi ved et Ord af det, har vi Jul. Erfaringen fra de første Aar har belært os om, at det sommetider kan knibe med at indkassere og afvikle Regnskabet rettidigt, og da dette betyder saa meget for at opretholde den ekspedite Forretningsgang, beder

vi herigennem alle interesserede om at tænke herpaa. Det fremmer Sagen saa unaadeligt for alle Parter og sparer Porto, Tid og Kræfter, naar Maskineriet fungerer regelmæssigt; skulde altsaa nogen være i Restance, er Komitéen vis paa, De vil sætte Farten op, saa Regnskabet for 1943 saa vidt muligt kan være i Orden, inden de nye Gildehefter for 1944 skal udsendes.

Da nu snart 3 Aar har bevist, at Biskoppens straalende Idé med den

lille 5 Øre er blevet populær i alle Kredse, og den praktiske Udførelse af Idéen har staaet sin Prøve, er det ogsaa paa Tide, at Sankt Knuds Gilderne faar sit Bomærke.

Hvem har en Idé — spørger vi nu om? Der er fri Konkurrence, blot Mærket udtrykker det centrale i Gildetanken og kan fange Opmærksomheden og stimulere Lysten til at virke for denne for Vikariatet saa livsvigtige Sag. Indsend Forslag til Sankt Knuds Gilderne, Bredgade 64, København K., og det bedste Forslag vil blive præmieret.

Da vi har stor Respekt for Redaktørens Saks, er det bedst at slutte for denne Gang og sige: Vær med allesammen, saa den lille 5 Øre kan blive til en svulmende Flod til Gavn for hele den katolske Menighed herhjemme.

Paa Komitéens Vegne:

Ulla Andersen.

„... et af den danske Litteraturs betydelige Memoireværker“

Anders Vigen i „Ord och Bild“

Franz v. Jessen

Mit Livs Egne, Hændelser, Mennesker

Første Del, 1870-1902

Franz v. Jessen er en Skribent af Rang, og som Journalist i det store Format har han set mange af sin Tids største Begivenheder paa nært Hold. Hans Skildring af Hjemmet i Horsens, Skoletiden paa Herlufsholm og i Ribe er interessante, hans Oplevelser med Kong Georg under den græsk-tyrkiske Krig eller i Pave Leo XIII.s Rom er endnu bedre og allerbedst fortæller han om nogle af vore egne store nationale Begivenheder.

KR. 24,75 . INDB. I HELLÆRRED KR. 33,00

H. HAGERUP . KØBENHAVN

Liturgisk Kalender

Okt.

17. S. 18. Søndag e. Pinse (734); (grøn) 2. Bøn: St. Margrethe M. Alacoque (1109), 3. Bøn*).

18. M. St. Lucas, Evangelist (rød) (1112).

19. Ti. St. Petrus af Alcantara (hvid) (1114); 2. Bøn*).

20. O. St. Johannes af Kenty (hvid) (1115); 2. Bøn*).

21. T. † St. Hilarion ([53]); 2. (hvid) Bøn: St. Ursula og Lidelsesfæller ([65]), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 4. Bøn*).

22. F. † FERIA (734) uden Gloria (grøn) og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn*).

23. L. † Gudsmoders Lørdagsmesse (hvid) ([90]); 2. Bøn: Om den Helligaand ([120]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]), 4. Bøn: Om Fred eller For Paven (hvis ikke Bønnen for Paven er bedt som 3. Bøn).

24. S. ** 19. Søndag e. Pinse (737).

*) Om Fred eller For Paven ([122]). -- Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30.

** Søndag den 24. Oktober, »Missions søndagen«, afholdes i alle Kirker og Kapeller Kollekt for Hedningemissionen.

Anm. Paa de med † mærkede Dage kan Præsten efter frit Valg læse Sjælemesse og andre Votivmesser, hvorfor man paa disse Dage ikke kan regne med, at de her angivne Messer læses.

Katolsk † Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER ≈

Familien Annequin

Charles Plisnier: Familien Annequin I—V (Schönberg'ske Forlag).

Denne store fem-Binds Familienroman fra fransk Provensliv med et hyggeligt udseende Stamtræ paa samtlige fem Omslag, er mindst af alt Familielæsning. Den handler om de fire Brødre Annequin. Faderen, Skolelærer Annequin ofrede alt for at sætte dem godt i Vej, den ene Søn som Jurist, den anden som Læge og den tredje som Præst. Den fjerde blev der ikke saa meget til, og han forblev som sine Stamfædre ved Jorden. Men medens de tre andre er Bougeois'er af reneste Vand, blot med en særlig voldsom Trang til at komme frem i Samfundet, er den fjerde Søn en mindre massiv Natur. Han gifter sig til Familiens Beklagelse med en halvgammel, tarvelig Kvinde, som tilmed er syg. I Aarevis passer og plejer han denne kræftsige Kvinde, men jages til sidst af hendes fortvivlede Lidelseskrig til at dræbe hende. Familien redder sig fra Skandalen ved for en Tid at faa ham indespærret paa et Sindssygehospital, som Bogens kunstnerisk stærkeste Kapitler skildrer. Da den atter faar ham ud, rejser han om i Verden, kommer til Moskva og bliver Kommunist, atter drevet af et Overmaal af Medlidenhed med Mennesker. Han bliver Terrorist og ender med at idømmes en længere Fængselsstraf i det nære Østen. Hjemme i Provensbyen er imidlertid næste Generation, en Søn af Juristen og to Døtre af Lægen, blevet voksne. Juristsønnen er en Døgenigt uden et eneste forsøgende Træk, Løgnhals, Svindler, samvittighedsløs Forfører. Den ene af Lægedøtrene er af ægte Annequin-Blood, kølig og beregnende. Hun havner i et Fornuftægteskab

med et fint Navn, uden at generes af, at Navnet ogsaa betyder en inderlig ligeegyldig Ægtemand med lidt pyntelig Fortid. Den anden Datter er skrøbelig og forventes ikke gift. Men i en ledig Stunds Kedsomhed forføres hun af sin Laban til en Fætter. Da Forholdet faa Følger, lyver han sig fra alt og sværter hende til. Men imod Familiens haardhændede Tilskyndelser kræver hun at ville føde sit Barn. Hun presses dog til at indgaa et Proforma-Ægteskab med en ung Mand, der tager sig godt betalt i Kontanter for at give det ventede Barn sit Navn. Det varer dog ikke længe, snart har hun atter frigjort sig og lever nu i Paris til Familiens For-

BOGHYLDEN

Det er endelig lykkedes os fra det store tyske Forlag, Herder & Co., at faa nogle interessante katolske Bøger herop.

Eisenhofer, Ludvig: Handbuch der katholischen Liturgik I-II, 606 + 588 S. 65,95

Görres, Ida F.: Des Andern Last. Ein Gespräch über die Barmherzigkeit, 114 S. 4,10

Die Kirchenväter und das Evangelium. Ausgew. und übertragen aus der Catena Aurea des heiligen Thomas von Aquin. 240 S. 12,50

Kösters, Ludwig, S. J.: Die Kirche unseres Glaubens, 262 S. 12,90

Lortz, Joseph: Die Reformation in Deutschland I-II, 436 + 332 S. 52,50

Schneider, Friedrich: Katholische Familienerziehung, 344 S. 8,60

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

N. P. Rostrup

Katolske Begravelses

30 Aars Erfaring
Valkendorfs-gade 34-36
Tlf. 778 - 728

Køb det Danske Steril Catgut Novo

leveres i Glasklokker i Nøgler paa 25 à 50 m

hos VALD. FOERSOM . 1868-1943

Amagertorv 27 . Central 4310 . Byen 4310

argelse. Her føres hun sammen med Onklen, der ogsaa er Familiens sorte Faar. Hans Omhu og nænsomme Kærlighed værner om hende og Barnet, men lidt efter lidt opdager han, at hans Følelser for hende er andre end en gammel Vens. Han kæmper fortvivlet imod, men det ender med et Forhold inellem dem. Allerede længe har han dog følt sig kaldet og draget, forfulgt af den Gud, som han har krænket saa forfærdeligt. Og Bogen ender med, at han gaar i det Trappistkloster, der længe har paa en Gang kaldt og frastødt ham.

Handlingen i Bogen er forsaavidt katolsk, som de moralske Forestillinger, der syndes imod og dog ikke slippes, er katolske. Og Hovedpersonens Vej til Klosteret er ikke sælsommere end mangen »gudsjaget« Synders i Virkeligheden var det. Men om Forfatteren selv er Katolik lader sig ikke afgøre med Sikkerhed af Bogen, en Række Fejl kan godt skyldes Oversætteren (nogle gør det i hvert Fald), og under nuværende Forhold er det svært at indhente Oplysninger. At et Talerør for Forfatteren her i Bogen er en afskediget Præst, siger saa lidt, da de mest katolske Forfattere ofte har en særForkærlighed for de Præster, der ikke gaar den slagne gejstlige Landevej. Men Persongalleriet er af saadan menneskelig Ynkverdighed, alle som een henfaldne til Kødets Lyst med noget af et Fatums Nødvendighed, og Forfatteren er meget lidt tilbøjelig til at udtrykke sig med en Smule Sarthed om disse Ting, at det i hvert Fald paa disse Breddegrader ikke er, hvad vi plejer at forstaa ved katolsk Lektüre. Man gætter paa, at denne store Kunstner og psykologiske Dybdeborer (typisk nok er Bogen kemisk fri for Natur- og Interiør-Skildringer, alt drejer sig om Menneskesind), der samtidig forener sine Replikker med en ganske overordentlig naturlig Træfsikkerhed, er paa Vej til eller

nylig kommen til Kirken, der endnu har meget at lære ham (f. Eks. om Hensigt og Middel), ikke mindst om Blufærdighedens blandt Romanforfattere saa miskendte Dyd.

H. D. T. K.

Salmonsens Leksikon-Tidsskrift

Det er vel nok de færreste, der »læser« et Leksikon — men man kan ganske udmærket sætte sig hen og læse hvert enkelt Bind af *Salmonsens Leksikon-Tidsskrift*, uden derfor at være unormal. I disse maaendelige Hefter holdes man a jour med Begivenheder og Tildragelser, og hvert Hefte indeholder altid en Række fortrinlige Artikler om aktuelle Emner. 3. Aargang 7. Hefte, der nu foreligger, bringer saaledes Artikler, hvis Emner spænder lige fra byggehistoriske Undersøgelser i Adel- og Borgergade-Kvarteret til Lys- og Flaske-Bomber og den sorte Børs. Endvidere indeholder hvert Hefte en Række Short-Biografier, maaske Tidsskriftets mest værdifulde Afsnit (Schultz).

J. B.

BREVE fra LÆSERNE KVINDER I KIRKEN

Vi har fra en af vore Præster modtaget:

I Ugebladets Nr. 40, Side 635, første Spalte, gør J. K. M. en meget ramrende Bemærkning om vor selvfølgelig Hensyntagen til alt det, Menneskene med Rette kræver af os, og vor Hensynsløshed overfor vor Herre og Gud — ja, det er trist, men sandt. Noget lignende kan og bør siges om et andet og mere og mere om sig gribende Uvæsen: det daarlige Eksempel synes desværre at smitte mere end det gode. Jeg tænker paa Paaklædningen i Kirken, og navnlig under Gudstjenesten.

Kirken forlanger udtrykkeligt i can. 1262, at Kvinderne i Kirken eller udenfor Kirken, naar de overværer Gudstjenesten, skal have Hovedet tildækket og være sømmeligt, ærbart paaklædte, ganske særlig, naar de modtager den hellige Kommunion. Der gøres ingensom-

helst Forskel i denne Forskrift mellem store og smaa Kvinder! Var det ikke en smuk Opgave for katolske Kvinder, at faa deres hensynsløse Medsøstre til at have større Respekt for sig selv og udvise større Ærbødighed for Guds Hus og Alterets hellige Sakrament?

Jeg husker to smaa Piger nede i Italien, som afbrød deres Leg og smuttede ind i Kirken for nogle Øjeblikke at hilse paa Vor Herre. Der var kun eet Tørklæde, men lynsnart udbredte de dette ene Tørklæde over deres smaa Hoveder, knælede andægtigt ned foran Tabernaklet, idet hver af dem holdt i sin Yderende af Tørklædet, for at det ikke skulde falde af. Saadan forrettede de deres Andagt til den kære »Gesù sacramentato«, rejste sig, gjorde Knæbøjning, stadig holdende paa Tørklædet, og ud af Kirken for at fortsætte Legen. Der var ingen Voksen, der ledsagede de to smaa. De vil maaske sige: Ja, det var i Italien, men vi Nordboer har nu en anden Skik. — Kirken gør nu ellers ingen Forskel paa Nord- eller Sydboer, hvor det drejer sig om Ærbødighed; men godt, lad os saa hellere tage et Eksempel fra vort eget Land, ovenikøbet givet af en Protestant. Jeg husker den svenske Pige, der kom til Sankt Josefs Hospital for mange, mange Aar siden. Søstrene viste hende, hvor den lutherske Kirke var, hvor hun om Søndagen vilde overvære Gudstjenesten. Men efter den Gudstjeneste bad hun Søstrene, om hun dog ikke maatte faa Lov til at overvære Gudstjenesten for Fremtiden i Søstrenes Kapel (Sankt Josefs Kirke var den Gang ikke bygget endnu); for der, hvor hun havde været, vilde hun ikke mere komme, hun var blevet forarget over, at Kvinderne der gik uden Hat i Kirke, og det var hun slet ikke vant til hjemme fra! Selvfølgelig fik hun Lov til at overvære Gudstjenesten i Søstrenes Kapel. Senere blev hun Katolik og Sankt Josefs søster, hun er allerede gaaet forud for os med Troens Tegn og sover Fredens Søvn. Se, hun var ikke Katolik, men hun havde det naturlige, eller rettere sagt, det overnaturlige Instinkt, at man skal have Ærbødighed for Guds Hus. Hvad skal man saa sige om disse Katolikker, der bliver fornærmede, naar Præsten, som hans Pligt er, gør dem opmærksomme paa deres Mangel paa dette Punkt?

M. R.

Ønsker De at sælge

eller at købe Villa . Ejendom . Grund . Forretning eller Pantebrev, yder jeg Dem betryggende Assistance

EMIL OVERGAARD

Statseksamineret Ejendomsmægler
Gentoltegade 86 . Tlf. Gentofte 2535

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Benzon

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

**Oversigt over Herre - Vincentsforeningens
Indtægter og Udgifter
i 1942.**

(Beløbene afrundet til hele Kroner.)

Lokalraadet: Indtægt:	Kollekt ved 2 Generalmøder	24
	Indvundne Renter.....	10 34
	Kassebeh. 1. Jan. 1942	317
		<u>351</u>
Udgift i 1941:	25
	Kassebeholdn. 1. Jan. 1943	326
		<u>351</u>

Konferencerne	Ansgar	Maria	Anna	Joseph	J. Hjerter	Ialt
	<i>Indtægt i 1942:</i>					
Kollekter ved Møderne.	69	10	46	86	19	230
Fra passive Medlemmer	65	—	6	98	30	199
Gaver	157	10	395	22	—	584
St. Antoniusbøssen . . .	582	43	152	368	717	1862
Kransekort	7	7	12	7	—	33
Renter	—	—	—	—	—	—
Fra Lokalraadet.....	—	—	—	—	—	—
Ialt Indtægt	880	70	611	581	766	2908
Kassebeholdn. 1. Jan. 1942	92	161	4	61	0	318
Balance ..	972	231	615	642	766	3226
<i>Udgift i 1942:</i>						
Hjælp i Naturalier.....	25	6	27	—	5	63
» til Klæder	91	—	225	20	20	356
» » Brændsel	140	138	—	18	36	332
Kontant Hjælp	335	37	148	220	315	995
Husleje-Hjælp	64	—	46	45	76	231
Syge-Hjælp	85	—	25	39	8	157
Begraveshjælp	—	—	—	—	—	—
Katolsk Ugeblad	90	14	—	91	31	226
Sjælemesser	—	—	—	3	—	3
Ferieoph. for Skolebørn	60	—	60	60	60	300
Diverse	78	15	63	93	38	287
Ialt Udgift	968	210	594	589	589	2950
Kassebeholdn. 1. Jan. 1943	4	21	21	53	177	276
Balance ..	972	231	615	642	766	3226
Medlemsantal						
Aktive Medlemmer	3	—	6	5	3	17
Passive do.	5	—	2	10	5	22
	8	—	8	15	8	39
Bibliothekerne						
				Antoni		
Antal Bind	515	—	—	1783	786	
Udlaan	50	—	—	737	102	

St. Ansgars Kirke

Onsd. 20. Okt. Kl. 19 Møde for Sognets kvindelige Kongregationer.

Jesu Hjerter Kirke

Torsd. 21. Okt. Kl. 20 Mændenes Kongregation.

St. Mariæ Kirke

Sønd. 17. Okt. Kl. 8 Højmesse m. Fælleskommunion, Kl. 10 stille Messe, Kl. 17 Rosenkransandagt. Onsd. 20. Okt. Kl. 19,30 Kongr. for Mænd og Rosenkransandagt.

St. Andreas Kirke

Onsd. 20. Okt. Kl. 9 (ikke Kl. 8) Modreforeningens Messe.

St. Dominikus' 3. Orden

Tirsd. 19. Okt. Kl. 19 Møde.

»Vor Glædes Aarsag«

Møde Tirsdag d. 19. Oktober Kl. 19½ hos Sct. Josefs Søstrene, Østerbrogade 7 D.

R. I. P.
Vor elskede Mand, Far, Svi-
gerfar og Bedstefar,
Bogholder
Emil Suhr
døde den 4. Oktober 1943.
Paa Børnenes og egne Vegne:
Marie Suhr.
Den kære afdøde anbefales til
de troendes Forbøn.

**ACADEMICUM
CATHOLICUM**

Aarhus.

Fredag den 15. Oktober Kl. 19,30 præcts.

Studiekredsmøde i Præstegaarden. Emne: Spredte Kapitler af Kirkens Historie. Leder: Pater C. Lønskov, S. J.

København.

16.—19. Oktober: Asserbo-Tur.

For saa vidt Forholdene tillader det, gennemføres Asserbo-Turen. Cyklisten starter Lørdag den 16. Oktober Kl. 17 fra Klosteret paa Jagtvejen. Hjemkomst Tirsdag den 19. Oktober ca. Kl. 18. — Sovepo-

se eller 2 Tæpper maa medbringes. Indtegning til Sekretæren senest den 14. Oktober .

Tirsdag den 26. Oktober Kl. 17.

Studiekreds. Emne: »Filosofiens Grundelementer«, begyndende med Lektion 7, efter Maritain. Leder: Pater H. Roos, S. J.

Onsdag den 27. Oktober Kl. 17.

Studiekreds. Emne: »Filosofiens Grundelementer«, begyndende med Lektion 1, efter Maritain. Leder: stud. mag. Hans Bang.

Torsdag den 28. Oktober Kl. 17.

Studiekreds. Emne: »Vor Plads i katolsk Aktion«. Leder: Pastor Knud Ballin.

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Lørdag d. 23. Oktober Kl. 19,30 præc. Studiekredsmøde i »Den røde Sal«, Stenosgade 4. Emne: Katolicismen overfor andre Religioner.

Vi maa nu se at faa begyndt paa Kredsmøderne, der jo er et saa vigtigt Led i vort Arbejde i K. U. K. Da vi under de nuværende Forhold ikke ønsker at være for sent ude om Aftenen, begynder vi Kredsmødet præcis Kl. 19,30 og slutter Kl. 21,30. Efter selve Studiekredsen vil der blive Lejlighed til et kort Samvær under kammeratlige Former, men uden Kaffebrød. Da alt jo i denne Tid er Undtagelser, vil vi ogsaa undtagelsesvis holde dette Kredsmøde fælles for unge Piger og unge Mænd. Forhaabentlig vil vi kunne faa en belærende og udbytterig Aften, men vi maa saa ogsaa alle vise vor Interesse og være med.

Frederiksberg.

Fredag d. 15. Okt. Kl. 19,30 Rosenkransandag, derefter Ungdomsmøde Kl. ca. 20. Tale af Pater P. Nösen S. J.: Ungdommen og Tiden. Kaffebrød, 50 Øre pro Pers. Grammofoncauseri ved Iwan Larsen. Kontingentindbetaling.

Trækningsliste

De store, gule Lykkersedler: 211 — 369 — 428 — 446 — 497 — 511 — 584 — 801 — 844 — 1001 — 1309 — 1412 — 1644 — 1648 — 1804 — 2127 — 2165 — 2316 — 2332 — 2343 — 2348 — 2730 — 2779 — 2831 — 3053 — 3097 — 3138 — 3144 — 3693 — 3925 — 3940 — 4037 — 4068 — 4125 — 4173 — 4183 — 4215 — 4293 — 4549 — 4687 — 4766 — 4779 — 4794. — *Serie A:* 23 — 55 — 138 — 273 — 380 — 478 — 623 — 755 — 833 — 968 — 1209 — 1346 — 1520 — 1680 — 1710 — 1711 — 1820 — 1843 — 2019 — 2157 — 2333 — 2378 — 2452 — 2549 — 2579 — 2580 — 2641 — 2752 — 2847 — 3003 — 3018 — 3212 — 4190 — 4422 — 4436 — 4444 — 4486 — 4561 — 4829 — 4945 — 4962 — 5000. — *Serie B:* 26 — 37 — 179 — 290 — 292 — 321 — 572 — 868 — 1146 — 1164 — 1440 — 1580 — 1590 — 1900 — 1986. — *Enkeltblokke:* A: 488; B: 164; C: 134; D: 132; E: 100; F: 108; G: 82; H: 14; J: 36; K: 581; L: 123; M: 159; N: 124; O: 117; P: 191. — Gevinsterne kan afhentes i Hans Bogbinders Alle 2, senest den 30. Oktober 1943.

O. Lutz: Den katolske Religion, 1935. 392 S. 7.50.

En udtømmende Forklaring af den katolske Religion for moderne Protestanter.

A. Lutz: Mennesket og Samfundet. 1935. 87 S. (n. Kr. 2,00). Politisk-etiske Betragtninger.

A. Lutz: Kristendommen i Apostlenes Dage. 1936. 114 S. (N. Kr. 3,70). Kirkens Oprettelse og Udformning i de første Dage.

A. Lutz: Martin Luther. 1936. 46 S. Kr. 0,50. Moderne katolsk Vurdering af Reformatoren.

A. J. Lutz: Hvad har Luther å gi oss? 1937. 36 S. (n. Kr. 0,50). Et Blik paa Luthers Lære.

A. Lutz: Protestanter og Katolikker. 1939. 144 S. (n. Kr. 3,25). Roman i Dialogform. To unge konverterer i protestantiske Omgivelser. Deres Redegørelse for Skridtet.

A. Lutz: Jesus Kristus og hans Kirke. 1940. 183 S. Kr. 3,00. Den katolske Lære set i Lyset af den fundamentale Tro paa, at Jesus Kristus er Guds menneskeordne Søn.

 SANKT ANSGARS
Boghandel . Bredgade 67

Palæ 4777 . Giro 81851

HORSENS
<i>Manufaktur . Trikotage . Udstyr</i>
A-S Horsens Textil Lager
Leverandør til katolske Institutioner
Carl Bech
aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed
RANDERS
Randers Andelsmejeri
Telefon 776 (4 Linier)
Fineste Mejeriprodukter fra Dyrlæge kontrollerede Besætninger

AARHUS	
<i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditori Telefon 3041 — Hammershush Leverandør til St. Josef Hospital	Køb hos vore Annoncører
	
Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)	
ODENSE	
<i>Allegades Røgeri og Fiskeforretning</i> Alt i Fisk Allegade 46 . Telefon 1896 Lev. til Sct Joseph Hospital	Junker-Dreieø <i>Kolonial . Delikatesser</i> Nørrebro 49 . Odense Lev. til Sct Josephs Hospital
Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13, Tlf. 2021 Leverandør til Dalum Kloster	JØRGEN RASMUSSEN Glarimester Overgaden 29, Telefon 1117 Leverandør til St. Josephs Hospital og Kirken

AALBORG

Førd. Færch & Co.

Tømremestre
Strandvejen, Tlf. 301

A. Hoffmann Urmager og Optiker
Borgerg. 17 (lige v. den nye Bro)
Briller efter Lægerecept
Rep. udf. nøjagtigt og billigt
Telefon 3779

CHR. SIMONI
grundl. 1836
Kul- og Koks-Import
Telf. 67 — 68 — 69
Leverandør til St. Josef Søsirenes Hospital og
Kamilianerkliniken i Aalborg.

M. Thomsen Støtt

Entreprenør og Murermester
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992

Mathias Christensen

Absalonsgade 14 . Tlf. 1556
Kolonial . Delikatesser . Kaffe

Køb
Hjemmets Udstyr
hos
Thuøn, Gravensgade 2

P. Krebs

Elektroinstallatør
Frederiksgade 6
Telefon 1786
Udf. Arb. ved Kamilianerkliniken

Aalborgs katolske Begravelseskontor

Ligkister, Ligsenge, Kistepynning og Salmer
Begravelse ordnes smukt og samvittighedsfuldt
G. PETERSEN . Jens Bangsgade 8
Telefon: 8418 . Privat: 2068

Hans Wiencken Kastetvej 51 . Aalborg
er det rigtige Indkøbssted for
Kød, Flæsk og Pølse
Reelle, unge Varer til beskedne Priser
Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud

N. Nielsen & A. Brostrøm

H. PERS EFTERFØLGER

Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre
SANITET- CENTRALVARME
Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581

NAKSKOV

Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter
Nakskov . Telefon 621

Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeaparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter.
A-S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17
Leverandør til den katolske Kirke

Broderlimagasinet
Østergade 18 . Telefon 921
Alt til Håndarbejde . Tegning, Montering
Stort Udvalg i Garn
Leverandør til Søstrene

Nakskov Dampmølle

Aktieselskab

L. C. Clasen

Murermester
Telefon 208
Lev. til kat. Kirke

Chr. Steffensen

HERREEKVIPERING
Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796
Leverandør

HOLBÆK

A. P. PEDERSEN

Murermester
Markedsplads 10 . Telefon 239

Vestergades
Maskinværksted
RASMUSSEN & NIELSEN
Telefon 1039

H. P. Larsen

Kolonial . Delikatesser
Algade 28 . Tlf. 849
Leverandør til Hospitalet

Holbæk Mejeri A/s

Algade 54 . Telefon 65
Leverandør til Hospitalet

A-S Arbejdernes Fællesbageri
Bedste Brødsted
Lev. til St. Elisabeth Hospital

JENSEN & OLSEN
statsaut. Installationsforretning
Elektrisk Lys og Kraft
Algade . Telefon 365
Leverandør til den kat. Menighed

Katolsk

24. Oktbr. 1943

91. Aarg.

Nr. 43

Ugeblad

Bøn om Fred

Liturgien for sidste Søndag indledte med Ordene: »Giv Fred, Herre...« Disse Ord gjorde mere Indtryk, end Liturgiens klassiske Tekster plejer at gøre. Iøvrigt lages Bønnen om Fred i en eller anden Form ikke af Programmet, saa længe den ulykkelige Verden er spændt til Stejle og Hjul. Og den Bøn kan alle Mennesker være enige om. End-og Folk, der ellers ikke plejer at ulejlige Vorherre med alt for mange Bønner, vil sikkert være med til at bede den, omend de stadig foretrækker at cykle ud i Dyrehaven frem for at antichambere sammen med os i Kirken Søndag Morgen.

Men hvad gaar den Bøn ud paa? Man behøver ikke at være Tankelæser for at gætte sig til, hvad Folk tænker paa, naar de beder om Fred.

Fred, det er først og fremmest, at vi maa have Lov til at være hjemme hos os selv og kun se dem hos os, som vi selv indbyder. Fred, det er ogsaa Franskbrød og Kaffe, Sukker og Flask i ubegrænset Mængde. Det er, naar vi paa den ene Side af Disken atter kan forlange hvilken og hvor megen Tobak, vi skai have, og vi atter kan faa Benzin ved den første den bedste Tank og Bananer i enhver Frugthandel. Fred, det betyder Lys paa

Gaden og Siddeplads i Toget baade til Ind- og Udland.

Hvem vil sige noget om den Bøn, selvom det Dyb, den stiger op fra nærmest maa betegnes som Køkkenets eller Mavens? Det Overflødighedshorn af materielle Goder, som vi aldrig har vurderet saa meget, som nu da vi maa undvære dem, hører virkelig med til Freden.

Dog skal vor Bøn ikke blive stikkende ved Overfladen og kun lage det med, som vort sanselige Jeg er opsat paa. Ellers staar vi ikke højere end vore langhalede Mælkeleverandører, der jo ogsaa snøfter i Krybben efter de savnede Oliekager.

Nej, naar kristne Mennesker beder om Fred, da er det først og fremmest Enden paa den sorte Sorg, der har slaaet sig ned over Millioner af uskyldige Mennesker af alle Nationer, og som langsomt og besindigt som en Ravn hugger Øjnene ud paa dem. Kristne, der beder om Fred, bønfaller Gud, der selv vilde blive Menneske, for at vi skulde have Livet, om en menneskelig Tilværelse for vor Slægt med Respekt for Livets dyrebareste Værdier saasom Frihed, Husfred, Ret til egen Kultur og Religion.

Men heller ikke dette Ønske kan siges at være udtømmende

En kroatisk Billedhugger

Franz v. Jessen
om Leo XIII

Victor Poucels Filosofi
Absalon og København
Beder vi paa Maskine?

for vor Fredslængsel. Det peger paa Fredens bedre Frugter. De kan maaske hidføres for en Tid, uden at der dog hersker Fred, ligesom man nuomstunder ved Hjælp af Streptamid eller Lukocil formaar at slaa Temperaturen ned uden at helbrede Patienten. Freden ligger nemlig dybere end Fredens Udslag. Fred er, som Sankt Thomas har sagt: »tranquillitas ordinis« d. v. s. Ro og Orden. Fred gives der først, naar alting atter faar sin rette Plads. Det omfatter retfærdig Fordeling saavel i social som i økonomisk Henseende, og det ikke blot i eet Land men i alle. Det er sandelig ikke Smaating, navnlig naar man tænker paa det hulter til bulter, vor Verdens Scene nu frembyder. Det kan dog være, at denne kaotiske Tilstand er en bedre Forudsætning for en grundig Samfundsreform end den forudgaaende falske Fred. Een Ting er imidlertid givet: den nye Ordning er en Utopi, saalænge Menneskene ikke bekvemmer sig at give Gud den Plads, der tilkommer Ham. Og det er Højsædet. Hverken mere eller mindre. For saa længe vor himmelske Fader er sat ud af Spillet, er der slet ingen Garanti for, at Folk vil behandle hinanden som Brødre. S. W.

Munkemel

Salg og Udlejning

AF LYSBADE OG ELEKTROMEDICINSKE APPARATER

DANSK RØNTGEN-TEKNIK A/S

KØBENHAVN
TELF. 4229

AARHUS
TELF. 6545

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØBK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning

Amagerbrogade 156

og prøv vor ekstrafine Maltkaffe
l.39 Kr. pr. 1/2 kg.

Altid friske Smaakager

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353

Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019

BONALIN-BONEVOKS

til alle Gulve

Bonalin-Kompagniet A/S, København F

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**

Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y

Alt Maler-

og Tapetsererarbejde udføres

Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbh.

Tlf.: 12.166 og 12.161

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Maries Allé 1 A - København V.

Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg

Telefon 8533

Købke's

Reproduktionsanstalt

Vester Voldgade 91

Klicheer i fineste Udførelse

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106

Telefon Central 408

Tidsskrifter
Brochurer
Cirkulærer
Brevpapir
Reklamekort
Programmer
o. s. v.

Bogtrykkeriet **TERTIA**

Golh. 5077 y . Sallingvej 32 . F

Leverandør af Katolsk Sogneblad

Katolikker!

Sørg for at ogsaa andre Trosfæller læser Ugebladet!

Eftersommerens Konfirmationer

Eftersommeren har, trods alle Vanskeligheder, ogsaa paa Trafikkens Omraade, været en travl Rejselid for vor Biskop, der har holdt Konfirmation i næsten alle Landsdele. I Sommerferien holdt Huns Excellence Konfirmation paa Bornholm, og efter Ferien har der været Konfirmation i følgende Byer: Odense, Randers, Holbæk, Slagelse, Hellerup, Køge og Taastrup, og paa Søndag d. 27. afsluttes Efteraarets Konfirmationer i Hillerød.

Joad - Paludan - Froberg

I Anledning af vore Bemærkninger i denne Spalte sidste Uge har Forfatteren Herluf Froberg skrevet til os og udtalt, at han ved, at der er mange forskellige Konvertitlyper, ligesom han, skønt antiklerikal — ingenlunde betragter den katolske Kirke som en Sekt.

Pudsigt nok viser det sig, at Froberg har haft Ugebladet som Kilde til sin sensationelle Oplysning om Joads Konversion. Vi havde med »Bonniers Lit. Mag.« som vor Kilde omtalt den engelske Forfatters Omvendelse til Gudstro. Dette læste den danske Forfatter og drog den Slutning, at Joad maatte være blevet Katolik, ellers vilde Katolikker dog ikke have hilst Omvendelsen med Glæde. Hvoraf vi paa vor Side maaske tør slutte, at Froberg trods alt alligevel mistænker os lidt for sekteriske Tilbøjeligheder.

Paven og de unge Ægtepar

Ingen audienssøgende modtages med større Glæde af den Helige Fader end de unge Ægtepar, og berømte er de Taler, Pave Pius XII holder ved disse Lejligheder. I den nærmeste Fremtid vil Ugebladet bringe et Par af Pavens Taler til de unge nygifte Par.

Oldingen paa Petri Stol

Redaktør Franz v. Jessen om Pave Leo XIII

For kort Tid siden udkom første Bind af Redaktør Franz v. Jessens Erindringer: »Mit Livs Egne, Hændelser, Mennesker«, som foruden en Skildring af Slægten fører Forfatterens Memoirer op til Aarhundredskiftet. Redaktør v. Jessen er en fin og kyndig Skribent, som man alene for Sprogets Skyld læser med Glæde. Men desuden har han levet et Liv i mange Begivenheders Centrum, og han er ikke blot Journalist, men maaske endnu mere Historiker, saa hans Skildringer er ikke alene jængstende, men ogsaa velunderbygget historisk Fremstilling. At et af de danskeste Hjerter banker i hans Bryst sætter det stærkeste Præg paa disse Mindeblade. Og saa af særlig katolsk Interesse findes en Del Sider i Bogen, og det er jo velkendt, at Franz v. Jessen staar Kirken meget nær og ud fra et grundigt Kendskab til den har været dens Forsvarer i mange Pressefejder. Vi kan ikke give disse Erindringer en bedre Anbefaling med paa Vejen end ved at aftrykke nedenstaaende Linier om Leo XIII. Dette Afsnit efterfølges i Bogen af Forfatterens Beretning om de to Gange, han selv traf den gamle Pave.

Under Aftensammenkomsten i Korssøstrenes hvide, hvælvede Parloir var det oftest Leo XIII selv, som var Samtalernes Genstand. Jubilæums-Festlighederne havde næsten daglig givet en og anden Gruppe indenfor vor lille Kreds Lejlighed til nærmere eller fjærnere Kontakt med den gamle Pave, hvis Personlighed udøvede fascinerende Indflydelse paa disse Pilgrimme fra alle Verdensdele. At lytte til Fortællingerne om Oldingen paa Sankt-Peder's Stol var for en nordisk Yngling som at rejse langt bort ikke blot i Rum, men i Tid.

Thi Giacomo Vincenzo Pecci, som i 1893 paa femtende Aar bar Navnet Leo XIII, var født 2. Marts 1810 i en af Lepini-Bjærgenes Smaastæder, Carpenito, mellem Rom og Neapel, og hans lange Løbebane var skredet frem gennem de Tider, da Paven ikke blot var Kirkens Overhoved, men verdslig Hersker over en af de Stater, der under evige indre og ydre Stridigheder delte den italienske Halvø mellem sig. Efter glimrende gennemførte Universitetsstudier blev Grev Giacomo Pecci — Søn af en halvfattig Landadelsmand — som purung Prælat udnævnt til pavelig Delegat i det lille, Kirkestaten tilhørende Hertugdømme Benevento, som dannede en Enklave i Kongeri-

get Neapel, og her var der stillet ham den Opgave at holde sin Provins fri af de Røver- og Smugler-Bander, som fra Neapels Omraade hærgede de pavelige Undersaatter og gjorde Vejene mellem de to Hovedstæder usikre.

Der er en næsten middelalderlig Duft over Fortællingen om denne Giacomo Pecci's Ungdomstid. Allerede som 33-aarig Yngling ikklædes han det biskopelige Skrud og fører Hyrdestaven i den ene, Sværdet i den anden Haand. Fra Altrene i smaa, afsides Landsbyers Kirker vandrer hans høje, magre Skikkelse gennem Bjærgene for som pavelige Carabinieri's Fører at opspore Røverne i deres Smuthuller, og ved Aftentide, naar han hviler ud hos nærmeste Sognepræst, drøfter han Augustin og Thomas af Aquino eller skriver et af de latinske Epigrammer, hvis Motiv han har fundet under Bjærgvandringerne, og som han former med Mesterskab.

Tidlig blomstrer i Italien selv Legenderne om Giacomo Pecci. Da Pave Gregor XVI 1843 sendte ham som Nuntius til Bruxelles, bredte hans Ry for Lærdom og Aandrigthed sig til internationale Kredse. Som Diplomat var han sit Folks ægtefødte Søn: smidig og væver, men med dristig Maalsætning, idérig og opfindsom, naar det gjaldt ved en

eller anden sindrig *combinazione* at overvinde filtrede Vanskeligheder. Men denne højstammede, knoglede Bjærgbo med de grove Træk, den høje Pande, store Næse og brede Mund, havde et Verdensmands-Smil, som var mere gallisk end italiensk. Over hele hans Løbebane, der Trin for Trin førte ham til Kirkens højeste Værdighed, lyste dette Smil huldsaligt og underfundigt, broddet og afvæbnende, straffende og tilgivende.

En Mangfoldighed af den gamle Paves *bonmots* var i Omløb, og mine Venner i Korssøstrenes Hospitium fortalte dem gerne til Underholdning for os alle. Her blot to af disse Historier:

En af de mange Kunstnere, som havde plaget Leo XIII om Tilladelse til at male ham, bad, da Portrætet var færdigt, Paven egenhændig signere det. Leo saa lidt paa Billedet og skrev da:

Johs. 6,20. — Leo XIII.

Kunstneren var dybt taknemlig, ilede hjem og slog Bibelstedet efter. Han fandt følgende Tekst: *Frygter ikke, det er mig.*

En rig fransk Forretningsmand af jævn Oprindelse havde ægtet en Dame af gammel, fornem Byrd og vilde nu gerne selv have sit Navn pyntet. Han købte et Gods i Landsbyen Antioges (i Sydfrankrig) og kaldte sig derefter »Greve af Antioche«, Navnet paa en fransk Adelslægt fra Korstogenes Tid. Vel anbragt kirkelig Godgørelighed skaffede ham Audiens hos Leo XIII, der modtog ham venligt og sluttede Samtalen med i elskværdigste Tone at sige:

— Og nu, min Søn, beder jeg Dem være overbevist om, at det har været mig en Glæde at kunne modtage den sidste Ætling af en berømmelig Familie, som saa længe har været uddød.

Naar imidlertid Talen blev om Forholdet mellem Vatikan og Quirinal, slukkedes Smilet om Giacomo Pecci's Mund. Han, der som Pius IX's Camerlengo — Kardinalkollegiets Forstander og Kirkens Styrrer under Interregnet — havde oplevet 1870, tilgav aldrig Huset Savoyen Roms Indtagelse og Kirkestatens Ud-

slettelse. Hvilke Forsøg Kongefamiljen og dens skiftende Mini- stre — i en lang Periode navnlig Francesco Crispi — end gjorde paa, officielt eller underhaanden, at opnaa Forlig med »Fangen i Vatikanet«, saa strandede de paa Leo XIII's ubøjelige Krav om Roms Tilbagegivelse. Her var et Felt, paa hvilket han afviste enhver *combinazione*, og skulde man dømme efter Indtrykkene fra Jubilæet i Februar 1893, saa var det *ham*, der havde Folket paa sin Side. Quirinallet laa i dyb Skygge; ingen æn-

sede dets Beboere eller dets Ministre. Officielle Repræsentanter for Alverdens Statsoverhoveder var tilstede ved Højtidelighederne i Vatikanet og i Sankt-Peter — Kongen af Italien og Prinserne af hans Hus vilde være bleven afvist, om de havde søgt Adgang. Men som fra hele den øvrige katolske Kristenhed havde alle Italiens Egne, Korporationer og Laug sendt Deputationer til Rom, og hvor Leo XIII viste sig for dem, lød op om ham disse Italieneres Hyldestraab: *Evviva il papa re* — Leve Pavekongen!

Totaltær Mystik II

Victor Poucels Filosofi

I denne Series første Artikel fulgte vi Victor Poucel indtil hans forsinkede 3 Aars filosofiske Studier. Det var ikke alle, der syntes om ham. Han var bidende vittig overfor mange af de Emner, som de senere og degenererede Skolastikere behandlede. Selv mener jeg ogsaa, at det halve af den Metafysik, de diskuterede, burde om ikke kasseres, saa i hvert Fald reserveres for Specialister med Tid til deres Raadighed og anbragt i et Beskyttelsesrum med deres ubønhørlige Lyst til at tale og til aldrig under nogen Omstændigheder at lytte. Victor sagde, at deres Svar var parat, endnu før der var stillet et Spørgsmaal. Dog var han ubetinget foragtelig overfor Filosofien, saaledes som den doceres paa moderne Universiteter — »Naar man tænker paa, at den Filosofi, der officielt læres vor ulykkelige Ungdom, ikke rummer en eneste *positiv* Sætning og ikke skal føre til en eneste *Overbevisning!*«

Tre Paavirkninger

Victor stod i Forbindelse med tre Mænd, jeg ogsaa kendte, og som alle gjorde et betydeligt Indtryk paa ham. Den ene var hin usædvanlige Personlighed, Pater

L. de Grandmaison, som var ædel i alle dette Ords Betydninger og lige saa lærd som forstaaende. Den anden var Pater *P. Rousselot*, lige saa beskeden som munter, og lige saa fantasi-begavet som lynende intellektuel. Han blev dræbt i forrige Krig. Den tredje var ogsaa i Besiddelse af en fantastisk skarp Intelligens. Alle sagde det, og man kunde ligefrem se det paa ham — alligevel var jeg bange for ham og kunde ikke faa mig selv til at henvende mig til ham. Maaske jeg tænkte: »Han lever i en Verden af Idéer, fremmed for det menneskelige.« Og pludselig skete det — den ene Dag havde han været en hæftig Thomist (og samtidig en lige saa hæftig Suarez-Tilhænger), og den næste var han blevet Ateist. Han spændte sig for Loisy's Stridsvogn, opnaede en Lærestol i Religionsvidenskab ved Collège de France og begik Selvmord. Det var først senere, men jeg tror, at Victor vidste, at denne Mand levede i en *uvirkelig* Verden, en Verden, som derfor (da vor Verden er virkelig) var en Løgn.

Jeg tror dette, for i disse filosofiske Aar fik Victor Poucel, hvad jeg næsten maa kalde en Aabenbaring, saa klar og saa væsentlig *konstruktiv* i hans Til-

værelse var hans Opfattelse af *Virkeligheden*: det, Aanden erkender, er (som Chesterton blev ved med at sige) *Ting, Fakta, Virkelighed*. Derfor kunde han aldrig igen antage en Form for Filosofi eller Askese, der benægtede eller saa bort fra noget virkelig af *hvad Art det end maatte være*. Men her var der nu den meget vanskelige Syntese at bringe i Stand!

Korset og den grønne Eng

Jeg mindes paany St. Johannes af Korset, som lærer, at vi maa blive fuldstændig fri for alt det skabte for at opnaa Kontakt med, Forening med Skaberen. Men Victor standsede ved det mellemliggende Trin og krystalliserede sit Problem i disse Ord: »Hvordan skal jeg paa en grøn Eng kunne tænke paa den korsfæstede Kristus?« Vor Herre er jo menneskelig, det burde derfor ikke være vanskeligt at tænke paa *Ham* under nogen som helst skabte Omstændigheder. Men han blev *korsfæstet*. Hvordan skal jeg kunne koncentrere mig herom, naar jeg befinder mig midt i Naturens smilende Skønhed? Og naar det gælder om at betragte Gud selv (som vi alle skal det med Hans Naade), lærer saa ikke Helgenerne (eller nogle af dem) os, at det kan vi ikke, hvis vi mindes blot saa meget som selve Kristi Menneskelighed, hans hellige Hjerte eller hans Lidelse?

»Alle Ting er eders . . .«

Jeg nægter ikke, at i lange Afnit af mit Liv var dette mit eget slørle og mest praktiske Problem — saa alvorligt, at hele mit aandelige Liv ahang af Løsningen paa det. Jeg er ikke det mindste i Tvivl om, at eftersom Gud antog sig vor menneskelige Natur, og eftersom vor Religion hviler paa Kristi Menneskevordelse, saa eksisterer denne Løsning, og maaske den ikke naar os gennem Teori, men gennem Praksis. Jeg maa tilslaa, at jeg finder det svært helt at forlige f. Eks. St. Teresa med St. Johannes af Korset eller begge dis-

se med f. Eks. St. Gertrud. Men jeg tror, at jeg kan forstaa St. Teresa, naar hun ønsker, at vi skal betragte Gud i Tingene og ikke til Trods for dem. Og Pater Poucel saa utvivlsomt sig selv som Universets Centrum (naturligvis er hver eneste levende Menneske, hver eneste bevidst Sjæl ogsaa dette), og udstrakte derfor sit Jeg til det skabtes yderste Grænser. Hvad betyder dette? Maa jeg have Lov til at udtrykke det paa min egen Maade. Jeg har aldrig kunnet tænke paa en Cirkel som en Prik med en Linie rundt om i samme Afstand hele Vejen rundt, men altid som en Kraftkilde, der udstraaer ligeligt i alle Retninger og saaledes skaber en ubegrænset Kreds. Hvis derfor jeg er jeg, som tænker og elsker, saa maa min Tanke og min Kærlighed strække sig i alle Retninger indtil Grænserne (om de findes) for den skabte Verden, og det samme maa Deres naturligvis ogsaa. Men hvis vi ogsaa erkender Gud som den eneste Skaber og Opretholder af alt dette, saa kan og skal vi se ham i *alt* dette — og alt dette er desuden skabt af Hans evige Ord og for Hans menneskevordne Ord. Derfor siger Missalet med Rette: »Ved Jesus Kristus, vor Herre, ved hvem du, o Herre, skaber, helliggør og levendegør alle disse gode Ting og *giver dem til os*«, og rigtigt fortsætter det »ved Ham og med Ham og i Ham være dig al Ære og Herlighed i al Evighed. Amen«. »Alle Ting er eders,« udbryder St. Paulus, »for I er Kristi og Kristus er Guds!«

Det er sandsynligt nok, at vi først maa igennem en meget lang »mørk Nat« og ad den »negative Vej« og maa forkaste mere end acceptere; men i det lange Løb finder vi stakkels smaa Skabninger (ganske i Missalets Aand) selv her i Livet vor Vej ind i det uendeliges og eviges Verden i selve det skabte, og det skabte i Skaberen.

Filosofi og Nordboer

Rimeligvis tænker De: »Dette passer slet ikke *mig*; det passer

slet ikke det praktiske og ironiske danske (eller nordiske) Temperament...« Jeg vil ikke diskutere Temperamenter, men blot sige, at hvis vi skal forstaa Mennesker og Verden, er det skæbnesvangert, om vi opgiver at have noget at gøre med det, der ikke straks »passer« os — gør vi det, hvordan skal vi saa kunne lære noget? Ingen utilnærmelig Klippe kunde da være snævrere og mere fordømt til indre Forfald end vi! Jeg tilføjer, at det i hvert Fald ikke er sandt, at Norden ikke har Sans for Drømme eller for ægte Mystik. Vel er Pater Poucel en provençalsk Latiner. Men her er saa jeg, der halvvejs er Englænder og halvvejs Skotte, og jeg tror oprigtigt, at jeg ofte forstaaer Pater Poucel, og i hvert Fald glæder jeg mig altid over ham. Men til Opmuntring for os beder jeg Dem ikke forestille Dem, at denne Forfatter bare blev hjemme og drømte. Ikke blot hjemme i Frankrig var hans livlige Fejder med Forlæggere og Kritikere og »respektable« Folk i Almindelighed højst underholdende, men han foretog Rejser og kendte nøje det nære Østen, som jeg har set saa lidt til. Han gjorde Bekendtskab med de to store Aristokratier i det nære Østen, Arabernes og Jødernes.

Arabernes Lærling

Han tilbragte nogle Aar i Ghazir i Hjertet af Libanon og læste det Ny Testamente paa Arabisk, som maaske kun er et Tvillingbroder-Sprog til det Aramæiske, som vor Herre talte, men dog langt nærmere det Sprog, som Apostle og Evangelister talte, end det græske, de læste og skrev. Hvad vilde vi ikke give for at eje St. Matthæus Evangelium paa det oprindelige Aramæiske, som han i hvert Fald skrev paa. (Dog er det muligt at naa ind til den orientalske Psykologi gennem deres græske Forklædning). Jeg tror, at til sidst betød *Allah* som Navn mere for Victor end *deus, theos, Zeus, Jupiter, dieu*, som, om vi vil eller ikke, forbinder sig med en hedsensk Baggrund. Selv har jeg

ikke noget imod dette: jeg holder af det, der giver mig Bevidsthed om den Menneskelighed, der ligger til Grund for baade hedsensk og kristent, men jeg nægter ikke, at paa en Maade har Saharas muhammedanske Luft, saa krystalklar og brændende hed, givet mig en ny Forstaaelse af det Gamle Testamente. (Men jeg tøver dog ikke med at hævde, at det moderne Islam gør forfærdelig Fortræd i mange Egne af Afrika, hvilket Bøn-Intentionerne for Bønnens Apostolat vil gøre os ganske klart i visse Maaneder af det næste Aar).

Jerusalem, Athen og Rom

Men De kan tænke Dem hans Fryd, da han befandt sig i Palæstina. Han skrev »Jerusalems Sakramente«, og hver Sten blev levende for ham. Han, der havde skrevet saa livagtigt om sin hjemlige Provence og dets store Digter Mistral, kunde nu bade sig i den israelitiske Atmosfære, som i Aartusinder var blevet indaandet af hin Stad, fra hvilken hele vor Civilisation (eller det, som er tilbage af den) og vort aandelige Liv stammer, endnu mere end fra Athen og Rom. Jeg vilde ønske, at Johannes Jørgensen eller et andet stort Geni vilde skrive en ny Trilogi om de tre Byer — Jerusalem, Athen, Rom — der kunde hjælpe os til at forstaa os selv bedre og værdsætte vor Arvelods tredobbelte Aristokrati og vor Sjæls Storhed. At udelade nogen af disse tre Bestanddele er et frygteligt Bevis paa aandelig Tarvelighed.

Poucel og Børnene

Denne »sakramentale« Bog viser (maaske for første Gang) Victor Poucels Tendens til at inkarnere sine Tanker i *Personer*. Nogle af disse Personer var næsten Afskrifter af Livet, andre var Modifikationer eller Idealiseringer, og nogle var helt Fantasiens Værk. Denne Tendens viste sig bedst, naar han (som hyppigt skete) skrev om Børn, især sin »Jean d'amée Nature«. Han skrev et Vor Herres Levned,

Vor Herres Lidelse og en »Lille Messebog« — altsammen for Børn, idet han indtog deres Standpunkt med usædvanlig Sikkerhed. Zacchæus i hans Mørketræ bliver under Forfatterens Haand til et Barn, der var klatret op i Grenene og saa ned paa Verden fra et helt nyt Synspunkt ... »Du prædiker«, var der en, som skrev til ham, »ikke som om du stod paa Prædikestolen, men som om du sad paa Gulvet«. og naar han talte til Børn, sad han der antagelig. De glemte ham aldrig. Naar de senere traf ham, og ingen af Parterne genkendte den anden, men de saa atter blev præsenteret, blev tusinde Minder levende li-

gesom fornøjelige Genfærd og krævede at blive fejret.

Jeg vil derfor bede Dem huske, at denne Mystiker, Filosof og Satiriker ogsaa var en berejst Mand og et Barn — et Barn, som Børn elskede, ikke mindst fordi han viste dem Skønheden gennem deres Øjne og ikke de afskyelige Karrikaturer, som Halvdelen af vore Dages Børnebøger synes at finde passende. De fordærver de stakkels smaa Skabningers Smag, degraderer deres Forstand, forkludrer deres Handlesæt og er en frygtelig Kommentar til dem, der skriver og illustrerer dem.

C. C. Martindale S. J....

SKØNHED

En lille Kærlighedshistorie

Af SVEN DAMSHOLT

Fortsat fra forrige Nummer

Da Gudrun stod op næste Morgen, var Nattens bedrøvelige Drømme endnu i hendes Sind, og hun redte Krøllerne saa langsomt, at det næsten aldrig skulde blive færdigt. Da den første Solstraale pippede ind gennem Vinduet, saa hun, at der var kommet en fin, lille grøn Spire i den sorte Muldjord i Urtepotten.

Det er, fordi jeg har vandet den med mine Taarer, tænkte hun og var nær ved at komme til at græde igen, men saa besindede hun sig, for nu skulde hun være fornuftig. Nu var den store Beslutning jo taget, men det indrømmede hun for sig selv, at hvis den fremmede unge Pige havde været hos ham igaar Aftes, havde hun ikke kunnet gøre det. Det var for hans og ikke for hendes Skyld.

Da Gudrun vænnede sig til Tanken, blev hendes Sind rolligere og mere fredfyldt. Nu skulde det jo gaa altsammen; Livet skulde jo leves, med bitre Skuf-

felser og Prøvelser; det var der ikke noget at gøre ved. Og dermed var saa den lille Historie ude med ham og hende; den havde ikke været lang, men det var ogsaa det bedste. I Begyndelsen var hun lidt ængstelig for, at han skulde huske det skrækelige Optrin og føle sig hesværet over saadan en lille, dum Gaas, men det behøvede hun ikke at være bange for; han sad lige saa roligt og læste, da hun kom ind, og sagde God Morgen og God Nat som altid før; han havde fuldstændigt glemt det.

Dermed var altsaa Historien ude. Gudruns Sind faldt til Ro; hun drømte ikke mere skønne Drømme om ham og hende, men bankede paa om Morgenen og om Aftenen og plejede ham ellers saa godt hun kunde, uden at han vidste det, for det har man Lov til, naar ingen ser det og ved det. Og hun elskede ham lige saa inderligt om ikke mere, og det har man ogsaa Lov til, naar ingen ved det. Og saa kom Foraa-

ret og Sommeren, uden at der skete noget.

Den Plante var forresten ved at blive rigtig stor. Den voksede og voksede og skød grønne Blade hver Dag, og ude for Enden af hvert Blad sad der Klatretraade, som snoede sig og klamrede sig fast alle Vegne. Gudrun satte et Stykke Sejlgarn op med Tegnestifter, saa den rigtig kunde klatre, og til sidst voksede den helt op under den øverste Karm i Vinduet, og da den saa ikke kunde komme længere i Vejret, voksede den videre hen langs Underkanten.

Den var saa smuk med sine grønne Blade. Om Morgenens skinnede Solen igennem dem, saa de blev helt gennemsigtige. Der kom et helt nyt Skær i Stuen, lysere blev det og saa forunderlig mildt og blødt. Jo, det var Hjertevarme og Gudruns Trøst nu, da alt var, som det skulde være.

Men det var nu alligevel ikke altsammen som det rigtigt skulde være. Der blev ved at være en lille grim Tanke i Sindet, som slet ikke hørte hjemme; der var stadig en lille bitter Følelse af Forurettethed mod den smukke unge Pige, som kom og besøgte ham, og det var der nu aldeles ingen Grund til mere. Paa sin Vis lignede de hinanden, han og hun; de havde begge det ædle Ansigt og det store, klare Blik, og Gudrun indrømmede, at de hørte dog sammen, som var saa smukke begge to. Hun kom saa ofte, den unge Pige, med Pakker og Sager, som hun vidste, han trængte til, og i hendes Ansigt laa den alvorligste Uro og Bekymring, som man nærer for den, man holder af, og Gudrun vidste, at det var fordi hun ængstedes for hans Helbred. Og saa gjorde Gudrun ærligt op og sagde lil sig selv, at saadan en sød og god ung Pige, som ovenikøbet elskede den samme, som hun elskede, hende maatte hun ogsaa holde af, og dermed var den Sag ude af Verden.

Samme Dag sprang Planten ud i Vinduet, og der kon en dejlig stor, hvid Blomst oppe under Karmen.

— Nej dog, sagde Gudrun, —

det er, ligesom den sprang ud netop derfor. Hun blev helt varm om Hjertet ved det.

Der gik nogen Tid. Saa en Dag hørte Gudrun ganske tilfældigt, fordi en Dør stod aaben, de to tale sammen. Hun brød sig ikke om at lytte, men fordi hun var kommet til at holde saa inderlig meget af dem begge, og fordi hun elskede ham, syntes hun dog, hun havde en vis Andel i alt, hvad der skete dem. Det var den unge Pige, som talte; hendes Stemme var bedrøvet og ængstelig; ivermorgen rejste hun tilbage til Italien, hvor hun kom fra, men hun kunde ikke rejse og vide, at han blev tilba-

Fortsættes Side 683

Staden Københavns 500 Aars Jubilæum fornøynlig — hvis Festligholdelse ganske vist forhindredes af Tiderne og Omstændighederne — giver os Anledning til at kaste et Blik paa en af Danmarks Histories mest markante Skikkelser: Kirkefyrsten, Statsmanden og Hærføreren Absalon (1128—1201), hvis Navn

er uløseligt knyttet til vor Hovedstad og hvis Billede over Indgangen til Københavns smukke Raadhus daglig burde minde Københavnerne om Danmarks glørværdige Fortid.

Absalons Barndomsaar faldt i en for Fædrelandet mørk Tid, der i mangt og meget minder om vor. Drengens ypperlige Evner bragte ham til Paris, der netop paa den Tid var Lærdommens ypperste Sæde, og muligvis er Absalon end- og den første Dansker, der fik sin Uddannelse i Seinestaden. Allerede inden sin Præstevieelse kom han i Berøring med den kirkelige Fornyelsesretning, hvis Fører var Bernhard af Clairvaux og han stiftede her ligeledes Bekendtskab med den store Statsmand Abbed Suger af St. Denis, der skulde blive hans Forbillede.

Ved sin Hjemkomst til Danmark (i 1158) fandt han Landet i Uføre, og det faldt nu i Absalons Lod at medvirke ved den store Opgave: at genrejse sit Fædreland indadtil. Hans største Opgave blev dog imidlertid at samle Danskerne til Kamp mod Venderne, der hærgede og plyndrede Landet, saa at det bragtes til Afgrundens Rand. Der oprandt nu en Stordaadstid for vort Land. Med vidunderlig Kraft ledede Absalon Togterne mod Fredsforstyrrelserne med det Resultat, at Venderne besejredes for steds. Absalons overlegne Dygtighed skaffede Danmark en Stormagtsstilling ved Østersøen. Kong Valdemar skænkede ham en Holm ved Havn; her rejste Absalon en Borg og gav den opblomstrende By indenfor Borgens Mure Navnet — København.

I 1177 besteg Absalon Ærkebispe-sædet i Lund, men vedblev at beklæde Posten som Biskop af Roskilde, hvortil han var blevet valgt i 1157. Og selv om Absalon under Udøvelsen af sin Statsmandsgerning ikke havde svigtet Kirkens Sag, saa blev dog Aarene efter, at han havde trukket sig tilbage fra denne Gerning, de mest betydningsfulde for Kirken. De kirkelige Pligter traadte nu mere i Forgrunden og han virkede myndigt og urokkeligt for Kirkens Sag. Som Statsmand havde han hævet Landet fra den dybeste Fornedrelse og Ulykke, og som Kirkefyrste fik han en Betydning, der har sat sine Spor i Danmarks Historie. Udadtil styrkede han Kirken, og hans Værk er det endrægtige Samvirke mellem Kongedømmet og Kirken, der kendetegner Valdemarstiden. Næppe nogen anden i Danmarks Historie har som han præget sin Samtid — ikke for ingen Ting ser Sakso — hvem Absalon overdrog at skrive Danesagaen — op til ham med Ærefrygt og Ærbødighed og karakteriserer ham ved Ordene »Vikingen« og »Fædrelandets Fader«.

U. E. O.

Madonna med Barnet (sort Marmor)

Vi bringer her den sidste Del af Skildringen af den kroatiske Billedhugger Ivan Mestrovic's Værk og Personlighed, der paabegyndtes i sidste Uge.

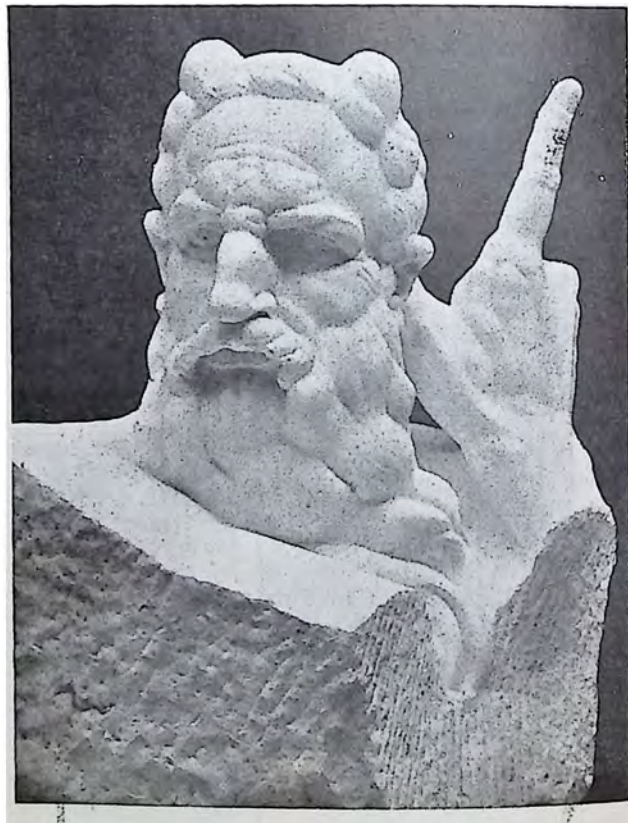

Apostelen Johannes

Den kroatiske Billedhugger

IVAN MEŠTROVIĆ

af Kay V. Nielsen

Moses

Det kroatiske Dalmatien har skænket Verden een helt stor og adskillige gode Billedhuggere. Bjergene er rige paa Arbejds materiale, og Naturens plastiske Former præger sig ind i Sindet. Men de indre Forudsætninger for Skabelsen af stor Kunst er som paavist ogsaa til Stede i rigt Maal: Tro paa Gud, Moral og Etik, og i Samlivet med de ham mere eller mindre nærstaaende Landsmænd er alle disse Egenskaber blevet Dele af hans Sind.

I sine første Værker kæmper han for de elementære Menneskerettigheder: Frihed og Retfærdighed og finder, at det eneste, som kan gøre Menneskene lykkelige, er det, han i sin dybe Religiositet kalder »Kærligheden til Evigheden«. Som en Fanatiker

tror og kæmper han for den Retfærdighed, der vel er svær men ikke uopnaelig, og for hvilken intet Offer er for stort. Hans Tro paa Livet efter dette vokser større og større, jo hæsligere, hårdere og mere grusom Nutiden udarter. I Bondens hverdag gentager Ordene »post nubilia phoebus« (Efter Regn kommer Solen) sig saa ofte og saa åbenlyst, at det ikke er noget Under, naar det lykkes Tvang og Tyranni at drive Bonden bort fra hans Tro. Til sidst triumferer den evige Retfærdighed og bryder som en Blits gennem det mørke Skydække. På samme Maade lykkes det heller ikke det lastedende, umenneskelige og forfærdelige som maaske var en nødvendig Følge af Træfaldet fra Kirken i Tiden mellem de to Verdenskrige at hindre Mestrovic i hans frugtbare Skaben. Han rettede sit Blik væk og opad, hjulpet af sin stærke Vibe til at give Udtryk for sjælelig Fuldkommenhed. Derfor faar man ogsaa det stærke Indtryk af indre Liv i hans Værker. Selv har han engang udtalt: »Uden Tro kan intet Liv tænkes«, og med en saadan Tro kommer man let til at staa alene imod Kollegerne, hvoraf Hovedparten saa ganske anderledes paa de Dele. Men Mestrovic satte sig ud over deres Fordomme. »Min Medmennesker hverken frygter eller skammer jeg mig for. Kun den, de høje Magter tidligt anviser Vejen og Maalet, er det givet at naa dette, men jo kortere Vejene, desto sværere er den at gaa«. I alle sine Værker gaar bestemte Typer igen. Fra Kritikere har hebrejdet ham, at han altid brugte de samme Hoveder, de samme figursformer. Men netop her ligger hans Styrke. Han koncentrerer al sin Kraft i levendegørelsen, Dramatikken, den indre Intensitet, Minespillet, ligegyldigt om

Min Mor (modelleret i Split i 1908 i Folkedragt)

Pieta

han faar Inspirationen i det nationale eller religiøse, hvori han altid udtrykker sit Væsens to Hovedmotiver: Moderskabet og Lidelsen.

Hans nationale Værker findes dels som Statuer i mange forskellige Lande og dels i Verdens største Kunstmuseer. Forskellige er ogsaa i Privatbesiddelse. Hans religiøse Værker har faaet deres Plads i Kirker, Klostre, og mange er endnu i Kunstnerens Eje. Herom udtaler han selv: »Det gør mig inlet, at mine religiøse Værker ikke alle har faaet deres rette Plads — i Kirkerne. Vigtigt er blot det, at jeg ved, at min Tro og min Overbevisning i fuld Ærlighed kan læses ud af dem.«

Mestrovic har arbejdet i Sten, Marmor, Ler, Træ; han tegner, maler, skriver. Næsten ingen kunstnerisk Udtryksform er ham fremmed. Det er hans store Kunnen, kunstneriske Teknik, utrættelige Arbejdsiver og eminente Evne til at gengive det sjæleligt oplevede, der saa suverænt og logisk gør det muligt for ham at ignorere det billige Bifald, det behagelige, det »pæne« og bekvemme eller en Pseudoklassicismes patetisk idealiserede Stivhed. Delte gælder kun for de bedste af de bedste: Phidias, Michelangelo og i den nyere Tid Rodin og Bourdelle.

I Mestrovics kunstneriske Udvikling kan man tale om tre Perioder. I den første var han under Indflydelse af den gammelorientalske Kulturverden; man ser det maaske tydeligt af den her gengivne Skulptur »Min Mor«. I den anden Periode er det Phidias, man sporer. Han lægger Hovedvægten paa den anatomiske Gengivelse. Fra denne Tid stammer en Række skønne Marmorstatuer »Psyke«, »Forventning«, »Kvinde ved Havet« og »Drøm«.

I den tredje Periode er det den byzantinske Kunst og tidlige Gotik, der inspirerer. »Mor lærer sit Barn at bede«, »Christus paa Korset«, »Den hellige Frans af Assisi« og den vidunderlige »Madonna i sort Marmor« hedder hans Værker her.

Men den tidlige Renaissance gør sig ogsaa gældende. En hel Række spillende Engle, Trærelieffet »Madonna med Engle« og adskilligt flere genspejler Hjerternes Renhed, som den findes hos Fra Angelico, Ghirlandajo og Mantegna.

Men disse Perioder og deres Indflydelse tiltrods er der dog ingen Kunstner, Mestrovic i den Grad føler sig i sjælelig Overensstemmelse med som Michelangelo, der som ingen anden forstod at give sine Værker den overdimensionale Form, som klarere end alt andet lader os erkende den lidenskabelige Længsel efter Gud. — Mestrovics »Moses« virker maaske i Sammenligning med Michelangelo's Værk endnu mere patetisk, naar vi tager i Betragtning, i hvor

Vi beder paa Maskine, paastaar man, men. —!

Dengang jeg ikke var Katolik, tænkte jeg tit, at den katolske Kirke var et underligt maskinelt Foretagende. I Udlandet havde jeg set Folk bede Rosenkrans i et Tempo saa imponerende, at jeg ikke indsaa, hvor der skulde blive Plads til nogen som helst Inderlighed, slaa Korsets Tegn i samme Aandedræt, som de talte om helt hverdagsagtige Ting og i det hele taget opføre sig, som om Religion for dem kun var udenadlærte Lektier, der blev gantaget med Mellemrum for Skams Skyld. Og naar jeg siden i en hjemlig katolsk Kirke hørte Præsten anbefale Menigheden at bede »fem Fadervor« eller »ti Hildig-Maria« for et eller andet Formaalets Skyld, fik jeg Kuldegysninger og tænkte: »Mon ikke Vorherre hellere saa, de bad eel, som de tænkte over —?« Kort sagt — det var mig umaadelig utiltalende.

Saa blev jeg Katolik, og nu venter De, at jeg begynder at forklare, hvordan det herefter forekom mig helt modsat — at der aldeles ikke var tale om Vanekristendom, og at det gik op for mig, at Katoliker tænker dybt og inderligt over hver eneste Bøn og hvert eneste Hildig-Maria — ikke?

*

Saaadan gik det slet ikke.

Mens jeg lærte at bede Rosenkransen, var Tankerne ofte paa deres egne vildsomme Veje, og naar jeg var med i fem Fadervor, hændte det ikke saa sjældent, at jeg kun var aandsværværende ved de to eller tre, og naar jeg gjorde Korsets Tegn, tænkte jeg langt fra altid paa den dybere Betydning af det, og er det altsaa et ganske mislykket Foretagende altsammen.

Da jeg er en meget lykkelig Katolik, kan det vel ikke have været nogen udelt Fiasko, men jeg skal

prøve at forklare Dem, hvad der egentlig sker indeni mig, hvis jeg maa bede Dem have Taalmodighed et Øjeblik.

Den katolske Kirke har bl. a. lært mig, at Bøn er et Arbejde og ikke 100 pCt.s Stemning. Hvis jeg forlangte at være i Rosendryss- og Røgelses-Stemning, hvorefter jeg skulde bede, vilde det ikke ske ret tit og i hvert Fald kun med Ugers Mellemrum. Men Vorherre har utrykkeligt henstillet, at det skulde foregaa daglig og regelmæssigt. — Altsaa bliver det min Sag at arbejde mig frem til en saadan Koncentrering af mine Tanker, at det lidt efter lidt lykkes mig at lade alle mine andre Interesser og alle de synlige Omgivelser ude af Betragtning, mens jeg samler alle Aands-evner og hele Viljen omkring dette ene: at henvende mig i barnlig Tilid og ydmyg Tilbedelse til Gud og komme Ham et lille Skridt nærmere end hidtil. Jeg kommer Ham nærmere ved en ren og skær Betragtning, men ogsaa ved at samle alle mine Ønsker om, at Han skal hjælpe en af dem, jeg holder af, eller muligvis hjælpe mig selv. Og hvor finder jeg til syvende og sidst en mere straalende Chance for at arbejde mig Ham nærmere, end den at have et vist Tidsrum til min Raadighed, hvor Sjælen kan løfte sig, alt inment Munden ved stadig Gentagelse af de tilbedende Ord søger at hjælpe den paa Gled?

*

Jaaen det bliver da til Udvendighed, hører jeg en Stemme i Baggrunden.

Ak ja, det bliver det undertiden, men aldrig mere, end at en Katolik inderst inde er bedrøvet over, naar det sker. Paa Baggrunden af Bevidstheden ved han hele Tiden, at det at gøre Korsets Tegn er ment

som et Middel til at stemme ham til Andagt. Og er han midt i ti Hildig-Maria, ved han inderlig godt, at han maa arbejde paa at koncentrere sig under Bønnen, selvom det ikke altid lykkes. Og bliver han med Aarene mere og mere ivrig til at bede Rosenkrans, saa tror jeg ikke saa meget, det er et Tegn paa, at han bliver mere og mere udpræget Bede-Automat, som at han føler Kontakten med det Guddommelige stærkere og stærkere igennem den.

Vane-Kristendom — ja, paa en Maade maa man vel kalde Katolicisme det. Men maa man saa ikke samtidig indrømme, at det er en god Vane, som i Tidernes Løb har vist Eksempler paa en forbavsende Frugtbarhed.

—sen.

Da Ellehammer negligerede Fysiken

Med Hensyn til Skepsis er det morsomt at tænke paa følgende lille sandfærdige Historie, som Flyvningens danske Pioner, Opfinderen *Ellehammer* fornylig har opfrisket:

Førend det endnu var lykkedes Ellehammer at hæve en Flyvemaskine over Jorden, diskuterede han engang Muligheden deraf med en kendt Fysiker, Professor *Lütken*.

— Jeg kan sige Dem paa Forhaand, min gode Ellehammer, sagde Professor *Lütken*, at De ligesaa godt kan opgive den Slags Forsøg. Hvis De nemlig tror, De kan flyve, er det manglende Kendskab til Fysikens Love!

Nogen Tid efter lykkedes det Ellehammer under et af sine Eksperimenter i Kiel at flyve en Strækning. Siden traf han Professor *Lütken* igen.

— Jeg maa virkelig sige, jeg er forbavset, sagde Professoren. Hvordan bar De Dem ad med at hæve Maskinen fra Jorden?

Ganske simpelt, svarede Ellehammer. I Kraft af mit manglende Kendskab til Fysikens Love!

SKØNHED

fortsat fra Side 679

ge i det usunde Klima med de faa Penge, han havde.

Det gav trods alt et lille Stik i Gudruns Hjerte ved at høre hans kærlige Stemme. Han sagde, at han maatte blive og arbejde der, hvor hans Materiale var.

— Men du slider dig selv op, min Dreng, bad hun bønligt. Du kan slet ikke taale dette Liv. Hvad nytter saa alt andet? Følg med mig til Italien ... hører du, Christian.

Mere hørte Gudrun ikke, for Døren blev lukket; hun hørte blot, at han afslog, og at han leende atter afslog, da hun i sin Smerte tilbød ham Pengehjælp for hans Helbreds Skyld. Men det var ogsaa nok for Gudrun.

Kæreste dog, hvad var det for en Ulykke. Om to Dage maatte hun rejse; han var alvorlig syg og kunde blive helbredt, blot han tog med. De skulde skilles. Tusinde Tanker revs om Gudrun. Ak, der var ikke mere Fred i Sindet, end der var før. Det havde høre været gemt bort, saa det ikke saa saa slemt ud, men nu kom den frygtelige Hjertebanken igen. Det slog ned i hende, at hun skulde hjælpe den unge Pige, med en lille indsmigrende Stemme hviskede hende i Øret, at naar hun først var rejst helt ned til Italien, saa ...

Nej, mere vilde Gudrun slet ikke tænke. Det brødes i hende; hun blev med eet saa forfærdelig ulykkelig, men Tankerne vilde ikke slippe. Hun kunde jo bare lade Sagerne gaa, som de vilde; hun var jo en fremmed, som intet havde med det at gøre ... Tanke paa Tanke. Forsvar og retfærdige Følelser. Men bag det altsammen var der en lille god Stemme, som hviskede, hvad der egentlig var rigtigt at gøre.

Aa, kære Gud, hvor var det forfærdelig svært at være Menneske.

Den Nat sov Gudrun ind som et ulykkeligt lille Menneskebarn, men næste Morgen da hun stod op, og Solen fyldte Kammeret

med det milde, grønne Skær, var hun alligevel sig selv igen. Hun nettede sig strengt foran Spejlet og gav bare Krøllerne et Par Dask, for at de kunde sidde; saa gik hun ud i Køkkenet og ordnede Thebakken, og fem Minutter efter bankede hun paa.

Han sad ved Bordet mellem alle sine Bøger og læste som sædvanlig. Sund saa han ikke ud, nej det var Synd at sige, og saa mærkt og uhyggeligt som her var, skulde hans Helbred nok faa Ben at gaa paa. Men nu skulde han til Italien. Gudrun satte Bakken fra sig med et Bums. Men da hun stod og skulde til at sige det, hun havde bestemt, var det, som om Ordene blev sidende i Halsen. I et Glimt af et Sekund var den lille forførende Stemme der igen og hviskede, at det var Tid endnu. Det hævede om Gudruns Mund, og Brystel hævede og sænkede sig, og saa var det pludselig forbi med alt hendes Mod.

— De skal alligevel tage med hende, sagde hun grædefærdigt, — for hun er saa sød og ... og De kan slet ikke taale at blive her længere. Og naar hun nu holder saa meget af Dem ...

Han havde siddet fordybet i sit Arbejde; nu saa han forbauset op.

— Jamen kære dog, sagde han og smilede, men blev helt alvorlig, da han saa Gudruns taarefyldte Øjne. — Jamen kære, lille De, jeg kan jo ikke forlade mit Arbejde af den Grund. Min Søster Ega er rigtignok forfærdelig sød og rar, men hun gør sig for mange Bekymringer for mit Helbred og ganske uden Grund ... Desuden kan jeg da heller ikke saadan indlogere mig hos min Svoger saadan for Tid og Evighed, selv om han ogsaa er et storartet Menneske.

— Deres Søster? sagde Gudrun hjælpeløst og stirrede paa ham med blanke Øjne.

Den unge Doktor rejste sig, og han havde Smil i Øjet. — Og det har De gaet og tænkt paa? sagde han og tog begge hendes Hænder. — At jeg ikke havde godt af at bo her, og at jeg skulde ned i Solen og blive rask? Og alligevel ser De ganske ulykke-

lig ud, fordi jeg tager Dem i Hænderne for at sige Dem Tak og ser paa Dem.

— Jamen, hvorfor gør De det, hvorfor ser De paa mig? sagde Gudrun, og midt i sin Kvide sagde hun uden at ville det, det, som laa hende allerinderst paa Hjerte; han havde jo aldrig lagt Mærke til hende før.

— Hvorfor? sagde den unge Mand med eet alvorligt og saa ind i hendes Ansigt, som om han der inde saa et skønt Syn. — Fordi De er smuk.

— Aa nej, sagde Gudrun paa en Gang helt ulykkelig, — sig dog ikke det, for det er jeg ikke.

Han saa paa hende uden at tale, og hans Øjne smilte, som om han tænkte paa et eller andet. — Ved De da ikke, hvad et Ansigts Skønhed er? sagde han saa. — Se her, jeg har studeret Oldtidens Skønhedspleje lige fra Ægypternes, og Middelalderens har jeg gransket, og Nutidens, men aldrig har noget Menneske kunnet gøre et grimt Ansigt smukt ... Se, Stahler af Bøger paa alle Verdens Sprog om det samme, men det er nytteløse Klude, for Menneskene naar aldrig længere end til at kunne lave Masker ... haarde, kolde Masker.

Han viste hende med en Haandbevægelse de Bøger og Ark, som laa spredt ud over Bordet, men han flyttede dog ikke sine Øjne fra hende og vedblev at betragte hende med dette ligesom vaagnende Blik, hvori der laa en stor Glæde.

... Lille Pige, kun Beaandelsens kærlige Lys gør et Ansigt smukt. Et fint formet Ansigt kan være et koldt Gudebillede, hvor maaske Skorpioner bor i Øjenhulerne. Men et almindeligt, grimt lille Ansigt er dog skønnere end Solen, hvis Øjnene spejler en ren og kærlig Sjæl.

— Aa, sagde Gudrun.

Aa, sagde hun bagefter til sig selv, da hun stod inde paa sit Kammer og saa, at Planten samme Dag havde faaet hele fire store Blomster til. Hvide og skønne hang de oppe under Karmen; det var et helt lille Eventyr for sig.

Slattes Side 685

Liturgisk Kalender

Okt.

24. S. *) 19. Søndag e. Pinse (737); (grøn) 2. Bøn: St. Raphael, Ærkeengel (1118), 3. Bøn: Om Troens Udbredelse**), 4. Bøn: Om Fred eller for Paven ([122]); sidste Evangelium: St. Raphaels (1120).

25. M. † St. Chrysanthus og St. Daria (1121); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn***).

26. Ti. † St. Evaristus (1122); 2., 3. (rød) og 4. Bøn som Mandag; Augustines Præfation (524).

27. O. Vigilie (1122); 2. Bøn: (violet) Gudsmoder ([90]), 3. Bøn: For Kirken ([123]) eller For Paven, 4. Bøn: Om Fred eller For Paven (medmindre Bønnen for Paven er bedt som 3. Bøn).

28. T. St. Simon og St. Judas, (rød) Apostle (1124).

29. F. † Feria (737); uden Gloria og Credo; 2., 3. og 4. Bøn som Mandag; alm. Præf. (525).

30. L. Vigilie til Alle Helgens (violet) Fest (1127); 2. Bøn: Om den Helligaand ([120]), 3. Bøn: For Kirken ([123]) eller For Paven, 4. Bøn: Om Fred eller For Paven (medmindre denne er bedt som 3. Bøn).

31. S. KRIST KONGES FEST (1130).

*) Søndag den 24. Okt., »Missions søndagen«, afholdes i alle Kirker og Kapeller Kollekt for Kirkens Missionsarbejde.

**) Om Troens Udbredelse:

Kirkebøn. Gud, du, som vil, at alle Mennesker skal frelses og

Fortsættes næste Spalte

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Narrebrogade 27 C, København N. Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvarialet. Norge og Sverge 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER ≡

Pauluskredsens Efteraar

Sidste Efteraar gjorde Pauluskredsen en Afstikker fra den Bane, som Kredsen trofast har fulgt Aar

efter Aar. I Stedet for de sædvanlige Hæfter og smaa Bøger gav Pauluskredsen sine Abonnenter Robert Hugh Bensons store historiske Roman »I Dronningens Navn« for 6 Kr., mindre end Halvdelen af Bogladeprisen. Men da dette Beløb svarede til et helt Aars Abonnement, indstilledes saa i Efteraaret 1942 og Foraaret 1943 den sædvanlige Udsendelse af Seriebøger.

Et Stortværk afsluttet

Johannes Jørgensen

Den hellige Birgitta af Vadstena

2. Del

Johannes Jørgensen fuldfører i Aar sin store Biografi af den hellige Birgittas Liv i Rom, hendes Valfart til det hellige Land, hendes Død og Ophøjelse til Helgeninde.

Rigt illustreret Kr. 15,75

(1. Bind Kr. 13,75)

GYLDENDAL

komme til Sandhedens Erkendelse, send, beder vi dig, Arbejdere til din Høst, og giv dem med al Troskab at forkynde dit Ord, for at det maa udbredes og forherliges og alle Folkeslag erkende dig, den ene sande Gud, og ham, som du har sendt, Jesus Kristus, din Søn, vor Herre, som lever og regerer ...

Stillebøn: Gud, du vor Beskytter, se ned til din Salvende, som gav sig selv til Frelse for alle, og lad fra Solens Opgang til dens Nedgang dit Navn være stort blandt Folkene, og lad der overalt blive ofret og frembaaret et rent Offer til dit Navn. Ved samme vor Herre ...

Slutningsbøn: Vederkvægede ved vor Forløsnings Gave beder vi dig, Herre, at den sande Tro ved den evige Frelses Hjælp stedse maa vinde frem. Ved vor Herre.

*** Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30.

... EN lang RÆKKE

Institutioner med »Katolsk Ugeblad« og de katolske Forlag i Spidsen handler hos »Athene«, som gennem mange Aar har været Leverandør af Tryksager til den danske katolske Kirke

Athene

Svanemosegårdsvej 4
København V
Central 11,313

Der var megen Glæde over den billige Pris paa Bensons Roman, men Kredsen havde den Glæde at modtage en hel Mængde Breve, hvori trofaste Abonnenter beklagede at maatte undvære de smaa Bøger. Man savnede dem, og det følte, som om Kredsen tog Ferie. Saa mange var Brevene, at Forsøget med at udgive en Roman *i Stedet for* de andre Bøger næppe vil blive gentaget. Paa den anden Side var Romanen en stor Succes, og da der vitterligt trængtes meget stærkt til katolsk Romanlitteratur paa Dansk for et bredere Publikum, vil man søge *ved Siden af* Serierne, saa vidt muligt regelmæssigt at udgive værdifulde katolske Romaner. I Samarbejde med Sankt Ansgars Forlag vil der lidt ind i det nye Aar blive gjort en Begyndelse paa dette Felt med en oversat Roman, men da Forhandlingerne med den paagældende Forfatters Forlag ikke er afsluttet, maa nærmere Meddelelse herom vente til et senere Tidspunkt.

Imidlertid genoptages Serierne nu. I Efteraarets Løb vil Subskribenterne modtage tre Bøger. Den første bliver af Pater A. J. Lutz O. P., som har skrevet en meget smuk og dybtgaaende Bog om »Helligaandens syv Gaver«. Derefter følger en Oversættelse af Pave Pius XI's nye Encyklika »*Kristi mystiske Legeme*« og endelig kommer en af Pater C. C. Martindale's populære smaa »*Hvad*«-Bøger, som denne Gang hedder »*Hvad foretager de sig med Ringene?*« en lille Bog om Ægteskabets Sakramente.

Disse »*Hvad*«-Bøger, hvoraf der i Forvejen var udkommet to — om Messen og om Daaben — forøges i Efteraaret med yderligere en, idet Pauluskredsen udenfor sin Serie udsender »*Hvad ser man i en katolsk Kirke?*« et lille Hæfte, der danner ligesom Indledning til hele Rækken. Sandsynligvis vil samtidig »*Hvad foretager Præsten sig ved Alteret?*« blive udsendt i nyt Op-

lag, da den i nogen Tid har været udsolgt.

Det er i det hele taget snart ikke saa mange af Pauluskredsens Bøger, der endnu er Restoplæg tilbage af. Nogle af de udsolgte, som Efterspørgslen er særlig stor efter, vil antagelig blive genoptrykt (saaledes maa »Guds Viljes Vej« sikkert snart trykkes i et fjerde Oplæg), men man maa ikke regne med det. Pauluskredsen har aldrig villet binde store Penge i Lagre, der først udsælges efter et langt Aaremaal. Den trykker sine Bøger i Oplæg, der dækker Subskriptionens Behov og en Smule til; paa den Maade er Kredsen beskedne Pengemidler altid i Stand til at blive sat ind paa nye Opgaver. Og den, der tegner sig som Subskribent, faar ikke blot Bøgerne for en latterlig ringe Pris, men sikrer sig ogsaa, at han ikke gaar forgæves til Boghandleren efter en Bog, som allerede er revet bort.

Man tegner sig derfor straks som Subskribent, hvis ikke man allerede staar paa Listerne. Prisen er uforandret Kr. 3 for en halvaarlig Serie, og Adressen er ligeledes uforandret: Pauluskredsen, Frederikssundsvej 225, København-Brønshøj, hvorfra Ekspeditionen foregaar. Henvendelser til Kredsen's Redaktionskomité kan ske til samme Adresse eller til Redaktør Kiærulff, Nørrebrogade 27, C., København N.

I dette Efteraar er det 10 Aar siden, at Kredsen's første Medlemmer lagde Planerne for det Arbejde, der skulde udføres, og forelagde dem ved et Møde i »Academicum Catholicum« i et Foredrag af Redaktør Kiærulff. I Januar 1934 kom saa det første Hæfte, der siden er fulgt af saa mange, at de nu fylder en lang Boghylde. Æren af det smukke Resultat og de gode Fremtidsudsigter for Arbejdet deler Subskribenternes Skare med Kredsen's Formand gennem alle Aarene, Pastor Knud Ballin.

IVAN MEŠTROVIĆ

fortsat fra Side 681

høj en Grad Dansen omkring Guldkalven er blevet almindelig siden Renaissancen. I Mestrovics maaske mest fremragende Arbejde »*Pielá*«, der smykker Alteret i den hellige Markuskirke i Zagreb, genfinder vi ogsaa den tidlige Renaissances Sjæl. I den Koncentration af Lidelsen, dette Værk afspejler, naar han Michelangelo. »*Maria Magdalena*«, »*Biskop Grgur af Nin*« og en Række nationale kroatiskes Mindesmærker forraader ogsaa, hvor stærkt Mestrovic har lævet sig ind i Renaissancens Væsen og derved bevaret sin Tilknytning til Middelhavets Kultursfære.

Som Mestrovic har formaat at gengive de tre Evangelister Johannes, Lukas og Markus, karakterisere hver enkelt i Optegnelsen af de bibelske Begivenheder og dog bevare Enheden, har han ogsaa formaat at lægge sit eget dynamiske Temperament til en Treklang af Oprigtighed, Beskedenhed og Enkelt-hed. Det har været en Kamp, men en lykkelig Kamp. Og naar vi ser hans »*Pielá*«, saa føler vi Storheden i det Øjeblik, den største Foredrelse fører til den største Triumf, og vi forstaar, at hin blodige Krans bliver til Symbolet paa hele Menneskeheden's Skæbne.

SKØNHED

fortsat fra Side 683

Derfor er det altsaa, at han lagde Mærke til mig; jeg er blevet smukkere ... Hun kunde alligevel ikke forstaa det.

Men den næste Morgen kom den unge Doktor ind og bankede paa; han trængte til Sol, og

Undervisning i **KLAVER** og **ORGE**L

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

Benson

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

det var der jo paa Gudruns Kammer.

— Nej se, sagde han, — nu kom jeg til Italien alligevel. Saadan nogle Blomster voksede der ogsaa, da jeg var dernede for to Aar siden; de groede op ad Villaens Mur og hang ned foran mit Vindue. Italienerne kalder dem et langt Ord, som oversat betyder saadan noget som: Himmerriges Riges Blomster. Det er et meget smukt Navn. Men den har ogsaa et andet Navn, og det er mere folkeligt: Kærlighedsblomsten, kalder de den, og her bruges Ordet i sin rigtige Betydning; de unge italienske Kvinder giver den til den, de elsker af Hjertet.

— Aa, sagde Gudrun forvirret, for han havde i al den Tid ikke flyttet sine Øjne fra hendes Ansigt.

— Vil De forære mig en? Saa kan jeg have den staaende paa mit Skrivebord i et Vandglas.

— Hvis De kan naa den, sagde hun. Men det vidste hun, han kunde, for han var umaadelig høj.

Der var nu alligevel noget, som Gudrun ikke rigtig forstod. Men naar hun sidenhen tænkte tilbage paa det, saa havde hun en Anelse om, at Blomsten var Skyld i alt det, som var sket.

Sankt Knuds Gilderne meddeler:

Breve, Henvendelser m. m. til Hovedkomitéen bedes indtil videre adresseret til Sekretæren, H. Valear Fausbøll, Elmegade 3, Kbhvn. N., Tlf. Nora 1879 x.

Forslag og Udkast til det i sidste Nummer af Ugebladet omtalte Bønmærke til Sankt Knuds Gilderne bedes derfor ogsaa sendt til ovennævnte Adresse.

St. Mariæ Kirke

Onsd. 27. Okt. Kl. 19,30 Kongr. for Damer og Rosenkransandagt.

Jesu Hjerte Kirke

Sønd. 24. Okt. Kl. 8,30 Fælleskommunion for Immaculatakongregationen.

Mand. 25. Okt. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Torsd. 28. Okt. Kl. 20 Mændenes Kongr.

St. Antoni Kirke

Onsd. 27. Okt. Kl. 19,30 Rosenkransandagt og Kongregationsmøde.

Næstved;

Udtrukne Numre fra Vor Frue Skoles Basar. Lykkesedler: 62, 202, 298, 430, 452, 465, 483, 494, 499, 548, 573, 581, 637, 796, 994, 1002, 1309, 1340, 1427, 1455, 1466, 1583, 1612, 1700, 1703, 1707, 1717, 1730, 1775, 1785, 1822, 1840, 1845, 1874, 1913, 1965, 1989, 2021, 2204, 2219, 2320, 2386, 2430, 2475, 2653, 2755, 2816, 2959, 3011, 3085, 3227, 3248, 3562, 3955, 3962, 4114, 4684, 4829, 4865, 4942, 5055, 5104, 5243, 5252, 5690, 5869, 5873, 5900, 5901, 6069, 6290, 6293, 6300, 6510, 7456, 7645, 7728, 7858 7875, 7980.

Gevinsterne kan afhentes Præstevvej 29 senest 10. November d. A.

ACADEMICUM CATHOLICUM

Aarhus.

Fredag den 22. Oktober Kl. 19,30: Studiekreds møde i Præstegaarden. Emne: Spredte Kapitler af Kirkens Historie. Leder: Pater C. Lønskov S. J.

København.

Lørdag den 23. Oktober Kl. 19,30: Aabent Hus hos Civilingeniør G. Wissum, Asmussens Allé 1. Datoen er ændret fra den 24., da Forholdene nu atter tillader, at man holder Aabent Hus om Aftenen.

Tirsdag d. 26. Oktober Kl. 17: Deltagerne i Studiekreds II mødes i Bredgade 67 A. Der vil da blive truffet Aftale om fremtidige Tidspunkter for Studiekredsen. Emne: Filosofiens Grundelementer, begyndende med Lektion 7. Leder: Pater H. Roos S. J.

Onsdag d. 27. Oktober Kl. 17: Deltagerne i Studiekreds I mødes i Bredgade 67 A. Aftale om fremtidige Tidspunkter for Studiekredsen vil blive truffet. Emne: Filosofiens Grundelementer, begyndende med Lektion 1. Leder: stud. mag. Hans Bang.

Sygeplejerske-Forbundet

Under Ledelse af Pater Küpferle holdt vi vores aarlige Retræte. Der var stor Tilslutning, Tiden maner jo nu til Alvor som aldrig før.

Det blev en alvorlig og stille Dag. Vi hørte om »Hjælp til Selvhjælp«, om Forskellen mellem Fristelser og Synd, om at blive Guds Redskaber, om dette, at vi ikke staar alene i Striden.

Dagen begyndte med den hellige Messe og afsluttede med Andagt og sakramental Velsignelse, og vi bad tilslut vor fælles Bøn.

Vi syntes vist alle, at vi kunde have fortsat flere Dage med disse

vægtige Foredrag og den for os saa fornødne Stilhed, hvor Søstrene sørgede for os og vore timelige Fornødenheder!

Bibeltimer for Sygeplejersker begynder Onsd. 3. November Kl. 20 paa St. Josefs Hospital. Emne: Kristushaabet i det Gamle Testamente. Alle Sygeplejersker og Elever er velkomne.

En af de 32 Deltagere.

D. K. K. F.

Hospitalskreds

minder alle Præster og katolske Sygeplejersker om, at en Kreds af Damer besøger katolske Patienter fortrinsvis paa de protestantiske Hospitaler. Henvendelse til Sekretariatet, Ndr. Frihavnsgade 26, Tlf. Øbro 9250.

Katolsk Pædagogforbund

indbyder katolske Forældre til et Møde i Røde Sal, Stenosgade 4, Torsd. d. 4. November Kl. 20. Pastor H. Messerschmidt taler om: »Hvorledes vi opdrager vore Børn til Renhed« og Politibetjent, Frk. Lili Howitz om: »De fabelagtige moralske Forhold i København«. Ikke-Medlemmer 50 Øre.

Nyudkomne Bøger

Chesterton: Fritænkeri og Retroenhed. Kr. 10,50.

Chestertons fremragende Bog *Orthodoxy* oversat og fordansket af Henning Kehler.

Johs. Jørgensen: Den hellige Birgitta af Vadstena. II. Kr. 15,75.

Katolsk Ugeblad skriver 17. Okt.: »Birgittabogen er en Dantevandring fra Mennesketilværelsens Slutter til dens Tinder« ... »Andet Bind er helt paa Højde med det første«.

Mauriac: Farisæren. Kr. 7,75.

Romanen om en Farisær og hendes skæbnesvangre Selvgodhed. Rystende virkelighedstro og fængslende. Et psykologisk Mesterværk.

Mauriac: Mor og Søn. Kr. 5,75.

En dominerende Karakter, som tror sig selv Gud lig. En Bog af højeste litterære Niveau.

Helene Moser: Pier Giorgio Frassati. (Paa Tysk). Kr. 3,90.

En Bog om den unge Italiener, som Kirken sandsynligvis vil helgen-erklære.

SANKT ANSGARS
Boghandel . Bredgade 67

Palæ 4777 . Giro 81851

Prædikener paa Bernstorffsvej

I Løbet af November Maaned vil Pater *Marlindale* atter holde en Serie Prædikener i St. Therese Kirke, Bernstorffsvej 54. Ligesom tidligere prædiker Pateren paa Engelsk. Prædikenerne er henlagte til Søndagens Eftermiddagsandagt Kl. 16,30. Listen over Emnerne, der vil blive behandlet, er denne:

Jeg tror paa de helliges Samfund.

7. Nov.: *Sammenhold og Uenighed paa Jorden.*

»Alle er I Brødre ... Der er een Fader i Himlen«. Matth. 28, 8.

»Vogt Eder hver for sin Næste, tro ingen sin Broder, thi hver Broder er fuld af List, hver sværter sin Næste.« Jeremias 9,2.

14. Nov. *Hjertets Renselse I.*
»De rene af Hjerte skal se Gud«. Matth. 5, 8.

»Jeg tager Stenhjertet ud af deres Legeme«. Ezekiel 11, 19.

21. Nov. *Hjertets Renselse II.*

»Sjælene under Altret raabte med høj Røst og sagde: »Hvor længe, Herre...? Og der blev sagt til dem, at de skulde hvile endnu en lille Tid?« Johs. Aabenbaring 6, 9—11.

»Det er en hellig og gavnlig Tanke at bede for de afdøde, for at de kan blive frelst fra deres Synder«. 2. Makkabærbog 12, 46.

28. Nov.: *De helliges Samfund i Himlen.*

»Men I er komne til den levende Guds Stad, det himmelske Jerusalem, og til Titusinder af Engle, og til Kirken i Himlen og til de fuldkomne Relfærdiges Aander.« Hebræerbrev 12, 22—23.

Alle, ogsaa Ikke-Katolikker, har Adgang.

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Lørdag d. 23. Oktober Kl. 19,30 prc. Studiekredsmøde i »Den røde Sal«, Stenogade 4. Emne: Katolicismen overfor andre Religioner. Indleder: Johs. Skyum. Derefter kammeratligt Samvær. Slut Kl. 21,30. Praktisk Arrangement Gruppe II.

Amager.

Lørdag 23. Okt. Kl. 20 indleder Redaktør *H. D. T. Kiærulff* en Diskussion om »Katolsk Presse«. De to Minutter: *Henrik Gufler*. Praktisk Arrangement Gruppe III.

Lyngby.

Lørdag den 23. Okt. Kl. 20 pr. i Gl. Børnely.

Vi forsøger nu igen at afholde en »stor« Aften: Herr Kofoed fra Continental Automobile Turisme har velvilligst stillet sig til Raadighed og vil med Lysbilleder fortæl-

le os om: En Biltur gennem Holland.

Skal vi ikke være enige om alle, som kan at møde op til K. U. K.s Møder. Vel er Vejen lang for mange og Lokalerne ikke særlig hyggelige, men jo større Tilslutning jo bedre Underholdning kan vi byde paa. Vi kan ikke bede nogen komme at holde Foredrag for en Fjerdedel af Medlemmerne. Altsaa paa Gensyn Lørdag d. 23. Oktober i Gl. Børnely.

Frederiksberg.

Fred. d. 5. Nov. Kl. ca. 20 (efter Andagten Kl. 19,30): Ungdomsmøde.

R. I. P.

Vor elskede Mand, Far og Svi-
gerfar

Lokomotivmester I
Erhardt Bredahl

er død fra os Søndag d. 10. Ok-
tober 1943, vel forberedt ved
Kirkens Naademidler.

Kristine Bredahl.

Aage og Rigmor Bredahl.

Organist
ved
Jesu Hjerter
Kirke

Begravelsen har fundet Sted.

C. J. Schledermann & Sønner
MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton
Murermester ved Sct. Maria Hospital

Knud Rasmussen BØGER . PAPIR

Vesterbrogade 60
Tlf. Central 3955 - 2755
Leverandør til Sct. Knuds Skole

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Cen-
tralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejse-
værker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus

Alex J. Hansen

Ingeniør . Entreprenør . Murermester
Hørsholm
Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645

Svend Larsen aut. elektr. Installatør

Ravnøsnævsvej 2 . Birkerød
Telefon Birkerød 273
Udført Arbejdet ved det elektriske Køk-
ken og Bageri

Jul Jensen

Tømrermester . Msskinsnedkeri
Usserød Kongevej 108
Telefon Hørsholm 94

N. P. Pedersen

Snedkermester
Bolbrovej 61 . Telf. Rungsted 42

LEDIG

Monles & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen
Højbroplads . St. Kirkestæde 3
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“

	Hansen & Hansen <i>Elektroinstallatører</i> Blaaagaardsgade 13 . Nora 3840	E. PIHL MORTENSEN <i>Tømrermester</i> Marsalavej 15 . Telf. Amager 6811
Axel O. Petersen <i>Murermester</i> Solvænget 4 . Telf. Ryvang 3738	O. Hansen & R. J. Møller <i>Bygnings- og Maskinsnedkeri</i> Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806 PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196	Charles Jørgensen <i>Glarmesler</i> Landskronagade 14 Telefon Ryvang 54
AABENRAA Aabenraa Kul-Kompagni A-S <i>Kul & Koks Import</i> Skibbroen 5 . Tlf. 218 . 220 Leverandør til Sct. Ansgar Klinik	KOLDING Slagteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserves Leverandør til St. Hedvig Klinik	NYKØBING F. <i>A-S Lolland-Falsters</i> Kulkompagni KUL.KOKES.CINDERS Nykøbing F . Tlf. 626, 945 Leverandør til kat. Institutioner
Brødrene Jensens Byggeforretning og Cementstøberi	ESBJERG Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 All i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital	Johannes Madsen <i>Elektr. Installatør</i> Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed
»CIMBRIA« <i>Tømmerhandel, Aktieselskab</i> Telefoner: 2006, 2007 og 2008 Træløst Bygningsartikler, Støbegods Leverandør til den nye kat. Kirke	Niels A. Nielsen & Søn <i>Malermestre</i> Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner	ROSKILDE Mønsterbageriet Olsgade 17 . Tlf. 1365 Anbefaler sig med 1. Kl.s BAGERI & KONDITORI Alt i Isanretninger og Desserter
NÆSTVED		
Næstved Tømmerhandel ved T. A. Meding . Tlf. 1478 (3 Lin) Træløst & Bygningsartikler	URE OG BRILLER <i>Arndt Nielsen</i> Jernbanegade 2, Telefon 543	Næstved Mælkeforsyning <i>v.F.Andersen Kildemarksv.35 Tlf.1789</i> Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
C. V. Gørgens <i>Kolonial . Delikatesser</i> Præstøvej 45 . Tlf. 582 Leverandør	C. Mortensen <i>Murermester</i> Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed.	N. Juel Pedersen <i>Glarmester</i> Ramsherred 13 . Tlf. 158 Leverandør til St. Elisabeth Hospital
Evald Nielsen <i>Malermester</i> St. Mortensgade 5 . Tlf. 659 Ny Østergade 11 Leverandør til katolsk Menighed	Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner	Fiskehuset Ramsherredgade, Tlf. 107
R. RASMUSSEN Riddergade 4 . Tlf. 29 . Næstved Lev. til Sct. Elisabeth Hospital	Næstved Kul- og Koks Kompagni <i>Aktieselskab</i> Ny Havn . Telefon 1420	Kolonial . Brændsel Støbegods . Fourage Fr. Brandt Østergade 28 . Tlf. Næstved 71

Katolsk Ugeblad

31. Oktbr. 1943

91. Aarg.

Nr. 44

Chesterton
vender tilbage

Vor Moder Kirken
Missionærer
blandt Spedalske
Boccaccios Decamerone
Jakob Paludan og
Mirakler

Hvad gør Kirken for Samfundet?

En af mine gamle Skolekammerater, en stor og kraftig Fyr, kommer buldrende ind i min Stue, svinger med Armene og lader sin dybe Røst runge:

— Naa, hvordan gaar det, du gamle! Ærværdige Religionens Repræsentant! Hvad er det saa, I bedriver, med jeres Religion? (Ærligt talt, jeg tænker kun paa Religion, naar jeg besøger dig). Men hvordan er det, kan man egentlig kalde jer for »Handlingens Mænd«? Der sker saa forfærdeligt meget rundt om i Verden. Hele Hæren i Aktion. Men hvad laver I i Grunden? Ser I bare til? Religion er vist noget passivt noget? I pusler saa stiltfærdigt omkring? I formummede Væsener! Slaa Visiret ned og lad os se jeres Aasyn! — — —

»Stoffer«, som vi altid kaldte ham i Skolen, er i godt Humør. Han slaar mig paa Skuldrene, og hans Ansigt straalere, tilsyneladende i Forventning om, at nu skal vi have os en ordentlig Batalje.

— Du synes ligefrem at være imponeret over alt det meget, »Handlingens Mænd« kan naa at slaa i Stykker?

— Ja, hvad, det skal jo til for at faa en Ende paa det hele.

— Jeg giver dig Ret i, at Kirkens Folk ikke er »Handlingens Mænd« i den Forstand, du her har brugt Ordet. Men passive er vi heller ikke. Spørgsmaalet er

blot, hvorledes jeg skal gøre forstaaeligt for et saa tykhudet Individ som dig, hvori det aandelige Arbejde bestaar. Som det udprægede Mandfolk, du er, skal der helst Muskelkraft til, førend du vil anerkende, at der virkelig sker noget.

Noget virkeligt sker der f. Eks., naar et Menneske berører sig Livet. Hvis nu Religionen var i Stand til at forebygge Selvmord, vilde du saa anerkende den som aktiv?

— Vist saa, vist saa.

— Saa vil du maaske ogsaa indrømme, at Kirken udretter noget, hvis den hindrer Folk i at begaa aandeligt Selvmord? Jeg tænker paa dem, der »giver op« og henfalder til en eller anden Last, Spiritus, Opium, Cocain og deslige.

— Tilstaaet.

— Naar du kan rumme saa meget, saa vil du ogsaa have Mulighed for at fatte, at Kirken udfører en betydelig Gerning ved at indgyde Mennesker Mod og Vilje til at staa Livskampen igennem. Eller tænk paa Ægteskaberne. Selv du maa kunne se, hvor forfærdeligt det staaer til med dem. Du er selv gift og ved, at Harmonien let kan ødelægges. Du er vist ogsaa klar over, at en svag Karakter uvægerligt vil gøre et andet Menneske ulykkeligt, og maaske mange. Summa summarum: Det helt afgørende

for os alle er, at vi ejer en indre Kraft, der gør os i Stand til at besejre Livets Farer og udfylde den Plads, der er os beskaa-ret.

Du er vel ikke blind for, at Krigen har bidraget til at sænke det moralske Niveau (man taler og skriver saa meget om Ungdommens Moral). Hvem skal bøde paa disse Mangler, om ikke Kirken?

— Ja, men kan den det?

— Den kan ikke hjælpe et Menneske mod hans egen Vilje. Men de, der er ærlige og aabne for Sandheden, de vil kunne opleve den indre Fornøjelse, som navnlig Bodens og Alterets Sakramente formaar at fremkalde.

Naar Krigen er endt, skal en ny Verden bygges op. Det er ikke blot Huse, der skal rejses. Det er det mindste af det. Det er selve Mennesket, der indefra skal »bygges op«. Det Stykke Arbejde er Kirkens Sag. Det sker ikke med Bram og Brask ved paafaldende ydre Handlinger. Det sker i det stille gennem Forkyndelse, Gudstjeneste, Bøn og Sakramenternes Modtagelse. Men vær overbevist om, at denne Gerning bliver mere afgørende end hvilken som helst politisk, financier eller industriel Indsats.

C. B.

Munkemel

HANDELSBANKEN

≡ Aktiekapital Kr. 50.000.000 Reserver Kr. 38.500.000 ≡

Alle Bankforretninger udføres

34 Afdelinger i København og Omegn

52 Filialer og Kontorer i Provinsen

HOVEDKONTOR: HOLMENS KANAL 2. TELF: 8600

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØB KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

C. & L. Tofte . V. Reusch

Blikkenslager

Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester

Set Poulsgade 42 . Telefon Palæ 533

Privattelefon Palæ 1373

Udfører Arbejdet ved Benediktinerindeklosteret

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

ODENSE

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

ROBERT HANSEN

1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg

Amagerbrogade 212 A . Amager 6390

Leverandør til de katolske Institutioner

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbh.

Tlf.: 12,166 og 12,161

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.

Viktor Nielsen

Frugt, Grønt, Konserver m. m.
Stenosgade 3, Vester 2319 x

Thor's kemiske Fabriker A/S

Thorasvej 12, N.

Central 2910

1412

**Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler**

Lev. til Hospitaler og Institutioner

Axel Steckhahn

Kolonialvarer og Delikatesser

Gamle Kongevej 155

Telefon 8016

Leverandør til katolske Institutioner

N. A. Nørgaard

Murermester

Vandtaarnevej 7-9, Søborg
Telefon Søborg 1968

I. Tannenberg

Aut. elektrisk Installatør

Frederikssundsvej 148'
Telefon Bella 384

Floralin flyd. Blomstergødning

giver frodige Planter og Blomsterrigdom

Bonalin-Kompagniet A/S, København F

MIZAR *flø*

L. E. LARSEN

Nørrebrogade 206

Efteraarsska

Annoncér i „Katolsk Ugeblad“

fælles for læg og lærd, for By og Land, for unge og gamle

Boccaccio

I den senere Tid har hele to Forlag i vældige Annoncer alle mulige Steder reklameret for deres nye Udgaver af den italienske Digter Boccaccios »Dekameron«. Specielt det ene Forlag har aldeles ikke gjort Forsøg paa at skjule, hvad det er, der skal sælge Bogen. Dermed er ogsaa sagt, hvilke Læsere man vil interessere.

Det er gjort saa tydeligt, at ingen Katolik vil have været i Tvivl om, at han ikke skal udfylde Bestillingssedlen. Men for en Ordens Skyld bør vi vel alligevel karakterisere Bogen. Det gør vi ved at overlade Ordet til den berømte Historiker Ludvig Pastor, som i »Geschichte der Päpste« I. p. 6. skriver:

»Boccaccio fører sine Læsere ind i en lummer Atmosfære af hedensk Sanselighed. Det er forfærdende, hvordan denne geniale Mester i Stil og Karaktertegning haaner al kristen Tugt og Ærbarhed.... I hans berømteste Værk »Decamerone« breder der sig en uhæmmet, fuldstændig hedensk Nydelsessyge. Med synligt Velbehag fejres i disse Noveller Forførelsens Triumf over Uskyldighed og Infold som en Sejr for sund Livsvisdom over Snerperi og Dydsirethed; med aandrigt, overlegent Vid haanes og latterliggøres Kyskhed og Ærbarhed.... Med Forkærlighed overdænger han gejstlige, Munkke og Nonner med Haan og Spot; med mesterlig Sarkasme skildrer han dem ligefrem som Hykleriets og Usædelighedens Bærme.«

Da Boccaccio blev ældre, omvendte han sig og fortrød bittert at have skrevet disse Bøger. Han advarede udtrykkelig mod at læse dem — og det samme gør i disse Dage vi danske Katolikker. Kunst eller ikke Kunst, saa ved vi allesammen godt, hvilken Fortræd den Slags Bøger uvægerligt anstifter.

Chesterton vender tilbage ...

Omslagsbilledet til den nye Udgave af Chestertons Mesterværk.

Paa J. Frimodts Forlag er i disse Dage udkommet en ny, gennemset Udgave af G. K. Chesterton: »Fritænkeri og Rettroenhed«, paa Dansk ved Magister Henning Kehler.

Var det mon ikke Pater Martindale, som engang sagde, at vel er G. K. Chesterton notorisk død, men det er umuligt at forestille sig det. Det Slægtled, der i England og Verden over blev stærkere paavirket af denne Journalist end af de høje Katedres Fagfolk i Visdom, lærte først og fremmest at bøje sig for Livets Under. Alt, hvad han rørte ved, blev levende. Han gned vore Øjne, saa vi saa det myldrende Liv, vi altid havde haft for Øje,

men ikke havde set. Lykkelige Mennesker bevarer Drengesindet gennem Aarene, men Chesterton blev ved at bevare Sindet hos et Barn, der endnu ikke er sendt i Skole. Sindet hos et Menneske, der ikke ser Tingene gennem Bøger om dem, og allermindst gennem Teorier om Ting, men ser dem selv i den første Friskhed, mens de er nye for os. Sindet hos et Menneske, der møder Verden og Livet som spændende Nyheder.

Og denne Livsdyrker viste os hen til Religionen — nej, til Kristendommen, for han var ikke af dem, for hvem det halvvejs sande er noget videre værd. Netop i den Bog, som nu igen skal til at gøre sin Gerning i Danmark, lærte han os, at Kri-

stendommen er Tilværelsens Sesamord, der lukker op for Livets Porte. Hvad vi senere fandt i enkle skolastiske Bevisførelser, viste han i os Billeder, som fik Livets Farvespil til at funkle og den døde Natur til at udtale sine Hemmeligheder, som om Eventyret var blevet Virkelighed. Guds Bud er Nøglen til Guds Skabning. De er ikke blot Vejvisere til Himlen, men ogsaa jordiske Vejvisere til de største Oplevelser i Pagt med den Plan, som er lagt fra Skabelsens Morgen til vor Lykke.

Kristendommen kom til Chesterton som det store Fund af en Skat, skjult for Næsen af en Verden, der omkring Aarhundredskiftet var tæmmet af rationalistisk Bornerthed til en Tristhed, som følte sig træt af Livet uden virkelig at have set det. »Lust that had lost its laughter, fear that had lost its shame«. Han saa, at det ikke var ad Undtagelsesmenneskers forvildede Veje, men i det jævne, fællesmenneskelige, at han skulde søge frem til vor Civilisations Kilder og dermed til Kristendommens Skaber. »Yea, there is strength in striking root, and good in growing old. We have found common things at last, a marriage and a creed«. Saadan skrev han i et Digt til Ungdomsvennen Bentley netop i de Aar,

da »Fritænkeri og Rettroenhed« blev til.

Det var femten Aar, før han selv blev Katolik. Vi vidste det ikke, vi der af Chesterton — alermest gennem netop denne Bog — blev ført lige ind i Kirkens Favn før ham. Den Kristendom, han lærte os, lignede jo slet ikke, hvad vi kendte under det Navn. Den var katolsk indtil Marven. Og først Aar efter hans sene Konversion, hørte vi (gennem den Præst, der blev Modellen til hans berømte Fader Brown) den rørende Historie om Grunden til, at det varede saa alt for længe. I det citerede Vers sagde han, at han havde fundet »a marriage and a creed«. Og det blev en Strid mellem et lykkeligt Ægteskab og en lykkelig Tro. Han nænnede ikke for sin elskede Hustrus Skyld at gøre det Skridt, hun næppe vilde kunne følge. Han udskød og udskød derfor Afgørelsen — og blev mere og mere ulykkelig derved. Til sidst saa ulykkelig, at selve den Hustru, der skulde skaanes for saa dyr en Pris, tilkaldte en fælles præstelig Ven og bad ham gøre det fornødne. Hun selv blev ogsaa Katolik nogle Aar senere.

Men det var Bogen, vi kom fra. Det er heldigvis ikke nødvendigt at forklare Indholdet af en Bog, der er en gammel Bekendt. For det er ogsaa ganske

haabløst. Det er en kristen Apologetik forskellig fra alle andre i Historien. Den herligste Morsskab, som slutter med intet mindre end selve Guds Latter. Og bærende en burlesk Fantasi og en Storm af Billeder er der under hver Linie en realitetsbunden Logiks stramme Tøjler, som gør det ganske naturligt, at Chestertons sidste Hovedværk blev en aldeles vidunderlig Bog om St. Thomas af Aquin. Vi, der fulgte Chestertons Anvisninger og fandt Vej til Kirken, kom ind i den med Hovedet først.

Henning Kehler, som har oversat Chesterton i et meget veloplagt Øjeblik, har ment at handle i Chestertons Aand ved at lokalisere Bogen, saa engelske Steder og Personer og Forhold ombyttes med danske. Det gør et livligt Indtryk, men hist og her gaar det unægtelig ud over Meningen. Et Sted puttes Luther ind ved Siden af St. Frans, skønt Chestertons egen Bedømmelse af Luther aldeles ikke passer med det. Et andet Sted bliver Kirken til den danske Folkekirke, hvad der ogsaa er et rigeligt stort Spring fra Chestertons Mening. Og i sit Forord, som iøvrigt er fortræffeligt, giver Kehler en Forklaring paa Chestertons Konversion, som er grebet helt ud af Luften, og det var ikke nødvendigt, da Chesterton selv har forklaret sine Motiver ganske tydeligt.

Men det faar nu være. Oversættelsen kunde iøvrigt næppe være bedre og viser, at Kehler hører med til det Kuld, der, som en af Kuldet har sagt det, er blevet præget i den Grad af Chesterton, at de aldrig vil kunne udtale en Mening om nogen Ting, uden at han har Andel i den. Jeg husker selv ganske tydeligt, at jeg i min Ungdom simpelthen delte Menneskeheden i to Grupper: de rigtige, der altid snakker Chesterton, og de haabløst forkerte, der ikke kan med ham. Lad os haabe for den nye Udgave af hans Mesterværk, at den sidste Gruppe er afgaaet ved Døden i Mellemtiden.

H. D. T. K.

Chesterton var ogsaa en meget munter Tegner. Som Prøve bringer vi dette Billede fra hans allerførste Bog. Det staar i et Digt om den uhyggelige Udbredelse af Æsteticisme i alle Samfundsklasser, og illustrerer disse Linier: »The shopmen, when their souls were still, declined to open shops« — og det er jo blevet helt aktuelt i disse Aar, hvor de handlende helst aabner deres Butikker det mindst mulige.

Vor Moder Kirken

*Et Par Sider af Chestertons store Værk,
som omstaaende er anmeldt paany ...*

Jeg har en anden og langt mere solid og central Grund til at give mig under Kristendommen som en Tro, fremfor blot at samle enkelte Vink og Antydninger op i den som et Skema for Livsførelse. Og denne Grund er, at den kristne Kirke er i dens praktiske Forhold til min Sjæl en levende Lærer — ingen død Lære. Det er vist, at den ikke blot var min Lærer i Gaar, men det er næsten ligesaa vist, at den vil være min Lærer i Morgen. Der kom en Dag, da jeg pludselig indsaa Betydningen af Korsets Skikkelse, der kan komme en anden Dag, da jeg pludselig vil indse Betydningen af en Bispehues Udseende. Der kom en skønne Morgen, da jeg indsaa, hvorfor Kirkens Vinduer dannede en spids Bue. Der kan komme en anden skønne Morgen, da det pludselig vil gaa op for mig, hvorfor Præsterne er ragede. Plato har fortalt os en Sandhed, men Plato er død. Shakespeare har forbavset os med et Billede, men Shakespeare vil ikke forbavse os med ny Billeder. Men lad os forestille os, hvad det vil sige at leve samtidigt med saadanne Mænd, at vide, at Plato i Morgen maaske vil aabne en Forelæsningsrække, eller at Shakespeare hvert Øjeblik kan sprænge alt med en eneste Sang. Det Menneske, som lever i Berøring med, hvad han tror er en levende Kirke, er et Menneske, som altid venter at møde Plato eller Shakespeare i Morgen ved Frokosten. Han er et Menneske, som bestandig venter at faa en Sandhed at se, som han aldrig har set før. Der er kun et Sidestykke til denne Situation, og det er Livets Begyndelse, saadan som vi alle har begyndt det. Da din Fader fortalte Dig, medens I spadserede omkring i Haven, at Bierne stikker, at Roserne dufter sødt, da tal-

te Du ikke om at antage det bedste af det, han lærte Dig. Da Bierne saa stak Dig, kaldte Du det ikke et interessant Sammenfald. Da Du indaadende Rosenduftten sagde Du ikke: »Min Fader er et plumpt, barbarisk Symbol, rummende (maaske ubevidst) den dybe og fine Sandhed, at Blomster dufter.« Nej, Du troede paa din Fader, fordi Du havde befundet, at han var en Kilde, som flød med Kendsgerninger, noget, hvis Viden overgik din egen, noget, som vilde bringe Dig sand Viden i Morgen, ligesaa vel som i Dag. Og hvis dette var sandt om din Fader, hvor meget mere var det da ikke om Din Moder; i alt Fald var det sandt om min Moder, hvem denne Bog er tilegnet. Nu da Samfundet er opfyldt af en Masse Kvalm om Kvindernes Underkuelse, er der ikke een, som finder paa at staa frem og sige, hvor meget alle Mænd skylder Kvindernes Tyranni og det Privilegium de har; den Kendsgerning, at de alene behersker Opdragelsen indtil Opdragelse bliver unyttig eller forgæves: for en Dreng bliver først sendt i Skole, naar det er for sent at lære ham noget som helst. Det, som tæller og gælder, er da allerede blevet gjort, og Gud være takket næsten altid blevet gjort af Kvinder. Enhver Mand bliver feminiseret, ja blot ved den Omstændighed, at han skal fødes, undgaar han det ikke. Man taler om mandhaftige Kvinder, men alle Mænd er kvindagtige Mænd. Og hvis nogensinde Mænd skulde føle Trang til at gaa til Rigsdagen for at protestere imod dette kvindelige Privilegium, saa vil jeg ikke slutte mig til deres Protestog.

For jeg husker ganske nøje denne bestemte og fastslaaede psykologiske Kendsgerning: at paa den selvsamme Tid, da jeg

var mest underkastet en Kvindes Autoritet, var jeg mest opfyldt af Æventyrlystens Flamme. Og hvorfor? For naar min Moder sagde, at Myrterne bed, saa bed de; og fordi Sneen faldt om Vinteren, — saadan som hun sagde, at den skulde. Derfor var hele Verden et Æventyrland for mig, opfyldt af vidunderlige Profetier, som gik i Opfyldelse, ja, det var som at leve i en eller anden bibelsk Tidsalder, naar den ene Forjættelse efter den anden viser sig at være sand. Jeg kom ud som et Barn i en stor Have, og det var et imponerende Sted for mig, netop fordi jeg havde en Nøgle til Havens Tegnsprog: hvis jeg ingen Nøgle havde haft, vilde den ikke have været overvældende, men tam. Et rent meningsløst Vildnis er nemlig ikke engang egnet til at gøre Indtryk. Men min Barndoms Have var fortryllende, netop fordi Alting havde en fastslaaet Mening, som man kunde finde ud af efterhaanden. Tomme for Tomme kunde jeg opdage, hvad der stak i den løjerlige, stygge Genstand, som kaldes Rive, eller jeg kunde danne mig en eller anden skyggeagtig Formodning om, hvorfor mine Forældre holdt Kat.

Saadan er det gaaet mig, at siden jeg har antaget Kristendommen som en Moder og ikke kun som et Slumpetræf, har jeg befundet den allerstørste Lighed mellem Europa, hele Verden og den lille Have, hvor jeg engang glanede paa Rivens og Kattens symbolske Skikkelser. Jeg ser nu atter paa Alting med den gamle Uvidenhed og uforglemmelige Forventning, som man ejer i Æventyrland. Der kan være en eller anden Kirkeskik, et eller andet Dogme, som gør et lignende usædvanligt og løjerligt Indtryk paa mig som en Rive; men det er nu blevet min Erfaring, at disse Ting altid ender paa en eller anden Maade i Græs og Blomster. En Præst kan tilsyneladende være saa unyttig som en Kat, men han er ogsaa mystisk som en Kat, der maa være en eller anden sælsom Grund til, at han eksisterer. Jeg vil give et Eksempel blandt hun-

drede. Jeg har ikke selv den instinktive Trang til at begejstres for den fysiske Jomfruelighed, som sikkert har spillet en fremtrædende Rolle i den historiske Kristendom. Men naar jeg bortser fra mig selv og ser paa Verden, gaar det op for mig, at denne Begejstring ikke blot hører med til Kristendommen, men ogsaa til Hedenskabet, at den tillægges en høj human Betydning i mange Kredse. Grækerne følte for Jomfrueligheden, da de huggede Artemis i Marmor, Romerne, da de klædte Vestalinderne i Gevandter, de værste og mest raa blandt de store Dramatikere paa Dronning Elisabeths Tid klyngede sig til en Kvindes bogstavelige Renhed som til den Pille, Verden maatte hvile paa. Fremfor alt har den moderne Verden (endogsaa samtidig med, at den spotter Kønnets Uskyld) kastet sig selv ud i et højsindet Afgudereri, som netop har Kønnets Uskyldighed til sin Genstand, for hvad andet skjuler sig under den moderne Verdens storartede Børneforgudelse! Ethvert Menneske, som elsker Børn, vil nemlig give mig Ret i, at deres ejendommelige Skønhed fordærvs af den svageste Hentydning til Kønnets fysiske Tilstedeværelse. Naar jeg nu lader al denne menneskelige Erfaring forene sig med den Myndighed, som Kristendommen kommer med, slutter jeg uden Vanskelighed, at jeg har Uret og Kirken Ret: eller rettere, at jeg er mangelfuld, men Kirken er universel. Der skal alle Slags Mennesker til, for at Kirken kan blive en Kendsgerning. Kirken beder ikke mig om at leve i ugift Stand, men jeg gør mig ikke vigtig af at mangle Evne til at vurdere den ugifte Stand — ikke mere, end jeg gør mig vigtig af at mangle Øre for Musik. Menneskehedens bedste Erfaringer er imod mig, hvis jeg vil vigte mig, baade med Hensyn til Cølibat og Mozart. Cølibatet er en af de Blomster i min Faders Have, hvis søde, skrækkelige Navn jeg ikke har faaet at vide endnu. Men der kan komme en Dag, da det sker.

Dette er derfor, til Slut, min

Grund til at antage Religionen — og ikke blot nogle spredte og verdslige Sandheder, som jeg hugger løs af Religionen: jeg gør det ikke ene og alene, fordi Kristendommen er i Besiddelse af visse Sandheder, men fordi den overhovedet er noget, hvis Væsen er at fortælle Sandhed. Alle andre Filosofier ser de Ting, som jævnt synes at være sande, men Kristendommen er den eneste Filosofi, som atter og atter har sagt, hvad der ikke synes at være sandt, men er sandt. Ene af alle Trosbekendelser og Religioner er den overbevisende, der hvor den er frastødende. Til sidst faar den altid Ret, ligesom min Fader i Haven. Teosoffer forkynder f. Eks. en overordentlig tiltrækkende Idé: Reinkarnation: Sjælenes Genfødsel og Vandring. Men hvis vi giver os Tid til at lægge Mærke til denne lokkende Tankes logiske Konsekvenser, da er de aandeligt Hovmod og Kaste-grusomhed. For hvis en Mand er Tigger som en Følge af de Synder, han har begaaet i et andet Liv, i en anden Inkarnation, saa

vil Folk blive opdraget til og føle sig henført til at foragte Tiggere. Men Kristendommen forkynder en aabenlys frastødende Idé, som f. Eks. Arvesynden. Men hvis vi lægger Mærke til Resultaterne, da er de Medfølelse og Broderskab, tordnende Latter og varm Lidenskab. For kun i Kraft af Arvesyndens Tro og Dogme kan vi paa een og samme Tid have Medlidenhed med Tiggeren og Kongen. Videnskabsmænd tilbyder os Sundhed, en indlysende Velgerning. Det er først bagefter, at vi opdager, at med Sundhed mener de Legemets Slaveri og aandelig Kedsomhed. Den kristne Dogme faar os til at springe tilbage fra Helvedes bratte Brink. Det er først bagefter, at vi opdager, at disse Spring var en gymnastisk Øvelse, som har haft en overordentlig gavnlig Indflydelse paa vor Sundhedstilstand. Det er først bagefter, at vi bliver klar over, at denne Fare er Roden til all Drama, til al æventyrlig Digtning. Den stærkeste Bevisgrund for den guddommelige Naade er simpelthen dens Utækkelighed.

Maria Laach

•Paradis•

»I hine Dage hørte jeg en Røst fra Himlen, som sagde til mig: Salige er de døde, som dør i Herren. Allerede fra nu af siger Aanden: De skal hvile efter deres Arbejder, men deres Gerninger følger dem.

Epistel fra Allesjælesdag
(Johs Aab. 14)

Hvad der er upopulært i Kri-
stendommen, viser sig, naar det

undersøges, at være just det,
som holder Folket oppe.

Gudstjenestens Tilbehør IX

Det middelalderlige og det moderne Alter

I Løbet af Middelalderen for-
øgedes Antallet af Altre i alle
Kirker, og Alterformen blev me-
get lang i Forhold til Bredden.
Før havde Celebranten staaet
med Ansigtet mod Menigheden,
med Alteret imellem sig og den-
ne; nu vendte han Ryggen mod
Menigheden, og mange Steder
kom Højalteret — undtagen i
store Kirker eller Domkirker —
til at staa helt op mod Østmu-
ren. Dette førte til Misbrug af
Baldakinen (*ciborium*). I Dom-
og Abbedikirker stod et Helgen-
skrin ofte umiddelbart bag Høj-
alteret paa en Forhøjning, og i
disse Tilfælde blev Baldakinen
anbragt over Relikvieskrinet i
Stedet for over Alteret. Alteret
stod nu praktisk talt op mod
Relikvieskrinets vestlige Ende,
og en lav, malet eller udskaaret
Sten- eller Trætavle blev anbragt
paa eller bag Alteret for at skjule
Skrinets Fundament; selve
Skrinet hævede sig lige op over
Tavlen. I nogle Lande blev Bal-
dakinen efterhaanden til en flad
Tronhimmel, der i visse Tilfælde
var hvælvet for ikke at hindre
Udsynet til Østvinduet, og hvil-
ken Form den end havde, blev
den anbragt hængende ned fra
Taget, og de fire Søjler fra den
oprindelige Baldakin blev til fire
Piller ved Alterets Hjørner. Paa
disse Piller blev der ofte anbragt
Lys, og mellem dem hang der,
bagved og paa Siderne af Alte-
ret, nogle Forhæng, Rester af de
fire Forhæng, hvormed Alteret
oprindeligt var omhængt.

Et Krucifiks med en eller to
Lysestager stod nu paa selve Al-
teret og ikke bag ved det som
før. De Lysestager, vi nu er vant
til, stammer rimeligvis fra de
Fakler, som Akolyterne bar, og
Krucifikset fra det Processions-
kors, som tidligere anbragtes

paa eller ved Siden af Alteret
ved Messens Begyndelse. Der var
ingen Skammel eller Hylder bag-
ved eller paa Alteret. Disse op-
stod først i det 16. Aarhundrede.
I vore Dage findes der meget tit
den Slags Hylder. Der er meget
lidt at sige til Fordel for dem,
udover at de kan tjene til An-
bringelse af ekstra Lysestager og
Blomster. Men et Alter burde
ikke ligne en Buffet. Den romer-
ske Skik med en enkel lav Hylde
(paa Basilikaernes Sidealtre; der
er aldrig en Skammel paa Høj-
alteret i disse Kirker), hvorpaa
Stager og Krucifiks er anbragt,
er ganske værdig og bekvem. Li-
turgiske Purister vil afskaffe
dem fuldstændigt, men da de al-
drig er blevet forbudt, er der in-
det at indvende mod Brugen af
dem, bortset fra den ligefremme,
at de tager noget bort af selve
Alterets Værdighed.

Dette fremgaar klart af de
moderne Altertyper, som vi ser
i alle Kirker med latinsk Ritus,
og som daterer sig fra Tiden ef-
ter Reformationen. Den almin-
delige Tendens gik ud paa at
mindske Betydningen af selve
Alteret og gøre det til lidet mere
end en Slags Hylde, der passede
med hele den arkitektoniske Op-
bygning af Altertavlen. Man
glemte den Tanke, at Alteret
først og fremmest er et Helligt
Bord og en Offersten. Efterhaan-
den som Udstilling af det hellig-
ste Sakramente blev mere og
mere almindelig, blev Monstrans-
Tronen det vigtigste paa mange
Altre med det Resultat, at naar
man træder ind i visse Kirker,
er det svært at finde ud af, om
der overhovedet er et Højalter,
for det er næsten usynligt under
Altertavle, Tabernakel og Trone.

Peter Anson.

Nedenstaaende Billede af en ka-
tolisk Feltpræst leder Tanken hen
paa et af de store krigsførende
Lande, og ikke desto mindre stam-
mer Billedet fra Finland.

Til Trods for, at Antallet af Ka-
tolikker kun er ganske ringe —
godt og vel et Par Tusind — har
den finske Armé altsaa en egen ka-
tolisk Feltpræst. Det er den finske
Præst W. von Christierson, der tid-
ligere har virket i Sverige og nu
er ansat i Helsingfors. I Sverige,
hvor Katolikernes Tal er betyde-
ligt større, har man forsøgt at faa
oprettet en lignende Institution, og
Forslaget er blevet mødt med Vel-
vilje og Interesse paa svensk mili-
tært Hold, men er endnu ikke ble-
vet realiseret.

Ligesom Finland var det første
af de skandinaviske Lande, der fik
diplomatisk Repræsentation ved
Vatikanet, skulde Landet altsaa
ogsaa blive det første, der fik opret-
tet et katolsk Feltpræsteembede.

*

I Sverige vilde man i Aar have
kunnet fejre 800-Aarsmindet for
Oprettelsen af det berømte Alva-
stra-Kloster, Sveriges og hele Nor-
dens ældste Cistercienserkloster,
men paa Grund af Krigen vil der
dog ikke blive afholdt nogen Jubi-
læumsfestligheder. Alvastra — hvis
imponerende Ruiner staar den Dag
i Dag — grundlagdes i 1143 af
Kong Sverker og Dronning Ulv-
hild ved Cisterciensere fra selve
Clairvaux.

U. E. O.

I Næstekærlighedens Tjeneste

Allerede i Menneskehedens ældste skriftlige Efterladenskaber finder man Begrebet *Spedalskhed* nævnt, og alle de primitive Folkeslag, som Historien beretter om, kender denne skrækkelige Sygdom. Mest udbredt er den i de varme Lande, og endskønt Videnskaben antager, at den stammer fra Indien, er den dog ikke — som man fejlagtigt har troet — en decideret Tropesygdom. I Middelalderen var den meget udbredt i Europa: den dukkede op i Irland i 9. Aarhundrede, i Norge i 11. Aarhundrede, i Sverige, Island og Danmark — hvor de tallose Sct. Jørgensgaarde taler deres tydelige Sprog — i 12. Aarhundrede, indtil den kulminerede i Europa i det 13. Aarhundrede.

Menneskehedens store Vandringer har bidraget meget til Sygdommens Udbredelse. Da Moses befriede Jøderne fra Slaveriet under Ramses II, strejfede han i 40 Aar rundt i Ørkenen med sit Folk; der var 600.000 Mand, foruden Kvinder og Børn. Af 3. Mose-Bogs 13. Kapitel fremgaar det, at Spedalskhed var en udbredt Sygdom blandt disse Mennesker; der tales her om en Slags Hudsygdom med Udslet, der ofte medførte Tabet af hele Legemsdele. Blandt Oldtidens Folk

*Katolske
Missionærer
blandt
Spedalske*

bidrog Fønikerne mest til Spedalskhedens Udbredelse. Disse — der formentlig stammede fra Indien — bragte Sygdommen til Kaldæa, Assyrien, Arabien, Afrika, Grækenland og Spanien, d. v. s. til alle de Lande, som de stod i Handelsforbindelse med. Derfor kaldte Oldtidens Læger Spedalskhed for den »føniskiske Sygdom«. Senere bidrog andre Folkeslag (Assyrerne, Perserne, Araberne, Grækerne, Romerne og Tyrkerne) gennem deres Krigstogter og Slavetransporter til, at Sygdommen, der faktisk var ved at dø hen, blussede op paany.

Det frygtelige ved Spedalskhed er imidlertid, at Videnskaben her staar overfor en Hemmelighed. Den norske Videnskabsmand Armauer-Hansen opdagede imidlertid i Midten af forrige Aarhundrede, at Sygdommen skyldes en bestemt Bacille, og siden da har Alverdens Videnskabsmænd søgt at bekæmpe denne

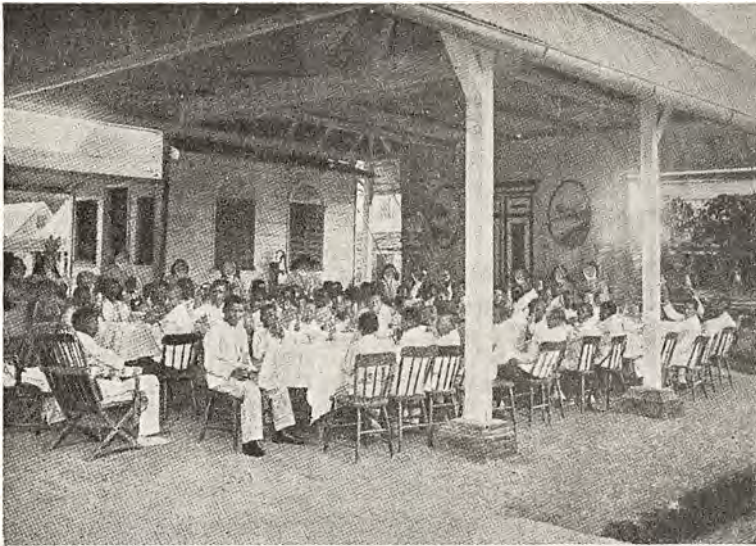
▲ Spedalske i Tungyuanfang

➤ Et langt Liv blandt Spedalske har virket i 45 Aar i Spedals

15 største
olonier:
idji-Øerne

ollandsk

skar

sørgelige Sygdom, men endnu ikke fundet nogen sikker Helbredelse.

Menneskeheden har altid været opfyldt af Gru over denne frygtelige Svøbe. De Personer, der blev angrebet, blev udelukket fra deres Medmenneskers Kreds, og Side om Side med Sygdommens Lidelser, hvor Kød og Lemmer svinder hen, forsvinder ogsaa de angrebnes Livsmod og Haab. Videnskaben er som nævnt ikke naaet til effektivt at kunne bekæmpe Sygdommen — og Næstekærligheden fandt da her et Objekt.

Adskillige Steder paa Jorden hænger denne frygtelige Sygdom den Dag i Dag, og overalt sætter katolske — adskillige Steder ogsaa ikke-katolske — Missionærer deres Liv ind for disse ulykkelige Mennesker. Synoderne i Orleans (543)

og Lyon (385) beskæftigede sig allerede med Spedalskhedsproblemet, og siden da er utallige Missionærer aarlig draget ud til denne uselviske Gerning. Et af de mest kendte Navne i denne store Skare er Pater Damien, der efter 12 Aars trofast Arbejde selv blev angrebet af Sygdommen og døde blandt de Spedalske paa Molokai (Sandwich-Øerne).

I Asien, Afrika og Amerika findes der talrige Spedalskhedslejre og -kolonier, der enkelte Steder endog drives med Understøttelse af de respektive Stater. Men alle vegne er det uforfærdede Missionærer og Søstre, der af Kærlighed til Gud ofrer deres Liv til Gavn for ulykkelige, lidende Medmennesker.

*

Tekst og Fotos:

Academia

til Kirke

n, Pater Pierre (t. h.)
i Harrar (Ætiopien)

Det blev kun

til een Time -

Mirakler
finder stadig
Sted

siger Jacob Paludan ...

En ung Pige var hos en katolsk Præst begyndt Undervisning i den katolske Religion. Hun fortalte, at hun kendte en Dame, som allerede i længere Tid havde gaaet til Undervisning og var saa glad for disse Undervisningstimer. Det var hende, som havde vakt Lysten hos hende til at sætte sig ind i katolsk Tankegang.

Men det blev kun til *een* Undervisningstime. Næste Gang fortalte hun med Taarer i Øjnene, at hendes Kæreste ikke vilde vide af, at hun gav sig af med noget saa besynderligt som Katolicisme. »Jeg vil ikke have en hellig Kone,« havde han erklæret. Hvis hun fortsatte, rejste han sin Vej, og saa var det forbi imellem dem. Hun var meget ulykkelig over det. Hun gjorde mange Undskyldninger over at have voldt Ulejlighed til ingen Nytte, men som sagt — — —

»Min Kæreste vil ikke have, at jeg skal have noget med den Slags Ting at gøre«, dette var for hende den uovervindelige Hindring for at naa frem til Sandheden.

Der er ingen Tvivl om, at den unge Pige, som var dejligt frisk og naturlig, var begyndt Undervisningen med stor Alvor og levende Interesse. Nu har en anden benyttet sin Magt over hende til at slette det religiøse ud af hendes Liv — hvis det da lykkes i det lange Løb.

Der er Grund til at fastslaa, at der er begaaet et skændigt Overgreb overfor den unge Kvinde.

Alle er enige om, at religiøs Tvang er af det onde. Men lige saa forkasteligt er det modsatte: at tvinge et Menneske bort fra Religionen.

*

Det sker i en Række Ægteskaber. Jeg husker en Dame, der i al Hemmelighed kom til at Præst for at stille nogle religiøse Spørgsmaal. »Jeg vil saa gerne blive Katolik,« sagde hun, »men jeg maa ikke for min Mand.« Præsten saa hende aldrig mere. Eller en Ægtemand, der forbød sin katolske Hustru at modtage Besøg af Katolikker; hun maatte heller ikke modtage noget katolsk Brev eller nogen katolsk Tryksag. Hun bad saa bønligt om, at man ikke sendte hende noget Sogneblad. De Scener, det medførte, turde hun ikke udsætte sig for.

Aandelig Vold kan skyldes Uvidenhed, Enfoldighed, Vildfarelse. Men det er og bliver Uret. Enhver kan kræve Respekt for det, han anser for helligt, og man behøver aldrig at tillade nogen, hvem det saa er, at gribe ind i sit Gudsforhold. Der er noget forkert ved en Kærlighed, der giver sig tyranniske Udslag. Den virkelige Kærlighed maa altid medføre Respekt og Ærbødighed for alt det, den, man holder af, elsker og sætter højt.

C. B.

Det er interessant at se, hvordan vort hjemlige Aands-Aristokrati langsomt, men støt er paa Vej bort fra den materialistiske og gudløse Indstilling. I Jacob Paludans sidste Bog »Søgende Aander« giver Forfatteren følgende Bekendelse, som ganske vist ikke viser en Kristens Livsopfattelse, men en Mands, der maaske ikke staar saa langt fra den endda:

»Mirakler er ikke umulige. Mirakler har fundet Sted. Mirakler finder stadig Sted. Altsaa Begivenheder og Hændelser, der ikke lader sig indfange, analysere og begribe af vor nuværende Videnskab. Men Betingelserne maa være for Haanden. Paa Jesu Tid og i Palæstina var Betingelserne aabenbart saa gode, som de nogen Sinde har været.

I vor Tid er Mirakler sjældne. Dels fordi de menneskelige Medier, som er nødvendige, er sjældne. Inkvissionsdomstole og Heksebaal udryddede den Slags Begavelse med Ild og Sværd. Der vil gaa Aarhundreder eller Aartusinder, før dette Tab kan udlignes. Heldigvis er der jo fra Naturens Side sørget for, at Evnerne ikke gaar tabt. De er i Forvaring hos »Generne«, og de kan naa som helst springe frem i nye Individuer. Men en gunstig Atmosfære er nødvendig. Ellers bliver Evnerne ikke erkendt. Atmosfæren i Europa har siden Middelalderen været ugunstig. Det nord-europæiske euroamerikanske Menneske er Antimystiker, er länkebundet og indespærret af teologisk og naturvidenskabelig Dogmatisme og Doktrinarisme. Men denne Menneskeart er for Tiden i Færd med at udrydde sig selv.«

Paa Kirkegaarden . Efteraars-Stemning

Det var en kold Vinterdag i December Maaned, en af disse Dage med Mørke og Kulde, der ligesom faar Sjælen til at fryse i ens Bryst, og man synes, at Livet er saa tungt at leve, at jeg gik en Tur ud ad Byen og kom til Kirkegaarden, hvor jeg saa tit havnede, naar jeg saadan gik paa maa og faa. Jeg gik ind ad Porten, der fører ind til Kirkegaarden. Der laa et tyndt Lag Sne over det hele, men det var Tøvejr, og ved hvert Fodtrin saa man tydeligt Aftryk af Foden. Træerne var vaade af smeltet Sne, og Draaberne hang som Taarer paa alle Grene. Der var saa tyst og stille, kun en ensom Fugl pippede lige i Nærheden og syntes ligesom at forøge Stilheden rundt omkring; et brunet, fugtigt Blad faldt tyst til Jorden. Luften var taaget og diset, all syntes at aande Livets Forkrænkkelighed og Forgængelighed.

Aa, hvor jeg elsker de døde Have og Gravenes Fred og Stilheden, som hersker her. Intel Sted staar den Sandhed: »Af Støv er du kommet, og til Støv skal du blive«, saa levende for en som her. Her faar man rigtig Fornemmelsen af det jordiske Livs Ubestandighed, her mellem de hensovede.

Jeg holder saa meget af at gaa rundt i Gangene og se paa Mindesmærkerne over de døde og læse Indskrifterne: »Her hviler min elskede Hustru« — »Her sover min egen, lille Dreng«.

Der er store og kostbare Gravsteder, hvor der ikke synes at være sparet paa noget, hvor det gælder om at gøre det saa smukt som muligt. Der er smaa og beskedne Grave, men velholdte og smykkede med smukke Blomster, der er sat af nænsomme Hænder af dem, der savner og har elsket den døde, som hviler dernede. — Jeg tænker paa de døde, der hviler i de kolde, vaade Grave, tænk om de kunde mærke det, men de er forlængst holdt op med at mærke noget, de hviler i ufravendt Ro, Legemet er jo kun det Hylster, der omfat-

tede den Sjæl, vi har elsket, — hvad er Legemet mod Sjælen, som gav det Liv?

Sjælen er nu gaaet gennem Dødens Port til Livets Hjem. Herre, Du se i Naade til Dine Tjenere, tag dem til Dig og giv dem Livets Vand at drikke, og lad dem skue Dit Aasyn i Evighed.

Jeg sætter mig paa Bænken paa min Søsters Grav, den ligger lige op til Kapellet. Her er saa dejligt dulmende stille. Der kommer Ro over mig, jeg er langt fra Byens Larm og Støj, hører den kun som en fjern Lyd, der er sammensat af utallige Lyde, men behagelig formindskede ved Afstanden.

Tanker kommer og gaar. Jeg kan ingen Mennesker øjne fra det Sted, jeg opholder mig. Jeg er altsaa alene med de døde, men Tanken ængster mig ikke. Jeg tænker paa alle de Mennesker, der har stridt den sidste Strid, og som er lagt til Hvile her. Jeg tænker mig, at jeg kan se ned i Jorden, og se de døde, som de var den Dag, de blev begravede, se de hvide Ansigter lyse, den sammenknebn Mund, og de tæt tillukkede Øjne, som har mistet al Glans, Liv og Varme. Her ligger min Søster, og her skal ogsaa jeg ligge. Jeg kommer til at tænke paa min Søsters Dødsdag, som staar saa levende for mig, som om det var i Dag. Jeg ser Værelset, hvor hun lukkede Øjnene for stedse. Jeg ser hende ligge hvid i den hvide Seng med et Ansigt saa skønt, men ak saa

koldt i forstenet Ro, som var det mejslet i Marmor.

Jeg var der ene med hende i en halv Time, da jeg skulde ordne noget i Værelset. Gang paa Gang gik jeg hen til Sengen og saa paa hende. Jeg var saa forundret, jeg kunde slet ikke fatte den Tanke, at jeg aldrig skulde tale med hende mere, og jeg tænkte paa hende, naar hun talte, gik og stod. Hun havde gaaet det sidste Skridt, talt det sidste Ord og tænkt den sidste Tanke. Vi skulde aldrig mere høre hendes gode Mening om en Ting og aldrig mere modtage gode og forstandige Raad af hendes Læber. Hun elskede Mor og os Søskende med inderlig og varm Kærlighed.

Jeg husker, at jeg undertiden lagde mine Arme om Livet paa hende og saa op paa hende, hun var da voksen, men jeg kun en lille Pige, da højede hun sig ned og kyssede mig kærligt, men da var hun altid alvorlig, og hendes Ansigt kunde da have et smerteligt Træk, — da elskede jeg hende mest, og saaledes vil jeg altid mindes hende. — Men forhaabentlig er vi ikke skilt for evigt, vi maa mødes igen, og jeg vil glæde mig dertil. — Og saa ofte, naar man oplever noget tungt, er det, som om netop det faar en til at længes efter noget ophøjet og skønt, at det netop drager Hjertet mod det evige høje, og Blikket drages fra Jorden op til Himlen og de evige Glæder. — Min Gud, Du er mit Hjertes Fryd, og efter Dig længes jeg, Din Skønhed er over alt, og Du er al Godhed og Sandhed til evig Tid.

H. Rw.

Radiogudstjeneste fra Sakramentskirken

Mandag den 1. November Kl. 8

Allehelgensfest, Højmesse

Celebrant: Sognepræst Cay Benzon

Prædikant: Pastor Hubert Messerschmidt

Missa II, Credo III

Bøn

Salme 248: Jesus Krist, vor Frelser god

Liturgisk Kalender

Okt.-Nov.

31. S. KRIST KONGES FEST (hvid) (1130); 2. Bøn: 20. Søndag e. Pinse (741); egen Præfation (1133); sidste Evangelium: Søndagens (742).

1. M. ALLE HELGENS FEST (hvid) (1135).

2. Ti. ALLE SJÆLES DAG (sort) (1139).

3. O. Foregaaende Søndags Messe (741) uden Gloria og Credo; 2. Bøn: Alle Helgens Oktav (1135), 3. Bøn: Om Fred*) eller For Paven; alm. Præf. (525). — Eller:

(hvid) 3. Dag i Alle Helgens Oktav (1135); 2. Bøn: Søndagen (741), 3. Bøn: Om Fred*) eller For Paven ([122]).

4. T. St. Karl Borromæus (hvid) (1150); 2. Bøn: Alle Helgens Oktav (1135), 3. Bøn: St. Vitalis og St. Agricola (1150), 4. Om Fred*) eller For Paven.

5. F. Relikviefest (1150); 2. Bøn: Alle Helgens Oktav (1135), 3. Om Fred*) eller For Paven.

6. L. † 6. Dag i Alle Helgens Oktav (1135); 2. Bøn: Om den Helligaand ([120]), 3. For Kirken eller For Paven ([123, 122]), 4. Bøn: Om Fred*) eller For Paven (hvis denne ikke er læst som 3. Bøn).

7. S. 21. Søndag e. Pinse (744). (grøn)

*) Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N. Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 570 42.

Annoncer/deling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, svrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER ≈

Rendyrkning af en Lidenskab

François Mauriac: »Mor og Søn« (Gyldendal).

I Aar, hvor Romanerne ellers skal være paa Tykkelse med et Leksikonbind, er denne Fortælling, som maa trykkes med meget stor Skrift for at tvinges op paa hundrede Sider, tilsyneladende i Fluevægtsklassen. Men hvis det, der tæller, ikke er Tiden, det tager at læse en Bog, men den, det tager at glemme den, saa er denne Aarets maaske vægtigste Roman. Den hører til tidligt i Mauriacs Forfatterkab og skildrer Moderkærlighedens selviske Side med en rystende Gru. Især i de yngre Aar hengav Mauriac sig til en saadan Rendyrkning af menneskelige Lidenskaber, saa de forekom paa en Gang umenneskelige og dog bittert sande. Denne gamle Kvindes sidste Kamp for stadig at beholde sin nu midaldrende Søn, hvis triste Ægteskab hun har lagt øde, er en Rendyrkning af denne Art. Romanen handler kun om denne grumme Moderkærlighed, den udspilles i Løbet af ganske kort Tid, men man har fulgt et Par glædesløse Tilværelser paa saa nært Hold, som disse Menneskers egne Samvittigheder har kendt dem, og det glemmes ikke snart igen.

Oversættelsen er langt bedre end den af Mauriacs anden, i Aar udkomne Roman. H. D. T. K.

Emanuel Jensen & H. Schumacher Murer- & Entreprenørforretning A/S

Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968

Indgang fra Vagtelvej

Pædagogik

Frère Léon: »Leçons de Psychologie« (Desclée de Brouwer).

Det fransk-belgiske Forlag udgiver en udmærket pædagogisk Bogserie, hvori dette er det nyeste Bind. Frère Léon er Maristbroder og Doktor i Pædagogik. Hans paragrafopdelte Gennemgang af Psychologien er uhyre enkel og ligetil, nærmest svarende til, hvad Studenterne lærer til Filosofikum. Men Paragraf for Paragraf følger han hertil pædagogiske Anvendelser af det freinstillede Stof og faar givet en meget stor Mængde Raad og ikke bare i al Almindelighed. Hans Pædagogik er paa Højde med det bedste i Nutiden, en aaben og fri Opdragelse, men uden de Overdrivelser, vi led saa meget under i Mellemrummet mellem Verdenskrigene. Tom.

BOGHYLDEN

- Reiter, Paul J.: Sikre og tvivlsomme Mirakler. Et Foredrag af Overlæge Reiter om det interessante Spørgsmaal: Hvorledes søger man at skelne mellem sande og falske Mirakler? Belyst ved en Række Eksempler op gennem Tiderne. 53 S. 2,50
- Hayen, André, S. J.: L'Intentionnel dans la philosophie de Saint Thomas. Préface par le R. P. Joseph Maréchal, S. J. 312 S. 11,55
- Huysmans, J.-K.: En Route, roman. 380 S. 4,70
- Augustinus: Bekenntnisse. En bekvem lille Udgave. 518 S. 6,90

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsvej 34-36

Tlf. 778 - 728

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Til Biskoppens Husholdning

søges snarest kvindelig Hjælp, der kan paatage sig almindelig Stuepigegerning og nogen daglig Madlavning. Henvendelser bedes rettet til Husbestyrerinden, Frk. Margrethe Larsen, Bredgade 64. anbefalinger vedlægges eller medbringes.

Nyt fra Horsens

Søndag den 9. Oktober havde vi Vandretur ud i det Blaa. Vi startede Kl. 9½ og vendte hjem Kl. 20½. Turen gik ad den gamle Bjerre Landevej og langs med Fjordens Bred, men inden ret længe blev vi tvunget til at gaa op langs med Indhegningerne, for der var saa sumptet nede ved Fjorden. Her kunde vi dog næsten heller ikke gaa, for Jægerne gjorde Vrøvl, da vi lettede baade Harer og Fasaner, hvad de jo heller ikke kunde være tjent med.

Ved Boller spiste vi med Appetit vore medbragte Klemmer. Her ved Boller fik Amatørfotograferne nogle gode Motiver.

Nu gik Turen over Thyrsted til Bjerrelide Top, hvor vi kunde se hjem til Horsens; her fik vi igen et lille Hvil, og en Kiks uden Smør.

Det nærmede sig nu Kaffetid, og da vi var i Nærheden af Bjerre Kro, var det naturligt at gaa derind og faa Kaffe. Bagefter var vi nede i Krohaven for at faa lidt Morskab i Form af Keglespil og Pære- og Æblespisning af Frk. Andersens Efteraarsfrugt.

Glade over en vellykket Dag gik vi hjem, og en god Dag var til Ende.

Brinch.

Benediktinerinderne

i Vor Frue Kloster, Aasebakken, gør opmærksom paa, at der endnu kan antages nogle Elever til Undervisning i »Latin pr. Brev«.

Endvidere henleder vi Opmærksomheden paa, at Porto til Aasebakken er 20 Øre (Landporto), samt at vor Adresse er: Aasebakken pr. Birkerød og ikke Høsterkøb eller Hørsholm. Forkert adresserede Breve gør en Rundtur paa 2-3 Dage inden vi faar dem.

Katolsk Ungdomsværn

afholder ordinær Generalforsamling Søndag den 7. November 1943 i det store Taleværelse, Stenosgade 4 B, efter Messen Kl. 10.

Bestyrelsen.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

Aarhus.

Fredag d. 12. November Kl. 19,30.

Studiekredsmøde i Præstegaarden. Emne: »Spredte Kapitler af Kirkens Historie«. Leder: Pater C. Lønskov S. J.

København.

Tirsdag d. 2. November Kl. 19,30.

Foredragsmøde i Bredgade 67 A. Dr. med. V. Møller Christensen taler om »Skeletfundene i Æbelholt«.

Søndag d. 7. November Kl. 9,30.

Akademikermesse i Klosterkirken paa Jagtvejen. Efter Messen spises medbragt Morgenmad i Klosteret.

Tirsdag d. 9. November.

Studiekredsmøde i Bredgade 67 A. Emne: »Filosofiens Grundelementer« II efter Maritain. Leder: Pater H. Roos S. J.

Onsdag d. 10. November.

Studiekredsmøde i Bredgade 67 A. Emne: »Filosofiens Grundelementer« I efter Maritain. Leder: stud. mag. Hans Bang.

BRØDRENE DAHL A/S
Installationsvæsen
Telefon Central 6585

Rør og Fittings - Sanitet - Centralvarme
Armatur - Pumper - Værktøj - Metaller

Ønsker De at sælge

eller at købe Villa . Ejendom . Grund . Forretning
eller Pontebrev, yder jeg Dem betryggende Assistance

EMIL OVERGAARD

Statseksamineret Ejendomsmægler
Gentoftegade 84 . Tilf. Gentofte 2535

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt
Rosenørnsallé 29 . København V
Telefoner: 4295, 13,504, 22 07

LEDIG

Magasin
du Nord

... den ny Tids Stormagasin

God Vask
- Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

St. Ansgars Kirke

Sønd. 31. Okt. højtideligholdes Krist Konges Fest med Levitmesse Kl. 10. Mand. 1. Nov., Alle Helgens Dag, Kl. 7 og 8 stille Messe, Kl. 10 Pontifikalmesse, Kl. 19,30 Andagt. Tirsd. 2. Nov., Alle Sjæles Dag Kl. 7, 8 og 9 stille Messe, Kl. 10 Levit- Requiemsmesse. Fred. 5. Nov. Kl. 8 Sonemesse til Jesu højhellige Hjer- te; efter Messen udstilles Alterets Sakramente til Tilbedelse. Kl. 19,30 Andagt med Prædiken om Martyrbiskoppen Ignatius af Antio- chia.

Sakramentskirken

Mand. 1. Nov., Alle Helgens Dag Kl. 6,30 stille Messe, Kl. 8 Højmes- se, Kl. 19,30 Andagt med Korsvej for de afdøde. Derefter Menigheds- møde. Cand. mag. Fru *Inge Stollen- berg*: »St. Katarina af Siena«. Bill. à 75 Øre købes i Forvejen. Tirsd. 2. Nov., Alle Sjæles Dag Kl. 6,30 Re- quiemsmesse, efterfulgt af endnu to Messer. Kl. 8 Requiemsmesse, efter- fulgt af endnu to Messer. Torsd. 4. Nov. Kl. 20 Birgittaforeningen. Fred. 5. Nov. Kl. 20 Andagt.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 31. Okt., Krist Konges Fest Kl. 10 Levitmesse med højtidelig Indvielse til Jesu Hjerter, Kl. 18 Festandagt. Mand. 1. Nov., Alle Hel- gens Dag Kl. 6, 7, 7½ og 8¼ stille messe, Kl. 10 Levitmesse, Kl. 19,30 Festandagt og Møde for unge Mænds Kongr. Tirsd. 2. Nov., Alle Sjæles Dag stille Messer Kl. 5,30— 8. Kl. 8,15 højtidelig Requiemsmes- se. Kl. 16,30 og 20 Møde for Imma- culatakongr. Fred. 5. Nov. Kl. 6 Sonekomunion. Kl. 19,30 Andagt.

St. Mariæ Kirke

Sønd. 31. Okt. Kl. 8 stille Messe, Kl. 10 Levitmesse, Kl. 17 Festan- dagt. Mand. 1. Nov. Kl. 7 stille Mes- se, Kl. 9 Højmesse, Kl. 19,30 Fest- andagt. Tirsd. 2. Nov. Kl. 6,30— 8,30 stille Sjælemesser, Kl. 9 Høj- messe, Kl. 19,30 Andagt. Onsd. 3. Nov. Kl. 19,30 Kongr. for Mænd. Fred. 5. Nov. Kl. 16,30—19,30 Til- bedelse, Eukaristisk Forening, Kl. 19,30 Andagt og Ungdomsmøde.

St. Antoni Kirke

Sønd. 31. Okt. Kl. 8 Mændenes og Spejdernes Fælleskommunion. Mand. 1. Nov., Alle Helgens Dag Kl. 7 og 9 stille Messe. Tirsd. 2. Nov. Kl. 7, 8 og 9 stille Messe. Fred. 5. Nov. Kl. 19,30 Jesu Hjerter An- dagt og Menighetsmøde.

St. Therese Kirke

Mand. 1. Nov. Kl. 7, 8 og 9 stille Messe (ingen Messe Kl. 11). Tirsd. 2. Nov., Alle Sjæles Dag, stille Mes- ser hver halve Time fra Kl. 7 til ca. 9,30. Onsd. 3. Nov. Kl. 7 Messe til Ære for St. Antonius. Fred. 5.

Nov. Indvielse til Jesu Hjerter efter Messen Kl. 7.

St. Andreas Kirke

Sønd. 31. Okt., Krist Konges Fest, Kl. 10 Levitmesse, Kl. 17 Festan- dagt. Mand. 1. Nov., Alle Helgens Dag, Messer Kl. 6, 7, 8 og 10. Tirsd. 2. Nov., Alle Sjæles Dag, Messer uaf- brudt fra Kl. 6. Kl. 8 højtidelig Re- quiemsmesse, efterfulgt af endnu en Messe. Kl. 19,30 Korsvejsandagt.

St. Knud Lavards Kirke

Mand. 1. Nov. Kl. 7 stille Messe, Kl. 9,30 Sangmesse, Kl. 15 Andagt for de afdøde paa Sorgenfri Kirke- gaard (om Vejret tillader det). Tirsd. 2. Nov. Kl. 6,30 og 7 stille Messe, Kl. 7,30 Sunget Requiem. Fred. 5. Nov. Kl. 7,30 stille Messe, Kl. 19 Andagt.

St. Augustins Kirke

Søndag den 31. Oktober, Krist Konges Fest, Kl. 8 Højmesse. Kl. 14,30: Vesper til Ære for Alle Hel- gens Dag. Mandag den 1. Novem- ber, Alle Helgens Dag, Kl. 7 Høj- messe, Kl. 15 Vesper til Ære for Alle Helgen, Kl. 20 Vesper for de afdøde, umiddelbart efter Matutin for de afdøde. Tirsdag den 2. No- vember. Alle Sjæles Dag, Kl. 7: Høj- tidelig Requiem.

Katolsk Vestre Kirkegaard

Mand. 1. Nov. Kl. 16 Andagt for de afdøde med Prædiken og Bøn- procession. Tirsd. 2. Nov. Kl. 9 tre Sjælemesser. De, som ønsker at modtage den hellige Kommunion, maa underrette Præsten derom før Messen.

Eukaristisk Forening

for Damer i St. Ansgars Sogn. Damerne bedes huske deres Tilbedel- sestimer første Fredag d. 5. No- vember.

Prædikener paa Bernstorffsvej

I Løbet af November Maaned vil Pater *Martindale* atter holde en Serie Prædikener i St. Therese Kirke, Bernstorffsvej 54. Ligesom tidligere prædiker Pateren paa Engelsk. Prædikenerne er henlagte til Søndagens Eftermiddagsandagt Kl. 16,30. Listen over Emnerne, der vil blive behandlet, er denne:

Jeg tror paa de helliges Sam- fund.

7. Nov.: *Sammenhold og Uenig- hed paa Jorden.*

»Alle er I Brødre ... Der er een Fader i Himlen«. Matth. 28, 8.

»Vogt Eder hver for sin Næste, tro ingen sin Broder, thi hver Broder er fuld af List, hver sværter sin Næste.« Jeremias 9,2.

14. Nov. *Hjertets Renselse paa Jorden.*

»De rene af Hjerter skal se Gud«. Matth. 5, 8.

»Jeg tager Stenhjertet ud af deres Legeme«. Ezekiel 11, 19.

21. Nov. *Hjertets Renselse i Skærsilden.*

»Sjælene under Altret raabte med høj Røst og sagde: »Hvor læn- ge, Herre...? Og der blev sagt til dem, at de skulde hvile endnu en lille Tid?« Johs. Aabenbaring 6, 9—11.

»Det er en hellig og gavnlig Tanke at bede for de afdøde, for at de kan blive frelste fra deres Synder«. 2. Makkabærbog 12, 46.

Katolsk Pædagogforbund

Det fastsatte Foredrag den 4. No- vember, hvor Pastor *Messerschmidt* og Politibetjent Frk. *Howitz* skulde have talt, er udsat til efter Jul.

Katolsk Ungdoms Klub

Frederiksberg.

Fredag 5. November Kl. ca. 20 (efter Andagten Kl. 19,30) Ung- domsfest. Causeri ved Redaktør *H. D. T. Kiærulff*. Derefter Pakke- fest. Enhver bedes medbringe Pak- ke til Værdi mindst 25 Øre.

Det svære Skyts

mod det moderne Fritænkneris Ræk- ker kan man kalde Chestertons nye bog, hvis Brochure, De under an- dragt i Bladet.

Nar De Ateister blandt Deres Ven- ner. Nar De Fritænkere, saa giv dem Bogen.

Kender de Folk, som siger, at reli- giøse Mennesker er keuelige, saa lad dem læse Chesterton.

Kender De Folk, som ynder at spidde kristendommen paa deres Vid, saa und dem selv at blive spid- det — ikke af Chesterton, men af deres egne Idéer, som han vender mod dem. Vil De have en sund Lat- ter, og vil De se vor Tids Vildfa- relser sat paa Plads af ægte kristen Fornuft, saa læs Bogen.

Chesterton er en Skikkelse, som respekteres i alle Kredse paa Grund af sit Vid, sin Virtuositet og den Godmodighed, som gør ham til en virkelig Humorist.

Husk, ved eventuel Indsendelse af Bestillingssedlen, at den kan sen- des i aabent Brev som Tryksag.

SANKT ANSGARS
Boghandel . Bredgade 67

Palæ 4777 . Giro 81851

Leverandører til den nye Præstegaard og Menighedssal i St. Mariæ Sogn

<p>R. Reusch Kunst- og Kleinsmedie Blaagaardsgade 21 Telefon Nora 5052</p>	<p>Th. P. Stillinge Tømrermester Sejregade 15 Tlf. Ryvang 1225</p>	<p>AAGE HJORTH-JENSEN Malerfirma Vesterbrogade 64 Tlf. Vester 9909</p>
---	---	---

<p>AALBORG Aalborgs katolske Begravelseskontor Ligkister, Ligsenge, Kistepynning og Salmer Begravelse ordnes smukt og samvittighedsfuldt G. PETERSEN . Jens Bangsgade 8 Telefon: 8418 . Privat: 2068</p>	<p>AALBORG M. Thomsen Støtt Entreprenør og Murermester Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>NAKSKOV Chr. Steffensen HERREEKVIPERING Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>
---	--	---

HORSENS

<p>Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618 Alt udføres i Installationer Alt havrs i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstre</p>	<p>C. C. Nielsen Mel . Gryn . Hønsfoder Smødegade 91 Telefon 515 . 565 Udsøgte Kvaliteter, billigste Priser</p>	<p>H. F. Caspersen BAGERI Sønderbro 71 . Telefon 1074 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
---	--	---

<p>S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst</p>	<p>Svend Hansen Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres Hjemmel. Medister og Leverpostej Fabriksvej 33 . Telefon 1379 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/S Telefon 310 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
---	--	--

<p>Manufaktur . Trikotage . Udstyr A-S Horsens Textil Lager Leverandør til katolske Institutioner</p>	<p>Køb hos vore Annoncører</p>	<p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed</p>
--	------------------------------------	---

AARHUS

<p>H. J. Madsens Begravelsesforretning tidligere I. A. Pedersen Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardsgade 17 . 19 . Aarhus</p>	<p><i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditori Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital</p>	<p>„BOTHILLA“ Ryesgade 24 Telefon 6162 Hjemmelavet Paalæg Ekstrafint Smørrebrød til alle Priser</p>
--	---	--

<p>A. B. C.</p>	<p>LEDIG</p>
------------------------	--------------

<p>LEDIG</p>	<p>KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Telefon 4088</p>
--------------	---

<p>Karl Hansen Lys-, Kraft-, Ringe- & Radioanlæg Frederiksgade 75, Tlf. 295 Omstil. til priv. Bogensegade 5</p>	<p>Andelsselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier) Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>
--	---

RANDERS

<p>Johs. Stoffregen <i>Malermester</i> Telefon 3204 . Randers Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>Brdr. Qvist Brændselsforretning Kul . Koke . Terv og Optændingsbrænde til billigste Priser Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>Randers Andelsmejeri Telefon 776 (4 Linier) Fineste Mejeriprodukter fra Dyrslæge kontrollerede Besætninger</p>
<p>Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler Sygeplejeartikler, Bandage <i>Køber De bedst hos:</i> C. Mærsk-Andersen's Eftf. Randers . Telefon 137</p>	<p><i>Mineralvandsfabrikken</i> »CITO« Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146 Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>N. M. Nielsen Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne Markedsgade 16, Telefon 1834 Leverandør til St. Josef Hospital</p>
<p>Johs. E. Mortensen <i>Bagermester</i> Nørreboulevard . Telefon 1157 Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>N. Chr. Nielsen <i>Snedkermester</i> BYGNINGSARBEJDE L. Voldgade 10 . Tlf. 2002, 3670 Lev. til den katolske Kirke</p>	 <p>Alt vedrørende Begravelser i By og paa Land ordnes uden ekstra Betaling . . . M. MØNSTER'S Snedker- og Ligtsteforretn. Tlf. 2161 Nørregade 10 (v. Brønden).</p>
<p>Randers Kul-Kompagni <i>Aktieselskab</i> Kul- og Koks-Import Kulkajen . Randers Telefon 3900 (4 Linier)</p>		

VEJLE

	<p>C. V. BERG <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>LEDIG</p>
<p>Jørgen Petersen & Co. <i>(Indh. N. C. Jørgensen)</i> TØMRERMESTER Jernbanegade 18 . Tlf. 131, 1631 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Hvidehus Boglade <i>Jui. Jensen . Jens Høgner</i> Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger</p>	<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>
<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>1/3 Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik <i>P. C. NIELSEN</i> Vlissinggade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggrds. 15, Tlf. 287 - 597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELEFON 306 . 307</p>	<p>Niels Boesen <i>Katolske Begravelser ordnes</i> Nørrebrogade 9 . Tlf. 725</p>
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>J. ANCKER & SØN <i>Murermestre</i> Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>

Katolsk

Ugeblad

7. Novbr. 1943

91. Aarg.

Nr. 45

Plinius og Paulus
skriver to Breve

Livets Kultivering

Danske Vejkors

Tabernaklet

Mor fortæller ...

MELANKOLI

Jeg har for een Gangs Skyld ikke Lyst til at skrive noget. Der er nogen inde i mig, som hvisker: »Der er dog ingen, der gider læse det«. Men mon ikke det skyldes, at jeg ikke er oplagt? Syg? Ja, hvis det er en Sygdom, hvad de gamle Grækere har døbt med det besynderlige Navn: Melankoli. Men hvor kan man undgaa at blive melankolsk paa denne Tid af Aaret, da Bladene falder fra Træerne. Al den Begejstring over Efteraarsskovens Farvepragt har altid forekommet mig uægte. Det er ligesom at lykønske en Feberpatient med hans friske Kinder. Nej, for den, der lever i Pagt med Naturen, maa Løvfaldstiden virke nedstemmende.

Og saa er der saa meget andet, der nuomstunder gør sit til, at Ens Barometer viser faldende Tendensér. Der er de aftagende Dage og den tiltagende Mørkelægning. Saa er der Sygdomme: de gror paa denne Tid af Aaret som Paddehatte i Regnvejr. — Hvor man end kommer hen, er der tale om Sygdom. Det er som oftest ikke farligt: det drejer sig mest om Faaresyge, Influenza og Roskildesyge. Men det trykker

Stemningen. Og saa er der jo ogsaa Krigen, denne skrækkelige, endeløse Krig med al den Raahed, den røber hos vore kære Medmennesker. Denne Krig, som man helst vil glemme, men som trænger sig paa fra alle Sider: i Samtaler, i Radioen og Avisen. Den gennemtrænger Atmosfæren i hele vort fredelige Hus, paa samme Maade som den klamme Regnvejrsluft. Er det saa underligt, at man er i daarligt Humør? Findes der vel en Sindsstemning, der er bedre underbygget end dette Anfald af Livslede?

Og dog ser jeg mig nødsaget til at protestere mod hele denne Stabel af Undskyldninger. Det er rigtigt, at alle de nævnte Ting i og for sig er i Stand til at tilvejebringe en nedtrykt Sindsstemning. Men det er dog et Spørgsmaal, om min Gnavenhed for nu en Gang at kalde Barnet med et godt dansk Navn — virkelig skyldes disse Aarsager. Det er et Spørgsmaal, om det, der staar bag ved min Melankoli, ikke snarere er en eller anden Ubetydelighed, som jeg ubevidst forsøger at kamufflere med en anstændig Kaabe. Sandsynligvis ligger der bag ved hele denne

mørke Sky af Weltschmerz ikke andet end en lillebitte Krænkelse. Ikke en rigtig Fornærmelse eller Forurettelse; den vilde have fremkaldt mere mandige og aggressive Følelser hos mig. Nej, men blot en Smule Tilsidesættelse, der ubevidst har krænket min Egenkærlighed? En Mangel paa Paaskønnelse, der vilde have smigret min Forfængelighed. Eller ogsaa har jeg stødt paa Medstand, hvor jeg gerne vilde have haft min Vilje. Det var i hvert Fald en lille egoistisk Orm, der fik mig til at krølle mig sammen, og saa lavede jeg det Nummer med at pege paa Naturens og Verdens Tragik for at aflede min egen og andres Opmærksomhed fra den mindre smigrende Aarsag.

Der er i saa Fald ikke andet at gøre, end at jeg tager mig sammen. Først saa bliver jeg i Stand til at hjælpe andre med at bære deres virkelige Byrde, det være sig Sygdommen eller Krigen. Den melankolske, alias gnavne, bærer kun paa sig selv og risikerer ovenikøbet at belemsine sine Omgivelser med sin indbildte Syge. Det er der ikke Raad til, især ikke i disse tunge Tider.
S. W.

Munkemel

GAMELCA med den rigtige Kaffesmag
Forlang den hos Deres Købmand
Fabrikeret af **A. C. GAMÉL**

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12.166 og 12.161

Familie- Færdssels- og kombineret Grundejerforsikring
Forsikrings Compagniet
for Kongeriget Danmark
Telf. 10,093 Amaliegade 31 B Giro 2107

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen
Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019

Køb og Salg af
AKTIER og OBLIGATIONER

VÆRDIPAPIRER modtages til
Opbevaring i AABENT DEPOT

Alle Oplysninger meddeles af
LANDMANDSBANKEN

gennem vore Filialer og vort Hovedkontor

C. 65 00 — Lokal 329

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

PARANAT Stof-Imprægneringsmiddel
gør alle Beklædningsgenstande vandtætte
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

ROSENBORG
Tonic Water
Faas over hele Danmark

Flytteforretning i „FREDERIKSHOLM“
v. Andersen og Poulsen
Flytning, Opbevaring og Forsendelse
besørges med Garanti overalt i Landet
Sjæler Boulevard 21
Telefon Valby 3333 . Godthaab 3653 x

Blomsterforretningen
CAMELIA
Smukke Kranse og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

Chr. Hansens Kød-Udsalg
Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Peter Hansen
Tømrer- og Snedkermester.
Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

W. Staack
Malermester
Blekingegade 6 . Tlf. Amager 1158

HORISONTEN RUNDT

Ungdomsarbejdet hos Brødrefolkene

Om nogle faa Maaneder kan vi herhjemme fejre 25 Aars Minde for Stiftelsen af Danmarks katolske Ungdomsforbund. Der vil, trods alle de Vanskeligheder Aarene har frembudt, være god Grund til at mindes en Række store Opgaver, der blev grebet an og løst med heldig Haand. Men der er Opgaver nok til Fremtiden.

Ogsaa i Sverige er Ungdomsarbejdet paa Dagsordenen. De unge har faaet deres specielle Side i det ypperlige »Katolske Församlingsbladet«, og nylig blev der under Sveriges katolska Ungdomsforbund oprettet et »Ungdomsråd för Stockholm« (med Uppsala). Meningen med dette nye Råd er den fortræffelige, at man ønsker at have et Forum, hvor de mange Ungdomsforeninger kan pleje Samraad i fælles Anliggender, saasom hele Sæson-Tilrettelæggelsen og naturligvis de store fælles Stævner. Problemer, der allerede har været til Debat omfattede saadanne Ting som Bidrag til Församlingsbladets Ungdoms-side, Oprettelsen af Studiekreds og Talerkursus samt Fastlæggelsen af en »Ungdomsdag« til Foraaret.

Forskelligt af dette kan maaske virke inspirerende paa Ungdoms-Arbejderne ogsaa her i Landet. Spørgsmaalene synes at være beslægtede med vore egne. Og selv om Tiderne er ganske andre for os end for de unge Svenskere, er der ingen Grund til ikke at tage fat med sine bedste Kræfter. Det viser de os i Norge, hvor de unge ogsaa er rykket ind i det katolske Tidsskrift paa en Side for deres Sager, og hvor de igen i Aar som i de sidste 10 Aar har fejret Krist Konges Fest som den katolske Ungdomsdag med Messe og Fælleskommunion, Formiddagsmøde med Frokost og stort Aftenmøde.

Gudstjenestens Tilbehør X

TABERNAKLET

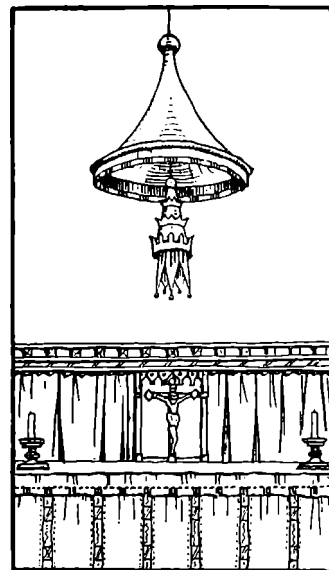
Ifølge den kanoniske Lov »skal den helligste Eukaristi opbevares i et fast Tabernakel, anbragt midt paa Alteret«. Det latinske Ord *tabernaculum* betyder et Telt. Som senere skal forklares, maa Opbevaringsstedet for Sakramentet tildækkes med et Silkeslør forment som et Telt — deraf Navnet.

Der forefandt ikke en ensartet Metode til Opbevaring af de konsekreerede Offergaver før efter det 16. Aarhundrede. Der krævedes ikke andel, end at Hostien skulde bevares i et rent Gemme af en eller anden Slags, og at dette skulde være fastgjort paa sikker Maade. De fire vigtigste Maader, som hertil anvendtes i Middelalderen var: 1. i et Skab eller en Kasse i Sakristiet; 2. i et Skab i selve Korets Væg eller i et Slags Taarn, der ofte naaede op til Loftet — begge Former blev gerne kaldt »Sakraments-Huse«; 3. i en dueformet Beholder eller et tildækket Ciborium hængende ned fra en Baldakin; 4. eller endelig i en lille Kasse, der stod paa selve Alteret eller i et Skab ved Foden af Alterbagklædningen.

Det moderne Tabernakel har gradvis udviklet sig af disse Forbilleder, idet det er en Kombination af Kassen paa Alteret og den hængende Pyx, dækket med et teltformet Slør. —

Af praktiske Grunde blev de taarnhøje »Sakramentshuse«, hvoraf der er bevaret mange i Tyskland og Belgien, flyttet til Alteret i Stedet for at være anbragt ved den ene Side af Koret. I andre Lande kom den hængende Pyx »ned til Jorden«, og en »Mellemslation« kan man se i det rigt smykkede Tabernakel i Form af en ottekantet Kuppelkirke, der holdes af fire Bronceengle i S. Maria Maggiore Basilikaen i Rom.

Da Lægfolket kun modtog den hellige Kommunion to eller tre Gange om Aaret, var der ikke noget upraktisk ved de middelal-

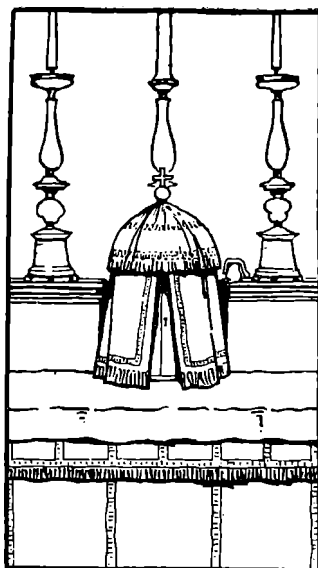
Hængende Pyx

derlige Metoder til Sakramentets Opbevaring. Der var ikke ret ofte Brug for at hæve eller sænke Pyx eller laase Sakramentshusets Dør op i Korvæggen eller Skabet i Sakristiet, undtagen for at forny de hellige Skikkelser eller bære Kommunionen til en syg. Men nutildags, hvor hyppig og daglig Kommunion er det normale, er det klart, at de gamle Metoder vilde være højst besværlige i en travl Bykirke. Man forstaar derfor, hvorfor det blev bestemt, at et fast Tabernakel i Midten af Alteret skulde være den normale Metode til Sakramentets Opbevaring, selv om de gamle Metoder er blevet bevaret nogle faa Steder i Europa, f. Eks. hos Benediktinerne i Solesmes, hvor der er en hængende Pyx i Form af en Due.

Der findes bestemte Regler for Form og Ombygning af et Tabernakel. Det skal staa bag paa Alterbordet, men maa ikke være en Del af Opbygningen bag Alteret. Det skal være helt dækket af et teltformet Slør — kaldet *conopeum*, hvilket ordret betyder et Myggenet. Det maa ikke hindre Krucifikset i at blive anbragt paa ret Linie med Lyse-

stagerne. — Materialet maa være af Træ, Metal eller Sten, blot det er solidt nok til at sikre Sakramentet. Hvis man bruger Sten, maa det Indre beklædes med Træ for at hindre Fugtighed. Der er ingen Regler om Tabernaklets Form. Det kan være firkantet, rundt eller mangekantet. Overdelen kan være kuppelformet, pyramideformet eller flad. Det Indre skal være beklædt med hvid Silke eller med forgyldte Metalplader. Det er ikke nødvendigt at hænge Forhæng indenfor Døren, og de er faktisk meget upraktiske, naar man skal tage Pyx eller Ciborium ud. Det Ydre kan være glat eller rigt udsmykket. Krucifikset maa ikke staa ovenpaa Tabernaklet, og der maa heller ikke anbringes Blomstervaser eller Lysestager paa det.

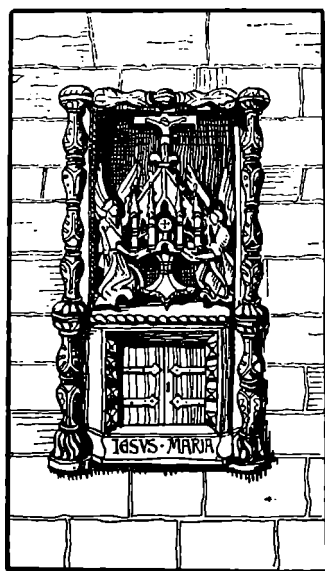
Da Rubrikkerne gør det aldeles klart, at Tabernaklet skal være helt tildækket med et teltformet Slør, saa er det umuligt at opfylde denne Regel ved foran Tabernaklet at hænge smaa Forhæng, som ikke har den fjer-

Tabernakel

Siderne. Saadanne Tabernakler er ikke »Tabernakler« — d. v. s. Telte — i Rubrikernes strenge Forstand, men de er i Virkeligheden »Sakraments-Huse«, stillet paa Alteret — et Levn fra en Periode, før den nuværende Lovgivning traadte i Kraft.

Hvis en Kirkes Fattigdom forbyder Anskaffelsen af et Sæl Slør i de fire liturgiske Farver, kan Tabernaklet dækkes med hvidt eller gyldent, undtagen til Begravelser og i Bodstider, hvor et violet Slør maa foretrækkes. Der behøves kun eet permanent Tabernakel i en Kirke. Er det i en kortere Tid nødvendigt at opbevare Sakramentet, kan et transportabelt Tabernakel stilles op paa et andet Alter.

Sakraments-Hus

neste Lighed med et Myggenet. Hvis et foreliggende Tabernakel er saaledes formet, at det ikke kan tildækkes helt — som f. Eks. i Roms store Basilikaer, saa er der ikke vundet noget ved at ødelægge dets arkitektoniske Karakter med Forhæng foran og paa

I Forbindelse med Tabernaklet findes Tronen til Udstilling af Sakramentet.

Denne Udstilling og den sakramentale Velsignelse var ret sjældne forud for det 16. Aarhundrede, undtagen ved Kristi Legems Fest og lignende Lejligheder. Efter Reformationen blev saadanne Andagter saasom de Fyrretyve Timer, Messe foran det udstillede Sakramente og den Evige Tilbedelse mere og mere populære, især ud fra Ønsket om at sone den Helligbrøde, som Protestanter havde begaaet.

Resultatet var, at man begyndte at bygge Altre med permanente Troner — taarnlignende Opbygninger over Tabernaklet og forsynet med en aaben Plads, hvor Krucifikset blev anbragt, naar Monstransen ikke stod der. Men Rubrikkerne forbyder nu Anbringelsen af permanente, faste Troner over Tabernaklet. De er kun tilladt bag Alteret, d. v. s. i Opbygningen bag dette eller op mod Væggen, hvis den ikke er for langt borte. Men skulde der være en Baldakin over Alteret, saaledes som Rubrikkerne foreskriver, er en Trone med egen Baldakin ikke nødvendig til Anbringelse af Monstransen. Den kan stilles direkte paa Alterbordet. Under længere Udstillinger af Sakramentet f. Eks. i de Fyrre Timers Andagt, eller naar Messen læses foran det udstillede Sakramente, kan der anbringes en midlertidig Sokkel til Monstransen bag Alteret.

Peter Anson.

Totalitær Mystik III

Livets Kultivering

I disse Artikler kan jeg ikke undgaa Gentagelser; Emnet naar ind til Hjertet i al sandt aandeligt Liv. Vi ser for det første, at et Syn, en Tanke meget vel er i Stand til fuldstændigt at bemægtige sig en Mand og gøre ham uden Bevidsthed for Tid og Rum. Jeg husker, at jeg engang var saa optaget af et Stykke Musik, at jeg gik over en Kilometer

uden at ane det og var ganske forvirret, da jeg opdagede, hvor jeg var kommet hen. Det er en meget stærk, men aldeles ikke usædvanlig psykologisk Oplevelse.

Indisk Mystik

Nu finder vi gennem hele Verdenshistorien og i alle Dele af

Verden en Række Mennesker, som søger at befri deres Bevidsthed for alt med Undtagelse af Gud eller (for de kalder ham ikke Gud allesammen) med Undtagelse af det, der ligger bag alt det skabte. Jeg vil ikke anføre den rene Buddhisme som Eksempel, for den stillede sig ganske agnostisk overfor Gud og sigtede kun mod at slippe for Tilværelsens Lidelse, som skyldtes Begæret. Dog er sikkert mange indiske Filosofer ved en radikal Forkastelse af hele »Fænomenernes« Verden (som de var tilbøjelige til at kalde Illusioner) naaet til Former for Bevidsthed (eller Ikke-bevidsthed), som er unormale blandt almindelige Mennesker, og jeg indser ikke, hvorfor de ikke skulde have frigjort og aktiviseret Kræfter, som vi ikke plejer at benytte, men fra Tid til anden kan blive klar over, saasom Telepati eller direkte Bevidsthed om et andet Menneskes Tanker. Nogle faa (ganske faa) katolske Filosofer, som bor i Indien, studerer indtrængende haade de Doktriner, som ligger til Grund herfor, og de Fænomener, som følger af dem.

Muhammedanismen

Maaske Muhammedanismen er bedre egnet til at studere, eftersom den muhammedanske »Mystiker« virkelig tror paa Gud og ikke tror paa, at Stoffets Verden er enten Illusion eller det onde. Jeg ser ingen Grund til, hvorfor en oprigtig Muhammedaner ikke skulde blive hjulpet af Gud til at naa en overordentlig ren Form for Gudsforening. Men mellem Inderne og Muhammedanerne ligger Nyplatonikerne. Deres Lære var en bevidst Reaktion mod Kristendommen, som de mente forkastede alle Oldtidens Skatte, ikke mindst Plato. De mente sikkert, at de ved en længe gennemført Askese med Forkastelse af Stoffet eller af Billeder og Idéer, som hentes fra Stoffet, kunde naa til noget, vi kunde kalde den saliggørende Beskuelse minus Naaden. Denne Bevægelse blomstrede rundt regnet fra 250 til 350, men gik hurtigt i Forfald.

Kristne Nyplatonikere

Det vigtige er imidlertid, at Nyplatonikerne strømmede over til Kristendommen. St. Augustin havde ikke blot været Nyplatoniker, men han bevarede lige saa meget af disses Lære og Metode, som han paa nogen Maade kunde. Og hvad mere var, saa skrev i det 6.(?) Aarhundrede en ukendt Forfatter (som paastod, at han var den Dionysius, som St. Paulus traf paa Areopagos) to Afhandlinger (den, vi her beskæftiger os med, kaldes »Om de guddommelige Navne«), hvori ogsaa han var lige saa meget Nyplatoniker, som han overhovedet kunde være uden at ofre den kristne Lære. (Han sagde, at han vilde skrive et mange Gange større Værk om hele Religionen; hvis det var alvorligt ment, kom han ikke til det eller ogsaa er Resten gaaet tabt).

Den „negative“ Vej

Dionysius koncentrerede sig helt om den »negative« Vej til Gud. Det er ganske rigtigt, at vi ikke kan tænke noget som helst, der nøjagtigt svarer til, hvad Gud er. Jeg faar mine Idéer om Magt, Visdom og Godhed — ja, om selve det værende — fra min Erfaring om den skabte Verden. Alt, hvad jeg kender til, er begrænset og afledet. Naar derfor jeg siger, at Gud er »mægtig, vis, god, virkelig«, maa jeg se bort fra alt det begrænsede i mine Tanker, og jeg maa indrømme, at Gud er til paa en Maade, som mine Idéer om ham kun staar i Analogi til — de er en Slags Algebra, som er sandfærdig nok, saa langt den rækker, men heller ikke længere. Nyplatonikerne sagde derfor (og Dionysius med dem), at for at opnaa en direkte Oplevelse af Gud maatte vi slippe af med al denne »Algebra«, som kun fører os til *vore* Idéer om Gud — slet ikke til Gud; og den eneste virkelige Gudserkendelse, vi kan opnaa, maa være noget, som ligger helt udover Idéerne (og selvfølgelig udover Sanser og Fantasi).

Og Dionysius blev Haandbogen for hele Middelalderen op til

St. Johannes af Korset indbefattet.

Er dette kristent?

Min største Vanskelighed angaaende dette er den: *Er det kristent?* Hvis denne Ting overhovedet er mulig (og al Erfaring viser, at den er det), saa kan en Hedning eller en Muhammedaner gøre det lige saa godt som en Kristen; og jeg gentager, at saa vidt vi har betragtet Sagen, kan jeg ikke se nogen Grund til, at de ikke skulde gøre det. Men hvis Gudsforeningen saaledes er et Maal for alle Mennesker og kan opnaas af Ikke-Kristne »lige saa godt« som af Kristne, hvad Nytte er saa Kristendommen til? Nej, ganske rigtigt, siger f. Eks. Aldous Huxley, som er overbevist om den afgørende Betydning af det mystiske Liv, men har meget imod Kristendommen, fordi den er u-historisk. Mr. Joad, tror jeg nok, sagde tidligere det samme. Nej: »vor Herres Menneskenatur er noget skabt, den hører til Sansernes og Fantasiens Verden; derfor maa vi gaa ud over den og ikke give Agt paa den.« Nogle, baade ældre og moderne, katolske Forfattere siger ganske udtrykkeligt dette. »Man kan fæste sig ved vor Herres Liv og Lidelse — blot ikke i Bønnen.«

Nu ved vi alle, at vor Herres menneskelige Natur er *skabt* og var en *Vej* for os til Gud. Vi maa ikke *standse* ved hans menneskelige Natur. Og dog er den virkelig og uforgængelig, og i Himlen skal vi erkende den, og selv de mest »dionysiske« Helgener i enhver Tidsalder tænkte paa vor Herre — i eller udenfor Bønnen. Hvordan skal vi »forlige« en total Transcendens over alle skabte Ting med Kristendommen? Med Kristus, som ikke blot er Vejen og al Naades Giver, men ogsaa Livet og Maalet?

Det skabte er dog til

Lad os nu langt om længe vende tilbage til Pater Poucel. Han har (som nævnt) ikke doceret en ny Lære, men har skrevet en ny Slags Bog, fordi han gaar løs paa Sagerne fra en ny Synsvinkel. Jeg arbejder mig her bag-

læns fra Slutningen af »Ma Genèse«. Husk at han tog sit Udgangspunkt i en næsten ekstatiske Oplevelse af det Værende som saadant. Han foragtede ikke de skabte Ting, fordi de saa væsentligt er lavere end Guds Væsen; men han ærede dem, fordi de i hvert Fald *er til* og derved paa mange Maader aabenbarer Gud for os. Hvis Gud ikke *vilde* dem og *vilde* dem for et *Formaals* Skyld, vilde de slet ikke være til. Og over dem øser Gud en næsten uudholdelig Skønhed — en saadan Skønhed, at Forfatteren til Visdommens Bog næppe var overrasket over, at Mennesker, naar de betragtede den skabte Styrke og Skønhed, kunde undlade at fatte, hvor uendelig mægtig og skøn Skaberen maa være.

Fysisk Kultur

Vor Forfatter ønsker nu at faa alle saadanne Ting bragt ind i en *Orden*, hvor det højere — ikke fjerner, men — kontrollerer det lavere. Og hans sidste Kapitel handler om fysisk Kultur, d. v. s. Legemets Udvikling gennem fysisk Behandling i *Forbindelse med aandelig Aktivitet*. Jeg haaber, at jeg senere kan vise, hvorledes han som *Kristen* løfter den rent mentale Kontrol med Muskler og Indvolde op til et *kristent* Niveau. Foreløbig er det nok at minde om, hvordan et aandeligt Chok kan faa os til f. Eks. at rødme eller endogsaa til at besvime; paa tilsvarende Maade kan Aanden (som jeg selv har set det) opnaa den mest forbløfende Kontrol over de saakaldte uvilkaarlige Muskler. Og enhver kan se, hvor vigtigt dette er *moralsk*.

Psykisk Kultur

Det forudgaaende Kapitel handler om »psykisk Kultur« som saadan, d. v. s. Kontrollen med det i os, der er aandeligt eller halvt-aandeligt — hvilket ikke vil sige, at Sjæl og Legeme kan adskilles i den *konkrete* Person — hver af dem indvirker paa den anden. Men lad os tage vort eget Sind og dets Spredthed... »Hvilken Noahs Ark!«

Hvor daarligt jeg dog kan koncentrere mig. Hvor er det svært at lømme mit Sind for all del, jeg ikke ønsker! Men med nogen Øvelse *kan* Aanden i forbavsende Grad lømme sig for Billeder«. Ikke ved at slaas med dem! Ikke ved kraftigt at sige: »Jeg *vil* ikke distraheres!« men ved først en fuldkommen Afslappelse af Musklerne og derpaa af det argumenterende, ræsonnerende Element i min Tanke. Dette forstaas rimeligvis bedre gennem Praksis end gennem Ord. Men De kan maaske se, hvorledes denne Bortgaaen fra de utallige enkelte Ting, som fylder vor Horisont, fører os tilbage til den centrale Kilde for aandelig Vitalitet: naar først *den* er stærk, kan Sjælen gaa frem og fortolke og kontrollere det, som er ydre for den — ja, den kan naa til og øve Indflydelse paa det, som materielt er paa Afstand af den. St. Thomas akcepterer tilsyneladende Muhammedaneren Avicenna, naar han siger, at den Aand, der er blevet stærk i sin »Apprehension«, sin Evne til at lægge Hold paa sine Genstande, ikke blot kan virke paa det Legeme, der tilhører den, men ogsaa paa, hvad der *ikke* tilhører den. Er dette svært at forstaa, ja saa er det nok, hvis denne gradvis erhvervede Evne til aandelig Koncentration faktisk overvinder de Skrupler, som plager saa mange Mennesker, der gerne vil være hellige. Intet af dette er endnu *Bøn*, men man ser, hvor meget det letter en rolig og en meget dyb Bøn.

Arbejdets Kultur

Pater Poucels femte Kapitel i denne »Kulturens Sang« handler om vor Gerning, vort Arbejde, vor Bestilling. Han vil udvikle dette i et følgende Bind, som beskæftiger sig med Menneskers sociale Forhold. Her holder han sig til sit Emne: den progressive Underordning af det materielle under det aandelige, det snævert begrænsede (i dette Tilfælde den blot personlige Vinding) under Tjenesten, det »heles« Fremskridt og Forbedring, og Udsøningen mellem Frihed og Nød-

vendighed og Pligt. Mennesket maa være Herre over sin Maskine — hvad er det i Virkeligheden, der faar min Maskine til at gøre sit Arbejde, naar jeg maskinskriver? Min Tanke og min Vilje. Men hvad er det, der stimulerer min Tanke og Vilje? Ønsket om 1. at udtrykke det, som jeg haaber er værd at udtrykke, og 2. at give det til nogen, som er villig til at læse det i Haab om at have nogen Gavn af Læsningen. Hvis ikke det menneskelige Arbejde har sit Udgangspunkt i Individets frie Valg og dog staar i Fællesskabets Tjeneste, er det ikke engang menneskeligt, men uværdigt til Arbejdets ædle Navn. Heller ikke dette er endnu noget »religiøst«, men det *kan* blive det; det fører til Religion, og jeg er overbevist om, at det uden Religion aldrig vil blive realiseret.

Dette Kapitel begynder med »Troens Kultivering«, fortsætter med Kultiveringen af det værende, af Menneskeheden, af Kunsten og Smagen. Men jeg beder blot om, at vi vil forstaa, at Pater Poucel ikke i mindste Maade agter at se bort fra det skabte og behandle det som Intethed. Han vil blot hævde, at det stedse mere vil nærme sig dertil, hvis ikke det aandelige øver en regulerende Indflydelse paa det — og dette vil Menneskets Aand aldrig gøre, før den kan regulere sig selv — og *dette* vil den aldrig gøre, før den selv er under Kontrol af Gud — til hvem vor eneste Vej er Jesus Kristus.

C. C. Martindale S. J.

Mit Folk, gaa ind i dit Kammer og luk dine Døre bag dig; hold dig skjult en liden Stund, til Vreden er draget over. Thi Herren gaar ud fra sin Bolig for at straffe Jordboernes Brøde.

Esajas 26, 20-21.

MOR fortæller...

En ny Artikelserie til Hjælp for Hjemmenes Religionsundervisning

1. Noget maa der gøres

Det er Aften. Lillesøster er forlængst puslet og kommet til Ro. Lise, Hans og Niels sover som smaa Sten, mens Far og Mor har det fredeligt i Dagligstuen. Mor stopper Strømper, og Far læser Avisen. Men pludselig lægger han Bladet fra sig og siger: »Naa, lille Kone, hvad er det saa, du spekulerer over? det er vist aldrig før hændt, at du har sidet saa længe uden at sige noget! Er du bedrøvet over et eller andet?«

Mor ser op og smiler lidt: »Nej — »bedrøvet« vil jeg ikke sige; men jeg spekulerer virkelig paa noget — og — jeg er maaske nok lidt ked af det.«

»Og du har ikke i Sinde at fortælle mig, hvad du er ked af? Hvad har du ellers en Mand til, om jeg maa spørge?«

»Til uhyre meget! Men dette her *havde* jeg netop tænkt at tale med dig om i Aften. Ser du, naar nu Vinteren staar for Døren, og der højst kan blive Tale om at komme til Messe een Gang om Maaneden med de umulige Toglider vi har, og ingen Rulebil, — saa er jeg lige ved at miste Modet — — —.«

Far bliver ogsaa alvorlig. »Ja, det er slet ikke saa let at ho saa langt fra Kirken — navnlig nu, naar Børnene vokser til.«

»Ja, nu Lise er begyndt i Skolen, tænker jeg stadig paa, hvor det er Synd for hende, at hun ikke kan komme i katolsk Skole.«

»Det er det ogsaa, men det er i alt Fald ikke vores Skyld,« siger Far bestemt.

»Nej, — — men saa er vi helt alene om at give dem en Smule katolsk Atmosfære — — —.«

»Del har vi da ellers gjort os Umage for, lige fra de var ganske smaa — og hvor har du

gjort meget for at lære dem at bede. Hvad har du ellers tænkt dig, vi burde gøre?«

»Jo, jeg synes, jeg burde være i Stand til at give dem noget mere — en Smule Erstatning for alt det, de maa savne. Men — det kan jeg ikke klare alene. Du maa hjælpe mig, Knud! — — Havde jeg bare en Bog at gaa efter — eller bare en Plan. Kan du ikke skrive efter noget i den Retning?«

Far smiler lidt af hendes »noget i den Retning«; saa siger han: »Jeg tror ikke, der findes noget, i alt Fald ikke skrevet for danske Børn. Men vær du bare glad for det, min Ven; for du vilde saamænd aldrig kunne følge en Plan, som en anden havde lagt. Jeg kender dig. Find du bare selv din egen lille Vej. En Mor har en sær Sporsans, naar det gælder hendes Smaa.«

Hendes Ansigt klarer lidt op: »Ja, hvis du synes, saa tror jeg virkelig, jeg vil tænke over det og maaske prøve. Jeg *har* for Resten tænkt paa, hvordan jeg vilde bære mig ad, hvis det var mig, der skulde — — —.«

»Ja, det tvivler jeg slet ikke om, at du har. Du kunde vel ikke lænke dig at betro mig nogle af dine skjulte Tanker?«

»Jo, det *kunde* jeg da for Resten gøre! Jeg kunde svært godt lide, at du var lidt med i det hele. — — Hvis du da selv —.«

»Ja, du kan tro, at jeg ogsaa vil være med i Foretagendet,« siger Far alvorligt. »Skulde vi to ikke kunne hjælpes ad, ogsaa paa det Punkt?«

Mor rækker Haanden over Bordet til ham; saa siger hun: »Ja, ser du, jeg vilde prøve paa — aah, hvor vilde jeg ønske, jeg *kunde* det — at fortælle Børne-

Fortættles Side 715

Danske Vejkors I

I Hedenskabets Dage rejstes de store Bautastene ved Vejene, der førte til Offerstederne — i den kristne Tid rejstes Kors ved Kors paa alfar Vej og ved de hellige Steder. Kun saare faa Vejkors har vi imidlertid Efterretning om, og for alle de gamle Kors' Vedkommende er det hovedsageligt kun Sagn, vi har at holde os til.

Astrupkorset

Det ældste danske Vejkors, vi kender, er Stenkorset ved Astrup Hovedgaard i Salling. Dets Oprindelse kan føres tilbage til omkring Aar 1100 og det er prydet med udhugne Forsnoninger, saadan som vi kender det paa flere lignende Kors i vore nordiske Nabolande fra samme Periode. Korset er raat udhugget i rødlig Granit og er rejst paa et Voldgærde umiddelbart ved Vejen, men staar næppe paa sin oprindelige Plads; i lang Tid har det henligget i Markgrøften under Gærdet, hvorpaa det nu har staaet de sidste 75 Aar. Paa den modsatte Side af Vejen har der tidligere ogsaa staaet et lignende Stenkorset. Korset er ca. 1,25 m højt. Det er det eneste kristne Mindesmærke af den Art, som her i Landet er bevaret til vore Dage. Noget Sagn er ikke knyttet til dette Kors.

Snubbekorset

Om det Kors har vi baade Sagn og historiske Oplysninger. En Herremand af Skjalm Hvides Slægt ved Navn Eskild Hemmingsen Snubbe, som levede paa Valdemar Sejrs Tid, rejste, ifølge et paalide-

Fortættles Side 714

Et Ord om Brevskriverne

Apostlen Paulus trænger næppe til at blive forestillet for kristne Læsere. Han er den af Apostlene, vi er bedst underrettet om. Saa godt som hver Søndag er et af hans Breve Genstand for Oplæsning og Betragtning under den hellige Messe. Derimod kan det være nødvendigt at sige et Ord om Plinius for de Læseres Skyld, der er gaaet udenom Gymnasiets sproglige Retning. Plinius den Yngre, som han gerne kaldes for ikke at blive forvekslet med en Onkel af samme Navn, der vandt Ry paa Grund af et stort Værk (paa 37 Bøger) om Naturhistorie, og som omkom ved Vesus Udbrud i Aaret 79 efter Kristus, var Ven med Kejser Trajan, der regerede fra 98 til 117. I Aarene 111—113 var han Guvernør for den lille-asiatiske Provins Bithynien og Pontos. Fra den Tid daterer sig den Brevveksling mellem ham og Kejseren om Fremgangsmaaden mod de Kristne, som de fleste vil huske fra Kirkehistoriens Timer. Samme Plinius har dog skrevet mange andre Breve. Han var særdeles dreven i den den Gang som Stilart yndede Genre. Den kultiverede romerske Embedsmand holder af at haandtere sin finskaarne Pen. Han gør sit bedste for at skrive Akademi-kersprog. Derved kommer han til at virke krukke paa os andre, der ogsaa paa det litterære Omraade foretrækker Naturlighed frem for det kunstlede. Naar Plinius' Brevsamling interesserer os, da er det mest paa Grund af de kulturhistoriske Enkeltheder, den rummer. Der findes saaledes et Par Breve, som gerne bliver lagt ved Siden af Paulus' Brev til Filemon. Det drejer sig om to smaa Breve adresseret til en af Guvernørens Bekendte ved Navn Sabinian.

Anledningen er den samme

Paulus' lille Brev til Filemon blev som bekendt foranlediget af, at Filemons Slave, Onesimos, var rømmet fra sin Herre og havde søgt Tilflugt hos Apostlen, der paa dette Tidspunkt sad i Varetægtsarrest i Rom. Filemon er en af Apostlens Konvertitter, der hører til Menigheden i Kolossæ i Lilleasien. Da Paulus staar i Begreb med at sende sin Medarbejder Tyrkikos til Kolossæ, for at han skal bringe de Kristne der et Brev (Kolossen-serbrevet), agter han samtidig at sende den bortløbne Slave tilbage til den retmæssige Ejermand. For at mildne Her-

PLINIUS OG PAULUS

skriver TO BREVE OM SAMME EMNE

Slaven Onesimos, med sit kostbare Brev, maa have set saadan ud!

Apostlen sig hen og skriver det Brev, der er det korteste vi har fra hans Haand (i vor Bibel 25 Vers).

Den romerske Øvrighedsperson og Litterat Plinius befandt sig en skønne Dag i en lignende Situation som Apostlen Paulus: en ikke nærmere navngiven Libertus (frigiven Slave) har — efter at have fortørnet sin Herre Sabinian — ønsket at vende tilbage til sin Plads. Han tør dog ikke uden videre vise sig for sin Herre, men har kastet sig for Plinius' Fødder og med sine bedste Taarer bevæget ham til at skrive et Anbefalingsbrev til det fortørnede Herskab. Plinius lader virkelig sit gode Hjerter tale og sin gyldne Pen brillere. Og det lykkes ham at besvære Vredens onde Aand hos Vennen. Den angergivne Flygtning finder ikke blot en aaben Dør, men ogsaa aabne Arme. Da svinger Plinius endnu en Gang Gaasefjeren for i et Par bevingede Ord baade at takke og lykønske den høj-sindede Sabinian.

Der er Forskel

Udover Emnet og Hensigten har Plinius' og Paulus' Breve ikke meget tilfælles. Plinius

I nedenstaaende Artikel foreslår Pater Steph. Wevers S. 111 ved vanlig Virtuositet om to Breve, skrevet med samme Form for Øje, og skildrer samtidig Brevskriverne, to vidt forskellige Personligheder.

ikke. Den sidste bekymrer sig hverken om Kalligrafi eller Stil. Hans Breve, der skulde blive Verdens mest læste, er skrevet med uvant Haandværkerhånd, naar de ikke, som det vistnok har været Tilfældet, er skrevet dikteret til en Skriver, mens Apostlen nøjedes med at afsætte en egenhændig Hilsen eller sin Signatur. Han har vist selv syntes, hans Bogstaver tog sig ret klodsede ud ved Siden af Skrivers sirlige Skrift. Naar han i Galaterbrevet bemærker: »Se, med hvilke Bogstaver jeg egenhændigt skriver til jer! Det har heller ikke været hans Ambition at være formfuldend for tilsyneladende har han ikke en Gang gjort sig den Ulejlighed at gennemlæse, hvad han diktede. Saaledes kan det hænde, at han kaster sig ud i en lang Samling og glemmer, hvor han er begyndt eller i det hele taget bemærker at føre Sætningen til Ende. Det vilde Stilisten Plinius have regnet for en utilgivelig Synd. Men mens den pæntilgivelige Embedsmand og Litterat med sine fint slebne Sætninger hørt virker kedsommelig, er Apostlen stadig sprudlende af Liv. I hans

Følelsens Styrke ogsaa Læseren til at overse, at Syntaksens Regler er kommet i Klemme. Lad Plinius være en Virtuoso, Paulus er Kunstner.

Elskværdig Hedning contra Kristen

Den dybere Forskel mellem disse Breve er Forskellen mellem de to Mennesker, hvoraf den ene er Hedning, den anden Kristen. Det skal indrømmes, at Hedningen er af en særlig elskværdig Slags. Plinius er Stoiker af Livsanskuelse. Det vil sige, at for ham er Idealet Mennesket, der ved sin Fornuft behersker sit lavere Jeg. Han er med Hensyn til sine Medmennesker, hvad man numstunder vilde kalde human. Altid et besindigt og overbærende Menneske. For saa vidt kunde mange Nulidsmennesker, der i disse Krigstider røber mere Slægtskab med Rovdyrene end med Englene godt gaa i Lære hos Plinius. For Selvrespekt og Følelse af egen menneskelig Værdighed er Værdier, som vi ikke har Raad til at kaste Vrag paa.

Hos Apostlen har samme Respekt og Kærlighed til Mennesket

^ Sankt Pauls Vej imellem Napoli og Pozzuoli (Oldtidens Puteoli)

> Den gamle Tiberflod, der har set Apostlen Paulus og Slaven Onesimos

en langt dybere Grund. Her er Kristus kommet imellem Menneskene: Kristus, der for Paulus staar som en Aabenbaring af Guds egen Godhed og Menneskekærlighed.

Mangen En vil det forekomme mærkeligt, at hverken Plinius eller Paulus benytter Lejligheden til at plødere for Slaveriets Ophævelse. Denne Tanke har aabenbart ikke ligget inden for deres Perspektiv. En saadan almindelig Eman-cipation vilde da ogsaa snarere have haft katastrofale Virkninger. Den vilde kun have ladet sig gennemføre, dersom hele Samfundet var enten stoisk eller kristent. Iøvrigt var det saadan, at i en Stoikers Øjne behøvede en Slave ikke at være ulykkelig, fordi han var Slave. En

mindre fri end en Slave, der beherskede sine og nøjedes med sine Kaar. Ej heller var en Slave i de Kristnes Øjne et saa ynkværdigt Væsen, som vi plejer at forestille os. Tværtimod, en Slave, der adlød sin Herre for Kristi Skyld, navnlig naar denne Herre i Gud saa sine egen Overherre, var ikke videre at beklage. For i Kristus Jesus er alle blevet eet: baade fri Mand og Slave.

Kristus: alt i alle

Naar Kristus er alt i alle, rykker alle hinanden meget nærmere end det vilde have været Tilfældet paa Grund af blot og bare humane Overvejelser. Og det er det, der her finder Sted. Paulus er ikke andet end Kristi Tjener: han søger ikke egen Fordel. Hans Forhold til Uldfabrikanten Filemon er helt behersket af den Kendsgerning, at han har ført ham til Kristus. Det forlener ham med en egen Myndighed, som han dog i dette Tilfælde ikke vil lade tynde paa Adressaten. Han foretrækker, at den rige Mand, der ellers har forstaaet at lade sin Tro være virksom i Kærlighed, ogsaa nu udstrækker samme Kærlighed til den uvorne Knægt, der over for sin Mester har gjort sit Navn Onesimos (den nyttige) til Skamme. Har Døgenigten forurettet sin Mester — og det har han i hvert Fald ved at unddrage sig sin Tjeneste — da beder Paulus Filemon skrive det paa sin Konto — siden Konvertitten skylder Apostlen saa meget mere. Slaven har vist den fangne Apostel gode Tjenester, som denne i og for sig havde været berettiget til at forlange af selve Filemon. For saa vidt er der altsaa ingen Skade sket.

Dertil kommer, at Apostlen har benyttet Slavens Nærværelse til at undervise ham og gøre ham til Kristen. Fra nu af er altsaa Apostlen ogsaa Onesimos' aandelige Fader: hvorfor Herska-

bet har at optage ham ikke blot som Slave, men som en Lillebror. Hvad der for var minus er nu blevet til plus: Filemon har for en Tid maattet undvære en Arbejdskraft, nu faar han en Trosfælle tilbage, der i Kristus vil være knyttet til sin Herre med uløselige Bånd.

Her følger nu Brevene i deres fulde Ordlyd.

Plinius' Bønskrift til Sabinian

Din frivigne Slave, som du sagde at du var vred paa, kom til mig. Han kastede sig for mine Fødder og klamrede sig til dem som om det var dine. Han græd meget, bad om meget, fortav ogsaa meget, kort sagt han gjorde paa mig Indtryk af, at han fortrød. Jeg tror virkelig, at han har forbedret sig, siden han er klar over, at han har fejlet. Du er vred, jeg ved det, og du er det med Rette, det ved jeg ogsaa, men Mildhed er mest prisværdig, naar der er god Grund til at være vred. Du har holdt af denne Mand, og jeg haaber, at du fremdeles vil holde af ham: tillad imidlertid, at man bønfalder dig. Dersom han senere hen atter fortjener det, skal du have Lov til at vredes paany, og det saa meget mere, efter at du denne Gang har bønhørt ham. Tilgiv paa Grund af hans Ungdom; tilgiv paa Grund af hans Taarer, tilgiv paa Grund af dit tilgivende Sind. Pin ham ikke, pin heller ikke dig selv; for du over Vold paa dig selv, naar du vredes, fordi du er saa mild af dig. Jeg er bange for, at det tager sig mere ud som Tvang end som Bøn, naar jeg fojer mine Bønner til hans: dog vil jeg gøre det, og det endog med desto mere Eftertryk og Varme, siden jeg skarpt og strengt har irettesat ham og truet ham med, at jeg fra nu af aldrig mere vilde gaa i Forbøn for ham.

Det var for hans Skyld, som det gjaldt at skræmme, med Hensyn til dig gjælder ikke det samme; for det kunde dog hænde, at jeg atter bliver nødt til at gaa i Forbøn for ham, og at jeg vil opnaa, hvad jeg beder om: bare det er saadan, at jeg kan bede, og du kan gøre Indrømmelser paa sammelig Vis. Farvel.

Takkeskrivelse

Du gjorde vel i, at du tog kærligt imod Slaven, der en Gang var dig kær, da han kom tilbage til dit Hjem med mit Brev. Det vil glæde dig selv: det glæder sikkert mig, først og fremmest fordi jeg konstaterer, at du er saa behersket, at du kan styre din Vrede, men saa ogsaa, fordi du indrømmer mig saa meget, at du enten bøjer dig for min Autoritet eller giver efter for mine Bønner. Derfor baade roser og takker jeg dig; men samtidig

formaner jeg dig for Fremtiden at vise dig overbærende over for dine Husfællers Fejl, selvom der ikke findes nogen, der gaar i Forbøn for dem. Farvel.

Paulus til Filemon

Paulus, Jesu Kristi Fange og Broderen Timoteos til vor kære Medarbejder Filemon og Søsteren Apphia og vor Kampfælle Arkippos og Menigheden i dit Hus: Naade og Fred være med jer fra Gud vor Fader og den Herre Jesus Kristus.

Jeg takker min Gud og mindes dig altid i mine Bønner: For jeg hører om den Tro og Kærlighed, du viser overfor vor Herre Jesus og alle de hellige. Gid din Delagtighed i Troen maa blive virksom for Kristus i Erkendelse af alt det gode, der er i os. Jeg har nemlig haft stor Glæde og Trøst paa Grund af din Kærlighed, da de hellige er blevet vederkvægede ved dig, Broder.

Endskønt jeg i Kristus er fuldt ud berettiget til at befale dig, hvad der er din Pligt, vil jeg dog hellere bønfalde dig for din Kærligheds Skyld: Se, jeg Paulus, en gammel Mand, dertil nu ogsaa Jesu Kristi Fange, bønfalder dig for min Søn, som jeg har skænket Livet i mine Lænker, for Onesimos, som en Gang var dig til ingen Nytte, men nu er baade dig og mig til Nytte. Ham sender jeg nu tilbage; ham, der er mit eget Hjerte. Jeg vilde gerne have beholdt ham hos mig, for at han i dit Sted kunde have tjent mig under mit Fangenskab for Evangeliets Skyld, men uden dit Santykke vilde jeg intet gøre, for at din gode Gerning ikke skulde være dig ligesom aftvunget, men af egen fri Vilje. Maaske var det derfor, at han for en Tid forlod dig, for at du skulde faa ham igen til evigt Eje, ikke længere som Slave, men som noget meget højere: som en elsket Broder. Det er han allerede for mig i høj Grad, hvor meget mere vil han da ikke være det for dig baade som Menneske og i Herren (som Kristen). Dersom du anser mig som din Ven, saa tag imod ham, som var det mig selv. Har han tilføjet dig nogen Skade, eller skylder han dig noget, da skriv det paa min Konto jeg, Paulus, skriver det med egen Haand: jeg skal betale det. For ikke at tale om, at du skylder mig dig selv. Ja, Broder, lad mig faa lidt Gavn af dig i Herren. Glæd mit Hjerte i Herren.

I Tillid til din Beredvillighed skriver jeg til dig. Jeg ved, at du vil gøre endnu mere, end jeg beder dig om. Samtidig maa du berede mig et Logis, for jeg haaber, at jeg takket være jeres Bønner bliver givet jer tilbage.

Epafras, min Medfange i Kristus Jesus, Markus, Aristark, Demas og Lukas, mine Medarbejdere, hilser jer.

Vor Herres Jesu Kristi Naade være med jeres Aand. Amen.

INDTIL VIDERE —

fortsat fra Side 711

ligt Sagn, Aar 1230 et Trækors paa en lille Gravhøj beliggende paa Vridsløsemagle Mark ved den gamle Kongevej fra København til Roskilde, — som »en ydmyg Tak for sin Hustrus lykkelige Forløsning paa dette Sted«. Eskild Snubbe ejede 2 Gaarde tæt derved, og Afgiften herfra testamenterede han til Domkapitlet ved Sct. Lucius Kirke i Roskilde (Domkirken), som saa til Gengæld skulde holde Korsset vedlige.

Næste Gang vi hører om Snubbe-korsset er først i 1619. Det er Mester Daniel Knoff fra Domkapitlet, der lader et nyt opsætte. Det kan dog ikke have været ret holdbart, for i 1645 beordrer Chr. IV Domkapitlet til at forny det igen, og inden 1690 er det atter fornyet af Videnskabsmanden Ole Borch, som en Nat i al Hemmelighed lader et nyt opsætte for egen Regning. I 1707 hører vi at det har vakt Forargelse hos den engelske Gesandt Vernon, som paa en Rejse var kommet forbi det. Atter i 1715 bliver Korsset fornyet. Denne Gang bliver der rejst et 3½ m højt Stenkors eller opmuret Stenstøtte, som det benævnes. Dette Kors staaar saa til 1815, i hvilket Aar vi hører om det, at det hen paa Efterommeren helt er sunket i Grus. Saa hengaar der omtrent 100 Aar, hvor Korsets Plads staaar tom. Først den 25. Sept. 1903 bliver der ved frivillige Bidrag rejst et nyt Stenkors af bornholmsk Granit i romansk Stil. Det er formet som et Malteskors, og vender mod Syd. Kristusfiguren staaar paa Snubbeslægtsens Vaabenmærke: 2 Drikkehorn, og bærer Krone og Glorie, saadan som det var Skik at forevise den korsfæstede Kristus i Højmiddelalderen. Fra Højens Overflade maaler dette Kors ca. 3,5 m.

Boe.

Unge katolske Kvinders Værn

der er en Gren af »Danmarks katolske Kvindeforbund«, paalager sig at skaffe unge katolske Piger baade fra København og fra Provinsen gode Pladser i København, under betryggende og saa vidt muligt katolske Forhold. Foreningen er tillige tilrede med at staa de unge Piger bi med Raad og Daad.

Henvendelse til Sekretariatet, Nordre Frihavsgade 26, Grevinde Scheel, Øbro 9250.

Mor fortæller

fortsat fra Side 711

ne om Gud paa en saadan Maa-
de, at der kom til at ligge lidt af
Eventyrets Glans derover!»

»Eventyrets Glans?« Far sæt-
ter et betænkeligt Ansigt op. —
»Det er et lidt farligt Ord. Kan
det ikke ende med, at Børnene
tror, at det ogsaa er Eventyr og
ikke mere?«

»Aa, det vidste jeg, du vilde
sige! Men det er jeg nu slet ikke
bange for. Jeg sagde, jeg vilde
lægge Eventyrets Glans derover,
men, ser du, jeg vil paa den
anden Side være meget sanddru i
min Fortælling. Jeg vil føle mig
forpligtet til at give Børnene de
helt rigtige Idéer til at begynde
med, saa de ikke siden skal træk-
ke paa Skulderen af det, som
Mor lærte dem.«

»Saa er jeg rolig. Ja, lad os
blive fri for alt det sødladne og
uægte. Jeg husker endnu tydelig-
t den Juleaften, jeg var vel
fire Aar gammel, da min lidt
store Fætter afslørede for mig,
at det med Jesusbarnet, som

kom kørende med Juletræet i en
forygldt Kane o. s. v., det var
bare Vrøvl. Glansen gik hell af
den Juleaften.«

»Dit stakkels lille Pus —«, si-
ger Mor, som pludselig ser sin
egen Niels for sig i en lignende
Situation. »Ja, med alt dette
uægte Glimmer opnaar man kun
at skjule Julens ægte uforgæn-
gelige Glans for Barnet. Aah,
hvor vilde jeg ønske, at hvad jeg
fortalte mine Børn om Gud og
hans Kærlighed maatte blive for
dem som det dejligste Eventyr i
Verden, men et Eventyr, som al-
drig hørte op med at være Vir-
kelighed for dem, ja, blev mere
virkeligt end Livet selv!«

Der bliver en lille Pause;
saa gentager Far: »Eventyr —«
i en tvivlende Tone og ryster paa
Hovedet. Mor ser paa ham og
smiler; lidt efter siger hun:

»Hvis du er bange for det Ud-
tryk — »Eventyrets Glans«, —
saa kan vi jo ogsaa sige »Kær-
lighedens Glans.« Jeg vilde saa
gerne, at vore Børn meget, meget
tidligt lærte at elske Gud, ikke
bare fordi deres Forældre har
lært dem det, men — — —.«

»Naa ja, fordi de vist egent-
lig ikke kan lade være — er det
ikke det, du mener?«

»Det var nu ikke det, jeg i
Øjeblikket tænkte paa, men det
er selvfølgelig rigtigt, at den gud-
dommelige Kærlighed er ned-
lagt i det ganske lille Barns
Sjæl — som et lille Frøcorn,
der kun venter paa Sol og Var-
me for at udfolde sig. Den krist-
ne Mors Kærlighed er den Sol,
som skal til for at vække det af
Dvale — —.«

»Hvor er det en skøn Tanke,
Agnes, — og ganske rigtig. Ja,
bare Mennesker dog, i vor for-
hastede Tid, vilde give sig Stun-
der til at tænke, saa vilde meget
se anderledes ud i denne triste
Verden.«

»Ja, min Ven, — nu kommer
vi netop til det, jeg vilde sige før,
at jeg saa gerne vilde vænne Bør-
nene til at tænke og bruge deres
Forstand — ogsaa i deres For-
hold til Gud. Derfor var det, jeg
sagde, at jeg ikke bare vilde lære
dem at elske Gud, — de skulde
ogsaa vide, hvorfor de elsker
ham.«

Sluttes Side 717

Undervisning i **LATIN** og **LITURGI**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for **HOSPITALSSENGE**
og **HOSPITALSMØBLER**

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearnllys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Liturgisk Kalender

Nov.

7. S. 21. Søndag e. Pinse (744): (grøn) 2. Bøn: Alle Helgens Oktav (1135), 3. Bøn*).

8. M. Oktav af Alle Helgen (hvid) (1135); 2. Bøn: 4 kronede Martyrer (1152), 3. Bøn*).

9. Ti. Lat erankirkens (hvid) Indvielse (1153); 2. Bøn (kun i sl. Messer): St. Theodor**') (1153).

10. O. St. Andreas Avellino (hvid) (1153); 2. Bøn: St. Tryphon, St. Respicus og St. Nympha, 3. Bøn*).

11. T. St. Martin af Tours (1154); (hvid) 2. Bøn: St. Mennas ([12]), 3. Bøn*).

12. F. † St. Martin I (1156); 2. (rød) Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn*).

13. L. † St. Didacus (1157); 2., 3. (hvid) og 4. Bøn som Fredag.

14. S. 22. Søndag e. Pinse (748).

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30.

**') Hs. Excellence Biskoppens Navnelgen.

Anm. Paa de med † mærkede Dage kan Præsten efter frit Valg læse Sjælemesse og andre Motivmesser, hvorfor man paa disse Dage ikke kan regne med, at de her angivne Messer læses.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.
Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER ≈

Mirakler

Paul J. Reiter: »Sikre og tvivlsomme Mirakler. Et Foredrag« (Nyt Nordisk Forlag).

Overlæge Reiter gør sig her, som paa een Gang troende og Videnskabsmand, Rede for Troen paa Guds Indgriben i Verdensgangen gennem Mirakler. Hans Standpunkt er dette: I tidligere Tider har man ofte været tilbøjelig til Lettroenhed overfor usædvanlige Tildragelser og har kaldt dem Mirakler. Men selv den forsigtigste og mest kritiske moderne Videnskab nødes til, f. Eks. overfor adskilligt, som er sket i Lourdes, at indrømme en Indgriben af Kræfter, som er hævet over Naturens. Størstedelen af Foredraget er en Gennemgang af en Række af disse mirakuløse Helbredelser.

Et Kompliment til Fremstillingen i dette lille Hefte vilde det være, hvis Overlægen en anden Gang vilde se Sagen i teologisk og filosofisk Lys og derved komme ind paa to afgørende Forhold: Forskellen mellem Guds Undergerninger og de Indgreb udefra i Naturens Orden, som maa tilskrives andre aandelige Kræfter — og Forskellen mellem de metafysiske og de fysiske Mirakler, hvorved man kan komme ind paa Garantien for, at Fremtiden ikke vil tillægge os samme Lettroenhed, som vi tilskriver vore Forgængere. L. H.

Katolsk Lommekalender

Vort Kvindeforbunds populære lille Lommekalender er udkommet — for 6. Gang. Vi siger Aar for

Aar om den, at den anbefaler sig selv, og det er den rene Sandhed. Vi skal jo allesammen have en Lommekalender, saa vi har ingen Undskyldning for ikke at anskaffe denne, der giver os et halvt Hundrede Sider nyttige katolske Oplysninger sammen med alt det andet Stof, der hører til i saadan en lille Bog. Vi kan se, hvornaar der læses Messe i enhver af Landets katolske Kirker, og hvornaar vi skal lænde vort Automobils Lygter (hvis vi maatte bruge det). Vi kan finde alle Præsternes Telefonnumre og Partifordelingen i Rigsdagen (hvis den virkede). Dertil kommer, at Lommebogen har faaet sit smukke blaa Bind tilbage og absolut præsenterer sig som den smukkeste af alle de Lommekalendere, der udsendes.

En af de Ting i Bogen, vi her paa Redaktionen er glædest for, er den fortræffelige lille Kirkehistorie, der gaar lige fra Willibrord, Frisernes Apostel ca. Aar 700 og til Æbelholt Valfarten i August i Aar. Af den kan vi se, hvilke Mindedage det nye Aar vil bringe. Blandt de mere runde Tal nævner vi, at det bliver 450 Aar siden Lunde Missalets Udgivelse. Det bliver 75 Aarsdag for St. Knuds Skole d. 12. Januar, og 75 Aarsdag d. 2. Maj for Udnævnelsen af Pastor Grøder til Apostolisk Præfekt, ligesom det bliver 75 Aarsdag for Indvielsen af den første Kirke i Odense. 50 Aarsdag kan Helsingør fejre, og 25 Aar de to Sydhavssogne Nykøbing og Nakskov samt Danmarks katolske Ungdomsforbund.

Lommekalenderens Pris er uforandret Kr. 2,25.

Fra Reformationstiden

Gerhard Rasmussen: »Menneskebørn« (De Unges Forlag).

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon: 755 og HORSSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Rosenkrans Kirken, København, St. Vincents Kirke, Helsingør, Immaculata Kirken, København, Katholsk Kirke, Ålborg, Katholsk Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København, Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

En Roman af en Folkekirkepræst om en bitter Magtstrid mellem to Fostbrødre. Milieuet er Aarene før ud for Reformationen, og skønt Forfatteren slet ikke er ude for at skildre Reformationens Velgerninger, bestaar hans Viden om den katolske Kirke kun af de gamle Viser om ædende og ørikkende Præster med illegitime Forbindelser og Pengegriskhed. Det er ellers en Skam, for Pastor Rasmussen kan virkelig skrive en Roman, der læses ikke alene for den religiøse Tendens, men ogsaa for Stilens og Menneskeskildringens. T. T.

Haandarbejde

Berlingske Haandarbejds-Bog 1 (Berlingske Forlag).

I Serien af Berlingske Haandbøger er nu ogsaa forsøgt fremstillet et Haandarbejds-Leksikon, der behandler al mulig kvindelig Haandgøring, baade med mere praktiske og mere dekorative Formaal. Katolske Damer vil som Medlemmer af det syende, strikkende og stoppende Køn finde megen Hjælp i Leksikonet, men de burde ogsaa som *katolske* Damer kunde finde noget af Interesse. Kirken har jo ogsaa gennem dem taget Haandarbejdet i sin Tjeneste. Her kan Leksikonet godt i sine følgende Bind tage Stof op, man hidtil ikke har været opmærksom paa. I første Binds Artikel om Antependier er f. Eks. nævnt de liturgiske Farver, men kun som de bruges i den svenske Statskirke. Leksikonet har 30 Ekspertter til Medarbejdere — vi foreslaar, at man i ellefte Time finder Nr. 31 blandt katolske Damer med Forstand paa Haandarbejde som Kirkekunst. R. M.

Mor fortæller

fortsat fra Side 715

»Men tror du virkelig, det kan lade sig gøre med saa smaa Børn? Vil alt dette ikke komme af sig selv, efterhaanden som de vokser til, og deres Gudserkendelse bliver større — — saadan lidt efter lidt? Ja, jeg spørger bare, for du har aabenbart tænkt meget mere over det alt sammen, end jeg først havde Indtryk af.«

»Aa jo — det kan godt være, du har Ret,« siger Mor i en ikke særlig overbevist Tone. »Men dette »lidt efter lidt« litaler mig slet ikke. Jeg er netop ked af, at jeg ikke før har taget rigtigt fat med Lise; for nu tror jeg, at Børn, saa snart de kan skønne, skal stilles overfor den guddommelige Kærlighed i hele dens Fylde!« Mor sidder et Øjeblik tankefuld. Saa løfter hun Hovedet og siger med Eftertryk: »Ja, jeg vil begynde straks i Morgen! Og det første, jeg vil fortælle Børnene, skal være det, jeg vil kalde »Historien om Guds Kærlighed«!«

»Hvor det ligner dig!« Straks i Morgen!« udbrøder Far. »Og mener du, at du kan gøre den Historie færdig paa en Aftenstund?«

»Nej, Knud, det mener jeg dog ikke,« ler Mor. »Hvis alt skulde tages med, saa blev Historien ikke færdig i al Evighed. Nej, jeg vil kun fortælle dem om det, som jeg holder af at kalde den guddommelige Kærligheds Stordaad, jeg mener Forløsningen — bare det — allerførst det.«

»Og du tror, at det Emne vil kunne lægges til Rette for saa smaa Børn?«

»Aah, du — jeg ved det ikke — maaske jeg slet ikke kan. — Mine Tanker flyver altid — meget højere end jeg selv kan følge dem — og saa kommer Modløsheden, naar jeg skal gøre dem til Virkelighed.« Mor ser ganske modfalden ud. »Men det behøver jeg jo ikke at fortælle dig, for du kender mig jo — kun alt for godt — —.«

»Ja, jeg kender dig, min egen Ven, — og det er jo min store Lykke. Vi to kender og forstaar hinanden — og derfor kan vi hjælpes ad — og derfor vil vi ogsaa klare vor og Børnenes »katolske Udlændighed« sammen, ikke? Naar vi beder sammen — og arbejder sammen og sammen jager Modløsheden væk, saa kan du tro, det skal gaa. Og jeg glæder mig til at høre dig fortælle »Historien om Guds Kærlighed«!«

X + J

Prædikener paa Bernstorffsvej

I Løbet af November Maaned vil Pater *Martindale* atter holde en Serie Prædikener i Sl. Therese Kirke, Bernstorffsvej 54. Ligesom tidligere prædiker Pateren paa Engelsk. Prædikenerne er henlagte til Søndagens Eftermiddagsandagt Kl. 16,30. Listen over Emnerne, der vil blive behandlet, er denne:

Jeg tror paa de helliges Samfund.

7. Nov.: *Sammenhold og Uenighed paa Jorden.*

»Alle er I Brødre ... Der er een Fader i Himlen«. Matth. 28, 8.

»Vogt Eder hver for sin Næste, tro ingen sin Broder, thi hver Broder er fuld af List, hver sværter sin Næste.« Jeremias 9,2.

14. Nov. *Hjertets Renselse paa Jorden.*

»De rene af Hjerter skal se Gud«. Matth. 5, 8.

»Jeg tager Stenhjertet ud af deres Legeme«. Ezekiel 11, 19.

21. Nov. *Hjertets Renselse i Skærsilden.*

»Sjælene under Altret raable med høj Røst og sagde: »Hvor længe, Herre...? Og der blev sagt til dem, at de skulde hvile endnu en lille Tid?« Jobs. Aabenbaring 6, 9--11.

»Det er en hellig og gavnlig Tanke at bede for de afdøde, for at de kan blive frelste fra deres Synder«. 2. Makkabærbog 12, 46.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

Aarhus.

Fredag d. 12. November Kl. 19,30.

Studiekredsmøde i Præstegaarden. Emne: »Spredte Kapitler af Kirkens Historie«. Leder: Pater C. Lønskov S. J.

København.

Søndag d. 7. November Kl. 9,30.

Akademikermesse i Klosterkirken paa Jagtvejen. Efter Messen spises medbragt Morgenmad i Klosteret. Derefter Udflugt. Man tager Toget til Lyngby, gaar langs med Mølleaaen til Klampenborg og tager Toget herfra. — Madpakke medbringes.

Tirsdag d. 9. November.

Studiekreds i Bredgade 67 A. Emne: »Filosofiens Grundelementer« II efter Maritain. Leder: Pater H. Roos S. J. Tidspunktet aftales efter Messen den 7. November.

Torsdag d. 11. November Kl. 16.

Studiekreds i Bredgade 67 A. Emne: »Filosofiens Grundelementer« I efter Maritain. Leder: stud. mag. Hans Bang.

Har De Børn.

som skal i Skole til næste Aar, bør De nu indmelde dem i katolsk Skole. Katolsk Centralskole, Nørrebro-gade 27, Vikariatets Skole, modtager hver Dag Indmeldelser til alle Klasser. Tlf. Nora 6166.

Spærretid og Møder

Alle Mødemeddelelser gives med Forbehold. Hvis man er i Tvivl om et Mødes Gennemførelse, bedes man henvende sig til den paagældende Kirke eller Forening.

St. Mariae Sogn

Fred. 5. Nov. Kl. 16,30—19,30 Tilbedelse, Eukaristisk Forening. K. 19,30 Andagt og Ungdomsmøde. Sønd. 7. Nov. Kl. 8 Børnemesse, Kl. 10 Højmesse, Kl. 11,30 Messe m. italiensk Præd. Kl. 17 Andagt. Onsd. 10. Nov. Kl. 19,30 Kongr. for Damer. Fred. 12. Nov. Kl. 19,30 Andagt for de afdøde og Kongr. for unge Piger.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 7. Nov. Kl. 8,30 Reciteret Messe. Mand. 8. Nov. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Torsd. 11. Nov. Kl. 20 Mændenes Kongr.

Sakramentskirken

Torsd. 11. Nov. Kl. 20 Ungdomsmøde. Assurandør Eigil Darville: Hjemmene og de unge. Indledning til Diskussion. Bill. à 75 Øre.

St. Antoni Kirke

Sønd. 7. Nov. Kl. 8 Børnekommunion. Onsd. 10. Nov. Kl. 19,30 Kongr. for Mænd.

St. Therese Kirke

Sønd. 7. Nov. Kl. 8,30 Børnemesse.

St. Knud Lavards Kirke

Sønd. 7. Nov. Kl. 8,15 stille Messe, Kl. 9,30 reciteret Messe med

Prædiken af Hs. Excellence Biskop Th. Suhr.

St. Augustins Kirke

I Meddelelsen i sidste Nummer havde der paa Grund af dens sene Ankomst til Bladet indsneget sig en Trykfejl i Annonceringen af Alle Helgens Dagens Vesper. Dette voldte stor Ulejlighed for Klosteret, og vi beklager hjerteligt.

D. K. K. F.

Saafernt Forholdene tillader det vil der under Ledelse af Pater Wevers S.M.M. blive begyndt en Studiekreds med Diskussion over Emnet »Hvad kan Nutidens Kvinder lære af Nordens store katolske Kvindeskikkelser«. Første Sammenkomst i Formandens Hjem, Nordre Frihavnsgade 26, Torsd. d. 11. November Kl. 19 $\frac{3}{4}$ (det er Fuldmaane). Deltagelse à 1 Kr. pr. Aften bedes meldt til Sekretariatet sammesteds, Øbro 9250, senest Dagen før. Hyggeligt Samvær ved en Kop The, Sukker bedes medbragt. Enhver katolsk Kvinde, ogsaa Ikke-Medlemmer, er velkommen.

Systemen Sakramentsogn

genoptager sin Virksomhed Torsdag den 18. November Kl. 13 $\frac{1}{2}$.

Katolsk Ungdomsværn

afholder ordinær Generalforsamling Søndag den 7. November 1943 i det store Taleværelse, Stenosgade 4 B, efter Messen Kl. 10.

Bestyrelsen.

St. Dominikus' 3. Orden

Tirsd. 16. Nov. Kl. 20 Møde.

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Søndag d. 14. November Kl. 14. Fællesmøde i »Den røde Sal«, Stenosgade 4. Tale af Hr. Filip Lange.

Sangundervisning af »De 3 fra Klubben« Lotte, Lissie og Birthe. Filmforevisning v. Hr. Kjeld Barfred. Fællessange, Kaffe bord (husk Sukker!). Praktisk Arrangement: Gruppe III. Afregning for St. Knuds Gilderne Kl. 13,30.

Amager.

Lørdag d. 6. November Kl. 20. Kredsmede. »Hvorledes læser jeg Avisen med katolske Øjne?« ved Avisudklip og »Grundig Gennemgang af den katolske Tro« med Pastor Schindlers »Katholicisme« som Grundbog. For sidstnævnte indleder Albert Petersen. Derefter Pakkefest. Samtlige Medlemmer bedes medtage en Pakke til Værdi af 50 Øre. De 2 Min. Birthe Venturi. Det praktiske Arrangement: Gruppe IV. Saafernt Undtagelsestilstanden vedvarer holdes Mødet i Stedet for Søndag d. 7. November Kl. 14 Eftm.

Ordrup.

Efter at de forskellige Hindringer efterhaanden saa nogenlunde er forsvundet, forsøger K. U. K. endelig at afholde Indledningsmøde, i Haab om, at Medlemmerne, trods de mange Besværligheder, der stadig er ved det, vil møde lige saa trofast op som i det sidste Aar (og helst selvfølgelig endnu bedre). -- Hvis Færdselsforbudet enten er udsat til Kl. 23 eller helt ophævet til den Tid, afholder Ordrup K. U. K.

Tirsdag d. 9. November Kl. 20-22,30 Indledningsmøde med Foredrag og Forelæggelse af Mødeplan for Vinterhalvaaret 1943. Bestyrelsen forventer at se alle Medlemmer til dette højst vigtige Møde. Vel mødt!

Bestyrelsen.

Aarhus.

Fredag d. 22. Oktober afholdt K. U. K., Aarhus, sin ordinære halvårlige Generalforsamling, der som sædvanlig forløb under overordentlige livlige Former.

Der var mødt ca. 40 Medlemmer, da Formanden bød Velkommen, og efter at Regnskabet, der balancerede med 455 Kr., var godkendt, gik man over til Valg af 4 Bestyrelsesmedlemmer.

Formanden Orla Knudsen ønskede at gaa af paa Grund af manglende Tid. Til ny Formand valgtes Poul Jaworski. Bestyrelsen bestaar herefter af følgende:

Formand: Poul Jaworski. Næstformand: Børge Berg, Sekretær: Egon Dudzinski, Kasserer: Knud Erik Sørensen, Kvindl. Leder: Agnes Szygenda, Kvindl. Ass.: Karen Hyllested og Rita Rasmussen, Mandl. Ass.: Bernhard Noetzell.

Den nye Formand takkede Orla Knudsen for den utrættelige Iver, hvormed han i de to sidste Aar havde arbejdet for den katolske Ungdomssag i Aarhus, og udnævnte ham under stormende Tilslutning fra Medlemmernes Side til Æresmedlem af Foreningen.

BERNH. HANSEN'S BOGTRYKKERI

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 Privat: Sundby 836

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør til vore Hospitaler, Kirker, Skoler etc. . Bedste Referencer.

A. Lutz: Skatten i Ageren. 1941. 206 S. Lille Format, Kr. 2,75.
En Betragtning- og Opbyggelsesbog.

Lutz: Helligaandens syv Gaver. En Bog om Sakramenterne, Udkommer i Oktober, Pris ca. Kr. 1,50.

Gabriel Marcel: Lyset fra Graven. 1938. 45 S. Kr. 1,00.
Skuespil i en Akt. Paa Dansk ved H. D. T. Kiærulff.

Jacque Maritain: Israels Hemmelighed. 1939. 44 S. Kr. 1,00.
Den kendte franske Filosof om Jodespørgsmaalet.

Jacque Maritain: Religion og Kultur. 1942. 76 S. Kr. 2,75.
Forfatteren belyser, hvorledes den europæiske Kultur har sine Rødder i Kristendommen.

C. C. Martindale: Antikrist. 1934. 32 S. Kr. 1,00.

Et Indlæg mod Tidernes fantastiske Formodninger om Antikrist.

SANKT ANSGARS
Boghandel . Bredgade 67

Palæ 4777 . Giro 81851

NYKØBING F

<p>J. N. Jensen <i>Murermester</i> Bispegade 20 . Telefon 984 x <i>Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke</i></p>	<p>W. Hardeweg <i>Slagtermester . Paalægsf.</i> Østre Allé 54, Tlf. 1082 <i>Lev. til de kat. Institutioner</i></p>	<p><i>A-S Lolland-Falsters</i> Kulkompagni KUL.KOKES.CINDERS Nykøbing F . Tlf. 626, 945 <i>Leverandør til kat. Institutioner</i></p>
<p>Mackeprang's Boghandel A-S <i>PAPIRLAGER EN GROS</i> Nykøbing-Falster Telefon 38 og 769</p>	<p>JOHS. AAEN <i>Manufakturhandel</i> Kjoler . Overtøj . Udstyr</p>	<p>Johannes Madsen <i>Elektr. Installatør</i> Nykøbing F. Installationer St Kirkestræde, Tlf. 684 <i>Leverandør til katolsk Menighed</i></p>
<p>C. W. Kronmann <i>GRUNDLAGT 1852</i> Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogenaevjseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203</p>	<p>A-S NYKØBING F. BRYGHUS Lager . Pilsner . Export Beer Lyst Hvidtøl . Mørkt Hvidtøl . Mineralvande</p>	

ROSKILDE

<p>F. Christiansen Maskinfabrik Sct. Olsegade 15, Telf. 87 <i>Lev. til kath. Præstegaard & Hospital</i></p>	<p>Dom-Apotheket ROSKILDE <i>Forbindsstoffer</i> <i>Sygepleartikler</i> J. AUGSBURG</p>	<p>H. Weber <i>Tømremester</i> Maskinsnedkeri</p>
<p>H. V. Nordsteen <i>Blikkenslagermester</i> Algade 34, Telefon 923 <i>Leverandør til kat. Menighed</i></p>	<p>Fiskehallen <i>Algade 32 . Tlf. 239</i> Prima Fisk <i>Lev. til Sct. Maria Hospital</i></p>	
<p>LEDIG</p>	<p>ROSKILDE MEJERI BØRGERDIGET, TELF. 349</p>	<p>Ejegod Jørgensen <i>Slagtermester</i> Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olsegade 13 . Telf 157 <i>Leverandør</i></p>
<p>Mønsterbageriet <i>Bageri og Konditori</i> Morgenbrød bringes <i>Leverandør til katolsk Menighed</i> Sct. Olsegade . Tlf. 859 - 1365</p>	<p>C. J. Schleder mann & Sønner <i>Entrepenører . Murermestre . Jernbeton</i> Allehelgensgade 18, Tlf. 122 <i>Murermester ved Sct. Maria Hosp.</i></p>	

<p>FREDERICIA</p> <p>H. Olsen Holmelund A/S <i>Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170</i> Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde Prima Kvaliteter <i>Promte og reel Betjening</i></p> <hr/> <p>Loehr's Kulimport A/S TELEFON: 888 KUL, KOKS, CINDERS OG BRIKETTER</p>	<p>HELSINGØR</p> <p>Kaas & Sørensen Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR Telefoner: 39 - 1139 - 575 Kul, Koks, Brænde og Briketter</p>	
--	---	--

<p>ESBJERG</p>	<p>J. N. Ladekjær <i>Skolegade 21 . Telefon 209</i> 1. Kl.s Kolonial- og Vinhandel <i>Lev. til Sct. Josephs Hospital</i></p>	<p><i>MØBLER for alle Hjem</i> <i>købes bedst og billigst i</i> Bechs Møbelforretning Telefon 735. Raadhuspladsen 16 <i>Leverandør til de katolske Institutioner</i></p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Eske Petersen Blikkenslager-, Vand- og Gasmester <i>W.C. Centralvarme . Sanitet</i> Finlandsgade 62, Tlf. 1765</p>
<p>Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 <i>Allt i Sengendstyr og Manufaktur</i> <i>Lev. til St. Josephs Hospital</i></p>	<p>Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62</p>	<p>Jørgen Jepsen og N. Møller Gram <i>Kongensgade 26 . Esbjerg . Tlf. 536</i> 1. Kl.s Skræderi og Maalkonfektion</p>
<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Krucifiks og Vievandskar Katolsk Litteratur Allt i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920</p>	<p>Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldsmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 <i>Lev. til Sct. Joseph Hospital</i></p>	<p>N. A. Frederiksen <i>Nørregade 65 . Telefon 576</i> KOLONIAL . MEL <i>Leverandør til St. Josefs Hospital</i></p>

<p>KOLDING</p>		<p>J. Bondesens Eff. <i>C. V. Hennebjerre</i> Tømrermester og Entreprenør Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)</p>
<p>V. FALTHER Allt i Kolonial, Vin, Døllkattesser, Tobakker & Cigarer Hj af Hollændervej og Kongebrogade Telefon 698</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«, Sønder Vang, Dreyervej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>M. Schultz' Eff. <i>F. A. Fahrenholtz</i> Allt i Kolonial, Isenkram, Brændsel Læssøegade 47 . Telefon 1249 <i>Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik</i></p>
<p>H. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 439 Udført Arbejdet ved den nye Klinik</p>	<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 <i>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</i></p>	<p>Kolding Andelsmejeri Telefon 153 leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmødtaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. <i>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</i></p>
<p>Berring & Larsen A/s KUL-IMPORT . KOLDING Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør</p>	<p>Slagteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserver Leverandør til St. Hedvig Klinik</p>	<p>M. Lauridsen <i>Bade- & W. C. Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 <i>Leverandør til katolsk Menighed</i></p>

Katolsk

Ugeblad

14. Novbr. 1943

91. Aarg.

Nr. 46

En Dreng er imponeret over sig selv

»Ved du, hvad, Moster, idag har jeg overvundet mig tolv Gange.«

Han var helt imponeret over sig selv. En vilter Krabat paa 8 Aar, altid i Bevægelse, støjende og slem til at raabe op. Men en af hans Lærerinder i Skolen, en Søster, havde lært Børnene, hvor storartet det er, naar man kan besejre sig selv. Og han havde prøvet. Med Tvivl i Sind. Mon saadan noget lader sig gøre? Jo, mærkeligt nok, det var muligt. Paa denne Dag havde han, hvor utroligt det end lyder, 12 Gange, siger og skriver tolv Gange, bremsset op for sin Trang til at raabe og skrige. Den ene Gang efter den anden er det altsaa sket, at han, som Regel i sidste Øjeblik, har haft Held til at bremse op. Hylet blev standset, inden det slap ud af Halsen.

Han var jo nemlig Uroen i Huset derhjemme. Forældrene følte det altid som en Lettelse, naar deres Vildkat var kommet i Seng. Saa faldt der Stilhed over Stuerne. Derfor forstaa man Moderens Undren over den Forandring, der var ved at ske med ham. Ikke at han var rolig ret længe ad Gangen. Det vilde have været ængstende; saa vilde hun straks have tænkt paa, om han var syg. Men med visse Mellemrum var der Stilhed, hvor der

plejede at lyde Skraal og Spektakel. Det var meget store Ting.

For et Aars Tid siden var Drengen begyndt i den katolske Skole, hvor saa meget var helt anderledes end andre Steder. Det mærkeligste var, at her var det ikke blot vigtigt at kunne sine Lektier; hvad der hører Vorherre og Samvittigheden til, var lige saa vigtigt.

Drengens Klassesøster kunde han vældigt godt lide. Hun var altid smilende og moderlig overfor ham. Og det gjorde Indtryk paa ham, da hun forklarede, at Vorherre glædede sig over, hver Gang et Barn for hans Skyld nægtede sig noget.

Da han vendte hjem fra Skolen den Dag, var han parat til Aktion, og han vidste ogsaa, hvor han skulde sætte ind. Hans løbske Mundtøj skulde der holdes igen paa, hvis det altsaa lod sig gøre.

Det meste af Dagen var gaaet. Hans katolske Tante var paa Besøg, og saa røg Nyheden ud af ham: »Tænk en Gang, Tante, tolv Gange har jeg overvundet mig idag.«

Hun fik ogsaa at vide, hvori Heltedaaden bestod, og at det ikke havde været saa svært, som han troede. Hun havde sagt til ham, at man skulde ikke prale med den Slags Ting. Det for-

Hvad var Aarsagen til Reformationen?

To Radioforedrag

Gilder og Sogneblad

Søstrene paa Rygaard

Ingen er helt sig selv

stod han godt, men naar nu man havde naaet en saadan Rekord, saa kunde man da ikke tie ...

*

Hvor mange Forældre lærer deres Børn den Slags Ting: Nødvendigheden af at kunne overvinde sig selv? Og saa er det dog helt afgørende for Barnets Udvikling. Jeg hørte just om et Par Forældre, som kun havde haft Sorger af deres Børn. Næppe var de blevet voksne, førend de begyndte at skeje ud. Det var en meget stor Sorg for disse Forældre, for de holdt saa uendeligt meget af deres Børn, og de havde da rigtignok opdraget dem i den bedste Mening. Men de havde aldrig nogensinde kunnet nænne at forlange noget ubehageligt af dem. De føjede altid Børnene, og slatne Karakterer kom der ud af det.

Men tænk paa, hvad det betyder, at Barnet selv — aldeles frivilligt — foreskriver sig visse Selvovervindelser. Er der nogen Tvivl om, at dette, under Forudsætning af, at det ikke er noget blot forbigaaende, vil præge Barnets Karakter for Livet?

Hvor Verden dog trænger til stærke Viljer! Og alle Viljer kan trænes op, naar den religiøse Baggrund er til Stede.

Saa stort er eders Ansvar, Forældre!
C. B.

Munkemel

H. HINSCH - Brændselsforretning
 VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
 VODROFF TVÆRGADE 4
 KUL - KOKS - BRÆNDE

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS
 NØRREGADE 15 TELF. 9270

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
 Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

Jos. Fischlein

Murermester

Limfjordsvej 43
 Tlf. Godthaab 8410

Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
 Tlf.: 12,166 og 12,161

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik

Gormsgade 8-10-12
 København L
 Tlf. Taga 573 . 574

Molins flydende Hjemmefarver

til Gardiner, Garderobe, Strømper m. m.
 Bonalin-Kompagniet A/S, København F
 Tomme Flasker godtgøres af de Handlende

Anton Siegler

Malermester

Kingsgade 17 Vester 4753

Torp & Co.

BLIKKENSLAGERMESTER

Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
 Amagerbrogade 154

Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

MIZAR *flø*

L. E. LARSEN

Efteraarsska Nørrebrogade 206

VEJLE

Vejle Trælast & Kulkompagni

Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69
 Lev. til de kat. Institutioner

C. V. BERG

Blikkenslagermester

Autoriseret Gas- og Vandmester
 Langelinie 53 . Telefon 2751
 Lev. til de katolske Institutioner

Carl Petersen

Slagtermester

1. Kl. Varer - Pølsefabrik
 Nørregade 2 . Tlf. 1721
 Leverandør til St. Maria Hospital

¹/₈ Vejle Mælkekompani

Fineste Mejeriprodukter

Vejle . Telefon 335

Leverandør til St. Maria Hospital

VEJLE NY

Mineralvandsfabrik

P. C. NIELSEN

Vissingsgade 8, Telefon 121, 205
 Leverandør til St. Maria Hospital

To Radioforedrag

Forleden holdt Politibetjent Lilly Howitz et Radioforedrag om Tidens Problemer og den katolske Kirke. Hun paaviste bl. a., at det stigende Antal Skilsmisser har sin dybeste Rod i de unge Menneskers Mangel paa religiøs Livsopfattelse, og at der her aabner sig en vid Arbejdsmark for Kirken, navnlig den katolske Kirke. Foredraget skal ikke her refereres, men kun anføres som Eksempel paa, hvordan en Kvinde, der staar midt i Livets brændende Problemer, ser hen til den katolske Kirke som eneste Redningsplanke ud af et katastrofalt socialt Skibbrud.

I skærende Kontrast hertil stod et andet Radioforedrag, der blev holdt d. 5. Nov. af en Arvebiolog. Han belyste et andet moderne Samfundsproblem: den hvide Races langsomme Selvmord ved aftagende Fødselshyppighed. Havde ikke Lægevidenskaben i forrige og i dette Aarhundrede gjort sine store Erobringer til Bedste ikke blot for den lidende, men ligesaa meget eller endnu mere for den raske Del af Menneskeheden, vilde den dalende Fødselsprocent allerede nu have affolket det halve Europa. Arvebiologen hylkede da ogsaa, som rimeligt er, Lægevidenskaben som det hvide Menneskes Redning ud af en Katastrophe.

Men — ikke med eet Ord antydte denne Arvebiolog, at hele Spørgsmaalet ogsaa har en etisk og aandelig Side. Hvorfor begyndte netop fra Firserne i forrige Aarhundrede Fødselsprocenten at dale i saa godt som alle de europæiske Lande? Biologen, der skulde forklare Menneskelivets Foreteelser, stillede ikke engang dette Spørgsmaal, endsige besvarede det. Svaret vilde have ført ham ind paa det aandelige Omraade, der ikke kan registreres i Kartoteker og opstilles i statistiske Kolonner.

FORTSÆTTES SIDE 731

Hvad var Aarsagen

til Reformationen i Danmark?

En Forespørgsel og et Svar

En af vore Læsere har sendt os dette Brev:

I »Katolsk Ugeblad« har der i den senere Tid gentagne Gange været skrevet om Historieundervisningens Omtale af Reformationen. At Reformationen paa mange Omraader betød en Tilbagegang for Kulturen i Danmark er efterhaanden ved at gaa op for mange, og man forstaar ogsaa, at den katolske Kirke er blevet paaduttet Ytringer og Handlinger, som intet har med Virkeligheden at gøre. (Ikke for intet lever vi jo selv i Propagandaens Tidsalder). Men et Spørgsmaal trænger sig paa, som ikke uden videre kan afvises, og som det vilde være rart at faa besvaret fra kompetent katolsk Side, saaledes at man ikke i Diskussioner kommer til at vove sig ud paa gyngende Grund eller bliver de spørgende Svar skyldig. Hvorfor slog de anti-katolske Revolutionstanker saa let an i Danmark? Var Jordbunden ikke netop moden for saadan Kritik? Var der med andre Ord ikke en naturlig Aarsag til, at Reformationen kom netop paa det Tidspunkt?

At Kronen fik et godt Paa-skud til at overtage Kirkegodset er ikke tilstrækkelig Forklaring paa Revolutionen; der maa have været en latent Kritik af Kirken og Gejstligheden til Stede, en Modvilje, som saa ved Luthers kætterske Optræden er slaaet ud i lys Lue.

Selv om det kendte Vers »Naar Pengene i Kisten klinger, o.s.v.« hævdes blot at være anti-katolsk Propaganda, saa har maaske f. Eks. Arcimboldus' Salg af Afladsbreve (og »Smørbreve«) givet Anledning til Forargelse; den for Nutidsmennesker uforstaaelige ganske aabenlyse Nepotisme ved Besættelse af mange kirkelige Embeder og

Sammenhobning af Embeder, som bestyredes af »evige Vikarer«, der kun fik en meget ringe Part af de kirkelige Indtægter, medens Indehaveren selv tog Broderparten, har maaske ogsaa hos Datidens Mennesker virket forargeligt. En Pave som Aleksander VI har vel ogsaa givet Anledning til en vis Forargelse og Kritik, som kan have lagt Spirer til den kommende Revolution eller beredt Jordbunden for den, selv om Rom dengang laa saa langt fra Danmark, at Menigmand ikke kunde have personligt Kendskab til Livet ved Pavehoffet (men Beretninger, som videregives fra Mund til Mund, plejer jo just ikke at blive mindre urovækkende).

Det jeg efterlyser, er en, fra katolsk Side afgivet, letfattelig Forklaring paa, hvorfor Reformationen kunde vinde Indpas i Danmark, en Forklaring, hvor man redeligt vedgaar de eventuelle Fejl og Misgreb, som kan have bidraget til i Danmark at give Reformationen Vind i Sejlene. W. S.

Vi har forelagt Brevet for Historikeren, Dr. phil. Pater Otto, som svarer:

Saalænge en katolsk Fremstilling af Reformationshistorien i Danmark ikke forefindes, kan der henvises til Udlandets katolske Reformationslitteratur, f. Eks. til Joseph Lortz, Die Reformation in Deutschland (1940, Bd. 1—2). Selv om Lortz selvfølgelig kun behandler Reformationen i Tyskland, kan man dog i hans Bog ved passende Overførelse paa hjemlige Forhold finde en værdifuld Hjælp til dybere Forstaaelse af den danske Reformations Gennembrud. Reformationen i Danmark var jo langtfra et isoleret Tilfælde, men en afhængig og parallel Be-

givenhed til den kirkelige Omvæltning i Tyskland, Reformationens Hjemland. Den ny Bevægelse kom til Danmark gennem Sønderjylland (Husum, Haderslev). Reformationens Forkæmpere havde faaet deres Uddannelse i Tyskland (Wittenberg).

Ligesom de danske Reformatorers Indlæg som oftest bestod i Oversættelser og Bearbejdelser af tyske Reformationsskrifter, var ogsaa deres Smædeviser, f. Eks. Historien om Peder Smed og Adser Bonde, ofte kun behændige Overførelser af tyske Agitationsskrifter. Den ny Kirkeordning blev 1536 ved et Statskup gennemført af den tysktalende og tyskdannede Kristian III og hans tyske Raadgivere.

Den ny Kirkes Grundlov, Kirkeordinansen af 1537, blev gennemset af den tyske Reformator Bugenhagen. Det var ogsaa ham, der kronede Kristian III den 12. August 1537 i Vor Frue Kirke og indviede de syv protestantiske Biskopper den 2. September samme Aar.

Den danske Reformation var som dens tyske Forbillede og Ophav et Sømmespil af mangeartede religiøse, sociale, økonomiske og navnlig politiske Kræfter. Det er derfor ganske umuligt at give en kortfattet og letfattelig Forklaring paa, hvorfor den sejrede saa omfattende, som det skete. Indsenderen af den foran staaende Artikel har allerede besvaret en Del af Spørgsmaalene ved at henvide til de mange Skrøbeligheder i Kirkens Liv, som var blevet en Forargelse og Bekymring for Tusinder af rettroende i hele Kristenheden. Hovedansvaret maa sikkert lægges paa Kirkens Ledelse, som ikke var sin Opgave voksen. Af Biskopperne svarede ingen undtagen Aarhus' gamle Biskop Ove Bille nogenlunde til de Krav, man maa stille til en katolsk Biskop. Dertil kommer mange andre Grunde: Den protestantiske Propagandas stærke Angreb paa de mange kirkelige Misbrug havde større Gennemslagskraft end den angrebne Parts Forsvar. Reformatorernes

smukke Løfter om Frihed, Evangelium og Frelsesvished fandt stærkere Ørenlyd hos den store Masse end Povl Helgesens Ord om, »at Misbrug ikke ophæver den rette Brug, men det, som er brudt, skal forbedres og bruges bedre end forhen«. Den ny Lære lovede desuden mere (personlig Frelsesvished) og krævede mindre (Troen alene) end den gamle Kirke.

Det kan med Rette bebrejdes Katolikkerne, at de ikke viste større Modstandskraft og Martyrsind. Men de fleste af dem var i den første Brydningstid næppe helt klar over den videre Udvikling og regnede desuden til sidste Øjeblik med en almindelig Tilbagevenden til den gamle Kirke eller et Forlig. Og ikke uden Grund. Endnu i Ordinanzen 1539 erkendte Statsmagten det almindelige Koncil som højeste Autoritet. Hvad der bestemtes ved Kristian III's Statskup 1536 opfattedes almindeligvis som en midlertidig Anordning, der kun skulde holdes, saafremt det almindelige Koncil ikke bestemte anderledes. Da Kristian III i 1537 sammenkald-

te to Medlemmer fra hvert af de fem katolske Domkapitler til Drøftelse af Ordinansens Indhold og forlangte deres Underskrift, føjede de sig med følgende Indskrænkning: »med Forbehold af enhver gudfrygtig Mands Ret underskriver og antager jeg dette, indtil et almindeligt Koncil til Guds Pris og Ære har fastsat og bestemt noget bedre.«

Fra katolsk Side stoledes man stadig paa det kommende Koncil og paa en mulig Regeringsforandring. Men da Tridentinerkonciliet samledes (1545), mente Kristian III sig sikker nok til at kunne afvise alt vedrørende Kirkemødet. Statsmagten havde overtaget Kontrol med og Myndighed over Borgernes Trosliv.

Den gamle Kirke gik til Grunde uden Hæder, men den ny Lære sejrede heller ikke med Midler, der var helt igennem »evangeliske« eller aandelige. Maaske har Peder Laurcnsen i Malmø kortest og klarest af dem alle bedømt Situationen, da han udtalte om Reformationen: »Alt dette er Guds strenge Dom og Vrede«.

Alfred Otto,
Dr. phil.

Sankt Knuds Gilderne og Sognebladet

Hvad Sognene siger om Gildearbejdet

I de fortræffelige Sogneblade, som Landet over er et meget nødvendigt og virkningsfuldt Bindeled mellem Sognepræst og Sognebørn, er det for Hovedkomitéen en Glæde at se, hvordan der — særlig i nogle Blade — ikke alene gives praktiske Oplysninger om Gildernes økonomiske Stilling i Løbet af Aaret, men tillige bringes de trofaste Hjælpere en hjertelig Tak, og altid lyder der en opmuntrende Appel om at virke for Kirkens Arbejde.

I Flæng bringer vi her nogle Udpluk:

Gildelederne har gjort et stort Arbejde; de fortjener en varm Tak.

— — den økonomiske Indsats, der i de sidste Aar er blevet gjort saavel fra Gildeledernes som fra Medlemmernes Side, er den største fælles Kraftanstrengelse, der nogensinde er blevet præsteret i Vikariatets Historie.

— — men der er desværre endnu mange, som ikke hjælper. Enhver, som kalder sig Katolik, maa støtte vort Vikariat.

Det har glædet os, at Hjælpen til Biskoppen ikke har formind-

sket, men *forøget* Menighedens Støtte til vort *eget* Sogn.

Gilderne har vist virkelig god Fremgang i det forløbne Aar. Ca. 4/5 af Menigheden er nu Medlemmer og viser derved, at de forstaar Alvoren i denne for Vikariatet saa vigtige Sag.

Flere af vore Gildeledere har ikke aflagt Regnskab for de sidste Maaneder. Sognekassereren haaber, at de resterende Beløb indbetales snarest muligt.

— — uden Gildeledernes store og opofrende Arbejde, havde vi ikke naaet det smukke Resultat. Men alle er ikke med endnu. Der er sikkert ikke mange, som ikke har Raad til at ofre en Femøre om Ugen.

Kirkeskatten forholder sig til Sankt Knuds Gildernes Bidrag som Kommuneskatten til Statskatten. Hverken den ene eller den anden kan undværes.

Forholdet er endnu dette, at kun enkelte Gilder arbejder helt tilfredsstillende. Mange Gildeledere synes at arbejde efter Devisen: »Lad Medlemmerne komme til os.« Naturligvis vilde det være det nemmeste, men i Almindelighed maa Gildelederne *opsøge* de respektive Medlemmer hjemme eller ved Kirkedøren. Det samme gælder Hvervning af nye Medlemmer, og her er sandelig en rig Arbejdsmark — *for besynderligt nok findes der stadig indenfor vor Menighed en hel Del, der endnu ikke er Medlem af Sankt Knuds Gilderne.*

De udenbys Medlemmer af Sognet har svigtet i Aar. *Hvis hver Katolik* i Sognet vilde betale en Femøre om Ugen, vilde vi komme op paa det *dobbelte* Beløb. *Udenbys* Katolikker, som ikke kan sammensluttes i Gilder, kan sende deres Bidrag til Præstegaarden.

Som en Bombe virkede denne Oplysning ved vort ellers hyggelige Gildeledermøde: *Denne By staar med den største Tilbagegang af alle Byer i Landet!* Dette kan vi ikke lade sidde paa os. Hvad er Grunden? Summens Størrelse? Næppe! De fleste

Børn faar mere end 5 Øre om Ugen til at solde for, og vi andre bruger 5 Øre om Ugen til mindre vigtige Ting end at holde den katolske Kirke i Danmark paa Fode. Kartoteket viser os, at de, der kun har *daarligt Raad*, er gaaet i *Spidsen* med at yde deres Bidrag. Er der virkelig nogen, der kan være bekendt at sige nej, naar Deres Biskop beder Dem om en Femøre til Kirken i Danmark?

Gilderne staar og falder med *Gildelederne*, et godt Resultat afhænger udelukkende af *deres personlige Indsats*.

Indsamlingen indbragte i Aar et endnu større Beløb end i Fjor.

En særlig Tak rettes til Børnene, der har været saa ivrige og regelmæssige i deres Gilder, maa ske paa Bekostning af Slik, Ispinde o. s. v.

I Fjor udgjorde Sankt Knuds Gilderne saa godt som 100 % af *Menigheden*. Den Slags Rekorder kan næppe slaas, *men de kan holdes*.

Vi trænger til en ivrig Sekretær, der kan faa Fart i Gilderne. Vi trænger ogsaa til Gildeledere. Det er i og for sig ikke videre spændende hver Maaned at ringe paa hos Gildets Medlemmer og bede om de fire 5 Ører. *Men det er Katolsk Aktion, og saa skal det gøres.* U. A.

Det katolske Hjem

Mor fortæller ...

2. Historien om Guds Kærlighed

Det er Lørdag Aften.

Middagsopvasken er kommet til Side. Far har faaet sin Kaffe ind paa Kontoret; Døren er blevet staaende halvt aaben. I Opholdsstuen sidder Mor med Strikketøjet i sit Skød; hun synes at være faldet i Tanker. I det lille Barnekammer leger de tre »store« saa stiltørdigt, som saadant noget nu kan gøres.

Mor ser paa sit Ur, jo, nu er Klokken syv. Hun lægger Strikketøjet til Side og kalder: »Lise, Hans og Niels, kan I komme ind til Mor!« Lidt tøvende dukker de op, den ene efter den anden. »Skal vi allerede i Seng?« spørger Niels fortørnet.

»Nej, I skal høre en Historie, som Mor vil fortælle jer.«

»Ah!« »Aah!« »Ih, hvor det bliver sjovt!«

De to store faar fat i et Par Stole og rykker dem helt hen til Mors, mens Niels kravler op paa hendes Skød.

»Hva' er den om? Jeg vil gerne høre en om Trolde,« siger Hans. »Nej, Historier om Nisser og

Trolde er ikke rigtige,« kommer det overlegent fra Lise, »det er bare noget, man laver; for der er slet ikke Nisser og Trolde til!« »Det skal være noget om smaa Børn!« lyder det fra Hans.

»Ja,« siger Mor, »Historien handler netop om en lille Dreng, en lille Prins, en rigtig Kongesøn; og den er helt, helt sand.«

»Den er nok go',« siger Lise; »sid saa stille med Benene, Niels.«

»Ja, nu maa I sidde rigtig stille; og Hans, læg det Æble bort. Den Historie, I skal høre, er saa fin, at man ikke kan gnave Æbler, mens den bliver fortalt!«

Hans ser ganske alvorlig ud, og Mor begynder.

»I kender jo allesammen en Konge — f. Eks. vores egen Konge. Ham holder vi saa meget af. Han er den fineste Mand i hele Landet, og han bor i et Slot med Skildvagter foran Porten. Naar Kongen har Fødselsdag, er der Fest i hele Danmark — —«

»Ih ja — og saa faar han saa mange Blomster, at de ikke kan

være i hele Slottet, det stod i Avisen, ikke osse, Mor?»

»Jo, det er ganske rigtigt, for alle Mennesker vil vise Kongen, hvor meget de holder af ham. — Kongens Børn og Børnebørn hedder Prinser og Prinsesser, og de er fornemste Børn i hele Landet.«

»Lissom Prinsesse Margrethe,« kommer det fra Niels.

»Ja, ligesom vores lille Prinsesse Margrethe. Og hun er vel nok en fin og sød lille Prinsesse, ikke?»

»Jo-e!« lyder det som med een Røst.

»Men det er nu ikke en Prinsesse, jeg skal fortælle jer om i Aften, det er om en Prins, en Kongesøn, og den Kongesøn var finere end alle Kongesønner i Verden — for hans Far var Konge i Himlen! Han boede i det store Himmelslot, som ligger højt oppe, oven over den blaa Himmel, deroppe, hvor der altid er Solskin. Foran Portene til det Slot staar der ogsaa Skildvagter; men det er ikke Soldater som vores, nej, det er dejlige, hvide Engle, som skinner som Sølv — ligesom det, vi kalder »Englehaar« paa Juletræet. Og Kongen selv, ja, han var smukkere og klogere end alle Mennesker paa Jorden tilsammen. Aah, han var saa smuk! Han straaledede ligesom Solen!«

»Ih, hvor vilde jeg gerne se alt det!« udbryder Lise.

»Det kommer du nok til engang. Men hør nu bare videre. — Nu kan I jo nok forstaa, at Kongens Søn, som jeg vil fortælle jer om, han havde det godt i sin Fars Slot. Han var ligesaa smuk og klog som sin Far. Han havde alt, hvad han kunde ønske sig, saa han kunde da sagtens være glad. Og Kongen og hans Søn holdt saa forfærdelig meget af hinanden. De vilde altid være sammen, aldrig gaa fra hinanden.

Men — en Gang imellem, naar Kongesønnen saa ned paa Jorden, blev han bedrøvet. For dernede gik alle Menneskene — og de havde det ikke nær saa godt som han! Ja, mange af dem havde det meget slemt, for de var slet ikke gode — de skænd-

tes og slog hinanden og var forfærdelig ulydige, og saa ved I jo nok, at saa er man ikke glad, vel?»

Niels ryster alvorligt paa Hovedet, og Mor smiler lidt.

»Der var ganske vist nogen, som gerne *vilde* være gode, men de vidste ikke, hvordan de skulde bære sig ad med det, for der var ingen, som hjalp dem med det.«

»Men havde de da ingen Far og Mor; som kunde hjælpe dem?»

»Jo, Hansemænd, det havde de nok, — men det gale ved det var, at deres Far og Mor var selv heller ikke gode, saa hvordan skulde de saa kunne lære deres Børn at blive det?»

»Aah, jeg troede, alle Far'er og Mor'er var gode!«

»Ikke dengang i alt Fald — det var i gamle, gamle Dage. Nej, Menneskene havde det ikke rart paa Jorden, og op i Himlen kunde de ikke komme; de kendte ikke Vejen derop, og Himmelporten var for Resten lukket og laaset, saa ingen kunde komme derind, for den store Konge var vred paa dem.

Den gode Kongesøn kunde ikke holde ud at tænke paa, at Menneskene skulde have det saa slemt. Derfor gik han en Dag til sin Far og sagde: »Far, det gør mig saa ondt for de stakkels Mennesker. Jeg vil gerne gaa ned paa Jorden og hjælpe dem. Jeg vil lære dem, hvordan de skal blive gode, og jeg vil vise dem Vejen til Himlen; og saa vil du nok lukke Porten op for dem, naar de kommer, ikke?»

»Det var vel nok pænt af Kongesønnen! Hvad sagde Kongen til det?»

»Kongen sagde: »Ja, jeg vil gerne have, at du hjælper dem med at blive gode; men om jeg lukker Himmelporten op for dem — det er en anden Sag. For du maa ikke glemme, at Menneskene har været *saa* ulydige mod mig og *saa* onde, at jeg er nødt til at straffe dem. Og hvis jeg skulde straffe dem, som de fortjener det, saa skulde allesammen dø og aldrig blive levende igen.«

»Aah,« udbryder Lise medlidende, »men hvad sagde saa Kongesønnen?»

»Jamen, Far,« sagde Kongesønnen, »jeg vil gerne tage deres Straf paa mig! Selv om det bliver en meget slem Straf, saa gør det ikke noget — jeg skal nok tage det altsammen paa mig.«

»Det er meget smukt af dig, min Søn,« sagde Kongen, »hvis du virkelig vil tage Straffen paa dig, saa vil jeg ikke være vred mere, og saa vil jeg gerne lukke dem ind i Himlen — hvis de da ærligt prøver paa at adlyde mig og være gode. Men der er een Ting til, vi skal tænke paa: Du, min Søn, er jo meget finere end alle disse Mennesker. Du straa-ler jo som Solen, saa de kan slet ikke taale at se paa dig, og de bliver bare bange for dig.«

»Det har jeg tænkt paa,« sagde Kongesønnen, »men derfor vil jeg ogsaa forvandle mig til et Menneske, — ja, jeg vil gerne begynde med at være et lille bitte Barn, — for et Barn kan ingen da være bange for!«

»Nej,« ler Niels, »der er vist ingen Mennesker, der kan blive bange for Lillesøster!«

»Nej, der kan I selv se. Saa sagde Kongen til sin Søn: »Gør da, som du synes.«

Se, saa meget holdt Himlens Konge af Menneskene, at han vilde sende sin eneste Søn ned til Jorden, for at han skulde tage deres Straf paa sig.

»Ih, ja, hvor var han god!«

»Det var vel nok pænt af ham, ikke osse, Mor?»

»Saa sagde Kongen til sin Søn: Men, hvis du vil begynde med at være et lille Barn, maa jeg jo sørge for en Mor til dig. Der er kun een eneste nede paa Jorden, som er god nok til dig, og det er Maria, som bor i Nazareth i Jødeland. Hun — — —«

»Maria! Aah, saa ved jeg godt, hvem Kongesønnen er!«

»Det ved jeg da osse!«

»Det har jeg da vidst hele Tiden!«

»I er nogle værre Unger til at raabe op, mens Mor fortæller,« siger Far, som ganske stille er kommet ind; men Mor smiler og nikker, og det betyder, at hun bare er glad til, at hendes

lille Trekløver er saa optaget af, hvad hun fortæller. Saa fortsætter hun:

»Maria er god, helt god,« sagde Kongen, »jeg har selv passet paa, at hun aldrig kom til at gøre noget ondt. Jeg vil nu sende en Engel ned til Jorden for at spørge hende, om hun vil være din Mor.«

Og Kongen kaldte paa en af de allersmukkeste Engle, han hed Gabriel, og sagde til ham, at han skulde gaa til Maria i Nazareth og hilse hende fra Himlens Konge og sige, at han vilde gerne have, at hun skulde være Mor til hans Søn.

Maria sad netop alene i sin lille Stue. Pludselig stod der en dejlig Engel foran hende og sagde til hende: »Hil dig, Maria!« Det var en meget fin Maade at hilse paa — saadan sagde man ellers kun til Konger og Kejsere — — —

»Siger man ogsaa: »Hil dig, Kong Christian?« spørger Hans med en betænksom Mine.

»Naa — nej — det gør man ikke, undtagen i Vers og saadant noget — « svarer Mor og er lige ved at komme lidt ud af det. »Men i gamle Dage sagde man det — — og det var altsaa Englens højtidelige Hilsen. Og saa sagde Englen: »Jeg kommer med Bud fra Himlens Konge. Han ønsker, at du skal være Mor til hans Søn, som vil komme ned paa Jorden for at hjælpe Menneskene, saa de kan komme op i Himlen.«

Maria sagde: »Jeg vil gøre, hvad Himlens Konge siger.«

Og saa fløj Englen op igen til Himlen med den Besked.

Og saa ved I nok, hvordan det gik. En dejlig, stille, stjerneklar Nat fik Maria det lille Kongebarn, og hun kaldte ham Jesus — for det havde Englen sagt, at hun skulde. Og Gud gav den lille Jesus en Plejefar, som skulde passe baade paa ham og hans Mor.

»Og saa var det Jul!« kommer det som et Jubelraab fra baade Lise, Hans og Niels.

»Ja, og saa var det Jul! Og det, jeg nu har fortalt, er Begyndelsen til Historien om Jesus, Kongesønnen, som kom ned

fra Himlen. Det er en lang Historie — den dejligste Historie i Verden! Det er alt sammen skrevet i en stor Bog, som man kalder Bibelen, og det er den bedste Bog i Verden — for den har Gud selv skrevet. Vi skal høre om alt, hvad Jesus sagde, og alt, hvad han gjorde lige til den Dag, da han vendte tilbage til sin Fars Slot i Himlen — — og I kan tro, at den Dag kom han ikke alene, nej, da havde han mange, mange Mennesker med sig, alle dem, som han havde hjulpet til at blive gode.

Men da Kongesønnen kom op til Himmelslottet, bankede han paa Slottets Port, og straks kom der en Engel og aabnede den paa vid Gab — og den blev ikke lukket efter ham! Siden den Dag har Porten til Himlen altid staaet aaben, og alle Mennesker kan komme ind i Himlen, hvis de bare selv vil.

Se, nu har I hørt en lille Smule om, hvad Jesus, Himlens Kongesøn, har gjort for os, og hvorfor vi holder saa meget af ham.«

»Vil du fortælle os det alt sammen, Mor?«

»Ja, men ikke i Aften, for det er lige ved at være Sengetid. Men næste Lørdag Aften skal jeg fortælle jer noget mere.«

»Aah, bare en lille Smule til,« beder Hans. »Det er saa spændende!«

»Ja — og saa er det sandt — hvert eneste Ord!«

»Vi skal osse op i Himlen, ikke?«

»Jo, Niels, hvis I gør alt, hvad I kan, for at være artige og lydige, saa kommer I ogsaa derop. Men nu skal jeg lære jer en lille Sang, som I kan synge for Jesusbarnet; Mor vil synge den for jer, og saa kan I prøve paa at nynne lidt med. Maaske Far vil spille til?«

»Ja, lad mig bare faa min Part af Foretagendet,« siger Far og sætter sig til Klaveret.

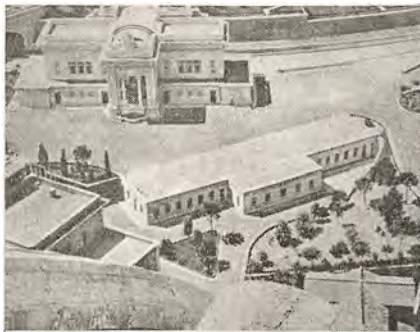
For længe, længe siden,
før det blev Jul paa Jord,
da var smaa Børn ej glade,
ej heller Far og Mor.

Den lyse, kønne Himmel,
som er Gud Faders Slot,

Fortsættes Side 733

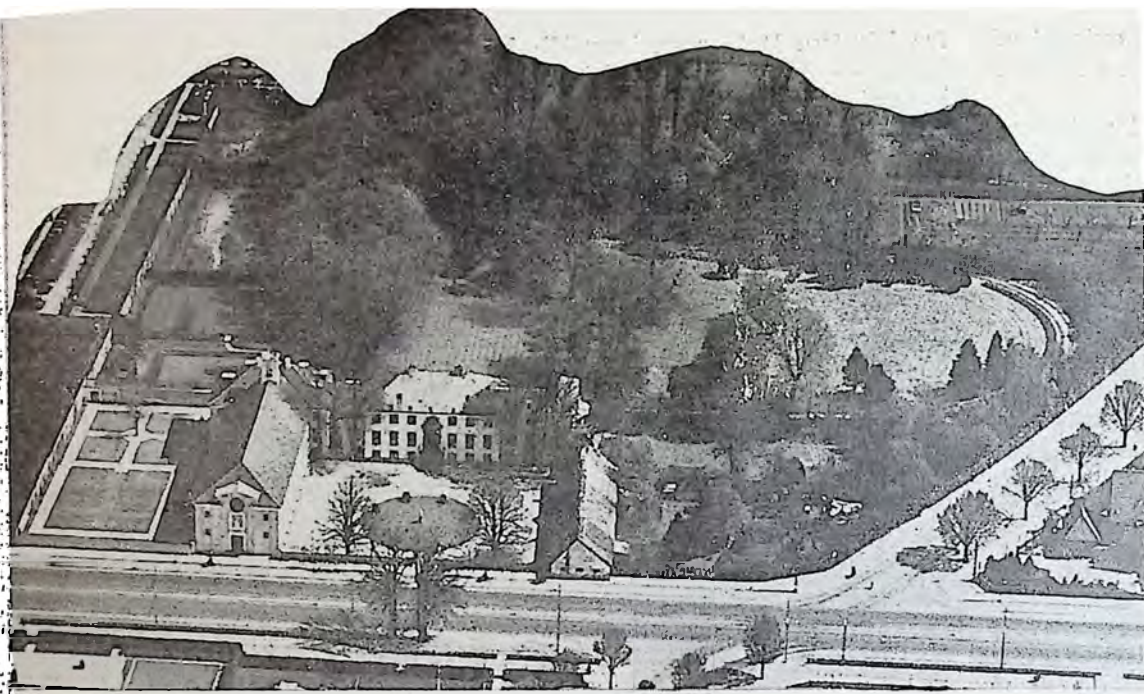

For et Par Maaneder siden faldt de første Bomber i den evige Stad, og den ærværdige gamle Sct. Laurentius-Basilika udenfor Murene blev Offer for Krigens Vanvid. Siden da traf den italienske Regering Beslutning om at erklære Rom for en aaben By, men Alverden har dog alligevel med bange Anelser set hen til det Øjeblik, da en af de krigsførende Parter — paa Trods af alle Erklæringer — lod sine Bomber falde ned over Vatikanet, det være sig af Vanvare eller forsætligt. Og saa kom det altsaa. Telegrammer til Dagspressen har bragt Meddelelsen om, at der sidste Fredag Aften kastedes fire Bomber over Vatikanstatens Territorium, hvoraf den ene faldt kun ca. 100 Meter fra Peterskirken. Ifølge samme Telegrammer erklærer begge de krigsførende Parter imidlertid, at ingen af dem kan sættes i Forbindelse med Bombenedkastningen. Ganske vist krævedes der ingen Ofre i Menneskeliv, men Vatikanstatens Suverænitet, der er anerkendt af alle Parter, er blevet udsat for en tilsyneladende bevidst Krænkelse, og hvorom alting er: Tildragelsen vil sikkert faa alvorlige moralske Følger for den skyldige, thi en hel Verdens Øjne hviler paa Vatikanet. Bomberne voldte — ifølge Telegrammerne — ikke ringe Skade; værst gik det imidlertid ud over Vatikanets Mosaikværksteder, der ligger mellem

Jernbanestationen og Guvernørens Palads, umiddelbart bag ved Peterskirken. »Il Mosaico« er en gammel, berømt Institution. Det ny Mosaikstudie, som nu er blevet ødelagt, opførtes af Pave Pius XI i den Periode, der fulgte efter Vatikanstatens Genoprettelse, men allerede i 16. Aarhundrede havde Paverne en egen Mosaikfabrik, der ikke blot beskæftigede Mosaikkunstnere, men ogsaa uddannede unge Mosaikkunstnere. Den ny Mosaikfabrik rummede bl. a. et Mosaikarkiv paa adskillige Tusinde Farvenuancer.

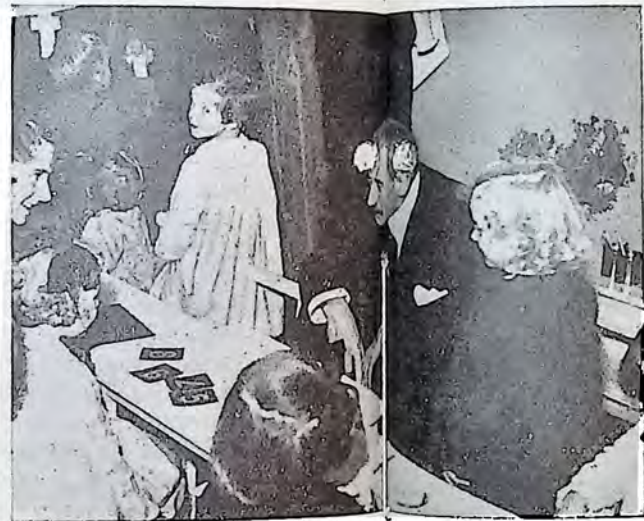
U. E. O.

Ude paa Bernstorffsvej Hellerup — for blot faa Aar siden »udenfor« — ligger Assumptionssøstrenes Kloster »Rygaard«. Navnet Rygaard forbinder uvilkeligt Tanken med Erindringer om en Række af de store Ungdomsstævner, afholdt i den store, skjult bag hvide Klostermure og heget af høje, gamle Træer, og som Søstrene gæstfrit har aabnet for Hovedstadens unge Katolikker.

Det er i Aar 35 Aar siden, at de første Assumptionssøstre — efter Biskop v. Euch's Anmodning — kom hertil fra Belgien. De fandt deres første Hjem paa Amalievej i København, hvor de oprettede en Sprogkursus og modtog Kostelever. Snart blev Forholdene dog for trange og Søstrene blev atter og atter tvunget til at udvide; især under forrige Verdenskrig var Tilstrømningen af Elever saa stor, at man ikke var i Stand til at huse alle, hvorfor en Del maatte tage Ophold hos Elisabethsøstrene, hvis Hus laa i umiddelbar Nærhed. Da Sct. Andreaskollegiet nedlagdes i 1920, flyttede Søstrene ud til Ordruphøj, men ogsaa her skulde Opholdet kun

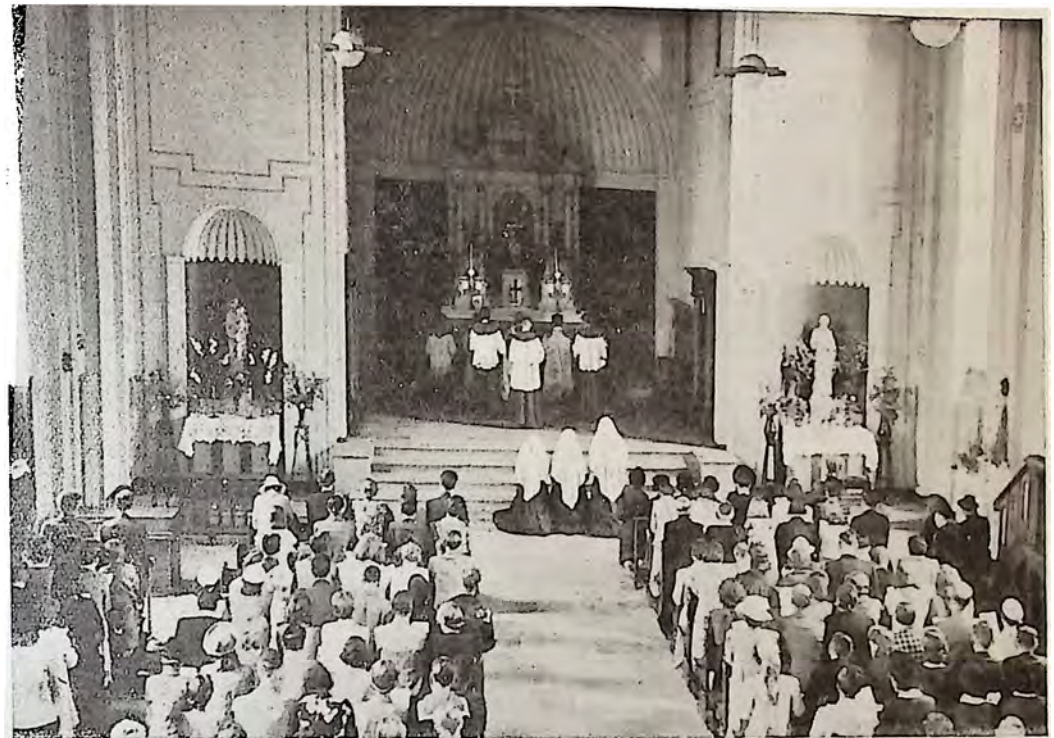
Assumptionssøstrene paa Rygaard

▲ Kongeligt Besøg i Assumptionssøstrenes Montessori-Børnehave.
 ◀ Bag de hvide Klostermure aabner sig en herlig Park.

strække sig over en halv Snes Aar. Allerede i 1930 overtog Søstrene det gamle Rygaard paa Bernstorffsvej, der egner sig fortrinlig til Formaalet, og hvor Søstrene idag driver Kostskole, Pensionat og Børnehave.

Da Biskop v. Euch hidkaldte »la Congregation de l'Assomption«, var det udfraa Ønsket om, at Danmark paany kunde faa et Ordenssamfund med fælles Korbøn og daglig Tilbedelse af Allerets Sakramente. Men som allerede nævnt er Kongregationens Virke ikke helt og holdent helliget det kontemplative Klosterliv. Det stille Kloster genlyder ofte af muntre Stemmer: en myldrende Skare af Puslinge — Drengene og Piger — tumler sig i Søstrenes Børnehave, der ledes efter Dr. Montessoris System. Det er dog ikke blot de helt smaa, som Søstrene tager sig af: de leder ogsaa en Pige-skole, der indtil Krigens Udbrud besøgte af unge Piger fra forskellige Lande; takket være den fortrin-

▲ Det indre af Sct. Therese Kirke — under Aftenandagten ved det sidste Ungdomsmøde i 1942.

lige Sprogundervisning søges Skolen ikke mindst af her-værende fremmede Diplomaters Børn. Adskillige danske Katolikker har ogsaa holdt Retræter hos Søstrene og tænker med Glæde tilbage paa de stille Dage bag Assumptionsklostrets Mure.

▼ Indgang til Sct. Therese Kirke.

I 1935 indviedes den statelige Sct. Therese Kirke, hvis Facade vender ud mod Bernstorffsvej. Ved den københavnske Sognedeling i 1942 blev Kirken Sognekirke for det nyoprettede Sct. Therese Sogn.

Tekst: G. M. Fotos: Arkiv

▲ Skolepiger tumler sig i den store Park i Fritiden.

Har De tænkt paa det:

Ingen er helt sig selv

Jeg har gjort mig selv ude paa Heden, skal et Barn en Gang have sagt, da man spurgte det om dets Forældre. Der er Mennesker, der hævder deres Jeg paa en saadan Maade, at man skulde tro, de havde en lige saa forbavsende Opfattelse af deres Oprindelse.

Typen kan trænge til at blive mindet om, i hvor høj Grad enhver af os, med Legeme og Sjæl, med Fortrin og Mangler, med alle vore Ejendommeligheder, er prægede af vore Forældre og af hele vor Slægt. Saa kommer dertil Paavirkning under Opvæksten, baade i legemlig og i aandelig Henseende.

Ganske vist er vi selvstændige Væsener, for saa vidt, som vi er i Stand til — indenfor et begrænset Omraade — at træffe personlige og selvstændige Afgørelser. (Og saa er det endda for de flestes Vedkommende et stort Spørgsmaal, hvor meget der bliver tilbage, naar man fraregner Indflydelsen af Sædvane, Milieu, andres Eksempel etc.). Men man kan ogsaa se saadan paa det, at Menneskeheden er et gigantisk Væsen med Millioner af Hoveder og Kroppe, alle forbundne med hinanden.

Det vil i hvert Fald være uklogt ikke at tage alle de mange Baand i Betragtning, der knytter os til andre Mennesker, mest naturligvis Blodets Baand.

*

Hvis man endnu er ung og ugift, er det klogt at tænke paa, hvorledes man gennem Ægteskabet vil komme til at præge kommende Slægter.

Enhver Slægt har sine Opgangs- og Nedgangsperioder. Hvert Led har ydet sit Bidrag i den ene eller den anden Retning.

Et eneste Menneske er i Stand til at give sin Slægt en afgørende Rejsning. Begavelse og Sundhed alene kan ikke gøre det. Karakter maa der til. Ingen modtager sin Karakter fuldt færdig ved Fødslen. I Vuggegave faar man Karakter-*anlæg* paa godt og ondt.

Hvor ofte er det ikke sket, at et Menneskes Karakter i den Grad er blevet svækket, ikke mindst paa Grund af Hang til Spiritus, at det ikke blot blev til Ulykke for ham selv, men for hans Børn, som kom til Verden som stakkels forkrøblede Individuer.

Omvendt er det sket, at et Menneske gennem Kamp med sig selv har vundet en Sjælsstyrke, som ikke blot kom ham selv til Gavn, men hele hans fremtidige Slægt.

Han kunde sikre sine Børns gode Arveanlæg og dernæst gennem en Opdragelse give sine Børn et solidt og stærkt Grundlag for Livskampen.

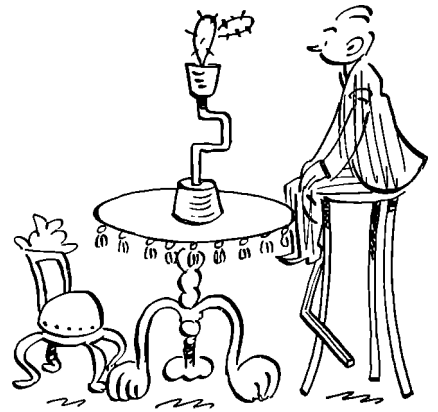
Tænk paa det, unge Mand og Kvinde, at man har ikke blot sit eget Liv, men en Slægts fremtidige Skæbne paa Samvittigheden. En Tanke, der rummer overvældende Alvor, men ogsaa lykkelige Perspektiver.

C. B.

Man maa være gaet i Barndom for at kunne holde al denne Kølighed ud, og al denne Sidden ret op og ned paa de stive Stole — nej, lad os saa faa det lidt bekvemt.

Og saa lavede de Biedermeyer-Stuerne, der langsomt listede sig over i Klunke- og Fryndsetiden!

For halvandet Hundrede Aar siden var det ogsaa galt. Rokoko, vrængede Tidens Møbelarkitekter og tog sig til Panden! Hold op, luk Vinduerne paa vid Gab og lad

Funkis — og Klunkis

os blive fri for disse Opkastningsfornemmelser. Vi er svimle af Løvefødder og Gesvejsninger! Vi faar lyserød Smag i Munden!

Saa skabte de Empirestilen og frydede sig af Hjertens Grund, og Folk, der endnu paa det Tidspunkt var antikverede nok til at kunne lide Rokoko, var ikke rigtig velset i det gode Selskab.

Dette viser Historiens tørre Dokumenter. Men hvordan i det daglige Liv? Er vi saa forfærdelig meget anderledes og hævet over den Skyklap-for-Øjnene-Bedømmelse af hinanden? Er der ikke lidt om, at Landfolk og Byfolk endnu ser paa hinanden omtrent med samme Øjne, som Tilhængerne af Funkis i denne Stils første Dage saa paa de efterhaanden henfarne Tilhængere af Klunkis? Er der ikke noget om, at Mennesker, der af en eller anden Grund har sat sig ud over Modens Krav, har svært ved at begaa sig mellem os andre, fordi vi finder det ubehageligt at vise os sam-

Løvefødder og Gesvejsninger

- og det modsatte

Husker De Klunketiden? Rædselsfuld, ikke? Dette Nips og disse Fryndser og Klunker! Synes mange i Dag. Nej, maa vi saa be' om Empire-Tiden med sine yndige, rene, lige Linjer, sine Friser og skønne a la Greque-Borter. Eller Rokoko-Tiden med sine elegante, balletagte Svajninger og blødt svungne Ornamentter, sine lyse Pastelfarver og sine fine, vævede Betræk. Eller Renæssancetiden med sin kariske Farvepragt og dejlige Træskære-Arbejder, sine tunge Kister og hyggespredende Egetræsborde foran Slaghænkene.

For 100 Aar siden gik der ogsaa Folk omkring og skumlede. Empire, sagde de — fri og bevar os vel!

men med nogen, der falder udenfor Rammen?

Vi har Brug for saa megen Overbærenhed selv, lad os hellere gaa lidt stille med Dørene. Saa faar vi maaske ogsaa en svag Chance for at træffe og nyde Gavn af et Par Mennesker fra Tid til anden, der mirakuløst nok ikke er nøjagtig ligesom de andre. Og saa er vi med til at give dem Mod til at gaa deres egne Veje — indenfor den gode Samvittigheds Grænser — udfra, hvad deres specielle Personlighed frembringer af Idéer og anden Frugtbarhed!

Brændglasset.

HORISONTEN RUNDT

fortsat fra Side 723

Svaret er: Fordi netop i Firserne begyndte den Materialisme, der i 20—30 Aar var blevet prædikeret fra alle Universiteter og forherliget i Litteratur og Kunst (som Naturalisme og Realisme), og saa at gribe de store Masser af Folket. Den materialistiske Livsopfattelse, Frafaldet fra Kristendommen greb netop da i en uhyggelig Grad om sig og gav sig de Udslag, der k a n tælles og registreres: dalende Fødsels-hyppighed. Ingen vil paastaa, at det er den eneste Aarsag; men heller ingen kan være blind for, at det er den dybeste og afgørende. Derfor kan en Forbedring heller ikke ventes af Lægevidenskaben eller nogen anden Videnskab alene. Det afgørende er en Tilbagevenden til den religiøse Livsopfattelse.

Gid Biologerne vilde forstaa, at menneskelige Problemer ikke kan behandles paa samme Maade, som man drøfter Kaninavlens Op og Ned. Menneskets Aand maa altid faa en Plads i Overvejelser og Bestræbelser, der tilsigter at fremme menneskelige Interesser.

J. W.

Allehelgen

I et af de protestantiske Søndagsblade skrev Pastor Gottschalk-Hansen forleden en Artikel om Allehelgensfesten.

Heri forekommer følgende Pasisus: »Allehelgensfesten har været til stor Velsignelse gennem de skiftende Aarhundreder, men Helgendyrkelsen sneg sig ind, og Allehelgensfesten trængte til Renselse og Fornyelse. Det skete ved Reformationen.« Det lyder som en Morsomhed, som om man vilde sige, at Ægteskabet var til stor Velsignelse, indtil Folk fandt paa at gifte sig. Men i Virkeligheden skyldes Bemærkningen vist bare Forfatterens Uvidenhed om, at Festen, som stammer fra det 7. Aarh., altid har bygget paa den oldkirkelige Helgendyrkelse, hvis ældste Vidnesbyrd viser samme Helgenbegreb, som Kirken altid har forkyndt.

Altergang og Prædiken

I et andet folkekirkeligt Søndagsblad finder vi blandt 6 Krav til ægte »Kirke-Kultur« dette: »Se at blive indlevet i den Tankegang, at Altergang (og ikke Prædiken) er Gudstjenestens Højdepunkt.« Det er det, vi kalder »den stille Reformation« — i den rigtige Retning.

Det er altid skæbnessvangert

naar en Moder dør fra sit Barn. Hvis nu denne Moder var den eneste, der kunde give Barnet en katolsk Opdragelse, idet hun var Enke, eller af andre Grunde stod alene, er det nødvendigt, at nogen træder til for at bevare Barnet for Kirken. Denne Opgave har Elisabethforeningen paataget sig og virkeliggjort i over 75 Aar. Den 19. November er det Elisabeth af Thüringens Festdag. Den paafølgende Søndag, altsaa den 21. November, afholdes der i alle Kirker i København en Kollekt til Fordel for Elisabethforeningens Arbejde. Læg lidt til Side for denne Kollekt i Betragtning af dens store Betydning! Husk paa, at det ikke drejer sig blot om i forbigaaende at afhjælpe en Nød, men det er Menneskeskæbner, det gælder. Maaske faar De ogsaa Lyst til at melde Dem ind i Elisabethforeningen og betale et aarligt Kontingent paa 5 Kr. eller mere. Send da et Par Ord herom til Fru Alma Osterhammel, Frederiksborggade 54, København K. C. B.

Et Stortværk afsluttet

Johannes Jørgensen Den hellige Birgitta af Vadstena

2. Del

Johannes Jørgensen fuldfører i Aar sin store Biografi af den hellige Birgittas Liv i Rom, hendes Valfart til det hellige Land, hendes Død og Ophøjelse til Helgeninde.

Rigt illustreret Kr. 15,75

(I. Bind Kr. 13,75)

GYLDENDAL

Liturgisk Kalender

Nov.

14. S. 22. Søndag e. Pinse (748); (grøn) 2. Bøn: St. Josaphat (1158), 3. Bøn*).
15. M. St. Albert den Store (hvid) ([41]), Dominikaner, Biskop af Regensburg, Bekender og Kirkelærer, død i Köln 1280; 2. Bøn*).
16. Ti. St. Gertrud (1159); 2. (hvid) Bøn*).
17. O. † St. Gregor Undergører (hvid) (1159); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn*).
18. T. St. Peters- og St. Paulskirkernes Indvielse (1160); (hvid) 2. Bøn*).
19. F. St. Elisabeth af Thyringen (hvid) (1160); 2. Bøn: St. Pontian ([5]), 3. Bøn*); Apostlenes Præfation (524).
20. L.** 23. Søndag e. Pinse (grøn) (751); 2. Bøn: St. Felix af Valois (1161), 3. Bøn*); Trefoldigheds Præfation (521).
21. S. Sidste Søndag e. Pinse (755).

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30.

**) Da der i Aar kun er 23 Søndage e. Pinse, »anticiperes« (»forudtages«) 23. Søndags Messe om Lørdagen, og paa Søndagen den 21. Nov. læses Messen for Sidste Søndag e. Pinse. — Dette Tilfælde indtræffer kun, naar Paasken falder paa den 24. eller 25. April, og er altsaa omtrent lige saa sjældent som den sene Paaske i Aar; Paaske den 25. April indtræffer næste Gang i Aaret 2038 og derpaa først Aar 2100.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammentilsluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N. Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annøneafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER ≈

Ikke for os

Norman Douglas: »Sciroccoen blæser« (Chr. Erichsen).

Denne andrige, vittige, »sophisticated« Roman foregaar paa en lille italiensk Ø, hvor en broget Samling Leddigængere, mest af angelsaksisk Afstemning, boltrer sig i Diskussioner om alt mellem Himmel og Jord, ofte klogt og ikke et Sekund kedeligt, men hinsides al borgerlig, endsige kristen Moral. Handlingen er det mindste, Aandrighederne alt. Den katolske Befolkning er skildret som barnlige Hedninger, hvis Religion kun er de brogede Optog og Festligheder, og Præsterne er Augurer, der blinker til hinanden og til Øens Udlandinge, og iøvrigt lever med efter en større Maalestok. H. D. T. K.

Polske Portrætter

Allan Bock: »Byen ved Floden« (Nyt Nordisk Forlag).

Et Genoptryk af Forfatterens Debutbog fra 1928. Prosadigtene er med polske Motiver, lidet lyriske, skarpe Persontegninger, vittige og uoverbærende. Et makabert Digt om Voldsgerninger under forrige Verdenskrig ender med en Kirke-trappe fuld af Tiggere, som maa betale Pladsafgift til Sakristanen. »Her blegner Krigens Skygger, her — under Kirkens velsignede Forpagnings-Godhed«. Mere skal ikke citeres. Tom.

Vore Syge

E. Bæhrer: »L'ascension de la souffrance« (Desclée Brouved).

Forfatteren er Præst i Kamillianerordenen, hvis Gerning er blandt de syge. Han har samlet en stor Literatur om alle de Problemer, der rejser sig ved Sygesengen. Om Lidel-

sens Plads i Tilværelsen, Korset og Lidelsen, de syges Apostolat, de syges Bøn, de syges Læsning o. s. v. Hans Bog er bygget over Citater fra de Værker, han saaledes har samlet og rummer meget godt og gedigent kristent. Men der er ogsaa taget Hensyn til saadan Læsning, der ikke er direkte forkyndende kristelig, f. Eks. til underholdende Blade, som er egnet til Sygesengen.

En af de moderne Forfattere, der har skrevet bedst om de syges Plads indenfor Kirkens Samfund, Englænderen Pater Mc Nabb, er desværre ikke kommet med i Bogens Bibliografi. H. D. T. K.

BOGHYLDEN

- Chéry, H.-Ch.: Qu'est-ce que la Messe? 276 S. 5,70
- Lefranc, Chanoine Apologétique nouvelle - toute en pensées choisies. 250 S. 2,35
- Lekeux, P. Martial: Litanies du XXme siècle au petit pauvre d'Assise. 166 S., ill. 12,00
- Meunier, Georges-Marie: Sacrifice. 150 S. 6,00
- Montmajour, Pieree: Un homme appelé Job. 92 S. 3,75
- Pirt, Fr. Stéphane-J.: François d'Assise - Therese de Lisieux. 124. S. 3,00
- Villéon, O. P. de la: La Bienheureuse Marguerite de Lorraine. 168 S. 2,25
- En vingt-cinq ans. Hommage du clergé Manceau a Son Excellence Monseigneur Grente a l'occasion de son Jubilé épiscopal. 194 S., ill. 7,50

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfs-gade 34-36
Tlf. 778 - 728

Køb det Danske Steril Catgut Novo

leveres i Glasklokker i Nøgler paa 25 à 50 m

hos VALD. FOERSOM . 1868-1943

Amagervej 27 . Central 4310 . Byen 4310

Julekærten 1943

udkommer om faa Dage. Det store Hæfte indeholder i Aar:

Juletanker, Digt af *Arne Hall Jensen* med Initialer af *Anker Kjerulff*.

C. B.: Er Jule-Evangeliet et Eventyr?

Da Sct. Peter kom i Forlegenhed — Flamsk Legende, paa Dansk ved *Tove Frydenlund*, med Tegning af *Palle Wennerwald*.

Peter Schindler: Genova la superba med seks fotografiske Gen- givelser.

Karen Blixen-Finecke: Søster Barbara og Ngai.

Sven Damsholt: Alle ni i Røve- gade — Med Tegninger af *Palle Wennerwald*.

Tove Frydenlund: Hvorfor? Med Tegning af *Benjamin Dahlerup*.

E. & C. Engholm: Julefred, med Tegning af *Eyvind Rafn*.

Steen Ostenfeld-Rosenthal: De tre Segl, med Tegning af *Eyvind Rafn*.

Bent Rosenkilde: Skibsdrengen, med Tegning af *Palle Wennerwald*.

Lilian Scharff-Olsen: Der stod en Mand ved Døren — Med Tegninger af *Eyvind Rafn*.

Ruth, Julespil ved *Tove Fryden- lund*, med Tegninger af *Anker Kjerulff*.

Ellen Baudsgaard: Bod, med Teg- ninger af *Benjamin Dahlerup*.

Aa, kære lille Jesus,
du holder jo af mig;
men du skal ogsaa vide,
jag er saa glad for dig.

»Se, det gik jo flinkt. Og saa gaar vi ind og beder Aftenbøn.«

»Hvad mener du saa, Knud, om min første Religionstime?« spørger Mor, da de senere paa Aftenen igen sidder sammen i Stuen.

»Hvad jeg mener?« siger Far eftertænksomt. »Jeg mener, at vi voksne egentlig mangler For- udsætning for at mene noget derom! Vi husker jo saa uende- lig lidt fra vor tidligste Barn- dom. Det er Børnene selv, som maa vise os Vej. Og jeg synes, at de i Aften ved deres levende Interesse og store Glæde over din Fortælling har udtalt deres Dom.

Men — selvfølgelig — hvad angaar Indholdet og Tendensen i dine Fortællinger, da maa du selv tage det fulde Ansvar. Men det Ansvar tror jeg, du med Guds Hjælp kan bære.«

Søvn, uden hvilken Naturen ikke kan opstaa til Foraaret med ny Kraft. — Og foruden Vinterens Hvile, hvilken tindrende Renhed har ikke et snedækt Landskab, — og selv en sludfuld Dag, hvor Taa- gen hænger lavt, har sin egen ve- modige Skønhed! — Man kan med god Grund elske *enhver* Aarstid.

Efteraarets Farver minder mig om et Barns hede Kinder, naar det er lige paa Nippet til at falde i en dyb, styrkende Søvn. — Derfor min intense Glæde ved Aarets sene Farvepragt.

K. W.

Gildernes Bomærke?

Tiden skal ikke »spærre« for de gode Idéer. Der er Tid nok i de lange Aftener til at finde paa no- get. Det er ikke det færdige Kunst- værk, vi søger, men en løst skitse- ret Idé, der dækker Gildetanken, saa det kan blive et smukt synligt Bindeled mellem os alle.

Forslag kan indsendes indtil 31. December til Hovedsekretæren H. Valeur Fausbøll, Elmegade 3, Kø- benhavn N.

Mor fortæller ...

fortsat fra Side 727

den havde lukket Porten,
og den var laaset godt.

Og der var ingen Smaabhørn
og ingen Far og Mor,
som kunde aabne Porten
og komme indenfor.

Aa, kære lille Jesus,
det var da godt, du kom!
Nu kommer jeg i Himlen,
hvis jeg er god og from.

BREVE fra LÆSERNE

Efteraarets Farver

Jeg vil gerne have Lov til at pro- testere imod vor udmærkede og skattede Pater Wevers Tanke i hans Artikel »Melankoli« i det sid- ste Ugeblad, — at Glæden over Ef- teraarets Farvepragt skulde være *uægte*; — hvorfor skal man blive melankolsk, fordi Bladene farves og falder? — Nok er Efteraaret en Optakt til Vinteren, men Vinteren er jo ingen Død, men en sund

Tre Trykfejl

I to af Ugebladets foregaaende Numre har Sætternissen været paa Spil. I Nr. 43 er Forfatteren til Ar- tiklen om den kroatiske Billedhug- ger Mestrovic fejlagtig blevet til Kay V. Nielsen, der skulde være Kay P. Nielsen, og i Nr. 45 er Pater Steph. Wevers blevet udnævnt til Medlem af en ukendt Orden — det skulde selvfølgelig være S. M. M. Og i samme Nummer er der kom- met en meningsforstyrende Tryk- fejl i Anmeldelsen af Overlæge Rei- ters fortræffelige lille Bog om Mi- rakler. Der stod »Et Kompliment«, men skulde have staaet »Et Kom- plement«. Vi beklager.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Ønsker De at sælge

eller at købe Villa . Ejendom . Grund . Forretning
eller Pantebrev, yder jeg Dem betryggende Assistance

EMIL OVERGAARD

Statseksamineret Ejendomsmægler
Gentoftegade 86 . Tlf. Gentofte 2535

Forlang hos Deres Købmand

A. D. B. Bonevox i røde og blaa Daaser
A. D. B. Gulv-Renolin flydende Bonevox

Danmarks førende Mærke!
Resultatet af 80 Aars fagmæssig Erfaring

Enefabrikanter: **A. D. Burcharth & Søn** . Kolding
Lak-, Fernis- og Farvefabriker . Grdl. 1861

Frk. Mette Paulsen

in memoriam

Tirsdag den 2. November døde paa Aldershjemmet i Fredericia Frk. *Mette Paulsen* vel forberedt ved Kirkens hellige Sakramenter.

Hermed er et langt Liv i Smerte afsluttet.

Frk. Paulsen, eller Mette, som de fleste kaldte hende, havde været paa Sct. Josefs Hospital i 34 Aar og var kendt af mange i og især udenfor Menigheden. Mange Patienter fik hos hende et opmuntrende Ord, og for mange Mennesker har »Mette« været et godt Eksempel.

Hun var altid glad og lykkelig, fordi hun fik Lov til at være hos Søstrene, som hun i sin Ungdom under et af sine utallige Sygelejer lærte at værdsætte. Hun var opvokset i et troende protestantisk Hjem; men blev som ung optaget i den katolske Kirke, som hun var lykkelig over at tilhøre. Det var en stor Sorg for Mette, da Hospitalet maatte overgaa til andet Formaal, og hun skulde paa Alderdomshjemmet, men ogsaa derude blev hun et godt Eksempel og til Glæde for andre.

Saa sent som Mandag Eftermiddag d. 1. Novbr. kunde hun kende de Mennesker, som besøgte hende.

Om Eftermiddagen og Aftenen blev Bønnerne for de døende bedt for hende, og hun takkede for det.

Vi, der har kendt »Mette«, vil ikke glemme hende i vore Bønner.

Nu haaber vi, at hendes Sjæl er der, hvor der er beredt alle, som var mødige og besværede, en evig Bolig.

Fredericianer.

Sølvbryllup paa Bornholm

Lørdag d. 13. November kan Johannes Jensen og Hustru Justine Jensen, Saksessgade, Aakirkeby, fejre deres Sølvbryllup. Sølvbrudgommen er Bornholmer, Sølvbruden er fra Udlandet, men har været bosat paa Bornholm i over 30 Aar og er kendt og agtet i Menigheden for sin store Tjenstvillighed. Vi ønsker hjertelig til Lykke paa Højtidsdagen.

Katolsk Fritidshjem

Elever i Katolsk Centralskole kan beskæftiges i Eftermiddagstimerne efter Skolen paa dennes Fritidshjem. Skolen modtager hver Dag Indmeldelser til alle Klasser. Nørrebrogade 27, Tlf. Nora 6166.

Spærretid og Møder

Alle Mødemeddelelser gives med Forbehold. Hvis man er i Tvivl om et Mødes Gennemførelse, bedes man henvende sig til den paagældende Kirke eller Forening.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 14. Nov. Kl. 8,30 Fælleskommunion for de mandlige Kongregationer. Mand. 15. Nov. Kl. 19,30 Møde i røde Sal for unge Mænds Kongr. Torsd. 18. Nov. Kl. 20 Mændenes Kongr.

Sakramentskirken

Mand. 15. Nov. Kl. 20 Knud Lavards Broderskab.

St. Mariæ Kirke

Fred. 12. Nov. Kl. 19,30 Andagt for de afdøde og Kongr. for unge Piger. Tirsd. 16. Nov. Kl. 9 Requiem for afdøde Pastor Slump. Onsd. 17. Nov. Kl. 19,30 Kongr. for Mænd. Fred. 19. Nov. Kl. 19,30 Andagt for de afdøde og Ungdomsmøde.

St. Andreas Kirke

Sønd. 14. Nov. Menighedens Fælleskommunion. Onsd. 17. Nov. Kl. 9 Mødreforeningens Messe.

Aarhus Opland

Søndag d. 14. November:
Odder: Kl. 10,15 (Komm. 9,15).

Søndag d. 21. November:
Ebeltoft (Villa Pax): Kl. 9,15.

St. Franciskus' 3. Orden

Sønd. 21. Nov. Kl. 15 (3) i Sct. Elisabeths Hospitals Kapel.

St. Dominikus' 3. Orden

Tirsd. 16. Nov. Kl. 20 Møde.

Kirkekoncert

afholdes Søndag d. 5. Dec. Kl. 15 i St. Annæ Kirke, Sundby. Koncerthen afholdes til Fordel for det nye Orgel. Velvillig Medvirken af en Række kendte Kunstnere og Jesu Hjerter Kirkes Kor.

Bibeltimer for Sygeplejersker

begynder Onsdag d. 17. November Kl. 20 pr. paa St. Josefs Hospital. Emnet er: *Kristushaabet i det Gamle Testamente*. Bibeltimerne ledes af Pater Coenen og sluttes senest Kl. 21,30.

I Tilfælde af Spærretid vil Bibeltimerne ikke afholdes. De holdes ellers regelmæssig hver 1. og 3. Onsdag i Maanednen, dog ikke 3. Onsd. i December og 1. Onsd. i Januar.

Alle Sygeplejersker og Elever er velkomne.

Benyt Tiden

medens De sidder hjemme de mørke Aftener til at læse Efteraarets katolske Bognyt, som De ellers ikke vilde have naaet at faa det fulde Udbytte af. Fordyb Dem i Middelalderens Verden og gør en aandelig Pilgrimsrejse med Johs. Jørgensens: *Den hellige Birgitta II* (15,75). Stift Bekendtskab med den kærnesunde Chesterton i hans Basketsag med Fritänkere og Ingeniører i *Fritænkeri og Rettroenhed* (10,50). Er De en Litteraturkender, saa læs Mauriac, der viser Dem, hvordan De ikke skal være, i sine to mesterlige nyudkomne Romaner: *Parisuren* (7,75) og *Mor og Søn* (5,75). Har De sat Dem ind i, hvorledes det eneste tænkelige Fredens Europa kan genopbygges? I *Pavestolen og Arbejderspørgsmaalet* (2,75) giver Leo XIII og Pius XI Anvisning paa en Stat bygget paa de kristne Grundprincipper. Vil De være med at virkeligøre den? Har De læst Dr. Reiters nye Bog om *Sikre og tvivlsomme Mirakler?* (2,50). Det er en til dem, der kalder Benbrud og Kræft for hysteriske Lidelser. — Og har De endelig læst alt dette, saa kom ind og se vor danske Afdeling, og hvis De læser Sprog, vor udenlandske Afdeling. Det store belgiske, katolske Forlag er brændt ned til Grunden; endnu har vi dog et Par Hundrede Bind tilbage fra Desclee, de Brouwer — men de varer ikke længe.

SANKT ANSGARS
Boghandel . Bredgade 67

Palæ 4777 . Giro 81851

Katolsk Børnehjælpsdag

Søndag den 21. Novbr. fejrer vi den hellige Elisabeths Festsdag. Paa denne Dag afholdes i alle Kirker og Kapeller den aarlige Kollekt for Elisabethforeningen, som tager sig af Menighedens forældreløse og vanskeligt stillede Børn.

Vi lever i en Tid, den sørgeligste, som denne Generation nogensinde har oplevet. Derfor hjælp os! Her hvor Hjælpen haardest tiltrænges, maa Elisabethforeningen staa i første Række. Børnene er Fremtiden, for dem er et godt Hjem, en god Opdragelse den største Betingelse, for at de med Tiden maa kunne staa som gode Eksempler i vor Kirke. Den hellige Elisabeth vil sikkert lønne alle vore trofaste offervillige Trosfæller.

Kollekten betyder saa uhyre meget for Foreningens Virksomhed.

Fru A. Osterhammel,
Frederiksborggade 54, 3.
Giro 20894.

Frk. F. Stratbøcker,
Jægersborg Allé 19, Charlottenlund.
Frk. H. Zimmermann,
Frederiksborggade 54, 3.

Prædikener paa Bernstorffsvej

I Løbet af November Maaned vil Pater Martindale atter holde en Serie Prædikener i St. Therese Kirke, Bernstorffsvej 54. Ligesom tidligere prædiker Pateren paa Engelsk. Prædikenerne er henlagte til Søndagens Eftermiddagsandagt Kl. 16,30. Listen over Emnerne, der vil blive behandlet, er denne:

Jeg tror paa de helliges Samfund.

14. Nov. Hjertets Renselse paa Jorden.

HORSENS
Manufaktur . Trikotage . Udstyr A-S Horsens Textil Lager Leverandør til katolske Institutioner
Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed
RANDERS
Randers Andelsmejeri Telefon 776 (4 Linier) Fineste Mejeriprodukter fra Dyrlæge kontrollerede Besætninger

»De rene af Hjerter skal se Gud.«
Matth. 5, 8.

»Jeg tager Stenhjertet ud af deres Legeme.« Ezekiel 11, 19.

21. Nov. *Hjertets Renselse i Skærsilden.*

»Sjælene under Altret raabte med høj Røst og sagde: »Hvor længe, Herre...? Og der blev sagt til dem, at de skulde hvile endnu en lille Tid?« Johs. Aabenbaring 6, 9—11.

»Det er en hellig og gavnlig Tanke at bede for de afdøde, for at de kan blive frelste fra deres Synder.« 2. Makkabærbog 12, 46.

28. Nov.: *De helliges Samfund i Himlen.*

»Men I er komne til den levende Guds Stad, det himmelske Jerusalem, og til Titusinder af Engle, og til Kirken i Himlen og til de fuldkomne Retfærdiges Aander.« Hebræerbrev 12, 22—23.

Alle, ogsaa Ikke-Katolikker, har Adgang.

**ACADEMICUM
CATHOLICUM**

Aarhus.

Freitag d. 26. Novbr. Kl. 19,30.

Studiekredsmøde i Præstegaarden. Emne: Spredte Kapitler i Kirkens Historie. Leder: Pater C. Lønskov S. J.

København.

Søndag d. 14. Novbr. Kl. 15,00.

Aabent Hus hos Civilingeniør J. Hamm, Blidahpark 29, Hellerup.

Tirsdag d. 23. Novbr.

Studiekreds i Bredgade 67 A. Emne: Filosofiens Grundelementer II efter Maritain. Leder: Pater H. Roos S. J.

Torsdag d. 25. Novbr. Kl. 16,00.

Studiekreds i Bredgade 67 A. Emne: Filosofiens Grundelementer I efter Maritain. Leder: stud. mag. Hans Bang.

»Vor Glædes Aarsag«

Møde Tirsdag d. 16. ds. hos Sct. Josephs Søstre, Østerbrogade 7D. I Tilfælde af Færdselsforbud bortfalder Mødet.

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Søndag d. 14. November Kl. 14. Fællesmøde i »Den røde Sal«, Stenosgade 4. Tale af Herr Filip Lange: »Et brændende Spørgsmaal.« »De 3 fra Klubben« Lotte, Lisie og Birthe synger. Filmforevisning v. Herr Kjeld Barfred. Kaffe-bord (husk Sukker). Praktisk Arrangement: Gruppe III. Afregning for Sankt Knuds Gilderne Kl. 13,30.

Fremlysning

En flad Guldlænke er Søndag den 24. Oktober fundet foran Kapellet i den franske Skole, Østerbrogade 7 D, hvor den kan afhentes af Ejeren.

AARHUS

Alfred Pihl

Bagermester, Conditori
Telefon 3041 - Hammershus

Leverandør til St. Josef Hospital

Køb hos vore

Annoncører

MEJERIET
Vesterbro

Byens førende
Tlf. 8700 (4 Lin.)

ODENSE

Allegades Røgeri og Fiskeforretning
Alt i Fisk.

Allegade 46 . Telefon 1896
Lev. til Sct Joseph Hospital

Junker-Dreie
Kolonial . Delikatesser

Nørrebro 49 . Odense
Lev. til Sct Josephs Hospital

Vald. Tørring

aut. elektr. Installatør
Kongensgade 13, Tlf. 2021
Leverandør til Dalum Kloster

JØRGEN RASMUSSEN

Glarimester

Overgaden 29, Telefon 1117
Leverandør til St. Josephs
Hospital og Kirken

AALBORG

Ferd. Færch & Co.
Tømrermestre
Strandvejen, Tlf. 301

A. Hoffmann Urmager og Optiker
Borgerg. 17 (lige v. den nye Bro)
Briller efter Lægerecept
Rep. udf. nøjagtigt og billigt
Telefon 3779

CHR. SIMONI
grundl. 1836
Kul- og Koks-Import
Telf. 67 — 68 — 69
Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og
Kamilianerkliniken i Aalborg.

M. Thomsen Støtt
Entreprenør og Murermester
Kong Christlans Allé 6
Telefon 1992

Mathias Christensen
Absalonsgade 14 . Tlf. 1556
Kolonial . Delikatesser . Kaffe

Køb
Hjemmets Udstyr
hos
Thuen, Gravensgade 2

P. Krebs
Elektroinstallatør
Frederiksgade 6
Telefon 1786
Udf. Arb. ved Kamilianerkliniken

Aalborgs katolske Begravelseskontor
Ligkister, Ligsenge, Kistepynning og Salmer
Begravelse ordnes smukt og samvittighedsfuldt
G. PETERSEN . Jens Bangsgade 8
Telefon: 8418 . Privat: 2068

Hans Wiencken Kastetvej 51 . Aalborg
er det rigtige Indkøbssted for
Kød, Flæsk og Paalæg
Reelle, unge Varer til beskedne Priser
Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud

N. Nielsen & A. Brostrøm
H. PERS EFTERFØLGER

Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre
SANITET- CENTRALVARME
Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581

NAKSKOV

Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter
Nakskov . Telefon 621

Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeappara-
tater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter.
A-S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17
Leverandør til den katolske Kirke

Broderimagasinet
Østergade 18 . Telefon 921
Alttil Haandarbejde . Tegning, Montering
Stort Udvalg i Garn
Leverandør til Søstrene

Nakskov Dampmølle
Aktieselskab

L. C. Clasen
Murermester
Telefon 208
Lev. til kat. Kirke

Chr. Steffensen
HERREEKVIPERING
Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796
Leverandør

HOLBÆK

A. P. PEDERSEN
Murermester
Markedsplads 10 . Telefon 239

Vestergades
Maskinværksted
RASMUSSEN & NIELSEN
Telefon 1039

H. P. Larsen
Kolonial . Delikatesser
Algade 28 . Tlf. 849
Leverandør til Hospitalet

Holbæk Mejeri A/S
Algade 54 . Telefon 65
Leverandør til Hospitalet

A-S Arbejdernes Fællesbageri
Bedste Brødsted
Lev. til St. Elisabeth Hospital

JENSEN & OLSEN
staut. Installationsforretning
Elektrisk Lys og Kraft
Algade . Telefon 365
Leverandør til den kat. Menighed

Katolsk

21. Novbr. 1943

91. Aarg.

Nr. 47

Ugeblad

Farlige Tanker ...

Tanker er Toldfri, siges det. Og Gudskelov for det, navnlig i Tider som disse, da der næppe gives en Ting, som ikke er underkastet Kontrol og Censur. — Men derfor er vi dog ikke tjent med, at vort Hoved og vort Hjerter ligner et aabent Dueslag, hvor Tanker frit kan komme og gaa. Tanker kan nemlig godt være farlige. Det vil sige, Tanken i og for sig kan kun være til Berigelse for saa vidt den er en Viden. Ved hver eneste Tanke »griber« jeg noget. Og hvert nyt »Begyndelse« udvider min aandelige Horisont. Men der er dette, at min Hjerne og mit Hjerter paa, jeg ved ikke hvilken, hemmelighedsfuld Maade staar i Forbindelse med hinanden. Derved kommer mangen en Tanke til at løsne Følelser hos mig. Der er helt abstrakte Begreber, saasom algebraiske Formler eller geometriske Problemer; de gør aldrig nogen Fortræd. Men der er til Gengæld andre, der i høj Grad slaar Alarm i mit Følelsesliv. Og det er dem, man skal være paa Vagt for.

Det har saa meget at sige for Ens Udvikling, hvilke Tanker, der faar Lov til at optage Ens Sind. For Tankerne er vor intimeste Omgangskreds, og her gælder det: Sig mig, hvem du

omgaas, og jeg siger dig, hvem du er. Gode, ædelmodige Tanker vil som oftest være et stort Aktiv, medmindre de tager Magten fra En. Medmindre de ligner den sunde Celle, der pludseligt begynder at formere sig og viser at være en ondartet Kræftsvulst, der underminerer Ens Kræfter. De er som Jordbærplanter, gode og frugtbare Planter, der giver sig til at skyde Ranker, saa man er nødt til at bekæmpe dem, som man bekæmper Ukrudt.

Det kan saaledes være ædle og sunde Tanker, der gør Fortræd, fordi de gaar i Haardknude. Der er Mennesker, der i den Grad bliver grebet af Tanken om deres egen Uværdighed og Sakramentets Værdighed, at de ikke tør gaa til den hellige Kommunion. Der er omvendt Mennesker, der i den Grad er sig deres Værdighed bevidst, at de ikke er til at have at gøre med udenfor den lille Kreds af Beundrere, som de plejer at samle omkring sig.

Som oftest er det dog negative Tanker, der gør Ravage. Det er f. Eks. Forestillinger om, at man er blevet forurettet og tilsidesat. Dine Tanker kan godt have deres gode Grund. Deres Virkning bliver derfor ikke mindre skæbnesvanger, naar de

„Vredens Dag“

Pavetale om Bønnen

Treenigheden og Verden

Johannesklosteret paa Patmos

faar Lov til at sprede sig. De kan ødelægge et helt Menneskeliv og kaste deres Skygge over et helt Hjem. Et Eksempel derpaa findes i Franz Herwigs Ketteler-Biografi: Den store Biskop. Der fortælles her, at da den unge Ketteler som Følge af et Uheld og en derpaa følgende Operation er nødt til at sidde i Dagevis med Armen mod Næsen, er hans Mor hos ham og snakker fortroligt. Ogsaa hun har kendt Tider, da hun stillede store Krav til Livet og følte sig fristet til at være misundelig, naar hun mente, at hun blev passeret. Men saa havde hun blot behøvet at tænke paa sin egen Mor, som altid havde sørget over, at hun var blevet forbigaaet. Den Tanke havde faaet Lov til at gro i hendes Sind. Den var blevet værre og værre med Aarene. Saaledes døde hun som et ulykkeligt Menneske, ene og alene fordi hun havde ladet den lille Spire, der er til Stede hos ethvert Menneske — Misundelsens og et forkert Livsbegærs Spire — komme til Udfoldelse.

Jo, Tanker kan være farlige. Derfor maa enhver her udøve Kontrol. »Undersøg alt,« siger Apostlen, »behold det gode«.

S. W.

Munkemel

Salg og Udlejning

AF LYSBADE OG ELEKTROMIDICINSKE APPARATER

DANSK RØNTGEN-TEKNIK A/S

KØBENHAVN
TELF. 4229

AARHUS
TELF. 6545

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning

Amagerbrogade 156

og prøv vor ekstrafine Maltkaffe
1.39 Kr. pr. 1/2 kg.

Altid friske Smaakager

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353

Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019

BONALIN-BONEVOKS

til alle Gulve

Bonalin-Kompagniet A/S, København F

GAMELCA med den rigtige Kaffesmag

Forlang den hos Deres Købmand

Fabrikeret af **A. C. GAMÉL**

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S

Esromgade 15. København N. Telef. 7480

Centralvarmeanlæg af enhver Art

Køkken-, Vaskeri-, Desinfectlons- samt Tørrestueanlæg m.m.

RECK-STALKEDLER

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbh.

Tlf.: 12,166 og 12,161

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Købke's

Reproduktionsanstalt

Vester Voldgade 91

Klicheer i fineste Udførelse

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106

Telefon Central 408

Malerfirmaet Gustav Lehnert

Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y

Alt Maler-

og Tapetsererarbejde udføres

Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Tidsskrifter
Brochurer
Cirkulærer
Brevpapir
Reklamekort
Programmer
o. s. v.

Bogtrykkeriet **TERTIA**

Goth. 5077 y . Sallingvej 32 . F

Leverandør af Katolsk Sogneblad

Katolikker!

Sørg for at ogsaa andre Trosfæller læser Ugebladet!

Filmsanmeldere og Historie

Andetsteds i Bladet bringer vi en Omtale af Palladiums nye Carl Th. Dreyer-Film: »Vredens Dag«, som handler om Hekseforfølgelser. Den Maade, Dagbladenes Anmeldere omtaler den paa, er imidlertid saa lærerig, at den fortjener særskilt Omtale. Filmen foregaar paa Christian IV's Tid, altsaa længe efter Reformationen, i et højst antikatsk Danmark, og Hovedpersonerne er en luthersk Gejstlig og hans Kone. Milieuet burde derfor ikke være til at tage fejl af, og det er da ogsaa historisk ganske rigtigt, at Forfatteren har ladet sine Hekseforfølgelser foregaa paa dette Tidspunkt.

Der maa imidlertid herhjemme findes en stadig livskraftig, omend mest ubevidst Tro paa, at alt, hvad der i Fortiden har været af Overtro samt Grusomheder for saadan Overtros Skyld, maa være noget katsk noget. Allerede i en Foromtale af Filmen for flere Maaneder siden, talte »Billedbladet« om, at den drejede sig om middelalderlig Hekseforfølgelse, skønt selve de vedføjede Billeder viste ogsaa den mest ukyndige, at den maatte foregaa længe efter Middelalderen.

Efter Premiereren i Lørdags gentog dette sig. »Politiken«s Anmelder, der dog maa have siddet i to Timer og set paa Dreyers omhyggeligt udarbejdede Scener, og som sikkert ellers ikke løber helt rundt i Verdenshistorien, gentog om og om igen i sin Anmeldelse, at det var middelalderlige Mennesker, middelalderlig Grusomhed, Middelalder og Middelalder hele Anmeldelsen igennem. Og »Berlingske Tidende«s Anmelder, om hvem det samme velsagtens maa kunne siges, kaldte den lutherske Teolog, der i en uhyggelig Scene forhører en gammel »Heks«, for en Munk.

Pave Pius XII om Bønnens Kraft

Ugebladet vil i den nærmeste Fremtid bringe nogle korte Taler, som vor Hellige Fader har holdt ved forskellige Lejligheder. Vi begynder med en Tale, holdt til 7000 Medlemmer af »Bønnens Apostolat«.

Alt for ofte har Verden en meget ufuldkommen Forestilling om Bønnens Kraft og om selve det at bede. Man anser Bønnen for kun at være en fredelig, fromliden eller ængstelig, bekymret eller en poetisk, højstemt Beskæftigelse for Sjæle, der har vendt sig bort fra denne Verden og det fælles sociale Liv. Saadanne Sjæle kalder man »Mystikere« uden at fatte dette Ords Skønhed, Storhed og dybe Betydning.

Men var den store Mystiker, St. Teresa af Avila, bortvendt fra Verden og uinteresseret i den? Hendes Gerning blev ledet af Bestræbelserne for at redde katske Landsdele fra den Vildfarelse, som var ved at brede sig og sønderrive Kirken. En af Fritænkeriets Førere i forrige Aarhundrede har selv givet et kraftigt Svar til uvidende Menneskers ringeagtende Opfattelse: »Teresa var en af Reformationens store Modstandere. Hun grundlagde en Orden for at overvinde Reformationen med Bøn, Taarer og Kærlighed. Siden Korsdøden paa Golgata har man aldrig kendt saadanne Hjertesukke«.

Bøn, Taarer og Kærlighed er meget store Ting. Det er Gaver, som I hver Morgen rækker Jesu Hjerte gennem Guds Moders rene Hjerte ved eders daglige Bøn som Medlemmer af »Bønnens Apostolat«. Det er eders Hjertes Gaver til Jesu Hjerte, for at han maa styrke eder og hele Verden i dette Jordelivs Møje og Trængsler. I bringer dem i Forening med det Offer, som Jesus selv bestandig frembærer paa Alteret. Forenet med ham skal ogsaa eders Bøn stige op til den himmelske Fader fra denne Jord, hvis Anliggender I gør til eders.

Man kan i Virkeligheden ikke fuldtud forstaa Kirken og dens

Livskraft eller retteligt vurdere de Velgerninger, den øver, hvis man ikke tager Bønnen og det Offer, de troende bringer paa denne Maade, med i sin Betragtning og værdsætter det paa særlig Maade. Den historiske Forskning plejer at stille sig den vanskelige Opgave at efterprøve og bestemme, hvor langt og i hvilken Grad det er lykkedes Kirken at opfylde sin betroede Opgave i de forskellige historiske Perioder. Vi vil ikke her komme ind paa de Vanskeligheder af almen Natur, der møder en saadan Vurdering, og ser ogsaa bort fra, at det forekommer næsten umuligt at spænde Kirkens daglige Liv og Virksomhed ind i de historiske Formulerings Ramme. Men paa eet Punkt svigter en saadan historisk Forklaring dog ganske nødvendigt. Det egentlige Formaal for Kirkens Virksomhed er overnaturligt. Derfor vil det først i den anden Verden vise sig med lysende Klarhed, hvilke umaadelige Velgerninger den bringer Menneskene, hvor mange Sjæle den ved Bønnen og ved Kristi og de Troendes Offer har forenet med Ham og ført til deres evige Lykke.

Men I kan besidde den glade og sikre Bevidsthed om, at I hører med blandt dem, der ved daglige Ofre og Bønner sammen med Kristus har arbejdet, arbejder og vil arbejde med paa at opnaa hint i Sandhed høje Maal.

De Kristnes sande Bøn, som Jesus lærte alle, men som i særlig Grad er eders, er Apostolats Bøn. Den omfatter Helligelsen af Guds Navn, hans Riges Komme og Udbredelse, den barnlige Lydighed mod hans kærlige Forsyns Bestemmelser og mod hans Vilje som Frelser og Saliggører — desuden alle Menneskers materielle og sjæle-

lige Interesser, det daglige Brød, Syndernes Forladelse, den broderlige Endrægtighed, som ikke kender til Had eller Hævn, Hjælp i Fristelser for ikke at ligge under for dem, og Frelse fra alt ondt. Kan en saadan Mængde Naadegaver stamme fra anden Kilde end fra Guds Skatkamre, hin Gud, der værdises at give os dem paa vor Bøn? Se, derfor er det, at vi i Menneskeslægtens umaadelig store Ulykke og Krise sætter vor Lid til Hjælpen gennem eders Bøn.

Kirkens store Gerninger er altid blevet muliggjort ved de Troendes Bøn og Ofre. Den kirkelige Restauration i det 11. Aarhundrede blev forberedt ved Bevægelsen fra Cluny, som allerede 100 Aar i Forvejen havde paabegyndt en Bevægelse hen mod et indre Liv, mod Bøn og renere og strengere Sæder. Dette beredte Jordbunden for de store Kirkemænds Arbejde med Gregor VII i Spidsen.

Kast et Blik paa det 16. Aarhundrede, der var saa tungt for Katholicismen. I des første Aartier lød overalt højlydt Klage over moralsk Forfald, men ved Aarhundredets Slutning blomstrer Kirken op med Ungdomskraft til en Hellighed, som man kun har oplevet i de gunstigste og lykkeligste Tider. Hvad var det, som hidførte saa vidunderlig en Vending? Historien tilskriver den til den kirkelige Reforms kraftige Arbejde, især til Tridentinerkonciliet Dekreter. Men hvad havde alle Planer og Reformbeslutninger nyttet uden den Forberedelse, det Medarbejde og den Bøn, der skyldtes de store Helgener, som hint Aarhundrede var saa rigt paa som faa i Kirkehistorien. Man spørger sig selv, hvorledes det katolske Frankrig kunde overleve den store Revolutions Storme, der syntes at have ødelagt ethvert Spor af kirkeligt Liv. Den historiske Forskning har givet det Svar, at Hovedfortjenesten maa tilskrives den katolske Kvindes Fromhed og uforfærdede Tro.

Men dette er kun nogle faa Eksempler blandt Tusinder. — Naar Kirken i Dag ser sig stillet overfor uhyre Pligter og mang-

foldige Opgaver, Arbejdet for Freden, Næstekærlighedens Gerninger og Hjælpen til de lidende, Missionsarbejde, Arbejde for at vinde de frafaldne tilbage til Troen, de adskilte Brødre til Troens Enhed, den moderne Kultur til Ærbødighed for de kristne Sæder — hvor kunde den da haabe at kunne gennem-

føre et saa uhyre Arbejde uden at eje en Falanks af bedende og bodsøvende, uden den Sonebøn og de Ofre, der dagligt stiger op imod Gud?

I denne Hærskare er I optaget med eders Løfte om Troskab mod den guddommelige Frelseres Hjerte. »Bed, og I skal faa«.

Totalitær Mystik IV

Treenigheden og Verden

Vi gaar nu tilbage til Pater Poucels femte Del af »Ma Genése«, der handler om »Kultivering«. Jeg har nævnt Kultiveringen (Plejen, Udviklingen) af Legemet, Tanken og Viljen og ens Arbejde — »Gud anbragte Mennesket i en vidunderlig Have for at passe og dyrke den«. Deri bestod Adams Arbejde før Syndefaldet. Han blev ikke beordret til at se bort fra Skabningen for Guds Skyld, men tværtimod til at udvikle den efter Guds Befaling. Men desværre kan man ikke kalde den Verden, vi nu lever i »en vidunderlig Have«. Allerede Prædikerer sagde, at alle Ting i Verden er »Forfængelighed«, Intethed. Og det er rigtigt, naar Tingene betragtes i sig selv og i deres egen Værdi. Menneskets Opførsel overfor de skabte Ting er i Hovedsagen selvisk og aldrig varig — og hvis vi nogensinde har behøvet Bevis for, at den materielle Udvikling i sig selv er værre end værdiløs, saa er Verden lige i Øjeblikket af alle Kræfter i Færd med at levere Beviset. — Derfor gør jeg det nøjagtigt modsatte af, hvad nogle af de asketiske Helgener synes at lære: jeg forkastet ikke Verden for Guds Skyld, men jeg erkender, at uden Forbindelse med Gud er Verden (inclusive mig selv) et modbydeligt og foragteligt Sted; paa den anden Side kan jeg betragte den med Guds Øjne og arbejde med i den efter hans Vilje og søge at gøre Ørkenen frugtbar — da og

kun da bliver Livet værd at leve, ja kun da bliver det *til* at leve.

Skabningen i Lys af Gud

Pater Poucel skriver for troende Kristne. Var han abstrakt Filosof, vilde han begynde med de skabte Ting og ræsonnere sig frem fra dem, indtil han naaede deres Skaber. Men da han allerede selv tror, og han skriver for troende (selv om ogsaa den, der vil vide, hvordan Katolikker kan bruge deres Tro, vil have uhyre Gavn af ham!) saa kan han begynde med Skaberen og tage Vejen fra ham ned til Skabningen og *derved* forstaa denne rigtigt.

Han begynder med Grunddogmet i vor Tro, den hellige Treenighed. Har jeg Uret, naar jeg mener, at de fleste af os ikke tænker ret meget paa *selve* dette Dogme? Det er et Mysterium, og vore Tanker bryder sig ikke om at dvæle ved Forholdet mellem de tre Personer. Det vilde nu ogsaa være Teologi, ikke Bøn. I Bønnen formoder jeg, at vi beder til »Gud« — »O Gud, hjælp mig!« — men saa tænker vi jo ikke paa den *hellige Treenighed*. Vi gør det heller ikke, naar vi beder f. Eks. til Jesu helligste Hjerte (beder vi ofte til vor Herre *som saadan*, naturligvis udenfor den hellige Kommunion?) og jeg er bange for, at vi sjældent beder direkte til Helligaanden (og det er en stor Skam).

Den evige Faders Spor i Naturen

Men vi ved, at det er en Sandhed, at *hele* den helligste Treenighed ikke blot er, hvad den er i sig selv, men evigt er *virksom* i hele Skabningen og i os. Kan vi, saa hør vi tænke dette efter — og jo mere des bedre. Fra de ældste Tider har Kristne søgt at finde Treenighedens »Spor«, *vestigia*, i Naturen: en Plante er een Plante og dog har den Rod, Stængel og Blomst — min Sjæl er een Sjæl og dog er den samtidig Erindring, Intellect og Vilje. Og eftersom vi kun kan se Gud i hans Værker er dette en meget nyttig Maade til vor Hjælp.

Med sin intense, intime og bestandige Fornemmelse af det *værendes* Faktum har Poucel ikke svært ved at se den evige Fader aktivt *villende* — nu — alt, hvad der er til, saaledes at jeg bogstaveligt rører ved Resultatet af Guds nærværende Aktivitet, naar jeg berører hvad som helst. Hvilket Mysterium er ikke alt, hvad der er til. Hvilket Mysterium er ikke De og jeg. Uendelig Vælde er i dette Øjeblik beskæftiget med Dem og mig og alt, hvad vi ser og føler og benytter. Hvor overvældende hellig er ikke den mindste Ting — Støvet, Automobilet, Tryk-sværtten, vor Føde! De dirrer alle af Gud. Jeg tror, at Pater Poucel har udviklet dette nøjere i sit andet Bind »Verdens Lignelse«. En Lignelse — fordi Verden *betyder* saa meget mere, end den viser os. (Og vi maa blive ved med at vende tilbage til dette — i mig findes det Alfa i min Tilværelse, som ogsaa er mit Omega. Lad mig ligesom St. Teresa vedblive at tilbede min Skaber og Opretholder i mig selv).

Guds Søn og den skabte Natur

Men i alt, hvad Gud virker, er alle tre Personer i den hellige Treenighed lige aktive. Hvordan skal jeg specielt anskue den Evige Søn? Som ham, der antog min Natur (og i Menneskenaturen

hele Naturen), *et incarnatus est; et Homo factus est*. I ham blev min hedenske Natur (ikke min gudløse Natur, for Naturen kan aldrig være gud-løs) kristnet. Alt, hvad der er i mig — undtagen den Uorden, det triste negative, som Synden er — er i ham. Min Død vil ogsaa være i ham, som døde og dog lever i al Evighed. *Mors et vita duello confluxere mirando*, synger Paaske-Sekvensen: Død og Liv kæmpede en underfuld Duel — Livets Fyrste, der døde, han lever og er Konge. Konge ikke blot over mig, men over al *Slags* Liv, som findes i mig. Hvad end jeg ser paa, og hvad der end interesserer mig, det saa Kristi Tanke og Hjerte og det interesserede ham. Ser jeg paa den blaa Himmel og elsker den, han gjorde det ogsaa. Er jeg lykkelig ude paa Havet, sejlede han saa paa Genesareth Sø og følte intet derved? Og elskede han Galilæa, elsker han saa ikke hver Fjord og hver Sø i Danmark? Danmarks Blomster fryder ham ikke mindre end Palæstinas. Verden er ikke til i Brudstykker: *alt* er optaget i *hans* Plan, han »ved hvem Gud skaber, helliger, velsigner og giver Liv til alle disse gode Ting — og *skænker dem til os*« (Messens Canon).

Helligaand — Livgiver

Men af baade Fader og Søn udgaar Helligaanden. Pater Poucel, som udviklede sin Tanker om Menneskevordelsen i det 3. Bind, der ligefrem bærer dette Navn, har muligvis skrevet udførligere om Helligaanden, end han gør her i sit »Forsvar for Legemet« (Bind I) eller i Bøgerne »Hellighed i Kirken« eller »For at Sjælen kan aande«. Her er han meget kortfattet og mindes St. Johannes' Lære, at Aanden vil *give* os, hvad han selv har modtaget, og *derfor* baade Fader og Søn. Uden *ham*, som jeg har modtaget paa særlig Maade i Daaben og Konfirmationen, kan jeg ikke virkelig besidde hverken Faderen eller Sønnen. Hvis jeg lever ved min egen Aands Liv, hvis min Religion er individualistisk og base-

ret paa Selvet, er jeg ikke overnaturligt forenet med Faderen eller med Sønnen.

Pater Poucel bruger her kun to Sider (men to meget smukke Sider) til dette Emne. Derfor vil jeg vove at tilføje, at jeg altid har undret mig over, hvor lidt Opmærksomhed vi vier disse Ord i Trosbekendelsen: »Jeg tror paa Helligaanden, Herren og *Livgiveren*«. Vi kan tænke paa den evige Fader som Skaber af alt *værende*; vi kan, hvis vi vil, tænke paa Sønnen som for evigt forenet med *Stoffet*, med *Legemet* — og hvor jeg dog trænger til det guddommeliges Forbindelse med mit stakkels Legeme — men det største Mysterium er dog *Livet!*

Jeg husker, at paa samme Tid og Sted, hvor Victor Poucel følte sig overvældet af det værendes Mysterium, havde jeg selv (skønt mindre filosofisk) den samme Oplevelse angaaende Livet og forbandt umiddelbart denne Tanke med »Herren, Livets Giver«. At en Ting *lever!* Ingen Videnskab er, hvad den saa end siger, blot saa meget som begyndt paa at forklare dette Mysterium — Livets Opstaaen, Udvikling og gradvise Forfald. At en Ting *er til* — det er Mysterium nok. At der i visse Ting findes Stof og Aand forenet — det er endnu mere underfuldt; at en Ting *lever*, hvor afhængigt saa end dens Liv maatte være af andre Ting, det er det højeste og mest gud-lignende Mysterium af alle. Intet Under, at den hellige Skrift og Liturgien bestandig lader os paakalde den »eneste sande og *levende Gud*«. Jeg er bange for, at dette Adjektiv ikke ret ofte er paa vore Læber. Og dog: »I ham var Livet, og Livet var Menneskenes Lys«; »Jeg er Opstandelsen og Livet; om end et Menneske var død, skal han dog leve; og den, der lever og tror paa mig, skal ingensinde dø« (St. Johannes).

Livets høje Værdi

Jeg vil derfor gerne tilstaa, at mens jeg paa den ene Side (om Gud vil) ikke frygter for mit Le-

gemes Død, og ikke vilde gøre det, selv om der ikke var en legemlig Opstandelse, piner det mig paa den anden Side, naar jeg maa dræbe selv den mindste, selv den mest irriterende Skabning som f. Eks. en Myg. Allerede den var et Vidunder! Dens »Indretning«, dens fine Bygning ligger saa uendeligt hævet over, hvad jeg kan tænke mig eller selv fremstille. Og endnu et Vidunder — dens *Liv*, et Under, der ikke kan overgaas, en Gave, jeg ikke kan gengive den, jeg har dræbt, saa lidt som jeg kan give noget andet til Erstatning. *Tilværelse* — *Liv!* Jeg er glad for, at hver ad sin Vej er min Ven og jeg — uden nogensinde at tale sammen om saadanne Ting — naaet frem til noget, der faar os til at se med umaadelig Ærbødighed paa hver eneste Skabning, som er til — og som lever.

Troens Kultivering

Nu kalder Pater Poucel denne Del af sin Bog »Cultures«. Kultur betyder meget mere end en vis velopdragen Uddannelse. — Kultur rummer baade en Metode til aandelig Udvikling og dens Resultater. Her minder han os om, at Troen er en Gave, og de døbte modtager den ved deres Daab; men denne Gave behøver — som alle »Talenter« — at plejes, udvikles og formes. Vi bekender Tro paa den hellige Treenighed, men har vi nogensinde udviklet, »kultiveret« denne Tro? I hvert Fald har vi næppe gjort det gennem et dybt Studium af dens Metafysik, og selv tror jeg, at saadanne Studier bør overlades til Eksperter. Vi er ikke Asiater fra det 4. eller 5. Aarhundrede, som var lidenskabeligt interesseret i disse uløselige Problemer. Men en dyb, »kultiveret« Tro paa den hellige Treenighed kan vise os, hvordan vi skal *leve*; den kan omskabe Jorden og Verden for os. Naar vi vender os fra Gud til Jorden, befinder vi os i en ny Verden, hvor vi finder, at hver eneste Ting har en ny Værdi, ny Mening og Elskelighed.

For hvad andet er Helligaanden end Faderens og Sønnens indbyrdes Kærlighed? Men hvis han gives os, og samtidig med sig selv giver os alt, hvad han modtager — hvad kan han da bringe os andet end Kærlighed? Gud skaber; Gud giver Liv — hvad han skaber, opretholder og levendegør, *det elsker han*. End-

nu før vi naar til Menneskeverdets Mysterium, opdager vi, at Gud elsker sin Verden og i denne ogsaa os. For ogsaa vi er til, og vi lever. Og vi opdager allerede da, at i samme Grad, i hvilken vi ikke elsker hverandre, trodser vi selve Loven for vor Tilværelse og vort Liv.

C. C. Martindale S. J.

Gennem Sne og Sand

Der er ikke megen Lighed mellem Sankt Bernhard Alperne og de vidtstrakte Ørkensletter i det chilenske Højland. Her er kalkagtig Sand og Grus og hist den hvide Sne det fremherskende. Alligevel kan begge, naar galt skal være, lade sig skue omtrent samtidig af samme Person — trods Forskelligheden i Udseende og trods flere Tusind Kilometer Afstand imellem dem. Men det havde Brødrene Frölich ganske vist aldrig fantaseret om, de de som Børn levede i en Alpedal under Store Sankt Bernhard.

Theobald og Fritz var allerede som Børn forskellige som Dag og Nat. Og de vedblev at være det. Theobald havnede som Ordenspræst paa en lille Missionsstation i det chilenske Højland. Fritz var blevet Sømand og havde som Matros og Styrmand gennempløjet samtlige Verdenshave.

Der kan mellem Søfolk, som i alle andre Klasser, være Helgener og det modsatte og en stor, stor Flok derimellem. Uden at sige noget ondt om Styrmand Frölich kan man nok antyde, at han ikke var særlig nær ved Helgensiden. Han havde lært mere ondt end godt og var efter eget Udsagn endt i fuldkommen Vantro. Men som det ikke blot hænder i Kærligheds- og Venskabsforbindelser, at Kontraster tiltrækker hinanden, saaledes trives der ogsaa mellem de to Brødre Frölich et varmt og ægte Samhold, selvom det oftest kun lod sig dyrke pr. Brev. Under

Ophold i en nordchilensk Havneby var det dog to Gange passeret, at Fritz havde besøgt sin præstelige Broder. Den ene Gang havde det endda været i Juledagene, dog uden at Julen havde gjort fjerneste Indtryk paa den vantro Sømand. — Ad den ordinære Rute og pr. Hesteryg tog Turen fra Havnebyen til Missionsstationen 2—3 Døgn. Men med Genvej tværs over en øde Ørkenstrækning kunde den gøres paa mindre end et. Begge Gange havde Fritz taget Genvejen — anden Gang endda uden anden Fører end Kompasset.

Trods de mange Lænker, den saakaldte Civilisation lægger paa os smaa Mennesker, vil vi nu med den Tankens Frihed, ingen jordisk Magt kan berøve os, springe lige ned i ovennævnte chilenske Ørken. Og naar vi der vil forsøge at gøre Strymand Frölichs nærmere Bekendtskab, tænker vi os ham just i Færd med sit tredje Ørkenridt. Og for en Stund vil vi overlade Ordet til ham selv:

Jeg havde forladt mit Skib ved Daggry. I Havnebyen havde jeg lejet en Hest, der før havde været paa Ørkenur. Frisk og veltilpas var baade Hest og jeg passeret de terrasseformede Bjergstrækninger, der maa overvindes, før Ørkenens vidtstrakte Sandhav kommer til Syne. Slige chilenske Ørkener er noget af det tørreste paa hele Jordkloden, da der næsten aldrig falder Regn. Landskabet bestaar som i mange andre Ørkener dels af

flade Strækninger med Sand og Grus, dels af Smaahøje og Slugter. Men da den eneste Fugtighed, der forekommer her, er den Taage, der engang imellem lægger sig, ses, saa langt Øjet rækker, ikke saa meget som et Græsstraa.

Jeg havde vel redet et Par Timer gennem det tavse Øde. De Smaahøje, der findes, er ikke meget afvekslende og som Vejvisere derfor intet værd, men til nu havde der været som en Anelse af Spor, saa jeg havde endnu ikke interesseret mig for Kompasset. Noget træt i Øjnene af det evindelige Sol og Sand stod jeg af Hesten og gav baade den og mig selv en medbragt Forfriskning. Saa sad jeg atter op og red videre i samme Retning. For ogsaa paa Ørkentur vil man jo gerne gaa den lige og korteste Vej og derved øve en Slags Storcirkelsejlad til Lands.

Der gik vel et Kvarters Tid. Men Forfriskningen for min Mund og Mave havde ikke ogsaa virket paa mine Øjne — eller var Øjnene fornærmede, fordi de intet havde faaet? Intet friskende Bad og ikke nogle Minutters Søvn. Jeg ved det ikke. Men min Bevidsthed var i alt Fald fuldkommen klar. Og dog — i Løbet af faa Minutter syntes Ørkenen mig at blive levende! ikke af Mennesker, Dyr eller Fugle, men af Spøgelser! Udenom og ovenover de nærmeste Smaahøje saa jeg svævende Skikkelser som af Slør eller Damp eller Røg. De bølgede hid og did som Danserinder i flagrende Gevandter, og det svimlede for mig. Jeg gned mine Øjne og stirrede igen, men de spøgel-sesagtige Skikkelser syntes virkelige nok. Dog ikke længe. — Snart krøb de sammen til et Hele, og jeg kunde ikke se to Armslængder frem for mig. — Trods Uhyggen aandede jeg lettet op — det var ikke Spøgelser, Væsener, som jeg overhovedet ikke troede paa, men Camanchacaen, den Ørkentaage, jeg nok havde hørt og læst om, men aldrig set. Og Taage kendte jeg da fra Søen. Alligevel var det uhyggeligt nok. Før Taagen kom, havde Temperaturen væ-

ret à la Bagerovn, men Luften dog ren og klar. Men nu — ja, Taagen følte naturligvis fugtig, som den jo var. Men frisk og kølende? Nej, snarere som varm og giftig Tropedamp. Og hvad skal jeg ligne det ved? Hvis man forestiller sig spærret inde i et kæmpemæssigt Dampbad med kilometerlange Afstande til alle Ydervægge og uden Anelse om, i hvilken Retning Udgangen skal søges, saa tror jeg, Billedet har en Smule Lighed. Alligevel var Frygt ikke det, jeg først fornåm. Jeg udstødte nogle kraftige Eder af det Forraad, der var min daglige Dosis, naar noget gik mig paa tværs. Saa standsede jeg Hesten og steg af for at se, om der endnu var Spor i Sandet — det var der ikke. Ja, saa maa vi se Kompasset, som jeg paa Landture gerne havde i min højre Jakkelomme — det var der ikke! Alle andre Lommer gennemrodet, men samme Resultat! Det var da ogsaa! Og nu huskede jeg, at jeg mens jeg gjorde mig i Stand, havde bedt Jungmanden springe op og sammenligne det med Skibskompasset. Ligeledes huskede jeg, at han havde lagt det paa mit Bord og sagt »All right!« Men jeg maatte altsaa have glemt at stikke det til mig. Naa, men hvor var saa Solen? Absolut umuligt blot at skimte gennem den tykke vaade Mur! Ja, saa maa Hestens Stedsans klare Skærene! Jeg hviskede den Ordet »Chiuncola« (Missionsstationens Navn) i Øret i den naive Tro, at det skulde nytte noget og klappede den opmuntrende paa Halsen. Den snøftede og prustede som for at udtrykke: Ja, det passer heller ikke mig! Meget villig var den ikke, men fremad kom vi da — eller var det tilbage? Det var ikke just bekvemt. Jeg maatte hele Tiden læne mig udad og nedad for at se, om der igen skulde vise sig en Smule Spor.

Jeg red vel en Timestid — jo, dér var Spor igen. Endnu nogle Minutter, saa opdagede jeg om Styrbord et Tegn paa Civilisation. Noget som en Chokoladepakning — jeg tog den op og læste: »Pri-

Fortsættes Side 747

Danske Vejkors II

Skovsbo Krucifikset

• I Slutningen af det 16. Aarhundrede rejste Ejeren af Herregaarden Skovsbo paa Fyn Erik Hardenbergs Frue, Anne Rønnow, dette Krucifiks. Hun skal have været af et meget mørkt og melankolsk Temperament, og led derfor en Del. En Dag hun gik paa Marken, forrettede hun en andægtig Bøn, og det forekom hende, at hun i et Syn saa den korsfæstede Frelser. Fra det Øjeblik var hun helbredt. I Taknemmelighed lod hun Krucifikset rejse paa det Sted, hvor Frelseren havde aabenbaret sig for hende. Da det senere forfaldt, blev det lagt op paa Gaardens Loft, men Sagnet fortæller, at nu blev der et skrækkeligt Spøgeri paa Gaarden. Da de spanske Besættelsestropper var her i Landet, og nogle var indkvarteret paa Skovsbo, fandt de Kristusfiguren paa Loftet. Den daværende Ejer Justitsraad Berg lod det da istandsætte og rejse paany, og — fortælles der videre — Spanierne glemte ikke at forrette deres Andagt ved Korset.

Det er et anseeligt Kors. Kristusfiguren er i naturlig Størrelse. Inskriptionen viser os en enestaaende Ejendommelighed idet den er fordansket til I. N. I. K. Det er rejst i et lille Anlæg ved Vejen, der fører fra Landsbyen Rynkeby forbi Herregaarden Skovsbo til Ullerlev Station.

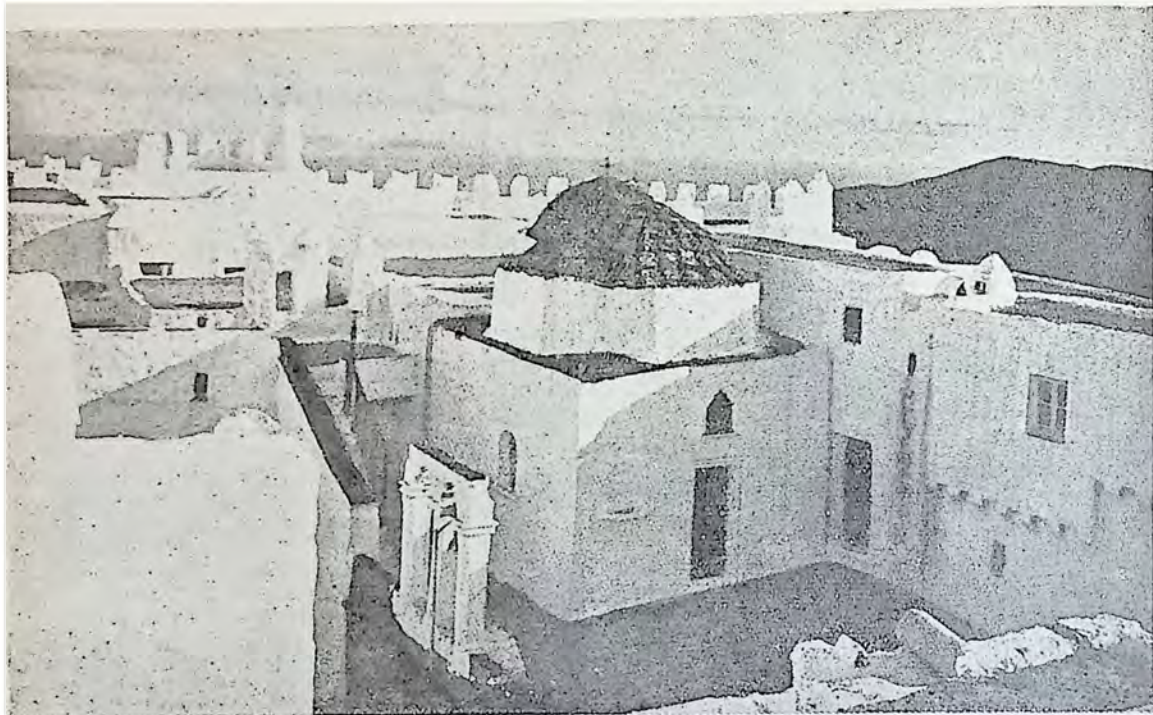
Lille Svenstrup Krucifikset

Dette Krucifiks behøver næppe nogen større Præsentation: det er kendt af de fleste Katolikker her paa Sjælland — i hvert Tilfælde, — hvem har ikke før eller senere været med paa Valfart til Haraldsted! Det blev skænket af en ædel Giverinde, som ønskede at forblive anonym, og rejst i 1920, for at vi kunde have en Station paa vor Valfartsvej ud til Sct. Knud Lavards Helligdomme i Haraldsted. Det er skaaet af en Kunstner i den for sine religiøse Billedskærerarbejder saa kendte lille By Oberammergau i Sydtykland.

Præstekorsel i Vinderup

Kort efter den saakaldte Reformations Indførelse i Danmark blev der paa Præstebakken i Vinderup ved Frederiksværk rejst et Trækors til Minde om en Præst, som blev slaadet ihjel her. Hvornaar det forsvandt vides ikke, men i 1936 blev der atter rejst et Kors her.

Boe.

steret er rejst paa Højdedrag paa den kløftede Ø, som venezianerne kaldte Palmosa, et nøgent graat Klippeland; kun paa Skrænterne for Klosteret findes en sparsom Plantevækst.

Halvvejs oppe paa Klipperne, midtvejs mellem den lille Havn og Byen, ligger der en hvidkalket Bygning, et Anneks til Klosterbygningerne. Denne Bygning er rejst over den Klippehule, hvilken Evangelisten havde sin vældige, apokalyptiske Vision. Selve Klosteret med tindekronede Mure og tårne frembyder et Billede paa et byzantinsk Kloster. De uregelmæssige Bygninger vidner om Klosterets planløse Vækst. Brede Terrasser og Haveanlæg veksler med Kupler og Bakketaarne, hvor der hænger russiske og venetianske Klokker. Mellem Bygningerne findes skyggefulde Gaarde, hemmelighedsfulde Gange, Trapper og Ramper, for at Fremmede en ufatteligt Labyrinth.

I den lille Kirkes mystiske Halvmørke svæver Duften af Røgelse og Myrra omkring de farverige, skinnende Ikoner og den kostelige, gyldne Ikonostasis, eller stiger op imod Hvælvingerne, der er smykket med Helligenskikkelser i Mosaik, Billeder fra Biblen eller symbolske Fremstillinger. Over alt troner »Altherskeren« Kristus — Pantokrator. I den freskoprydede Forhal slaar Munkene Sy-

mandronen for at kalde Brødrene og de Troende til Bøn. Præsternes Bevægelser foran Alteret er de samme som for tusind Aar siden — her i Kirken har man et tro Billede paa en Fortid, hvis hieraktiske, mystiske Pragt er uovertruffen og endnu i Dag formaar at drage Menneskene ind under sin hemmelighedsfulde Fortryllelse.

Under den natlige Gudstjeneste forsvinder Hvælvingerne i det røgelsesmættede, tunge Mørke. — Munkenes asketiske Skikkelser staar som Statuer i de gamle Munkestole, der er prydet med Perlemor og Elfenben, som er mørknet af Ælde. De synger deres Liturgi efter ældgamle Melodier, stadig i samme ensformige Rytm. Gudstjenesten varer til Morgengry og er tilgængelig for uindviede, der opholder sig i stum Ærbødighed i Forgaarden eller Forhallen. Af samme Grund er enhver Form for Fotografering udelukket, og kun en ganske særlig Gunst har man at takke for hosstaaende Billeder.

Biblioteket paa Patmos: Dokument i hvilket en af Venezia's Doger tilkender Klosterets Skibe Begunstigelser

- ▲ Lys og Skygge mellem Johannesklosterets hvide Mure og dunkle Tage
- Klosterkirkens Forhal, smykket med Vægmalier, Fremstillinger af den hellige Johannes Evangelist

Øen Patmos med det berømte Kloster ligger ved en af det østlige Middelhavs mest trafikerede Handelsveje, og alligevel er Verdenshistorien »gaaet uden om« den. To Begivenheder har dog imidlertid været tilstrækkelige til at gøre Navnet Patmos berømt: Apostlen Johannes' Fordrivelse — her paa Patmos havde han Visionen til Apokalypsen — og et Aartusind senere Grundlæggelsen af Klosteret, der kom til at bære hans Navn. Oprindeligt var Klosteret en Askens Højborg, men mildnede i Tidens Løb sin Regel. I Løb af Klosteret levede Flygtninge fra Konstantinopel og Kreta efter de store Omvæltninger, som Følge af hvilke Islam satte sig fast paa de Steder, hvor tidligere det ortodokse Østen eller det katolske og latinske Vesten (repræsenteret ved Genova og Venezia) havde haft til Huse.

Klosteret har adskillige Gange bekendt sig til den katolske Tro og har i Tidernes Løb nydt godt af saavel Kejseres som Pavers Velvilje. De østerlandske Herskere, der i Aarhundredernes Løb ejede Øen, Johannitterne fra Rodos, Europas mægtige, Wojewoderne, ja endog enkelte Sultaner har alle anerkendt — og hvad mere er, respekteret — Klosterets Selvstændighed og derved muliggjort, at det — paa een Gang Fæstning og Helligdom — blev i Stand til at overleve Middelalderen og senere Aarhundreders stormfulde Perioder og derved redde Troens og Kunstens Skatte over i vor Tid trods Besættelse og Plyndring. Klo-

Johannesklosteret paa Patmos

Patmos er det østlige Middelhavs religiøse Midtpunkt. Befolkningen ærer Evangelisten Johannes som Øens Skytshelgen, hvem de anraaber i alle Livets Forhold. Selve Klosteret rummer saa mange og værdifulde historiske Minder, at det vilde føre for vidt at komme ind paa Enkeltheder; alene Sakristiet og Biblioteket gemmer de herligste og værdifuldeste Minder om Klosterets Glansperiode.

← Klippehulen paa Patmos — nu omdannet til Kape — hvor Evangelisten Johannes havde Synerne til Aabenbaringen

Tekst og Fotos:
AKADEMIA

Mens Huset sover —

Aften. Efter Spærretid. Ikke et Skridt at høre paa Gaden. Mumlen op gennem Gulvet fra anden Sal. En Klokke slaar. Een hoster lidt træt. Barnegraad. En Dør gaar. Vinden rusker uden Varsel omkring Hjørnet og faar Barberens Skilt til at klapre paa sin Stang. Skridt henover Loftet — — — Huset sænker Stemmen og synker hen i et tyst, ubestemmeligt Liv. Natten kommer listende paa uldne Sokker henover alt, hvad Dagen gav af Skaar og Glæder. Og vi er allesammen forlængst i Hi, ikke af Lyst, men fordi vi skal!

Ordenssansen har faaet en ufri-villig, men kraftig Opblomstring, Husets Kvinder stirrer undrende og betaget paa Geledder af stoppe-de Sokker og Strømper; Husets Mænd har faaet Skrivebordsskuf-ferne endevendt endnu en Gang og Dokumenterne sorteret om; Husets Børn har lagt nyt Bind om alle Skolebøgerne.

Der var engang, hvor Foredrags-holdere og Skribenter havde saa travlt med at klage over alt det, som kaldte paa Ungdommen og spredte Familien for alle Vinde. Kan det virkelig have været i dette Aarhundrede, det føles saa fjernt og uvedkommende. Familierne er blevet Familier igen. Under Nød-vedighedens Tryk, ganske vist, men de er altsaa blevet det, og det er Velsignelsen midt i denne Krigs Ondskab og Forbandelse. Jo onde-re Magterne raser udenfor, des mere Læ er der bag Murene. Og det er ikke bare et lille smalspo-ret, trygt Skjul, hvor man har til-

strækkeligt i at sidde og hytte sig og være sig selv nok.

Tværs igennem Stormen og Mør-ket og Ild og Blod krydses Kloden af Tanker, som ingen Mure stand-ser og Bønner, som ikke kender til Spærretid. Menneskeheden, der var blevet hinanden underligt uvedkommende midt i alle Trafik-lettelser, finder stiltfærdigt sammen igen nu ad en anden, tid- og rum-løs Vej: Kærlighedens. Det har ko-stet saa mange Taarer, og Himlen maa vide, hvor mange flere det skal koste endnu. Men ingen Spurv falder til Jorden uden Mening, og ingen Taare er grædt forgæves. — Maaske er den inspireret af Had og i Haabet om at skabe mere Had, men i Taarers Spor gror der altid Medfølelse, og Had trives daarligt i Selskab med Medfølelse.

— — —

Vinden rumsterer med Barberens Skilt igen nu, og Regnen pisker. Ingen Døre smækker mere. Ingen Skridt, og ingen Mumlen. Huset er faldet til Ro, lydløst indspundet i Tankers og Bønners røde, endeløse Traade.

-sen.

Jeg er ikke Taler

Det er sikkert ikke Meningen fra de højere Magters Side, at alle og enhver skal udvikle sig til blænden-de Talere. Men for mange af dem, som gerne vil tage aktivt Del i det katolske Ungdomsarbejde — eller i andre Former for katolsk Aktion — er det vigtigt at kunne holde en Tale, og holde den godt. Til Vej-ledning for denne Kategori vil det være belejligt at læse et lille for-nøjeligt Hefte, »Ledetraad i Taler-teknik«, som Forfatteren, Lærer H. Krusenstjerna-Hafstrøm, Odense, i disse Dage har udsendt. De fleste af Ugebladets Læsere kender i For-vejen Hafstrøms vittige, lunerige Pen, og den fornægter sig heller ikke i denne Omgang. Det er gavn-ligt at faa at vide paa en elskvær-dig og ligetil Maade, hvordan en Taler bør være klædt paa — og ikke klædt paa, hvordan han bør gebærde sig paa Talerstolen, og hvilke sproglige og andre Unoder han fremfor alt bør gaa i en stor Bue udenom, hvis han vil sikre sig et godt Resultat.

At han først og fremmest maa have noget paa Hjerte, kunde sy-nes at være en Selvfølge, men hvis det var saa selvfølgelig, vilde man dog vist blive sparet for adskillige haarrejsende Taler. Men bortset derfra kan det være gavnligt at skrive sig mangen lille teknisk Fi-nesse bag Øret, som Heftet om-taler. Vi citerer:

Læn Dem ikke saa haardt op ad det lange Kaffebord, at det bølger op og ned ved Deres Bevægelser. Vælg et vaagent og levende Ansigt i Forsamlingen at tale til, det fris-ker op og støtter Ens Selvtillid. Et helt Manuskript hemmer den frie Taler, hvorimod en lille Sed-del med Hovedpunkterne støtter Hukommelsen og gør Talen natur-ligere og mere levende.

Dette er kun et lille Uddrag af Heftets Vink, og til Slut serveres en Serie uheldige Sprogblomster, som bedre end alt andet tilsammen præciserer, hvor Talerens Fald-gruber findes.

Gennem Sne og Sand fortsat fra Side 743

ma Burgmuhle Tafelschokolade mit Trauben. Sehr erfrischend«. Ak! min egen — den, jeg havde kastet fra mig paa højre Side af vor Rideretning. *Naturligvis* — jeg vidste jo da ogsaa nok, at ikke blot Mennesker, men ogsaa baade tamme og vilde Dyr savner Evnen til at gaa lige, naar de ikke har synlige, faste Holdpunkter. At de altid bevæger sig i Kredsl!

Ja, saa var alt videre Ridt umuligt, saa længe Taagen laa. Om det kunde være Timer eller Dage, var mig ikke klart. Men altsaa hvile! Hvilket i og for sig var tilløkkende nok, naar blot Omstændighederne havde været noget anderledes.

Jeg fandt et Stykke Snor i Lommen og forlængede dermed Hestens Tøjle. Saa lagde vi os begge ned med et Par Meters Mellemrund, jeg med Snoren viklet om mit venstre Haandled — jeg turde ikke slippe baade synlig og følelig Forbindelse med Hesten. — Jeg lukkede Øjnene og tænkte, at den store Stilhed og naturlige Træthed nok vilde give mig en Smule Søvn trods det uhyggelige, fugtigvarme Øde. Forstyrrende Lyde var der jo ingen af, kun Hestens og mit eget Aandedrag. Og dog — først uvirkeligt svage, saa nærmere og nærmere kom ude fra Ugennemsigtheden visse hæse Skrigelyde, ikke menneskelige og ikke kendte dyriske, men djævelske, modbydelige — aah, nu huskede jeg: jeg havde alligevel ikke været ene med Hesten paa mit Ørkenridt, blot ikke skænket det en Tanke — svimlende højt over vore Hoveder havde vi været fulgt af smaabitte sorte Punkter: Kondorer, Aadselsfugle, som nu endelig vejrede Bytte.

Kondorer er ikke Kolibrier! Det er meterlange Fugle, udprægede Rovfugle, hvis Livret ganske vist er Aadsler, men som dog ogsaa angriber levende Væsener, naar Sulten piner nok. Nu kom de skræpende, skrigende nærmere. Endnu i Dag kan jeg se dem lyslevende for mig. Jeg hav-

de engang set en sort Panter i i en zoologisk Have, og især ved Udtrykket i dens Øjne syntes den mig som selve den personificerede Ondskab. Og samme Udtryk fandt jeg i de sultne Kondorers Øjne. Det var ikke blide Due- eller trofaste Hundeøjne! Fuglene kredsede først om Hesten, der havde rejst sig og sparkede omkring sig. Deres Strategi var øjensynligt lig med det, man benævner Udmattelseskrig ved Militæret. Da den »endelige Sejr« lod vente paa sig, forsøgte de ogsaa Gang paa Gang med mig, mens mine halvsøvnige Afværgebevægelser blev mattere og mattere og uden videre Virkning. En tarmskrigsulten Rovfugl er jo alligevel ingen Spyflue, selvom begge har nogenlunde samme Smag!

Døsig og træt som jeg var, løftedes efterhaanden kun halvt om halvt mine tunge Øjenlaag — og hele Landskabet syntes mig at skifte Karakter. Det hvidgraa Sand vakte Forestillinger om Sne, og jeg syntes pludselig at skimte flere velkendte Tinder i mit Hjemlands Bjerge. Forestillingen om Sne var køligt friskende, mens samtidigt fugtig Feberhede vikledes om min Krop. Men Fuglene kom stadig nærmere. Baade Næb og Klør strejfede flere Gange mit Ansigt og mine Hænder. To af Fuglene satte sig afventende paa mine Vriste, ind imellem mente jeg at høre Klokkerne i min Broders lille Kirke ringe. Saa satte andre af Fuglene sig paa begge mine Haandled — jeg mærkede, hvor deres Klør skar i Huden. De skarpe Næb var vendt mod mine Øjne, og jeg fyldtes af en panisk Skræk — saa søgte jeg at ryste hele Slænget af mig — jeg rejste mig og skreg — — —

Og nu skifter Billedet! Vi staar pludselig ikke mere i den glohede, taageklamme Chileørken, men paa det sneklædte Sankt Bernhard. — Paa et lille Plateau ligger Frölich, ikke trope- men alpeklædt. Tilsyneladende i Fe-

bervildelse. En stor Skt. Bernhardshund med Bjælde om Halsen har lige staaet og snuset til ham, og en Munk staar bøjet over ham følede Pulsen paa hans højre Haandled. Med et hæver Frölich sig halvvejs op, fægter vildt med Armene og mere skriger end raaber:

»Aah, Theobald, *Theobald!* — — sig ham, at jeg tror alligevel — — og sig ham, at han maa redde mig fra de frygtelige Djævelklør — — se, hvor de har taget begge mine Fødder — — og nu griber de ogsaa mine Hænder — — —«

Et Øjeblik Tavshed, saa roligere med Blikket vendt mod Munken:

»Aah, Herre, *Herre!* frels mig — — —!«

Saa falder Øjenlaagene atter til. Munken presser forsigtigt lidt Cognac ind mellem Mandens Læber og masserer hans Arme og Ben. Det vækker ham helt, og lige ved Overgangen til vaagen Tilstand kommer det forundret spørgende:

»Men hvor er Theobald — —? Og Juleklokken — —? Og —?«

Hvortil Munken smilende maa svare:

»Her er ingen Theobald og ingen Juleklokker — det er Sommer nu, min gode Ven!«

Halvt støttet og halvt baaret følger Frölich med Munken og Hunden ned til Hospitalet.

Forklaringen er ikke vanskelig at gætte. Men hvorfor Drømmen netop maatte blive, som den blev — hvilke sammenstødende Omstændigheder som direkte virkende Aarsag og hvilken *Mening* eller *Hensigt*, det er et andet Spørgsmaal!

Frölich havde fra tidlig Morgen alene vovet sig paa Bjergtur, men var blevet overrasket af trykkende Taage. Forsigtigt var han kravlet videre, til Træthed havde væltet ham omkuld og efterhaanden lullet ham i Søvn. Ved hans Side laa den Chokoladepakning, hvis Indhold han endnu i halvvaagen Tilstand havde fortæret. Fødderne var gledet lidt ud over Klipperanden, deraf Fornemmelsen i Vristene.

Sluttes Side 749

Liturgisk Kalender

Nov.:

21. S. Sidste Søndag e. Pinse (grøn) (755); 2. Bøn: Jomfru Marias Oftring (1161), 3. Bøn*; sidste Evangelium: Festens ([91]).

22. M. St. Cecilie (1162); 2. Bøn*).

23. Ti. St. Clemens I (1163); 2. Bøn: Felicitas (1164), 3. Bøn*; Apostlenes Præfatoren (524).

24. O. St. Johannes af Korset, Bekender og Kirkelærer; Messen »In medio« ([41]) undtagen Kirkebøn (1165), hvori der efter »Bekender« tilføjes »og Lærer«; — 2. Bøn: St. Chrysostomus (1165), 3. Bøn*).

25. T. St. Katharina af Alexandria (1166); 2. Bøn*).

26. F. St. Silvester (1166); 2. Bøn: St. Petrus af Alexandria ([5]), 3. Bøn*).

27. L.† Gudsmoders Lørdagsmesse (hvid) ([90]); 2. Bøn: Om den Helligaand ([120]), 3. Bøn: For Kirken ([123]) eller for Paven ([122]), 4. Bøn: Om Fred eller for Paven (medmindre denne er bedt som 3. Bøn).

28. S. 1. SØNDAG I ADVENT (violet) (2).

*) Om Fred eller for Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30.

Anm. Paa de med † mærkede Dage kan Præsten efter frit Valg læse Sjælemesse og andre Votivmesser, hvorfor man paa disse Dage ikke kan regne med, at de her angivne Messer læses.

Vredens Dag

Endelig en Filmtitel, der klinger af noget, og saa er det filmet en dansk Film, iscenesat af den verdensberømte Instruktør Carl Th. Dreyer, hvis danske Talefilms-Debut, det var. Pressen havde længe skrevet om denne Film. Det var antydte, at der her var forsøgt nye Veje indenfor den danske Filmstil (ellers markeret af Milepæle som »Tag til Rønneby Kro«, »Tordenskjold gaar i Land« o. s. v.). Hvordan var saa Resultatet, som Publikum erfarede det den 13. November i World Cinema? Hvorledes blev der reageret overfor det stærkt dramatiske Stof, der maa formodes kendt efter alt det, der er skrevet derom? Det var et kritisk Publikum, og et forvænt Publikum, der var til Stede ved Premiereren. Da man gik ud fra Teatret hørtes Bemærkninger, hvis Hovedindhold kan udlægges derhen »Hvad angaar det os?« Det vil med andre ligesaa tydelige Ord sige, hvorfor i Alverden skal man spille sin Tid paa at se en Film, der udsolles i 1643, hvor man troede paa Hekse og ansaa Djævelen for en Realitet. Hekse tror vi ikke mere paa, og hvad Djævelen angaar, saa er han ogsaa et Udtryk for forhistorisk Amnestuesnak. Ser man saadan paa *Vredens Dag* kan det være meget rigtigt, at kun de smukke Fotografier blev rost, og Filmens langsomt glidende Rytme blev opfattet som Reminiscenser fra Stumfilmens Dage, hvor Dreyer rigtigt nok var den store, store, men aah saa ejendommelige Instruktør. — Filmen er langsom, der er megen hastemt Lyrik deri, men disse to Invendinger betyder saa uendelig lidt i Bedømmelsen af dette store, helstøbte og ægte Kunstværk. Det er en meget aktuel Film, forsaa vidt som Synden og dens Sønning er alt det, vort Liv drejer sig om hver Dag — maaske netop mere nu end nogensinde før. Hvornaar har en dansk Film vovet at slutte med Skyggen af et tomt Kors paa en kasket Væg?

Det maa selvfølgelig chokere i en Verden, hvor man med Hænder og Fødder stritter imod Troen paa, at Jesus har sine Lidelser for vor Skyld. Man mærkede flere Gange, at det rykkede i Publikum, naar sort blev erklæret for hvidt i klare og tydelige Billeder paa det tonede Lærred. — Det er en stor, smuk og gripende Film, der her er skabt. Skuespillerne viste tydeligt, at de havde forstaaet Alvoren. Thorkild Roose som Præsten Absalon Pederssøn var en magtfuld Personlighed: hans unge Hustru Anne, som blev spillet af Lisbeth Movin,

var den »skære, livslystne Blomst«, hvis Kærlighed til *Manden* først fik Lov at folde sig ud overfor hans Søn af første Ægteskab, Martin. — Han spillede af den talentfulde Preben Lerdorff, der ypperligt gav Udtryk for den vege Frygt, der faar ham til ved Faderens Kiste at afsværge sin syndige Kærlighed. Præstens Mor, ond i sin egoistiske Kærlighed til Sønnen og sit blinde Had til Svigerdatteren, spillede af Sigrid Neiiendam. Den gamle Kone, der bliver udlagt som Heks, og hvis pinefulde Død paa Baalet viser os den efterreformatoriske Tids Djævelsfrygt, var en Pragtprestation, af den gamle af »the inner circk« ukendte Provinsskuespillerinde Anna Svierkier. Naar Olaf Ussing og Albert Høeberg er nævnt, har vi alle Skuespillerne. De viste, de havde Sind. Filmens Tempo var den Tids Tempo. Man glædede sig mere, og man frygtede mere. Det er en Film, der fortjener at blive set af mange, først og fremmest for sit Indholds Skyld, men ogsaa for, at Filmproducenten Palladium kan mærke, at det betaler sig at lave den Slags Film. Det skulde ikke være saadan, at et saa alvorligt Forsøg paa at give danske Film et *Ansigt*, gav Bagslag, saa man af økonomiske Grunde blev staaende ved dette første Forsøg.

Filmens Titel er iøvrigt taget fra den middelalderlige Sekvens Dies irae (*Vredens Dag*). Man kan kun glæde sig over, at den gamle katolske Sekvens' Tekst og Musik har tjent som Underlag for Filmens dybt religiøse Indhold og Toner. For mange er Filmen et talende Vidnesbyrd om, hvilken uhyggelig Rolle Hekseovertroen og Djævelsfrygten spillede i Tiden efter Reformationen. KN.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammentluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annønceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, åvrlge Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

... EN lang RÆKKE

Institutioner med »Katolsk Ugeblad« og de katolske Forlag i Spidsen handler hos »Athene«, som gennem mange Aar har været Leverandør af Tryksager til den danske katolske Kirke

Athene

Svanemørgaardsvej 4
København V
Central 11.313

• SANKT ANSGARS KIRKE • SANKT ANTONI KIRKE • DANMARKS KATOLISKE SVEDELSEBEKKE FORBUND • SANKT ANSGARS BØGMÅNDEL • PAULUSKREDSSEN • KATOLSK UGEBLAD • KATOLSK HØJSKOLE • DET APOSTOLISKE VIKARIAT • CENTRALSKOLEN • SANKT

Udvælgelsens Naade

Kirkeaaet nærmer sig sin Fuldendelse, Tidernes Ende. — Verdens Ende vil bringe Høst, den saaede Naades Høst. »Han vil udsende sine Engle med Bunsens mægtige Klang, og de skal samle hans udvalgte fra alle fire Vindhjørner, fra den ene Ende af Himlen til den anden!« (Mt. 24,31).

Gang paa Gang støder vi i Aabenbaringsens Bøger paa Ordet: »De Udvalgte«. Hvorledes sker denne Udvælgelse? Ved Guds naadefulde Vilje. Vi glemmer saa tit, at Naaden kun afhænger af Guds Valg. Det er ikke os, der træffer en Afgørelse for Gud, men det er Gud, der træffer en Afgørelse for os. »Det er ikke jer, der har udvalgt mig, men mig, der har udvalgt jer og bestemt jer til at gaa hen og bære Frugt. Jeres Frugt skal være varig.« (Jo. 15,16).

Gud har elsket os først — fordi han elskede os, udvalgte han os og forudbestemte os til det evige Liv, — derfor giver han os sin Naade, der bærer det evige Liv som en Spire i sig. Det er altsaa for de udvalgte en Naade uden vor Fortjeneste.

Lad os standse et Øjeblik ved Ordet »Naade«, som vi saa tit udtaler. Det fortæller os, at vi er fuldkommen afhængige af Gud, afhængige til Hjertets sidste Trævl, vort Væsens mindste Bevægelse. At vi maa bæve for vor Frelse. Naade bærer Udvælgelse fra Guds Side i sig, men ogsaa Guds Dom i sit Navn. Vi maa udtale den med Bæven og Ærefrygt.

Vi lover Gud vor Viljes Tro-

fasthed, vi vil være ægte Stene i Kirkens Bygning — men vi vil standse et Øjeblik: Selv denne Vilje er ikke vor Ære, men ufortjent Naade, fordi Gud giver os denne Vilje. Skt. Augustinus siger: »Der er ingen anden rigtig Opfattelse og Fortolkning af Skriftstedet: »Det afhænger altsaa hverken af den, der vil, eller af den, der løber, men af Guds Barmhjertighed« (Rom. 9,16) end at vi tilskriver Gud alt, idet Gud forbereder Menneskets gode Vilje til Understøttelse af Mennesket og understøtter den efter Forberedelsen!«

Den guddommelige Viljes Hemmeligheder aabner sig her. Vi Kristne, der er fødte af Naade, befinder os midt i denne uudforskelige guddommelige Viljes Hemmelighed, som vil indlemme os i de udvalgtes Skare. Udvælgelsens Naade viser, hvor langt vi staar under den uendelige Gud, og hvor højt vi løftes ved Naaden til at deltage i hans guddommelige Liv. Helgenernes Alleluja i Himlen stiger fra Forbedrelsens Dyb op for Gud.

Gennem Sne og Sand

fortsat fra Side 747

Dagen før havde han udenfor sin Faders Hytte i Dalen smaablundet ved en Høstak, der var stærkt omflagret af skrigende Spurve, som søgte efter Yndlingsfrø i Høet. Rygsækken, hvis haarede Skindklædning vakte Forestilling om en Hest, var ved Faldet gledet ned, saa en af Rømmene snoede sig om Man-

dens venstre Haandled. Munkens Følen af hans Puls gav Fornemelsen af Fuglekloen paa det andet Haandled. Forvekslingen af Sne og Sand var ikke underlig. Og endelig Hundens Bjælde (Klokkeklang), der fuldenste (og muligvis endda baade skabte og afbrød) hele Drømmen!

Vi ved jo alle, at en Drøm, der tilsyneladende kun strækker sig over Sekunder (f. Eks. maaske opstaaet under Vækkeurets Kimen), som Oplevelse betraget kan række over flere Timer. Det er noget af det meget mellem Himmel og Jord, vi ikke kan forstaa. Men nu Drømmens Mening? »Traume sind Schäume«, siger Tyskerne. Og da det fra Naturens Side er indrettet saa viseligt, at de fleste Drømme svinder os af Minde, næsten før vi vaagner helt, ignorerer vi dem nok med Rette. Men dermed er ingenlunde sagt, at ikke *en eller anden* Drøm (som maaske netop derfor længe fæstnes i den drømmendes Erindring) kan have en bestemt Mission, f. Eks. bevirke en saadan »Rysten-op«, som nævnes i det i Fastetiden indskudte Afsnit i den almindelige Kirkebøn.

Den Rystelse, som mangen Søens Fare aldrig havde foraarsaget, den bevirkedes nu af det, som rent haandgribeligt set *ikke eksisterede!* Gennem en Brevveksling Maaneder senere konstateredes, at netop i Opvaagningsøjeblikket ved Raabet »Theobald, Theobald — —« var Broderen i Chile faret op af Halvslummer. Han havde drømmende eller vaagen — hørt Raabet, var knælet ned og havde bedt en brændende Bøn for sin vantro Broder.

(Forfatteren af nærværende ved af egen Erfaring, at sligt kan ske. Igen noget af det mellem Himmel og Jord).

J. K. M.

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Benzon

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Sølvbryllup paa Bornholm

Onsdag d. 17. November fejrede Grosserer Chr. Hesthaven og Hustru, Ellen Hesthaven, Aakirkeby, deres Sølvbryllup. Begge Ægtefællerne er Jyder, Hr. Hesthaven fra Hjørring og Fruen fra Vejle. Paa Sølvbryllupsdagen var de omgivet

af deres syv Børn. Ægteparret har gjort en værdifuld Indsats i Kirkens Tjeneste i Aarens Løb. Sammen med det bornholmske Rosenkranssogns Medlemmer ønsker Ugebladet hjerteligt til Lykke.

»Tror de, jeg er saaa tungnem?«

udbryder Læseren, naar han ser, at vi nu igen i dette Nummer skriver om Kollekten i de københavnske Kirker, *Søndag den 21. November* til Fordel for *Elisabethforeningen*.

Vi svarer: Det kunde ikke falde os ind at have nogen saadan Opfattelse af vore fortræffelige og intelligente Læsere. Men vi ved af Erfaring, at selv den skarpeste Hjerne kan glemme, og at selv de lyseste Hoveder kan trænge til Paamindelser, der gentages nogle Gange, ikke mindst naar det gælder om at give Penge ud. Det er nu en Gang et prosaisk Emne.

Men selve Sagen maa kunne holde Deres Opmærksomhed fangen. Elisabethforeningen tager sig af *forældreløse katolske Børn*. Dermed er alt sagt. Menneskeskæbner staar paa Spil. Ved Hjælp af nogle Mønter (eller Sedler) kan vi gøre en Indsats, der faar Betydning for Evigheden.

Fru Osterhammel, Frederiksborggade 54, Byen 720 y, vil være lykkelig over at indskrive Dem som Medlem af Foreningen. De kan nøjes med et aarligt Bidrag paa 5 Kr. Men De maa godt betale mere.
C. B.

Katolsk Centralskole

fejrer hvert Aar sin Værnehelgen, St. Thomas af Aquin, den 13. November, Dagen for hans »Værnefest« som de katolske Skolers særlige Helgen. I Aar højtideligholdtes Dagen ved, at Skolens Elever fra de tre yngste Klasser i fire Forestillinger for fyldte Huse (de to dog først den paafølgende Dag) opførte en Række Smaastykker, bl. a. »Fyrtøjet«. De mange fremmødte Forældre og andre Venner af Skolen var meget glade for det virkelig smukke Resultat, og Børnene var lykkelige. De større Klasser har faaet Løfte om senere paa Vinteren at vise, hvad de kan. Ved Premiøren havde Skolen den Glæde at se Biskoppen og en Række københavnske Sognepræster som sine Gæster.

St. Mariæ Kirke

Fred. 19. Nov. Kl. 19,30 Andagt for de afdøde og Ungdomsmøde. Sønd. d. 21. Nov. Kl. 8 Hjemmesse og Fælleskommunion, Kl. 10 stille Messe, Kl. 17 Andagt. Tirsd. 23. Nov. Kl. 9 Requiem for en afdød Præst. Onsd. 24. Nov. Kl. 19,30 Kongr. for Damer. Fred. 26. Nov. Kl. 19,30 Andagt for de afdøde.

St. Antoni Kirke

Onsd. 24. Nov. Kl. 19,30 Kongr. for Mænd og Broderskabsmøde.

Sakramentskirken

Mand. d. 22. Nov. Kl. 20 Thereseforeningen. Torsd. 25. Nov. Kl. 20 Birgittaforeningen.

Jesu Hjerte Kirke

Sønd. 21. Nov. Kl. 8,30 Børnemesse. Mand. 22. Nov. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Torsd. 25. Nov. Kl. 20 Mændenes Kongr.

Aarhus Opland

Søndag den 21. November:

Pindstrup: Kl. 10. *Ebeltoft (Villa Pax):* Kl. 9,15.

D. K. K. F.

Det store Møde med de tilsluttede Foreningers Formænd, som ifølge Forbundets Love skulde have været afholdt i dette Efteraar er paa Grund af Forholdene blevet udsat til efter Nytaar. *Styrelsen.*

Elisabethforeningen

lader læse en Messe for afdøde Medlemmer, Torsdag den 25. November Kl. 8, i Sakramentskirken.

St. Franciskus' 3. Orden

Sønd. 21. Nov. Kl. 15 (3) i Sct. Elisabeths Hospitals Kapel.

Julekærten er kommet

Køb det smukke katolske Julehefte ved Kirkedøren, hos Deres Boghandler eller direkte fra vor Boghandel. *Pris 2,00.*

Lommekalenderen er ogsaa kommet

Den er uundværlig Aaret igennem. Her staar alt, hvad De har Brug for. *Pris 2,25.*

Vor udenlandske Afdeling

Eisenhofer: Handbuch der Liturgi, I—II, indb. 65,95.

Holzappel: Katolisch und Protestantisch (en lidenskabsløs Fremstilling) hft. 5,80.

Casper: Geheimnisse unseres Glaubens, indb. 7,35.

Usingen: Luthers Lehrer und Gegner, hft. 3,45.

Lortz: Reformation in Deutschland, I—II, Shirting, 39,40.

Walter: Glaube, Hoffnung und Liebe, indb. 8,20.

Italienische Madonnen des Quattrocento, farveill. 6,05.

SANKT ANSGARS
Boghandel . Bredgade 67

Palæ 4777 . Giro 81851

**Messebryllup
paa
Frederiks-
berg**

Messebryllup er en alt for sjælden Begivenhed, men vore unge fra de københavnske »Katolsk Ungdoms Klub« ber er ved at vise en god Vej frem i saa Henseende. Søndag d. 31. Oktober viedes i Forbindelse med Levitmesse i St. Mariæ Kirke paa Frederiksberg For-

manden for dette Sogns K. U. K., Hv. Assistent Niels Frederiksen (ogsaa kendt som »Frank Andersens Fond« Kasserer) til Frk. Grethe Petersen, der ogsaa er K. U. K.'er. Vi ønsker det unge Ægtepar alt godt for Fremtiden.

Torsdag den 25. November Kl. 16,00. Studiekreds i Bredgade 67 A. Emne: Filosofiens Grundelementer I efter Maritain. — Leder: stud. mag. Hans Bang.

**Katolsk Ungdoms Klub
København.**

Lørdag den 27. November Kl. 19,30 »Den røde Sal«, Stenosgade 4. Fælles Studiekredsmøde. Emne: Katolicismen overfor andre Religioner II. Verdensreligionerne. Indledere: Anna Christensen og Agnes Zollfranck. Denne Gang vil der efter Kredsmødet være Kaffebord og kammeratligt Samvær med Afslutning Kl. 22,30. Skulde Færdselsforbudet stadig være i Kraft udsættes Mødet til Søndag den 28. November Kl. 14. Praktisk Arrangement Gruppe IV.

For de mange, der savner »Ung Aften«, kan vi meddele, at denne vil blive genoptaget, saa snart Forholdene tillader det.

Amager.

Søndag den 21. November Kl. 14 pr. Fællesmøde. De 2 Min. Else Prüser. Det praktiske Arrangement Gruppe I. Vi haaber, Medlemmerne stedse vil være flittige til at komme, trods Mødet holdes om Søndagen. Saafremt Spærretiden skulde ophøre forinden, afholdes Mødet Lørdag den 20. ds. Kl. 20 pr. (Husk Sukker.)

**ACADEMICUM
CATHOLICUM**

17,00. Studiekreds i Bredgade 67 A. Emne: Filosofiens Grundelementer II efter Maritain. — Leder Pater H. Ross, S. J.

Aarhus.

Fredag den 26. November Kl. 19,30. Studiekredsmøde i Præstegaarden. Emne: Spredte Kapitler af Kirkens Historie. — Leder: Pater C. Lønskov, S. J.

København.

Tirsdag den 23. November Kl.

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton

Murermester ved Sct. Maria Hospital

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogevæjsværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus

Alex J. Hansen

Ingeniør . Entreprenør . Murermester
Hørsholm
Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645

Svend Larsen aut. elektr. Installatør

Ravnøsevej 2 . Birkerød
Telefon Birkerød 273
Udført Arbejdet ved det elektriske Køkken og Bageri

Jul Jensen

Tømremester . Msskinsnedkeri
Usserød Kongevej 108
Telefon Hørsholm 94

N. P. Pedersen

Snedkermester
Bolbrovej 61 . Telf. Rungsted 42

LEDIG

Monles & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen
Højbroplads . St. Kirkestæde 3
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“

	Hansen & Hansen <i>Elektroinstallatører</i> Blaagaardsgade 13 . Nora 3840	E. PIHL MORTENSEN <i>Tømrermester</i> Marsalavej 15 . Telf. Amager 6811
Axel O. Petersen <i>Murermester</i> Solvænget 4 . Telf. Ryvang 3738	O. Hansen & R. J. Møller <i>Bygnings- og Maskinsnedkeri</i> Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806 PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196	Charles Jørgensen <i>Glarimester</i> Landskronagade 14 Telefon Ryvang 54
AABENRAA Aabenraa Kul-Kompagni A-S <i>Kul & Koks Import</i> Skibbroen 5 . Tlf. 218 . 220 Leverandør til Sct. Ansgar Klinik	KOLDING Slagteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svineked . Konserver Leverandør til St. Hedvig Klinik	NYKØBING F. <i>A-S Lolland-Falsters</i> Kulkompagni KUL.KOKES.CINDERS Nykøbing F . Tlf. 626, 945 Leverandør til kat. Institutioner
Brødrene Jensens Byggeforretning og Cementstøberi	ESBJERG Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital	Johannes Madsen <i>Elektr. Installatør</i> Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed
»CIMBRIA« <i>Tømmerhandel, Aktieselskab</i> Telefoner: 2006, 2007 og 2008 Træløst Bygningsartikler, Støbegods Leverandør til den nye kat. Kirke		ROSKILDE Mønsterbageriet Olsgade 17 . Tlf. 1365 Anbefaler sig med 1. Kl.s BAGERI & KONDITORI Alt i Isanretninger og Desserter
Niels A. Nielsen & Søn <i>Malermestre</i> Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner		

NÆSTVED

Næstved Tømmerhandel ved T. A. Meding . Tlf. 1478 (3 Lin) Træløst & Bygningsartikler	URE OG BRILLER <i>Arndt Nielsen</i> Jernbanegade 2, Telefon 543	Næstved Mælkeforsyning <i>v.F.Andersen Kildemarksv.35 Tlf.1789</i> Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
C. V. Gørgens <i>Kolonial . Delikatesser</i> Præstøvej 45 . Tlf. 582 Leverandør	C. Mortensen <i>Murermester</i> Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed.	N. Juel Pedersen <i>Glarimester</i> Ramsherred 13 . Tlf. 158 Leverandør til St. Elisabeth Hospital
Evald Nielsen <i>Malermester</i> St. Mortensgade 5 . Tlf. 659 Ny Østergade 11 Leverandør til katolsk Menighed	Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner	Fiskehuset Ramsherredgade, Tlf. 107
R. RASMUSSEN Riddergade 4 . Tlf. 29 . Næstved Lev. til Sct. Elisabeth Hospital	Næstved Kul- og Koks Kompagni <i>Aktieselskab</i> Ny Havn . Telefon 1420	Kolonial . Brændsel Støbegods . Fourage Fr. Brandt Østergade 28 . Tlf. Næstved 71

Katolsk

28. Novbr. 1943
91. Aarg.
Nr. 48

Ugeblad

Bør Kønslivet befries for Disciplin?

Aviserne bragte fornylig Referat af et Møde, som Forfatterinden *Kate Fleron* har holdt med Unge fra et Fortsættelseskursus. Emnet var Ungdommens Moral, som Frk. Fleron har belyst gennem en Række Interviews med Unge af alle Kategorier. Efter Foredraget er der Diskussion. Det drejer sig blandt andet om, hvorvidt forlovede skal have Lov til at leve sammen, inden de bliver gift. *Kate Fleron* beroliger de ophidsede Gemytter med at erklære, at hun ogsaa er af den Opfattelse, at Kirken og Samfundet bør fire paa Moralens Strenghed og slette Kravet om Renhed i Forlovelsestiden.

Da mange Unge faktisk forlængst har sat sig ud over dette Renhedskrav, finder man, at det er det rigtigste at give efter for Tendensen og legitimere Tilstandene. Og vil man ikke gaa videre ad denne Vej?

Det er en kendt Sag, at mange Ægtefolk begaar Ægteskabsbrud. Derfor er der sikkert ogsaa adskillige, som opfatter det som et forældet Krav, at Ægtefæller skal være hinanden tro. Vil det ikke vidne om en frigjort Aand, hvis man ser stort paa Kønslivet og nøjes med at forskrive: Bliv hos den Kvinde, du

bor sammen med, indtil hun begynder at kede dig. En saadan Reform vil utvivlsomt faa Tilslutning fra mange Sider.

Hermed vilde man have frigjort Kønslivet for al Disciplin. Men Disciplin er heller ikke noget populært Ord. Populær er i det hele taget ikke Nødvendigheden af at nægte sig, hvad man har Lyst til. Spørgsmaalet er imidlertid ikke, hvad Folk synes om, men hvad der skal til, for at man ikke *forsumper*.

Det er jo ikke svært at se, hvorledes det gaar det Menneske, der slet ikke har Magt over sig selv, men bukker under, hver eneste Gang han i kønslig Henseende staar overfor en Fristelse. Det vil ikke vare længe, før end han bliver et ynkeligt Vrag.

Jamen Kønsdriften er jo selve Naturens Krav, vil man svare.

Hvis vi taler om Naturen, skal vi saa ikke tage hele Naturen med? Menneskets Natur bestaar ogsaa af Forstand og fri Vilje.

Forstanden siger os, hvad der er Kønslivets Formaal, nemlig at fortsætte Slægten. Kønslivet faar kun Mening med Barnet som Maal. Et Menneske, der føler Ansvar overfor Gud, overfor sig selv og overfor Slægten, ser tydeligt Nødvendigheden af at *disciplinere* Kønslivet. Her sætter

Paul Claudel

Vatikanets Vogtere

Betragtninger over
Søndagsmesserne

Digte af

Gertrud von le Fort
og Peter Schindler

altsaa Viljen ind. Hvor ulykkeligt, om den er svag, fordi Opdragelsen forsømte den!

Det katolske Ideals Skønhed og Harmoni burde virke overbevisende. Lige fra den Alder, da Kønsdriften begynder at melde sig, og indtil Ægteskabet lever Mand og Kvinde et rent Liv i streng Selvtugt og bliver saaledes i Stand til i Ægteskabet at give hinanden deres fulde Kærlighed. Fordi deres Kønsliv er disciplineret, sætter de ikke Børn i Verden, førend de kan skaffe dem gode Kaar; de misbruger heller ikke Kønslivet inod Skaberens Vilje, hvorved de mister Respekten for hinanden og trække Kærlighedslivet nedad. I selve Ægteskabet er de hinanden bestandig tro, selv om der kan melde sig mange Fristelser for begge i et langt Liv. Styrke og Kærlighed holder den hæslige Ødelæggelse borte, som Utroskaben forvolder.

Men et saadant Ideal forudsætter et ophøjet Syn paa *Menneskets Værdighed*. Tror man iøvrigt, at de lykkeligste Mennesker er de, der skaffer sig flest Nydelser? Aandeligt forhutlede, utilfredse og urolige bliver saadanne Mennesker. Fred og Harmoni hviler over Mennesket, om han gennem Kamp vinder Sejr over sig selv. Og Velsignelse bringer det over den kommende Slægt.

C. B.

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

HOVEDSÆDE: HOLMENS KANAL 2 . C. 8600

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

Brug
Pindstrup Tørvestrøelse

til Jordforbedring, Stald- og Fjerkræstrøelse eller Indskudsmateriale.

Pindstrup Mosebrug
Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)
København: Central 8261
Forlang Brochure

Thor's kemiske Fabrikker A/S

Thorasvej 12. N.
Central 2910
1412

Alle Slags Sæber og Rengøringsartikler

Lev. til Hospitaler og Institutioner

I. Tannenberg

Aul. elektrisk Installatør

Frederikssundsvej 148'
Telefon Bella 384

Floralin flyd. Blomstergødning

giver frodige Planter og Blomsterrigdom
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

N. A. Nørgaard

Murermester

Vandtaarnsvej 7-9, Søborg
Telefon Søborg 1968

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.

Viktor Nielsen

Frugt, Grønt, Konserver m. m.
Stenogade 3, Vester 23 19 x

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØB KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

C. & L. Tofte . V. Reusch

Blikkenslager

Aul. Gas- Vand- og Sanitetsmøbler

Set. Poulogade 42. Telefon Palæ 533

Privattelefon Palæ 1373

Udfører Arbejdet ved Benediktinerindeklosteret

ROBERT HANSEN

1. Kl. Kød, Flæsk og Paalæg

Amagerbrogade 212 A . Amager 6390

Leverandør til de katolske Institutioner

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbh.

Tlf.: 12,166 og 12,161

Axel Steckhahn

Kolonialvarer og Delikaesser

Gamle Kongevej 155

Telefon 8016

Leverandør til katolske Institutioner

MIZAR *Jac*

L. E. LARSEN

Efteraarsska

Nørrebrogade 206

Annoncér i „Katolsk Ugeblad“

fælles for læg og lærd, for By og Land, for unge og gamle

HORISONTEN RUNDT

Meddelelse fra Vikariatet om Anticipering af Julens Midnatsmesse

Det Apostoliske Vikariat meddeler, at den første Julemesse i Aar ikke læses som Midnatsmesse, men ifølge pavelig Tilladelse kan anticiperes og læses allerede Juleaftensdag Eftermiddag. Da det er Juledagens første Messe, som saaledes læses Dagen i Forvejen, opfylder de troende deres Pligt til at deltage i en Messe Første Juledag ved Deltagelse i den anticiperede Messe. Af samme Grund kan man kommunikere baade i Morgenmessen d. 24. December og om Eftermiddagen samme Dag, hvorimod man ikke kan kommunikere baade i denne Eftermiddags-Messe og i en Morgenmesse Første Juledag. De, der vil kommunikere i Eftermiddags-Messen maa ikke have spist eller drukket fire Timer i Forvejen.

Pavefilmen

I allernærmeste Fremtid vil den meget omtalte Pavefilm blive vist paa Grandteatret i København. Biskop Suhr har indtalt et Par af Pavens Taler ved betydningsfulde Lejligheder, saaledes at Tilhørerne ikke behøver at nøjes med en forkortet, indkopieret Tekst til disse.

Tak til den gamle Skole

En af Sankt Ansgars Drengeskoles tidligere Elever har haft den smukke Tanke at stifte en Messe for St. Ansgars Drengeskoles afdøde Lærere og Elever. Den vil hvert Aar blive læst den 27. November, første Gang i Aar Lørdag d. 27. November Kl. 8 i St. Ansgars Kirke.

Tilbedelse i Domkirken

Fredag d. 3. December
Kl. 8—19¹/₂.

Paul Claudel

En af vor Tids betydeligste katolske Digtere, Franskmanden Paul Claudel, fylder i Aar 75 Aar. Nedenfor giver Magister, Pater H. Roos S. J. et Rids af Claudel, hans Liv og Værk.

Herhjemme kender man næsten kun det liberale og antiklerikale Frankrig: Victor Hugo, Taine, Renan, Zola, Anatole France, Marcel Proust, Jules Romains, André Gide. Fra det andet, det »ukendte«, det katolske Frankrig kommer kun sjældent Bud til os. Og dog findes her Navne, der for dem, der kender og elsker fransk Litteratur, har en næsten mystisk Glød: Léon Bloy, Hello, Verlaine, Rimbaud, Francis Jammes, Charles Péguy, Psichari, Rivière, Maritain, Charles du Bos, Mauriac. Men Navnet, som overstraalet dem alle, er Paul Claudel, »Frankrigs betydeligste Digter i moderne Tid« (Sven Stolpe). Han er født den 6. August 1868 i Villeneuve-sur-Fère-en Tardenois, en lille Landsby i Ardennerne. Hele sit Liv igennem har han bevaret en mystisk Kærlighed til Naturen, som sikkert skyldes hans første Barndomsindtryk. Som ung kom han til Paris og besøgte dér Gymnasiet Louis Le Grand, hvor Renan »regerede«. Hurtigt mistede han sin Tro. Han blev proppet med Kant og Moral. Senere, efter sin Konversion, har han engang sagt (i Feuilles de Saints): »Ja, vi elsker Jesus Kristus, men ingenting i Verden kan faa os til at elske Moralen«. Han mente, at uden Religionens Baggrund er Moralen intet værd. Claudel var i denne Periode dybt fortvivlet og kendte den Tomhedsfølelse, som saa ofte følger med Gudløsheden. Det første Lys, som faldt i hans triste Sjæl, kom fra Rimbauds Bøger og Digte. Mødet med denne Digter har gjort det største Indtryk paa ham. Nogle Maaneder endnu, og Julen 1886 staar for Døren. Juledags Morgen gaar den unge Claudel til Messe i Notre-Dame i Paris, af æstetisk Nysgerrighed, siger han senere, nærmest for at faa

»Stof« til et eller andet Digt. Af samme Grund vender han om Eftermiddagen tilbage til Vesper. Medens Koret sang Magnificat — »jeg stod nærved den anden Søjle ved Indgangen til Koret, til højre for Sakristiet« — skete pludseligt det uventede, det nye: han tror. Han tror paa Gud, Kristus, den hellige katolske Kirke. Aldrig har han senere tvivlet paa sin Tro. Han er blevet til eet med den. »Da jeg kom ud af Notre-Dame, Juledag 1886, følte jeg mig fuldstændig alene overfor Verden. I fire Aar har jeg arbejdet paa at blive klar over min Tro. Den katolske Kristendom er en Kamp-Religion, og den Mands Stilling, som pludseligt ejer Sandheden, er paa en Maade opløftende og tragisk til lige gennem Kontrasten mellem den Sandhed, han ejer, og alt det, som omgiver den udefra. I dette Rekognosceringsarbejde hjalp Aristoteles mig mere end noget andet Menneske med de seks første Bøger af sin Metafysik. De befriede mig fra de For-

Paul Claudel

domme, som den Kantianisme, jeg var vokset op i, havde plantet i mig. De lettede mig Vejen frem til Sankt Thomas af Aquin, saa at jeg under mine fire Aar i Kina kunde læse baade den store og den lille Summa. Aristoteles hjalp mig til at bygge op, hvad Troen gennem Naaden havde givet mig. Hans Bøger blev for mig som en Grammatik for Forstanden, den fundamentale Basis for min Verdensanskuelse og for Ordningen af alle Ting og Idéer. — Men min virkelige Lærer var Notre-Dame, mit virkelige Universitet var Notre-Dame. De fire Aar, jeg laa paa Knæ foran den hellige Jomfru, dannede mig fra den inderste Grund. Og Liturgien, som er det vigtigste Middel i al Erkendelse, gav mig den Viden, jeg ejer. Den lærte mig Biblens Mening, gennem den forstod jeg det, som dybest hører Livet til.«

Den 25. December 1890 gik Paul Claudel til den hellige Kommunion i Notre-Dame. Hans Konversion var fuldbyrdet.

Som den realistiske Franskmand, han var, vilde han ikke bygge sit Liv paa Forfattervirksomhed alene. Efter Gymnasiet studerede han Jura og Nationaløkonomi, efter bestaaet Eksamen indtraadte han i Udenrigsministeriet og kom derefter hurtigt ind paa den diplomatiske Løbebane. Han har set det meste af Verden. Han var Vicekonsul i New-York, senere i Boston. Efter et kort Ophold i Frankrig kom han 1895 til Kina, hvor han boede i 14 Aar. 1906 sendtes han som Konsul til Prag, senere hen til Frankfurt og Hamburg. Under den sidste Krig var han Handelsattaché i Rom, derefter Minister i Brasilien, ved Vaabensstilstanden fransk Minister i København, hvor han sad i den internationale Kommission, som gav os Sønderjylland tilbage. 1921 blev han Frankrigs Repræsentant i Tokio, 1927 fik han den fornemme Post som sit Lands Gesandt i Washington og senere i Bruxelles.

Ved Siden af dette vældige administrative Arbejde og det omflakkende Liv fik Claudel Tid til sin Yndlingsbeskæftigelse:

Digtningen. Han er Dramatiker, Brevskriver, Filosof og Lyriker. Da han er 40 Aar gammel — altsaa omkring 1908 — har han den første Del af sit dramatiske Arbejde bagved sig: »Tête d'or«, »Byen«, »Byttehandelen«, »Violaine«, »Le partage du Midi«, »Fem store Oder«, »Art poétique«. Senere fulgte: »Budskabet, der bragtes Maria« (findes ogsaa paa Dansk!), »Gidslen«, »Det haarde Brød«, »Den ydmyge Fader«, og det betydeligste og mest modne af alle hans Dramaer: »Silkeskoen«.

Skønheden er for Paul Claudel kun Sandhedens Aabenbaring. Men Sandheden er den fulde, altomfattende Sandhed: Katolicismen. Livet kan kun leves i Kirken. Claudels Værk er en eneste Udstraaling af Kirkens

Sandhed i Skønhedens Klædebon. At fordybe sig i denne store Digters Skabninger er at elske Gud, der har aabenbaret sig i Kristus, hvis Legeme Kirken er. Alt andet er Symbol paa dette ene.

»Dyden bestaar ikke i at lade sig stene af Tyrkerne, eller kysse Spedalske paa Munden, men i at vi bøjer os for Guds Vilje, hvad enten den byder os at blive paa vor Plads eller hæve os højere op.«

H. Roos S. J.

(Litteratur: Sven Stolpe, Den kristna Falangen, Ny Samling. Stockholm 1936, S. 11—34. Anders Wyller, Paul Claudel, En kristen Digter og hans Drama, Oslo 1936).

Betragtninger over Søndagsmesserne

1. Søndag i Advent: Herrens Komme

Disse Betragtninger af Pater Wolfgang Czernin O. S. B., som Ugebladet vil bringe i det nye Kirkeaar, er opstaaet efterhaanden i de paagældende Uger af Kirkeaaaret. Som de er opstaaet, skulde de ogsaa gerne benyttes. Søndagsliturgien kan kun sprede Lys i Sjælene, naar de indgaar i Kirkeaarets hellige Rytme. Iøvrigt forudsættes det, at Læserne samtidig har den aabne Messebog liggende foran sig. Det har dog ikke været Meningen at forklare Messeteksterne i Rækkefølge, den ene efter den anden; derimod skal Messens Helhed forklares og belyses ud fra dens Centralidé, som i Almindelighed findes i Evangeliet.

Herrens Genkomst kommer sidst i den kronologiske Rækkefølge af Herrens Mysterier. Derfor fejres den paa Kirkeaarets sidste Søndag. Men ifølge den Grundsætning, at Maalet, som man naar til sidst, er den første Igangsætter af Handlingen, staar ogsaa Forløsningens Fuldendelse ved Herrens Genkomst med samme Berettigelse ved Kirkeaarets Begyndelse.

Fuldendelsen i Kristus er vort Maal. Livet med Kristus i Kirkeaaaret, Højtideligholdelsen af vor Forløsnings Mysterier fører os denne Fuldendelse imøde. Fiendtræets Blade vokser lidt efter

lidt; de lader os haabe, at ogsaa Frugterne engang vil modnes (*Evangelium*).

For at Herrens Genkomst kan blive Forløsningens Fuldendelse for enhver af os, er det nødvendigt, at vi allerede nu i denne Ventetid vandrer i Lyset. Det er jo Kirkeaarets Betydning, at det mere og mere skal opfylde os med det Lys, som udgaar fra Kristus: vi maa omdannes til Kristus, vi maa modnes til Kristi Manddomsalder, vi maa »iføre os« Kristus (*Epistel*).

Herrens herlighedsfulde Genkomst er det sidste Led i en uendelig lang Kæde, som udgøres af

KIRKEAARET

Kirkens Røst lyder:

Bøj eder, I Aar,
og stat stille, I Maaneder!
Drag eders Sko af,
I henvandrende Dage!
Thi *Evigheden* taler til min Sjæl:

Blandt Mennesker følger idag paa igaar!

Men mig skal du aabne
som man aabner en Dør,
du skal bryde mine hvide Segl
som tynde Vægge.

Thi jeg er altid nær
som en Hvisken for Øret;
En kærlig Tøven,
— og jeg trænger derind!
Et Øjeblik Knælen,
— og jeg har jer i mine Arme!

Fald derfor ned, og skælv, I Døgnetts Børn!

Se, jeg stiger ned fra Himlen!
Jeg vil være som det uskabte Ord, tilsløret i Tiden!
Jeg træder ud af min Evighed!
Verdens Taarnur vil jeg være,
og man skal ringe med mig,
som man ringer med Angelusklokkerne!

Jeg vil drage gennem Menneskens Tidsaldre
som Troens store Fester,
opgaa over Slægtens Timer
som Stjernen Julenat!

Og man skal udraabe mig som: Fred paa Jorden!
Og man skal synge mit Navn, som man synger: Halleluja!
Man skal velsigne mig som Lysets Paaskemorgen!
Man skal juble mig imøde:
Vær velkommen, Herrens Aar!

Af Gertrud von le Fort: Hymnen an die Kirche.

Paa Dansk ved Enoch Hjorth.

Herrens bestandige, mystiske Komme i sin Naade. Saaledes skuer vi i vort daglige Liv bestandig op til Herren, fra hvem al Naade kommer til os; vi glæder os over vor mystiske Forening med Ham; vi ved, at for os betyder det at være eet med Kristus at være skærmet mod vore Fjender. Vi har intet inderligere Ønske, end at vi maatte være i Stand til at vandre Herrens Veje uden at fare vild. (Indgangsvers). Derfor beder vi Frelseren beskytte os mod alle Farer, for at vi maa naa til Frelsen (Kirkebøn).

Svaret paa Apostlens manende Raab i Epistlen om dog at vandre i Lyset er vor glade Bekendelse af, at vi kun i Frelseren finder vor Lykke, og den inderlige, endnu engang gentagne Bøn til Ham om dog at vise os de rette Veje og lade os vederfares hans Barmhjertighed. (Graduale, Alleluja).

Vi kan i Dag ikke udtrykke vort Offersind, vor fuldkomne Hengivelse til Faderen bedre end ved tillidsfuldt at løfte vort Blik op mod Kristus og dermed mod Faderen, og uden Forbehold kaste os i hans Arme (Offertorium). Maatte denne Frembærelse af Offeret rense os mere og mere — thi kun i Hjerterets Renhed kan vi nærme os Gud (Stillebøn). I den hellige Kommunion erfarer vi Herrens Godhed; et saligt Komme allerede nu, før den herlighedsfulde Genkomst! Og dette Komme, ved hvilket vi med vore Hænder kan gribe Guds Barmhjertighed, er atter den bedste Forberedelse til Herrens naaderige Komme paa Julefesten (Kommunionbøn, Slutningsbøn).

P. Wolfgang Czernin O.S.B.

Herre, rejs dig i din Vælde og kom, for at vi maa agtes værdige til ved din Beskyttelse at udrives fra vore Synders truende Farer og ved din Naade blive frelst.

(1. Søndag i Advent, Kirkebøn).

Trillingerne

En vittig lille apologetisk Novelle. Den usædvanlige Scene, hvorpaa Handlingen udspilles, vil ikke støde katolske Læsere. De »victorianske« Tabu'er har ingen Plads i den ægte katolske Tradition.

De laa tæt sammenslyngede i Moders Liv, lunt og fortroligt, og snakkede om Verden og Livet.

Den ene hed Rulle, den anden hed Nulle og den tredie Tulle. —

Hvor mon jeg egentlig er kommet fra, sagde Rulle. — Er der nogen af jer, der kan huske, da jeg kom? —

Næ!! —

Jeg kan heller ikke huske, at I kom, blev Rulle eftertænksomt ved. —

Vi har naturligvis været her i al Evighed, sagde Nulle overlegent.

Sikke noget Vrøvl, sagde Tulle. Alting begynder engang. Jeg kan huske, da jeg begyndte at krumme mig. —

Naa, ja, indrømmede Nulle. Alting begyndte vist med, at Rulle sagde »ah«, og saa sagde vi andre ogsaa »ah«. —

Tænk, sagde jeg »ah«, udbrød Rulle. — Jeg synes slet ikke, det hele er saa »ah«. Men det var altsaa, da jeg var lille.

Hvad er ikke ah? frittede Tulle.

Din Arm dør, f. Eks., sagde Rulle og puffede lidt til den.

Naa, sagde Tulle fornærmet, og saa sagde hun ikke mere foreløbig.

Rulle sukkede.

Hvad sukker du for, spurgte Nulle.

Verden er for lille, udbrød Rulle energisk: Der har vi det, Verden er for lille.

Vrøvl, Verden er vel nok, som Verden skal være, siden der ingen anden er.

Hvad ved du om det, protesterede Rulle. Verden er maaske 1000 Gange større end dit tykke Hoved. —

Mit Hoved er, som Hoveder skal være, forsikrede Nulle. —

Bare jeg kunde stikke en Fin-

ger ned i og føle ad, drillede Rulle. —

Du er saa urolig. Hvad fejler du? Naar du saadan ruller rundt, trykker du Tulle og mig flade. —

Jahh! raabte Tulle; jahh, flade!

Der kan du høre, Verden er ikke større, og Verden skal ikke være større. Du er unormal. Man skal være som Tulle og jeg.

Jahh, jahh, raabte Tulle.

Der kan du bare høre, sagde Nulle hoverende.

Det kan lige saa godt være mig, der er rigtig, selv om I er to, og jeg er een. I har da kun een Hjerne hver, ligesom jeg, og ikke to, der er rullet sammen til een. —

Johh! raabte Tulle. — Vores Hjerner er rullet sammen til een — vældig stor — tusind Gange større end din. Derfor er vi meget klogere end dig.

Rulle laa lidt og spekulerede.

Jeg tror slet ikke, I er begyndt at tænke. I er ikke kommet længere end til at sige »ah!«

Vigtigpraas! skreg Nulle.

Jahh, raabte Tulle, jahh!

Vent I bare, sagde Rulle. Jeg er vis paa, Verden er 1000 Gange større end vi tre tilsammen.

Bevis det! udslyngede Nulle.

Bevise og bevise... Rulle tænkte af alle Kræfter. —

Æv, han kan ikke engang bevise, vrængede Tulle. —

Rulle laa længe og tænkte dybt. Saa sagde han:

Maaske kan jeg alligevel bevise det. —

Lad os høre, sagde Nulle haanligt.

Høre, skreg Tulle. —

Ja, for det første føler jeg det. —

Æv — føler — men naar vi nu ikke føler det?!

Saa er I bare ikke saa dygtige til at føle. —

Æv — vi er to, og du er kun een. Vi har altsaa Ret. —

Ret, Ret! To har Ret, hylede Tulle.

Op for det andet, vedblev Rulle uforstyrreligt; for det andet, saa vokser jeg, og bliver jeg ved med det, kan jeg ikke faa Plads, hvis der altsaa ikke er en anden Verden at faa Plads i.

ADVENT

(Tone: Integer vitæ —)

*Langsomt de skrider, disse mørke Dage,
tunge og trælse under Krigens Plage —
o, men vi længes, for vi véd det lider
mod lyse Tider!*

*Pagtens Profeter varsler Kristi Komme,
Døberen peger paa Guds Lam det fromme.
Viismænd og Stjærner gennem Advent følges
did, hvor han dølges.*

*Op og gør rede Olien og Lampen,
mød Krist, som skrider stille gennem Kampen —
over et Hav, hvor i Blod der kæmpes,
Bølgernes dæmpes.*

Peter Schindler.

Du klarer dig jo meget godt ved at klemme Tulle og mig, haanede Nulle. —

Uh, du klemmer, skreg Tulle. —

Og for det tredje, saa ved jeg ikke, hvad jeg skal med Arme og Ben og med visse underlige Ting i mit Hoved, hvis der ikke er en anden Verden, hvor den Slags er til noget. —

Det er jo det, vi siger. Dit Hoved er unormalt. Vi andre er, som vi skal være. —

Nej — I har ogsaa Arme og Ben — I sparket mig —; og det kan ikke være Meningen med Arme og Ben. —

Jo, lige paa en Prik, sagde Nulle og sparkede alt det, han bare kunde komme til. —

Uh, du ramte mig, sagde Tulle fornærmet. Du sparkede Hul. —

Det lukker sig nok igen, trøstede Nulle. Du er saa fed. —

Selv fed, udstødte Tulle fornærmet. — Nu vilde hun slet ikke sige mere. —

Jeg glæder mig til at komme i den anden Verden, sukkede Rulle.

Saa vær sød og kom tilbage og fortæl os andre Stakler, hvordan den er, drillede Nulle.

Hvis jeg kan, ja, lovede Rulle skikkeligt. —

Det gad Nulle overhovedet ikke drøfte. — — —

Dagen efter blev Rulle født. Han vrælede himmelhøjt og glemte aldeles at vende tilbage for at aflægge Beretning. Men det var jo ogsaa næppe lykkedes ham. — Nulle og Tulle kendte ikke hans nye Stemme. De opfattede den som et Slags Jordskælv.

Hvor blev Rulle af? sagde Nulle.

Tja — han gik vel tilbage i Ingenting, som vi er kommet af.

Naa, ja, naturligvis, erklærede Tulle lærvilligt. —

Saa blev Nulle født, vrælede og fik saadan et Nervechok, at han glemte alt, hvad han havde oplevet i sin tidligere Tilværelse.

Tulle tænkte, at nu var ogsaa Nulle gaaet tilbage i Ingenting, og da hun kedede sig, havde hun

ikke saa meget imod at gaa samme Vej.

Men omsider blev Tulle da ogsaa født.

Æh, uh, aah, vrælede hun; den anden Verden er bare »av«!

I Vuggen mødtes de alle tre. Men de havde hver sin Patteflasker og havde vigtigere Ting at gøre end at filosofere. — Til de blev lidt ældre. — Saa begyndte de igen. — Men da de havde glemt den første Verden, troede de, at den anden var den absolut eneste og hele, fulde Verden. — Kun Rulle protesterede, og Nulle og Tulle gentog, at han var unormal. — Men de kunde jo heller ikke huske, at de havde taget fejl engang før! — — —

Bl. S.

En Mors Brev

I 1939 kunde man i Osservatore Romano læse følgende Brev, som en Missionær havde faaet fra en ung italiensk Dame, og som han fandt saa smukt, at han syntes, andre skulde læse det og lære deraf:

Højærværdige Pater.

Det er længe siden, jeg har skrevet til Dem. Men nu kan jeg, fuld af Lykke, fortælle Dem, at Gud i forrige Uge skænkede mig det femte Barn i mit syvaarige Ægteskab. Længe før dets Fødsel indviede jeg det til Gud, og jeg haaber, han vil tage det helt og holdent i Besiddelse. I Dag er min Glæde saa stor, at den umuligt kan blive større. Det er Søndag, og den lille nyfødte skal modtage den hellige Daab. Pietro skal modtage Konfirmationens Sakramente, og Guiseppe og Leo skal til den hellige Kommunion — Leo for anden Gang i sit Liv. Jeg synes, at jeg maa være den lykkeligste unge Kone i hele Verden. Jeg beder Gud give mig Evner og Styrke til at opdrage de smaa Sjæle, han har sendt mig, og engang give min Mand og mig den himmelske Løn. Bed for os, Pater, og velsign os — —

»Saadanne Hjem, der lever helt i Troen og fuldtud stoler paa Guds Forsyn, vil kunne redde vort Fædreland,« tilføjede Pater.

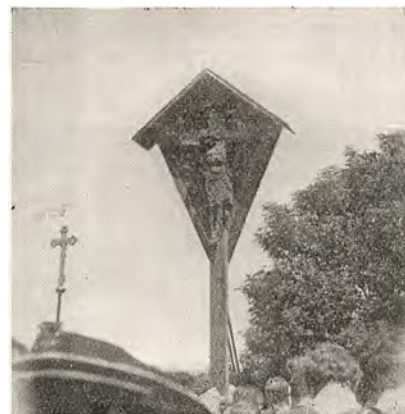
Danske Vejkors III

Skellebjergkors

I Vestsjælland paa højre Side af Vejen mellem Skellebjerg og Ruds-Vedby staar et stort Egetræskors i et Stengærde. Det første Kors blev rejst her engang i Middelalderen. Sagnet fortæller, at en Jomfru blev myrdet her af en Kusk, — maaske en forsmaaet Elsker. Overtroens stædige Magt har stadig holdt Korset vedlige, Sagnet fortæller nemlig videre, at hvis Korset forfalder, brænder Vedbygaard.

Thor Langes Kors ved Haraldsted

I Skovbrynet ved Haraldsted, ikke langt fra Ruinerne af Skt. Knud Lavards Kapel har daværende Statsraad Thor Lange i Moskva i 1902 ladet rejse et ca. 4½ m. højt Trækors til Minde om Knud Lavard, der blev myrdet her den 7. Januar 1131. Paa Korsets Arme læses: »Hellig Knud Hertug 7. Januar MCXXXI«, og paa et lille Hjerreskjold midt paa Korset de stemningsfulde Ord: »Sursum corda«

Foruden dette Kors har Thor Lange skænket sit Fædreland 2 andre — af Sten. Finderupkors, ved Landsbyen Finderup, rejst 1891 til Minde om Kong Erik Glipping, der, som alle bekendt, forrædderisk blev myrdet her i Kirkeladen den 2. November 1286 — og Stenkors, paa Grade Hede, rejst 1892 til Minde om Svend Grade, der under sin Flugt for Valdemars Mænd blev hugget ned her i 1157, medens han havde lagt sig til Hvile under et Træ.

Finderupkors har Evighedsring, — Korset paa Grade Hede bestaar af en høj Stenstøtte, som foroven er udhugget til et Malteserkors.

Boc.

Vatikanet

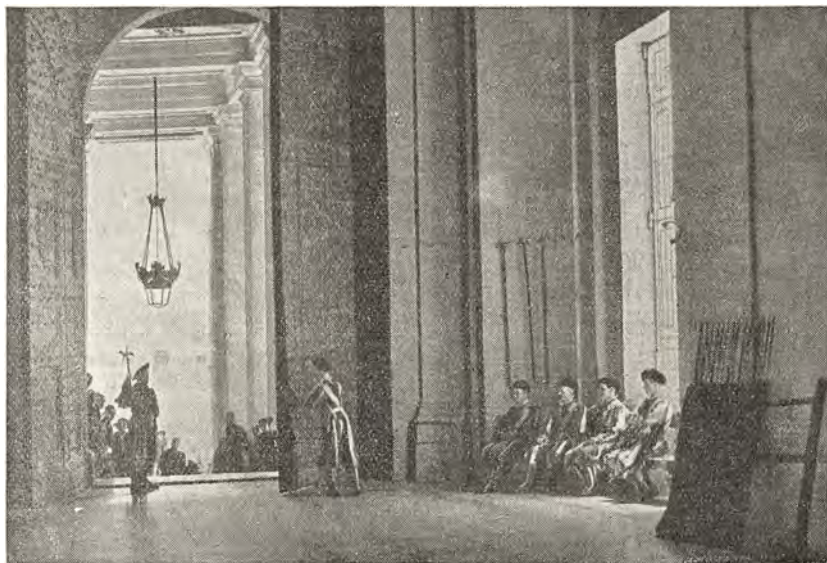
▲ Schweizere foran „Verdenskortene“

Det er paa Tærskelen til Vatikanet, ved Bronzeportene, at Romafarerne for første Gang stifter Bekendtskab med Vatikanets Vogtere, Pavens navnkundige »Hær«: *Schweizergardisterne*. Den pavelige Hær bestaar imidlertid af flere forskellige Formationer. Foruden Schweizerne er der Gendarmene, Paladsgarden og Adelsgarden,

▲ Piazza San Pietro

← Ved Bronzeportene

der henholdsvis vaager over den offentlige Orden og Sikkerhed, ledsager og beskytter den hellige Faders Person samt fungerer som Æresvagt og medvirker ved særlige Højtideligheder.

Der er næppe nogen Tvivl om, at den ældste og mest populære af disse Formationer er Schweizerne, der siden Ju-

lius II's Tid har tjent Pavestaten tro og dydet den pavelige Residens militær Beskyttelse. Alle Gardens Medlemmer, Mandskaa vel som Officerer, stammer fra Schweiz og oprindeligt rekrutteredes de udelukkende fra Kantonerne Luzern og Zürich. I deres Egenskab af pavelige Beskyttelsestropper har Schweizerne i Tidens Løb adskillige Gange haft Lejlighed til at bevise deres Heltmod og Beslutsomhed; den Dag i Dag : lægger Schweizerne deres Troskabsed p. 6. Maj — i Erindringen om Gardernes hertemodige Ofre under Roms Plyndring. Fredstid kommer der aarlig ved denne Lejlighed adskillige schweiziske Pilgrimstil den evige Stad for at overvære, at Landmænd sværger den hellige Fader Troskedsaflæggelsen finder Sted i Damaskus-

gaarden — der for fire Aarhundreder siden saa Pius IV's Riddespil — under Udfoldelse af stort Ceremoniel. Det gamle, firkanterede Banner i de schweiziske Farver og med det pavelige Væben bæres foran Garden. Forrest marcherer Officerer, klædt i rødt Fløjl, med Kædepanser, der titter frem under deres I mask-Kyrads, og store Fjerbuske vajende paa Hjelmene. Derefter følger Banneret og endelig selve Garden i de aarhundrede gamle Panser, der udøver en ganske ufejlbarlig malerisk Virknit

Vogtere

Schweizerne er Vatikanets mindste Korps, men ikke desto mindre er deres Uddannelse og militære Disciplin forbilledlig, saaledes at de idag er i Stand til at løse de Opgaver, der stilles dem under de nuværende ekstraordinære Forhold, hvor Vatikanets militære Styrker ikke blot skal overvaage selve Vatikanets Sikkerhed og Suverænitet og den hellige Faders Person men tillige ogsaa bevogte de øvrige Bygninger og Paladser i og udenfor Rom, som ifølge Lateranforliget tilhører Vatikanstaten. De unge Schweizere, prægtige, stoute Karle, er fortræffelige, øvede Soldater, der under vanskelige Forhold vel kan ombytte den maleriske Renæssancedragt og Hellebarderne med en mere formaalstjenlig blaå Tjenestedragt og moderne Rifler.

Schweizerne har deres egen Kirke, deres egen Kapellan, deres egen Værnehelgen — Sct. Martin — og i deres egen Kreds gaar Snakken i Fritiden mest paa deres eget Lands Maal.

*

Overalt i Vatikanet, i Korridorer og paa Pladser, er der opstillet Vagtposter og de gamle Gaarde og Porte, de prægtige Sale, faar selvsagt et forøget historisk Præg af de pavelige Soldater i

▲ Et Vagtskifte pavelige Gendarmere

de herlige Uniformer og med Hellebarderne. *Paladsgarden* — der er Vatikanets stærkeste Korps og udgør en Bataillon — er af nyere Oprindelse. Den er i den seneste Tid blevet forstærket og har bestaaet siden 1850 — den sædvanlige Dragt: de lange Benklæder og Kappen tilhører ogsaa det nittende Aarhundrede — og danner Pavens Livvagt. Naar den

▲ En Afdeling af Paladsgarden

← Schweizergardens Fane

Tekst: Jøbe

Fotos: Jøbe (1)

Arkiv (5)

hellige Fader viser sig ved Parader, Modtagelser og højtidelige Gudstjenester i Peterskirken, er han altid ledsaget af »la Guardia Palatina«; den viser højtstaaende Personer fornødne militære Æresbevisninger og musicerer ligeledes ved festlige Lejligheder. Endelig er der de pavelige *Gendarmere*, der har eksisteret siden 1816. Det var oprindeligt et

(Sluttes Side 763)

Er man født sagkyndig med Hensyn til Religion?

Hvad vil man synes, om en blind en skønne Dag begynder at kritisere Farverne? Han synes ikke om Farver. Han synes, de bør afskaffes. Man kan udmærket undvære dem; det kan *han* jo faktisk. Man vil bede ham lade være med at tale om noget, han ikke har Begreb om.

Jeg faar Anledning til at komme med denne Bemærkning, idet jeg ofte er Vidne til, at Religionen angribes af Mennesker, som véd lige saa lidt om Religion, som den blinde om Farverne.

Nu sidder der altsaa foran mig et Menneske, som gør sig det til en Fornøjelse at nedsable Religionen.

»Religionen fordummer Menneskene,« siger han.

Jeg faar Lyst til at sige til ham, at det er nok ikke Religionens Skyld, han er dum, da Religionen aabenbart ikke har øvet nogensomhelst Indflydelse paa ham. Han ved jo intet om Religionen udover de aandløse Fraser, der atter og atter gentages af de tanketomme: »Religionen er opfundet, for at Kirken kan plyndre Folk og skaffe sig Magt. Præsterne tror saamænd ikke selv paa, hvad de forkynder, o.s.v., o.s.v.«

Er det da ikke besynderligt, at enhver mener at kunne udtale sig om Religion, selv om han er blottet for alle Forkundskaber. Man indlader sig ikke paa at udtale sig om lægevidenskabelige, juridiske, finansielle Problemer uden man har studeret dem; og kommer man ind paa saadanne Emner uden speciel Viden, undgaar man enhver

kategorisk Paastand; man lader forstaa, at man taler som Lægmand om disse Ting og paa ingen Maa-de anser sig for Sagkyndig.

*

Men gælder det Religion, saa er man »født sagkyndig«. Med et Par kraftige Floskler gør man det af med Aarhundreders Kristentro.

De Mennesker, der saa frejdigt og ugenert »pulveriserer« Kristendommen, aner intet om dens filosofiske, historiske, sproglige og andre Forudsætninger. De er ikke i Stand til at skelne imellem sektarisk og oprindelig Kristendom (altsaa Katolicisme). De har navnlig personligt intet erfaret om, hvad Religion i det daglige betyder for et Menneske, som har faaet en grundig religiøs Opdragelse og er dybt indlevet i et personligt Gudsforhold.

*

Det er Mennesker, der i Barn-domshjemmet ikke lærte Gud at kende, fordi han og hvad hans er, var udelukket fra dette Hjem. Uhyre sørgeligt er dette. Religion er nemlig ikke blot visse Teorier, det er Liv. En umaadelig Tomhed er der hos dem, der ikke af Religionen er blevet hjulpet til at se den dybere Mening i Tilværelsen og at udvikle sit Sind, saa det kommer i Kontakt med Gud.

Men hvad skal man stille op med disse Mennesker? Det eneste, man kan gøre, er at blotte deres Uvidenhed ved at stille dem Spørgsmaal. Det skal gøres med en vis Forsigtighed for ikke at støde. Men man maa tvinge Angriberen til at

gaa over til Forsvar. Udslynger han en usand Paastand om Kirke og Kristendom, saa er det hans Sag at *bevise*. Der maa man holde ham fast. Han maa forstaa, at han ikke kan lancere sit Syn paa Kristendommen, førend han kan dokumentere, at han ved, hvad han taler om. Hvilke er hans Kilder? Nogle Romaner og Noveller, Kammeraternes Bemærkninger og nogle Artikler i Aviser eller Ugeblade. Ak, vor oplyste Tid! C. B.

Om Tovtrækning

En gammel Dame af mit Bekendtskab forvildede sig engang ind paa en Idrætsbane, hvor den stedlige Jord- og Betonarbejderforening var ved at trække Tov med de stedlige Elektrikere. Hun saa forbløffet paa den megen Kraftudfoldelse. Saa

Var det ikke lettere at skære Rebet over?

prykkede hun en Opsynsmand paa Skulderen med sin Paraply og sagde:

— Var det ikke lettere at skære Rebet over med en Kniv?

Smilte De lidt? Fandt De hende meget dum? Aah, men var hun

stort værre end en udbredt Type Nytte-Tilbedere, som Hverdagen er tæt besat med? Der er saa meget, som ikke er nogen Nytte til i strengeste Forstand: slentre henad en regnvaad Villavej, — sidde og stirre paa en stille Skovdam, hvor Frøerne kvækker en umusikalsk Aftensang, — spille Seksogtres med Husets yngste Aargange — plukke Grøfteblomster og se paa Stjernehimlen, eller findes der mere menneskeværdige og frugt-

bare Beskæftigelser end dem, naar de glider ind som Pauser mellem det Arbejde, Dagen og Vejen byder, og de Bønner, hvor man bevidst glider i Støvet for Kontakten med Gud?

Jeg kender ingen Mennesker med saa tørre og trætte og fattige Øjne som Nytte-Dyrkere. De tror, at Adspredelse er det samme som Tidsspilde, de stakkels Fyre, og saa ved de maaske slet ikke, hvad det er at *leve* —

Brændglasset.

mindste paa at sige Gud Tak for? Hvem skal takke Vor Frelser for, at han til Stadighed i Altrets Sakramente er blandt os — ogsaa i København — om ikke vi, der tror paa det, gør det?

Maatte da denne Indbydelse blive skrevet i mange Hjerter og paa denne ene Fredag i Maanedens blive en Paamindelse til mange: Kom, lad os tilbede.

Kjeld Geertz-Hansen.

Kom, lad os tilbede!

Enhver katolsk Pariserfarer husker en Indskrift — i Reglen gylden paa rød Grund — der pludseligt lyste ham i Møde fra en Kirkes graa Facade: Venite adoremus, Kom, lad os tilbede! Kirkerne er jo der talrige i visse Kvarterer, saa ikke hver Gang man kom forbi en Kirke, havde man Tid til at gaa derind. Men saa man Indskriften, saa vidste man, at Kirken fejrede et Triduum til Ære for Altrets højhelige Sakramente, og at Sakramentet derfor var udstillet i tre Døgn til uafbrudt Tilbedelse. Og saa maatte man have Tid! Den ene Kirkes Triduum afløstes af den andens, og saaledes beredtes Aaret rundt Vor Frelser i Altrets Sakramente en stedsevarende Hyldest.

Noget tilsvarende er ikke muligt i København, men i vor Hovedkirke, Sct. Ansgar, er Begyndelsen forlængst gjort.

Første Fredag i hver Maaned Kl. 8 læses en Sonemesse til Jesu Hjerte og efter Messen udstilles det Højhelige til Tilbedelse indtil Aftenandagten (normalt Kl. 19½). Adskillige katolske Damer, der har sluttet sig sammen i eukaristisk Forening, skiftes til at holde en Times Tilbedelse i Kirken, men Sagen angaar alle Københavns Katolikker!

I København er Afstanden mellem Kirkerne ret betydelig, og den enkelte kommer sjældent forbi en Kirke, saa sjældent, at man egentlig burde gøre sig det

til Regel, aldrig at gaa forbi en Kirke, men altid at gaa ind i den, selv om Besøget er aldrig saa kort. I alt Fald kunde man have Lyst til paa omtalte Fredag at sætte en Indskrift op over Portalen, men da det ikke passer godt paa vore Breddegrader, skulde disse Linjer gerne tjene til at minde manges københavnsk Katolik om, at der er een Dag i Maanedens, hvor han ikke kan tillade sig at gaa Domkirken forbi — ja, at han gerne gaar en Omvej for at deltage i den fælles Tilbedelse. Damerne, der holder Vagt i Kirken, sikrer, at der hele Tiden er nogle tilstede, men det vil ikke sige, at andre ikke behøver at komme! Tværtimod. Alle har her Lejlighed til at lukke Verden ude bag sig og i kortere eller længere Tid at fordybe sig i Tilbedelse foran Vor Frelser, der fra sin Naades Trone velsigner enhver, der yder ham Hyldest.

Men der er mere. I Paris har denne uafbrudte Tilbedelse et stærkt Islæt af Sonebod. Sig nu ikke: Det forstaar vi godt, for Paris er jo denne ugudelige By. Ja, der syndes meget i Paris (men hvor findes der ogsaa megen Fromhed!), men er det bedre i København? Og hvor er de Kristne, hvis Bøn og Sone kan afvende Guds retfærdige Vrede! Paa hvilket Sted samles Guds Børn for at takke baade i eget og i andres Navn for alt det, som Flertallet af vore Landsmænd ikke tænker det

Vatikanets Vogtere

fortsat fra Side 761

Kompagni pavelige Carabinieri, og de bærer endnu de napoleonske Uniformer. Gendarmeriets Hovedopgave er at overvaage de apostoliske Paladser og varetager iøvrigt ved festlige Lejligheder i Samarbejde med Ordenstjenesten særlige Opgaver. Gendarmene rekrutteres alene fra det kgl. italienske Carabinieri, og man fortæller herom følgende Historie: Da Kong Victor Emmanuel i 1929 aflagde sit første Besøg i Vatikanet efter Udsoningen mellem Stat og Kirke, saa han i en af Salene en Gendarmvagt i Paradeuniform og udbrød ved Synet af ham, henvendt til Overhofmesteren, Mons. Caccia Dominioni, der ledsagede Kongen: Excellence, det er jo en af mine Folk — og faktisk drejede det sig ogsaa om tidligere kgl. Kyrasser. ogsaa om tidligere kgl. Kyrasser. Vatikanets fornemste Korps er dog *Adelsgarden*, der rekrutteres blandt Roms Adel og gør Ærestjeneste i Forgemakkerne og ledsager den hellige Fader.

*

Men for den store Offentlighed vil *Schweizergarden* altid staa som Begrebet Pavens Hær, en Hær af en ganske egen Art: en Hær, der bestaar af lutter frivillige, som imidlertid ikke har svigtet deres Fædreland for Sold og Vaabenære, men som af Idealisme har meldt sig under Pavens Faner og som har gjort deres stolte, lille Hjemland Ære ved at overtage Vagten over den hellige Fader.

Benediktineroblaterne St. Augustins Kirke

Søndag den 28. November læses Højmesse Kl. 8 i alle Oblaters Intention. Efter Messen er der et kort Møde og Fornylse af Profesløftet i Fællesskab. Alle bedes saa vidt muligt møde! Man bedes melde sig til Kaffe forinden og selv medbringe Sukker og Brød.

Liturgisk Kalender

Nov.-Dec.

28. S. 1. SØNDAG I ADVENT (violet) (2); 2. Bøn: Gudsmoder ([83]); 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Hellig Trefoldigheds Præfation (521).

29. M. *Vigilie* (762); 2. Bøn: FERIA (2); 3. Bøn: St. Saturnius (763); 4. Bøn*), alm. Præf. (525).

30. Ti. *St. Andreas, Apostel* (rød) (766); 2. Bøn: FERIA (2); Apostlenes Præf. (524).

1. O. † *Feria*; foreg. Søndags (violet) Messe (2); 2. Bøn: Gudsmoder ([83]); 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); 4. Bøn: Om Fred eller For Paven (medmindre denne er bedt som 3. Bøn); efter Gradualet udelades Alleluja-Verset; alm. Præf. (525).

2. T. † *St. Bibiana* (770); 2. Bøn: FERIA (2); 3. Bøn: Gudsmoder ([83]); 4. Bøn*); alm. Præf. (525).

3. F. ST. FRANS XAVER (770); (hvid) 2. Bøn: FERIA (2); alm. Præf. (525).

4. L. *St. Petrus Chrysologus* (hvid) (771); 2. Bøn: St. Frans Xavers Oktav (771), 3. Bøn: FERIA (2), 4. Bøn: St. Barbara ([56]); alm. Præf. (525).

5. S. 2. Søndag i Advent (5). (hvid)

*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.
Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annønsafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Vore Spejdere

Selv om de gule Bluser er et sjældent Syn i denne Tid, saa tro ikke, at Spejderne og Ulvene ligger i Dvale og sover Vintersøvn. Hvis man — ligervis som i Æventyret havde Magt til at løfte Tagene og kigge ned i alle Byens Tropslokaler, vilde man tværtimod se et intenst Liv udfolde sig. Der bygges stadig videre.

Divisionen har lige i de sidste Dage holdt Raadmøde og vedtaget at ændre det traditionsrige Kurerløb til et Dag-Orienteringsløb med 2-Mands Hold i Terrænet ved Stasevang den 28. November. I Februar Maaned er paatænkt et Førerstævne for alle Divisionens Førere.

I Absalon samledes til Fælleskommunion paa Kristi Kongefest som gammel Tradition byder det og holdt derefter Parade med pafølgende Patuljetur. Troppen har to Konkurrencer i Gang, en Enkeltmands- og en Patuljekonkurrence, som begge strækker sig over længere Tid.

Sankt Bendt's hidtidige fungerende Fører Louis Messerschmidt er traadt tilbage og i Stedet ledes Troppen nu af een af Divisionens gamle Spejdere, Roberto Cavagnaro.

Sankt Bendts Flok savner en ung Dame, som vil paatage sig at hjælpe Flokføreren med Ulvearbejdet. Hvis derfor een eller anden har Lyst til at tage dette Job, bedes Vedkommende henvende sig til Frk. Tilling, Høyensgade 13, Øbro 3149 u, eller til Pastor Hake, Jens Jessensvej 7.

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforetning A/S

Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrader, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968

Indgang fra Vagtelvej

Sankt Laurentii arbejder særlig med indendørs og udendørs Træning til Rover- samt I og II Klasses Prøverne. Tropsføreren, Bernhard Mortensen, har faaet tildelt Korpsets 10 Aars Hæderstegn for aktive Førere.

II Absalon har oprettet eller paa-begynder i nærmeste Fremtid Kursus i Samaritergerning, Sløjdkursus, Beredskabskursus, Bogindbindingskursus, Tegnekursus og Gymnastik- og Haandbold-Hold. Desuden prøver Orkestret under Ledelse af

BOGHYLDEN

Ved en beklagelig Fejltagelse er vor Annonce i Nr. 46 af »Katolsk Ugeblad« ikke blevet rettet i Overensstemmelse med Korrekturen. Derfor tillader vi os at bringe et Par Rettelser i dette Nummer.

Lefranc, Chanoine: Apologétique nouvelle.

Montmajour, Pierre: Un homme appelé Job.

Piat, Fr. Stéphane-J.: François d'Assise — Thérèse de Lisieux.

Bernanos, Georges: Un Crime. Roman. 244 S. 3.55

Bernanos, Georges: L'Imposture. Roman. 318 S. 3.55

Lestringant, Pierre: Essai sur L'unité de la Révélation Biblique. 234 S. 9.90

Engeström, Sigfrid von: Katolicismen i Nutiden. 284 S. ib. 10.40

Lutz, A. J.: Den katolske Religion. 402 S. 7.50

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erlaring
Valkendorfsvej 34-36
Tlf. 778 - 728

VALD. FOERSON

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

kgl. Kapelmusikus Køge Petersen. Iøvrigt har de Havebrugs- og Jordbrugsinteresserede nok at gøre ved II Absalons Hus, hvor baade Huset og Jorden skal holdes i fin Stand. Som man ser, er der nok for enhver Smag.

Et mørkt Punkt, eller rettere et Punkt som manglede, var den sædvanlige Tropsfest i Oktober. Den maatte bortfalde som Følge af Forholdene, men alt er parat til at tage fat til Foraaret.

A. S.

Kirkekoncert paa Amager

Kirken ude paa Amager er en af vor allerstørste, ligesom ogsaa Menigheden er det. Men da der endnu hviler en ret betydelig Gæld paa Kirken, har det endnu ikke været muligt at udsmykke det Indre saaledes, som man helst vilde. F. Eks. maa man endnu nøjes med det lille Orgel fra den gamle Kirke. For at hjælpe med til Anskaffelsen af et Orgel, der svarer til det store, smukke Rum, afholdes der Søndag d. 5. December Kl. 15 en Koncert i Kirken.

Det er lykkedes Organist *Kai Suhr* at formaa en Række betydelige Kunstnere til at medvirke, Operasangerinde *Gudrun Rokbøl*, Koncertsangerinde *Olga Røeboe* og Violinistinden *Hanne Thorvald Nielsen*, Kgl. Operasanger *Magnus Andersen*, Operasanger *Per Hovedskov* og Koncertsanger *Frantz Grabowsky*. Desuden medvirker Jesu Hjerter Kirkes Kor foruden St. Annæ Kirkes eget Kor.

Billetter faas i Præstegaarden.

Julekoncert i Jesu Hjerter Kirke

Jeg traf tilfældigt Jesu Hjerter Kirkes Organist, Hr. *Aage Bredahl* i Sporvognen. Vi talte selvsagt om Musikken og Korsangen i Kirken, som jeg fornylig havde haft Lejlighed til at takke Organisten for, og han spurgte mig nu (som man nu siger den Slags), om jeg ikke kendte nogen, der kunde give en større Sum til betalte Korsangere i Kirken, hvad jeg selvfølgelig maatte sige nej til, men jeg kunde maaske, skønt det for Tiden er svært, arrangere et eller andet, der kunde give Penge. Det tænkte jeg paa et Par Dage, ringede saa til Hr. Bredahl, som netop samtidig var kommet til at tænke paa, at der kunde arrangeres en Kirkekoncert op mod Jul.

Tanken realiseredes, saaledes at en Koncert afholdes i Jesu Hjerter Kirke Søndag den 19. December Kl. 15. Der bliver naturligvis Sang af Kirkens Kor og Solo-Orgelspil af Organist *Bredahl*, men desuden medvirker bl. a. Operasangerinde *Grelhe Lisa Lous* og kgl. Kapelmusikus *Kai Polycarp Andersen*, saa det vil blive en dejlig Time, som man vil kunne tilbringe i Kirken for den billige Betaling 1½ Kr. (incl. Program).

Sig nu ikke, at det er alt for nær op ad Julen. Vi har ingen Penge at undvære til det og ikke Tid der-til. Jo, vi har begge Dele! Baade vi, der hører til Sognet og andre, som kommer i Kirken som Gæster, har saa ofte nydt Musikken og Sangen dér, at vi er i Taknemmelighedsgæld til dem, og de 150 Øre overkommer vi nok. Hvad Tiden angaar — hvis vi absolut skal paa

Juleindkøb paa en Søndag — saa kan vi nok betragte dette som en Hvilepause mellem Indkøbene. — Vi kan ogsaa gøre andre daarligere-stillede en Glæde ved at forære dem Billetter til Concerten — en fin lille Jule-good-turn. Kirken vil være velopvarmet, saa ingen behøver at lade sig afskrække af Frygt for Kulde.

Programbilletter vil kunne faas hos Portneren, Stenosgade 4, i Katolsk Boghandel og St. Ansgars Boghandel.

Vi haaber paa denne Maade at kunne afhjælpe en Vanskelighed for en Tid, i Øjeblikket højst nødvendigt. Af langt større og varigere Værdi vilde det være, om stemmebegavede Mennesker vilde melde sig til Koret. Det er et Offer at forpligte sig til en ugentlig Prøveaften og til hver Højmesse, men naar man derved kan gøre noget til Guds Ære, burde enhver kunne forstaa, at det er mere end Umagen værd — og for Resten, naar der var tilstrækkeligt mange Sangere, vilde Assistance hver Søndag vel ikke være nødvendig.

Verner Stabehl.

KALENDEREN 1944

udgivet af Ansgariusforeningen, er udkommen.

Pris 50 Øre

(+ Porto, hvis Kalenderen ønskes tilsendt).

Faas hos de katolske Boghandlere samt ved Kirkerne.

Intel katolsk Hjem uden en katolsk Kalender!

Køb

PAULUS-
KREDSSENS

Bøger

Ønsker De at sælge

eller at købe Villa . Ejendom . Grund . Forretning
eller Pantebrev. yder jeg Dem betryggende Assistance

EMIL OVERGAARD

Statseksamineret Ejendomsmægler
Gentoftegade 86 . Tlf. Gentofte 2535

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosenørnsallé 29 . København V
Telefoner: 4295, 13,504, 2207

God Vask
- Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

Efter Slaget ved Waterloo

Tre Fjerdingaar efter Napoleons sidste Nederlag i Slaget ved Waterloo blev den katolske Menigheds Skole aabnet i København. Saa gammel er Vikariatets Skole. Den Dag i Dag virker den, saa børnerig som aldrig før og paa Højde med Tidens Fordringer. Meld Deres Børn ind i KATOLSK CENTRALSKOLE, Nørrebrogade 27. Indmeldelser til alle Klasser modtages hver Dag. Telefon Nora 6166.

Juleindsamling

Med Vikariatets Tilladelse agter undertegnede, ligesom de foregaaende Aar, i Anledning af Julen at foranstalte en Indsamling til Fordel for de fattige i Sct. Ansgars, Sakramentsognet og Sct. Antoni Sogn. — Det er vort Haab, at enhver efter Evne vil yde sin Skærv hertil.

De, som ønsker at komme i Betragtning maa inden 14. December personlig henvende sig hos een af undertegnede: Pastor Geertz Hansen, Bredgade 64, Pastor Cay Benzon, Nørrebrogade 27 C, (Postkonto 46638, (Sakramentskirken), Pastor Magnussen, Fr.sundsvej 225, Sct. Antoni Kirke. —

Fru A. Osterhammel, Frederiksborggade 54, 3. Fru H. Günther, Bangertsgade 11.

St. Ansgars Kirke

De fire Adventssøndage holdes ved Aftenandagterne Prædikener over Emnet: »Guds Forberedelse til Kristi Kommex«. Sønd. 28. Nov. Kl. 17 den første af disse Prædikener: »Den gamle Pagt«. Fred. 3. Dec. Tilbedelse fra 8-Messen til Andagten Kl. 19,30 (i Tilfælde af den strenge Spærretids Opretholdelse dog Kl. 19).

St. Mariæ Kirke

Fred. 26. Nov. Kl. 19,30 Andagt for de afdøde. Onsd. 1. Dec. Kl. 19,30 Kongr. for Mænd. Fred. 3. Dec. Kl. 16,30—19,30 Tilbedelse. Eukaristisk Forening. Kl. 19,30 Andagt og Ungdomsmøde.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 28. Nov. Kl. 8,30 Fællesskommunion for Immaculatakongr. Mand. 29. Nov. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Torsd. 2. Dec. Kl. 20 Mændenes Kongr. Fred. 3. Dec. Kl. 6 Sonekommunion, Kl. 19,30 Festandagt m. Præd.

St. Therese Kirke

Fred. 3. Dec. Kl. 7 Messe og Indvielse til Jesu Hjerter.

Aarhus Opland

Søndag den 28. November:
Odder: Kl. 10,15 (Komm. 9,15).

Eukaristisk Forening

for Damer i St. Ansgars Sogn. Damerne bedes huske deres Tilbedelsestid første Fredag d. 3. December.

Bønforeningen for Freden

Den maanedlige Messe for Freden læses Lørdag den 27. November Kl. 6½ i St. Josef Søstrenes Kapel, Strandvej 91.

D. K. K. F.

Adventsaften

Dersom Spærretiden ophæves, eller udsættes til Kl. 23, vil der Torsdag d. 9. Dec. Kl. 19½ blive afholdt en Adventsaften i Klosteret Sct. Kjeldsgade 1.

Program: Forfatterinden Fru Karen Plovgaard holder Foredrag om en af Nordens store, katolske Kvindeskikkelser, Koncertsangerinde Fru Ragna Schack har lovet at synge. Adventstale af Pater Stephan Wevers S. M. M. — Kaffe bord. (Sukker bedes medbragt). Enhver katolsk Kvinde, ogsaa Ikke-Medlemmer, er velkomne og kan tage en Herre med. Da det jo er usikkert om denne Adventsaften vil kunne finde Sted, vil der ikke blive udsendt særlige Indbydelser, men Meddelelsen sker kun paa denne Maade. Henvendelse angaaende Deltagelse senest Dagen før til Sct. Liobasøstre, Ryvang 381. Husk Sangbogen og bemærk, at det er omtrent Fuldinaane.

ACADEMICUM CATHOLICUM

Aarhus.

Fredag den 10. December Kl. 19,30. Studiekredsmøde i Præstegaarden. Emne: Spredte Kapitler i Kirkens Historie. Leder: Pater Løn-skov, S. J.

København.

Onsdag den 1. December Kl. 17,00. Foredragsmøde i Bredgade 67 A. Sekretær L. B. Fabricius taler om Naturretten.

Søndag den 5. December Kl. 9,30. Akademikermesse i Klosterkirken paa Jagtvej. Efter Messen spises medbragt Morgenmad i Klosteret.

Samme Dag Kl. 15,00.

Aabent Hus hos Civilingeniør G. Wissum, Asmussens Allé 1, V.

Torsdag den 9. December Kl. 16,00. Studiekreds i Bredgade 67 A. — Emne: Filosofiens Grundelementer I efter Maritain. Leder: stud. mag Hans Bang.

Tirsdag d. 14. December Kl. 17,00. Studiekreds i Bredgade 67 A. — Emne: Filosofiens Grundelementer

II efter Maritain. Leder: Pater H. Roos S. J.

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Lørdag den 7. November Kl. 19,30 »Den røde Sal«, Stenosgade 4. Fælles Studiekredsmøde. Emne: Katolicismen overfor andre Religioner II. Verdensreligioner. Indledere: Anna Christensen og Agnes Zollfranck. Denne Gang vil der efter Kredsmødet være fælles Kaffe bord og kammeratlig Samvær. Afslutning Kl. 22,30. Skulde Færd-selsforbudet stadig være i Kraft afholdes Mødet Søndag den 28. November Kl. 14. Praktisk Arrangement Gruppe IV. Adventsfesten bliver i Aar Søndag den 12. December. Reserver Dagen.

Benediktinerinderne

Vor Frue Kloster, Aasebakken, gør opmærksom paa, at vore Julekort nu er færdige. Bestillinger bedes venligst sendt saa snart som muligt.

Katolik

Grundet paa manglende Bekendtskabskreds søger en dannet ung Dame, 34 Aar, Bekendtskab med en Katolik, 35—40 Aar.

Billet mrkt. 1781 modtager Bladets Annonceekspedition, Klosterstræde 23, København K.

Nylig udkommet

Martindale: Hvad ser man i en katolsk Kirke? Oktav, 23 S. Kr. 0,60.

Jælekarten 1943

Med talrige Noveller og Illustrationer. Kr. 2,00.

Nylig udkommet

Tyve danske Julesalmer. Med Tegningen af Anne Fabricius. Indb. Kr. 9,75.

Et pragtfuldt Billedværk

Das Anlitz des christelichen Rom. Et Værk om den kristne Kunst i Rom lige fra Katekometiden til nu. Kvartformat, Shirting, 348 S. Kr. 29,40.

Maria-Aabenbaringen i Fatima

En Oversættelse af den italienske Bog om Fátima, skrevet af Professor L. Gonzaga da Fonseca, udkommer inden Jul. Pris omkring Kr. 4,00. —

Nylig udkommet

Johs. Jørgensen, Digte i Danmark. Pris Kr. 4,00. Aktuelle Digte.

SANKT ANSGARS
Boghandel . Bredgade 67

Palæ 4777 . Giro 81851

Leverandører til den nye Præstegaard og Menighedssal i St. Mariæ Sogn

<p>R. Reusch Kunst- og Kleinsmedie Blaagaardgade 21 Telefon Nora 5052</p>	<p>Th. P. Stillinge Tømrermester Sejrøgade 15 Tlf. Ryvang 1225</p>	<p>AAGE HJORTH-JENSEN Malerfirma Vesterbrogade 64 Tlf. Vester 9909</p>
<p>AALBORG Aalborgs katolske Begravelseskonlor Ligkister, Ligsenge, Kistepyntning og Salmer Begravelser ordnes smukt og samvittighedsfuldt G. PETERSEN . Jens Bangsgade 8 Telefon: 8418 . Privat: 2068</p>	<p>AALBORG M. Thomsen Støtt Entreprenør og Murermester Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>NAKSKOV Chr. Steffensen HERREEKVIPERING Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>

HORSENS

<p>Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618 Alt udføres i Installationer Alt hav s i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installator for Sct. Joseph Søstre</p>	<p>C. C. Nielsen Mel . Gryn . Hønsfoder Smædegade 91 Telefon 515 . 565 Udsøgte Kvaliteter, billigste Priser</p>	<p>H. F. Caspersen BAGERI Sønderbro 71 . Telefon 1074 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>S. Henningsen Slagtermester Katteundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst</p>	<p>Svend Hansen Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres Hjemmel. Medister og Leverpostej Fabriksvej 33 . Telefon 1379 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/s Telefon 310 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Manufaktur . Trikotage . Udstyr A-S Horsens Textil Lager Leverandør til katolske Institutioner</p>	<p>Køb hos vore Annoncører</p>	<p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed</p>

AARHUS

<p>H. J. Madsens Begravelsesforretning tidligere I. A. Pedersen Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardgade 17 . 19 . Aarhus</p>	<p><i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditør Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital</p>	<p>„BOTHILLA“ Ryesgade 24 Telefon 6162 Hjemmelavet Paalæg Ekstrafint Smørrebød til alle Pr ser</p>
<p>A. B. C.</p>	<p>LINOLEUM billigst Høilund Carlsen Imit. Linoleum, Rullegardiner Bonevoks i fast og flyd. Form Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347</p>	<p>Skomager Chr. M. Jensen Ryesgade 23, o. G. Gennemg. v. Fajancevarehuset Telefon 8326</p>
<p>LEDIG</p>	<p>KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Telefon 4088</p>	
<p>Karl Hansen Lys-, Kraft-, Ringe- & Radioanlæg Frederiksgade 75, Tlf. 295 Omstil. til priv. Bogensegade 5</p>	<p>Andelsselskabet DE FØRENED E MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)</p> <p> Byens førende Tlf 8700 (4 Lin.)</p>	

RANDERS

<p>Johs. Stoffregen <i>Malmester</i> Telefon 3204 . Randers Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>Brdr. Qvist Brændselsforretning Kul . Koks . Terv og Optændingsbrænde til billigste Priser Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>Randers Andelsmejeri Telefon 776 (4 Linier) Fineste Mejeriprodukter fra Dyrlæge kontrollerede Besætninger</p>
<p>Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler Sygeplejeartikler, Bandage <i>køber De bedst hos:</i> C. Mærsk-Andersen's Eftf. Randers . Telefon 137</p>	<p><i>Mineralvandsfabrikken</i> »CITO« Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146 Lev. til Sct. Josepha Hospital</p>	<p>N. M. Nielsen Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne Markedsgade 16, Telefon 1834 Leverandør til St. Josef Hospital</p>
<p>Johs. E. Mortensen <i>Bagermester</i> Nørreboulevard . Telefon 1157 Lev. til Sct. Josepha Hospital</p>	<p>N. Chr. Nielsen <i>Snedkermester</i> BYGNINGSARBEJDE L. Voldgade 10 . Tlf. 2002, 3670 Lev. til den katolske Kirke</p>	 <p>All vedrørende Begravelser i By og paa Land ordnes uden ekstra Betaling . . .</p> <p>M. MØNSTER's Snedker- og Ligkisteforretn., Tlf. 2161 Nørregade 10 (v. Brønden).</p>
<p>Randers Kul-Kompagni <i>Aktieselskab</i> Kul- og Koks-Import Kulkajen . Randers Telefon 3900 (4 Linier)</p>		

VEJLE

	<p>C. V. BERG <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>LEDIG</p>
<p>Jørgen Petersen & Co. (Indh. N. C. Jørgensen) TØMRERMESTER Jernbanegade 18 . Tlf. 131, 1631 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Hvidehus Boglade <i>Jul. Jensen . Jens Hagner</i> Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger</p>	<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>
<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>1/3 Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik P. C. NIELSEN Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggrds. 15, Tlf. 287 - 597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELEFON 306 . 307</p>	<p>Niels Boesen <i>Katolske Begravelser ordnes</i> Nørrebrogade 9 . Tlf. 725</p>
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>J. ANCKER & SØN <i>Murermestre</i> Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>

Katolsk Ugeblad

5. Decbr. 1943
91. Aarg.
Nr. 49

Den store
Pavefilm
Solunderet i Fátima
Liturgi og Folkekirke
Vi og de skabte Goder
Danske Vejkors

KIRKEAARET

Kirkeaaaret er den bedste aandelige Vejleder for os. Vores Sjæl er fattig og ustadig og trænger til Støtte i denne Taarernes Dal. Ganske vist er den ved Daaben delagtiggjort i Naaden, men Følgerne af Arvesyn den er hæmmende og tunge at bære.

Sjælen trænger til en omsorgsfuld Lærer, en kyndig Fører, en omhyggelig Opdrager, en taalmodig Moder. Alt det er Kirkeaaaret.

Det er en Lærer, en Skole for vor hellige Tro; den ene Trosandhed efter den anden føres i Løbet af Kirkeaaaret frem for vor Tanke.

Det er en omhyggelig Opdrager — som en Elev skal det kristne Barn paavirkes og drages opad; hver eneste Dag igennem hele Kirkeaaaret lyder paa mangfoldig Vis den stærke Kalden: Aflæg det gamle Menneske og iklæd dig det ny. Og denne Opdrager tager alle pædagogiske Midler i sin Tjeneste: Mildhed

og Strenghed, Belønning og Straf, opløftende og advarende Eksempler — alle Motiver drages frem for vor Sjæl: Kærlighed, Frygt, Glæde, Længsel, Alvor, Anger. Hvilken stærk, opdragende Kraft finder vi ikke i Aarets Helgenfester, naar Kirken fører os forbi den lange Kæde af Helgener, som næsten daglig kan ledsage os i vor Tanke.

Kirkeaaaret er Vejen til Himlen, en kyndig Fører, som forstaar den trætte Sjæl og derfor ikke paalægger den for meget; den kender de mange Farer og Fristelser, der findes paa den menneskelige Vandring. Ganske vist fører den ikke Sjælen ad den brede Vej, tværtimod ad den snævre, stejle og stenede Vej, men undervejs findes ogsaa Hvile og Vederkvælgelse.

Kirkeaaaret er en kærlig, taalmodig Moder: hvormegen Taalmodighed trænger Sjælen ikke til for at finde frem gennem de mange jordiske Forviklinger.

Med god Vilje begynder den, men ofte er det hurtigt Slut med de gode Forsætter, da træder Kirkeaaaret som en taalmodig Moder hjælpende til og siger med sin opmuntrende Stemme: begynd forfra igen. Hvert Aar i Advent, i Fasten, ja, hver eneste Søndag er en Opfordring til Fornyelse. Denne Moder taber aldrig Taalmodigheden, altid fuld af Haab lyder det forstaaende og overbærende: tab ikke Modet, fordi det slog fejl første Gang. Den taalmodige Moder forstaar at anslaa alle Hjertets Strenge, fra den ømmeste Kærlighed til bitter Alvor, altid med Barnets Vel og den udødelige Sjæl for Øje.

Saaledes er Kirkeaaaret ikke alene vor sjælelige Vejleder, som vi med fuld Tillid kan følge, men en opdragende Skole paa Vejen mod den kristne Fuldkommenhed.

(Efter Pius Parsch: *Das Jahr des Heiles.*)

Munkemel

GAMELCA med den rigtige Kaffesmag
Forlang den hos Deres Købmand
Fabrikeret af **A. C. GAMÉL**

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Køb og Salg af
AKTIER og OBLIGATIONER

VERDIPAPIRER modtages til
Opbevaring i **AABENT DEPOT**
Alle Oplysninger meddeles af
LANDMANDSBANKEN
gennem vore Filialer og vort Hovedkontor
C. 65 00 — Lokal 329

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

PARANAT Stof-Imprægneringsmiddel
gør alle Beklædningsgenstande vandtætte
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

ROSENBORG
Tonic Water
Faas over hele Danmark

Ledig

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

Flytteforretning: „**FREDERIKSHOLM**“
v. Andersen og Poulsen
Flytning, Opbevaring og Forsendelse
besørges med Garanti overalt i Landet
Sjæler Boulevard 21
Telefon Valby 3333 . Godthaab 3653 x

Blomsterforretningen
CAMELIA
Smukke Kranse og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

Chr. Hansens Kød-Udsalg
Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Peter Hansen
Tømrer- og Snedkermester.
Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

W. Staack
Malermester
Blekingsgade 6 . Tlf. Amager 1158

HORISONTEN — RUNDT —

Liturgi og Folkekirke

Under megen Opmærksomhed forsøgte man forleden i Trinitatis Kirke at indføre en Liturgi, som betegner et meget stort Skridt tilbage til den gamle katolske Liturgi. Tilfældigt var vi en Uges Tid senere sammen med en Række Herrer og Damer, hvis Navne har særlig god Klang indenfor Folkekirken. Vi kom til at tale om dette Forsøg, som de alle hilste med stor Glæde, især ud fra den Betragtning, at man derved kom bort fra den helt urimelige Vægt, der hidtil har været lagt paa Prædikenen, holdt af en Præst, der maaske og maaske ikke har noget paa Hjerte.

Man var ogsaa interesseret i at vide, om ikke den katolske Kirke hilser dette Skridt med Tilfredshed. Det gør vi, for saa vidt man jo altid er glad for, at andre deler ens Glæde over noget smukt og godt. Men vi maa samtidig fortælle vore protestantske Venner, at hos os er Messeliturgen vokset frem af vor Tro paa Messeofferet og Kristi virkelige Nærværelse. Alt i Liturgien hører uløseligt til denne Tro. Løsrevet fra den forekommer det os at være »tomme Ceremonier«, som man tidligere sagde om vor Liturgi i Folkekirken, fordi man ikke kendte dens kirkelige Indhold.

En Illustration hertil kan hentes fra to aktuelle Films. Baade i »Vredens Dag« og i Pavefilmen lyder Tonerne af »Dies Iræ«. I Pavefilmen lyder de, hvor de hører hjemme. De klinger over den døde Pius XI. Derimod benyttes de i »Vredens Dag« til at understrege en Uhyggestemning som et passende Akkompagnement til et Heksebaal. Det er ikke Sjælens evige Skæbne, Melodien her skal faa os til at tænke paa, men Legemets smertefulde Død. Hensigten er sikkert den bedste, men det maa nødvendigvis virke sært paa en Katolik. Det samme gælder, naar Messeliturgen fremføres uden nogen Forbindelse med Messens guddommelige Realitet.

Totalitær Mystik V

Vi og de skabte Goder

Læserne er maaske ved at blive trætte af det Emne, der allerede har beskæftiget os i fire Artikler, og jeg vil derfor gøre et Forsøg paa at resumere Pater Poucels ledende Tanker og angive den Livsførelse, der bør være Resultatet af dem.

Kultivering

Han ønsker at »kultivere« — gøre det mest mulige ud af — alt, hvad vi besidder, og alt, hvad vi er, og at gøre det i vor kristne Tros Lys og i dens Kraft. Han vil have, at vi skal kultivere, udvikle, hvad Troen lærer om Gud selv. Ligeledes skal vi, naar vi gaar ned til et lavere Plan, kultivere alt det værende, hele Universet; han vil ikke, at vi skal udelade noget, og han minder os om det temmelig uoversættelige skolastiske Ord — *Ens et Unum convertuntur* — som han fortolker derhen, at en Ting ikke naar sit sande Jeg, ikke er til paa rette Maade, før den udgør et Hele, en sand Enhed af alle dens Dele.

Det værende er godt

Det er ganske vist rigtigt, at vi aldrig i dette Liv fuldtud kan erkende alt det, der er til; men vi kan komme til at se mere og mere, især hvis vi erkender det, som vi erkender, i »det rette Lys«. (Han har nogle meget interessante Sider om det »forkerte«, Synd og Vildfarelse. Vi husker, at Synden — og i Virkeligheden enhver Ufuldkommenhed — er en Mangel paa noget, der burde findes; men hvordan kan vi erkende noget negativt? Vi kan ikke erkende det som saadant, men der findes positive Ting, som er »forkerte«, fordi de savner noget, de skulde have: der gives syndige Mennesker. Og eftersom de i det hele taget eksisterer, maa der være noget godt i dem, da Eksistens og Godhed ogsaa er »konverterlige« Udtryk. Det er dette Element af Godt i en ufuldkommen Ting,

vi bør søge efter, holde fast ved og prøve paa at udvikle, indtil hele »dette værende« bliver godt).

Han fortsætter med specielt at betragte Menneskenaturen, og i nogle Afsnit, som er sand Litteratur, minder han os ligefrem om Hamlets Tale om Mennesket.

Han fremhæver, at Mennesket ikke *virkelig* er Menneske, før det paa alle Maader er optaget i Jesus Kristus, indlemmet i ham, som er det fuldkomne Menneske. Mennesket er først virkelig et Menneske, naar det helt er afklædt sit Hedenskab, helt er forsonet med Gud. Her og i det følgende Kapitel om Kunst og Smag gaar han i Detaljer. Alt, hvad der ødelægger, alt, hvad der snarere adskiller end forener, er ikke blot et Angreb paa Væren og paa Verden og paa Mennesket, for paa alle disse Omraader skulde der være Enhed, Kærlighed og Fred; men det er ogsaa Synd imod selve Kunsten og Smagen, fordi Kunsten søger at skabe Enhed, hvor den mangler, og Smagen fornemmer denne Enhed og *Rigtighed*.

Universets Rytme

Maa jeg udtrykke dette med mine egne Ord. Der findes øjensynligt en Rytme i Universet. Lys, Lyd, Astronomi og derfor ogsaa Farver og Musik beviser det. Universet er et Hele, men det er i Bevægelse og i rytmisk Bevægelse. Hvad der er i Harmoni med denne Rytme, føjer derfor noget til Universets mangfoldige Enhed, og hvad der ikke er det, gør sit bedste for at ødelægge Enheden. Der gives derfor *rigtige* Former, *rigtige* Kurver, *rigtige* Proportioner; en *rigtig* Form for Musik, en *rigtig* Sættning af Farver. Ja, jeg holder stærkt fast ved, at der findes en Korrespondance mellem Rytmen i den *rigtige* Musik og Rytmen i de *rigtige* Farver, saa at Musikken skal kunne

oversættes til Farver (den kan øjensynligt oversættes til *Form*; den kan udtrykkes i Tal, saaledes som Pythagoræerne, Middelalderen saavel som Pater Poucel har set det).

Der gives ogsaa rigtig Tænkning, rigtige Valg og dermed en absolut *rigtig* Handlevis. Det vil sige, at hverken Trosbekendelse eller Etik kan være udelukkende subjektiv. Jeg er kun eet Menneske; jeg er derfor kun en Del. Jeg er ikke mit fulde Jeg, før jeg er forenet med Helheden. Jeg bliver ikke opslugt af den, jeg mister hverken Personlighed eller Individualitet, men jeg trænger til at være i Harmoni med den; jeg er ikke dens Skaber, ikke engang dens Herre.

Høflighed er Ydmyghed og Kærlighed

De vil se, at dette lader sig udforme i Detaljer, lige ned til Høflighedsreglerne, som i Virkeligheden kun er en Form for baade Ydmyghed og Kærlighed — ikke at smække med Dørene, at besvare Breve omgaaende, ikke at snavse Ting til, om muligt ikke kede Mennesker, ikke at sløse med noget, specielt ikke med halvt-sakramentale Ting saasom Brød, Vand og Blomster, ikke at anbringe Ting i forkert Perspektiv, f. Eks. ikke den fysiske Føde, som vi kan tænke alt for meget paa, tale for meget om og spise alt for meget af. Alle saadanne bittesmaa Ting kan *integreres* i den harmoniske Helhed, som Gud frembringer i sit Univers ved Jesus Kristus.

Pater Poucel gaar derefter som nævnt over til at tale om »Kultiveringen« af vort Arbejde, vort Sind og vort Legeme.

Tre Maader at stille sig til det skabte

Og nu kan jeg slutte paa denne Maade:

Der er tre Maader, hvorpaa vi kan stille os overfor de skabte Ting. For det første kan vi have saa lidt som muligt med dem at gøre. Det synes at være paradoksalt, eftersom Gud ulejlig sig med at skabe og bevare dem, og

med at vise os dem og give dem til os.

Tingene som Symboler

Den anden Maade bestaar i at benytte Tingene til at løfte vort Sind mod Gud: at bruge dem »symbolsk«. I Almindelighed er et Symbol noget, der bruges til at forestille noget andet. Alle de skrevne Tal og Bogstaver i Matematikken er symbolske. Men for den Kristne er et Symbol noget, der er tilgængeligt for vore Sanser, og som vi bruger til paa en eller anden Maade at fremstille et kristent Princip. (Saaledes siger Hugo af St. Victor). Det er paa denne Maade meget let at betragte en Lilje, en Rose og en Viol som Symboler paa Renhed, Kærlighed og Ydmyghed. — Det var ganske naturligt for St. Johannes at »symbolisere« de mildt opstigende Bønner som Røgelse. Ja, i Virkeligheden er selve Ordet »opstigende« symbolsk. Middelalderens Mennesker løb imidlertid helt vild med deres Symbolik! Ikke blot Røgelsen, men Røgelseskarret og hver af de Kæder, det hænger i, Kæden, som løfter Laaget, og Ringen, som holder dem sammen, foruden naturligvis Ilden blev tvunget ind i symbolske Betydninger. Hvert Atom i en Kirke var et Symbol.

»Meget søgt«, synes De. Utvivlsomt, men vore Forfædre *vilde* se en *Mening* i alle Ting, ja, en aandelig Mening — og det er bedre end, hvad vi gør, vi, der slet ikke knytter nogen Mening til saa godt som samtlige Ting, der omgiver os — vi lever i en meningsløs, brudstykkeagtig, værdiløs Verden. Ak, som Regel knytter vi end ikke nogen Mening til Detaljerne i selve Liturgien — og dog skal *her* hver eneste Detalje ganske utvivlsomt gemme en særlig Betydning. — (Hvorfor kysser Præsten Alteret? hvorfor brækker han Hostien i Stykker og lægger en Del af den ned i Kalken? Det er ikke private Ekcentriciteter, ingen vilkaarlige Handlinger! Men jeg er bange for, at det for mange af os er »tomme Ceremonier« — det vilde ikke *betyde* noget for

os, om saadanne Handlinger blev afskaffet).

Symbolik i Bibelen

En vis Symbolik er »naturlig« — Lilje-Renhed — og en vis anden er kunstig. Naar vi læser den Hellige Skrift, bør vi ikke knytte *vor egen* symbolske Betydning til Teksten, men søge at opdage 1. Forfatterens bogstavelige Mening og 2. hans aandelige Mening, hvis vi har Grund til at tro eller vide, at han har en saadan. Profeterne er stopfulde af symbolske Udtalelser, som de oftest forklarer eller (ligesom St. Johannes i store Dele af hans Apokalypse) lader staa som en Udfordring til Læserne om selv at *opdage* deres aandelige Betydning. Saaledes har vi ogsaa vor Herres Lignelser, og St. Augustin siger faktisk, at en Ting, der er udtrykt paa allegorisk Maade, er mere udtryksfuld, behagelig og slaaende end det, der udtrykkes i eksakte eller tekniske Vendinger. Jeg føler det samme, skønt vistnok de færreste moderne Mennesker gør det: jeg kan lide det, som er en Smule gaadefuldt; det generer mig at tale om aandelige Ting uden at tilsløre dem lidt. Men jeg indrømmer, at det vilde være meget trættende at tilbringe hele sit Liv med at opdage en aandelig Mening i *alle* materielle Ting og beskæftige sig dermed — som Vane kan det dog blive lettere, det er f. Eks. ganske nemt, naar man gaar op ad en Trappe, at tænke paa den stejle Vej, der fører til Himlen, og hurtigt forme en Bøn om, at vi maa naa derop.

Gud elsker det skabte

Den tredje Maade at stille sig paa overfor de skabte Ting er denne: Ikke at søge efter noget i den skabte Ting, som kan pege hen paa Gud eller gudlignende Ting, men saa ligefremt som muligt at tænke paa *Gud*, og dernæst mindes, at han er nærværende i sin Skabning, helt nærværende i hver en Del af den, idet han bevarer den, elsker den og i sin Kærlighed giver den Liv

for os. Han er nærværende i den Rose og denne Lilje, dette Sollys og dette Hav, og han er kærligt *aktiv* i dem — og for vor Skyld, til hvem — ved Jesus Kristus og i Ham — alle Ting er blevet givet (St. Paulus). Saa behøver vi ikke at udelukke noget som helst fra vort Blik, vor Tanke, vor Kærlighed. *Men dette betyder Udslukkelsen af al Selvished i os.* Og det kan betyde, at vi for en Tid maa give Afkald paa vedkommende skabte Ting. Vi kunde ønske at beholde den, men uden at give Agt paa Gud, endda paa Trods af Gud. Vi foretrækker den da frem for ham. Men dette er Afgudsdyrkelse, og Afguder maa omstyrtes. »Ja, men hvad bliver der saa af Deres totale Ja til al Skabningen?« Prøv det, og De vil se, at vor Herres Paradoks viser sin Sandhed — mist Livet for hans Skyld, og det er vundet! Selv gik han gennem Lidelsens mørke Slugt, men derfra frem i Opstandelsens og Himmelfartens straalende Lys.

Den rette Maade at elske det skabte

Faktisk er det let at se, at vi mister Helheden, naar vi klynger os til Brøkdelen. Naar vi udelukker Gud, som er selve det værende, det levende, det sande og det gode, saa fordrejer vi enhver skabt Ting til Uvirkelighed, Illusion og Skadelighed. Men prøv, om De kan, at huske paa, at Gud er i denne skabte Ting, som jeg holder af, at han er virksom i den og elsker mig i den — saa vil De opdage, at De snart begynder at holde af den paa rette Maade og bevarer den paa den eneste rette Maade og gerne vil give Slip paa den i samme Øjeblik. Han maatte ønske det. Selv for vore Venners Skyld er vi jo rede til at give Afkald paa det, vi gerne vilde have beholdt.

Jeg tror da, at vi med Guds Naades Hjælp kan se paa hele Verden med vor Herres Øjne. — Prøv ikke paa at *forestille* Dem Gud nærværende og virksom i Tingene, men *husk* paa det, *hils* ham i dem og sig ham *Tak*. Det

er ham en Glæde. Opdager De, at De ikke kan gøre det uden at blive fristet til Synd, saa gør Dem klart, at De ikke selv er stærk nok til at trodse Fristelsen, og at Gud ikke ønsker, at De — lige nu — skal bruge denne hans Skabning. Sig da kærligt til ham, at De ikke ønsker noget, som han ikke ønsker for Dem — og vend Blik og Hjerter mod noget andet. I denne hans

store, rige Verden er der altid noget, vi kan bruge — Lidelsen indbefattet. Og til syvende og sidst vilde det smerte os meget, hvis vi aldrig, naar vi søgte at favne hele Verden, kom til ogsaa at kysse Krucifikset. Ved Kristus, med ham og i ham trykker vi ogsaa til vore Hjerter hint Kalvaria, hvorigennem han gik, for at han kunde bringe ogsaa os Livet »i Fylde«.

C. C. Martindale S. J.

2. Søndag i Advent

Herrens naaderige Komme

Kristi Komme er Midtpunktet. Det er endnu ikke hans herlighedfulde Genkomst som Dommer, men Forløserens mystiske Komme, der atter og atter vender tilbage i Liturgien og stedse fornys i Naadelivet. I Liturgien bliver »Kristi Gerninger« levende; og det er denne Kristi naaderige Virken, som vi, der er i Kristus, uophørlig oplever i os (Evangelium).

Hvad her sker, opfylder de hellige Skrifter; de kan kun forstås i Kristus. Jo dybere vi trænger ind i Forstaaelsen af de hellige Skrifter, des bedre vil vi ogsaa forstaa Kristi mangfoldige Virken, des mere vil vi blive grebet af hans Barmhjertighed, des bedre vil vi indse, at det at leve i Kristus vil sige at leve i Kærlighed (Epistel).

Hvad kan altsaa volde os større Glæde end Forventningen om hans naaderige Komme til Jul! Det er vore Hjerters Konge, vi venter, Hyrden, som hengiver sit Liv for sine Faar (Indgangsbøn). Der maa intet blive tilbage i vore Hjerter, som kan hindre Naadens Virken. Vore

Hjerters Lutring er vor inderlige Adventsbøn (Kirkebøn).

Frelseren, som vi venter, er den samme, der engang skal komme igen som Dommer. Men dersom vi nu bereder ham en god Modtagelse, behøver vi ikke at frygte Dommerens Komme; thi da er jo endelig Tiden inde, hvor vi for evigt kan indgaa i Guds Hus (Graduale, Alleluja).

Nu staar vi tomme, ydmyge for Guds Majestæt og bønfalder kun om sandt Liv og om sand Glæde, om Frelse og Barmhjertighed (Offertorium). Paa os selv stoler vi ikke mere; vi beder kun om Guds Hjælp (Stillebøn).

I den hellige Kommunion erfarer vi allerede, hvad det vil sige, at Herren kommer. Den skænker os den sande Glæde, den hæver os over en rent jordisk Tænkemaade og over alle smaalige Bekymringer, den giver os Kraft til mere og mere at blive Herre over det jordiske og mere og mere at elske det himmelske. I Livets Advent er den atter og atter den salige Opfyldelse (Kommunionbøn, Slutningsbøn).

P. Wolfgang Czernin O. S. B.

Solunderet i Fátima

Billederne her er taget i den lille portugisiske By Fátima d. 13. Oktober 1917. Tre smaa Børn dér fra Egnen havde nogle Gange i Sommerens Løb set Guds Moder aabenbare sig for dem, og hun havde lovet Børnene, at der den 13. Oktober vilde ske et Under til Bekræftelse af Sandheden af, hvad Børnene havde set og hørt. Trods megen Skepsis fra alle Sider var der den paagældende Dag mødt 70 Tusind Mennesker for at se, om der vilde indtræffe en mirakuløs Begivenhed.

Kl. lidt over 12 udbrød det ene af Børnene: »Se Solen!«

Regnen hørte pludselig op, Skyerne spredtes, og Solen kom frem, men den var sølvhvid som Maanen.

Med eet begyndte Solen at dreje — ligesom et Ildhjul — rundt om sig selv i voldsom Fart og udsende gule, grønne, røde, blaa og violette Straalebundter; Træerne, Klipperne, Jorden og hele den enorme Menneskemængde antog de mest fantastiske Farver. Et Øjeblik standsede Ildkuglen, saa begyndte den at

snurre rundt igen. Endnu en Gang stod den stille, for endnu rigere paa Farver og mere straalende end før at give Menneskene Lov til at nyde det fantastiske Syn.

Folk var aandeløse, ude af sig selv.

Pludselig saa det ud for dem alle, som om Solen løsnede sig fra Himmelhvælvingen og styrtede ned mod dem. Et tusindfoldigt Rædselsskrig lød. Saa hørte man: »Et Under! Et Under!« — »Jeg tror paa Gud!« — »Hil Dig, Maria!« — »Min Gud, forbarm Dig over os!« — Og Folk kastede sig paa Knæ i Mudderet og bad højt.

Dette Skuespil varede godt 10 Minutter. — Det blev set af ca. 70.000 Mennesker, af troende og vantro, Bønder og Byboere, Videnskabsmænd og Journalister; og de oplevede Miraklet uden nogen anden Indflydelse end en lille Piges Raab: »Se Solen!« De saa de samme Fænomener i de samme, tydeligt adskilte Faser, paa samme Tid, paa nøjagtig den Dag og i den Time, hvori Underet for Maaneder tilbage var blevet lovet og forjættet.

*

Om dette Under og de ledsagende Aabenbaringer fortælles der i »Maria-Aabenbaringen i Fátima« af L. Gonzaga da Fonseca, som i dansk Oversættelse udkommer paa St. Ansgars Forlag ca. 10. December.

Pressen om Pavefilmen

De store københavnske Aviser har alle haft fyldige og stærkt interesserede Anmeldelser af den store Pavefilm.

I »Berlingske Tidende« skrev J. B. bl. a.:

Man skal stryge Storstadsutaalmødigheden af sig og slaa sig til Ro i de 90 Minutter, Filmen varer — for at nyde alle dens Enkeltheder. Her er nemlig Tale om Evighedsværdier, som man ikke snupper af ...

Det er Mestre, der har staaet for Manuskriptets Tilrettelægning og

for selve Optagelserne. — Selvfølgelig kan den ikke undgaa at virke som Propaganda, og det er vel heller ikke Meningen, naar Vatikanet laver en Kæmpefilm, men den gaar paa intet Punkt væk fra den slagne Vej for at *forkynde*. Den er sober og realistisk i sin Dokumentation ...

Man faar først og fremmest et Indtryk af Paven selv, en i Sandhed fyrstelig Skikkelse med en Tænkens og en Condottieres Ansigt, med en imponerende Plastik, der har den store Kunsts Præg over sig, og med en svulmende Veltalenhed, baaret af en Stemme som en ædel Metalklokke. Og bag det hele et medlidende Hjerte, der faar Udtryk gennem Øjne og Hænder, naar han bøjer sig velsignende over de store Audiensers lidende Mænd og Kvinder.

Der er dog to Billeder, man først og fremmest vil huske: Det, hvor han vandrer hvidklædt og ene i Vatikanhavens lange Gange læsende i en Bog, al Majestæten og Magtens Ensomhed — og det, hvor han venter lidt utaalmodigt paa Vognen, der skal føre ham til Quirinalet ... Mennesket bag Fyrsteskrudet.

En Filminstruktør maa sukke ved de glimrende Nærbilleder af de højst forskellige Mennesker, der kommer Paven nær: Kardinaler, Diplomater, Damer af det romerske Aristokrati, Munke og Nonner, alle dem fra Audienserne, fra de sorgløse Børn over Krigsinvaliderne til de halvt udslukte gamle. Det er Ansigtstyper, som Filmen skriger efter, men de er ikke til Salg. Et tilfældigt Glimt — og de gaar videre til deres kendte eller ukendte Liv.

»Kristeligt Dagblad« var mere forbeholden og opsat paa at fremhæve det for »en Nordbo« fremmedartede:

Det Indtryk Filmen giver af Pius XII som Personlighed var sympatisk, og fotografisk er Filmen en Sukces — men det er svært for den nøgterne Tilskuer at frigøre sig fra et trættende Indtryk af Overlæsethed og Parade, en Evindelighed af diplomatiske Konferencer og Audienssøgende fra alle Lag og i alle Ærinder. Men saadan er altsaa Pavens Liv. ...

Den stærke Koncentration af al Opmærksomheden paa een Person

virker som noget for os ukendt og fremmed ... Med Hensyn til Filmens Korrekthed i Gengivelse af faktiske Forhold kan næppe meget indvendes, skønt et og andet forekom stærkt propagandistisk. Det turde saaledes være en letfærdig Omgang med Historien, naar det straks ved Filmens Begyndelse siges, at Kristendommen efterhaanden bredte sig ud over Verden fra Rom. Sligt er Propaganda og ikke Virkelighed.

»Nationaltidende« skrev bl. a.:

Utallige er de Mængder, der søger Foretræde for Kirkens Primas, og i disse Krigstider er der blandt de audienssøgende mange saarede Soldater. Til hver enkelt har Paven et Ord, og han taler ikke med dem som en fjern Gud eller modsat som en altfor villet-elskværdig Kammerat, men som et Menneske snakker med et andet, der indbyder ham sand Sympati. ...

Filmen om Pave Pius XII er helt igennem fængslende, og navnlig vil man i disse Krigens Tider, hvor Millioner af Øjne er rettet mod Pavestolen i Haab om, at Freden skal komme tilbage til Verden med Vatikanstatens Diplomater som Formidlere, med stor Interesse lære lidt om Verdens mindste Stormagt og dens Hersker.

»Politiken«s Anmeldelse ved Anker Kirkeby var særlig overstrømmende, skønt Redaktøren i en enkelt Passus udkastede en paradoksal Tanke:

Lad os sige det straks:

Paven slog Ib Schönberg ud — eller som det vist hedder i det fornemme Fagsprog: han stjal Billedet fra vort Publikums digre Filmhelt.

Pius XII er en stor Skuespiller, han er ogsaa nødt til at være det, for han skal hele Døgnet igennem spille Hovedrollen i en Række sceniske Optrin og maleriske Tableauer, hvor Titusinders Øjne vogter paa hans mindste Gestus. I Modsætning til sine Forgængere i den hellige Stol er han en meget *spirituel* Skuespiller, hans Ansigt lyser af Kløgt og Aand, hans Bevægelser er talende, hans Hænder er fulde af dramatisk Liv, han kan fortælle en Historie alene med to Fingre ...

Naar de Hundredtusinder der-

(Fortsættes Side 779)

Danske Vejkors IV

Hellig Anders Kors.

Historien om Hellig Anders Kors er lig det Billede, som Folketroen har tegnet af Hellig Anders, der var Præst ved Skt. Peders Kirke i Slagelse, og som efter sin Død i 1205 blev Slagelse Bys Skytshelgen, selvom han dog aldrig blev kanoniseret af Kirken. Der findes flere meget smukke og fyldige Legender om Hellig Anders. Den der vedrører Korset skal her kort gengives. Hellig Anders foretog en Pilgrimsfærd til det hellige Land. Paaske-dag skulde Hjemrejsen tiltrædes. Vinden var gunstig, hans Rejsefæller ilede tidlig om Morgenen ned til Baaden, men Hellig Anders vilde »fejre Messens Højtid ved Herrens Grav«. Efter at have »fejret de guddommelige Hemmeligheder« knælede han længere Tid i Bøn. Da han kommer ud af Kirken, faar han at vide, at hans Ledsagere er draget af Sted, og han staar med Bedrøvelse og ser Skibet sejle bort. Hellig Anders begiver sig nu alene paa Vej; omsider knæler han ned for at bede, og ser da i det Syn en vældig Hest med en Rytter i Sadlen, som siger til ham: »Stig op hos mig, saa skal jeg føre dig«, og medens han sad der, faldt han i Søvn i den fremmedes Arme. Da han vaagnede op, befandt han sig paa en Høj uden for Slagelse. Han troede stadig, han var i det hellige Land, men der var nogle Hyrder paa Marken, som talte dansk sammen; de genkendte ham, og han hilste paa dem. Hellig Anders spurgte, hvor han var, og gik saa ind til Byen og ind i Kirken og sang Aftensang der.

Paa Hvilehøj, som den Høj kaldes, hvorpaa Hellig Anders vaagnede op efter sit eventyrlige Ridt, blev der rejst et Krucifiks. Hvilehøj ligger vest for Slagelse ved Landevejen til Korsør. Krucifikset skriver sig i dets nuværende Skikkelse fra 1762; det har en latinsk Inskription, som lyder oversat til Dansk: »Til Erindring om Hellig Anders, der lagde sig til Hvile i Joppe og vaagnede paa dette Sted«. Kristusfiguren er skaaret af et Stykke Træ.

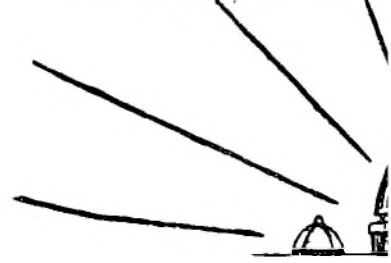
Boe.

I forsagte, fat Mod, og frygt ikke; se, vor Gud vil komme og frelse os.

Esajas 35.

PA ANG

Det er omtrent et Aar siden — umiddelbart før Jul sidste Aar — at den med Spænding imødesete *Film om Paven* havde Urpremiere i Rom og en Række andre italienske Storbyer. Beretninger fra Italien fortalte dengang, at Filmen var en 'grande successo'. Kort efter Nytaar forsvandt den imidlertid fra Programmerne, men da den nogen Tid senere atter blev taget op, fortsattes Succes'en. »*Pastor Angelicus*« eller som den er blevet kaldt paa dansk »*Paven i Vatikanet, en Stormagt uden Vaaben*« har nu haft Premiere i København, og man kan ikke være taknemmelig nok over, at det er lykkedes at overvinde alle de Vanskeligheder (der paa Grund af Forholdene maa have været) og faa Filmen frem ogsaa herhjemme omend i beskaaret Form.

Adskillige Mennesker har sikkert med

en vis Skepsis set hen til denne Film — selvfølgelig vil man i Italien kunne begejstres for en Film om Paven, sagde man — men at denne Skepsis er blevet gjort grundigt til Skamme, det er der vist næppe nogen Tvivl om. Filmen om Paven er en Film af Format, den er et dokumentarisk Mesterværk uden Sidesykke. Ganske vist kan den ikke opvise nogen af de Symptoner, der plejer at garantere en Film Succes i vore Dage; der er ikke indlagt de nyeste amerikanske Rytmer, der er ingen Anledninger til Latterorkaner — og der er kun een Stjerne, den hellige Fader selv. Ikke desto mindre er den aktuell. Den handler nemlig om en Person, hvis Folkeyndest er evig-ny (og saaledes er Konkurrent til enhver Filmshelt) og som Alverdens Herskere altid maa se hen til med

udelt Misundelse. — De Menneskeskarer, der fra den aarle Morgen fylder Sct. Peter og den enorme Plads foran Basilikaen og som i Timevis taalmodigt venter for at faa blot et Glimt af Paven, har det ikke været nødvendigt at »tromme sammen«, de kommer ganske af sig selv og staar Hoved ved Hoved i uoverskuelige Skarer, de kommer for at hylde den hvide Skikkelse paa Petri Stol, Skikkelsen fra hvem, der altid er udgaet en mystisk, næsten magisk,

PAVEN
EN
UD

'OR ICVS

aandelig Magt — og hvis Popularitet ikke er taget af, men maa-ske næppe nogensinde har været større end i vor Tid.

Det blev ikke, som ventet var, en decideret Film for Katolikker (omend den selvfølgelig maa være det i første Række), det er en af de Film, som man snyder sig selv ved ikke at se, Katolik eller ej. Den er et Stykke Verdenshistorie, set paa Baggrund af Vatikanet, Verdens

mindste men maaske mest betydningsfulde Stat, og det evige Rom med dets Kirker, Pladser og Ruiner.

Ugebladet har tidligere omtalt Filmen og skal kun gentage, at den skildrer Pave Pius XII's Liv og Virke. Man følger Eugenio Pacelli frem gennem Ungdomsaarene, hans Arbejde i det kirkelige Diplomatisk Tjeneste i og uden for Italien indtil den Dag, da han som Pius XII hyldes af Mængden foran San Pietro. Stump for Stump af gamle Reportage-film er med virkeligt Held knyttet sammen til en Helhed. Derpaa fører den os frem til vor Tid. Den hellige Faders Arbejdsdag rulles op, man ser ham modtage fremmede Ambassadører, eksotiske Regenter, Pilegrimme fra fjern og nær, nygifte Par, der beder om hans Velsignelse, og smaa Konfirmander, klædt i hvidt og med Blomster i Hænderne. Mørke Skyer paa Roms Himmel varsler den frygtelige Krigs Udbrud. Man aner Pavens Arbejde for at bevare Freden, ser Krigen i Nærbilleder med synkende Skibe og Flammekastere, følger Vatikanets Bestræbelser for at hjælpe og at lindre Krigens Nød og Ulykke, ser Pius XII modtage Krigens Blinde og Invalider, der bæres hen til ham og som for en Stund i hans Nærværelse synes at glemme Nød og Lidelse. Filmen afsluttes med Opta-

(Fortsættes Side 780)

VATIKANET
MAGT
ABEN

Alle kender Lourdes

- men hvem kender Loretto?

Ind imellem —

Forestil Dem en Marmorgesims lidt over Gulvhøjde rundt om et Kapel, med to tommedybe Riller, udhulet af fromme Pilgrimmes Knæ i Aarhundredernes Løb, alt mens de krøb Kappellet rundt i Bod og Bøn. De vil forstaa, at dette Sted har betydet noget for Tusinder og atter Tusinder af Mennesker, og dog kender De maaske ikke engang dets Navn: L o r e t t o. For mens hele den civiliserede Verden skændes om Lourdes, beundrer Lourdes, forhaaner Lourdes, og skriver Romaner, Helligbiografier og vidunderlige Helbredelsesberetninger fra Lourdes, er Loretto et forholdsvis ukendt Begreb i hvert Fald i det protestantiske Skandinavien.

Den Dag, jeg kom til Loretto, en lille By paa den barske norditalienske Højslette, var Søndagen før sket to pludselige Helbredelser ved Det hellige Hus »Santa Casa«, der danner Midtpunktet i Byens pompøse Domkirke. Der havde i den forløbne Sommer været transporteret 350,000 Syge til Santa Casa i Maanederne Maj—Oktober, og der var i Sommerens Løb fastslaaet 15 paaafaldende Helbredelser, der siden er blevet taget op til kritisk Undersøgelse af Lægevidenskaben. En af de mærkeligste og pludseligste Helbredelser i Loretto i Løbet af det sidste Par Aar var den 27-aarige Italienerinde *Giorgina Riccaldi's* Helbredelse den 8. Maj 1936.

Frk. Riccaldi havde paa dette Tidspunkt været syg i syv Aar. Foruden Tuberkulose led hun af en alvorlig Nyresygdom. Hun havde gennemgaaet tre smertefulde Operationer, havde paa dette Tidspunkt gennem længere Tid haft konstant Feber og maatte tvangsfordres. Tilsyneladende var hun Døden nær, da hun ankom til Loretto, men mens hun laa paa sin Baare i Santa Casa den 8. Maj Side om Side med andre Pilgrimme, saa man hende pludselig rejse sig. »Jeg kan gaa, jeg kan gaa. Tak, kære

Gudsmoder,« udbrod hun, *stod op og gik!* I de kommende Dage tog hun et halvt Kilo paa i Vægt daglig, indtil hun havde naaet normal Vægt, og da hun faa Timer efter blev tuberkulinprøvet, gav Prøven et absolut negativt Udslag. Ogsaa hendes Nyresygdom var sporløst forsvundet. — Hendes Helbredelse har siden været under kritisk lægevidenskabelig Undersøgelse gennem et helt Aar med det Resultat, at den er fastslaaet som overnaturlig.

Georgina Riccaldi er kun en af de utallige. Og naar Loretto's Ry aldrig er naaet videre, bortset fra de katolske Lande, hvor Navnet har en velkendt Klang, gaar jeg ud fra, at det er fordi Underet er en saa selvfølgelig Begivenhed i Italien. Faa Timers Jernbanerejse fra Loretto lever en stigmatiseret Kapuciner munk — heller ikke han er Genstand for nogen større Turisttilstrømning, men omgives med ærbødig Beundring af Egnens Folk. Italien er Italien.

Maaske er De ikke fri for at være nysgerrig efter at erfare, hvordan netop denne uanselige Bjergby er blevet Midtpunktet for et saa inderligt religiøst Liv og saa storslaaede Begivenheder. Legenden fortæller, at da Tyrkerne havde fordrevet Kristendommen fra Det hellige Land i det trettende Aarhundrede, forsvandt ogsaa det Hus i Nazareth, hvor Jomfru Maria modtog Engelens Budskab om sin høje Opgave og Helligaandens Undfangelse, og hvor den hellige Familie siden levede og virkede med det guddommelige Barn som Midtpunkt. Samtidig med, at man begræd Husets pludselige Forsvinden i Nazareth, fandt nogle Hyrder i Dalmatien et Hus med en mærkelig og fremmedartet Konstruktion, og en af Egnens Mænd havde en Aabenbaring, hvori det blev ham fortalt, at Huset var det samme, som den hellige Familie havde boet i, og at det var baaret hertil af Engle for at undgaa at vanæres af de Vantro.

Efter kun tre Aars Forløb forsvandt Huset imidlertid igen —

det var i Mellemtiden i den religiøse Tilstrømnings Kølvan blomstret et usmageligt Handelsliv op omkring det. Det blev nu fundet paa den anden Side af Adriaterhavet, ved Loretto, hvor man i Dag kan iagttage fire ujævne Murstensvægge som Ramme omkring det Kapel, der danner Kirkens Midtpunkt. I Tilslutning til Kirken er opført et Skatkammer, der rummer den Del af taknemlige Helbredtes Takkegaver, som er blevet tilovers efter Napoleon den Stores Plyndringstog i 1809, hvor der blev fjernet for 93 Millioner Lire Værdier i Guld, Sølv og ædle Sten. Men endnu er der nok tilbage til at faa den Besøgende til at studse — jeg maatte bl. a. standse og undrende betragte et Madonnabillede, som Polarforskeren, General *Nobile* har haft med paa sine Ekspeditioner, og som Stedets Biskop efter hans Hjemkomst har ladet indramme i en mægtig Sølvramme. Øverst ser man et Relief forestillende Luftskeibet, der svæver over Polarødet.

Et Luftskeib i Loretto's Skatkammer — mærkeligt Møde mellem før og nu. Straalende Bevis paa, at der findes intelligente Nutidsmennesker, som bøjer sig i ydmyg og taknemlig Erkendelse af Underet, frembragt ved Gudsmoders mægtige Forbøn og Beskyttelse!

Ingen Katolik er forpligtet til at tro paa den Legende, der beretter om Det hellige Hus' overnaturlige Fjernelse fra Nazareth, selv om de historiske Kilder viser, at Huset ganske rigtigt var forsvundet fra Nazareth paa det Tidspunkt, hvor Hyrderne gjorde deres usædvanlige Fund i Dalmatien, og selv om dets Maal nøjagtig svarer til de Maal, det forsvundne Hus havde, og Leret i Stenene er almindeligt forekommende i Palæstina, mens det ikke forekommer i Italiens Jord. Men hvordan man end stiller sig til Legenden, er Santa Casa gennem Aarhundrederne blevet Midtpunktet for et saa inderligt og fromt Andagtsliv med saa rige og straalende Frugter, at det maa fylde Katolikerne med dyb Taknemlighed.

-sen.

Pressen om Pavefilmen

(fortsat fra Side 775)

ude paa Peterspladsen knælende modtager den pavelige Velsignelse *Urbi et Orbi*, mens Sølvtrumpeterne klinger og de mægtige Malmklokker runger, saa begriber man lidt af Kirkefyrstens Magt, i Virkeligheden omfatter hans jordiske Rige opimod 400 Millioner Indbyggere. Og man forstaar bedre den mystiske Rolle, det ultramoderne Diplomati spiller ogsaa i vore Dages Storpolitik ...

For de fleste danske Øjne er det hele en fjern og fremmedartet Verden, men en Verden fuld af overvældende Pragt, af uendelig Skønhed, af en guddommelig Fred, men ogsaa af middelalderlige Former og af en Overtro, vi i Norden har forladt. Og man griber i at tænke: hvad vil der ske, hvis disse Kirkens vældige Kræfter maaske en Dag frigør sig og stormer frem mod nye Idealer.

Men her i Filmen holdes disse Billeder og Indtryk, hele denne blændende Mangfoldighed sammen af Pius XII's magtfulde Personlighed. Midt i Kirkesangen og Klokkeklangen og Orgelbruset og Ceremo-

nieerne staar han frem som en lysende næsten overnaturlig Skikkelse, der breder sine Arme ud til apostolisk Velsignelse af al Verdens Folkeslag i sin Bøn for Freden — hørt maaske af Himlen, men hidtil ikke af dem, der holder Jordens Skæbne i deres Haand.

Det er en Film, alle bør se og alle vil se, for den er en Del af vor egen Tids Verdenshistorie.

»Social-Demokraten« skrev ogsaa med Venlighed om Filmen, blot gav de sidste Ord et Indtryk af, at Pavens Fredsbestræbelser er *Aarsag* til Krigens Fortsættelse (det var vist slet ikke, hvad Anmelderen vilde have sagt):

Filmen om Pius XII og denne Paves Liv og Virksomhed ligesom aabner for Vatikanets af dets brogede Svejtsergarde stærkt bevogtede Mure og giver alle og enhver et ganske interessant Indblik i en for Offentligheden ellers skjult, eller i hvert Fald hemmelighedsfuldt tilsløret, Verden. Interessant — fordi denne Verden trods sin Lidenskab er at regne med som en Stormagt, eftersom den i sit kirkelige Overhoved repræsenterer 400 Millioner Katolikker, spredt over he-

le Jorden. Og spredt over alle Lande i høje Gejstlige besidder Gesandter, der ofte optræder som fine Diplomater. En uhyre Magt er samlet omkring Pavestolen, og naar denne Magt optræder i Fredens Tjeneste, saaledes som gentagne Gange gjort gennem Pius XII's Forsoningsbudskaber, først før siden under Verdenskrigen nu, har den Krav paa, at en lidende Menneskehed samlet retter Blikket hen mod et af de faa Steder, hvorfra Hjælpen dog har i hvert Fald et Glimt af Haab om at komme ...

»Peterskirken bliver aldrig færdig«, citeres et romersk Ord. Og et af Pave-Filmens sidste Billeder viser Pius XII oppe paa en Kirkeafsats, hvorfra Paven inspicerer et Reparationsarbejde, udført af en Gruppe Haandværkssvende, der som Fluor bevæger sig højt oppe paa Michelangelos Vidunder af en Kuppel. Kuplen kan repareres. Men hele det syndige Kaos af en Verden under den — kan den repareres? Ak, Pave Pius XII's velmente Fredsbestræbelser har dog endnu ikke medført andet end stadig nye Ophud af Rædsler, udspyt fra Kanoner, Tanks og Bombemaskiner.

Undervisning i *LATIN* og *LITURGI*

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

KØBENHAVN V

**EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER**

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearnllys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Liturgisk Kalender

Dec.

5. S. 2. *Søndag i Advent* (5);
(violet) 2. Bøn: St. Frans Xavers
Oktav (771), 3. Bøn: St.
Sabbas ([53]); Hellig
Trefoldigheds Præfation
(521).
6. M. *St. Nicolaus* (772); 2. Bøn:
(hvid) St. Frans Xavers Oktav
(771), 3. Bøn: Feria (6),
4. Bøn*); alm. Præf.
(525).
7. Ti. *St. Ambrosius* (775); 2.
(hvid) Bøn i Oktaven (771), 3.
Bøn: Feria (6), 4. Bøn:
Vigilien (775); alm. Præf.
(525); sidste Evangelium:
Vigiliens (1070).
8. O. JOMFRU MARIAS UPLET-
(hvid) TEDE UNDFANGELSE
(776); 2. Bøn: Feria (6);
Gudsmoders Præf. (522).
9. T. † 2. *Dag i Oktaven* (777);
(hvid) 2. Bøn: St. Frans Xavers
Oktav (771), 3. Bøn: Fe-
ria (6), 4. Bøn*); Præf.
(522).
10. F. *Oktav af St. Frans Xaver*
(hvid) (770); 2. Bøn: Gudsmo-
ders Oktav (777), 3. Bøn:
Feria (6), 4. Bøn: St. Mel-
chiades ([5]); Præf.
(522).
11. L. † *St. Damasus I* (781); 2.
(hvid) Oktaven (777), 3. Bøn:
Feria (6), 4. Bøn*);
Apostlens Præf. (524).
12. S. 3. *Søndag i Advent*.
(hvid) *Jomfru Marias uplettede
Undfangelse* (776).

* Om Fred eller Paven ([122]).
— Bønnen om Fred findes i K. U.
Nr. 30.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sam-
mensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (an-
svarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Announceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Cen-
tral 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge
og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland
18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-
dets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER ≈

Kærten

Julekærten (St. Ansgars Forlag).

Den populære Kærte hævder sig
atter i Aar smukt blandt Aarets Ju-
lehæfter. Pastor *Benzon* har i Aar
endogsaa formaaet *Karen Blixen-
Finecke* til at medarbejde med en
ypperlig Fortælling fra Kenya. En
Novelle af *Tove Frydenlund* »Hvor-
for?« og en af samme genfortalt
flamsk Legende fortjener ogsaa at
fremhæves særskilt, ligesom *Sven
Damsholts* lille, muntre Eventyr.
Men der er meget mere i Hæftet,
Bidrag af *Arne Hall Jensen*, *Peter
Schindler*, *Ellen Baadsgaard*, *E. og
C. Engholm*, *Lillian Sharff-Olsen*,
Bent Rosenkilde og *Stein Osten-
feld-Rosenthal*, samt et lille Jule-
spil for Børn. Ejvind Rafn, Anker
Kjerulff, Palle Wennerwald og
Benjamin Dahlerup har gennem-
illustreret det festlige Hæfte, som
heller ikke i Aar maa savnes paa
noget katolsk Julebord.

Karen Plovgaard: »Assumpti-
onsordenens Stifterinde og hen-
des Værk« (Arnold Buscks For-
lag).

I 1937 skrev Fru Plovgaard her
i Bladet nogle Artikler om den
franske Adelsdame, der næsten 100
Aar i Forvejen havde grundlagt As-
sumptionssøstrenes Kongregation.
Disse Artikler er nu omarbejdet til
et smukt lille Hefte, som lyser af
den smukkeste Kærlighed til disse
Søstre, der i 35 Aar har udrettet
saa meget godt her i Danmark. Fru
Plovgaards ypperlige Evner som
Fortæller fornægter sig ikke i det
lille Skrift, som udmunder i Ha-
bet om, at Mère Marie Eugénie in-
den længe maa blive talt blandt
Kirkens Helgener. L. H.

Kay P. Nielsen: *Ivan Mestrovic*
(Nyt Nordisk Forlag. Arnold
Busck).

Ugebladet bragte for kort Tid si-
den et Par illustrerede Artikler om
den katolske kroatisk Billedhug-
ger *Ivan Mestrovic*, hans Værk og

Personlighed. Forfatteren, Kay P.
Nielsen, har nu udsendt den inter-
essante lille Afhandling i Bogform,
en nydelig og særpræget lille Bog
— en fin katolsk Julegave-Idé. R.

Pastor Angelicus *forts. fra S. 777*

gelder fra den hellige Faders Bispe-
jubilæum sidste Aar, den straalende
Højtid i San Pietro, hvor den
hellige Fader paany maner til Fred
og Fordragelighed mellem Natio-
nerne og Sølvtrumpeterne klinger
under Michelangelo's herlige Kup-
pel.

Det lader sig næppe sige, hvad
der er det bedste i Filmen. Er det
maaske de prægtige Billeder af den
hvide, slanke Skikkelse, der en-
somt vandrer i Vatikanets Haver,
eller er det den fortræffelige Re-
portage af Kardinalernes Ankomst
til Konklave fra alle Verdenshjør-
ner pr. Flyvemaskine, Skib og Tog.
Er det mon de store Audienser,
hvor brogede Skarer fylder Vati-
kansalene og modtages af Kristi
Statholder, ikke en verdensfjern
Afgud, hvem man ikke tør hæve
Blikket imod, men en kærlig Fader,
der har et kærligt og trøstende Ord
til hver og en af de mange, som
flokkes om ham og rækker Hænder-
ne ud mod ham, eller er det Gen-
givelserne af Vatikanets uddelige
Værdier og moderne Indretninger,
de kæmpestore Helgenskikkelser
paa Peterskirkens Façade eller
Berninis underskønne Kolonnader?
Det er vanskeligt at sige. Eet er i
hvert Fald sikkert: det var en straa-
lende Oplevelse at se Filmen — og
hvor er det en stor Skam, at ikke
alle danske Katolikker kan faa den
at se. Den overtraf de dristigste For-
ventninger og tegnede et fint og
klart Billede af den hellige Fader,
Fredsfyrsten i Vatikanet, hvem en
forpint Verdens Øjne tillidsfuldt og
forventningsfuldt hviler paa. J. B.

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Rosenkrans Kirken, København, St. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Katholsk Kirke, Ålborg,
Katholsk Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

Kirkekoncert i Roskilde

For 13. Gang afholdes den 12. December Kl. 14,30 en Kirkekoncert i St. Laurentii Kirke i Roskilde til Fordel for fattige Børns Jul. Det er Organist A. Kerckhoffs, der staar for Arrangementet, og foruden Organisten selv medvirker Cellistinde Kaja Norup og Koncertsangerinde Hertha Bjørvig samt Herrekoret »Vokalion«. Billtter à 1 Kr. faas i Præstegaarden, paa Hospitalet og i Bruuns Boghandel.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

København.

Søndag den 5. December Kl. 9,30.

Akademikermesse i Klosterkirken paa Jagtvej. Efter Messen spises medbragt Morgenmad i Klosteret.

Samme Dag Kl. 15,00.

Aabent Hus hos Civilingeniør G. Wissum, Asmussens Allé 1, V. Kapelmester Martellius Lundquist vil fortælle om den forestaaende Radioopførelse af »Missa solemnis«.

Torsdag den 9. December Kl. 16,00.

Studiekreds i Bredgade 67 A. — Emne: Filosofiens Grundelementer I efter Maritain. Leder: stud. mag. Hans Bang.

Tirsdag d. 14. December Kl. 17,00.

Studiekreds i Bredgade 67 A. — Emne: Filosofiens Grundelementer II efter Maritain. Leder: Pater H. Roos S. J.

Katolik

Grundet paa manglende Bekendtskabskreds søger en dannet ung Dame, 34 Aar, Bekendtskab med en Katolik, 35—40 Aar.

Billet mrkt. 1781 modtager Bladets Annonceekspedition, Klosterstræde 23, København K.

Kvindelig Korrespondent.

først i 30'erne, ønsker Brevveksling med jævnaldrende Dame eller Herre. Interesser: Sprog (skriver og taler de tre Hovedsprog. Brevvekslingen kan om ønskes foregaa paa eet af disse), Literatur, Rejser, Musik (synger og spiller Klaver), Naturen (ivrig Havedyrker), men først og fremmest den katolske Kirke, og det, der har Tilknytning dertil. Billet mrk. »Korrespondent« modtager Bladets Redaktion, Nørrebrogade 27 C.

D. K. K. F. Adventsaften

Dersom Spærretiden ophæves, eller udsættes til Kl. 23, vil der Torsdag d. 9. Dec. Kl. 19½ blive afholdt en Adventsaften i Klosteret Sct. Kjeldsgade 1.

Program: Forfatterinden Fru Karen Plovgaard holder Foredrag om en af Nordens store, katolske Kvindeskikkelser, Koncertsangerinde Fru Ragna Schack har lovet at synge. Adventstale af Pater Stephan Wevers S. M. M. — Kaffebord.

(Sukker bedes medbragt). Enhver katolsk Kvinde, ogsaa Ikke-Medlemmer, er velkomne og kan tage en Herre med. Da det jo er usikkert om denne Adventsaften vil kunne finde Sted, vil der ikke blive udsendt særlige Indbydelser, men Meddelelsen sker kun paa denne Maade. Henvendelse angaaende Deltagelse senest Dagen før til Sct. Liobasøstrene, Ryvang 381, eller til Sekretariatet, Ndr. Frihavnsvej 26. Husk Sangbogen og bemærk, at det er omtrent Fuldmaane.

Kirkekoncert

i Sankt Annæ Kirke, Sundby

Søndag den 5. December 1943 Kl. 15 pr.

til Fordel for det nye Orgel

PROGRAM:

1. *Martin Blum*:Nachspiel.
Organist KAI SUHR
2. *Anton Bruckner*:Kyrie og Sanctus af Choral-Messe.
JESU HJERTE KIRKES KOR og
SANKT ANNÆ KIRKES KOR
3. *Fr. Schubert*:Ave Maria.
Gunner Svendsen:Julelyset.
Operasangerinde
GUDRUN ROKBØL
4. *T. Giordani*:Caro mio ben.
Koncertsanger
FRANTZ GRABOWSKY
5. *A. Corelli*Sonate Nr. 1. Opus 5.
Violinistinde
HANNE THORVALD NIELSEN
6. *C. E. F. Weyse*:Bliv hos os.
Koncertsanger
BERNHARD STENALT
7. *Carl Nielsen*:Min Jesus, lad mit Hjerte faa.
Edwin Nielsen:Jeg takker Dig, Gud.
César Franck:Panis angelicus.
Koncertsangerinde OLGA RØEBOE
8. *G. F. Händel*:Ombra mai fu (Largo).
Arie af Operaen »Serse«.
Operasanger PER HOVEDSKOU
9. *C. E. F. Weyse*:Borgvægterens Sang.
G. F. Händel:Arie af »Josua«.
Kgl. Operasanger
MAGNUS ANDERSEN
10. *C. Aiblinger*:Jubilate Deo.
JESU HJERTE KIRKES KOR og
SANKT ANNÆ KIRKES KOR
11. *Ch. Rinck*:Postludium.
Organist KAI SUHR

Det apostoliske Vikariat

Resterende Kollekt og manglende Kollekt-Forregnelser for 1943 bedes indsendt snarest til Regnskabsafdelingen, Bredgade 69 A, Kbhvn. K.

Alle Samfundsklasser

sætter deres Børn i KATOLSK CENTRALSKOLE. Indmeldelser modtages daglig til alle Klasser, Nørrebrogade 27, Tlf. Nora 6166.

Baroness Rosenkrantz-Charisius f. Oxholms Legat

til Hjælp for trængende, indfødte Medlemmer, Mænd eller Kvinder, af de her i Landet værende katolske Menigheder, uddeles af Biskoppen i Løbet af Januar Maaned 1944.

Ansøgning, indeholdende fulde Navn, Stilling, Alder, Bopæl, skal m. H. t. Trang, Værdighed og Medlemsforhold til en herværende katolsk Menighed attesteres af to Personer, hvoraf den ene skal være katolsk gejstlig.

Legatportionerne uddeles ikke for Livstid, hvorfor tidligere Legatnydere maa indsende ny Ansøgning. Ansøgningsfristen udløber 20. December. Andragender, som er indsendt efter dette Tidspunkt, kan ikke tages i Betragtning.

Ansøgning stiles og indsendes til Det Apostoliske Vikariat, Bredgade 64, København K.

St. Ansgars Kirke

Fred. 3. Dec. Efter Messen Tilbedelse indtil Andagten Kl. 19,30 (hvis streng Spærretid opretholdes, da Kl. 19). Sønd. 5. Dec. Kl. 8 Reciteret Messe med Fælleskommunion. Kl. 17 Adventsandagt med Prædiken: »Guds Tugtelse«.

St. Mariæ Kirke

Fredag d. 3. Dec. Kl. 8 Højmesse; fra Kl. 15,30 Tilbedelse. Eukaristisk Forening. Kl. 19,00 sakram. Velsignelse (hvis Spærretiden bort-

falder Kl. 19,30 Andagt). Søndag d. 5. Dec. som opgivet paa Sognebrevet. Onsd. 8. Dec. Kl. 8 Rorate-Højmesse.

Jesu Hjerter Kirke

Mand. 6. Dec. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Tirsd. 7. Dec. Kl. 16,30 Immaculatakongr. Torsd. 9. Dec. Kl. 20 Mændenes Kongr.

St. Antoni Kirke

Fred. 3. Dec. Kl. 19,30 Andagt, derefter Adventsaften (som i Tilfælde af Udgangsforbud flyttes til Søndag Kl. 16). Onsd. 8. Dec. Kl. 19,30 Kongr. for Mænd.

St. Andreas Kirke

Sønd. 5. Dec., St. Andreas Fest, Kl. 10 Levitmesse, Kl. 17 Festandagt. Torsdag 9. Dec. Messe for nyfødte Børn i Sognet.

St. Therese Kirke

Sønd. 5. Dec. Kl. 9 Messe for de unge. Samme Dag Indsamling af Gavepakker til de fattige.

Jesu Hjerter Kirke

Søndag d. 19. Decbr. Kl. 15 pr.

JULEKONCERT

til Fordel for Korsangen ved Kirken.

Medvirkende:

Operasangerinde
GRETHA LISA LOUS

Kgl. Kapelmusikus
KAJ POLYCARP ANDERSEN

Organist
KURT THOMSEN

Organist
AAGE BREDAHL

JESU HJERTE KIRKEKOR
KAMMERORKESTER

Billetprogram à 1½ Kr. faas hos Portneren, Stenosgade 4, i Katolsk Boghandel, Stenosgade 3 (V. 3930), St. Ansgars Forlag, Bredgade 67 (Palæ 4777) samt Koncertdagen ved Indgangen.

Aarhus Opland

Søndag den 5. December:

Pindstrup: Kl. 10.

Søndag den 12. December:

Odder: Kl. 10,15 (Komm. 9,15).

Grenaa (Afholdshotellet): Kl. 10.

NB. Denne Gang den 2. Søndag i Stedet for den 3. i Maaned.

Vincentforeningen f. Herrer

afholder Generalforsamling Søndag den 12. Decbr. efter Højmessen i Bredgade, ca. Kl. 11¼ i Sct. Ansgar Præstebolig hos Hs. Excellence Biskop Theodor Suhr.

Meddelelse

Bogen om Maria-Aabenbaringen i Fatima kommer omkring 10. Dec. til en Pris af ca. Kr. 4,00.

Nylig hjemkommet

Karrer, Das religiöse in der Menschheit und das Christentum 11,20
Chable, Die Wunder Jesu ... 3,35
Prümm, Christentum als Neuhheitserlebnis 11,65
Orsenigo, Der heilige Carl Borromäus 16,35
Stonner, Heilige der deutschen Frühzeit, I-II 12,90
Kolb, Das Leben des heiligen Ignatius von Loyola 6,70
Wallenstein, Katechismus christlichen Vollkommenheit Magni-Grumann, Da kommt der Heilige, (Lebensbild des hl. Franz von Assisi erzählt von Mitbrüdern Leo und Egidio) 5,40
Grimm, Det katolische Christ in seiner Welt, Bd. I 9,25
Bd. II 12,50
Chasle, Schwester Maria vom göttlichen Herzen 8,60
Hattler, Herz-Jesu-Monat 2,15
Fechter, Der Aussätzige (Daman de Veuster auf Hawaii) Bertram, Charismen priesterlicher Gesinnung 9,05
Retzbach, Das Recht der katholischen Kirche 13,80
Weismantel, Die guten Werke des Herrn Vincenz 7,35
Pilez, Nervöse und psychische Störungen 2,15
Laur, Der heilige Bonifatius 3,45
Görres, Die siebenfache Flucht der Radegundis 9,70

BERNH. HANSEN'S BOGTRYKKERI

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 Privat: 836 Sundby

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør til vore Hospitaler, Kirker, Skoler etc. . Bedste Referencer.

 SANKT ANSGARS
Boghandel . Bredgade 67

Palæ 4777 . Giro 81851

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Søndag d. 12. December Kl. 14
»Den røde Sal«, Stenogade 4. Adventsmøde. Pastor Cay Benzon holder Adventstalen. Vi tænder Adventskransene og synger vore dejlige Adventssalmer. Fælles Kaffe-bord (husk Sukker). Derefter Pakkeauktion. Enhver medbringer 1 Pakke til Værdi af mindst 50 Øre,

eller betaler 50 Øre i Bøde. Praktisk Arrangement Gruppe I. Afregning for Sct. Knuds Gilderne Kl. 13,30.

Amager.

Paa Grund af Kirkekoncerten i Sct. Annæ Kirke udsættes K. U. K.-Mødet til Søndag d. 12. ds. Denne Dag bliver der Adventsmøde, og vi faar Besøg af Sct. Nicolaus. Nærmere Program i næste Blad.

Lyngby.

Travetur Søndag den 5. December. Start fra St. Knud Lavards Kapel efter Messen Kl. 8¼.

Turleder Frk. Minna Jørgensen. Turen gaar ad Prinsessestien til Holte med Besøg hos Billedhugger Windfeldt-Schmidt, hvor vi vil faa Lejlighed til at bese Kunstværkerne. Hjemkomst Kl. ca. 15 (Madpakke medbringes).

NYKØBING F

J. N. Jensen <i>Murermester</i> Bispegade 20 . Telefon 984 x <i>Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke</i>	W. Hardeweg <i>Slagtermester . Paaløgsf.</i> Østre Allé 54, Tlf. 1082 <i>Lev. til de kat. Institutioner</i>	A-S Lolland-Falsters Kulkompagni KUL.KOKES.CINDERS Nykøbing F . Tlf. 626, 945 <i>Leverandør til kat. Institutioner</i>
Mackeprang's Boghandel A-S <i>PAPIRLAGER EN GROS</i> Nykøbing-Falster <i>Telefon 38 og 769</i>	JOHS. AAEN <i>Manufakturhandel</i> Kjoler . Overtøj . Udstyr	Johannes Madsen <i>Elektr. Installatør</i> Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684 <i>Leverandør til katolsk Menighed</i>
C. W. Kronmann <i>GRUNDLAGT 1852</i> Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejerværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203	A-S NYKØBING F. BRYGHUS Lager . Pilsner . Export Beer Lyst Hvidtøl . Mærkt Hvidtøl . Mineralvande	

ROSKILDE

A/s F. Christiansen Maskinfabrik Sct. Olsegade 15, Telf. 87 Lev. til kath. Præstegaard & Hospital	Dom-Apotheket ROSKILDE <i>Forbindsstoffer</i> <i>Sygepleartikler</i> J. AUGSBURG	H. Weber <i>Tømremester</i> Maskinsnedkeri
H. V. Nordsteen <i>Blikkenslagermester</i> Algade 34, Telefon 923 <i>Leverandør til kat. Menighed</i>	Fiskehallen <i>Algade 32 . Tlf. 239</i> Prima Fisk Lev. til Sct. Maria Hospital	
LEDIG	ROSKILDE MEJERI BORGERDIGET, TELF. 349	Ejegod Jørgensen <i>Slagtermester</i> Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olsegade 13 . Telf 157 <i>Leverandør</i>
Mønsterbageriet <i>Bageri og Konditori</i> Morgenbrød bringes <i>Leverandør til katolsk Menighed</i> Sct. Olsegade . Tlf. 859 - 1365	C. J. Schledermand & Sønner <i>Entrepenører . Murermestre . Jernbeton</i> Allehelgensgade 18, Tlf. 122 <i>Murermester ved Sct. Maria Hosp.</i>	

<p>FREDERICIA</p> <p>H. Olsen Holmelund A/S <i>Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170</i> Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde Prima Kvaliteter <i>Prompte og reel Betjening</i></p> <p>Loehr's Kulimport A/S TELEFON: 888 KUL, KOKS, CINDERS OG BRIKETTER</p>	<p>HELSINGØR</p> <p>Kaas & Sørensen Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR Telefoner: 39 - 1139 - 575 Kul, Koks, Brænde og Briketter</p>	
<p>ESBJERG</p>		
<p>K. Rosendahls Bogtrykkeri Aktieselskab Borgergade 25 Esbjerg . Tlf. 1220</p>	<p>J. N. Ladekjær <i>Skolegade 21 . Telefon 209</i> 1. Kl.s Kolonial- og Vinhandel Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p><i>MØBLER for alle Hjem</i> købes bedst og billigst i Bechs Møbelforretning Telefon 735. Raadhushuspladsen 16 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>Vestjysk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Eske Petersen Blikkenslager-, Vand- og Gasmester <i>W.C. Centralvarme . Sanitet</i> Finlandsgade 62, Tlf. 1765</p>
<p>Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 <i>Alt i Sengeudstyr og Manufaktur</i> Lev. til St. Josephs Hospital</p>	<p>Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62</p>	<p>Jørgen Jepsen og N. Møller Gram <i>Kongensgade 26 . Esbjerg . Tlf. 536</i> 1. Kl.s Skræderi og Maalkonfektion</p>
<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Krucifikka og Vievandskar <i>Katolsk Litteratur</i> <i>Alt i katolske Bøger</i> Kongensgade 78 . Tlf. 1920</p>	<p>Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldsmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>N. A. Frederiksen <i>Nørregade 65 . Telefon 576</i> KOLONIAL . MEL Leverandør til St. Josefs Hospital</p>
<p>KOLDING</p>		<p>J. Bondesens Efft. <i>C. V. Hennebjærre</i> Tømrermester og Entreprenør Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)</p>
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Dalka- tesser, Tobakker & Cigarer Hj. af Hollændervej og Kongebrogede Telefon 698</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«, Sønder Vang, Dreyervej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>M. Schultz' Efft. <i>F. A. Fahrenholtz</i> Alt i Kolonial, Isenkram, Brændsel Læssøegade 47 . Telefon 1249 Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>H. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 439 Udført Arbejdet ved den ny Klinik</p>	<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>Kolding Andelsmejeri Telefon 153 leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmønt ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>Berring & Larsen A/s KUL-IMPORT . KOLDING Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør</p>	<p>Slagteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserver Leverandør til St. Hedvig Klinik</p>	<p>M. Lauridsen <i>Bade- & W.C. Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til katolsk Menighed</p>

Katolsk

12. Decbr. 1943

91. Aarg.

Nr. 50

Ugeblad

Længslernes Tid

Advent er Længslernes Tid.

Det er den først og fremmest for de Børn, der trykker deres Næse flad mod Butiksruden for at nyde Synet af de udstillede Herligheder og ikke kan blive klar over, hvad de vil ønske sig til Jul. Bagefter bliver det lige saa spændende at se, om de faar det, de omsider har kastet hele deres Kærlighed paa.

Men ogsaa de Voksne kender til Længsler, selv om de ikke gælder Julegaver. Alle Mennesker bærer vel paa en lille Djævel — eller ogsaa er det en Engel, — der staar paa Taaspidserne og rækker Hals. Længsel vækker Uro. Den holder det besatte Sind i Spænding. At længes er jo at række sig efter noget, man ikke har og gerne vil komme i Besiddelse af, eller efter at være noget, man ikke er. Tankerne kommer gerne til En, mens man sidder stille. Den, der længes, har den ene Fod løftet fremad, mens han samtidig med den anden skyder sig bort fra sit tidligere Staaested. Den tænkende absorberer og assimilerer. Den, der begærer, er paa Jagt. Derfor er da ogsaa det, vi længes efter, af større Betydning end det, der blot sysselsætter vor Tanke. Tankerne har deres Værdi, for saa vidt de baner Vej for Begæret. Det er først, naar Menne-

sket sætter sig i Bevægelse, at der sker noget.

Der var engang Filosofer, for hvem den største Visdom bestod i Undertrykkelse af ethvert Begær. Det var en Misforstaaelse. Den komplette Resignation er i Strid med Menneskets Natur; den opnaas ved Døden.

Men givet er det, at ethvert Menneske skal være paa Vagt over for sit Begær. Det kan saaledes være gavnligt at holde sig de vage Længsler, som jævnlig kaldes Drømme, fra Livet. Det er brogede Markedsballoner, der til ingen Nytte trækker i Traaden. De vil snart briste og blive til ingen Verdens Ting. Endnu værre er det med de uopnaelige Ønsker. Deres Tal er legio, og lige saa mange er de Mennesker, der er besat af den Slags onde Aander. Saadan f. Eks. den, der mangler Sans for Musik og alligevel vil være Musiker og derfor spilder sin Tid og sin Møje. Eller ogsaa nogen, der har mistet en af deres kære og bliver ved at stirre paa Tabet. Her gælder Thomas af Kempis' gyldne Regel: »Begær ikke, hvad du dog ikke kan faa.« Der er mange Mennesker, som forøder deres Liv, fordi de altid ønsker at være dér, hvor de ikke er, eller at være, hvad de ikke er og hel-

Monte Cassino

Et „Himmel-Spil“

Bag Gildernes Kulisser

Jul i Bogladen

Englenes Dronning

ler ikke kan blive. De udfylder kun daarligt den Plads, de er sat paa, fordi de hele Tiden drømmer om den, de er opsat paa. Den Slags »over Evne«-Ønsker gælder det om hurtigst muligt at sætte ud af Spillet. De skaber en Uro, der nok faar Sindet til at rotere, men ikke lader sig omsætte i fremadskridende Bevægelse. Det er Længsler, som ingen Steder fører hen.

Men bortset fra saadanne Misvækster, er baade Drømme, Ønsker og Længsler et Gode. De skaber Modvægt mod Træghed. De holder Ens Evner i Aande og pisker dem op til at eftertrægte det attraaede Maal. Deres Værdi afhænger af Maalets Højde. Men alle har de den Fordel, at de omsider faar Mennesket til at løbe træt. For det vil altid vise sig, at hernede er intet i Stand til helt og holdent at mætte Sjælens grænseløse Lykkebegær. Kun forkrøblede Sjæle kan slaa sig til Taals med det, der har afmaalte Dimensioner. Saa længe vi lever hernede, er det Adventstid. Hvad St. Augustin bragte i Erfaring, vil hvert ufordærvet Menneske før eller senere komme til at sande: »O Gud, du har skabt os for Dig, og vort Hjerte er uroligt, indtil det hviler i Dig.«

S. W.

Munkemel

H. HINSCH - Brændselsforretning
 VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
 VODROFF TVÆRGADE 4
 KUL - KOKS - BRÆNDE

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
 NØRREGADE 15 TELF. 9270

Ledig

Jos. Fischlein
 Muremester
 Limfjordsvej 43
 Tlf. Godthaab 8410
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

G. Garth-Grüner
 Landsretssagfører
 Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
 Tlf.: 12,166 og 12,161

Fr. Bührmann & Sønner
 Pensel- og Børstefabrik
 Gormsgade 8-10-12
 København L
 Tlf. Taga 573 . 574

Molins flydende Hjemmefarver
 til Gardiner, Garderobe, Strømper m. m.
 Bonalin-Kompagniet A/S. København F
 Tomme Flasker godgøres af de Handlende

Anton Siegler
 Malermester
 Kingosgade 17 Vester 4753

Torp & Co.
 BLIKKENSLAGERMESTER
 Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
 Amagerbrogade 154
 Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

MIZAR *flø*
 L. E. LARSEN
 Efteraarssko Nørrebrogade 206

VEJLE

Vejle Trælast &
Kulkompagni
 Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69
 Lev. til de kat. Institutioner

C. V. BERG *Blikkenslagermester*
 Autoriseret Gas- og Vandmester
 Langelinie 53 . Telefon 2751
 Lev. til de katolske Institutioner

Carl Petersen
Slagtermester
 1. Kl. Varer - Pølsefabrik
 Nørregade 2 . Tlf. 17 21
 Leverandør til St. Maria Hospital

A/S Vejle Mælkekompagni
Fineste Mejeriprodukter
 Vejle . Telefon 335
 Leverandør til St. Maria Hospital

VEJLE NY
Mineralvandsfabrik
 P. C. NIELSEN
 Vissingsgade 8, Telefon 121, 205
 Leverandør til St. Maria Hospital

**Den »mørke Middelalder«
kom først, da Middelalderen
var forbi**

I en stor Artikel om Udgravningerne i det gamle Æbelholt Kloster skrev »Social-Demokraten« bl. a. følgende Linier, som er særdeles a propos lige efter, at Films anmeldelserne som efter fælles Aftale snakkede om mørk Middelalder i Anledning af »Vredens Dag«, der foregaar længe efter Middelalderen.

»S.-D.« skrev: »En Gennemsnitsdansker bruger ofte Udtrykket »den mørke Middelalder« — fordi han tror, at den katolske Middelalder var en i kulturel og aandelig Henseende mørk Tid. Han glemmer, at det første Aarhundrede efter Reformationen netop var den mørke Tid, da Heksebaalene i Hundredvis flammede over Landet, og Overtroen særlig blomstrede. Lægekunstens Stade var ikke højt i Tiden efter Reformationen. I den katolske Tid var den praktiske Udøvelse af Lægekunsten næsten udelukkende i Kirkens Hænder, idet fromme Sammenlutninger af Mænd og Kvinder samlede de Syge i ofte store Hospitaler og her plejede dem, »som om de i Sandhed var Kristus«. Denne Maalestok for Sygeplejen er fastsat i den hellige Benedikts Ordensregler for Benediktinerklostrene Aar 529, og der er ingen Tvivl om, at den er blevet efterfulgt med stor Nidkærhed.

Den katolske Tids store og rige Hospitalsstiftelser, hvor de Syge havde en i aandelig og legemlig Henseende god Tilværelse, ophørte med Reformationen. Efter-Reformationstiden blev en streng Tid for de Syge og Fattige. Det er næppe mere end en Menneskealder siden, at Købstædernes og Sognenes Invalidere, Gamle og Fattige, enten bortliciteredes i den billigste private Pleje eller hobede sammen i brændevinsstinkende Fattiggårde.«

Hvis ikke Herren bygger Huset

Et lille „Himmel-Spil“ af C. C. Martindale S. J.

»De har taget deres Gerninger bort« (Visd. 5, 1).

»Han har opfyldt deres Gerninger« (Visd. 10, 10).

To smaa Engle ser over Himmelranden ned paa Jorden. Anden Engel er (paa sin Vis) en Del ældre end Første Engel og (ligeledes paa sin Vis) en Del alvorligere.

JORDEN: De sønderriver vore Værker! De tager vore Hænders Gerninger fra os!

FØRSTE ENGEL: Sikken Støj de gør! Synger de overhovedet? Jeg kan næsten ikke høre dem. Og Skyerne bliver ved med at komme i Vejen.

ANDEN ENGEL: De tager stadig hinandens Ting.

FØRSTE ENGEL: Saa giver de dem vel tilbage igen — og passer paa ikke at slaa dem itu.

ANDEN ENGEL: Jeg ser endnu ikke nogen, der giver ret meget tilbage ... Og tilsyneladende bliver mange gode Ting slaaet i Stykker.

FØRSTE ENGEL: Hvilke Ting? Legetøj?

ANDEN ENGEL: Det er svært at blive helt klar over, hvad de regner for Legetøj. Jeg ved, at de bor i Huse, og at de ogsaa har Dukkehuse; men man kan ikke altid finde ud af, hvad der er hvad. Jeg ser i hvert Fald Huse, som bliver slaaet itu.

FØRSTE ENGEL: Hvor er det uartig! Og dumt! For naar man er nødt til at bo i noget saa løjerligt som et Hus, saa maa Huse jo paa en eller anden Maade være noget vigtigt. Lad os haabe, det kun er Dukkehuse.

ANDEN ENGEL: Ogsaa et knust Legetøj kan betyde et knust Hjerte. Og jeg kan huske, at du var meget glad for den Slags Legetøj, du havde, da du

— om muligt — var endnu mindre, end du nu er ...

FØRSTE ENGEL: Aa, jeg er da ikke den eneste, der er lille! Og jeg tænker hele Tiden saa meget jeg kan, saa jeg allerede er halvt saa stor som du. Jeg skal nok indhente dig.

ANDEN ENGEL: Men jeg tænker ogsaa, saa jeg bliver ved med at være en halv Gang saa stor, som du er.

FØRSTE ENGEL: Saa svære Regnestykker kan jeg ikke klare. Men vi kunde maaske spørge St. Johannes. Han vidste en Masse om Tal — om 666 og 3½ — ih, bevares... Men tænker du vældig mange Tanker? Det gør jeg ikke. Maaske kun en eneste. Men den plasker om i Solskinet ved Havets Bred — ligesom om den var Tusinder. (De vender sig og ser paa det grænseløse, evige Hav, en Strøm af Herlighed). Er det ikke vidunderligt? Inde i Midten rører det sig ikke... og dog kommer det i Krusninger hen imod os og plasker op om os. (Han danser i Lysstralerne).

ANDEN ENGEL: Du er da skrækkelig energisk af din Alder! Jeg tror, du kunde finde paa at spille Fodbold med Jorden, hvis du fik Lov. (Første Engel ser øjeblikkelig gavtyveagtig ud). Hov-hov! Gaa nu ikke hen og sig, at det var mig, der foreslog det. Se dig hellere om efter en lille Stjerne, som ikke betyder noget. Jorden trænger ikke til flere Spark...

JORDEN. Signa nostra non vidimus — Iam non est Propheta...

FØRSTE ENGEL: Det hørte jeg! De har ikke længere Mirakler eller Profeter. Det var paa Latin. Vidste du, at jeg kan Latin?

ANDEN ENGEL: Du skulde skamme dig, hvis du ikke kunde det! Maaske de behandler deres Profeter for daarligt, naar de faar dem. Lad os spørge en af dem.

FØRSTE ENGEL: Ja-ja! Amos! Jeg kan altid saa godt lide nogen, der har været Hyrder. Se bare, hvor meget pænere David nu er, efter at alle hans fine Klæder er blevet brændt og han igen bare er en virkelig kongelig Hyrde. (*De gaar hen og finder Amos, som, klædt i Læder og Faareskind, ogsaa ser ud over Himmelranden.*)

AMOS: Vær hilset, Guds sølverne smaa Lam!

ANDEN ENGEL (*høfligt*): God Dag, Amos. Vi —

FØRSTE ENGEL (*impulsivt*): Aa, Amos — se paa dem dernede. De slaar alting i Stykker. Maaske det kun er Dukkehuse, men der er saa mange rigtige Mennesker, som ligner Dukker, og saa mange rigtige Huse, som slet ikke er rigtige — jeg haaber, du forstaar, hvad jeg mener?

AMOS: Naa — ja, det kunde maaske have været mere tydeligt... Men hvad jeg ser, det er, at de længe har traadt de fattige under Fødder, og om de end har bygget sig Huse af tilhugne Sten, skal de dog ikke bo i dem.

Herren skal ramme det store Hus og lægge det øde,

Ogsaa det lille Hus skal han slaa, saa det falder i Splinter!

ANDEN ENGEL: Men hvorfor ogsaa det fattige Hus? Kan ingen beskytte de fattige?

AMOS (*bedrøvet*): Alle er imod alle —

Ligesom naar En flyer for Løven Men da møder han en Bjørn!

Og er han kommet ind i Huset og læner sig mod Væggen, Men da skyder en Slange frem og bider ham!

ANDEN ENGEL: Kan vi da in t e t gøre for at frelse dem?

AMOS (*hæftigt*): Jo — som naar Hyrden redder et Barn fra Løvens Gab

Eller en Stump af en Øreflip!

FØRSTE ENGEL: Aa, Amos, vær nu lidt mere opmuntrende! Du sagde selv, at hvis Herren aabenbarer noget for sine Profe-

ter, saa maa de tale, ligesom Løven brøler! Er der ikke nogen, som kan brøle for deres Ører? De siger, at de ikke længere har nogen Profeter...

AMOS: De har os! Bliver ikke Moses og vi Profeter læst for dem hver eneste Dag?

FØRSTE ENGEL: Nej, hør nu, Amos! Som om det var det samme at faa noget læst højt og at faa det brølet imod sig! Og er det endda sikkert, at du bliver læst? (*En Sjæl nærmer sig*). Se! Her kommer en ny Sjæl. Vi vil spørge den. Hallo, Sjæl!

ANDEN ENGEL: Forsigtig! Den føler sig sikkert meget genert heroppe...

SJÆL: Davs! Næ, ved I hvad — jeg tror, I er Engle! Anede ikke, at man havde dem saa smaa. Hvad kan jeg gøre for jer?

ANDEN ENGEL (*den første Engel er ganske lamslaet*): God Dag! Du er vist nylig kommet. Jo, vi er Engle. Dette er min yngre Broder. Du har velsagtens hidtil kun truffet din Værneengel. Og Værneengle hører til de større. Maa jeg forestille Profeten Amos. Amos, dette er... ja, hvem?...

SJÆL (*frejdigt*): Tony. Fra Chicago. Sjovt at hilse paa Dem, Profet. Jeg har aldrig hørt et Kuk om Dem dernede... (*Bliver bange for, at det lyder lidt uhyrligt*). Jeg er jo ogsaa bare saadan en Slags Rendestensunge...

FØRSTE ENGEL (*kommer til sig selv*): Der kan du se, Amos. De har ikke engang hørt om dig! (*Til Sjælen*): Der er ikke nogen, der har læst ham for jer? Ikke nogen, der har g e n n e m h e g l e t jer med hans Ord? Ikke nogen, der har p i s k e t jer med hans Ord?

SJÆL: Bare gelinde, min Søn. Har du nogensinde været i Chicago? Du skulde prøve paa at »gennemhegle« en Chicagodreng og saa se, hvad der skete med dig. Profeter? De har ikke engang k i l d e t os med Profeter. Nej, Hr. Amos! Ja, jeg mener ikke noget uhøfligt med det. De har nok lavet fine Ting i Deres Tid, men jeg har nu ikke set Dem i Rampelyset i Chicago! So long, Folkens. (*Til anden En-*

gel): Tak for Samværet! (*Til første Engel*): Bai, bai, Stump. (*Forsvinder*).

FØRSTE ENGEL: Det maa jeg sige. Hvordan han kom ud af Skærsilden, det begriber jeg ikke.

AMOS: Jeg s a g d e, at jeg vilde trykke dem ned, ligesom Vognen, der er fuld af Neg, trykker ned. Jeg s a g d e, at jeg vilde, og jeg gjorde det. Men de blev ved med at sidde paa Toppen og raabe, og hele Verden kunde trykkes ned og knuses under dem, og de vilde ikke give Agt derpaa. Folket forgaar, om ikke de ejer et Syn — men de har intet Syn, fordi de ikke har Øjne.

ANDEN ENGEL: Kunde vi ikke henvende os til Kong David. Der siges, at de endnu synger hans Sange...

FØRSTE ENGEL: Det er ikke en Harpe, jeg har Brug for. Jeg har Brug for en Trompet! En Røst som en Trompet! Aa, bare den Sjæl ikke var gaaet sin Vej. Jeg tror, at han kunde ... Tony!!!

ANDEN ENGEL og AMOS (*helt døde af Raabet*): Og saa taler du om stærke Stemmer...!

SJÆL (*tilbage igen som et Lyn*): Hallehøj! Hvad er der los? Det kan da ikke gøre ondt heroppe?

(*Fortsættes næste Uge*).

Sankt Knuds Gilderne

Et Kig bag Kulisserne

Nu er vi naaet ind i Aarets sidste Maaned, og Hovedkomitéen sender derfor sit Søgelys rundt i Sognene for at spejde efter de afsluttende Regnskaber.

Hvordan bliver Facit? Bedre eller ringere end 1942? Erfaringen fra de første Aar har vist en opadstigende Tendens, en Slutspurt i December Maaned, og i disse triste Tider maa vi trods alt se optimistisk paa Situationen, ikke mindst naar det

gælder vor egen katolske lille Verden, der hedder Sankt Knuds Gilderne, for den er *vi* nemlig *selv Herre* over, og skal vi saa ikke gøre alt, hvad vi kan for at kunne glæde os over et fint Resultat?

Der er Kapløb blandt Sognene om at komme først ind med et fint Regnskab, og vi kan ikke nægte os Fornøjelsen at nævne *Vejle*.

Det er allerede *længe* siden, at Indbetalingerne fra *Vejle* oversteg, hvad der var indkommet i *hele* Aaret 1942. Dette meget fine Resultat skyldes uden Tvivl en ivrig Sogneledelse og de helt rigtige Gildeledere — er det ikke naturligt, at *Vejle* staar Kassererens Hjerte særlig nær? Saa-dan er nu engang alle Kasserere — Øjnene straalere, naar Kassen svulmer.

Vel er *Jyden* stærk og sejt, men *København* kan nu godt følge med, endda de yngste Aargange, og det er det allerbedste. *Centralskolen* har allerede kunnet afslutte Regnskabet for 1943, og Resultatet ligger 10 % over det foregaaende Aar. Vi vil haabe, at alle de ivrige smaa Mennesker paa *Centralskolen* læser dette, saa de kan se, hvor glade vi er.

Solen kan jo ikke altid skinne, et Par graa Skyer maa ogsaa af og til vise sig paa *Gildernes Himmel* — — mon ikke *Skyerne* af sig selv fortøner sig i *Horison*ten? Vi er stadig optimistiske.

Til Slut nogle praktiske Enkeltheder. Vi haaber, de nye Hefter kan være i *Sognene* og udleveres til *Gildelederne*, naar disse afslutter Regnskabet for 1943. Forandring fryder — de nye Hefter er blaa, men ellers er der ingen Forandringer, hverken vedrørende Forretningsgang eller Blanketter. Hovedkomitéen har dog bestilt et nyt Oplag *Sogne-Afregningsblanketter*, og maa-ske vil enkelte *Sogne* allerede faa dem ved denne første Udsendelse. De bliver lidt større af Format, saaledes at der bliver bedre Plads til Tallene, men Indholdet er iøvrigt uforandret.

Og saa — at *alt* maa indgaa *rettidigt*, ikke sandt? De forskellige Led skal gribe præcist

ind i hinanden — fra *Gildeleder* til *Sognekasserer* og fra *Sognekasserer* til *Hovedkomitéen*. Den omgaaende Indsendelse letter Arbejdet umaadeligt for *Hovedkomitéen*, og ikke mindst glæder det vores *Biskop*, naar *Beløbet* modtages som et Udtryk for den *Offervilje* og *Samhørighed*, der maa besjæle os alle i de katolske *Menigheder*.

U. A.

3. Søndag i Advent

Hellig Glæde

Johannes Døber viser os hen til *Kristus*. Al den *Ære*, man vil vise ham, afslaar han og giver den til *Kristus*. Hans Opgave, hans hele Liv har kun sin Mening i *Kristus*. Men hans Samtid erkendte endnu ikke, at *Kristus* er *Tidernes Herre* og den, som giver *Historien* dens Mening. Og den Dag i Dag — efter snart 2000 Aars *Kristendom* — er det, naar det kommer til *Stykket*, kun en lille *Hob*, som bevidst lever i *Kristus*. (*Evangelium*).

Men den, som virkelig lever i *Kristus*, lærer ogsaa *Glædens* og den indre *Freds Hemmelighed* at kende; han hviler i *Gud* og ved sig tryk i hans *Faderhænder*; hans *Bøn* er levende, og hans hele *Væsen* udstraalere *Godhed*. Og af den kommende *Fest* venter han paany at opleve *Guds Kærlighed* i sit *Hjerte* (*Epistel*).

Bevidstheden om at leve i *Kristus* og stadig at blive sænket dybere ned i dette Liv ved at fejre *Kirkeaarets Mysterier* giver denne Dag dens Tone og udløser hellig *Glæde*. Vi lever i *Sandhed* ikke blot i en *Taarernes Dal*; i *Troen* og *Naaden* besidder vi allerede nu noget af *Himlen* (*Indgangsøn*). Det er vor inderlige *Bøn*, at den guddommelige *Naades Sol* maa besejre *Mørket* i os (*Kirkebøn*).

Frelseren, som vor *Længsel* gælder i denne *Adventstid*, er den mægtige *Herre*, som udfrier

os af *Trældommen*, og den kærlige *Hyrde*, der fører os, sine *Faar*, paa de bedste *Græsgange*. (*Graduale*, *Alleluja*). Og idet vi grebet af *Guds Naade* priser hans *Godhed*, fornyer vi vor fuldkomne *Hengivelse* i hans hellige *Vilje* (*Offertorium*).

Det er denne *Hengivelse*, »devotio«, som det frem for alt kommer an paa ved den hellige *Messe*, og som giver os *Vished* for stadig at blive mere gennemtrængt af *Naaden* (*Stillebøn*). Medens det gamle *Menneskes Rørelser* i os stedse vil gøre os mismodige, styrker den eukaristiske *Spise* os, indgyder os nyt *Mod* og bereder saaledes vore *Hjarter* til en naaderig *Oplevelse* af *Julen* (*Kommunionbøn*, *Slutningsbøn*).

P. Wolfgang Czernin O.S.B.

Hvad er Advent?

Advent er en *Forberedelse* paa *Herrens Komme*, en *Tid* fuld af *Forventning* og *Længsel*. Hvordan skal jeg afvente *Herrens Komme*, siden han dog forlængst er kommet og jeg daglig kan opleve den hellige *Eukaristi*?

For mange *Kristne* kan derfor *Længslen* efter *Kristus* være svær at levendegøre. Er det ikke en frugtbar *Tanke* at samle os om *Kristi Riges Komme*? Hans *Rige* skal stadig vokse, ja, skal først fuldendes ved *Verdens Ende*.

Er den *Bøn* i *Fadervor*: *Adveniat regnum tuum* — komme dit *Rige*, ikke netop en *Adventsøn*, som har evig *Gyldighed* til alle *Tider* og for alle *Mennesker*? Det er, som kunde dette »adveniat« ligge til Grund for *Ordet Advent*. Saaledes er egentlig *Adventslængslen* en *Udfoldelse* og *Virkeliggørelse* af *Fadervors anden Bøn*.

Vor inderligste *Længsel*, vor oprigtige *Ønske* og *Bøn* er, at *Guds Rige* maa vokse her paa *Jorden* — numero et merito — i *Bredde* og *Dybde*. Som *Surdejen* skal det gennemtrænge

vor egen Sjæl og alle Omraader indenfor Kirken.

Og hvad skal vi saa bede om i disse Ugers adventiat regnum tuum? At dette Sandhedens, Hellighedens, Naadens, Retfærdighedens, Kærlighedens og Fredens Rige maa komme til alle Mennesker — ude i Hedningemissionerne og inde i Storbyerne, at det maa trænge dybt ind i og gennemsyre de kristne Sjæle, saa Familier, Sogne, Klostre, Statter, Folkeslag maa fyldes og helliggøres af Guds Naade. Ganske særlig skal det trænge ind i min Sjæl, skal gennemgløde min Forstand, mit Hjerte, mit Sind, min Vilje.

Maatte denne Begejstring for Guds Riges Komme gribe os alle, baade Præsteskab og Lægfolk — maatte Frans Xaver's Bøn: Da nihi animas — giv mig Sjæle, altid være levende i vore Hjerter, saa Adventstanker bliver nærværende og bærer Frugt.

(Efter Pius Parsch:
Das Heil des Jahres).

Englenes Dronning

Baskerne, der bebor Frankrigs sydvestlige Hjørne, er kendt for deres dybe Religiositet. Fra dem har den nedenfor gengivne Bøn til Gudsmoder som Englenes Dronning sin Oprindelse, og herom fortælles der følgende. I 1863 fik Præsten *Louis Edouard Cestac* Besøg af et af sine Skriftebørn, en Kvinde, der ofte havde modtaget Gunstbevisninger af Gudsmoder. Hun berettede, at hun havde haft et Syn, hvor hun i et guddommeligt Lys havde set de onde Aander, der var spredt over hele Jorden og hærgede den paa det frygteligste. Samtidig blev hun i Aanden løftet op til den hellige Jomfru, der bekræftede, at de onde Aander virkelig var sluppet løs i Verden, og sagde, at nu var Tiden inde til at paakalde hende som »Englenes Dronning« og bede hende udsende de hellige Hærskarer,

saa de kunde bekæmpe og overvinde Helvedesmagterne. Paa Spørgsmaalet om, hvorfor Gudsmoder, der var saa god, ikke kunde udsende dem uden at blive bedt derom, svarede den hellige Jomfru, at det kunde hun ikke, fordi Bønnen er en Betingelse, Gud har stillet for Naadens Opnaaelse, og hun lærte selv den fromme Kvinde den Bøn, som nu blev forelagt Skriftefaderen. Han tog imod den, fik den godkendt af Ærkebiskoppen af Bayonne, Mgr. *Lacroix*, og gav sig straks til at trykke og uddele den. Men da Teksten gik i Tryk-

ken, hedder det, brød Maskinerne sammen to Gange...

Bønnen, der senere er trykt hos det katolske Forlag *Desclee, De Brouwer et Cie*, kan paa Dansk gengives saaledes:

O Himlenes høje Dronning og Englenes Herskerinde, du, som af Gud har faaet Magt og Kald til at knuse Satans Hoved,

vi beder dig ydmygt:

udsend de himmelske Hærskarer, for at de paa din Befaling maa forfølge de onde Aander, bekæmpe dem overalt, holde deres Dristighed nede og styrte dem i Afgrunden. Amen.

Jul i Bogladen

Samtale med Boghandler Damsholt

Vi kikker indenfor i Sankt Ansgars Boghandel i Bredgade. Julen har forlængst sat sit Præg paa Butikken. Lange Rækker af Julekrybber og et Væld af Julekort fylder Diskene ved Siden af de store Bogstabler.

— Har De nogen Nyheder til Julen i Aar? spørger vi Boghandler Damsholt.

— Ja, allerførst har vi faaet

Adventskalenderen for Vandringen
til Bethlehem

Adventskalenderen efter endt
Vandring

Bohatta-Morpurgos henrivende Adventskalender med danske Vers. De ved, det er den Kalender, hvor man hver Dag klipper en eller anden Figur ud og klæber den op paa angivet Sted, saa man til sidst har hele Guds Moders Vej fra Bebudelsen til Bethlelem i et prægtigt Julebillede. Den danske Kalender er oven i Købet blevet billigere end den tyske. Den koster kun 2,75 Kr.

— Jeg ser, at De venter et vældigt Salg af Julekrybber.

— Det kan De lige tro, eller rettere sagt, det er allerede i Gang. Vi har ladet fremstille nogle efter min Mening virkelig smukke Krybber i malet Gips. Selve Stalden, der er ca. 25×30 cm stor, koster 8 Kr., og de enkelte Figurer 3,50 Kr. Stk. Der er mange, som begynder at »samle« paa disse Figurer. Men vi har ogsaa en lidt mindre Krybbe, en italiensk Model, med hele den hellige Familie. Denne Krybbe koster med Figurer ikke mere end 7,50 Kr. Og saa har vi naturligvis Aksel Theilmanns dejlige Ting.

— De ser ud til at kunne forsyne hele København med Julekort!

— Det er slet ikke forkert, hvor voldsomt det end lyder. Her kommer hver Dag Mennesker, som ellers ikke har Ærinde i en katolsk Boghandel. Men de er Kristne, og de klager over, at de hos almindelige Boghandlere nok finder Julekort i Tusindvis, men ingen Kort, der virkelig angaar Julen. Snevejr og Nisser er der nok af, men ikke af Bethlehems Stjernen og Krybben i dens Lys. Det er lige som med Adventskalenderen, der er kommet paa Mode, men har de særeste Former: et Skib, en Cirkus eller Tivolis Pantomimeteater...

— Og hvordan saa med de katolske Bøger?

— Ja, De kender jo de tre Ting, som skal være paa Jule-

bordet — »Julekærten«, Lommekalenderen og Vægkalenderen. De er simpelthen ikke til at komme udenom. Selv udgiver vi desuden »Maria-Aabenbaringen i Fåtima«, en Bog, vi venter os umaadelig meget af. De udenlandske Eksemplarer, vi har kunnet skaffe hjem, er blevet revet bort. Og Pauluskredsen har flere Smaating, som kommer i disse Dage: »Helligaandens syv Gaver« af Pater Lutz, »Hvad foretager de sig med Ringene?« af Pater Martindale, ja, den morsomme Titel dækker over en særdeles aktuel Bog om det kristne Ægteskab. Pater Martindale har ogsaa skrevet en Pjece »Hvad ser man i en katolsk Kirke?«, som vi simpelthen maa give hver eneste af vore ikke-katolske Venner, naar vi indbyder dem til en Dag at besøge en af vore Kirker.

— Salmebogen?

— Det bliver en stor Bog, som kommer til at indeholde Messebog, Ritualbog og Bønnebog samt Gregoriansk Sang foruden de danske Salmer. Og saa bliver den fantastisk billig. Men saa stor er den blevet, at det ikke lykkedes at faa den færdig til Julesalget. Den kommer ganske kort ind i det nye Aar.

— Ja, til Lykke med Julesalget, Hr. Damsholt.

— Tak skal De have, og Glædelig Jul. Det har vi allerede sagt længe her i Forretningen.

Tvf.

Lille Gæst i Boghandelen betaget af Julekrybbe

Danske Vejkors V

Korset ved Sct. Helenes Kilde.

I 1627 skal der ved Sct. Helenes Kilde ved Tisvilde i Nordsjælland være blevet rejst et Kors med Inskriptionen: »I, hvem som hidkomme, Syge og Arme, Jesus Guds og Marias Søn og Sct. Helene over Eder forbarme«. Manden, der havde rejst det, blev »haardelig straf-fet«; der fortælles dog ikke noget om, at Korset blev fjernet straks derefter.

Randrup Korset eller Sct. Thøgers Kors.

Om dette Kors fortælles der allerede i 1874, at det forlængst er aldeles tilintetgjort. Efter Sagnet var det den hellige Thøger, som stiftede Vestervig Kloster omkr. 1035. Det skal have staaet nede ved Stranden paa det Sted, hvor Sct. Thøger gik i Land, da han kom fra Norge, hvor han havde været Olaf den Helliges Sjælesørger. Olaf blev som bekendt dræbt i Slaget ved Stiklestad 1030. Ved Korset var en Kilde.

Korsene ved Hellig Kors Kilde i Ondløse.

En blind Jomfru, som boede i Holbæk Amt drømte engang, at en Mand kom og sagde til hende, at hun blot skulde gaa til Kilden i Ondløse og bade sine Øjne med dens Vand, saa vilde hun faa sit Syn. Hun gjorde, som han havde sagt, og hun blev seende, og som Tak rejste hun 3 Kors af Staal ved Kilden. Man sagde, at ingen kunde fjerne dem. Chr. IV besøgte engang Kilden og slog med et Hug mod Korsene med sit Sværd, som fire Konger før ham havde baaret, men Sværdet brast. I sin Vrede beordrede han Korsene fjernet, men næste Dag stod de der igen. En Præst fra Antvorskov Kloster vilde engang lade Korsene bringe til Klosterkirken. De han vidste, hans Tjenere frygtede at lægge Haand paa Korsene, tog han selv fat paa det første, men det faldt over ham og brækkede hans Hals. Tjenerne blev nu vrede og tog alle Korsene med hjem til Klosteret.

Se, Herren skal komme,
og alle hans hellige med
ham, og paa hin Dag skal
der være et skinnende Lys.

(Zacharias 14, 5-6).

Krigen

MC

CAS

↑ Klosterborgen paa Monte Cassino – set fra Luften

*

I det sydlige Latium, hinsides Campagna di Roma, rager der en isoleret Bjergknude op af Sletten, omgivet i en Halvkreds af maleriske Højdedrag. Cassinum, det gamle romerske Kastel ved Bjergets Fod, idag en Station paa Hurtigtogslinien midtvejs mellem Rom og Napoli, har givet den Navnet »*Mons Cassinus*«. Endnu har Efterretningerne fra Krigsskuepladsen i Syd-Italien kun en enkelt Gang nævnt Navnet *Monte Cassino*, Stedet, hvor den hellige Benedikt i 529 lagde Grunden til det store Abbedi, der idag som en enorm Klosterborg skuer ud over »*Terra di Lavoro*«, men Dag for Dag rykker Krigen dog Monte Cassino langsomt og sikkert ind paa Livet.

*

Da Benedikt i hine Dage med sine Ledsagere naaede Monte Cassino, kronedes Bjergtoppen af et ældgammelt Apolloalter og de hellige Lunde, der dækkede Bjergskraaningerne, var viet Af-

guderne. Befolkningen ofrede her til Apollo, Jupiter og Venus, og førend Klosteret kunde rejses, maatte Afguderne styrtes. Offerlundenes mægtige Træer faldt for Munkenes Økser, og i Stedet for Apolloalteret rejstes en lille Kirke til Ære for den hellige Johannes Døberen, Eneboernes Værnehelgen. Efter disse Forberedelser kunde Opførelsen af et Hus til Munkene paa-begyndes. I Subiaco havde Benedikt anbragt sine Disciple i smaa Enkeltklostre efter østerlandsk Forbillede, men Erfaringen har sikkert vist ham denne Ordnings Svagheder, thi Munkeboet paa Monte Cassino blev fra første Færd indrettet efter det Princip, der senere er blevet normgivende for alle Vesterledens Munkelklostre: een eneste stor Bygning, hvor alle lever under fælles Tag og under et fælles Overhoved.

Pave Gregor den Store beretter i en af sine Dialoger om de mangfoldige Vanskeligheder og Hindringer, som Benedikt havde at kæmpe med, inden Klosteret kunde rejses, men Benedikt holdt ud og en skønne Dag stod da det første egentlige »Benediktinerkloster« fuldendt, som »en

ermer sig

ENTE

SINO

- ▲ „La Rocca di Monte Cassino“
- ← Klostergården i Monte Cassino Abbediet
- Interiør fra Abbediets herlige Basilika

*Benediktiner-
ordenens
Hovedsæde*

*

Tekst: Jøbe
Fotos: ENIT (3)
Arkiv (1)

nedst; store Skarer af Lærde, Missionærer og Prædikanter er i Aarhundredernes Løb udgaaet herfra og har i den hellige Bendts Aand bragt Fredens og Kærlighedens Budskab ud blandt Alverdens Folkeslag.

*

Næppe noget andet Kloster kan opvise en saa bevæget Historie som Monte Cassino. Adskillige Gange ødelagdes Klosteret gennem Hærværk, eller lagdes i Aske til Grunden — bl. a. hærgedes det i 590 af Longobarderne, i 883 af Sarazenerne, i 1349 af Jordskælv — men hver Gang genopstod det af Ruinerne. Det store Abbedi er flere Gange i Historiens Løb blevet beslægtet og dets fredelige Indbyggere fordrevet fra deres fædres Arv. I 1866 erklæredes Monte Cassino paany for Nationalejendom, men Munkene fik dog Lov at blive som Gæster, indtil Klosteret i 1929 atter blev givet tilbage til dets retmæssige Ejere. Paa samme Maade gik det mange af Klosters Skatte. Biblioteket —

By paa Bjerget«. Fra dette Kloster skulde den Munkevæsenets Reform udgaa, der skulde faa en saa stor Indflydelse paa Middelalderens og den nyere Tids religiøse Liv, Strømme af Aand og Kultur skulde herfra vælde ud over ikke blot Italien, men over hele Vesterledet. Monte Cassino blev et Kunstens, Videnskabens og Kulturens Ar-

som i Tidernes Løb adskillige Gange har været besøgt af rovgribske Krigsknægte — omfattede ved denne Krigs Udbrud ca. 80.000 Bind, talrige værdifulde Haandskrifter og Codices samt

(Fortsættes Side 796)

I Paradiset

der giver Bagslag

Det hører til Barnets Skæbne, at det foruden Far og Mor ogsaa har Bedsteførelde, Fastre, Mostre, Farbrødre, Onkler, Tanter, Gudmødre til at opdrage sig. Kan man undre sig over, at Resultatet ofte bliver saa besynderligt? Lad os sætte, at begge Forældre tilfældigvis er gode Opdragere (det er noget, som virkelig kan forekomme), Bedsteførelde, histaaet af diverse Tanter og Onkler, skal nok forplumre Resultatet.

De synes jo nemlig allesammen, at Barnet er det sødeste og dejligste, der nogensinde har gaaet paa Guds grønne Jord, og derfor vil da gerne hver især bidrage til den yndige Podes Udvikling. Deres forfærdelig gode Vilje ytrer sig ikke blot ved et Væld af storartede Raad, men navnlig i energisk Handling. Det kan hændes, at Barnet af en eller anden Grund i nogen Tid maa anbringes hos Bedsteførelde. Disse er naturligvis ofte de værste, fordi deres Glæde over endnu en Gang at opleve det lille Barn, rundet af eget Kød og Blod, stiger dem til Hovedet. Al denne Glæde og Kærlighed maa faa Afløb. Derfor hænder det, at Barnet overvældes af urimelige Gaver, og de bestræber sig for at udrydde ethvert Spor af Forældrenes møjsommelige Opdragelse.

Mens det derhjemme altid hed, at der faktisk var adskillige Ting, som man ikke *maatte*, er der kun glade, begejstrede Nik til ethvert Tilløb til hvad som helst. Hvis ikke Barnemaver var saa holdbare, havde lille Peter uden Tvivl forlængst spoleret sin med alle de søde og ufordøjelige Sager, der blev propet i den.

Og hvilke paradisiske Tilstande for Drengen! Han behøver bare at udtale et Ønske, øjeblikkelig bliver det bragt til Udførelse. Hvad Lam-

pens og Ringens Aand var for Aladdin, det er Bedstefader og Bedstemoder for ham.

Barnets Ønske er for disse ældede Keruber en Befaling. Intel Offer er for stort, naar Dengebasen kan glædes. Og det varer naturligvis ikke længe, førend den lille Purk opdager sig sin Magts ulhyre Rækkevidde. Skulde en Dag et Ønske, der blev udtalt, ikke straks opnaa den tilsigtede Virkning, er det fuldkommen tilstrækkeligt at lade et Par Taarer blinke i Øjenvipperne. O, hvilken Katastrove, Barnet græder! Keruberne faar travlt.

Ulykkelige Forældre, der faar deres Barn hjem igen efter Visitten i Paradiset. Hvorledes skulde Barnet nogenlunde kunne føle sig tilpas i Hjemmet efter disse Oplevelser? Intet taaler længere Sammenligning med de vidunderlige Tilstande hinsides Lov og Ret.

Gennem energisk Kamp lykkes det langt om længe at opnaa taalelig Artighed, saa dukker en forfærdelig rar Tante eller Gudmoder op.

»Siger din Far, at du ikke maa det? Naar jeg er her, saa maa du rigtignok gerne.«

Det er saa dejligt at se den lilles Glæde over de ellers forbudte Fornøjelser, og i egoistisk Tante-Kærlighed føjer man Barnet i alt og spænder derved Ben for Forældrenes Opdragelse.

Det er ikke af Had til Tanter eller Onkler, jeg siger dette. Jeg hører selv i al Beskedenhed til Onklernes legio. Men det siges af Skræk for Følgerne af en mislykket Opdragelse.

*

Som Barn besøgte jeg sommetider en umaadelig elskelig, gammel Tante, som knugede »den søde Dreng« ind til sin omfangsrige Barm, der var armeret med Broscher, Naale og deslige. Det gjør

de ikke godt at faa disse Tingester presset ind i Ansigtet.

Det har siden staaet for mig som Symbol paa Tanter og Onklers misforstaaede »tagen sig« af Nevøer og Niecer. Uden at ville det gør man Fortræd. C. B.

Bønner og Blomster

Bønner og Blomster er nok forskellige, men dog ikke uden fælles Karaktertræk. Begge er ikke bare saadan en Slags Fyld, bestemt til at udfylde Tomheden i et eller andet Rum, men de har en vigtigere Mission. Jeg tænker ikke især paa Skønheden, hvilken de iøvrigt ogsaa har tilfælles. (At Blomsterne er skønne, ved vi nok. Mange af Mennesker og Dyr formulerede Bønner er ogsaa skønne i Ord og Indhold. Ja, selve Fadervor tør jeg i Ærbødighed kalde skøn — ingen anden Bøn kan i saa faa og ramvende Ord give saa rigt et Indhold.) Nej, jeg tænker paa det fælles Træk, at Bønner saavel som i alt Fald mange Blomster har den vigtige Opgave at bringe Frugt. Blomsterne legemlig og Bønner ofte baade legemlig og aandelig. *Men det lykkes ikke altid.* Og det er det, der nu sætter mine Smaatanker i Sving.

En Præst hilste paa Gaden et af sine Sognebørn, en fattig Kone, med et venligt: »Hvordan gaar det?« Konen svarede: »Ak daarligt, Hr. Pastor — jeg maatte bede Fadervor 5 Gange til Morgen, før ...« Præsten mente: »Ja, men det var jo storartet, at ...« Men Konen afbrød: »Nej, nej, Hr. Pastor — det var saadan, at mine Tanker var saa adspredte, at jeg hele 5 Gange maatte begynde forfra, før mit Fadervor blev nogenlunde godt.« Vi er vel nogle Stykker, der kender nogte lignede. Og det er vel end-

(Fortsættes Side 796)

Mor fortæller ...

III. Himmelslottet

Mor er blevet klar over, at een ugentlig »Religionstime« er fuldt ud tilstrækkelig, naar den gives inden for Hjemmets Mure, og det har været til stor Beroligelse for hende. Det har nemlig vist sig, at Børnene selv sørger for, at Undervisningen bliver fortsat Ugen igen. Det kommer ganske af sig selv ved deres Spørgsmaal og smaa Overvejelser og Ønsker om »een Gang til!« — »Aa, Mor fortæl det om Englen, som kom ind til Maria?« — »Mor, hvorfor var det nu, at Kongesønnen lavede sig om til et lille Barn?« — »Mor, det var vel nok pænt af Kongesønnen, ikke osse?« — — —

Far har faaet lært Børnene de smaa Vers, som de nu kan — næsten alt for godt! I overmodig Glæde over deres Kunnen sætter de ind med skingrende Stemmer og af deres Lungers fulde Kraft. Mor forstaar godt Situationen; nu tænker de smaa Sangere ikke mere paa, hvad de synger — hele Interessen er samlet om den musikalske Kraftprøve! Det er ikke helt efter hendes Program; hun vil gerne, meget gerne, at hendes Børn skal blive tilidsfulde over for Gud, men dog bevare Ærefrygten for det ophøjede — — — derfor har hun lagt en Dæmper paa Sangen og lært dem, at der er Forskel paa en Sang om Gud og Engle — og saa »Bro, Bro, Brille!« Og Børnene har nu selv opdaget, at naar de tænker paa, hvad de synger, saa kan de slet ikke lade være med at synge »pænt«.

Og nu er det blevet Lørdag igen, og da Far kommer hjem og faar sin Kaffe, spørger han: »Naa, hvad skal der saa ske i Aften?«

»Ja, hvad skal jeg sige? kommer det eftertænksomt fra Mor. »Det er næsten ikke muligt paa Forhaand at vide, hvad det kan blive til — — —«

»Naa, det er altsaa Børnene, som skal bestemme Farten,« indskyder

Far med en svag Ironi i Stemmen.

»Ja, til en vis Grad!« erklærer Mor bestemt. »Naar det kommer til Stykket, hvad er jeg saa andet end Haandlanger? Inde i Barnets Sjæl virker »den store Mester« selv, — og det Arbejde kan jeg jo kun — saadan — — —«

— »Saadan fornemme, mener du?«

»Ja, der siger du netop det rigtige Ord. Og, ser du, derfor er det, at Børnene absolut maa have Lov at »snakke med«. Derved faar jeg det lille Indblik i deres Sjæleliv, som hjælper mig til at fornemme, som du siger, hvad Gud har virket — — og hvorhen Han vil — — og saa har jeg jo bare at følge efter!«

»Men du maa dog alligevel lægge en Plan,« mener Far.

»Ja, Knud, det mener jeg ogsaa, men jeg maa altid være parat til at ændre den — uden dog at tabe Maalet af Sigte. Og min Plan i Aften? Ja, kort og godt: jeg vil fortælle Børnene om Gud, om Hans Væsen og Egenskaber. — — Du ser paa mig! Ja, det lyder som det bare Teologi; men jeg vil nu prøve paa at gøre det helt ligetil og barnligt — — uden at det derfor bliver barnagtigt! Jeg mener, at Børnene fra først af skal være fortrolige med Tanken om *den usynlige Gud*, den store *Aand*, som omslutter og gennemtrænger hele Tilværelsen — —.«

»Ja, gid det maa lykkes for dig«, siger Far langsomt. Men tror du ikke, at Børnene alligevel, paa egen Haand, vil prøve paa at danne sig et konkret Billede af denne usynlige Gud?«

»Det er meget vanskeligt at vide, men jeg er paa Forhaand overbevist om, at naar det først er gaaet op for Børnene, at Jesus — det er: *Gud, gjort synlig* for os, saa vil de vist ikke føle Trang til at danne sig noget andet »Billed«. Jesus

siger dog selv: »Den, som har set mig, har set Faderen.«

»Det kan godt være, du har Ret. Det er i alt Fald et interessant Problem. Kedeligt nok, at jeg ikke kan være med i Aften. Mødet begynder Kl. 19,30, ved du, og jeg maa være der i god Tid.«

Far er gaaet, og Hans kommer styrtende ind til Mor. »Mor! Nu er Klokken syv!« Hans har lige lært Klokken og er meget stolt af sig selv. De to andre følger efter.

»Mor, hvad skal vi høre om i Aften? raaber Niels, — han har det med at bruge alle Kræfter, naar han er ivrig.

»Lidt mere om Himmelslottet, ikke Mor?« siger Lise.

»Himmelslottet!« siger Mor og ser eftertænksom ud. »Ja, hvordan mon det egentlig ser ud? Hvad mener I selv?«

Tre smaa Ansigter ser meget spekulative ud. Saa siger Lise: »Jeg ved godt, hvordan jeg tror, det ser ud, Mor. Kan du huske i Sommer, da jeg var med nede ved Stranden og saa Solen gaa ned, Mor? Kan du huske, vi fandt ud af, at det var, lissom der laa et Slot derude i Vandet? Du sagde, at Porten var lige der, hvor Solen gik ned — det saa ud, som om den var af rigtig Guld — — og saa var der saa mange Farver, baade røde — og gule — og den blaa Himmel — og Vandet, det var helt — hvad var det nu, Mor?«

»Helt violet.«

»Ja! Aah, det var saa kønt. Saadan tror jeg, Himmelslottet ser ud, bare meget, meget kønnere endnu.«

Hans har siddet med aaben Mund, parat til at bryde ind, saa snart Lise tier, — for Mor taaler ikke, at den ene tager Ordet fra den anden. Nu siger han haanligt: »Farver? Det er der da ikke noget ved til et Slot! Nej, jeg tror, det ligner Købmand Karlsens nye, hvide Villa oppe paa Bakken — bare meget større, naturligvis. Og tror du ikke osse, Mor, at der er saadan none store, grønne Græsplæner, som man rigtig kan løbe paa?«

» — — Ja, og med mange smaa Lam lissom dem, vi saa i Sommer!« raaber Niels begejstret.

»Nej, Niels, der er ingen Lam i Himlen,« siger Lise belærende;

(Fortsættes Side 797)

Liturgisk Kalender

- Dec.
12. S. 3. Søndag i Advent.
(hvid) *Jomfru Marias uplettede Undfangelse* (776); 2. Bøn: Søndagen (10); Gudsmoders Præfation (522); sidste Evangelium: Søndagens (11).
13. M. *St. Lucia* (781); 2. Bøn: (rød) Oktaven (777), 3. Bøn: Feria (10), 4. Bøn*); Præf. (522).
14. Ti. † 7. Dag i Oktaven (777); (hvid) 2. Bøn: Feria (10), 3. Bøn: Om Helligaanden ([120]), 4. Bøn*); Præf. (522).
15. O.** *Tamperdag* (13); 2. Bøn: (violet) Oktaven (777), 3. Bøn*); alm. Præf. (525). — *Eller:*
(hvid) *Oktav af Jomfru Marias uplettede Undfangelse* (777); 2. Bøn: Tamperdagen (13), 3. Bøn*); Præf. (522).
16. T. † *St. Eusebius* (782); 2. Bøn: (rød) Feria (10), 3. Bøn: Gudsmoder ([83]), 4. Bøn*); alm. Præf. (525).
17. F.** *Tamperdag* (15); 2. Bøn: (violet) Gudsmoder ([83]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123,122]), 4. Bøn: Om Fred eller For Paven (medmindre denne er bedt som 3. Bøn); alm. Præf. (525).
18. L.** *Tamperdag* (17); 2., 3., og (violet) 4. Bøn som Fredag; alm. Præf. (525).
19. S. 4. Søndag i Advent (27). (violet)
*) Om Fred eller For Paven ([122]). — Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30.
) Paa Gr. af Krigen har Hs. Excellence Biskoppen, som tidligere bekendtgjort, dispenseret for den sædvanlige Faste- og Abstinenspligt paa Tamperdagene. — Fredag er dog, som alle Fredage, Abstinensdag.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Monte Cassino (forts. fra S. 793)

et Pergament fra 960, »Magna charta cassinese«.

Det borgagtige Bygningskompleks af de hvide Kvadre stammer (i hvert Fald for Hovedbygningens Vedkommende) fra det 16.—17. Aarh. Med Ærbødighed betræder man den store Klostergaard, der er anlagt efter Bramante's Udkast — her er historisk Grund under Fødderne — og fra »Paradiset strejfer Blikket det skønneste Landskabsbillede: for ens Fødder ligger det frugtbare »Terra di Lavoro« udstrakt, det lykkelige Kampagnen, i Nord-vest Arpino, Ciceros Fødeby, mod Vest Aquino, Juvenals og den hellige Thomas' Hjemstavn, og langt borte i det fjerne Apenninernes alvorlige Tinder.

De sølvbeslaede Porte glider op og foran en ligger Klosterkirken i al sin Farvepragt, indviet i 1727 af Pave Benedikt XIII. Under Højalteret hviler Munkefaderen — ligesom Moses bisat paa en Bjergtop; hans aandelige Sønner begravede Mesteren i det Kapel, som han selv i sin Tid rejste paa Toppen af Monte Cassino i Stedet for det styrtede Apolloalter.

Bønner og Blomster

(fortsat fra Side 794)

nu ikke værst, om vi griber os i det.

Om Herligheden hisset gælder jo, at intet Øje har set, intet Øre hørt, og der er ikke opkommet Forstilling derom i noget Menne-skes Hjerte. Og dog hænder det, at man grunder lidt over det hinsides. Jeg fantaserer undertiden som saa: Jeg ser i den anden Verden et stort Areal bevokset med utallige Blomster, smaa beskedne og store pragtfulde, friske og kraftige og syge og visne i broget Blanding, maaske skæmmende mange af de sidstnævnte. Og paa Forespørgsel erklæres: Det er alle dit Livs Bøn-

ner, og de helt syge og visne er de utallige Bønner, dine Læber formede, mens dit Sind, dit Hjerte var alle andre Steder end ved Bønnens Indhold og dens Modtager.

Og min Fantasi flygter videre endnu — jeg forestiller mig, at der vises mig, hvor meget godt jeg kunde have udvirket, hvor meget ondt forebygget, om mange af mine Bønner havde været mere samlede, mere inderlige eller i alt Fald bedt med mere Forsøg paa Samling. Men samtidig med dyb Nedslaaethed vokser min spinkle Tro i et begejstret: Aa, hvad stort og godt kan jeg ikke udrette ved et eneste Fædervor, bedt ikke just fuldkomment, men blot saa godt som menneskelig muligt!

lille.

BOGHYLDEN

Maritain, Jacques: Religion og Kultur. 76 S.	2,75
Reiter, Paul J.: Sikre og tvivlsomme Mirakler. 53 S.	2,50
da Fonseca, L. Gonzaga: Maria spricht zur Welt. Geheimnis und weltgeschichtliche Sendung Fatimas. 274 S.	4,50
Congar, M.-J.: Chrétiens Désunis. Principes d'un »Oecuménisme« Catholique. 396 S.	8,55
Léon, Frère: Leçons de Psychologie. Appliquée a l'éducation. 456 S.	8,80
Valentin, R. P. Fr.-M. Breton: Le Christ de l'Ame Franciscaine. 264 S.	3,00
Vallette, Mina: Soeur Marie-Céleste. Fille de Galilée. 230 S.	6,90
Vialatoux, J.: Philosophie Economique. Etudes critiques sur le naturalisme. 222 S.	4,90

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmagergade 49
Telefon C. 2453

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfs-gade 34-36
Tlf. 778 - 728

Køb det Danske Steril Catgut Novo

leveres i Glasklokker i Nøgler paa 25 à 50 m

hos VALD. FOERSOM . 1868-1943

Amagertorv 27 . Central 4310 . Byen 4310

Mor fortæller ...

fortsat fra Side 795

men det gør heller ikke noget, for der er jo da Englene. Men, Mor, hvordan tror du, der ser ud?»

»Jeg tror, at der er meget kønere i Himlen, end vi kan tænke os. Jeg tror, at alt det dejligste, vi har kendt her paa Jorden, det finder vi igen i Himlen. Naar Lise er saa glad for Farver — saa skal hun ogsaa faa den Glæde i Himlen; og naar Hans og Niels synes, at det bedste, de ved, er at løbe i fuld Fart hen over en grøn Græsplæne, saa oplever de det nok igen oppe i Himlen — maaske paa en anden Maade, men med samme Glæde.«

»Aah, det bliver vel nok dejligt!« lyder det begejstret fra Drengene.

»Ja, i Himlen er der kun Glæde,« siger Mor. »Alle Jordens gode Glæder faar vi med os op i Himlen.«

»Osse Juleaften, Mor?»

»Ja, naturligvis, Niels, for Jesusbarnet er jo deroppe — lyslevende. I Himlen er der altid Jul.«

»Altid Jul? Osse Julegave?» spørger Hans ivrigt.

»Aah Mor,« siger Lise, »jeg tror ikke, man bryder sig om Julegaver, naar Jesusbarnet er der — tænk, rigtig levende!«

»Mor!« Niels begynder højroset, men fortsætter mere dæmpet. »I Himlen faar jeg aldrig Mavepine, vel, Mor?»

Hans ler overlegent: »Aah, Niels kommer til at tænke paa Mavepine, fordi vi taler om Jul! kan du huske, at han spiste alle sine Julegodter paa een Gang og blev saa syg?»

Niels ser lidt flov ud, og Mor klapper ham paa Hovedet og siger: »I Himlen har man aldrig ondt nogen Steder, Nielsemand, der græder man aldrig, og man er aldrig den mindste Smule ked af noget.«

»Heller ikke, naar man skal i Seng? spørger Niels.

»Nej, for der behøver man ikke at gaa i Seng. Man er aldrig træt, og det bliver aldrig Nat, men der

er altid lyst og dejligt. Børnene kan lege og synge, lige saa længe de vil. Men hør nu, Børn.« Mor retter sig op i Stolen og ser rundt i den lille Kreds. »Nu har jeg fortalt jer saa meget om alt det dejlige, der er oppe i Himlen, og alligevel mangler vi at tale om det allerbedste — det har jeg gemt til sidst. Sid nu pænt stille, mens jeg fortæller jer om det. Altsaa: det allerdejlige — det, som de er allergladest for deroppe i Himlen — *det er Gud! Det er det, at de kan se Gud! Og at de kan være hos ham.*

Hvis Gud ikke var i Himlen, var der ikke noget ved at være der! Man kan til sidst blive træt af at lege og synge, men man kan aldrig blive træt af at se paa Gud!

Gud er saa straalende smuk. — Han straalere ligesom Solen. Se, det er derfor, der er saa lyst og dejligt oppe i Himlen, fordi Gud er der. Og det er derfor, at alle Englene er saa hvide og saa smukke, fordi Lyset fra Gud skinner paa dem.«

Lise har siddet og ligefrem slugt hvert Ord. Nu udbryster hun. »Mor! kan Lyset fra Gud ikke ogsaa naa herved paa Jorden og skinne paa os?»

»Jo, Lisepige, det kan det godt, men vi kan ikke se det — for alt det deroppe fra Himlen, det er usynligt for os herved paa Jorden. Naar vi engang kommer op i Himlen, saa vil vi kunne se — baade Gud og Englene og alt det andet.

Men nu skal jeg fortælle dig noget meget kønt, lille Lise, det er du stor nok til at forstaa: da du blev døbt — lige i det Øjeblik da Præsten hældte Vand over dit Hoved og sagde: Lise, jeg døber dig i Faderens og Sønnens og Helligaandens Navn, — da kom der en Straale fra Gud, og den gik lige ind i din Sjæl — — og der tændte den ligesom en lille Sol — — som lignede den store Sol i Himlen. Og alle Børn, som er blevet døbt, de har i deres Sjæl denne lille Sol, som lyser og varmer derinde

— hvis de da ikke er uartige og ulydige, for saa er det, som om der gaar Skyer for, og saa bliver der saa underligt mørkt og trist inden i dem — — «

»Lissom det er Graavejr, ikke Mor?» siger Hans.

»Jo, Hans, netop. Ja, det kan endda ske, at store Børn eller voksne gaar hen og gør noget meget slemt, saa slemt, at Solen i deres Sjæl slukkes helt. Og det er en forfærdelig Ulykke, for saa er Gud helt borte fra dem. Men de Børn, som er artige, hos dem brænder den lille Sol saa klart, at den lyser ud gennem deres Øjne, og Far og Mor kan se den og glæde sig over den.«

»Jamen, Mor,« afbryder Lise betaget, »saa er min Sjæl jo næsten som en lille Himmel.«

»Ja, lille Lise,« siger Mor, »hvordan Gud er, der er Himlen.«

»Men kan Gud da være baade oppe i Himlen og osse herved paa Jorden?« spørger Hans med en dybsindig Mine.

»Det kan han, lille Hansemand; men det maa vi gemme til næste Gang, for nu er Ole Lukøje paa Trapperne, det kan jeg se paa Niels.«

»Nej, det er han ikke, jeg er ikke Spor søvning!« forsikrer Niels og gnider Øjnene voldsomt.

»Mon ikke?« smiler Mor og vil rejse sig; men saa siger Lise: »Skal vi da slet ikke synge noget, Mor?»

»Aah jo, Mor, en Julesang!« raaber Niels, og Hans stemmer i: »Ja, Mor, den om Jul i Himmelby!«

»Naa, — Et Barn er født i Betlehem,« siger Mor. »Jo, det kan vi godt, men saa maa vi nøjes med de to Vers, som handler om Himlen; de passer meget godt.«

Mor synger:

»Guds kære Børn vi blev paany, skal holde Jul i Himmelby. Paa Stjernetæpper lyseblaa skal glade vi fra Kirke gaa. «

Børnene synger jublende med paa Gentagelserne og Halleluja.

Ønsker De at sælge

eller at købe Villa . Ejendom . Grund . Forretning eller Pantebrev, yder jeg Dem betryggende Assistance

EMIL OVERGAARD

Statseksamineret Ejendomsmægler
Gentoftegade 86 . Tlf. Gentofte 2535

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Benzon

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

»Saa synger vi dem en Gang til, rigtigt,« siger Mor, — »og saa i Seng!«

Da Far kommer hjem fra Mødet, og Mor kommer med Aftenkaffen, siger han: »Naa, Agnes, hvordan gik det saa, klarede du det vanskelige Problem?«

Mor ryster smilende paa Hovedet. »Nej, Knud, det gjorde jeg ikke — jeg naaede ikke saa vidt. Det gik, som jeg tænkte: Børnene bestemte Farten. Men Retningslinien lykkedes det mig at holde: Vi er stadig i Himlen. X+Y.

JULEGAVEN

til Deres Børn er en katolsk Skolegang. KATOLSK CENTRALSKOLE, Nørrebrogade 27, modtager hver Dag Indmeldelser til alle Klasser, Tlf. Nora 6166.

St. Elisabethforeningens

Kollekt den 21. Novbr. 1943

St. Ansgars Kirke	83,32
St. Andreas Kirke	133,85
St. Augustin Kirke	23,50
St. Annæ Kirke	65,00
St. Antoni Kirke	15,00
Immaculatakirken	36,47
Jesu Hjerter Kirke	223,35
St. Josefs Kirke	30,63
St. Mariæ Kirke	98,07
Sakramentskirken	148,78
St. Therese Kirke	115,07

Kr. 973,64

Alle Elisabethforeningens trofaste Venner bedes modtage vor allerhøjest Tak for den særlig gode Kollekt iaar. Inden Udgangen af Foreningens Jubilæumsaar, føler vi ogsaa Trang til at bringe vore Velgørere, som paa saa kærlig Maade har glædet os i dette Aar, med Pengegaver og ved Indmeldelse i Elisabethforeningen, vor allerhøjest Tak.

Paa Styrelsens Vegne

Alma Osterhammel.

St. Ansgars Kirke

Sønd. d. 12. December højtideligholdes Marias uplettede Undfangelse med Levitmesse Kl. 10. Kl. 17 Adventsandagt med Prædiken om »Tempelgudstjenesten«. Onsd. 15. Dec. Kl. 19 Andagt for de kvindelige Kongr. med efterfølgende Kaffe bord (bortfalder, hvis Spærrtiden opretholdes).

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 12. Dec., Marias uplettede Undfangelse. Kl. 8,30 Fælleskommunion for alle Kongr., Kl. 10 Levitmesse, Kl. 18 Festandagt. Mand. 13. Dec. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Torsd. 16. Dec. Kl. 20 Mændenes Kongr.

St. Andreas Kirke

Sønd. 12. Dec., Marias uplettede Undfangelse Kl. 8 reciteret Messe med Menighedens Fælleskommunion, Kl. 10 Levitmesse, Kl. 17 Festandagt. Onsd. 15. Dec. Kl. 9 Mødreforeningens Messe.

St. Mariæ Kirke

Søndag d. 12. Dec. Kl. 8 stille Messe, Kl. 10 Levitmesse, Kl. 14,30 Ungdomsmøde, Kl. 17 Festandagt med Prædiken og Optagelse af nye Medlemmer i Sognets Mariakongregationer. Søndag d. 19. Dec. Kl. 8 Højmesse og Fælleskommunion, Kl. 10 stille Messe, Kl. 17 Andagt. Onsdag d. 22. Dec. Kl. 8 Rorate-Højmesse.

St. Therese Kirke

Møde for Katolsk Aktion vil finde Sted Søndag 19. December Kl. 14. Anmeldelse i Forvejen til Sognepræsten.

Aarhus Opland

Søndag den 12. December:
Odder: Kl. 10,15 (Komm. 9,15).
Grenaa (Afholdshotellet): Kl. 10.
Søndag den 19. December:
Pindstrup: Bortfalder.

Vincentforeningen f. Herrer

afholder Generalforsamling Søndag den 12. Decbr. efter Højmassen i Bredgade, ca. Kl. 11¼ i Sct. Ansgar Præstebolig hos Hs. Excellence Biskop Theodor Suhr.

Kirkekoncert i Roskilde

For 13. Gang afholdes den 12. December Kl. 14,30 en Kirkekoncert i St. Laurentii Kirke i Roskilde til Fordel for fattige Børns Jul. Det er Organist A. Kerckhoffs, der staar for Arrangementet, og foruden Organisten selv medvirker Cellistinde Kaja Norup og Koncertsangerinde Hertha Bjørvig samt Herrekoret »Vokalion«. Billtter à

1 Kr. faas i Præstegaarden, paa Hospitalet og i Bruuns Boghandel.

Baronesse Rosenkrantz-Charisius f. Oxholms Legat

til Hjælp for trængende, indfødte Medlemmer, Mænd eller Kvinder, af de her i Landet værende katolske Menigheder, uddeles af Biskoppen i Løbet af Januar Maaned 1944.

Ansøgning, indeholdende fulde Navn, Stilling, Alder, Bopæl, skal m. H. t. Trang, Værdighed og Medlemsforhold til en herværende katolsk Menighed attesteres af to Personer, hvoraf den ene skal være katolsk gejstlig.

Legatportionerne uddeles ikke for Livstid, hvorfor tidligere Legatnydere maa indsende ny Ansøgning. Ansøgningsfristen udløber 20. December. Andragender, som er indsendt efter dette Tidspunkt, kan ikke tages i Betragtning.

Ansøgning stiles og indsendes til Det Apostoliske Vikariat, Bredgade 64, København K.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

AARHUS.

Fred. 17. Dec. (eller Sønd. 19. Dec.) Rusmodtagelse i Præstegaarden. Rustaler: Kontorchef Kjeld Olsen.

KØBENHAVN.

Lörd. 11. Dec. Kl. 15—19 Møde i Klosteret paa Jagtvejen. Brød og Sukker til Eftermiddagskaffen medbringes.

Jesu Hjerter Kirke

Søndag d. 19. Decbr. Kl. 15 pr.

JULEKONCERT

til Fordel for Korsangen ved Kirken.

Medvirkende:

Operasangerinde
GRETHE LISA LOUS

Kgl. Kapelmusikus
KAJ POLYCARP ANDERSEN

Organist
KURT THOMSEN

Organist
AAGE BREDAHL
JESU HJERTE KIRKEKOR
KAMMERORKESTER

Billetprogram à 1½ Kr. faas hos Portneren, Stenosgade 4, i Katolsk Boghandel, Stenosgade 3 (V. 3930), St. Ansgars Forlag, Bredgade 67 (Palæ 4777) samt Koncertdagen ved Indgangen.

Sygeplejerskeforbundet

Forbundet lader læse en Messe i Fredens Intention paa *St. Josefs Hospital Onsdag den 15. ds. Kl. 8.* Bagefter vil Pater Coenen tale om Advent. Det bliver den eneste Lejlighed for os til at være sammen inden Jul, da vi paa Grund af Spærretiden maa opgive vor Adventsaften.

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Søndag den 12. December Kl. 14. »Den røde Sal«, Stenosgade 4. Adventsmøde. Pastor Cay Benzon holder Adventstalen. Vi tænder Adventskransene og synger vore dejlige Adventssalmer (tag Salmebog med). Kaffebord (husk Sukker). Derefter Pakkeauktion. Enhver medbringer en Pakke til Værdi af mindst 50 Øre eller betaler 50 Øre i Bøde. Praktisk Arrangement Gruppe I.

Afregning for Sct. Knuds Gilderne Kl. 13,30.

Mød talrigt op til vor Adventsfest, denne dejlige Optakt til Julen, der bringer os i den helt rigtige Julestemning. Tag gerne en Kammerat med.

Amager.

Søndag den 12. ds. Kl. 15 pr. (bemærk det ændrede Tidspunkt) Kredsmøde med følgende Emner: Grundig Gennemgang af den katolske Tro — Kristus-Problemet. Indleder: Erik Frandsen. Hvorledes læser jeg Avisen med katolske Øjne. Indleder: Birthe Venturé. Mødet vil forme sig som Adventsmøde, og Sct. Nicolaus kommer paa Besøg. Det praktiske Arrangement: Gruppe II.

HORSSENS
Manufaktur . Trikotage . Udstyr
A-S Horsens Textil Lager
Leverandør til katolske Institutioner
Carl Bech
aut. elektr. Installatør
Vestergade 33 . Telf. 1026
Leverandør til kath. Menighed
RANDERS
Randers Andelsmejeri
Telefon 776 (4 Linier)
Fineste Mejeriprodukter fra
Dyrlæge kontrollerede Besætninger

Frederiksberg.

Søndag d. 12. December Kl. 14 1/2 pr. Adventsmøde. Kort Tale ved Formanden. Adventskransen tændes. Derefter »Hygge-Eftermiddag« med forskellig Underholdning. Mødet forbi Kl. ca. 16,45. Derefter overværer vi Andagten i Kirken.

Ordrup.

Da Spærretiden ser ud til at kunne være ved i nogen Tid endnu, begynder Ordrup K. U. K. Eftermiddagsmøder om Søndagen. Da vi haaber paa Medlemmernes Forstaaelse af vore forstørrede Vanskeligheder, regner vi med, at vi vil være mindst lige saa mange som sædvanligt paa Søndag d. 12. December Kl. 3 pr. Adventsfest. Adventstale og Grammofoncauseri i formindskede og hyggeliggjorte Lokaler, som vil blive smukt pyntede. Endvidere vil, ligesom sidste Aar, Sankt Nikolaus aflægge os et Besøg. Til Slut har vi tænkt at afholde Pakkeauktion, hvorfor enhver vil have at medbringe en Pakke til Mindsteværdi 50 Øre eller en Bøde paa (mindst!) 75 Øre. — Og saa beder vi Medlemmerne medbringe godt Humør, saa dette Sæsonens første Møde om muligt bliver endnu fornøjeligere og hyggeligere end de tidligere. Paa Gensyn.

Bestyrelsen.

Julekort

Vi gør opmærksom paa, at et lille Udvalg af Benediktinerindernes Julekort ogsaa kan faas hos St. Lioba-Søstrene, St. Kjeldsgade 1, og i »St. Ansgars Forlag. Vor Frue Kloster, Aasebakken.

Katolik

Grundet paa manglende Bekendtskabskreds søger en dannet ung Dame, 34 Aar, Bekendtskab med en Katolik, 35—40 Aar.

Billet mrkt. 1781 modtager Bladets Annonceekspedition, Klosterstræde 23, København K.

Bohatts Adventskalender

For Børn og barnlige Sjæle, smukt illustrerede Vers for hver Dag, hvor Billederne kan klippes ud og klippes paa Vej til Betlehem. Kr. 2,85.

Iaar har vi Julekrybber

Køb de enkelte Figurer og saml Aar for Aar, til De har den store Krybbe. Den hellige Familie, de hellige tre Konger, to Hyrder og Dyrene. Figurerne koster pr. Stk. Kr. 3,50.

Det er paa Tide at købe Julekort

Kirkeruderne, 10 Stk. Kr. 0,80
Krybben i Bethlehem à Kr. 0,30
Hummel Julekort à Kr. 0,30
Bolands hollandske à Kr. 0,30
Hummels Offsetkort à Kr. 0,40

Udkommer sidst i December

Newman: *Apologia pro vita sua* i Uddrag paa Dansk ved Peter Schindler. (Om Newmans Liv indtil Konversionen 1845).

 SANKT ANSGARS
Boghandel . Bredgade 67

Palæ 4777 . Giro 81851

AARHUS	
<i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditori Telefon 3041 — Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital	Køb hos vore Annoncører
	
Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)	
ODENSE	
<i>Allegades Røgeri og Fiskeforretning</i> Alt i Fisk Allegade 46 . Telefon 1896 Lev. til Sct Joseph Hospital	Junker-Drejøe Kolonial . Delikatesser Nørrebro 49 . Odense Lev. til Sct Josephs Hospital
Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13, Tlf. 2021 Leverandør til Dalum Kloster	JØRGEN RASMUSSEN Glarmester Overgaden 29, Telefon 1117 Leverandør til St. Josephs Hospital og Kirken

AALBORG

Ferd. Færch & Co.
Tømrermestre
Strandvejen, Tlf. 301

A. Hoffmann Urmager og Optiker
Borgerg. 17 (lige v. den nye Bro)
Briller efter Lægerecept
Rep. udf. nøjagtigt og billigt
Telefon 3779

CHR. SIMONI
grundl. 1836
Kul- og Koks-Import
Telf. 67 — 68 — 69
Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og
Kamilianerkliniken i Aalborg

M. Thomsen Støtt
Entreprenør og Murermester
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992

Mathias Christensen
Absalonsgade 14 . Tlf. 1556
Kolonial . Delikatesser . Kaffe

Køb
Hjemmets Udstyr
hos
Thuen, Gravensgade 2

P. Krebs
Elektroinstallatør
Frederiksgade 6
Telefon 1786
Udf. Arb. ved Kamilianerkliniken

Aalborgs katolske Begravelseskonlor
Ligkister, Ligsenge, Kistepyntning og Salmer
Begravelser ordnes smukt og samvittighedsfuldt
G. PETERSEN . Jens Bangsgade 8
Telefon: 8418 . Privat: 2068

Hans Wiencken Kastetvej 51 . Aalborg
er det rigtige Indkøbssted for
Kød, Flæsk og Pølse
Reelle, unge Varer til beskedne Priser
Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud

N. Nielsen & A. Brostrøm
H. PERS EFTERFØLGER

Auf. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre
SANITET- CENTRALVARME
Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581

NAKSKOV

Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter
Nakskov . Telefon 621

Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeaparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter.
A-S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17
Leverandør til den katolske Kirke

Broderimagasinet
Østergade 18 . Telefon 921
Alt til Haandarbejde . Tegning, Montering
Stort Udvalg i Garn
Leverandør til Søstrene

Nakskov Dampmølle
Aktieselskab

L. C. Clasen
Murermester
Telefon 208
Lev. til kat. Kirke

Chr. Steffensen
HERREEKVIPERING
Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796
Leverandør

HOLBÆK

A. P. PEDERSEN
Murermester
Markedsplads 10 . Telefon 239

Vestergades
Maskinværksted
RASMUSSEN & NIELSEN
Telefon 1039

H. P. Larsen
Kolonial . Delikatesser
Algade 28 . Tlf. 849
Leverandør til Hospitalet

Holbæk Mejeri A/s
Algade 54 . Telefon 65
Leverandør til Hospitalet

A-S Arbejdernes Fællesbageri
Bedste Brødsted
Lev. til St. Elisabeth Hospital

JENSEN & OLSEN
statsaut. Installationsforretning
Elektrisk Lys og Kraft
Algade . Telefon 365
Leverandør til den kat. Menighed

Katolsk Ugeblad

19. Decbr. 1943

91. Aarg.

Nr. 51

En svær Tid

I den hellige Skrift staar der et Ord, som vi altid bør huske paa; det er, at Jerusalem blev genopbygget »in angustia temporum«, midt i en ulykkelig Tid. Hele vort Liv maa vi arbejde midt i en ulykkelig Tid. Tidens *Vanskeligheder* er ikke en forbigaende Tingenes Tilstand, som vi maa lade drive over ligesom et pludseligt Uvejr — for saa at tage fat paa vort Arbejde, naar alt igen er roligt; nej, at have *Vanskeligheder* er *det normale*, og vi maa regne med, at netop i den Tilstand skal vi udrette alt det gode, vi ønsker at udrette i vort Liv.

Altid dukker den gamle Drøm op i os, at Kirken en skønne Dag skal holde op med at være den kæmpende Kirke og blive — ogsaa her paa Jorden — den triumferende Kirke. Hvor vilde det dog være dejligt! Og hvor vilde vi faa Lyst til at arbejde! Men — altid kæmpe i Mørke, føle sig omgivet af Mangel paa Forstaaelse, af Fjendskab, af Forfølgelse; altid leve i en Katakombetid, da de Kristne kastes for de vilde Dyr; overalt møde Forhindringer og Mistanke; in-

gen Mulighed have for Fremgang; det allerbedste Arbejde sat paa Spil; de reneste Hensigter mistænkt for at være tvivlsomme; som Følge deraf Stilstand — eller maaske endda tilsyneladende Tilbagegang for Guds Kirke, — — — er alt dette ikke noget, som godt kan lamme ens Kræfter? Kun en evig Begynden-forfra for at udføre et Arbejde, som aldrig bliver helt færdigt; thi Murene i Kristendommens Domkirke styrter sammen, hver Gang de er vokset blot et Stykke op over Grunden eller vover at tage lidt dristigere Fart mod Himlen.

Hvad gør Gud da?

Gud gør det, som han bør gøre: Han giver os utallige Lejligheder til at vise Taalmodighed, han opfordrer os til at prøve os selv og spørge: Hvor meget betyder *min* Helligheds Sten i Kirkens Bygning? — og han opflammer os til at vise Gavmildhed. Til sidst gør han det af med sine Fjender; thi det er saa at sige Guds Specialitet at skabe Held af bestandige Uheld.

Charles de Foucauld.

Kritik af Pavefilmen

»Tu es Petrus«

Den mørke Middelalder

Nyt katolsk Tidsskrift

Paa Belgiens Landeveje

Den mørke Middelalder ...

Det meningsløse Udtryk »den mørke Middelalder« blev belyst i forrige Nummer af Bladet, og Professor *Hal Koch* har i Skrift og Tale betegnet det som uanvendeligt i oplyst og godt Selskab. Men lad os høre, hvad Professor *Rubow* siger om Livsbe-
tragtningen i Middelalderen i »*Litterære Studier*« S. 179:

»Det middelalderlige Verdensbillede havde hos dens Filosofer taget Form af en gotisk Domkirke; de samlede og organiserede Tidens Viden i et kunstfærdigt System, hvis enkelte Led var nittet sammen til en smidig og uigennemtrængelig Ringbrynje. Fast og gennemsigtig hvævede den skolastiske Himmel sig over Lenstidens Samfund. Den blev stormet af en ulykkelig og fanatisk Slægt«. Og saa forklarer *Rubow* Aarsag og Grund til vor Tids splittede, usikre og forvirrede Opfattelse af Livet og Livets Maal og Hensigt, idet han fortsætter: »Middelalderens Forskere havde først anbragt ethvert Element af deres Viden i den logisk afbalancerede Tankebygning efter en penibel Prøvelse og en haarfin Diskussion. Re-

(Fortsættes Side 806)

Munkemel

Salg og Udlejning

AF LYSBADE OG ELEKTROMEDICINSKE APPARATER

DANSK RØNTGEN-TEKNIK A/S

KØBENHAVN
TELF. 4229

AARHUS
TELF. 6545

GAMELCA med den rigtige Kaffesmag

Forlang den hos Deres Købmand

Fabrikeret af **A. C. GAMÉL**

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S

Esromgade 15. København N. Telef. 7480

Centralvarmeanlæg af enhver Art

Køkken-, Vaskeri-, Desinfections- samt Tørrestueanlæg m.m.

RECK-STÅLKEDLER

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Mark Poulsen & Rønne
INGENIØRER
Pr. Maries Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Købke's
Reproduktionsanstalt
Vester Voldgade 91
Klicheer i fineste Udførelse

Ove Juel-Christensen
Kaffe og Kolonial en gros
Ryesgade 106
Telefon Central 408

Katolikker!

Sørg for at ogsaa andre Trosfæller læser Ugebladet!

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning

Amagerbrogade 156

og prøv vor ekstrafine Maltkaffe
1.39 Kr. pr. 1/2 kg.
Altid friske Smaakager

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353

Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019

BONALIN-BONEVOKS

til alle Gulve

Bonalin-Kompagniet A/S, København F

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**

Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Tidsskrifter
Brochurer
Cirkulærer
Brevpapir
Reklamekort
Programmer
o. s. v.

Bogtrykkeriet **TERTIA**

Goth. 5077 y . Sallingvej 32 . F

Leverandør af Katolsk Sogneblad

Nyt katolsk Tidsskrift

Boghandler Arnold Busck, som har haft Glæde af sin særlige katolske Afdeling i Bogladen, paabegynder i det nye Aar Udgivelsen af et katolsk Tidsskrift »Catholica«, der vil udkomme med Hæfter paa 3 Ark fire Gange aarligt. Tidsskriftets Redaktion er betroet en Kreds af yngre Akademikere: cand. jur. L. B. Fabricius, cand. mag. Ellen Nielsen, cand. polit. Tove Rasmussen, Pater H. Roos samt cand. mag. Grethe Wagner-Petersen.

Tidsskriftet ønsker at være et Supplement til de andre katolske Blade og Publikationerne fra vore katolske Forlag og vil derfor træde i nært Samarbejde med Ugeblad, Pauluskreds og St. Ansgars Forlag. Vi haaber i Løbet af ganske kort Tid at kunne bringe yderligere Oplysninger om dette Initiativ.

Eukaristisk Faste Juleaftensdag

I Anledning af, at Julens Midnatsmesse i Aar i en Række af vore Kirker bliver fejret om Eftermiddagen Juleaftensdag har man forespurgt os om, hvor længe i Forvejen man skal være fastende, naar man vil kommunikere i denne Messe. — Svaret er: Fire Timer i Forvejen, hvilket ikke vil sige fire Timer før Messens Begyndelse, men før det Tidspunkt, paa hvilket Kommunionen i Messen finder Sted.

Vi minder samtidig om, at det er Juledagens første Messe, som bliver læst Eftermiddagen i Forvejen, saaledes at man opfylder sin Pligt til at tage Del i en Messe Juledag, naar man deltager i denne Messe. Vi minder ogsaa om, at 2. Juledag i Aar er en Søndag, saa man ogsaa er forpligtet til den Dag at deltage i en Messe.

Vikariatets Skole

modtager daglig Indmeldelser til alle Klasser. KATOLSK CENTRALSKOLE, Nørrebrogade 27, Tlf. Nora 6166.

Hvis ikke Herren bygger Huset

Et lille „Himmel-Spil“ af C. C. Martindale S. J.

II.

FØRSTE ENGEL: Tony, vi vil gerne have et Raad af dig. Du sagde, at Folk nede paa Jorden ikke vil høre paa Amos, og saa foreslog min Broder Kong David i Stedet for. Hvad mener du om det?

SJÆL: En Konge? Saadan en har jeg aldrig set. Vi har ikke nogen Konge i Chicago.

ANDEN ENGEL: Ja, men kære Tony, nu er du jo ikke i Chicago.

SJÆL: Og det tror du ikke, at jeg ved! Hør nu engang, Engel. Jeg var Chicagodreng, og en Chicagodreng blir jeg ved med at være — per omnia sæcula sæculorum — kan du se, saadan noget kan jeg ogsaa! Jeg var engang en slem Chicagodreng, og nu (bukker ærbødigt) er jeg en god en. Men det har ikke gjort mig til en anden en.

FØRSTE ENGEL: Ja, men du har da hørt om Kong David, har du ikke?

SJÆL: Jo...o, jeg havde en Kammerat, der var fra Wales. Han hed David — saa det er vel nok hans Skytshelgen, du snakker om.

FØRSTE ENGEL: Synger I da aldrig Salmes? (Sjælen løfter Haanden op for Munden for at skjule et bredt Smil). Sagen er den, at de stakkels Mennesker paa Jorden er ved at ødelægge alt, hvad der er blevet bygget op med saa stor en Møje, og vi vil saa gerne have, at nogen skal gaa ned til dem og sige, at de skal lade være med det. En eller anden med en Røst som en Trompetfanfare. Selv tror jeg ikke, at David vil være den bedste, for han holder mest af Harper, og jeg tror ikke, at en Harper gør Støj nok. Men jeg tænkte mig — ja, hvis du tog derned

og sagde det til dem paa din egen Maade ... Kong David har et helt Kor heroppe, og han kunde da i hvert Fald prøve din Stemme.

SJÆL: Prøve min Stemme, hvad? (Pludselig). Attaboy, attaboy! Ra, ra, RA!!! (Selv Englene farer sammen).

ST. ANTONIUS (er med eet til Stede): Du godeste! Jeg skulde kende den Stemme, hvor jeg end hørte den. Er du her, din lille Bandit! Hvad laver du det Spektakel for?

ANDEN ENGEL (let forvirret): Kender De denne Sjæl, Grev Antonius?

ST. ANTONIUS: Om jeg kender ham? Jeg er hans Værnehelgen! Jeg fandt den. Jeg — ja, jeg finder jo Ting.

FØRSTE ENGEL: Javel, javel. Det ser ud til, at han kommer svært godt ud af det med min lille Broder (For Sjælen og Anden Engel hvisker ivrigt sammen). Jeg tror faktisk, at min Broder kunde have været ontrent ligesom Tony, hvis ikke han havde haft det Held at være en Engel ...

SJÆL (har hørt de sidste Ord): Hov, hov, min Dreng! Hvad mener du med — »Held«.

ST. ANTONIUS: Ja — det var ikke videre taktfuldt!

SJÆL: »Held«? Naa, det er »Held«, du siger! Men ser du, Præsten selv, han sagde, at det var mig, der var heldig, for Engle, de har ikke andet at prise Herren med end deres Tanker, mens, jeg har Arme og Ben og alt det andet ... Masser af mer end som jer! (Angerfuld) Ikke fordi jeg brugte dem noget videre til den Slags.

ANDEN ENGEL: Du maa have brugt dem paa den Maade, naar du er kommet her! (Til St. Antonius) Sig os, hvor du

fandt ham! (*Sjælen vender sig temmelig fløv om mod Første Engel*).

ST. ANTONIUS: Dybt inde midt i ham selv!

FØRSTE OG ANDEN ENGEL: Hvad mener du? — Aa, Antonius! Nu maa du ikke drille.

SJÆL: Aa! Sikke noget!

ST. ANTONIUS: Ja, hans Moder kunde ikke forstaa, hvor han var blevet af, og bad mig finde ham. Og I véd jo, at forsvundne Ting ofte ligger lige for Næsen. Derfor begyndte jeg med at stirre paa en Dynge Klude og Snavs, og da jeg pillede op i Dynngen, saa var han der, ganske ubeskadiget, midt inde i den.

SJÆL (*en Smule stødt*): Naa, jeg kikkede da af og til frem.

ST. ANTONIUS: Ja, det gjorde du. Og saa en Dag var der et lille Barn, som legede ude paa Kørebanen — en Bil kom suseende — og Tony kikkede frem — jeg havde lige Tid til at vise ham Jesusbarnet, som jeg ofte gaar og bærer paa — de genkendte hinanden — og Tony gjorde Korsets Tegn og ligefrem for løs paa Bilen og rev den lille til Side — og ...

SJÆL (*med beskeden Triumf*): Og man skulde bruge Skovl for at samle, hvad der var tilbage af mig. (*Alle lykønsker Sjælen. Amos trykker hans Haand, og Første Engel omfavner ham. Sjælen siger: Aa, sikke noget, og bliver saa rød, som en Sjæl kan blive det under saadanne Omstændigheder*).

ANDEN ENGEL (*som har stirret paa St. Antonius*): Grev Antonius! Jeg tror, det var dig, der kørte den Bil!

ST. ANTONIUS (*en Kende forvirret*): Kørte? Næ, ikke kørte ... Men jeg har maaske ... ja, øvet lidt »Førelse« ...

FØRSTE ENGEL: Førelse? Hvordan? Af hvem? Vognen? Tony? Det lille Barn?

ST. ANTONIUS: Hør nu efter. Tonys og den lilles Værneengle havde en lang Samtale med mig om det. Den lilles Værneengel var sikker paa, at Barnet skulde blive dernelde længe endnu. Dets Gerning var ikke paa langt nær fuldført. Men jeg tillod mig

at paapege overfor Tonys Værneengel, at jeg troede, Tonys Gerning næsten var det. I véd, at det kan være svært at gøre en Ting to Gange. Tony var meget ufor-sigtig og blev altid borte for sig selv, og kunde jeg have fundet ham en Gang til? Derfor bestemte vi os til, at han hellere maatte faa een vældig Chance for at gøre een vældig stor Gerning — saa stor, at den ikke kunde være bedre. Og saa — ja, jeg øvede altsaa lidt Førelse — og han gjorde Gerningen — i Kristi Navn — og her er han!

ANDEN ENGEL: Hvad sagde hans Moder til det? Fandt du ogsaa hende?

ST. ANTONIUS: Aa, min Ven. Jeg behøvede slet ikke at se efter. Hun havde opofret og glemte sit eget Jeg for længe siden. Hun havde lagt det ind i vor Herres Hjerte og — paa en vis Maade — taget Tony med sig, hvor lidt han end vidste om det. Og saa kom altsaa Bilen; det lille Barns Engel gav det med den ene Haand et lille Puf ud paa Gaden og holdt med den anden godt fast i dets lille Trøje. Og jeg gav et lille Skub med den ene Haand til Chaufførens Arm og med den anden Haand et Puf til Tony — og slog hans Arme i Vejret, saa han gjorde Korstegnet, og ... ja, nu er hans Moder og han hinanden nærmere end nogensinde.

FØRSTE OG ANDEN ENGEL (*dækker deres Ansigter med deres smaa Vinger og fortaber sig i Tilbedelse*).

AMOS: Hør paa mig, du unge Sjæl, nu da din nye lille Ven giver mig en Chance for at faa et Ord indført. Jeg forstod paa Grev Antonius, at du gjorde dit Arbejde sømmeligt, og han mente, at hvad dig angaar, er hans Arbejde nu endt. Men nu er det altsaa, at du skal begynde paa en ny Gerning. Du regner vel ikke med, at du bare skal sidde her hele Dagen og synge Salmer?

SJÆL: Naa-ja! Det er altsaa ingen Usandhed, Hr. Profet, men saadan omtrent var det nu, at de sagde, at det vilde være. Men mig, jeg har aldrig kunnet sidde stille, nemlig. Jeg var saadan en

af de her smarte Fyre, Profet; jeg kunde have hugget Deres Uldtrøje, uden at De nogensinde havde taget Skjorten af, og De vilde altsaa ikke have mærket det.

AMOS: Vist saa, vist saa. Men du har jo nok bemærket, at vi ikke gaar med Skjorter her. Kom nu, allesammen, saa vil vi besøge Kong David. — Hvor er min Hyrdestav?

SJÆL (*smiler engleligt, som de Søstre, der opdragede ham, vilde have sagt*): Ja, hvor kan den Stav dog være gaaet hen og have gemt sig?

AMOS: Du tog den, mens jeg saa til den anden Side, din ... din lille ... Djævleunge!

SJÆL (*dybt rystet*): Ved De nu hvad, Profet! Det er da ikke et Ord at bruge heroppe! Men nu er De med, ikke? Saa hvis denne lille, smarte Fyr, min lille Engleven, skulde prøve et af sine Numre med Dem — saa holder De Dem bare til Far her; jeg skal nok følge Dem pænt hjem.

AMOS (*sagtmodig*): Tak. Og kom saa nu. (*De begynder at gaa og møder David, som er klædt i hvidt Faareskind og har en pæn, lille Krone — lige stor nok til uden Praleri at vise hans Kongeværdighed. Han klimprer fredeligt paa sin Harpe*).

AMOS: God Dag, Deres Majestæt. Maa jeg have den Ære at forestille denne unge Nyankomne fra ... Chicago. Og lad mig med det samme give Dem det Raad, at holde Øje med Deres Krone, naar han er i Nærheden ...

SJÆL: Aa-aar! Hr. Profet! Hvad skal det sige? Hvordan skal Herren her kunne holde Øje med sin Krone, naar den sidder ovenpaa hans Hoved? Men, undskyld, Hr. Konge, det er mig altsaa en Ære. (*Ogsaa St. Antonius forestiller ham for Kong David*).

DAVID (*rækker dem venligt Haanden*): Velkommen, unge Mand. Velkommen, Grev Antonius og Kammerherre Amos. Skal jeg synge en Salme for Dem? (*Bukker høfligt for Englene*). »Iblandt Englene vil jeg synge Salmer for Dig!«

FØRSTE ENGEL: Aa, men Deres Majestæt — vi vil saa gerne sige noget til Dem!

DAVID: Det vil være mig en stor Glæde. (*Sætter sig roligt for at lytte*).

(*Stettes næste Uge*)

4. Søndag i Advent

Beredelse af Vejen ...

Herrens naaderige Komme til Julen staar for Døren. Denne Søndag karakteriseres derfor af Døberens Raab: Bered Herrens Vej! De Tider, om hvilke Isaias i en fjern Fortid profeterede, er nu endelig kommet. Døberen optager Profetens Ord bogstaveligt i sin Prædiken og understreger derved Guds fra Evighed fattede, uforanderlige Raadslutning til Verdens Frelse. Vejens Beredelse sker ved, at man gennem Ydmyghed, Beskedenhed og Enfold bliver modtagelig for Guds Naade (Evangelium).

Alterets Tjenere, Forvalterne af de hellige Mysterier, har den Opgave at fortsætte Johannes Døbers Gerning og berede Vej for Herren i de troendes Sjæle. De vil kunne virke velsignelsesrigt just i den Grad, hvori de selv er gennemtrængt af Bevidstheden om egen Kraftsløshed og vedvarende føler sig afhængige af Naaden, og i Overensstemmelse hermed ikke søger deres egen Ære, men ene og alene udøver deres hellige Embede for Guds Skyld (Epistel).

Længselsraabet efter Frelseren præger Dagen. Menneskevoerdelsen er det største af alle Guds Værker, for hvilket hele Skabningen med al sin Pragt staar tilbage (Indgangsøn).

Vi bønfalder om, at Frelserens Naade maa komme over os, saa at der ingen daarlige Tilbøjeligheder bliver tilbage i os, men at denne Naade virkelig maa finde en god Jord, en banet Vej i os, (Kirkebøn).

Vi kan være trygge; Herren er enhver af nær med sin Naade, naar vi blot er opfyldt af Længsel efter Ham og ydmygt paakalder Ham. Han bringer os Tilgivelse og skænker os dermed sin Fred (Graduale, Alleluja).

Maria, den ydmyge Jomfru, har ved sin fuldkomne Hengivelse i Guds Vilje beredt Ham Vej i sit Hjerte og er derfor blevet den, som er fuld af Naade. I hendes velsignede Skød fuldbyrdes Menneskevoerdelsens Mystorium. Hun er derved blevet den forløste Menneskeheds ideale Repræsentant. Til hende maa vi i ydmyg Hengivelse slutte os, for at ogsaa vi, om end paa stor Af-

stand, maa blive Kristusbærere (Offertorium).

Maatte det hellige Offer kalde paa Offersindet i os og saaledes blive frelsebringende for os (Stillebøn).

Den eukaristiske Spise er Frugten af vor Hengivelse i det hellige Offer. Saaledes fører *Fiat* hos enhver af os som hos Maria til *Verbum caro factum est*, og vi oplever med stor Inderlighed, at Gud er med os. Jo oftere vi nyder den hellige Spise, jo inderligere skal ogsaa vort Liv i Gud blive (Kommunionbøn, Slutningsbøn).

P. Wolfgang Czernin O. S. B.

TU ES PETRUS

De, der har overværet den smukke og interessante Pavefilm, har ikke kunnet undgaa at lægge Mærke til en Melodi, der stadig kom igen under Filmen, en Melodi, der virkede som et Ledemotiv.

Denne Melodi, som er gengivet ovenfor, er en gregoriansk Melodi i den 7. Kirketoneart til Teksten *Tu es Petrus*. Som de fleste gregorianske Melodier vidner den om den Evne, Komponisterne af disse gamle Melodier havde til at skrive enkle og karakteristiske Melodier, som paa en usædvanlig Maade giver Udtryk for Tekstens Indhold og saaledes faar Tekst og Melodi til at smelte sammen til et harmonisk Hele.

Tu es Petrus er en Sang, der blandt andet synges ved højtidelige Lejligheder, hvor Paven hyldes som Kirkens øverste Hyrde, og den gregorianske Melodis Begyndelsesstrofer virker da ogsaa som en festlig Fanfare.

Den store Komponist *Giovanni da Palestrina*, der er Fuldenderen af den klassiske vokale Polyfonmusik, benyttede i stor Udstrækning de gregorianske

Tu es Petrus, et super hanc petram ædi -
fi - cá - bo Ec - clé - si - am me - am.

Melodier som Motiver i sine Kompositioner. Mest kendt er vel nok hans skønne Motet *Sicut servus desiderat*, skrevet over Motiver fra Melodien til den Tractus, som indleder Ceremonierne ved Indvielsen af Daabsvandet Paaskelørdag. Melodien til *Tu es Petrus* har Palestrina benyttet som Motiv i en 8-stemmig Komposition med samme Tekst.

I øvrigt har Teksten *Tu es Petrus* gennem Tiderne inspireret adskillige Komponister. Deltagerne i den eukaristiske Kongres i København i 1932 vil sikkert kunne huske *Tu es Petrus*, sunget af de københavnske Kirkekor og akkompagneret af Musikere fra den kgl. Livgarde, som Afslutning paa Biskop *Brems'* Tale for Paven ved Festmødet i Idrætshuset.

Paa Foranledning af Biskop *Th. Suhr* er den gregorianske Melodi til *Tu es Petrus* sammen

med Versikler og Oration optaget i den nye Salmebog, hvis Udgivelse er nær forestaaende. Hensigten hermed er, at Menighederne Landet over ved Eftermiddags-Gudstjenesterne kan faa Lejlighed til paa en smuk og værdig Maade at bringe den hellige Fader en Hyldest samtidig med en Bøn for ham og hans byrdefulde Arbejde.

B. Husson.

Den mørke Middelalder

(fortsat fra Side 801)

renæssancens Forskere veg ikke tilbage for de vildeste Hypoteser. Kommer man fra Læsningen af en Thomas af Aquino til en Pico della Mirandola eller Vanini, tror man at være faldet fra Krysthimlen ned i en Atmosfære af Taage og Uvej. Renæssancetidens Forfattere gør paa os ge-

menligen Indtryk af at have haft en Skrue løs.

Følgen af denne kolossale Revolution blev en almindelig Nedslaaethed og Tvivl; Individet, som i Middelalderen havde følt sig i Guddommens Varetægt, saa sig nu forladt af Guder og Mennesker. For de Skeptikere, der afslutter Renæssanceperioden, tager den enkelte sig ud som en Orm i Støvet.«

Men den »mørke Middelalder« vil nok stadig spøge i Nutidens Hjerner, skønt Professor *Hal Koch* supplerer og støtter denne Anskuelse i »*Danmarks Kirke gennem Tiderne*« S. 40: »Dybt rodfæstet i Folkets Liv — i Sogn, i Stift og i det hele Rige — var Kirken. Den søgte Sandheden gennem Studier og Lærdom. Livet paa Jorden var dog kun en Forberedelse, en Opdragelse til Himlen. Og det var denne Bevidsthed, der gav Livet i Middelalderen dets mærkelige helstøbte Præg.« *J. Hammermüller.*

PAVEFILMEN

Fra en meget kendt Skribent, som ønsker at være anonym, har vi modtaget:

Tillad En, der føler varmt for Katolicismen, og som ønsker den al mulig Fremgang her i Landet, et Par Bemærkninger om Filmen i *Grand*.

Den bør ses af alle, fordi den er oplysende og vejledende, og fordi det er en interessant og smuk Film. Men jeg tror desværre ikke, den hos os vil vinde mange Hjerter for Katolicismen, og jeg maa tilstaa, at den for mig blev en dyb Skuffelse, eller maaske snarere: i dybeste Forstand en Skuffelse. Den er glansfuld, maaske imponerende, med stor Pragtudfoldelse og visende Katolicismen i al dens Magt og Herlighed. Men netop dér var dens Svaghed.

Den greb ikke, den talte ikke til Hjertet. For den, der kender de katolske Kirkers vidunderlige Ro og høje Alvor, fra Ophold i Syden og

her i vort eget Land — disse Kirker, hvor man synes, at Gud, eller i hvert Fald Aanden, lever, mens Kulde og Tomhed hersker i de protestantiske Kirker, der kun er aabne eller kun besøgt nogle faa Timer om Søndagen — for den var Filmen mærkelig udvendig og sjælløs og derved meget afskrækkende.

Alle disse Diplomater, alle disse Sale, disse Dragter, det altfor rige Ceremoniel — hvad har al denne Verdslighed med Religion at gøre? Eller skal vi sige det saadan: det viser Katolicismens politiske og materielle Magt, og herved kan man jo for saa vidt kun glædes, hvis derigennem ogsaa dens religiøse Supremati i Verden gøres anskuelig. Men: Hjertet vil noget andet, Hjælp i Nøden, Støtte og Vejledning i Livet, Autoritet, og Troen paa en Mening og Styrelse bag Tilfældighederne og Ondskaben. Noget saa man jo ogsaa af denne Side af den katolske Kirke, men altfor lidt i Forhold til det udvendige.

Der trænges til endnu en Film om Katolicismen, en, der viser Fromhedslivet, Troslivet, Barnhøjhedsgerningerne, Opofrelsen, Martyriet — Hjertet og den dybe Følelse i Katolicismen. I alt Fald trænger vi til den heroppe mod Nord og i Vinterens Mørke og Kulde. Maaske ikke saa meget i de varmere og mildere Lande med den mere barnlige og pragtelskende Befolkning, skønt vel ogsaa dér, hvor Tilværelsen for de Indfødte ofte er haard og trang, langt borte fra Turisternes sorgløse Ferieliv. En Film mere i den hellige Frans' Aand eller i Loyolas Aand. Findes der ikke en Film af denne Art, eller kan den ikke laves? For os, der ingen Religion har, fordi alt her flyder, baade i det indre og i det ydre, for os kunde den maaske virke overbevisende om Katolicismens Ret og Nødvendighed paa Jorden.

Den religionsløse religiøse.

Ovenstaaende Linier er tilsendt os i Ønsket om at høre, hvad vi har at sige til den fremførte Betragtning.

Allerførst dette: Som Biskop Suhr forleden udtalte til »Berl. Tidende« er Filmen slet ikke tænkt som »Propaganda«. Den er optaget med Tanke paa Alverdens Katolikker. Og for os er den en virkelig religiøs Oplevelse. For os er f. Eks. Pavens Messe ved Højalteret i St. Peter ikke et malerisk Billede, men en Virkelighed, hvori Religionens Hjerteslag banker mest hørligt.

Naar Filmen imidlertid ogsaa glæder saa mange, der ikke deler vor Tro, skyldes det — ifølge et Væld af Udsagn — at den kan give ogsaa andre end os et Indtryk af den katolske Kirkes Aand. Vel er det Kirkens officielle Fremtræden i dens Hovedstad, vi ser paa Billederne, ikke Arbejdet blandt spedalske paa fjerne Tropeøer eller blandt de udstødte i Verdensbyernes skumleste Afkroge, ikke Lovsangen i stille Klostre eller Heltemodet i Missionerne og midt i »Civilisationens« Kirkefølgelser. — Ogsaa disse Ting lod sig maaske vise paa Film, og maaske de vilde have meget at sige til de Mennesker, der længes mod den katolske Kirke, fordi de synes, at her eller intetsteds er der Hjælp at finde for en fortvivlet Verden.

Men før nogen finder Døren til den katolske Kirke, maa de have forstaaet, at den er »Menneskevordelsen« Religion. Menneskevorden er den Gud, som Kirken forkynder. Menneskevorden er den Religion, som Kirkens Børn praktiserer. Her er det Aanden, som gennemtrænger hele den menneskelige Tilværelse. Protestantismen er en Angst for, at Aanden ikke taaler dette. Katolicismen er paa een Gang langt mere guddommelig og langt mere menneskelig end andre Religioner. I den har Guldet og Purpuret sin Plads saa godt som St. Frans' lykkelige Fattigdom.

Og netop lidt af dette har mange Tilskuere til Pavefilmen faaet en Anelse om. De har sagt, at nu forstod de bedre Kirkens »Udvortes-hed«. Det skyldes Indtrykket af Pave Pius XII's Personlighed. De siger, at de ikke kan glemme hans Ansigt. Det fortalte dem, at alt det »udvendige« er Ramme om noget, som umuligt kan være af denne Verden. Og viste vi engang en Film, som skulde fortælle, at Frans' og Ignatius af Loyolas Aand stadig lever i Kirken, vilde mange af Pavefilmens Tilskuere sige, at det havde de allerede set i Pave Pius XII's Blik. *H. D. T. K.*

Danske Vejkors VI

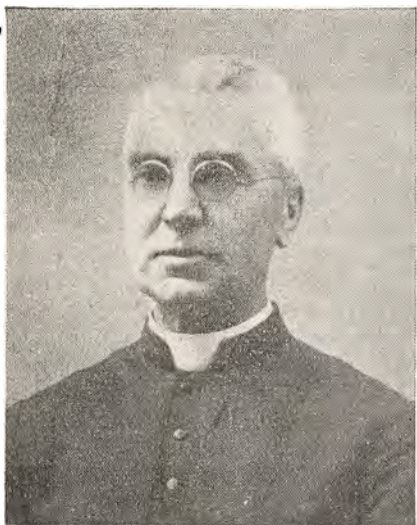
Skalkekorset.

Ved Landsbyen Frejlev paa Lolland staar et ca. 15 m højt, hvidmalet Trækors, med en meget kort Travers med Aarstallet 1533. Paa Toppen er et Vindfløj med Aarstallet 1862, — det Aar, det sidst er fornyet. Om dette Kors har vi ogsaa kun et Sagn at holde os til. Bønderne i Sognet havde dræbt en kongelig Foged, men Kongen be-naadede dem, mod at de leverede ham 12 Par hvide Øksner med røde Øren. Da de kun kunde fremskaffe 11 Par, malede de Ørerne røde paa det manglende Par. Nu traf det ind med Regnvejr, da de skulde aflevere dem, og Malingen flød ud. Man spurgte nu Kongen, hvad Bønderne skulde bøde. »Intet, de er nogle Skalke,« svarede Kongen. Bønderne rejste et Kors paa det Sted, hvor Fogeden var dræbt.

Boe.

PRIOR KERCKHOFFS

Mindeord ved hans Død

og som Prioren tog paa Skødet og lod udøse hendes lille Hjerte ved hans Faderhjerte. Da hun en Dag absolut vilde gaa Korsvej, tog han det lidt svagelige Barn paa Armen og bar hende fra Hospitalet over i Kirken. En anden lille Sigrid, vist 8 Aar gammel, kom for at skrifte og blev af Husholdersken sendt bort med Besked om at komme igen senere, fordi Prioren ikke var rask og hvilede sig; Husholdersken fik en kraftig Bebrejdelse, da Prioren hørte det: en Barnesjæl havde lige saa stort Krav paa sin aandelige Fader som enhver anden.

Denne Faderlighed prægede Priorens Optræden og Væren overfor alle, han kom i Berøring med. En sen Vinteraften ringede det paa Præstegaardens Dørklokke, og lidt efter sad Prioren i Taleværelset overfor en fremmed Mand, ikke nogen Katolik, der fortalte ham, at han i Fortvivelse var paa Vej ned til Fjorden for at søge Druknedøden; men da han kom forbi Præstegaarden, havde han faaet den Indskydelse at ringe paa her — og nu udtalte han sig om al sin Ve, og Prioren talte Ord til ham, der styrkede og løftede ham op af hans aandelige Elendighed, saa han gik tilbage til sit Hjem med nyt Mod.

Fra Holland er der indløbet den vemodige Efterretning, at Pater Alphonse Kerckhoffs S. M. M. er hensovet i Herren, velforberejdet ved Kirkens Naademidler. Døden indtraf den 28. November.

Pater Kerckhoffs, »Prioren«, som alle i Roskilde kaldte ham, var Roskilde Menigheds Stifter og første Sognepræst. Han svarede ualmindelig godt til Betegnelsen »Pater« (= Fader), for han var i Sandhed en Fader, ikke blot for sin unge Menighed, men for hver enkelt Sjæl iblandt os.

Ikke mindst Børnene elskede han, og de kom til ham med glad Tillid og Fortrolighed. Vi husker endnu en lille 5 Aars Sigrid, der absolut vilde skrifte,

Et andet lille Minde viser Priorens Fadersind overfor de smaa i Samfundet: Det var, mens Kirken blev bygget. Nogle Arbejdere var i Færd med at lægge de store Stentrin foran Hovedindgangen; ved et Uheld gled en af Granitblokkene fra dem, faldt og gik midt over. Prioren saa det fra Vinduet — han vidste, at den Skade skulde Arbejderne selv betale for — saa skyndte han sig ud til dem og sagde med sit venlige Smil: »De skal ikke være kede af det — jeg skal nok betale det«. Det er en af Arbejderne, der selv har fortalt mig dette.

Dengang Prioren efter 19 Aars Virksomhed her i Roskilde forlod os for at vende tilbage til sit Fædreland, Holland, var der Sorg i Menigheden. Priorens Hjerte blev ogsaa ved at hænge ved Danmark indtil det sidste. Nu er en ny Slægt vokset op, som vil forene sig med os gamle i en inderlig Bøn for hans Sjæl om, at Gud vil lønne ham rigt for alt, hvad han har gjort for os; han gav Roskilde sine bedste Manddomskaar — maatte Gud nu give ham evig Hvile derfor.

Erikke Rosenørn-Lehn.

Sct. And i Ordrup

KIRKEN FOR GUDS AASYN

Verdens Øjne nøjes med det flygtige Øjeblik's Fylde, den planlægger og bygger kun for Tiden, og den kommende Slægt bygger atter kun sine egne Boliger. — Kirkens Øjne derimod ser altid ud i de store Vidder som Sibyllens Øjne i det sixtinske Kapel.

»Hun skuer det ufattelige, saa at hendes Mund lukker sig strengt, som om den en Gang for alle havde givet Afkald paa Ord, idet hun ved, at det sidste ikke kan udtrykkes med Ord!« Hendes Klædebons Folder minder om Malmstrøm og Fald, det er de ledsagende Omstændigheder ved al Bliven til. De omhyller en Skikkelse, der staar fast som en Klippe i Tidens Kaos og er Symbol paa overjordisk Lov.

Vi hører til denne Kristus-Kirkens hemmelighedsfulde Legeme. Derfor maa vort Øje og vor Bedømmelse kunne se ud i Evighedens Vidder uden at lade sig fange af Øjeblikkets Tindren. Enhver Kristen gaar gennem Verden med en hemmelighedsfuld Viden om Evigheden. Han kender kun til en Forskrækkelse, som holder ham fangen: Guds Majestæt; han kender kun til en uendelig Glæde, som opfylder ham: Guds Herlighed. For at vort Blik lettere gaar hen over Øjeblikkets Nydelse til Evigheden, maa Forventningens Tid udmærkes ved højtidelig Faste.

Hvad viser Kirkens Blik hen til? »Se opad og løft jeres Ho-

ved, for jeres Befrielse nærmer sig!« (Lk. 21,28.) Alle Mennesker venter en Forløsning. Men ikke alle holder Udkig efter den, en Del søger Forløsning ved egen Kraft, enten ved Kunstens hemmelighedsfulde Magt og Glæde ved Livet, eller ved heroisk Vovemod. Disse vinder tilsyneladende en Forløsning, men det kan en Kristen ikke nøjes med. Vi ser sammen med Kirken noget uendeligt, vi ikke kan maale, som overstiger vor Kraft. Vor Forløsning i Gudmennesket nærmer sig os, som virkeliggør i sig den menneskelige Lyksalighed, som er mulig ikke i Kraft af vore egne Evner og Kræfter, men ved Guds Kraft for os. »Iklæd jer jer derfor Vor Herre Jesus Kristus!« (Rom. 13,14.)

Vi vil derfor ikke øse af tomme Cisterner og overse det evige Livs Kildevæld. Vi vil ikke møtte os med Fornøjelser i Stedet for Glæde, med Øjeblikket i Stedet for Evigheden, med Død i Stedet for Liv. Vi maa lære at være fordringsfulde som Kristne — som den kloge Handelsmand, der gav Afkald paa hele Varelageret for den ene kostbare Perles Skyld. Lad os i denne hellige Adventstid sige: »Du bliver, men de andre vil forgaa. De ældes alle som en Klædedragt, du vil skifte dem som en Klædning, og saa bliver de forandrede. Du derimod er den samme, og dine Aar faar ikke Ende!« (Hebr. 1,11.12.)

K.

Det vakte ikke ringe Opsigt i Datidens København, da den kendte Bladmand, Kammerherre J. C. E. Berlings Hustru, *Polly Berling*, i 1865 gik over til Kato-licismen. For dansk Kato-licisme blev denne Konversion af største Betydning: Polly Berlings Navn er for stedse knyttet til den lille »katolske By«, der i sidste Halvdel af forrige Aarhundrede voksede op paa Ordruphøj, hvor Fru Berling havde sit Hjem. Kirken og Bygningerne fra 1873, hele den store Grund, hvor Sct. Andreaskollegiet lidt efter lidt rejstes, alt dette skænkede denne ædle Kvindeskikkelse, og lige indtil sin Død i 1895 vedblev hun at være godgørende overfor det unge Kollegium og dets Elever.— Hendes Godgørenhed gjaldt dog ikke blot Katolikkerne, hun hjalp, hvor der var Behov, uden Skel af Konfession. Et rigt og blomstrende Liv voksede op omkring den lærde Jesuitterskole paa Højen i Løbet af det halve Aarhundrede, det var forundt Kollegiet at leve, og selv om det hele kun blev som en kort, men skøn Drøm, der brast i 1920, saa har dette korte Spand af Aar dog sat saa varige Spor i Kirkens Liv herhjemme, at vi næppe var naaet saa vidt som vi er i Dag, dersom Kollegiet ikke havde eksisteret.

Sct. Andreas Kirke, som Polly Berling rejste i Aarene 1871—73, tjente i den første Tid som Kirke for Jesuitterkollegiets Ordens-kommunitet samt for Eleverne. Adskillige katolske Familier, hvis Børn tildels søgte Kollegiet, bosatte sig snart i Ordrup og

as Kirke

Fotos:
Arkiv

➤ Bag Sct. Andreas Kirkes Kor

«a Højen»
Sct. Andreas Kirke og Kolle-
gi, et helt engelsk College-

et

▲ Interiør fra den idylliske Sct. Andreas Kirke

◀ Kammerherreinde Polly Berling

Charlottenlund og for disse — der faktisk hørte til Sct. Ansgars Sogn — blev Kollegiekirken en Slags Sognekirke. I 1885 overdroges det derfor en af Kollegiets Præster at udføre en Sognepræsts Funktioner for Ordrup og Omegn og i 1913 oprettedes det egentlige Sct. Andreas Sogn. Efter Kollegiets Ophævelse i 1920 varetager Jesuitterne vedvarende Sognergerningen i Ordrup. I 1936 udskiltes en Del af Sognet til det nyoprettede Sct. Knud Lavards Sogn i Lyngby.

Ved Siden af Sct. Andreas Kirke ligger den Gravhøj, hvor Kollegiets og Kirkens højsindede Stifterinde har fundet sit sidste Hvilested.

A. B.

Selvom man bliver jaget

Ind imellem —

fra alt, hvad man ejer —

En dansk Kunstnerindes
Oplevelser paa Belgiens Landeveje ...

Det, vi lider under herhjemme, er Krigens Naalestik: Mørklægning, Spærretid, Utryghed, Vareknaphed, Rationering, Arbejdsløshed og tusinde andre større og mindre Viderværdigheder.

Men en af Ugebladets Læsere, Malerinden og Silhouetklippersken Fru Kirsten Wiwel har set Krigens Ansigt paa nærmere Hold og været med i dens Tragedie paa en Maade, som vi andre ikke kender personligt til — endnu.

Da Krigen nærmede sig Frankrig og Belgien i 1940, sad Fru Wiwel fredeligt gemt i den belgiske Universitetsby Louvain, samme Sted, hvor flere unge danskere opholder sig paa Præsteseminarium. Hun havde imidlertid lagt sin Silhouetklipping — der havde skaffet hende mange Laurbær i en Række Verdensbyer her og hinsides Atlanten — paa Hylden og tilbragte Tiden med at fremstille lueforyldte, liturgiske Tekster paa gamle Pergamenter efter Benediktinernes gamle, hemmelige Opskrifter. Da Krigens Uvej i Forsommeren 1940 trak ind over Belgien, og Bomberne begyndte at regne ned over Louvain, flygtede hun ligesom de fleste af Byens øvrige Beboere uden Maal ud ad Landevejene med sine nødvendigste Ejendele i en Bylt. Hun tilbragte Nætterne i Kulkældre, Stalde og Lysthuse og Dagene med at trave langs Grøftekanten. Tre Maaneder i Træk var hun overhovedet ikke klædt af, og da hun endelig en Dag stod udenfor nogle gode Venners Dør i Danmark, kunde de ikke kende den hulkindede Fremtoning med Albuerne ude af Ærmerne.

Om sine Oplevelser i disse Maaneder fortæller Fru Wiwel os forskellige Enkeltheder, interessante bl. a. af den Grund, at de frem-

Fru Kirsten Wiwel

stiller hele Situationen, som den blev gennemlevet af et meget dansk og meget katolsk Gemyt:

Udlænding — og mistænkt af alle

— Der var den kedelige Hage ved mig, siger Fru Wiwel, at mit Sprog røbede, at jeg var Udlænding, hvilket gjorde mig yderst mistænkelig i alles Øjne — jeg kunde være Spion! Derfor havde jeg ikke Chance for at opnaa noget videre Fællesskab med nogen under Flugten, alle blev tværtimod advaret mod at huse mig om Natten eller have det mindste med mig at gøre. Ved flere Lejligheder lykkedes det mig kun med de yderste Anstrengelser at overtale nogen til at overlade mig et Lysthuse eller Udhus at sove i, og Gang paa Gang kom der Militær og undersøgte min Bagage paa Kryds og tværs, og for-

hørte mig. Særlig en Oversættelse af en Bog, som jeg lige var blevet færdig med, og et Gobelinbroderi, som jeg syede paa for at fordrive Tiden i Pauserne paa Flugten, vakte deres Mistro. Engang troede en Mand, at der var broderet Koder ind i det, og jeg var lige paa Nippet til at blive kommanderet til at pille det hele op igen.

Det var yderst tilfældigt, hvad vi fik af Mad undervejs — en Humpel Brød et Sted og lidt Frugt et andet. Nogle Steder undervejs havde Røde Kors etableret Masseservering, saa man kunde redde sig en Skaal Suppe og faa Lov at stikke Fødderne i en Balje hedt Vand, og det var noget, der hjalp. Saa kunde man lidt igen.

En Fødsel under Bomberegningen

Vi søgte altid at undgaa at komme til at gaa i Nærheden af uniformerede Militærpersoner, for det resulterede nemt i et Bombardement. Engang under en voldsom Luftkamp sad vi en Klynge Mennesker i en Klosterkælder og hørte pludselig skærende Kvindeskrig. Noget efter nedkom en af Kvinderne med et Barn midt under Bomberegningen, og da den Lille blev døbt næste Dag i Kapellet, var vi næsten alle til Stede, vi syntes næsten, vi havde en vis Andel i Barnet.

Det var ejendommeligt at se, hvor umærkeligt mange gamle Folk lagde sig til at dø midt under Flugten, uden paaviselig ydre Aarsag udaandede de ganske stille i Armene paa en af deres Kære — Konstitutionen holdt simpelthen op at fungere under det voldsomme Pres udefra. Mere tragisk var det, naar en eller flere af en Familie var blevet borte fra de andre. Jeg maatte ofte tænke paa, hvor uhyggeligt rammende Vorherre havde talt, da Han forudsagde Trængslerne, der skulde komme over Verden: »Bed, at Eders Flugt ikke maa blive om Vinteren eller om Sabbaten!« — Hvis det havde været haard Vinter, hvad skulde der saa være blevet af os allesammen! Som det nu

var, kunde man se Ægtepar med Børn hygge sig paa den mest rørende Maade midt i Ruiner eller andre mærkværdige Omgivelser, og Børnene lege henrykt med, hvad der var ved Haanden, saa man maatte smile midt i det hele. Men al Uhyggen og Tragedien gjorde det vanskeligt at sove om Natten. — Gang paa Gang vaagnede jeg op af et kort Blund med Hjertet hamrende efter en uhyggelig Drøm — saa var Søvnens forbi, og jeg laa og stirrede ud i Mørket Resten af Natten. Jeg turde ikke give efter for Graad, for jeg følte, at det var nødvendigt at bevare den ydre Ro, hvis jeg ikke skulde faa et Nervesammenbrud. Jeg sov altid fuldt paaklædt, da der var Luftkampe næsten hver Nat.

— og dog vilde jeg ikke have undværet det!

Saa kom jeg da igen paa dansk Grund. Det første, jeg saa, var det danske Flag, og der gik en Fanfare

af Glæde igennem mig. Naar de store Tragedier sker, ved man pludselig, hvor man hører hjemme. Efterhaanden begyndte Livet at forme sig for mig herhjemme, men hvad jeg har oplevet i de skæbnesvangre Maaneder under Belgiens Sammenbrud, har brændt sig uudslættelig ind i min Bevidsthed. Hvor har jeg lidt og sørget og været angst — og dog vilde jeg ikke have undværet det. Det er, som om Livet er blevet rigere, naar man har taget Del i Menneskehedens Lidelser, og det er lettere at leve, naar man har set virkelige Værdier og erfaret, at selv om vor ydre Verden gaar i Stykker, lever den indre videre lige stærk og rigt for det, ja maaske meget rigere. Om man bliver jaget bort fra alt, hvad man ejer, det betyder i Virkeligheden kun lidt. Det indre Menneske lader sig ikke knuse af det, men det bliver kun stærkere, for Sjælen er af en anden Verden. Og naar det staaer aller værst til, faar man skænket netop den Styrke, man behøver!

denskab og Religion enes fortræffeligt, ja, nærmest er Perlevenner?»

»Ja, Knud, det har jeg jo hørt,« svarer Mor. »Men Fysik har nu aldrig været min stærke Side. For mig er Naturen bare en stor Billedbog, som hjælper mig til bedre at forstaa det usynlige, — saadan en Slags Illustration til den guddommelige Aabenbaring.«

»Naa ja — lad os saa se, om det Vindstød ikke kan blive saadan en Illustration,« siger Far.

— Hans kommer farende med Lises røde Hue og raaber forpustet:

»Jeg fangede den! Men sikken den kunde rende!«

Niels er ikke mange Skridt bag efter. »Sikken en væmmelig Blæst, som tar Lises Hue!« stønner han.

»Hvad er det, du siger, Niels?« spørger Far. »Hvem var det, der tog Huen?«

»Det var jo Blæsten, Far!« Niels er meget forbavset over Spørgsmaalet.

»Blæsten? Jeg saa ikke noget til den Blæst!« Far taler meget alvorligt, men med en Skælm i Øjet.

»Aa, Far, det var Blæsten!« ler Niels. »Den kom henne fra Stendyssen, og saa løb den med Lises Hue helt ned til det store Træ derovre paa Græsplænen.«

»Saa du den — Blæsten?«

»Saa?« Hans ser lidt forundret ud. »Nej, Far, men vi kunde da mærke den — og ih, hvor saadan en Blæst er stærk! Den skubbede mig bagfra, saa jeg slet ikke kunde lade være med at løbe!«

»Ja, Blæsten har Kræfter kan I tro. I de varme Lande kan den, naar den er rigtig vred, vælte Huse onkuld og rykke vældige Træer op med Rod,« fortsætter Far. »Men hvad er Blæsten da for noget?«

»Det ved jeg godt, Far,« siger Lise paa sin snusfornuftige Maade, »det er bare Luft. Det sagde du selv, dengang vi sad omkring Spisebordet og pustede Luft paa vores smaa Papirskibe, — saa sagde du: Sikken et Blæsevej, I laver!«

»Far, er der Luft alle Vegne?« spørger Hans.

»Ja, min Dreng, det er der — alle Vegne her paa Jorden — og nede i Jorden — og inden i dig.«

»Men Far, hvis nu al Luften blæ-

(Fortsættes Side 813)

Det katolske Hjem

Mor fortæller ...

IV. Gud er Aand

Lørdag Aften har Revisor Knud Møller og Frue været til Bridge hos Politimesterens, — det kan man ikke sige nej til. Derfor blev der ingen »Lørdag-Aften-Time«, som Børnene siger; men Mor har lovet, at de nok skal faa Erstatning for det mistede. Efter Søndagsmiddagen Kl. 12 gaar Far og Mor en Tur med alle Børnene i Byparken. Lise deler sin Beundring ligeligt mellem den bedaarende Lillesøster, som ligger i sin Vogn og fægter med de smaa Arme, — og Efteraarets vidunderlige Farvepragt.

Hans og Niels sparker i det nedfaldne Løv, der af og til hvirvles op af Blæsten, som fejer ind mellem Stammerne. Pludselig river et Vindstød Huen af Lise, og af Sted farer den hen ad Vejen; Hans og Niels sætter efter den i Galop.

»Naa, sikken Fart den fik paa!« siger Far. »Der er ordentlig Kraft i et saadant Vindstød. Jeg gad vide, hvilke Idéer de to Smaafyre egentlig gør sig om saadant et lille Naturfænomen.«

»De gør sig saamænd ingen Idéer,« svarer Mor. »Tror du virkelig, at de tænker over Tingene i den Alder?«

»Jeg troede ellers, det var dig, der vilde lære Børnene at tænke, mens de endnu laa i Vuggen?« Fars Stemme er lidt drillende, men Mor smiler. »Hør Knud, nu er du lige ved at være ondskabsfuld! Men du vil altsaa til at lære dem Fysik?«

»Ja netop! Noget saa banalt som Fysik! Men du skal ikke være bange for, at det kommer til at genere din Teologi. Du ved nok, at Vi-

Liturgisk Kalender

- Dec.
 19. S. 4. Søndag i Advent (27); (violet) 2. Bøn: Gudsmoder ([83]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Trefoldigheds Præf. (521).
 20. M. Vigilie ([1]); 2. Bøn: Feria (27), 3. Bøn: Gudsmoder ([83]), 4. Bøn*); alm. Præf. (525).
 21. Ti. St. Thomas, Apostel (782); (rød) 2. Bøn: Feria (27); Apostlenes Præfation (524).
 22. O. Feria (27); 2. Bøn: Gudsmoder ([83]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]), 4. Bøn: Om Fred eller For Paven (medmindre denne er bedt som 3. Bøn); efter Graduale udelades Alleluja-Verset; alm. Præf. (525).
 23. T. Feria (27); alt som Onsdag.
 24. F.** VIGILIE (30); alm. Præf. (525).
 25. L. JESU FØDELS FEST (hvid) (34); Præf. (514); i 2. Messe: 2. Bøn: St. Anastasia.
 26. S. St. Stefan, den første Martyr (45).

*) Om Fred eller For Paven ([122]). - Bønnen om Fred findes i K. U. Nr. 30.

**) Fredag den 24. Dec. onhører Abstinenspligten Kl. 12 Middag. For Fastepligten er der paa Gr. af Krigen dispenseret.

Corrigendum in Ordine pro universali Ecclesia.

Dec. 20. Fer. 2. - MISSA de Vig. Ego autem (viol.), sine Gl. 2. or. de Feria (!) (ex Missa Dom. præc.). 3. Deus, qui de beatæ, sine Cr., Pf. comm. et in fine Ben. Dom. - (Cf. Rubr. Missalis sub eadem die 20. Dec.).

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenstillet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.
 Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.
 Palæ 4777, Kl. 10-12.
 Post-Giro Nr. 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER ≈

Den danske Bog om Fátima

L. Gonzaqa da Fonseca: *Maria-Aabenbaringen i Fátima. Et Budskab til vor Tid.* Sankt Ansgars Forlag, 1943.

Det er en meget spændende Bog, Sankt Ansgars Forlag udsender, lige saa spændende som en Kriminalroman, og dog er de utrolige Ting, den skildrer, ren og skær Virkelighed.

Forfatteren, der er Professor ved det pavelige Bibelinstitut i Rom, har sat sig nøje ind i alt, hvad der skete i Fátima, og gennemgaaet utallige Dokumenter fra de mest troværdige Personer; han har selv talt med mange Øjenvidner og dannet sig en historisk og kritisk vel funderet Overbevisning, som han nu meddeler sine Læsere.

Uden lange Indledninger fører han os straks til Begivenhedernes Centrum og skildrer de seks Aabenbaringer, den Storm af Modsigelser, de vakte selv hos Børnenes nærmeste; siden begynder Folk at blive nysgerrige, nogle faa tror paa Børnenes Udsagn; større og større Skarer ledsager dem til Aabenbaringsstedet; Aviserne faar fat i Sagen, særlig da Børnene erklærer, at Vor Frue har sagt, at hun ved den sidste Aabenbaring, den 13. Oktober 1917, vil vise et saa stort Mirakel ved Solen, at alle vil komme til at tro. Og saa hører vi, at over 50 000 Mennesker, troende og vantro, ser de samme ufattelige Tegn i Solen ved højlys Dag.

Allerede samtidig med Skildringen af Aabenbaringerne meddele-

Forfatteren det dybe Indtryk, Synet havde gjort paa Børnene, og den heroiske Stræben efter Selvfornægtelse, det havde fremkaldt. Dette uddybes og udfoldes i Bogens anden Del, der handler om Børnenes senere Stræben. Særlig optages vor Sind af den lille Jacintas Hellighed, der overgaar meget af det, vi læser om store Helgener. Kun lidt hører vi om den eneste overlevende af de tre Børn, Lucia, som nu er Ordenssøster i et Kloster i Spanien. Men det er netop hende, der ved alle Aabenbaringerne førte Ordet og siden kunde give de fyldigste Oplysninger.

I et tredje, meget kort, Afsnit sammenfatter den danske Oversættelse, hvad der i Vor Frues Budskab siges om Andagten til Marias Hjerter; i et afsluttende Kapitel omtales enkelte af de utallige Mirakler og Helbredelser, der fandt

... EN lang RÆKKE

Institutioner med „Katolsk Ugeblad“ og de katolske Forlag i Spidsen handler hos „Athene“, som gennem mange Aar har været Leverandør af Tryksager til den danske katolske Kirke

Athene

Svanemønstervej 4
 København V
 Central 11, 313

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Rosenkrans Kirken, København, St. Vincents Kirke, Helsingør, Immaculata Kirken, København, Katholsk Kirke, Ålborg, Katholsk Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København, Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

Sted og stadig finder Sted i Fátima.

Bogen er ikke blot spændende; den er ogsaa en *Udfordring* til vor Tid. Den udfordrer Tidens *Materialisme*, idet den drager Sløret til Side, der til daglig skjuler den overnaturlige Verden for vort Blik. Den rykker de overjordiske Magter saa tæt ind i vor Synskreds, at de er til at røre ved og føle paa. Kendsgerningerne er saa godt bevidnede, at man ikke kan affærdige dem med et Skuldertræk; ethvert tænkende Menneske bliver nødt til at tage Stilling til disse Begivenheder. I alt Fald dømmer *de* sig selv, som vil tale med om overnaturlige Ting og Troen derpaa uden at sætte sig grundigt ind i, hvad der skete i Fátima.

Bogen udfordrer Tidens *Egoisme*, idet den prædiker Selvfornægtelse, Bod og Offerand, og det ikke saa meget for Børnene — de er kun Redskaber, Budbringere — men for de Voksne. Allerede i Lourdes var det Vor Frues indtrængende Formaning: at gøre Bod for Verdens Synder. Nu gentages det med forøget Styrke.

Bogen udfordrer Tidens *Overfladiskhed*, idet den peger paa Andagten til Marias Hjerte. »Atter et Hjerte, som om det ikke var nok med Jesu Hjerte.« Nej, det var ikke nok! Menneskene vil ikke begribe, at det gælder deres inderste Sindelag; det er det, der skal forbedres, for det er dér, det onde har sin Rod.

En Udfordring er Bogen ogsaa for dem, der er bange for, at Maria faar en »altfor fremtrædende Plads i Kirken«. Fátima viser med al ønskelig Tydelighed, at Marias Opgave kun er at føre Menneskene nærmere hen til Jesus. Naar man lader Begivenhederne virke paa sit Sind, faar man det Indtryk, at hun ligner en Moder, der ser, at hendes Børneflokk er kommet paa Kant med Far; saa faar hun travlt med at tale til Børnene og bestorme og besværge dem om endelig at være gode

mod deres Far og udsone sig med ham. Det fik et gribende Udtryk i Vor Frues sidste Ord til Børnene. Lucia skriver derom: »Det, der gjorde dybest Indtryk paa mig, var de Ord, vor hellige Moder bad os sige til Menneskene: *De maa ikke saare Jesus mere; han har allerede lidt altfor meget.* Hvilken Kærlighed og hvilken Sorg laa der ikke i denne inderlige Bøn! Aa, hvor vilde jeg dog ønske, at hele Verden, at alle Guds Moders Børn havde hørt hans Stemme!«

Noget ganske usædvanligt er de saakaldte Hemmeligheder, Guds Moder meddelte Børnene, og de Udtalelser, som særlig den lille Jacinta kom med paa sit Dødsleje. De angik Fremtiden, den Fremtid, som vi nu delvis oplever. Det er usædvanlige Ting, der berettes om, men vi lever jo i en usædvanlig Tid, saa man kan godt forstaa, at selv Himmelens Beboere forsøger at gribe ind og redde en Verden, der synes blindt at gaa sin Undergang i Møde.

Ingen vil nægte, at det er en meget aktuel Bog, Sankt Ansgars Forlag udsender; den er tillige en glimrende Advents- og Julebog.

J. Koch S. J.

Mor fortæller ...

fortsat fra Side 811

ste bort, saa der slet ingenting blev tilbage — hvad saa?« kommer det spekulativt fra Lise.

»Ja, saa dør vi allesammen. Vi kan slet ikke leve uden Luft.«

»Men saa er det da underligt, at vi ikke kan se den — at den er saadan helt, helt usynlig.«

»Ja lille Lise, det er underligt,« svarer Far. »Luften er saa kæmpestærk, og vi kan ikke undvære den i fem Minutter — og alligevel kan vi ikke se den. Hvis vi ikke kunde mærke den, kunde vi tro, den slet ikke var der.«

»Far — er der osse andre Ting, vi ikke kan se, men — som alligevel er der, hva', Far?«

»Ja, Hans, mange, mange Ting. Og jeg skal fortælle jer, at jeg kender en, jeg kender ham rigtig, rigtig godt, men jeg kan ikke se ham, han er usynlig! Og dog er han saa stærk, at han kan løfte hele Jorden saa let som en Fjer.«

»Hele Jorden? Kender du saadan en stærk en, Far?« Hans' Øjne er store og runde af Forbavselse.

»Ja, min Dreng,« siger Far smilende, »vi kender hinanden, og vi holder af hinanden, og vi er altid sammen, men jeg kan altsaa ikke se ham. Og hvis han gik fra mig bare et eneste Sekund, saa vilde jeg dø lige med det samme.«

»Men Far ...!« Lise er ganske rystet.

»Du skal ikke være bange,« trøster Far, »for han *gaar* aldrig fra mig.«

»Far,« siger Lise hviskende, »jeg tror nok, jeg ved, hvem det er ...«

»Aah, sig det saa!« raaber Hans; men hun ryster paa Hovedet.

»Nej, det siger jeg slet ikke til dig!«

Mor har lyttet tavs hele Tiden, mens hun har været beskæftiget med at holde Lillesøsters smaa sparkende Ben paa deres Plads under Tæppet. Nu siger hun: »Saa, Børn, nu er vi hjemme.«

»Nej, allerede!« udbryder Hans.

Børnene stormer ind, mens Far hjælper Mor med Barnevognen. Da Mor staar med Lillesøster paa Armen, siger hun: »Tak, Knud! Din »Fysiktime« skal blive mig en god Hjælp til min næste Samtale med Børnene.«

»Ja, min Ven, — det var jo ogsaa Mening med den. Vi skal da arbejde sammen, ikke?«

(Sluttet næste Uge)

Trykfejl

I Artiklen »Bønner og Blomster« i sidste Nummer er der S. 794 ved et Puds af Sætternissen kommet til at staa »Mange af Mennesker og Dyr formulerede Bønner«. — Det drejer sig ikke om en ny Teologi, men om en Trykfejl — »og Dyr« er Nissens Paafund.

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Naar Fru J. Jennes i Brede den 20. December fylder 70 Aar, bør hun blive Genstand for mange Menneskers gode Ønsker.

Fru Jennes har først og fremmest altid som Mor været et Ideal, dernæst er hun et meget arbejdsomt og dygtigt Menneske, en pligtfyldende Katolik, en overmaade gæstfri Værtinde og har i sin Tid indenfor Foreningslivet ydet *sin* store Indsats. Alt i alt: en Kvinde, man ser op til og ønsker et vedvarende godt Helbred og en god Livsaften.

Gud velsigne Dem, kære Fru Jennes!
Verner Stabehl.

Se, en Jomfru skal undfange og føde en Søn, og hans Navn skal være Emmanuel.

4. Søndag i Advent, Kommunionvers.

Julegudstjeneste

For de københavnske Sognes Vedkommende meddeles i dette Nummer kun Gudstjenestetiderne Juleaftensdag. Næste Nummer med Tidspunkterne for Gudstjenesterne 1. og 2. Juledag samt Nytaarsaften vil i hvert Fald være de københavnske Abonnenter i Hænde før Julen.

St. Ansgars Kirke

Sønd. 19. Dec. Kl. 17 Adventsandagt med Prædiken om »Profeternes Løfter«. Mand. 20. Dec. Kl. 8 stiftet Messe for afdøde Prinsesse Marie. Fred. 24. Dec. finder den antciperede Midnatsmesse Sted Kl. 16. Kirken aabnes Kl. 15,30. Kun Adgang mod Forevisning af Kort, der faas i Pastoratets Kontor, Bredgade 64.

Sakramentskirken

Fred. 24. Dec. Kl. 16 den anticiperede Midnatsmesse. Adgangskort til denne Messe kan afhentes hos Præsterne eller paa Kirkens Kontor.

Jesu Hjerte Kirke

Fred. 24. Dec. er Kirken lukket fra Kl. 15—15,30. Den anticiperede Midnatsmesse holdes Kl. 16. Adgangskort bedes hentet hos Portneren, saa vidt muligt inden d. 19. ds.

St. Augustins Kirke

Fred. 24. Dec. Kl. 15 Første Vesper for Julen, Kl. 17,30 Komplet, Kl. 22 Matutin, Kl. 24 (kun for Klosters Beboere) Midnatsmesse.

Aarhus

Juleaften den 24. December: Kl. 16,30: Højmesse med Præd. *1. Juledag den 25. December:* Kl. 8: Sangmesse med Præd. Kl. 10: Levitmesse med Præd. Kl. 16: Festandagt. Desuden stille Messe fra Kl. 6 til 8 og 8,45. *2. Juledag den 26. December:* Søndagspligt! Gudstjeneste som paa Søndage. Juletræsfest for Landboerne holdes først 2. Januar.

Aarhus Opland

Pindstrup:

Juleaften den 24. December: Kl. 17. *1. Juledag den 25. December:* Kl. 8. Kl. 10.

Ulstrup Mark:

2. Juledag den 26. December: Kl. 10.

Odder:

2. Juledag den 26. December: Kl. 10,15 (Kommunion Kl. 9,15).

Hemmed:

3. Juledag den 27. December: Kl. 9.

Julekoncerten

i Jesu Hjerte Kirke

Saa staar vi da umiddelbart foran en Begivenhed, som gerne skulde fylde Jesu Hjerte Kirke til sidste Plads, dels fordi det er et særdeles fint Program, der bydes paa, dels for Formaalets Skyld. Vi er saa vant til at regne med, at Koret er der og yder sit bedste, men det er altsaa ikke nogen Selvfølge, naar nogle af Kræfterne maa betaales.

Vis Deres Interesse ved at komme eller give en Billet til en anden. Giv derved Dem selv eller en anden en Time, der kan løfte Dem op over Hverdagen.

Husk, at Billetter endnu i sidste Øjeblik kan faas, idet de ogsaa sælges ved Indgangen. Koncerten begynder Kl. 15 præcis (Søndag den 19. Decbr.).

Verner Stabehl.

Katolsk Klub

Sjælemesse for Klubbens afdøde Medlemmer læses den 21. Dec. Kl. 7 i St. Therese-Kirken (Rygaard).

KALENDEREN 1944

udgivet af Ansgariusforeningen, er udkommen.

Pris 50 Øre

(+ Porto, hvis Kalenderen ønskes tilsendt).

Faas hos de katolske Boghandlere samt ved Kirkerne.

Intet katolsk Hjem uden en katolsk Kalender!

Fåtimabogen er kommet

Den meget omtalte Bog: Maria-Aabenbaringen i Fåtima — det nye Lourdes. Alle taler om denne mærkelige Begivenhed, som Sløret nu først i de senere Aar er blevet løftet fra. Det er den Begivenhed, som ligger til Grund for Verdens og Danmarks Indvielse til Marias rene Hjerte — den Begivenhed, som angaar os Krigs-Mennesker i disse Aar mere end noget andet — som maaske er Indledningen til en ny Tid for Kirken og for Verden. 127 S. Pris Kr. 3,75.

Newmanns Konversion

Apologia pro vita sua, paa Dansk ved Peter Schindler, udkommer i Slutningen af denne Uge. Pris ca. 4,50.

Apologia er et Hovedværk i den kristne Litteratur, som nærmer sig Højder som Augustins *Confessiones* og andre udødelige Ting. Den er den klassiske Konversionshistorie — gribende i sin Alvor og forførende i sin Ærlighed — Eksemplet paa en Protestants Tro paa den katolske Kirke, som han i sit redelige Haab mener at se i sit Lands Form for Kirke — om det gigantiske Drama, da han udstødes af sine Trosfæller og af dem selv tvinges til at se, at den ikke var det, og finder Klippen, som staar tilbage efter Skybruddet.

 SANKT ANSGARS
Boghandel . Bredgade 67

Palæ 4777 . Giro 81851

D. K. K. F.s Læsekreds

Nye Deltagere (ogsaa Ikke-Medlemmer af Forbundet) kan fra 1944 optages i Læsekredsen. Tidsskrifterne »St. Olav«, »Credo« og »Katolska Församlingsbladet« cirkulerer samt nyere, katolske Bøger (skandinaviske, tyske, engelske og franske). Kontingentet er 2,50 Kr. aarlig (for Tidsskrifterne alene 1,50 Kr.). Indmeldelse modtages indtil 10. Januar af Biblioteksassistent Frk. G. Strøm, Sdr. Ringgade 6, Aarhus.

Julespil

For nogle Aar siden opførtes i Aulaen i Ungarnsgade under Instruction af Kommunelærerinde Frk. Edith Petersen »Julebudskabet« med Tekst af Oscar Schlichtkrull og Musik af Finn Høffding. Det smukke Spil glædede ogsaa de katolske Tilhørere, som fandt Vej ud til Amager. I Aar vil Spillet at-

ter blive opført Søndag den 19. ds. Kl. 14 og Kl. 17 i Frk Petersens Instruction. Indtægten gaar til Tøj til Skolens fattige Børn. Billetter: Voksne 1 Kr. Børn 50 Øre.

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Søndag d. 26. December, 2. Juledag, Travetur. Bagsværd-Storeskov-Nybro. Sporvogn fra Stenosgade Kl. 10. Linie 16 til Søborg Endestation. Hjemtur fra Lyngby St. Kl. 16,37. Turen koster Kr. 1,05 plus Fortæring. Madpakke og Vandresangbog medbringes.

Amager.

Klubbens hittidige Formand, Hr. Leo Karup, har paa et nylig afholdt Bestyrelsesmøde i Forstaaelse med den øvrige Bestyrelse, paa Grund af manglende Tid trukket sig tilbage som Klubbens Leder fra 1. Januar 1944 at regne.

I Stedet har Bestyrelsen konsti-

tueret den hittidige Næstformand Hr. Henrik Gufler som Formand fra samme Dag, indtil den ordinære Generalforsamling i April Maaned.

Hvervet som Næstformand overtages herefter af et andet af Bestyrelsens mandlige Medlemmer, Hr. Knud Nielsen.

Alle Henvendelser til Klubben bedes derfor for Fremtiden rettet til: Hr. Henrik Gufler, Østerdalsgade 11, 1., København S.

Provinsen kalder!

Ung, katolsk Dame, midt i 20'erne, fra et virkeligt pænt Hjem, med alsidig Uddannelse og i god Stilling, søger Korrespondance med pæn, ligestillet, ung Herre.

Billet mrkt. 611 modtager Bladets Redaktion, Nørrebrogade 27 C.

*Magasin
du Nord*

... den ny Tids Stormagasin

Knud Rasmussen BØGER . PAPIR

Vesterbrogade 60

Tlf. Central 3955 - 2755

Leverandør til Sct. Knuds Skole

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER

Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton

Murermester ved Sct. Maria Hospital

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler

NYKØBING F.

TELEFON 203

Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus

Alex J. Hansen

Ingeniør . Entreprenør . Murermester
Hørsholm
Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645

Svend Larsen aut. elektr. Installatør

Ravnæsvej 2 . Birkerød
Telefon Birkerød 273
Udført Arbejdet ved det elektriske Køkken og Bageri

Jul Jensen

Tømremester . Msskinsnedkeri
Usserød Kongevej 108
Telefon Hørsholm 94

N. P. Pedersen

Snedkermester
Bolbrovej 61 . Telf. Rungted 42

LEDIG

Monies & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen
Højbroplads . St. Kirkestæde 3
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“

	Hansen & Hansen <i>Elektroinstallatører</i> Blaaagaardsgade 13 . Nora 3840	E. PIHL MORTENSEN <i>Tømrermester</i> Marsalavej 15 . Telf. Amager 6811
Axel O. Petersen <i>Murermester</i> Solvænget 4 . Telf. Ryvang 3738	O. Hansen & R. J. Møller <i>Bygnings- og Maskinsnedkeri</i> Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806 PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196	Charles Jørgensen <i>Glarmester</i> Landskronagade 14 Telefon Ryvang 54
AABENRAA Aabenraa Kul-Kompagni A-S <i>Kul & Koks Import</i> Skibbroen 5 . Tlf. 218 . 220 Leverandør til Sct. Ansgar Klinik	KOLDING Slagterludsølget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserves Leverandør til St. Hedvig Klinik	NYKØBING F. <i>A-S Lolland-Falsters</i> Kulkompagni KUL.KOKES.CINDERS Nykøbing F . Tlf. 626, 945 Leverandør til kat. Institutioner
Brødrene Jensens Byggeforretning og Cementstøberi	ESBJERG Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 Alt i Sengestyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital	Johannes Madsen <i>Elektr. Installatør</i> Nykøbing F. Installationer St Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed
»CIMBRIA« <i>Tømmerhandel, Aktieselskab</i> Telefoner: 2006, 2007 og 2008 Træløst Bygningsartikler, Støbegods Leverandør til den nye kat. Kirke		ROSKILDE Mønsterbageriet Olsgade 17 . Tlf. 1365 Anbefaler sig med 1. Kl.s BAGERI & KONDITORI Alt i Isanretninger og Desserts
Niels A. Nielsen & Søn <i>Malermestre</i> Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner		

NÆSTVED

Næstved Tømmerhandel ved T. A. Meding . Tlf. 1478 (3 Lin) Træløst & Bygningsartikler	URE OG BRILLER <i>Arndt Nielsen</i> Jernbanegade 2, Telefon 543	Næstved Mælkeforsyning <i>v.F.Andersen Kildemarksv.35 Tlf.1789</i> Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
C. V. Gørgens <i>Kolonial . Delikatesser</i> Præstøvej 45 . Tlf. 582 Leverandør	C. Mortensen <i>Murermester</i> Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed.	N. Juel Pedersen <i>Glarmester</i> Rainsherred 13 . Tlf. 158 Leverandør til St. Elisabeth Hospital
Evald Nielsen <i>Malermester</i> St. Mortensgade 5 . Tlf. 659 Ny Østergade 11 Leverandør til katolsk Menighed	Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner	Fiskehuset Ramsherredgade, Tlf. 107
R. RASMUSSEN Riddergade 4 . Tlf. 29 . Næstved Lev. til Sct. Elisabeth Hospital	Næstved Kul- og Koks Kompagni <i>Aktieselskab</i> Ny Havn . Telefon 1420	Kolonial . Brændsel Støbegods . Fourage Fr. Brandt Østergade 28 . Tlf. Næstved 71

Katolsk Ugeblad

26. Decbr. 1943
91. Aarg.
Nr. 52

H. C. ANDERSEN
til romersk Jul

Kardinal Newman
paa Dansk

Juleartikler og
Julefortælling

Johannes Jørgensens
nye Digte

Det kimer nu ...

Jul. Jul. Jul. Jul. Jul. —

Naar Kirkeklokken Juleaften giver sig til at rykke og gyng i sin Stol og gennem Taarnets Glugger pulser de rungende Vibrationer ud over snedækte Tage og øde Marker, sætter den ogsaa Menneskenes Hjerter i Sving. Der er ingen Klokkeringning, der fremkalder saa meget Røre som Julens.

Jul. Det er Grantræet midt i Dagligstuen; Grantræet, pyntet med det fine Englehaarsspindelvæv, Guirlander af Sølvflitter, forgyldte Grankogler, røde Hjerter og Miniaturkurve, og det hele overstraalet af sitrende Lys.

Jul. Det er alle Hjemmets Stuer i overdaadig Belysning. Den fuldtallige Familie, samlet om et Bord, der er prydet med Kristtjørn og Lys, belæsset med et Utal af Fade og Flasker og Glas.

Det er Salmesang, hvor gamle og unge andægtigt gaar rundt, Haand i Haand og med glædestraalende Øjne.

Jul. Det er Gaver i festligt Papir og røde Baand, store og smaa Pakker, der udløser glade Ud-

raab. Det er Kage og Knas og Knald og spruttende Stjerner.

Jul. Det er et Væld af Breve og Kort med de bedste Ønsker fra Venner og Bekendte, som man ellers sjældent eller aldrig hører fra.

Jul. Det er ogsaa Havrenejt, der er hængt ved Vinduet ud til Gaden.

Jul. Det er en hel Procession af Fodspor i Sneen, der trofast og tavse som Kostskolebørn følges ad, to og to, til Landsbykirken, hvor Ruderne staar gule i den mørke Nat. Det er Krybben med Straatag og Mos, Hyrder med Faar, Krybbe med Okse og Æsel, knælende Figurer i blaat og brunt og en lille Drengedukke, der midt i al den Travlhed sover paa en Haandfuld Straa, mens Engle er standset i deres Flugt og udfolder et Banner med »Gloria in excelsis« paa.

Det er Orgel og Kor, der præsterer deres bedste.

Det er Præsten, der rømmer sig i Kirkens Stilhed, inden han begynder Læsningen af Evange-

liet efter den hellige Lukas: »Paa hin Tid udgik der en Befaling fra Kejser Augustus ...«

Ja, Jul er alt dette.

Det er straalende Festivitas, der midt om Vinteren gør En varm om Hjertet.

Men Kærnen, den glødende Kærne i hele den brogede Udstraaing, det er det blændende Mysterium, der kaldes Menneskevordelsen. Det for os ufattelige, at Gud blev Menneske. Eller som Evangelisten har udtrykt sig, at Ordet er blevet Kød og har boet iblandt os, saa vi faar Lov til at se Hans Herlighed, en Herlighed som den Enbaarnes af Faderen, fuld af Naade og Sandhed. Derfor naar da ogsaa Julen sit Højdepunkt, naar vi forsamlede til Messe, bøjer Knæ og sænker Hovedet, mens der synges: »et incarnatus est...« og endnu mere, naar Frelseren ved Messens Forvandling gæster vort Alter og ved den hellige Kommunion, gæster hver og en af de troende.

Det er da ogsaa det, Juleklokken mest indtrængende kalder til.

S. W.

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

HOVEDSÆDE: HOLMENS KANAL 2 . C. 8600

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

FYENS DISCONTO KASSE
(BANK-AKTIESELSKAB)
ODENSE

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

N. A. Nørgaard
Murermester
Vandtaarnsvej 7-9, Søborg
Telefon Søborg 1968

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.
Viktor Nielsen
Frugt, Grønt, Konserver m. m.
Stenosgade 3, Vester 2319 x

I. Tannenberg
Aul. elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148'
Telefon Bella 384

Thor's kemiske Fabriker A/S
Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412
**Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler**
Lev. til Hospitaler og Institutioner

Floralin flyd. Blomstergødning
giver frodige Planter og Blomsterrigdom
Bonalin-Kompagniet A/S, København F

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL K&B KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

C. & L. Tofte . V. Reusch

Blikkenslager
Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester
Sct. Poulegade 42 . Telefon Palæ 533
Privattelefon Palæ 1373
Udfører Arbejdet ved Benediktinerindeklosteret

ROBERT HANSEN

1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg
Amagerbrogade 212 A . Amager 6390
Leverandør til de katolske Institutioner

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12.166 og 12.161

Axel Steckhahn

Kolonialvarer og Delikatesser
Gamle Kongevej 155
Telefon 8016
Leverandør til katolske Institutioner

MIZAR *flø*

L. E. LARSEN
Efteraarsska Nørrebrogade 206

Annoncér i „Katolsk Ugeblad“

fælles for læg og lærd, for By og Land, for unge og gamle

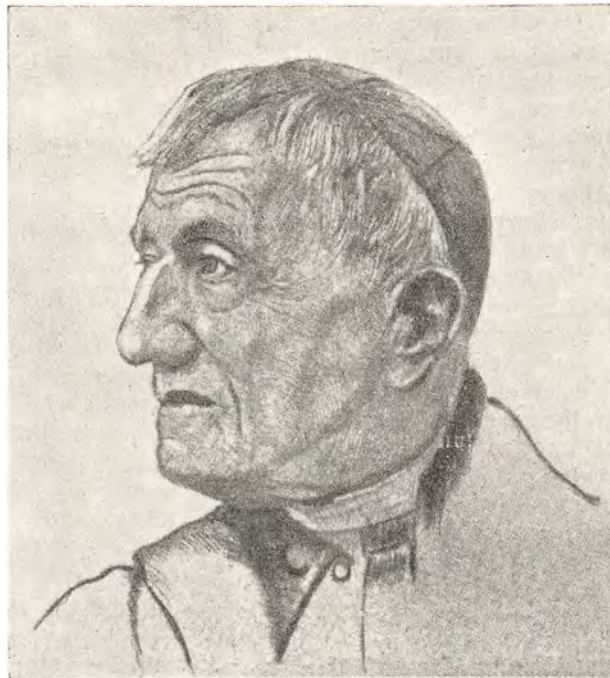
Fra »Katolsk Sogneblad« for Odense Sogn laaner vi disse klogke Ord af H. Krusenstjerna-Hafstrøm:

Vi var vel mange, der i Sommer haabede paa, at Freden skulde holde sit Indtog inden Jul, saa vi kunde byde Fredsfyrsten velkommen med dobbelt Glæde. Haabet brast; men vi Mennesker haaber ukueligt videre. Vi bøjer os for Kendsgerningerne og giver Vorherre Hensstand til næste Aar — og skulde det ske, at vi i Dag om et Aar stod foran endnu en Krigsjul, saa vilde vi igen sagtmødig bøje Hovedet og sige: »Din Vilje ske, Herre«, og saa haabe paa Julen 1945. Hvem falder vel paa at gøre Oprør mod Gud, fordi vore Prøvelser varer længere, end vi havde beregnet. Kun han, for hvem hundrede Aar er som een Dag, og een Dag som hundrede Aar, ved, naar det baader os bedst at faa vor Bøn opfyldt. Det gælder da om, at vi udnytter Ventetiden paa bedste Maade. Se paa Folk i en Ventesal! Nogle gaar utaalmodigt op og ned ad Gulvet. Hvert Øjeblik skal de ud og kigge hen ad Skinnenejen, om Toget ikke snart er i Sigte. Andre sætter sig til Ro paa en Bænk og læser. Præster kan sagtens! De nyder ligefrem at læse deres Breviar, mens vi andre travler rundt som sultne Ulve i et Bur.

Nuvel. Vi venter alle paa Fredstogets Ankomst. Der er ikke just Hygge i vor Ventesal; men lad os alligevel tage os noget nyttigt for, mens vi bereder os paa det, vi haaber paa. Lad os rense ud i vore egne Sind. Lad os vel vogte os for at give Raahed og Brutalitet Raaderum i vore Hjerter. Lad ikke Ventesalens Kulde og Træk fryse vort Hjerteblod til Is. Juleaften kommer Fredsfyrsten igen til os i vore Hjem. Lad os tage vel imod ham. Og lad os saa fejre Juleaften og Nytaarsgry med Tak for alt, hvad vi saa ufortjent har modtaget af ham i Aar.

Kardinal Newman

Et 100-Aarsminde og en Bog

Newman c. 1880

Lige op under Jul forundes der alle danske Venner af Kardinal Newman en meget stor Glæde. En lille beskeden Bog, som er læst igennem straks ved dens Ankomst, vil vi i Julens stille Dage tage frem igen til fornyet Gennemlæsning, fordi det vil være som et Besøg i vore Stuer af et stort Menneske. Det er Newmans vidunderlige »Apologia pro vita sua«, som Pastor Schindler nænsomt har plukket nogle Sider ud af og oversat til et Dansk, der ikke saa faa Steder er ved at præstere det umulige: at bevare Tonen i det ældste Engelsk, som er skrevet.

Det maatte da heller ikke ske, at vi lod Aarene 1943—45 gaa hen uden at gøre deres store Newman-Minder levende for os. I September i Aar var det 100 Aar siden, at Newman efter en søvnløs Nats Kamp opgav sin Gerning ved den anglikanske St. Marys Kirke og en Uge senere holdt sin sidste Prædiken i sit elskede Littlemore. I 1945 vil vi, om saa Krig og Ulykker varer ved, atter i Tankerne være hos

Newman, som d. 8. Oktober hundrede Aar forinden tilkaldte Pater Dominique, der ikke kendte Grunden til hans Kalden, men blev modtaget med Bøn om at optage ham i den katolske Kirkes Skød. Og lige i disse Jule- og Nytaarsdage i Aar er det 80 Aar siden, der udkom en lumpen Tidsskriftsartikel, som vi skylder et af Verdenslitteraturens Størværker, den »Apologia«, hvoraf nogle Sider fra nu af hører med i vor egen danske Litteratur.

Den Plads, Ugebladet har til overs i dette Julenummer, er for beskeden til at skildre Newman og hans Værk. Dertil vil vi ofte vende tilbage til de to forestaaende Mindeaar. Men den lille Bog gør det naturligt, at vi mindes Ugebladets tidligere Redaktør, cand. mag. Niels Hansen, som mere end nogen anden har gjort Newman kendt herhjemme. Da den, der skriver disse Linier, ved min Konversions Begyndelse op søgte Niels Hansen for at lære Kirken at kende, var »Apologia« den første Bog, han laante mig, og ingen var han ivrigere efter at

høre min Mening om. I flere Aar var Ugebladet stærkt præget af Newman. Og da Pauluskredsen i 1937 udgav Niels Hansens Bog om Newman, var det mange Aars Ønsker, der gik i Opfyldelse for den gamle Konvertit, hvis Vej til Kirken og hvis tunge Kampe bød paa saa mange Ligheds-punkter med den engelske Kirkefyrstes. Forøvrigt er Ugebladet i Besiddelse af en Del Manuskripter fra Niels Hansens Haand, Oversættelser rundt om fra Newmans Værker. De vil blive trykt i Løbet af det nye Aar.

I Dag er det imidlertid Pastor Schindler, som den katolske Læseverden skylder Tak. Han har valgt nogle Brudstykker af »Apologia«, der viser Newmans religiøse Udvikling op til Konversionen i 1845. De er ikke teoretiske. Det er især Vennerne langs Livsvejen og de Paavirkninger, de øvede paa hinanden, som skildres. — Kender man dem ikke i Forvejen, tør det ikke paastaas, at de faar Liv i Newmans Skildring. Og alligevel føles Fodnoter overflødige (de findes heller ikke). Hver eneste af de mange Skikkelser siger nemlig noget om Newman selv. Saadan bedømmer en ædel Sjæl sine Venner og sine Modstandere. Newman, der var følsom frem for nogen, saarbar og sky, dømmes alligevel om dem alle som en kristen Gentleman, saa hans Bog bliver en udsøgt Lærebog i sand kristen Kultur.

Pastor Schindler har indrammet Oversættelsen med et Forord og en kort Efterskrift, som ypperligt giver Baggrunden for »Apologia«. Maaske Pastor Schindler en Kende for ensidigt tager Newmans Parti mod de Katolikker, der var sene til at forstaa ham. Men en nærmere Udredning af Misforstaaelserne ligger udenfor Bogens Plan, og det er tilladt at dyrke sine Helte. Og den lille Bog vil vise sig at have alle Betingelser for at opfylde sin Mission: at give Læseverden et Indtryk af, hvorfor Kardinal Newman den Dag i Dag er et af den religiøse Tankes store Navne, som inspirerer meget af det bedste, der skrives om Kristendommen i vor egen Tid.

H. D. T. K.

Hvis ikke Herren bygger Huset

Et lille „Himmel-Spil“ af C. C. Martindale S. J.

ANDEN ENGEL (til David): Deres Majestæt, min lille Broder er forfærdelig rystet — ja, vi er det allesammen — over den Maade, hvorpaa de dernede ødelægger alle Ting — river alle deres Huse ned — og laver saadan en Støj, at ingen kan høre nogen, som siger til dem, at de skal holde op. Først tænkte vi, at vi kunde faa en Profet til at gaa derned og raabe til dem, og vi bad Kammerherre Amos om det, men han lod ikke til at være meget tilbøjelig til det ...

AMOS: Nej, som denne unge Sjæl kan fortælle Dem, er der ingen, som ved, bare hvem jeg er. Og jeg er bange for, at ingen vilde forstaa min Udtryksform. Den vilde være, om jeg maa benytte hans Vendinger, blot et Slag i Luften.

DAVID: De synger dog hver Søndag, at de tror paa Helligaanden —

FØRSTE ENGEL (indigneret): Ja, det manglede da bare andet!

DAVID: Ja, men det vil sige paa Helligaanden »som har talt ved Profeterne«. Saadan siger de jo selv. De maa altsaa tillægge Profeterne nogen Betydning.

ANDEN ENGEL (til Sjælen): Hvad tænkte du, Tony, naar Koret sang det?

SJÆL: Ja-a — jo-o! Ærlig talt, saa ... (Kaster sig ud i Indrømmelser). Jeg gik jo ikke til Messe saadan alt for tit. Og naar jeg gjorde det, tror De saa, jeg tænkte paa at høre efter, hvad Koret miavede? Øv nej, hvad er et Kor godt for? Nej, Konge, jeg tror nok, jeg sad og kradsede mit Navn paa Bænken med Neglen.

ST. ANTONIUS (hvisker til David): Og det Navn viser de nu frem for Folk!

ANDEN ENGEL: Ak ja, ak ja — men, Deres Majestæt, vi syntes, at vi maatte finde en eller anden, der kunde skaffe sig Ørenlyd ...

SJÆL: Ja, men hvad saa med mig? Kunde du ikke høre mig lige før? (Han er øjensynligt parat til at skingre endnu en Gang).

FØRSTE ENGEL (hopper fortvivlet omkring): Aa, Tony, afbryd nu ikke! Du er lige saa slem som Kong David selv. (Deler allesammen). Aa, hellige Kong David, jeg beder meget om Forladelse! De ved jo, at det bare er mig. Men jeg tænker paa, at de synger jo stadig Salmer dernede. Det er ganske rigtigt, at Tony har en Røst, som kunde faa Murene omkring hundrede Jeriko'er til at lægge sig ... men kunde han synge Deres Salmer? Vi troede, at maaske De — ja, hvis De tog derned — at De kunde synge dem til at bygge op og ikke rive ned ... Alle siger jo, at De synger endnu herligere end før ... ja, paa det sidste i Deres jordiske Tilværelse blev De ja faktisk lidt hæs ... nogle siger, at De faldt lidt ud af Melodien ... men —

ANDEN ENGEL: Det, som min skrækelig taktløse Broder forsøger at sige, Deres Majestæt, er dette: at De sang saa smukt om Jerusalem og sagde til Pilgrimmene, at de skulde vandre helt rundt om den hellige Stad og betragte dens Taarne og dens Mure og optælle dens Huse ... og se, hvor fast alle Stenene var løjet sammen.

DAVID: Ja, og alligevel blev der ikke ladt Sten paa Sten tilbage. (Alvorligt) Hvis ikke Her-

ren bygger Huset, arbejder Bygningsmændene forgæves! Og beder de virkelig Herren om, at han ikke blot skal være Bygherre, men Grundsten, Mur og Krone?

ANDEN ENGEL: Nogle af dem gør det, Deres Majestæt. Og dog ser det ud til, at det netop er dem, som faar deres Værk lagt øde. Vi kan ikke have saa ondt af andre Huse, som kun er Legetøj — ondt Legetøj, uægte Huse til Mennesker, som halvvejs selv er Dukker — mens rigtige Mennesker fryser uden Tag over Hovedet ... Der er saa mange store Huse uden rigtig Grundvold og uden smukke Søjler ...

ST. ANTONIUS: Jeg indrømmer, at den moderne Arkitektur simpelthen er gyselig. Men se engang paa Padua ...

FØRSTE ENGEL: Aa, Grev Antonius. Vi ved naturligvis, at Deres Basilika er vidunderlig, men ...

AMOS: Ja, min kære Helgen. Og De var lige saa lykkelig, da De boede oppe i Deres Morbæret. De vilde ikke engang bryde Dem om en Basilika, hvis det skulde betyde, at fattige Folk maatte fryse uden at have Tag over Hovedet.

ST. ANTONIUS: Det var nu et Bøgetræ, men lad det ellers være. Og det var netop de fattige, som ønskede, jeg skulde have en Basilika. Maa jeg forøvrigt minde Dem om, at jeg fik vedtaget en Lov til Fordel for Skyldnere, som ikke kunde betale deres Gæld.

FØRSTE ENGEL: Aa, kunde vi ikke holde os til Sagen? Grev Antonius! Amos! Deres Majestæt! Kan De da ikke foreslaa noget?

DAVID: Nuvel! Denne unge Nyankomne kan jo forsøge at gøre noget. Noget, der passer for ham. Sjæle bliver revet bort fra deres Legemer netop nu — ligesom hans Sjæl blev det. De har nærret Tanker om Had og Hævn ... meget naturligt, vil jeg mene. Og det har han ogsaa engang paa barnlig Vis. Men der blev i sidste Øjeblik indgivet ham en god Tanke. Lad os begynde med at sende ham derned for at indgive dem gode Tanker.

Det kan ikke være saa svært. Millioner af dem giver jo virkelig deres Liv hen for deres Venner. Altsaa, unge Ven, eftersom du jo dog nu er en Hellig Sjæl ...

SJÆL (*saa overrumplet som aldrig før*): Mig — en hvad for noget?

DAVID (*ser forbauset paa ham*): En Hellig Sjæl, naturligvis.

SJÆL: Mig — en Hellig Sjæl? Næ, Konge, nu maa jeg le ...

FØRSTE ENGEL: Aa, Tony, hvad andet kunde du være? Selv i Skærsilden var du en hellig Sjæl? Har du ikke engang hørt om de arme, hellige Sjæle i Skærsilden?

SJÆL: Jo, jeg plejede at bede tre Hil dig Maria for dem, naar jeg gerne vilde vaagne tidligt.

FØRSTE SJÆL: Aa, du godeste! Ja, men du var selv saadan en, og nu er du endnu helligere. Jeg er ogsaa hellig, selv om jeg ikke er en Sjæl ...

SJÆL: Næ, jeg kan ikke komme mig af det. Jeg har aldrig hørt noget saa sjovt, som at jeg er blevet hellig. Lad nu være med at gaa hen og fortælle dem det i Chicago!

ANDEN ENGEL: De tror det uden at faa det fortalt, kære Tony. Hvis de maledede et Billede af dig, er jeg vis paa, at de vilde sætte en Glorie om det.

SJÆL: Jeg vilde hellere have min gamle Kasket. Ih, hvor jeg kunde lide den Kasket. Som den passede mig.

ST. ANTONIUS: Den har de gemt. Præsten viser den til Drengene i din Skole.

SJÆL: Hvorfor det? Hvad skal det være godt for? Den passer ikke nogen af dem. Der skulde mig til for at gaa med den, vil jeg bare sige. Stol paa det!

ST. ANTONIUS (*til Amos og David*): Kan De se? Han har

B. Pinturicchio
(† 1513):
JULENAT

Fresko i Santa
Martha del Popolo
i Rom

simpelthen ingen Anelse om, at han har gjort en heroisk Kristendaad. (*Til Sjælen*) Jo, forstaar du, den havde du paa, da dit stakkels gamle Hoved blev knust —

SJÆL (*ler smørret*): Bang, tju!

ST. ANTONIUS: Højest sandsynligt. Men da du løb ud paa Gaden, gjorde du Korsets Tegn og kom netop til at røre ved den Hue, og lige siden skinner Korset paa den ligesom Guld.

SJÆL: Det siger De ikke! (*Men Første Engel viser Tegn paa Utaalmodighed*).

DAVID (*griber hurtigt ind*): Ja ... men altsaa: af de mange Ting, vi skal gøre foruden at bede, har vi e en her, selv om den jo egentlig ogsaa er at bede. Hvor meget vi end beder, skal vi altid ogsaa arbejde, og hvis vi ikke beder, bliver vore Gerninger aldrig »fuld-kommet«. Nu tør vi næppe gaa ud fra, at alle disse Mennesker, der bliver slynget saa pludselig bort fra deres Jordeliv, ikke behøver en Skærsild. Jeg formoder, at selv denne unge Sjæl fik lidt af det (*Sjælen gør en frygtelig Grimase*). Saa han vil føle med dem. Han vil hjælpe alle disse Millioner til meget hurtigt at komme ud af Skærsilden, og hvor store Skarer af Forbedere faar vi saa ikke heroppe, Sjæle, der vil være lykkelige over at bede om, at der bygges bedre Huse ... Huse af levende Sten ... vi kunde begynde lige med det samme.

SJÆL (*stolt*): Jeg kender den — »Fra Dybet raaber ...«

FØRSTE ENGEL: Tony dog! Den kan du ikke bede her! Vi siger: »Her i det Højeste raaber vi til dig, Herre«. Alt det øvrige passer udmærket. (*De beder det*).

DAVID: Og nu, unge Mand, af Sted og bestil noget. (*Tør jeg sige, at Sjælen aandeligt talt spytter i Hænderne og smøger det, der vilde have været Ærmerne, op*). Gaa ned og anbring gode Tanker i Hovederne paa din — din — Både. Dog vil vi først besøge St. Mikael, Generalissimus for alle Sjæle paa Vej hertil. Han udnævner dig maaske til kom-

manderende General for disse Sjæle ...

SJÆL (*temmelig foruroliget*): St. Mikael, ham vi beder til efter Messen? Er det mon ikke at kravle for højt op for saadan en som mig?

ST. ANTONIUS: Meget højt er det. (*Smiler*). Og dog var det ham, der gav dig det sidste Skub ud af Skærsilden. Til ham, til den saligste Jomfru og saa ...

(*De drager af Sted, syngende Veni Sancte Spiritus: »Tvær det urene, læsk det tørre, helbred det saarede, bøj det stridige, varm det kolde, ret det krogede«. Sjælen, der paa sin uvidende og dog saa klart oplyste Maade har gjort alt, hvad han kunde for*

Kristus i de »smaas« Skikkelse, modtages med stort Bifald overalt, hvor han viser sig, og besidder stor Magt til at opnaa Adgang for saa mange forundrede Sjæle til deres sande Hjem. Men selv denne Sjæl kunde ikke, alerede her i Livet i Chicago eller København eller London eller Moskva eller Timbuktu, have forstaaet, hvad Genspejlingen af den hellige Stad bør være paa den Jord, hvor De og jeg lever, og hvor alle menneskelige Ting bliver lagt øde, hvis ikke Herren bygger Staden.)

Aa, Sjæle i Skærsilden — aa, Sjæle i Himlen — bed for os Mennesker, som i bedste Fald er højst kortsynede Begyndere!

HJEMME IGEN ...

Julefortælling fra Brabant
AF ANTON COOLEN

Advent kom med Storm og Regn og somme Tider ogsaa Sne i store, vaade Fnug. I saadant et Vejr flyttede gamle Pauline Mander sen for tredje eller fjerde Gang et nyt Sted hen. I Aar havde hun boet alene i sit Hjem; men nu stredes Børnene om Arven, om Faderens Gaard. De kunde ikke blive enige; men Resultatet blev vel nok, at Gaarden og Besætningen blev solgt, og derfor havde de taget deres Mor til sig. Først var Pauline flyttet hen til Hanna, Datteren, for hun tænkte, at man kom bedre ud af det med sin egen Datter end med en Svigerdatter. Men — man ved jo nok, hvordan det gaar. Det er alligevel en Plage med saadant et gammelt Menneske i Huset, og Hannas Mand kunde slet ikke vænne sig til at have sin Svigermor siddende i Køkkenet Dagen lang. Hun udførte saamænd en Masse Arbejde, men man regnede nøje ud, om hun nu ogsaa var Kosten, hun fik, værd. Derfor blev gamle Pauline mere og mere ulykkelig, og ret

længe varede det ikke, før hun tog hjem til sin Søn Driekus.

Her fik hun med sin Svigerdatter at gøre, og saa gik det slet ikke. De to Kvinder blev uenige om Husholdningen, om Børnene, om — — Naa ja, det er i og for sig ligegyldigt, det kom alt sammen af, at den unge og den gamle ikke passede sammen.

Fra Driekus tog Pauline til Willem. Og nu var hun allerede igen undervejs for at prøve hos Gerhard, den ældste Søn. Ikke at hun ventede sig meget af det — — og hun sukkede dybt, mens hun gik. Det var koldt, og hun vilde saa gerne glæde sig til en Smule hjemlig Hygge, men saadan som hun nu var blevet jaget fra den ene til den anden, skulde hun jo nok blive bange. Hun havde sendt Bud til Gerhard og hans Kone, at hun kom, inden det blev mørkt. Drieka, Konen, havde naturligvis redt op i Kammeret, og ved Ovnen ventede en Lænestol paa den gamle Mor. Her kunde hun saa sidde

og hvile sig og blive passet, saa længe det varede; men hun havde ikke nogen rigtig Tiltro til, at det vilde komme til at gaa.

Hvordan var det dog ogsaa, hendes Børn bar sig ad! Der sloges de om deres Fars Gaard. Den skulde sælges med alt Inventar, — og saa skulde den alligevel ikke sælges, — enige kunde de ikke blive. Naturligvis var Fried, Hannas Mand, den værste; de indgiftede er altid de mest begærlige!

Fried holdt paa, at Gaarden skulde sælges, ellers maatte de andre udbetale ham den Andel, han forlangte, — og saa nævnedes han en saa stor Sum, at Svogrene lo ad ham. Gamle Mor Pauline græd tit og ofte over alle de onde Ord og al den Ufred, der var kommet i Familien.

Hannas Mand havde virkelig faaet sat igennem, at Gaarden blev stillet til Auktion en Aften i »Jernbanehotellet«. Var det ikke til at skamme sig ned i Jorden over?

Men Børnene havde standset Auktionen og tilbudt Fried det hele for den store Sum, han selv havde sat det til: »Tag du Gaarden, og giv os andre hver en Fjerdedel!« Men det vilde Fried naturligvis ikke, og saa var der ikke kommet mere ud af det. Gaarden var stadig ikke solgt, men Moderen boede der ikke.

Nu havde Pauline naaet Gerhards Hus. Hun skrabede Mudderet af Skoene paa Stenen foran Døren og gik ind.

»Se — Goddag!« sagde Gerhards Kone, og Pauline saa sig om i Køkkenet. Der var pænt og ordentligt med rent Sand paa det nyskurede Stengulv, blankpudsede Kobbertyng paa Kaminen og rene, stivede Alkoveforhæng; jo, Gerhards Kone var et proppert Menneske. Børnene kom og sagde Goddag og tog Bedstemor i Haanden, efter at Mor først havde pudset Næsen paa dem; og saa fik de dejlige Sukkerstænger, som Bedste havde i Lommen.

»Mange Tak,« sagde gamle Pauline, da hun var kommet til Sæde i Lænestolen og saa paa, at Svigerdatteren lavede Kaffe. Hun ragede op i Brændet i Kom-

furet, for at Vandet skulde komme hurtigt i Kog, og Pauline saa paa Flammerne, hørte Uret dikke og Kanarifuglen synge, mærkede den hyggelige Lugt af Kostald, — det var alt sammen saa hjemligt og rart, men alligevel var hun bedrøvet og urolig.

»Bare det dog kunde komme i Orden før Jul,« sagde hun; og Svigerdatteren svarede: »Ja — gid de ikke var saa stædige alle sammen! Men Gerhard er nu i alt Fald ikke den værste«.

»Jeg skulde være blevet i det gamle Hus ...« sagde Pauline. For det er slemt for en gammel Mor at vandre fra Hus til Hus og banke paa hos sine egne Børn og bede om Husly.«

Da Gerhard kom ind, klappede han Moderen venligt paa Skulderen og sagde: »Du skulde straks være kommet til os, Mor! Men lad nu fuldstændig, som om du er hjemme!«

Hun smilede lidt bedrøvet og betragtede den store, kraftige Mand, Husbonden, som sagde, hvor Skabet skulde staa. »Ham har jeg siddet med paa Skødet, jeg har varmet hans smaa Hænder og Fødder, jeg har tørret hans Barnetaarer med mit Forklæde,« tænkte hun. Og saa sagde hun: »Da du var en lille Dreng ...« men videre kom hun ikke, hun rystede bare paa Hovedet, for hun sad jo her i et fremmed Hus.

De næste Dage sad hun stadig i Køkkenet. »Flyt dig lige en Smule,« sagde Gerhards Kone, naar hun skulde have Plads til at gøre et eller andet Arbejde, eller: »Du kan maaske trække Stolen derover,« — naar hun havde travlt ved Komfuret. Hun mente ikke noget ondt med det; men Moderen sad der som en, der blev taalt og ikke mere. Man kunde ikke bebrejde Børnene, at deres egne Sager, deres eget Liv, optog dem, og at den gamle Mor blot fik Lov til at sidde i den Stol, man havde overladt hende; men hun følte det, — og saa tænkte hun paa, at længe varede det ikke, før Alderen meldte sig stærkere, saa hun maatte plejes og passes...

Fortsættes Side 828

INDTIL VIDERE

I Udkanten af Vatikanstaten ligger der — i Viale Guglielmo Marconi — en lav, moderne, i og for sig uanselig Bygning. Den store Mast nær ved tilkendegiver imidlertid, at Bygningen rummer *Radio Vaticana*. Vatikanets Radiosender er Fremskridtspaven Pius XI's Værk; Paven, der genskabte Kirke-

staten efter Lateranforliget, indsaar klart Radioens altovervældende Betydning og den Fremtid, som den havde for sig, og overdrog derfor den geniale Senator Marconi at skabe Vatikansenderen.

Vatikanets Radioudsendelser har i de første Aar næppe formaaet at kalde paa større Lytterskarer; de senere Aars Udvikling har imidlertid bragt med sig, at Antallet af Lyttere er vokset betydeligt, omend Udsendelserne til Tider generes føleligt af Støj og Interferens. Transmissionerne af Aarets store Højtider i Peterskirken og ikke mindst den hellige Faders betydningsfulde Taler har faaet en hel Verden til at stille ind paa Vatikanet.

Dagspressen har fornylig bragt Forlydender om, at den hellige Fader ogsaa i Aar agter at holde en *Radiotale Juledag*. Desværre er vi hverken i Stand til at bekræfte dette endsige at meddele Tidspunkt og Bølgelængde, idet Postudviklingen med Italien (og dermed ogsaa med Vatikanstaten) som bekendt har været indstillet siden September i Aar. Sandsynligvis vil Udsendelsen dog finde Sted paa de sædvanlige Bølgelængder for Udsendelsen af Søndagsgudstjenesterne, nemlig 19,84 og 31,06 m. U. E. O.

▲ Fra Stenløvernes Gab paa Piazza del Popolo vælder Vandet Nat og Dag

En Udlænding har engang sagt om Danskerne som Nation, at de rejser gerne og meget, og lige indtil den store Krigs Udbrud beviste Sommerens »Udvandring« Paastandens Rigtighed. Denne medfødte Udlængsel, en Arv fra Fædrene, har ført adskillige danske Digtere ud paa lange Rejser — og blandt dem, der har set sig mest om i Europa, er utvivlsomt *H. C. Andersen*.

Med aabent Sind og aabne Sanser drog den lidt sære, indadvendte ni og tyveaarige Digter i 1833 ud, bort fra den hjemlige Andedam og naaede til Italien, Solens og Livsglædens Land. Her skulde et nyt Afsnit af hans Liv tage sin Begyndelse. Mødet med Italiens Skønhed og Skatte gjorde ham til den berømte Digter, hvis Værker vandt Verdensry. I adskillige af sine Bøger synger han Italiens Pris, først og fremmest i »Improvisatoren«, der for mange af Datidens Rejsende, især maaske dog Englændere, skulde blive en Slags Bædeker, samt i »En Digters Bazar«, der er en Rejsebog blandt de ypperste.

Knap et Aarhundrede senere skulde Italien endnu engang drage en af Danmarks Sønner til

sig og skaffe ham Verdensry, nær ind til sit Hjerter, at han blev den hellige Frans af Assisi's Herold.

I 1833 naaede *H. C. Andersen* for første Gang Rom, og efter kort Tids Ophold i den evige Stad havde han gjort samme Erfaring, som saa mange andre af hans Landsmænd har gjort baade før og senere, at Rom er »den eneste By, i hvilken en Fremmed kan vokse fast og blive som hjemme«. Her traf han adskillige danske Kunstnere — blandt andre Thorvaldsen, Albert Küchler, Ludvig Bøtcher, Ernst Meyer — og Opholdet her blev ikke blot et af de skønneste Afsnit i hans Liv, men tillige ogsaa et af de betydningsfuldste. Her i det evige Rom, hvor »Lampen brænder Dag og Nat foran Madonnabilledet paa Hjørnet«, stiftede den lutherske Digter Bekendtskab med Katolicismen, et Møde, der dog aldrig førte til nogen Vurdering, men fik en rent »billedlig« Indflydelse paa ham. Maaske søgte han af og til af forstaa Italienerne og deres Indstilling, men han trængte aldrig dybere ind i Forholdet. *H. C. Andersen* var i Grunden et dybt religiøst Sind — hans Værker vidner atter og atter herom — men i disse Aar fandt hans Religiositet Udtryk i en rent æstetisk Glæde over Guds skønne og herlige Verden, som han vilde nyde saa meget som muligt af.

H. C. Andersen skildrer

Julefesten

i det evige Rom

← Haandtegning af *H. C. Andersen*: Tiberfloden i Rom

Og i den evige By kom han til at opleve Julen i Rom — en Fest, der er saa vidt forskellig fra den danske Jul. Han oplevede hvorledes Hyrderne fra Kampagnen allerede før Julefesten kom ind fra Bjergene og musicerede med deres Sækkepiber, han oplevede Julens Messe — men lad ham selv fortælle:

▲ Ved Juletid kommer Hyrderne fra Kampagnen ind til den evige Stad og forkynder Frelserens Fødsel

← *H. C. Andersen* tegnet af Ernst Meyer i Rom 1833 (Kobberstiksamlingen i København)

Tekst: Jøbe
Fotos: Jøbe (1)
Arkiv (4)

► Santa Maria Maggiore's Facade — efter et gammelt Stik

»Jo længer bort Svensk, Norsk og Dansk kommer fra sit Hjem, des høiere synger Hjertet hos hver, i det de mødes;

»Vi er eet Folk, vi kaldes Skandinaver!»

Da jeg i 1833 var i Rom holdt de tre Nationer deres Juleaften i Pællesskab, som een Familie. Sang og Lystighed stemmer ikke overeens med den romerske Tivlighed paa Frelserens Fødselsfest, vi kunde derfor ikke være lystige inde i Byen, men vi skulde dog ikke miste vor Glæde, — ingen By er saa tolerant som Rom, — man indrømmede os et smukt Locale udenfor Byen, et stort Huus i *Villa Borghese*, midt i Pinie-Skoven, tæt ved de moderne Amphitheater. Vi smykkede Salen med Guirlander og Krands, Blomsterne plukkede vi i Haven udenfor; Luften var mild og varmt. Et Juletræ skulde bringes tilveie, et Grantræ, som i Norden, men det var her en altfor kostbar Skat, vi maatte, saadanne man, lade os nøie med to

store Appelsintræer, der vare savede fra Roden, og stode fulde af Frugt, og denne var ikke bundet paa Grenene, nei voxet ud af dem. Vi vare henvend et halvhundred Skandinaver og mellem disse syv Damer, de bare om Panden Krands af levende Roser, vi Mandfolk bare Krands af Epheu! De tre Nationer havde skudt sammen til Presenter, hvilke skulde vindes ved Lodtrækning, den bedste Gevinst var et Sølvbæger med Indskrift: »Juleaften i Rom 1833«, det var de tre Nationers Gave, og hvo fik den? jeg var den Lykkelige!

Henimod Midnat brød de Ældre op og gik til Rom, *Bystrøm* og *Thorvaldsen* var mellem disse, jeg fulgte med.

Byens Port var lukket, men for at komme ind, var der sagt os, at vi skulde slaa tre stærke Slag med Hammeren, og raabe: »*gli Scandinavi!*«

Jeg tænkte paa *Holbergs Comedie*, hvor *Kilian* banker paa Trojas Port og saa tog jeg fat paa Hammeren, gav Signalet og vort Feltraab: »*gli Scandinavi!*« En lille Laage paa Porten aabnedes, og Een for Een krøb vi nu ind i den store Verdens-By.

Det var en lystig Juul! Natten var varm og mild, som en Sommernat i Norden.

Og nu denne samme 1840. Ingen havde tænkt paa noget Julearrangement! — Enhver sad hjemme hos sig. Det var koldt Veir. Kaminilden vilde ikke opvarme mit Værelse.

Tanken fløi saa vidt omkring, den fløi mod Norden.

Nu er der, hviskede den, Juletræet tændt med hundrede bro-

gede Lys, Børnene juble i sød Lyksalighed! nu sidde de hjemme om Bordet, syng en Sang og drikke en Skaal for Vennerne som ere borte. Der er lystigt i Byen, der er lystigt paa Landet i de gamle Herregaarde. Gange ere pyntede med Lys og med Graner, Tæpper ligge op ad Trapperne, de pyntede Tjenere springe travle op og ned, Musikken klinger og Toget begynder, det gaaer til den store Dandsesal! — O Julen er lystig i Norden!

(Fortsættes Side 830)

Stik hende bare

en Krone!

Sælsomme Oplevelser
paa en Kirkeskat-Turné ...

En energisk Dame har paataget sig det Hverv at afhente Kirkeskat i Hjemmene. Der er Tilfælde, hvor Folk ikke har betalt deres Kirkeskat, fordi de simpelthen har glemt det; andre Tilfælde, hvor man for Tiden ikke har godt Raad. Hun spørger Folk høfligt om, hvornaar og paa hvilken Maade de kunde tænke sig at yde deres Bidrag til Kirkens Arbejde. Imidlertid findes der alle Kategorier af Katolikker lige fra de meget ivrige til de meget ligegyldige. Vore Sognekartoteker er efterhaanden blevet saa komplette, at de indeholder Adresser paa Mennesker, som oprindeligt — for en Menneskealder siden var Katolikker, men som i Mellemtiden er faldet fra. De blandede Ægteskaber har ofte Skyld i saadanne Forhold. Børn, der vokser op i et Hjem, hvor kun den ene af Forældrene er Katolik, og hun eller han maaske endda er lidet pligttopfyldende Katolik, vil rimeligvis før eller senere falde fra.

Man forstaar derfor, at den, der kommer for at tage imod Kirkeskatten faar ejendommelige Oplevelser. Saaledes skete det forleden Dag, at hun henvendte sig til et Hjem, hvor Moderen var Katolik, i hvert Fald af Navn, og der iøvrigt var en Del voksne Børn, som intet havde med Kirken at gøre. Moderen saa meget betænkelig ud, da Ordet Kirkeskat blev nævnt. Damen forklarede, hvorfor det er nødvendigt, at enhver efter Evne yder sit Bidrag til Kirkens Bestaaen.

Bag Moderen dukker en ung Mand op, som har lyttet til Samtalen.

— *Stik hende bare en Krone,* siger han til hende.

Og der ligger i Tonefaldet: Saa vi kan blive af med hende og faa Fred.

Heldigvis var denne Dame, der gør et stort og opofrende Arbejde for Kirken, i Stand til at tage Situationen med godt Humør. Hun afleverede Kvitteringen for den modtagne Krone med et Smil og tog venligt Afsked.

*

Men ikke sandt, det er et stift Stykke, at man skal behandles som en Tigger, naar man kommer i et saadant Ærinde.

I andre Tilfælde er det sket, at Opfordringen er blevet mødt med et meget forundret Udbrud:

— Kirkeskat? Det har vi aldrig nogensinde betalt.

— Mon det saa egentlig ikke var paa Tide, at De fik gjort det? lød det fornuftige Svar.

Det er ogsaa hændt, at man simpelthen har smækket Døren i for Næsen af hende.

Men det har ogsaa kunnet forekomme, at man svarede, at man betalte Kirkeskat til et andet Sogn eller til en Kirke, som ikke var Sognekirke.

Maaske det derfor kan være nødvendigt at indprente, at man har Pligt til at betale Skat til sin Sognekirke (det er ens *Bopæl*, der angiver, hvilken Sognekirke man har;

der er hos os ikke noget, der hedder at »løse Sognebaand«), og at denne Pligt bestaar ganske uafhængigt af, om man plejer at komme til Gudstjeneste i en anden Kirke eller har skænket Gaver til denne Kirke.

Maatte da alle være sig deres Ansvar bevidst overfor Kirken. Hele Kirkens Trivsel og Fremgang er blandt andet i høj Grad afhængig af, om De yder, hvad De er i Stand til at yde. Vær ikke smaalig overfor Gud! C. B.

Med Hensyn til Katolsk Aktion

Nåden herhjemme er i Aar blevet mere nærgaaende end i mange Aar. Og det er meget godt og nødvendigt med Jule-Velgørenheden. Men bagefter?

Den strengeste Ende af Vinteren plejer at komme efter Jul, og til den Tid er det kedeligt, om Trangen til at hjælpe og lyse op i Omgivelserne skulde være skrumpet kendeligt ind i Bevidstheden om, at man havde gjort sin Skyldighed inden Jul. Har man i det hele taget nogensinde gjort sin Skyldighed? Hvad, om man efter Jul gennem sin Sognepræst eller gennem en af de velgørende eller sociale Institutioner fik Adressen paa en Familie — eller Enlig — som trænger haardt til lidt Solskin, og antog sig den som en Slags Fosterbarn, man virkelig satte noget ind paa at afhjælpe — til Selvhjælp. Det er noget, der maa gøres med uhyre Takt og Finfølelse, men som ogsaa vil kunne blive til uhyre Velsegnelse.

Og her som overalt gør de mange smaa Bække Aaen. Mange Fosterforældre — mange Mennesker hjulpet paa ret Køl, og mange kommende Ulykker og Manger for Elendighed afbødet. I Sandhed en værdig Form for katolsk Aktion.

Guds Kraft i Svagheden

I Julens Midte staar det guddommelige Barn. Imidlertid maa vi ikke blive staaende ved det menneskelige set saa rørende Jesusbarn. Vi skal i det svage Barn erkende Guds Herlighed, skal altsaa betragte det med Simeons og Annas Øjne, der oplyst af Helligaanden erkendte hin Times Storhed, da Forløseren med et i Menneskers Øjne fattigt Følge blev haaret til Templet paa sin Moders Arme (Evangelium).

Det er den Tid, hvortil Profeterne har henvist; det er Tidens Fylde, som nu er kommet. Det skyldes dette Barn, Guds Søns Menneskevordelse, at Gud har antaget os som sine Børn (Epistel).

Guds største Værker fuldbyrdes i det stille. Kristi Fødsel har for stedse helliget Nattens Stillehed. Guds Søn, Verdens Herre og Konge, ligger som et svagt Barn i Krybhen (Indgangsbøn). Først Menneskevordelsen har atter givet vort Liv en Mening; thi nu kan vi, efter at være blevet indpodede paa denne ædle Stamme, atter blive rige paa gode Gerninger (Kirkebøn).

Vi kan ikke prise det lille Barns guddommelige Herlighed nok. Dette er Troens Sprog, medens den menneskelige Følelse i højere Grad finder sit Udtryk i Krybbeidyllen (Graduale, Alleluja). Han, ved hvem alt er skabt, som er hele Skabningens Konge, som ved at paatage sig Kød har taget Forbandelsen fra Skabningen, Han, som i sin menneskelige Tilværelses første Øjeblik har sagt: Ecce venio: se, jeg kommer for at gøre Din Vilje! er den kostbareste Offergave for den himmelske Fader. I Ham og med Ham alene bliver ogsaa vor Oftring værdifuld (Offertorium).

Det lille Barn synes saa svagt. Hvor er den guddommelige Kraft og Majestæt, da det maa flygte for Herodes? Og dog — i det svage Barn er Guds Kraft. Det er den samme Kraft, som bliver os til Del i Eukaristien, den Kraft, som lyser des mere op, jo mere vor Svaghed og Hjælpeløshed truer med at trykke os til Jorden. Ved denne Spises

Kraft renses vi mere og mere for vore Synder, og den stiller vor dybeste Længsel efter Gud, saa vidt dette er muligt her paa Jorden (Kommunionsvers, Slutningsbøn).

P. Wolfgang Czernin O. S. B.

I Dag har Himlenes Konge for vor Skyld værdigedes at lade sig føde af en Jomfru, for at kalde det fortabte Menneske tilbage til Himmerige. Englenes Hærskare glæder sig, fordi den evige Frelse er blevet aabenbar for Menneskeslægten.

Jesu Fødsels Fest, 1. Responsorium i Matutin.

»Digte i Danmark«

Oppe hos Søstrene i Gribskov og siden i Dalum Kloster var Johannes Jørgensen i et Par Aar hjemme igen i Danmark. Fra disse Aar har Digteren samlet tolv Digte, som Gyldendal udgiver i samme smukke Udstyrelse som Digtene fra Vadstena Aarene forud.

Var det Hans Kyrre, der i en Skolelærebog sagde, at Johannes Jørgensen kun betragtede Naturen gennem »en farvet Klosterrude«. Saa er der mange Danske, der vil ønske, at de paa deres Vandringer i Naturen kunde medbringe en Stump af dette Glas. Eller rettere sagt, saa maa vi Danske fra vore katolske Forfædre have faaet Klosterglas i Øjnene, siden vi — uden Hensyn til Trosbekendelse — kender vor danske Natur bedst igen i Johannes Jørgensens Digtning.

Her i denne sene Digterhøst følges vi med J. J. gennem Sneens Landskab, hvor Øksen lyder blandt Granerne, forgæves leder vi i en Isvinter efter Martsviolene, vi søger at fastholde den alt for korte Sommers Sol, og vi ser Høsten komme til Storskoven og til Landsbyen.

Katolsk Radioudsendelse

1. Juledag Kl. 8,45—9,30

Kor af katolske Kirkesangere under Ledelse af Kantor B. Husson.

Ved Orglet: Organist Frants Siegler.

Symbolum: Tu es Petrus.

Gl. Melodi: Adeste fideles.

Gregoriansk Sang:

Tecum principium.

Lætentur coeli.

Alma redemptoris mater.

Chr. W. von Gluck: De profundis.

L. da Vittoria: Jesu, dulcis memoria.

I. Mitterer: Hodie nobis coelorum.

B. Husson: En signet Dag er os betæet (Johs. Frederiksen).

Axel Madsen: Imellem Nattens Stjerner (Johs. Jørgensen).

Aug. Winding: O Bethlehem, du Julestad (Johs. Jørgensen).

Ind imellem følger vi Digteren paa Mindets Vandringer og lytter til et kristent Hjertes Sukke i vor onde Tid.

Der er ingen Strenge bristet paa J. J.'s Lyre. Renere og enklere har Renhedens og Enkelhedens Digter ikke formet sine Ord.

For et Aar siden skrev Johannes Jørgensen dette Digt, som ikke griber mindre stærkt i Verdens Vinternat et Aar senere:

*Jeg ligger vaagen og lytter
til mit Hjertes Slag;
endnu er der mange Timer,
før det bliver Dag.*

*Der bruser en Storm derude
i Parkens Træer;
der rider derude i Stormen
en Spøgelseshær.*

*Der bruser en Storm derude,
og Natten er sort;
der rider en Dødningskare
mod Valhals Port.*

*Jeg ligger og lytter i Natten
til mit Hjertes Slag,
og Stormen bruser derude.
Naar bliver det Dag?*

Liturgisk Kalender

Dec.-Jan.

26. S. *St. Stefan, den første Martyr* (45); 2. Bøn: Jesu Fødsels Oktav (42); Oktavens Præfation (514).
27. M. *St. Johannes Evangelist* (hvid) (49); 2. Bøn: Jesu Fødsels Oktav (42); Oktavens Præf. (514).
28. Ti. *De hellige uskyldige Børn* (violet) (52); 2. Bøn: Oktaven (42); Oktavens Præf. (514).
29. O. *St. Thomas af Canterbury* (rød) (57); 2. Bøn: Oktaven (42); Præf. (514).
30. T. *Søndag i Oktaven* (59); 2. (hvid) Bøn: Oktaven (42); Præf. (514).
31. F. *St. Silvester I* (63); 2. (hvid) Bøn: Oktaven (42); Præf. (514).
1. L. *Herrens Omskærelse* (64); (hvid) Præf. (514).
2. S. *Jesu hellige Navns Fest* (hvid) (65).

KALENDEREN 1944

udgivet af Ansgariusforeningen, er udkommen.

Pris 50 Øre

(+ Porto, hvis Kalenderen ønskes tilsendt).

Faas hos de katolske Boghandlere samt ved Kirkerne.

Intet katolsk Hjem uden en katolsk Kalender!

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Narrebrogade 27 C, København N. Mandag og Fredag Kl. 15—16, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition og Kasserkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K.

Palæ 4777, Kl. 10-12.

Post-Giro Nr. 57042.

Annønceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

HJEMME IGEN ...

fortsat fra Side 823

Fried, Hannas Mand, kom paa Besøg, og saa kom Driekus og Willem. De var ikke Spor af mistroiske, sagde de, men de vilde bare vide, hvorfor Gerhard og hans Kone havde hentet Moderen over til sig; og de spurgte rent ud Pauline, om hun lod sig raade af Gerhard.

»Hvad mener I med det?« spurgte hun uskyldigt, for hun forstod ikke, hvad de tænkte paa, og Gerhard holdt klogelig sin Mund. Saa gik de andre igen, men først sagde de, at der ikke maatte foregaa noget i Hemmelighed, alt maatte gaa ærligt til. »Ærligt!« tænkte Pauline, med et Stik i Hjertet. Kunde hendes Børn virkelig tvivle om det?

Men om Aftenen skete noget, som glædede den gamle Mor: Gerhards Kone stillede Julekrybben op paa et lille Bord og tændte Lysene ved den, og Børnene bad foran den. De bad en lang Bøn, ogsaa for Bedstefar, som var død, og for Bedstemor, og hun fik Taarer i Øjnene. »Saadan bad jeg ogsaa med jer, da I var smaa,« sagde hun til Gerhard. Men saa kom hun igen til at tænke paa, hvad de andre havde sagt, og spurgte: »Hvad er det for et Raad, du ikke maa give mig?«

»Det taler vi ikke om nu,« sagde Gerhard. Og det gjorde de heller ikke, men Moderen sukkede dybt, for hun vidste alligevel godt, hvad Meningen var. — — —

Og endelig blev det Jul igen som hvert Aar. Dagene blev kortere og kortere, det regnede og blæste, var mørkt og koldt; og saa fyldtes Verden af stille Forventning.

I Gerhards Hus blev der slagtet og bagt; og efter de travle Forberedelser kom saa den stille Juleaften. Ved Midnatstid lød Klokkerne svagt over Egnen, mens Stjernerne straaled, og Familien gik til Julemesse. Fried og Hanna var ogsaa i Kirke — og Driekus — og Willem med sin Kone. — og efter Messen kom de alle til Gerhard. Meningen var sikkert, at de vilde ønske glædelig

Jul her, hvor deres Mor boede. Men før nogen havde gjort det, faldt der et Ord om den gamle Gaard og Arven efter Faderen. Gerhards Kone, der stod ved Komfuret, blandede sig i det med vrede og misundelige Ord; og før de selv rigtig vidste af det, var et grundigt Skænderi i Gang. Saa spurgte de Pauline om hendes Mening, og hun svarede:

»Da I var smaa, arbejdede jeres Far og jeg baade Dag og Nat for ikke at gøre Gæld. Det husker jeg; og jeg husker ogsaa, at vi sad oppe og vaagede Nætter igennem, naar en af jer var syge, og vi tog Maden fra os selv, for at I skulde faa nok. Da Driekus fik et af sine smaa Ben ind i Rullen, bar Far ham halvanden Times Vej til Lægen, og bagefter solgte han en Ko for at kunne betale Opholdet paa Sygehuset. Til Gerhards første Kommunion solgte jeg mine Guldørenringe, for at han kunde faa fint nyt Tøj, og hvor var han stolt af det! I har aldrig maattet undvære noget, for at Gaarden kunde være gældfri; men

BOGHYLDEN

I Aar gives Bøger! . Her er nogle Ideer.

Newman, John Henry: Apologia pro vita sua. I Uddrag paa Dansk ved Peter Schindler. 114 S.....	4,00
Toute l'Année avec Christ....	38,00
Tysk Udgave af samme.....	44,00
Augustinus: Bekenntnisse. En fin lille Udgave. 518 S.....	6,90
La Sainte Bible. Traduction d'après les textes originaux par le chanoine A. Crampon. (den rigtige Udgave).....	19,85
Thibaut, Dom Rayn.ond: Dom Columba Marmion, Abbé de Maredsous (1858--1923). 548 S.	7,70

De bør aflægge et Besøg i Bogladen.

ARNOLD BUSCK
International Boghandel
Kjøbmægergade 49
Telefon C. 2453

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforretning A/S

Bygningspriser. Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene. Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968

Indgang fra Vagtelvej

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsgade 34-36

Tlf. 778 - 728

VALD. FOERSON

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Gerhard var atten Aar, før jeg fik den første Vinterkaabe siden mit Bryllup. I alle de Aar gik jeg om Søndagen med Sjal paa til den første Messe. Men alt det gjorde ingenting. Hvis det ikke var andet end Sult og Kulde, jeg maatte lide for jer — — —

Hun tav lidt og røkkede frem og tilbage; saa gentog hun:

»Sult og Kulde — for at bevare den Gaard, som I nu vil sælge over Hovedet paa mig, bare for at faa det hele saa hurtigt som muligt.«

Alle hendes Børn var blevet ganske stille.

»I spørger, hvad jeg er blevet raadet til? Jeg trænger ikke til nogets Raad,« vedblev den gamle Mor. Og det var rigtigt, for hun vidste, at de ikke kunde sælge Gaarden uden hendes Samtykke. Saa rejste hun sig og stod et Øjeblik, lille og gammel og krumbøjet, mellem Børnene. Hun var ikke vred paa dem, hun var vred paa sig selv, for hun skulde være blevet i sit eget Hus; der skulde Børnene være kommet til hende, — hun skulde ikke være gaaet til dem. Helt klart kunde hun ikke tænke det igennem; men hun vidste, hvad hun nu skulde gøre.

Gamle Pauline trak sin Kaabe paa og knappede den med rystende Hænder; de magre, rynkede forslidte Hænder vilde ikke rigtig lystre hende. Saa gik hun ud af Huset, — og ingen prøvede paa at holde hende tilbage.

Hun gik hen ad Vejen under Stjernerne, og omsider kom hun til den gamle Gaard. Syv store Popler stod foran Huset og ragede helt op i Himlen. Med den store Nøgle aabnede hun Døren; og saa gik hun, Julemorgen, i Gang med det Arbejde, hun havde gjort hver Morgen i saa mange, mange Aar. Hun

tændte Lampen over Bordet. Hun hentede Tørv og Brænde til Ovnen. Hun gik ud til Brønden og hentede Vand. Hun gjorde rent i Køkkenet, og der var der Ting — en Stoleryg, et lille Skab — som hendes Haand berørte med dyb og inderlig Glæde.

Endelig satte hun sig i sin Stol og ventede paa, at det skulde blive lyst. Stjernerne forsvandt, og nu lød Juleklokkerne igen. Her vilde hun holde Jul, her i sit eget Hus. Hun fandt i en Skuffe den gamle tarvelige Julekrybbe med Straataget og de faa Figurer og Lysene. Alle hendes Børn havde været saa lykkelige for den. Og nu sad hun igen foran den og oplevede alt, hvad der havde været før. Hun tænkte paa Mødergæden, hun højede sig igen over et Barn, der laa i hendes Arm, over hvert af Børnene, og hun ledede Barnets første Skridt gennem Huset.

Timerne var alt for korte til at gennemleve saa langt et Liv i. Men saa kom Gerhard, da det var blevet Eftermiddag, og sagde, at han ikke havde ment det saadan. »Hvordan?« spurgte hun. »Ikke saadan,« sagde han og mærkede, hvor lunt og godt her var. »Det er akkurat som i gamle Dage,« sagde han; og da han fik Øje paa den lille Krybbe paa Skabet, gentog han: »Det er akkurat som i gamle Dage.« Og saa satte han sig ned og tav.

En halv Times Tid efter kom Driekus. Han vilde bare sige Goddag og fortælle Mor — og det maatte Gerhard gerne høre — at han ikke havde ment det saadan. »Hvordan?« »Ikke saadan.« Nej, al den Ondskabsfuldhed og Ubarmhjertig-

hed og Hensynsløshed havde han ikke ment.

Da Mor Pauline en Times Tid efter tændte Lysene foran Krybben, for nu begyndte det at blive mørkt, kom Hanna og Willem. De havde jo rent glemt at sige Glædelig Jul, og nu vilde de gøre det godt igen. Og saa vilde de bare sige, at det var godt. »Hvad for noget?« spurgte Moderen. »Dette her.«

Ja, Mor skulde blive i det gamle Hjem. Og da de nu alle var sammen her, behøvede de ikke at snakke mere om det, vel?

Gerhard sad ved Bordet og støttede Hovedet i Hænderne. »Ja, bare man altid kunde beholde sit Hjem, dér, hvor man havde det saa godt som Barn — — —« sagde han.

De maatte alle være Moderen taknemmelig, at hun levede og var hos dem. Dette Værelse var som en Helligdom, og nu var Mor igen her som den, til hvem alle Veje stadig førte tilbage. »Glædelig Jul,« sagde de til hinanden, »glædelig Jul!«

Og Mor Pauline? Ja, hun uddelte saamænd Julegaver.

»Se, Hanna, den skal du have!« Det var de Guldørenringe, som Far havde købt til hende i Stedet for de gamle, da det gik godt fremad med Bedriften.

»Du, Gerhard, du skal have Fars Urkæde, for du er den ældste — — Og Jorden, Børn, den skal I dele og dyrke. Men Huset maa I ikke sælge, saa længe jeg lever. I skal besøge mig her, og jeres Børn skal komme og ønske mig glædelig Jul. Bagefter — naar jeg er borte — —«

Pauluskredsen

Ønsker De at sælge

eller at købe Villa . Ejendom . Grund . Forretning
eller Pantebrev, yder jeg Dem betryggende Assistance

EMIL OVERGAARD

Statseksamineret Ejendomsmægler
Gentollegade 86 . Tlf. Gentolte 2535

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Benzon

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosenørnsallé 29 . København V
Telefoner: 4295, 13,504, 2207

»DOB« Skylleventilen

sparer 4½ Liter Vand, hver Gang

Klosettet har været benyttet som Urinal

BRØDRENE DAHL A/s

God Vask
- Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

Hun rejste sig og gik hen til Vin-
duet. Det var blevet mørkt og gan-
ske stille. Saa trak hun Gardinet for
og vendte sig om. Der sad hendes
Børn omkring Bordet, i Lyset af
Kærterne foran Krybben.

Ved Siden af Ovnen stod den
gamle Lænestol, hendes Mand
plejede at sidde i. Hun gik hen til
den og satte sig, stille og langsomt.

H. C. Andersen:

Julefesten i det evige Rom

(fortsat fra Side 825)

Jeg gik bort fra det eensomme
Kammer! Folk strømmede til Kir-
ken *Maria maggiora*.

Endnu brændte kun nogle enkel-
te Lamper herinde. Mænd, Qvinder
og Børn, der vare vandrede hid fra
Campagnen og Bjergene, sad og
laae paa Trinene op til Capeller og
Altre i Sidegangene. Nogle af de
stakkels Folk vare af Træthed sov-
et ind, Andre læste deres Rosen-
krands.

Nu tændtes Lysene. Den hele
Kirke straaled i Purpur og Guld,
Røgelsen duftede, Musiken lød,
Sangen forkyndte »en Frelser er
født, Halleluja!« De gamle Cardi-
naler bare Christi Krybbe paa de-
res Skuldre gjennem Kirkens Gan-
ge og Folket saae en Glorie om
den, stærkere end den de tusinde
Lys udsendte. Det var som om Hyr-
derne sang, og som om Englene
sang, og der kom Fred og Fortrøs-
ning i Menneskets Hjerte.«

Katalogen over katolsk Litteratur

Det kan maaske interessere Uge-
bladets Læsere at erfare, at der i
Løbet af det sidste halve Aar paa
maskinskrevne Kort er blevet ud-
arbejdet en saa vidt mulig fuld-
stændig Fortegnelse over al katolsk
Litteratur i de tre nordiske Lande.
En Del Bøger om katolske Emner
skrevet af Ikke-Katolikker er ogsaa
medtaget.

Nogle norske Titler, som trængte
til Supplering, har Pastor Dr. Jo-
han J. Duin i Oslo været saa ven-
lig at give Oplysninger om, og for
en Del svenske Titlers Vedkom-
mende har Pater R. Wehner og Bi-
bliotekar N. F. Molin været behjæl-
pelig ved Suppleringen.

Kortene er anbragt i 2 Kartote-
ker, alfabetisk efter Forfatternavn
og systematisk efter Indholdet. Det
var Mening, at et Udvalg heraf
skulde trykkes, men Udgivelsen af
denne Katalog maa vente til Kri-
gen er forbi. Indtil videre findes
Kartotekerne i Aarhus hos Biblio-
teksassistent Frk. G. Strøm.

Julemessen

Messen om Eftermiddagen Jule-
aftensdag er Juledagens Messe. Har

man deltaget i denne Messe, er man
ikke forpligtet til atter at gaa til
Messe Julemorgen.

St. Ansgars Kirke

1. Juledag Kl. 7 og 8 stille Messe,
Kl. 10 Levitmesse, Kl. 17 Andagt.
2. Juledag (Søndagspligt) som an-
dre Søndage. Tirsd. 28. Dec. Kl. 14
—16 Juletræsfest for Sognets Børn
(Bill. à 50 Øre pr. Barn). *Nytaars-
aften* Kl. 17 Takkegudstjeneste med
Te Deum.

St. Mariæ Kirke

Juleaftensdag Kl. 16 Højmesse.
1. Juledag Kl. 7,30 og 8 og 9 og 9,30
stille Messe, Kl. 10 Levitmesse, Kl.
17 Andagt. 2. Juledag (Søndags-
pligt) Kl. 8 stille Messe, Kl. 10
Højmesse, Andagten bortfalder.
Onsd. 29. Dec. Kl. 13,30 Juletræs-
fest for Børnene (Adgangskort à
50 Øre købes i Forvejen). *Nytaars-
aften* Kl. 19 Takkegudstjeneste med
Te Deum.

Sakramentskirken

1. Juledag Kl. 8 stille Messe, Kl.
10 Højmesse. 2. Juledag (Søndags-
pligt) Messer Kl. 8 og 10. *Nytaars-
aften* Kl. 18,30 Taksigelsesandagt
med Te Deum.

Jesu Hjerte Kirke

1. Juledag Kl. 6 begynder 3 stille
Messer, fra Kl. 7,30 igen 3 stille
Messer, hvoraf den tredje begyn-
der Kl. 8,30 pr., Kl. 10 Levitmesse,
Kl. 11,30 stille Messe, Kl. 18 Fest-
andagt. 2. Juledag (Søndagspligt)
som andre Søndage. Tirsd. 28. Dec.
Kl. 9 Børnemesse. *Nytaarsaften* Kl.
18 Takkegudstjeneste med Te
Deum.

St. Antoni Kirke

1. Juledag Kl. 8 Højmesse, Kl. 10
og 11,30 stille Messe. 2. Juledag
(Søndagspligt) Kl. 8 stille Messe,
Kl. 10 Højmesse. *Nytaarsaften* Kl.
19 Takkeandagt med Te Deum.

St. Therese Kirke

Juleaften Kl. 16,30 kort Julean-
dagt med Søstrenes Procession til
Krybben. Ingen Midnatsmesse. 1.
Juledag stille Messer Kl. 8 og 8,30,
højtidelig Julemesse Kl. 9, stille
Messe Kl. 11.

St. Andreas Kirke

1. Juledag Kl. 7 og 7,30 og 9,30
og 11,15 stille Messe, Kl. 8 Sang-
messe, Kl. 10 Levitmesse. 2. Jule-

dag (Søndagspligt) som andre Søn-
dage. Tirsd. 28. Dec. Kl. 14 Jule-
træsfest for skolesøgende Børn i
Forsamlingssalen. *Nytaarsaften* Kl.
17 Takkegudstjeneste med Te
Deum.

St. Knud Lavards Kirke

Juleaftensdag Kl. 16,15 Julemes-
se med Prædiken. 1. Juledag Kl. 7
og 8,15 og 8,45 stille Messe, Kl. 7,30
Sangmesse, Kl. 9,30 Højmesse, Kl.
16 Festandagt. 2. Juledag (Søndags-
pligt) Kl. 8,15 stille Messe, Kl. 9,30
Sangmesse. Tirsd. 28. Dec. Kl. 14
Juleandagt for Børn, derefter Jule-
træsfest i »Gl. Børnely«. *Nytaars-
aften* Kl. 18,30 Andagt med Te
Deum.

Immaculatakirken

1. Juledag Kl. 9 og 9,30 stille
Messe, Kl. 10 Højmesse, Kl. 18
Festandagt. 2. Juledag Kl. 7 stille
Messe, Kl. 10 Højmesse, Kl. 18 An-
dagt. *Nytaarsaften* Kl. 18 Takke-
gudstjeneste.

St. Augustins Kirke

1. Juledag Kl. 7,30 Anden Jule-
messe, Kl. 9 Tredie Julemesse. 2.
Juledag Kl. 8 Højmesse, Kl. 14,30
Vesper.

Julegaven i Aar er en katolsk Bog

Fonseca: Maria-Aabenbarin- gen	3,75
Johs. Jørgensen, Birgitta II..	15,75
Reiter, Sikre og tvivlsomme Mirakler	2,50
Newman, Apologia p. v. sua	4,00
Klosterherberger	1,00
Mauriac:	
Farisæren	7,75
Mor og Søn	5,75
Chesterton, Fritænkeri og R.	10,50
Julekærten	2,00
Cather:	
Døden h. Ærkebiskoppen..	5,75
Skygger paa Klippen	5,75
Benson, Verdens Herre (ak- tuel)	4,50
Messebogen, sort, rødt, grønt	18,75
Johs. Jørgensen, Digte i Dan- mark	4,00
Benson:	
Kristus i Kirken	6,05
I Dronningens Navn	12,75
Tye danske Julesalmer	9,75
Cronin, Himmeriges Nøgler..	7,75

Vi ekspederer ekspres!

SANKT ANSGARS
Boghandel . Bredgade 67

Palæ 4777 . Giro 81851

Leverandører til den nye Præstegaard og Menighedssal i St. Mariæ Sogn

<p>R. Reusch <i>Kunst- og Kleinsmedie</i> Blaagaardsgade 21 Telefon Nora 5052</p>	<p>Th. P. Stillinge <i>Tømrermester</i> Sejregade 15 Tlf. Ryvang 1225</p>	<p>AAGE HJORTH-JENSEN <i>Malerfirma</i> Vesterbrogade 64 Tlf. Vester 9909</p>
<p>AALBORG Aalborgs katolske Begravelseskontor Liggister, Ligsenge, Kistepyntning og Salmer Begravelser ordnes smukt og samvittighedsfuldt G. PETERSEN . Jens Bangsgade 8 Telefon: 8418 . Privat: 2068</p>	<p>AALBORG M. Thomsen Støtt <i>Entrepenør og Murermester</i> Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>NAKSKOV Chr. Steffensen <i>HERREEKVIPERING</i> Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>

HORSENS

<p>Installationsforretningen »Lyset« <i>Torvet 10 . Telefon 618</i> Alt udføres i Installationer Alt havet i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstrene</p>	<p>LEDIG</p>	<p>H. F. Caspersen <i>BAGERI</i> Sønderbro 71 . Telefon 1074 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>S. Henningsen <i>Slagtermester</i> Katteundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst</p>	<p>Svend Hansen Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres Hjemmel. Medister og Leverpostej Fabriksvej 33 . Telefon 1379 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/S Telefon 310 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
<p><i>Manufaktur . Trikotage . Udstyr</i> A-S Horsens Textil Lager Leverandør til katolske Institutioner</p>	<p>Køb hos vore Annoncører</p>	<p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed</p>

AARHUS

<p>H. J. Madsens Begravelsesforretning <i>tidligere I. A. Pedersen</i> Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardsgade 17 . 19 . Aarhus</p>	<p><i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditori Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital</p>	<p>„BOTHILLA“ Ryesgade 24 Telefon 6162 <i>Hjemmelavet Paalæg</i> Ekstrafint Smørrebød til alle Priser</p>
<p>A. B. C.</p>	<p>LINOLEUM <i>billigst Høilund Carlsen</i> Imit. Linoleum, Rullegardiner Bonevoks i fast og flyd. Form Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347</p>	<p><i>Skomager</i> Chr. M. Jensen Ryesgade 23, o. G. Gennemg. v. Fajancevarehuset Telefon 8326</p>
<p>LEDIG</p>	<p>KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Telefon 4088</p>	
<p>Karl Hansen <i>Lys-, Kraft-, Ringe- & Radioanlæg</i> Frederiksgade 75, Tlf. 295 Omstil. til priv. Bogensegade 5</p>	<p><i>Andelselskabet</i> DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)</p> <p> Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>	

RANDERS

<p>Johs. Stoffregen <i>Malermester</i> Telefon 3204 . Randers Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>Brdr. Qvist Brændselsforretning Kul . Koks . Tørv og Optændingsbrænde til billigste Priser Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>Randers Andelsmejeri Telefon 776 (4 Linier) Fineste Mejeriprodukter fra Dyrslæge kontrollerede Besætninger</p>
<p>Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler Sygeplejeartikler, Bandage <i>køber De bedst hos:</i> C. Mærsk-Andersen's Eftf. Randers . Telefon 137</p>	<p><i>Mineralvandsfabrikken</i> »CITO« Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146 Lev. til Sct. Josephe Hospital</p>	<p>N. M. Nielsen Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne Markedsgade 16, Telefon 1834 Leverandør til St. Josef Hospital</p>
<p>Johs. E. Mortensen <i>Bagermester</i> Nørreboulevard . Telefon 1157 Lev. til Sct. Josephe Hospital</p>	<p>N. Chr. Nielsen <i>Snedkermester</i> BYGNINGSARBEJDE L. Voldgade 10 . Tlf. 2002, 3670 Lev. til den katolske Kirke</p>	 <p>Alt vedrørende Begravelser i By og paa Land ordnes uden ekstra Betaling . . . M. MØNSTER'S Snedker- og Lignisteforretning, Tlf. 2161 Nørregade 10 (v. Brønden).</p>
<p>Randers Kul-Kompagni <i>Aktirselskab</i> Kul- og Koks-Import Kulkajen . Randers Telefon 3900 (4 Linier)</p>		

VEJLE

	<p>C. V. BERG <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>LEDIG</p>
<p>Jørgen Petersen & Co. <i>(Indh. N. C. Jørgensen)</i> TØMRERMESTER Jernbanegade 18 . Tlf. 131, 1631 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Hvidehus Boglade <i>Jui. Jensen . Jens Hagner</i> Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 . . . Bogladen med de mange Bøger</p>	<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>
<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 17 21 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>1/3 Vejle Mælkekompani <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik P. C. NIELSEN Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggrdsg. 15, Tlf. 287 - 597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>LEDIG</p>	<p>Niels Boesen <i>Katolske Begravelser ordnes</i> Nørrebrogade 9 . Tlf. 725</p>
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>J. ANCKER & SØN <i>Murermestre</i> Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>